

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

ГДА НАШЕГО

ІИСУ ХРИСТА:

Изданіе вѣрнѣе перепечатано по послѣднемъ
изданію Всероссійскаго Сѣнода.

НЬЮ ЙОРКЪ:

Въ Типографіи Американскаго Библейскаго Общества,

ДЛЯ

Британско-Иностраннаго Библейскаго Общества.

1873.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

НА

ГОСПОДА НАШЕГО

ИСУСА ХРИСТА:

Вѣрно и точно прѣведенъ отъ
първообразно-то.

НЮ ЙОРКЪ:

Въ печатницѣ-тѣ на Американско-то Библейско Общество,
за
Британско-Иностранно-то Библейско Общество.

1867.

[*Bulgarian 12mo Test.*]

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A412.2 / NT 1867

Family INDO-EUROPEAN

Sub-Family BALTO-SLAVIAN

Branch SLAVIC

Group SOUTH

Language Bulgarian

~~Dialect~~ parallel to Slavonic

Locality Bulgaria

Contents New Testament

Version { Bulgarian; Slavickoff & Michaeloffski

Translator } Slavonic: 1751 version

Published by ABS & BEBS

Place New York

Date 1867

Accession No. 1470

Accession Date August 1, 1935

Price \$1.74

ΟΓΛΑΒΛΕΝΙΕ.

	Стран.
ᾨ Ματθαῖα Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	3
ᾨ Μάρκα Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	80
ᾨ Λουκῆ Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	128
ᾨ Ἰωάννα Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	211
Δεκάτη Εἰς τὸς Ἰουδαίους	273
Ποσειδώνιος Ἰακώβου	353
Ποσειδώνιος Ἀ. Εἰς τὸν Ἄνδρα Πέτρον	361
Ποσειδώνιος Β. Εἰς τὸν Ἄνδρα Πέτρον	370
Ποσειδώνιος Ἀ. Εἰς τὸν Ἄνδρα Ἰωάννα	376
Ποσειδώνιος Β. Εἰς τὸν Ἄνδρα Ἰωάννα	384
Ποσειδώνιος Γ. Εἰς τὸν Ἄνδρα Ἰωάννα	386
Ποσειδώνιος Ἰσίδωρον	387
Κατὰ Ῥωμαίους Ποσειδώνιος	390
Κατὰ Κορινθίους Ποσειδώνιος Ἀ.	424
Κατὰ Κορινθίους Ποσειδώνιος Β.	456
Κατὰ Γαλάτας Ποσειδώνιος	477
Κατὰ Ἐφεσούς Ποσειδώνιος	488
Κατὰ Φιλιππησίους Ποσειδώνιος	499
Κατὰ Κολοσσαίους Ποσειδώνιος	507
Κατὰ Σολυμανίους Ποσειδώνιος Ἀ.	514
Κατὰ Σολυμανίους Ποσειδώνιος Β.	521
Κατὰ Τιμοθέον Ποσειδώνιος Ἀ.	525
Κατὰ Τιμοθέον Ποσειδώνιος Β.	534
Κατὰ Τίτον Ποσειδώνιος	540
Κατὰ Φιλιμόνους Ποσειδώνιος	544
Κατὰ Ἑβραίους Ποσειδώνιος	546
Ἀποκάλυψις Εἰς τὸν Ἄνδρα Ἰωάννα Ἐπιστολῶν	570

СЪДЪРЖАНІЕ.

	Стран.
Отъ Матѳея Евангеліе	3
Отъ Марка Евангеліе'	80
Отъ Лука Евангеліе	128
Отъ Іоанна Евангеліе	211
Дѣянія Апостолскы	273
Посланіе Іаковово	353
Посланіе първо Петрово	361
Посланіе второ Петрово	370
Посланіе първо Іоанново	376
Посланіе второ Іоанново	384
Посланіе трето Іоанново	386
Посланіе Іудово	387
Посланіе къ Римляномъ	390
Посланіе първо къ Коринѳяномъ	424
Посланіе второ къ Коринѳяномъ	456
Посланіе къ Галатяномъ	477
Посланіе къ Ефесяномъ	488
Посланіе къ Филиппяномъ	499
Посланіе къ Колоссяномъ	507
Посланіе първо къ Солуняномъ	514
Посланіе второ къ Солуняномъ	521
Посланіе първо къ Тимоѳею	525
Посланіе второ къ Тимоѳею	534
Посланіе къ Титу	540
Посланіе къ Филимону	544
Посланіе къ Евреемъ	546
Откровеніе	570

ᾠ МАТΘΕΙΑ

СВЯТОЕ БЛАГОВѢСТВОВАНІЕ.

ГЛАВА І.

а. Кни́га родствѣ Іѳса Хрѣта, сѣа Дѣдова, сѣа Явра-
амла.

б. Явраамъ родѣ Ісаака. Ісаакъ же родѣ Іаковѣ. Іаковъ
же родѣ Ісаа нѣ братѣю ѳгѣ.

в. Ісаа же родѣ Фареса нѣ Зара ѿ Тамары. Фаресъ же
родѣ Есрума. Есрумъ же родѣ Ярама.

г. Ярамъ же родѣ Амѣнадава. Амѣнадавъ же родѣ Наас-
сѣна. Наассѣнъ же родѣ Салмонѣ.

д. Салмонъ же родѣ Рубѣна ѿ Рахавы. Рубѣнъ же родѣ
Ѿвѣда ѿ Рѣды. Ѿвѣдъ же родѣ Іессѣа.

е. Іессѣй же родѣ Дѣда црѣ. Дѣдъ же црѣ родѣ Соломонѣ
ѿ Оѳрѣины.

ж. Соломонъ же родѣ Ровоама. Ровоамъ же родѣ Авѣю.
Авѣя же родѣ Асѣ.

з. Аса же родѣ Івсафата. Івсафатъ же родѣ Іврама.
Іврамъ же родѣ Ѿзію.

и. Ѿзіа же родѣ Івсаама. Івсаамъ же родѣ Ахаза.
Ахазъ же родѣ Езекию.

і. Езекиа же родѣ Манассію. Манассія же родѣ Амѣна.
Амѣнъ же родѣ Івсѣю.

к. Івсѣя же родѣ [Івакѣма. Івакѣмъ же родѣ] Іехѣнѣю нѣ
братѣю ѳгѣ, въ преселѣнѣе Вавѣлонское.

ОТЪ МАТӨЕЯ

СВЯТО - Т О Е В А Н Г Е Л І Е .

Г Л А В А 1 . .

1. Родословіе-то на Исуса Христа, Сына Давидова, сына Авраамова.

2. Авраамъ роди Исаака ; а Исаакъ роди Иакова ; а Иаковъ роди Иудъ и братія-та му ;

3. А Иуда роди Фареса и Заръ отъ Тамаръ ; а Фаресъ роди Есрома ; а Есрома роди Арама ;

4. А Арама роди Амнадава ; а Амнадавъ роди Наассона ; а Наассонъ роди Салмона ;

5. А Салмонъ роди Вооза отъ Рахавъ ; а Воозъ роди Овида отъ Руевъ ; а Овидъ роди Иессея ;

6. А Иессей роди царь Давида ; а царь Давидъ роди Соломона отъ Уривъ-тѣ жевъ ;

7. А Соломонъ роди Ровоама ; а Ровоамъ роди Авійъ ; а Авія роди Асъ ;

8. А Аса роди Иосафата ; а Иосафатъ роди Иорама ; а Иорамъ роди Озіиъ ;

9. А Озіа роди Иоаѳама ; а Иоаѳамъ роди Ахаза ; а Ахазъ роди Езекииъ ;

10. А Езекиа роди Манассіиъ ; а Манассія роди Амона ; а Амонъ роди Иосіиъ ;

11. А Иосіа роди Иехоніиъ, и братія-та му около прѣселеніе-то Вавилонско.

ѳі. По преселѣніи же Навѹлѣнстѣмъ, Іехѣніа родѣ Сала-
дѣила. Саладѣиль же родѣ Зоровавела.

ѳі. Зоровавель же родѣ Явѣзда. Явѣздъ же родѣ Єлѣакіма.
Єлѣакімъ же родѣ Язѹра.

ѳі. Язѹръ же родѣ Садѹка. Садѹкъ же родѣ Яхіма.
Яхімъ же родѣ Єлѣзда.

ѳі. Єлѣздъ же родѣ Єлеазара. Єлеазаръ же родѣ Матѣана.
Матѣанъ же родѣ Іакѹва.

ѳі. Іакѹвъ же родѣ Іѹсифа, мѹжа Маріинна, ѳз неѣже
родѣса Іѳсъ, глаголемый Хрѣтѣсъ.

ѳі. Рѣѣхъ же родѹвъ ѿ Авраама до Дѣда, родѣве четыре-
надѣсате: ѳ ѿ Дѣда до преселѣніа Навѹлѣнскаго, родѣве
четыренадѣсате: ѳ ѿ преселѣніа Навѹлѣнскаго до Хрѣта,
родѣве четыренадѣсате.

ѳі. Іѳсъ Хрѣтѣво рѣжтѣо сѣце вѣ: ѹбрѣченѣи ко бѹвши
мѣри єгѹ Мрѣи Іѹсифови, прѣжде дѣже не снѣтѣса ѳма,
ѹбрѣтѣса ѳмѣши во чрѣвѣ ѿ Дѣха сѣа.

ѳі. Іѹсифъ же мѹжъ єа, прѣведенъ сѣи, ѳ не хотѣ єа
ѹблѣчѣти, восхотѣ тѣи прѣстѣти ю.

ѳі. Сѣа же ємѣ помѣслившѣ, сѣ, Яггѣлъ Гѣнь во снѣ іавѣса
ємѣ гѣгола: Іѹсифе, сѣне Дѣдовъ, не оѹкоѣса прѣѣти
Маріамъ женѣ твоеѣ: рѣждшѣевѣса вѣ нѣи, ѿ Дѣха єѣтъ
сѣа.

ѳі. Родѣтъ же сѣа, ѳ наречѣши ѳма ємѣ Іѳсъ: Тѣи ко
спасѣтъ лѣди своѣ ѿ грѣхъ ѳхъ.

ѳі. Сѣе же вѣе вѣсть, да свѣдетѣса речѣнное ѿ Гѣла
прѣрокѣмъ, глаголющимъ:

ѳі. Сѣ, дѣа во чрѣвѣ прѣѣметѣ, ѳ родѣтъ сѣа, ѳ наречѣтъ
ѳма ємѣ Ємманѣилъ: єже єѣтъ сказѣемо, сѣ намѣ Бѣтъ.

ѳі. Рѣстѣвъ же Іѹсифъ ѿ снѣ, сотворѣ іѣкоже повелѣ ємѣ
Яггѣлъ Гѣнь: ѳ прѣѣтъ женѣ своѣ.

ѳі. ѳ не знѣашѣ єа, дѣндеже родѣ сѣа своєгѣ прѣвенѣа,
ѳ наречѣ ѳма ємѣ Іѳсъ.

12. А слѣдъ прѣселеніе—то Вавилонско, Іехонія роди Салаѳіля ; а Салаѳіль роди Зоровавеля ;

13. А Зоровавель роди Авіуда ; а Авіудъ роди Еліакыма ; а Еліакымъ роди Азора ;

14. А Азоръ роди Садока ; а Садокъ роди Ахыма ; а Ахымъ роди Еліуда ;

15. А Еліудъ роди Елеазара ; а Елеазаръ роди Матөана ; а Матөанъ роди Іакова ;

16. А Іаковъ роди Іосифа мъжъ—тъ на Маріѣ, отъ којто ся роди Іисусъ, който ся нарича Христосъ.

17. И така вси—тъ родове отъ Авраама до Давида четъринадесеть рода сж ; и отъ Давида до прѣселеніе—то Вавилонско, родове четъринадесеть ; и отъ прѣселеніе—то Вавилонско до Христа, родове четъринадесеть сж.

18. А роженіе—то на Іисуса Христа така бѣ ; като бы сгодена майка му Марія за Іосифа, додѣ още не бѣхж ся съединили, намѣри ся непразна отъ Духа Святаго.

19. А Іосифъ мъжъ ѿ, понеже бѣ праведенъ и не искаше да ѿ опозори, науми си тайно да ѿ напусне.

20. Но това когато помысли той, ето, ангель Господень яви му ся на—сынъ и казуваше : Іосифе сыне Давидовъ, не бой ся да вземеш женѣ си Маріѣ ; защото зародено—то въ неѣ отъ Духа Святаго е.

21. А ще роди сынъ, и ще му наречешъ име—то Іисусъ ; защото той ще спасе свои—тъ людіе отъ грѣхове—тъ имъ.

22. И всичко това бы, да ся сбѣде речено—то отъ Господа чрѣзъ пророка, който казува :

23. Ето дѣва ще зачне и ще роди сынъ, и ще му нарежтъ името Еммануилъ, което ся тълкува, Богъ съ насъ.

24. И като станж Іосифъ отъ сынъ, стори както му повелъ ангель Господень, и взѣ женѣ си ;

25. И не ѿ познаваше до когато тя роди сына си пьрвороднаго, и *той* му нарече име—то Іисусъ.

ГЛАВА ѿ.

а. Іисус же рождшуся въ Вифлеѣмѣ Іудейстѣмъ, во дни Ірвда царя, сѣ, волсви ѿ востокъ прїидоша во Іерлімъ, глаголюще :

б. Гдѣ ѣсть рождѣся црь Іудейскїи ; видѣхомъ во звѣздѣхъ ѣгѡ на востокѣхъ, и прїидохомъ поклонїтиса ѣмѣ.

г. Слышавъ же Ірвдъ царь смѣтиса, и весь Іерлімъ съ нимъ.

д. И собравъ всѧ первосїѣнники и книжники людскїа, вопрошаше ѿ нихъ : гдѣ Хртосъ раждаетса ;

е. Онї же рекоша ѣмѣ : въ Вифлеѣмѣ Іудейстѣмъ. такъ во писано ѣсть пророкомъ :

ж. И ты Вифлеѣме, землѣ Іудова, ничїмъже мѣнши єси во вѣкахъ Іудовыхъ : иъзъ тебѣ во иъзыдетъ вождь, иже оупасетъ люди моѧ Іида.

з. Тогда Ірвдъ таи призвѧ волхвы, и испытоваше ѿ нихъ время іавльшїася звѣзды.

и. И пославъ ихъ въ Вифлеѣмъ, рече : шѣдше испытайте иъзвѣстнѡ ѡ отрочатї : єгда же ѡбратїете, возвѣстїте мнѣ, іакъ да и азъ шѣдъ поклонюса ѣмѣ.

к. Онї же послашавше царя, идоша : и сѣ, звѣзда, юже видѣша на востокѣхъ, идаше предъ ними, дондеже пришедши стѧ верхѣ, идѣже бѣ отроча.

л. Видѣвше же звѣздѣхъ, возрадовашася радостїю велию сѣмѡ.

м. И пришедше въ храмїнъ, видѣша отроча съ Марїею мѣрїю єгѡ, и падше поклонїшася ѣмѣ, и ѡверзше сокровїща своѧ, принесоша ѣмѣ дары, злато, и лїванъ, и смѣръс.

н. И вѣсть прїѣмше во снѣ не возвратїтиса ко Ірвдѣ, инымъ пѣтемъ ѡидоша во странѣ своѡ.

ѡ. Ѣшедшымъ же имъ, сѣ, Ангѣлъ Гднь во снѣ іавїса Іѡсїфѣ, глагола : воставъ понми отроча и мѣрь єгѡ, и

ГЛАВА 2.

1. А когато ся роди Исусъ во Виолеемъ Иудейскый въ дни-тѣ на царь Ирода, ето, мѣдречи отъ истокъ пристигнахъ въ Иерусалимъ, и казувахъ :

2. Дѣ е що ся е родилъ царь Иудейскый? защото звѣздъ-тѣ неговѣ видѣхмы на истокъ, и дойдохмы да му ся поклонимъ.

3. *Това* като чу царь Иродъ смути ся, и всичкый Иерусалимъ съ него.

4. И събра вси-тѣ първосвященници и книжници отъ народъ-тѣ, та распитуваше отъ тѣхъ гдѣ имаше да ся роди Христосъ?

5. И тѣ му казахъ: Во Виолеемъ Иудейскый; защото така е писано чрѣзь пророка :

6. И ты Виолееме, земля Иудина, никакъ не си най малкъ между воеводства-та Иудовы; защото отъ тебе ще излѣзе Вождь, който ще упасе народъ-тѣ ми Израиля.

7. Тогази Иродъ призова тайно мѣдречи-тѣ, та испита отъ тѣхъ на здраво врѣме-то на появенъ-тѣ звѣздъ.

8. И като ги испрати во Виолеемъ, рече *имъ*: Идѣте, испытайте на здраво за дѣте-то; и като *го* намѣрите, извѣстѣте ми, да дойдъ и азъ да му ся поклонѣ.

9. А тѣ като чухъ *това* отъ царь-тѣ, трѣгнахъ: и, ето, звѣзда-та, който бѣхъ видѣли на истокъ, идаше прѣдъ тѣхъ, до като дойде та ся спрѣ, надъ *мѣсто-то* дѣто бѣ дѣте-то.

10. И като видѣхъ звѣздъ-тѣ, възрадувахъ ся съ радость твърдѣ голѣмъ.

11. И като влѣзохъ въ къщъ-тѣ, намѣрихъ дѣте-то съ майкѣ му Маріѣ, и наднахъ та му ся поклонихъ, и като отворихъ съкровища-та си, принесохъ му дарове, злато, и ливанъ и смириѣ.

12. И понеже *имъ* ся откры отъ Бога на-сънѣ да ся не върнатъ при Ирода, отидохъ *си* прѣзь другъ нѣтъ за въ своѣ-тѣ странъ.

13. А слѣдъ отиваніе-то *имъ*, ето, ангель Господень яява ся на-сънѣ Иосифу и казува: Стани та земи дѣте-то и майкѣ

бѣжѣ во Е҃гѣпетѣ, ѣ вѣди тѣмъ, доидеже рекѣ ти : хощетѣ
во Ирѣдѣ и҃скати отрочатѣ, да погвѣитѣ ѣ.

д҃и. О҃нъ же востѣвѣ, поѣтѣ отроча ѣ мѣрь е҃гѣно ꙗ҃щюю,
ѣ ѡидѣ во Е҃гѣпетѣ :

е҃и. И вѣ тѣмъ до оумѣртвѣя Ирѣдова : да свѣдетѣ
речѣнное ѡ Г҃дѣ прѣрокомъ, глѣюшимъ : ѡ Е҃гѣпта воззвахъ
сѣя моегѣ.

ѕи. Тогда Ирѣдѣ видѣвѣ, ѣкѣ порѣганъ вѣсть ѡ волх-
вѣвѣ, разгнѣвѣса ѕкѣлѣ, ѣ послѣвѣ и҃звѣ всѣ дѣти сѣщыя
вѣ Иудеѣмѣ ѣ во всѣхъ предѣлѣхъ е҃гѣно, ѡ двою мѣтѣ ѣ
нижѣише, по времени, ѣже и҃звѣстнѣ испытѣ ѡ волхвѣвѣ.

з҃и. Тогда свѣстѣ речѣнное Иеремѣемъ, прѣрокомъ, глаго-
люшимъ :

и҃и. Глѣсѣ вѣ Рѣмѣ слышанъ вѣсть, плѣчь, ѣ рыданѣе, ѣ
воплѣ многъ : Рахѣль плѣчущисѣ чѣдѣ своѣхъ, ѣ не хотѣше
оутѣшитисѣ, ѣкѣ не сѣтъ.

д҃и. Оумѣршѣ же Ирѣдѣ, сѣ, Я҃ггѣлѣ Г҃днѣ во снѣ ѣвнѣсѣ
Иѡсифѣ во Е҃гѣптѣ,

е҃и. Глѣголѣ : востѣвѣ помнѣ отроча ѣ мѣрь е҃гѣно, ѣ и҃ди
вѣ зѣмлю И҃леѣвѣ ; и҃зомроша во и҃щющѣи дшѣ отрочатѣ.

ка. О҃нъ же востѣвѣ, поѣтѣ отроча ѣ мѣтерѣ е҃гѣно, ѣ
прѣидѣ вѣ зѣмлю И҃леѣвѣ.

кѣв. Слышавѣ же, ѣкѣ Ирѣелѣи царствѣетѣ во И҃сдѣнѣ
вмѣстѣ Ирѣда отца своегѣно, оубоѣсѣ тѣмъ и҃ти : вѣсть
же прѣѣмъ во снѣ, ѡидѣ вѣ предѣлы Галѣлѣйскѣя.

кѣг. И прѣшѣдѣ всемѣсѣ во градѣ нарицѣемѣмъ Назарѣтѣ :
ѣкѣ да свѣдетѣ речѣнное прѣроки, ѣкѣ Назврѣи наречѣтѣсѣ.

ГЛАВА ҫ.

а. Во дни же О҃ны прѣидѣ Иѡаннѣ крѣтитѣль, проповѣдалъ
вѣ пѣстыни И҃сдѣнскѣи,

б. И глаголѣ : покайтѣсѣ, прѣвѣлижикѣсѣ црѣтѣе нѣнное.

му, и бѣгай въ Египеть, и бѣди тамъ до когато ти рекъ; защото Иродъ има да потърси дѣте—то да го погуби.

14. И той станъ, взѣ дѣте—то и майкѣ му прѣзъ ноцъ, и отиде въ Египеть;

15. И бѣ тамъ до смърть—тѣ Иродовъ, да ся сбѣде речено—то отъ Господа чрѣзъ пророка, който казува: Изъ Египеть позовахъ сына си.

16. Тогази Иродъ като видѣ че му ся подсмѣяхъ мѣдречи—тѣ, твърдѣ много ся разари, и проводи та погуби всички—тѣ младенцы во Виѳлеемъ и по всички—тѣ неговы прѣдѣлы, отъ двѣ години и по долу, споредъ врѣме—то, което бѣ добрѣ испиталъ отъ мѣдречи—тѣ.

17. Тогази ся испълни речено—то отъ пророка Иереміѣ който казува:

18. Гласъ ся чу въ Рамъ, плачь и пискъ и рыданіе голѣмо; Рахыль оплакуваше чада—та си и не рачяше да ся утѣши, защото гы пѣма *вече*.

19. А като умрѣ Иродъ, ето ангель Господень явява ся на—снѣ Иосифу въ Египеть и казува:

20. Стани, земли дѣте—то и майкѣ му, та иди въ земіѣ—тѣ Израилевъ; защото измрѣхъ тѣзи, които търсѣхъ душѣ—тѣ на дѣте—то.

21. И той станъ, зѣ дѣте—то и майкѣ му, и дойде въ земіѣ—тѣ Израилевъ.

22. Но като чу че Архелай царува надъ Іудеіѣ на мѣсто бащѣ си Ирода, убоя ся да иде тамъ; и понеже му бѣ откровено на—снѣ, отиде въ Галилейскы—тѣ страны,

23. Та ся засели въ единъ градъ нарицаемъ Назареть: да ся сбѣде речено—то чрѣзъ пророцы—тѣ, че Назорей ще да ся нарече.

ГЛАВА 3.

1. Въ оныя дни дойде Іоаннъ Кръститель, и проповѣдуваше въ пустыніѣ—тѣ Іудейскѣ,

2. И казуваше: Покайте ся; понеже приближи царство небесно.

̑. СѢЙ ВО ѢСТЬ РЕЧЕННЫЙ ІСАІЕМЪ ПРРОКОМЪ, ГЛАГОЛУЮЩИМЪ: ГЛАСЪ ВОПІЮЩАГЪ ВЪ ПУСТЫНИ, ОУГОТОВАЙТЕ ПУТЬ ГАДНЬ, ПРАВЫ ТВОРИТЕ СТЕЗИ ѢГѠ.

̒. САМЪ ЖЕ ІВАННЪ ІМАШЕ РІЗЪ СВОЮ Ѡ ВЛАСЪ ВЕЛБЛЪЖДЬ, І ПОДСЪ ОУСМѢНЪ Ѡ ЧРЕСЛѢХЪ СВОИХЪ: СИѢДЬ ЖЕ ѢГѠ БѢ ПРЪЖІЕ І МЕДЪ ДІВІЙ.

̓. ТОГДА ІСХОЖДАШЕ КЪ НЕМЪ ІЕРУСАЛІМА, І ВСА ІУДЕА, І ВСА СТРАНА ІОРДАНСКАА,

̔. І КРЕЩАХСЯ ВО ІОРДАНѢ Ѡ НЕГѠ, ІСПОВѢДАЮЩЕ ГРѢХИ СВОА.

̕. ВІДѢВЪ ЖЕ (ІВАННЪ) МНѠГИ ФАРИСЕИ І САДДУКЕИ ГРАДШЫА НА КРЩЕНІЕ ѢГѠ, РЕЧЕ ІМЪ: РОЖДЕНІА ѢХІДНОВА, КТО СКАЗА ВАМЪ БѢЖАТИ Ѡ ВЪДЪШАГЪ ГИѢВА;

̖. СОТВОРИТЕ ОУБѠ ПЛОДЪ ДОСТОИНЪ ПОКААНІА:

̗. І НЕ НАЧИНАЙТЕ ГЛАГОЛАТИ ВЪ СЕБѢ: ОЦА ІМАМЫ АВРААМА. ГЛАГОЛЮ КО ВАМЪ, ТАКЪ МОЖЕТЪ БГЪ Ѡ КАМЕНІА СЕГѠ ВОЗДВІГНУТИ ЧАДА АВРААМЪ.

̘. ОУЖЕ КО І СѢКІРА ПРИ КОРЕНИ ДРЕВА ЛЕЖИТЪ: ВСАКО ОУБѠ ДРЕВО, ѢЖЕ НЕ ТВОРИТЪ ПЛОДА ДОБРА, ПОСѢКАЕМО БЫВАЕТЪ, І ВО ОГНЬ ВМЕТАЕМО.

̙. АЗЪ ОУБѠ КРЩАЮ ВЪ ВОДОЮ ВЪ ПОКААНІЕ: ГРАДЫЙ ЖЕ ПО МНѢ, КРѢПЛІЙ МЕНЕ ѢСТЬ, ѢМЪЖЕ НѢСМЪ ДОСТОИНЪ САПОГИ ПОНЕСТИ: ТОЙ ВЪ КРТИТЪ ДХѠМЪ СТЫМЪ І ОГНЕМЪ:

̚. ѢМЪЖЕ ЛОПАТА ВЪ РУЦѢ ѢГѠ, І ѠТРЕБИТЪ ГЕМНО СВОЕ, І СОКЕРЕТЪ ПШЕНИЦЪ СВОЮ ВЪ ЖИТНИЦЪ, ПЛЕВЫ ЖЕ СОЖЖЕТЪ ОГНЕМЪ НЕГАСАЮЩИМЪ.

̛. ТОГДА ПРИХОДИТЪ ІІСЪ Ѡ ГАЛІЛЕИ НА ІОРДАНЪ КО ІВАННЪ КРТИТИСЯ Ѡ НЕГѠ.

̜. ІВАННЪ ЖЕ ВОЗКРАНАШЕ ѢМЪ, ГЛАГОЛА: АЗЪ ТРЕБЮЮ ТОВАЮ КРТИТИСЯ, І ТЫ ЛИ ГРАДЕШИ КО МНѢ;

̝. ѠВѢЩАВЪ ЖЕ ІІСЪ РЕЧЕ КЪ НЕМЪ: ѠСТАВИ НИИѢ: ТАКЪ КО ПОДОБАЕТЪ НАМЪ ІСПОЛНИТИ ВСАКЪ ПРАВДЪ. ТОГДА ѠСТАВИ ѢГѠ.

3. Защото той е реченный—тъ отъ пророка Исаиѣ, който казува :
Гласъ на одного, който выка въ пустынь—тѣхъ : Пригответе пѣть—тъ
Гослодень, правы правѣте неговы—тѣ пѣтеки.

4. А самъ Иоаннъ имаше облѣкло—то си отъ камилскы космы, и
около чрѣсла—та си коженъ поясъ ; а яденіе—то му бѣ акриды и
дивъ медь.

5. Тогази ся извървѣ при него Иерусалимъ и всичка Іудея, и
всичка—та околность на Иорданъ,

6. И крышавахъ ся въ Иорданъ отъ него, като исповѣдувахъ
грѣхове—тѣ си.

7. А като видѣ *Иоаннъ* че идяхъ на негово—то крышаваніе мно-
зина отъ Фарисеи—тѣхъ и Саддукеи—тѣхъ, рече имъ : Рожбы ехиднины !
Кой ви обади да бѣгате отъ бѣдѣщый—тъ гнѣвъ ?

8. Сторѣте прочее плодове достойны на покаяніе ;

9. И не мыслѣте да думате въ себе си : Отца имама Авраама ;
защото казувамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи каменіе да въздигне
чада Аврааму.

10. А и сѣкыра—та вече лежи при корень—тъ на дръвія—та ; и
тѣй всяко дърво което не прави добръ плодъ, отсича ся и въ огнь
ся хвърля.

11. Азъ вы крышавамъ съ водѣ въ покаяніе, а тойзи който иде
слѣдъ мене по крѣпкѣ е отъ мене, комуто не съмъ достоинъ обуча-
та да понесѣ ; той ще вы крѣсти съ Духъ Святый и съ огнь ;

12. Който *държи* лопатѣ—тѣхъ въ рѣкѣ, и ще отреби гѣмно—то
си, та ще събере пшеницѣ—тѣхъ си въ житницѣ—тѣхъ, а плѣвѣ—тѣхъ ще
иѣ изгори въ огнь негасимъ.

13. Тогази идува Исусъ отъ Галилеѣ на Иорданъ до Иоанна да
ся крѣсти отъ него.

14. А Иоаннъ го въспираше и казуваше : Азъ имамъ потребѣ
да ся крѣстѣ отъ тебе, и ты ли идешъ при мене ?

15. А Исусъ отговори и рече му : Остави сега, защото така
подобава намъ да испълнимъ всякѣ правдѣ. *И Иоаннъ* тогава го
остави.

᠑᠒. И крѣтѣвса Іисъ взыде ѡбѣ въ воды: и сѣ, ѡверзѡшася ѣмъ нѣса, и видѣ дѣа Бжїа сходяща ѡкв гѡлѡва, и градѣща на него.

᠑3. И сѣ, глагола сѣ нѣсѣ глагола: сѣй ѣсть Сїа мой возлюбленный, ѡ немже бѡговолїхъ.

ГЛАВА ᠕.

᠕. Тогда Іисъ возведенъ бысть дѣомъ въ псѣтыню, и искуситиса ѡ дїавола.

᠖. И постївса днїи четыредесать, и нощїи четыредесать, послѣдїи взалка.

᠗. И пристѣпль къ немъ искусїтель, рече: ѡще Сїа ѣси Бжїи, рцы, да каменїе сїе, хлѣбъ вѣдѣтъ.

᠘. Сїа же ѡвѣщавъ рече: писано ѣсть: не ѡ хлѣбѣ ѣдиномъ живъ вѣдѣтъ ѡвѣкъ, но ѡ всѡкомъ глаголѣ и сходящемъ и зоветъ Бжїиныхъ.

᠙. Тогда поѡтъ ѣго дїаволъ во стѣий градъ, и постави ѣго на крилкѣ црковнѣмъ.

10. И глагола ѣмъ: ѡще Сїа ѣси Бжїи, вѣрзиса нїзс: писано во ѣсть, ѡкв ѡггломъ своїмъ заповѣсть ѡ тебѣ сохранїти тѡ, и на рѡкахъ возмѣтъ тѡ, да не когда преткнѣши ѡ камень ногъ твою.

11. Рече же ѣмъ Іисъ: паки писано ѣсть: не искусиши Гѡа Бѡа твоегѡ.

12. Паки поѡтъ ѣго дїаволъ на горъ высокъ сѣмъ, и показѡ ѣмъ всѡ црѣтвїа мїра, и слѡвс ѡхъ.

13. И глагола ѣмъ: сїѡ всѡ тебѣ дамъ, ѡще падъ поклонїшиса.

14. Тогда глагола ѣмъ Іисъ: иди за мною, сатанѡ: писано во ѣсть: Гѡс Бѡс твоемъ поклонїшиса, и томъ ѣдиномъ послѣжиши.

16. И щомъ ся кръсти Исусъ възлѣзе тутакси отъ водѣ-тѣ, и ето, отвори хъ ся нему небеса-та, и видѣ Духа Божія че слѣзуваше като гълѣбъ и спущаше ся на него ;

17. И ето гласъ отъ небеса, който казуваше : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ.

ГЛАВА 4.

1. Тогази възведенъ бы Исусъ отъ Духа въ пустынь-тѣ, да бѣде искушенъ отъ діавола.

2. И като пости четиридесеть дни и четиридесеть ноци, напо-конъ огладѣ.

3. И дойде при него искучитель-тѣ, и рече : Ако си Сынъ Божій, речи тѣзи каменіе да станжтъ хлѣбове.

4. А той отвѣща и рече : Писано е : Не само съ хлѣбъ ще бѣде живъ чловѣкъ, но съсъ всяко слово което исхожда изъ Божіи-тѣ уста.

5. Тогава го завожда діаволь-тѣ въ святый-тѣ градъ и поставя го на крыло-то на храмъ-тѣ,

6. И казува му : Ако си Сынъ Божій, хвърли ся долу ; защото е писано : На ангелы-тѣ си ще заповѣда за тебе, и на рѣцѣ ще тя подигать, да не бы да прѣпынешъ о камькъ ногѣ-тѣ си.

7. Рече му Исусъ : Пакъ е писано : Да не искусишь Господа Бога твоего.

8. Пакъ го завожда діаволь-тѣ на едниѣ планинь много высокѣ, и показува му вси чкы-тѣ царства свѣтовны, и славѣ-тѣ имъ ;

9. И казува му : Всичко това ще ти дамъ, ако паднешъ да ми ся поклонишь.

10. Тогазь Исусъ му казува : Махни ся, Сатано ; защото е писано : Господу Богу твоему да ся поклонишь, и само нему да послужишь.

᠗и. Тогда встанѣи єго дѣволъ, ѿ сє, Анггліи пристъпѣша, ѿ сажѣхъ ємѣ.

᠗и. Слѣшавъ же Іисъ, ѿкѣ Іωάνнѣхъ преданъ бысть, ѡидє въз Галілею.

᠗и. И встанѣвъ Назарѣтѣхъ, пришѣдъ всеміа въз Капернаѣмъ въз поморіє, въз предѣлѣхъ Завсѣлѣнѣхъ ѿ Нефѣаліманѣхъ :

᠗и. Да сѣдѣтѣ речєнное Ісѣемъ пророкомъ, глаголющимъ :

єи. Землѣ Завсѣлѣнѣ, ѿ землѣ Нефѣаліманѣ, пѣтъ морѣ Обѣнъ полъ Іордана, Галілеѣ ѡзыкъ,

єи. Людїє сѣдѣиши во тмѣ видѣша свѣтъ вєліи, ѿ сѣдѣшимъ въз странѣ ѿ сѣни смєртнѣи, свѣтъ възсѣѣ ѿмъ.

зи. Ѿтолѣ начѣтъ Іисъ проповѣдати, ѿ глаголати : покѣйтеся, привлѣжисѣ во црѣтво нѣбноє.

ии. Ходѣ же при морѣ Галілеѣстѣмъ, видѣ двѣ брата, Сѣмѣна глємаго Петрѣ, ѿ Андрѣа брата єгѡ, вметѣиущѣ мрѣжи въз морє, вѣста во рѣбарѣ.

ди. И глагола ѿмѣ : градѣта по мѣкѣ, ѿ сотвориѡ вы ловцѣ члѣвѣкѣмъ.

кѣ. Она же ѡвѣ встанѣвъша мрѣжи, по нѣмъ ѿдѡста.

кѣа. И прешѣдъ ѡтѣдѣс, видѣ ѿна двѣ брата, Іакѡва Зеведѣєва, ѿ Іωάνна брата єгѡ, въз коракли сѣ Зеведѣомъ ѡцѣмъ єиѡ, завѣзѣиущѣ мрѣжи своѣ, ѿ въззѡвѣ ѡ.

кѣв. Она же ѡвѣ встанѣвъша корабль ѿ ѡцѣ своєгѡ, по нѣмъ ѿдѡста.

кѣг. И прохѡждѣше всю Галілею Іисъ оучѣ на сѡмнищахъ ѿхъ, ѿ проповѣдалѣ єѡлїє црѣвїѣ, ѿсѣклѣѣ всѣхъ недѣгъ ѿ всѣхъ ѡзїо въз людєхъ.

кѣд. И ѿзыде слѣхъ єгѡ по всѣй Сѣрїи : ѿ привѣдѡша кѣ нѣмъ всѣ волѣиши, разлѣчными недѣги ѿ страстѣми ѡдєржимы, ѿ вѣсны, ѿ мѣсѣнны, ѿ разслѣблєнны (жїлами) : ѿ ѿсѣклѣи ѿхъ.

кѣє. И по нѣмъ ѿдѡша народѣи многїи ѡ Галілеи ѿ десѣти градъ, ѿ ѡ Ієрлїма, ѿ Ісдѣн, ѿ со Онагѡ полъ Іордана.

11. Тогази го остави диаволь-тъ; и ето ангели пристѣпихъ и служахъ му.

12. А когато чу Исусъ че Юаннъ бы прѣдаденъ, отиде въ Галилеѣ.

13. И като остави Назаретъ, дойде и засели ся въ Капернаумъ крайморскый, въ прѣдѣлы-тъ Завулоновы и Нефѣалимовы;

14. Да ся сбѣде речено-то чрѣзь пророка Исаѣя, който казува:

15. Земля-та Завулонова и земля-та Нефѣалимова на пѣть-тъ край море-то, отвѣдь Иорданъ, Галилея языческа;

16. Народъ който сѣдяше въ тъмнихъ видѣ видѣлиихъ голѣмъ, и на сѣдящы-тъ въ странѣ и сбѣхъ смъртихъ, видѣлиина имъ възсия.

17. Отъ тогава започенъ Исусъ да проповѣдува и да казува: Покайте ся; защото приближи царство небесно.

18. И като вярвѣше Исусъ по край море-то Галилейско, видѣ двамнина братія, Симона нарицаемый-тъ Петръ, и брата му Андрея, че хвърляхъ мрѣжъ въ море-то, защото бѣхъ рыболовци.

19. И казува имъ: Елате слѣдъ мене, и ще вы направѣхъ ловцы на челоуѣцы.

20. И тѣ тутакси оставихъ мрѣжы-тъ и отидохъ слѣдъ него.

21. И като позамнихъ отъ тамо, видѣ другы двамнина братія, Иакова Зеведеева и брата му Иоанна съ отца имъ Зеведея въ една ладіѣ че кърпяхъ мрѣжы-тъ си, и повыкагы.

22. А тѣ тозь часъ оставихъ ладіѣ-тъ и отца си, и отидохъ слѣдъ него.

23. И обхождаше Исусъ всичкы Галилеѣ, та поучаваше въ съборища-та имъ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то, и исцѣляваше всякъ болѣсть и всякъ немощъ между народъ-тъ.

24. И разчу ся слухъ за него по всичкы Сиріѣ, и довождахъ при него всичкы-тъ болѣстны, що имахъ различни болѣсти и мѣкы, и бѣснуемы, и лунатицы, и расслабленны; игы исцѣли.

25. И вярвѣше слѣдъ него народъ много изъ Галилеѣ и Декаполь, изъ Иерусалимъ и Иудеѣ, и изъ отвѣдь Иорданъ.

ГЛАВА Է.

Թ. Օրհրէքս յե արօճս, վզլԷ յա ցօրճ: և սէճսճ Էմճ, քրտքքնլա կզ յեմճ օրհնլլլ Էրն:

Բ. և ևճերզ օրտլ սվօճ, օրհլաշե ևրհ, ցլղօղա:

Գ. Ելլէնն յնլլլն ճրհօմզ: ևկւ տրէրհ Էտլ ցարտվե յեոե.

Դ. Ելլէնն քլաշլլն: ևկւ տն օրտրէառտս.

Ե. Ելլէնն կրօտլլն: ևկւ տն յառէճառտզ ճեմլօ.

Զ. Ելլէնն ճլաշլլն և յալլաճլլն քրաճս: ևկւ տն յա-
սլտառտս.

Է. Ելլէնն մլտնլլն: ևկւ տն քօմլօվանն կճառտզ.

Ը. Ելլէնն յնտլլն սերճսմզ: ևկւ տն Երլ օրհրառտզ.

Թ. Ելլէնն մրօտվօրլլն: ևկւ տն սնօվե Երլն յառե-
կճտս.

Դ. Ելլէնն յնղնլն քրաճս ըճն: ևկւ տրէրհ Էտլ ցրտվե յեոե.

Թ. Ելլէնն Էտլ, Էրճ յօնօսառտզ վաճս, և յլլճեռտզ, և յրեկտզ վսալկզ սօլա ցլղօղա յա վլ յաշլլշե, մեճ ըճն.

Բ. Բճճրտես և յեառնտես, ևկւ մճճա վաճա մնօղա յա յեհսհա: տակւ յօ յնղնլա յրրօկն, յլլշե (Եհա) քրեճե վաճ.

Գ. Յլ Էտլ սօլ ճեմլն: ճլլշե յե սօլ ևճալետզ, յնմա ևճօմնտս; յնվօտլլշե կճճետզ կտօմճ, տօչլօ ճա յնսլլաճա կճճետզ յօնա, և քօքրալեմա յլվէկն.

Դ. Յլ Էտլ սեհտզ մրա: յե մօշետզ ցրճ Օրկրտնա վերհճ ցօրլ ստօճ.

Ե. յնղե վղնղալլտզ սեհտլլնկն, և քօստալալլտզ Էրօ քօճ սնճօմա, յօ յա սեհտննլլկ, և սեհտնտզ վսհմա, յլլշե վա հրա-
մննհ (սճտ).

Զ. տակւ ճա քրօհեհտնտս սեհտզ վաճա քրեճ յլվէկն, ևկւ ճա վնճառտզ վաճա ճնկրաճ ճեկա, և քրօսլաճառտզ Օրճա վաճեղօ, յլլշե յա յեհսհա.

ГЛАВА 5.

1. А като видѣ много-то народъ, възлѣзе на горѣ-тѣ, и щомъ сѣднѣ пристѣпихъ до него ученици-тѣ му :

2. И отвори уста-та си та гы поучаваше и говоряше :

3. Блажени нищи-тѣ духомъ ; защото е тѣхно царство небесно.

4. Блажени нажаленни-тѣ ; защото тѣ ще ся утѣшатъ.

5. Блажени кротки-тѣ ; защото тѣ ще наслѣдятъ земѣ-тѣ.

6. Блажени които гладуватъ и жадуватъ за правдѣ-тѣ ; защото тѣ ще ся насытятъ.

7. Блажени милостивни-тѣ ; защото тѣ помиловани ще бѣдѣтъ.

8. Блажени чистосърдечни-тѣ ; защото тѣ ще видятъ Бога.

9. Блажени миротворци-тѣ ; защото тѣ сынове Божии ще ся нарекатъ.

10. Блажени гонени-тѣ заради правдѣ-тѣ ; защото е тѣхно царство небесно.

11. Блажени сте когато вы похулятъ и вы изгонятъ, и връхъ васъ рекѣтъ на лѣжъ всякъ злѣ речъ заради мене.

12. Радувайте ся и веселѣте ся, защото е голѣма на небеса ваша-та заплата : понеже така изгонихъ пророци-тѣ, които *блжж* прѣди васъ.

13. Вы сте соль-та на земѣ-тѣ : а ако соль-та избезсолнѣе, съ какво ще да ся осоли ? За нищо вече не струва, тъкмо да ся пехвърли възнь, и да ся тѣпче отъ челоуѣцы-тѣ.

14. Вы сте видѣльна-та на свѣтъ-тѣ ; градъ поставенъ на горѣ не може да ся укрые.

15. Нито запалятъ свѣщъ и ѣ турятъ подъ шиникъ, но на свѣтильникъ-тѣ, и свѣти на всички що сѣ въ къщи.

16. Така да просвѣтне ваша-та видѣльна прѣдъ челоуѣцы-тѣ, за да видятъ добры-тѣ ваши дѣла, и да прославятъ Отца вашего, който е на небеса.

ѡі. Да не мнѣте, ѡкѡ прѣдѡхъ разорѣти законъ, ѡлѣ прѣрѡки: не прѣдѡхъ разорѣти, но ѡсполнѣти:

ѡіі. Амѣнь ко глагѡлю вѡмъ: дѡндеже прѣѣдетъ нѡко ѡ землѡ, ѡнта ѡдѣна, ѡлѣ ѡдѣна чертѡ не прѣѣдетъ ѡ законѡ, дѡндеже всѡ вѡдѡстъ.

ѡііі. Иже ѡше разорѣтъ ѡдѣнъ заповѣдей сѡхъ малѡхъ, ѡ насчѣтъ тѡкѡ члѡвѣки, мнѣ наречѣтъсѡ въ црѣтѡи нѣнѣмъ: ѡ иже сотворѣтъ ѡ насчѣтъ, сѣи велѣи наречѣтъсѡ въ црѣтѡи нѣнѣмъ.

ѡіііі. Глагѡлю ко вѡмъ, ѡкѡ ѡше не ѡзвѣдетъ правдѡ вѡша пѡче книжникъ ѡ Фарѣсѣи, не внѣдете въ црѣтѡе нѣноѡ.

ѡііііі. Слышѡсте, ѡкѡ речѣно въѣсть дрѣвнѣмъ: не оѡвѣиши: иже ко ѡше оѡвѣѣтъ, повѣненъ ѣсть сѡдѡ.

ѡіііііі. Иъз же глагѡлю вѡмъ, ѡкѡ всѡкъ гнѣвалѣсѡ на братѡ своего всѡе, повѣненъ ѣсть сѡдѡ: иже ко ѡше речѣтъ братѡ своему, ракѡ: повѣненъ ѣсть сѡмнѣнъ: ѡ иже речѣтъ, оѡрѡде: повѣненъ ѣсть геѣнѣ ѡгнѣнѣи.

ѡііііііі. Ише оѡво принесѣши дѡрѡ твоѣ ко ѡлтарю, ѡ тѡ поманѣши, ѡкѡ братѡ твоѣ, ѡмѡтъ нѣчто на тѡ:

ѡіііііііі. Ѡстави тѡ дѡрѡ твоѣ предѡ олтарѣмъ, ѡ шѣдъ прѣжде смирисѡ сѡ кратѡмъ твоѣмъ, ѡ тогдѡ пришедъ принесѣи дѡрѡ твоѣ.

ѡііііііііі. Бѡди оѡвѣцивалѡсѡ сѡ соперникѡмъ твоѣмъ скорѡ, дѡндеже ѣси на пѡтѣ сѡ нѣмъ: да не предѡстъ тебѣ соперникъ сѡдѣи, ѡ сѡдѣѡ тѡ предѡстъ сѡзѣ, ѡ въ темнѣсѡ вверженъ вѡдѣши.

ѡіііііііііі. Амѣнь глагѡлю тебѣ: не ѡзыдѣши ѡтѡдѡ, дѡндеже воздѡси послѣднѣи кодрѡнтъ.

ѡііііііііііі. Слышѡсте, ѡкѡ речѣно въѣсть дрѣвнѣмъ: не прѣлюбѣ сотворѣиши.

ѡіііііііііііі. Иъз же глагѡлю вѡмъ, ѡкѡ всѡкъ, иже воззрѣтъ на женѡ, ко ѣже вождѣлѣти ѣѡ, оѡже любѡдѣйства сѡ нѣю въ сѣрдѣцѣ своемъ.

17. Да не мните че азъ дойдохъ да разрушиѣ законъ-тъ или пророцы-тъ ; не дойдохъ да разрушиѣ, но да испълниѣ.

18. Защото, истинаѣ ви казувамъ, доклѣ да прѣмине небе-то и земя-та, една рѣска, или една точка отъ законъ-тъ нѣма да прѣмине, дори ся всичко не сбѣде.

19. И тѣй, който наруши еднѣ отъ най малки-тъ тѣзи заповѣди, и научи така человекы-тъ, най малкъ ще ся нарече въ царство небесно ; а който стори и научи, той ще великъ да ся нарече въ царство небесно.

20. Защото, казувамъ ви, че ако ваша-та правда не надмине *правдѣ-та* на книжници-тъ и Фарисей-тъ, нѣма да влѣзете въ царство небесно.

21. Чули сте че е речено на староврѣменны-тъ : Не убивай, и който убие, ще бѣде повиненъ на сѣдъ.

22. А пакъ азъ ви казувамъ, че всякой, който ся гнѣви на брата си безъ причинѣ, ще бѣде повиненъ на сѣдъ ; и който рече на брата си, Рака, повиненъ ще е за прѣдъ съборъ-тъ ; а който му рече, Безумие, ще бѣде повиненъ за пѣкъль-тъ огненный.

23. И тѣй, ако принесешъ даръ-тъ си на олтарь-тъ, и тамо ся усѣтишь че братъ ти има нѣщо на тебе ;

24. Остави даръ-тъ си тамо прѣдъ олтарь-тъ, и иди, първомъ ся примири съ брата си, и тогазы ела та принеши даръ-тъ си.

25. Спогодявай ся съ противникъ-тъ си скоро, до като си на пѣть-тъ съ него, да не бы противникъ-тъ *ти* да тя прѣдаде сѣднику, а сѣдникъ-тъ тя прѣдаде на слугѣ-тъ, и тя хвърлятъ въ тъмницѣ.

26. Истинаѣ ти казувамъ : Нѣма да излѣзешъ отъ тамо, доклѣ не отдадешъ най послѣдній-тъ кодрантъ.

27. Чули сте че е речено на староврѣменны-тъ : Не прѣлюбодѣй-ствувай.

28. Но азъ ви казувамъ, че всякой който гледа женѣ за да ѣ пожелаетъ, той е прѣлюбодѣйствувалъ вече съ неѣ въ сърдце-то си.

кд. Ящє же Око твоє десноє соблажнѣтѣ тѣ, и зми є, и вѣрзи ѡ себѣ: о҃че бо ти єсть, да погнѣетѣ єдинѣ ѡ о҃дѣ твоихѣ, а не все тѣло твоє вѣржено вѣдетѣ вѣ геєннѣ огненнѣю.

л. И ящє деснаѣ твоѣ рѣка соблажнѣтѣ тѣ, о҃скцы и о, и вѣрзи ѡ себѣ: о҃че бо ти єсть, да погнѣетѣ єдинѣ ѡ о҃дѣ твоихѣ, а не все тѣло твоє вѣржено вѣдетѣ вѣ геєннѣ.

ла. Речєно же вѣсть, їакѡ иже ящє прѣститѣ женѣ своє, да дѣтѣ єѣ кни҃гѣ распѣтнѣю.

лв. Яз же гл҃голю вамѣ, їакѡ всѣхѣ ѡпѣцѣннѣ женѣ своє, рѣзѣкѣ словесє любодѣйнагѣ, творитѣ о прелюбодѣйствовати: и иже прѣпеницѣ поимѣтѣ, прелюбодѣйствѣтѣ.

лг. Паки слышастє, їакѡ речєно вѣсть дрѣвнимѣ: не во лжѣ клєнѣшнѣса, воздѣси же Гдѣви клѣтѣвы твоѣ.

лд. Яз же гл҃голю вамѣ. не клѣтнѣса всѣхѣ: ни нѣомѣ, їакѡ прѣтолѣ єсть Бжїи:

ле. Ни землєю, їакѡ подножїє єсть ногѣма єгѡ: ни їерлїмомѣ, їакѡ градѣ єсть великагѣ црѣ:

лє. Нижє главѣю твоєю клєннѣса, їакѡ не можєши влѣса єдинагѣ кѣла илї чѣрна сотворити.

лз. Прѣди же слово ваше, єѣ, єѣ: ни, ни: лишє же сею, ѡ не прѣязни єсть.

лн. Слышастє, їакѡ речєно вѣсть: Око за око, и зѣбѣ за зѣбѣ.

ло. Яз же гл҃голю вамѣ. не прѣтивитнѣса слѣ: но ящє тѣ кто о҃дѣритѣ вѣ деснѣю твоєю ланитѣ, ѡвратнѣ ємѣ и дрѣгнѣю:

лм. И хотѣшемѣ сдѣитнѣса сѣ твоєю, и рѣзѣ твоєю вѣзѣти, ѡпѣстнѣ ємѣ и срачнѣцѣ.

ла. И ящє кто тѣ поимѣтѣ по силѣ поприцѣ єдино, иди сѣ нимѣ двѣ.

лв. Просѣшемѣ о҃у тебѣ дѣи, и хотѣцаго ѡ тебѣ зѣати, не ѡвратнѣ.

29. Ако ли десно-то твое око тя соблазнява, извади го, и хвърли го отъ себе си; защото по добръ ти е да погыне единъ отъ твои-тъ удове, а не всичко-то твое тѣло да бѣде хвърлено въ пькъль-тъ.

30. И ако десна-та твоя рѣка тя соблазнява, отсѣчи ѿ и хвърли ѿ отъ себе си; защото по добръ ти е да погыне единъ отъ твои-тъ удове, и да не бѣде всичко-то твое тѣло хвърлено въ пькъль-тъ.

31. Речено е още: Който си напусне женѣ-тѣ да ѿ даде разводно писмо.

32. А пакъ азъ ви казувамъ, че който напусне женѣ-тѣ си, освѣтъ по причинѣ на прѣлюбодѣяніе, прави ѿ да прѣлюбодѣи-ствува: и който ся ожени за напуснатѣ прѣлюбодѣи-ствува.

33. Пакъ сте чули че е речено на староврѣменны-тъ: Не си прѣ-стапувай кѣтвы-тѣ, но да исполнишь кѣтвы-тъ си прѣдъ Господа.

34. Но азъ ви казувамъ: Никакъ да ся не кълнете; нито съ небе-то, защото е прѣстолъ Божій;

35. Нито съ земѣ-тѣ, защото е подножіе на нозѣ-тъ му; нито съ Іерусалимъ, защото е градъ на Царя великаго;

36. Нито съ главѣ-тѣ си недѣи ся кълна, защото не можешъ ни единъ косемъ да направишь бѣль или чернъ.

37. Но да бѣде рѣчь-та ви, Ей, ей; не, не; а отъ това повечето отъ лукаваго е.

38. Чули сте че е речено: Око за око, и зѣбъ за зѣбъ.

39. А пакъ азъ ви казувамъ; Да ся не противите злomu; но който тя плесне по деснѣ-тѣ страпъ, обърни му и другѣ-тѣ.

40. И на тогози който бы поискалъ да ся сѣди съ тебе и да ти земе ризѣ-тѣ, остави му и врѣхнѣ-тѣ си дрехѣ.

41. И който тя понуди да идешъ съ него единъ миль, иди съ него два.

42. Който проси отъ тебе, дай му; и който ище да заеме отъ тебе, не дѣи ся отвраща отъ него.

мг. Слышасте, ѿкѡ речено ѣсть: возлюбши искреннаго твоего, и возненавидши врага твоего.

ма. Яз же глаголю вамъ: любите враги ваша, блгословите кленущыя вы, добро творите ненавидущымъ васъ, и молитесь за творящихъ вамъ напасть, и изгонящыя вы:

ме. Яко да бздете синове Оца вашего, иже ѣсть на небсехъ, яко солнце свое сѣлетъ на слыа и блга, и дождитъ на првыя и на неправдыя.

мз. Яше во любите любящихъ васъ, ксю мздѡ имате; не и мытари ли тожде творятъ;

мз. И яше цкажете дрзги ваша токму, что лишше творите; не и изычницы ли такожде творятъ;

ми. Бздите оубо вы совершени, якоже Оцъ вашъ пбный совершенъ ѣсть.

ГЛАВА 5.

а. Внемлите млыни ваша не творити предъ человекѡ, да видими бздете ими: яше ли же ни, мзды не имате ѡ Оца вашего, иже ѣсть на небсехъ.

б. Егда оубо твориши милостыню, не вострзкѡ предъ собою, якоже лицемѡри творятъ въ сонмищахъ и въ стогнахъ, яко да прославатся ѡ человекѡ: аминь глаголю вамъ, воспрїемлютъ мздѡ свою.

в. Тебѡ же творящ милостыню, да не оубѡсть шйца твоа, что творитъ десница твоа:

д. Яко да бздетъ милостыня твоа въ тайнѡ: и Оцъ твой видѡ въ тайнѡ, той воздастъ тебѡ ѡвѡ.

е. И егда молишиса, не бди якоже лицемѡри, яко любатъ въ сонмищахъ и въ стогнахъ пстїи стоаще молитиса, яко да ѡвѡтса члвккымъ: аминь глаголю вамъ, яко воспрїемлютъ мздѡ свою.

з. Ты же, егда молишиса, вниди въ кѡту твою, и

43. Чули сте че е речено : Да любишь ближній-тъ си, и да ненавиждашь врагъ-тъ си.

44. Но азъ ви казувамъ : Любѣте врагове-тъ си, благославяйте тѣя, които вы кълнѣтъ, правѣте добро на тѣзи, които вы ненавиждатъ, и молѣте ся за тѣя, които ви правятъ пакость и вы гонятъ :

45. За да бъдете сынове на Отца вашего, който е на небеса : защото той повелѣва на слѣнце-то си да изгрѣва на злы-тъ и на добры-тъ, и дава дѣждь на праведны-тъ и неправедны-тъ.

46. Защото ако любите любящы-тъ васъ, коѣхъ заплатѣ имате ? Не правятъ ли това и мытари-тъ ?

47. И ако поздравявате само братія-та ваши, що повече правите ? Не правятъ ли така и мытари-тъ ?

48. И тѣй бѣдѣте съвършени и вы, както е съвършенъ Отецъ вашъ, който е на небеса.

ГЛАВА 6.

1. Внимайте да не правите свои-тъ милостыни прѣдъ чловѣцы-тъ за да вы виждатъ ; иначе нѣмате заплатѣ при Отца вашего който е на небеса.

2. И тѣй, кога правишь милостыниѣ, не трѣби прѣдъ себе си, както правятъ лицемеры-тъ по съборища-та и по улицы-тъ, за да ся прославятъ отъ чловѣцы-тъ ; истинѣ ви казувамъ, примать *вече* заплатѣ-тъ си.

3. А ты кога правишь милостыниѣ, да не узнае лѣва-та твоя, що прави десница-та ти ;

4. За да бѣде твоя-та милостыня въ тайно ; и Отецъ твой, който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ.

5. И кога ся молишь, не бывай както лицемеры-тъ ; защото тѣ обычатъ да си правятъ молѣнѣ-тъ стояще по съборища-та и по жглы-тъ на улицы-тъ за да ся явятъ на чловѣцы-тъ ; истинѣ ви казувамъ, че примать заплатѣ-тъ си.

6. А ты кога ся молишь, влѣзь въ скрышиѣ-тъ си станчкѣ, и

затвори въ двѣри твоѧ, помолѧса Оцѣ твоємѣ, ѡже въ тайнѣ: ѡ Оцѣ твоѣмъ, видѧй въ тайнѣ, воздастъ тебѣ ѡвѣ.

ѣ. Молѧщесѧ же, не лишше глаголюте, ѡкоже ѧзычницы: мнѧтъ бо, ѡкѡ во многоглаголанїи своѣмъ оуслышани бѣдѧтъ.

ѡ. Не подобитесѧ оубо ѡмъ: вѣсть бо Оцѣ вашъ, ѡже трѣбуете, прѣжде прошенїѧ вашегѡ.

ѧ. Снѣ оубо молѧтесѧ вы: Оче нашъ, ѡже еси на нѣбѣхъ, да стѣи на нѣбѣхъ твоѣхъ:

ѡ. Да прїидетъ црѣтвїе твоѣ: да бѣдетъ воля твоѧ, ѡкѡ на нѣбѣхъ, ѡ на землїи:

ѧ. Хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь:

ѡ. И ѡстави намъ долги наша, ѡкѡ и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ:

ѡ. И не введи насъ въ напѣсть, но избѧви насъ ѡмъ азѡвагѡ. ѡкѡ твоѣ естъ црѣтвїе ѡ сила ѡ слава во вѣки. ѧминь.

ѧ. Аще бо ѡпѣшѧете челоѡкѡмъ согрѣшенїѧ ѡхъ, ѡпѣститъ ѡ вамъ Оцѣ вашъ нѣный:

ѡ. Аще ли не ѡпѣшѧете члѡѡкѡмъ согрѣшенїѧ ѡхъ, ни Оцѣ вашъ ѡпѣститъ вамъ согрѣшенїѧ вашнѡхъ.

ѡ. Егда же поститесѧ, не бѣдите ѡкоже лицемѣри сѣтѡюще: помрачѧютъ бо лица своѧ, ѡкѡ да ѡбѧтсѧ члѡѡкѡмъ постѧщесѧ: ѧминь глаголю вамъ, ѡкѡ воспрїемлютъ мздаѣ своѡ.

ѡ. Ты же постѧса помѧжи главѣ твоѡ, ѡ лице твоѣ оумьѡ:

ѡ. ѡкѡ да не ѡбѧишсѧ члѡѡкѡмъ постѧса, но Оцѣ твоємѣ, ѡже въ тайнѣ: ѡ Оцѣ твоѣмъ, видѧй въ тайнѣ, воздастъ тебѣ ѡвѣ.

ѧ. Не скрѡивѧйте себѣ сокровищъ на землїи, ѡдѣже червь ѡ тлѧ тлѧтъ, ѡ ѡдѣже тѧтїе подкѡпывѧютъ ѡ крадѧтъ:

ѡ. Скрѡивѧйте же себѣ сокровище на нѣбѣхъ, ѡдѣже ни червь

като си затворишь врата-та, помолн ся Отцу твоему, който е въ тайно, и Отець ти, който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ.

7. А кога ся молите, не говорѣте излишни думы, както язычници-тѣ, защото мнятъ че въ многословіе-то си ще бѣдѣтъ послушани.

8. И тъй не ся уподобявайте на тѣхъ; защото Отець ви знае отъ що имате нуждѣ, прѣди вы да му попросите.

9. А вы така ся молѣте: Отче нашъ, който си на небеса, да ся свети име-то твое;

10. Да дойде царство-то твое; да бѣде воля-та твоя, както на небе-то, *така* и на земѣ-тѣ.

11. Хлѣбъ-тъ нашъ насѣщный, дай го намъ днесъ;

12. И прости ни дългове-тѣ наши, както и ний прощаваме на наши-тѣ длѣжници;

13. И не въведи насъ въ искушеніе, но избави насъ отъ лукаваго; защото е твое царство-то и сила-та и слава-та во вѣки. Аминь.

14. Защото ако простите вы на чловѣцы-тѣ съгрѣшенія-та имъ, ще да прости и вамъ Отець вашъ небесный:

15. Ако ли вы не простите на чловѣцы-тѣ съгрѣшенія-та имъ, то и Отець вашъ нѣма да *ви* прости съгрѣшенія-та ваши.

16. А кога постите, не бывайте, както лицемѣры-тѣ, намръщенни; защото помрачавать лица-та си за да явятъ на чловѣцы-тѣ че постятъ; истинѣ ви казувамъ, че тѣ вече си приимать за-платѣ-тѣ.

17. А ты, кога постишь, помажи главѣ-тѣ си, и лице-то си омый;

18. Да ся не покажешъ прѣдъ чловѣцы-тѣ че постишь, но Отцу твоему който е въ тайно; и Отець твой, който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ.

19. Недѣйте си събира съкровища на земѣ-тѣ, дѣто молецъ и рѣжда *ги* разваля, и дѣто крадци подкопавать и крадѣтъ;

20. Но събирайте си съкровища на небе-то, дѣто ни молецъ,

ни тлὰ тлѣтъ, ѡ ѡдѣже тѣтѣ не подкѡпывають, ни крѣдѣтъ.

ка. Одѣже бо ѣсть сокровище ваше, тѣ бѣдетъ ѡ сердце ваше.

кв. Свѣтѣльникъ тѣло ѣсть око: ѡще оубо бѣдетъ око твоѣ просто, все тѣло твоѣ свѣтло бѣдетъ:

кг. ѡще ли око твоѣ скрѣво бѣдетъ, все тѣло твоѣ темно бѣдетъ. ѡще оубо свѣтъ, ѡже въ тебѣ, тлὰ ѣсть, то тлὰ кольми;

кд. Никтоже можетъ двѣма господиному работати: либо единого возлюбитъ, а дрѣгаго возненавидитъ: или единого держитъ, а дрѣзѣмъ же перади ти начнетъ. не можете бѣс работати ѡ маммѡнѣ.

ке. Серѡ ради глѡго вамъ: не пейтеса дрѣю вашею, что ѡсте, или что пѣте: ни тѣломъ вашимъ, во что ѡвлечѣтеса: не дрѡ ли больши ѣсть пици, ѡ тѣло одѣжди;

кз. Воззрите на птицы небных, ѡкѡ не скютъ, ни живѣтъ, ни собираютъ въ житницы, ѡ оцѣ вашѣ небный питаетъ ѡхъ: не вы ли пѣче дрѡши ѡхъ ѣте;

кч. Кто же ѡ васъ пекиѣса можетъ приложити вѡзраст своемѣ лѡкотъ единыхъ;

кш. ѡ одѣжди что печѣтеса; смотрите крѣнъ сельныхъ, какѡ растѣтъ: не трѣждѡтса, ни прадѣтъ.

ка. Глѡго же вамъ, ѡкѡ ни Соломѡнъ во всеѣ славѣ своей ѡвлечѣса, ѡкѡ единыхъ ѡ сѡхъ.

л. ѡще же скѣно сельное, дрѣсь сѡше, ѡ оутрѣ въ пѣшь вметѣмо, бѣтъ такѡ ѡдѣвѣетъ, не многѡ ли пѣче васъ, маловѣри;

ла. Не пейтеса оубо, глѡблюще: что ѡмы, или что пѣмъ, или чѡмъ ѡдѣждемса;

лв. Всѣхъ бо сѡхъ ѡзыцы ѡштѣ: вѣсть бо оцѣ вашѣ небный, ѡкѡ трѣвѣте сѡхъ всѣхъ.

нито рѣжда *гы* разваля, и дѣто крадци не подконаватъ нито крадѣтъ :

21. Защото, кждѣто е съкровище—то ви, тамо ще бжде и сърдце—то ви.

22. Свѣтило на тѣло—то е око—то ; и тѣй, ако е око—то ти чисто, всичко—то ти тѣло свѣтло ще бжде.

23. Ако ли бжде око—то ти лукаво, всичко—то ти тѣло тъмно ще бжде. И тѣй, видѣнина—та, коя—то е въ тебе, ако е тъмнина, то тъмнина—та колко *ще е* ?

24. Пикой не може на двамина господари да работи ; защото или одного ще възненавиди, а другыго ще възлюби ; или одному ще привърженъ да бжде, а другыго ще прѣзира. Не можете да работите Богу и Маммону.

25. Заради това казувамъ ви : Не имайте грижж за животъ—тъ си, какво ще ядете или какво ще пиете ; нито за тѣло—то ваше, какво ще облѣчете. Не е ли животъ—тъ по драгоцѣненъ отъ хранѣ—тъ, и тѣло—то отъ облѣкло—то ?

26. Погледнѣте на птици—тъ небесны, че не сѣбѣтъ, ни жыжтъ, нито въ житници събиратъ, и Отецъ вашъ небесный *гы* храни ; вы не сте ли много по горни отъ тѣхъ ?

27. И кой отъ васъ като ся грижи, може да приложи единъ лажкътъ на растъ—тъ си ?

28. И за облѣкло защо ся грижите ? Разсмотрѣте кремове—тъ въ поле—то какъ растѣтъ ; не ся трудятъ, нито предѣтъ,

29. Но казувамъ ви, че нито Соломонъ во всичко—тъ своѣж славж не бѣ облѣченъ както единъ отъ тѣхъ.

30. И кога Богъ така облѣча трѣвж—тъ на поле—то, който ѣкъ днесъ има, и утрѣ ѣкъ въ пещъ хвърлятъ, не ще ли много повече васъ да облѣче, маловѣри ?

31. И тѣй недѣйте ся грижи, и не думайте, какво ще ядемъ, или какво ще пиемъ, или какво ще облѣчемъ ?

32. Защото всичко това язычници—тъ го търсятъ ; понеже Отецъ вашъ небесный знае че имате нуждж за всичко това.

лг. Ищите же прежде црѣтвіа Бжїа и правды егѡ, и сїа вса приложатса вамъ.

лд. Не пещытеса оубо на оутрей, оутренїи бо собою пещетса: довлѣетъ днєви слѡва егѡ.

ГЛАВА 3.

а. Не сядите, да не сядими бсдете.

б. Иже бо сядомъ сядите, сядатъ вамъ: и въ нїже мѣрс мѣрите, возмѣритса вамъ.

г. Чтѡ же видиши счещъ, иже во оцѣ врата твоегѡ, кєрвна же, еже есть во оцѣ твоемъ, не чшеш;и;

д. Или какъ речеши братъ твоемъ: встань, да измъ счещъ иъ очесѣ твоегѡ, и сѣ кєрвно бо оцѣ твоемъ;

е. Лицемѣре, и зми пєрвѣе кєрвно иъ очесѣ твоегѡ: и тогда оузриши и зати счещъ иъ очесѣ брата твоегѡ.

ж. Не дадите стѡла псѡмъ: ни пометайте бисєръ вашихъ предъ свинїами, да не поперстъ ихъ ногами своими, и вращшеса расторгнстъ вы.

з. Просите, и дастса вамъ: ищите, и ввращшете: толцыте, и вверзетса вамъ.

и. Всакъ бо просай прїемлетъ, и ищай ввертлетъ, и толкшшємъ вверзетса.

а. Или кто есть ѡ васъ члвчкъ, егѡже ѡше воспроситъ сынъ егѡ хлѣва, едѡ камень подастъ емъ;

г. Или ѡше рыбы проситъ, едѡ смїю подастъ емъ;

аи. ѡше оубо вы азкави сшше, оумѣете даднїа блга даати чадомъ вашимъ, кольми паче оцъ вашихъ нбный дастъ блга просашшымъ оу негѡ.

би. Всѡ оубо, елика ѡше хощете, да творатъ вамъ чєловѣцы, такъ и вы творите имъ: сѣ бо есть законъ и пррѡцы.

33. Но търсѣте първомъ царство-то Божіе, и правдѣ-тъ неговѣ ; и всичко това ще ви ся приложи.

34. За това не дѣйте ся грижи за утрѣ ; защото утрѣшній-тъ день ще ся погрижи за себе си ; доста е на день-тъ негово-то му зло.

ГЛАВА 7.

1. Не съдѣте, да не бѣдете съдени ;

2. Защото съ каквѣто съдбѣ съдите, съ таквѣзь ще ви съдятъ ; и съ каквѣто мѣркѣ мѣрите, ще ви ся възмѣри.

3. И защо виждашь сѣчицѣ-тъ въ око-то на брата си, а гредѣ-тъ която е въ твое-то око не усѣщашъ ?

4. Или какъ ще речешъ на брата си : Остави да извадиъ сѣчицѣ-тъ изъ око-то ти, а ето греда-та въ твое-то око ?

5. Лицемѣре, извади първомъ гредѣ-тъ изъ свое-то око, и тогава щешъ чисто видѣ да извадишь сѣчицѣ-тъ изъ братово-то си око.

6. Не давайте освячено *пльцо* на псета-та ; ни то хвърляйте бисеріе-тъ си прѣдъ свиніе-тъ, да не бы да ги стѣпчѣтъ съ краката си, и ся обѣрнѣтъ та ви раскѣснѣтъ.

7. Просѣте и ще ви ся даде ; търсѣте и ще намѣрите ; хлопайте и ще ви ся отвори.

8. Защото всякой който проси приима, и който търси намира, и който хлопа, ще му ся отвори.

9. Има ли отъ васъ таквѣзь нѣкой чловѣкъ, който, ако му поище сынъ му хлѣбъ, той да му даде камѣкъ ?

10. Или ако поище рыбѣ, да ли ще му да змѣиъ ?

11. И тѣй кога вы, които сте лукави, знаете да давате добры даванія на чада-та си, колко повече Отецъ ви който е на небеса, ще даде добрини на тѣя ; които ищѣтъ отъ него ?

12. И тѣй, во всяко нѣщо както искате да правятъ чловѣци-тъ на васъ, така и вы правѣте на тѣхъ, защото това е законъ-тъ и пророци-тъ.

гг. Внидите оузкими вратами: такъ пространила врата и широкій путь вводи въ пагубу, и мнози суть входящии имъ.

дг. Что оузкая врата, и тесный путь вводи въ животъ, и малъ ихъ есть, иже ввертаются его.

ег. Внемлите же въ живыхъ пророкъ, иже приходятъ къ вамъ во одеждахъ овчихъ, вистрь же суть волцы хищницы.

ед. В плоды ихъ узнаете ихъ. Еда вкѣмлютъ въ тернии гробы, или въ репи смѣквы;

еж. Такъ всяко древо доброе плоды добры творитъ: а злое древо плоды злы творитъ.

ед. Не можетъ древо добро плоды злы творити, ни древо зло плоды добры творити.

ед. Всяко оубо древо, еже не творитъ плода добра, посккаются е, и во огнь вметаются.

еж. Темже оубо въ плоды ихъ узнаете ихъ.

ед. Не всякъ глаголай ми: Гди, Гди, внидетъ въ црствіе нѣное: но творай волю Отца моего, иже есть на нескыхъ.

ед. Мнози рекуть ми въ онъ день: Гди, Гди, не въ твоё ли има пррочествовахомъ, и твоимъ именемъ вѣсы и згонихомъ, и твоимъ именемъ силы многы сотворихомъ;

ед. И тогда исповѣмъ имъ, такъ николиже знахъ васъ: внидите въ мене дѣлающии беззаконіе.

ед. Всякъ оубо, иже слышитъ словеса моя сѣ и творитъ а, оуподоблю его мжс мдрс, иже созда храмни свои на камени:

ед. И сииде дождь, и приидоша рѣки, и возвѣлаша вѣтри, и наподоша на храмни тс, и не падеса: основана бо вѣ на камени.

ед. И всякъ слышай словеса моя сѣ и не творѣ ихъ, оуподобитса мжс оуродивс, иже созда храмни свою на пещк:

13. Влѣзте прѣзь тѣсны-тѣ врата ; защото пространни сѣ врата-та и широкъ е пъть-тъ, който води въ погыбель-тѣ, и мнозина сѣ които прѣзь тѣхъ минаватъ.

14. Понеже тѣсны сѣ врата-та и стѣсненъ е пъть-тъ който води въ животъ, и малцина сѣ които ги намѣрватъ.

15. Пазѣте ся отъ лъжовны-тѣ пророцы, които идятъ при васъ съ овчы дрехы, а отвѣтрѣ сѣ вълци грабители.

16. Отъ плодове-тѣ имъ ще ги познаете ; бере ли ся отъ трѣнки гроздіе, или отъ репен смокыни ?

17. Така всяко добро дърво прави добры плодове ; а лошо-то дърво прави лошы плодове.

18. Не може добро дърво да прави лошы плодове, нито лошо дърво да прави добры плодове.

19. Всяко дърво което не прави добръ плодъ отсича ся и въ огнь ся хвърля.

20. И тѣй отъ плодове-тѣ имъ ще ги познаете.

21. Не всякой който ми казва : Господи, Господи, ще да влѣзе въ царство небесно ; но който прави волѣж-тѣ на Отца моего, който е на небеса.

22. Въ оныи день мнозина ще ми рекятъ : Господи, Господи ! не въ твое-то ли име пророкувахмы, и не въ твое-то ли име бѣсове изгонихмы, и не въ твое-то ли име много чудеса сторихмы ?

23. И тогазы ще имъ обявиъ : Азы никога не съмь вы знаалъ ; Махиѣте ся отъ мене вы, които работите беззаконіе.

24. И тѣй всякой, който слуша тѣзи мои словеса, и ги прави, ще го уподобиъ на чловѣкъ разуменъ, който е съзидаль къщѣ-тѣ си на камькъ ;

25. И валъ дѣждь-тъ, и придохъ рѣкы-тѣ, и повѣяхъ вѣтрове-тѣ, и нападнѣхъ на тѣзи къщѣ, и не паднѣ ; защото бѣ основана на камькъ.

26. И всякой който слуша тѣзи мои словеса, и не ги прави, ще ся уподоби на чловѣкъ безуменъ, който съзида къщѣ-тѣ си на пѣськъ :

кз. И сииде дождь, и приидоша рѣки, и возвѣкаша вѣтри, и ѡпрѡшася храмникъ твой, и падеса: и вѣ разрушеніе ѣл веліе.

кн. И вѣсть егда сконча Іисъ словеса сѣа, дивлахса народи ѡ оученіи егѡ:

ко. Пѣ во оуча ихъ ѡкѡ власть имѣа, и не ѡкѡ книжницы (и Фарісеѣ).

ГЛАВА II.

а. Сшедш же емс съ горы, въ слѣдъ егѡ ѡдѣхс народи мнози:

б. И се, прокаженъ пришедъ кланашеса емс, глгола: Гдѡ, ѡще хѡщеши, можеши ма ѡчистити.

в. И простеръ рѣкъ Іисъ, коснса емс, глгола: хѡщс, ѡчитиса. и ѡкѡ ѡчитиса емс проказа.

д. И глагола емс Іисъ: виждь, никомсже повѣждь: по шедъ покажиса іеревни, и принесѡ даръ, егѡже повелѣ въ законѣ Моусѣй, во свидѣтельство имъ.

е. Вшедш же емс въ Капернаѡмъ, пристспѡ къ немс сотникъ молѡ егѡ,

ж. И глгола: Гдѡ, Отрокъ мой лежитъ въ домѣ разслабленъ, мѡтѣ страждѡ.

з. И глагола емс Іисъ: ѡзъ пришедъ ѡсцѣлю егѡ.

и. И ѡвѣщавъ сотникъ, рече (емс): Гдѡ, иѣсмь достѡниъ, да подъ кровъ мой виидеши, но токѡмъ рци слово, и ѡсцѣлѣтъ Отрокъ мой.

о. Ико ѡзъ члвккъ ѣсмь подъ властію, имѡй подъ сокою воины: и глголю семс: иди, и ѡдетъ. и дрѡгѡмс: прииди, и прихѡдитъ. и ракъ моемс: сотвори сѣ, и сотворитъ.

ї. Слышавъ же Іисъ, оудивиса, и рече градскимъ по немъ: ѡминь глголю вамъ: ни во Іудѡи толики вѣкры ѡврѣтѡхъ.

27. И валѣ дѣждь-тѣ, и придохѣ рѣкы-тѣ, и повѣяхѣ вѣтрове-тѣ, и нападихѣ на тѣзи къщѣ, и тя падихѣ; и голѣмо бѣ нейно-то паданіе.

28. И когато свърши Исусъ твѣя словеса, чудяше ся народъ-тѣ на поученіе-то му:

29. Защото гы учаше, като *единъ* който има власть, и не както книжници-тѣ.

ГЛАВА 8.

1. А когато слѣзе отъ горѣ-тѣ, послѣдовахѣ го народъ много.

2. И ето *единъ* прокаженъ дойде, кланяше му ся и говоряше: Господи, ако да ищешъ, можешъ да мя очистишь.

3. Тогазъ Исусъ прострѣ рѣкѣ-тѣ си, допрѣ ся до него и каза: Ищѣ, бѣди очистенъ; и тозъ часъ очисти му ся проказа-та.

4. И казува му Исусъ: Гледай да не кажешъ никому; но иди, покажи себе си священнику, и принеси даръ-тѣ, който е Моисей повелѣлъ, за свидѣтелство тѣмъ.

5. А когато влѣзе Исусъ въ Капернаумъ, пристѣпи при него нѣкой си стотникъ, та му ся моляше,

6. И казуваше: Господи, момче-то ми лежи у дома разслаблено, и мѣчи ся злѣ.

7. Казува му Исусъ: Азъ ще дойдѣ и ще го исцѣлѣ.

8. Отговори стотникъ-тѣ и рече му: Господи! не съмъ достоинъ да влѣзешъ подѣ стрѣхѣ-тѣ ми; но речи само рѣчь, и ще оздравѣ момче-то ми.

9. Защото и азъ съмъ человекъ подѣ власть, и имамъ подчинены на себе си войны; и казувамъ на тогози: Иди, и отхожда; и на друго: Дойди, и дохожда; и на слугѣ-тѣ си: Стори това, и струва го.

10. И като чу Исусъ, почуди ся, и рече на оныя, които идяхѣ слѣдъ него: Истинъ ви казувамъ: Нито въ Израеля съмъ намѣрилъ толкози вѣрѣ.

лї. Гл҃голю же вамъ: ꙗко мнози ѿ востѣкъ ѿ зл҃паду прїидутъ, ѿ возл҃гстъ со Івраѡмомъ, ѿ Ісаѡкомъ, ѿ Іакѡвомъ во цр҃тви ѿнѣкмъ:

лї. Сїѡве же цр҃тви ѡзгнани бѣдстъ во тмѣ кромѣшнюю: тѣ бѣдетъ плачь ѿ скрѣжетъ збѣвѣмъ.

лї. И рече Іисъ сотникъ: ѿди, ѿ ꙗкоже вѣровашъ єси, бѣди тебѣ: ѿ ѿцѣлѣ Отракъ єгѡ въ той часъ.

лї. И прїшедъ Іисъ въ домъ Петровъ, видѣ теѣс єгѡ лежашъ ѿ Огнѣмъ жегѡмъ.

лї. И прикоснѣсѣ рсцѣ єа, ѿ встѣви ю Огнь: ѿ воста, ѿ слажаше ємъ.

лї. Побѣже же бѣвшъ, приведѡша къ немъ бѣсны многи: ѿ ѡзгнѣ дс҃хи слѡвомъ, ѿ всѣхъ болашыхъ ѿцѣлѣ:

лї. Да свѣдетсѣ речѣнное Ісаѣемъ прѣрокомъ, глаголющимъ: той недѣги наша прїѡтъ, ѿ бѡлѣзни понесе.

лї. Видѣвъ же Іисъ многи народы Окрестъ себѣ, повелѣ (оучѣнкѡмъ) ѿти на Оизполъ.

лї. И пристѣплъ єдинъ книжникъ, рече ємъ: Оучѣлю, ѿдѣ по тебѣ, ꙗкоже ѡще ѿдеши.

лї. Гл҃гола ємъ Іисъ: мѣси ꙗзвѣны ѿмстѣ, ѿ птѣицы ѿнѣны гнѣзда: Сїѡ же чѡловѣческїѣ не ѿмать гдѣ главы подклѡнїти.

лї. Дрсгїѣ же ѿ оучѣнкѡ єгѡ рече ємъ: Гдѣ, повелї ми прѣжде ѿти, ѿ погребстї Оца моего.

лї. Іисъ же рече ємъ: градѣ по мнѣ, ѿ встѣви мѣртвѡхъ погребстї своѡ мертвѣцы.

лї. И влѣзшъ ємъ въ корабль, по немъ ѡдоша оученицы єгѡ.

лї. И сѣ трѣсѣ великъ бысть въ морѣ, ꙗкоже кораблю покрывѣтсѣ волнѡми: той же спѣше.

лї. И прїшедше оучѣнцы єгѡ възвѣдѣша єгѡ, глаголюще: Гдѣ, спасї ны, погивѣемъ.

лї. И глагола ѿмъ: что страшїви єстѣ, маловѣри; тогда воста въ запретѣ вѣтрѡмъ ѿ морю, ѿ бысть тишина велїѡ.

11. И пакъ ви казувамъ, че мнозина отъ истокъ и западъ ще дойдѣтъ, и ще насѣдѣтъ съ Авраама, и Исаака и Іакова въ царство небесно ;

12. А сынове-тѣ на царство-то ще бѣдѣтъ испѣдени въ пай вѣншиж-тѣ тѣмниж ; тамо ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ зѣбы.

13. И рече Іисусъ на стотника : Иди, и както си повѣруваль, нека ти бѣде. И оздравѣ момче-то му въ сѣщій-тѣ часъ.

14. И когато дойде Іисусъ въ Петровѣж-тѣ къщѣ, видѣ че тыща му лежаше болна отъ огнищѣ.

15. И похважъ ѣж за рѣжж-тѣ, и огница-та ѣж остави ; и станж, та имъ служаше.

16. И когато ся свечери, доведохъ му мнозина бѣснуемы, та испѣди духове-тѣ съ едиж рѣчь, и колкото болни имаше исцѣли ги :

17. Да ся сбѣде речено-то чрѣзь пророка Исаія, който казува : Той зѣ на себе си наши-тѣ немощи, и болѣсти-тѣ наши понесе.

18. И като видѣ Іисусъ много народъ около себе си, повелѣ да мнижтъ отвѣдъ.

19. И пристѣпни единъ книжникъ, та му рече : Учителю ! ще дойдѣ слѣдъ тебе, кѣдѣто идешь.

20. Казува му Іисусъ : Лисицы-тѣ си иматъ легла, и птицы-тѣ небесны гнѣзда ; а Сынъ чловѣческій нѣма дѣ главѣ да подклони.

21. А другъ отъ неговы-тѣ ученицы рече му : Господи, дозволи ми първомъ да идѣ и да погребѣ отца си.

22. Но Іисусъ му рече : Върви слѣдъ мене, и остави мъртвы-тѣ да погребѣтъ мъртвы-тѣ си.

23. И когато влѣзе въ ладіѣж-тѣ, ученицы-тѣ му влѣзохъ слѣдъ него.

24. И ето, бура голѣма быде на море-то, така що вълны-тѣ покрывахъ ладіѣж-тѣ : а той спѣше.

25. И пристѣпихъ ученицы-тѣ му, та го събудихъ и казахъ : Господи ! спаси ны ; погынувамы.

26. А той имъ казува : Що сте страховиви, маловѣри ? Тогази станж, запрѣти на вѣтрове-тѣ и на море-то, и тишина голѣма быде.

кз. Человѣцы же чздѣшася, глаголюще: кто ѣсть сей, ѡкв ѡ вѣтри ѡ море послѣшлютъ ѣгѡ ;

ки. И пришѣдшъ ѣмѡ на Оизполъ, въ странѡ Гергесѣнскую, срѣтоста ѣгѡ два вѣсна ѡ грѣвхъ исходѣша, люта сѣлѡ, ѡкв не моцѣи никомѡ минѡти пѣтѣмъ тѣмъ.

ка. И сѣ, возопѣста, глаголюще: что намъ ѡ тебѣ, Иисе Сѣе Бжѣй ; пришѣлъ ѣси сѣмѡ прѣжде врѣмене мѣчити насъ.

л. Бѣше же далѣче ѡ нею стадо свинѣи много пасѡмо.

ла. Бѣси же молѡхъ ѣгѡ, глаголюще: ѡще ѡзгѡниши ны, повелѣи намъ ѡтѣи въ стадо свинѡе.

лв. И рече ѡмъ: ѡдѣте. Оніи же ѡшѣдше ѡдоша въ стадо свинѡе: ѡ сѣ, (ѡбѣе) оустремѣса стадо все по брегъ въ море, ѡ оутопѡша въ водахъ.

лг. Пасѣщѣи же вѣжаша, ѡ шѣдше во градъ возвѣстиша всѡ, ѡ ѡ вѣсною.

лд. И сѣ весь градъ ѡзыде въ срѣтенѣе Иисови: ѡ видѣвше ѣгѡ, молѣша, ѡкв дабы прѣшѣлъ ѡ прѣдѣлъ ѡхъ.

ГЛАВА Ѡ.

а. И вѣзъ въ корабль, прѣйде, ѡ прѣйде во своѣи градъ.

б. И сѣ, принесѡша ѣмѡ разслаблена (жѣлами), на одрѣ лежаща: ѡ видѣвъ Иисъ вѣрс ѡхъ, рече разслабленомѡ: дерзѡи, чѣдо, ѡпѣщѡютса тѣ грѣси твоѣ.

в. И сѣ, пѣцыи ѡ книжникъ рѣша въ себѣ: сѣи хѣлѣтъ.

д. И видѣвъ Иисъ помышлѣнѣѡ ѡхъ, рече: вскѣю вы мыслѣте азкѡваѡ въ сердцахъ своѣхъ ;

е. Что во ѣсть оудѡвѣке рецѣи: ѡпѣщѡютса тѣ грѣси: ѡлѣи рецѣи: востѡни ѡ ходѣи ;

ѕ. Но да оувѣсте, ѡкв власть ѡмѡте Сѣѡ чѣвѣческѣи на

27. А чловѣци-тѣ ся чюдяхъ и казувахъ : Какъвъ е тойзи, че и вѣтрове-тѣ и море-то го послушувать ?

28. И като дойде той отвѣдь въ Гергесинскъ-тѣхъ земѣхъ, срѣщ-пяхъ го двама бѣснуеми, конто излѣзохъ изъ гробища-та, твърдѣ свирѣши, така що никой не можаше да мине прѣзь оизи пѣть.

29. И ето, извикахъ и казувахъ : Що имашь ты съ насъ, Исусе, Сыне Божій ? дошелъ си тука прѣди врѣме ли да ны мѣчишь ?

30. А на далеко отъ тѣхъ имаше стадо отъ много свиніе, което пасѣше.

31. И бѣсове-тѣ му ся моляхъ и казувахъ : Ако ны испѣдншь, дозволи ни да отидемъ въ стадо-то на свиніе-тѣ.

32. И рече имъ : Идѣте. И тѣ, щомъ излѣзохъ, отидохъ въ стадо-то на свиніе-тѣ ; и ето, всичко-то стадо на свиніе-тѣ устрѣ-ми ся прѣзь стрѣмнинахъ-тѣхъ въ море-то, и погыняхъ въ водѣхъ-тѣхъ.

33. А свинопасци-тѣ побѣгнахъ, и като дойдохъ въ градъ-тѣ, извѣстихъ всичко, и това що станъ съ бѣснуеми-тѣ.

34. И ето, цѣль градъ излѣзе да посрѣщне Исуса, и като го видѣхъ, примолехъ му ся да отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.

ГЛАВА 9.

1. И той влѣзе въ ладіѣхъ-тѣхъ, и прѣмниъ, та дойде въ свой-тѣ си градъ.

2. И ето, донесохъ му одного разслабень, сложенъ на постелкѣ ; и като видѣ Исусъ тѣхихъ-тѣхъ вѣрѣхъ, рече разслабленному : Дързай, сынко, прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти.

3. И ето, нѣкон отъ книжници-тѣхъ рекохъ въ себе си : Той богохульствува.

4. А Исусъ като видѣ помысли-тѣ имъ, рече : Защо мыслите вы зло въ сѣрдца-та си ?

5. Защото, кое е полесно, да рекъ : Прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти, или да рекъ : Стани и ходи ?

6. По за да познаете че Сынъ чловѣческий има на земѣхъ-тѣхъ

земли ѿпшати грѣхѹ: (тогда глагола разславленомъ:)
востани, возми твои Одрз, и иди въ домъ твой.

з. И воставъ (взѣмъ Одрз свои), иде въ домъ свой.

и. Видѣвше же народи чудишася, и прославиша Бѣга, дава-
шаго власть таковѣю человекѹмъ.

д. И прехода Иисъ ѿтѣс, видѣ человека сѣдѣша на
мытницѣ, Матѣа глголема, и глгола ѣмъ: по мнѣ градѹ:
и воставъ по немъ иде.

г. И бысть ѣмъ возлежающъ въ домѣ, и се мнози мытарѹ
и грѣшницы пришѣдше возлежахъ со Иисомъ и со оученики
ѣгѹ.

дл. И видѣвше фарисеи, глаголахъ оученикѹмъ ѣгѹ:
почто съ мытарѹ и грѣшники Оучитель вашъ ѣстъ
и пѣтъ;

в. Иисъ же слышавъ речѣ имъ: не трѣбуютъ здравѹи
врачѹ, но болѣшии.

г. Шѣдше же нагчитеса, что ѣсть: мѣти хощѹ, а не
жертвы. не приидохъ бо призвати праведники, но грѣшники
на покаѣнѹ.

дл. Тогда пристъпиша къ немъ оученицы Иѹанновы, гла-
голюще: почто мы и фарисеи постѹмса многѹ, оучицы же
твой не постѣтса;

е. И речѣ имъ Иисъ: ѣдѹ мѹгѹтъ сѹлове брачнии плакати,
ѣлико время съ ними ѣсть женихъ; приидѹтъ же днѹ, ѣгда
ѿниметса ѿ нихъ женихъ, и тогда постѣтса.

в. Никтоже бо приставѣтъ приставленѹ плаѣ невѣлена
ризѣ ветскѣ: возметъ бо кончинѹ свою ѿ ризы, и горша
дирѹ вѣдетъ.

з. Нижѣ вливѹютъ вино нова въ мѣхи ветхи: ѣще ли же
ни, то просадѣтса мѣси, и вино пролѣтса, и мѣси погиб-
нѹтъ: но вливѹютъ вино ново въ мѣхи новы, и обоѣ соблю-
дѣтса.

и. Сѹа ѣмъ глаголющъ къ нимъ, се князь иѣкѹи пришѣдъ

власть да прощава грѣхове, (тогазь казува разслабенному :) Стани, вдигни постелкѣ-тъ си, и иди у дома си.

7. И той станѣ и отиде у дома си.

8. *Това* като видѣхѣ народи-тъ почудихѣ ся, и прославихѣ Бога, който бѣ далъ таквѣзи власть на человекѣ-тъ.

9. И като минуваше Исусъ отъ тамо, видѣ одного человекѣ че сѣдяше на мытаришкѣ-тъ, Матөей на име, и рече му : Дойди слѣдъ мене ; и той станѣ и отиде слѣдъ него.

10. И когато бѣ сѣдижлъ на трапезѣ-тъ въ къщы, ето, мнозина мытари и грѣшници дойдохѣ и насѣдахѣ съ Исуса и съ ученицы-тъ неговы.

11. И Фарисей-тъ, като видѣхѣ *това*, рекохѣ на ученицы-тъ му : Защо вашій-тъ учитель съ мытари-тъ и грѣшници-тъ *наедно* яде и пие ?

12. Исусъ като чу *това*, рече имъ : Здрави-тъ иѣмать нуждѣ отъ лѣкаръ, но болни-тъ.

13. Идѣте още и научѣте ся що е : Милость ищѣ, а не жертвѣ ; защото не дойдохѣ да призовѣ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на покаяніе.

14. Тогазь идувать при него ученицы-тъ Іоаннови, и казувать му : Защо ний и Фарисей-тъ постимъ много, а твои-тъ ученицы не посятъ ?

15. И рече имъ Исусъ : Могѣтъ ли свадбари-тъ да тѣжатъ до като е съ тѣхъ младоженикъ-тъ ? ще дойдѣтъ обаче деніе, кога ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ-тъ, и тогази ще посятъ.

16. И никой не кърпи ветхѣ дрехѣ съ небѣленъ платъ ; защото това което *ще ся тури да* запълни, отдира отъ дрехѣ-тъ, и съдрано-то става по лошо.

17. Нито наливать ново вино въ ветхы мѣхове ; а инакъ, распукватъ ся мѣхове-тъ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тъ ся развалятъ ; но наливать ново вино въ новы мѣхове, и едно-то и друго-то ся увардятъ.

18. Това когато говоряше тѣмъ, ето, начальникъ иѣкой си дойде,

кланашеса емс, глагола, їкв дщї моа ѡнїѣ оумре : но пришедз возложї на нїо рскс твоїо, ѡ ѡживетз.

дї. И воставз Іисз по немз їде ѡ оучїцы ем.

к. И се жена кровоточива дванадесате лѣтз, пристспавши создаи, прикоснса воскрилію рїзы ем.

ка. Глаше ко вз секѣ : ѡже токму прикоснса рїзѣ ем, спасена всдс.

кв. Іисз же ѡвращса ѡ видѣвз їо, рече : дерзай дщї, вѣра твоа спасе та. ѡ спасена бысть жена ѡ часа тог.

кг. И пришедз Іисз вз домз княжз, ѡ видѣвз сопцы ѡ народз молващз,

кд. Глагола їмз : ѡндїте : не оумре ко дѣвица, но спїтз. ѡ рсгасса ем.

ке. Огда же їзгннз бысть народз, вшедз їтз їо за рскс : ѡ воста дѣвица.

кс. И їзыде вѣсть сїа по всей землї тої.

кз. И преходящс ѡтсдс Іисови, по немз їдоста два слѣпца, зовща ѡ глаголюща : помїлшї ны, (Іисе) Сїе Дѣдовз.

кн. Пришедшс же емс вз домз, пристспїста кз немс слѣпца, ѡ гла їма Іисз : вѣрета ли, їкв могс сїе сотворїти ; глголаста емс : їи, Гдї.

ко. Тогда прикоснса Очїю їхз, глагола : по вѣрѣ ваїо всдї вама.

л. И ѡверзостаса Очїї їма. ѡ запретї їма Іисз, глагола : блуднїта, да нїктоже оувѣсть.

ла. Она же їзшедша прославнїста емс по всей землї тої.

лв. Тѣма же їсходящема, се приведоша кз немс члѣвкн нѣма вѣснсема.

лг. И їзгннз вѣсс, проглагола нѣмїи : ѡ днвїшаса народн, глаголюще, їкв нїколіже їавїса такв во Іїли.

лд. Фарїсеє же глаголахс : ѡ князѣ вѣсовствемз їзгонїтз вѣсы.

та му ся кланяше и казуваше : Дъщеря ли до сега е умрѣла ; но дойди и тури рѣкѣ-тѣ си на неѣ, и ще оживѣе.

19. И станѣ, та отиде слѣдъ него Исусъ, и ученици-тѣ му.

20. И ето, жена която страдаше отъ крѣвотеченіе дванадесетъ години, пристѣпи изъ отзадъ, и допрѣ ся до полѣ-тѣ на дрехѣ-тѣ му.

21. Защото думаше си : Ако ся допрѣ само до дрехѣ-тѣ му, ще оздравѣѣ.

22. А Исусъ като ся обърнѣ та ѣ видѣ, рече : Дързай дъщи ; вѣра-та твоя исцѣли тя. И отъ онзи часъ оздравѣ жена-та.

23. И когато дойде Исусъ въ къщѣ-тѣ началниковѣ, и видѣ свирачи-тѣ и народъ-тѣ въ смущеніе ;

24. Рече имъ : Идѣте си ; защото момиче-то не е умрѣло, но спи. И присмивахѣ му ся.

25. А като испѣдихѣ народъ-тѣ, влѣзе Исусъ, хванѣ ѣ за рѣкѣ-тѣ ; и момиче-то стаѣ.

26. И расчу ся това по всичкѣ-тѣ онѣзи земѣ.

27. И когато си отиваше Исусъ отъ тамо, вѣрвѣхѣ слѣдъ него двама слѣпи, които выкахѣ и казувахѣ : Помилуй ны, Сыне Давидовѣ.

28. И щомъ влѣзе въ къщѣ, пристѣпихѣ слѣпи-тѣ при него, и казува имъ Исусъ : Вѣрувате ли че могѣ да сторѣ това ? казувать му : Ей, Господи.

29. Тогазъ ся прикоснѣ до очи-тѣ имъ, и каза : Да бѣде вамъ по вѣрѣ-тѣ вашѣ.

30. И отворихѣ имъ ся очи-тѣ. И запрѣти имъ Исусъ строго, и каза : Гледайте, да не узнае *това* никой.

31. А тѣ като излѣзохѣ, прославихѣ го по всичкѣ-тѣ онѣзи земѣ.

32. И когато тѣ излѣзвахѣ, ето, доведохѣ му единъ человекъ пѣмъ и бѣснуемъ.

33. И слѣдъ испѣжданіе-то на бѣсъ-тѣ, проговори пѣмый-тѣ : И почудихѣ ся народи-тѣ и думамѣ : Никого не ся е видѣло такъвъ пѣщо въ Израиль.

34. А Фарисей-тѣ казувахѣ : чрѣзъ начальникъ-тѣ бѣсовскый изгонва бѣсове-тѣ.

лє. И прохождаше Иисъ грады вса и вєси, оуча на сонмищах иих, и проповѣдала еулиє црѣвѣа, и цѣла всакъ недєгъ и всакъ ѡзю въ мѡдєхъ.

лѕ. Видѣвъ же народы, милосєрдова ѡ нихъ, ѡкв бѡхъ сматєни и ѡвєржени, ѡкв Ѡвцы не имєщыа пѡстырѡ.

лз. Тогда глагола оученикѡмъ своимъ: жѡтва оубѡ мнѡга, дѣлателей же малѡ.

лн. Молитєса оубѡ гдѡс жѡтвы, ѡкв да ѡзведєтѡ дѣлатели на жѡтвє свою.

ГЛАВА 1.

а. И призва Ѡбѡнадєсѡть оученики своѡ, дадє имъ власть на дєсєхъ нечистыхъ, ѡкв да ѡзгонѡтѡ иихъ, и цѣлѡти всакъ недєгъ и всакъ болѣзнь.

б. Дѡнадєсѡтихъ же апѡлѡвъ ѡменѡ сѡтъ сѡа: пєрвыи Сѡмѡнъ, ѡже нарицѡетѡ Пєтръ, и Андрей братѡ егѡ: ѡкв въ зєведєевъ, и ѡвѡннъ братѡ егѡ:

в. Фѡлѡппъ, и Варѡломєй: Фѡмѡ, и Мѡтѡей мытарь: ѡкв въ ѡлфєевъ, и Леввєй, наречєнный Фѡлѡдєй:

г. Сѡмѡнъ Канѡнитѡ, и ѡсѡда ѡскарѡвтскѡй, ѡже и предадє егѡ.

д. Сѡа Ѡбѡнадєсѡть послѡ Иисъ, заповѣда имъ, глагола: на пѡтъ ѡзыкъ не ѡдѡте, и во градъ Самарѡнскѡй не вѡидѡте:

ѕ. ѡдѡте же пѡче ко Ѡвцѡмъ погѡбшымъ дѡмс ѡйлева.

з. Хѡдаше же проповѣдѡйте, глѡголюще, ѡкв прѡелѡжѡса црѣвѡе нѡное.

и. Болѡщыа ѡсцѣлѡйте, прокажєнныа ѡчищѡйте, мєртвыа воскрєшѡйте, вѣсы ѡзгонѡйте. тѡне прѡѡсте, тѡне дадѡте.

о. Не стѡжитє зѡта, ни сребрѡ, ни мѣди при полєсѡхъ вѡшнхъ,

35. И обхождаше Иисусъ всичкы-тѣ градове и села, та поучаваше въ съборища-та имъ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то ; и исцѣляваше всякъ болѣсть и всякъ немощъ въ народа.

36. А като видѣ множество-то на народъ-тѣ, смили ся за тѣхъ, защото бѣхъ изнемощѣли и прѣспати, като овцы, които иѣматъ пастырь.

37. Тогази рече на ученицы-тѣ си : Жътва-та е много, а работници-тѣ малко ;

38. За това молѣте ся на Господаря на жътвѣ-тѣ да испрати работници на жътвѣ-тѣ си.

ГЛАВА 10.

1. И призова дванадесеть-тѣ свои ученицы, та имъ даде власть надъ нечисты-тѣ духове, да ги испѣждатъ, и да исцѣляватъ всякъ болѣсть и всякъ немощъ.

2. А имена-та на дванадесеть-тѣ Апостолы сѣ тѣзи : първый Симоѣ, който ся казува Петръ, и Андрей братъ неговъ ; Іаковъ Зеведеевъ, и Іоаннъ братъ неговъ ;

3. Филиппъ, и Вартоломей ; Ѳома, и Матөей мытарь-тѣ ; Іаковъ Алфеевъ, и Леввей нареченный Ѳаддей ;

4. Симонъ Кананитъ, и Іуда Искаріотскый, който го и прѣдаде.

5. Тѣзи дванадесеть отпрати Иисусъ, и заповѣда имъ, и каза : На пѣтъ язычннческый да не идете, и въ градъ Самарянскый да не влѣзете ;

6. Но ходѣте повече при погынжлы-тѣ овцы отъ домъ-тѣ Израилевъ.

7. И кждѣто ходите, проповѣдувайте и казувайте : Царство небесно наближи.

8. Болны исцѣлявайте, прокаженны очищавайте, мъртвы въскрѣшавайте, бѣсове испѣждайте ; даромъ сте пріели, даромъ давайте.

9. Не земайте ништо злато, ништо сребро, ништо мѣдь въ поясы-тѣ си ;

ї. Ни піры вз пѣть, ни двою рѣзъ, ни сапѣгъ, ни жезла : достѣннх ко ѣсть дѣлатель мзды своеа.

їа. Вз Ѡньже ѡце (колиждо) градъ илѣ весь виидете, испытайте, кто вз немъ достѣннх ѣсть : и тѣ превѣдите, доидеже изыдѣте.

їб. Вхѣдаше же вз домъ, цѣлѣйте єго [глюше : миръ домъ семѣ.]

їв. И ѡце оубв бѣдетъ домъ достѣннх, прѣидѣтъ миръ вашъ на нь : ѡце ли же не бѣдетъ достѣннх, миръ вашъ къ вамъ возвратѣтса.

їг. И иже ѡце не прѣимѣтъ васъ, ниже послѣшаѣтъ словѣсъ вашихъ, исхѣдаше иъ домъ илѣ иъ града тогѣ, ѡтрасѣте прахъ иѣгъ вашихъ.

їд. Амѣнь глю вамъ : ѡрадѣте бѣдетъ землѣ Содѣмстѣй и Гомѣррѣстѣй вз дѣнь сѣднѣй, неже градъ томѣ.

їе. Сѣ азъ посылаю васъ іакѣ овцы посредеѣ волкѣвъ : бѣдите оубо мѣдри іакѣ смѣа, и цѣли іакѣ гѣлѣ.

їж. Внемѣте же ѡ чѣловѣкѣх : предадѣтъ во вы на соимы, и на сокѣрицахъ иѣх бѣѣтъ васъ :

їз. И прѣдъ вѣдыки же и црѣи ведѣни бѣдете менѣ ради, во свидѣтельство имъ и іазыкѣмъ.

їа. Егда же предаѣтъ вы, не пѣцѣтеса, кѣкѣ илѣ что возглаголете : дѣтѣвѣса вамъ вз тоѣ чѣсъ, что возглаголете :

їб. Не вы ко бѣдете глаголющѣи, но дѣхъ Ѡца вашегѣ глаголаѣи вз васъ.

їв. Предаѣтъ же братъ брата на смѣрть, и Ѡцъ чѣдо : и вѣстанѣтъ чѣда на родѣтели, и оубѣѣѣтъ иѣхъ.

їг. И бѣдете ненавидѣми всѣми имене моего ради : прѣтерпѣвѣи же до концѣ, тоѣ спасѣнъ бѣдетъ.

їд. Егда же гѣлатъ вы во градѣ семъ, бѣгайте вз дрѣгѣи. Амѣнь во глаголю вамъ : не имѣте скончѣти грады илѣвы, доидеже прѣидѣтъ Сѣиъ члѣвѣчѣскѣи.

10. Нито тържикъ за пѣтъ, нито двѣ дрехы, нито обуща, нито тоягъ ; защото работникъ-тъ е достоинъ за своѣж-тъ прѣхранѣ.

11. И въ който градъ или село влѣзете, испытайте кой е въ него достоинъ, и тамъ оставайте доклѣ си излѣзете.

12. А на влѣзуваніе въ домъ-тъ поздравявайте го ;

13. И ако бѣде домъ-тъ достоинъ, нека дойде на него вашій-тъ миръ ; ако ли не бѣде достоинъ, миръ-тъ ви къмъ васъ да ся възвърне.

14. И който вы не приеме, нито послуша ваши-тъ словеса, кога излѣзвате изъ онзи домъ, или изъ онзи градъ, истърсѣте прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си.

15. Истинѣ ви казувамъ : По леко ще бѣде на земѣж-тъ Содомскѣ и Гоморскѣ въ сѣдний-тъ день, нежели на онзи градъ.

16. Ето, азъ вы проваждамъ като овцы между вълцы ; бѣдѣте прочее разумни като змиѣ-тъ, и незлюбиви като гълѣбы-тъ.

17. А пазѣте ся отъ челоуѣцы-тъ ; защото на сѣдовища ще вы прѣдавать, и въ съборища-та си ще вы бѣѣтъ.

18. И прѣдъ владѣтели и царіе ще вы извождатъ заради мене, въ свидѣтельство на тѣхъ и на язычници-тъ.

19. А когато вы прѣдадѣтъ, недѣйте ся грижи какъ, или какво ще говорите ; защото ще ви ся даде въ онзи часъ какво ще говорите.

20. Защото не сте вы които говорите, но Духъ-тъ на Отца вашего, който говори въ васъ.

21. И братъ брата ще прѣдаде на смъртъ, и отецъ чадо ; и ще въстанѣтъ чада врѣхъ родители-тъ си, и ще ги умъртвятъ.

22. И ще бѣдете отъ всички ненавидани заради мое-то име ; а който прѣтърпи до край, той ще спасенъ да бѣде.

23. А когато вы гонятъ въ тойзи градъ, бѣгайте въ другий-тъ ; защото истинѣ ви казувамъ : Нѣма да свършите градове-тъ Израилевы, доклѣ дойде Сыпъ-тъ челоуѣческій.

кд. И҃жесть о҃ученикѣхъ на дѣ о҃учи҃теля своего, ниже раба на дѣ господина своего.

ке. Довѣдетѣ о҃ученикѣ, да вѣдетѣ ѿкѣ о҃учи҃тель е҃го, и раба ѿкѣ господь е҃го. ѿше гдѣнна дѣомѣ веельзевѣла нарекоша, кольми паче домашнѣа е҃го;

кз. Не о҃убойтеса о҃убо и҃хъ: ничтоже бо е҃сть покровѣно, е҃же не ѡкрыетса, и тайно, е҃же не о҃убѣдѣно вѣдетѣ.

къ. Е҃же гл҃голю вамъ во тмѣ, рцыте во свѣтѣ: и е҃же во о҃ушы слышите, проповѣдите на кровѣхъ.

ки. И не о҃убойтеса ѡ о҃убивающихъ тѣло, дѣши же не могущихъ о҃убити: о҃убойтеса же паче могущаго и дѣши и тѣло погубити въ геѣниѣхъ.

ко. Не дѣвѣ ли птицы цѣпнѣтса е҃диннымъ а҃ссарѣемъ; и ни е҃дина ѡ нихъ падѣтѣ на землѣ, безъ О҃ца вѣшего.

л. Вамъ же и влѣси главнии вси и҃зочтѣни сѣть.

ла. Не о҃убойтеса о҃убо: мнозѣхъ птицъ лѣчши е҃сте вы.

лв. Исѣкѣ о҃убо и҃же и҃сповѣсть ма҃ предъ челоѣкѣи, и҃сповѣмъ е҃го и҃ ѿзъ предъ О҃цѣмъ моимъ, и҃же на и҃сѣхъ.

лг. А и҃же ѡвержетса менѣ предъ челоѣкѣи, ѡвергетса е҃го и҃ ѿзъ предъ О҃цѣмъ моимъ, и҃же на и҃сѣхъ.

лд. Не мнѣте, ѿкѣ прѣидѣхъ вовреши мѣрѣ на землю: не прѣидѣхъ вовреши мѣрѣ, но мѣчь.

ле. Прѣидѣхъ бо различити члѣѣка на О҃ца своего, и дѣиѣрѣ на ма҃терѣ свою, и неѣтѣ на свекрѣѣ свою.

лз. И врази члѣѣкѣс домашнии е҃го.

лз. И҃же любитѣ О҃тца или ма҃терѣ паче менѣ, и҃жесть менѣ достѣннѣ: и и҃же любитѣ сына или дѣиѣрѣ паче менѣ, и҃жесть менѣ достѣннѣ.

ли. И и҃же не прѣимѣтѣ крѣта своего, и въ слѣдѣхъ менѣ градѣтѣ, и҃жесть менѣ достѣннѣ.

ло. О҃верѣтый дѣши своѣ, погубитѣ ю: а и҃же погубитѣ дѣши своѣ менѣ ради, ѡверѣтѣ ю.

24. Не е ученикъ по горепъ отъ учитель-тъ си, ни то слуга по горепъ отъ господарь-тъ си.

25. Доста е на ученикъ-тъ да бжде като учитель-тъ си, и слуга-та като господарь-тъ си. Ако стопанинъ-тъ на домъ-тъ нарекохъ Веелзевулъ, колко повече домашны-тъ неговы?

26. И тъй не бойте ся отъ тѣхъ; защото нѣма нищо покрито, косто да ся не открие; и тайно, косто да ся не узнае.

27. Което ви говорѣхъ въ тьминѣхъ-тѣхъ, кажѣте го на видѣло; и което чуετε на ухо, проповѣдувайте го отгорѣ на покрывъ-тъ.

28. И да ся не бонте отъ онѣзи, които убивать тѣло-то, а душѣхъ-тѣхъ не могатъ да убийтъ; но да ся бонте повече отъ оногось, който може и душѣ и тѣло да погуби въ пькъль-тъ.

29. Не ся ли продаватъ двѣ врабчета за единъ ассарій? и ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земѣхъ-тѣхъ, безъ волѣхъ-тѣхъ на Отца вашего.

30. А вамъ и косми-тъ на главы-тъ ви венчкы-тъ сѣхъ прѣброени.

31. Не бойте ся прочее, вы сте отъ много врабчета по добри.

32. И тъй всякой, който исповѣда мене прѣдъ чловѣцы-тъ, ще исповѣдамъ и азъ него прѣдъ Отца моего който е на небеса.

33. А който ся отрече отъ мене прѣдъ чловѣцы-тъ, ще ся отречѣ и азъ отъ него прѣдъ Отца моего който е на небеса.

34. Да не мните че дойдохъ да турѣхъ миръ на земѣхъ-тѣхъ; не дойдохъ да турѣхъ миръ, но пожъ.

35. Защото дойдохъ да разлѣчѣхъ чловѣка на връхъ бащѣ му, и дъщерѣхъ на връхъ майкѣ ѱ, и снѣхъ на връхъ свекървѣхъ ѱ.

36. И неприятел чловѣку *ще бждѣтъ* домашни-тъ му.

37. Който любѣи бащѣ или майкѣ повече отъ мене, не е за мене достоинъ; и който любѣи сынъ или дъщерѣхъ повече отъ мене, не е за мене достоинъ.

38. И който не зема кръсть-тъ си, и не слѣдува подирѣ ми, не е достоинъ за мене.

39. Който намѣри животъ-тъ си, ще го изгуби; и който изгуби заради мене животъ-тъ си, ще го намѣри.

м. Иже вѣсѣ прїемлетъ, менѣ прїемлетъ: и иже прїемлетъ менѣ, прїемлетъ послѣдшаго ма.

ма. Прїемлай прѣрока во има прѣоче, мздѣ прѣочѣ прїиметъ: и прїемлай прѣвника во има прѣведниче, мздѣ прѣведничѣ прїиметъ:

мв. И иже ѡце напоитъ единого вѣ малыхъ сїхъ чашею ствденїи воды тѣомъ, во има оучникѣ, ѡмнѣ глаголю вамъ, не погубитъ мзды своеѣ.

ГЛАВА 11.

а. И вѣсть, егда соверши иисъ заповѣдѣа обѣманѣдесѣте оученикомѣ своима, прїиде ѡтѣдѣ оучити и проповѣдати во градѣхъ ихъ.

б. Ивѣннѣ же слышавъ во оузнѣнїи дѣла Хрѣтова, послѣдѣ вѣ оучникѣ своихъ,

г. Речѣ емъ: ты ли еси граднїи, илѣ ииогѣ чѣемъ;

д. И ѡвѣщавъ иисъ речѣ имъ: шѣдше возвѣститѣ ивѣновнѣ, ѡже слышите и видѣте:

е. Слѣпїи прозираютъ, и хроми ходѣтъ: прокаженїи ичищѣютъ, и глѣсїи слышатъ: мѣртвїи востаютъ, и иициїи блѣговѣствѣютъ:

в. И блѣженъ есть, иже ѡце не соклазнитъ ѡ мнѣ.

з. Тѣмъ же исходѣщымъ, начѣтъ иисъ народѣмъ глѣти ѡ ивѣннѣ: чѣсѣ изыдѣте вѣ прѣстѣнїю видѣти; трѣсть ли вѣтромъ колѣблемъ;

и. Но чѣсѣ изыдѣте видѣти; человекѣ ли вѣ мѣгки рїзы ѡблечѣнна; сѣ иже мѣгкѣмъ носѣнїи, вѣ домѣхъ црквихъ сѣть.

ѡ. Но чѣсѣ изыдѣте видѣти; прѣрока ли; еи, глѣголю вамъ, и мнѣше прѣрока.

ї. Сѣи во есть, ѡ немѣже есть писѣно: сѣ ѡзѣ посылаю

40. Който васъ приима, мене приима; и който приима мене, приима тогось който мя е проводилъ.

41. Който приима пророкъ въ име на пророка, заплатъ на пророкъ ще земе; и който приима праведникъ въ име на праведникъ, заплатъ на праведникъ ще земе.

42. И който напои одного отъ тѣзи малки-тѣ само съ едиж чашъ студенъ водъ въ име на ученикъ, истина ви казувамъ, пѣма да изгуби заплатъ-тж си.

ГЛАВА 11.

1. И когато свърши Исусъ заповѣданія-та си къмъ дванадесеть-тѣ свои ученицы, минъ отъ тамо, да поучава и да проповѣдува по градове-тѣ имъ.

2. А Иоаннъ като чу въ тъмницъ-тж дѣла-та Христовы, проводи двама отъ ученицы-тѣ си,

3. И рече му; Ты ли си който има да дойде, или друго го да очакваме?

4. И отговори Исусъ и рече имъ: Идѣте, възвѣстѣте на Иоанна, *това* което чувате и видите;

5. Слѣпи прогледувать, хроми ходять, прокажени ся очищавать, и глухы прочувать; мъртви въскръснувать, и на сиромасы-тѣ ся благовѣствува.

6. И блаженъ е който ся не соблазни въ мене.

7. И когато тѣ си отхождахъ, наченъ Исусъ да говори на народъ-тѣ за Иоанна: Какво излѣзохте да видите въ пустыниѣ-тж? трѣсть ли отъ вѣтръ-тѣ разлюляванъ?

8. Но какво излѣзохте да видите? чловѣка ли въ меки дрехы облѣченъ? Ето тѣзи които носятъ меки *дрехы* въ царски домове сж.

9. Но какво излѣзохте да видите? пророкъ ли? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ.

10. Защото тойзи е за когото е писано: Ето азъ проваждамъ

Ѹг҃ла моегѡ предѣ лицемъ твоимъ, ѿже оуготовитъ путь твоѣй предѣ тобою.

ѿ. Амѣнь глаголю вамъ, не востѣ възрожденныхъ женами болюи Іуанна крѣтителѣ: мѣи же во црѣви ибѣмъ болюи егѡ естѣ.

ѿ. Ѹ днѣи же Іуанна крѣтителѣ доселѣ црѣвиѣ ибѣное нсѣдѣтсѣ, ѿ нсѣдѣницы восхнѣиѣютъ е.

ѿ. Всѣи ко прѡрѡцы ѿ законъ до Іуанна прорекѡша.

ѿ. И ѿще хѡщете прѣѣти, тоѣ естѣ Илѣ хотѣи прѣити.

ѿ. Имѣѣи оушы слышати, да слышитъ.

ѿ. Комѣ же оуподоблю родъ сѣи; подобенъ естѣ дѣтемъ скѣдѣшымъ на торжищахъ, ѿ възглашѣишымъ дрѣгѡмъ своимъ,

ѿ. И глѡшымъ: пискахомъ вамъ, ѿ не пласѣте: плакахомъ вамъ, ѿ не рыдѣте.

ѿ. Прѣидѣ ко Іуаннѣ ни ѣдѣи, ни пѣи, ѿ глѡютъ: бѣса имѣтѣ.

ѿ. Прѣидѣ сѣи члѣвѣческѣи ѣдѣи ѿ пѣи, ѿ глѡютъ: сѣ чѣловѣкѣ ѣдѣи ѿ винопѣица, мытаремъ дрѣгѣ ѿ грѣшникѡмъ. ѿ ѡправдѣсѣ премѣдрѡсть ѡ чѣдѣ своимъ.

ѿ. Тогдѣ начѣтъ иисъ поношѣти градуѡмъ, въз ни хѣже бѣша мнѡжайшыѣ сѣлы егѡ, занѣ не покѣлѣсѣ.

ѿ. Гѡре тебѣ, Хоразѣне, гѡре тебѣ, Виласѣдо, ѿкѡ ѿще въз Тѣрѣ ѿ Сѣдѡнѣ бѣша сѣлы бѣли бѣвшыѣ въз васъ, дрѣвле оубѡ во врѣтици ѿ пѣпелѣ покѣлѣсѣ бѣша.

ѿ. Ѹбѣче глаголю вамъ: Тѣрѣ ѿ Сѣдѡнѣ ѡрадѣте бѣдетъ въз дѣнь сѣдѣи, неже вамъ.

ѿ. И ты, Капернаѣме, ѿже до иисъ вознесѣсѣ, до ѿдѣ снѣдѣши: занѣ ѿще въз Содѡмѣхъ бѣша сѣлы бѣли бѣвшыѣ въз тебѣ, прѣбѣли оубѡ бѣша до днѣшнагѡ днѣ.

ѿ. Ѹбѣче глаголю вамъ, ѿкѡ землѣ Содѡмстѣи ѡрадѣте бѣдетъ въз дѣнь сѣдѣи, неже тебѣ.

ѿ. Въз то врѣмѣ ѡвѣкиѣвъ иисъ речѣ: ѡспѡвѣдѡтсѣ,

вѣстителя моего прѣдъ твое-то лице, който ще приготви пжть-тъ ти прѣдъ тебе.

11. Истинжъ ви казувамъ, между родены-тъ отъ жены не ся е повдигнжлъ по голѣмъ отъ Іоанна Кръстителя; а най малкый-тъ въ царство небесно е по голѣмъ отъ него.

12. А отъ дни-тъ на Іоанна Кръстителя до ныпѣ, царство небесно на силжъ ся зема, и конто ся наспятъ тѣ го грабнувать.

13. Защото всичкы-тъ пророци и законъ-тъ до Іоанна пророкувахъ.

14. И ако щете да приимете *това*, той е Ілія, който имаше да дойде.

15. Който има уши да слуша, нека слуша.

16. А на какво да уподобѣжъ тойзи родъ? Подобенъ е на дѣца, конто сѣдятъ на пазарь-тъ и выкать на дружинжъ-тъ си,

17. И казувать: Свирихмы ви, и не играхте; рыдахмы ви, и не плакахте.

18. Защото, дойде Іоаннъ, който не ядѣше, ни пїяше; и казувать: Бѣсъ има.

19. Дойде Сынъ чловѣческый, който яде и пїе; и казувать: Ето чловѣкъ ядливъ и винопїйца, прїятель на мытари-тъ и на грѣшници-тъ. И оправда ся мждрость-та отъ чада-та си.

20. Тогази наченжъ да укорява градове-тъ, въ конто станжхъ повече-то неговы чудеса, защото ся не покаяхъ.

21. Тежко ти, Хоразине, тежко ти, Внѣсандо! защото, чудесата конто въ васъ станжхъ, ако быхъ станжлы въ Тиръ и Сидонъ, отколѣ быхъ ся въ вѣртище и пепель покаяли.

22. Но казувамъ ви, на Тиръ и Сидонъ *наказаніе-то* въ сждный-тъ день по леко ще бжде, нежели на васъ.

23. И ты, Капернауме, що си ся до небеса възвысилъ, до ада ще ся смжкнешъ; защото чудеса-та конто станжхъ въ тебе, ако ставахъ въ Содомъ, той бы до днесъ останжлъ.

24. Но казувамъ ви, че на земѣжъ-тъ Содомскжъ по леко ще бжде *наказаніе-то* въ сждный день, нежели на тебе.

25. Въ онова вѣрме отговори Іисусъ и рече: Прославявамъ тя,

О҃че, Гд҃и нѣсѣ ѿ земли, ѿкѡ о҃убаи азъ єси сѣа ѡ премѣдрыхъ ѿ разсѣмныхъ, ѿ ѡкрыахъ єси та мѡнцемъ.

кз. Ей, О҃че, ѿкѡ таковъ вѣсть бѣговолѣнїе предъ тобою.

кз. Всѣа мнѣ предана єсть О҃цѣмъ моимъ: ѿ никтоже знаѣтъ Сѣа, токѡмъ О҃цъ: ни О҃цѣа кто знаѣтъ, токѡмъ Сѣа, ѿ ємѡже ѡше волиа Сѣа ѡкрыти.

кн. Прїидїте ко мнѣ всї трѣждѡиїи сѣа ѿ ѡременѣнїи, ѿ ѡзъ о҃упокѡю вы.

кд. Возмїте ѿго моѣ на сѣбѣ, ѿ начїтѣсѣ ѡ менѣ, ѿкѡ крѡтокъ єсмь ѿ смиренъ сѣрдцемъ: ѿ ѡбращѣте покѡй дѡшамъ вашимъ.

л. ѿго ко моѣ бѣго, ѿ кремѣа моѣ легкѡ єсть.

ГЛАВА ІІ.

а. Вѣа то время ѿде Іисъ въ сѣбѣвѣты сквозѣ сѣанїа: о҃убеницы же єгѡ възакѡша, ѿ начѡша востерзѡти клѡсы ѿ ѡсти.

б. Фарїсѣе же видѣвше рѣша ємѡ: сѣ о҃убеницы твои творѡтъ, єгѡже не достѡнтѣа творїти въ сѣбѣвѣтѣ.

в. О҃нъ же рѣчѣ ѿмъ: нѣстѣ ли члѡ, что сотвори дѣдъ, єгдѡ възакѡ самъ ѿ сѣиїи сѣа ѿмъ;

г. Какѡ видѣ въ храмѣа Бжїи, ѿ хлѣбы предложѣнїа снѣдѣ, ѿхже недѡстѡнно бѣ ємѡ ѡсти, ни сѣиїимъ сѣа ѿмъ, токѡмъ іерѣемъ єдїиимъ;

д. Или нѣстѣ члѡ въ законѣ, ѿкѡ въ сѣбѣвѣты сѣаиїици въ цѣркѡи сѣбѣвѣты сквернѡтъ, ѿ неповїнни сѣтъ;

е. Глаголю же вамъ: ѿкѡ цѣркѡе бѡлѣ єсть здѣ.

з. ѡше ли вѣстѣ вѣдали, что єсть, мѡти хошѡ, ѿ не жѣртѡы, никѡлиже о҃убѡ вѣстѣ ѡсѣждѡли неповїнныхъ.

и. Гдѡ ко єсть ѿ сѣбѣвѣты Сѣа члѡвѣчѣскїи.

л. ѿ прѣшѣдъ ѡтѣдѡ, прїидѣ на сонѡице ѿхъ.

Отче, Господи на небе—то и на земѣ—тѣ, че си утаилъ това отъ мъдры—тѣ и разумны—тѣ, и открилъ си го на младенцы—тѣ.

26. Ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.

27. Всичко—то ми е прѣдано отъ Отца моего ; и никой не познава Сына, тѣкмо Отецъ ; нито Отца познава нѣкой, тѣкмо Сынъ—тѣ, и комуто бы изволилъ Сынъ—тѣ да го открие.

28. Дойдѣте при мене, всички що ся трудите и сте обрѣменени ; и азъ ще вы успокоѣж.

29. Воземѣте мое—то иго на себе си, и научѣте ся отъ мене ; защото съмь кроткъ и смиренъ на сърдце ; и ще намѣрите покойствие на души—тѣ си.

30. Защото мое—то иго е благо, и мое—то брѣме е леко.

ГЛАВА 12.

1. По онова врѣме въ единъ отъ сѣботы—тѣ минуваше Исусъ прѣзъ сѣдбы—тѣ ; а ученици—тѣ му огладнѣхъ, и начнахъ да късать класове и да ядѣтъ.

2. А Фарисей—тѣ като видѣхъ *това*, рекохъ му : Ето твои—тѣ ученици правятъ онова, което не е простено да ся прави въ сѣботѣ.

3. А той имъ рече : Не сте ли чели, що стори Давидъ, когато огладнѣ той и конто бѣхъ съ него ?

4. Какъ влѣзе въ домъ—тѣ Божій, и яде отъ хлѣбове—тѣ на прѣдложеніе—то, конто не бѣ простено нему да яде, нито на онѣзи конто бѣхъ съ него, но само на священници—тѣ ?

5. Или не сте ли чели въ законъ—тѣ, че въ сѣботенъ день священници—тѣ осквърняватъ сѣботѣ—тѣ въ храмъ—тѣ, и неповинни сѣ ?

6. Но казувамъ ви, че има единъ тука по голѣмъ отъ храмъ—тѣ.

7. Ако ли быхте знаели що е, Милость ищъ а не жертвѣ, не быхте осѣдили невинны—тѣ.

8. Защото Сынъ челоѣческій е и на сѣботѣ—тѣ Господарь.

9. И като прѣмнѣж отъ тамъ дойде въ сборнице—то имъ.

ї. И сѣ человекъ бѣ тѣ рѣкъ имѣи сѣхъ: и вопросиша єго, глаголюще: ѡже достѡитъ въ сзбвѣнты цѣлѣти; да на него возглаголютъ.

ѡ. Онъ же рече ѡмъ: кто єсть ѡ васъ члвкъ, ѡже имать овчѣ єдино, и ѡже впадѣтъ сѣ въ сзбвѣнты въ ѡмъ, не ѡметъ ли є и ѡзметъ;

ѳ. Кольми оубо лѣши єсть члкъ овчѣте; тѣмже достѡитъ въ сзбвѣнты добрѡ творѣти.

ѳ. Тогда глгола человекъ: прострѣ рѣкъ твоѡ. и прострѣ: и оутвердѣса цѣла ѡкв дрзгѡ.

ѡ. Фарїсее же шѣдше совѣтъ сотвориша на него, какъ єго погубѣтъ. Иисъ же размѣвъ ѡнде ѡтсѣдъ.

є. И по немъ идѡша народи мнози, и исцѣлѣи ѡхъ всѣхъ.

є. И запретѣ ѡмъ, да не ѡвѣ єго творѣтъ:

з. ѡкв да сзѣдетса речѣнное Исѣемъ прѡрокѡмъ, глаголющимъ:

ї. Сѣ Отрокъ мой, єгоже избѡлихъ: возмѡбленный мой, на нѡмже благоволи дшѣ моѡ: положи Дхъ мой на немъ, и сзѣдъ ѡзыкомъ возвѣститѣтъ:

ѡ. Не преречѣтъ, ни возопѣтъ, ниже оуслышитъ кто на распѣтїихъ гласа єгѡ.

к. Трѡсти сокрсшѣнны не прелѡмитъ, и лѣна внемшася не оугаситѣтъ: дѡндеже изведѣтъ въ повѣдъ сзѣдъ.

ка. И на ѡма єгѡ ѡзыцы оуновати ѡмстъ.

кв. Тогда приведѡша къ немѣ бѣснѡщюшася слѣпа и нѣма: и исцѣлѣи єго, ѡкв слѣпомъ и нѣмомъ глаголати и глѣдати.

кг. И дивлѡхсѣ вси народи, глѡщѣ: єдѣ сѣй єсть Хртѡсъ Сѡхъ Дѣдовъ;

кд. Фарїсее же слышавше, рѣша: сѣй не изгонитъ бѣсы, токму ѡ веельзевѣлкѣ кнѣзѣ бѣсовстѣмъ.

ке. Бѣдый же Иисъ мысли ѡхъ, рече ѡмъ: всѡкое црѣтво

10. И ето, имаше человекъ съ изсъхнѣлъ рѣкъ; и за да го обвинять попытахъ го, и казувахъ : Дозволено ли е да цѣри нѣкой въ сѣботѣ ?

11. И той имъ рече : Кой е онзи человекъ отъ васъ, който ако има една овца, и тя падне сѣботенъ день въ яма, не ще ѣж улови и извади ?

12. А колко е по добръ человекъ отъ овца ! За то е дозволено да прави нѣкой добро сѣботенъ день.

13. Тогази казува на человека : Простри рѣкъ-тъ си ; и прострѣ ѣж, и станѣ здрава както друга-та.

14. А Фарисей-тъ като излѣзохъ, наговорихъ ся противъ него, какъ да го погубять.

15. Но Исусъ като позна, отиде отъ тамо ; и послѣдовахъ го народъ много, и гы исцѣли всички-тъ.

16. И запрѣти имъ да го не изяввають ;

17. За да ся сѣде речено-то чрѣзь Исаиѣ пророка, който казува :

18. Ето отрокъ-тъ ми когото избрахъ, възлюбленный-тъ ми, на когото благоволи моя-та душа ; ще положѣ Духъ-тъ си на него, и ще възвѣсти сѣдъ на народы-тъ.

19. Не ще да ся сѣра, нито ще выкне, што ще чуе нѣкой гласъ-тъ му по улицы-тъ.

20. Трѣсть смазанъ нѣма да прѣчупи, и отъ лень *свѣцило* замѣдяло нѣма да угаси, до когато изведе сѣдъ-тъ въ побѣдѣ.

21. И въ негово-то име народи-тъ ще ся надѣѣтъ.

22. Тогази му доведохъ одного бѣснуемъ, слѣпъ и нѣмъ ; и го исцѣли, штоо слѣпый и нѣмый и говоряше и виждаше.

23. И смаяхъ ся всичкий-тъ народъ, и думахъ : Да не бы тойзи да е *Христосъ*, сынъ-тъ Давидовъ ?

24. А Фарисей-тъ като чухъ, рекохъ : Той не изгонява бѣсове-тъ, освѣнъ чрѣзь началникъ-тъ бѣсовский Веелзевула.

25. А Исусъ, като знаеше тѣхны-тъ помыслы, рече имъ : Всяко

раздѣльшееся на сѧ записѣетъ, ѡ всѧкъ градѣ или домѣ
раздѣливыйся на сѧ не стѧнетъ.

ѣс. И ѡще сатана сатанѣ изгонитъ, на сѧ раздѣмаса
ѣсть: какъ оубо стѧнетъ црѣтво ѣгѡ;

ѣз. И ѡще ѡзъ ѡ веельзевѣлѣ изгоню бѣсы, сѧнове ваши
ѡ комъ изгонятъ; сегѡ ради тѣмъ вамъ бѣдѧтъ сѧдѣи.

ѣи. ѡще ли же ѡзъ ѡ дѣѣ Бжѣи изгоню бѣсы, оубо по-
стѣже на васъ црѣтвіе Бжѣе.

ѣѡ. Или какъ можетъ кто войти въ домъ крѣпкаго, ѡ
сосѣды ѣгѡ расхитити, ѡще не перѣѣ свѧжетъ крѣпкаго,
ѡ тогда домъ ѣгѡ расхититъ;

ѣ. Иже иѣсть со мною, на мѧ ѣсть: ѡ ѡже не собирѣетъ
со мною, расточѧетъ.

ѣа. Сегѡ ради глаголю вамъ: всѧкъ грѣхъ ѡ хлѧ ѡпѣс-
титса человекѡмъ: ѡ ѡже на дѣа хлѧ, не ѡпѣститса чело-
вѣкѡмъ.

ѣв. И ѡже ѡще речѣтъ слово на сѣа человекѣскаго, ѡпѣс-
титса ѣмѣ: ѡ ѡже речѣтъ на дѣа стѧго, не ѡпѣститса ѣмѣ,
ни въ сѣи вѣкѣ, ни въ бѣдѣшии.

ѣг. Или сотворитѣ дрѣво добрѡ, ѡ плодѣ ѣгѡ добръ: или
сотворитѣ дрѣво зло, ѡ плодѣ ѣгѡ золъ: ѡ плодѧ ко дрѣво
познѧно бѣдетъ.

ѣд. Порождѣнѣа ѣхиднова, какъ можете добрѡ глаголати,
или сѣше; ѡ изкѡтка ко сѣрца оустѧ глаголютъ.

ѣе. Блѣгѣи человекѣкъ ѡ блѣгѡ сокровѣнѣа изнѡситъ блѣа:
ѡ лскѧвый человекѣкъ ѡ лскѧвагѡ сокровѣнѣа изнѡситъ лс-
кѧваа.

ѣс. Глаголю же вамъ, ѡкѡ всѧко слово праздное, ѣже ѡще
рекѣтъ человекѣ, воздадѣтъ ѡ немъ слово въ дѣнь сѣднѣи.

ѣз. Ѣ словѣсъ ко своѣхъ ѡправдѣнса, ѡ ѡ словѣсъ своѣхъ
ѡсѣднѣнса.

ѣи. Тогда ѡвѣщѧша иѣщѣи ѡ книжѣнѣкъ ѡ фарѣсѣи, глаго-
люще: Оучѣтелю, хѡщемъ ѡ тебѣ знѧменѣе видѣти.

царство раздѣлено противъ себе си, запусѣва, и всякой градъ или домъ раздѣлешъ противъ себе си, нѣма да устои.

26. И ако Сатана изгонява Сатанъ, раздѣленъ е върхъ себе си ; какъ прочее ще трае негово-то царство ?

27. И ако азъ чрѣзь Веелзевула изгонявамъ бѣсове-тѣ, сынове-тѣ ви чрѣзь кого *вы* изгонявать ? За това тѣ ще ви бѣдѣтъ сѣдници.

28. Но ако азъ чрѣзь Духа Божія изгонявамъ бѣсове-тѣ, то е настигнѣло на васъ царство-то Божіе.

29. Или какъ може да влѣзе нѣкой въ домъ-тѣ на силнаго, и да разграби покѣщенинѣ-тѣ му, ако първомъ не върже сильный-тѣ ? и тогазь ще разграби домъ-тѣ му.

30. Който не е съ мене, противъ мене е ; и който не събира съ мене, распылава.

31. За това ви казувамъ : Всякой грѣхъ и хула ще ся прости на чловѣцы-тѣ ; хула-та обаче противъ Духа нѣма да ся прости на чловѣцы-тѣ.

32. И който рече рѣчь противъ Сына чловѣческаго, ще му ся прости, по който рече противъ Духа Святаго, нѣма да му ся прости нищо въ тойзи вѣкъ, нищо въ бѣдѣщій-тѣ.

33. Или направѣте дърво-то добро, и плодъ-тѣ му добръ ; или направѣте дърво-то лошо, и плодъ-тѣ му лошъ ; защото дърво-то ся отъ плодъ-тѣ познава.

34. Рожбы ехиднины, какъ можете да говорите добро, като сте лукавы ? Защото отъ прѣпѣлняніе-то на сърдце-то говорятъ уста-та.

35. Добрый-тѣ чловѣкъ отъ добро-то съкровище на сърдце-то изважда добрини-тѣ ; и злый-тѣ чловѣкъ отъ зло-то съкровище изважда злшы-тѣ.

36. И казувамъ ви, че всяка празна рѣчь който рекѣтъ чловѣци-тѣ, ще дадѣтъ отвѣтъ за неѣ въ день сѣдний.

37. Защото отъ думы-тѣ си ще ся оправдаешъ, и отъ думы-тѣ си ще ся осѣдишь.

38. Тогазь отговорихъ нѣкои отъ книжници-тѣ и Фарисей-тѣ, и казахъ ; Учителю, искамы да видимъ знаменіе отъ тебе.

лѡ. О́нъ же ѡвѣщавъ, рече ѿмъ: рѡдъ лѡкавъ ѿ прелюбоудѣи знаменїа ѿшетъ: ѿ знаменїе не дастся ѡмѹ, токму знаменїе І́вны пророка.

м. И́коже во вѣ́ І́вна во чрѣвѣ китовѣ три дни ѿ три нѡщи: тѡкму вѣдетъ ѿ О́нъ члѣвческїи въ сѣрдыцы землїи три дни ѿ три нѡщи.

ма. Мѡжїе Пїневїтстїи востанутъ на сѣдъ съ рѡдомъ сїмъ, ѿ ѡсѣдѡтъ ѡрѡ: ѡкму покѡмшася проповѣдїю І́внїною: ѿ сѣ вѡлѣ І́вны здѣ.

мв. Царїца іѡжскаа востанетъ на сѣдъ съ рѡдомъ сїмъ, ѿ ѡсѣдѡтъ ѿ: ѡкму прїде ѡ конѣцъ землїи слышати премѡдрость Соломѡновъ: ѿ сѣ вѡлѣ Соломѡна здѣ.

мг. О́гда же нечїстїи дѣхъ ѿзыдетъ ѡ челоуѣка, прехѡдитъ сквозѣ безвѣдѡла мѣста, ѿща покѡа, ѿ не ѡвѣтѣтѣтъ.

ма. Тогда речѣтъ: возвращѣса въ дѡмъ мѡй, ѡнїодѡже ѿзыдѡхъ: ѿ прїшедъ ѡвращетъ празденъ, помѣтѣнъ ѿ сѣкращенъ.

ме. Тогда ѿдетъ ѿ поїметъ съ собѡю сѣдмь ѿнїихъ дѡхѡвъ лютѣїишихъ сѣбѣ, ѿ вшѣдше живѣтъ тѣ: ѿ вѣдѡтъ послѣдѡла челоуѣкѡ томѣ гѡрша пѣрвыхъ. тѡкму вѣдетъ ѿ рѡдѡ семѣ лѡкавомъ.

мс. О́ще же ѡмѹ глаголющїи къ нарѡдумъ, сѣ мѣнїи ѡрѡ ѿ братїа ѡрѡ стоѡхъ внѣ, ѿщїи глаголати ѡмѹ.

мз. Рече же ѿкѣїи ѡмѹ: сѣ мѣнїи твоѡ, ѿ братїа твоѡ внѣ стоѡтъ, хотѡше глаголати тебѣ.

мн. О́нъ же ѡвѣщавъ рече ко глаголющемъ ѡмѹ: ктѡ ѣсть мѣнїи моѡ; ѿ ктѡ сѣтъ братїа моѡ;

ма. И простѣръ рѡкѡ своїѡ на оѣченнїи своѡ, рече: сѣ мѣнїи моѡ ѿ братїа моѡ.

н. Иже во ѡще сотворїтъ волю О́ца мѡегѡ, ѿже ѣсть на нѣсѣхъ, тоїи братъ мѡй, ѿ сестра ѿ мѣнїи (мнїи) ѣсть.

39. А той отвѣща и рече имъ: Родъ лукавъ и прѣлюбодѣнь знаменіе ище, и знаменіе нѣма да ся даде нему, освѣтъ знаменіе-то на пророкъ Іонѣ.

40. Защото както Іона бѣ въ утробѣ-тъ китовѣ три дни и три нощи, така Сынъ челоѣческій ще бѣде въ сърдце-то на земѣ-тъ три дни и три нощи.

41. Мѣже-тъ Пиневіане ще встанѣтъ на сѣдѣ-тъ съ тойзи родъ, и ще го осѣдятъ; защото *тъ* ся покаяхъ съ Іоновѣ-тъ проповѣдъ; и ето, тука е повече отъ Іонѣ.

42. Царица-*та* Южна ще встане на сѣдѣ-тъ съ тойзи родъ, и ще го осѣди; защото отъ краища-та на земѣ-тъ дойде да чуетъ мѣдростѣ-тъ Соломоновѣ; и ето, тука е повече отъ Соломона.

43. Когато нечистый-тъ духъ излѣзе изъ челоѣка, про-хожда прѣзъ безводны мѣста, да търси спокойствіе, и не намирва.

44. Тогази казува: Да ся завѣриж у дома си, отъ дѣто излѣзохъ. И като дойде намирва *го* празень, изметень и украсень.

45. Тогазъ отхожда и зема съсъ себе си седмь другы духове по злы отъ себе си, и като влѣзжтъ живѣжтъ тамъ: и сетно-то състояніе на тогозъ челоѣка бива по лошо отъ първо-то. Така ще бѣде и на тойзи лукавъ родъ.

46. А когато той още говоряше народу, ето майка му и братія-та му стояхъ внѣ и ищѣхъ да му говорятъ.

47. И нѣкой си му рече: Ето майка ти и братія-та ти стоятъ внѣ, и ищѣтъ да ти говорятъ.

48. А той отговори на тогозъ който му каза *това* и рече: Коя е майка ми и кои сѣ братія-та ми?

49. И прострѣ си рѣжж-тъ къмъ ученицы-тъ си, и рече: Ето майка ми и братія-та ми.

50. Защото който прави волѣж-тъ на Отца моего който е на небеса, той ми е братъ, и сестра и майка.

ГЛАВА ГЛ.

α. ВЪ ДЕНЬ ЖЕ ТОЙ ИЗШЕДЪ И҃СЪ ИЗЪ ДОМЪ, СЪДѢШЕ ПРИ МОР҃И:

β. И СОВРАШАСЯ КЪ НЕМУ НАРОДИ МНОЗИ, ІАКОЖЕ ЕМУ ВЪ КОРАБЛѢ ВЛѢЗТИ И СѢСТИ: И ВЕСЬ НАРОДЪ НА ВРЕЗЪКЪ СТОАШЕ.

γ. И ГЛГОЛА ИМЪ ПРИТЧАМИ МНОГЪ, ГЛГОЛА: СЕ ИЗЫДЕ СѢАИ, ДА СѢЕТЪ.

δ. И СКЮУС ЕМУ, ОВА ПАДОША ПРИ ПСТІ: И ПРІДОША ПТІЦЫ И ПОЗОКАША Α.

ε. Дрсгѡл же падѡша на каменныхъ, и дѣже не имѣахъ землѣи многи: и ѡвѣе прозакѡша, занѣ не имѣахъ глскины землѣи.

ς. Солнцъ же возсѣавшъ присѣавшъ: и занѣ не имѣахъ корѣнѣа, и зсхѡша.

ζ. Дрсгѡл же падѡша въ терѣи, и възыде терѣе, и подави ихъ.

η. Дрсгѡл же падѡша на землѣи добрѣи, и даахъ плодъ, Ово оубв стѡ, Ово же шестьдесѡтъ, Ово же тридесѡтъ.

θ. Имѣай оушы слышати, да слышитъ.

ι. И прѣстѣпѣвшѣ оученицы (εγω̅) рекѡша ему: почтѡ притчѡми глголеши имъ;

αι. Онъ же ѡвѣщавъ рече имъ: іакѡ вамъ данѡ есть разсмѣти тайны црѣвѣа икѡнагѡ, Онѣмъ же не данѡ есть.

βι. Иже ко имать, дастся ему, и прѣзвѣдетъ (ему): а иже не имать, и еже имать, възмется ѡ негѡ.

γι. Сегѡ ради въ прѣтчѡхъ глголю имъ, іакѡ видѡще не видѡтъ, и слышѡще не слышѡтъ, ни разсмѣютъ.

δι. И скывѣетсѡ въ нихъ прорѡчество Исаѣино, глаголющее: слыхомъ оуслышите, и не имате разсмѣти: и зрѡще оузрите, и не имате видѣти.

ει. Ѳтолстѣко сѣрдце людѣи сихъ: и оушима тѡжкѡ слышаша, и очи свои смѣжиша, да не когдѡ оузратъ

ГЛАВА 13.

1. Въ сѣщій-тъ день излѣзе Иисусъ изъ кѣщи и сѣдѣше край море-то.

2. И набрахъ ся до него народъ много, така що той влѣзе та сѣднѣ въ ладіѣ, а всичкій-тъ народъ стояше на брѣгъ-тъ.

3. И говори имъ много съ притчы, и казуваше: Ето, излѣзе сѣятель-тъ да сѣе :

4. И когато сѣяше, едно паднѣ край пѣть-тъ; и дойдохъ птици-тъ, и озобахъ го.

5. А друго паднѣ на камениты *мѣста*, дѣто нѣмаше много прѣсть; и заскоро изникнѣ, защото пѣмаше дълбинѣ отъ земѣ;

6. А като изгрѣя слѣнце-то, припламиѣ, и понеже нѣмаше корень, изсѣхнѣ.

7. Друго пакъ паднѣ въ трѣнѣе-тъ, и порастохъ трѣнѣе-тъ, и заглушихъ го.

8. Друго паднѣ на добрѣ-тъ земѣ, и даваше плодъ, едно сто, друго шестдесетъ, а друго тридесетъ.

9. Който има уши да слуша нека слуша.

10. И пристѣпихъ ученици-тъ и рекохъ му: Защо имъ говоришь съ притчы?

11. А той отвѣща и рече имъ: Защото вамъ е дадено да познавате тайни-тъ на царство небесно, а тѣмъ не е дадено.

12. Защото който има, ще му ся даде, и ще му ся прѣмножи; но който нѣма, и каквото има ще му ся отнеме.

13. За това имъ говоришь съ притчы, защото гледать и не видять, слушать и не чуѣтъ, нито разумѣвать.

14. И исполнява ся на тѣхъ пророчество-то Исаѣево, който казува: Съ уши ще чуете и нѣма да разумѣте; и съ очи ще гледате, и нѣма да видите:

15. Защото задебелѣ сърдце-то на тойзи народъ, и съ уши-тъ си тежко чуѣтъ, и очи-тъ си склопихъ, да не бы съ очи-тъ си да

Очіма, ѡ оушіма оуслышатъ, ѡ сѣрдцемъ оуразумѣютъ, ѡ ѡбратятъ, ѡ ѡсцѣлю ѡ ѡхъ.

ѡі. Вѣша же бѣженна очеса, ѡкѡ видѣтъ : ѡ оуши вѣши, ѡкѡ слышатъ.

ѡіі. Аминь во глголю вѣмъ, ѡкѡ мнози пророцы ѡ прѣвници вождѣвшѣ видѣти, ѡже видѣте, ѡ не видѣша : ѡ слышати, ѡже слышите, ѡ не слышаша.

ѡііі. Вѣ же оуслышите прѣтѣс сѣюшагѡ.

ѡіііі. Всѣкомъ слышащемъ слово црѣтвіѣ ѡ не разумѣвающимъ, приходѣтъ азѡавый, ѡ восхнѣлетъ всѣанное въ срѣцѣ ѡгнѡ : сѣе ѣсть, ѣже при пѣтѣ сѣанное.

ѡііііі. А на камени сѣанное, сѣе ѣсть, слышай слово, ѡ ѡбѣе съ радостію прѣемлетъ ѣ :

ѡіііііі. Не ѡмать же корене въ сѣвѣ, но привремененъ ѣсть. бѣвши же печѣли, ѡлѣ гонѣнію словесе ради, ѡбѣе совлажнѣетъ.

ѡііііііі. А сѣанное въ терніи, сѣе ѣсть, слышай слово, ѡ печѣль вѣка сегѡ, ѡ лѣсть вогѣтства подавлѣетъ слово, ѡ безъ плодѣ бѣвѣетъ.

ѡіііііііі. А сѣанное на добрѣй землѣ, сѣе ѣсть, слышай слово ѡ разумѣвалъ : ѡже оубѡ плодѣхъ принѡситъ, ѡ творѣтъ ѡво стѡ, ѡво же шестѣдѣсѣтъ, ѡво тридѣсѣтъ.

ѡііііііііі. Иисъ прѣтѣс предложѣ ѡмъ, глагола : оуподѡбѣса црѣтвіе нѣное члѣвѣкъ, сѣавшѡ доброе сѣма на сѣлѣ своѣмъ :

ѡіііііііііі. Спѣшымъ же члѣвѣкъмъ, прѣидѣ врагъ ѡгнѡ, ѡ всѣѣ плѣбелы посредѣ пшеницы, ѡ ѡидѣ.

ѡііііііііііі. Егда же прозавѣ трава ѡ плодѣхъ сотворѣ, тогда ѡвѣшѣса ѡ плѣбелѣ.

ѡіііііііііііі. Пришѣдше же рабѣ гдѣна, рѣша ѣмъ : Гдѣ. не доброе ли сѣма сѣалѣ ѣси на сѣлѣ твоѣмъ ; ѡкѡ оубѡ ѡмъ плѣбелы ;

ѡііііііііііііі. Охъ же речѣ ѡмъ : врагъ члѣвѣкъ сѣе сотворѣ.

видятъ и съ уши-тъ *си* да чуѣтъ, и съ съ сърдце-то *си* да разумѣтъ, и ся завържатъ и азъ гы исцѣлѣхъ ;

16. А ваши-тъ очи сѣ блаженны, защото гледать ; и уши-тъ ви, защото чуѣтъ.

17. Защото истинѣ ви казувамъ, че мнозина пророци и праведници пожелахъ да видятъ което *ви* виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ което *ви* чувате, и не чухъ.

18. Вы прочее чуйте притчѣ-тъ на сѣятель-тъ.

19. На всякого, който слуша слово-то на царство-то и не го разумѣва, пдува лукавий-тъ, и грабнува посѣянно-то въ сърдце-то му ; той е посѣянно-то край пѣть-тъ.

20. А на камениты-тъ *мѣста* посѣянно-то, той е, който слуша слово-то, и заскоро съ радость го приима ;

21. Корень обаче въ себе си пѣма, но е приврѣмешно ; и когато настане скърбъ или гоненіе за слово-то, той часъ ся соблазнява.

22. А въ трѣніе-тъ посѣянно-то, той е, който слуша слово-то, и грижи-тъ на тойзи вѣкъ, и измама-та на богатство-то заглушава слово-то, и бесплодно бѣва.

23. А посѣянно-то на добрѣ-тъ земѣхъ, той е, който слуша слово-то и го разумѣва, който и дава плодъ, и прави, единъ сто, другъ шестдесеть, а другъ тридесеть.

24. Другъ притчѣ имъ прѣдложи, и казуваше : Уподоби ся царство-то небесно на человекъ, който посѣя добро сѣме на нивѣ-тъ си.

25. Но като спѣхъ человекъци-тъ, дойде неприятели-тъ му, и посѣя пѣвелы между пшеницѣ-тъ, и си отиде.

26. И когато изникнѣ трѣва-та и стори плодъ, тогазъ ся появихъ и пѣвелы-тъ.

27. А слугы-тъ на домакынъ-тъ дойдохъ, и казахъ му : Господине, не посѣя ли добро сѣме на нивѣ-тъ си ? но отъ кѣдѣ ся сѣ зѣлы пѣвелы-тъ ?

28. А той имъ рече : Враждебникъ человекъ е направилъ това.

рабїи же рѣша ѣмѹ: хѹщеши ли оубо, да шѣдше
исплебѣмъ ѡ;

ѡ. Сѹнз же рече (имъ): ни: да не когда восторгѹюще
плѣбелы, восторгнете кспнв съ нїми (и) пшеницѹ.

ѡ. Ѡставите растїи обоѣ кспнв до жатвы: и во время
жатвы рекѹ жателѣмъ: соберїте первѣе плѣбелы, и сважїте
їхъ въ снопы їакѹ сожеїи ѡ: ѡ пшеницѹ соберїте въ
житницѹ мою.

ѡа. Иисъ прїтчѹ предложи имъ, глагола: подобно єсть
црѣтвіе нѣное зѣрнѹ горѹшничнѹ, ѣже взѣмъ члвчкѹ всѣа на
селѣ своемъ:

ѡб. Ёже малѣйше оубо єсть ѡ всѣхъ сѣменъ: єгда же
возрастетъ, болѣе всѣхъ зѣлїи єсть, и выѣдетъ древо: їакѹ
прїтїи птицамъ нѣнымъ, и витати на вѣтвехъ єгѡ.

ѡг. Иисъ прїтчѹ глагола имъ: подобно єсть црѣтвіе нѣное
квасѹ, єгоже взѣмши женѡ скрїи въ сѣтѣхъ трѣхъ мѹкїи,
дондеже вскисѡша всѡ.

ѡд. Сїа всѡ глагола Иисъ въ прїтчѹхъ народѹмъ, и безъ
прїтчи ничесѹже глаголаше къ нїмъ:

ѡе. Ыакѹ да сѣдетъа речѣнное прѣрокомъ, глїоцимъ:
ѡверзѹ въ прїтчѹхъ оустѡ моѡ: ѡрыгнѹ сокровѣннаѡ ѡ
сложѣнїа мїра.

ѡс. Тогда ѡставль народѹ, прїїде въ домъ Иисъ. и при-
стѹпїша къ немѹ оучїицы єгѡ, глаголюще: скажи намъ
прїтчѹ плѣбелъ сѣльныххъ.

ѡз. Сѹнз же ѡвѣщавъ рече имъ: сѣавый доброе сѣма,
єсть сїхъ члвчѣскїи:

ѡи. А селѡ, єсть мїръ: доброе же сѣма, сїи сѣтъ сїнове
црѣтїа: ѡ плѣбелы, сѣтъ сїнове непрїазнѣнїи:

ѡа. А врагъ сѣавый ихъ, єсть дїаволъ: ѡ жатва, кон-
чїна вѣка єсть: ѡ жателї, Анггїи сѣтъ.

ѡб. Ыакоже оубо собираютъ плѣбелы, и огнемъ сожигѹютъ:
такѹ сѣдетъ въ скончѡнїе вѣка сегѡ.

А слугы-тъ му рекохъ : Ищеш ли прочее да идемъ да ги оплѣ-
вимъ ?

29. А той рече : Не, да не бы като плѣвите плѣвель-тъ, да
пстрѣгнете купно съ тѣхъ и пшеницъ-тъ.

30. Оставѣте да растѣтъ наедно и двѣ-тъ до жътвѣ ; и въ врѣ-
ме-то на жътвѣ-тъ ще рекъ на жътвари-тъ : Съберѣте първомъ
плѣвель-тъ, и вържѣте ги на снопове за изгаряніе, а пшеницъ-тъ
съберѣте въ житницъ-тъ ми.

31. Другъ притчъ имъ прѣдложи и каза : Подобно е царство не-
бесно на зърно синапово, което зѣ человекъ и посѣя го на нивѣ-
тъ си ;

32. Коего панстнѣ е по малко отъ всичкы-тъ сѣмена ; но кога
порасте, най голѣмо е отъ вси-тъ знакове, и станува дърво, така
що идѣтъ птицы-тъ небесны и привитавать въ вѣтви-тъ му.

33. Другъ притчъ имъ каза : Подобно е царство небесно на
квасъ, който като го зѣ жена, скры го въ три мѣры брашно, доклѣ
вкыснѣ всичко-то.

34. Всичко това исказа Исусъ съ притчы на народъ-тъ, и безъ
притчы не имъ говоряше.

35. За да ся испълни реченно-то отъ пророка, който казува :
Ще отворижъ въ притчы уста-та си ; ще изрекъ скрыто-то отъ
сзданіе міра.

36. Тогази Исусъ остави народъ-тъ и дойде въ къщы. И при-
стѣпихъ при него ученици-тъ му и казувахъ : Истѣкувай ли
притчъ-тъ за плѣвель-тъ на нивѣ-тъ.

37. А той отговори и каза имъ : Сѣятель-тъ на добро-то сѣме
е Сынъ человекескій ;

38. Нива-та е свѣтъ-тъ ; добро-то сѣме, тѣ сѣ сынове-тъ на
царство-то ; а плѣвель-тъ сѣ сынове-тъ на лукаваго.

39. Враждебникъ-тъ, който ги посѣя, діаволь-тъ е ; жътва-та е
скончаніе-то на вѣка ; а жътвари-тъ сѣ ангели-тъ.

40. И тѣй, както събирать плѣвель-тъ и ги изгарятъ въ огнь-
тъ, така ще бѣде въ скончаніе-то на тойзи вѣкъ.

ма. Послетъ сѣхъ челоѳческїи Англы своа, и со-
берѣтѣ ѿ црѣтїа егѡ вса соблазны и творашнхъ без-
законїе :

мв. И ввергѣтѣ ихъ въ пещь огненнѡ : тѣ бѣдетѣ плачь
и скрѣжетѣ збѣнѡмъ.

мг. Тогда праведницы просвѣтѣтѣ ѿ свѣта солнце, въ
црѣтїи оца ихъ. имѣай оушы слышати, да слышитѣ.

мд. Паки подобно естъ црѣтїе нѣное сокровишѡ сокровеннѡ
на селѣ, еже ѡкрѣтѣ челоѳккѣ скрѣ : и ѿ радости егѡ
їдетѣ, и вса, елика имать, продаѣтѣ, и купѣтѣ село то.

ме. Паки подобно естъ црѣтїе нѣное члѣккѣ купцѣ, ишѡщѡ
добрѡхъ купсерей :

мс. Иже ѡкрѣтѣ едїнѡ многоцѣненнѡ купсерѣ, шедѣ про-
даде вса, елика имаше, и купїи егѡ.

мз. Паки подобно естъ црѣтїе нѣное невода вверженнѡ въ
море, и ѿ всакагѡ рода собравшѣ :

мн. Иже егда испомнїса, и звлекоша и на край, и сѣдше
избраша дѡбрыа въ сосѣды, а злыа и звергоша вонѣ.

мо. Такѡ бѣдетѣ въ скончанїе вѣка : и зыдѣтѣ Англы, и
ѡлѡчатѣ злыа ѿ среды прѣвнѡхъ :

и. И ввергѣтѣ ихъ въ пещь огненнѡ : тѣ бѣдетѣ плачь
и скрѣжетѣ збѣнѡмъ.

иа. Глагола имѣ Иисъ : разсмѣсте ли сїа вса ; глаголаша
емѣ : еи, гдѣ.

ив. Ои же рече имѣ : сегѡ ради вса кѣ книжнїкѣ
нашїи вса црѣтїю нѣномѣ, подобеннѡ естъ члѣккѣ домовїтѣ,
иже и знѡситѣ ѿ сокровища своегѡ нѡвала, и вѣтхала.

иг. И выстъ, егда сконча Иисъ прїитчи сїа, прїеде ѡтѣсѣ.

ид. И прїеде во отѣчествїе своѣ, оучаше ихъ на сон-
миши ихъ, ѿкѡ дивїтїса имѣ, и глаголати : ѡкѣсѣ семѣ
премѣдрѡсть сїа, и силѣ ;

ие. Не сїи ли естъ текѣновѣ сїхъ ; не мати ли егѡ нарица-
етѣ Марїамѣ, и братїа егѡ, ѿкѡвѣ, и Іосїи, и Сїмонѣ, и Ісѣа ;

41. Ще проводи Сынъ чловѣческій ангелы-тѣ си, и ще съберѣтъ отъ царство-то негово вси-тѣ соблазни, и оныя които правятъ беззаконіе;

42. И ще ги хвърлятъ въ пещь-тѣ огненнѣ; тамъ ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ жбы.

43. Тогази праведни-тѣ ще просвѣтижатъ както слънце-то, въ царство-то на Отца си. Който има уши да слуша пека слуша.

44. Пакъ е подобно царство небесно на иманіе скрито въ нивѣ, което като го намѣри чловѣкъ скри го, и отъ радость-тѣ си отхожда и продава все що има, и купува онѣзи нивѣ.

45. Пакъ е подобно царство небесно на чловѣкъ търговецъ, който търсяше добры бисеріе;

46. Който като намѣри единъ многоцѣненъ бисеръ, отиде и продаде все що имаше, и купи го.

47. Пакъ е подобно царство небесно на неводъ, който бы хвърленъ въ море-то, и събра отъ всякакъвъ видъ *рыбы*;

48. Който, като ся напълни, извадихъ го на брѣгъ-тѣ, и сѣдихъхъ та прибрахъ добры-тѣ въ сѣдове, а лошы-тѣ исхвърлихъ вънъ.

49. Така ще бѣде въ скончаніе-то на вѣка; ще излѣзѣтъ ангели-тѣ, и ще отлѣчатъ лукавы-тѣ изъ между праведны-тѣ,

50. И ще ги хвърлятъ въ пещь-тѣ огненнѣ; тамъ ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ жбы.

51. Казува имъ Исусъ: Разумѣхте ли всичко това? Казувать му: Ей, Господи.

52. А той имъ *пакъ* рече: За това всякой книжникъ, който ся е училъ за царство небесно, подобенъ е на чловѣкъ домовитъ, който изважда изъ съкровище-то си ново и ветхо.

53. И когато свърши Исусъ тѣзи притчы, трѣгнѣ си отъ тамъ.

54. И като дойде въ отечество-то си, учаше ги въ съборище-то имъ, така що чудяхъ ся тѣ и думахъ: Отъ кѣдѣ на тогози тая прѣмѣдрость и тѣзи силы?

55. Не е ли той сынъ-тѣ на дрьводѣлецъ-тѣ? Майка му не ся ли казува Маріамъ, и братія-та му Іаковъ и Іосій и Симонъ и Јуда?

иѣ. И сестры ѣгѡ не всѧ ли въ насъ сѣть ; ѡкъдѡ оуко семѡ сѧ всѧ ;

иѣ. И блаженѧхса ѡ немъ. Иисъ же рече имъ : икъсть про- рѡкъъ безъ чѣсти, токму во отечествѣи своемъ, и въ домѣ своемъ.

ии. И не сотвори тѣ силъ многихъ, за невѣрство ихъ.

ГЛАВА 41.

а. Въ то время оуслышавъ Ирѡдъ четвертовластникъ слѡхъ Иисовъ,

б. И рече отрокомъ своимъ : сѣи ѣсть Іѡаннъ крѣтитель : тойъ воскресе ѡ мертвыхъ, и сегѡ ради силы дѣются ѡ немъ.

в. Ирѡдъ во ѣмь Іѡанна, связѧ ѣгѡ, и всадѧ въ темницъ, Ирѡдѣиды ради жены Фѣлиппа брата своегѡ.

г. Глаголаше во ѣмь Іѡаннъ : не достѡитъ ти имѣти ѣа.

д. И хотѧщъ ѣгѡ оубѣити, оубоѡса народа, занѣ ѣкѡ про- рѡка ѣгѡ имѣахъ.

е. Дни же бывшъ рождества Ирѡдова, пласѧ души Ирѡдѣидна посредѣ, и оубоѡи Ирѡдови.

ж. Тѣмже и съ клѧтвоею изрече ѣи дѧти, ѣгѡже ѧще вос- прѡснтъ.

з. Оубѧ же навѧждена мѧтерию своею, дѧждь ми, рече, зѧѣ на блѡдѣ главѣ Іѡанна крѣтителя.

д. И печаленъ бысть царь : клѧтвы же ради, и за возле- жѧщихъ съ нимъ, повелѣ дѧти (ѣи).

и. И послѧвъ оусѣкнѡ Іѡанна въ темницѣ.

и1. И принесѡша главѣ ѣгѡ на блѡдѣ, и дѧша дѣвицѣ : и ѡнесѣ мѧтери своей.

и2. И пристѡплѧше оученицы ѣгѡ взѧша тѣло ѣгѡ, и погребѡша ѣ : и пришѣдше возвѣстѣиша Иисови.

и3. И слышавъ Иисъ, ѡидѣ ѡтѣдѡ въ кораблѣи въ пѣсто

56. И сестры-тъ му не сж ли всички-тъ при насъ? Отъ кждѣ прочее на тогози всичко това?

57. И соблазнявахъ ся въ него. А Исусъ имъ рече: Нѣма пророкъ безъ почестъ, освѣнъ въ отечество-то си и въ домъ-тъ си.

58 И не стори тамо много силы заради невѣрство-то имъ.

ГЛАВА 14.

1. По онова врѣме чу Иродъ четвървластникъ слухъ-тъ Исусовъ,

2. И рече на слугы-тъ си: Тойзи е Иоаннъ Кръститель; той е въскръснжлъ отъ мъртвы-тъ, и за това дѣйствувать силы-тъ чрѣзъ него.

3. Защото Иродъ като хвати Иоанна, върза го, и тури го въ тъмницѣ, заради Иродіадж женѣ-тъ на брата си Филиппа.

4. Защото Иоаннъ му казуваше: Не ти е простено да имашъ неіж.

5. И искаше да го убіе, но убоя ся отъ народъ-тъ; защото го имахъ като пророкъ.

6. И когато празнувахъ въ день-тъ на рожденіе-то Иродово, дъщеря-та Иродіадина игра на срѣдъ, и угоди на Ирода.

7. За това съ клѣтвж ся врече да ѝ даде каквото бы му по-искала.

8. А тя нагласена отъ майкж си; Дай ми, казува, тука на блюдо, главж-тъ на Иоанна Кръстителя.

9. И оскърби ся царь-тъ, но зарадъ клѣтвж-тъ и зарадъ сѣдящы-тъ съ него заедно, повелѣ да ѝ ся даде.

10. И проводи та посече Иоанна въ тъмницѣ-тъ.

11. И донесохъ главж-тъ му на блюдо, и дадохъ ѣж на момиче-то; и занесе ѣж на майкж си.

12. А ученици-тъ му дойдохъ та дигнѣхж тѣло-то, и го по-гребохъ, и дойдохъ та казахъ на Исуса.

13. И като чу *това* Исусъ, отиде отъ тамъ съ ладіѣж въ пусто

мѣсто единыхъ. и слышавше народи, по немъ идоша пѣши ѿ градѣвъ.

41. И ишедъ Іисъ видѣ многъ народъ, и милосѣрдова ѿ нихъ, и исцѣли недѣжныя ихъ.

42. Поздѣ же бывшъ, пристѣпиша къ немъ оученицы егѡ, глаголюще: гдѣсто ѣсть мѣсто, и часъ оуже мишъ: ѡпсѣти народы, да шедше въ рѣси къпатъ вѣрна себѣ.

43. Іисъ же рече имъ: не трѣбуютъ ѡтѣ: дадите имъ въ ѣсти.

44. Онъ же глаголаша емъ: не имамы здѣ токму пѣть хлѣвъ и двѣ рыбѣ.

45. Онъ же рече: принесите ми ихъ сѣмъ.

46. И повелѣвъ народомъ возлежи на травѣ, и приѣмъ пѣть хлѣвъ и ѡкъ рыбѣ, возрѣвъ на небо, благослови: и преломивъ даде оученикомъ хлѣбы, оученицы же народомъ.

47. И идоша вси, и насытишася: и взаша избытки оукрѣхъ, дванадѣсать коша исполнь.

48. Идѡщихъ же бѣ мжеи имъ пѣть тысящъ, развѣ женъ и дѣтей.

49. И акѣе понѣди Іисъ оученики свои влѣзти въ корабль, и варити егѡ на ономъ полѣ, дондеже ѡпсѣтитъ народы.

50. И ѡпсѣтивъ народы, възиде на горѣ единыхъ помолитися. поздѣ же бывшъ, единыхъ бѣ тѣ.

51. Корабль же бѣ посредѣ моря, влѣса волнами: бѣ бо противенъ вѣтръ.

52. Ръ четвѣртю же стражъ ноци иде къ нимъ Іисъ, ходѣ по морю.

53. И видѣвше егѡ оученицы по морю ходѣща, смстишася, глаголюще, имъ призракъ ѣсть: и ѡ страха возопиша.

54. Акѣе же рече имъ Іисъ, глагола: дерзайте: азъ ѣсмь: не бойтеса.

мѣсто самичкѣ; и като разбра народъ-тъ, отидохъ слѣдъ него пѣши отъ градове-тѣ.

14. И като излѣзе Исусъ, видѣ народъ много, и смилн се за тѣхъ, и исцѣли болны-тѣ имъ.

15. А като станѣ вечеръ, дойдохъ при него ученици-тѣ му и рекохъ: Пусто е мѣсто-то, и врѣме-то вече минѣ; распустни народъ-тъ, да идѣтъ по села-та да си купятъ за яденіе.

16. А Исусъ имъ рече: Не имъ трѣба да идѣтъ; дайте имъ вы да ядѣтъ.

17. А тѣ му казувать: Иѣмамы тука освѣнь петъ хлѣба и двѣ рыбы.

18. А той рече: Донесѣте ми ги тука.

19. И като повелѣ на народъ-тъ да насѣдаты на трѣвѣ-тѣ, зѣ петъ-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, погледнѣ на небе-то, и благослови; и като прѣломи, даде хлѣбове-тѣ на ученици-тѣ, а ученици-тѣ на народъ-тъ.

20. И ядохъ всичкы, и насытихъ ся; и дигнѣхъ изостаѣло-то отъ укрухы-тѣ, дванадесеть коша пълны.

21. А онѣзи конто ядохъ бѣхъ до петъ хыляды мѣжіе, освѣнь жены и дѣца.

22. И тозъ часъ принуди Исусъ ученици-тѣ си да влѣзѣтъ въ ладіѣ-тѣ, и да идѣтъ прѣди него отвѣдъ, доклѣ распустне народъ-тъ.

23. И като распустнѣ народъ-тъ, възлѣзе на горѣ-тѣ на самѣ да ся помолн. И като станѣ късно, тамъ бѣ самичкѣ.

24. А ладія-та бѣ вече въ срѣдъ море-то, обуреваема отъ вълны-тѣ; защото вѣтръ-тъ бѣ противень.

25. А въ четвъртѣ-тѣ стражѣ на ноцъ-тѣ Исусъ отиде къдѣ тѣхъ, и вѣрѣше по море-то.

26. И като го видѣхъ ученици-тѣ че вѣрви по море-то, смутихъ ся и думахъ че е вѣда, и отъ страхъ извыкахъ.

27. Тозъ часъ Исусъ имъ проговори и каза: Дързайте; азъ съмъ; не бойте ся.

ѿн. Ѡвѣщавъ же Пётръ рече: Гдѣ, ѡще ты еси, повели ми прїити къ тебѣ по водамъ.

ѿо. Снъ же рече: прїиди. и ѡзвѣзъ иъ кораблѣ Пётръ, хождаше по водамъ, прїити ко Іисови.

ѿп. Видѣ же вѣтръ крѣпокъ, оубоася: и наченъ оубоати, возопи, глгола: Гдѣ, спаси мѧ.

ѿа. И ѡвѣ Іисъ простеръ рѣкъ, глтъ егѡ, и глагола емъ: маловѣре, почтѡ оубоася еси;

ѿв. И влѣзшымъ имъ въ корабль, престѧ вѣтръ.

ѿг. Свѣи же въ кораблѣ, прїшедше поклоншася емъ, глголюще: воистиннъ Бжїи Снъ еси.

ѿд. И прїшедше прїидоша въ зѣмлю Геннисарѣдскую.

ѿе. И познавше егѡ мѣста тогѡ, послаша во всю страну тѡ, и принесоша къ немъ всѧ болящыя:

ѿс. И молѧхъ егѡ, да токму прикоснется вскрїлію рїзы егѡ: и ѣмцы прикосншася, спасѣни быша.

ГЛАВА ѿ.

ѧ. Тогда пристѣпшѧ ко Іисови иже ѡ Іерлѣма книжницы и Фарїсеѣ, глголюще:

ѡ. Почтѡ оубоася твои престѣпаютъ предѧніе старецъ; не оубоаваютъ во рѣкъ своихъ, егда хлѣбъ глдатъ.

ѧ. Снъ же ѡвѣщавъ рече имъ: почтѡ и вы престѣпаете заповѣдь Бжїю за предѧніе ваше;

ѧ. Бгъ ко заповѣда, глагола: чти Отца, и мать: и, иже словенитъ Отца или мать, смѣртїю да оумретъ.

ѡ. Вы же глаголете: иже ѡще речетъ Отца, или матери: даръ, имже вы ѡ менѣ пользовася еси:

ѡ. И да не почтѣтъ Отца своего, или матери: и разорѣсте заповѣдь Бжїю за предѧніе ваше.

ѡ. Лицемѣри, добръ прорѡчествова ѡ васъ Исѧїа, глагола:

28. Отговори Петръ и рече му : Господи, ако си ты, повели ми да дойдѣ при тебе по водѣ-тѣ.

29. А той рече : Дойди. И като слѣзе отъ ладіѣ-тѣ Петръ, вървѣше по водѣ-тѣ да дойде при Исуса.

30. Но понеже виждаше вѣтрѣ-тѣ силенъ, уплаши ся, и като начинѣ да потънува, извика и каза : Господи ! избави мя.

31. И тутакси Исусъ прострѣ рѣкѣ, улови го, и каза му : Маловѣре, защо си ся усумиѣлъ ?

32. И отъ какъ влѣзохъ въ ладіѣ-тѣ, тихиѣ вѣтрѣ-тѣ.

33. А които бѣхъ въ ладіѣ-тѣ, дойдохъ та му ся поклонихъ и думахъ : Нанстниѣ Сынъ Божій си.

34. И прѣмнихъхъ та дойдохъ въ земѣ-тѣ Геннисаретскѣ.

35. И щомъ го познахъ тамошни-тѣ человекѣци, распроводихъ по всичкѣ-тѣ онези околность, и доведохъ при него всички-тѣ болны ;

36. И моляхъ го да ся допрѣтъ само до полы-тѣ на дрехы-тѣ му ; и колкото ся допрѣхъ оздравяхъ.

ГЛАВА 15.

1. Тогазъ пристѣпихъ при Исуса Иерусалимскы-тѣ книжници и Фарисеи, и казувахъ :

2. Защо твои-тѣ ученици прѣстѣпувать прѣданіе-то на стары-тѣ ? Понеже не си мыйтъ рѣцѣ-тѣ, кога ядѣтъ хлѣбъ.

3. А той отвѣща и рече имъ : Защо и вы заради ваше-то прѣданіе прѣстѣпувате Божіѣ-тѣ заповѣдь ?

4. Защото Богъ заповѣда, и каза : Почитай бащѣ си и майкѣ си ; и, Който злослови бащѣ или майкѣ, непрѣмѣнно да ся умъртви.

5. Но вы казувате : Който рече на бащѣ или на майкѣ : Даръ е каквото бы да ся ползувашъ отъ мене, *доста е*, той може и да не почита бащѣ си или майкѣ си.

6. И развалихте Божіѣ-тѣ заповѣдь за ваше-то прѣданіе.

7. Лицемерїи ! добръ пророкува Исаїа за васъ и казува :

й. Приближаіются миѣ людіе сіи оусты своїми, и оустнѣми чтѣтъ мѧ : сердце же ихъ далече ѡстоитъ ѡ менѣ.

д. Всѣе же чтѣтъ мѧ, оучаше оученицѣмъ, заповѣдемъ человекѣскимъ.

ї. И призвавъ народы, рече имъ : слышите и разсмѣйте :

аї. Не входящее во уста сквернитъ человека : но исходящее изъосетъ, то сквернитъ человека.

бї. Тогда пристѣпаше оученицы егѡ, рѣша емъ : вѣси ли, ѡкѡ фарисее слышавше слово соблазнишася ;

гї. Онъ же ѡвѣщавъ рече : всѧкъ садъ, егѡже не насадѣ ѡцъ мой ибный, изкоренитъся.

дї. ѡставите ихъ : вожди сѣтъ слѣпи слѣпецѣмъ : слѣпецъ же слѣпца ѡше водитъ, ѡва въ ѡмъ впадѣтъ.

еї. ѡвѣщавъ же Пѣтръ рече емъ : скажи намъ прѣтче сїю.

ѕї. Иисъ же рече (имъ) : единѧче ли и вы безъ разсма естѣ ;

зї. Не оу ли разсмѣваете, ѡкѡ всѧко, еже входитъ во уста, во чрево вмѣшлетъся, и ѡфедрѡномъ исходитъ ;

иї. Исходѧщая же изъосетъ, ѡ сердца исходятъ, и тѧ сквернатъ человека.

аї. ѡ сердца во исходятъ помышленїѧ слѡвѧ, оубѣйства, премолоудѣнїѧ, люкѡдѣнїѧ, татьбѣ, лжесвидѣтельства, хъмы.

бї. Сїѧ сѣтъ сквернѧщая человека : ѡ еже не оумовѣнными рскама ѡсти, не сквернитъ человека.

вѧ. И изшедъ ѡтѡдѧ Иисъ, ѡнде во страны Тѣрскїѧ и Сїдѡнскїѧ.

гѡ. И сѣ жена Хананейска ѡ предѣлахъ тѣхъ изшедши, возопи къ немъ, глаголющи : помилуй мѧ Гдѣ, сїе дѣдовъ : дщи моѧ слѣ вѣснѣтся.

гг. Онъ же не ѡвѣща ѣи словесѣ. и пристѣпильше оученицы егѡ, молахъ егѡ, глаголюще : ѡпссти ю, ѡкѡ вопіѣтъ въ слѣдѣхъ насъ.

дѧ. Онъ же ѡвѣщавъ рече : нѣсмь посланъ, токѡмъ ко ѡвцѧмъ погибшимъ доѡмъ Іилеѡ.

8. Тѣзи людіе приближавать при мене съ уста-та си, и съ устны-тѣ си мя почитать, а сердце-то имъ далечь отстоп отъ мене.

9. Но напрасно мя почитать, като учать ученія заповѣди чело-вѣчески.

10. И като призова народъ-тѣ, рече имъ : Слушайте и разумѣйте :

11. Не осквърнява челоуѣка което влѣзува въ уста, но което излѣзува изъ уста, то осквърнява челоуѣка.

12. Тогази пристѣпихъ ученици-тѣ му и рекохъ му : Знаеш ли че Фарисей-тѣ като чухъ тѣзи думъ соблазнихъ ся ?

13. А той отговори и каза ; Всяко растѣніе, което не е посадилъ Отецъ мой небесный, ще ся искорени.

14. Оставѣте ги : тѣ сѣ слѣпи водители на слѣпы ; а слѣпецъ слѣпца ако води, и двама-та ще паднѣтъ въ ямъ-тѣ.

15. Отговори Петръ и рече му : Истѣкувай ни тѣзи притчѣ.

16. А Исусъ *имѣ* рече : Още ли сте и вы безъ разумъ ?

17. Не разумѣвате ли още, че все що влѣзува въ уста-та, смѣстя ся въ тѣрбухъ-тѣ, и въ заходъ-тѣ ся исхвърля ?

18. А което излѣзува изъ уста-та, излѣзува изъ сердце-то, и то осквърнява челоуѣка.

19. Защото отъ сердце-то излѣзувать помисли лукави, убійства, прѣлюбодѣйства, блудства, кражбы, лѣжливы свидѣтельства, хулы.

20. Тѣзи иѣща сѣ конто осквърняватъ челоуѣка ; а да яде иѣкой съ немыты рѣцѣ не осквърнява челоуѣка.

21. И като излѣзе отъ тамъ Исусъ, отиде къдѣ Тирскы-тѣ и Сидонскы-тѣ страны.

22. И ето жена Хананейка, която бѣ излѣзла отъ онѣзи прѣдѣлы, извика му и казуваше : Помилуй мя, Господи, Сыне Давидовъ, дъщеря ми злѣ страда отъ бѣсъ.

23. А той ни рѣчь не и отговори : и дойдохъ ученици-тѣ му, та му ся моляхъ и казувахъ : Отпусти ихъ, защото выка слѣдъ насъ.

24. А той отговори и рече : Не съмь проведенъ, освѣнь до погынѣлы-тѣ овцы отъ Израилевый домъ.

кє. О́на же пришѣдши поклониса ѣмѹ, глаголющи : Гдѣи, помози ми.

кє. О́на же ѡвѣщавъ рече : нѣсть доврѣ ѡ́ти хлѣба члвчмъ, ѡ поврещи псѡмъ.

кз. О́на же рече : ѣи, Гдѣи : ꙗко ѡ псѡмъ иддѡтъ ѡ крспницъ падающихъ ѡ трапѣзы господѣи своихъ.

кн. Тогда ѡвѣщавъ Іисъ рече ѣи : Ѣже но, велѣа вѣра твоѡ : всѡди текѣ, ꙗкоже хощеши. ѡ ѡсцѣлѣ дщи ѣа ѡ тогѡ часа.

кѡ. И прешѣдъ ѡтѣсѡс Іисъ, прѣиде на море Галілейское : ѡ возшѣдъ на горѣ, сѣде тѣ.

л. И пристъпѣша къ немѹ народи мнози, ѡмѡще сѡ сокѡю хрѡмыѡ, слѣпыѡ, нѣмыѡ, бѣдныѡ ѡ ѡны многи, ѡ привергѡша ѡхъ къ ногѡма Іисевыма : ѡ ѡсцѣлѣ ѡхъ.

ла. ꙗкоже народѡмъ дивѣтисѡ, видѡцымъ нѣмыѡ глаголюща, бѣдныѡ здравы, хрѡмыѡ ходѡща, ѡ слѣпыѡ видѡща : ѡ слѡвлахъ Бга Іилеѡ.

лв. Іисъ же призѡвѡвъ оученики своѡ, рече (ѡмъ) : милосѣрдю ѡ народѣ сѣмъ, ꙗкѡ оужѣ дни три пристѡдѡтъ миѣ, ѡ не ѡмстѡтѡ чсѡмъ ꙗсти : ѡ ѡпсѡстѣти ѡхъ не идшихъ не хощѣ, да не кѡкѡмъ ѡслабѣютѡ на псѣти.

лг. И глаголаша ѣмѹ оучици ѣгѡ : ѡкѡсѡс ѡмъ въ псѡстѣнии хлѣки толицы, ꙗкѡ да насытитсѡ толикъ народъ ;

лд. И глагола ѡмъ Іисъ : колѣкѡ хлѣбы ѡмѡте ; О́ни же рѣша : сѣдмъ, ѡ малѡмъ рѣбницъ.

лє. И повелѣ народѡмъ возлещи на землѡ.

лє. И прѣемъ сѣдмъ хлѣбы ѡ рѣбы, хвалѣмъ воздѡвъ преломѡи, ѡ дадѣ оучикумъ своимъ, оучици же народѡмъ.

лз. И идѡша вси ѡ насытитисѡ : ѡ взѡша ѡзѡытки оубрѣхъ, сѣдмъ кошиницъ ѡполнь.

лн. Идшихъ же бѡше чѣтыре тыслѡци мѡжѣи, рѡзѡвѣ жѣнъ ѡ дѣтѣи.

ло. И ѡпсѡстѣвъ народы влѣзе въ корабль, ѡ прѣиде въ предѣлы Магдалински.

25. А тя дойде та му ся клаяше и казуваше : Господи, помогни ми.

26. А той отвѣща и рече : Не е добро да земе нѣкой хлѣбъ-тъ отъ дѣца-та и да го хвърли на псета-та.

27. А тя рече : Ей, Господи ; но и псета-та ядѣтъ отъ трошници-тъ що падатъ отъ трапезѣ-тѣ на господари-тъ имъ.

28. Тогази отговори Исусъ и рече ѿ : О жено, голѣма е твоя-та вѣра ; нека ти бѣде както ищешь. И оздравѣ дѣщеря ѿ отъ онзи часъ.

29. И като прѣминѣ Исусъ отъ тамо, дойде при море-то Галилейско ; и възлѣзе на горѣ-тѣ, и сѣдѣше тамо.

30. И дойде при него народъ много, които имахѣ съсъ себе си хромы, слѣпы, нѣмы, клосны и други много ; и подмѣтихѣ ги прѣдъ позѣ-тъ Исусовы, и ги исцѣли :

31. Така що народъ-тъ ся чудяше, като гледаше нѣмы да говорятъ, клосны оздравены, хромы да ходятъ, и слѣпы да гледатъ ; и прославихѣ Бога Израилева.

32. А Исусъ призова ученицы-тъ си и рече : Жаль ми е за народъ-тъ, защото три дни вече сѣдятъ при мене, и нѣматъ какво да ядѣтъ : а да ги распуснѣ гладны не щѣ, да не бы да прѣмалѣвѣтъ по пѣтъ-тъ.

33. И казуватъ му ученицы-тъ му : Отъ дѣ у насъ въ пустынѣ-тѣ толкози хлѣбове, што да насытимъ толкозъ народъ ?

34. И казува имъ Исусъ : Колко хлѣбове имате ? А тѣ рекохѣ : Седмъ и малко рыбыцы.

35. И повелѣ на народъ-тъ да насѣдѣтъ на земѣ-тѣ.

36. И като зѣ седмъ-тъ хлѣба и рыбы-тъ, и благодари, прѣломи, и даде на ученицы-тъ си, а ученицы-тъ на народъ-тъ.

37. И ядохѣ всицы и насытихѣ ся : и дигихѣ изостаѣло-то отъ укрухы-тъ седмъ кошници пълны.

38. А онѣзи които ядохѣ бѣхѣ четыри тысящи мѣже освѣнъ жены и дѣца.

39. А като распуснѣ народъ-тъ, влѣзе въ ладіѣ-тѣ, и дойде въ прѣдѣлы-тъ Магдалинскы.

ГЛАВА 51.

α. И пристыжиша (кз немѡ) Фарисѣе и саддукѣе, искишajúще просиша ѳго, знаменїе сз ибсе показати имз.

β. Онз же ѡвѣциáвз речѣ имз : вѣчерѡ бѡвшѡ, глаголете, вѣдро : чермижетвѡса нѣбо.

γ. И оутрѡ, днѣсь зимà : чермижетвѡса драселѡ нѣбо. лицемѣри, лицѣ оуѣкѡ ибсе оумѣете разсѡждати, знаменїи же временумз не можете (искѡсїти) ;

δ. Рѡдз лскавз и прелюбѡдѣнный знаменїа ишетз : и знаменїе не дáтсѡ ѳмѡ, тѡкмѡ знаменїе Іѡны прѡрѡка. и ѡстáвль ихз, ѡидѣ.

ε. И прешѣдше оучиинци ѳгѡ на Онзполз, забѡиша хлѣбѡ възати.

ς. Іисз же речѣ имз : внимайте и блюдитесѡ ѡ квáса Фарисѣйска и саддукѣйска.

ζ. Онї же помышлáхѡ вз себѣ, гáгѡлюще : ѳкѡ хлѣбѡ не възáхомз.

η. Разсмѣвз же Іисз, речѣ имз : чтѡ мыслите вз себѣ, малѡвѣри, ѳкѡ хлѣбѡ не възáсте ;

θ. Не оу ли разсмѣете, иже пѡмните пáть хлѣбѡ патимз тысáциамз, и колїкѡ квáшз възáсте ;

ι. Ни ли сѣдмѡ хлѣбѡ четыремз тысáциамз, и колїкѡ кѡшницз възáсте ;

κ. Кáкѡ не разсмѣете, ѳкѡ не ѡ хлѣбѣхз рѣхз вáмз внимати, (но) ѡ квáса Фарисѣйска и саддукѣйска ;

λ. Тѡгдà разсмѣшѡ, ѳкѡ не речѣ храни́тсѡ ѡ квáса хлѣбнãѡ, но ѡ оучѣнїа Фарисѣйска и саддукѣйска.

μ. Пришѣдз же Іисз во странї Кесарїи Фїлїппѡвѡ, вопрошáше оученики своà, глагола : кѡгѡ ма глаголютз чѡлѡвѣци кѡти, Сїа чѡлѡвѣческагѡ ;

ν. Онї же рѣшѡ : Ѳви оуѣкѡ Іѡáнна крѣтїтѡла : ии́и же Ілїѡ : дрѡзїи же Іеремїѡ, илї ѳдїнагѡ ѡ прѡрѡкз.

ГЛАВА 16.

1. И дойдохъ Фарисен-тъ и Саддукеи-тъ при него, и за да го искушавать, поискахъ му да имъ покаже знаменіе отъ небе-то.

2. А той отговори и рече имъ : Кога стане вечеръ, думате : Хубаво *ще е* врѣме-то ; защото небе-то ся червенѣе.

3. И сутриня : Днесъ ще вали ; защото небе-то ся червенѣе намръщено. Лицеѣри ! лице-то на небе-то знаете да распознавате, а знаменія-та на врѣмена-та не можете ли ?

4. Родъ лукавъ и прѣлюбодѣиць знаменіе ище, и знаменіе иѣма да му ся даде, освѣнь знаменіе-то на пророка Іоия. И остави ги и си отиде.

5. И когато отидохъ ученици-тъ му отвѣдь, забравихъ да зематъ хлѣбъ.

6. А Исусъ имъ рече : Гледайте и пазѣте ся отъ квасъ-тъ на Фарисен-тъ и Саддукеи-тъ.

7. И тѣ размысляхъ въ себе си, и думахъ : *Това е* защото хлѣбъ не смы зѣли.

8. А Исусъ разумъ, и рече имъ : Защо размысляте въ себе си, маловѣри, за хлѣбъ че не сте зѣли ?

9. Още не разумѣвате ли, и не помните ли петъ-тъ хлѣба на петъ-тъ тысящи, и колко коша зѣхте ?

10. Нито седмъ-тъ хлѣба на четыри-тъ тысящи, и колко кошници зѣхте ?

11. Какъ не разумѣвате че не за хлѣбъ ви казахъ, да ся пазите отъ квасъ-тъ Фарисейскый и Саддукейскый ?

12. Тогазъ разумѣхъ че не рече да ся пазятъ отъ квасъ-тъ хлѣбень, но отъ ученіе-то Фарисейско и Саддукейско.

13. И когато дойде Исусъ въ странж-тъ на Кесаріиѣ Филипповъ, пыташе ученици-тъ си, и казуваше : Мене, Сына челоѣческаго, кого мя казувать челоѣци-тъ че съмъ ?

14. А тѣ рекохъ : Едни *че си* Іоаннь Кръститель ; други Ілія ; а други Іеремія или едниъ отъ пророцы-тъ.

εἰ. Γλαγόλα ἡμῶν Ἰησοῦ : βί же когό ма глаголете быти ;
 51. Ὁ βῶκμαβῶν же Сίμων Πέτρον, рече : ты ἐсὶ Χρῆτός, Сὺν Πῶα живάγω.

52. Ἦ βῶкмаβῶν Ἰησοῦ рече ἔμῶ : βλῆένх ἐсὶ Сίμωνε βάρх Ἰῶна, ἰάkw плоть н̄ кровь не ἰάвн̄ тебѣ, но Сῶц̄ мой, ἡже на нῆсῆхх.

53. Ἦ ἄзз же тебѣ глаголю, ἰάkw ты ἐсὶ Πέτρον н̄ на сэм̄ каменн̄ созижд̄с цр̄ковь мою, н̄ врата ад̄ва не ῶдолѣютх ἔй.

54. Ἦ д̄амз тн̄ ключн̄ цр̄тва нῆнаг̄ω : н̄ ἔже ἄще св̄ажешн̄ на землн̄, в̄детх св̄азано на нῆсῆхх : н̄ ἔже ἄще разр̄шиши на землн̄, в̄детх разр̄шено на нῆсῆхх.

55. Тогд̄а запрети Ἰησοῦ οὔченикῶм̄ своім̄, да ником̄же рек̄стх, ἰάkw с̄ей ἔсть Ἰησοῦ Χρῆτός.

56. Ὡτόл̄к̄ нач̄атх Ἰησοῦ ск̄азовати οὔченикῶм̄ своім̄, ἰάkw подока̄етх ἔм̄с̄ н̄тн̄ во Ἰερ̄л̄м̄, н̄ мн̄ог̄ω пострад̄ати ῶ старец̄з н̄ арх̄иер̄ей н̄ книжн̄ик̄з, н̄ οὔβ̄иен̄с̄ быти, н̄ вх̄ тр̄ет̄ий д̄ень вост̄ати.

57. Ἦ поэм̄ ἔг̄ο Πέτρον, нач̄атх прер̄ца̄ти ἔм̄с̄, глагола : м̄рд̄з ты, Γ̄д̄и : не ἡм̄ать быти тебѣ с̄ӣе.

58. С̄ӣз же ῶβ̄ра̄ӣса, рече Пет̄рови : ἡд̄и за мн̄ο̄ю с̄атан̄ο, соβла̄з̄н̄з мн̄ ἐс̄ӣ : ἰάkw не мыслиши ἰάже с̄уть Б̄ж̄ӣа, но ч̄елов̄к̄ч̄еска̄а.

59. Тогд̄а Ἰησοῦ рече οὔченикῶм̄ своім̄ : ἄще кт̄ο х̄οц̄иетх по мн̄ѣ н̄тн̄, да ῶβ̄ер̄жетс̄а с̄еб̄е, н̄ в̄озметх кр̄ст̄з сво̄й, н̄ по мн̄ѣ град̄етх.

60. Ἦже во ἄще х̄οц̄иетх д̄с̄ш̄с̄ сво̄ю сп̄астн̄, пог̄с̄в̄итх̄ ἰ̄ο : н̄ ἡже ἄще пог̄с̄в̄итх̄ д̄с̄ш̄с̄ сво̄ю мен̄е рад̄и, ῶβ̄ра̄ӣетх̄ ἰ̄ο.

61. К̄ал̄ во польза ч̄л̄в̄ѣк̄с, ἄще м̄ир̄з в̄есь пр̄ѡβ̄ра̄ш̄етх, д̄с̄ш̄с̄ же сво̄ю ῶц̄иет̄итх̄ ; ἡлн̄ что̄ д̄астх̄ ч̄елов̄к̄к̄з ἡзм̄ѣн̄с̄ за д̄с̄ш̄с̄ сво̄ю ;

62. Пр̄итн̄ӣ во ἡм̄ать С̄ӣз ч̄елов̄к̄ч̄еск̄ий во сл̄ав̄ѣ С̄ῶд̄а сво̄ег̄ῶ, со Ἰ̄г̄лы̄ сво̄им̄и : н̄ тогд̄а в̄озд̄астх̄ ком̄жд̄ο по д̄ѣ̄ан̄ӣем̄з ἔг̄ῶ.

15. Казува имъ : Но вы, кого мя казувате че съмъ ?

16. И отвѣща Симоу Петру и рече : Ты си Христосъ, Сынъ на Бога живаго.

17. И отговори Исусъ и рече му : Блаженъ си, Симоне, сыне Юшинъ, защото плътъ и кръвъ не ти сѣ открилы това, по Отецъ мой който е на небеса.

18. Какъ и азъ ти казувамъ, че ты си Петръ, и на тойзи камъкъ ще съзида моѣж-тъмъ церква ; и врата-та адовы не ще ѝ одолѣять.

19. И ще ти дамъ ключеве-тъмъ на царство небесно ; и каквото вържешъ на земѣж-тъмъ, ще бѣде вързано на небеса ; и каквото развържешъ на земѣж-тъмъ ще бѣде развързано на небеса.

20. Тогазы зарѣча на ученицы-тъмъ си, да не казувать никому, че той е Исусъ Христосъ.

21. Отъ тогази начнѣ Исусъ да показува на ученицы-тъмъ си че трѣба да иде въ Иерусалимъ, и да пострада много отъ старѣйшины-тъмъ и първосвященници-тъмъ и книжници-тъмъ, и да бѣде убитъ, и въ третій день да възкрѣсне.

22. И Петръ го зѣ на странѣ и начнѣ да му заирѣщава, и да казува : Смилн ся за себе си, Господи ; нѣма да ти бѣде това.

23. А той ся обѣриж и рече на Петра : Махни ся отъ прѣдъ мене, сатано, соблазнъ ми си ; защото не мыслишь за това, което е Божіе, но което е чловѣческо.

24. Тогази Исусъ рече на ученицы-тъмъ си : Ако ище нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека дигне кръсть-тъмъ си, и нека мя слѣдува.

25. Защото който ище да спасе животь-тъмъ си, ще го изгуби ; и който изгуби животь-тъмъ си заради мене, ще го намѣри.

26. Понеже какво ся ползува чловѣкъ, ако всичкій-тъмъ свѣтъ спечали, а душѣж-тъмъ си отщети ? Или какво ще даде чловѣкъ за размѣнъ на душѣж-тъмъ си ?

27. Защото Сынъ чловѣческій ще дойде въ славаж-тъмъ на Отца си съсь свои-тъмъ ангелы ; и тогази ще отдаде всякому споредъ дѣла-та му.

ѡн. Яминь глаголю вамъ, (ѡкв) сѣть нѣцыи ѡ заѣ стоа-
щихъ, ѡже не ѡмстѣ вкисити смѣрти, дондеже видатѣ Сѡа
человѣческаго градѣща во црѣтвии своѣмъ.

ГЛАВА 31.

а. И по днѣхъ шестихъ поатѣ Иисъ Петра, и Іаква, и
Іванна брата ѣгв, и возведѣ ихъ на горѣ высокѣ ѣдины.

б. И превразисѣ предъ ними, и просвѣтисѣ лице ѣгв ѡкв
солнце, ризы же ѣгвъ кыша бѣлы ѡкв свѣтѣ.

в. И сѣ гавистасѣ ѡмъ Мвѣсѣи и Ілїа, сѣ нимъ глголюща.

г. Ѡвѣщавъ же Петръ речѣ ко Иисови: Гди, добрѣ ѣсть
намъ заѣ кыти: ѡще хощеши, сотворимъ заѣ трѣ сѣни,
тебѣ ѣдинѣ, и Мвѣсѣови ѣдинѣ, и ѣдинѣ Ілїи.

д. Ѣще же ѣмѣ глголющѣ, сѣ Ѡблакъ свѣтелъ ѡсѣни ихъ:
и сѣ гласъ ѡз Ѡблака глгола: сѣи ѣсть Сѡи мѡи возлюб-
ленный, ѡ немъже клговомихъ: тогв послѣшайте.

е. И слышавше оѣченицы, падѡша ницы, и оѣкошасѣ
сѣлв.

ж. И пристѣпль Иисъ, прикоснѣсѣ ихъ, и речѣ: востаните,
и не бойтесѣ.

з. Возведѣше же Ѡчи свои, никогѣже видѣша, токмв Ииса
ѣдинаго.

и. И сходѣщымъ ѡмъ сѣ горы, заповѣда ѡмъ Иисъ, глгола:
никомѣже повѣдите видѣнїа, дондеже Сѡи человекскїи ѡз
мѣртвыхъ воскрѣсетѣ.

ї. И вопросиша ѣгв оѣченицы ѣгв, глголюще: что оѣв
книжницы глголютѣ, ѡкв Ілїи подоклетѣ приити прѣжде;

їа. Иисъ же ѡвѣщавъ речѣ ѡмъ: Ілїа оѣв приидетѣ
прѣжде, и оѣстроитѣ всѣ.

їб. Глголю же вамъ, ѡкв Ілїа оѣже приидѣ, и не познаша
ѣгв: но сотвориша ѡ немъ, ѣлика восхотѣша: такъ и Сѡи
члѣвчeskїи ѡматъ пострадатѣ ѡ нихъ.

28. Истинѣ ви казувамъ : Има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука конто нѣма да вкусятъ смъртъ, доклѣ не видятъ Сына челоувѣческаго че иде въ царство-то си.

ГЛАВА 17.

1. И слѣдъ шесть дни зѣ Исусъ Петра, и Иакова и Иоанна брата му и възведе ги на горѣ высокѣ на самѣ,

2. И прѣобрази ся прѣдъ тѣхъ ; и свѣтнѣ лице-то му като слънце, а дрехы-тѣ му станѣхъ бѣлы като свѣтлинѣ-тѣ.

3. И ето, явихъ имъ ся Моисей и Илїя че ся разговаряхъ съ него.

4. И отговори Петръ, и рече Исусу : Господи, добро е да сме тука ; ако щецъ, нека направимъ тука три шатры, за тебе еднѣ, за Моисея еднѣ, и еднѣ за Илїя.

5. И когато той още говоряше, ето, облакъ свѣтлѣ ги засѣни ; и ето гласъ изъ облакъ-тѣ, който казуваше : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ ; слушайте него.

6. И щомъ чухъ ученици-тѣ, паднѣхъ на лица-та си, и уплашихъ ся твърдѣ.

7. И като пристѣпи при тѣхъ Исусъ, побута ги, и рече : Станѣте и не бойте ся.

8. И тѣ дигнѣхъ очи-тѣ си и не видѣхъ никого освѣнь Исуса самичкѣ.

9. И когато слѣзувахъ отъ горѣ-тѣ, порѣча имъ Исусъ и рече : Не казувайте никому това видѣние, доклѣ Сынъ челоувѣческый не възкрѣсне отъ мъртвы-тѣ.

10. И попытахъ го ученици-тѣ му и думахъ : Но защо казувать книжници-тѣ че трѣба първомъ Илїя да дойде ?

11. А Исусъ отговори и рече имъ : Истинѣ че първомъ Илїя ще дойде, и ще устрои всичко ;

12. Но казувамъ ви че Илїя вече дойде, и не го познахъ, но сторихъ съ него каквото щѣхъ ; така и Сынъ челоувѣческый ще пострада отъ тѣхъ.

҃і. Тогда разсмѣша о҃ченицы, ѿкѡ ѡ Іѡаннѣ Крестителѣ рече ѿмъ.

҃і. И пришѣдшымъ ѿмъ къ народѡ, пристѹпи къ немѡ члѡвѣкъ, кланялася ѣмѡ,

ѣ. И гл҃гола: Гд҃и, помилуй сына моего, ѿкѡ на новы мѣны бѣснѣется и слѣбѣ ст҃раждетъ: множицею бо падаетъ во Огнь, и множицею въ вода.

ѣ. И приведоухъ ѣго ко о҃ченикѡмъ твоимъ, и не возмогоша ѣго исцѣлѣти.

ѣ. Ѽвѣщавъ же Іисъ рече: ѡ рѡде невѣрный и развращенный, доколѣбѣдъ съ вами; доколѣбѣ терплю вамъ; приведите мнѣ ѣго сѣмъ.

и. И запретѣ ѣмѡ Іисъ: и и҃зыде и҃з негѡвѣкъ, и исцѣлѣ Отракъ ѡ часѣ тогѡ.

і. Тогда пристѹплѣше о҃ченицы ко Іисѡ на ѣдинѣ, рѣша: почтѡ мы не возмогохомъ и҃згнати ѣго;

і. Іисъ же рече ѿмъ: за невѣрствѣе ваше. Амѣнь бо гл҃голю вамъ: ѡще ѿмате вѣрсѣ ѿкѡ зерно горѡшно, речете горѣ сей: преиди ѡсюдъ тамъ, и преидетъ: и ничтѡже невозможно бѣдетъ вамъ.

іа. Сей же рѡдъ не исходитъ, токѡмъ молитвою и постѡмъ.

іб. Живѡшымъ же ѿмъ въ Галіленѣ, рече ѿмъ Іисъ: преданъ ѿмать быти Сѣмъ челоѡвѣческой въ рѡцѣ челоѡвѣкѡмъ:

іг. И о҃вѣщѡтъ ѣго, и въ третѣй дѣнь востанетъ. и скорѣни быша сѣмѡ.

ід. Пришѣдшымъ же ѿмъ въ Капернаѡмъ, пристѹпиша прѣемлющѣи дѣдрахмы къ Петрѡ, и рѣша: о҃читель вашъ не дастъ ли дѣдрахмы;

іе. Гл҃гола: Ѣй. и ѣгда вниде въ дѡмъ, предварѣ ѣго Іисъ, гл҃гола: чтѡ ти мнитъ, Сѣмъне; царѣе зѣмстѣи ѡ кинѡхъ прѣемлютъ дѣни, илѣи кинсонъ; ѡ своѣхъ ли сынѡвъ, илѣи ѡ чужѣхъ;

13. Тогази разумѣхъ ученици-тъ, че за Іоанна Кръстителя имъ рече.

14. И когато дойдохъ при народъ-тъ пристѣпни до него чловѣкъ нѣкой, та колѣшчи прѣдъ него,

15. И казуваше : Господи, помилуй сына ми, защото ся луни, и злѣ страдае ; понеже много пѣти пада въ огнь-тъ, и много пѣти въ водѣ-тъ.

16. И доведохъ го при ученицы-тъ твои, и не можѣхъ да го исцѣлять.

17. А Іисусъ отвѣща и рече : О роде невѣрный и развращенный, до кога ще бѣдѣ съ васъ ? до кога ще вы търпѣхъ ? доведѣте ми го тука.

18. И запрети му Іисусъ, та излѣзе бѣсъ-тъ изъ него, и оздравѣ момче-то отъ онзи часъ.

19. Тогази пристѣпнихъ ученици-тъ при Іисуса насамѣ и рекохъ : Защо ный не можѣхмы да го изгонимъ ?

20. А Іисусъ имъ рече : Заради невѣрство-то ваше. Защото истина ви казувамъ : Ако да имате вѣрѣ колкото зърно синапово, ще речете на тѣзи горѣ, Прѣмни отъ тука тамъ, и ще прѣмнише, и не ще ви бѣде нищо невъзможно.

21. А тойзи родъ не излѣзва, освѣнъ съ молитвѣ и постъ.

22. И когато ся налѣрувахъ въ Галилею, рече имъ Іисусъ : Сыиъ чловѣческій има да бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ чловѣческы :

23. И ще го убѣятъ и въ третій день ще въскрѣсне. И много ся наскърбихъ.

24. А когато дойдохъ въ Капернаумъ, пристѣпнихъ при Петра тѣзи конто берѣхъ *дань-тъ* по двѣ драхмы *за храмъ-тъ*, и рекохъ : Вашій учитель не плаща ли двѣ-тъ драхмы ?

25. Казува *Петръ* : Плаща. И като влѣзе въ къщы, прѣдвари го Іисусъ та му каза : Какъ мнишь *ты*, Симоне ? Царѣ-тъ на земѣ-тъ отъ кои земать данѣкъ или бирѣ : отъ свои-тъ ли сынове, или отъ чужденцы-тъ ?

κς. Γλαγόла ёмѡ Пётрѡ: ѡ чсжнѣх. речѣ ёмѡ Їѣсѡ: оубо свобѡдни сѣть сынове.

кз. Но да не соблазнѣмѡ ѱѣх, шѣдѡ на морѣ, вѣрзи оуднѡс, ѱ, ѡже прѣжде ѱмешн рѣвѡс, возмѡ: ѱ ѡвѣрзѡ оустѡ ёѱ, ѡвратѣшн статѣрѡ: тоѱ взѣмѡ дѡждѡ ѱмѡ за мѡ ѱ за сѡ.

ГЛАВА ѱ.

а. Вѡ тоѱ чѡсѡ пристѡпнѣша оученицѣ ко Їѣсѡ, глагѡлюще: ктѡ оубѡ волю ѣсть вѡ црѣтѣннѣнѣмѡ;

б. ѱ прѣзвѡвѡ Їѣсѡ отрѡчѡ, постѡвн ѣ посредѣ ѱѣх,

г. ѱ речѣ: ѡмнѣнѣ глагѡлю вѡмѡ, ѡще не ѡвратѣтѣсѡ, ѱ вѣдѣтѣ ѡкѡ дѣтн, не внѣдѣтѣ вѡ црѣтѡ нѣнѡе.

д. ѱже оубо смѣрѣтѣсѡ ѡкѡ отрѡчѡ сѣе, тоѱ ёсть волю вѡ црѣтѣннѣнѣмѡ.

ё. ѱ ѱже ѡще прѣѡметѡ отрѡчѡ такоѡ во ѱмѡ моѡ, менѣ прѣѣмлетѡ:

ё. ѱ ѱже ѡще соблазнѣтѡ ёднѡнаго мѡлыѡхѡ сѣхѡ вѣрѡсѡщнѡхѡ вѡ мѡ, оубѡ ёсть ёмѡ, да ѡвѣсѣтѣсѡ жѣрновѡ осѣлскѣѱ на вѣнн ѣгѡ, ѱ потѡнетѡ вѡ пѣчннѣ морѣтѣѱ.

з. Горѣ мѣрѡ ѡ соблѡзннѡ: нѡжда ко ёсть прѣнтнѡ со-квлѡзннѡмѡ: обѡче горѣ чѡловѣкѡ томѡ, ѱмѡже соблѡзннѡ прѣ-хѡдѣтѡ.

н. ѡще лн рѡкѡ твоѡ, ѱлн ногѡ твоѡ соблазнѣѡтѡ тѡ, ѡсѣкѣннѡ ю, ѱ вѣрзи ѡ сѣвѣ: добрѣѱше тн ѣсть внѣтн вѡ жѣвѡтѡ хрѡмѡ ѱлн вѣднѡс, нѣже двѣ рѡцѣ, ѱ двѣ нѡзѣ ѱмѡщнѡс. вѣрѡженнѡ вѣтн во огнѡ вѣчннѡѱ.

а. ѱ ѡще око твоѡ соблазнѣѡтѡ тѡ, ѱзмнѣ ѣ, ѱ вѣрзи ѡ сѣвѣ: добрѣѱше тн ѣсть со ёдннѣмѡ окомѡ вѡ жѣвѡтѡ внѣтн, нѣже двѣ оцѣ ѱмѡщнѡс вѣрѡженнѡ вѣтн вѡ геѣннѡс огнѣннѡсѡ.

г. Плѡдѣтѣ, да не прѣзрѣтѣ ёднѡнагѡ (ѡ) мѡлыѡхѡ сѣхѡ: глагѡлю ко вѡмѡ, ѡкѡ ѡггѡлн ѱѣх на нѣсѣхѡ вѣннѡс вѣдѡтѡ лѣцѣ оцѡ моѡгѡ нѣнѡгѡ.

26. Казува му Петръ: Отъ чужденцы-тѣ. Рече му Исусъ: Като е тѣй, сынове-тѣ сѣ свободни.

27. Но за да гы не соблазнимъ, иди на море-то, и хвърли вѣдицѣ, и първѣ-тѣ рыбѣ, която ся закачи, измъкни ѿ, и като растворишь уста-та ѿ, ще намѣришь единъ стирь; земи го и дай имъ го за мене и за тебе.

ГЛАВА 18.

1. Въ онова врѣме дойдохъ ученици-тѣ при Исуса, и казувахъ: Кой е най голѣмъ въ царство небесно?

2. А Исусъ новыка едно дѣте, та го постави посрѣдъ тѣхъ,

3. И рече: Истинѣ ви казувамъ, ако ся не обърнете, и бѣдете както дѣца-та, нѣма да влѣзете въ царство небесно.

4. И тѣй, който смири себе си като това дѣте, той е най голѣмъ въ царство небесно.

5. И който прииме едно таквози дѣте въ мое име, мене приима.

6. А който соблазни одного отъ тѣзи малки-тѣ, които вѣрувать въ мене, за него по добръ бы было да ся окачѣше на вратъ-тѣ му камѣкъ водениченъ, и да потъише въ дълбини-тѣ на море-то.

7. Горко на свѣтъ-тѣ отъ соблазни-тѣ: защото неизбѣжно соблазни-тѣ ще дойдѣтъ; но горко на оногозъ чловѣка, чрѣзъ когото соблазни-та дохожда.

8. И ако тя соблазнява рѣка-та ти или нога-та ти, отсѣчи гы, и хвърли гы отъ себе си; по добръ ти е да влѣзешъ въ животъ-тѣ хромъ или клосенъ, а не съ двѣ рѣцѣ или съ двѣ нозѣ, да бѣдешъ хвърленъ въ вѣчный-тѣ огнь.

9. И ако тя соблазнява око-то ти, извади го и хвърли го отъ себе си; по добръ ти е съ едно око да влѣзешъ въ животъ-тѣ, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ въ пѣкълъ-тѣ огненный.

10. Гледайте, да не прѣзрите одного отъ тѣзи малки-тѣ; защото ви казувамъ че ангели-тѣ имъ на небеса вынѣгы гледать лице-то на Отца моего, който е на небеса.

дї. Прїиде ко Сїѡз человекскїи взыскати ѱ спасти погнѣваго.

дѣ. Чтѡ вамъ мнїтса ; ѡше вѣдетъ нѣкоемс человекс стѡ овѣцъ, ѱ заблѣднтъ ѣдина ѡ нїхъ : не ѡстѣвнтъ ли девѣтъ-десѣтъ ѱ девѣтъ въ горѡхъ, ѱ шѣдъ ѱщетъ заблѣждшїа ;

д҃. И ѡше вѣдетъ ѡврѣстїи ю, ѡмїнь глаголю вамъ, ѡкв рѣдзетса ѡ нѣи пѣче, нѣже ѡ девѣтїдесѣтїхъ ѱ девѣтї не заблѣждшїхъ.

д҃. Тѡкв нѣсть вола предъ Ѡцѣмъ вашїмъ нѣпнїмъ, да погнѣветъ ѣдинъ ѡ малыхъ сїхъ.

д҃. ѡше же согрѣшнтъ кз тебѣ братъ твоѡ, ѱдї ѱ ѡблїчї ѣгѡ междѡ товою ѱ тѣмъ ѣдїнѣмъ. ѡше тебѣ послѣшаетъ, прїѡврѣкз ѣсї брата твоегѡ.

д҃. ѡше ли тебѣ не послѣшаетъ, поїмї сз собою ѣщѣ ѣдинаго ѱли двѡ : да при оустѣхъ двою, ѱли трїѣхъ свидѣ-телей стѣнетъ всѡкз глаголъ.

д҃. ѡше же не послѣшаетъ ѱхъ, повѣждь цркви : ѡше же ѱ црковь преслѣшаетъ, вѣдї тебѣ ѡкоже ѡзычїнїкъ ѱ мытарь.

д҃. ѡмїнь ко глаголю вамъ : ѣлика ѡше свѣжете на землї, вѣдѣтъ свѣзана на нѣсї : ѱ ѣлика ѡше разрѣшнтѣ на землї, вѣдѣтъ разрѣшена на нѣсѣхъ.

д҃. Пѡки, ѡмїнь глаголю вамъ, ѡкв ѡше двѡ ѡ васъ со-вѣщѣѣта на землї ѡ всѡкой вѣщї, ѣѡже ѡше прѡсїтѡ, вѣдетъ ѱма ѡ Ѡцѡ моегѡ, ѱже на нѣсѣхъ.

д҃. Идѣже ко ѣстѡ двѡ, ѱли трїѣ сѡбрани во ѱма моѣ, тѡ ѣсмь посредѣ ѱхъ.

д҃. Тогда пристѡплъ кз немѡ Пѣтръ, речѣ : Гдї, коль крѡты ѡше согрѣшнтъ въ мѡ братъ моѡ, ѱ ѡпсїѡ ли ѣмѡ до сѣдмь крѡтъ ;

д҃. Глагола ѣмѡ Іисъ : не глаголю тебѣ, до сѣдмь крѡтъ, но до сѣдмьдесѣтъ крѡтъ седмерїцею.

д҃. Сегѡ рѡдї оуподѡбїсѡ црѣвїе нѣное члвѣкс црїѡ, ѱже восхѡтѣ стѡзѡтїсѡ ѡ словесї сз равѡ своїмї.

11. Защото Сыиъ челоуѣчскый дойде да спасе погынѣло-то.

12. Какъ ви ся вижда? ако нѣкой си челоуѣкъ има сто овцы, и ся изгуби една отъ тѣхъ, не оставя ли деветдесеть-тѣ и деветъ, и отхожда по горы-тѣ да търси изгубенѣ-тѣ?

13. И ако ся случи да ѣкъ намѣри, истинѣ ви казувамъ, че ся радува за неѣкъ повече нежели за деветдесеть-тѣ и деветъ не изгубены.

14. Така не е по волѣ-тѣ на Отца вашегѣ, който е на небеса, да погыне единъ отъ тѣзи малкы-тѣ.

15. А ако ти съгрѣши братъ ти, иди и обличи го между тебе и него самичѣкъ; ако тя послуша, спечалилъ си брата си:

16. Но ако тя не послуша, земи съсъ себе си още одного или двама; за да ся подтвърди всяка дума чрѣзъ уста-та на двама или трима свидѣтели.

17. Ако ли ги не послуша, кажи *това* на церквѣ-тѣ; че ако и церквѣ-тѣ не послуша, нека ти бѣде както язычникъ и мытарь.

18. Истинѣ ви казувамъ, каквото вържете на земѣ-тѣ, вързано ще бѣде на небе-то; и каквото развържете на земѣ-тѣ, развързано ще бѣде на небе-то.

19. Пакъ ви казувамъ че двама отъ васъ ако ся съгласятъ на земѣ-тѣ за всяко нѣщо, което бы да попросятъ, ще имъ бѣде отъ Отца моего, който е на небеса.

20. Защото дѣто съ двама или трима събрани въ мое име, тамъ съмъ *азъ* посрѣдъ тѣхъ.

21. Тогази пристѣпи Петръ при него и рече: Господи, до колко пѣти ако ми съгрѣши братъ ми, да му прощавамъ? до седмъ пѣти ли?

22. Казва му Исусъ: Не ти казувамъ, до седмъ пѣти, но до седмдесеть пѣти по седмъ.

23. За това царство небесно е уподобено на челоуѣкъ царь, който понека да прѣгледа счетъ съсъ слугы-тѣ си.

кѢ. Пачѣншс же ѣмѸ стазѣтисѧ, приведѸша ѣмѸ ѣдїнаго должникѧ тмоу талѧнтѸ.

кѤ. Не ѣмѸшс же ѣмѸ воздѣти, повелѣ ѡ гдѣ ѣгѸ продѣти, ѡ женѸ ѣгѸ ѡ чѧда, ѡ всѧ, ѣлика ѣмѣаше, ѡ вѣдѣти.

кѦ. ПѧдѸ оубѸ рѧвѸ тѸѡ, клѧнѧшесѧ ѣмѸ, глагола: гдѡ, потерпѡ на мѡѣ, ѡ всѧ тѡ воздѣмѸ.

кѧ. МѡрдѸвавѸ же гдѣ ракѧ того, простѡ ѣгѸ, ѡ долгѸ вѡпсѣтѡ ѣмѸ.

кѢ. ИзшѣдѸ же рѧвѸ тѸѡ, вѡврѣтѣ ѣдїнаго вѡ клеврѣтѸ своѡхѸ, ѡже вѣ долженѸ ѣмѸ стѸмѸ пѣнѧзь: ѡ ѣмѸ ѣгѸ давѧше, глагола: вѣдѧждѣ мѡ, ѡмже (мѡ) ѣсѡ долженѸ.

кѤ. ПѧдѸ оубѸ клеврѣтѸ ѣгѸ на нѸзѣ ѣгѸ, молѧше ѣгѸ, глѡгола: потерпѡ на мѡѣ, ѡ всѧ воздѣмѸ тѡ.

кѦ. Оѡх же не хотѧше, но вѣдѸ всѧдѡ ѣгѸ вѸ темницѸ, дѸндеже воздѣстѸ дѸлжное.

кѧ. Вѡдѣвше же клеврѣтѡ ѣгѸ вѡвшаѧ, сжѧлиша сѡ сѣмѸ, ѡ пришѣдше сказѧша гдѡнѸ своемѸ всѧ вѡвшаѧ.

кѢ. Тогда призвѧвѸ ѣгѸ гдѡнѸ ѣгѸ, глагола ѣмѸ: рѧке лѸкѧвый, вѣсь долгѸ Оѡх вѡпсѣтѡхѸ тебѣ, понѣже оубѸмѡлѧл мѧ ѣсѡ:

кѤ. Не подѸвѧше ли ѡ тебѣ помѡловѧти клеврѣтѧ твоегѸ, ѡкоже ѡ лѸз тѧ помѡловахѸ;

кѦ. ѡ прогнѣвавсѧ гдѣ ѣгѸ, предадѣ ѣгѸ мѸчѡтелѣмѸ, дѸндеже воздѣстѸ вѣсь долгѸ своѡ.

кѧ. Тѧкѡ ѡ ОѡцѸ мѡѡ ѡбнѡый сотворѡтѸ вѧмѸ, ѡце не вѡпсѣтитѣ кѡждѸ вѡртѸ своемѸ вѡ сердѣцѸ вѡшѡхѸ прѣгрѣшѣнѡ ѡхѸ.

ГЛАВЯ Ѧ.

ѧ. ѡ вѡстѣ, ѣгдѧ скончѧ ІѡсѸ словесѧ сѡ, прѣйде вѡ Гѧлѡлен, ѡ прѣйде вѸ предѣлы ІѸдѣйскѡ ОбѸнѡполѸ Іордѧна.

Ѣ. ѡ по немѸ ѡдѸша нарѸди мнѸзи, ѡ ѡсѣклѡ ѡхѸ тѸ.

24. И когато начнѣ да прѣсмѣтнува, докарахъ му единъ длѣжникъ отъ десеть тысящы таланта.

25. И понеже нѣмаше да *гы* плати, повелѣ господарь-тъ му да продаждѣтъ него, и женѣ му, и дѣца-та му, и всичко що имаше, и *дѣлгѣ-тѣ* да ся плати.

26. Паднѣ прочее слуга-та, кланяше му ся и думаше: Господи! имаи търпѣніе къмъ мене, и ще ти платѣхъ всичко.

27. И смилн ся господарь-тъ на тогози слугѣ, пусти го и прости му заемъ-тъ.

28. Но щомъ излѣзе тойзи слуга, нахѣри одного отъ сослужителн-тъ сн, който му бѣ длѣженъ сто пѣнязи; улови го та го давяше и казуваше: Плати ми това що *ми* сн длѣженъ.

29. Паднѣ прочее сослужитель-тъ му на нозѣ-тъ му, моляше му ся и казуваше: Имаи търпѣніе къмъ мене, и всичко ще ти платѣхъ.

30. Но той не щѣше, но отиде и затвори го въ тъмницѣ, доклѣ да плати дѣлгъ-тъ.

31. И като видѣхъ сослужители-тъ му *това* що станѣ, твърдѣ ся наскѣрбихъ; и дойдохъ та казахъ на господаря сн всичко що станѣ.

32. Тогази го повика господарь-тъ му, и казува му: Рабе лукавий, всичкый-тъ онзи длѣгъ ти простихъ, понеже ми ся примоли;

33. Не трѣбаше ли и ты да помилувашь сослужителя сн, както помилувахъ и азъ тебе?

34. И разгнѣви ся господарь-тъ му и прѣдаде го на мѣчителн-тъ, доклѣ да заплати всичко що му бѣ длѣженъ.

35. Така и Отецъ мой небесный ще стори съ васъ, ако не простите отъ сѣрдца-та ваши всякой на брата сн прѣгрѣшенія-та му.

ГЛАВА 19.

1. И когато свърши Иисусъ тѣзи думы, трѣгнѣ отъ Галилеѣ, и дойде въ прѣдѣлы-тъ на Иудеѣ, отвѣдъ Иорданѣ.

2. И отидохъ слѣдъ него народъ много; и исцѣли гы тамо.

҃. И пристѣпѣша къ немѹ фарїсеѣ и искъзшajúще є҃го, и глаголаша є҃мѹ: ѡше достѡнтѣ человекѣхъ прѣстѣити женѹ своѣю по всѧкоѣ вишѣ;

᠔. Онѣ же ѡвѣщавѣ рече ѿмѣ: и҃сте ли члѣв, ѡкѣ со-творившїи и҃сконїи, мѣжескїи полѣ и женскїи сотворишѣ ѡ є҃сть;

є. И рече: сегѡ рѧди ѡстѧвитѣ человекѣхъ оца (своего) и матерь, и прилѣпѣтѣ къ женѣ своѣй, и бѣдетѣ оубо въ плѡть є҃дина:

ѕ. Икоже ктомѹ и҃ста двѧ, но плѡть є҃дина: є҃же оубо бѣхъ сочѣтѧ, человекѣхъ да не разлучѣтѣ.

з. Глаголаша є҃мѹ: что оубо Мѡѡсѣй заповѣда дѧти книгѣхъ расцѣстїю, и ѡпрѣстѣити ю;

и. Глагола ѿмѣ, ѡкѣ Мѡѡсѣй по жестосѣрдїю вѧшемѹ повелѣ вѧмѹ прѣстѣити жены вѧша: и҃значѧла же не бысть тѧкѣ.

᠗. Глаголю же вѧмѣ, ѡкѣ и҃же ѡше прѣстѣитѣ женѹ своѣю, рѧзвѣк словесѣ прѣлюбоудѣйна, и ѡженѣтѣ и҃ною, прѣлюбы творѣтѣ: и женѧйсѧ прѣиеницею, прѣлюбы дѣтѣхъ.

г. Глаголаша є҃мѹ оубченицы є҃гѡ: ѡше тѧкѣ є҃сть вишѧ человекѣхъ съ женѡю, лѣчше є҃сть не женѣтисѧ.

᠗1. Онѣ же рече ѿмѣ: не всѧ вмѣщajúтѣ словесѣ сегѡ, но и҃мже данѡ є҃сть.

в1. Сѣть бо скопцы, и҃же и҃з чрева материѧ родишасѧ тѧкѣ: и сѣть скопцы, и҃же скопишасѧ ѡ человекѣхъ: и сѣть скопцы, и҃же и҃сказишѧ самѣ себѣ, црѣтѣл рѧди и҃бѧгѡ. могїи вмѣстѣити, да вмѣстѣитѣ.

г1. Тогда приведѡша къ немѹ дѣти, да рѣцѣхъ возложѣтѣ на нѣхъ, и помѡлитѣ: оубченицы же запрѣтишѧ ѿмѣ.

᠗1. Иисъ же рече (ѿмѣ): ѡстѧвите дѣтѣй, и не забранѧйте ѿмѣ прѣити ко мѣ: таковыхъ бо є҃сть црѣтво и҃бное.

є1. И возложѣ на нѣхъ рѣцѣхъ, ѡнде ѡтѣдѧ.

ѕ1. И сѣ є҃динѣхъ и҃скїи пристѣпѣхъ, рече є҃мѹ: Оубчителю бл҃гїи, что бл҃го сотвориѡ, да и҃мамѣ живѡтѣ вѣчнїи;

3. И дойдохъ при него Фарисен-тъ да го искушавать, и казувахъ му : Простено ли е на чловѣка да напусне женѣ-тъ си по всякаквѣ причини ?

4. А той отвѣща, и рече имъ : Не сте ли чели, че който ги е сътворилъ въ начало, мъжко и женско ги е сътворилъ ?

5. И е реклъ : За това ще остави чловѣкъ бащѣ си и майкѣ си, и ще ся прилѣпи къмъ женѣ-тъ си, и ще бѣдѣтъ двама-та въ една плѣть.

6. Така що не сѣ вече двама, по една плѣть. И тѣй онова което Богъ е съчеталъ, чловѣкъ да го не разлѣча.

7. Казувать му : Защо прочее Моисей заповѣда да ѿ даде писмо разводно, и да ѿ напусне ?

8. Казува имъ : Моисей заради жестоко сърдце-то ваше дозволилъ ви е да си напускате жени-тъ ; а изначало не бѣ така.

9. И казувамъ ви, че който напусне женѣ-тъ си, освѣнъ за прѣлюбодѣство, и ся ожени за другѣ, прѣлюбодѣиць бива ; и който ся ожени за напуснатѣ, прѣлюбодѣиць бива.

10. Казувать му ученици-тъ му : Ако е таквози задълженіе-то на мъжѣ-тъ къмъ женѣ-тъ, по добръ да ся не жени.

11. А той имъ рече : Не могатъ всички да приемѣтъ тѣзи думѣ, но на колкото е дадено.

12. Защото има скопци, които отъ утробѣ-тъ на майкѣ си така сѣ родени ; има пакъ скопци, които сѣ отъ чловѣцы-тъ скопени ; а има скопци, които сѣ сами себе си скопили, заради царство небесно. Който може да приеме нека приеме.

13. Тогази му доведохъ дѣца, да възложи рѣцѣ на тѣхъ, и да ся помоли ; а ученици-тъ запрѣтихъ имъ.

14. Но Исусъ рече : Оставѣте дѣца-та, и не ги въспирайте отъ да дойдѣтъ при мене ; защото на таквози е царство-то небесно.

15. И възложи рѣцѣ на тѣхъ, и трѣгнѣ отъ тамо.

16. И ето дойде нѣкой си при него и рече му : Учителю благый, какво добро да сторѣж за да имамъ животъ вѣченъ ?

ḡi. Оиъ же рече ѿмъ : что ма глаголеши бл҃га ; никтоже бл҃гъ, токму едѣнъ бг҃ъ. ѿше ли хощеши внѣти въ живѣтъ, соблюди заповѣди.

ii. Глагола ѿмъ : кѣа ; Иисъ же рече : ѣже, не оубѣеши : не прелюбѣ сотвориши : не оукрадеши : не лжесвидѣтельствовеши :

᠗i. Чтѣ Оца ѣ матерь : ѣ возлюбѣши ѣскреннаго твоего ѣкѡ самъ себѣ.

ii. Глагола ѿмъ ѣноша : всѣ сѣа сохранихъ ѡ ѣности моеѣ : что ѣсмь ѣше не докончалъ ;

ka. Рече ѿмъ Иисъ : ѿше хощеши совершенъ быти, ѣди, продаждь ѣмѣнѣ твоеѣ, ѣ даждь нищимъ : ѣ ѣмѣти ѣмашѣ сокровище на нѣси : ѣ гради въ сѣдъхъ менѣ.

kb. Слышавъ же ѣноша слово, ѡнде скорбѣа : бѣ ко ѣмѣа стажаниѣ миѡга.

eg. Иисъ же рече оученикомъ своимъ : ѣминь глаголю вамъ, ѣкѡ неждѣбъ богатыѣ внѣдетъ въ цр҃тѣе нѣное.

kd. Паки же глаголю вамъ : оудѣкѣ ѣсть великѣа сквозѣ ѣгнѣны оушы прѣти, неже богаты въ царствѣе бж҃е внѣти.

ke. Слышавше же оученицы егѡ, двѣлахса сѣлаѡ, глаголюще : кто оубѡ можетъ спасѣнъ быти ;

kz. Возрѣвъ же Иисъ рече ѣмъ : оу человекъ сѣе невозможнѣ ѣсть, оу бг҃а же всѣа возможна.

ez. Тогда ѡвѣщавъ Пѣтръ рече ѿмъ : се мы ѡставихомъ всѣа, ѣ всѣдъхъ тебе ѣдохомъ : что оубѡ бѣдетъ намъ ;

en. Иисъ же рече ѣмъ : ѣминь глаголю вамъ, ѣкѡ вы шѣдши по мѣѣ, въ пакыбѣтѣе, егѡа сѣдетъ Сѣхъ члѣвѣческой на престѣлкѣ славы своеѣ, сѣдете ѣ вы на двоинадесѣе престѡла, сѣдѣше ѡвѣманѣдесѣе колѣнома Илевома.

eo. И всѣкъ, ѣже ѡставитъ домъ, ѣли братѣю, ѣли сѣстры, ѣли Оца, ѣли матерь, ѣли женѣ, ѣли чѣа, ѣли сѣла, ѣмене моегѡ рѣди, сторѣцею прѣиметъ, ѣ живѣтъ вѣчннѣ наследитъ.

l. Мнѣзѣ же бѣдетъ пѣрви послѣднѣи, ѣ послѣднѣи пѣрвиѣи.

17. А той му рече: Защо мя казувашъ благъ? Никой не е благъ тъкмо единъ Богъ. Но ако ищешь да влѣзешъ въ животъ-тъ, упазни заповѣди-тъ.

18. Казува му: Кои? А Исусъ му рече: Тѣзи: Не убивай, Не прѣлюбоудѣйствувай; Не кради; Не свидѣтельствувай на лъжѣ:

19. Почитай бащѣ си и майкѣ си; и Люби ближній-тъ си както себе си.

20. Казува му момъкъ-тъ: Всичко това упазихъ отъ младость-тъ си. Какво ми още не достига?

21. Рече му Исусъ: Ако ищешь съвършенъ да бѣдешъ, иди, продай иманіе-то си, и дай го по сиромасы; и ще имашъ съкровище на небеса; и дойди та мя послѣдувай.

22. Като чу това слово момъкъ-тъ, отиде си наскърбенъ; защото имаше имотъ много.

23. А Исусъ рече на ученицы-тъ си: Истинѣ ви казувамъ, че мъчно ще влѣзе богатъ въ царство небесно.

24. И пакъ ви казувамъ: По лесно е да мине камила прѣзъ иглени уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе.

25. Като чухъ ученици-тъ му, твърдѣ ся удивявахъ, и думвахъ: Като е тѣй, кой може спасенъ да бѣде?

26. А Исусъ ги погледнѣ и рече имъ: У чловѣцы-тъ това е невъзможно, но у Бога всичко е възможно.

27. Тогазъ отговори Петръ и рече му: Ето ний оставихмы всичко и послѣдувахмы тя; намъ прочее какво ще ни бѣде?

28. А Исусъ имъ рече: Истинѣ ви казувамъ, че вы които мя послѣдувахте, на второ бытіе, когато сѣдне Сынъ чловѣческій на прѣстоль-тъ на славѣ-тъ си, ще да сѣднете и вы на дванадесетъ прѣстола, да сѣдите дванадесетъ-тъ племена Израилевы.

29. И всякой който е оставилъ къщѣ, или братія, или сестры, или бащѣ, или майкѣ, или женѣ, или чада, или инья, заради мое-то име, стократно ще пріеме, и животъ вѣчень ще наслѣди.

30. Мнозина обаче първи ще бѣдѣтъ послѣдни, и послѣдни първи.

ГЛАВА К.

а. Подобно бо есть црѣвїе иѣное челоуѣкъс домовїтс, иже иъыде кспнн оутрн наати дѣлатели вх вїноградх своѣх.

б. И совѣщавх сз дѣлатели по пѣназю на дѣнь, посла иѣх вх вїноградх своѣх.

г. И иъшѣдх вх третїй часх, видѣ иѣны стоаща на торжннн праздны :

а. И тѣмх речѣ : идиѣте и вѣ вх вїноградх (моѣ), и же бѣдетх правда, дамх вамх. Оиѣ же идоша.

б. Паки же иъшѣдх вх шестїй, и деватїй часх, сотвори такоже.

в. Во ѣдиннїй же на десатї часх иъшѣдх, ѡбрѣте дрсгїа стоаща праздны, и глагола иѣмх : что здѣ стоитѣ весь дѣнь праздны ;

г. Глаголаша ѣмѣ, ѣкх никтоже на сз наати. гла иѣмх : идиѣте и вѣ вх вїноградх (моѣ), и же бѣдетх праведно, прїимете.

д. Вечерх же кѣвш глагола гдїнх вїнограда кх прїставникс своемѣ : призовї дѣлатели, и даждѣ иѣмх мздѣ, на чѣнх ѡ послѣдннх до пѣрвнх.

е. И прїшѣдше, иже во ѣдннїй на десатї часх, прїаша по пѣназю.

ж. Прїшѣдше же пѣрвн, мнѣхс, ѣкх вѣшше прїимстх : и прїача и тїн по пѣназю.

а. Прїемше же роптѣхс на гдїна,

б. Глаголюще, ѣкх сїн послѣднн ѣдннх часх сотворїша, и равннхс намх сотворїлх иѣх ѣсї, понѣсшнмх таготѣ днѣ и вѣрх.

г. Оиѣ же ѡвѣщавх речѣ ѣдннномс иѣхс : дрсже, не ѡвѣжс тебѣ : не по пѣназю ли совѣщлхс ѣсї со мнѣю ;

а. Возмї твоѣ и иди. хойсѣ же и семѣ послѣдннмс дати, ѣкоже и тебѣ.

ГЛАВА 20.

1. Защото царство небесно е подобно на человекъ домовитъ, който излѣзе щомъ съмнѣ да наеме работници за лозіе-то си.

2. И като ся погоди съ работници-тѣ по единъ пѣнязь на день проводи ги на лозіе-то си.

3. И като излѣзе по три-тѣ часа, видѣ други че стояхъ на пазарь-тѣ празни,

4. И тѣмъ рече: Идѣте и вы на лозіе то, и каквото е праведно ще ви дамъ. И тѣ отидохъ.

5. Пакъ като излѣзе по шесть-тѣхъ и по деветъ-тѣхъ часа стори такожде.

6. А около единадесеть-тѣ часа като излѣзе, намѣри други че стоятъ празни, и казува имъ: Защо стоите тука цѣль день празни?

7. Казувать му: Защото никой ны не цѣни. Казува имъ: Идѣте и вы на лозіе-то, и каквото е праведно ще земете.

8. Като станъ вечеръ, стопанинъ-тѣ на лозіе-то казува на настоятель-тѣ си: Пovyкай работници-тѣ, и плати имъ заплатъ-тѣ, като захванешъ отъ послѣдни-тѣ до първы-тѣ.

9. И дойдохъ *цѣнени-тъ* по единадесеть-тѣ часа, и зѣхъ по единъ пѣнязь.

10. А като дойдохъ първи-тѣ, мысляхъ си, че ще земѣтъ повече; но и тѣ зѣхъ по единъ пѣнязь.

11. И като го зѣхъ, роптаяхъ на стопанинъ-тѣ,

12. И казувахъ: Че тѣзи послѣдни-тѣ единъ часъ работихъ, и тѣхъ си направилъ равны съ насъ, конто прѣтеглихмы тяготъ-тѣ на день-тѣ и некъ-тѣ.

13. А той отговори и рече одному отъ тѣхъ: Пріятелю, не тя обиждамъ; не ся ли погоди съ мене по единъ пѣнязь?

14. Земи си твое-то и иди си; искамъ да дамъ и на тогози послѣдній-тѣ, както и на тебе.

ѳ. ИЛИ ИЖЕ СТЬ МИ ЛѢТЬ СОТВОРИТИ, ЕЖЕ ХОЩЕ, ВО СВОИХЪ МИ; АЩЕ ОКО ТВОЕ АСКАВО ЕСТЬ, ТАКЪ АЗЪ БЛГЪ ЕСМЪ;

ѳ. ТАКЪ БЪДЕТЪ ПОСЛѢДИИ ПЕРВИ, И ПЕРВИИ ПОСЛѢДИИ: МНОЗИ БО СЪТЬ ЗВАНИ, МАЛУ ЖЕ ИЗБРАННЫХЪ.

ѳ. И ВОСХОДА ИИСУ ВО ИЕРУСАЛИМЪ, ПОАТЪ ОБАНАДЕСАТЕ ОУЧЕНИКА ЕДИНЫ НА ПСТИ, И РЕЧЕ ИМЪ:

III. СЕ ВОСХОДИМЪ ВО ИЕРУСАЛИМЪ, И СИИЗ ЧЛВКЧЕСКИИ ПРѢДАНЪ БЪДЕТЪ АРХИЕРЕЕМЪ И КНИЖНИКОМЪ: И УСЪДАТЪ ЕГО НА СМЕРТЬ:

ѳ. И ПРѢДАДЪТЪ ЕГО ЯЗЫКОМЪ НА ПОРГАНИЕ И БИЕНИЕ И ПРОПАТИЕ: И ВЪ ТРЕТИИ ДЕНЬ ВОСКРЕСНЕТЪ.

ѳ. ТОГДА ПРИСТУПИ КЪ НЕМУ МТИ СЫНЪ ЗЕВЕДЕУУСЪ СЪ СЫНОМА СВОИМА, КЛАНЮЩИСЯ И ПРОСАИИ ИЧТО ѿ НЕГО.

ѳ. ОНИ ЖЕ РЕЧЕ ЕИ: ЧЕСУ ХОЩЕШИ; ГЛАГОЛА ЕМУ: РЦИ, ДА САДЕТА СЯ ОБА СЫНА МОА, ЕДИНЪ УДЕСИЮ ТЕБЕ, И ЕДИНЪ УШЮЮ ТЕБЕ, ВО ЦРТВИИ ТВОЕМЪ.

ѳ. ОУВѢЩАВЪ ЖЕ ИИСУ РЕЧЕ: НЕ ВЪСТА, ЧЕСУ ПРОСИТА. МОЖЕТА ЛИ ПИТИ ЧАШЪ, ЮЖЕ АЗЪ ИМАМЪ ПИТИ, ИЛИ КРЕЩЕНИЕМЪ, ИМЖЕ АЗЪ КРЕЩАЮСА, КРТИТИСА; ГЛАСТА ЕМУ: МОЖЕВА.

ѳ. И ГЛАГОЛА ИМА: ЧАШЪ ОУБЪ МОЮ АСПИЕТА, И КРЕЩЕНИЕМЪ, ИМЖЕ АЗЪ КРЕЩАЮСА, ИМАТЕ КРТИТИСА: А ЕЖЕ СЪСТИ УДЕСИЮ МЕНЕ И УШЮЮ МЕНЕ, ИЧЕ СТЬ МОЕ ДАТИ, НО ИМЖЕ ОУГОТОВАСА ѿ ОЦА МОЕГО.

ѳ. И СЫШАВШЕ ДЕСАТЬ, НЕГОДОВАША ѿ ОБОЮ КРАТС.

ѳ. ИИСУ ЖЕ ПРИЗВАВЪ ИИХЪ, РЕЧЕ: ВЪСТЕ, ТАКЪ КИАЗИ ЯЗЫКЪ ГОСПОДСТВУЮТЪ ИМИ, И ВЕЛИЦЫИ ѿВЛАДАЮТЪ ИМИ.

ѳ. НЕ ТАКЪ ЖЕ БЪДЕТЪ ВЪ ВАСУ: НО, ИМЖЕ АЩЕ ХОЩЕТЪ ВЪ ВАСУ ВАШИИ БИТИ, ДА БЪДЕТЪ ВАМЪ СЛГА:

ѳ. И ИМЖЕ АЩЕ ХОЩЕТЪ ВЪ ВАСУ БИТИ ПЕРВИИ, БЪДИ ВАМЪ РАБЪ:

ѳ. ИМЖЕ СИИЗ ЧЛВКЧЕСКИИ НЕ ПРИДЕ, ДА ПОСЛУЖАТЪ ЕМУ, НО ПОСЛУЖИТИ, И ДАТИ ДУШ СВОЮ ИЗБАВЛЕНИЕ ЗА МНОГИХЪ.

ѳ. И ИСХОДАИУС ЕМУ ѿ ИЕРИХОНА, ПО НЕМУ ИДЕ ПАРОДЪ МНОГЪ.

15. Нѣмамъ ли власть да сторѣжъ което щѣ съсь свое-то си ? или око-то ти е лукаво, защото азъ съсь благъ ?

16. Така ще бѣдѣтъ послѣдни-тѣ първи, и първи-тѣ послѣдни ; защото мнозина сѣ званни, а малцина сѣ избрании.

17. И когато възлѣзуваше Исусъ въ Иерусалимъ, зѣ въ пѣтъ-тѣ дванадесеть-тѣ ученицы на странѣ, и рече имъ :

18. Ето възлѣзуваме въ Иерусалимъ, и Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ на първосвященници-тѣ и книжници-тѣ, и ще го осѣдятъ на смъртъ,

19. И ще го прѣдадѣтъ на язычници-тѣ да му ся поругаѣтъ, да го бѣѣтъ и да го распѣжтъ ; и въ третій день ще възкрѣсне.

20. Тогазь пристѣпи при него на Зеведеевы-тѣ сынове майка имъ съсь сынове-тѣ си, та му ся кланяше, и искаше нѣщо отъ него.

21. А той ѣ рече : Какво ищешь ? Казува му : Речи да сѣднѣтъ тѣзи двама-та мои сынове, единъ отъ десно, а единъ отъ лѣво до тебе, въ царство-то твое.

22. А Исусъ отвѣща и рече : Не знаете що искате ; можете ли да пиете чашѣ-тѣ, коѣкто азъ има да пиѣ, и да ся кръстите съ кръщеніе-то, съ което азъ ся кръщавамъ ? Казувать му : Можемъ.

23. И казува имъ : Моѣж-тѣ чашѣ ще пиете, и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ кръщавамъ, ще ся кръстите : а да сѣднете отъ десно и отъ лѣво до мене не е мое да дамъ, но на които е пригтовено отъ Отца ми.

24. И като чухъ десетимата, вознегодовахъ за двама-та братія.

25. А Исусъ ги призова и рече : Вы знаете че господари-тѣ на народы-тѣ господарувать надъ тѣхъ, и голѣмци-тѣ ги владѣѣтъ.

26. Въ васъ обаче не ще така да бѣде ; но който ище да бѣде голѣмецъ между васъ, нека бѣде слуга вамъ ;

27. И който ище да бѣде първъ между васъ, нека ви бѣде рабъ ;

28. Както Сынъ чловѣческый не дойде да му послужать, но да послужи, и да даде животъ-тѣ си откупъ за мнозина.

29. И като излѣзувахъ отъ Иерихонъ, послѣдувахъ го народъ много.

λ. И сѣ двѣ слѣпцѣ сѣдѣша при пстѣ, слышавша, ѡкв Іисх мимоходѣтѣ, возопѣста, глагѡлюща : помѣлши ны, Гдѣи, Сѣе Дѣдовѣ.

ла. Нарѡдѣ же прецѣлше ѣма, да оумолчѣта : Она же пѣче вопѣста, глагѡлюща : помѣлши ны, Гдѣи, Сѣе Дѣдовѣ.

лв. И востѣвѣ Іисх возгласѣ ѡ, ѣ речѣ : чтѡ хѡцѣта, да сотвориѡ вѣма ;

лг. Глѡблѣста ѣмѡ : Гдѣи, да ѡверѣзѣтѣся Очи нѣши.

лд. Милосѣрдовѣвѣ же Іисх прикоснѣсѣ Очѣю ѣхѣ : ѣ ѡвѣе прозрѣша Очи ѣхѣ, ѣ по нѣмѣ идоѣста.

ГЛАВА ЪА.

а. И ѣгдѣ приближѣшѣся во Іерѡлѣмѣ, ѣ прѣидѡша во Винасѣагиѡ кѣ горѣ Елеѡнѣтѣѣ, тогдѣ Іисх послѣ двѣ оученикѣ,

б. Глабѡла ѣма : идиѣта во вѣсѣ, ѡже прѣмѡ вѣма : ѣ ѡвѣе ѡвѣрашѣта Ослѣ привѣзѣно, ѣ жребѣ сѣ нимѣ : ѡрѣшѣвѣша приведиѣта мѣ.

в. И ѡше вѣма ктѡ речѣтѣ чтѡ, речѣта : ѡкв Гдѣ ѣю трѣвѣтѣ : ѡвѣе же послѣтѣ ѡ.

г. Сѣе же вѣсѣ быѣтѣ, да свѣдетѣся речѣнное прѡрѡкомѣ, глѡбѡлюшѣмѣ :

е. Рцѣте дѣтери Сѣѡновѣ : сѣ Црѣ твоѣи градѣтѣ тебѣ крѡтокѣ, ѣ всѣдѣ на Ослѣ ѣ жребѣ, сына подѣрѣмнича.

ж. Шѣдѣша же оученикѣ, ѣ сотвѡрѣша, ѡкоже повелѣ ѣма Іисх,

з. Приведѡста Ослѣ ѣ жребѣ, ѣ возложѣша верхѡ ѣю рѣзы своѣ, ѣ всѣде верхѡ ѣхѣ.

и. Множайшѣи же народѣи постилѣхѣ рѣзы своѣ по пстѣ : дрѣзѣи же рѣзѣхѣ вѣтѣви ѡ дрѣвѣ, ѣ постилѣхѣ по пстѣ.

д. Народѣи же преходѣшѣи ѣмѡ ѣ вслѣдѣтѣвѣющѣи звѣхѣ, глѡбѡлюще : ѡсѣнна Сѣс Дѣдовѣ : блѡсловѣнѣ градѣѣи во ѣма Гдѣе : ѡсѣнна во вѣшнѣхѣ.

30. И ето, двама слѣпци конто сѣдѣхъ по край пѣть-ть, като чухъ че Исусъ минува, извикахъ и казувахъ: Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ.

31. А народъ-ть имъ запрѣтываше, да млькнѣтъ; но тѣ по силно выкахъ, и казувахъ: Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ.

32. И спрѣ ся Исусъ, та гы повыка и рече: Какво искате да ви сторѣхъ?

33. Казувать му: Господи, да ся отвориѣтъ очи-тѣ ни.

34. А Исусъ ся смилн и прикоснѣ ся до очи-тѣ имъ; и тутакси прогледахъ очи-тѣ имъ, и трѣгнѣхъ подирѣ му.

ГЛАВА 21.

1. И когато наблжихъ къмъ Иерусалимъ, и дойдохъ въ Внѣфагіѣхъ къмъ Елеонскъ-тѣ горѣ, тогази Исусъ проводи двама ученицы,

2. И каза имъ: Идѣте въ село-то, което е на срѣщѣ ви: и тутакси ще намѣрите ослицѣ вързани: и ждрѣбе съ неѣ; от-вържѣте, и доведѣте ми ги.

3. И ако ви каже нѣкой нѣщо, ще речете, че на Господа трѣ-бувать; и тутакси ще гы проводи.

4. А всичко това бы, за да ся сбѣде реченно-то чрѣзь пророка що казува:

5. Речѣте на Сионовъ-тѣ дѣщерѣ: Ето Царь-тѣ твой иде къмъ тебе, кроткъ и възсѣднѣлъ на ослицѣ и ждрѣбе сынъ на подяремницѣ.

6. И отидохъ ученици-тѣ и сторихъ както имъ зарѣча Исусъ:

7. Доведохъ ослицѣ-тѣ и ждрѣбе-то, и възложихъ на тѣхъ дрехы-тѣ си, и възсѣднѣ той врѣхъ тѣхъ.

8. А по много-то народъ напослахъ дрехы-тѣ си по пѣть-ть; други пакъ сѣчахъ вѣтви отъ дрѣвие-то, и постилахъ по пѣть-ть.

9. А отъ народъ-тѣ конто вървѣхъ напрѣдъ и конто идѣхъ исподирѣ, выкахъ и казувахъ: Осанна Сыну Давидову; благо-словенъ който иде въ име-то Господне. Осанна въ вышнихъ.

ї. И вшѣдшс ѣмѸ во ІерлїмѸ, потраcесѧ вѣсь градѸ, гла-
гóла: кто ѣсть сѣй;

лї. Парóди же глагóлахс: сѣй ѣсть ІисѸ прѣрокѸ, ѡже ѡ
Назарѣта Галїлѣйска.

бї. И вниде ІисѸ въ црковь Бжїю, и ѡзгна всѧ продаю-
щыѧ и кспїющыѧ въ цркви, и трапѣзы торжннкѡмѸ испро-
вѣрже, и сѣдѧща продающнх гóлскн.

гї. И глагóла ѡмѸ: писано ѣсть: храмѸ мой, храмѸ
молїтвы наречѣтсѧ: вы же сотворїсте ѡ вертѣпѸ разбóй-
ннкѡмѸ.

дї. И прїстспїша къ немѸ хрómн и слѣпїн въ цркви: и
исцѣлѧ ѡхѸ.

ѣї. Видѣвшѧ же архїтерѣс и кнїжннцы чздесѧ, ѡже сотворї,
и о́троки зовѸша въ цркви и глагóлюща: Ѡсѧнна Сїс
Дѣдовс, негодовѧша.

ѕї. И рѣша ѣмѸ: слышиши ли, что сїн глагóлютѸ; ІисѸ
же речѣ ѡмѸ: ѣй. нѣсте ли члї николїже, ѡкѡ ѡз о́стѸ
младѣнѣцѸ и ссѣщнх совершїлѸ ѣсї хвалѸ;

зї. И ѡстѧвь ѡхѸ, ѡзѡде вóнѸ ѡз града въ Вїдѧнїю, и
водворїсѧ тѸ.

її. О́трѸс же возвращѧ во градѸ, взлѧкѧ:

дл. И о́зрѣвѸ смокóвннцѸ ѣдїнѸ при пстї, прїїде къ
нѣй, и ничтóже ѡврѣтѧ на нѣй, тóкмѸ лїствїѧ ѣдїно, и
глагóла ѣй: да николїже ѡ тебе плодѧ бѣдетѸ во вѣкн. и
лѣвїѧ ѡзсше смокóвннца.

к. И видѣвшѧ о́чѣннцы, дивїшасѧ, глагóлюще: какѸ
лѣвїѧ ѡзсше смокóвннца;

кл. ѠвѣщѧвѸ же ІисѸ, речѣ ѡмѸ: ѡмїнь глгóлю вамѸ:
лїше ѡмѧте вѣрѸ, и не о́свмнїтѣсѧ, не тóкмѸ смокóвннчнѧ
сотворнтѧ, но лїше и горѣ сѣй речѣте: двїгнїсѧ, и вѣрзїсѧ
въ мóре, бѣдетѸ.

кв. И всѧ, ѣлїка лїше воспрóсите въ молїтвѣ, вѣрѸюще,
прїїмете.

10. И когато влѣзе въ Иерусалимъ, всичкый-тъ градъ ся потрясе, и казувахъ : Кой е тойзи ?

11. А народъ-тъ казуваше : Тойзи е Исусъ пророкъ-тъ, който е отъ Назаретъ Галилейскый.

12. И влѣзе Исусъ въ храмъ-тъ Божій, и испяди всички конто продавахъ и купувахъ въ храмъ-тъ, и трапезы-тъ на сребромѣнителн-тъ прѣтури, и сѣдалища-та на онѣзи конто продавахъ гълъбы ;

13. И казува имъ : Писано е : Домъ-тъ ми домъ на молитвъ ще да ся нарече ; а вы го направихте въртепъ разбойническый.

14. И дойдохъ при него слѣпи и хроми въ храмъ-тъ ; и гы исцѣли.

15. А като видѣхъ пръвосвященници-тъ и книжници-тъ чудесата конто стори, и дѣца-та конто выкахъ въ храмъ-тъ и казувахъ : Осанна Сыну Давидову, възнегодовахъ,

16. И рекохъ му : Чуеш ли що казувать тѣзи ? А Исусъ имъ казува : Ей ; не сте ли чели пѣкога : Че изъ уста-та на малки и на цижъ дѣца приготвилъ си хвалъ ?

17. И като гы остави, излѣзе вѣнъ изъ градъ-тъ во Виваніѣж и прѣношува тамъ.

18. А сутринѣж-тѣж когато ся вращаше въ градъ-тъ, оглади.

19. И като видѣ едикъ смоковницѣж на пѣть-тъ, дойде при неѣж, и пищо не памѣри на неѣж, само едлы листа ; и каза ѣ : Да не стапе вече отъ тебе рожба до вѣка. И на часъ-тъ изсѣхнѣж смоковница-та.

20. И като видѣхъ ученици-тъ, почудихъ ся и казахъ : Какъ на часъ-тъ изсѣхнѣж смоковница-та !

21. А Исусъ отговори и рече имъ : Истинѣж ви казувамъ, ако имате вѣрѣж, и не ся усумните, не токо *дѣло-то* на смоковницѣж-тѣж ще направите, но и на тѣзи горѣ ако речете : Дигни ся и хвърли ся въ море-то, ще бѣде.

22. И все що поискате въ молѣж-тѣж, като вѣрувате ще получите.

к҃г. И прїше́дшє ѿмѣ въз цр҃ковь, прїст҃с҃пїша кз немѣ о҃ч҃аѣшє архїерее ꙗ҃ старцы людстѣн, гл҃голюще : ко́ею вла́стїю сїа творїши ; ꙗ҃ кто ти даде́ вла́сть сїю ;

к҃д. Оѡвѣщавъ же Іисъз рече ѿмѣ : вопрошѣ вы ꙗ҃ ѿзъ слово ѿд҃но : ѿже ѿще речете мнѣ, ꙗ҃ ѿзъ вамъ рекѣ, ко́ею вла́стїю сїа творю.

к҃е. Крещєніе Іѡанново ѡкѣдѣ кѣ ; сз небесє ли, ꙗ҃ли ѡ челоѡвѣкѣ ; Онѣ же помышлѣхъ въз себѣ, гл҃голюще : ѿще речемъ, сз нѣсє : речетъ намъ : почтѣ о҃убо не вѣрѡвасте ѿмѣ ;

к҃з. ѿще ли речемъ, ѡ челоѡвѣкѣ : боїмса нарѣда : всї бо ѿмстѣ Іѡанна іакѡ прѣрѣка.

к҃з. И ѡвѣщавше Іисови рѣша : не вѣрѡмы. рече ѿмѣ ꙗ҃ тоѣ : ни ѿзъ вамъ гл҃голю, ко́ею вла́стїю сїа творю.

к҃и. Чтѣже са вамъ мнїтѣ ; челоѡвѣкѣ нѣкїѣ ѿмѣше двѣ сына, ꙗ҃ прїше́дѣ кз пѣрѡмѣ, рече : чѣдо, ꙗ҃дн днєсь дѣлаи въз вїноградѣ моємъ.

к҃о. Онѣ же ѡвѣщавъ рече : не хошѣ : послѣдї же раскѣлѡса, ꙗ҃де.

к҃. И прїст҃с҃плѣ кз др҃с҃гомѣ, рече такоже. Онѣ же ѡвѣщавъ рече : ѿзъ, гл҃н, ꙗ҃дѣ : ꙗ҃ не ꙗ҃де.

к҃а. Кїѣ ѡ боюѣ сотѡрнѣ волю Оѡс ; гл҃голаша ѿмѣ : пѣрѡый. гл҃гола ѿмѣ Іисъз : ѡмнѣ гл҃голю вамъ, іакѡ мытарѣ ꙗ҃ люѡѡдѣщїцы варѣютъ вы въз цр҃тѡїн Пѣїн.

к҃в. Прїїде бо кз вамъ Іѡаннѣз Крестїтель пстѣмъ прѣведнѡмъ, ꙗ҃ не вѣрѡвасте ѿмѣ : мытарѣ же ꙗ҃ люѡѡдѣщїцы вѣрѡваша ѿмѣ : вы же вїдѣвшє, не раскѣлѡстєса послѣдї вѣрѡвати ѿмѣ.

к҃г. Иис прїтчѣ слышнтє. челоѡвѣкѣ нѣкїѣ кѣ доѡѡвїтѣ, ꙗ҃же насаднѣ вїноградъ, ꙗ҃ ѡплѣтомъ ѡграднѣ ѿгѣ, ꙗ҃ ꙗ҃скопѣ въз немъ точїло, ꙗ҃ создѣ стѣлпѣ, ꙗ҃ владѣ ꙗ҃ дѣлателѣмъ, ꙗ҃ ѡїде.

к҃д. Егда же прїблїжнєса вре́мѣ плодѡвъ, послѣ раѡѣ своѣ кз дѣлателѣмъ, прїѣти плодѣ ѿгѣ :

23. И когато дойде той въ храмъ-тъ, та поучаваше, дойдохъ при него първосвященници-тъ и старѣйшини-тъ на народа, и казувахъ : Съ койъ власть правишь това ? и кой ти даде тѣзи власть ?

24. А Исусъ отговори и рече имъ : Ще вы попытамъ и азъ едиѣхъ думъ, който ако ми кажете, и азъ ще ви кажъ съ койъ власть правихъ това.

25. Кръщеніе-то Іоанново отъ кѣдѣ бѣ ? отъ небе-то ли, или отъ челоуѣцы-тъ ? и тѣ размысляхъ въ себе си, и думахъ : Ако речемъ : Отъ небе-то, ще ни рече : Защо прочее не повѣрувахте въ него ?

26. Ако ли речемъ : Отъ челоуѣцы-тъ ; боимъ ся отъ народа ; защото всички-тъ имать Іоанна както пророкъ.

27. И отговорихъ на Исуса и рекохъ : Не знаемъ. Рече имъ и той : Нито азъ ви казувамъ съ койъ власть правихъ това.

28. По какъ ви ся вижда ? Нѣкой си челоуѣкъ имаше двама сынове ; и дойде при първий-тъ и му рече : Сыноко, иди днесъ работи на лозіе-то ми.

29. А той отговори и рече : Не щѣ ; но послѣ раская ся и отиде.

30. Дойде и при вторый-тъ, и рече такожде. И той отговори и рече : Азъ *ще идѣхъ*, Господи ; и не отиде.

31. Кой отъ двама-та стори на бащѣ си волѣхъ-тъ ? Казувать му : Първий-тъ. Казува имъ Исусъ : Истинѣхъ ви казувамъ челоуѣци-тъ и блудницы-тъ надпрѣварять вы въ царство-то Божіе.

32. Защото дойде при васъ Іоаннъ въ пѣть на правдѣхъ, и не повѣрувахте въ него ; мытари-тъ обаче и блудницы-тъ, повѣрувахъ въ него ; а вы като видѣхте това, не ся раскаяхте испослѣ да повѣрувате въ него.

33. Другъ притчѣхъ чуйте. Имаше нѣкой си челоуѣкъ домовитъ, който насади лозіе, и огради го съ плетъ, и ископа въ него жлебъ, и съзида стѣплъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде.

34. А когато приближи врѣме-то на плодове-тъ, проводи слугы-тъ си до земледѣлцы-тъ да зематъ плодове-тъ му.

лѣ. И ѣмше дѣлатели рабѡвъх ѣгѡ, ѡваго оуѣкѡ вѣша, ѡваго же оуѣвѣша, ѡваго же каменіемъ повѣша.

лѵ. Пакѣ послѣ ины рабы мнѡжайша пѣрвыхъ: и сотвориша имъ такоже.

лѶ. Послѣднѣ же послѣ къ нимъ сѣа своего, глагола: оусрамѣтсѣ сѣа моего.

лѷ. Дѣлатели же вѣдѣвше сѣа, рѣша къ себѣ: сѣй ѣсть наследникъ: прѣидите, оубѣемъ ѣго, и оудержимъ достоѣніе ѣгѡ.

лѸ. И ѣмше ѣго изведоша вѡнъ изъ вѣнограда, и оубѣша.

лѹ. Егда оубѣко прѣидетъ гдѣнъ вѣнограда, что сотворитъ дѣлателиемъ тѣмъ;

мѡ. Глаголаша ѣмъ: слыхъ слы погвѣитъ ихъ, и вѣноградъ предѣтъ инымъ дѣлателиемъ, иже воздадѣтъ ѣмъ плоды во временѣ своѣ.

мѢ. Глагола имъ иисъ: иѣсте ли чаѣ никомѣже въ писаніихъ; камень, ѣгѡже не въ радѣ сотвориша зиждущи, сѣй вѣсть во главѣ оубѣгла. Ѡ гдѣ вѣсть сѣе, и ѣсть дѣвно во очію вѣшею.

мѣ. Сегѡ ради глаголю вамъ, іѣкѡ ѡниметсѣ ѡ васъ црѣвѣ бжѣе, и дадѣтсѣ іѣзыкъ творѣщемъ плоды ѣгѡ.

мѤ. И падѣи на каменѣ сѣмъ, сокрѣшитсѣ: ѡ на немъже падѣтъ, сотрѣетъ и.

мѶ. И слышавше архѣереѣ и фарѣсеѣ прѣтчи ѣгѡ, размѣша, іѣкѡ ѡ нихъ глаголетъ:

мѷ. И ищете ѣго іѣти, оубѡлшасѣ народѣ, понѣже іѣкѡ прѣрока ѣго имѣлахъ.

ГЛАВА Кѡ.

ѡ. И ѡвѣщавъ иисъ, пакѣ речѣ имъ въ прѣтчахъ, глагола:

Ѣ. Оубѡдобнѣса црѣвѣ нѣное члѣвкъ црѣю, иже сотвори браки сѣсъ своимъ:

35. И земледѣлци-тѣ уловихъ слугы-тѣ му, одного бихъ, другыго убихъ, а на другыго каменіе хвърлихъ.

36. Пакъ проводи други слугы по много отъ първы-тѣ; и сторихъ и тѣмъ такожде.

37. Напokonъ проводи при тѣхъ сына си, и думаше: Ще ся засрамятъ отъ сына ми.

38. По земледѣлци-тѣ като видѣхъ сынъ-тѣ, рекохъ помежду си: Тойзи е наслѣдникъ-тѣ; елате да го убіемъ, и да усвоимъ наслѣдіе-то му.

39. И като го уловихъ изведохъ го вънъ отъ лозіе-то и убихъ го.

40. И тѣй кога дойде стопанинъ-тѣ на лозіе-то, какво ще стори на тѣзи земледѣлцы?

41. Казуватъ му: Злы-тѣ злѣ ще погуби, и лозіе-то ще даде подъ наелъ на други земледѣлцы, които ще му въздадѣтъ плодове-тѣ на врѣме-то имъ.

42. Казува имъ Исусъ: Не сте ли прочели никoга въ писанія-та; Камькъ-тѣ, който отхвърлихъ зидари-тѣ, той станъ глава на ягълъ-тѣ; отъ Господа бы това, и е чудно въ очи-тѣ наши?

43. За това ви казувамъ, че ще ся отнеме отъ васъ царство-то Божіе, и ще ся даде на народъ който ще прави плодове-тѣ му.

44. И който падне на тойзи камькъ, ще ся строши; а на когото падне, ще го смаже.

45. И като чухъ първосвященници-тѣ и Фарисен-тѣ притчы-тѣ му, познахъ че за тѣхъ казва;

46. И искахъ да го уловіятъ, но убояхъ ся отъ народа, понеже както пророкъ го имахъ.

ГЛАВА 22.

1. И отвѣща Исусъ и говоряше имъ пакъ съ притчы, и казуваше:

2. Уподоби ся царство небесно на чловѣкъъ царь, който направи свадбѣ на сына си;

ѳ. И послà рабѣ своà призва̀ти звàнныа на бра̀ки : и не хотàхс прїити.

Ѡ. Па̀ки послà ины рабѣ, гàгòла : рцѣте звàннымз : сè обѣдз моѣ оу̀гото̀вахз, ю̀бцы моѣ и оу̀питàннаа ѝсколèна, и всà гот̀ва : прїидѣте на бра̀ки.

Ѣ. О̀ни же неврèгше ѡ̀ндòша, Ѡ̀вз оу̀кѡ на селò своè, Ѡ̀вз же на к̀сплн своà :

Ѥ. Прòчїи же ѣмше рабѡ̀вз ѣг̀ò, досадїша їмз, и оу̀кїша їхз.

Ѧ. И смѣшавз царь то̀й, разгнѣвася : и послàвз в̀ла своà, погвèи оу̀бїицы о̀ны, и градз їхз зажжè.

ї. Тогда̀ глаго̀ла рабѡ̀мз сво̀имз : бра̀кз оу̀кѡ гот̀овз ѣсть, звàнїи же не быша достòйни.

ѧ. Идїте оу̀бо на ѝсх̀дїща п̀стèй, и ѣмїцѣхз ѡ̀ще ѡ̀бра̀щете, призовѣте на бра̀ки.

ї. И ѝзшèдше рабѣ о̀ни на расп̀тїа, собра̀ша всѣхз, ѣмїцѣхз ѡ̀брѣтòша, смѣхз же и добрыхз : и ѝсполнєнє бра̀кз возлежàщихз.

ѧ. Ишèдз же царь видѣти возлежàщихз, видѣ т̀ чело̀вѣка не ѡ̀колчèна во ѡ̀дѣ̀анїе бра̀чноє :

Ѣ. И гàгòла ѣм̀с : др̀же, кàкѡ вшèлз ѣсї сѣм̀ѡ не їмѣи ѡ̀дѣ̀анїа бра̀чна ; о̀нз же оу̀молчà.

ї. Тогда̀ рече царь слуг̀амз : свàзàвше ѣм̀с р̀цѣ и нòзѣ, возмїте ѣг̀ò и ввèрзїте во т̀м̀с кромѣшѝю : т̀с в̀детз плàчь и скрèжетз з̀вк̀ѡмз.

ѧ. Мнози бо с̀уть звàни, м̀лѡ же ѝзбранныхз.

ї. Тогда̀ шèдше фарїсèе, совѣтз воспрїàша, ѡ̀кѡ да ѡ̀кольстàтз ѣг̀ò слòвомз.

ї. И посылаютз кз нем̀с оу̀ченикї своà со ѝр̀вдїаны, глаго̀люще : Оу̀чт̀ю, вѣмь, ѡ̀кѡ ѝстїненз ѣсї, и п̀стї П̀жїю вол̀стїннє оу̀чїши, и нерадїши ни ѡ̀ ком̀же : не зрїши бо на лицè ч̀лвѣк̀ѡмз.

ї. Рцѣ оу̀бо нàмз, чтòтєса мнїтз ; достòйно ли ѣсть дàти кнїсòнз Кèсаревн, илї нї ;

3. И распроводи слугы-тѣ си да призовѣтъ званны-тѣ на свадбѣ-тѣ; и не рачахъ да дойдѣтъ.

4. Пакъ проводи други слугы, и казуваше: Речѣте на званны-тѣ: Ето обѣдѣ-тѣ си приготвихъ; юнци-тѣ ми и огоени-тѣ сѣ заклани, и всичко е готово; дойдѣте на свадбѣ.

5. Но тѣ не радихъ, и разидохъ ся, единъ на шивѣ-тѣ си, а другъ на търговѣ-тѣ.

6. А други-тѣ уловихъ слугы-тѣ му та *гы* обезчестихъ и убихъ *гы*.

7. Като чу *тоса* царь-тѣ разгнѣви ся, и проводи войскы-тѣ си, та погуби онѣзи убійцы, и градъ-тѣ имъ изгори.

8. Тогази казува на слугы-тѣ си: Свадба-та вече е готова, а призвани-тѣ не быхъ достойни.

9. И тѣй идѣте на кръстопѣтища-та и колкото че намѣрите, призовѣте *гы* на свадбѣ.

10. И излѣзохъ онѣзи слугы по пѣтища-та, та събрахъ всички колкото намѣрихъ злы и добры; и напълни ся свадба-та съ гостіе.

11. И като влѣзе царь-тѣ да прѣгледа гостіе-тѣ, видѣ тамъ чловѣкъ не облеченъ съсъ свадбарскѣ дрехѣ:

12. И казува му: Пріятелю, *ты* какъ си влѣзълъ тука като нѣмашъ свадбарскѣ дрехѣ? А той замълчѣ.

13. Тогази рече царь-тѣ на слугы-тѣ: Вържѣте му позѣ-тѣ и рѣцѣ-тѣ, дигнѣте го, и хвърлѣте го въ вѣшниѣ-тѣ тъмнинѣ; тамъ ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ жѣбы:

14. Защото мнозина сѣ званни, а малцина избрани.

15. Тогази отидохъ Фарисей-тѣ и съвѣтувахъ ся какъ да го впримѣтъ въ думѣ.

16. И проваждатъ до него ученицы-тѣ си наедно съ Иродіаны-тѣ, и казувахъ: Учителю, знаемъ че ты си правъ и Божій-тѣ пѣтъ въ истинѣ поучавашъ, и отъ никого не тя е грыжа; защото не гледашъ на лице на чловѣцы-тѣ.

17. Кажи ни прочее, ты какъ мнишь? право ли е да давамы дань на Кесаря, или не?

иі. Разсмѣвз же Іисз азкавство ѱхз, рече: что ма ѱксшаете, лицемѣри;

ѡі. Покажіте ми златицз кинсоунио. Оиі же принесоша ѣмѡ пѣназъ.

к. И глагола ѱмз: чій Образъ сѣй и написаніе;

ка. И глаголаша ѣмѡ: Кесаревз. тогда глагола ѱмз: воздадите оубо Кесарева Кесареви: и Цѣа Цѣови.

кѡ. И слышавше, дивншася: и ѡставльше ѣго ѡидоша.

кѡ. Вз той дѣнь пристыпиша кз немѡ саддукее, иже глголютз не быти воскресѣнію, и вопросиша ѣго,

ка. Глголюще: Оучителю, Моусѣй рече: аше кто оумретз не имый члзд, да поиметз братз ѣго женѡ ѣго, и воскреситз сѣма брата своего.

ке. Бѣша же вз насз седмь братїа: и первыи ѡженса оумре: и не имый сѣмене, ѡстави женѡ своихъ братз своему.

кѡ. Такожде же и вторый, и третїй, даже до седмаго.

кз. Последнїи же всѣхз оумре и женѡ.

ки. Вз воскресѣніе оубо, котораго ѡ седмихз бсдетз женѡ; вси ко имѣша іѡ.

ка. ѡвѣщавз же Іисз рече ѱмз: прельщаетеса, не вѣдшце писанїа, ни силы Цѣа.

л. Вз воскресѣніе ко ни женатса, ни посагаютз, но іакѡ Ангѣли Цѣи на нбсїи сѣтъ.

ла. ѡ воскресѣнїи же мѣртвыхз, иѣсте ли члїи речѣннаго вамз Цѣомз, глголющимз:

лѡ. Азз ѣсмь Цѣз Авраамовз, и Цѣз Ісаковз, и Цѣз Іаковль; иѣсть Цѣз Цѣз мѣртвыхз, но Цѣз живыхз.

лѡ. И слышавше народи дивлхсся ѡ оучѣнїи ѣго.

лѡ. Фарїсее же слышавше, іакѡ посрамї саддукѣн, собрашася вкспѣ.

лѡ. И вопросї едїнз ѡ нихз законоучитель, ѱксшал ѣго, и глагола:

лѡ. Оучтлю, какъ заповѣдь больши ѣсть вз законѣ;

18. А Исусъ позна лукавство-то имъ, и рече : Защо мя искушавате, лицемъри ?

19. Покажѣте ми монетъ-тѣ на дань-тѣ. И тѣ му донесоха единъ пѣнязь.

20. И казува имъ : Чий е тойзи образъ и надпись-тъ ?

21. Казуватъ му : Кесаревъ. Тогази имъ казува : Като е тѣй, отдавайте Кесаревы-тѣ Кесарю, а Божии-тѣ Богу.

22. И като чухъ зачудихъ ся, и оставихъ го и отидохъ си.

23. Въ сѣщій-тъ день дойдохъ при него Саддукеи, които казуватъ че нѣма възкрѣсеніе ; и попытаха го,

24. И казувахъ : Учителю, Моисей рече : Ако умре нѣкой безъ чада, да ся ожени братъ му за женъ му, и ще възстави сѣме на брата си.

25. А между насъ имаше седмина братія ; и първий-тъ ся ожени и умрѣ ; и като нѣмаше сѣме остави женъ си на брата си ;

26. Подобно и второй-тъ, и третій-тъ, до седмый-тъ.

27. А подиръ всички-тѣ умрѣ и жена-та.

28. И тѣй въ възкрѣсеніе-то на кого отъ седмъ-тѣ ще бжде жена ? защото всички-тѣ ѿ имаха.

29. Отговори Исусъ и рече имъ : Заблуждавате, понеже не знаете писанія-та, нито силъ-тѣ Божіи,

30. Защото въ възкрѣсеніе-то нито ся женятъ, нито за мъжъ отиватъ, но като ангели Божии сѣ на небе-то.

31. А за възкрѣсеніе-то на мъртвы-тѣ, не сте ли чели речено-то вамъ отъ Бога, който казува :

32. Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Іакововъ ? Богъ не е Богъ на мъртвы-тѣ, но на живы-тѣ.

33. И като чухъ народъ-тъ, удивлявахъ ся на поученіе-то му.

34. А Фарисеи-тѣ като чухъ че затули на Саддукеи-тѣ уста-та, събраха ся наедно.

35. И отъ тѣхъ единъ законникъ, попыта го, за да го искушава, и каза :

36. Учителю ! Коя заповѣдь е голѣма въ законъ-тъ ?

лз. Іисъ же рече ѿмъ : возлюбихи г҃да б҃га твоего всѣмъ
срдцемъ твоимъ, и всею душею твоею, и всею мыслию
твоею.

лн. Сіа есть первая и большая заповѣдь.

ло. Вторая же подобна ей : возлюбихи искреннаго твоего
ѿкъ самъ себѣ.

м. Къ сію обою заповѣдью весь законъ и пророцы висятъ.

ма. Сократившымся же фарисеумъ, вопроси ѿхъ Іисъ,

мв. Глагола : что вамъ мнитца ѿ хр҃тѣ ; чий есть сѣзъ ,
глаголаша ѿмъ : Дѣдовъ.

мг. Глагола ѿмъ : какъ оубо дѣдъ дѣомъ г҃да ѿго на-
рицаетъ ; глагола :

ма. Рече г҃дъ г҃двн моемъ : сѣдѣи ѿдеснѣю менѣ, дождеже
положѣ враги твоѣ подножіе нѣгъ твоихъ.

ме. Яще оубо дѣдъ нарицаетъ ѿго г҃да, какъ сѣзъ ѿмъ есть ;

мс. И инктоже можаше ѿвѣщати ѿмъ словесе : ниже
смѣаше кто ѿ тогѣ дне вопросити ѿго ктомъ.

ГЛАВА К҃Г.

а. Тогда Іисъ глагола къ народомъ и оученикомъ своимъ,
б. Глагола : на мнѣсѣовѣ сѣдѣлицн сѣдоша книжницы и
фарисее.

г. Вся оубо, ѣлика яще ркѣтъ вамъ влустн, соблюдайте и тво-
рите : по дѣломъ же ѿхъ не творите : глѣютъ бо, и не творятъ.

д. Связзѣютъ бо временѣ тѣжка и бѣднѣ носима, и воз-
лагаютъ на плещѣ члѣвѣческа : перстомъ же своимъ не
хотятъ двигнети ѿхъ.

е. Вся же дѣла своѣ творятъ, да видими бѣдѣтъ члѣвѣки.
разширяютъ же хранилища своѣ, и величаютъ воскрѣлѣ
ризъ своихъ :

з. Любятъ же преждевозлеганіѣ на вечерахъ, и прежде-
сѣданіѣ на сонмищахъ,

37. А Исусъ му рече : Да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, съсъ всичкж-тж си души и съсъ всичкый-тж си умъ.

38. Тази е първа и голѣма заповѣдь.

39. А втора подобна на неѣж : Да възлюбишь ближній-тж си както себе си.

40. На тѣзи двѣ-тж заповѣди всичкый-тж законъ и пророци-тж висятъ.

41. И като бѣхж събрани Фарисей-тж, попыта гы Исусъ,

42. И каза : Какъ мыслите за Христа ? Чій сынъ е ? Казувать му : Давидовъ.

43. Казува имъ : Какъ прочее Давидъ духомъ го нарича Господь, и казува :

44. Рече Господь на Господа моего : сѣдни отъ деснж-тж ми странж, доклѣ положжх врагове-тж ти подножіе на позѣ-тж ти ?

45. И тѣй, ако Давидъ го нарича Господь, какъ *да* му е сынъ ?

46. И никой не можаше да му отговори нито рѣчь : нито пакъ дързиж пѣкой отъ тойзи день вече да го попыта нѣщо.

ГЛАВА 23.

1. Тогази Исусъ продума на народъ-тж и на ученицы-тж си,

2. И каза : На сѣдалище-то Моисеево сѣдижж книжници-тж и Фарисей-тж :

3. Всичко прочее което ви рекжтъ да пазите, пазѣте и правѣте ; но по дѣла-та имъ не правѣте ; понеже говорятъ, а не правятъ.

4. Защото свързувать бремена тежки и млчны за носеніе, и турять *гы* на чловѣцы-тж на плещы-тж ; а пакъ, не рачать нито съ прѣстъ-тж си да гы повдигнжтъ.

5. И правятъ всички-тж си дѣла, за да бжджтъ видѣни отъ чловѣцы-тж. И разширяватъ пазилкы-тж си и правятъ голѣмы помы-тж на дрехы-тж си,

6. И обычатъ първо-то мѣсто на вечеранія-та, и прѣдни-тж сѣдалища въ съборища-та,

з. И цѣлованиа на торжищахъ, и зватица ѿ человекъ :
оучителю, оучителю.

и. Вы же не нарицайтеся оучители : едины бо есть вашъ
оучитель, Христосъ : вси же вы братиа есте.

д. И оца не зовите себѣ на земли : едины бо есть Отецъ
вашъ, иже на небесахъ.

г. Ниже нарицайтеся наставницы : едины бо есть на-
ставникъ вашъ, Христосъ.

дѣ. Бодий же възвасъ, да вздетъ вамъ слуга.

вѣ. Иже бо вознесетса, смиритса : и смириайса, воз-
несетса.

гѣ. Горѣ вамъ книжницы и фарисее лицемѣри, ѿкѣ за-
творяете црствіе небное предъ человекъ : вы бо не входите,
ни входящихъ уставляете внити.

дѣ. Горѣ вамъ книжницы и фарисее лицемѣри, ѿкѣ снѣ-
дате дома вдовицъ, и виною далече молитвы творяше :
сегнѣ ради лишнее приимете уссуденіе.

еѣ. Горѣ вамъ книжницы и фарисее лицемѣри, ѿкѣ пре-
ходите море и сушу, сотворити единого пришельца : и егда
вздетъ, творитѣ егѣ сына геенны ссгсѣкѣйша васъ.

еѣ. Горѣ вамъ вожди слѣпни, глаголющи : иже ѡце кле-
нетса црковію, ничесѣже есть : а иже кленетса златомъ
црковнымъ, долженъ есть.

зѣ. Бзи и слѣпни, что бо волѣе есть, злато ли, или црковь,
свѣтаща злато ;

иѣ. И иже ѡце кленетса олтаремъ, ничесѣже есть : а иже
кленетса даромъ, иже верхѣ егнѣ, долженъ есть.

дѣ. Бзи и слѣпни, что бо волѣе, даръ ли, или олтарь
свѣтай даръ ;

кѣ. Иже оубо кленетса олтаремъ, кленетса ѡмъ, и ссцимъ
верхѣ егнѣ :

ка. И иже кленетса црковію, кленетса ею, и живущимъ
въ ней :

7. И поздравенія-та по пазарь-тъ, и да имъ выкатъ челоуѣцѣ-тъ, учителю, учителю.

8. Но вы не ся наричайте учители; защото единъ е вашій-тъ учитель, Христосъ; а всица вы братія сте.

9. И никого на земѣ-тъ не дѣйте нарича Отецъ вашъ; защото единъ е вашій Отецъ, който е на небеса.

10. Ни то наставници ся наричайте; защото единъ е вашій-тъ наставникъ, Христосъ.

11. И най голѣмый-тъ отъ васъ, да бжде вамъ слуга.

12. А който възнесе себе си, ще ся смири; и който смири себе си, ще ся възнесе.

13. Но горко вамъ, книжици и Фарисей, лицемѣри; защото затваряте царство-то небесно прѣдъ челоуѣцѣ-тъ; понеже вы не вѣзвувате, ни то конто вѣзвувать оставяте да вѣзвжтъ.

14. Горко вамъ, книжици и Фарисей, лицемѣри; защото испо-яждате домове-тъ на вдовицы-тъ, и за причинѣ правите дългы молитвы; заради това по голѣмо осжжданіе ще приимете.

15. Горко вамъ, книжици и Фарисей, лицемѣри; защото море-то и суши-тъ обхождате, за да направите одного прозелита, и когато бжде, направяте го дважды повече отъ васъ сынъ на пѣкъль-тъ.

16. Горко вамъ, водители слѣпи, конто казувате: Който ся закъльне въ храмъ-тъ, не е нищо: но който ся закъльне въ злато-то на храмъ-тъ, задължава ся.

17. Безумни и слѣпи, че кое е по голѣмо, злато-то, или храмъ-тъ който освятява злато-то.

18. И който ся закъльне въ олтарь-тъ, не е нищо; но който ся закъльне въ даръ-тъ, който е върху него, задължава ся.

19. Безумни и слѣпи; че кое е по голѣмо, даръ-тъ ли, или олтарь-тъ, който освятява даръ-тъ?

20. И тѣй който ся е заклѣль въ олтарь-тъ, заклѣва ся въ него, и во всичко що е на него.

21. И който ся е заклѣль въ храмъ-тъ, заклѣва ся въ него, и въ тогози който живѣе въ него.

к̅в. И кленыйса и̅сѣмъ, кленѣтса престоломъ Бж̅имъ, и сѣдѣшимъ на немъ.

к̅г. Горе вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ ѿдесѣтствуете мѣтвѣ и кóпръ и кúминъ, и ѡстависте вѣшша законѣ, сѣдъ и милость и вѣрѣ: сѣ же подобаше творити, и ѡнѣхъ не ѡставляти.

к̅д. Рождѣ слѣпнѣ, ѡцѣждающѣи комарѣ, великѣды же пожирѣюще.

к̅е. Горе вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ ѡчишѣете внѣшнее стклѣнницы и блóда, вистрѣдъ же сѣть полни хищѣнѣ и неправды.

к̅с. Фарисѣе слѣпнѣи, ѡчишти прѣжде вистреннее стклѣнницы и блóда, да бѣдетъ и внѣшнее и̅хъ чисто.

к̅з. Горе вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ подобитеса гробѡмъ повѣпленымъ, иже внѣдъ о̅кѡ ѡблѣютса краснѣ, вистрѣдъ же полни сѣть костѣи мѣртвыхъ и всѣкѣа нечистоты.

к̅и. Тѣкѡ и вы, внѣдъ о̅кѡ ѡблѣетеса человекымъ праведни, вистрѣдъ же ѣстѣ полни лицемѣрѣа и беззаконѣа.

к̅о. Горе вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ зиждите гробы прорóчскѣа, и красите рѣки праведныхъ,

л̅. И глаголете: ѡще выхомъ были во дни Ѳц̅а нашихъ, не выхомъ о̅кѡ Ѳщипницы и̅мъ были въ кровнѣ пр̅рвк̅хъ.

л̅а. Тѣмже самн свидѣльствуете себѣ, ꙗкѡ сынове ѣстѣ и̅збѣвшихъ пр̅рвк̅и:

л̅в. И вы и̅сполните мѣрѣ Ѳц̅а вашихъ.

л̅г. Смѣл, порождѣнѣа ѣх̅иднѡва, какѡ о̅убѣжитѣ ѡ сдѣа Ѳгнѣ геѣнскагъ;

л̅д. Сегѡ радн сѣ ѡзъ послю къ вамъ пр̅рвк̅и и премѣдры и книжники: и ѡ нихъ о̅убѣете и распнете, и ѡ нихъ бѣете на сонмищахъ вашихъ, и и̅зженѣте ѡ града во градъ:

л̅е. ꙗкѡ да прѣидетъ на вы всѣа кровь праведна, про-

22. И който ся е закльль въ небе-то, закльва ся въ прѣстоль-тъ Божій, и въ тогози който сѣди на него.

23. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицеѣри; защото давате десетъкъ на мятвъ-тъ, на копаръ-тъ и на киміонъ-тъ; и оставихте по важны-тъ нѣща на законъ-тъ, правосѣдіе-то, милость-тъ и вѣрж-тъ; тѣхъ трѣбаше да правите, и онѣзи да не оставяте.

24. Водители слѣпи, които комаръ-тъ прѣцѣждате, а камиля-тъ погльщате.

25. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицеѣри; защото очистяте външно-то на чашъ-тъ и на блюдо-то, а отвѣтрѣ сж пълны съ грабеніе и неправдѣ.

26. Фарисее слѣпый, очисти първомъ отвѣтрѣ чашъ-тъ и блюдо-то, да бѣде и външно-то имъ чисто.

27. Горко вамъ книжници и Фарисен, лицеѣри; защото приличате на гробища варосаны, които изотвѣнъ ся виждатъ хубавы, а отвѣтрѣ сж пълны съ кости отъ мъртвы, и съсъ всякаквж нечистотѣ.

28. Така и вы извѣнъ ся виждате на чловѣцы-тъ праведни, по извѣтрѣ сте пълни съ лицеѣріе и беззаконіе.

29. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицеѣри; защото изграждате гробища-та на пророцы-тъ, и украшавате памятници-тъ на праведны-тъ:

30. И казувате: Ако бѣхмы были въ дни-тъ на бацы-тъ си, не быхмы были тѣхни съучастници въ кръвь-тъ на пророцы-тъ.

31. Така що свидѣтелствувате на себе си, че сте сынове на тѣзи, които избихж пророцы-тъ;

32. Допльнѣте и вы мѣркж-тъ на бацы-тъ си.

33. Зміи, рожбы ехиднины! Какъ ще избѣгнете отъ осжда-ніе-то въ пькъль-тъ?

34. За това, ето, азъ проваждамъ до васъ пророцы и прѣмъдры и книжници; и отъ тѣхъ ще убіете и ще распнете, и отъ тѣхъ ще біете въ съборница-та си, и ще ги гоните отъ градъ въ градъ;

35. За да дойде на васъ всяка кръвь праведна, пролѣна на

ливаемаа на землї, ѿ крове Явела праведнагѡ, до крове Захарїи сына Варахїнна, єгоже оубїсте междѡ црковїю и олтаремѡ.

лв. Яминь глаголю вамѡ, їакѡ прїидѡтѡ всѧ сїѧ на рѡдѡ сїей.

лз. Іерусалиме, Іерусалиме, ѡзвївый пррѡки и каменїемѡ покивѡдїи пѡсланныа кѡ тебѣ, колькратѡ восхотѣхѡ собратїи чѡда твоѡ, їакоже сокирѡетѡ кокошѡ птенцы своѡ под крїмѣ, и не восхотѣсте ;

лн. Сѣ ѡставляетѡ вамѡ домѡ вашѡ пѡстѡ.

ло. Глаголю ко вамѡ, їакѡ не їмате менѣ вїдѣти ѡсѣлкѡ, дѡндеже речете : блгословенѡ градїи во їма Глне.

ГЛАВА КД.

а. И ѡшѣдѡ їисѡ, ѡдѡше ѡ цркѡе : и пристѡпїша кѡ немѡ оубченицы єгѡ показати ємѡ здѡнїѡ цркѡвннѡ.

б. їисѡ же рече їмѡ : не вїдите ли всѧ сїѧ ; аминь глаголю вамѡ, не їмате ѡстѡти здѣ камень на камени, їже не разорїтѡ.

г. Сѡдѡшѡ же ємѡ на горѣ Блевїнстѣи, пристѡпїша кѡ немѡ оубченицы наединѣ, глаголюще : рцы намѡ, когдѡ сїѧ бѡдѡтѡ ; и что єсть знѡменїе твоегѡ прїшествїѡ, и кончїна вѣка ;

д. И ѡвѣщѡвѡ їисѡ рече їмѡ : блюдїте, да нїктоже васѡ прельстїтѡ.

є. Мнози ко прїидѡтѡ во їма моѣ, глаголюще : азѡ єсмь Хртѡсѡ ; и мнози прельстѡтѡ.

ѕ. Оубсїшатї же їмате крѡни и слышанїѡ вранемѡ. зрїте, не оубжасїтѡса : подѡбѡетѡ ко всѣмѡ сїмѡ быти : но не тогдѡ єсть кончїна.

з. Востѡнетѡ ко їзѡыкѡ на їзѡыкѡ, и царство на царство : и бѡдѡтѡ глѡди и пѡгѡбы и трѡси по мѣстѡмѡ.

и. Всѧ же сїѧ начѡло болѣзнемѡ.

земѣ-тъ, отъ кръвъ-тъ на праведнаго Авеля, до кръвъ-тъ на Захаріѣ сына Варахіева, когото убихте между храмъ-тъ и олтарь-тъ.

36. Истинѣ ви казувамъ : Всичко това ще дойде на тойзи родъ.

37. Иерусалиме, Иерусалиме, *ты* що избивашъ пророцы-тъ и съ каменіе убивашъ проводены-тъ до тебе, колко пѣти поискахъ да съберѣ твои-тъ чада, както прибира кокошка пилцы-тъ си подъ крыль-тъ си, и не рачихте !

38. Ето оставя ся вамъ домъ-тъ вашъ пустъ.

39. Защото, казувамъ ви : Нѣма да мя видите отъ нынѣ до когато речете : Благословенъ който иде въ име Господне.

ГЛАВА 24.

1. И като излѣзе Иисусъ, отхождаше си отъ храмъ-тъ ; и пристѣпихъ ученици-тъ му да му покажѣтъ зданія-та на храмъ-тъ.

2. А Иисусъ имъ рече : Не видите ли всичко това ? истинѣ ви казувамъ : Нѣма да остане тука камѣкъ на камѣкъ, който да ся не съсыпе.

3. И когато сѣдѣше на горѣ-тъ Елеонскѣ, дойдохъ при него ученици-тъ му на странѣ, и казувахъ : Кажи ни, кога ще бѣде това, и що е знаменіе-то на твое-то пришествіе, и на свършеніе-то на вѣка ?

4. Отвѣща Иисусъ и рече имъ : Пазѣте ся да вы не прѣльсти нѣкой ;

5. Защото мнозина ще дойдѣтъ въ мое име да казуватъ : Азъ съмъ Христосъ, и ще прѣльстятъ мнозина.

6. И ще чуете бойове, и слухове военны. Гледайте, недѣйте ся смущава : понеже всичко това трѣба да бѣде ; но не е още скончаніе-то.

7. Защото ще възстане народъ връхъ народъ, и царство връхъ царство ; и ще бѣдѣтъ на мѣста гладове, морове и трусове.

8. И всичко това *ще бѣде* начало на болѣжи.

д. Тогда предадутъ вы въ скѣрби, и оубиютъ вы: и будете ненавидими всеми языки имене моего ради.

е. И тогда соблазнятсѣ мнози, и дрѣгъ дрѣга предадутъ, и возненавидятъ дрѣгъ дрѣга.

ж. И мнози лжепророцы востанутъ, и прельстятъ многѣхъ.

з. И за оумноженіе беззаконїа, изсѣкнетъ любви многѣхъ:

и. Претерпѣвый же до конца, той спасетсѣ.

к. И проповѣстсѣ сїе еѡмїе црѣтїа по всеї вселеннѣй, во свидѣтельство всемъ языкомъ. и тогда придетъ кончина.

л. Егда оубо оузрите мерзость запустѣнїа, реченнїю Данїиломъ пророкомъ, стоящѣ на мѣстѣ стѣ: иже чтѣтъ, да разсмѣетъ:

м. Тогда ссѣи во іудѣи да бѣжатъ на горы:

н. И иже на кровѣ, да не сходитъ взѣти, иже въ домѣ еѡвѣ:

о. И иже на селѣ, да не возвратитсѣ вспѣть взѣти рїзъ своихъ.

п. Горѣ же непрѣзднымъ и дощымъ въ тѣхъ дни.

р. Молитесѣ же, да не бѣдетъ бѣгство ваше въ зимѣ, ни въ сѣвѣнѣхъ.

с. Бѣдетъ во тогда скорѣвь велиа, іаковѣ же не была ѡ началѣ мїра досѣлѣ, ниже имать быти.

т. И ѡще не быша прекратїлиса днїе Ѧны, не бы оубв спасласѣ всѣа плѣть: избранныхъ же ради прекратятсѣ днїе Ѧны.

у. Тогда ѡще кто речѣтъ вамъ: сѣ здѣ Хрѣтосъ, или Ѧндѣ: не имйте вѣры.

ф. Востанутъ бо лжехрїсти и лжепророцы, и дадутъ знаменїа велиа и чудеса, іакоже прельстїти, ѡще возможно, и избраннымъ.

х. Сѣ прѣжде рѣхъ вамъ.

9. Тогази ще вы прѣдадѣтъ на мѣжы, и ще вы убійтъ, и ще бѣдете ненавидѣни отъ всичкы-тѣ народи заради мое-то име.

10. И тогазь мнозина ще ся соблазнѣтъ; и едишь другый ще ся напразятъ.

11. Много лжепророци ще ся повдигнѣтъ и ще прѣльстятъ мнозина.

12. И поради умножаваніе-то на беззаконіе-то, на мнозина любовь-та ще охладѣе.

13. А който прѣтърпи до край, той ще спасенъ да бѣде.

14. И това евангеліе на царство-то ще ся проповѣда по всичкъ вселеншѣ, за свидѣтелство на всичкы-тѣ народы; и тогазь ще дойде свѣршеніе-то.

15. И тѣй, когато видите мързость-тѣ на запусѣніе-то, реченнѣ-тѣ отъ пророка Данила, че стои на свято-то мѣсто, (който чете пека разумѣва):

16. Тогазь, които сѣ въ Іудеѣ, да бѣгатъ по горы-тѣ;

17. Който *ся наптри* на покрывъ-тѣ, да не слѣзува за да земе пѣщо отъ кѣщѣ-тѣ си:

18. И който *ся наптри* на нивѣ, да ся не враща назадъ да земе дрехы-тѣ си.

19. А горко на неспазны-тѣ и на доящы-тѣ прѣзь онѣзи деніе.

20. И молѣте ся, да ся не случи бѣганіе-то ви зймѣ, или въ сѣботенъ день:

21. Защото тогази ще бѣде скърбъ голѣма, каквато не е была отъ начало на свѣтъ-тѣ до нынѣ, нито ще да бѣде.

22. И ако да ся не скратяхъ онѣзи деніе, ни една плъть не бы ся избавила; но заради избранны-тѣ, онѣзи деніе ще ся скратятъ.

23. Тогазь ако ви рече пѣкой: Ето, тука е Христось, или тамъ; не вѣрувайте.

24. Защото ще възстанѣтъ лжехристи и лжепророци, и ще покажѣтъ голѣмы знаменія и чудеса, така що да прѣльстятъ, ако е възможно, и избранны-тѣ.

25. Ето, прѣдсказахъ ви.

ѳв. Яще оубо рекътъ вамъ : сѣ въ прстыни ѣсть : не изыдите. сѣ въ сокровищахъ : не имайте вѣры.

ѳз. Икоже бо молніа исходитъ ѿ востокъ и гвлаетса до западъ : такъ бдетъ пришествіе Сїа чловчческагъ.

ѳи. Идѣже бо яще бдетъ трѣпъ, тамъ совертса Орлі.

ѳо. Явїе же по скорби днїи тѣхъ, солнце померкнетъ, и луна не дастъ свѣта своего, и звѣзды спадутъ съ нбсѣ, и силы нбныя подвигнута.

ѳ. И тогда гвїтса знаменїе Сїа члвчческагъ на нбсї : и тогда восплачутса вса квкна землїа, и оузратъ Сїа члвчческаго, градѹша на облацѣхъ нбныхъ съ сілою и славою многою.

ѳа. И послетъ Ягглы своа съ трѣбнымъ гласомъ велїимъ, и совертъ избранныа ѣгъ ѿ четырехъ вѣтръ, ѿ конѣцъ нбсѣ до конѣцъ ихъ.

ѳв. Ѡ смоковницы же научитса прїтчи : егда оужѣ вїа еа бдстъ мада, и лїствїе прозавнетъ, вѣдите, якѡ близъ ѣсть жатва :

ѳг. Такъ и вы, егда вїдите сїа вса, вѣдите, якѡ близъ ѣсть при двѣрехъ.

ѳд. Яминь глаголю вамъ, не мимоидетъ родъ сей, доидеже вса сїа бдстъ.

ѳе. Нбо и земля мимоидетъ, словеса же моа не мимоидстъ.

ѳв. Ѡ днїи же томъ и часѣ никтоже вѣсть, ни Ягглі нбнїи, токму Ѡцъ мой едїнъ.

ѳз. Икоже бо бысть во днїи Нѡевы : такъ бдетъ и пришествіе Сїа члвчческагъ.

ѳи. Икоже бо вѣхъ во днїи прѣжде потѡпа, идѹще и пїюще, женѹщеса и посагающе, до негѡже днѣ вїде Нѡе въ ковчегъ :

26. И тъй, ако ви рекжътъ: Это го, въ пустыниж-тж е; не излѣзвайте; Это го во вѣтрешни-тѣ стан; не вѣрувайте.

27. Защото както свѣтканица-та излѣзува отъ истокъ, и свѣтнува до западъ, така ще бжде и пришествіе-то на Сына челоувѣческаго.

28. Защото дѣто бжде мрыша-та, тамъ ще ся събержътъ и орли-тѣ.

29. И тутакси слѣдъ скърбь-тж на онѣзи деніе, слънце-то ще потъмнѣе, и луна-та не ще даде свѣтненіе-то си; и звѣзды-тѣ ще паднжтъ отъ небе-то, и силы-тѣ небесны ще ся поколебајжтъ.

30. И тогазъ ще ся яви знаменіе-то на Сына челоувѣческаго на небе-то, и тогазъ ще заплачжтъ вси чкы-тѣ племена земны, и ще видятъ Сына челоувѣческаго че иде на облацы-тѣ небесны съ съ силж и славж голѣмж.

31. И ще проводи ангелы-тѣ си съ голѣмъ гласъ отъ тржбж; и ще събержтъ избранны-тѣ неговы отъ четыри-тѣхъ вѣтрове, отъ край до край на небеса-та.

32. И отъ смоковницж-тж научѣте притчж-тж; когато вече нейны-тѣ вѣйки отменжтъ и развивать листове-тѣ, знаете че е близу лѣто-то.

33. Така и вы, кога видите всичко това, да знаете че е близу при врата-та.

34. Истинж ви казувамъ, тойзи родъ нѣма да прѣмине, доклѣ ся не сбжде всичко това.

35. Небе-то и земя-та ще прѣминжтъ, но мон-тѣ думы нѣма да прѣминжтъ.

36. А за онзи день и часъ никой не знае, нито ангели-тѣ небесны, тѣкмо Отець ми самъ.

37. И както дни-тѣ Ноеви, така ще бжде и пришествіе-то на Сына челоувѣческаго;

38. Защото както въ дни-тѣ прѣди потоппъ-тѣ бѣхж на яденіе и на пїаніе, и ся женяхж и за мжжж отивахж, до който день влѣзе Ное въ ковчегъ-тѣ,

лѡ. И не оувѣдѣша, дондеже прїиде вода и взятъ всѧ :
такъ бѣдетъ и пришествїе Сїа члвческагѡ.

м. Тогда двѧ бѣдета на селѣ : ѣдинъ поѣмлетса, а другїи
ѡставляѣтса.

мѡ. Двѣ мѣлющѣ въ жерновахъ : ѣдина поѣмлетса, и
ѣдина ѡставляѣтса.

мв. Бдите оубо, ѡкѡ не вѣсте, въ кїи часъ Гдѣ вашъ
прїдетъ.

мг. Сїе же вѣдите, ѡкѡ ѡще бы вѣдалъ домъ вѣдка, въ
къю стражъ тѣтъ прїдетъ, вѣлѡхъ оубѡ бы, и не бы далъ
подкопати храма своегѡ.

мд. Сегѡ ради и вы бѣдите готови : ѡкѡ, въ оньже часъ
не минтѣ, Сїихъ чловческїи прїдетъ.

мѣ. Ктѡ оубо ѣсть вѣрный рабъ и мѡдрый, ѣгѡже поста-
витъ гдїинъ ѣгѡ надъ домомъ своимъ, ѣже даати имъ пицїс
во время (їхъ) ;

мс. Плжѣнъ рабъ той, ѣгѡже, пришедъ гдїинъ ѣгѡ, ѡвра-
щѣтъ такъ творѡца.

мз. Имѡнь глаголю вамъ, ѡкѡ надъ всѣмъ имѣнїемъ
своимъ поставитъ ѣгѡ.

мн. ѡще ли же речѣтъ слѡбїй рабъ той въ сѣрдцы своимъ :
коснитъ гдїинъ мой прїити :

мѡ. И начнетъ бїти клеветы своѡ, ѡсти же и пити съ
пїаницами :

и. Прїдетъ гдїинъ раба тогѡ въ день, въ оньже не
чѣетъ, и въ часъ, въ оньже не вѣсть :

иѡ. И растѣшетъ ѣгѡ полмѡ, и часть ѣгѡ съ невѣрными
положитъ : тѡ бѣдетъ плачь и скрежетъ збкѡмъ.

ГЛАВА КѢ.

ѡ. Тогда оуподѡбисѡ црѣтїе нѣное десѡтїмъ дѣвамъ,
ѡже прїѡша свѣтїльники своѡ, и изыдѡша въ срѣтенїе
женїхѡ.

39. И не познахъ, до когато дойде потопись-ть, и вдигнахъ вси-ть; така ще бжде и на Сына чловчческаго пришествіе-то.

40. Тогази двамина ще бждятъ на поле-то; единый ся зема а другый ся оставя.

41. Двѣ жены като мѣлятъ въ мѣлиницѣ-тѣхъ, една ся зема и една ся оставя.

42. За то будни бждѣте, защото не знаете въ кой часъ ще дойде Господь вашъ.

43. Но това знайте, че ако да знаяше стопанинъ-ть на къщѣ-тѣхъ, въ кой часъ ще дойде крадецъ-ть, бдѣлъ бы, и не бы оставилъ да подкопаѣтъ къщѣ-тѣхъ му.

44. За то и вы бждѣте готови; защото въ който часъ не мыслите, Сынъ чловческый ще дойде.

45. И кой е тойзи вѣрный и разумный рабъ, когото е поставилъ господарь-ть му надъ слугы-тѣхъ си да имъ дава хранѣ на врѣме?

46. Блаженъ тойзи рабъ, когото, кога си дойде господарь-ть му, намѣри го да прави така.

47. Истинѣхъ ви казувамъ, че ще го постави надъ всичкый-ть си имотъ.

48. Ако ли рече злый той рабъ въ срдце-то си: Ще ся забави да дойде господарь-ть ми:

49. И начене да бѣе сослужители-тѣхъ си, и да яде и да пѣе съ пѣяници-тѣхъ;

50. Господарь-ть на тойзи рабъ ще дойде въ който день той не очаква, и въ който часъ не знае,

51. И ще го разсѣче, и ще тури неговѣ-тѣхъ часть съ лицемѣры-тѣхъ; тамъ ще бжде плачь и скръцаніе съсъ збы.

ГЛАВА 25.

1. Тогази ще ся уподоби царство-то небесно на десеть дѣвицы, които зѣхъ свѣтилицы-тѣхъ си и излѣзохъ да посрѣщѣтъ младоженецъ-ть.

Ѣ. Пáть же бѣ ѿ нѣхъ мѣдрѣ, ѿ пáть юрѣднвы.

Ѣ. Юрѣднвы же, пріѣмше свѣтѣльннкн своѣ, не взáша сз собою ѣлѣа :

Ѣ. Мѣдрѣ же пріáша ѣлѣи вз сосѣдѣхъ со свѣтѣльннкн своѣмн.

Ѣ. Коснѣшс же женнхъ, воздремáшася всѣ, ѿ спáхс :

Ѣ. Полѣношн же воплъ бѣсть : сѣ женнхъ градѣтз, нс-ходѣте кз срѣтеніе ѣгѣ.

Ѣ. Тогда востáша всѣ дѣвы тѣл, ѿ оѣкрасіша свѣтѣль-ннкн своѣ.

Ѣ. Юрѣднвы же мѣдрѣмз рѣша : дадѣте нáмз ѿ ѣлѣа вáшегѣ, ꙗкѣ свѣтѣльннкнцн нáшн оѣгасѣютз.

Ѣ. Оѣвѣщáша же мѣдрѣл, глагѣюще : ѣдà кáкѣ не до-стáнетз нáмз ѿ вáмз : ндѣте же пáче кз продаѣошымз, ѿ кспѣте себѣ.

Ѣ. Ндѣшымз же нмз кспѣти, пріѣде женнхъ : ѿ готѣвѣмъ внндѣша сз нмз на брáкн, ѿ затворѣны бѣша двѣрн.

Ѣ. Послѣдн же прнндѣша ѿ прочѣл дѣвы, глагѣюще : Гдн, Гдн, ѿвѣрзн нáмз.

Ѣ. Онз же ѿвѣщáвз, речѣ нмз : ѣмнѣ глагѣою вáмз, не вѣмз вáсз.

Ѣ. Бдѣте оѣбо, ꙗкѣ не вѣсте днѣ нн часѣ, вз онѣже снѣз члѣвѣческн прнѣдетз.

Ѣ. ꙗкѣже во чѣловѣкѣз нѣкнѣ ѿходѣ прнзвѣ своѣ рабѣ, ѿ предадѣ нмз нмѣннѣ своѣ :

Ѣ. ѿ овомс оѣкѣ дадѣ пáть талáнтз, овомс же двѣ, овомс же ѣдннз, комсждѣ прѣтѣвс снлы ѣгѣ : ѿ ѿѣде ѣбѣе.

Ѣ. Шѣдз же пріѣмн пáть талáнтз, дѣла вз нѣхъ, ѿ сотворн дрѣгѣл пáть талáнтз.

Ѣ. Тáкожде ѿ ѣже двѣ, прнвѣрѣте ѿ тѣѣ дрѣгѣл двѣ.

Ѣ. Пріѣмн же ѣдннз, шѣдз вкопѣ ѣгѣ вз зѣмлю, ѿ скрѣ сребрѣ гдннн своегѣ.

2. А отъ тѣхъ пять бѣхъ разумны, и пять безумны.
3. Безумны-тѣ, като зѣхъ свѣтильницы-тѣ си, не зѣхъ съсь себе си масло.
4. Но разумны-тѣ зѣхъ масло въ сѣдове-тѣ си съсь свѣтильницы-тѣ си.
5. И като ся бавяше младоженецъ-тѣ, додрѣма ся на всицы-тѣ и спѣхъ.
6. А посрѣдъ ноць станъ выкъ : Ето младоженецъ-тѣ иде : излѣзуйте да го посрѣщете.
7. Тогазь ся раздигнѣхъ всицы онѣзи дѣвицы, и украсихъ свѣтильницы-тѣ си.
8. А безумны-тѣ рекохъ на разумны-тѣ : Дайте ни отъ ваше-то масло ; защото свѣтильницы-тѣ наши угасувать.
9. А разумны-тѣ отговорихъ и казахъ : Да не бы че не стиге и за насъ и за васъ ; но по добрѣ идѣте при продавачи-тѣ, и купѣте си.
10. А когато тѣ отхождахъ да купятъ, дойде младоженецъ-тѣ, и готовы-тѣ влѣзохъ съ него на свадбѣ-тѣ, и затворихъ ся врата-та.
11. А послѣ дождатъ и други-тѣ дѣвицы, и казувать : Господи, Господи ! отвори ни.
12. А той отвѣща и рече : Истинѣ ви казувамъ, не вы познавамъ.
13. И тѣй, бѣдѣте будни, защото не знаете день-тѣ, ни часъ-тѣ, въ който Сынъ чловѣческый ще дойде.
14. Защото *ще дойде* както чловѣкъ, който, като трѣгнуваше за въ чуждинѣ, свыка свои-тѣ слугы, и прѣдаде имъ иманіе-то си.
15. И одному даде пять таланта, другому два, а другому единъ, всякому спорѣдъ силѣ-тѣ му ; и тутакси трѣгнѣ.
16. А тойзи който зѣ пять-тѣхъ таланта, отиде и работи съ тѣхъ, и направи други пять таланта.
17. Такожде и тойзи който зѣ два-та, спечали и той други два.
18. А тойзи, който зѣ единый-тѣ, отиде та раскопа въ земѣ-тѣ и скры сребро-то на господаря си.

дї. По мнозѣ же времени прїиде гдїиъ рабъ тѣхъ, и стазаѡа сѡ нїми ѡ словесї.

к. И прїстѡплѡ пѡть талѡнтъ прїемый, прїнесѡ дрѡгїа пѡть талѡнтъ, глагѡла: гдїи, пѡть талѡнтъ мѡ ѡсї прѡдалъ: сѡ дрѡгїа пѡть талѡнтъ прївѡрѣтохъ ѡми.

ка. Речѡ же ѡмѡ гдѡ ѡгѡ: дѡврѣ, рабѡ блгїи и вѣрнїи, ѡ малѣ былъ ѡсї вѣренъ, на дѡ многїми тѡ постѡвлю: внїди въ рѡдость гдѡ твоегѡ.

кв. Прїстѡплѡ же и ѡже двѡ талѡнта прїемый, речѡ: гдїи, двѡ талѡнта мѡ ѡсї прѡдалъ: сѡ дрѡгїа двѡ талѡнта прївѡрѣтохъ ѡма.

кг. Речѡ же ѡмѡ гдѡ ѡгѡ: дѡврѣ, рабѡ блгїи и вѣрнїи, ѡ малѣ мѡ былъ ѡсї вѣренъ, на дѡ многїми тѡ постѡвлю: внїди въ рѡдость гдѡ твоегѡ.

кд. Прїстѡплѡ же и прїемый ѡдїиъ талѡнтъ, речѡ: гдїи, вѣдахъ тѡ, ѡкѡ жѡстокъ ѡсї челѡвѣкъ, жнѡши, ѡдѣже не сѣлаъ ѡсї, и совїрѡеши, ѡдѣже не растѡчїаъ ѡсї:

ке. И ѡубѡавѡа, шѡдъ скрїхъ талѡнтъ твоѡ въ землї: и сѡ ѡмаши твоѡ.

кє. Ѡвѣщѡавъ же гдѡ ѡгѡ, речѡ ѡмѡ: азѡавый рабѡ и лѣнїиый, вѣдѡла ѡсї, ѡкѡ жнѡ, ѡдѣже не сѣахъ, и совїрѡю, ѡдѣже не растѡчїахъ:

кз. Подѡвѡше ѡѣко тѡвѣ вѡдѡти среврѡ моѡ торжнїкѡмъ: и прїшѡдъ ѡзъ вѡааъ быхъ своѡ сѡ лїхѡю.

кн. Размїте ѡѡво ѡ негѡ талѡнтъ, и дадїте ѡмѡшѡемъ дѡсѡть талѡнтъ.

ко. ѡмѡшѡемъ ко вѡдѣ данѡ бѡдетъ, и прѡзѡбѡдетъ: ѡ немѡшѡагѡ же, и ѡже мнїтѡ ѡмѡа, вѡаѡ бѡдетъ ѡ негѡ.

л. И некаѡчїамаго рабѡ вѡврѡзїте ко тѡмѡ кромѣшнїю: тѡ бѡдетъ плачь и скрѡжетъ зѡбѡмъ. [сїа глагѡла възгласї: ѡмѡаи ѡѡшы слышати, да слышнтъ.]

ла. Ѡгда же прїидѡтъ сїа чѡвѣческїи въ слѡвѣ своѡи, и

19. Слѣдь много врѣме идува господарь-тъ на тѣзи слугы, и вижда счетъ съ тѣхъ.

20. И дойде тойзи който бѣ зѣлъ петь-тѣхъ таланта, донесе други петь таланта, и каза : Господарю, петь таланта ми прѣдаде ; это, други петь таланта спечалихъ врѣхъ тѣхъ.

21. И рече му господарь-тъ му : Добрѣ, рабе добрый и вѣрный : на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще тя поставиѣ ; влѣзь въ радость-тѣ на господаря си.

22. Дойде и тойзи който бѣ зѣлъ два таланта и рече : Господарю, два таланта ми прѣдаде ; это, други два таланта спечалихъ врѣхъ тѣхъ.

23. Рече му господарь-тъ му : Добрѣ, рабе добрый и вѣрный ; на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще тя поставиѣ : влѣзь въ радость-тѣ на господаря си.

24. Пристѣпи и тойзи, който бѣ зѣлъ единый-тъ талантъ и рече : Господарю, знаяхъ тя че си человекъ жестокъ, че жьнешь дѣто не си сѣялъ, и събирашь отъ дѣто не си распрѣсывалъ.

25. И понеже ся убояхъ, отидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти въ земѣ-тѣ ; это, имашь твое-то си.

26. А господарь-тъ му отговори и рече му : Рабе лукавый и лѣшый, знаеше че жьнѣ дѣто не сѣмь посѣялъ и събирамъ отъ дѣто не сѣмь распрѣсывалъ :

27. Като е тѣй трѣбаше ты да дадешь сребро-то ми на банкери-тъ, и кога си дойдяхъ да быхъ зѣлъ мое-то съ лихвѣ.

28. Земѣте прочее отъ него талантъ-тъ, и дайте 20 на тогози който има десеть-тѣхъ таланта.

29. Защото на всякого който има ще му ся даде, и ще му ся прѣумножи, а отъ тогози който нѣма, и това което има ще ся земе отъ него.

30. И непотрѣбный-тъ *тойзи* рабъ хвърлѣте го въ вѣншиѣ-тѣ тьмотѣ ; тамо ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ жьбы.

31. А кога дойде Сынъ человекскый въ славѣ-тѣ си, и

всѣи стѣи Англіи съ нѣмъ: тогда сѣдетъ на прѣтолѣ славы своеѣ.

лв. И совершится предъ нѣмъ всѣи ѣзыцы: и различитъ ихъ другъ отъ друга, ꙗкоже пастырь различаетъ овецъ отъ козлищъ.

лг. И поставитъ овецъ ѡдеснью себѣ, а козлища ѡшсюю.

лд. Тогда речетъ Црь съшымъ ѡдеснью егѡ: прїидіте блгословенїии оца моего, наследуйте оуготованное вамъ црствїе ѡ сложенїа мїра.

ле. Вззакъхса во, и дасте мнѣ ѣсти: возжадохса, и напоите мѧ: страненъ бѣхъ, и введѡсте менѣ:

лз. Нагъ, и ѡдѣкасте мѧ: бѡленъ, и посѣтїсте менѣ: въ темницѣ бѣхъ, и прїидѡсте ко мнѣ.

лз. Тогда ѡвѣщяютъ емѡ праведницы, глаголюще: Гдїи, когда тѧ видѣхомъ ѡлчшца, и напоѣхомъ; или жаждшца, и напоѣхомъ;

лн. Когда же тѧ видѣхомъ страна, и введѡхомъ; или нага, и ѡдѣкахомъ;

ло. Когда же тѧ видѣхомъ болашца, или въ темницѣ, и прїидѡхомъ къ тебѣ;

м. И ѡвѣщавъ Црь речетъ имъ: ѡмнѣ глголю вамъ, понеже сотворїсте едїномъ сїхъ вратїи моїхъ меншїхъ, мнѣ сотворїсте.

ма. Тогда речетъ и съшымъ ѡшсюю егѡ: иди́те ѡ менѣ проклѣтїи во Огнь вѣчный, оуготованный дїаволъ и ангеломъ егѡ.

мв. Вззакъхса во, и не дасте мнѣ ѣсти: возжадохса, и не напоите менѣ:

мг. Страненъ бѣхъ, и не введѡсте менѣ: нагъ, и не ѡдѣкасте менѣ: бѡленъ, и въ темницѣ, и не посѣтїсте менѣ.

мд. Тогда ѡвѣщяютъ емѡ и тїи, глаголюще: Гдїи, когда тѧ видѣхомъ ѡлчшца, или жаждшца, или страна, или нага, или болашца, или въ темницѣ, и не посласїхомъ тебѣ;

всичкы-тѣ святы ангели съ него ; тогазы ще сѣдне на прѣстоль-тѣ на славѣ-тѣ си.

32. И ще ся съберѣтъ прѣдъ него всички-тѣ народи, и ще ги отлѣчи едни отъ другы, както овчарь-тѣ отлѣча овцы-тѣ отъ козы-тѣ :

33. И ще постави овцы-тѣ отъ деснѣ-тѣ си странѣ, а козы-тѣ отъ лѣвѣ-тѣ.

34. Тогази Царь-тѣ ще рече на тѣзи конто сѣ отъ деснѣ-тѣ му странѣ : Елате, *вы* благословенни на Отца моего, наследуйте царство-то приготвено за васъ отъ созданіе міра.

35. Защото огладнѣхъ, и дадохте ми да ямъ ; ожедиѣхъ, и напоихте мя ; страненъ бѣхъ, и прибрахте мя ;

36. Голь *быхъ*, и облѣкохте мя ; боленъ бѣхъ, и посѣтихте мя ; въ тъмницѣ бѣхъ, и дойдохте при мене.

37. Тогази праведни-тѣ ще му отговорятъ и рекѣтъ : Господи, кога тя видѣхмы гладенъ, и *ты* нахранихмы ; или жеденъ, и *ты* напоихмы ?

38. Кога пакъ ты видѣхмы страненъ и *ты* прибрахмы ; или голь, и *ты* облѣкохмы ?

39. И кога боленъ или въ тъмницѣ ты видѣхмы, и дойдохмы при тебе ?

40. И ще отговори Царь-тѣ и ще имъ рече : Истинѣ ви казувамъ : Колкото че сте сторили *това* на одного отъ тѣзи най малкы-тѣ мои братія, на мене сте *го* сторили.

41. Тогазы ще рече и на тѣзи конто сѣ отъ лѣвѣ-тѣ му странѣ : Идѣте отъ мене, проклѣти, въ огнь-тѣ вѣчный, приготвенный-тѣ за дѣволъ-тѣ и за ангелы-тѣ неговы :

42. Защото огладиѣхъ, и не ми дадохте да ямъ ; ожедиѣхъ и не мя напоихте ;

43. Страненъ бѣхъ, и не мя прибрахте ; голь *быхъ*, и не мя облѣкохте ; боленъ и въ тъмницѣ *быхъ*, и не мя посѣтихте.

44. Тогази ще му отговорятъ и тѣ и ще рекѣтъ : Господи, кога ты видѣхмы гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или голь, или боленъ, или въ тъмницѣ, и не ти послужихмы ?

мѐ. Тогда ѡвѣщаетъ ѡмъ, глагола: ѡмнѣ глаголю вамъ, понѣже не сотворите единомъ силъ меншихъ, ни мнѣ сотворите.

мѡс. И ѡдѡтъ сѣнъ въ мѡксъ вѣчнѡю: праведницы же въ живѡтъ вѣчныѣ.

ГЛАВА КС.

а. И бысть, егда сконча Иисъ всѣ словеса сѣа, рече оученикомъ своимъ:

б. Идите, гдѣ по двою дню пасха бѣдетъ, и сѣнъ члѣвческѣи преданъ бѣдетъ на пропѣтѣе.

в. Тогда обратася архіерее и книжники и старцы людстѣнъ во дворъ архіереевъ, глаголемагъ Каіафы,

д. И совѣщаша, да Ииса лѣстїю ѡмѡтъ, и оубїютъ.

е. Глаголахъ же: но не въ праздникъ, да не молва бѣдетъ въ людехъ.

ж. Иисъ же бывшъ въ Сиѡнѣ, въ домѣ Сѣмѡна прокаженнагъ,

з. Пристѣпѣ къ немѣ женѣ, стклѣницѣ мѣра ѡмѡщи многоцѣннагъ, и возмиваше на главѣ егѡ възлежаща.

и. Видѣвшѣ же оученицы егѡ, негодоваша, глаголюще: чесѡ ради гнѣвель сѣа бысть;

д. Можаше бо сѣе мѣро продано быти на мнѡзкъ, и дѣтиса нищымъ.

е. Разсмѣвъ же Иисъ, рече ѡмъ: что трѣждаете женѣ; дѣло бо добрѡ содѣла ѡ мнѣ.

ж. Всегда бо нищымъ ѡмате съ собою: менѣ же не всегда ѡмате:

з. Возмѣвши бо сѣа мѣро сѣе на тѣло моѣ, на погребѣнїе ма сотвори.

45. Тогазь ще отговори и ще имъ рече: Истинж ви казувамъ, колкото че не сте сторили *това* на едного отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на мене сте *го* сторили.

46. И ще отиджтъ тѣ въ вѣчнж мжкж; а праведни-тѣ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

1. И когато свърши Исусъ всички тѣзи думы, рече на ученицы-тѣ си:

2. Знаете че слѣдъ два дни ще бѣде Пасха, и Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ на распятіе.

3. Тогази ся събрахж първосвященници-тѣ и книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ народа въ дворъ-тѣ на първосвященника, кой-то ся казуваше Каіафа,

4. И наговорихж ся да уловѣтъ Исуса съ измамж, и да *го* убіѣтъ.

5. Но думахж: Да не е въ праздикъ-тѣ, за да не стане мѣла между народъ-тѣ.

6. А Исусъ като бѣше въ Виваніѣ, въ домъ-тѣ на Симона про-каженнаго,

7. Пристѣпи при него жена, която имаше *въ сждѣ* алавастренъ много скѣпо миро, и възливаше *го* на главж-тѣ му като бѣ сѣдижлъ на трапезж-тѣ.

8. А ученицы-тѣ му, като видѣхж *това*, възнегодовахж и думахж: За какво тая пагуба?

9. Защото това миро можаше да ся продаде на голѣмж цѣнж, и да ся раздаде на сиромасы-тѣ.

10. Но Исусъ позна *това* и рече имъ: Защо досаждате на женж-тѣ? защото добрж работж стори на мене.

11. Защото сиромасы-тѣ всякога имате съсъ себе си, а мене всякога нѣмате.

12. Защото тя като възлія това миро на тѣло-то ми, стори *го* за погребеніе-то ми.

ґі. Аминь глголю вамъ : и дѣже ѡше проповѣдано бѣдетъ еуліе сїе во всемъ мїрѣ, речѣтса, и ѣже сотвори сїа, въ памать еа.

дї. Тогда шѣдъ едїнъ ѡ окоунадесате, глаголемый ісда Іскарїѡтскїй ко архїерѣмъ,

еї. Речѣ : что ми хощете дати, и азъ вамъ предамъ егò ; Онї же поставиша емѣ тридесать сребренїкъ :

ѕї. И ѡтолѣ искаше оудобна времени, да егò предастъ.

зї. Въ первый же день ѡпрѣсночный пристъпиша оученицы ко Іисусу, глаголюще емѣ : гдѣ хощеши оуготоваемъ ти їасти пасхъ ;

иї. Онъ же речѣ : идїте во градъ ко Онїцѣ, и рцїте емѣ : Оучитель глаголетъ, время моѣ близъ єсть : оу тебе сотворю пасхъ со оученики моїми.

дї. И сотвориша оученицы, їакоже повелѣ їмъ Іисус, и оуготоваша пасхъ.

к. Вечеръ же бѣвшъ возлежаше со обѣманадесате (оученикѡма.)

ка. И їадѣшымъ їмъ речѣ : аминь глаголю вамъ, їакъ едїнъ ѡ васъ предастъ ма.

кв. И скорѣше сѣлѡ, начаша глголати емѣ едїнъ кїждо ѡхъ : еда азъ єсмь, Гдї ;

кг. Онъ же ѡвѣщавъ речѣ : ѡмочивый со мною въ солило рѣкѣ, той ма предастъ.

кд. Сїхъ оубѡ члвческїй їдетъ, їакоже єсть писано ѡ немъ : горе же челозѣкѣ томѣ, їмже сїхъ члвческїй предастса : добро бы было емѣ, ѡше не бы родиаса челозѣкѣкъ той.

ке. Ѡвѣщавъ же ісда предааи егò, речѣ : еда азъ єсмь, Раввї ; глагола емѣ : ты реклх єси.

кс. Іадѣшымъ же їмъ, прїемъ Іисус хлѣвъ, и блгословївъ преломї, и дааше оучїнкѡмъ, и речѣ : прїимїте, їадїте : сїе єсть тѣло моѣ.

13. Истинѣ ви казувамъ: Дѣто и да ся проповѣда това евангелие по всичкый-тѣ свѣтъ, ще ся казува за неинъ споменъ и *това* което тя стори.

14. Тогази единъ отъ дванадесеть-тѣ, нарицаемый Иуда Искариотскый, отиде при първосвященницы-тѣ,

15. И рече: Какво ще ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ му прѣдложихъ тридесеть сребърницы.

16. И отъ тогази търсеше благоврѣміе да го прѣдаде.

17. И въ първый-тѣ день на *праздникъ-то* на бесквасны тѣ *хлѣбове* дойдохъ ученицы-тѣ при Исуса, и рекохъ му: Дѣ ищешь да ти приготвимъ да ядешъ пасхъ-тѣ?

18. И той рече: Идѣте въ градъ-тѣ при еди кого си, и речѣте му: Учитель-тѣ казува: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще направѣхъ пасхъ-тѣ съ ученицы-тѣ си.

19. И сторихъ ученицы-тѣ както имъ повелѣ Исусъ; и приготвихъ пасхъ-тѣ.

20. И когато станъ вечеръ, сѣднѣлъ бѣ на трапезъ-тѣ съ дванадесеть-тѣ.

21. И като ядахъ тѣ, рече: Истинѣ ви казувамъ, че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде.

22. И *тъ* наскърбени тежко, начиняхъ всякой единъ отъ тѣхъ да му казувать: Да не бы да съмъ азъ, Господи?

23. А той отговори и рече: Който затопи съ мене рѣкъ-тѣ си въ блюдо-то, той ще мя прѣдаде.

24. Сынъ чловѣчскый отхожда, както е писано за него; а горко на тогози чловѣка, чрѣзь когото Сынъ чловѣчскый ще бѣде прѣдаденъ; добръ бы было на тогозъ чловѣка, ако да не бы ся родилъ.

25. И отвѣща Иуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли съмъ азъ, Учителю? Казува му: Ты рече.

26. И когато ядахъ, зѣ Исусъ хлѣбъ-тѣ, и благослови и прѣломъ *го*, и даваше на ученицы-тѣ, и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое.

кз. И прїемз чашс, и хвалс воздавз, даде имз, глагола :
пїйте ѿ неа всї :

кн. Сїа ко єсть кровь моа, новагв завѣта, іаже за
миѡгїа изливаема, во ўставленїе грѣхѡвз.

ко. Глаголю же вамз, іакѡ не имамз пїти ѿиынѣ ѿ сегѡ
плода лѡзнагв, до дне тогѡ, єгда є пїѡ сз вами ново во
црѣвїи Оца моего.

л. И воспѣвше, изыдоша вз горс Елеѡнскс.

ла. Тогда глагола имз Исц : всї вы соблазнїтєса ѡ миѣ
вз ношь сїѡ. писано ко єсть : поражс пастыра, и разыдстс
ѡвцы стада.

лв. По воскресенїи же моємз, варїю вы вз Галїлен.

лг. Ѡвѣщїавз же Петрз рече ємс : ѡще и всї соблазнїтс
ѡ тебѣ, азь никогдаже соблажнїюса.

лд. Рече ємс Исц : аминь глаголю тебѣ, іакѡ вз сїѡ
ношь, прѣжде даже алектврз не возгласїтз, три краты
ѡвѣржешиса мене.

ле. Глагола ємс Петрз : ѡще ми єсть и оумрѣти сз
токою, не ѡвѣргсца тебе. такожде и всї оученицы
рѣша.

лз. Тогда прїиде сз ними Исц вз весь, нарицаемсю Гео-
симанїа, и глагола оученикѡмз : сѣдїте тс, дондеже шедз
помолюса тамв.

лз. И поемз Петрa и Ѡка сына Зеведѡва, начатз скор-
ѣтти и тжїити.

лн. Тогда глагола имз Исц : прискорбна єсть дшa моа
до смѣрти : пождїте здѣ и бдїте со миѡю.

ло. И прешедз малѡ, падє на лицѣ своемз молас и
глагола : Оче мой, ѡще возможно єсть, да мимоїдетз ѡ
мене чаша сїа : ѡбаче не іакоже азь хоцс, но іакоже ты.

м. И прїшедз ко оученикѡмз, и ѡвѣтє и их спашихз,
и глагола Петрови : такѡ ли не возмогѡсте єдинагв часа
повѣтти со миѡю ;

27. И зѣ чашѣ-тѣ, благодарн, и даде имъ и казуваше: Пийте отъ неѣ всичкы;

28. Защото това е моя-та кръвь на новий-тѣ завѣтъ, която ся заради мнозина излива за прощеніе на грѣхове-тѣ.

29. И казувамъ ви, че отъ сега на татѣкъ нѣма да пийж отъ тойзи плодъ на лозѣ-тѣ, до онзи день, когато го пийж новъ съ васъ въ царство-то на Отца моего.

30. И като испѣхъ пѣсень, излѣзохъ на горѣ-тѣ Елеонскѣ.

31. Тогази казува имъ Исусъ: Всичка вы ще ся соблазните въ мене тѣзи нощъ; защото е писано: Ще поразѣ пастырѣ-тѣ, и ще ся распрѣснѣтъ овцы-тѣ на стадо-то.

32. А подиръ възкресеніе-то си, ще вы прѣдварѣ въ Галилеѣ.

33. А Петръ отговори и рече му: Ако и всичкы да ся соблазнятъ въ тебе, азъ никога нѣма да ся соблазнѣ.

34. Рече му Исусъ: Истинѣ ти казувамъ, че въ тѣзи нощъ прѣди да попѣ пѣтель-тѣ, трижды ще ся отречешъ отъ мене.

35. Казува му Петръ: Ако стане нужда и да умрѣ съ тебе, нѣма да ся отрекѣ отъ тебе: подобно рекохъ и всичкы-тѣ ученици.

36. Тогази идува съ тѣхъ Исусъ на едно мѣсто което ся казуваше Геосиманія; и казува на ученицы-тѣ: Сѣдѣте тука, докль идѣ тамъ да ся помолѣ.

37. И като зѣ Петра и двама-та Зеведеевы сынове, начнѣ да скърби и да тѣжи.

38. Тогазь имъ казува: Прискърбна е душа-та ми до смъртъ; постойте тука и бѣдѣте будни съ мене.

39. И като отиде малко на напѣдѣ, паднѣ на лице-то си, и моляше ся и думаше: Отче мой, ако е възможно, нека мя замине тая чаша; не обаче както щѣ азъ, но както *щещь* ты,

40. И идува при ученицы тѣ, та гы намѣрва заспалы, и казува на Петра: Така ли неможѣхте единъ часъ да постоите будни съ мене?

мѧ. Бдѣте ѿ молѣтеса, да не внидете въ напасть: дѣхъ оубо бѣдъ, плѣтъ же немощна.

мѢ. Паки вторїцею шѣдъ помолѣса, гл҃гола: Оче мой, ѡще не можетъ сѧ чаша мимонтѣ ѿ менѣ, ѡще не пїю ѣдѧ, вѣданъ вола твоѧ.

мѢ. И пришѣдъ ѡверѣте ѿхъ паки спѧщихъ: вѣста бо ѿмъ Очи ѡтаготѣнѣ.

мѢ. И ѡставалъ ѿхъ, шѣдъ паки, помолѣса третїцею, тожде слово рѣкъ.

мѢ. Тогда прїиде ко оученикѣмъ своимъ, ѿ глагола ѿмъ: спйте прочее ѿ почиваѣте: сѣ приближиса часъ, ѿ Оубо чл҃вѣческой предаѣтса въ рѣки грѣшникѣмъ.

мѢ. Востаѣте, ѿидемъ: сѣ приближиса предаѣи мѧ.

мѢ. И ѡше ѣмъ глаголющъ, сѣ ѡда, ѣдинъ ѿ Обоюдесате, прїиде, ѿ сѧ ѿмъ народъ многъ со Оубо жїемъ ѿ дреколми, ѿ архїерей ѿ старецъ людскихъ.

мѢ. Предаѣи же ѣго, даде ѿмъ знаменїе, глагола: ѣгоже ѡще лѣжъ, тоѣ ѣсть: ѿмїте ѣго.

мѢ. И ѡбїе пристѣпль ко Іисови, речѣ: радѣйсѧ, Раввї: ѿ ѡблѣкыдѧ ѣго.

ѿ. Іисъ же речѣ ѣмъ: дрѣже, твори, на неже ѣси пришѣмъ. тогда пристѣпльше возложыша рѣцѣ на Іиса, ѿ ѡша ѣго.

ѿ. И сѣ ѣдинъ ѿ сѣщихъ со Іисомъ, простѣръ рѣкъ, ѿзвлече нѣжъ свой, ѿ оудари рава архїереова, ѿ оубо рѣза ѣмъ оубо.

ѿ. Тогда глагола ѣмъ Іисъ: возвратїи нѣжъ твоѣи въ мѣсто ѣго: всїи ко прїемшии нѣжъ, нѣжемъ погнїкнѣтъ.

ѿ. Или мнїтса чѣи, ѡкѣ не могъ ѿмнѣ оубо молїти Оубо моего, ѿ предстѧвнѣтъ мѣи вѣрше неже дванѣдесате легѣна ѡгнїа;

ѿ. Какѣ оубо свѣдѣтса писанїѧ, ѡкѣ такѣ подобѣтъ быти;

ѿ. Въ тоѣ часъ речѣ Іисъ народѣмъ: ѡкѣ на разбѣйника

41. Будни бждѣте и молѣте ся, да не бы въ искушеніе да влѣзете; духъ-тъ е бодръ, а плѣть-та немощна.

42. Пакъ отиде вторый пѣть, та ся помоли и думаше: Отче мой, ако не е възможно тая чаша да замине отъ мене, безъ да ѿкъ пїѣмъ, нека бжде воля-та твоя.

43. И като дойде намѣрва гы пакъ заспалы; защото очн-тъ имъ бѣхъ отегнжлы.

44. И остави гы и отиде пакъ, и помоли ся третій пѣть, и рече исто-то слово.

45. Тогазы идува при ученицы-тъ си и казува имъ; Спѣте отъ сега и почивайте; ето приближи часъ-тъ, и Сынъ челоувѣчскый ся прѣдава въ рѣцѣ на грѣшницы.

46. Станѣте да идемъ: Ето наближи тойзи който мя прѣдава.

47. И когато той още говоряше, ето, Иуда, единъ отъ дванадесеть-тъ, дойде; и съ него народъ много съ ножове и сопы, отъ первосвященницы-тъ и старѣйшины-тъ на народъ-тъ.

48. А който го прѣдаваше бѣше имъ далъ знакъ и реклъ: Кого-то цѣлуе, той е: уловѣте го.

49. И тутакси като пристѣпи при Исуса, рече: Радуйся, Учителю; и цѣлуе го.

50. А Исусъ му рече: Пріятелю, защо си дошелъ? Тогазы пристѣпихъ, турихъ рѣцѣ на Исуса, и уловихъ го.

51. И ето единъ отъ тѣзи конто бѣхъ съ Исуса прострѣ рѣккъ, пзмъкнж ножъ-тъ си, и удари слугъ-тъ на первосвященникъ-тъ, и му отсѣче ухо-то.

52. Тогазы му казува Исусъ: Повѣрни ножъ-тъ си на мѣсто-то му: защото всички конто хванѣтъ ножъ, отъ ножъ ще загынѣтъ.

53. Да ли мшишь че не могъ сега да ся примолѣ на Отца си, да ми прѣдстави повече отъ дванадесеть легеона ангелы?

54. Но какъ ще ся сбждѣтъ писанія-та, че *това* така трѣба да бжде?

55. Въ него часъ рече Исусъ на народъ-тъ: Както на разбой-

ли изыдо́сте со о́рбжіемъ и дреко́лми ꙗ́ти ма́; по вса́ дни при ва́сз сѣдѣхъ оу́чл ва цр́кви, и не ꙗ́сте мене́.

и҃с. Се́ же все́ вѣсть, да сѣдѣтса писаниа прр́оческаа. тогда́ оученицы вси́ встѣавльше є́го, вѣжа́ша.

и҃з. Во́ини же є́мше і́иса ведо́ша кз Каіа́фк архіере́ови, иа́дѣже книжници и ста́рцы собра́шася.

и҃и. Пе́трз же иа́ше по не́мз и́здалеча до двора́ архіере́ова: и вше́дз ви́стрь, сѣдѣше со слзга́ми, ви́дѣти кончи́нз.

и҃о. Архіере́е же и ста́рцы и со́нмз весь і́ска́хс лжесви́дѣтельства на і́иса, ꙗ́кв да оу́ви́ютз є́го :

и҃з. И не ѡ́вѣта́хс: и ми́нѡгимз лжесви́дѣтелємз при́стѣпльшымз, не ѡ́вѣто́ша. по́слѣжде же при́стѣпѡвше два́ лжесви́дѣтеля,

и҃а. Рѣ́ша: се́й рече́: могѡ́ разори́ти цр́ковь Бж́ію, и тре́ми де́нми созда́ти ю́.

и҃в. И воста́вз архіере́и, рече́ є́мз: ничесѡ́же ли ѡ́вѣщавѣши, что́ си́и на тѣ сви́дѣтельствуютз ;

и҃г. І́исз же молча́ше. и ѡ́вѣщавъ архіере́и, рече́ є́мз: заклина́ю тѣ Бѓомз живы́мз, да рече́ши на́мз, ꙗ́ще ты́ є́си Хр́то́сз Снъ Бж́ій ;

и҃д. Глго́ла є́мз і́исз: ты́ ре́каз є́си. О́баче глго́лю ва́мз: ѡ́се́лѣ оу́зрите Снѣ члѣвческаго сѣдѣща ѡ́деси́ю си́лы, и градо́ца на о́блацѣхъ не́бесныхъ.

и҃е. Тогда́ архіере́и растерза́ рѡзы своѣ, глго́ла, ꙗ́кв хслѡ́ глго́ла: что́ є́ще тре́бземз сви́дѣтелей; се́ ны́нѣ слы́шасте хслѡ́ є́гѡ́.

и҃с. Что́ ва́мз мни́тса; О́ни же ѡ́вѣщавше рѣ́ша: по́виненз є́сть сме́рти.

и҃з. Тогда́ заплава́ша лице́ є́гѡ́, и па́квсти є́мз дѣлахъ. О́ви́и же за лани́тз оу́дарѡша,

и҃и. Глаго́моу́е: прорцы́ на́мз Хр́те́, кто́ є́сть оу́дарей́ тѣ ;

и҃о. Пе́трз же ви́к сѣдѣше во двора́хъ: и при́стѣпѡ кз

никъ ли излѣзохте съ ножове и сопы да мя уловите? всякой день сѣдяхъ при васъ, та поучавахъ въ храмъ—тъ и не мя уловихте.

56. Но венчко това станъ за да ся сбѣдѣтъ писанія—та пророчески. Тогазь ученици—тъ оставихъ го всички и ся разбѣгахъ.

57. А тѣзи, които уловихъ Исуса, заведохъ го при Каиафъ първосвященника, дѣто ся събрахъ книжници—тъ и старѣйшины—тъ.

58. А Петръ вѣрвѣше подирѣ му отъ далечъ, до дворъ—тъ първосвященниковъ; и като влѣзе вѣтрѣ, сѣдѣше съсъ слугы—тъ, да види сетнишъ тѣ.

59. А първосвященници—тъ и старѣйшины—тъ и всички—тъ съвѣтъ търсахъ лъжливо свидѣтельство противъ Исуса, за да го убійтъ,

60. И не намѣрувахъ: ако и да надойдохъ много лъжливи свидѣтели, не намѣрихъ. Напаконъ дойдохъ двама лъжливи свидѣтели,

61. И рекохъ: Той каза: Могъ да развалѣ храмъ—тъ Божій, и за три дни да го съзидѣ пакъ.

62. И станъ първосвященникъ—тъ и рече му: Не отговаряшь ли? какво свидѣлствуваъ тѣзи върху ти?

63. А Исусъ мълчѣше. Отговаря първосвященникъ—тъ и казува му: Заклѣвамъ тя въ Бога живаго, да ни кажешъ, ако си ты Христосъ Сынъ Божій.

64. Казува му Исусъ, Ты рече; но казувамъ ви: Отъ сега ще видите Сына чловѣческаго че сѣди отдѣсно на сплж—тъ, и че иде на облацы—тъ небесны.

65. Тогазь първосвященникъ—тъ раздра дрехы—тъ си и казуваше: Богохулствува; каквж още потрѣбж имама за свидѣтели? ето сега чухте негово—то богохулство.

66. Що мните вы? И тѣ отговорихъ и рекохъ: Повиненъ е на смъртъ.

67. Тогази го заплювахъ въ лице—то и го бѣхтѣхъ; а други му удрѣхъ плесници,

68. И казувахъ: Проречи ни, Христе, кой е що тя удари?

69. А Петръ сѣдѣше вѣнъ на дворъ тѣ; и дойде при него

немѸ ѳдина рабынѸ, глаголющи : ѿ ты выхъ ѳси со Іисомъ Галілейскимъ.

Ѹ. Оиъ же ѿвержеса предъ всѣми, глагола : не вѣмъ, что глаголеши.

Ѹа. Изшѣдшъ же ѳмѸ ко вратѸмъ, оузрѣ ѳго дрѣгалъ, ѿ глагола ѳшымъ тамъ : ѿ сѣй вѣ со Іисомъ Назврѣомъ.

Ѹв. ѿ пакѸ ѿвержеса съ клѣтвоею, ѿкѸ не знаю чело-вѣка.

Ѹг. По малѣ же пристѣпѣвше стоѣщи, рѣша ПетровѸ : воистиннъ ѿ ты ѿ нихъ ѳси : ѿво вѣсѣда твоѧ ѿвѣ та творѣтъ.

Ѹд. Тогда начѣтъ рѣтитѣ ѿ клѣтѣ, ѿкѸ не знаю чело-вѣка. ѿ ѣвѣ пѣтель возгласѣ.

Ѹе. ѿ поманѸ Петръ глагола Іисовъ, речѣнный ѳмѸ, ѿкѸ прежде дѣже пѣтель не возгласѣтъ, трѣ крѣты ѿвержешѣса менѣ : ѿ изшѣдъ вонъ плакаса горѣкѸ.

ГЛАВА КЗ.

а. Оутрс же вывшъ, совѣтъ сотвориша всѧ архіерѣе ѿ старцы людстѸ на Іиса, ѿкѸ оубѣити ѳго :

б. ѿ свѣзѣвше ѳго ведѣша, ѿ предѣша ѳго Понтійскомъ ПѣлатѸ игѣмѸнѸ.

в. Тогда видѣвъ Іуда предѣвый ѳго, ѿкѸ ѿсѣдѣша ѳго, раскѣвса возвратѣ тридѣсѣть сребренѣки архіерѣемъ ѿ старцемъ,

г. Глагола : согрѣшихъ предѣвъ кровъ неповѣннѣю. ОиѸ же рѣша : что ѳсть намъ ; ты оубѣриши.

д. ѿ повѣргъ сребренѣки въ цѣркѸ, ѿидѣ : ѿ шѣдъ оубѣвѣса.

е. Архіерѣе же прѣемше сребренѣки рѣша : недостѣнно ѳсть вложѣти ѿхъ въ корѣнъ, понеже цѣнѧ кровѣ ѳсть.

една слугыня, и казуваше : И ты бѣше съ Исуса Галилеянина.

70. А той ся отрече прѣдъ всичкы-тѣ, и говоряше : Не знамъ що казувашь.

71. И когато излѣзе той на вратникъ-тѣ, видѣ го друга, и казува на тѣзи конто бѣхъ тамъ : И тойзи бѣ съ Исуса Назарянина.

72. И пакъ ся отрече *Петръ* съ клѣтвѣхъ : Не познавамъ *тогозъ* челоуѣка.

73. И слѣдъ малко пристѣпихъ тѣзи конто стояхъ тамъ и рекохъ на Петра : Истиниѣхъ и ты си отъ тѣхъ ; защото твое-то говоряніе тя изявява.

74. Тогазъ той начихъ да проклѣва и да ся кълне : Не знаихъ *тогозъ* челоуѣка. И тозъ-часъ пѣтель-тѣ попѣ.

75. И спомни Петръ рѣчь-тѣ на Исуса, който бѣше му реклъ : Прѣди да попѣ пѣтель-тѣ, трижды ще ся отречешъ отъ мене : и излѣзе възъ, и плака горко.

ГЛАВА 27.

1. И на сутринь-тѣ всичкы-тѣ първосвященници и старѣйшины народни сторихъ съвѣтъ противъ Исуса, да го убійтъ.

2. И като го вързахъ, заведохъ го и прѣдадохъ го на управителя Понтійскаго Пилата.

3. Тогазъ Иуда, който го прѣдаде, като видѣ че бы осъденъ, раская ся и върни тридесеть-тѣ сребърници на първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ,

4. И казуваше : Съгрѣшихъ че прѣдадохъ кръвъ неповинна. А тѣ рекохъ : Намъ що *ни е?* гледай ты.

5. И като хвърли сребърници-тѣ въ храмъ-тѣ, излѣзе, и отиде та ся обѣси.

6. А първосвященници-тѣ зѣхъ сребърници-тѣ, и рекохъ : Не е простено да ги туримъ въ храмскъ-тѣ касъ ; понеже сѣ цѣна на кръвъ.

ѳ. Совѣтъ же сотворше, кспіша ѿмн село скздѣлнице, вз погрѣвѣніе страдннмъ.

ѿ. Тѣмже наречѣса село то, село крове, до сегѡ дне.

д. Тогда свѣстса речѣнное Іереміемъ прѣрокомъ, глѡцимъ : ѿ пріаша тридѣсать срѣвреникъ, цѣнъ цѣнѣннагъ, ѣгоже цѣніша ѡ сынѡвъ Іудѣвъ :

і. И даша ѿ на село скздѣлнице, іакоже сказа мнѣ Гдѣ.

іа. Іисъ же стѡ предѣ ѿгѣмвномъ : ѿ вопроси ѣго ѿгѣмвнъ, глагола : ты ли еси Црѣ Іудейскій ; Іисъ же речѣ ѣмъ : ты глаголеши.

іа. И ѣгда нанъ глаголахъ архіерее ѿ старцы, ничесѡже ѡвѣщаваше.

іа. Тогда глагола ѣмъ Пілатъ : не слышиши ли, колика на тѡ свидѣтельствуютъ ;

іа. И не ѡвѣщѡ ѣмъ ни къ ѣдиномъ глагола, іакъ дивитса ѿгѣмвнъ сѣлѡ.

іа. На всѡкъ же прѡзѡдникъ Обычай бѣ ѿгѣмвнъ ѡпсѡати ѣдинаго нарѡда свѡзна, ѣгоже хотѡхъ.

іа. Імѡхъ же тогда свѡзана нарѡчѡта, глаголемаго Варавъ.

іа. Сокрѡвѡшѡмса же ѿмъ, речѣ ѿмъ Пілатъ : когѡ хѡщете (ѡ обоѡ) ѡпсѡи ѡ вѡмъ : Варавъ ли, ѿлѡ Іиса глѣмаго Хртѡ ;

іа. Вѣдалше во, іакъ зѡвѡсти рѡди предѡша ѣго.

іа. Сѣдѡшъ же ѣмъ на сѡдѡци, послѡ къ немъ женѡ ѣгѡ, глѡгѡщи : ничтѡже тебѣ ѿ прѡвѣднѡкъ томъ : многѡ во пострадѡхъ днѣсь во сѡбѣ ѣгѡ рѡди.

іа. Архіерее же ѿ старцы настеіша нарѡды, да ѡспрѡсѡтъ Варавъ, Іиса же погрѣвѡтъ.

іа. Ѡвѣщѡвѡ же ѿгѣмвнъ речѣ ѿмъ : когѡ хѡщете ѡ обоѡ ѡпсѡи ѡ вѡмъ ; Онѡ же рѣша : Варавъ.

іа. Глѡла ѿмъ Пілатъ : чтѡ оѣко сотворѡ Іисъ глаголемомъ Хртѡ ; глаголаша ѣмъ вси : да рѡспѡтъ вѣдетъ.

7. И като ся совѣтувахъ, купихъ съ тѣхъ нивъ-тѣ грѣчарскъ, за погребяваніе на странни.

8. За това ся нарече онази нива Кръвна нива и до днесъ.

9. Тогази ся испълни речено-то отъ Іеремія пророка, който казува : И зѣхъ тридесеть-тѣ сребърници, цѣиъ-тѣ на оцѣнени-тъ, когото оцѣнихъ отъ сынове-тѣ Израилевы,

10. И дадохъ ги за грѣчарскъ-тѣ нивъ, спорѣдъ както ми Господь заповѣда.

11. А Исусъ застанъ прѣдъ управителя ; и попыта го управитель-тъ, и казуваше : Ты ли си царь-тъ на Іудей-тѣ ? А Исусъ му рече : Ты казувашъ.

12. И когато го обвинявахъ първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ, нищо не отвѣщаваше.

13. Тогази му казува Пилать : Не чуешъ ли колко свидѣ-телствувать на връхъ тебе ?

14. И не му отговори на нищо ни едиъ рѣчь ; така що управитель-тъ ся много чужаше.

15. А на празникъ-тъ имаше обычай управитель-тъ да пуца на народъ-тъ одного отъ запрѣны-тѣ, когото бы поискали.

16. А имахъ тогази прочуть нѣкого си запрѣнъ, на име Варавъ.

17. И тѣй като бѣхъ събрани, рече имъ Пилать : кого искате да ви пуснъ ? Варавъ ли, или Исуса, нарицаемаго Христа ?

18. Понеже знаеше че отъ зависть го прѣдадохъ.

19. И когато сѣдѣше той на съдейскій-тъ прѣстоль, проводи до него жена му и казуваше : Да не струвашъ нищо на тогозь праведника ; защото много пострадахъ днесъ на-сѣнъ за него.

20. А първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ нагласихъ народъ-тъ да испросятъ Варавъ, а Исуса да погубятъ.

21. Отговори управитель-тъ и рече имъ : Кого искате отъ двамата да ви пуснъ ? А тѣ рекохъ : Варавъ.

22. Казува имъ Пилать : Но какво да правѣхъ Исуса, нарицаемаго Христа ? Казувать му вси-тѣ : Да ся распне.

ѳг. Игѣмвнх же рече: кѣе оубо ело сотворѣ; Оні же ѳзниха вопѣлахъ, глаголюще: да пропатъ едетъ.

ѳд. Видѣвъ же Пѣлатъ, ѳккѣ ничтѣже оубспѣваѣтъ, но паче молва биваѣтъ, прѣемъ вода, оубмѣ рѣцѣ преѣ народомъ, глагола: неповнненъ есмь ѿ крове праведнаго сегѣ: въ оубрѣте.

ѳе. И ѿвѣщавше вси люде рѣша: кровь егѣ на насъ ѿ на чадѣхъ нашихъ.

ѳс. Тогда ѿпсетѣ ѿмъ Варавва: Ииса же бивъ предаде ѿмъ, да егѣ пропсетъ.

ѳз. Тогда воини игѣмвновы, прѣемше Ииса на сдѣше, собрѣша нашь все множество воиннхъ.

ѳи. И совлекше егѣ, ѿдѣлаша егѣ хламѣдою червленою.

ѳѣ. И сплетше вѣнецъ ѿ тернѣа, возложиша на главѣ егѣ, ѿ трѣсть въ десницѣ егѣ: ѿ поклѣншеса на колѣнхъ преѣ нимъ, рсгахъса емѣ, глаголюще: радѣса, црѣ Исдѣнскѣй.

ѳ. И плѣснѣше нашь, прѣаша трѣсть, ѿ кѣлахъ по главѣ егѣ.

ѳа. И егѣа порсгашаса емѣ, совлекѣша сѣ негѣ баграницѣ, ѿ ѿблекѣша егѣ въ рѣзы егѣ: ѿ ведѣша егѣ на пропатѣе.

ѳв. Исходѣше же ѿбрѣтѣша члѣвка Кѣрѣнѣска, ѿменемъ Сѣмѣна: ѿ семѣ задѣша понестѣ крѣтъ егѣ.

ѳг. И пришедше на мѣсто нарицаемое Голгола, еже есть глаголемо, крѣнѣево мѣсто,

ѳд. Дѣша емѣ пѣти оцетъ сѣ желчию смѣшенъ: ѿ вкѣшь, не хотѣше пѣти.

ѳе. Распѣншѣи же егѣ, раздѣлиша рѣзы егѣ, вѣргше жрѣбѣа:

ѳс. И сѣдѣше, стрежѣхъ егѣ тѣ.

ѳз. И возложиша верхѣ главѣ егѣ винѣ егѣ написанъ: Сѣй есть Ииса, Црѣ Исдѣнскѣй.

ѳи. Тогда распѣша сѣ нимъ двѣ развѣнника, едѣнаго ѿ деснѣю ѿ едѣнаго ѿ шѣюю.

23. А управитель-тъ каза : Че какво зло е сторилъ ? А тѣ много повече выкахъ, и казувахъ : Да ся распне.

24. И като видѣ Пилатъ че нищо не ползува, но повече мѣла бива, зѣ водѣ, омы си рѣцѣ-тѣ прѣдъ народъ-тѣ, и казуваше : Пеповиненъ съмь азъ отъ кръвь-тѣ на тогось праведника ; вы да видите.

25. И отговори всичкий народъ и рече : Негова-та кръвь на насъ *да бжде*, и на чада-та наши.

26. Тогази имъ пуснѣ Варавѣ ; а Исуса би, и прѣдаде го на распятіе.

27. Тогази войни-тѣ управителиви, оттеглихъ Исуса въ прѣторіѣ-тѣ и събрахъ на връхъ него всичкий-тѣ полкъ.

28. И съблѣкохъ го та го облѣкохъ въ единъ червенъ дългъ дрехъ.

29. И сплетохъ вѣнецъ отъ тръніе, та го наложихъ на главъ тѣ му, и трѣсть въ десницѣ-тѣ му ; и колѣничихъ прѣдъ него, та му ся поругавахъ и казувахъ : Радуйся, Царю Іудейский !

30. И като го заплюхъ, зѣхъ трѣсть-тѣ, и удряхъ го по главъ-тѣ.

31. И като му ся поругахъ, съблѣкохъ му дългъ-тѣ дрехъ, та го облѣкохъ въ неговы-тѣ дрехы ; и го закарахъ да го распятъ.

32. И на излѣзваніе намѣрихъ человекъ Киринеянинъ, на име Симонъ ; него накарахъ да носи кръсть-тѣ му.

33. И като стигнѣхъ на мѣсто-то нарицаемо Голгоѳа, което ся тѣлкува Лобно мѣсто,

34. Дадохъ му да піе оцетъ размѣсенъ съсъ жльчкѣ ; и щомъ вкуснѣ, не рачаше да піе.

35. И като го распнѣхъ, сподѣлихъ си дрехы-тѣ му, и хвърлихъ жрѣбіе : за да ся събде речено-то отъ пророка : Раздѣлихъ дрехы-тѣ ми помежду си, и за облѣкло-то ми хвърлихъ жрѣбіе.

36. И сѣдѣхъ та го пазѣхъ тамо.

37. И възложихъ надъ главъ-тѣ му обвиненіе-то му написано : **ТОЙЗИ Е ИСУСЪ ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКИЙ.**

38. Тогази быхъ распяти съ него двама разбойници, единъ отъ десно и единъ отъ лѣво.

лѡ. Мимоходѡщїи же хꙋлахꙋ єгѡ, покнвѡюще главами
своими,

м. И глаголюще: разорѡди црковь и тремѡ деѡми со-
здѡди, спасїса самꙋ: ѡше снꙋ єсї Бжїи, снїди со
крѡта.

ма. Такожде же и архїерее рꙋгающеся съ книжники и
старцы [и фарїсеи,] глаголахꙋ:

мв. Иныѡ спасє, себе ли не мѡжетꙋ спасти: ѡше црѣ
їилевꙋ єсть, да снїдетꙋ нынѣ со крѡта, и вѣрземꙋ
вꙋ него.

мг. Оуповѡ на Бга: да їзбѡвнтꙋ нынѣ єгѡ, ѡше хѡшетꙋ
ємꙋ: рече бо, ѡкв Бжїи єсмь снꙋ.

мд. Тѡжде же и развѡнника распѡтаѡ съ нїмꙋ поношѡста
ємꙋ.

ме. Ө шестѡгꙋ же часѡ тмѡ вѡсть по всеї землї до часѡ
девѡтагꙋ.

мс. Ө девѡтомꙋ же часѣ возопї їсꙋз гласомꙋ велїмꙋ,
глагола: Имї, Имї, лїма саваханї; єже єсть, Бже мѡи, Бже
мѡи, вскꙋю мѡ єсї ѡставиꙋ;

мз. Иѣцыи же ѡ тꙋ стоѡщїихꙋ слышавше, глаголахꙋ, ѡкв
Илїѡ глашѡетꙋ сєй.

ми. И ѡбїе тєкꙋ єдїнꙋ ѡ нїхꙋ, и прїемꙋ рꙋбꙋ, їспѡмнвꙋ
же Оцѡта, и вонзє на трѡсть, напѡше єгѡ.

ма. Прѡчїи же глаголахꙋ: ѡстави, да вїдїмꙋ, ѡше прїїдетꙋ
Илїѡ спасти єгѡ.

и. їсꙋз же пѡки возопївꙋ гласомꙋ велїмꙋ, їспꙋстї дꙋх.

иа. И сє завѣса црковнѡѡ раздрѡса на двѡе съ вышнѡгꙋ
крѡѡ до нїжнѡгꙋ: и землѡ потрѡсєса, и кѡменїе распѡдєса:

їв. И грѡби ѡверзѡшасѡ, и многѡ тѣлесѡ оꙋсѡпшїхꙋ
стѣихꙋ вѡстѡша,

їг. И їзшєдше їз грѡвꙋ, по вѡскрїтїи єгѡ, внїдѡша во
стѣи грѡдꙋ, и ѡвнїшасѡ мнѡзѣмꙋ.

їд. Сѡтникꙋ же и їже съ нїмꙋ стрегꙋщїи їсѡ, вїдѣвше

39. А онѣзи конто минувахъ отъ тамо хуляхъ го, и кывахъ съ главы,

40. И думахъ : Ты, който разорявашъ храмъ-тъ и въ три дни го пакъ съграждашъ, спаси себе си ; ако си Сынъ Божій, слѣзь отъ кръсть-тъ.

41. Подобно и пръвосвященници-тъ съ книжници-тъ и старѣйшины-тъ ругаяхъ му ся, и казувахъ :

42. Другы е избавилъ, а пакъ себе си не може да избави : ако е Царь Израилевъ, нека слѣзе сега отъ кръсть-тъ, и ще повѣруваме въ него.

43. Упова на Бога, нека го избави сега, ако го ище ; понеже каза : Божій сынъ съмъ.

44. Съ това исто-то го укорявахъ и распяти-тъ съ него разбойници.

45. А отъ шестый часъ станъ тъма по всичкъ-тъ земѣ, до деветый часъ.

46. А около деветый часъ извика Исусъ съ голѣмъ гласъ, и казуваше ; Или, Или, лама савахѳани ? то есть : Боже мой, Боже мой, защо си мя оставилъ ?

47. И пѣкон отъ стоящы-тъ тамо, като чухъ, думахъ : Илиъ зове той.

48. И тутакси единъ отъ тѣхъ ся завтече, и зѣ гъбѣ, та ѣкъ напѣлни съ оцетъ и ѣкъ обви на трѣсть, и даваше му да пие.

49. А другы-тъ казувахъ : Остави да видимъ да ли ище дойде Илія да го избави.

50. А Исусъ, като извика пакъ съ голѣмъ гласъ, издѣхнѣ.

51. И ето завѣса-та на храмъ-тъ раздра ся на двѣ отъ горѣ до долу ; и земля-та ся потрѣсен, и камение-тъ ся распукихъхъ.

52. И гробове-тъ ся растворихъ, и много тѣлеса на умрѣлы-тъ святыи възстанѣхъхъ,

53. И като излѣзохъ отъ гробове-тъ, слѣдъ негово-то възкресеніе, влѣзохъ въ святой-тъ градъ, и явихъ ся на мнозина.

54. А стотникъ-тъ и съ него конто пазяхъ Исуса, като видѣхъ

трѣсѧ ѿ бѣвшал, оубоашасѧ стѣмъ, глаголюще: воистинноу
Бжїи Сїиѧ бѣ сѣй.

їе. Бѧхсѧ же тѣ ѿ жены мноуги ѿдалѣча зрѧще, ѡже
їдоша по Іисѣѡ ѿ Галїлеи, слѧжаще ѣмъ:

їс. Рѧзѧ нїхже бѣ Марїа Магдалиѧ, ѿ Марїа Іакѡва ѿ
Іѡсѣѡ мати, ѿ мати сїсѧ Зеведеѡвсѧ.

їз. Пѡздѣ же бѣвшсѧ, прїиде челоѡѣкъ когатѣ ѿ Ярїмаѡеѧ,
їменемѧ Іѡсѣфсѧ, ѿже ѿ самѧ оучнїса оубо Іиса:

їи. Сѣй пристѣплѧ къ Пїлатсѧ, просї тѣлесѣ Іисѡва. тогда
Пїлатѣ повелѣ дѧти тѣло.

їо. И прїемѧ тѣло Іѡсѣфсѧ, ѡбѡитѣ ѣ плащаницею чїстою,
з. И положи ѣ въ нѡвѣмѧ своемѧ грѡбѣ, ѣгоже ѿсѣчѣ
въ камени: ѿ возвалївѧ камень велїи на дѡвери грѡба,
ѡїде.

за. Бѣ же тѣ Марїа Магдалиѧ, ѿ дрсѧѧ Марїа, сѣдѧщѣ
прѧмѡ грѡба.

зв. Но оубо тїи же дѣнь, ѿже ѣсть по патцѣ, собрѧсѧ
дрхїерѣѣ ѿ фарїсѣѣ къ Пїлатсѧ,

зг. Глаголюще: гѡсподи, поманїхомѧ, ѡкѡ лстѣцѧ Ѧиѧ
речѣ ѣше сїи живѧ: по трїехѧ днѣхѧ востѧнѧ.

зд. Повелї оубо оубтвердїти грѡвѧ до трѣтїагѡ днѣ: да
не кѧкѡ пришѣдше оубченицы ѣгѡ нѡщїю, оубкрадѡтѣ ѣгѡ, ѿ
рекѡтѣ людемѧ: востѧ ѿ мѣртѡвѡхѧ: ѿ вѣдетѣ послѣднѧ
лѣсть гѡрша пѣрѡвѧ.

зе. Речѣ же їмѧ Пїлатѣ: їмѧте крстѡдїю: їдїте, оуб-
твердїте, ѡкоже вѣсте.

зс. Ѧиѧ же шѣдше оубтвердїша грѡвѧ, знѧменѡвше
камень сѧ крстѡдїю.

ГЛАВА КН.

а. Рѧзѧ вечерѧ же свѣвѡтнїи, свїтѧющи во ѣдїнѧ ѿ свѣ-
бѡтѧ, прїиде Марїа Магдалиѧ, ѿ дрсѧѧ Марїа, вїдѣти
грѡвѧ.

землетресеніе-то и *все* що станѣ, уплашихъ ся много, и думахъ : Истинѣ Сынъ Божій бѣ тойзи.

55. Тамо бѣхъ още и гледахъ издаlechъ жены много, които бѣхъ послѣдували Исуса отъ Галилеѣ, и му слугувахъ ;

56. Между които бѣше Марія Магдалина, и Марія майка-та на Иакова и на Иосія, и майка-та на сынове-тѣ Зеведеевы.

57. И когато станѣ вечерь, дойде единъ богатъ человекъ отъ Аримаѣеѣ, на име Иосифъ, който и самъ бѣше ся училъ при Исуса.

58. Той дойде при Пилата, и поиска тѣло-то Исусово. Тогази Пилатъ повелѣ да му ся даде тѣло-то ;

59. И като зѣ Иосифъ тѣло-то, обви го съ чистѣ плащаницѣ,

60. И положи го въ новій-тѣ свой гробъ, който бѣ изсѣкъ въ камъкъ-тѣ, и като привали камъкъ голѣмъ на гробъ-тѣ на врата-та, отиде сп.

61. А тамо бѣше Марія Магдалина и друга-та Марія, та сѣдахъ срѣщѣ гробъ-тѣ.

62. И на утрѣнь-тѣ, която е слѣдъ петъкъ-тѣ, събрахъ ся первосвященници-тѣ и Фарисеи-тѣ при Пилата,

63. И казувахъ : Господарю, спомнихмы, че онзи измамникъ, когато бѣ още живъ, рече : Слѣдъ три дни ще въскрѣснѣ.

64. Повели прочее да ся заварди гробъ-тѣ до третій-тѣ день, да не бы ученици-тѣ му да дойдѣтъ прѣзь ноцъ да го откраднѣтъ, и режѣтъ на народъ-тѣ : Въскрѣснѣ отъ мъртвы-тѣ ; и ще бѣде сетна-та измама по лоша отъ прѣвѣ-тѣ.

65. Рече имъ Пилатъ : Имате стражъ ; идѣте, завардѣте както знаете.

66. И тѣ отидохъ та завардихъ гробъ-тѣ, запечатахъ камъкъ-тѣ, и поставихъ стражъ.

ГЛАВА 28.

1. И като ся мишъ сѣбота-та, на разсѣмпованіе въ первый-тѣ день на седмицѣ-тѣ, дойде Марія Магдалина, и друга-та Марія, да видятъ гробъ-тѣ.

в. И сѣ трѣсхъ вѣсть вѣлій: Яггъ ко Гдѣнь сшѣдхъ сз нѣсѣ, пристѣплъ ѡвалѣ камень ѡ двѣрѣи грѡба, ѡ сѣдѣше на нѣмъ.

г. Еѣ же зрѣхъ ѣгѡ ѡкъ мѡлнѣ, ѡ ѡдѣаніе ѣгѡ вѣло ѡкъ снѣгъ.

д. О стрѣха же ѣгѡ сотрѣсѡшася стрегѡщїи, ѡ вѣша ѡкъ мѣртви.

е. Овѣщавъ же Яггъ, речѣ женѡмъ: не бѡйтеся вѣ: вѣмъ ко, ѡкъ Ииса распѣтаго ѡщете.

ѣ. Иѣсть зѣѣ: востѡ ко, ѡкоже речѣ. прїидїте, вїдїте мѣсто, ѡдѣже лежѡ Гдѣ.

з. И скѡрѡ шѣдше рѣцїте оѣченикѡмъ ѣгѡ, ѡкъ востѡ ѡ мѣртвѡхъ: ѡ сѣ варѣтѣ вѣ вх Галїлеѡ: тѡмъ ѣгѡ оѣзрїте. сѣ рѣхъ вѡмъ.

и. И ѡшѣдше скѡрѡ ѡ грѡба со стрѣхомъ ѡ радѡстїю вѣлїю, текѡстѣкъ возвѣстїти оѣченикѡмъ ѣгѡ.

ѡ. Егдѡ же ѡдѣстѣкъ возвѣстїти оѣченикѡмъ ѣгѡ, ѡ сѣ Иисъ срѣте ѡ, гѡгѡла: радѡйтеся. Оѡѣ же пристѣплъше ѡстѣкса за нѡзѣ ѣгѡ, ѡ поклонїстѣкса ѣмѡ.

ї. Тогда гѡгѡла ѡма Иисъ: не бѡйтеся: ѡдїте, возвѣстїте кратїи моѣи, да ѡдѣтѣ вх Галїлею, ѡ тѣ мѡ вїдатѣ.

ѡ. Идѡщема же ѡма, сѣ нѣцыи ѡ крѣстѡдїи прїшѣдше во градъ, возвѣстїша ѡрѣтерѣмъ всѡ вѣвшѡ.

в. И собравшеся со стѡрѣцы, совѣтѣхъ сотворїша, сребреники довольны дѡша вѡинѡмъ,

г. Гѡгѡмоше: рѣцїте, ѡкъ оѣщїцы ѣгѡ нѡщїю прїшѣдше оѣкрадѡша ѣгѡ, нѡмъ спѡщымъ.

д. И ѡще сїѣ оѣслышѡно вѣдетѣ оѣ ѡгѣмѡна, мѡ оѣтолїмъ ѣгѡ, ѡ вѡсхъ вѣспѣчѡльны сотворїмъ.

е. Оѡї же прїѣмше сребреники, сотворїша, ѡкоже насчѣни вѣша. ѡ промчѣса слѡко сїѣ во Исдѣехъ дѡже до сѣгѡ днѣ.

ѣ. Едїнїи же нѡдѣсѡте оѣченицы ѡдѡша вх Галїлею, вх гѡрс, ѡможе повелѣ ѡмъ Иисъ.

2. И ето, станж трусь голѣмъ; защото ангель Господень слѣзе отъ небе-то, та пристѣпни и отвали камькъ-тъ отъ врата-та, и сѣдяше отъ горѣ на него.

3 На гледъ бѣ той като блѣскавица, и облѣкло-то му бѣло като снѣгъ.

4. И отъ страхъ-тъ му стреснѣхъ ся стражари-тъ, и станѣхъ като мъртви.

5. А ангель-тъ отговори и рече на жены-тъ: Не бойте ся вы; защото знаѣ, че Исуса распятаго търсите.

6. Не е тука; защото възкрѣснѣ, както рече: елате, виждте мѣсто-то гдѣто лежаше Господь.

7. И скоро идѣте та кажѣте на ученицы-тъ му, че възкрѣснѣ отъ мъртвы-тъ; и ето, отхожда прѣди васъ въ Галилеѣ: тамъ ще го видите; ето, казахъ ви.

8. И излѣзохъ скоро отъ гробъ-тъ съсъ страхъ и радость голѣмъ, и завтекохъ ся да извѣстятъ на ученицы-тъ му.

9. И когато отхождахъ да извѣстятъ на ученицы-тъ му, ето Исусъ гы срѣщнѣ, и каза: Радуйте ся. А тѣ пристѣпихъ, та ся уловихъ за нозѣ-тъ му, и поклонихъ му ся.

10. Тогази казува имъ Исусъ: Не бойте ся; идѣте, извѣстѣте на братія-та ми, да идѣтъ въ Галилеѣ, и тамъ ще мя видятъ.

11. А когато тѣ отивахъ, ето нѣкои отъ стражъ-тъ дойдохъ въ градъ-тъ, и извѣстихъ на първосвященницы-тъ, всичко що бѣ станѣло.

12. И *тъ* като ся събрахъ съсъ старѣйшины-тъ, и като ся съвѣтувахъ, дадохъ на войны-тъ сребро довольно,

13. И думахъ *имѣ*: Речѣте че ученицы-тъ му дойдохъ прѣзь пощъ и го откраднѣхъ, когато ный спѣхмы.

14. И ако ся чуе това прѣдъ управителя, ный ще го убѣдимъ, и ще сторимъ вы да шѣмате грѣхъ.

15. И тѣ като зѣхъ пары-тъ, сторихъ както быхъ научени. И разчу ся това слово между Иудей-тъ даже и до днесъ.

16. А единадесеть-тъ ученици отидохъ въ Галилеѣ, на горѣ-тъ дѣто имъ зарѣча Исусъ.

зї. П̄ вїдѣвше єгò, поклонїшася ємò: Өвн же оуѣсм-
нѣшася.

пї. П̄ прїстѣпль Іисъ, речє ѱмъ глагòла: дадєса мнѣ вса́ка
влáсть на нѣсї и на землї.

дї. Шєдше оубо нагчїте вса́ я́зыки, крѣта́ще ѱхъ во ѱма
С̄ца́ и С̄на́ и С̄т̄а́гw Д̄ха́,

к̄. Оуча́ше ѱхъ блюстї вса́, є́лика заповѣдахъ вамъ:
и сє́ азъ съ вами єсмь во вса́ днї до скончáнїа вѣка.
А́мїнь.

17. И като го видѣхъ, поклонихъ му ся; а пѣкоп ся усумнихъ.

18. И пристѣпи Иисусъ та имъ говори и рече: Даде ми ся всяка власть на небе-то и на земѣ-тъ.

19. Идѣте прочее научѣте всички-тъ народы, и кръщавайте гы въ име-то на Отца и Сына и Святаго Духа;

20. И учѣте гы да пазятъ всичко що съмь ви заповѣдалъ; и ето, азъ съмь съ васъ прѣзъ всички-тъ деніе, до скончаніе-то на вѣка. Аминь.

Ѡ МАРКА

СВАТОЕ БЛАГОВѢСТВОВАНИЕ.

ГЛАВА А.

а. Зачало єѵѣліа Ііса Хрѣта, Сіа Бжіа :

б. Іакоже єсть писано во пррощѣхъ : сє азъ посылаю Ангга моего предъ лицемъ твоимъ, ѡже оуготовитъ пѣть твою предъ тобою.

в. Гласъ вопіюшаго въ пстыни : оуготовайте пѣть Гднъ, правы творите стези єгѡ.

г. Бысть Іѡаннъ крестай въ пстыни, ѡ проповѣдаа кршєніе поканіа во ѡпшєніе грѣхѡвъ.

д. Ѣ исхождаше къ немѡ вса Іздейская страна, ѡ Іерсалимаане : ѡ крещася вси во Іорданѣ рѣцѣ ѡ негѡ, исповѣдающе грѣхи своа.

е. Бѣ же Іѡаннъ ѡколченъ власи велелѣжди, ѡ поасъ оѡсменъ ѡ чреслѣхъ єгѡ, ѡ іадыи акріды ѡ медъ дивій.

ж. Ѣ проповѣдаше, глгола : градѣтъ крѣпай менє, во слѣдъ менє, ємѡже нѣсмь достѡннъ преклонса разрѣшити ремєнь сапѡгъ єгѡ.

з. Азъ оѡкъв крѣтихъ въ водою : той же крѣтитъ въ Дѡмъ стѣимъ.

и. Ѣ бысть во онѣхъ днєхъ, прїде Іісъ ѡ Назарєта Галилейскаго, ѡ крѣтиса ѡ Іѡанна во Іорданѣ.

і. Ѣ акѣе, восхода ѡ воды, видѣ разводася нѣсл, ѡ Дѡа іакъ гласка, сходяша наъ :

ОТЪ МАРКА

СВЯТО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ.

ГЛАВА 1.

1. Зачало на благовѣстіе-то на Исуса Христа, Сына Божія.

2. Както е писано въ пророцы-тѣ: Ето, азъ проваждамъ вѣститель-тѣ си прѣдъ лице-то ти, който ще приготви твой-тѣ пѣть прѣдъ тебе.

3. Гласъ на одного, който выка въ пустыніѣ-тѣ: Пригответе пѣть-тѣ Господень, правы правѣте неговы-тѣ пѣтеки.

4. Дойде Іоаннъ та крыщаваше въ пустыніѣ-тѣ, и проповѣдуваше крещеніе на покаяніе за прощаваніе на грѣхове-тѣ.

5. И излѣзуваше къмъ него всичка-та страна Іудейска, и Іерусалимляне-тѣ, и крыщаваша ся всички-тѣ отъ него въ рѣкѣ-тѣ Іорданъ, като исповѣдувахъ грѣхове-тѣ си.

6. А Іоаннъ носяше дрехъ отъ камилскы космы, и коженъ поясъ около чрѣсла-та си, и ядѣше акриды и медъ дивъ.

7. И проповѣдуваше и казуваше: Слѣдъ мене иде по крѣпкій-тѣ отъ мене, на когото не съмь достоинъ да ся прѣклонѣи и да развържъ ремикъ-тѣ на обуца-та му.

8. Азъ вы крѣстихъ съ воджъ: а той ще вы крѣсти съ Духъ Святый.

9. И прѣзъ олѣзи деніе дойде Исусъ отъ Назаретъ Галилейскый, и крѣсти ся отъ Іоанна въ Іорданъ.

10. И тутакси като възлѣзуваше отъ воджъ-тѣ, видѣ че ся растваряхъ небеса-та, и Духъ-тѣ като гължбъ слѣзуваше на него.

дл. И гласъ бысть съ нбсѣ: ты еси Сїиъ мой возлюблен-
ный, ѡ немже бѣговолѣхъ.

дл. И ѡбѣ дѣхъ ѡзведѣ егѡ въ псстыню.

дл. И бѣ тѣ въ псстыни днѣи четыредесать, ѡскршамь
сатаню, и бѣ со звѣрми: и Анггліи слзжѡхъ емѣ.

дл. По преданїи же Іванновѣ, прїиде Іисъ въ Галїлею,
проповѣдалъ еѡмѣ црѣвїа Бжїа,

дл. И глагола, ѡакъ ѡсполнїса время, и приближїса црѣвїе
Бжїе: покаїтеса, и звѣршїте во еѡмѣ.

дл. Ходѡ же при морїи Галїлеестѣмъ, видѣ Сїмѡна и
Андрѣа брата тогѡ Сїмѡна, вметѡюща мрѣжи въ море:
бѣста ко рыбарю.

дл. И рече ѡма Іисъ: прїидїта во слѣдъ менѣ, и сотворю
васъ быти ловцыи чловѣкѡмъ.

дл. И ѡбѣ ѡстѡвльше мрѣжи своѡ, по немъ ѡдѡста.

дл. И прешѣдъ малѡ ѡтѣдъ, ѡзрѣ Іакѡва Зеведѣова и
Іванна брата егѡ, и тѡ въ кораблїи стрѡяща мрѣжа:

дл. И ѡбѣ воззвѡ ѡ: и ѡстѡвльше Оцѡ своего Зеведѣа въ
кораблїи съ наѣмнїкїи, по немъ ѡдѡста.

дл. И вїндѡша въ Капернаѡмъ: и ѡбѣ въ сзбѡвты
вшѣдъ въ соннїце, ѡчѡше.

дл. И дивѡхъса ѡ ѡчѣнїи егѡ: бѣ бо ѡчѡ ѡхъ ѡакъ
влѡсть ѡмїи, и не ѡакъ книжнїцы.

дл. И бѣ въ соннїци ѡхъ чловѣкъ въ дѡсѣ нечїстѣ, и
воззвѡ,

дл. Глагола: ѡстѡвн, что намъ и тебѣ, Іисе Назарянїне;
прїшѣлъ еси погвѣнїти насъ: вѣмъ тѡ, кто еси, Сѣиъ
Бжїи.

дл. И запретї емѣ Іисъ, глагола: ѡмолчї, и ѡзыдї ѡз
негѡ.

дл. И страсѣ егѡ дѣхъ нечїстый, и возопї гласомъ вели-
кимъ, и ѡзыде ѡз негѡ.

дл. И ѡчѡсѡшасѡ всї, ѡкоже стѡзѡтїса ѡмъ къ себѣ,

11. И гласъ бы отъ небе-то : Ты си Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ.

12. И той часъ Духъ-тъ го извожда въ пустыниѣ-тѣ.

13. И тамо бѣ въ пустыниѣ-тѣ четиридесетъ дни и ся искушаваше отъ Сатанѣ ; и бѣше съсь звѣрове-тъ ; и ангели-тъ му служахъ.

14. А отъ какъ бы прѣдаденъ Иоаниѣ, дойде Исусъ въ Галилеѣ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то Божіе,

15. И казуваше : Врѣме-то ся испълни, и приближи царство-то Божіе ; покайте ся и вѣрувайте въ благовѣстіе-то.

16. А когато пътуваше по край Галилейско-то море, видѣ Симона и Андрея брата му, че хвърляхъ мръжъ въ море-то ; понеже бѣхъ рыболовци.

17. И рече имъ Исусъ : Елате слѣдъ мене, и ще вы направѣ да бѣдете ловци на человекы.

18. И тутакси оставихъ мръжы-тъ си, и послѣдувахъ го.

19. И като позаминѣ отъ тамо малко, видѣ Іакова Зеведеева и Иоанна брата му, и тѣхъ въ ладіѣ-тѣ че си кърпѣхъ мръжы-тъ.

20. И тутакси гы позова, и *ты* оставихъ бащъ си Зеведея въ ладіѣ-тѣ съ наемници-тъ, и отидохъ слѣдъ него.

21. И влѣзохъ въ Капернаумъ ; и наскоро въ сѣботѣ влѣзе Исусъ въ съборище-то и учаше.

22. И удивявахъ ся на ученіе-то му ; защото гы учаше като нѣкой който има власть, а не както книжници-тъ.

23. И имаше въ съборище-то имъ человекъ съ нечистъ духъ, та извика,

24. И казуваше : Остави *ны* ; що имашъ ты съ насъ, Исусе Назарянине ? дошелъ си да ны погубишь ли ? Познавамъ тя кой си, Святыи Божій.

25. И запрѣти му Исусъ, и рече ; Млъкни, и излѣзь изъ него.

26. И нечистый-тъ духъ, като го покѣса, извика съ голѣмъ гласъ и излѣзе изъ него.

27. И всичкы ся смаяхъ, штоо разискувахъ помежду си, и

глаголюшымз : что єсть сїе ; и что оученїе новое сїе, іакъ во
Области и дєховнмз нечїстымз велїтз, и посласаютз єгѡ ;
кн. Изыде же слєхз єгѡ ѡбїе во всю страну Галїлей-
скє.

кѡ. И ѡбїе из соннїца ишєдше, прїидѡша вз дѡмз
Сїмѡновз и Андрєевз, со Іакѡвомз и Іѡанномз.

л. Тєма же Сїмѡнова лежалше Огнємз жєгѡма : и ѡбїе
глаголаша ємѡ ѡ нєї.

лѧ. И прїстєпль воздвїже ю, ємь за рєкє єл : и ѡставн
ю Огнь ѡбїе, и сажалше їмз.

лѡ. Пѡздѣ же бывшє, єгдѧ захождѧше солнце, приношалє
кз немѡ всѧ недєжныѧ и вѣснѧ.

лг. И вѣ весь градз собралє кз двєремз.

лд. И ищєклѧ многн слѣ стрѧждєщїѧ различнїмн недєгн,
и вѣсы многн илєгнѧ, и не ѡставлѧше глагѡлатн вѣсы, іакъ
вѣдалє єгѡ Хрїтѧ сѡша.

лє. И оутрѡ, нѡшн сѡшеї сѣлѡн, востѧвз, илєде, и иде вз
пєсто мѣсто, и тѡ мѧтєвє дѣлше.

лє. И гнѧша єгѡ Сїмѡнз, и иже сз нїмз :

лє. И ѡбрѣтше єгѡ, глагѡлаша ємѡ, іакъ всї тебє ищєтз.

лн. И глагѡла їмз : идемз вз блїжнїѧ вєсн и грады, да
и тамѡ проповѣмз : на сїе во илєдѡхз.

лѡ. И вѣ проповѣдал на соннїцѧхз илєхз, во всєй Галїлєн,
и вѣсы илєгонѧ.

лѧ. И прїидє кз немѡ прокажєнєз, молѧ єгѡ и на колѣнє
прїпѧдал прєд нїмз, и глагѡла ємѡ, іакъ, илє хѡшеши,
мѡжеши мѧ ѡчїстїтн.

лѧ. Иисз же мѧрдовѧвз, простєрєз рєкє, коснєсѧ єгѡ,
и глагѡла ємѡ : хѡшє, ѡчїстїсѧ.

лѡ. И рєкєшє ємѡ, ѡбїе ѡидє ѡ нєгѡ прокажєнїе, и чїстєз
кысть.

лг. И запрєцєз ємѡ, ѡбїе илєгнѧ єгѡ :

лд. И глагѡла ємѡ : блюдї, нїкомѡже нїчєсѡже рєцї : но

думахъ: Що е това? Кое е това ново учение, щото съ власть повелѣва и на нечисты-тъ духове, и послушуватъ го.

28. И разчу ся слухъ-тъ неговъ наскоро по всичкѣ-тъ околностъ на Галилеѣ.

29. И щомъ излѣзохъ изъ съборище-то, дойдохъ съ Иакова и Иоанна въ къщѣ-тъ на Симона и Андрея:

30. А тъща-та Сиимова дежаше огничава, и тутакси му казувать за неѣ.

31. И пристѣпн та ѣ дигнѣ, като ѣ хванѣ за рѣкѣ-тъ; и на часъ-тъ ѣ остави огница-та, и слутуваше имъ.

32. И като ся свечери, когато залѣзе слънце-то, доведохъ му всичкы-тъ конто бѣхъ злѣ, и бѣспуемы-тъ:

33. И всякий-тъ градъ ся бѣ събралъ прѣдъ врата-та.

34. И исцѣли мнозина конто бѣхъ злѣ отъ разны болѣсти, и много бѣсове испѣди, и не оставяше бѣсове-тъ да говорятъ, понеже го познавахъ *че е Христосъ*.

35. И сутринь-тъ, много рано, станѣ та излѣзе, и отиде въ пусто мѣсто, и тамо ся моляше.

36. И оттичахъ слѣдъ него Симонъ и конто бѣхъ съ него.

37. И като го намѣрихъ, казувать му: Всичкы тебе търсятъ.

38. И казува имъ: Да идемъ въ блискы-тъ паланкы, да проповѣдаемъ и тамъ; защото съмъ за това излѣзълъ.

39. И тъй проповѣдуваше по соборища-та имъ по всичкѣ Галилеѣ, и испѣждаше бѣсове-тъ.

40. И идува при него единъ прокаженъ, та му ся моляше и колѣничаше прѣдъ него и казуваше му: Ако да ищешъ, можешъ да мя очистишь.

41. А Исусъ ся смилн и прострѣ рѣкѣ, та ся допрѣ до него, и казува му: Ищѣ, очистенъ бѣди.

42. И като изрече *туй*, тутакси ся махнѣ отъ него проказа-та, и ся очисти.

43. И като му запрѣти строго, тозь-часъ го отпрати,

44. И казува му: Гледай никому нищо да не речешъ; но иди,

шѳдз покажиса іерееви, ѳ принесї за ѳчищенїе твоѳ, іѳже повелѳ Мѳѳсїи, во свидѳтельство ѳмз.

ме. Оѳз же ѳзшѳдз начѳтз проповѳдати многѳ ѳ проносїти слѳво: іѳкоже ктомѳ не мощї ѳмѳ іѳвѳ во градз внїти: но внѳ вз пзстыѳз мѳстѳѳз вѳ: ѳ прихождѳхз кз немѳ ѳвсіѳдз.

ГЛАВА Ѳ.

а. ѳ внїде пѳки вз Капернаѳмз по днѳхз: ѳ слышано бысть, іѳкѳ вз домѳ ѳсть.

б. ѳ ѳвїе сокращася многї, іѳкоже ктомѳ не вмѳщѳтиса ни при двѳрехз: ѳ глаголаше ѳмз слѳво.

в. ѳ прїдѳша кз немѳ, носѳще разслабленна (жїлми), носїма четѳрми:

д. ѳ не могѳщымз прикнїжитиса кз немѳ нарѳда рѳди, ѳкрыша покрѳвз, ѳдѳже вѳ, ѳ прокопѳвше свѳсиша ѳдрз, на немѳже разслабленный лежѳше.

е. Внїдѳвз же Іисз вѳрс ѳхз, глгола разслабленномз: чѳдо, ѳпсѳѳїютсѳ теѳѳ грѳсї твої.

ѳ. Бѳхз же иѳцын ѳ кнїжникз тѳ сѳдѳше, ѳ помышлѳюще вз сердцаѳз своїхз:

з. Чтѳ сѳї тѳкѳ глаголетз хзлы; ктѳ мѳжетз ѳставлѳти грѳхї, тѳкмѳ ѳдїнз Бѳз;

и. ѳ ѳвїе разсмѳвз Іисз дѳомз своїмз, іѳкѳ тѳкѳ тїи помышлѳютз вз сеѳѳ, речѳ ѳмз: чтѳ сїѳ помышлѳете вз сердцаѳз вѳшнїхз;

ѳ. Чтѳ ѳсть оѳдѳбѳе; рещї разслабленномз: ѳпсѳѳїютсѳ теѳѳ грѳсї: ѳлї рещї: востѳни, ѳ возмї ѳдрз твої, ѳ ходї;

г. Но да оѳвѳсте, іѳкѳ власть ѳмѳть Снѳз члѳвѳческїи на землї ѳпсѳѳїтї грѳхї, (глагола разслабленномз:)

аї. Теѳѳ глголю: востѳни, ѳ возмї ѳдрз твої, ѳ ѳдї вз дѳмз твої.

покажи себе си на священника, и принеси за очищение-то си това, което е Моисей повелѣлъ, за свидѣтельство тѣмъ.

45. А той щомъ излѣзе, начинъ да проповѣдува много и да разнося слово-то, така що Исусъ не можаше вече да влѣзе явно въ нѣкой градъ; но вѣнъ въ пусты мѣста бѣ, и идяхъ при него отъ всякъдѣ.

ГЛАВА 2.

1. И слѣдъ нѣколко дни влѣзе пакъ въ Капернаумъ; и чу ся че е въ единъ къщъ.

2. И тутакси ся събрахъ мнозина, така що не ги побираше вече нищо прѣдъ врата-та *мѣсто-то*; и говоряше имъ слово-то.

3. И идувать при него та му доносятъ единъ разслабенъ, носенъ отъ четириа.

4. И като не можахъ да приближать до него поради народъ-тъ, раскрыхъ покрывъ-тъ дѣто бѣше, и го разбихъ, та спуснхъ одръ-тъ, на който лежаше разслабении-тъ.

5. А Исусъ видѣ вѣрж-тъ имъ, и казува на разслабениа: Сынокъ, прощавать ти ся грѣхове-тъ ти.

6. А имаше нѣкои отъ книжници-тъ тамо, които сѣдѣхъ, и размысляхъ въ сѣрдца-та си:

7. Що говори тойзи така хулы? Кой може да прощава грѣхове, освѣнь одного Бога?

8. И тутакси като позна Исусъ съ духъ-тъ си, че така размыслявать въ себе си, рече имъ: Защо мыслите това въ сѣрдца-та си?

9. Кое е по лесно, да рекъ разслабениому: Прощавать ти ся грѣхове-тъ ли, или да рекъ: Стани, и земли одръ-тъ си и ходи?

10. Но за да познаете че власть има Сынъ чловѣческый на земь-тъ да прощава грѣхове, (казува на разслабении-тъ):

11. Тебѣ казувамъ: Стани и земли одръ-тъ си, и иди у дома си.

ѳі. И востѧ ѡбїе, и взѣмз Ѡдрз, и зыде преѧ всѣмн : ѡкв дивїтисѧ всѣмз, и слѧвити Б҃га, гл҃голющымз, ѡкв николїже тѧкв видѣхомз.

ѳі. И и зыде пѧки кз морю : и весь народз и дѧше кз немс, и оучѧше и хз.

ѧі. И мимоградый видѣ Левїю Ялфѣова, сѣдѧща на мытницѣ, и гл҃гола ѣмс : по мнѣ градн. и востѧвз вз слѣдз ѣгв и де.

ѣі. И бысть возлежѧщс ѣмс вз домс ѣгв, и мнози мытарн и грѣшницы возлежѧхс со Иисомз и со оученикн ѣгв : бѧхс бо мнози, и по немз и доша.

ѣі. И книжницы и Фарїсеѣ видѣвшс ѣгв іадѧща сз мытарн и грѣшники, гл҃голахс оученикѡмз ѣгв : что ѡкв сз мытарн и грѣшники іѧстз и пїетз ;

зї. И слышавз Иис, гл҃гола имз : не трѣбзютз здравїи врачѧ, но болѧщїи. не прїидѡхз призвѧти праведники, но грѣшники на покаїнїе.

иї. И бѧхс оученицѧ Ивѧнновы и Фарїсеїстїи постѧщс : и прїидѡша и гл҃голаша ѣмс : почто оученицѧ Ивѧнновы и Фарїсеїстїи постѧтсѧ, ѧ твои оученицѧ не постѧтсѧ ;

ѧі. И речѣ имз Иис : ѣдѧ мѡгстз сїове крѧчнїи, доидеже женихз сз нїми ѣсть, постїтисѧ ; ѣліко времѧ сз собѡю имстз женихѧ, не мѡгстз постїтисѧ :

к. Прїидстз же днїе, ѣгдѧ ѡнїметсѧ ѡ нїхз женихз, и тогдѧ постѧтсѧ вз тѧл днї.

кѧ. И нїктоже приложенїѧ плѧта негѣмена прїшнѧветз кз рїзѣ ветсѣ : ѡше ли же нн : возметз конѣцз ѣгв нѡвое ѡ ветхагв, и гѡрша днрѧ есдетз.

кв. И нїктоже вливѧетз вїнѧ нѡва вз мѣхн ветхн : ѡше ли же нн, просадїтз вїнѡ нѡвое мѣхн, и вїнѡ пролїетсѧ, и мѣсн погїбнстз : но вїнѡ нѡвое вз мѣхн нѡвы влїѧти.

кг. И бысть мимоходїти ѣмс вз сѣбѡты сквозѣ сѣканїѧ,

12. И станѣ тутакси, и като дигнѣ одрѣ-тъ си, излѣзе прѣдѣ всичкы-тъ; така щото всичкы ся чудяхѣ, и славяхѣ Бога, и думахѣ : Никогы така не смы виждали.

13. И излѣзе пакѣ край море-то, и всичкый-тъ народѣ идяхѣ при него, и учаше гы.

14. И като минуваше, видѣ Левія Алфеова, че сѣдяше на мытарнищѣ-тъ; и казува му : Ела слѣдѣ мене. И *той* станѣ и отиде слѣдѣ него.

15. И когато бѣше на трапезѣ въ къщѣ-тъ му, много мытари и грѣшници бѣхѣ насѣдали наедно съ Исуса и ученицы-тъ неговы; защото бѣхѣ мнозина, и послѣдувахѣ го.

16. И книжници-тъ и Фарисей-тъ, като видѣхѣ че яде съ мытари-тъ и грѣшници-тъ, казувахѣ на ученицы-тъ му : Защо съ мытари-тъ и грѣшници-тъ яде и пие ?

17. И като чу Исусѣ, казува имѣ : Нѣматъ нуждѣ за лѣкарь здрави-тъ, но болни-тъ; не дойдохѣ да призовѣ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на покаяніе.

18. А Иоанновы-тъ и Фарисейскы-тъ ученици постяхѣ; и идватъ и казуватъ му : Защо Иоаннови-тъ и Фарисейскы-тъ ученици постятъ, а твои-тъ ученици не постятъ ?

19. И рече имѣ Исусѣ : Могѣтъ ли свадбари-тъ да постятъ, до като е младоженикъ-тъ съ тѣхѣ ? Колкото врѣме иматъ младоженикъ-тъ съ тѣхѣ си, не могѣтъ да постятъ.

20. Ще дойдѣтъ обаче дни, когато ся отнеме младоженикъ-тъ отъ тѣхѣ, и тогази въ онѣзи дни ще постятъ.

21. И никой не пришива кърпѣ отъ небѣлено платно на ветхѣ дрехѣ; а инакъ, ново-то, което *ся туря да* запълни, отдира отъ ветхо-то, и съдрано-то бива по лошо.

22. И никой не налива ново вино въ ветхы мѣхове; а инакъ, ново-то вино ще распукне мѣхове-тъ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тъ ся развалятъ; но трѣба ново вино да ся налива въ новы мѣхове.

23. И въ единѣ сѣбботѣ когато минуваше прѣзъ сѣдѣбы-тъ,

и начаша оученицы егво псгть творити, востерзавоюще класы.

кд. И фарисее глголахс емс: виждь, что творатъ въ свевоты, егвоже не достонтъ;

ке. И той глголаше имъ: икъсте ли николіже члй, что сотвори дбдъ, егда требованіе имк, и взалка самъ, и иже съ нимъ;

кз. Какъ вииде въ домъ Бжій при Авіадарѣ архіереи, и хлбкы предложѣнїа снѣдѣ, иже не достоаше їасти токму іереемъ, и дадѣ и сщымъ съ нимъ;

кз. И глголаше имъ: свевота челоѣка ради бысть, а не челоѣкъ свевоты ради.

ки. Темже гдъ естъ Сїхъ челоѣческой и свевотѣ.

ГЛАВА Ҫ.

а. И вииде пакн въ сонмище, и бѣ тамъ челоѣкъ съхъ имый рскс.

б. И назирахс егд, аще въ свевоты ищклитъ егд, да нашь возглагомотъ.

в. И глгола челоѣкъ съхъ имшшемъ рскс: стани посреѣ.

г. И глагола имъ: достонтъ ли въ свевоты добрѣ творити, или слѣ творити; дшс спастн, или погсвѣити; они же молчашс.

е. И возрѣвъ на нихъ со гнѣвомъ, скорѣа ѡ ѡкаменѣнїи сердѣцъ ихъ, глгола челоѣкъ: прострн рскс твою. и прострѣ: и оутвердїса рска егво цѣла їакъ дрсгал.

з. И ишздше фарисее, авїе съ ирвдіаны совѣтъ творашс нашь, какъ егд погсвѣатъ.

з. Иисъ же вииде со оученикн своїми къ морю: и многъ народъ ѡ Галїеи по немъ иде, и ѡ їсденъ,

наченѣхъ ученици-тъ му да кѣсать класове-тъ като вървѣхъ по пѣть-тъ.

24. И Фарисей-тъ му казувахъ : Виждь, що правять въ сѣботѣ, което не е простено ?

25. И той имъ казуваше : Не сте ли чели никога, що стори Давидъ, когато му станѣ нужда, и огладиѣ той и които бѣхъ съ него ;

26. Какъ влѣзе въ домъ-тъ Божій во врѣме-то на първосвященника Авіаѳара, та изѣде хлѣбове-тъ на прѣдложеніе-то, които не е простено освѣнь на священници-тъ да ги ядѣтъ ; даде още и на онѣзи които бѣхъ съ него ?

27. И казуваше имъ : Сѣбота-та е станѣла за чловѣка, а не чловѣкъ за сѣботѣ-тѣ.

28. Така що Сынь чловѣческій е Господарь и на сѣботѣ-тѣ.

ГЛАВА 3.

1. И влѣзе пакъ въ съборище-то, и тамо бѣше нѣкой си чловѣкъ който имаше рѣкѣ-тѣ си изсѣхнѣла ;

2. И съгледвахъ го, да ли ще въ сѣботенъ день да го исцѣли, за да го обвинять.

3. И казува на чловѣка който имаше рѣкѣ-тѣ си изсѣхнѣла : Исправи ся на срѣдъ.

4. И казува имъ : Простено ли е сѣботенъ день да прави нѣкой добро, или да прави зло : да спасе ли душѣ, или да погуби ? а тѣ мълчѣхъ.

5. А като ги изгледа съ гнѣвъ, паскърбенъ за окамененіе-то на сърдце-то имъ, казува на чловѣкъ-тъ : Простри рѣкѣ-тѣ си. И прострѣ ; и възсталоу ся рѣка-та му здрава както друга-та.

6. И щомъ излѣзихъ Фарисей-тъ, тутакси совѣтъ сторихъ съ Иродіаны-тъ противъ него, какъ да го погубять.

7. А Исусъ трѣгнѣ съ ученицы-тъ си къмъ море-то ; и отидохъ слѣдъ него много множество отъ Галилеѣ и отъ Иудеѣ,

н. И ѿ Йерусалима, и ѿ Идзмен, и со Онагѡ пола Іордана, и ѿ Тѹра и Сїдѡна, мноґество мноґое, слышавше, єлика твораше, (и) прїидѡша кз немѡ.

д. И рече оҹчїнкѡмз своимз, да корабль вѡдетз оҹ негѡ народа рѡди, да не стґжаїютз ємѡ.

ї. Мноґи бо иґцѣли, іакоже нападати на негѡ, да ємѡ прикѡснѹтса, єлицы иґмѣахґ рѡны :

дї. И дґси нечїстїи єґдѡ вїдѡахґ єгѡ, припадѡхґ кз немѡ и звѡахґ, гѡґолюще, іако тѡ єси Сїѹз Бґїї :

єї. И мноґѡ преїіаше иґмз, да не іавлена єґѡ сотворѡтз.

ґї. И взїде на горѡ, и призвѡ, иґже хотѡше самз : и прїидѡша кз немѡ.

дї. И сотвори дванадесѡте, да вѡдѡтз сз нїмз и да посылѡетз иґхґ проповѣдати,

єї. И иґмѣти влѡсть цѣлїти недѡґи, и иґгонїти бѣсы :

ѕї. И нарече Сїмѡнґ иґма Пѣтрз :

ѕї. И Іаковѡ Зеведѡва, и Іѡанна брѡта Іаковѡва : и нарече иґма иґмена Коанерґесз, єже єсть, сїѡ грѡмѡва :

иї. И Андрѡа, и Фїліппа, и Варѡоломѡа, и Матѡеѡа, и Фѡмѡс, и Іаковѡ Алфѡва, и Фаддѡа, и Сїмѡна Кananїта,

дї. И Ісдґс Іскарїѡтскаґо, иґже и предадѡ єґѡ.

к. И прїидѡша вз дѡмз : и собрѡса пѡки народз, іако не моцїи иґмз ни хлѣба іѡсти.

ка. И слышавше иґже вѡахґ оҹ негѡ, иґзидѡша, да иґмѡтз єґѡ. гѡґолахґ во, іако неїстовз єсть.

кв. И книґници, иґже ѿ Йерусалима низшѡдшїи, гѡґолахґ, іако веельзевѡла иґмѡт, и іако ѡ кнѡзѣ бѣсовѣмз иґзгонїтз бѣсы.

кґ. И призвѡвз иґхґ, вз прїтчахґ глаґѡлаше иґмз : кѡкѡ мѡжетз сѡтанѡ сѡтанѡ иґзгонїти ;

кд. И іако цѡтво на сѡ раздѣлїтса, не мѡжетз стѡти цѡтво тѡ :

8. И отъ Иерусалимъ, и отъ Идумейъ, и изъ отвѣдь Иорданъ; и изъ около Тиръ и Сидонъ, много множество, като бѣхъ чули колко *чудеса* правяше, дойдохъ при него.

9. И рече на ученицы-тѣ си да го очакува една ладія поради народъ-тѣ, за да го не притѣсняватъ.

10. Защото исцѣли мнозина, така що оиѣзи които имахъ болѣсти нападахъ на него, за да ся допрѣтъ до него.

11. И нечисти-тѣ духове, когато го виждахъ, припадахъ му, и выкахъ: Ты си Сынъ Божій.

12. И много имъ запрѣщаваше, да го не изявляватъ.

13. И възлѣзе на горъ-тѣ, и призова *онѣзи* които ищѣше той; и отидохъ при него.

14. И стори дванадесеть, да бѣдѣтъ съ него, и да ги испроважда да проповѣдуватъ,

15. И да иматъ власть да исцѣляватъ болѣсти-тѣ, и да испѣждатъ бѣсове-тѣ;

16. И приложи на Симона име Петръ;

17. И Иакова Зеведеева, и Иоанна брата Иакова, и приложи имъ имена Воанергесъ, то есть, сынове на грѣмъ-тѣ:

18. И Андрея, и Филиппа, и Вареоломея, и Матѣя, и Томъ, и Иакова Алфеева, и Фаддея, и Симона Кананита;

19. И Иудъ Искаріотскаго, който го и прѣдаде.

20. И идувать въ единъ домъ, и събира ся пакъ *много* народъ, така що тѣ не можахъ ниго хлѣбъ да ядѣтъ.

21. И като чухъ свои-тѣ му, излѣзохъ да го уловятъ; защото казувахъ, че не е на себе си.

22. И книжници-тѣ, които бѣхъ слѣзнили отъ Иерусалимъ, казувахъ, че има Веелзевуль, и че съ началникъ-тѣ на бѣсове-тѣ испѣжда бѣсове-тѣ.

23. И като ги призова, говоряше имъ съ притчы: Какъ може Сатана да испѣжда Сатанъ?

24. И ако едно царство ся раздѣли противъ себе си, онова царство не може да устон.

ке. И љще дѡмъ на сѧ раздѣлѣтса, не мѡжетъ стѧти дѡмъ тоѡ :

кв. И љще сатанѧ востѧ на сѧ самъ и раздѣлѣса, не мѡжетъ стѧти, но конѣцъ ѡмать.

кз. Пиктоже мѡжетъ сосѣды крѣпкагѡ, вшѣдъ въ дѡмъ ѣгѡ, расхѣтити, љще не пѣрвѣе крѣпкаго свѧжетъ : и тогда дѡмъ ѣгѡ расхѣтитъ.

кн. Амѣнь гл̄голю вамъ, ѡкѡ всѧ ѡпсѣгѧтса согрѣшѣнѣя сынѡмъ челоѡчѣскимъ, и хслѣнѣя, ѣлѣка љще восхлѧтъ :

ко. А ѡже восхлѧтъ на д̄ха с̄гѧго, не ѡмать ѡпсѣнѣя во вѣки, но повѣненъ ѣсть вѣчномъ сздѡ :

л. Занѣ гл̄голахъ : д̄ха нечѣстаго ѡмать.

ла. Прѣндѡша оубѡ мѣи и братѣя ѣгѡ, и виѣ стоѡще послѧша къ немѡ, зовѡще ѣгѡ.

лв. И сѣдѡше народъ Окрестъ ѣгѡ. рѣша же ѣмѡ : сѣ мѣи твоѡ и братѣя твоѡ и сестрѣ твоѡ виѣ ѡшгѧ тебѣ.

лг. И ѡвѣща ѡмъ, гл̄гола : кто ѣсть мѣи моѡ, илѣ братѣя моѡ ;

лд. И соглѡдавъ Окрестъ себѣ сѣдѡщѣя, гл̄гола : сѣ мѣи моѡ и братѣя моѡ :

ле. Оже бо љще сотворѣтъ волю Бж̄ю, сѣи братъ моѡ и сестрѡ моѡ и мѣи мѣ ѣсть.

ГЛАВА Д̄.

а. И пакѣ начѡтъ оучѣти при мѡри : и собрѡса къ немѡ народъ многъ, ѡкоже самомѡ влѣзшъ въ корѡбль, сѣдѣти въ мѡри : и всѣкъ народъ при мѡри на землѣ бѡше.

б. И оучѡше ѡхъ прѣтчами многѡ, и глаголаше ѡмъ во оучѣнѣи своѣмъ :

в. Слѡшите : сѣ ѡзыде сѣкѡи сѣкати :

г. И кѡсть ѣгдѡ сѣкаше, сѡво падѣ при пгтѣ : и прѣндѡша птѣицы и позовѡша ѣ.

25. И ако домъ ся раздѣли противъ себе си, той домъ не може да устон.

26. И ако Сатана ся е повдигнѣлъ противъ себе си и ся е раздѣлилъ, не може да устон, но дошло му е свършеніе-то.

27. Никой не може да разграби покѣщениѣ-тъ на силный-тъ, кога влѣзе въ кѣщѣ-тъ му, ако първомъ не върже силный-тъ, и тогазь ще разграби кѣщѣ-тъ му.

28. Истинѣ ви казувамъ, че всички-тъ грѣхове на сынове-тъ чловѣчески ще имъ ся простятъ, и хулы-тъ колкото че въсхулятъ.

29. Но който въсхули на Духа Святаго, нѣма прощѣ во вѣкы, но повиненъ е на вѣчно осѣждение.

30. *Това рече той*, защото казувахъ : Има духъ нечистъ.

31. Идуватъ прочее братія-та му и майка му, и като стояхъ вънъ, проводихъ до него, и выкахъ го.

32. И сѣдѣше народъ-тъ около него ; и рекохъ му : Ето майка ти и братія-та ти вънъ искатъ тя.

33. И отвѣща имъ и каза : Коя е майка ми, или кои сѣ братія-та ми ?

34. И като изгледа тѣзи, които сѣдѣха около него, казува : Ето майка ми и братія-та ми !

35. Защото който стори волю-тъ Божію, той е братъ мой, и сестра моя и майка.

ГЛАВА 4.

1. И пакъ започнѣ да учи на край море-то : и събра ся при него народъ много, така що той влѣзе въ ладію-тъ и сѣдѣше на море-то ; а всичкый-тъ народъ бѣше на земію-тъ по край море-то.

2. И учаше ги много съ притчы, и говораше имъ въ поученіе-то си :

3. Слушайте. Ето излѣзе съятель-тъ да сѣе.

4. И като сѣяше, едно паднѣ край пъть-тъ, и дойдохъ птици-тъ небесны и озобахъ го.

Ѣ. ДрсгоѢ же падѢ при кáмени, и́дѣже не и́мáше землѣи мно́ги : и́ ѡ́бїе прозабѢ, занѢ не и́мáше глзвинѣи земнѣа :

Ѥ. Сѡлицз же возсіáвшз присвáде, и́ занѢ не и́мáше корене, и́зсше.

Ѧ. И́ дрсгоѢ падѢ вз тѣрнѣи : и́ взыде тѣрнѣе, и́ подави Ѣ : и́ плодà не дадѢ.

и́. И́ дрсгоѢ падѢ на землѣи дѡбрѣи : и́ даáше плодз восходáщз и́ растѣщз, и́ приплодоваше на трѣдесáть, и́ на шестьдесáтъ, и́ на стѡ.

᠗. И́ глаго́лаше : и́мѡаи о́швы слы́шати, да слы́шнтз.

г. Е́гда же кы́сть е́динз, вопросіша е́го, и́же блáхс сз нѣмз, со ѡ́бѡманáдесáте ѡ́ прѣтчн.

᠗и. И́ глаго́лаше и́мз : вáмз е́сть данѡ вѣдати тáйны цáрствѣа Бжѣа : ѡ́нѡмз же внѣшнѣмз вз прѣтчзх всá бываю́тъ :

Ѣи. Да вѣдáше вѣдáтъ, и́ не о́зрѡтъ : и́ слы́шаше слы́шатз, и́ не раззмѣю́тъ : да не когда́ ѡ́вратáтса и́ ѡ́стáвѡтса и́мз грѣсн.

гн. И́ глаго́ла и́мз : не вѣсте ли прѣтчн сеá ; и́ кáкв всá прѣтчн о́ураззмѣете ;

᠗и. Сѡ́лн, слѡво сѣетз.

Ѣи. Сн же сѣть, и́же при пстѣи, и́дѣже сѣетса слѡво, и́ е́гда о́услы́шатз, ѡ́бїе прѣходнтз сáтанà, и́ ѡ́емлетз слѡво сѣáнное вз сердцáхз и́хз.

Ѥи. И́ сн сѣть тáкожде и́же на кáменнѣхз сѣемѣи, и́же е́гда о́услы́шатз слѡво, ѡ́бїе сз рáдостїю прѣемлю́тъ Ѣ,

зн. И́ не и́мстз корѣнѣа вз сегѣ, но прѣврѣмѣннн сѣть, тáже кы́вшеи печáли и́ли гонѣнїю словесѣ рáди, ѡ́бїе со-кляжнáю́тса.

и́и. А́ сн сѣть, и́же вз тѣрнѣи сѣемѣи, слы́шашнн слѡво,

᠗и. И́ печáли вѣ́кв сегѡ, и́ лѣсть когáтствѡ, и́ ѡ́ рѡчнхз пѡ́хвти вхѡдáщнхз подавлáю́тъ слѡво, и́ безпло́дно бывáетз.

5. Друго паднѣ на каменито *мѣсто*, дѣто пѣмаше много пѣръсть, и заскоро изникнѣ, защото пѣмаше дълбинѣ отъ земѣ :

6. Но когато изгрѣя слѣнце-то припѣрли ся, и понеже пѣмаше корень, изсѣхнѣ.

7. И друго паднѣ въ трѣніе-тѣ, и обрastoхѣ трѣніе-тѣ и заглушихѣ го, и не даде плодѣ.

8. И друго паднѣ на добрѣ-тѣ земѣ, и даваше плодѣ, който възлѣзуваше и възрастуваше, и принесе едно тридесетѣ, и друго шестдесетѣ, а друго сто.

9. И казуваше имѣ : Който има уши да слуша, нека слуша.

10. И когато останѣ на самѣ, *онѣзи* които бѣхѣ около него съ дванадесетѣ-тѣ, попытахѣ го за притчѣ-тѣ.

11. И казуваше имѣ : Вамѣ ся даде да познаете тайнѣ-тѣ на царство-то Божіе, а на онѣзи вѣншии-тѣ, всичко-то бива въ притчы ;

12. За да гледатѣ гледающе, и да не видятѣ ; и да чуватѣ чувающе, и да не разумѣйтѣ ; да не бы да ся завѣрнѣтъ, и да имѣ ся простятѣ грѣхове-тѣ.

13. И казува имѣ : Не знаете ли тѣзи притчѣ ? а какѣ ще разумѣете всичкы-тѣ притчы ?

14. Сѣятель-тѣ, слово-то сѣе.

15. А *посѣяно-то* край пѣть-тѣ сѣ тѣзи въ които ся сѣе слово-то ; но при които, като чуѣтъ, тутакси идува Сатана, и отнема слово-то, всѣянно-то въ срѣдцата имѣ.

16. Подобно и на камениты-тѣ *мѣста* посѣянно-то сѣ тѣзи, които, като чуѣтъ слово-то, тутакси съ радость го прииматѣ,

17. Нѣматѣ обаче корень въ себе си, но приврѣмении сѣ ; послѣ като настане скѣрбѣ или гоненіе за слово-то, тутакси ся соблазняватѣ.

18. И въ трѣніе-тѣ посѣянно-то сѣ тѣзи, които слушатѣ слово-то,

19. И грыжи-тѣ на тойзи вѣкѣ, и прѣльсть-та на богатство-то, и пожеланія-та за другы *работы*, като навлѣзуватѣ, заглушаватѣ слово-то, и безплодно бива.

к̄. И сѣи сѣтъ, ѿже на землѣ добрѣи сѣланин, ѿже слышатъ слово и прїемлютъ, и плодотвуютъ, на тридесать, и на шестьдесятъ, и на сто.

ка. И глаголаше ѿмъ: еда свѣтїльникъ приходѣтъ, да подспѣдомъ положатъ его или подъ одромъ; не да ли на свѣщницѣ положенъ вѣдетъ;

кв. Ижесть ко тайно, еже не явитъся: ниже вѣсть по таѣно, но да прїидетъ въ явленїе.

кг. Яще кто ѿмать оушы слышати, да слышитъ.

кд. И глаголаше ѿмъ: блюдите что слышите. въ нюже мѣръ мѣрите, возмѣритъся вамъ, и приложитъся вамъ слышавшимъ.

ке. Иже ко яще ѿмать, дасться емъ: а ѿже не ѿмать, и еже ѿмать, ѿиметъ ѿ него.

кз. И глаголаше: такъ есть (и) царствїе Бжїе, ѿкоже человекъ вметаетъ сѣмя въ землю:

к4. И спитъ, и востаѣтъ нощїю и днїю, и сѣмя прозабаетъ и растѣтъ, ѿкоже не вѣсть онъ.

к5. Вѣ себѣ ко землѣ плодѣтъ прежде травъ, потомъ класъ, таже исполнаѣтъ пшеницъ въ класъ.

ка. Егда же созрѣетъ плодъ, ѿбїе послетъ серпъ, ѿкв настѣ жатва.

л. И глаголаше: чесомъ оуподобимъ царствїе Бжїе; или коеи прїтчїи приложимъ е;

ла. ѿкв зерно горшнично, еже егда всѣано вѣдетъ въ землѣ, мѣже всѣхъ сѣменъ есть земныхъ:

лв. И егда всѣано вѣдетъ, возрастаетъ, и вывѣетъ колѣе всѣхъ сѣлїи, и творѣтъ вѣтви велиа, ѿкв мощїи подъ сѣнїю егѡ птицамъ небеснымъ витати.

лг. И таковыми прїтчїами многими глаголаше ѿмъ слово, ѿкоже можашъ слышати:

лд. Безъ прїтчїи же не глаголаше ѿмъ словесѣ: о сѡбѣ же оученикомъ своимъ сказаше всѣ.

20. А на добръ-тъ земѣхъ посѣяно-то сѣ тѣзи, които слушатъ слово-то, и приематъ, и даватъ плодъ, едно тридесетъ, и едно шестдесетъ, и едно сто.

21. И казуваше имъ : За това ли ся внося свѣщъ да ѣхъ турятъ подъ шиникъ-тъ, или подъ одръ-тъ ? Да ли не за това, да ѣхъ поставятъ на свѣтильникъ-тъ ?

22. Защото нѣма нѣщо тайно, което да ся не яви ; нито е было нѣщо потасно, което да не излѣзе на-явѣ.

23. Който има уши да слуша, нека слуша.

24. И казуваше имъ : Внимайте *това* което слушате ; съ коѣхто мѣркъ мѣрите, ще ви ся възмѣри ; и вамъ които слушате ще ви бѣде придатъкъ.

25. Защото който има, ще му ся даде ; а който нѣма, и онова което има ще му ся отнеме.

26. И казуваше : Така е царство-то Божіе, както кога человекъ хвърли сѣме-то въ земѣхъ-тъ ;

27. И спи и разбужда ся нощя и деня ; и сѣме-то никне и расте, както той не знае.

28. Защото земя-та отъ самосебе си произвожда, първомъ трѣвѣхъ, послѣ класъ, и напокопъ пълно жито въ класъ-тъ.

29. И когато узрѣе плодъ-тъ, той часъ испраща сѣръпъ-тъ, защото е настанила жътвѣ.

30. Още казуваше : На що да уподобимъ царство-то Божіе ? или съ кое сравненіе да го сравнимъ ?

31. Подобно е на зърно синапово, което, кога ся посеѣ въ земѣхъ-тъ, най мако е отъ всички-тъ сѣмена, които сѣ на земѣхъ-тъ ;

32. А когато ся посеѣ, израстува, и бива по голѣмо отъ всички-тъ знакове, и прави клоніе голѣмы, така що подъ неговъ-тъ сѣнкѣхъ могатъ птици-тъ небесны да привитаватъ.

33. И съ много такъвизи притчы говоряше тѣмъ слово-то, както можахъ да слушатъ.

34. А безъ притчѣхъ имъ не говоряше ; но на особъ тълкуваше всичко на ученици-тъ си.

лѣ. И глагола ѿмъ въ той день вечеръ бывшъ: прейдемъ на Оизполъ.

лѣс. И ѿпшше народы, поаша єго ѿкоже бѣ въ кораблѣ: ѿ иже же кораблѣ бѣхъ съ нимъ.

лѣз. И кысть бѣра вѣтрена велика: волны же вливашася въ корабль, ѿкъ оуже погрѣжатица ємъ.

лѣи. И бѣ самъ на кормѣ на возглавницѣ спл: ѿ възвдѣша єго, ѿ глаголаша ємъ: Оучтлю, нерадѣши ли, ѿкъ погнбѣемъ;

лѣо. И воставъ запретѣ вѣтръ, ѿ рече морю: молчи, престани. ѿ оулеже вѣтръ, ѿ кысть тишина велиа.

лѣм. И рече ѿмъ: что такъ страшнѣи єсте; какъ не ѿмате вѣры;

лѣм. И оубоашася страхомъ велиимъ, ѿ глголахъ дрѣгъ ко дрѣгъ: кто оубо сѣи єсть, ѿкъ ѿ вѣтръ ѿ море послѣшаютъ єгѡ;

ГЛАВА ̅.

а. И придоша на Оизполъ моря во странѣ Гадаринскю.

б. И излѣзшъ ємъ ѿ корабля, ѡбѣ срѣте єго ѿ гробѡвъ чловѣкъ въ дѣскѣ печѣстѣ,

в. Иже жилище ѿмаше во гробѣхъ: ѿ ни веригами никтоже можаше єго свазати.

г. Занѣ ємъ многожды пѣты ѿ оужы (желѣзны) свазанъ сѣшъ, ѿ растерзатица ѿ негѡ оужемъ (желѣзнымъ), ѿ пѣтѡмъ сокрѣшатица: ѿ никтоже можаше єго оумсчннн:

д. И вышъ ноць ѿ дѣнь во гробѣхъ ѿ въ горѣхъ бѣ вопѣ ѿ толкѣнса каменѣмъ.

е. Оузрѣвъ же Іиса ѿдалеча, тече, ѿ поклонѣса ємъ.

з. И возопѣвъ гласомъ велиимъ рече: что мнѣ ѿ тебѣ, Іисе сѣе бѣа вышнагѡ; закннѣю тѣ бѣомъ, не мсчн менѣ.

и. Глаголаше ко ємъ: ѿзиди, дѣше печѣстѣй, ѿ чловѣка.

35. И казува имъ въ него день когато ся свечери : Да мнѣмъ отвѣдь.

36. И като оставихъ народъ-тъ, зематъ него, както бѣ въ ладіѣ-тѣ ; имаше още и други ладіи съ него.

37. И дигнува ся голѣма бура вѣтренна ; и волны-тѣ ся вливахъ въ ладіѣ-тѣ, така що тя вече ся пълняше *съ вода*,

38. И той бѣше на кормъ-тъ заспаъ на възглавницѣ ; и разбудятъ го и казуватъ му : Учителю, не тя ли е грѣжа че погынуваме ?

39. И стапъ та запрети на вѣтръ-тъ, и рече на море-то : Мълчи, умири ся. И прѣстанъ вѣтръ-тъ, и стапъ тишина голѣма.

40. И рече имъ : Защо сте така страхливи ? Какъ нѣмате вѣрѣ ?

41. И убояхъ ся съ голѣмъ страхъ, и казувахъ си единъ другу-му : Кой е прочее тойзи, че и вѣтръ-тъ и море-то му ся покриватъ ?

ГЛАВА 5.

1. И мнѣхъ отвѣдь море-то, въ странѣ-тѣ Гадаринскѣ.

2. И щомъ излѣзе изъ ладіѣ-тѣ, тозъ часъ го срѣщнъ единъ чловѣкъ отъ гробища-та, съ духъ нечистъ,

3. Който имаше жилище-то си въ гробища-та, и никой не можаше да го върже нито съ веригы ;

4. Защото много пѣти бѣхъ го вързали съ оковы и съ веригы, и покѣсалъ бѣ веригы-тѣ, и оковы-тѣ бѣ строшилъ ; и никой не бѣше въ силѣ да го укроти.

5. И вынѣгы, ноця и деня, бѣше по горы-тѣ и въ гробища-та, и выкаше и испрѣсичаше себе си съ камъніе.

6. А като видѣ Исуса отъ далечь, притече и поклоши му ся,

7. И извика съ гласъ голѣмъ и рече : Що имашъ ты съ мене, Исусе, Сыне на Бога вышняго ? заклѣвамъ тя въ Бога, недѣй мя мѣчи.

8. (Защото му казуваше : Излѣзь изъ чловѣка, душе нечистый.)

д. И вопрошаше єго: что ти єсть ѿма; и ѡвѣща, глагола: легевнх ѿма мнѣ, ѿкв мнози єсмы.

г. И молиша єго многу, да не послетъ ѿхъ вѣе страны.

дл. Бѣ же тѣ при горѣ стадо свинѡе веліе пасомо:

бл. И молиша єго вси бѣси, глаголюще: послі ны во свиніа, да вз на внидемъ:

гл. И повелѣ ѿмъ ѡвѣе Іисх. и ѿшѣдше дѣси нечїстїи, внидоша во свиніа: и оустремїса стадо по брегъ вз море: бѡхъ же ѿкв двѣ тысащи: и оутопахъ вз морн.

дл. Пасѣщїи же свиніа бѣжаша, и возвѣстиша во градѣ и вз сѣлѣхъ. и ѿзыдоша видѣти, что єсть бывшее:

гл. И прїидоша ко Іисови, и видѣша бѣсновавшагоса сѣдѡца и ѡболчѣна и смыслаша, ѿмѣвшаго легевнх: и оубоашаса.

бл. Повѣдаша же ѿмъ видѣвшїи, какъ бысть бѣсиомъ, и ѡ свинїахъ.

жл. И начаша молити єго ѡитї ѡ предѣлахъ ѿхъ.

пл. И влѣзшъ ємъ вз корабль, моляше єго бѣсновавїиса, дабы быхъ съ нимъ.

дл. Іисхъ же не даде ємъ, но рече ємъ: ѿдї вз домъ твої ко твоимъ, и возвѣстї ѿмъ, ѣлика тї Гдѣ сотвори, и помїлова тѡ.

к. И ѿде и нача проповѣдати вз десатїи градѣхъ, ѣлика сотвори ємъ Іисх: и вси дивлахъса.

ка. И прешѣдшъ Іисхъ вз кораблї пакн на Ѧизполъ, собраса народъ многъ ѡ немъ: и бѣ при морн.

кв. И сѣ прїиде єдинъ ѡ архїсѣнагѡгъ, ѿменемъ Іаїрх: и видѣвхъ єго, падѣ при ногъ єгѡ:

кг. И моляше єго многу, глгола, ѿкв дщи моѡ на кончїнѣ єсть: да прїшѣдъ возложиши на нїю рсцѣ, ѿкв да спасѣтса, и живѡ бѣдетъ.

9. И попыта го : Какъ ти е име-то ? и отговори и каза : Легеонъ ми е име-то ; защото сме мнозина.

10. И моли му ся много, да гы не отпраща на възъ отъ тѣзи земѣ.

11. А тамо при горѣ-тѣ имаше стадо голѣмо отъ свиніе та пасѣше ;

12. И помолѣхъ му ся всичкы-тѣ бѣсове, и казувахъ : Проводни въ свиніе-тѣ, да влѣземъ въ тѣхъ ;

13. И Исусъ тутакси даде имъ волю. И излѣзохъ нечисти-тѣ духове, та влѣзохъ въ свиніе-тѣ ; и устрѣми ся стадо-то прѣзь стрѣмниѣ-тѣ въ море-то, (тѣ бѣхъ до двѣ хиляды), и ся издавихъ въ море-то.

14. А онѣзи конто пасяхъ свиніе-тѣ побѣгнѣхъ та извѣстихъ въ градъ-тѣ и въ села-та. И *жители-тъ* излѣзохъ да видятъ какво е станѣло.

15. И идвать при Исуса, и виждатъ бѣспый-тѣ въ когото бѣше легеонъ-тѣ, че сѣди, и облѣченъ, и смысленъ ; и убояхъ ся.

16. И приказахъ имъ онѣзи конто видѣхъ, какъ бѣ *работа-та* на бѣспый-тѣ, и за свиніе-тѣ.

17. И начинѣхъ да му ся молятъ да си отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.

18. И когато влѣзе въ ладіѣ-тѣ, моляше му ся тойзи що бѣ *отъ напредѣ* бѣсенъ, да бѣде съ него заедно.

19. Исусъ обаче му не допуснѣ, но казува му : Иди си у дома си при домашны-тѣ си, и извѣсти имъ това, що ти стори Господь и тя помилува.

20. И трѣгнѣ, и наченъ да проповѣдува въ Декаполь *това*, що му стори Исусъ ; и всичкы-тѣ ся чудяхъ.

21. И като прѣмниѣ пакъ Исусъ въ ладіѣ-тѣ отвѣдѣ, събра ся при него народъ много ; и той бѣше край море-то.

22. И ето, идва единъ отъ начальницы-тѣ на съборище-то, на име Іаиръ, и като го видѣ, паднѣ на нозѣ-тѣ му ;

23. И моляше му ся много и казуваше : Дъщеря ми душѣ бере ; да дойдешъ и да положишь рѣцѣ на неѣ, за да ся избави и ще бѣде жива.

Ѣд. И ѿде съ нимъ: и по немъ ѿдѣхъ народи мнози, и оубиѣтѣхъ егѡ.

Ѣе. И жена иѣкла съши въ точеніи крове лѣтъ дванадесате,

Ѣс. И многѡ пострадавши ѡ многѣ врачевъ, и ѿдавши своѧ всѧ, и ни единыа пользы ѡбрѣтши, но паче въ горшее пришедши:

Ѣз. Слышавши ѡ иисѣ, пришедши въ народѣ создаи, прикоснѣса ризѣ егѡ:

Ѣи. Глаголаше бо, ѡкв, ѡще прикоснѣса ризамъ егѡ, спасена есѧ.

Ѣо. И ѡвѣе изсѧкнѣ источникъ крове еѧ: и разсмѣтѣломъ, ѡкв ищѣклѣ ѡ раны.

Ѣ. И ѡвѣе иисъ разсмѣ въ себѣ силѣ ѿшедшю ѡ негѡ, и ѡбратица въ народѣ, глаголаше: кто прикоснѣса ризамъ моимъ;

Ѣа. И глаголахъ емѣ оубиѣци егѡ: видиши народѣ оубиѣтѣющѣ тѧ, и глаголеши: кто прикоснѣса миѣ;

Ѣв. И ѡбглаголаше видѣти сотворшю сѣе.

Ѣг. Жена же оубоѡвшись и трепещущи, вѣдаши, ѣже бысть еѧ, прѣиде и припадѣ къ немѣ, и рече емѣ всю истину.

Ѣд. Оиъ же рече еѧ: души, вѣра твоѧ спасѣ тѧ: ѿди въ мирѣ, и всѧди цѣлѧ ѡ раны твоѧ.

Ѣе. Ещѣ емѣ глаголюще, и прѣидоша ѡ архисѣнагѡга, глаголюще, ѡкв души твоѧ оумре: что ещѣ движеши оубиѣтеле;

Ѣс. Иисъ же ѡвѣе слышавъ слово глаголемое, глагола архисѣнагѡговн: не бойса, токму вѣрши.

Ѣз. И не ѡстави по себѣ ни единого ити, токму Петра и ѡквѧ и ѡванна брата ѡквѧ.

Ѣи. И прѣиде въ домъ архисѣнагѡговъ, и видѣ моливъ, плачущицѧ и кричащѧ многѡ.

24. И отиде съ него; и слѣдувахъ го народъ много, и притискахъ го.

25. И една жена, която имаше кръвотеченіе дванадесеть години,

26. И отъ много лѣкари бѣше много пострадала, още бѣше издала и всичко-то си иманіе, безъ да види никаквѣ ползѣ, но повече на злѣ бѣ пристигнѣла,

27. Като чу за Исуса, дойде между народъ-тъ изъ отзадъ, и допрѣ ся до дрехъ-тѣ му.

28. Защото казуваше: Че, ако ся допрѣ само до дрехъ-тѣ му, ще исцѣлѣмъ.

29. И на часъ-тъ прѣсѣкнѣ теченіе-то на кръвь-тѣ ѿ, и осѣти въ тѣло-то си че исцѣлѣ отъ болѣсть-тѣ.

30. И тутакси Исусъ като позна въ себе си че излѣзе отъ него сила, обърнѣ ся къмъ народъ-тъ и казуваше: Кой ся допрѣ до дрехы-тѣ ми?

31. И казувахъ ученици-тѣ му: Видишь народъ-тъ че тя притиска, и казувашъ: Кой ся допрѣ до мене?

32. И объзраше ся да види тѣзи която бѣ сторила това.

33. А жена-та уплашена и растреперана, като знаяше това което станѣ съ неѣ, дойде и припаднѣ му, и каза му всичкѣ-тѣ истинѣ.

34. А той ѿ рече: Дѣщи, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ, и здрава бѣди отъ болѣсть-тѣ си.

35. Когато той още говоряше, идватъ отъ началника на съборище-то, и казуватъ: Дѣщеря ти умрѣ; що задавашъ вече трудъ на учителя?

36. А Исусъ, щомъ чу думѣ-тѣ коѣто говоряхъ, казува на началника на съборище-то: Не бой ся, само вѣрувай.

37. И не остави никого да го придружи, тѣкмо Петра и Іакова и Іоанна брата Іакововъ.

38. И идува въ домъ-тъ на началника на съборище-то, и виждува мѣлѣ, че плачехъ и пицѣхъ много.

лѡ. И вшедох глгола ѿмх: что молвите и плачетеса; отроковица ижесть оумерла, но спятъ.

м. И рсгахуса емс. Онъ же изгнавх вса, поатъ оца отроковицы и мать, и иже бѣхъ съ нимъ, и вниде, идѣже бѣ отроковица лежащи.

ма. И емъ за рсхъ отроковицъ, глгола ей: талиа ксм: еже естъ сказаемо: дѣвице, текѣ глголю, востани.

мв. И ѡбѣе воста дѣвица и хождаше: бѣ ко лѣтъ двоюнадесяте, и оужасошася оужасомъ велѣимъ.

мг. И запретѣ ѿмх многу, да никтѡже оувѣсть сегѡ, и речѣ: дадите ей глсти.

ГЛАВА 5.

а. И изиде ѡтсдъ, и прииде во отечество свое: и по немъ идоша оученицы егѡ.

б. И бывшей свевѡтѣ, начатъ на сомниши оучити: и мнози слышати дивлахуса, глголюще: ѡкдъ семъ сѣа; и что премѡдрость данна емс; и силы таковы рскама егѡ бывають;

г. Не сей ли естъ тектѡнъ, сынъ мрѣинъ, братъ же ѡаквъ и ѡсѣн и ѡдѣ и ѡимъ; и не сестры ли егѡ здѣ сѣтъ въ насъ; и блажилахуса ѡ немъ.

д. Глголаше же ѿмх ѡсх, ѡкв ижесть пророкъ безъ чести, токму во отечествѣи своемъ, и въ сродствѣ и въ домѣ своемъ.

е. И не можаше тѣмъ ни единымъ силы сотворити, токму малу недѣжныхъ, возложъ рсцѣ, и сцѣли.

ж. И дивлашеса за невѣрство ихъ: и ѡвхождаше вѣси окрестъ оуча.

з. И призвѡ обанадесяте, и начатъ ихъ посылати двѣ двѣ, и даше ѿмх власть надъ дѣхѣи нечистыми.

и. И заповѣда ѿмх, да ничесѡже возмстъ на пѣтъ, токму жѣзлъ единыхъ: ни пиры, ни хлѣба, ни при поласѣ мѣди:

39. И като влѣзе казува имъ : Защо ся мълвите и плачете ? дѣте-то не е умрѣло, но спи.

40. И присмивахъ му ся. А той като испѣди всички-тѣ, зема на дѣте-то бащъ му и майкѣ му и онѣзи които бѣхъ съ него, и влѣзува дѣто лежаше дѣте-то.

41. И като хванъ дѣте-то за рѣкѣ, казува му : Талиѳа, куми ; което истѣлкувано ще рече : Момиче, тебѣ казувамъ, стани.

42. И тутакси момиче-то станъ и ходяше, защото бѣше на дванадесетъ години ; и смаяхъ ся твърдѣ много.

43. И много имъ зарѣча никой да не научи това ; и рече да ѱ даджъ да яде.

ГЛАВА 6.

1. И излѣзе отъ тамо, и дойде въ отечество-то си ; и слѣдувахъ го ученици-тѣ му.

2. И като дойде сѣбота, начнъ да учи въ сѣборище-то ; и мнозина отъ слушатели-тѣ удивявахъ ся, и думяхъ : Отъ кѣдѣ на тогози това ? и коя е дадена-та нему мѣдрость, че и таквизи чудеса бивать отъ рѣцѣ-тѣ му ?

3. Не е ли тойзи дръводѣлецъ-тѣ, сынъ-тѣ Маринъ, и братъ на Иакова и на Юсіа и на Иудъ и на Симона ? и не сѣ ли сестры-тѣ му тука у насъ ? И соблазнявахъ ся въ него.

4. И казуваше имъ Исусъ : Иѣма пророкъ безъ почестъ, освѣнъ въ отечество-то си, и между роднини-тѣ, и въ домъ-тѣ си.

5. И не можаше тамо никое чудо да стори, тъкмо що на малцина болны като положи рѣцѣ исцѣли ги.

6. И чудяше ся за тѣхно-то невѣрство. И обхождаше села-та наоколо та поучаваше.

7. И призва дванадесетъ-тѣ, и наченъ да ги испраща по двама по двама ; и даваше имъ власть надъ нечисты-тѣ духове.

8. И заповѣда имъ да не носятъ нищо на пѣть, освѣнъ единъ тоягъ ; нито тѣржикъ, нито хлѣбъ, нито пары въ поясъ ;

д. Но ѡбсвѣни въ сандалѣа: ѡ не ѡблачѣтиса въ двѣ рѣзѣ.

е. И гл҃голаше ѡмз: ѡдѣже ѡще внидете въ дѡмз, тѣ пребываѣйте, дѡндеже ѡзыдете ѡтсѣдѣ.

ж. И ѣлѣцы ѡще не прѣѡмстѣ вы, ниже послѣшаютѣ васѣ, ѡсходѣше ѡтсѣдѣ, ѡтрасѣте прахѣ, ѡже подѣ ногѡми вашими, во свидѣтельство ѡмз. Амѣнь гл҃голю вамз: ѡрадѣте бѣдетѣ содѡмѡмз ѡ Гомѡррѡмз въ дѣнь сѣднѣй, неже градѣ томѣ.

з. И ѡзшѣдше проповѣдахѣ, да покаютѣса:

и. И вѣсы многѣ ѡзгонѣхѣ: ѡ мѡзахѣ мѡсломз многѣ недѣжныа, ѡ ѡсцѣлкѣвахѣ.

к. И оуслыша царѣ Ирѡдз: (ѡвѣ ко бысть ѡма ѣгѡ) ѡ глаголаше, ѡкѡ Іѡаннз крѣтитѣль ѡ мѣртвѡхѣ востѣ, ѡ сегѡ радѣ силѣ дѣютѣса ѡ немз.

л. И ѡнѣ глаголахѣ, ѡкѡ Илѣѣ ѣсть: ѡнѣ же глаголахѣ, ѡкѡ прѡрокѣ ѣсть, ѡлѣ ѡкѡ ѣдѣнз ѡ прѡрѡкѣ.

м. Слышавз же Ирѡдз речѣ, ѡкѡ, ѣгѡже ѡзз оусѣкѣнѣхѣ Іѡаннѣ, тѡѣ ѣсть: тѡѣ востѣ ѡ мѣртвѡхѣ.

н. Тѡѣ ко Ирѡдз послѣвз, ѡтѣ Іѡаннѣ, ѡ свѣзѣ ѣгѡ въ темнѣцѣ, Ирѡдѣдѣ радѣ женѣ Фѣлѣппѣ брѣта своегѡ, ѡкѡ ѡженѣса ѣю.

о. Глаголаше ко Іѡаннѣ Ирѡдовнѣ: не достѡнтѣ тебѣ ѡмѣти женѣ (Фѣлѣппѣ) брѣта своегѡ.

п. Ирѡдѣа же гнѣвашѣса на негѡ, ѡ хотѣше ѣгѡ оубѣити: ѡ не можѣше.

р. Ирѡдз ко бошѣса Іѡаннѣ, вѣдѣй ѣгѡ мѣжа прѣведѣнѣ ѡ сѣа, ѡ соблюдѣше ѣгѡ: ѡ послѣшавз ѣгѡ, мнѡга творѣше, ѡ въ сладѡсть ѣгѡ послѣшашѣ.

с. И приклѡчшѣса днѣѡ потрѣбѣнѣ, ѣгдѣ Ирѡдз рождѣствѣ своемѣ вѣчерѣю творѣше кнѣзѣмз своимз ѡ тысѣщѣннѣкѡмз ѡ старѣѣшѣнамз Галѣлѣѣскимз:

т. И вшѣдши дшѣрѣ тѡѣ Ирѡдѣдѣ, ѡ плѣсѣвши, ѡ оубѡждши

9. Но да сѣ съ простѣ обувкѣ; и да ся не обличать въ двѣ дрехы.

10. И казуваше имъ: Въ който кѣщѣ влѣзете, тамъ прѣбѣждайте до когато излѣзете отъ тамо.

11. И конто не вы приимать, ни то вы послушать, като излѣзете отъ тамо, отръсѣте прахъ-тъ изъ подъ позѣ-тъ си, за свидѣтелство тѣмъ; истинѣ ви казувамъ, по леко ще бѣде *наказаніе-то* на Содомъ или на Гоморрѣ въ день сѣдний, нежели на оузи градъ.

12. И тѣ излѣзохъ и проповѣдувахъ покаяніе.

13. И испѣждахъ много бѣсове; и много болны помазувахъ съ масло, и ги исцѣлявахъ.

14. И чу царь Иродъ, (защото явно станѣ негово-то име), и думаше: Иоаннъ Кръститель е възкрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ, и за това дѣйствувать силы-тъ чрѣзъ него.

15. Другы казувахъ, че е Илія; другы пакъ казувахъ, че е пророкъ, или като единъ отъ пророцы-тъ.

16. Но като чу Иродъ рече: Тойзи е Иоаннъ, когото азъ посѣкохъ; той е възкрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ.

17. Защото тойзи Иродъ проводи та улови Иоанна, и върза го въ тъмницѣ-тъ, заради Иродіадѣ, женѣ-тъ на брата си Филиппа, понеже бѣше ѿ зѣлъ за женѣ.

18. Защото Иоаннъ казуваше на Ирода: Не ти е простено да имашъ братовѣ-тъ си женѣ.

19. А Иродіада го ненавиждаше, и ищеше да го убіе, но не можаше.

20. Защото Иродъ ся бояше отъ Иоанна, като го знаеше че е чловѣкъ праведенъ и святъ; и припазуваше го, и правяше много *работы*, като го слушаше, и съ благодареніе го слушаше.

21. И когато настанѣ удобенъ день, въ който Иродъ за день-тъ на рожденіе-то си правяше вечерѣ на голѣмцы-тъ си и на тысящницы-тъ и на старѣйшины-тъ Галилейскы,

22. И влѣзе дѣщеря-та на тѣзи Иродіадѣ, и понгра и угоди

Ирвдовн ѿ возлежашымъ съ нѣмъ, рече царь дѣвѣцѣ :
проси оу мене, ѣгвѣже ѡше хощеши, ѿ дамъ ти :

ѿг. И клѣтса ѣи, ѡкв ѣгвѣже ѡше попрѣсиши оу мене,
дамъ ти, ѿ до полцарствѣа моегв.

ѿд. Оуа же ѿзшедши рече мѣтери своѣи : часв прошѣ ;
Оуа же рече : главы Іванна крѣтѣла.

ѿе. И вшедши ѡвѣ со тшѣнѣемъ къ царю, просѣше, гла-
голющи : хощѣ, да ми дѣси ѿ негв на блѣдѣ главѣ Іванна
крѣтѣла.

ѿз. И прискѣрвѣнъ бѣвъ царь, клѣтвы же рѣди ѿ за воз-
лежашинъ съ нѣмъ не восхотѣ ѿреши ѣи.

ѿз. И ѡвѣ послѣвъ царь спекзѣтвора, повелѣ принести
главѣ ѣгв.

ѿи. Оуа же шедъ оуѣкнѣ ѣгв въ темнѣцѣ, ѿ принесѣ
главѣ ѣгв на блѣдѣ, ѿ дадѣ ю дѣвѣцѣ : ѿ дѣвѣца дадѣ ю
мѣтери своѣи.

ѿо. И слышавше оученицы ѣгв, прѣидѣша ѿ взѣша трѣпъ
ѣгв, ѿ положиша ѣгв во грѣбѣ.

ѿ. И сокращася ѡптѣли ко Іисъ, ѿ возвѣстѣша ѣмѣ всѣ,
ѿ ѣлика сотвориша, ѿ ѣлика начѣша.

ѿа. И рече ѣмъ : прѣидѣте въ сѣми въ пѣсто мѣсто ѣдѣни,
ѿ почѣйте малв. вѣхъ ко прихѣдѣщи ѿ ѿхѣдѣщи мнѣзи, ѿ
не ѡсти ѣмъ бѣ когда.

ѿв. И ѿдѣша въ пѣсто мѣсто кораблѣмъ ѣдѣни.

ѿг. И вѣдѣша ѿхъ ѿдѣшинъ народы, ѿ познаша ѿхъ
мнѣзи : ѿ пѣши ѿ всѣхъ градѣвъ стѣцѣхъса тѣмъ, ѿ пред-
варѣша ѿхъ, ѿ снѣдѣхася къ немѣ.

ѿд. И ѿзшедъ вѣдѣ Іисъ народъ мнѣзи, ѿ милосѣрдова ѿ
нѣхъ, заѣ вѣхъ ѡкв Овцы не ѿмѣщѣа пѣстырѣ : ѿ начѣтъ
ѿхъ оучѣти мнѣзи.

ѿе. И оуѣже часѣ мнѣзи бѣвшъ, прѣстѣпльше къ немѣ
оученицы ѣгв, глаголаша, ѡкв пѣсто ѣсть мѣсто, ѿ оуѣже
часѣ мнѣзи :

на Ирода и на сѣдящы-тъ съ него, рече царь-тъ на момиче-то :
Искай ми каквото щещь, и ще ти дамъ.

23. И закль ѝ ся : Ще ти дамъ каквото ми поищещь, даже до
половинѣ-тъ отъ царство-то ми.

24. А тя излѣзе и рече на майкѣ си : Какво да поищѣ ? и тя
рече : Главѣ-тъ на Иоанна Кръстителя.

25. И той часъ влѣзѣ на бързо при царь-тъ, та поиска и каза :
Искамъ да ми дадешъ сега тутакси главѣ-тъ на Иоанна Кръстителя
на блюдо.

26. И царь-тъ ако и да ся оскърби много, поради клѣтвы-тъ
обаче и зарадъ сѣдящы-тъ съ него, не рачи да отхвърли *пробѣ-тъ* ѝ.

27. И тутакси проводи царь-тъ единъ оржжикъ, и заповѣда да
донесѣтъ главѣ-тъ му.

28. И той отиде та го посѣче въ тъмницѣ-тъ, и донесе главѣ-
тъ му на блюдо, и даде ѣ на момиче-то ; и момиче-то ѣ даде на
майкѣ си.

29. И като чухъ ученици-тъ му, дойдохъ и дигнахъ трупъ-тъ
му, и положихъ го въ гробъ.

30. И събрахъ ся апостоли-тъ при Исуса та му извѣстихъ
всичко, и колкото направихъ и колкото поучихъ.

31. И рече имъ : Дойдѣте вы сами на странѣ въ пусто мѣсто,
и починѣте си малко ; защото бѣхъ мнозина, които идяхъ и оти-
вахъ, и нищо да ядѣтъ имахъ врѣме.

32. И отивахъ въ пусто мѣсто съ ладіѣ-тъ на странѣ.

33. И видѣ ги народъ-тъ като отхождахъ и мнозина го познахъ ;
и стекохъ ся тамъ пѣши отъ всички-тъ градове, и пристигнахъ
прѣди тѣхъ, и събрахъ ся при него.

34. И като излѣзе Исусъ видѣ много народъ, и смилн ся за
тѣхъ ; понеже бѣхъ като овцы, които нѣмахъ пастырь ; и наченъ
да ги поучава много.

35. И понеже бѣше вече станѣло късно, пристѣпихъ при
него ученици-тъ му, и казувахъ : Мѣсто-то е пусто, и късно е
вече :

лв. Ѡпсгѣи ѿхъ, да шѣдше во окрѣстныхъ сѣлѣхъ ѿ вѣсѣхъ кспатъ секѣ хлѣбы: не ѿмзтъ ко чесѡ ѡсти.

лз. Оиъ же ѡбѣщавъ рече ѿмъ: дадите ѿмъ вѣ ѡсти. ѿ глаголаша ѣмъ: да шѣдше кспимъ двѣма стома пѣназь хлѣбы, ѿ дамы ѿмъ ѡсти;

лн. Оиъ же рече ѿмъ: колику хлѣбы ѿмате; ѿдите ѿ видѣте. ѿ оубѣдѣвше, глголаша: пать хлѣвъ ѿ двѣ рыбѣ.

ло. ѿ повелѣ ѿмъ посадити всѡ на споды на споды на травѣ зеленѣ.

лм. ѿ возлегѡша на лѣхи на лѣхи, по стѣ ѿ по паті-десатъ.

лн. ѿ пріемъ пать хлѣвъ ѿ двѣ рыбѣ, воззрѣвъ на нѣо, блгослови: ѿ преломѣ хлѣбы, ѿ даше оученикѡмъ своѡмъ, да предлагіютъ предъ ѿмѡ: ѿ ѡвѣ рыбѣ раздѣли всѣмъ.

лв. ѿ ѡдѡша всѡ, ѿ насытѡшася.

лг. ѿ взѡша оубрѣхѡ дванадесате кѡша ѡсполь, ѿ ѡ рыбѣ.

лд. Бѡше же ѡдшѡхъ хлѣбы ѡку пать тысащѡхъ мзжѣѡ.

ле. ѿ ѡвѣ понѡди оученикѡ своѡ виѡти вз корабль, ѿ варѡти ѣгѡ на Оиъполъ вз Еносаидѣ, дѡндеже самъ ѡпсгѣитъ нарѡды.

лв. ѿ ѡрѣкса ѿмъ, ѿде вз гѡрс помолѡтѡса.

лз. ѿ вѣчеръ бывшъ, кѣ корабль посреде мѡра, ѿ самъ ѣдѡнъ на землѡ.

лн. ѿ видѣ ѿхъ страждущѡхъ вз плаванѡи: кѣ во вѣтръ прѡтивѡнъ ѿмъ: ѿ ѡ четвѣртѣѡ стражи пощѡнѣѡ прѡде кз ѿмъ, по мѡрю ходѡй: ѿ хотѡше мишѡти ѿхъ.

ло. Оиѡ же видѣвше ѣгѡ ходѡща по мѡрю, миѡхъ прѡзрѡкз кѡти, ѿ возопѡша:

ѡ. всѡ ко ѣгѡ видѣша, ѿ смзгѡшася ѿ ѡвѣ глгола сз ѿмѡ, ѿ рече ѿмъ: дерзѡйте, ѡзъ ѣсмъ, не кѡйтѡса.

36. Распусни ги, да идѣтъ по околны-тѣ колибы и села, и да си купятъ хлѣбъ; защото нѣматъ какво да ядѣтъ. А той отговори и рече имъ:

37. Дайте имъ вы да ядѣтъ. И казувать му: Да идемъ ли да купимъ за двѣ стѣ пѣнязи хлѣбъ и да имъ дадемъ да ядѣтъ?

38. А той имъ казува: Колко хлѣба имате? Идѣте та виждте. И като узнахъ, казувать: Петъ, и двѣ рыбы.

39. И повелѣ имъ да турятъ всичкы-тѣ да насѣдате по зеленъ-тѣ трѣвѣ на трапезы на трапезы.

40. И насѣдахъ на лѣхы на лѣхы, по сто и по петдесеть.

41. И като зѣ петь-тѣхъ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, погледнѣ на небе-то и благослови, и прѣломи хлѣбове-тѣ, и даваше на ученицы-тѣ си да наслагать отъ прѣдѣ имъ; и двѣ-тѣ рыбы раздѣли на всичкы-тѣ.

42. И ядохъ всичкы и насытихъ ся.

43. И дигнахъ отъ укрухы-тѣ дванадесеть коша пълны, и отъ рыбы-тѣ.

44. А оиѣзи конто ядохъ хлѣбове-тѣ бѣхъ около петь тысяцы мѣжје.

45. И тутакси понуди ученицы-тѣ си да влѣзѣтъ въ ладіи-тѣ, и да идѣтъ прѣди него отвѣдь къмъ Внесандъ, доклѣ распусне той народъ-тѣ.

46. И като ги распусна, отиде на горъ-тѣ да ся помолн.

47. И когато ся свечери, ладія-та бѣше въ срѣдѣ море-то, и той самъ си на земѣ-тѣ.

48. И видѣ ги че ся мѣчатъ въ гребаніе съ лопаты-тѣ; защото имъ бѣше вѣтръ-тѣ противень; и около четвъртъ-тѣ стражъ на нощъ-тѣ тръгнува къмъ тѣхъ, като вървѣше по море-то, и искаше да ги измине.

49. А тѣ като го видѣхъ че ходи по море-то, възмиѣхъ че е призракъ, и извикахъ.

50. Защото го всичкы видѣхъ и смутихъ ся. И тутакси проговори съ тѣхъ, и казува имъ: Държайте, азъ съмъ, не бойте ся.

ѡа. И вниде кз нимъ вз корабль, ѡ оулеже вѣтръ: ѡ сѣлѡн ѡзаниха вз себѣ оужасася, ѡ дивлася.

ѡв. Не разсмѣша бо ѡ хлѣбѣхъ: бѣ бо сердце ѡхъ ѡкамѣно.

ѡг. И прешѣдше прїдоша вз зѣмлю Геннисарѣтскъ, ѡ присташа.

ѡд. И ѡзшѣдшымъ ѡмъ ѡз корабль, ѡкїе познаша ѣгѡ.

ѡе. Обтѣкше всю страну тѣ, начаша на Обрѣхъ приносїти волѡшымъ, ѡдѣже слышася, ѡкв тѣ ѣсть.

ѡз. И ѡмже ѡше вхождѣше вз вѣсн ѡмї во грады ѡмї сѣла, на распѣтїяхъ полагахъ недѣжнымъ: ѡ молахъ ѣгѡ, да понѣ воскрилію рїзы ѣгѡ прїкѡснстса: ѡ ѣмїцы ѡше прїкасася ѣмѣ, спасася.

ГЛАВА 3.

а. И соврѣшася кз немѣ Фарїсѣе, ѡ иѣцын ѡ книжникъ, прїшѣдшїи ѡ Іерусалима:

б. И видѣвше иѣкїихъ ѡ оученикъ ѣгѡ нечїстымї рскаммї, сїрѣчь несмовѣннымї, їадѣшїихъ хлѣвы, рсгася.

г. Фарїсѣе бо ѡ всї їудѣе, ѡше не трїюше оумьютъ рскъ, не їадѣтъ, держѣше предѣнїа старецъ:

д. И ѡ торжїица, ѡше не покѣплютса, не їадѣтъ: ѡ ѡна мнѡга сѣтъ, їакже прїаша держѣти: погрсжѣнїа стклѣнїцамъ ѡ чванѡмъ ѡ котлѡмъ ѡ Обрѡмъ.

е. Потѡмъ же вопрошася ѣгѡ Фарїсѣе ѡ книжнїцы: почтѡ оучїицы твоїи не ходѣтъ по предѣнїю старецъ, по несмовѣннымї рскаммї їадѣтъ хлѣвъ;

з. Онъ же ѡвѣщѣавъ речѣ ѡмъ, їакв добрѣ прорѡчествова Исїїа ѡ васъ мїцемѣрѣхъ, їакже ѣсть писано: сїи мѡдїе оустнѣаммї мѡ чтѣтъ, сердце же ѡхъ далѣче ѡстоїтъ ѡ менѣ.

и. Ксѣе же чтѣтъ мѡ, оучѣше оучѣнїемъ, заповѣдемъ чловѣческимъ.

51. И възлѣзе при тѣхъ на ладіѣж-тѣ, и тихиѣ вѣтрѣ-тѣ. И ужасавахъ ся въ себе си твърдѣ много, и чудяхъ ся.

52. Защото не разумѣхъ поради хлѣбове-тѣ, понеже сърдце-то имъ бѣ затвърдило.

53. И прѣминѣхъ та дойдохъ въ земѣж-тѣ Геннисаретскѣ и ся извезохъ на пристанище-то.

54. И когато излѣзохъ изъ ладіѣж-тѣ, тутакси го познахъ,

55. И заветохъ ся по всички-тѣ онѣзи околны *мѣста*, и наченѣхъ да носятъ на одрове болны-тѣ, тамъ дѣто чувахъ че е.

56. И дѣто влѣзуваше въ палакы, или въ градове, или въ села, туряхъ по пазарѣ-тѣ болны-тѣ, и моляхъ му ся да ся допрѣтъ поне до полы-тѣ на дрехы-тѣ му; и колкото ся допиряхъ, исцѣлявахъ ся.

ГЛАВА 7.

1. И събиратъ ся при него Фарисеи-тѣ, и нѣкои отъ книжници-тѣ, що бѣхъ дошли отъ Иерусалимъ.

2. И като видѣхъ нѣкои отъ ученицы-тѣ му че ядѣтъ хлѣбъ съ рѣцѣ нечисты, сирѣчь немыты, укорихъ ги.

3. (Защото Фарисеи-тѣ и всички-тѣ Иудеи, ако си не омыѣтъ рѣцѣ-тѣ до лактѣ-тѣ, не ядѣтъ, държаще прѣданіе-то на стары-тѣ.

4. И отъ пазарь *кога ся вращатъ*, ако ся не омыѣтъ, не ядѣтъ; има и други много *обычаи*, които сѣ пріѣли да държатъ; измыванія на чашы, и шулцы и мѣдници и одрове :)

5. Послѣ пытатъ го Фарисеи-тѣ и книжници-тѣ: Защо твои-тѣ ученици не ходятъ по прѣданіе-то на стары-тѣ, но съ немыты рѣцѣ ядѣтъ хлѣбъ?

6. А той отвѣща и рече имъ: Добрѣ е пророкувалъ Исаія за васъ лицемѣры-тѣ; както е писано: Тойзи народъ съ усты-тѣ си почита мя, а сърдце-то имъ далечъ отстои отъ мене.

7. И напраздно мя почитатъ, учаще ученія, заповѣди чело-вѣчески.

й. СѢСТАВЛѢШЕ БО ЗАПОВѢДЬ БЖІЮ, ДЕРЖИТЕ ПРѢДАНІА ЧЛѢК-
ЧЕСКАА, КРЕЩЕНІА ЧВАНУМЪ И СТКЛАНЦАМЪ, И ИНА ПОДВѢНА
ТАКОВА МИНГА ТВОРИТЕ.

ѡ. И ГЛГОЛАШЕ ИМЪ: ДѢВРЪКЪ ѠМЕТѢТЕ ЗАПОВѢДЬ БЖІЮ, ДА
ПРѢДАНІЕ ВѢШЕ СОБЛЮДЕТЕ.

ї. МѠСЕІЙ БО РЕЧЕ: ЧТН ОТЦА ТВОЕГО И МАТЕРЬ ТВОЮ: И
ИЖЕ СЛОСЛОВИТЪ ОТЦА ИЛИ МАТЕРЬ, СМЕРТІЮ ДА ОУМРЕТЪ:

ѡ. КѢ ЖЕ ГЛАГОЛЕТЕ: АЩЕ РЕЧЕТЪ ЧЕЛОВѢКЪ ОТЦЪ ИЛИ
МАТЕРИ: КОРВАНЪ, (ѢЖЕ ѢСТЬ ДАРЪ), ИЖЕ АЩЕ ПОЛЬЗОВАЛСА
ѢСИ Ѡ МЕНЕ:

ѡ. И НЕ КТОМЪ ѠСТАВЛѢТЕ ѢГО ЧТО СОТВОРИТИ ОТЦЪ
СВОЕМЪ ИЛИ МАТЕРИ СВОЕЙ.

ї. Престѡпающе слово Бжїе преданїемъ вашимъ, Ѣже
предѡсте: и подвѣна такова минга творите.

ѡ. И ПРИЗВАВЪ ВЕСЬ НАРОДЪ, ГЛАГОЛАШЕ ИМЪ: ПОСЛѢШАЙТЕ
МЕНЕ ВСІ, И РАЗУМѢЙТЕ.

Ѣ. НИЧТОЖЕ ѢСТЬ ВИѢСАЪ ЧЕЛОВѢКА ВХОДИМО ВЪ ОНЬ, ѢЖЕ
МОЖЕТЪ ѠСКВЕРНИТИ ѢГО: НО ИСХОДІШАА Ѡ НЕГѠ, ТА СЪТЪ
СКВЕРНАШАА ЧЕЛОВѢКА.

Ѣ. АЩЕ КТО ИМАТЬ ОУШЫ СЛЫШАТИ, ДА СЛЫШИТЪ.

Ѣ. И ѢГДА ВНИДЕ ВЪ ДОМЪ Ѡ НАРОДА, ВОПРОШАХЪ ѢГО ОУЧИЦЫ
ѢГѠ Ѡ ПРИТЧН.

й. И ГЛАГОЛА ИМЪ: ТАКЪ ЛИ И ВѢ НЕРАЗУМЛИВЫ ѢСТЕ; НЕ
РАЗУМѢТЕ ЛИ, ІАКЪ ВСЕ, ѢЖЕ ИЗВИѢ ВХОДИМОЕ ВЪ ЧЕЛОВѢКА,
НЕ МОЖЕТЪ ѠСКВЕРНИТИ ѢГО;

ѡ. ИАКЪ НЕ ВХОДИТЪ ѢМЪ ВЪ СЕРДЦЕ, НО ВО ЧРЕВО: И
АФЕДРННОМЪ ИСХОДИТЪ, ИСТРЕКЛАА ВСѢ КРАШНА.

к. ГЛГОЛАШЕ ЖЕ, ІАКЪ ИСХОДАШЕЕ Ѡ ЧЕЛОВѢКА, ТО СКВЕР-
НИТЪ ЧЕЛОВѢКА.

ка. ИЗВИСТРЬ БО Ѡ СЕРДЦА ЧЛѢКЧЕСКА, ПОМЫШЛЕНІА ЗЛАА
ИСХОДАТЪ, ПРЕМОДОБАНІА, ЛЮКОДѢАНІА, ОУБІИСТВА.

кв. ТАТЬВЫ, ЛУХОИМСТВА, (ОБІДЫ), ЛСКАВСТВІА, ЛЕСТЬ,
СТЪДОДѢАНІА, ОКО ЛСКАВО, ХВЛА, ГОРДЫША, БЕЗУМСТВО.

8. Защото оставихте заповѣдь-тѣ Божіѣ, и държите прѣданіе-то челоуѣческо, измыванія на шулцы и на чашы, и други подобны много таквызи правите.

9. И казуваше имъ: Добръ че отмѣтате Божіѣ-тѣ заповѣдь, за да вардите прѣданіе-то ваше.

10. Защото Моисей рече: Почитай бащѣ си и майкѣ си; и, Който злослови бащѣ или майкѣ, непрѣмѣнно да ся умъртви.

11. Вы обаче казувате: Ако челоуѣкъ каже на бащѣ или на майкѣ: Корванъ е (сирѣчь даръ), каквото бы ся ползувалъ ты отъ мене, *доста е*;

12. И не го оставяте вече да стори нищо на бащѣ си или на майкѣ си,

13. И тѣй разваляте слово-то Божіе поради ваше-то прѣданіе, което сте прѣдали; и струвате подобны таквызи много.

14. И призва всичкый-тъ народъ, и казуваше имъ: Слушайте мя всища, и разумѣвайте.

15. Нѣма нищо извѣнъ челоуѣка що влѣзува въ него, което може да го осквърни, но което излѣзува изъ него, то е, което осквърнява челоуѣка.

16. Ако нѣкой има уши да слуша, нека слуша.

17. И като влѣзе въ къщы отъ народа пытахъ го ученици-тѣ му за притчѣ-тѣ.

18. И казува имъ: Така ли и вы сте неразумливи? не разумѣвате ли че все що отъ вънъ влѣзува въ челоуѣка не може да го осквърнява?

19. Защото не влѣзува въ сѣрдце-то му, но въ тѣрбухъ-тѣ; и излѣзува въ заходъ-тѣ, като изчистя всички-тѣ ястія.

20. Казуваше още, че което излѣзува изъ челоуѣка, то осквърнява челоуѣка.

21. Защото отъ вѣтрѣ, отъ сѣрдце-то на челоуѣцы-тѣ излѣзватъ злы-тѣ помысли, прѣлюбодѣанія, блудства, убійства,

22. Кражбы, лихонмства, лукавства, коварство, похотливость, погледъ лукавъ, хуленіе, гордость, безумство.

к҃г. Ксѧ сѧ слѧа ѡзвнѣтър ѡсходѧтъ, ѡ сквернѧтър чело-
вѣка.

к҃д. И ѡтсѧдсѡ востѧвѧ, ѡде вѧ предѣлы Тѣрски ѡ Сѣдѡнски.
ѡ вшѣдѧ вѧ дѡмѧ, никогѡже хотѧше, дабы ѣгѡ чѧлѧ: ѡ не
мѡже ѡтѧйтисѧ.

к҃е. Слышавши бо женѧ ѡ немѧ, ѣже дѡщѡ ѡмѧше дѡсѧ
нечнѡста, прншѣдши прнпадѣ кѧ ногѧма ѣгѡ:

к҃з. Женѧ же кѣ Элннска, Сѣрофннсксѧ рѡдомѧ: ѡ молѧ-
ше ѣгѡ, да кѣса ѡзженѣтъ ѡз дѡщѣре ѣѧ.

к҃з. Иѡсѧ же речѣ ѣѡ: ѡстѧви, да пѣрвѣе насѡтитѧ
чѧда: ѡкѣтъ бо дѡврѡ ѡѧти хлѣвѧ чѧдѡмѧ, ѡ поврещн
псѡмѧ.

к҃и. Сѡнѧ же ѡвѣщѧвши глагѡла ѣмѡ: ѣѡ, Гѧн: ѡко ѡ
псѡ подѡ трапѣзою ѡдѧтъ ѡ крѡпнцѧ дѣтѣѡ.

к҃ѡ. И речѣ ѣѡ: за сѣе слѡво, ѡднѡ: ѡзыде кѣсѧ ѡз дѡщѣре
твоеѧ.

к҃. И шѣдши вѧ дѡмѧ своѡ, ѡбрѣте кѣса ѡзшѣдша, ѡ
дѡщѣрѣ лежѧщѡ на ѡдрѣ.

к҃а. И пѧкн ѡзшѣдѧ Иѡсѧ ѡ предѣлѧ Тѣрскнхѧ ѡ Сѣдѡн-
скнхѧ, прнѡде на мѡре Гѧлнлѣйско, междѡ предѣлы Дѣка-
пѡльскн.

к҃в. И прнведѡша кѧ немѡ глѡсѧ ѡ гѡгннѡ, ѡ молѧхсѧ ѣгѡ,
да возложнтър ѡнѡ рѡкѡ.

к҃г. И поѣмѡ ѣгѡ ѡ нарѡда ѣднѡга, вложн пѣрсты своѧ во
ѡщѡ ѣгѡ, ѡ плѡнѡсѡ, коснѡсѧ ѡзыка ѣгѡ:

к҃д. И воззрѣвѧ на нѣѡ, воздохнѡ, ѡ глагѡла ѣмѡ: ѣфѡлѡ,
ѣже ѣсть, развѣрзисѧ.

к҃е. И ѡвѣе разверзѡстѧслѧ слѡсѧ ѣгѡ, ѡ разрѣшнслѧ ѡзѧ
ѡзыка ѣгѡ, ѡ глагѡлаше прѧвѡ.

к҃з. И запрѣтн ѡмѧ, да ннкомѡже повѣдатѧ: ѣмнѡ же
ѡмѧ тѡѡ запрѣщѧше, пѧче ѡзлнхѧ проповѣдѧхсѧ.

к҃з. И прѣнзлнхѧ днѡлѧхсѧ, глагѡлющѣ: дѡврѣ всѣ тво-
рнтъ: ѡ глѡсѧ дѡ творнтър слышѧти, ѡ нѣмѡлѧ глагѡлатн.

23. Всички тѣзи лукавы *нѣща* извѣтрѣ излѣзுவать, и осквърня-
вать челоуѣка.

24. И като станѣ отъ тамъ, отиде въ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и
Сидонскы; и влѣзе въ едиѣ къщѣ, и не искаше да го знае никой;
но не можѣ да ся укрые.

25. Защото като чу за него иѣкоя си жена, на коѣкто дъщеря ѿ
имаше духъ нечистъ, дойде и припадиѣ на нозѣ-тѣ му.

26. А тя жена бѣ Елминка, родомъ Сирофиникианка; и моляше
му ся да испѣди бѣсѣ-тѣ отъ дъщерѣ ѿ.

27. А Исусъ ѿ рече: Остави да ся насытятъ първомъ чада-та;
защото не е добрѣ да земе иѣкоя хлѣбѣ-тѣ отъ чада-та, и да го
хвърли на псета-та.

28. А тя отговори и рече му: Ей, Господи, но и псета-та
отдолу подѣ трапезѣ-тѣ ядѣтъ отъ трошницы-тѣ на дѣца-та.

29. И рече ѿ: За тѣзи рѣчь, иди; бѣсѣ-тѣ излѣзе изъ дъще-
рѣ тѣ.

30. И като отиде у дома си, намѣри че бѣсѣ-тѣ бѣ излѣзълъ, и
дъщеря ѿ легиѣла на постелкѣ-тѣ.

31. И пакъ като излѣзе изъ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы,
дойде къмъ море-то Галилейско, между прѣдѣлы-тѣ Дека-
полскы.

32. И доводятъ му единого глухъ и гѣгнивъ, и молятъ му ся да
възложи рѣкѣ на него.

33. И като го зѣ на странѣ отъ народѣ-тѣ, вложи пърсты-тѣ си
въ уши-тѣ му; и като плюиѣ, похваиѣ го по языкѣ-тѣ.

34. И погледѣ на небе-то, въздѣхнѣ, и казува му: Еффаѣа,
сирѣчь, Отвори ся.

35. И тозъ часъ ся отвориѣхъ уши-тѣ му; и развърза ся върска-
та на языкѣ-тѣ му, и говоряше чисто.

36. И зарѣча имъ да не кажѣтъ *това* никому; но колкото имъ
той зарѣчваше, толкозъ повече тѣ проповѣдувахѣ:

37. И удивявахѣ ся твърдѣ много, и думахѣ: Всичко добрѣ
прави; и глухы-тѣ прави да чувать, и иѣмы-тѣ да говорятъ.

ГЛАВА II.

а. ВЪ ТЫА ДНИ, СВѢН МНОГО НАРОДА СЪШЕ, И НЕ ИМѢЮЩИМЪ ЧЕСВЪ ИСТИ, ПРИЗВАВЪ ИИСУ ОУЧЕНИКИ СВОА, ГЛГОЛА ИМЪ :

б. Милосѣрдю ѡ народѣ, ѡкв оуже три дни присѣдѡтъ мнѣ, и не имѡтъ чесвѣ исти.

в. И ѡце ѡпсѡсѣ ихъ не ѡдшихъ въ дѡмы своа, ѡслабѣютъ на псгѣ : мнози бо ѡ нихъ издалеца пришлѣ сѣтъ.

г. И ѡвѣщѡша емѣ оученицы егѡ : ѡкѣдс сѣхъ возмѡжетъ кто здѣ насытити хлѣбкы въ псгѣни ;

д. И вопросѣ ихъ : колику имате хлѣбѡвъ ; Онѣ же рѣша : сѣдмь.

е. И повелѣ народъ возлеци на землѣ : и прѣемъ сѣдмь хлѣбѡвъ, хвалѣ воздавъ, преломѣ и дааше оучникѡмъ своимъ, да предлагѡютъ : и предложѣша предъ народомъ.

ж. И имѡхс рыбницъ малѡ : и сѣа блѡгословивъ, речѣ предложѣти и тыа.

з. И ѡдѡша же, и насытишася : и взѡша избытки оукрѣхъ сѣдмь кошницъ.

и. Бѡхс же ѡдшихъ, ѡкв четыре тысащѣ : и ѡпсѣти ихъ.

й. И ѡбѣе влѣзъ въ корабль со оученики своими, прѣиде въ страны Далманѡдѡнскѣ.

ѡ. И изыдѡша фарисѣи, и начѡша стѡзѡтися съ нимъ, ищѡше ѡ негѡ знаменѣа съ иѣсѣ, и искѡшѡюще егѡ.

ѡб. И воздохивъ дѡмъ своимъ, глагола : что рѡдъ сѣй знаменѣа ищетъ ; ѡмѣнь глаголю вамъ, ѡце дастся рѡдъ семѣ знаменѣе.

ѡв. И ѡстѡвалъ ихъ, влѣзъ пакѣ въ корабль, (и) иде на Онепѡлъ.

ѡг. И забѡша оучѣицы егѡ взѡти хлѣбкы, и рѡзвѣ единагѡ хлѣба не имѡхс съ собѡю въ кораблѣ.

ГЛАВА 8.

1. Прѣзь онѣзи дни, понеже бѣше прѣмнога народъ, и нѣмахъ какво да ядѣтъ, призова Іисусъ ученицы-тѣ си, и казува имъ :

2. Жаль ми е за народъ-тъ, защото три дни вече стоятъ при мене, и нѣматъ що да ядѣтъ ;

3. И ако гы распуснѣхъ гладны по домове-тѣ имъ, ще прѣ-малнѣѣтъ по нѣтъ-тѣ ; защото нѣкои отъ тѣхъ сѣ дошли отъ далечь.

4. И отговорихъ му ученицы-тѣ : Отъ дѣ ще може да гы насыти нѣкой съ хлѣбъ тука въ пустынѣ-тѣ ?

5. И попыта гы : Колко хлѣба имате ? а тѣ рекохъ : Седмь.

6. И повелѣ на народъ-тъ да насѣдате на землѣ-тѣ ; и като зѣ седмь-тѣ хлѣба, благодари, и прѣломи, и даваше на ученицы-тѣ си да сложатъ, и сложихъ прѣдъ народъ-тъ.

7. Имахъ и малко рыбички ; и благослови, и рече да сложатъ и тѣхъ.

8. И ядохъ и насытихъ ся, и дигнѣхъ остатки отъ укрухы, седмь кошницы.

9. А онѣзи конто ядохъ бѣхъ до четыри тысящи ; и рас-пуснѣхъ гы.

10. И тутакси влѣзе въ ладіѣ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и дойде въ Далмануванскы-тѣ страны.

11. И излѣзохъ Фарисен-тѣ, и начнѣхъ да му правятъ питанія, и като го искушавахъ, ищяхъ отъ него знаменіе отъ небе-то.

12. А той въздѣхнѣ отъ сѣрдце, и каза ; Защо тойзи родъ ище знаменіе ? Истинѣ ви казувамъ : Нѣма да ся даде на тойзи родъ знаменіе.

13. И остави гы и влѣзе пакъ въ ладіѣ-тѣ, и мнѣхъ отвѣдъ.

14. Но забравихъ ученицы-тъ да земѣтъ хлѣбъ, и нѣмахъ съсь себе си въ ладіѣ-тѣ освѣтъ единъ хлѣбъ.

ѿ. И преи́аше ѱмз, глаго́ла: зрѣте, блюди́теса ѿ кв́аса Фарісе́йска, ѿ ѿ кв́аса Иудова.

ѿи. И помышл́ахс, дрѣгз ко дрѣгз гл́оглюще, ꙗ́кв хл́бвы не ѱмамы.

ѿі. И размѣ́вз Іисз, глаго́ла ѱмз: что́ помышл́аете, ꙗ́кв хл́бвы не ѱмате; не оу́ ли чѣствуете, ниже́ размѣ́ете; ѿше́ ли ѿкаменѣно́ сѣрдце ва́ше ѱмате;

ѿіі. О́чи ѱмѣ́ше не ви́дите; ѿ оу́шы ѱмѣ́ше не слы́шите; ѿ не по́мните ли;

ѿііі. О́гдѧ па́ть хл́бвы преломѣ́хз вз па́ть ты́сациз, коли́кв кнѣ́шз ѿсполнѣ́ оу́крѣ́хз прѣ́а́сте; гл́оглаша ѿмѣ́: двана́десать.

ѿіііі. О́гдѧ же сѣ́дмь вз четы́ре ты́саци, коли́кв ко́шиниц ѿсполнѣ́иѧ оу́крѣ́хз взѧ́сте; О́ни же рѣ́ша: сѣ́дмь.

ѿііііі. И глаго́ла ѱмз: ка́кв не размѣ́ете;

ѿіііііі. И прѣ́иде вз Гиноса́идс: ѿ приведо́ша кз немѣ́ слѣ́па, ѿ мола́хс ѿго́, да ѿгнѣ́ ко́снетса.

ѿіііііі. И ѿмѣ́ за рѣ́кз слѣ́паго, ѿзведе́ ѿго́ во́нз ѿз вѣси: ѿ плѣнѣ́вз на О́чи ѿгнѣ́, ѿ возложѣ́ рѣ́цѣ́ на́нь, вопроша́ше ѿго́, ꙗ́ше что́ ви́днѧ;

ѿііііііі. И воззрѣ́вз глаго́лаше: ви́жс чело́вѣки, ꙗ́кв дрѣвѣ́е ходѧ́ша.

ѿіііііііі. Потѣ́мз же па́ки возложѣ́ рѣ́цѣ́ на О́чи ѿгнѣ́, ѿ сотвори́ ѿго́ прозрѣ́ти: ѿ оу́твори́са, ѿ оу́зрѣ́ свѣ́тлв всѣ́.

ѿііііііііі. И посла́ ѿго́ вз до́мз ѿгнѣ́, глаго́ла: ни вз вѣ́сь ви́ди, ни повѣ́жда́ комѣ́ вз вѣ́си.

ѿіііііііііі. И ѿзы́де Іисз ѿ оу́чицы ѿгнѣ́ вз вѣ́си Кесарѣ́н Фѣ́лѣ́повы: ѿ на пѣ́ти вопроша́ше оу́ченики́ своѧ́, глаго́ла ѱмз: ко́го ма́ гл́оглю́тз члѣ́вцы бы́ти;

ѿііііііііііі. О́ни же ѿвѣ́и́аша: Іо́анна крѣ́титѣла: ѿ ѿні́н Ілі́ю: дрѣ́зін же ѿдина́го ѿ прѣ́рѣ́кз.

ѿіііііііііііі. И то́й гл́огла ѿмз: вы́ же ко́го ма́ гл́оглетѣ́ бы́ти; ѿвѣ́и́авз же Пѣ́трз глаго́ла ѿмѣ́: тѣ́ ѿси Хрѣ́то́сз.

ѿііііііііііііі. И запрѣ́ти ѿмз, да никомѣ́же глаго́лютз ѿ немѣ́.

15. И заръча имъ и каза : Гледайте, пазѣте ся отъ квасъ-тъ Фарисейскій и отъ квасъ-тъ Иродовъ.

16. И размысляхъ помежду си и думяхъ : *Това е* защото хлѣбове нѣмамы.

17. А Исусъ разумѣ, и каза имъ : Защо размысляте че хлѣбове нѣмате ? Не разбирате ли, нито разумѣвате ? Още ли имате сърдце-то си окаменено ?

18. Очи имате и не видите ли ? и уши имате и не чувате ли ? и не помните ли ?

19. Когато прѣломихъ петъ-тѣ хлѣба на петъ-тѣ тысящи, колко кошове пълны съ укрухы дигнѣхте ? Казувать му : Дванадесетъ.

20. И когато седмъ-тѣ на четыри-тѣ тысящи, колко кошници пълны съ укрухы дигнѣхте ? А тѣ рекохъ ? Седмъ.

21. И казуваше имъ ; Какъ не разумѣвате ?

22. И идува въ Внесандъ : и довождатъ му одного слѣпъ и при-молюватъ му ся да ся прикосне до него.

23. И хванъ слѣпый-тъ за рѣкж, та го изведе вънъ отъ село-то, и като плюнъ на очи-тѣ му, възложи на него рѣцѣ, и пыташе го, види ли нѣщо.

24. И той прогледа и казуваше : Виждамъ чловѣцы-тѣ, като че виждамъ дървета да ходять.

25. Послѣ пакъ възложи рѣцѣ-тѣ си на очи-тѣ му, и направи го да прогледа ; и възстанови ся *зрѣние-то му*, и видѣ всички-тѣ чисто.

26. И испрати го въ домъ-тъ му, и казуваше : Нито въ село-то да влѣзешъ, нито нѣкому въ село-то да кажешъ *това*.

27. И излѣзе Исусъ и ученици-тѣ му по села-та на Кесаріѣ Филипповъ, и изъ пѣтъ-тѣ пыташе ученицы-тѣ си, и казуваше имъ : Кого мя казуватъ чловѣци-тѣ, че съмъ.

28. А тѣ отговорихъ : Иоаннъ Кръстителъ ; други пакъ Илія ; а други, единъ отъ пророцы-тѣ.

29. И той имъ казува : Но вы кого мя казувате че съмъ ? И отговори Петръ и рече му : Ты си Христосъ.

30. И запрѣти имъ да не казуватъ никому за него.

λα. И начатъ оучити ихъ, ѿкѡ подобаетъ Сѣс члвчече-
скомꙋ многꙋ пострадати, и ѿскꙋшенꙋ быти ѿ старецꙋ и
дрхїерей и книжникꙋ, и оубвѣенꙋ быти, и въ третїи день
воскресити :

לב. И не ѡбниꙋсѧ слово глаголаше. и прїемъ єгѡ Пётрꙋ,
начатъ претїти ємꙋ.

לג. Сѣс же ѡбръщѧ, и воззрѣвъ на оучїнкї своѧ, запрети
Петрови, глгола : ѿди за мною сатанѡ : ѿкѡ не мыслиши,
ѿже (сѣть) Бжїа, но ѿже члвчческа.

לד. И призвѧвъ народы со оучїнкї своиѣи, рече имъ : ѿже
хочетъ по мнѣ ѿти, да ѡбѣржетъ себѣ, и вѡзметъ крѣтъ
своѣи, и по мнѣ градѣтъ.

לה. ѿже ко ѡше хочетъ дѡшꙋ свою спасти, погубїтъ ю :
а ѿже погубїтъ дѡшꙋ свою менѣ ради и євліа, той
спасѣтъ ю.

לו. Каа ко польза чловчкꙋ, ѡше прїѡбръщѣтъ мїръ вѣсь,
и ѡтшетїтъ дѡшꙋ свою ;

לז. Или что дѡстѧ чловчкꙋ ѿзмѣнꙋ на дѡшꙋ своѣи ;

לח. ѿже ко ѡше постыдїтъ менѣ и моѿхꙋ словѣсꙋ въ
родѣ сѣмꙋ премокодѣїнїемꙋ и грѣшнїемꙋ, и Сѣс чловчческїи
постыдїтъ єгѡ, єгдѧ прїидѣтъ во слаѡѣ Сѡѡа своєгѡ со
ѿгглы стїми.

ГЛАВА Θ.

א. И глаголаше имъ : аминь глаголю вамъ, ѿкѡ сѣтъ
нѣщꙋ ѡ здѣ стоѡщихꙋ, ѿже не имѡтъ вкꙋсїти смѣрти,
дондеже видѡтъ црѣвїе Бжїе прїшедшее въ сілѣ.

ב. И по шестїи днѣхꙋ поѡтъ Іисꙋ Петрѡ и Іаковѡ и Іѡанна,
и возведѣ ихъ на горꙋ высокꙋ оубѡ єдїны : и прѡвѡразїсѧ
прѣд ѡими.

ג. И рїзы єгѡ въша клеѡщѧсѧ, бѣлѡ сѣлѡ ѿкѡ снѣгꙋ,
ѡцѣхꙋ же не мѡжетъ бѣлїмнїкꙋ оубѣлїти на землї.

31. И наченъ да ги учи *това*, че Сынъ челоѳический трѣба много да пострада, и да бѣде отхвърленъ отъ старѳишины-тѣ и первосвященници-тѣ и книжници-тѣ, и убитъ да бѣде, и слѣдъ три дни да въскрѣсне.

32. И говоряше слово-то явно. А Петръ го зѣ на странъ, и наченъ да му запрѣтава.

33. А той като ся объриж и видѣ ученицы-тѣ си, запрѣти на Петра и рече: Махни ся отъ прѣдъ мене Сатано; защото не мыслишь това което е Божіе, но това което е челоѳическо.

34. И призова народъ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и рече имъ: Който ище да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и дигне кръсть-тѣ си и мя слѣдува.

35. Защото, който ище да упаци животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който изгуби животъ-тѣ си заради мене и за Евангелие-то, той ще го упаци.

36. Понеже какво ще ползува челоѳка, ако спечали всичкий-тѣ свѣтъ, и отщети душъ-тѣ си?

37. Или какво ще даде челоѳкъ въ размѣнъ за душъ-тѣ си?

38. Защото, който ся усрами за мене и за думы-тѣ ми въ тойзи блуденъ и грѣшенъ родъ, и Сынъ челоѳический ще ся усрами за него, когато дойде въ славъ-тѣ на Отца си съсъ святы-тѣ ангелы.

ГЛАВА 9.

1. И казуваше имъ: Истинъ ви казувамъ, че има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ смъртъ, докль не видятъ царство-то Божіе дошло въ силъ.

2. И слѣдъ шесть дни зема Исусъ Петра и Іакова и Іоанна, и възвожда ги на горъ высокъ на странъ самы, и прѣобрази ся прѣдъ тѣхъ.

3. И дрехы-тѣ му станъхъ лъскавы, твърдѣ бѣлы като снѣгъ, каквыто бѣлиликъ на земъ-тѣ не може да убѣли.

д. И іавіса ѿмъ Іліа съ Мвүсеемъ: и кѣша со Іисомъ глаголюще.

ѳ. И ѿвѣщавъ Пётръ глагола Іисови: Равви, доврѣ есть намъ заѣ быти: и сотворимъ кровы три, тебѣ единому, и Мвүсееви единому, и Іліи единому.

ѵ. Не вѣдаше бо, что рещи: какъ бо пристраши.

з. И бысть облакъ ѿсѣнѣа ѿхъ: и прїиде гласъ ѿзъ облака, глагола: сїи есть Сїи мой возмѣкленный, тогѣ послѣшайте.

и. И внезапно воззрѣвше, ктомѣ никогѣ видѣша, токму Іиса единого съ собою.

к. Сходѣишымъ же ѿмъ съ горы, запрети ѿмъ, да никогѣ повѣдатъ, іакѣ видѣша, токму егда Сїи человекъ-честкїи ѿзъ мѣртвухъ воскресетъ.

г. И слово оудержаша въ себѣ, стазѣишеса, что есть, еже ѿзъ мѣртвухъ воскресити.

а. И вопрошавъ егѣ, глаголюще: какъ глаголютъ книжницы, іакѣ Іліи подѣветъ прїити прѣжде;

б. Сїи же ѿвѣщавъ рече ѿмъ: Іліа оубѣ прїидѣ прѣжде, оустрѣитъ всѣ: и какъ есть писано ѿ Сїи члвѣ-честкѣмъ, да многѣ постраждетъ и оуничиженъ кѣдетъ.

г. Но глаголю вамъ, іакѣ и Іліа прїиде, и сотвориша емѣ, елика хотѣша, іакѣже есть писано ѿ немъ.

д. И прїидѣ ко оучикѣмъ, видѣ народъ многъ ѿ нїхъ, и книжники стазѣишеса съ ними.

е. И авїе весь народъ видѣвъ егѣ оужасеса, и прирїишше цѣловавъ егѣ.

ѳ. И вопроси книжники: что стазѣтеса къ себѣ;

з. И ѿвѣщавъ единому ѿ народа рече: Оучителю, привѣдохъ сына моего къ тебѣ, ѿмѣша дѣха нѣма:

и. И іадѣже колѣждо ѿметъ егѣ, разбивѣетъ егѣ, и пѣны теиѣтъ, и скрежещѣтъ зъбы своїми, и ѿцѣпенѣветъ: и рѣхъ оученикѣмъ твоимъ, да ѿженѣтъ егѣ, и не возмогѣша.

4. И яви имъ ся Илія съ Моисея; и разговаряхъ ся съ Исуса.

5. И отговори Петръ и казува на Исуса : Равви, добро е да смытука ; и да направимъ три шатры, за тебе едниъ, и за Моисея едниъ, и за Иліѣж едниъ.

6. Защото не знаеше какво да рече ; понеже бѣхъ уплашени.

7. И облакъ ги засѣни ; и гласъ дойде изъ облака който казуваше : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный ; слушайте него.

8. И внезапно като ся обзрихъхъ, не видѣхъ вече никого съсь себе си, освѣнь Исуса самичкъ.

9. И когато слѣзувахъ отъ горѣ-тѣ, зарѣча имъ да не кажѣтъ никому това що видѣхъ, освѣнь кога Сынъ челоѣческій възкръсне отъ мъртвы-тѣ.

10. И задържахъ слово-то *въ себе си*, като разисквахъ помежду си що е *това* да възкръсне отъ мъртвы-тѣ.

11. И пытахъ го и казувахъ : Защо казувать книжници-тѣ, че трѣба да дойде първомъ Илія ?

12. А той отвѣща и рече имъ ; Истинѣ че ще Илія първомъ да дойде и да устрои венчко ; и какъ е писано за Сына челоѣческого, че трѣба да пострада много, и да бѣде униженъ ;

13. Но казувамъ ви, че Илія дойде, и сторихъ му каквото щѣхъ, както е писано за него.

14. И като дойде при ученицы-тѣ, видѣ около тѣхъ народъ много, и книжници които ся прѣпирахъ съ тѣхъ.

15. И тутакси венчкый народъ щомъ го видѣ, смая ся, и при-текохъ ся та го поздравявахъ.

16. И попыта книжницы-тѣ : Какво ся прѣпирате съ тѣхъ ?

17. И отговори едниъ отъ народа, и рече : Учителю, доведохъ при тебе сына си, който има духъ нѣмъ.

18. И дѣто го прихване, трѣшва го, и запѣня ся, и скърца съсь зѣбы, и вѣпява ся ; и рѣкохъ на твоѣ-тѣ ученицы да испядѣтъ *блѣс-тѣ*, но не можѣхъ.

᠔᠗. О҃нъ же ѡвѣщавъ ємѡ глагола: єѡ рѡде невѣренъ,
доколѣ въз вѣсѣ бѣдѡ; доколѣ терпліѡ вы; приведіте єгѡ
ко мнѣ.

᠔в. И приведѡша єгѡ къ немѡ: и видѣвъ єгѡ, ѡбїе дѡхъ
страсѣ єгѡ: и падъ на землі, валѡшесѡ пѣны теши.

᠔а. И вопросі О҃цѡ єгѡ: колікѡ лѣтъ єсть, ѡнелѣже сїе
бысть ємѡ; О҃нъ же рече: издѣтсѡ.

᠔б. И многѡжды во О҃гнь вверже єгѡ, и въз воды, да
погвѣтѣ єгѡ: но ѡше что мѡжешн, помози намъ, мило-
сѣрдовавъ ѡ насѡ.

᠔г. Иисъ же рече ємѡ: єже ѡше что мѡжешн вѣровати,
всѡ возмѡжна вѣрсиюшесѡ.

᠔д. И ѡбїе возопівъ О҃цѡ Отрѡчѡте, со слезѡми глаго-
лаше: вѣрсию, Гдїи, помози моемѡ невѣрїю.

᠔е. Видѣвъ же Иисъ, іѡкѡ срїцетсѡ нарѡдъ, запретї дѡхъ
нечыстомѡ, глагола ємѡ: дѡше иѣмїи и гасхїи, ѡзъ тї
повелѣваю: изыди иъ негѡ, и ктомѡ не видн въз негѡ.

᠔с. И возопівъ, и многѡ прѡжѡвсѡ, изыде. и бысть іѡкѡ
мѣртвѡ, іѡкоже мнѡзѣмъ глаголати, іѡкѡ оумре.

᠔з. Иисъ же ємѡ єгѡ за рѡкѡ, воздѡвїже єгѡ: и востѡ.

᠔и. И вшѣдшѡ ємѡ въз дѡмъ, оученицы єгѡ вопрошѡхъ
єгѡ єдинаго: іѡкѡ мы не возмогѡхомъ иъзнѡти єгѡ;

᠔ѡ. И рече имъ: сїи рѡдъ ничїмъже мѡжетъ иъзнѡти,
тѡкмѡ мѡтвою и постѡмъ.

᠔а. И ѡтѣдѡ иъшѣдше, идаѡхъ сквозѣ Галїлею, и не хотѡше,
да ктѡ оувѣсть.

᠔б. Оучѡше во оученикї своѡ, и глаголаше имъ: іѡкѡ Сїѡ
члѡвѣческїи прѣданъ бѣдетъ въз рѡцѣ челоувѣчестѣ, и оувїѡтѣ
єгѡ: и оувїѡенъ бѡвѡ, въз трѣтїи дѣнь воскреснетъ.

᠔в. О҃нї же не разсмѣваѡхъ глагола, и боѡхсѡ єгѡ вопросїти.

᠔г. И прїде въз Капернаѡмъ: и въз дѡмѡ бѡвѡ, вопрошѡше
имъ: что на пгтї въз себѣ помышлѡсте;

19. А той му отговори и рече: О роде невѣрный, до кога ще бѣдѣ съ васъ? до кога ще вы тѣрпѣѣте? доведѣте го при мене.

20. И доведохъ го при него; и като го видѣ *блѣсный-тѣ*, тукати духъ-тѣ го покѣса, и той паднѣ на земѣ-тѣ, и валяше ся запѣненъ.

21. И попыта *Иисусъ* бащѣ му: Колко вѣрме е отъ какъ му станѣ това? А той рече: Отъ дѣтство.

22. И много пѣти и въ огнь го хвърли и въ водѣ, да го погуби; но ако можешъ нѣщо, смилн се на насъ, и помогни ни.

23. А *Иисусъ* му рече: Това, ако можешъ повѣрува, всичко е възможно за *тогози* който вѣрува.

24. И тукати на дѣте-то баща му извика съсъ съззы и казуваше: Вѣрувамъ, Господи, помогни на мое-то невѣрство.

25. А *Иисусъ* като видѣ че ся стича народъ, запрѣти нечистому духу, и му казуваше: Душе нѣмый и глухый, азъ ти повелѣвамъ: Излѣзь отъ него и да не влѣзешъ вече въ него.

26. И *духъ-тѣ* като испишѣ, и го покѣса силно, искочи, и *молякъ-тѣ* станѣ като мъртвѣ, така що мнозина думахъ че умрѣ.

27. А *Иисусъ* го хванѣ за рѣкъ, и дигнѣ го, и *той* станѣ.

28. И когато влѣзе въ къщы, ученици-тѣ му пытахъ го на странѣ: Защо ный не можѣхмы да го испѣдимъ?

29. И рече имъ: Тойзи родъ не може да излѣзе съ нищо *друго*, освѣнъ съ молитвѣ и постъ.

30. И като излѣзохъ отъ тамъ, минувахъ прѣзъ Галилеѣ, и не искаше да узнае *това* никой.

31. Защото учаше ученицы-тѣ си, и казуваше имъ, че Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ на чловѣцы, и ще го убѣютъ; и отъ какъ го убѣютъ, въ третій-тѣ день ще въскрѣсне.

32. Но тѣ не разумѣвахъ думѣ-тѣ, и бояхъ ся да го попытатъ.

33. И дойде въ Капернаумъ, и когато влѣзе въ къщы, пыташе ги: За какво ся разговаряхте въ пѣть-тѣ помежду си?

λδ. Ονή же молчáхс: дрѣгъ ко дрѣгъ ко стазáшася на прстѣ, ктѣ ѣсть колѣи.

ле. И сѣдъ пригласи Ѡванáдесате, и глгѣла ѱмъ: ѡще ктѣ хѣщеть старѣи быти, да вѣдетъ всѣхъ мѣншѣи, и всѣмъ слгá.

лз. И прѣимъ Ѡтрочá, постави ѣ посреде ѱхъ: и ѡвѣмъ ѣ, рече ѱмъ:

лз. Иже ѡще ѣдино таковыхъ Ѡтрочáтъ прѣиметъ во ѱма моѣ, менѣ прѣѣлетъ: и иже менѣ прѣѣлетъ, не менѣ прѣѣлетъ, но послáвшаго мá.

лн. Ѡвѣшá ѣмъ ѱвáннн, глгѣла: Оучтáю, вѣдѣхомъ иѣкоего ѱменемъ твоимъ ѱгонáшя кѣсы, иже не ходитъ по нáсъ: и возкранихомъ ѣмъ, ѱкѡ не послѣдетъ нáмъ.

ло. Иисъ же рече: не краните ѣмъ: никтѣже ко ѣсть, иже сотворитъ силъ ѡ ѱмени моѣмъ, и возмѣжетъ вскорѣ слослѣвити мá.

м. Иже ко иѣсть на вы, по вáсъ ѣсть.

ма. Иже ко ѡще напоитъ вы чáшею воды во ѱма моѣ, ѱкѡ Хрѣтѣвы ѣстѣ, áминь глгѣлю вáмъ, не погвѣитъ мзды своѣ.

мв. И иже ѡще согласнитъ ѣдинаго ѡ малыхъ сѣхъ вѣршующихъ въ мá, дѣбрѣе ѣсть ѣмъ пáче, ѡще ѡблежитъ кáмень жѣрновный ѡ выи ѣгѡ, и ввѣрженъ вѣдетъ въ мѣре.

мг. И ѡще согласнитъ тá рска твоá, ѡсѣцы ю: дѣбрѣе тѣ ѣсть вѣдникъ въ живѣтъ внѣти, неже Ѡвѣ рсѣцѣ ѱмѣшъ внѣти въ геѣннъ, во Ѡгнь негасáющѣи,

мд. Идѣже чѣрвь ѱхъ не оумираетъ, и Ѡгнь не оугасаетъ.

ме. И ѡще ногá твоá согласнитъ тá, ѡсѣцы ю: дѣбрѣе тѣ ѣсть внѣти въ живѣтъ хрѣмс, неже двѣ нѣзѣ ѱмѣшъ ввѣрженъ быти въ геѣннъ, во Ѡгнь негасáющѣи,

мс. Идѣже чѣрвь ѱхъ не оумираетъ, и Ѡгнь не оугасаетъ.

мз. И ѡще Ѡко твоѣ согласнитъ тá, ѱсткнѣи ѣ: дѣбрѣе тѣ ѣсть со ѣдинѣмъ Ѡкомъ внѣти въ цѣтвѣе ѱкѣе, неже двѣ ѡцѣ ѱмѣшъ ввѣрженъ быти въ геѣннъ Ѡгненннсю,

34. А тѣ мълчахъ; защото въ пѣть-тѣ бѣхъ ся прѣпирали помежду си, кой е по голѣмъ.

35. И като сѣдишъ призова дванадесеть-тѣ, и казува имъ: Който иска да е първъ, ще бѣде най послѣденъ отъ всички-тѣ, и на всички-тѣ слуга.

36. И зѣ едно дѣте та го постави по срѣдъ тѣхъ, пригържи го и рече имъ:

37. Който приеме едно отъ таквызи дѣца въ мое име, мене приима; и който приеме мене, не приима мене, но тогози който мя е проводилъ.

38. Отговори му Юаннъ и казуваше: Учителю, видѣхмы нѣкого си, който ны не слѣдува, че исплждаше бѣсове въ твое-то име; и забранихмы му, защото не слѣдува насъ.

39. А Исусъ рече: Недѣйте му забраня, защото нѣма никой който да стори чудо въ мое име, и да може на часъ-тѣ да мя злослови.

40. Понеже който не е противъ насъ, той е отъ кждѣ насъ.

41. Защото който вы напои единъ чашъ водъ въ мое име, понеже сте Христови, истинъ ви казувамъ, нѣма да изгуби заплатъ-тѣ си.

42. И който соблазни одного отъ малкы-тѣ, които вѣруватъ въ мене, за него по добрѣ бы было да ся обложи воденичешъ камъкъ около шиѣ-тѣ му, и да бѣде хвърленъ въ море-то.

43. И ако тя соблазнява рѣка-та ти, отсѣчи ѿ; по добрѣ ти е да влѣзешъ клосенъ въ животъ-тѣ, а не да имашъ двѣ рѣци и да отидешъ въ пѣкъль-тѣ, въ огнь-тѣ негасимъ;

44. Дѣто червей-тѣ имъ не умира, и огнь-тѣ не угаснува.

45. И ако нога-та ти тя соблазнява, отсѣчи ѿ; по добрѣ ти е да влѣзешъ хромъ въ животъ-тѣ, а не да имашъ двѣ нозѣ и да бѣдешъ хвърленъ въ пѣкъль-тѣ, въ огнь-тѣ негасимъ;

46. Дѣто червей-тѣ имъ не умира, и огнь-тѣ не угаснува.

47. И ако око-то ти тя соблазнява, извади го; по добрѣ ти е да влѣзешъ съ едно око въ царство-то Божіе, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ въ пѣкъль-тѣ огненный;

мн. И҃а҃же че́рвь и҃хъ не о҃умира́етъ, и҃ О҃гнь не о҃угаса́етъ.

м.о. вса́къ во О҃гнѣмъ ѡсоли́тса, и҃ вса́ка же́ртва со́лю ѡсоли́тса.

и҃. Добро́ со́ль: ѡще же со́ль не слана́ бѣдетъ, чѣмъ ѡсоли́тса; и҃мѣ́йте со́ль въ себѣ́, и҃ ми́ръ и҃мѣ́йте междѹ́ собо́ю.

ГЛАВА І.

а. И҃ ѡтсѣ́дъ воста́въ прѣйде́ въ предѣ́лы Іудѣ́йскїа, ѡбѣ́нз-полъ Іорда́на. и҃ снидо́шася па́ки наро́ди къ немѹ́: и҃ та́къ Обы́чай и҃мѣ́, па́ки о҃уча́ше и҃хъ.

б. И҃ присто́пльше фарі́сеѣ, вопро́сиша е҃го́: ѡще досто́итъ мѣ́жъ же́нъ псѣ́тити; и҃скъша́юще е҃го́.

ґ. Онъ́ же ѡвѣ́щавъ рече́ и҃мъ: что́ ва́мъ заповѣ́да Мѡѡ́сѣй;

д. Онѣ́ же рѣ́ша: Мѡѡ́сѣй повелѣ́ кни́гъ расписѣ́шию написати́, и҃ псѣ́тити.

е. И҃ ѡвѣ́щавъ И҃схъ рече́ и҃мъ: по жесто́сердїю ва́шемъ написа́ ва́мъ заповѣ́да сїю́.

є. Ґо нача́ла же созда́нїа, мѣ́жа и҃ же́нъ сотвори́лъ а҃ е́сть б҃гъ.

з. Се҃гѡ́ ра́ди ѡста́внтъ че́ловѣ́къ о҃цѣ́ свое҃го́ и҃ ма́терь:

и҃. И҃ приле́питса́ къ же́нѣ́ свое́й, и҃ бѣ́детя о́ба въ плѣ́ть е́динъ: тѣ́мже о҃ужѣ́ нѣ́ста два́, но плѣ́ть е́дина.

д. Ґже о҃убо́ б҃гъ соче́та, члѣ́вккъ да не разлуча́етъ.

і. И҃ въ до́мъ па́ки о҃ученицы́ е҃гѡ́ ѡ се́мъ вопро́сиша е҃го́.

аі. И҃ глаго́ла и҃мъ: и҃же ѡще́ псѣ́титъ же́нъ свою́, и҃ ѡже́нитса́ и҃но́ю, премо́вѣ́ творѣ́тъ на нїо́:

бі. И҃ ѡще́ же́на́ псѣ́титъ мѣ́жа, и҃ поса́гнетъ за и҃но́го, премо́вѣ́ творѣ́тъ.

ґі. И҃ прино́шахъ къ немѹ́ дѣ́ти, да ко́снетса́ и҃хъ: о҃ученицы́ же́ преца́хъ прино́сащымъ.

ді. Ви́дѣ́въ же́ И҃схъ, него́дова́, и҃ рече́ и҃мъ: ѡста́вите́

48. Дѣто червей-тъ имъ не умира и огнь-тъ не угаснува.

49. Защото всякой съ огнь ще ся осоли, и всяка жертва съсь соль ще да ся осоли.

50. Добро е соль-та; но ако соль-та бжде безсолна, съ какво ще ѝж поправите? Имайте соль въ себе си, и миръ имайте помежду си.

ГЛАВА 10.

1. И станж отъ тамо та отиде въ прѣдѣлы-тъ Иудейскы, прѣзъ *страны-тъ* отвѣдь Иорданъ; и стича ся пакъ народъ при него; и както си имаше обычай, пакъ гы поучаваше.

2. И пристѣпнихъ Фарисей-тъ та го попытахъ за да го искушавать: Да ли е простено на мъжъ да напусне женъ-тъ си?

3. А той отговори и рече имъ: Що ви заповѣда Моисей?

4. А тѣ рекохъ: Моисей дозволи да напише разводно писмо, и да ѝж напусне.

5. И отговори Исусъ и рече имъ: За жестокосърдіе-то ваше ви е писалъ тѣзи заповѣдь;

6. Отъ начало обаче на созданіе-то, мъжко и женско гы е сътворилъ Богъ.

7. За това ще остави чловѣкъ бащъ си и майкъ си, и ще ся прилѣпи при женъ си,

8. И ще бждѣтъ двама-та въ една плѣть: така що не сж вече двѣ, но една плѣть.

9. И тѣй, онова което е Богъ съчеталъ, чловѣкъ да не разлѣча.

10. И въ кѣщы пакъ ученици-тъ му попытахъ го за сѣщо-то.

11. И казува имъ; Който си напусне женъ-тъ, и ся ожени за другъ, прѣлюбодѣйствува противъ неѣж.

12. И ако жена напусне мъжа си и посегне за другыго, прѣлюбодѣйствува.

13. И доведохъ при него дѣца, за да ся прикосне до тѣхъ; а ученици-тъ запрѣत्याхъ на тѣзи конто гы водяхъ:

14. *Това* като видѣ Исусъ възнегодова, и рече: Оставѣте

дѣтѣй приходѣти ко мнѣ, и не бранѣте ѿ мѣ: тацѣхъ во
ѣсть црѣтвіе Бжїе.

ѣ. Амїнь глголю вамъ: ѿже ѡще не прїиметъ црѣтвіа
Бжїа глкъ Отроча, не ѿмать внїти въ нѣ.

ѣ. И ѡбѣмъ ѿхъ, возложъ рсцѣ на нїхъ, блгословаше
ѿхъ.

ѣ. И ѿсходашъ емъ на пѣть, прѣтѣхъ нѣкїй и поклонсѣ
на колѣнъ емъ, вопрошаше егò: Оучїтелю блгїй, что со-
творю, да живòтъ вѣчный наслѣдствю;

ѣ. Иисъ же рече емъ: что мѣ глголешн блга; нїктоже
блгъ, токмъ едїнъ Бгъ.

ѣ. Заповѣди вѣси: не прелюбї сотвориши: не оукїй:
не оукрадї: не лжесвидѣтельствуй: не ѡбїди: чтї Оца
твоегò и мѣтерь.

ѣ. Онъ же ѡвѣщавъ рече емъ: Оучтлю, сїѣ всѣ сохра-
нїхъ ѡ ѿности моеѣ.

ѣ. Иисъ же возрѣвъ на нѣ, возлюбї егò, и рече емъ:
едїнагѡ еси не докончалъ: иди, елика ѿмаши, продаждь,
и даждь нїщымъ: и имѣти ѿмаши сокровище на нѣси: и
прїиди и ходи въ слѣдъ менѣ, вземъ крѣтъ.

ѣ. Онъ же дрѣхъ кывъ ѡ словесї, ѡнде скорбѣ: бѣ
ко имѣѣ стажанїѣ мнѡга.

ѣ. И возрѣвъ Иисъ, глагола оученикѡмъ своїмъ: какъ
нездòбь ѿмѡщїи богѣтство въ црѣтвіе Бжїе внїдѣтъ.

ѣ. Оучїницї же оужасѣхсѣ ѡ словесѣхъ егѡ. Иисъ же
пѣки ѡвѣщавъ, глгола ѿмъ: члѣда, какъ нездòбь оуповѣю-
щымъ на богѣтство въ црѣтвіе Бжїе внїти.

ѣ. Оудòбѣе ко ѣсть вельбѣдъ сквозѣ ѿгнїѣ оуши
протї, нѣже богѣтъ въ царствїе Бжїе внїти.

ѣ. Онї же ѿзлїха дивлѣхсѣ, глаголюще къ себѣ: то
кто мòжетъ спасѣнъ бѣти;

дѣца-та да дохождатъ при мене ; и не гы въспирайте ; защото на таквизи е царство-то Божіе.

15. Истинѣж ви казувамъ : Който не приеме царство-то Божіе като дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

16. И пригърнѣж гы, и възлагаше рѣцѣ на тѣхъ, и благославяше гы.

17. И когато излѣзуваше на пѣть-тѣ, притече ся нѣкой си та колѣннич прѣдъ него и го пыташе : Учителю благій, що да сторѣж за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ ?

18. А Исусъ му рече : Що мя наричашь благъ ? Никой не е благъ, тѣкмо единъ Богъ.

19. Заповѣди-тѣ знаешъ : Не прѣлюбодѣйствувай ; Не убивай ; Не укради ; Не свидѣтельствувай на лъжж ; Не обиждай ; Почитай бащж си и майкж си.

20. А той отговори и рече му : Учителю, всичко това упазихъ отъ младость-тѣ си.

21. А Исусъ като го погледнѣж, възлюби го, и рече му : Едно ти не достига ; иди, продай все що имашь, и раздай го на сиромасы-тѣ ; и ще имашь съкровище на небе-то ; и дигни кръсть-тѣ, и ела та мя послѣдувай.

22. Но той ся оскърби за тѣжж думѣж, и отиде си нажаленъ ; защото имаше имотъ много.

23. А Исусъ погледнѣж около си и казуваше на ученицы-тѣ си : Колко мѣчно ще влѣзжтъ въ царство-то Божіе тѣзи, които иматъ богатство ?

24. А ученици-тѣ му ся смаювахж за неговы-тѣ думы. И Исусъ пакъ отговори и рече имъ : Чада, колко е мѣчно да влѣзжтъ въ царство-то Божіе тѣзи, които иматъ надеждж-тѣ си на богатство-то ?

25. По лесно е камила да мине прѣзъ иглены уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе.

26. А тѣ ся твърдѣ много удивявахж и говоряхж помежду си : И кой може спасенъ да бѣде ?

кз. Воззрѣвъ же на нѣхъ Іисъ, глагола : оу челоуѣкъ не-
возмѣжно, но не оу Бга : вса ко возмѣжна сѣтъ оу Бга.

ки. Начатъ же Пѣтръ глаголати ѣмѣ : сѣ мѣ ѡстѡвихомъ
вса, ѡ вх сѣдѡхъ тебѣ ѡдѡхомъ.

ко. Өвѣщавъ же Іисъ речѣ : ѡминь глаголю вамъ, никто-
же ѣсть, ѡже ѡстѡвилъ ѣсть домъ, ѡли брѡтїю, ѡли сестры,
ѡли оца, ѡли мѣрь, ѡли женѣ, ѡли чѡда, ѡли сѣла, менѣ ради
ѡ ѣвѡліѡ ради :

л. Аще не прїиметъ сторїцею, нынѣ во время сѣе, до-
мѡвъ, ѡ брѡтїи, ѡ сестрѡхъ, ѡ оца, ѡ мѣре, ѡ чѡдѡхъ, ѡ сѣлахъ, во
ѡзнѡнїи, ѡ вх вѣкъ градѡщїи живѡтъ вѣчний.

ла. Мнози же вѣдѡтъ пѣрвїи послѣднїи, ѡ послѣднїи пѣрвїи.

лв. Бѡхъ же на пстїи, восходѡше во Іерлїмъ : ѡ бѣ варѡл
ѡхъ Іисъ, ѡ оужасѡхсѡ, ѡ во сѣдѡхъ ѡдѡше, боѡхсѡ. ѡ
поѣмъ пѡки Обѡнѡдесѡтъ, начатъ ѡмъ глаголати, ѡже хотѡхъ
ѣмѣ быти :

лг. Іѡкѡ сѣ восходимъ во Іерусѡлїмъ, ѡ сїѡ челоуѣческой
прѣданъ вѣдетъ ѡрхїтерѣммъ ѡ книжникммъ, ѡ ѡсѡдатъ ѣгѡ
на смѣртъ, ѡ предадѡтъ ѣгѡ ѡзыкъммъ .

лд. ѡ поругѡютсѡ ѣмѣ, ѡ оуѡзватъ ѣгѡ, ѡ ѡплѡютъ ѣгѡ,
ѡ оуѡиѡтъ ѣгѡ : ѡ вх трѣтїи дѣнь воскреснетъ.

ле. ѡ прѣдъ негѡ прїидѡста Іѡкѡвъ ѡ Іѡнннъ, сына Зеве-
дѣѣва, глаголюще : Оучителю, хѡщева, да, ѣже аще просїва,
сотворїши нѡма.

лс. Өнъ же речѣ ѡма : что хѡщета, да сотворїѡ вамъ ;

лз. Өна же рѣста ѣмѣ : даждъ нѡмъ, да ѣдинъ ѡдеснїю
тебѣ ѡ ѣдинъ ѡшнїю тебѣ сѡдева во сѡлѡвѣ твоѣи.

лн. Іисъ же речѣ ѡма : не вѣста, чесѡ просїта. мѡжетѡ
ли пїти чѡшѡ, ѡже ѡзъ пїѡ, ѡ крїшенїемъ, ѡмже ѡзъ
крїѡюсѡ, крѣтїтсѡ ;

ло. Өна же рѣста ѣмѣ : мѡжева. Іисъ же речѣ ѡма :
чѡшѡ оуѡвѡ, ѡже ѡзъ пїѡ, ѡспїѣта, ѡ крїшенїемъ, ѡмже ѡзъ
крїѡюсѡ, крѣтїтсѡ :

27. А Иисусъ погледнѣ на тѣхъ и каза : У чловѣцы-тѣ е не-вѣзможно ; но не у Бога ; защото у Бога всичко е възможно.

28. И наченѣ Петръ да му говори : Ето, ный оставихмы всичко и послѣдувахмы тебе.

29. А Иисусъ отвѣща и рече : Истинѣ ви казувамъ : Нѣма ни единъ който да е оставилъ кжщѣ, или братія, или сестры, или бащѣ, или майкѣ, или женѣ, или чада, или нивя, заради мене и за евангелие-то,

30. И да не земе стократно сега на това врѣме, кжщя, и братія, и сестры, и майки, и чада, и нивя, паедно съ гоненія, и въ идущя вѣкъ животь вѣченъ.

31. Мнозина обаче първи ще бѣдѣтъ послѣдни, и послѣдни-тѣ първи.

32. А когато бѣхѣ въ пъть-тѣ на възлѣзуваніе-то си въ Іерусалимъ, Иисусъ вървѣше прѣдъ тѣхъ, а тѣ ся чудяхѣ, и като вървѣхѣ подирѣ му бѣхѣ на страхъ. И като прибра дванадесетъ-тѣ, той пакъ наченѣ да имъ казува това което имаше да му ся случи :

33. Ето, ный възлѣзуваме въ Іерусалимъ, и Сынъ чловѣческій ще бѣде прѣдаденъ на първосвященници-тѣ и на книжници-тѣ, и ще го осѣдятъ на смърть, и ще го прѣдадѣтъ на язычници-тѣ ;

34. И ще му ся поругаѣтъ, и ще го бійтъ, и ще го заплюѣтъ, и ще го убійтъ, и въ третій день ще възкрѣсне.

35. И идувать при него Іаковъ и Іоаннъ, сынове-тѣ Зеведеви, и казувать : Учителю, искамы да ни сторинъ каквото *ти* попросимъ.

36. А той имъ рече : Що искате да ви сторѣжъ ?

37. А тѣ му рекохѣ : Дай ни да сѣднемъ единъ отъ десно и единъ отъ лѣво до тебе въ славѣ-тѣ ти.

38. А Иисусъ имъ рече : Не знаете що просите ; можете ли да пиете чашѣ-тѣ, коѣкто азъ пийъ, и да ся кръстите съ кръщеніе-то, съ което ся азъ крышавамъ ?

39. Тѣ му рекохѣ : Можемъ. А Иисусъ имъ рече : Чашѣ-тѣ, коѣкто азъ пийъ, ще пиете, и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ крышавамъ, ще ся кръстите ;

м. А ѣже сѣсти ѡдеснѣю менѣ и ѡшнѣю, и ѣсть миѣ дати, но иже оуготовано ѣсть.

ма. И слышавше десать, начаша негодовати ѡ іакѡвѣ и іѡаннѣ.

мв. Іисъ же призвавъ ихъ, глагола имъ: вѣсте, іакѡ мнѣшиа владѣти іазыки, соудолѣваютьъ имъ, и велиции ихъ ѡбладаютъ ими.

мг. Не такъ же бѣдетъ въ васъ: но, иже ѡце хощетъ въ васъ вѣщати быти, да бѣдетъ вамъ слуга:

мд. И иже ѡце хощетъ въ васъ быти старѣи, да бѣдетъ всѣмъ рабъ.

ме. Ико снъ человекъ не прїиде, да послужатъ емъ, но да послужитъ, и дастъ дшш свою ижезавлѣнїе за мнози.

мс. И прїидоша во іерїхонъ: и исходящъ емъ ѡ іерїхонѣ, и оучникѡмъ егѡ, и народѡмъ многѡмъ, сынъ тимѡевъ вартимей слѣпый сѣдѣше при нѣмъ, просѣ.

мз. И слышавъ, іакѡ іисъ Назвранинъ ѣсть, начатъ звати и глаголати: Снѣ дѣдовъ іисѣ, помилуй мѣ.

ми. И прецахъ емъ мнози, да оумолчитъ: онъ же мнѡжае паче зваше: Снѣ дѣдовъ, помилуй мѣ.

ма. И ставъ іисъ, рече егѡ возгласити: и возгласиша слѣпца, глаголюще емъ: дерзай, востани, зовѣтъ тѣ.

и. Онъ же ѡвергъ ризы своѣ, воставъ, прїиде ко іисови.

иа. И ѡвѣщавъ, глагола емъ іисъ: что хощеши да сотворю тебѣ; слѣпый же глагола емъ: Оучитю, да прозрю.

ив. Іисъ же рече емъ: иди: вѣра твоѣ спасѣ тѣ. и ѡвѣ прозрѣ, и по іисѣ иде въ нѣтъ.

ГЛАВА ІІ.

а. И егда приближиса во іерусалимъ, въ виадфагїю и виаданїю, къ горѣ елеѡнстѣи, посла два ѡ оученикъ своихъ,

б. И глагола имъ: идиѣте въ весь, іаже ѣсть прѣмъ вама:

40. Но да съднете отъ десно и отъ лѣво до мене не е мое да дамъ, но комуто е приготвено.

41. А като чухъ десетима-та, хванѣхъ да негодувать за Иакова и Иоанна.

42. А Исусъ гы повыка и казува имъ : Вы знаете че онѣзи които ся иматъ господари на язычници-тѣ господарувать надъ тѣхъ, и голѣмци-тѣ имъ владѣйтъ гы.

43. А между васъ не ще да бѣде така ; но който между васъ ище да бѣде голѣмецъ, ще ви бѣде слуга ;

44. И който отъ васъ ище да бѣде първъ, ще бѣде рабъ на всички-тѣ.

45. Защото Сынъ чловѣческый не дойде да му послугувать, но да послугува, и да даде животъ-тѣ си откупъ за мнозина.

46. И идувать въ Иерихонъ ; и когато излѣзваше изъ Иерихонъ той и ученици-тѣ му, и народъ доволно, Тимеевъ-тѣ сынъ Вартимей слѣпый-тѣ, сѣдяше при пѣть-тѣ та просяше.

47. И като чу че е Исусъ Назорянинъ, наченъ да выка и да казува : Сыне Давидовъ, Исусе, помилуй мя.

48. И запрѣтявахъ му мнозина, да млъкне ; но той още повече выкаше : Сыне Давидовъ, помилуй мя.

49. И спрѣ ся Исусъ и рече да го повыкать, и повыкахъ слѣпый-тѣ и казахъ му : Имай дързновение, стани, выка тя.

50. И той си хвърли дрехъ-тѣ, и станъ та дойде при Исуса.

51. Отговори Исусъ и му каза : Що ищешь да ти сторѣхъ ? И слѣпый-тѣ му рече : Учителю, да прогледамъ.

52. А Исусъ му рече : Иди, твоя-та вѣра тя исцѣли. И тутакси прогледа, и послѣдува Исуса въ пѣть-тѣ.

ГЛАВА 11.

1. И когато приближавать въ Иерусалимъ, во Вифагійъ и Вифанійъ, при Елеонскъ-тѣ горъ, проважда двама отъ ученицы-тѣ си,

2. И казува имъ : Идѣте въ село-то, което е на срѣщѣ ви,

и љбіє входѣща вх ню, ѡвръщета жребѣ привѣзано, на неже никтоже ѡ члвѣкх всѣде: ѡрѣшша є, приведѣта.

г. И љше кто вѣма речѣтх: что творѣта сѣе; рцѣта, гѣкѡ Гдѣ трѣбуетх є: и љбіє послѣтх є сѣмѡ.

д. Идѡста же, и ѡврѣтѡста жребѣ привѣзано при двѣрехх внѣ на распѣтѣи, и ѡрѣшѣста є.

е. И иѣцыи ѡ стоѣщихх тѣ глаголахх ѣма: что дѣета ѡрѣшѣюща жребѣ;

є. Она же рѣста ѣмз, гѣкоже заповѣда ѣма Іисз: и ѡстѣвиша ѣ.

з. И привѣдѡста жребѣ ко Іисови, возложѣша на нѣ рѣзы своѣ: и всѣде на нѣ.

и. Мнози же рѣзы своѣ постлѣша по пѣтѣ: дрѣзѣи же вѣѣа рѣзахх ѡ дрѣвѣа, и постлѣлахх по пѣтѣ.

к. И предходѣщѣи и вх слѣдѣх градѣщѣи вопѣлахх, глаголюще: ѡсѣнна, блѣгословѣнх градѣи во ѣма Гдѣне.

л. Блѣгословѣно градѣщее царство во ѣма Гдѣа Оцѣа нашегѡ Дѣда: ѡсѣнна вх вѣшнихх.

м. И вниде во Іерлѣмх Іисз, и вх цѣрковь: и соглѣдавх всѣа, поздѣ оѣже сѣшх часѣ, изыде вх Сиѡнѣю со ѡбѣмѣнадесяте.

н. И настрѣе ишѣдшымз ѣмз ѡ Сиѡнѣи, взалкѣ.

о. И видѣвх смоковницѣ ишѣдѣча, ѣмѣшх лѣствѣе, прѣидѣ, љше оѣкѡ что ѡвръщѣтх на нѣи: и прѣшѣдх кх нѣи, ничесѡуже ѡврѣтѣ, токмѡ лѣствѣе: не оѣ ко бѣ вѣрема смокѡвѡмз.

п. И ѡвѣщѣавх Іисз речѣ єи: да не котѡсѡ ѡ тебѣ во вѣкѣи никтоже плодѣа сѣѣсть. и слышѣхх оѣчѣицѣи єгѡ.

р. И прѣидѡша пѣки во Іерлѣмх: и вшѣдх Іисз вх цѣрковь, начѣтх ишгонѣти продаѡщѣмѣ и кѣпѣющѣмѣ вх цѣркѣи: и трапѣзы торжнѣкѡмз, и сѣдѣлица продаѡщихх гѡлѡвѣи ишпрѡвѣрже.

и щомъ влѣзете въ него ще намѣрите жребе вързано, на което никой челоуѣкъ не е възсѣдалъ ; развържѣте и доведѣте го.

3. И ако ви рече нѣкой : Защо правите това ? речѣте, че на Господа трѣбува ; и тукъси ще го проводи тука.

4. И отидохъ, и намѣрихъ жребе-то вързано до врата-та възъ на кръстопѣть-тъ, и отвързувахъ го.

5. И нѣкои отъ стоящи-тъ тамо казувахъ имъ : Що правите та развързувате жребе-то ?

6. А тѣ имъ рекохъ, както порѣча Исусъ ; и оставихъ ги.

7. И доведохъ жребе-то при Исуса и намѣтахъ на него дрехы-тъ си, и възсѣднѣ на него.

8. И мнозина послахъ дрехы-тъ си по пѣть-тъ ; други пакъ рѣжахъ клоиѣ отъ дървета-та, и постилахъ по пѣть-тъ.

9. И тѣзи които вървѣхъ отирѣдъ, и тѣзи които отподирѣ идяхъ, выкахъ и казувахъ : Осанна, благословенъ който иде въ име-то Господне.

10. Благословено царство-то на отца нашего Давида, което иде въ име-то Господне, Осанна въ вышнихъ.

11. И влѣзе Исусъ въ Иерусалимъ, и въ храмъ-тъ, и като разгледа всичко, понеже врѣме-то бѣше вече късно, излѣзе во Вноаніѣ съ дванадесеть-тъ.

12. И на утринь-тъ, когато излѣзохъ изъ Вноаніѣ, огладнѣ.

13. И като видѣ издалечъ смоковницѣ що имаше листіѣ, дойде дано бы да намѣри нѣщо на неѣ, и като дойде до неѣ, не намѣри нищо, тъкмо едни листіѣ ; защото не бѣше врѣме на смокыны-тъ.

14. И отговори Исусъ и рече ѱ : Никой вече до вѣка да не яде плодъ отъ тебе. И слушахъ *това* ученици-тъ му.

15. И дойдохъ въ Иерусалимъ ; и като влѣзе Исусъ въ храмъ-тъ, начнѣ да испѣжда опѣзи, които продавахъ и купувахъ въ храмъ-тъ, и трапезы-тъ на сребромѣнтели-тъ, и столове-тъ на опѣзи, които продавахъ гълъбы, прѣтури.

ѡ1. И не дааше, да кто мимоидетъ сосѣдъ сквозѣ црковь.

ѡ2. И оучаше, глгола имъ: несть ли писано, ѡкв храмъ мой храмъ молитвы наречется всѣмъ ѡзыкомъ; вы же сотвористе его вертепъ разбойникомъ.

и1. И слышаша книжницы и архіерее, и искаху, какъ его погвайтъ: коахвоса его, ѡкв весь народъ дивлашеса ѡ оученіи его.

ѡ1. И ѡкв поздаѣ вѣсть, исхождаше вонъ изъ града.

к. И оутрѡ мимоходаше, видѣша смоковницу изсохшѡ изъ коренѡ.

ка. И воспомянувъ Петра, глагола емъ: Равви, видѣ, смоковница, ѡже проклаа еси, оуспе.

кв. И ѡвѣщавъ имъ, глагола имъ:

кг. Имкѡйте вѣрс Бжю. Аминь ко глаголю вамъ, ѡкв, ѡже ѡше речѣтъ горѣ сей: двингнса, и верзиса въ море: и не размыслитъ въ сердцѣ своемъ, но вѣрс имѣтъ, ѡкв еже глаголетъ, бываѣтъ: вѣдетъ емъ, еже ѡше речѣтъ.

кд. Сегѡ ради глаголю вамъ: всѡ елика ѡше молашеса прѡсите, вѣрсайте, ѡкв пріемаете: и вѣдетъ вамъ.

ке. И егда стонтѣ молашеса, ѡпшайте, ѡше что имате на когѡ, да и Оцъ вашъ, ѡже есть на нескыхъ, ѡпститъ вамъ согрѣшеніа ваша.

кз. ѡше ли же вы не ѡпшаете, ни Оцъ вашъ, ѡже есть на нескыхъ, ѡпститъ вамъ согрѣшеніи вашихъ.

к4. И пріидѡша пакѡ ко Іерлѡмъ: и въ цркви ходашѡ емъ, пріидѡша къ немъ архіерее и книжницы и старцы,

к5. И глголаша емъ: коею Областію сѡ творіши; и кто тѡ Область сѡ даде, да сѡ творіши;

ка. Имъ же ѡвѣщавъ рече имъ: вопрошѡ вы и ѡзъ словесе единагѡ, и ѡвѣщайте ми: и рекѡ вамъ, коею Областію сѡ творю.

16. И не допушаше да прѣнесе нѣкой никакъвъ съсъдъ прѣвъ храмъ-тъ.

17. И поучаваше и казуваше имъ: Не е ли писано: Домъ-тъ ми ще ся нарича домъ на молитвъ за всички-тъ народы? а вы го направихте въртепъ разбойнический.

18. И чухъ книжници-тъ и първосвященници-тъ, и търсахъ какъ да го погубятъ; защото му ся бояхъ; понеже всичкий народъ ся удивяваше на учение-то негово.

19. И като мръкнъ излѣзе вънъ отъ града.

20. И сутринь-тъ когато минувахъ, видѣхъ смоковницъ-тъ изсъхнѣла отъ корень.

21. И осѣти ся Петръ, и казува му: Равви, виждь, смоковницата, който проклѣ ты, изсъхнѣла.

22. А Исусъ отговори, и казува имъ: Имайте вѣржъ въ Бога.

23. Защото истижъ ви казувамъ, че който каже на тѣзи горжъ: Дигни ся и хвърли ся въ море-то, и не ся подвои въ сърдце-то си, но повѣрува че *онова* което казува сбѣдва ся, ще му бѣде все що бы реклъ.

24. За това ви казувамъ: Всичко каквото въ молбъ-тъ си просите, вѣрувайте че ще получите, и ще ви бѣде.

25. И когато стоите да ся молите, прощавайте, ако имате нѣщо върху нѣкого, за да ви прости и Отецъ вашъ който е на небеса ваши-тъ съгрѣшенія.

26. Но ако вы не прощавате, нито Отецъ вашъ който е на небеса ще *ви* прости съгрѣшенія-та ваши.

27. И идувать пакъ въ Иерусалимъ; и когато ходяше въ храмъ-тъ, идувать при него първосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ,

28. И казуватъ му: Съ койжъ власть правишь това? и кой ти даде тѣзи власть да струвашъ това?

29. А Исусъ отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ еднжъ рѣчь; и отговорѣте ми, и ще ви кажжъ съ койжъ власть правижъ това.

л. Крещёніе Іуанново съ нѣсе ли вѣ, или ѡ челоуѣкѣхъ ; ѡвѣщайте мнѣ.

ла. И мыслѣхъ въ себѣ, глаголюще : ѡже речѣмъ, съ нѣсе, речѣтъ : почто оубо не вѣровасте ѣмъ ;

лв. Но ѡже речѣмъ, ѡ челоуѣкѣхъ : коѡхъса людѣи : всѣ бо имѣхъсѣ Іуанна, ѡкв воистиннѣхъ пророкѣхъ вѣ.

лг. И ѡвѣщавше глаголаша Іисови : не вѣмы. и ѡвѣщавъ Іисъ, глагола имъ : ни ѡзъ глаголю вамъ, коею Областїю сїѡ творю.

ГЛАВА ІІ.

ла. И начѣтъ имъ въ прѣтчѣхъ глголати : виноградахъ насади члѣкѣхъ, и ѡградахъ ѡплотомъ, и ископа точило, и созда столпъ, и предаде ѣго тажѣтелѣмъ, и ѡиде.

лб. И посла къ тажѣтелѣмъ во время раба, да ѡ тажѣтель прїимѣтъ ѡ плодѣ винограда.

лв. Оні же ѣмше ѣго виша, и ѡтослаша тѣла.

лг. И пакѣ посла къ нимъ другаго раба : и того каменѣмъ вѣвше, пробѣша главѣ ѣмъ, и послаша безчѣстна.

лд. И пакѣ иного посла : и того оубѣша : и мнѡги ины, Овы оубкѣ вѣише, Овы же оубѣвѣюще.

лє. Ещѣ оубо ѣдинаго сына имѣ възмѡвленнаго своего, посла и того къ нимъ послѣднѣ, глагола, ѡкв оубѣрамѣтса сына моего.

лж. Они же тажѣтеле рѣша къ себѣ, ѡкв сѣи ѣсть наслѣдникѣхъ : прїидите оубкѣмъ ѣго, и наше вѣдетъ наслѣдствїе.

лз. И ѣмше ѣго, оубѣша, и ѡзвергоша ѣго вѡнъ ѡзъ винограда.

лѣ. Что оубо сотворѣтъ гдѣ винограда ; прїидѣтъ и погвѣтъ тажѣтели, и дѣтъ виноградахъ имѣмъ.

лї. Ни писанїѣ ли сегѡ члѣ ѣстѣ ; камень, ѣгоже не въ радѣ сотвориша зиждшїи, сѣи вѣсть во главѣ оубгла.

ла. Ѡ Гдѣ вѣсть сїе, и ѣсть дѣвно во Очїю нашею.

30. Кръщеніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣше, или отъ чело-
вѣцы-тѣ? отвѣщайте ми.

31. И размышлявахъ въ себе си и думахъ: Ако речемъ: Отъ
небе-то, ще рече: А защо не повѣрувахте въ него?

32. Но ако речемъ: Отъ челоуѣцы-тѣ, бояхъ ся отъ народа;
защото всичкы имавъ Іоанна че бѣ наистинъ пророкъ.

33. И отговорихъ и рекохъ на Іисуса: Не знаемъ. Тогазы
Іисусъ отвѣща и рече имъ: Нито азъ ви казувамъ съ койъ власть
правѣхъ това.

ГЛАВА 12.

1. И наченъ да имъ говори съ притчы: Челоуѣкъ пѣкой си
насади лозіе, и огради го съ плеть, и ископа жлебъ, и съгради
стълпъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде.

2. И во врѣме-то на плодъ-тъ проводи при земледѣлцы-тѣ
едного раба, да земе отъ земледѣлцы-тѣ отъ плодъ-тъ на лозіе-то.

3. А тѣ го уловихъ, бихъ го и го отпратихъ празденъ.

4. И пакъ проводи до тѣхъ другога раба; и него като бихъ съ
кампіе, разбихъ му главъ-тѣ, и отпратихъ го безчестенъ.

5. И пакъ проводи другога; и него убихъ; и мнозина други,
едны бихъ, а други убихъ.

6. При това още понеже имаше единъ сынъ, любезенъ нему,
проводи и него послѣденъ до тѣхъ, и думаше; Ще ся посвѣнятъ
отъ сына ми.

7. А тѣ земледѣлци рекохъ помежду си: Тойзи е наслѣдникъ-
тъ; елате да го убіемъ, и ще бжде наслѣдіе-то наше.

8. И хваняхъ го та го убихъ, и хвърлихъ го вънъ отъ лозіе-то.

9. Какво ще прочее да стори господарь-тъ на лозіе-то? Ще
дойде и ще погуби тѣзи земледѣлцы, и ще даде лозіе-то на други.

10. Не сте ли прочели *вы* нито това писаніе: Камъкъ-тъ който
отхвърлихъ зидари-тѣ, той станъ глава на жгълъ-тъ:

11. Отъ Господа бы това и чудесно е въ очи-тѣ ни?

ѳі. И ѳскаѳс ѳго ѳти, и оѳкоѳшася народа: разсмѳша бо, ѳкѳ кѳ нѳмѳ прѳтѳс речѳ: и ѳстѳвльше ѳго ѳндѳша.

ѳі. И послѳша кѳ немѳ нѳкѳѳ ѿ Фарѳсѳей и ѳрѳдѳѳнѳ, да ѳго ѳвольтѳтѳ слѳвомѳ.

ѳі. ѳнѳ же прѳшѳдше, глаголаша ѳмѳ: Оѳчѳлю, вѳмѳ, ѳкѳ ѳстиненѳ ѳсѳ, и нерадѳши ни ѳ комѳже: не зрѳши бо на лицѳ чѳвѳкѳвѳ, но воѳстиннѳ прѳтѳ Бжѳю оѳчѳши. достѳнтѳ ли кинсѳнѳ Кѳсаревѳ дѳти, ѳли нѳ; дѳмы ли, ѳли не дѳмы;

ѳі. ѳнѳ же вѳдѳый ѳѳх лицемѳрѳе, речѳ ѳмѳ: чѳо ма ѳсѳшѳете; прѳнесѳте мѳ прѳназь, да вѳжѳ.

ѳі. ѳнѳ же прѳнесѳша. и глагола ѳмѳ: чѳиѳ Ѳвразѳ сѳй и написѳнѳе; ѳнѳ же рѳша ѳмѳ: Кѳсаревѳ.

ѳі. И ѳвѳшѳавѳ Иѳсѳ речѳ ѳмѳ: воздадѳте Кѳсарѳва Кѳсаревѳ, и Бжѳѳ Нѳгови. и чѳдѳшася ѳ немѳ.

ѳі. И прѳндѳша Сададскѳе кѳ немѳ, ѳже глаголютѳ воскресѳнѳю не бытѳ: и вопросѳша ѳго, глаголюще:

ѳі. Оѳчѳлю, Мѳѳсѳей написѳ намѳ, ѳкѳ ѳще комѳ кратѳ оѳмретѳ, и ѳстѳвѳтѳ женѳ, ѳ чѳдѳ не ѳстѳвѳтѳ: да поѳметѳ кратѳ ѳгѳ женѳ ѳгѳ, и воскресѳтѳ сѳма кратѳс своемѳ.

ѳ. Сѳдѳмь кратѳѳй бѳ: и пѳрѳвый поѳтѳ женѳ, и оѳмирѳд не ѳстѳвѳ сѳмене:

ѳа. И вторѳый поѳтѳ ѳѳ, и оѳмре, и ни тоѳ ѳстѳвѳ сѳмене: и трѳтѳѳѳ таѳкожде.

ѳв. И поѳша ѳѳ сѳдѳмь, и не ѳстѳвѳнѳша сѳмене. послѳдѳнѳ же всѳѳх оѳмре и женѳ.

ѳг. Бѳ воскресѳнѳе оѳбо, ѳгда воскресѳтѳ, котѳромѳ ѳѳх вѳдетѳ женѳ; сѳдѳмь бо ѳмѳша ѳѳ женѳ.

ѳд. И ѳвѳшѳавѳ Иѳсѳ, речѳ ѳмѳ: не сегѳ ли рѳди прѳльщѳетѳса, не вѳдѳше писѳнѳѳ, ни сѳлы Бжѳѳ;

ѳе. Ѳгда бо ѳз мѳртѳвѳѳх воскресѳтѳ, ни женѳтѳса, ни послѳгаютѳ: но сѳть ѳкѳ ѳгѳли на нѳсѳѳх.

12. И искахъ да го уловятъ ; но ся убояхъ отъ народа ; понеже разумѣхъ че на тѣхъ рече тѣзи притчъ, и оставихъ го и си отидохъ.

13. И проваждатъ до него иѣкон отъ Фарисей-тѣ и Иродіаны-тѣ, да го впримчатъ въ думъ.

14. И тѣ като дойдохъ казувать му : Учителю, знаемъ че си истинскій, и не тя е грыжа отъ никого ; зашто не глешъ на лице на челоуѣцы-тѣ, но по истинѣ пѣть-тѣ Божій учишь ; право ли е да дадемъ данъ на Кесаря, или не ? да дадемъ ли, или да не дадемъ ?

15. А той като позна лицемѣрие-то имъ, рече имъ : Защо мя искушавате ? донесѣте ми единъ динарій да видѣхъ.

16. И тѣ му донесохъ. И казува имъ : Чій е тойзи образъ и надписъ-тѣ ? А тѣ му рекохъ : Кесаревъ.

17. И отговори Исусъ и рече имъ : Отдайте Кесаревы-тѣ Кесарю, и Божіи-тѣ Богу. И почудихъ ся на него.

18. И пдувать при него Саддукеи, които казувать че нѣма възкресеніе ; и попытахъ го, и казувахъ :

19. Учителю, Моисей написа намъ, че ако умре на нѣкого братъ му, и остави женъ, а чада не остави, да земе братъ му женъ му, и да възстави сѣме на брата си.

20. И тѣи имаше седмъ братія ; и пьрвый-тѣ зѣ женъ, и когато умрѣ не остави сѣме.

21. И зѣ иѣ вторый-тѣ, и умрѣ, и што той остави сѣме ; и третій-тѣ такожде.

22. И земахъ иѣ и седмина-та, и не оставихъ сѣме ; пай подиръ отъ всичкы-тѣ умрѣ и жена-та.

23. Въ възкресеніе-то прочее, когато възкреснѣтъ, на кого отъ тѣхъ ще бѣде тя жена ? зашто и седмина-та иѣ имахъ за женъ.

24. И отговори Исусъ и рече имъ : Не за това ли заблуждавате, понеже не познавате писанія-та, нито силъ-тѣ Божіи ?

25. Зашто когато възкреснѣтъ отъ мьртвы-тѣ, нито ся женятъ нито за мѣжъ отивать ; но сѣ като ангели-тѣ които сѣ на небеса.

кв. О мёртвых же, ѿкъ востаютьъ, и҃сте ли чл҃и въ книгахъ Мѡѡсѣевыхъ, при взпниѣ, ѿкъ рече ѿмъ Бг҃ъ, глагола: ѿзъ Бг҃ъ Авраамовъ, и҃ Бг҃ъ Исакковъ, и҃ Бг҃ъ Іаковъ;

кз. И҃жесть Бг҃ъ мёртвыхъ, но Бг҃ъ живыхъ. вы оубо многъ прельщаетеса.

кн. И҃ пристѣпль единыхъ ѡ книжниковъ, слышавъ ихъ стазающихъса, и҃ видѣвъ, ѿкъ добръ ѡвѣщл҃а имъ, вопроси ѿгò: кѡда жесть первая всѣхъ заповѣдй;

ко. И҃исъ же ѡвѣщл҃а ѿмъ: ѿкъ первѣиши всѣхъ заповѣдй: слыши Іисусе, Гдѣ Бг҃ъ вашъ, Гдѣ единыхъ жесть:

кл. И҃ возлюбивши Гдѣ Бг҃а твоегò всѣмъ сердцемъ твоимъ, и҃ всею душею твоею, и҃ всѣмъ оумомъ твоимъ, и҃ всею крѣпостію твоею: сѣл҃ жесть первая заповѣдь.

кл. И҃ вторая подобна ѿи: возлюбивши ближнаго своего, ѿкъ самъ себе. большаа сихъ и҃на заповѣдь и҃жесть.

кв. И҃ рече ѿмъ книжниковъ: добръ, оучѣлю, воистиннъ рекъ еси, ѿкъ единыхъ жесть Бг҃ъ, и҃ и҃жесть и҃ихъ развѣ ѿгò:

кз. И҃ еже любити ѿгò всѣмъ сердцемъ, и҃ всѣмъ разумомъ, и҃ всею душею, и҃ всею крѣпостію: и҃ еже любити ближнаго, ѿкъ себе, болѣ жесть всѣхъ всеожженій и҃ жёртвъ.

кд. И҃исъ же видѣвъ, ѿкъ смысленно ѡвѣщл҃а, рече ѿмъ: не далече еси ѡ цр҃твѣл҃а Бж҃їа. и҃ никтоже смѣаше к томъ ѿгò вопросити.

ке. И҃ ѡвѣщл҃авъ И҃исъ глаголаше, оучл҃а въ цр҃кви: какъ глаголютъ книжницы, ѿкъ Хр҃тосъ сѣхъ жесть дѣдовъ;

кз. Той во дѣдъ рече дх҃омъ стѣимъ: глагола Гдѣ Гдѣви моемъ: сѣднѣ ѡдеснѣю мене, дондеже положѣ врагнѣ твоѣ подножіе ногѣма твоима.

кз. Самъ оубо дѣдъ гл҃голетъ ѿгò Гдѣ: и҃ ѡкѣдъ сѣхъ ѿмъ жесть; и҃ многъ народъ послѣшаше ѿгò въ сладость.

кн. И҃ гл҃голаше имъ во оученіи своемъ: блюдитеся ѡ

26. А за мъртвы-тѣ че ще възкръснѣтъ, не сте ли прочели въ книгѣ-тѣ Моисеевѣ за каѣниѣ-тѣ, какъ му рече Богъ и каза : Азъ съмь Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ ?

27. *Богъ* не е Богъ на мъртвы-тѣ, но Богъ на живы-тѣ : прочее вы заблуждавате много.

28. И единъ отъ книжници-тѣ, който гы чу като ся прѣпирахъ, и позна че добръ имъ ся отговори, пристѣпи и го попыта : Коя заповѣдь е отъ всичкы-тѣ най първа ?

29. А Иисусъ му отговори : Най първа отъ всичкы-тѣ заповѣди е : Слушай, Израилю : Господь Богъ нашъ е единъ Господь :

30. И да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ всичкѣ-тѣ си душѣ, и съсъ всичкый-тѣ си умъ, и съсъ всичкѣ-тѣ си силѣ. Тая е първа-та заповѣдь.

31. И втора подобна ней ; Да възлюбишь ближняго твоего както себе си. По голѣма отъ тѣзи друга заповѣдь нѣма.

32. И рече му книжникъ-тѣ : Добръ, учителю, право си казалъ, че единъ е Богъ, и нѣма другъ освѣнь него,

33. И да го люби нѣкой съсъ все сърдце, и съсъ всичкый-тѣ си разумъ, и съсъ всичкѣ душѣ, и съсъ всичкѣ силѣ, и да люби ближняго своего както себе си, *то* е повече отъ всичкы-тѣ все-сѣжьженія и жъртвы.

34. И като видѣ Иисусъ че разумно отвѣща, рече му : Не си далечъ отъ царство-то Божіе. И никой вече не смѣяше да го попыта *за нѣщо*.

35. И отговори Иисусъ, когато поучаваше въ храмъ-тѣ, и казуваше : Какъ казувать книжници-тѣ че Христось е сынъ Давидовъ ?

36. Защото самъ той Давидъ рече чрѣзь Духа Святаго : Рече Господь Господу моему : Сѣдин отъ деснѣ-тѣ ми странѣ, доклѣ положѣ врагове-тѣ твои подножіе на нозѣ-тѣ ти.

37. И тѣй самъ си Давидъ го нарича Господь ; и отъ дѣ е сынъ неговъ ? И много-то народъ слушаше го съ благодареніе.

38. И казуваше имъ въ поученіе-то си : Пазѣте ся отъ

кнѣжнѣхъ, хотѣшѣхъ во ѡдѣанїихъ ходїти, ѡ цѣлованїа на торжѣщахъ,

лѡ. И преждесѣданиа на соннищахъ, ѡ перевозлежанїа на вечеряхъ :

м. Поддѣюще дѡмы вдовицъ, ѡ непреванїемъ надѡлзѣ молѣшеся : сїи прїимстѣ лишшее ѡсѣжденїе.

мѡ. И сѣдѣхъ ѡнѣхъ прѡмѡ сокровищномѡ хранїлищѡ, зрѣше, какѡ народѣхъ мѣшетѣ мѣдѣ въ сокровищное хранїлище. ѡ мнози богѡтїи вметѣхъ мнѡга.

мѡв. И прїшедши едина вдовица оубѡга, вверже лѣптѣ двѣ, ѣже есть кодрѡнтѣ.

мѡг. И призвѣхъ оубѣнїи своѡ, рече ѡмъ : ѡмїнѣ глаголю вамъ, ѡкѡ вдовица сїѡ оубѡга мнѡжае всѣхъ вверже вметѣющѣхъ въ сокровищное хранїлище.

мѡд. Всѡ бо ѡ ѡнѣзвѣтка своегѡ ввергѡша : сїѡ же ѡ лишениа своегѡ всѡ, елика ѡмѣшаше, вверже, все житїе свое.

ГЛАВА ҃ІІ.

а. И исходящѣхъ емѡ ѡ црѣкве, глагола емѡ едїнѣхъ ѡ оубѣнїкѣхъ егѡ : Оубѣнїю, виждѣ какѡвоу каменїе ѡ каковѡу зданїа.

б. И ѡвѣщавѣхъ ѡнѣхъ рече емѡ : видиши ли сїѡ великаа зданїа ; не ѡмѡтъ ѡстѡти здѣ каменѣ на каменїи, ѡже не разорїтсѡ.

в. И сѣдѣшѣхъ емѡ на горѣ елевнїстѣнїи прѡмѡ црѣкве, вопрошѣхъ егѡ едїнаго Петрѡ, ѡ ѡакѡвѣхъ, ѡ ѡваннѣхъ, ѡ ѡндрѣй :

д. Рцы намъ, когдѡ сїѡ бѣдетѣ ; ѡ кое (бѣдетѣ) знѡменїе, егдѡ ѡмстѣ всѡ сїѡ скончѡтсѡ ;

е. ѡнѣхъ же ѡвѣщавѣхъ ѡмъ, начѡтѣ глаголати : блюдїтесѡ, да не ктѡ васъ прельстїтѣ.

ж. Мнози бо прїидстѣ во ѡмѡ моѡ, глѡголюще, ѡкѡ ѡзѣ есмѣ : ѡ мнѡги прельстѡтѣ.

книжници-тъ, които ищѣтъ да ходятъ прѣмѣнени, и *обычатъ* поздравенія по пазари-тъ,

39. И прѣдни-тъ сѣдалища въ съборища-та, и първы-тъ мѣста по вечерянія-та ;

40. Тѣзи, които испояждатъ на вдовицы-тъ домове-тъ, и за причинѣ правятъ дългы молитвы ; тѣ ще да прїимѣтъ по голѣмо осажданіе.

41. И сѣднѣ Иисусъ срѣщѣ съкровищницѣ-тъ, та гледаше какъ туряше народъ-тъ пары въ съкровищницѣ-тъ ; и много богати туряхѣ много.

42. И дойде една вдовица сирота и тури двѣ лепты, сирѣчь единъ кодрантъ.

43. И призова ученицы-тъ си, и казува имъ : Истинѣ ви казувамъ : Тая сирота вдовица тури най много отъ всичкы-тъ които турихѣ въ съкровищницѣ-тъ :

44. Защото всичкы турихѣ отъ изобиліе-то си, а тя отъ нѣмаііе-то си тури всичко що имаше, всичкый-тъ си имотъ.

ГЛАВА 13.

1. И когато излѣзуваше отъ храмъ-тъ, казува му единъ отъ ученицы-тъ му : Учителю, виждь, каквы камъніе и каквы зданія !

2. А Иисусъ отговори и рече му : Видишь ли тѣзи голѣмы зданія ? нѣма да остане камъкъ на камъкъ, който да ся не съсыше.

3. И когато сѣдяше той на горѣ-тъ Елеонскѣ, срѣщѣ храмъ-тъ, попытахѣ го на самѣ Петръ и Іаковъ и Іоаннъ и Андрей :

4. Кажы ни, кога ще бѣде това, и кое е знаменіе-то когато венчко това има да ся свърши ?

5. А Иисусъ имъ отговори, и наченѣ да казува : Пазѣте ся да вы не прѣльсти нѣкой :

6. Защото мнозина ще дойдѣтъ въ мое име, и ще кажѣтъ : Азъ съмъ *Христосъ*, и ще прѣльстятъ мнозина.

з. Егда же оуслышите бранн, и слышанїа бранемз, не оужасайтеса: подобаетъ бо быти: но не оу кончина.

и. Востанетъ бо ѡзыкъ на ѡзыкъ, и цртво на цртво: и вѣдѣтъ трѣси по мѣстѡмз, и вѣдѣтъ гладн и матѣжи. начало волѣземз сїа.

д. Блюди́теса же вы сами: предадутъ бо вы въ свѣнница, и на соборницахъ кїени вѣдете: и предъ воевѣды и царѣ ведени вѣдете менѣ ради, во свидѣтельство имз.

г. И во всѣхъ ѡзыцѣхъ подобаетъ прежде проповѣдатиса еулю.

дл. Егда же поведѣтъ вы предающе, не прежде пецытеса, что возглаголете, ни поучайтеса: но еже ѡже дастса вамъ въ той часъ, се глаголите: не вы бо вѣдете глаголющи, но Дхъ стый.

в. Предастъ же братъ брата на смѣрть, и оцъ чадо: и встанѣтъ чада на родителн, и оубїютъ ихъ.

г. И вѣдете ненавидими всѣми ѡмене моего ради: претерпѣвый же до конца, той спасенъ вѣдетъ.

д. Егда же оузрите мѣрзость запустѣнїа, реченнсю Данїиломъ пророкомъ, стоѡщю, ѡуже не подобаетъ: (чтый да размѣетъ:) тогда сщїи во Іудеи да бѣжатъ на горы:

е. И ѡже на кровѣ, да не слѣзѣтъ въ домъ, ни да внидетъ взѣти чesѡ ѡ домъ своего:

с. И ѡже на селѣ сый, да не возвратѣтса вспѣть взѣти рїзъ свою.

з. Горе же непрѣзднымъ и дощымъ въ тїа дни.

и. Молїтеса же, да не вѣдетъ гѣгство ваше въ зимѣ.

д. Вѣдѣтъ бо дни тїн скорѣв, ѡковѡ не кысть такова ѡ начала созданиа, еже созда Бгъ, до нынѣ, и не вѣдетъ.

к. И ѡже не вы Гдѣ прекратїлх дни, не вы оубв сплсѡ всѡка плоть: но избранныхъ ради, ѡуже избрѡ, прекратѣтъ дни.

7. А кога чуete бойове и слухове военны, не дѣйте ся смущава ; защото *това* трѣба да бѣде ; но не е още свършеніе-то.

8. Защото ще ся повдигне народъ връхъ народъ, и царство връхъ царство, и ще бѣдѣтъ трусове по *нѣкои* мѣста, и ще бѣдѣтъ гладове и размирицы : тѣзи сѣ начало на болѣзни.

9. А вы пазѣте сами себе си ; защото ще вы прѣдадѣтъ на сѣдовища, и на съборища ще вы бѣжѣтъ, и прѣдѣ войводы и царіе ще вы искарувать заради мене, за свидѣтельство тѣмъ.

10. И трѣба първомъ да ся проповѣда евангеліе-то на всички-тъ народы.

11. А когато вы поведѣтъ на прѣдаваніе, недѣйте ся отъ по напрѣдъ грижи, какво ще продумате, нито прѣговаряйте ; но което ви ся даде въ оизи часъ, това говорѣте ; защото не сте вы, които ще говорите, но Духъ Святый.

12. И ще прѣдаде братъ брата на смъртъ, и отецъ чадо, и ще ся подигнѣтъ чада връхъ родители, и ще ги умъртвять.

13. И ще бѣдете ненавидани отъ всички заради мое-то име ; а който прѣтърпи до край, той ще спасенъ да бѣде.

14. И кога видите мързость-тѣ на запусеніе-то, речениж-тѣ отъ пророка Даніила, че стои дѣто не подобава : (който чете нека разумѣва :) тогази които сѣ въ Іудеѣж да бѣгатъ по горы-тѣ :

15. И който е на кѣщѣж-тѣ на покрывъ-тѣ, да не слѣзува въ кѣщы, нито да влѣзува да земе нѣщо отъ кѣщѣж-тѣ си :

16. И който е на нивѣж, да ся не враща назадъ да земе дрехѣж-тѣ си.

17. А горко на непразны-тѣ, и на доящы-тѣ прѣзъ оизи дни.

18. И молѣте ся да не бѣде бѣганіе-то ви зимѣ ;

19. Защото *прѣзъ* оизи дни ще бѣде таквази скърбъ, каквато не е была отъ начало на създаеніе-то, което създаде Богъ, до нынѣ, нито ще бѣде.

20. И ако Богъ не бы скратилъ *оизи* дни, не бы ся избавила ни една плѣтъ ; но заради избранны-тѣ, които избра, скратилъ е дни-тѣ.

ка. Тогда ѡше кѣо речѣтъ вамъ : сѣ здѣ Хрѣтосъ, ѿнѣ, сѣ онѣѣ : не ѿмѣте вѣры.

кв. Востанутъ во лжехрѣсти ѿ лжепророцы, ѿ дадѣтъ знаменїа ѿ чудеса, ѣже прельстити, ѡше возможно, ѿ ѿзбрѣнныа.

кг. Вы же блюди́теса : сѣ прѣжде рѣхъ вамъ всѣ.

кд. Но въ тѣа дни, по скорби тоѣ, сѣнце помѣркнетъ, ѿ л҃на не дасть свѣта своего :

ке. ѿ звѣзды бѣдѣтъ съ нѣсѣ спадающе, ѿ сѣлы, ѿже на нѣсѣхъ, подвижѣтса.

кз. ѿ тогда оузратъ сѣа члвчческаго градѣша на облацѣхъ съ силою ѿ славою мно́гою.

к4. ѿ тогда послѣтъ Англы свои, ѿ соверѣтъ ѿзбрѣнныа свои ѿ четырёхъ вѣтръ, ѿ концѣ земли до концѣ неба.

кн. О смоковницы же научитеса прѣтчи : ѣгда оуже вѣтвѣе ѣа бѣдетъ младо, ѿ ѿзращѣтъ лѣствѣе, вѣдите, ѿкѣ близъ ѣсть жѣтва.

ко. Такѣ ѿ вы, ѣгда сѣа видѣте бывающа, вѣдите, ѿкѣ близъ ѣсть при двѣрехъ.

к1. Амѣнь глаголю вамъ, ѿкѣ не ѿмѣтъ прѣйти родъ сѣй, до ндеже всѣ сѣа бѣдѣтъ.

к2. Нѣо ѿ земля прѣйдетъ : словеса же моѣ не прѣйдѣтъ.

к3. О дни же томъ ѿнѣ ѿ часѣ никтоже вѣсть, ни Англы, ѿже сѣтъ на нѣсѣхъ, ни сѣа, токмѣ Оуцѣ.

к4. Блуди́те, бди́те ѿ молѣтеса : не вѣсте бо, когда время бѣдетъ.

к5. Иакоже члвкѣ ѿхода ѿставль домъ свой, ѿ давъ рабѣмъ своимъ власть, ѿ комѣждо дѣло свое, ѿ вратариѣ повѣлѣ, да бди́тъ.

к6. Бди́те оубо : не вѣсте бо, когда гдѣ домъ прѣи-

21. И тогази ако ви рече нѣкой: Ето тука е Христось, или: Ето тамъ, не вѣрувайте.

22. Защото ще ся подигнатъ лъжехристи и лъжепророци: и ще покажатъ знаменія и чудеса, за да прѣльстятъ, ако е възможно, и избранны-тѣ.

23. А вы ся пазѣте: ето прѣдсказахъ ви всичко.

24. Но прѣзъ онѣзи дни, слѣдъ онѣзи скърбъ, слѣнце-то ще потъмнѣе, и луна-та не ще да даде свѣтленіе-то си;

25. И звѣзды-тѣ отъ небе-то ще слитатъ; и силы-тѣ които сѣ въ небеса ще ся поколѣбаѣтъ.

26. И тогази ще видятъ Сына чловѣческаго че иде на облацы съ голѣмъ силѣ и славѣ.

27. И тогази ще проводи ангелы-тѣ си и ще събере избранны-тѣ свои отъ четыри-тѣ вѣтра, отъ край земѣ-тѣ до край небе-то.

28. А отъ смоковницѣ-тѣ научѣте притчѣ; когато вече вѣйкы-тѣ ѣ отмеркнѣтъ и развиватъ листіе-тѣ си, знаете вече че е близу лѣто-то.

29. Така и вы, кога видите това че става, да знаете че е близу, на врата-та.

30. Истинѣ ви казувамъ, че нѣма да прѣмине тойзи родъ, докль не бѣде всичко това.

31. Небе-то и земя-та ще прѣминѣтъ; но мои-тѣ думы нѣма да прѣминѣтъ.

32. А за онзи день и часъ никой не знае, ни то ангели-тѣ, които сѣ на небеса, ни то Сынъ-тѣ, тѣкмо Отецъ.

33. Пазѣте ся, бѣте и молѣте ся; защото не знаете кога ще бѣде вѣрме-то.

34. *Понеже това ще бѣде* като кога чловѣкъ нѣкой отиде на пѣтъ, и остави кѣщѣ-тѣ си, и даде власть-тѣ на рабы-тѣ си, и всякому неговѣ-тѣ му работѣ, и на вратарь-тѣ повелѣ да е буденъ.

35. И тѣй бѣдѣте будни *и вы*: (защото не знаете кога ще

ДЕТЪ, ВЕЧЕРЪ, ИЛИ ПОЛНОЩИ, ИЛИ ВЪ ПЪТЛОГЛАШЕНІЕ, ИЛИ ОҮТРО:

҃в. Да не пришедез внезапс, ѡбръшетъ въ спаша.

҃з. Я ѡже вамъ глаголю, всѣмъ глаголю: едите.

ГЛАВА ҃І.

҃а. Бѣ же пасха и Ѡпрѣсноцы по двою дню: и искахс архіереє и книжницы, какъ егò лестию ѣмше о҃вѣютъ:

҃б. Глаголахъ же: (но) не въ праздникъ, еда какъ молва бѣдетъ людска.

҃в. И сѣшс ѣмѣ въ Иуданн, въ домѣ Симона прокаженнагъ, возлежаишс ѣмѣ, прииде жена, имѣши алавастръ мѣра нѣрда-нагъ пѣткіа многоцѣнна: и сокрѣшиши алавастръ, возли-ваше ѣмѣ на главо.

҃г. Пѣхъ же и҃щын негодѣюще въ себѣ, и глаголюще: почто гибель сѣ мѣрла высть;

҃д. Можаше бо сѣ продано выти ваише трѣхъ свѣтъ пѣ-назь, и дѣтиса нишымъ. и прецѣлахъ ѣи.

҃е. Исхъ же рече: вѣтавите ю: что ѣи тврдѣ даетѣ; доврѣ дѣло содѣла ѡ мнѣ.

҃ж. Всегда бо нишыл имате съ собою, и, егда хощете, можете имъ доврѣ творити: менѣ же не всегда имате.

҃з. Еже имѣ сѣ, сотвори: предвари помѣзати моѣ тѣло на погрѣненіе.

҃д. Аминь глаголю вамъ, и дѣже ѡще проповѣстса ѣвѣе сѣе во всѣмъ мѣрѣ, и еже сотвори сѣ, глаголаю бѣдетъ въ память ѣа.

҃е. И Исда Искариѡтскій, единъ ѡ Ѡкоюнадесяте, иде ко архіереємъ, да предастъ егò имъ.

҃ж. Онн же слышавше возрѣдовашася: и ѡбѣцѣаша ѣмѣ

дойде господарь-тъ на къщѣ-тъ, вечерь-тъ, или по срѣднощъ, или кога попѣ пѣтель-тъ, или зарань-тъ :)

36. Да не бы като дойде внезапно да вы памѣри че спите.

37. И това що казувамъ на васъ, на всичкы-тъ го казувамъ : Будни бѣдѣте.

ГЛАВА 14.

1. А слѣдъ два дни бѣше пасха и бесквасни-тъ *хлбове* : и търсяхъ първосвященници-тъ и книжници-тъ какъ да го уловятъ съ измажъ и да го убійтъ.

2. И думажъ : Да не е въ празникъ, за да не стане мѣла въ народъ-тъ.

3. И когато бѣше той во Виваніѣ, въ домъ-тъ на Симона прокаженнаго, и сѣдѣше на транезѣ-тъ, дойде една жена, която имаше алавастръ съ миро нардово, чисто и скъпо ; и като разби алавастръ-тъ, излѣ *миро-то* на главѣ-тъ му.

4. А имаше нѣкои, които негодувахъ въ себе си, и думажъ :
Защо станѣ тая пагуба на миро-то ?

5. Защото можаше то да ся продаде *за* повече отъ триста пѣнязи, и да ся раздадѣтъ на сиромасы-тъ ; и роптаяхъ на пейѣ.

6. Но Исусъ рече : Оставѣте ѣхъ ; зашто ѣ досаждате ? добръ работѣ стори на мене.

7. Защото сиромасы-тъ всякога имате съсъ себе си, и когато щете можете да имъ сторите добро, мене обаче всякога пѣмате.

8. Това което можаше тя го стори ; прѣдвари да помаже съ миро тѣло-то ми на погребеніе.

9. Истинѣ ви казувамъ : Дѣто че ся проповѣда това евангеліе по всичкый-тъ свѣтъ, и това което стори тя, ще ся казува за споменъ пениѣ.

10. Тогазъ Иуда Искаріотскый, единъ отъ дванадесеть-тъ, отиде при първосвященници-тъ, да го прѣдаде тѣмъ.

11. И тѣ като чухъ възрадувахъ ся ; и обѣцахъ ся да му

срѣвренники дати : ѿ и́скаше, какъ егò въ оудòбно время предáстъ.

б1. И въ пѣрвый дѣнь Опрѣснѣвъ, егда пасхъ жрэхъ, глаголаша емѸ оученицы егѡ : гдѣ хощеши, шедше оуготòваемъ, да їаши пасхъ ;

г1. И посла два ѿ оученикъ своихъ, ѿ глгола имъ : идѣта во градъ : ѿ срáшетъ васъ члѣккъ въ скздѣлницѣ водъ носá : по нѣмъ идѣта :

д1. И идѣже ѡще внидетъ, рцѣта господиис домъ, їакъ оучитель глаголетъ : гдѣ есть витáлница, идѣже пасхъ со оученикѣ моими спѣмъ ;

е1. И той вама покажетъ горницъ велѣю постланъ готòвъ : тѸ оуготòвайта намъ.

ѕ1. И ѿзыдòста оученикà егѡ, ѿ прѣндòста во градъ, ѿ ѡврѣтòста, їакоже речѣ имъ : ѿ оуготòваста пасхъ.

з1. И вечеръ бывшъ прѣиде со Обѣманáдесате.

и1. И возлежащымъ имъ ѿ їадѸщимъ, речѣ Иисъ : ѡмниъ глаголю вамъ, їакъ едѣнъ ѿ васъ предáстъ мá, їадѣй со мною.

а1. Оиѣ же начаша скорѣкти, ѿ глголати емѸ едѣнъ по едѣномъ : едà ѡзъ ; ѿ дрѣгѣй : едà ѡзъ ;

к1. Оиъ же ѡвѣщáвъ, речѣ имъ : едѣнъ ѿ Обоюна́десате, ѡмочѣвый со мною въ солило.

ка. Оиъ оубѡ человѣческой ѿдетъ, їакоже есть писано ѡ нѣмъ : горе же челоѣккъ томъ, имже Оиъ челоѣческой предáстса : дòбрѣ было бы емѸ, ѡще не бы родѣлса челоѣккъ той.

кв. И їадѸщимъ имъ, прѣемъ Иисъ хлѣвъ, ѿ блгословѣвъ, преломѣ, ѿ дадѣ имъ, ѿ речѣ : прѣимѣте, їадѣте : сѣ есть тѣло моѸ.

кг. И прѣимъ чашъ, хвалѸ воздавъ, дадѣ имъ : ѿ пиша ѿ неà всѣ.

даджъ сребро; и търсяше какъ да го прѣдаде на сгодно врѣме.

12. И въ първый-тъ день на бесквасны-тъ *хлѣбове*, когато ко-ляхъ жъртвы за пасхъ-тъ, казувать му ученици-тъ му: Дѣ ищешь да идемъ и да приготвимъ да ядешъ пасхъ-тъ?

13. И проважда двама отъ ученицы-тъ си, и казува имъ: Идѣте въ градъ-тъ; и ще вы срѣщне челоуѣкъ който носи кърчагъ съ водъ; идѣте слѣдъ него.

14. И дѣто вѣдзе, речѣте на стопанинъ-тъ на тѣзи къщъ: Учитель-тъ казува: Дѣ е виталница-та, дѣто ще ямъ пасхъ-тъ съ ученицы-тъ си?

15. И той ще ви посочи горницъ голѣмъ, посланъ, готовъ; тамъ ни приготвѣте.

16. И излѣзохъ ученици-тъ му, и дойдохъ въ градъ-тъ, и намѣрихъ както имъ рече, и приготвихъ пасхъ-тъ.

17. И като станъ вечеръ, дойде съ дванадесеть-тъ.

18. И когато сѣдахъ на трапезъ-тъ и ядѣхъ, рече Иисусъ: Истинъ ви казувамъ: Единъ отъ васъ ще мя прѣдаде, който яде съ мене.

19. А тѣ наченяхъ да скърбятъ, и да му казувать единъ по единъ: Дали *сѣмь* азъ? и другъ: Дали *сѣмь* азъ?

20. А той отговори и рече имъ: Единъ отъ дванадесеть-тъ е, който затоява съ мене въ блюдо-то.

21. Сынъ челоуѣческый отхожда, както е писано за него; но тежко и горко на тогози челоуѣка, чрѣзь когото Сынъ челоуѣческый ся прѣдава; добрѣ бы было за тогози челоуѣка, ако да не бѣ ся родилъ.

22. И когато ядѣхъ, зѣ Иисусъ хлѣбъ, и като благослови, прѣломи та имъ даде, и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое.

23. И зѣ чашъ-тъ, благодари и даде имъ; и пихъ отъ пейжъ вси чы.

кд. И рече ѿмз : сѣа ѣсть кровь моа повагв завѣта, за многи изаиваема.

ке. Аминь глголю вамз, ѿкв ктомѸ не ѿмамз пѣти ѿ плодѧ лознагв, до дне тогѡ, ѣгда ѣ пѣю ново во црѣтви Пжѣи.

кв. И воспѣвше, изыдоша вз гора Блевнскую.

кз. И глгола ѿмз Іисз : ѿкв вси соблазнитеса ѡ мнѣ вз ношь сѣю : писано ко ѣсть : поражѸ пастыра, и разыдѣтса овцы.

ки. По потомз, ѣгда воскрѣнз, варѧю вы вз Галілеи.

кѡ. Петръ же рече емѸ : ѧще и вси соблазнѧтса, но не ѧзз.

л. И глагола емѸ Іисз : аминь глголю тебѣ, ѿкв ты днесь вз ношь сѣю, прѣжде даже вторѣцею пѣтель не возгласѣтз, трѣ крѧты ѡвѣржешса мене.

ла. Оуѧ же множае глаголаше паче : ѧще же мѣ ѣсть сз токою и оумрѣти, не ѡвѣргса тебѣ. такоже и вси глаголахс.

лв. И прѣидоша вз вѣсь, ѣйже ѿма Геосимѧнѧ : и глагола оучѣнкѡмз своѣмз : сѣдите здѣ доудеже (шѣдз) помолѡса.

лг. И поѧтз Петра, и Іаква, и Іѡанна сз сокою : и начѧтз оужасѧтса и твжѣти.

лд. И глгола ѿмз : прискорбна ѣсть дшѧ моа до смѣрти : вѣдите здѣ и вѣдите.

лѣ. И прешѣдз мѧмв, падѣ на землѧ, и молѧшеса, да, ѧще возможно ѣсть, мѧмв ѿдетз ѡ негѡ часз.

лв. И глголаше : Явва Оѣе, всѧ возмѡжна тебѣ : мѧмв неси ѡ мене чѧш сѣю : но не ѣже ѧзз хоцѣс, но ѣже ты.

лз. И прѣиде, и ѡврѣте ѿхз спѧнѣхз, и глагола Петрови : Сѧмвне, спѣши ли ; не возмѡглз ѣси ѣдѧнагв часа покѣкти ;

ли. Вѣдите и молѣтеса, да не виѣдете вз напѧсть : дѧхз оѣкв бѡдрз, плѡть же немоцнѧ.

лѡ. И пѧки шѣдз помолѡса, тѡжде слово рѣкз.

24. И рече имъ : Тая е моя-та кръвъ на повый-тъ завѣтъ, която ся за мнозина излива ;

25. Истинж ви казувамъ, че нѣма вече да пійж отъ плодъ-тъ на лозж-тж, до онзи день, когато го пійж ново въ царство-то Божіе.

26. И като испѣхж пѣснь, излѣзохж на Горж-тж Елеонскж.

27. И казува имъ Исусъ : Синца ви ще ся соблазните въ мене тжзи ноць ; защото е писано : Ще поразіж пастырь-тъ, и ще ся распрѣснжтъ овцы-тѣ.

28. Но подирь въскръсеніе-то си ще ви прѣдваріж въ Галилеіж.

29. А Петръ му рече : И всичкы ако да ся соблазнятъ, азъ обаче не.

30. И казува му Исусъ : Истинж ти казувамъ, че днесъ, тжзи ноць, прѣди да попѣ пѣтель-тъ дваждъ, ты три пѣти ще ся отречешъ отъ мене.

31. А той още повече казуваше : Ако стане нужда и да умрж съ тебе наедно, нѣма да ся отрѣкж отъ тебе. Подобно казувахж и всичкы-тѣ *другы*.

32. И идуватъ на едно мѣсто което ся казуваше Геосиманія ; и казува на ученицы-тѣ си : Сѣдѣте тука, доклѣ ся азъ помоліж.

33. И зема съсъ себе си Петра и Іакова и Іоанна, и начнж да ся ужасава и да тжжи ;

34. И казува имъ : Прискърбна е душа-та ми до смъртъ ; постоите тука, и будни бждѣте.

35. И щомъ позаминж малко, паднж на земіж-тж, и моляше ся, ако е възможно да замине отъ него *тойзи* часъ ;

36. И думаше : Авва, Отче ; на тебе е всичко възможно ; замини мя съ тжзи чашж ; но не което азъ ищж, но което ты.

37. Враща ся и намѣрува гы заспалы ; и казува на Петра : Симоне, спишь ли ? не можѣ ли единъ часъ да постоншь буденъ ?

38. Бдѣте и молѣте ся, да не бы въ искушеніе да влѣзете ; духъ-тъ е бодръ, а плѣть-та немощна.

39. И пакъ отиде та ся помолн, и рече исто-то слово.

м. И возвращаеши уверите а пакы спаша: баху бо очеса имъ тагвтна: и не вѣдаху, что быша емъ ѿвѣщани.

ма. И прииде третицею, и глагола имъ: спите прочее и почиайте. прииде часъ: се предается Снъ члвческій въ рски грѣшникомъ.

мв. Востаните, идемъ: се предаи ма приближиса.

мг. И акіе еше емъ глаголюшъ, прииде Исда, едины сый ѿ обоюнадесяти, и съ нимъ народъ многъ со оръжіемъ и дрекѣлами, ѿ архіерей и книжникъ и старецъ.

мд. Дадѣ же предаи егѡ знаменіе имъ, глагола: егѡже аще любжъ, той есть: имите егѡ, и ведите егѡ сохранив.

ме. И пришедъ, акіе пристъпль къ немъ, глагола емъ: равви, равви: и ѿблочи за егѡ.

мс. Онъ же возложиша рщѣ свой на негѡ, и іаша егѡ.

мз. Едины же нѣкто ѿ столицихъ извлечъ ножъ, оудари раба архіереева, и оурѣза емъ оухѡ.

ми. И ѿвѣщавъ Іисъ рече имъ: іакъ на разбойника ли изыдоете со оръжіемъ и дрекѣлами іати ма;

мо. По вса дни бѣхъ при васъ въ цркви оуча, и не іасте мене: но да свѣдется писаніе.

н. И вставльше егѡ, вси бѣжаша.

на. И едины нѣкто юноша иде по немъ, ѿдѣланъ въ плащаницъ по нагъ: и іаша того юношъ.

нв. Онъ же вставль плащаницъ, нагъ бѣжъ ѿ нихъ.

нг. И ведоша Іиса ко архіереею: и сндошася къ немъ вси архіерее и книжницы и старцы.

нд. И Петръ издалеча въ сѣдъ егѡ иде до вистрь во дворъ архіереевъ: и бѣ сѣдъ со сасгѣми, и грѣася при свѣщн.

не. Архіерее же и весь сонмъ искаху на Іиса свидѣтельства, да оумертвѣтъ егѡ: и не уверѣтаху.

нс. Мнози бо лжесвидѣтельствоваху на негѡ, и равна свидѣтельства не баху.

40. И когато ся завърнѣ, намѣригы пакъ заспалы, защото очитѣ имъ бѣхъ отегнѣлы, и не знаяхъ що да му отговорятъ.

41. И идува третій пѣтъ и казува имъ: Спѣте отъ сега и почивайте; доста е: дойде часъ-тъ; ето, прѣдава ся Сынъ чловѣческый въ рѣцѣ-тъ на грѣшницы-тъ.

42. Станѣте да идемъ; ето, тойзи който мя прѣдава приближи.

43. И тутакси, още като говоряше, дойде Иуда, който бѣше единъ отъ дванадесеть-тъ, и съ него народъ много съ ножове и сопы, отъ първосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ.

44. А тойзи който го прѣдаваше бѣше имъ далъ знакъ, и рекъ: Когото цѣлунѣ, той е; уловѣте го и заведѣте го съ припазваніе.

45. И когато дойде, тутакси пристѣли при него; и казува: Равви, Равви: и цѣлунѣ го.

46. И тѣ турихъ на него рѣцѣ, и уловихъ го.

47. А единъ отъ прѣдстоящы-тъ измѣкнѣ ножъ-тъ си, и удари рабъ-тъ първосвященниковъ, и отсѣче му ухо-то.

48. И отговори Исусъ и рече имъ: Както на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы да мя уловите?

49. Всякой день бѣхъ при васъ въ храмъ-тъ и поучавахъ, и не мя уловихте; но *това станѣ* за да ся сбѣдѣтъ писанія-та.

50. Тогазь го оставихъ венчки и побѣгнѣхъ.

51. И слѣдуваше го нѣкой си момѣкъ, обвить съ плащаницѣ по голо; и уловихъ го момци-тъ.

52. А той остави плащаницѣ-тъ и побѣгнѣ отъ тѣхъ голь.

53. И заведохъ Исуса при първосвященника; и събиратъ ся при него венчки-тъ първосвященници и старѣйшины-тъ и книжници-тъ.

54. И Петръ отъ далечъ го послѣдува до вѣтрѣ въ дворъ-тъ на първосвященника, и сѣдѣше наедно съ слугы-тъ и грѣяше ся при огонь-тъ.

55. А първосвященници-тъ и всичкый-тъ свѣтъ търсахъ свидѣтельство врѣхъ Исуса да го убійтъ, и не намѣрувахъ;

56. Защото мнозина свидѣлствувахъ лѣжы на него; но свидѣлства-та не бѣхъ съгласны.

ѿз. И ѿцыи востáвше лжесвидѣтельствовахъ на него, гл҃голюще:

ѿи. И́къ мы слышахомъ єгò глаголюща, ꙗ́къ ѿзъ разорю цѣрковь сѣю рзкотворѣнсю, и тремѣ дѣнми ѿнъ перзкотворѣнъ созиждъ.

ѿа. И ни тákъ рáвно бѣ свидѣтельство ѿхъ.

ѿб. И востáвъ архіерей посредѣ, вопросѣ Іиса, глагола: не ѡвѣщавáеши ли ничесѡже; что сѣи на тá свидѣтельствоють;

ѿв. Онъ же молчаше, и ничтѡже ѡвѣщавáше. ꙗ́ки архіерей вопросѣ, и гл҃гола ємѡ: ты ли єси Хрѣтѡсъ, Сѣнъ Гл҃гвеннагъ;

ѿг. Іисъ же рече: ѿзъ єсмь. и оўзрите Сѣа чл҃вческаго ѡдеснѡ сѣдѣща силы, и градѡща со ѡблаки небными.

ѿд. Архіерей же растерзавъ ризы своѣ, глагола: что єще трѣбемъ свидѣтелей;

ѿе. Слышасте хг҃лѡ: что вамъ мнѣтса; Онѣ же вси ѡсѣдѣша єгò вѣсти повѣнна смѣрти.

ѿж. И начаша ѿцыи плювати нань, и прикрывати лицѣ єгò, и мѣчити єгò, и глаголати ємѡ: прорцы: и сазгѣ по ланѣтома єгò вѣахъ.

ѿз. И сѣшъ Петровѣ во дворѣ нѣзъ, прѣиде єдина ѡ равѣнь архіерѣовыхъ,

ѿг. И видѣвши Петра грѣющася, воззрѣвши на него, глагола: и ты съ Пазаранѣномъ Іисомъ вѣлъ єси.

ѿи. Онъ же ѡвѣржеся, глагола: не вѣмъ, ниже знаю, что ты глаголеши. и нѣзде вонъ на преддворѣе: и алѣктуръ възгласѣ.

ѿа. И равѣнъ видѣвши єгò ꙗ́ки, начатъ глаголати предсто́ащымъ, ꙗ́къ сѣи ѡ нѣхъ єсть.

ѿб. Онъ же ꙗ́ки ѡметáшеся. и помáлѣ ꙗ́ки предсто́ащѣи глаголахъ Петровѣ: воистиннъ ѡ нѣхъ єси; ꙗ́бо Галілеанинъ єси, и вездѣ твоѣ подѡбитса.

57. И станяхъ нѣкон и лѣжесвидѣлствахъ врѣхъ него и казувахъ :

58. Ный го чухмы да говори : Азъ ще развалижъ тойзи храмъ направенъ съ рѣкжъ, и въ три дни ще съзидажъ другъ съ рѣкжъ не направенъ.

59. Но нито така бѣ съгласно свидѣлство-то имъ.

60. И станъ първосвященникъ-тъ на срѣдъ, та попыта Исуса и рече : Не отговаряшъ ли нищо ? какво свидѣлствувать тѣзи врѣхъ тебе ?

61. А той мълчаше, и не отговори нищо. Пакъ го попыта първосвященникъ-тъ и казуваше му : Ты ли си Христось, Сынъ-тъ на Благословеннаго ?

62. А Исусъ рече : Азъ съмъ ; и ще видите Сына челоуѣческаго че сѣди одесно на силж-тъжъ, и че иде съ облацы-тъ небесны.

63. Тогази първосвященникъ-тъ раздра дрехы-тъ си, и рече : Каквжъ още потрѣбжъ имама за свидѣтели ?

64. Чухте богохулство-то ; какъ ви ся види ? и всичкы-тъ го осѣдихъ че е повиненъ на смърть.

65. И наченяхъ нѣкон да го заплювать, и да прикрывать лице-то му, и да го бжхтятъ, и да му казувать : Проречи. И слугы-тъ го удряхъ съ плѣсници.

66. И когато бѣше Петръ долу на дворъ-тъ, идува една отъ слугыни-тъ първосвященниковы ;

67. И като видѣ Петра че ся грѣе, погледнжъ го и каза : И ты бѣше съсъ Исуса Назарянина.

68. А той ся отрече, и каза : Не знамъ, нито разбирамъ що казувашъ ты. И излѣзе внѣ на прѣдъ дворъ-тъ и пѣтель-тъ попѣ.

69. И слугыня-та като го видѣ пакъ, начепжъ да казува на прѣдстоящи-тъ, че тойзи е отъ тѣхъ. А той пакъ ся отричаше.

70. И слѣдъ малко, прѣдстоящи-тъ пакъ казувахъ на Петра : Наистинжъ отъ тѣхъ си ; защото си Галилеянинъ, и говореніе-то ти прилича.

Ѡа. Ѡнз же начà ротѣтиса ѿ клàтиса, ꙗкѡ не вѣмз члвѣка сегѡ, ѿгѡже вы глгѡлете.

Ѡв. И вторѡе алѣктврз возгласи. ѿ поманѡ Пѣтрз глгѡлз, ѿгѡже речѣ ѿмѡ Иисз, ꙗкѡ прѣжде дàже пѣтель не возгласитз двакрãты, ѡвѣржешиса менѣ трикрãты: ѿ начѣнз плãкашеса.

ГЛАВА Ѹ.

а. И авѣе настрѣе совѣтз сотвориша архѣерѣе со старци ѿ книжники, ѿ весь сонмз, свазãвше Ииса ведѡша, ѿ предãша ѿгѡ Пилãтз.

б. И вопроси ѿгѡ Пилãтз: ты ли еси црѣ Исдѣйскѣй; Ѡнз же ѡвѣщãвз речѣ ѿмѡ: ты глгѡлеши.

в. И глагѡлахз на негѡ архѣерѣе многѡ.

г. Пилãтз же пãки вопроси ѿгѡ, глагѡл: не ѡвѣщãвãлеш ли ничтѡже; виждь, колѣка на тã свидѣтельствзютз.

д. Иисз же ктомѡ ничтѡже ѡвѣщãл, ꙗкѡ дивѣтиса Пилãтз.

е. На всãкз же прãздникз ѡпщãлше ѿмз ѿднãнаго свãзна, ѿгѡже прошãхз.

ж. Бѣ же нарицãемый Варãвва со скѡвники своѣми свãзанз, ѿже вз кѡвѣ оубѣйство сотвориша.

з. И возопѣвз нарѡдз начà просити, ꙗкѡже всегда творãше ѿмз.

д. Пилãтз же ѡвѣщãл ѿмз, глгѡл: хѡщете ли, пщѣз вãмз црã Исдѣйска;

и. Вѣдãше во, ꙗкѡ зависти рãди предãша ѿгѡ архѣерѣе.

иа. Архѣерѣе же поманѡша нарѡдз, да пãче Варãввз пщѣтитз ѿмз.

иб. Пилãтз же ѡвѣщãвз пãки речѣ ѿмз: чтѡ оубѡ хѡщете сотворѣ, ѿгѡже глагѡлете црã Исдѣйска;

иѡ. Ѡнѣ же пãки возопѣша, глгѡлюще: пропни ѿгѡ.

71. А той начнѣ да проклѣва и да ся кълне : Не знаѣж тогозь челоуѣка, когото казувате. И пѣтель-тѣ попѣ второй пѣть.

72. И поменѣ Петръ рѣчь-тѣ, коѣжто му рече Исусъ : Че прѣди пѣтель-тѣ дваждѣ да попѣе, трижды ще ся отречешь отъ мене. И наченѣ да плаче.

ГЛАВА 15.

1. И завчасѣ на сутринь-тѣ совѣтувахѣ ся первосвященници-тѣ съ старѣйшины-тѣ и книжници-тѣ, и всичкый совѣтъ, и вързахѣ Исуса та го заведохѣ и прѣдадохѣ го на Пилата.

2. И попыта го Пилатъ : Ты ли си царь-тѣ на Іудей-тѣ ? А той отговори и рече му ; Ты казувашѣ.

3. И обвинявахѣ го первосвященници-тѣ много.

4. А Пилатъ пакѣ го попыта и каза ; Не отговаряшь ли нищо ? виждѣ, колко свидѣлствуваѣ врѣхъ тебе.

5. Но Исусъ пакѣ не отговори нищо, така що Пилатъ ся чудяше.

6. А на празникъ-тѣ пуцаше имѣ по одного отъ запрѣны-тѣ, когото бы поискали.

7. А *тогази* бѣ запрѣнъ *нѣкой си* на име Варавва, съ други-тѣ размирици, които по размирицѣ-тѣ направихѣ убійство.

8. И народъ-тѣ извика, и наченѣ да ище *да стори Пилатъ*, както имѣ всякога правяше.

9. А Пилатъ имѣ отговори, и рече : Ищите ли да ви пуснѣ царь тѣ Іудейскый ?

10. Понеже знаяше че отъ зависть го прѣдадохѣ первосвященници-тѣ.

11. Но первосвященници-тѣ нагласихѣ народъ-тѣ *да ищѣтъ* да имѣ пусне по добръ Вараввѣ.

12. И Пилатъ отговори пакѣ и рече имѣ : Но що ищите да сторѣж *тогози* когото казувате царь Іудейскый ?

13. А тѣ пакѣ извикахѣ : Распи го.

дї. Пілатъ же глаголаше ѿмъ: что во зло сотвори; Онї же ѿзлѣха вопїахъ: пропнї ѿгò.

еі. Пілатъ же хотѣ народъ хотѣнїе сотворїти, прстї ѿмъ Варавву: ѿ предаде Іиса, вївъ, да пропнстъ ѿгò.

єі. Рòини же ведòша ѿгò внѣтръ двора, ѣже єсть претвòръ: ѿ созваша всю спїръ.

зї. п ѿвлекòша ѿгò въ препрѣдъ, ѿ возложиша на него сплѣтше тернòвъ вѣнѣцъ:

її. п начаша ѿблòвати ѿгò, (ѿ глòлати:) радѣса, црò Іудейскїй.

дї. п вїахъ ѿгò по главѣ трòстїю, ѿ плювахъ на него, ѿ прегивающе колѣна покланѣхъса ємò.

к. п ѿгда поргѣшася ємò, совлекòша съ него препрѣдъ, ѿ ѿвлекòша ѿгò въ рїзы своѣ: ѿ ѿзведòша ѿгò, да пропнстъ ѿгò.

ка. п задѣша мимоходѣщє нѣкоемъ Сїмвѣ Кїрїнїю, градѣщє съ села, Оцѣ Александровъ ѿ Рòфовъ, да вòзметъ крѣтъ ѿгò.

кв. п приведòша ѿгò на Голгòдъ мѣсто, ѣже єсть сказѣемо, лòбное мѣсто.

кг. п даахъ ємò пїти єсмѣрнїемѣно вїно: Онъ же не прїѣтъ.

кд. п распѣшїи ѿгò раздѣлиша рїзы ѿгò, метѣюще жрѣкїи ѿ нїхъ, ктò что вòзметъ.

ке. Бѣ же часъ третїй, ѿ распѣша ѿгò.

кє. п бѣ написанїе винъ ѿгò написано: црѣ Іудейскъ.

кз. п съ нїмъ распѣша двѣ развѣнїника, єдїнаго ѿдєснòю ѿ єдїнаго ѿшòюю ѿгò.

кн. п скѣстса писанїе, ѣже глаголетъ: ѿ со беззаконными вмѣнїса.

кò. п мимоходѣщїи хѣлахъ ѿгò, покивающе главѣми сво-

14. А Пилать имъ казуваше : Че какво зло е сторилъ ? Но тѣ по много извыкахъ : Распни го.

15. Тогази Пилать, понеже ищяше да стори угодно-то на народа, пуснахъ имъ Вараввж, а Исуса, като го би, прѣдаде го на распятіе.

16. И войни-тѣ го заведохъ отвѣтрѣ дворѣ-тѣ, то есть въ преторійж-тѣ, и свыкахъ всичкій-тѣ полкъ.

17. И облѣкохъ му багряницж, исплетохъ и вѣнецъ отъ трѣніе и наложихъ го на *главж-тж* му,

18. И наченъхъ да го поздравяватъ *и да казуютъ* : Радуй ся, Царю Іудейскій!

19. И удряхъ го по главж-тѣ съсъ трѣсть, и заплювахъ го ; и колѣничахъ, та му ся кланяхъ.

20. И слѣдъ като му ся поругахъ, съблѣкохъ му багряницж-тѣ, и облѣкохъ го въ неговы-тѣ дрехы, и го изведохъ вънѣ, да го распнѣтъ.

21. И накарватъ нѣкого си Симона Киринейца, бащж на Александра и Руфа, който минуваше, като си идяше отъ нивж-тѣ, да носи кръсть-тѣ му.

22. И завождатъ *Исуса* на мѣсто-то Голгоѳа, което ся тълкува Лобно мѣсто.

23. И давахъ му да піе вино смѣсено съсъ смириж, по той не поѣ.

24. И като го распнѣхъ, сподѣлихъ дрехы-тѣ му, и хвърлихъ жрѣбіе на тѣхъ, кой кое да земе.

25. А бѣ третій часъ, и го распнѣхъ.

26. И надпись-тѣ на обвиненіе-то му бѣ надписанъ : ЦАРЬ-ТѢ ІУДЕЙСКІЙ.

27. И съ него распнѣхъ двама разбойници, одного отъ десно и одного отъ лѣво нему.

28. И ся испълни писаніе-то що казува : И съ беззаконны-тѣ ся вмѣни.

29. И конто минувахъ отъ тамо хуляхъ го, и кывахъ съ главы,

і́мн, і́ гл҃голюще : оу́а, разо́рааи цр҃ковь і́ тремі́ дѣнми со-
зидáаи :

л. Спасі́са сáмз, і́ сніди сз кр҃тá.

ла. Та́кожде і́ а́рхїерее́ рс҃гаюшеса, др҃сгз ко др҃сгз сз
кнїжники глаго́лахз : і́ны спасе́, себе́ ли не мо́жетз
спасти́ ;

лв. Хр҃тосз, цр҃ь і́йлевз, да снідетз нынѣ́ сз кр҃тá, да
вїдїмз і́ вѣрс і́мемз є́мз. і́ распáтаз сз нїмз поноша́ста
є́мз.

лг. Бывшз же часз шестомз, тма́ кы́сть по все́й землїи,
до часа́ девáтагв.

лд. И́ вз часз девáтый возопї́ і́исз гла́сомз велїимз,
гл҃гола : є́лвї, є́лвї, ламá саваха́днї ; є́же є́сть сказа́емо : Бже́
мо́й, Бже́ мо́й, почтò ма́ ўста́вилз є́сї ;

ле. И́ нѣцыи ѿ́ предста́щихз слы́шавше, гл҃голахз : се́
Илі́ю гла́сїтз.

лз. Те́кз же є́дїнз, і́ напо́лнївз г҃сез О́цта, і́ возложь
на трòсть, напо́аше є́го, глаго́ла : ўста́вите, да вїдїмз, а́ще
прїидетз Ілі́а снáти є́го.

лз. І́исз же п҃шь гла́сз велїй, і́здаше.

лн. И́ завѣса́ цр҃ковнаа́ разо́ра́са на двòе, свы́ше до
нїзз.

ло. Вїдѣвз же со́тникз сто́аи прáмв є́мз, і́акв та́кв
возопї́вз і́здаше, рече́ : воїстиннз чело́вѣкз сє́й сїѣ́ вѣ́
Бжїй.

м. Ба́хз же і́ женї і́здалеча зра́ше : вз нїхже вѣ́ Марїа
Магда́ліна, і́ Марїа І́аква́ ма́лагв і́ Івсїи́ ма́ти, і́
Салвміа́.

ма. І́же, і́ є́гда вѣ́ вз Галлї́ен, хождáхз по нѣмз, і́
слзжа́хз є́мз : і́ і́ны мнѡ́гїа, і́же взыдо́ша сз нїмз во
Іерлї́мз.

мв. И́ оу́же по́здѣ́ бывшз, (поне́же вѣ́ патòкз, є́же є́сть
кз сзбвѡ́тк,))

и казувахъ : Уха, ты който разваляшь храмъ-тъ и въ три дни го съзиздувашъ,

30. Спаси себе си, и слъзь отъ кръсть-тъ.

31. Подобно и първосвященници-тъ, съ книжници-тъ присмивахъ му ся помежду си и думахъ : Другы е избавиль, а пакъ себе си не може да избави.

32. Христосъ царъ-тъ Израилевъ нека слъзе сега отъ кръсть-тъ, да видимъ и да повѣруваме. И сораспяти-тъ съ него укорявахъ го.

33. И като дойде шестый-тъ часъ, станъ тьма по всичкѣ-тъ земѣ, до деветый-тъ часъ.

34. И по деветъ-тъ часа извика Исусъ съ голѣмъ гласъ, и рече : Елой, Елой, ламà саваханї? което ще ся рече : Боже мой, Боже мой, защо си мя оставиль ?

35. И нѣкои отъ стоящы-тъ тамо, като чухъ, казувахъ : Ето, Илїѣ выка.

36. И завтече ся единъ, и напѣли гѣбъ съ оцетъ, и обви ѣ на трѣсть, та му даваше да пїе, и казуваше : Оставѣте да видимъ да ли ще дойде Илїя да го снеме.

37. А Исусъ като издаде гласъ голѣмъ, издѣхнѣ.

38. И завѣса-та на храмъ-тъ ся раздра на двѣ, отъ горѣ до долу.

39. А като видѣ стотникъ-тъ, който стояше срѣщъ него, че, като извика така, издѣхнѣ, рече : Наистинѣ тойзи человекъ бѣше Сынъ Божїй.

40. Имаше още и жены които гледахъ отъ далечь, между които бѣ и Марїя Магдалина, и Марїя майка-та на Іакова малаго и на Іосїя, и Саломїя :

41. Конто, и когато бѣше Исусъ въ Галилеїѣ, слѣдувахъ го, и слугувахъ му; и другы много, които бѣхъ възлѣзли съ него въ Іерусалимъ.

42. И когато вече станъ вечеръ, (защото бѣше петъкъ, срѣщъ сѣбботѣ :)

мг. Прїиде Іўсифъ, ѿже ѡ Арїмадѣа, бл҃гоокра́зенъ совѣт-
никъ, ѿже ѿ то́й бѣ чла цр҃твіа Бж҃їа, дерзнівъ вниде къ
Пілатъ, ѿ просї тѣлесѣ Іісова.

ма. Пілатъ же дивїса, ѡще оу́же оумре : ѿ призвѣвъ со́т-
ника, вопросї єгò : ѡще оу́же оумре ;

ме. Іі оувѣдѣвъ ѡ со́тника, даде тѣло Іўсифови.

мс. Іі кспївъ плащаницъ, ѿ снѣмъ єгò, ѡбвїтъ пла-
щаницею : ѿ положи єгò во грòбъ, ѿже бѣ ѿзсѣченъ ѡ
камене : ѿ привалї камень на́д двѣри грòба.

мз. Марїа же Магдали́на ѿ Марїа Іўсїева зрѣтъ, гдѣ єгò
полага́хъ.

ГЛАВА 31.

а. Іі мнїсѡшей сѡбвѣтъ, Марїа Магдали́на ѿ Марїа
Іаковла ѿ Саломїа кспїша др҃мѣты, да прише́дше помѣжѣ
Ііса.

б. Іі сѣлѡ за́тра во єди́нъ ѡ сѡбвѣтъ прїндòша на грòбъ,
возсїавшъ снѣцъ.

в. Іі глагола́хъ къ себѣ : ктò ѡвалїтъ на́мъ камень ѡ
двѣрїи грòба ;

г. Іі воззрѣвше, видѣша, іаков ѡвалѣнъ бѣ камень : бѣ
ко велїи сѣлѡ.

д. Іі вше́дше во грòбъ, видѣша іюношъ сѣдѣща въ
десніхъ, ѡдѣана во одѣждъ бѣлѣ : ѿ оу́жасòшася.

е. Онъ же глаго́ла ѿмъ : не оу́жасѣйтеся. Ііса ѿщете На-
зарани́на распѣтаго : воста, нѣсть здѣ : сѣ мѣсто, іа́же
положи́ша єгò.

з. Но іди́те, рци́те оученикѡмъ єгѡ ѿ Петрови, іа́къ
варѣтъ вы въ Галїленѣ : тамъ єгò видѣте, іа́коже рече́ вамъ.

и. Іі ѿше́дше, бѣжа́ша ѡ грòба : іа́ше же ѿхъ трѣпетъ
ѿ оу́жасъ : ѿ никомъже ничтòже рѣша : ко́лхѡсѡса.

43. Дойде Иосифъ отъ Аримаея, почтенъ *единъ* совѣтникъ, който и той ожидаше царство-то Божіе; и дързнъ, та влѣзе при Пилата, и поиска тѣло-то Иисусово.

44. А Пилатъ си почуди да ли е вече умрѣлъ; и повыка стотникъ-тъ, та го попыта, отколѣ ли е умрѣлъ.

45. И като ся научи отъ стотника, подари тѣло-то Иосифу.

46. И той купи плащаницъ, и снѣ го, та го обви съ плащаницъ-тъ; и положи го въ гробъ, който бѣ изсѣченъ отъ камькъ, и привали камькъ надъ врата-та на гробъ-тъ.

47. А Марія Магдалина и Марія *майка-та* Иосіева гледахъ дѣ го полагахъ.

ГЛАВА 16.

1. И като ся минъ сѣбота-та, Марія Магдалина и Марія *майка-та* Иаковова и Саломія, купихъ ароматы, за да дойдѣтъ и да го помажѣтъ.

2. И много рано въ първый-тъ *день* на седмицъ-тъ идуватъ на гробъ-тъ, когато изгрѣя слънце-то.

3. И казувахъ си помежду си: Кой ще ни отвали камькъ-тъ отъ врата-та на гробъ-тъ?

4. И като погледнѣхъ, видѣхъ че камькъ-тъ бѣ отваленъ; защото бѣше твърдѣ голѣмъ.

5. И като влѣзохъ въ гробъ-тъ, видѣхъ одного юношъ че сѣдѣше отъ десно, облченъ въ бѣлѣ одеждъ; и стрѣснѣхъ ся.

6. А той имъ казува: Не дѣйте ся стрѣска: Иисуса търсите Назарянина распятого; въскрѣснѣ, не е тука; ето мѣсто-то дѣто го положихъ.

7. Но идѣте, речѣте на ученицы-тъ му и на Петра, че отива прѣди васъ въ Галилеѣ; тамъ ще го видите, както ви рече.

8. И *тъ* излѣзохъ скоро, и побѣгнѣхъ отъ гробъ-тъ; понеже трепетъ и ужасъ бѣше гы обзѣлъ; и не рекохъ никому нищо; защото ся бояхъ.

д. Воскрѣс же Іисус за҃тра въ пѣрвую свѣвѣтъ, іавіса прѣжде Маріи Магдалини, ѿз неаже ѿзгна седмь вѣсѣвъ.

ї. Она же шѣдши возвѣстїи съ нїмъ бывшымъ, плачущымъ и рыдающимъ :

лі. И Оні слышавше, іакъ живъ єсть, и видѣнъ бысть ѿ неа, не іаша вѣры.

ві. По сіхъ же двѣмъ ѿ нїхъ градшема іавіса ииѣмъ образомъ, іадшема на село.

гї. И тѣ шѣдша возвѣстїста прочымъ : и ни тѣма вѣры іаша.

дї. Послѣдї же возлежащимъ имъ єдиномнадесяте іавіса, и поносї невѣрствїю ииѣ и жестосѣрдїю, іакъ видѣвшымъ єго воставша не іаша вѣры.

єї. И рече имъ : шѣдше въ мїръ весь, проповѣдите єуліе всѣй тварї.

ѕї. Иже вѣрѣ имѣтъ и крѣтитса, спасѣнъ бѣдетъ : а иже не имѣтъ вѣры, ѿсуждѣнъ бѣдетъ.

зї. Знаменїа же вѣровавшимъ сїѧ послѣдуютъ : именемъ моймъ вѣсы ижденутъ : ѧзыки возглаголютъ ины :

иї. Смѧ возмстъ : ѧще и что смѣртно испїютъ, не вредитъ ииѣ : на недѣжнѣхъ рѣки возложатъ, и здравї бѣдстъ.

лі. Гдѣ же оубо, по глаголанїи єго къ нїмъ, вознесѣ на небо, и сѣде ѿдеснѣю Бга.

к. Оні же ѿшѣдше проповѣдаша всюдѣ, Гдѣ спспѣшствующѣ, и слово оутвержающѣ послѣдствующими знаменїи. Амїнь.

9. И като възкръснѣ рано въ първий—тъ *день* на седмицѣ—тѣ, яви ся най първо на Маріѣ Магдалинѣ, отъ коіѣто бѣ испѣдилъ седмь бѣсове.

10. Тя отиде та извѣсти на тѣя конто бѣхѣ съ него, когато жалѣяхѣ и плачахѣ.

11. И тѣ като чухѣ че е живѣ и че го е видѣла, не хванѣхѣ вѣрѣ.

12. Слѣдъ това яви ся въ другъ образъ на двамина отъ тѣхѣ, когато вѣрвѣхѣ и отивахѣ на село.

13. И тѣ отидохѣ та извѣстихѣ на други—тѣ; но нито тѣмѣ хванѣхѣ вѣрѣ.

14. Послѣ ся яви на единадесетъ—тѣ когато бѣхѣ на трапезѣ—тѣ, и укори *гы* за невѣрство—то и жестоко—сърдечіе—то имѣ, защото не хванѣхѣ вѣрѣ на тѣзи конто го видѣхѣ възкръснѣль.

15. И рече имѣ : Идѣте по всичкый—тъ свѣтъ, и проповѣдайте евангеліе—то на всякѣ тварѣ.

16. Който повѣрува, и ся кръсти, спасенѣ ще бѣде ; а който не повѣрува ще бѣде осѣденѣ.

17. И на тѣзи конто повѣруватѣ ще имѣ спослѣдуватѣ тѣя знаменія ; съ мое—то име бѣсове ще испѣждатѣ ; новы языцы ще говорятѣ :

18. Зѣмліи ще хващатѣ ; и ако нѣщо смъртно испіѣтъ, нѣма да гы поврѣди ; на болѣстныи ще възложатѣ рѣцѣ и тѣ ще бѣдѣтъ здрави.

19. И тѣй Господѣ, слѣдъ като имѣ говори, възнесе ся на небо—то и сѣднѣ отъ десно на Бога.

20. А тѣ излѣзохѣ и проповѣдувахѣ навсякѣдѣ, като содѣй—ствоваше Господѣ, и подтвърдяваше слово—то *си* съ знаменія—та конто слѣдувахѣ. Аминѣ.

Ъ ЛУКИ

СВАТОУ БЛАГОВѢСТВОВАНІЕ.

ГЛАВА І.

а. Понѣже оубо мнози начаша чинити повѣсть ѡ извѣствованныхъ въ насъ вѣщехъ,

б. Икоже предаша намъ, иже испѣрва самовидцы и слышавшіи словеса :

в. Изволися и миѣ послѣдовавшу выше всѣхъ испытану, порадѣ писати тебѣ, державный Феѡфиле :

г. Да разсмѣши, ѡ ниихже научилса еси словесѣхъ, оутвержденіе.

д. Бысть во дни Ирвда царя Іудейска, герей нѣкій именованъ Захарїа, ѡ дневныя чреды Авіаии : и жена егѡ ѡ дщереи Арвновѣхъ, и има еи Елісавѣть.

е. Бѣста же праведна она предъ Богомъ, ходяще во всѣхъ заповѣдехъ и ѡправданїихъ Гднихъ безпорочно.

ж. И не бѣ има члѡда, понѣже Елісавѣть бѣ неплоды, и она заматорѣвша во днѣхъ своихъ бѣста.

з. Бысть же слышашу емѡ въ чинѡ чреды своеѡ предъ Богомъ,

и. По обычаю сїенничества ключиса емѡ покадити вшедшю въ црковь Гдню :

к. И все множество людей бѣ млтвс дѣла видѣ, въ годъ оуміама.

ОТЪ ЛУКА

СВЯТО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ.

ГЛАВА 1.

1. Понеже мнозина прѣдприехъ да съчинятъ повѣсть за съвършено извѣстны-тѣ намъ событія,

2. Както ни ги прѣдадохъ онѣзи конто отъ начало сж были очевидци и служители на слово-то,

3. Видѣ ми ся благословно и менѣ, който изслѣдувахъ подробно всичко отъ начало, да ти пишж наредъ *за това*, честитый Теофиле,

4. За да познаешъ твърдо-то основаніе на това ученіе, въ което си поучаванъ.

5. Въ дни-тѣ на Ирода царя Іудейскаго имаше нѣкой си священникъ, отъ четъ-тѣ Авіевъ, на име Захарія; и жена му отъ дъщери-тѣ Аароновы, и име-то ѝ Елисаветъ.

6. Тѣ и двама-та бѣхъ праведни прѣдъ Бога, и ходяхъ беспорочно въ всички-тѣ заповѣди и постановленія Господни.

7. И нѣмахъ чадо, понеже Елисаветъ бѣ неплодна, а и двама-та бѣхъ заматорѣли въ възрастъ-тѣ си.

8. И като священствуваше той прѣдъ Бога въ редъ-тѣ на четъ-тѣ си,

9. По обычаю на священство-то паджъ жрѣбіе нему, да влѣзе въ храмъ-тѣ Господень и да покади.

10. И въ часъ-тѣ на каденіе-то всичко-то множество на народа отъ възъ бѣше на молбъ.

ѧ. Иѡвѣса же ѣмѡ Аггѣлз Гдѣнь, стоѧ ѡдеснѣю Олтарѧ кадильнагѡ :

Ѣ. И смѣтѣса Захарїа видѣвз, и стрѧхз нападѣ нань.

Ѣ. Речѣ же кз немѡ Аггѣлз : не бойса, Захарїе : занѣ оѣслышана бысть молитва твоѧ : и женѧ твоѧ Елїсавѣть родитѧ сына тевѣ, и наречѣши ѡма ѣмѡ Іваннз.

ѧ. И вѣдетѧ тевѣ радость и веселїе, и мнози ѡ рождествѣ ѣгѡвѡ возрадуютса.

Ѣ. Бѣдетѧ во велїи предъ Гдѣмз : и вина и сїкѣра не ѡмать пити, и дѧ стѧгѡ ѡсполнитса ѣще ѡзъ чрѣва мѣре своеѧ :

Ѣ. И многихз ѡ сынѡвз Іллевыхз ѡвратитѧ ко Гдѡс Бгѡс ѡхз.

ѧ. И тоѡ предїдетѧ предъ нїмз дѧхомз и сілюю Ілїннѡю, ѡвратити сердца Оцѣмз на чѧда, и протївныѧ вз мѡдрости прѣвннхз, оѣготовати Гдѣви люди совершѣны.

Ѣ. И речѣ Захарїа ко Аггѣлз : по чесомѡ разсмѣю сїе ; ѧзъ ко ѣсмь старз, и женѧ моѧ заматорѣвши во днѣхз своїхз.

ѧ. И ѡвѣщавз Аггѣлз речѣ ѣмѡ : ѧзъ ѣсмь Гаврїїлз предстоѧй предъ Бгѡмз : и посланз ѣсмь глгѡлати кз тевѣ, и блгѡвѣстїти тевѣ сїѧ.

Ѣ. И сѣ вѣдѣши молчѧ и не могїи проглгѡлати, до негѡже днѣ вѣдѣтѧ сїѧ : занѣ не вѣровалз ѣси словесѣмз моїмз, ѧже свѣдѣтса во врѣма своеѣ.

Ѣ. И вѣша людіе ждѡще Захарїи : и чѧдѧхсѧ косящсѣ ѣмѡ вз цркви.

Ѣ. Ишѣдз же не можѧше глгѡлати кз нїмз : и разсмѣша, ѧкѡ видѣнїе видѣ вз цркви : и тоѡ вѣ помавала ѡмз : и превывѧше нѣмз.

Ѣ. И бысть ѧкѡ ѡсполнїшасѧ днїе слѣжбы ѣгѡвѡ, ѡде вз дѡмз своѡ.

11. И яви му ся ангель Господень стоящъ отъ десно на кадильный-тъ олтарь.

12. И Захарія като го видѣ, смути ся и страхъ напади на него.

13. И рече му ангель-тъ : Не бой ся, Захаріе ; защото послуша ти ся молба-та ; и жена ти Елисаветъ ще ти роди сынъ, и ще му наречешъ име-то Іоаннъ.

14. И ще ти бѣде радость и веселіе, и мнозина ще ся възрадувать за негово-то рожденіе.

15. Защото ще бѣде великъ прѣдъ Бога ; и вино и сикеръ нѣма да піе ; и ще ся изпълни съ Духа Святаго още отъ утробж-тж на майкж си.

16. И ще възвѣрне мнозина отъ сынове-тъ Израилевы къмъ Господа тѣхнаго Бога.

17. И той ще прѣдиде прѣдъ него въ духъ и силж Ілиинж, за да възвѣрне сърдця-та на бащы-тѣ къмъ чада-та, и непокорны-тѣ къмъ мѣдрованіе-то на праведны-тѣ ; за да приготви Господу народъ прѣдрасположенъ.

18. И рече Захарія на ангель-тъ : По какво ще познаѣкъ това ? защото азъ съмъ старъ, и жена ми заматорѣла въ дни-тѣ си.

19. А отговори ангель-тъ и рече му : Азъ съмъ Гавріилъ, който прѣдстоѣж прѣдъ Бога ; и проведенъ съмъ да ти говорѣж, и да ти благовѣстіж това.

20. И ето, ще мълчиши и не ще можешъ да говориши, до день-тъ въ който ще бѣде това, защото не хванж вѣрж на думы-тѣ ми, конто ще ся сбѣдѣтъ на вѣме-то си.

21. И народъ-тъ чакаше Захаріѣж ; и чудяхж ся че ся бавѣше въ храмъ-тъ.

22. А когато излѣзе, не можаше да имъ продума, и разумѣхж че с видѣніе видѣлъ въ храмъ-тъ, и той имъ кываше, и оставаше нѣмъ.

23. И като ся исполнихж дни-тѣ на службж-тж му, отиде у дома си.

кд. По сіхх же днѣхх зачатх Єлісаветь женѧ єгѡ, ѡ таашеса мѡхх пѧть, глаголющи :

ке. Їѡкѡ таѡхх мнѣ сотвори Гдѣ во днѣ, вз нѧже призрѣ ѡѧти поношеніе моє вз члѣвѣцѣхх.

кс. Вз мѡхх же шестыи посланх бысть Яггѡх Гавріѡлх ѡ Бга во градх Галілейскій, ємѡже ѡма Назарѣтх,

кз. Кх дѣѣ ѡврсчѣннѣи мѡжеви, ємѡже ѡма Іусифх, ѡ домѡ Дѣдова : ѡ ѡма дѣѣ Маріамь.

ки. ѡ вшѣдх кх нѣи Яггѡх, речѣ : радѡйсѧ блгодѧтнаѧ : Гдѣ сѧ тобою : блгословѣна ты вз женѧхх.

кѡ. Оѡѧ же видѣвшѧ смѡтѣса ѡ словесѣ єгѡ, ѡ помышлѡше, каково бѣдетх цѣловѧніе сѣѣ.

л. ѡ речѣ Яггѡх єи : не койсѧ, Маріамь : ѡврѣлѧ ко єси блгодѧть оѣ Бга.

лѧ. ѡ сѣ зачнѣши во чрѣвѣ, ѡ родиши сѡѧ, ѡ наречѣши ѡма ємѡ Іисх.

лѡ. Сѣи бѣдетх велѡи, ѡ Сѡхх Вышнагѡ наречѣтсѧ : ѡ дѧстх ємѡ Гдѣ Бгѡх прѣтолх Дѣѧ Оѡѧ єгѡ :

лѧ. ѡ воцрѣтсѧ вз домѡ Іѡкѡвли во вѣкѣ, ѡ црѣтѡю єгѡ не бѣдетх концѧ.

лѢ. Речѣ же Маріамь ко Яггѡх : каѡхх бѣдетх сѣѣ, ѡдѣже мѡжа не знѡю ;

лѣ. ѡ ѡвѣщѡвх Яггѡх, речѣ єи : дѡхх стѡиѡ ѡѡдетх на тѧ, ѡ сила Вышнагѡ ѡсѣнитх тѧ : тѣмже ѡ раждѧемое стѡ, наречѣтсѧ Сѡхх Бжѡи.

лѤ. ѡ сѣ Єлісаветь ѡжѡка твоѧ, ѡ тѧ зачатх сѡѧ вз стѡрости своѣи : ѡ сѣи мѡхх шестыи єсть єи нарцѧемѣи неплѡды :

лз. Їѡкѡ не ѡзнемѡжетх оѣ Бга всѧкх глаголѡх.

лн. Речѣ же Маріамь : сѣ равлѧ Гдѡѧ : бѣди мнѣ по глаголѡх твоємѡ. ѡ ѡидѣ ѡ неѧ Яггѡх.

ло. Гостѡвшѧ же Маріамь во днѣ тѡѧ, ѡдѣ вз гѡрнаѧ со тѡѡнѣмѡх, во градх Ісдовх :

лм. ѡ видѣ вз домѡх Захѡрѡинх, ѡ цѣловѧ Єлісаветь.

24. А слѣдъ тѣя дни заченъ жена му Елисаветъ, и таяше ся петь мѣсеца, и думаше :

25. Така ми стори Господь въ дни-тѣ въ които пригледнѣ да отпеме укорь-тѣ ми измежду чловѣцы-тѣ.

26. А въ шестый-тѣ мѣсець проведенъ бы ангель Гавриилъ отъ Бога въ градъ Галилейскый, на който име-то е Назаретъ,

27. При еднѣ дѣвицѣ сгоденъ за мѣжъ на име Иосифъ, отъ домъ-тѣ Давидовъ, а име-то на дѣвицѣ-тѣ Маріамъ.

28. И като влѣзе ангель-тѣ при неѣ, рече : Радуй ся благодатная ; Господь е съ тебе ; благословена си ты между жены-тѣ.

29. А тя щомъ го видѣ смути ся отъ думъ-тѣ му, и размысляше, какво ще бѣде това поздравеніе.

30. И рече ѿ ангель-тѣ : Не бой ся, Маріамъ ; защото си намѣрила благодать у Бога.

31. И ето ще зачнешь въ утробѣ-тѣ си и ще родишь сынъ, и ще наречешь име-то му ИИСУСЪ.

32. Той ще бѣде великъ, и Сынъ на Вышняго ще ся нарече ; и ще му даде Господь Богъ прѣстоль-тѣ на отца му Давида ;

33. И ще царува надъ домъ-тѣ Іакововъ въ вѣкы, и царство-то му не ще да има край.

34. И рече Маріамъ на ангель-тѣ : Какъ ще бѣде това, понеже мѣжъ не знаѣ ?

35. И отговори ангель-тѣ, и рече ѿ : Духъ Святыи ще дойде върху ти, и сила на Вышняго ще тя осѣни ; за това и свято-то което ся ражда отъ тебе, Сынъ Божій ще ся нарече.

36. И ето, твоя-та сродница Елисаветъ, и тя въ старины-тѣ си заченъ сынъ, и тойзи е шестый мѣсець за неѣ, която ся неплодна казуваше ;

37. Защото нѣма у Бога невъзможно нѣщо.

38. И рече Маріамъ : Ето рабыня-та Господня ; нека ми бѣде по твоѣ-тѣ думѣ. И отиде си отъ неѣ ангель-тѣ.

39. И станъ Маріамъ прѣзъ тѣзи дни, та отиде бързомъ къмъ планискѣ-тѣ странѣ въ градъ Іудовъ ;

40. И влѣзе въ домъ-тѣ Захаріинъ и поздрави Елисаветъ.

ѡа. И вѣсть ѡкѡ оуслыша Елісаветъ цѣлованіе Маріино, възгрѣса младенецъ во чрѣвѣ еѧ: и исполниса Дѡхъ стѣ Елісаветъ,

ѡв. И возопи гласомъ велиимъ, и рече: блѡсловѣна ты въ женахъ, и блѡсловѣнъ плодъ чрева твоегѡ.

ѡг. И ѡкѣдѡ миѣ сѣ, да прійдетъ Мѣи Гѡа моего ко миѣ;

ѡд. Сѣ бо, ѡкѡ вѣсть гласъ цѣлованія твоегѡ во оушїю моею, възгрѣса младенецъ радощами во чрѣвѣ моемъ.

ѡе. И блѡженна вѣровавшая, ѡкѡ вѣдетъ совершеніе глагланнѡмъ еѧ ѡ Гѡа.

ѡз. И рече Маріамъ: величитъ дѡла моѧ Гѡа,

ѡз. И возрадовася дѡхъ мой ѡ Бзѣ Спсѣ моемъ:

ѡи. ѡкѡ призрѣ на смиреніе рабы своеѧ: сѣ бо ѡ нынѣ оублажатъ мѧ вси роди:

ѡа. ѡкѡ сотвори миѣ величїе Сїлный, и стѡ ѡма егѡ:

и. И мѡть егѡ въ роды родѡвъ болющимъ егѡ.

ѡа. Сотвори державѡ мышцею своею: расточи гѡрдѡмъ мыслїю сѣрдца ѡхъ.

ѡв. Низложи сїлныѡ со прѣтѡлѡ, и вознесѣ смиренныѡ.

ѡг. Ямзѡшыѡ исполни влѡгъ, и богатѡшыѡса ѡпсѣти тѡшѡ.

ѡд. Воспрїѡтъ ѡма Отрака своегѡ, поманѣти мѡти,

ѡе. ѡкоже гѡгѡла ко Оцѣмъ нашимъ, Авраѡмъ и сѣмени егѡ до вѣка.

ѡз. Прекѡсть же Маріамъ сѡ нею ѡкѡ три мѡцы: и возвратїса въ дѡмъ свой.

ѡз. Елісавети же исполниса время родити еѧ, и роди сѡа.

ѡи. И слышаша Окрестъ живѡщїи и оужики еѧ, ѡкѡ возвеличѡлъ естъ Гѡа мѡть свою сѡ нею, и радѡвахъса сѡ нею.

41. И щомъ чу Елисаветъ поздравеніе-то Маріино, възигра младенецъ-тъ въ утробъ-тъ ѝ, и испълни ся Елисаветъ съ Духа Святаго ;

42. И възгласи съ гласъ голѣмъ, и рече : Благословена ты въ жены-тъ, и благословенъ плодъ-тъ на твоѣж-тъ утробъ.

43. И отъ къдѣ ми е това, да дойде при мене майка-та на Господа моего ?

44. Защото ето, щомъ дойде гласъ-тъ на поздравеніе-то ти въ уши-тъ ми, възигра радостно младенецъ-тъ въ утробъ-тъ ми.

45. И блажена която е повѣрувала, че ще ся сбъде речено-то ѝ отъ Господа.

46. И рече Маріамъ : Величае душа-та ми Господа,

47. И възрадува ся духъ-тъ ми въ Бога Спасителя моего.

48. Защото пригледа на смиреніе-то на рабынѣж-тъ си, и ето, отъ нынѣ ще мя ублажавать венчки-тъ родове.

49. Защото Силный-тъ ми стори величіе, и свято е негово-то име.

50. И негова-та милость е отъ родъ въ родъ връхъ тѣзи които му ся боѣтъ.

51. Сътвори силъ съсъ своѣж-тъ мышцъ ; распрѣснѣ гордѣ-ливны-тъ съ мысли-тъ на сърдце-то имъ.

52. Свали силны-тъ отъ прѣстола-тъ *и нѣ*, и въздигнѣ смиренны-тъ.

53. Гладны-тъ испълни съ добришы, а богаты-тъ отпрати празны.

54. Помогнѣ на Израїля свой-тъ рабъ, като поменѣ милость-тъ си,

55. (Както говори на отцы-тъ ни,) на Авраама и на сѣме-то негово до вѣка.

56. И сѣдѣ Маріамъ съ неѣж до три мѣсеца ; и ся завърнѣ у дома си.

57. А на Елисаветъ ся испълни врѣме-то ѝ да роди ; и роди сынъ.

58. И чухъ съсѣди-тъ и роднины-тъ ѝ, че е възвелчилъ Господъ своѣж-тъ къмъ неѣж милость, и радувахъ ся съ неѣж.

ѧд. И вѣсть во осмый день, приидоша ѡбрѣзати отроча : и нарицахсѧ ѿ именемъ оца егво, Захарїю.

ѧе. И ѡвѣщавши мти егво, рече : ии, но да наречѣтсѧ Іѡаннх.

ѧз. И рѣша къ ней, ѡкв никтоже есть въ родствѣ твоѣмъ, иже нарицаетсѧ именемъ тѣмъ.

ѧв. И помавахсѧ оцѧ егво, еже какъ бы хотѣлахъ нареци ѿ.

ѧг. И испрошъ дщицѧ, написа, глагола : Іѡаннх вѣдетъ има емѧ. и чздахсѧ вси.

ѧд. ѡверзошасѧ же оустѧ егво ѡбїе и ѡзыкѧ егво, и глаголаше блгословѧ Пга.

ѧе. И вѣсть на всѣхъ страхъ живѡщихъ ѡкрестъ иихъ : и во всей странѣ іудействѣй повѣдаемѧ кѧхъ вси глаголю сїи.

ѧз. И положиша вси слышавшии въ сердцахъ своѣмъ, глаголюще : что оубо отроча сїе вѣдетъ ; и рска Гдѧа кѣ съ нимъ.

ѧз. И Захарїа оцѧ егво исполнисѧ Дха стѧ, и пророче-ствова, глгола :

ѧи. Блгословѣнъ Гдѧ Пгъ Іїлевъ, ѡкв посѣти и сотвори избавленїе людемъ своѣмъ :

ѧд. И воздвїже рогъ спасенїѧ намъ, въ домѧ двѧа отрока своегво :

ѧ. Икоже глгола оустѧ стѣихъ сзшихъ ѡ вѣка прорѡкѧ егво,

ѧа. Спасенїе ѡ вѣгъ нашихъ, и изъ рскїи всѣхъ ненавїдѧщихъ насъ :

ѧв. Сотвори ти мѡть со оцѧи нашими, и помангти завѣтъ стѣий свѡй,

ѧг. Клатвѧ, еюже клѡтсѧ ко Авраѡмѧ оцѧи нашѣмъ : дѡти намъ,

ѧд. Безъ страха, изъ рскїи вѣгъ нашихъ избавльшимсѧ,

59. И въ осмый-тъ день дойдохъ* да обрѣжжтъ дѣте-то, и наричахъ го, по бащино-то му име, Захарія.

60. И отговори майка му, и рече: Не, но ще ся нарече Иоаннъ.

61. И рекохъ ѿ: Че никой нѣма въ родъ-тъ ти, който да ся нарича съ това име.

62. И кывахъ на бащъ му какъ бы искалъ той да го нарече.

63. А той поиска дѣсчицъ, и написа тѣзи думы: Иоаннъ е името му. И почудихъ ся всицы.

64. И тозь часъ ся отвори хъ уста-та му и языкъ-тъ му; и говоряше и благославяше Бога.

65. И пападнъ страхъ на всицы-тъ имъ съсѣды, и по всицкж-тъ планискж странъ на Иудеѣ приказуваше ся за всичко това.

66. И всицы които чухъ, турихъ това на сърдце-то си и казувахъ: Какво ли ще бѣде това отроче? И рѣка-та Господня бѣше съ него.

67. И отецъ му Захарія испълни ся Духомъ Святымъ; и пророкува и рече:

68. Благословенъ Господь Богъ Израимевъ, защото посѣти и стори избавленіе на свой-тъ народъ.

69. И въздигнъ намъ рогъ на спасеніе въ домъ-тъ на Давида раба своего,

70. (Както говорѣ чрѣзъ уста-та на святы-тъ свои отъ вѣка пророцы,)

71. Освобожденіе отъ врагове-тъ наши, и отъ рѣкж-тъ на всицы които ны ненавиждатъ,

72. Да стори милость съ отцы-тъ наши, и да помене святыи-тъ свой завѣтъ,

73. Клѣтвж-тъ съ кождо ся заглъ на отца ни Авраама, да даде намъ,

74. Освободены отъ рѣкж-тъ на врагове-тъ наши, да му служимъ безъ страхъ,

Ое. Слзжѣти ѣмѡ прѣподѡбіемъ ѿ правдою прѣдъ нимъ всѧ днѣи живота нѡшегѡ.

Оз. И ты, Отроча, прорѡкъ Бѣишагѡ наречѣшися : прѣдъидеши во прѣдъ лицѣмъ Гдѣнимъ, оѹготѡвати пѣтѣи ѣгѡ,

Оз. Дати рѡзсмъ спасѣніа людемъ ѣгѡ, во ѡставленіе грѣхъ ѿхъ :

Он. Млрдѣа ради млти Бѣа нѡшегѡ, въ нихже посѣтилъ ѣсть насъ востѡкъ свѣше,

Од. Просвѣтити во тмѣ ѿ сѣни смѣртнѣи сѣдѡшылъ, направити нѡги нѡша на пѣть мѣренъ.

И. Отроча же растѡше ѿ крѣплѡшеса Дхѡмъ : ѿ бѣ въ пѣстѣнахъ до днѣ іавленіа своегѡ ко Іилю.

ГЛАВА вѣ.

а. Бѣсть же во днѣ тѣа, ѿзыде повелѣніе ѡ Кѣсара Августа, написати всю вселѣннѣю.

б. Сѣе написаніе пѣрвое кѣсть владѣшъ Сѡріею Кѡрнѣю.

в. И ѿдѡхъ вси написѡтисѧ, кѡждо во своѣи градѣ.

д. Взыде же ѿ Іѡсифъ ѡ Галѣенъ, ѿзъ града Назарѣта, во Ісдѣю, во градѣ Дѣдовъ, ѿже нарицѡется Виллеѣмъ, занѣ быти ѣмѡ ѡ домѣ ѿ Очѣства Дѣдова,

е. Написѡтисѧ съ Маріею ѡбръченѡю ѣмѡ женѡю, сѡщею непраздною.

з. Бѣсть же, ѣгда быша тѡмѡ, ѿполнишасѧ днѣи родити ѣи :

з. И роди сѣа своегѡ пѣрвенца, ѿ повѣтѣ ѣгѡ, ѿ положи ѣгѡ въ іаслѣхъ : занѣ не бѣ ѿмъ мѣста во Обитѣли.

и. И пѡстырѣе кѣхъ въ тѡйже странѣ, вѣдѡше ѿ стрегѡше стражѡ пошнѣю ѡ стадѣкѡ своемъ.

д. И сѣ Ангѡлъ Гдѣнъ стѡ въ нихъ, ѿ слава Гдѣа ѡсѣа ѿхъ : ѿ оѹбоѡшасѧ стрѡхомъ вѣлѣимъ.

75. Въ святость и правдѣ прѣдъ него прѣзъ всички-тѣ дни на животъ-тѣ си.

76. И ты, отроче, пророкъ на Вышняго ще ся наречешъ ; зашто ще прѣдидешъ прѣдъ лице-то Господне, да приготвишь пѣтищата му ;

77. За да дадешъ на неговый-тѣ народъ да познаѣтъ спасеніе, чрѣзъ прощаваніе на грѣхове-тѣ имъ,

78. За милосърдіе-то на милость-тѣ на Бога нашего, съ коѣто ны посѣти зора отъ высотѣ-тѣ,

79. Да осіе сѣдящы-тѣ въ тъмнинѣ и въ сѣнкѣ смъртнѣ, така що да управи позѣ-тѣ ни въ пѣть на мирѣ.

80. А дѣте-то растѣше и укрѣпяваше ся духомъ ; и въ пустыни-тѣ бѣше до день-тѣ на явленіе-то си на Израиля.

ГЛАВА 2.

1. А прѣзъ онѣзи дни излѣзе заповѣдь отъ Кесаря Августа да ся напише всячка вселенная.

2. Това написаніе станѣ първо когато Кириій владѣяше Сиріѣ.

3. И идяхъ всички да ся написувать, всякой въ свой-тѣ си градъ.

4. А възлѣзе и Иосифъ отъ Галилеѣ, отъ градъ-тѣ Назаретъ, въ Иудеѣ, въ градъ-тѣ Давидовъ, който ся нарича Вифлеемъ, (попече той бѣше отъ домъ-тѣ и родъ-тѣ Давидовъ,)

5. Да ся напише съ Маріамъ обрученъ-тѣ нему женъ, която бѣше непразна.

6. И когато бѣхъ тѣ тамъ, испълнихъ ся дни-тѣ ѿ да роди ;

7. И роди Сына своего първороднаго, и пови го, и положи го въ яслы-тѣ ; зашто пѣмаше мѣсто за тѣхъ въ гостилницѣ-тѣ.

8. И по онѣзи мѣста имаше овчари конто ношувахъ на поле-то, и вардахъ стражъ прѣзъ ноцъ за стадо-то си,

9. И ето, ангелъ Господень застанѣ между тѣхъ, и слава Господня гы осіа, и уплашихъ ся съсъ страхъ голѣмъ.

г. И рече имъ Ангълъ: не бойтеса: се ко благоуствѣю вамъ радость велию, яко ксдетъ всѣмъ людемъ:

дг. Ико родиша вамъ днесь спсз, иже есть хртосъ гдъ, во градѣ дѣдовѣ.

дв. И се вамъ знаменіе: оберашете младенца повита, лежаща въ яслехъ.

дз. И внезапно бысть со Англомъ множество вѣи ибныхъ, хвалашихъ бга, и глаголющихъ:

дд. Слава въ вышнихъ бгс, и на землѣ миръ: во члвчцѣхъ благоуленіе.

де. И бысть, яко видѣша ѿ нихъ на нѣо Англы, и члвчцы пастыре рѣша дрѣгъ ко дрѣгъ: прѣйдемъ до вифлемеа, и видимъ глаголъ сей бывшій, егже гдъ сказа намъ.

дз. И прѣидѣша поспѣшшеса, и оберѣтоша Маріамъ же и іосифа, и младенца лежаща во яслехъ.

дз. Видѣвшѣ же сказаша ѿ глаголѣ глаголанномъ имъ ѿ отрочатѣ сѣмъ.

дд. И вси слышавшїи дивїшася ѿ глаголаннѣхъ ѿ пастырей къ нимъ.

дд. Маріамъ же соблюдаше вса глаголы сїа, слагаючи въ сѣрдцы своемъ.

дз. И возвратишася пастыре, славаше и хвалаше бга ѿ всѣхъ, яко слышаша и видѣша, якоже глаголахо бысть къ нимъ.

дд. И егда исполнишася осьмь днїи, да оберѣжстъ егд, и нарекоша имъ емс іисъ, наречѣнное Англомъ прѣжде даже не зачатъ во чрѣвѣ.

дз. И егда исполнишася днїе ичищенїа ею, по законѣ мѡисѣевѣ, вознесѣста егд во іерлїмъ, поставити егд прѣд гдемъ,

дд. Икоже есть писано въ законѣ гднїи: яко всакъ

10. И рече имъ ангелъ-тъ: Не бойте ся, защото ето благо-
вѣствамъ ви радость голѣмъ, която ще бѣде на всички-тъ людіе.

11. Защото днесъ ся роди вамъ, въ градъ-тъ Давидовъ, Спаси-
тель, който е Христосъ Господь.

12. И това *ще бѣде* вамъ знаменіе: Ще намѣрите младенецъ
повитъ, сложенъ въ яслы-тъ.

13. И внезапно съ ангелъ-тъ наедно намѣри ся множество
войска небесна, които хваляхъ Бога и говоряхъ:

14. Слава въ вышнихъ Богу, и на земѣ-тъ миръ, въ человѣцы-
тъ благоволеніе.

15. И щомъ си отидохъ ангели-тъ отъ тѣхъ на небе-то, чело-
вѣци-тъ, *сирѣчь* овчари-тъ рекохъ си единъ на другъ: Да идемъ
прочее до Вифлеемъ и да видимъ това що е станѣло, което
Господь ни изяви.

16. И дойдохъ на бързо, и намѣрихъ Маріамъ и Иосифа, и мла-
денецъ-тъ че лежаше въ яслы-тъ.

17. И като видѣхъ, описахъ рѣчи-тъ що имъ ся рекохъ за
това дѣте.

18. И всички които чухъ, почудихъ ся за това което овчари-тъ
имъ казахъ.

19. А Маріамъ съхраняваше всички тѣзи рѣчи, и размышляше *за*
тѣхъ въ сърдце-то си.

20. И върнахъ ся овчари-тъ, хваляще и славяще Бога, за
всичко що чухъ и видѣхъ, споредъ както имъ ся бѣ рекло.

21. И като ся изпълнихъ осемъ дни за да обрѣжѣтъ дѣте-то,
нарекохъ му име-то Исусъ, наречено-то отъ ангела прѣди него-
во-то зачатіе въ утробѣ-тъ.

22. И като ся изпълнихъ дни-тъ за очищеніе-то пейно, по
законъ-тъ Моисеевъ, занесохъ го въ Иерусалимъ, да го прѣдставятъ
прѣдъ Господа,

23. Както е писано въ законъ-тъ Господень, че всякой

младѣнецъ мѣжеска пола, разверзла ложесна, стѣо Гдѣви наречѣтса :

ѳд. И ѣже дати жѣртвѣ, по речѣнномѣ въ законѣ Гдѣни, двѣ гурличница илѣ двѣ птенца голубина.

ѳе. И сѣ бѣ челоѳѣкѣ въ Иерлѣмѣ, ѣмѣже има сѣмѣнѣнѣ : и челоѳѣкѣ сѣи прѣведенѣ и блѣгочестивѣ, члѣ оутѣхи Иилевѣ : и дѣхъ бѣ стѣнѣ въ нѣмѣ.

ѳс. И бѣ ѣмѣ ѡбѣщѣнно дѣхомъ стѣимъ, не видѣти смѣрти, прѣжде даже не видѣтѣ Хрѣта Гдѣна.

ѳз. И прѣидѣ дѣхомъ въ цѣрковь : и ѣгда введѣста родѣтѣла отроча Ииса, сотворѣти има по ѡбѣчаю законномѣ ѡ нѣмѣ :

ѳи. И той прѣемъ ѣго на рѣкъ своѣю, и блѣгослови бѣга и речѣ :

ѳо. Ииѣ ѡпѣшѣши раба твоего, Илѣко, по глагола твоемѣ, съ миромъ :

ѳа. Илѣко видѣстѣ ѡчи мой спасѣнѣе твое,

ѳб. Ѣже ѣси оуготовалъ прѣдъ лицѣмъ всѣхъ людѣй :

ѳв. Свѣтѣ въ ѡкровѣнѣе язѣкѣмъ, и слава людѣи твоимъ Иилѣ.

ѳг. И бѣ Иисифъ и мѣти ѣгѣ ѡсѣдѣшѣ ѡ глаголемыхъ ѡ нѣмѣ.

ѳд. И блѣгослови ѣ сѣмѣнѣнѣ, и речѣ къ Марѣи мѣтри ѣгѣ : сѣ лежитѣ сѣи на падѣнѣе и на востѣнѣе мнѣнѣмъ во Иили, и въ знѣменѣе прѣрекаѣмо :

ѳе. И текѣ же самоѣи дѣшѣ прѣидѣтѣ ѡрѣжѣе : илѣко да ѡкрѣютѣ ѡ мнѣнѣхъ сердѣцъ помышлѣнѣа.

ѳс. И бѣ Анна прорѣчица, дѣиѣ Фаишлева, ѡ колѣна Исѣрова : сѣа заматорѣвши во днѣхъ мнѣнѣхъ, живѣши съ мѣжѣмъ сѣдѣмъ лѣтѣ ѡ дѣвства своѣгѣ :

ѳз. И тѣа вдова илѣко лѣтѣ ѡсѣмьдѣсѣтѣ и чѣтыре, илѣже не ѡхождѣше ѡ цѣркѣе, постѣмъ и мѣтвами сѣжѣши дѣнѣ и нѣщѣ :

младенець мъжкый полъ който отвара ложесна, святъ на Господа ще ся нарече ;

24. И да принесѣтъ жертвъ, споредъ речено-то въ законъ-тъ Господень, двѣ гъркорицы, или двѣ гълъбчета.

25. И ето, имаше *нѣкой си* человекъ въ Иерусалимъ, на име Симеонъ ; и тойзи человекъ *блше* праведень и благочестивъ, и чакаше утѣшеніе-то на Израиля ; и Духъ Святый бѣ на него.

26. И открыто бѣ нему отъ Духа Святаго, че нѣмаше да види смърть, прѣди да види Христа Господня.

27. И дойде по *снуженіе-то на* Духа въ храмъ-тъ ; и когато родители-тъ внесохъ отроче-то Исуса, да сторятъ за него по обычаю на законъ-тъ,

28. Той го прія на рѣцѣ-тъ си, и благослови Бога и рече :

29. Нынѣ отпускашь рабъ-тъ си, Владыко, споредъ рѣчь-тъж си, съ миромъ ;

30. Защото видѣхъ очи-тъ ми твое-то спасеніе,

31. Което си приготвилъ прѣдъ лице-то на всички-тъ народы ;

32. Свѣтъ за просвѣщеніе на язычници-тъ, и славъ на твой-тъ народъ Израиль.

33. А Юсифъ и майка му чудяхъ ся за това що ся казуваше за него.

34. И благослови ги Симеонъ, и рече на майка му Маріамъ : Ето тойзи лежи за паданіе и за въставаніе на мнозина въ Израиль, и бѣлѣтъ за противорѣчіе ;

35. А на самъ тебе мечъ ще пронже душѣ-тъж ти ; за да ся открыѣтъ помышленія-та на много сърдца.

36. Имаше и *нѣкой си* Анна пророчица, дъщеря Фанулева отъ племе-то Асирово ; тя бѣше на възраст много остарѣла и живѣла бѣ съ мъжа си седмъ години отъ дѣвство-то си ;

37. И тя бѣше вдовица като на осмдесеть и четири години, която не ся отдалечаваше отъ храмъ-тъ, дѣто поща и деня служаше *Богу* въ постъ и молитвѣ.

лн. И тѣ въз той часъ пристѣвши исповѣдашеса Гдѣви, и глголаше ѿ немъ всѣмъ чаюшымъ избавленїа во Іерлїмѣ.

ло. И ѿкѣ скончашася всѣ по законѣ Гдѣню, возвратїшася въз Галїлїю, во градъ свой Назарѣтъ.

м. Отрочѣ же растѣше, и крѣплѣшеса дѣломъ, исполниася премудрости: и блгодѣть Бжїа бѣ на немъ.

ма. И хождѣста родїтеле ѣгѡ на всѣко мѣсто во Іерусалимъ въз праздникъ пасхи.

мв. И ѣгдѣ кѣсть двоюнадесяти лѣтъ, восходѣшымъ ѿмъ во Іерлїмъ по обычаю праздника,

мг. И скончавшымъ днї, и возвращѣшымся ѿмъ, вѣстѣ отрокъ Іисъ во Іерлїмѣ: и не разсмѣ Іусифъ и мѣти ѣгѡ.

мд. Минѣше же ѣгѡ въз дрѣжїнкѣ сѣща, предѣста днѣ пѣтъ, и искѣста ѣгѡ во срѣдницѣхъ и въз знѣемыхъ:

ме. И не вѣрѣтше ѣгѡ, возвратїстася во Іерлїмъ, разыскающе ѣгѡ.

мс. И кѣсть по трїехъ днѣхъ, вѣрѣтѡста ѣгѡ въз цркви, сѣдѣшаго посредѣ оучїтелей, и послѣшающаго ѿхъ, и вопрошающаго ѿхъ.

мз. Оужасѣхсѣ же вси послѣшающїи ѣгѡ ѡ разсмѣ и ѡ вѣвѣтѣхъ ѣгѡ.

ми. И вѣдѣвше ѣгѡ, днѣшася: и кз немъ мѣи ѣгѡ речѣ: чѣдо, что сотвори нама тѣкѣ; сѣ оцъ твоїи и азъ волаше и искѣхомъ тебѣ.

ма. И речѣ кз нїма: что ѿкѣ искѣсте менѣ; не вѣсте ли, ѿкѣ въз тѣхъ, ѿже оцѣ моегѡ, достѡнтѣ кѣти мї;

и. И тѣ не разсмѣста глгола, ѣгѡже глгола ѿма.

на. И снїде сѣ нїма, и прїїде въз Назарѣтъ: и бѣ повнїгася ѿма. и мѣи ѣгѡ соблюдѣше всѣ глголы сїѣ въз срци своѣмъ.

38. И тя като пристъпи въ исто-то врѣме, славословяше Бога, и говоряше за него на всички които ожидахъ искупленіе-то въ Иерусалимъ.

39. И като свършихъ всичко споредъ законъ-тъ Господень, върнѣхъ се въ Галилеіѣ, въ градъ-тъ си Назаретъ.

40. А дѣте-то растяше и укрѣпяваше се духомъ, и ся изпълняше съ мъдрость; и благодать Божія бѣ на него.

41. И ходяхъ родители-тъ му всякъ годинъ въ Иерусалимъ за празникъ-тъ на пасхъ-тъ.

42. И когато станъ той на дванадесетъ години, като възлѣзохъ по обычаю въ Иерусалимъ за празникъ-тъ,

43. И като искарахъ дни-тъ *на празникъ-тъ*, и ся вращахъ, дѣте-то Исусъ останъ *назадъ* въ Иерусалимъ; и не усѣти Юсифъ и майка му.

44. И понеже мисляхъ да е съ дружина-та, изминахъ единъ день пѣтъ, и търсяхъ го между роднини-тъ и познаници-тъ *си*;

45. И като го не намѣрихъ, върнѣхъ се въ Иерусалимъ да го търсятъ:

46. И слѣдъ три дни намѣрихъ го въ храмъ-тъ сѣднѣлъ между учители-тъ, та ги слушаше и попытуваше ги.

47. И всички които го чувахъ удивявахъ ся на разумъ-тъ и на отговори-тъ му.

48. И като го видѣхъ, смаяхъ ся, и рече му майка му: Сыно, що ни стори така? Ето баща ти и азъ много оскърбени тя търсихъмы.

49. И рече имъ; Защо да мя търсите? не знаете ли, че трѣба да съмъ въ това което принадлежи на Отца ми?

50. А тѣ не разумѣхъ рѣчь-тъ, коѣто имъ рече.

51. И слѣзе съ тѣхъ и дойде въ Назаретъ; и покоряваше имъ ся. А майка му съхраняваше всички тѣзи пѣща въ сърдце-то си.

иѡв. И Іисъ преспѣваше премъдростію и вѡзрастомъ, и благодѣтію оу Б҃га и человекъ.

ГЛАВА ҃.

а. Въ пѣтое же нѣдесѣте лѣто владычества Тиверіа Кесара, владѣюща Понтійскомъ Пилѣтс Іудеею, и четвертовластвующа Галілеею Ирвадъ, Філіппъ же братъ егѡ четвертовластвующа Ітсреею и Трахонітскою странію, и Лвсанію Авілинію четвертовластвующа,

в. При архіерей Аннѣ и Каіафѣ, бысть гл҃голъ Бжій ко Іѡаннъ Захаріинъ сынъ въ псѣтыни.

҃. И пріиде во всю страну Іорданскую, проповѣдалъ крещеніе покаеніа во ѡставленіе грѣхѡвъ :

д. Икоже естъ писано въ книзѣ словесъ Исїи пророка, гл҃голюща : гласъ вопіющаго въ псѣтыни : оуготовайте пѣтъ Гднѣ : правы творите стези егѡ.

е. Всяка дѣбрь исполнитса, и всяка горѧ и холмъ смиритса : и всѣдѣтъ стрѡпѡтнѧ въ правѧ, и Острѣи въ псѣти гл҃дкѣ :

ж. И оузритъ всяка плѡть спасеніе Бжіе.

з. Гл҃голаше же исходѧщымъ народымъ крѣтитисѧ ѡ негѡ : порожденіа ехїдинѧ, ктѡ сказа вамъ вѣжати ѡ градѡцагѡ гнѣва ;

и. Сотворите оубо плоды достѡйны покаеніа : и не начинѧйте гл҃голати въ себѣ : Оца и мамы Авраѧма : гл҃голю ко вамъ, ѧкѡ можѣтъ Бгѣ ѡ каменіа сегѡ воздвѣгнѣти чѧда Авраѧма.

д. Оужѣ бо и сѣкѣра при корени дрѣва лежитъ : всѧко оубо дрѣво не творѧщее плодѧ доврѧ, посѣкаѣтса и во Огнь вметѧетса.

ї. И вопрошѧхъ егѡ народи, гл҃голюще : что оубо сотворимъ ;

52. А Иисусъ успѣваше въ мѣдрость, и възрастъ, и благодать прѣдъ Бога и чловѣцы-тѣ.

ГЛАВА 3.

1. А въ петнадесетѣхъ-тѣхъ годинахъ на владѣніе-то на Тиверія Кесаря, когато Понтійскій Пилать бѣ управитель на Іудеѣхъ, а Иродъ четверовластникъ въ Галилеѣхъ, и Филиппъ братъ му четверовластникъ въ Итуреѣхъ и въ Трахонитскѣхъ-тѣхъ странахъ, и Лисаній четверовластникъ въ Авилініѣхъ,

2. Въ врѣме-то на Архіереи-тѣхъ Аннѣхъ и Каіафѣхъ, слово Божіе быде къмъ Іоанна сына Захаріина, въ пустыніхъ-тѣхъ :

3. И дойде по всичкѣхъ-тѣхъ странахъ около Іорданъ, та проповѣдуваше крѣщеніе-то на покаяніе за прощаваніе на грѣхове-тѣхъ.

4. Както е писано въ книгѣхъ-тѣхъ на словеса-та на Исаіѣхъ пророка, който казува ; Гласъ на едного, който выка въ пустыніхъ-тѣхъ ; Пригответе пѣть-тѣхъ Господень, правы правѣте неговы-тѣхъ пѣтеки.

5. Всяка долчина ще ся напълни, и всяка гора и хълмъ ще ся сниши, и криволици-тѣхъ ще станѣтъ правы, и неравни-тѣхъ пѣтница гладки ;

6. И всяка плоть ще види спасеніе-то Божіе.

7. И тѣй говоряше на народы-тѣхъ които идяхъ да ся крѣстятъ отъ него : Рожбы ехиднины, кой ви обади да побѣгнете отъ бѣдѣщій-тѣхъ гнѣвъ ?

8. Сторѣте прочее плодове достойны на покаяніе-то ; и не наченувайте да думате въ себе си : Отца имама Авраама ; защото казувамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи камъніе да въздигне чада Аврааму.

9. А и сѣкыра-та вече лежи при корень-тѣхъ на дръвїя-та ; и тѣй всяко дърво което не прави добръ плодъ, отсичя ся и въ огнь ся хвърля.

10. И пытахъ го народи-тѣхъ и говоряхъ : Прочее какво да правимъ ?

лї. Ѡвѣщавъ же гл҃гола ѿмъ: ѿмѣай двѣ рѣзѣ, да по-
дастѣ не ѿмѣиѣмъ: ѿ ѿмѣай брашна, такожде да творитѣ.

лї. Прїидоша же ѿ мытарѣи крѣтитѣса ѿ негѡ, ѿ рѣша къ
немѡ: оучителю, что сотворимъ;

лї. Сїи же рече къ нимъ: ничтоже болѣе ѿ повелѣн-
нагѡ вамъ творите.

лї. Попрошашъ же егѡ ѿ воини, гл҃гѡлюще: ѿ мы что со-
творимъ; ѿ рече къ нимъ: никогѡже ѡбидите, ни ѡкле-
ветавайте: ѿ доволни вѣдите ѡбрънки вашни.

лї. Чаюшымъ же людемъ, ѿ помышлѡюшымъ всемъ въ
сердцашъ своихъ ѡ Іваннѣ: еда той єсть Хрѣтѡсъ;

лї. Ѡвѣщаваше Іваннѣ всемъ, гл҃гола: азъ оубѡ водою
крещѡю вы: градѣтѣ же крѣплїи менѣ, емѡже иѣсмь до-
стоинъ ѡрѣшнѣти ремѣнь сапогѡ егѡ: той вы крѣтитѣ Дхѡмъ
стѣимъ ѿ огнемъ.

лї. Емѡже лопаѣта въ рѣкѡ егѡ, ѿ ѡтребитѣ гсмнѡ свое, ѿ
сокерѣтѣ пшеницѡ въ житницѡ своѡ: плѣвы же сожжѣтѣ
огнемъ негасѡюшымъ.

лї. Мнѡга же оубѡ ѿ ѿна, оутѣшалъ, бѡговѣствоваше людемъ.

лї. Ирвѡдъ же четвертовлѣстникъ, ѡбличаемъ ѿ негѡ ѡ
Ирвѡдѡдѣ женѣ брата своегѡ, ѿ ѡ всехъ, ѡже сотвори сѡла
Ирвѡдъ,

лї. Приложи ѿ сѣе надъ всеми, ѿ затвори Іванна въ темницѣ.

лї. Бысть же егда крѣтишасѡ вси люде, ѿ Іисѡ крещшсѡ
ѿ молѡшсѡ, ѡвѣрзсѡ нѡ,

лї. И сїиде Дхъ стѣи тѣлеснымъ ѡбразомъ, ѡкѡ гѡлѡбѣ,
нанѣ: ѿ глѡсѡ съ иѣсѣ бысть, глагола: ты єси Сїи мѡи
возлюбленный, ѡ тебѣ бѡговолїхъ.

лї. И той вѣ Іисъ ѡкѡ лѣтѣ тридѣсѡть, начинѡла, сїи,
ѡкѡ мнїемъ, сїи Івѡсифѡвъ, Пѡлевъ,

лї. Матѡѡтовъ, Левїинъ, Мелхїинъ, Іаннѡевъ, Івѡсѡ-
фѡвъ,

11. А той отговори и каза имъ : Който има двѣ дрехы нека даде на тогози който нѣма ; и който има хранж нека прави такожде.

12. Дойдохъ и мытари да ся кръстятъ, и рекохъ му : Учителю, що да правимъ ?

13. И той имъ рече : Не събирайте нищо повече отъ това що ви е заповѣдано.

14. Пытахъ го и военни-тѣ, и говоряхъ : И пый що да правимъ ? И рече имъ : Не правѣте никому насилство, нито оклеветявайте : и довольни бѣдѣте съсъ заплаты-тѣ си.

15. И като очакуваше народъ-тѣ, и размыслявахъ всички въ сѣрдца-та си за Иоанна, Да не бы той да е Христось ?

16. Отговори Иоаниъ на всички, и каза : Азъ вы крышавамъ съ водж ; но иде по силный-тѣ отъ мене, комуто не съмь достоинъ да развържъ ремькъ-тѣ на обуча-та му ; той ще вы кръсти съ Духа Святаго и съ огонь :

17. Комуто лопата-та е въ рѣкѣ-тѣ му, и ще отребѣ гѣмно-то си, и ще събере пшеницѣ-тѣ въ житницѣ-тѣ си ; а плѣвѣ-тѣ ще изгори въ огонь неугасимъ.

18. И съ много други поученія, благовъствуваше той на народа.

19. А Иродъ четверовластникъ-тѣ като ся изобличаваше отъ него за Иродіадж женѣ-тѣ на брата си Филиппа, и за всички-тѣ други злины що бѣ сторилъ Иродъ,

20. Надъвсичко друго, приложи и това, че затвори Иоанна въ тѣмницѣ.

21. И като ся кръсти всичкый народъ, когато ся кръсти и Исусъ и ся моляше, отвори ся небе-то,

22. И слѣзе Духъ Святый въ тѣлесенъ видѣ, като глѣбѣ, връхъ него ; и гласъ бы отъ небе-то, който казуваше : Ты си Сынъ мой възлюбленный ; въ тебе благоволихъ.

23. И самъ Исусъ наченуваше да е около тридесеть години ; споредъ както го мнѣхъ бѣше сынъ на Иосифа, *който бѣ сынъ Иліевъ,*

24. *А Илій Матѣатовъ, а Матѣатъ Левіиъ, а Левій Мелхінъ, а Мелхій Іаннаевъ, а Іанна Іосифовъ,*

ḱε. ΜΑΤΤΑΘΙΕΒΖ, ἸΜΨΟΒΖ, ΠΑΘΜΟΒΖ, ἘΣΙΜΟΒΖ, ΠΑΓ-
ΓΕΟΒΖ,

ḱς. ΜΑΔΔΟΒΖ, ΜΑΤΤΑΘΙΕΒΖ, ΣΕΜΕΙΕΒΖ, ἸΨΣΙΦΟΒΖ, ἸΣΔΙΝΖ.

ḱз. ἸΩΑΝΝΑΝΟΒΖ, ΡΙΣΑΕΒΖ, ΖΟΡΟΒΑΒΕΛΕΒΖ, ΣΑΛΛΑΪΪΛΕΒΖ, ΝΙ-
ΡΙΕΒΖ.

ḱи. ΜΕΛΧΙΕΒΖ, ἸΔΔΙΕΒΖ, ΚΨΣΑΜΟΒΖ, ἘΜΨΔΔΑΜΟΒΖ, ἸΡΟΒΖ,

ḱо. ἸΨΣΙΕΒΖ, ἘΜΪΕΖΕΡΟΒΖ, ἸΨΡΙΜΟΒΖ, ΜΑΤΘΑΤΟΒΖ, ΛΕΪΙΝΝΖ,

ḱ. СΨΜΕΨΝΟΒΖ, ἸΣΔΙΝΖ, ἸΨΣΙΦΟΒΖ, ἸΩΝΑΝΟΒΖ, ἘΛΙΑΚΙ-
ΜΟΒΖ,

ḱа. ΜΕΛΕΑΕΒΖ, ΜΑΙΝΑΝΟΒΖ, ΜΑΤΤΑΘΑΕΒΖ, ΠΑΘΑΝΟΒΖ, ΔΑ-
ΒΙΔΟΒΖ,

ḱв. ἸΕΣΣΕΟΒΖ, ὩΒΙΔΟΒΖ, ΡΟΘΟΒΖ, ΣΑΜΨΝΟΒΖ, ΠΑΑΣΨ-
ΝΟΒΖ,

ḱг. ἸΜΪΝΑΔΑΒΟΒΖ, ἸΡΑΜΟΒΖ, ἘΣΡΨΜΟΒΖ, ΦΑΡΕСОΒΖ, ἸΣΔΙΝΖ,

ḱд. ἸΑΚΩΒΖ, ἸΣΑΑΚΟΒΖ, ἸΒΡΑΑΜΟΒΖ, ΘΑΡΙΝΖ, ΠΑΧΨΡΟΒΖ,

ḱе. СЕРΣΧΟΒΖ, ΡΑΓΑΒΟΒΖ, ΦΑΛΕΚΟΒΖ, ἘΒΕΡΟΒΖ, ΣΑΛΑΝΟΒΖ,

ḱς. ΚΑΪΝΑΝΟΒΖ, ἸΡΦΑΖΑΔΟΒΖ, ΣΙΜΟΒΖ, ΝΨΕΒΖ, ΛΑΜΕΧΟΒΖ,

ḱз. ΜΑΘСΑΛΕΒΖ, ἘΝΨΧΟΒΖ, ἸΑΡΕΔΟΒΖ, ΜΑΛΕΛΕΪΛΟΒΖ, ΚΑΪ-
ΝΑΝΟΒΖ,

ḱи. ἘНΨСОΒΖ, СΙΔΟΒΖ, ἸΔΑΜΟΒΖ, БЖИЙ.

ГЛАВА Ḃ.

ḱ. Ἰησϋ же ησπὸν Ḃϫḁ σῖτα возвратисѧ Ὡ Ἰορδḁна : η ве-
дḁшесѧ Ḃϫомъ въ псстыню,

в. Днӣи четырдесѧть ηскъшḁемъ Ὡ дḁвола : η не гḁстѧ

25. *А Иосифъ Маттаѳіевъ, а Маттаѳіа Амосовъ, а Амосъ Наумовъ, а Наумъ Есліевъ, а Есліи Нангеевъ,*

26. *А Нангей Мааѳовъ, а Мааѳъ Маттаѳіевъ, а Маттаѳіа Семеіевъ, а Семеи Иосифовъ, а Иосифъ Иудинъ,*

27. *А Иуда Иоаннановъ, а Иоаннъ Рисаевъ, а Риса Зоровавелевъ, а Зоровавелъ Салаѳилевъ, а Салаѳиль Нпріевъ,*

28. *А Нпрій Мелхіевъ, а Мелхиі Аддіевъ, а Аддіи Косамовъ, а Косамъ Елмодамовъ, а Елмодимъ Ирѳвъ,*

29. *А Ирѳъ Иосіевъ, а Иосій Еліезеровъ, а Еліезеръ Юримовъ, а Юримъ Матѳатовъ, а Матѳатъ Левинъ,*

30. *А Левій Симеоновъ, а Симеонъ Иудинъ, а Иуда Иосифовъ, а Иосифъ Ионановъ, а Ионанъ Еліакимовъ,*

31. *А Еліакимъ Мелеаевъ, а Мелеа Маннановъ, а Маннанъ Маттаѳаевъ, а Маттаѳа Наѳановъ, а Наѳанъ Давидовъ,*

32. *А Давидъ Іессеевъ, а Іессей Овидовъ, а Овидъ Воозовъ, а Воозъ Салмоновъ, а Салмонъ Наассоновъ,*

33. *А Наассонъ Амнинадавовъ, а Амнинадавъ Арамовъ, а Арамъ Есромовъ, а Есромаъ Фаресовъ, а Фаресъ Иудинъ,*

34. *А Иуда Іакововъ, а Іаковъ Исааковъ, а Исаакъ Авраамовъ, а Авраамъ Ѳаринъ, а Ѳара Нахоровъ,*

35. *А Нахоръ Серуховъ, а Серухъ Рагавовъ, а Рагавъ Фалекъ, а Фалекъ Еверовъ, а Еверъ Салаевъ,*

36. *А Сала Каинановъ, а Каинанъ Арфаксатовъ, а Арфаксадъ Симовъ, а Симъ Ноевъ, а Ное Ламеховъ,*

37. *А Ламехъ Маѳусаловъ, а Маѳусала Еноховъ, а Енохъ Іаредовъ, а Іаредъ Малеленловъ, а Малелеилъ Каинановъ,*

38. *А Каинанъ Еносовъ, а Еносъ Снѳовъ, а Снѳъ Адамовъ, а Адамъ Божій.*

ГЛАВА 4.

1. А Иисусъ пълнъ съ Духа Святаго върпж ся отъ Иорданъ, и отведенъ бы Духомъ въ пустыниѣ-тѣ,

2. И тамъ бѣше четиридесеть дни искушаванъ отъ діавола :

ничесо́же во дни тѣа : и скончавшымса ѿмъ, послѣди
взалка.

г. И рече ѿмъ дїаволъ : ѡще сїиъ єси Бжїи, рцы каменевн
семъ, да вѣдетъ хлѣкъ.

д. И ѡвѣща Іисъ къ немъ, глгола : писано єсть, ѿкѡ не
ѡ хлѣбѣ єдинома живъ вѣдетъ человекъ, но ѡ всакомъ
глгола Бжїи.

е. И возвѣдъ єго дїаволъ на горъ высокъ, показъ ѿмъ вса
царствїа вселенныа въ часѣ времанинѣ.

б. И рече ѿмъ дїаволъ : тебѣ дамъ власть сїю всю и
славъ ѿхъ : ѿкѡ миѣ предана єсть, и, ѿмъже ѡще хошъ,
дамъ ю.

з. Ты оубѡ ѡще поклонїшиса предо мною, вѣдстъ тебѣ
вса.

и. И ѡвѣщавъ рече ѿмъ Іисъ : иди за мною, сатана : пи-
сано єсть : поклонїшиса Гдс Бгс твоємъ, и томъ єдиномъ
послѣжиши.

а. И ведѣ єго во Іерусалимъ, и постави єго на крилѣ
црковнѣмъ, и рече ѿмъ : ѡще сїиъ єси Бжїи, вѣрзиса ѡсюдъ
дѡлъ :

і. Писано во єсть, ѿкѡ ѡглаумъ своимъ заповѣсть ѡ
тебѣ, сохрани ти тѣ :

аі. И на рскахъ възмстъ тѣ, да не когда преткнѣши ѡ
камень ногъ твою.

бі. И ѡвѣщавъ рече ѿмъ Іисъ, ѿкѡ речено єсть : не ѡскѣ-
сиши Гда Бга твоегѡ.

бі. И скончавъ все ѡскѣшенїе дїаволъ, ѡидѣ ѡ негѡ до
времени.

дї. И возвратиса Іисъ въ силѣ дхѡвнѣи въ Галилею : и
вѣсть ѡзыде по всеї странѣ ѡ немъ.

еі. И той оучаше на сонмищахъ ѿхъ, славномъ всѣми.

сі. И прїидѣ въ Назарѣтъ, и дѣже бѣ воспитанъ : и видѣ,

и не яде нищо прѣзъ тѣзи дни : и като ся изменихъ тѣ, напаконѣ огладиѣ.

3. И рече му диаволь-тѣ : Ако си Сынъ Божій, речи на тойзи камькъ да стане хлѣбъ.

4. И отвѣща му Исусъ и рече : Писано е, че не токо съ хлѣбъ ще бѣде живъ чловѣкъ, но съсъ всяко слово Божіе.

5. И като го възведе диаволь-тѣ на една планина высока, показа му всички-тѣ царства на вселениѣ въ една минутѣ врѣме.

6. И рече му диаволь-тѣ : Тебѣ ще дамъ всички-тѣ тѣзи власть и слава-тѣ имъ ; защото е менѣ прѣдана, и давамъ ѣ комуто щѣ ;

7. И тѣй ако ся поклонишь ты прѣдъ мене, твое ще бѣде всичко *това*.

8. И отговори му Исусъ и рече : Махни ся отъ мене, Сатано ; защото е писано : Господу Богу твоему да ся поклонишь, и само нему да послужишь.

9. И заведе го въ Иерусалимъ, и постави го на крыло-то на храмъ-тѣ, и рече му : Ако си сынъ Божій, хвърли ся отъ тука долу ;

10. Защото е писано : На ангелы-тѣ си ще заповѣда за тебе, да тя упазять,

11. И на рѣцѣ ще тя подигать, за да не прѣпънешъ о камькъ ногъ-тѣ си.

12. И отговори Исусъ и рече му : Речено е : Да не искусишь Господа Бога твоего.

13. И като свърши всяко искушеніе диаволь-тѣ, отстъпи отъ него до врѣме.

14. А Исусъ съсъ силъ-тѣ на Духа върнѣ ся въ Галилеѣ ; и слухъ излѣзе за него по всички-тѣ околность.

15. И той поучаваше по съборища-та имъ, и ся прославяваше отъ всички-тѣ.

16. И дойде въ Назаретъ, дѣто бѣше отхраненъ, и влѣзе по

по Обычаю своему, въ день субботный въ сонмище, и воста честн.

зи. И даша ему книгъ Исакн пророка: и разгнѣвъ книгъ, върѣте мѣсто, и дѣже бѣ написано:

и. Дѣхъ Гднъ на мнѣ: и гвѣже ради помаза ма бѣговѣстн-ти нишымъ, послá ма ищѣлнти сокршѣнныа срѣцемъ: проповѣдати плѣнѣнныа ѿпшѣннѣ, и слѣпымъ прозрѣннѣ: ѿпшѣтнти сокршѣнныа во ѿрãдъ:

и. Проповѣдати лѣто Гднѣ прїãтно.

к. И согнавъ книгъ, ѿдавъ слъзѣ, сѣде: и всѣмъ въ сонмищи Очи бѣхъ зрѣше на нь.

ка. И начатъ глаголати къ нимъ, ѿкъ днесь свѣстса писаннѣ сѣ во оушнѣю вашею.

кв. И вси свидѣтельствовахъ ему и дивляхъса ѿ словесѣхъ бѣгодати, и сходящнхъ иъ оустъ его, и глаголахъ: не сѣ ли есть снъ Иѿсифовъ;

кг. И рече къ нимъ: всãкъ речѣте ми прїтчъ снѣ: врачъ, ищѣлнса самъ: елика слышахомъ бывшаа въ Капернасмѣ, сотвори и здѣ во отѣчествн своемъ.

кд. Рече же: аминь глаголю вамъ, ѿкъ ни котѣрый пророкъ прїãтенъ есть во отѣчествн своемъ.

ке. Поистиннѣ же глаголю вамъ: многн вдовицы бѣша во дни Илнны во Илн, егда заключнса нѣо трн лѣта и мѣз шѣсть, ѿкъ бысть гладъ великъ по всѣй землн:

кз. И ни ко единой нхъ посланъ бысть Илн, токму въ Сарѣптс Сидонсксю къ женѣ вдовицѣ.

кз. И мнози проказѣни бѣхъ при Елссѣн пророцѣ во Илн: и ни единъ же ѿ нихъ ѿчнстнса, токму Нееманъ Сврїанннъ.

кн. И исполнишася вси ѿрости въ сонмищи, слышавшн сѣ.

ко. И воставше иъгнаша его вонъ иъ града, и ведоша

обычай-тъ си въ съборище-то сѣботенъ день, и стапж да чете.

17. И подадохъ му книгж-тж на пророка Исаіѣ; и като разгърнж книгж-тж, намѣри това мѣсто, дѣто бѣ писано :

18. Духъ Господень е на мене ; за това мя помаза ; проводи мя да благовѣстявамъ на сиромасы-тѣ, да исцѣлѣж съкрушенны-тѣ сърдцемъ, да проповѣдамъ на плѣнницы-тѣ освобожденіе и на слѣпы-тѣ прогледваніе, да пуснж угнетены-тѣ въ свободж,

19. Да проповѣдамъ благопріятнж-тж Господнѣхъ годинж.

20. И като стѣнж книгж-тж, даде ѣж на слугж-тж и сѣднж, а очн-тѣ на всички-тѣ въ съборище-то бѣхж ся взрѣлы въ него.

21. И наченж да имъ говори : Днесъ ся испълни това писаніе во ваши-тѣ уши.

22. И всички му засвидѣтельствувахж, и чудяхж ся за словеса-та на благодать-тж що излѣзувахж изъ уста-та му, и думахж : Не е ли тойзи сынъ-тѣ Іосифовъ ?

23. И рече имъ : Безъ друго ще ми кажете тѣзи притчж : Лѣкарю; исцѣри ся самъ си ; което смы чули че е станжло въ Капернаумъ, стори и тука въ отечество-то си.

24. И пакъ рече : Истинж ви казувамъ, че никой пророкъ не е пріятъ въ отечество-то си.

25. И наистинж ви говорѣж, много вдовицы бѣхж въ Израіля во врѣме-то на Іліѣ, когато ся затвори небе-то за три години и шесть мѣсеца, въ което врѣме станж гладъ голѣмъ по всичкж-тж земѣ :

26. И ни при еднж отъ тѣхъ не бы проведенъ Ілія, тѣкмо въ Сарептж Сидонскж при еднж вдовицж женж.

27. И мнозина прокаженни имаше во врѣме-то на Елиссея пророка въ Израіля ; и никой отъ тѣхъ не бы очистенъ, тѣкмо Нееманъ Сиріянинъ.

28. Това като чухж тѣзи които бѣхж въ съборище-то всички ся испълнихж съ ярость,

29. И станжхж та го искарахж възъ изъ градъ-тѣ, и заведохж

Ѡгò до верхò горы, на нейже градъ ѡхъ сòзданиъ вáше, да быша Ѡгò низрингли :

л. Онь же прошéдъ посредѣ ѡхъ, идáше.

ла. И сниде въ Капернаѡмъ градъ Галілейскій : и вѣ оуча ѡхъ въ сьвѣнты.

лв. И оужасáхсѧ ѡ оученіи Ѡгò : ѡкв со властію вѣ слово Ѡгò.

лг. И въ сонмищи вѣ человекъ имый дсха вѣса нечїста, и возопї гласомъ велїимъ,

лд. Глгола : встáви, что́ намъ и тебѣ, Іисе Назарянїне ; прише́лъ єси погвѣити насъ : вѣмъ тá, кто́ єси, Сты́й Бжїй.

ле. И запретї ємò Іисъ, глгола : премолчи, и изыди изъ негò. и повергъ Ѡгò вѣсѧ посредѣ, изыде изъ негò, никакоже вредївъ Ѡгò.

лз. И вѣсть оужасъ на всѣхъ, и стазáхсѧ, дрѡгъ ко дрѡгѧ глголюще : что́ слово сїе, ѡкв властію и сілою велїтъ нечїстымъ дсховѡмъ, и исхòдатъ ;

лз. И исхождáше гласъ ѡ немъ во всáко мѣсто страны.

ли. Востáвъ же изъ сонмища, вниде въ домъ Сїмвоновъ : тѣща же Сїмвонова вѣ ѡдержїма Огнемъ велїимъ : и молїша Ѡгò ѡ ней.

ло. И стáвъ на́д нею, запретї Огнию, и встáви ю. ѡбїе же востáвши сáжáше имъ.

м. Заходáющ же солнцъ, вси, єлицы имѣахъ колáщыя недѡги разнчными, привождáх ѡхъ къ немò : Онь же на єдїнаго коегòждо ѡхъ рсцѣ возлòжь, исцѣлáше ѡхъ.

ма. Исхождáх же и вѣси ѡ многихъ, вопїюще и глголюще, ѡкв ты єси Хртòсъ Снъ Бжїй. и запрещáл не да́ше имъ глголати, ѡкв вѣдахъ Хртá самагò ссца.

мв. Бывшъ же днї, изше́дъ ѡде въ п̀сто мѣсто : и наро́ди искáх Ѡгò, и прїидòша къ немò, и оудержавáх Ѡгò, дабы́ не ѡшѣлъ ѡ нихъ.

го при край-тъ на рѣтъ-тъ на който градъ-тъ имъ бѣше съграденъ, за да го низринѣтъ.

30. Но той миѣ изъ помежду имъ и отиваше си.

31. И слѣзе въ Капернаумъ, градъ Галилейскій; и поучаваше ги въ сѣботны-тъ дни.

32. И удивявахъ ся за ученіе-то му; защото негово-то слово бѣше съ власть.

33. И въ сѣборище-то имаше единъ человекъ, който имаше духъ на нечистъ бѣсъ, и извика съ гласъ голѣмъ,

34. И казуваше: Остави, що имашъ ты съ насъ, Иисусе Назарянине? Дошелъ си да ны погубишь ли? Знаѣтъ ты кой си, Святой Божій.

35. И запрѣти му Иисусъ и каза: Мълкни и излѣзь изъ него. И бѣсъ-тъ го тръшнѣ на срѣдъ, и излѣзе изъ него, безъ да го повреди никакъ.

36. И смаяхъ ся всички, и разговаряхъ ся помежду си и думахъ: Що е това слово, че той съсъ власть и силѣ повелѣва на нечисты-тъ духове, и излѣзватъ?

37. И разнесе ся слухъ за него по всички-тъ околны мѣста.

38. И като станѣ отъ сѣборище-то влѣзе въ домъ-тъ Симоновъ: и тѣщѣ-тъ Симоновѣ бѣше ѣхъ хванѣла огнища, и молихъ го за неѣ.

39. И той застанѣ надъ неѣ и запрѣти на огницѣ-тъ, и остави ѣ; и тозь часъ станѣ тя и слугуваше имъ.

40. И когато залѣзуваше слѣнце-то, всички които имахъ болнавы отъ всякаквы болѣсти, доведохъ ги при него; а той като възложи рѣцѣ на всякого одного отъ тѣхъ, исцѣли ги.

41. Отъ мнозина още и бѣсове исхождахъ съ кряскѣ, и казувахъ: Ты си Христось Сынъ Божій. И запрѣтаваше имъ и ги не оставяше да говорятъ, понеже го познавахъ че е Христось.

42. И като станѣ день, излѣзе и отиде въ пусто мѣсто; и народъ-тъ го диряше, и дойдохъ при него; и задържавохъ го да си не иде отъ тѣхъ.

мг. О́нъ же рече къ нимъ, ꙗ́кѡ ѿ дрꙋгимъ градо́вѡмъ влѣговѣстѣти ми подобаетъ царствіе Бж҃іе: ꙗ́кѡ на сѣ посла́нъ ѣсмь.

мд. И бѣ проповѣдалъ на сонмищахъ Галілейскихъ.

ГЛАВА Ѹ.

а. Бысть же належашъ ѣмѹ наро́дъ, да быша слышали слово Бж҃іе, ѿ то́й бѣ стоа́ при ѣзерѣ Геннисаретскѣ:

б. И видѣ двѣ корабля́ стоа́ща при ѣзерѣ: рыба́рїе же ѡше́дше ѡ нею, ѡзмыва́хъ мре́жи.

в. Влѣзъ же въ ѣди́нъ ѡ кораблю́, ѡже бѣ Сімонѡвъ, моли́ ѣго ѡ землѣ ѡстѣпнѣти ма́лѡ: ѿ сѣдъ оучаше ѡзъ корабля́ наро́ды.

г. И́коже преста́ глаго́ла, рече къ Сімонѡвъ: постѣпи во гла́вниѹ, ѿ вверзѣте мре́жи ва́ша въ ловѣтвѹ.

д. И ѡвѣщавъ Сімонѡвъ, рече ѣмѹ: наста́вниче, ѡбнѡшь всю́ трѣждшеса, ничесѡже ꙗ́хомъ: по глаго́лѡ же твоѣмѹ ввергѣ мре́жѹ.

е. И сѣ сотвори́ше, ꙗ́ша мно́жество ры́бъ мно́го: протерзашеса же мре́жа ѡхъ.

ж. И помани́ша прича́стникѡмъ, ѡже бѣхъ во дрꙋзѣмъ кораблѣ, да прише́дше помогѣтъ ѡмъ: ѿ прѣидо́ша, ѿ исполни́ша ѡба корабля́, ꙗ́кѡ погрѣжати́са ѡма.

з. Видѣвъ же Сімонѡвъ Пѣтрѡ, припадѣ къ колѣно́ма Иисѡво́ма, глаго́ла: ѡзыди ѡ менѣ, ꙗ́кѡ мѣжъ грѣшенъ ѣсмь, Гд҃и.

д. Оу́жасъ во ѡдержаше ѣго ѿ всѣхъ сꙋщѡхъ съ нимъ, ѡ ловѣтвѣ́хъ ры́бъ, ꙗ́же ꙗ́ша:

г. Та́коже же Іа́кѡва ѿ Іѡанна сѣа́ Зеведеѡва, ꙗ́же бѣста ѡбѣщани́ка Сімонѡви. ѿ рече къ Сімонѡвъ Иисъ: не бо́йсѣ: ѡсѣлѣ бѣдешѣ чело́вѣки лова́.

43. А той имъ рече: Че и въ други-тъ градове трѣба да благовѣстіѣ царство-то Божіе; понеже на това съмъ про-воденъ.

44. И проповѣдуваше въ съборища-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

1. А веднѣжъ когато народъ-тъ го притискаше да слуша слово-то Божіе, той стояше при езеро-то Геннисаретско;

2. И видѣ двѣ ладіи че стояхъ по край езеро-то; а рыба-ри-тъ бѣхъ излѣзли изъ тѣхъ та испирахъ мрѣжы-тъ *си*.

3. И като влѣзе въ еднѣ отъ ладіи-тъ, която бѣше Симонова, помѡли го да ѣѣ отдалечи малко отъ земѣ-тъ; и сѣднѣ та поуча-ваше народъ-тъ отъ ладіи-тъ.

4. И щомъ прѣстанѣ отъ да говори, рече Симону: Оттегли *ла-діи-тъ* въ дълбочинѣ-тъ, и хвърлѣте мрѣжы-тъ си да уловите *рыбѣ*.

5. А Симонъ отговори и рече му: Учителю, цѣлѣ нощъ смѣ ся трудили и не уловихмѣ нищо; но по твоѣ-тъ рѣчь ще хвърлѣмъ мрѣжѣ-тъ.

6. И това като сторихъ, уловихъ много множество рыбы, щото ся прожснуваше мрѣжа-та имъ.

7. И кывнѣхъ на дружина-та *си* които бѣхъ въ другѣ-тъ ладіи, да дойдѣтъ да имъ помогнѣтъ; и дойдохъ, и напълнихъ и двѣ-тъ ладіи, до толко щото щѣхъ да потѣнѣтъ.

8. А като видѣ Симонъ Петръ, припаднѣ на колѣни-тъ Иису-совы, и казуваше: Иди си отъ мене, Господи, защото съмъ чело-вѣкъ грѣшенъ.

9. Понеже ужасъ обзѣ и него и всичкы-тъ що бѣхъ съ него, за ловѣ-тъ на рыбы-тъ що уловихъ:

10. Подобно и Іакова и Іоанна сынове-тъ Зеведеевы, които бѣхъ съдружиници Симонови. И рече Исусъ Симону: Не бой ся: отъ сега чело-вѣцы ще ловишь.

лї. И ѡзвлѣкше Ѿва корабля на зѣмлю, ѡстáвъше всã, взслѣдзъ ̅г̅в̅ ѡдѡша.

бї. И вѣсть ̅г̅дà вѣ Іисъ во ̅д̅н̅номъ ѡ градѡвъ, и сѣмъжъ ѡполнь прокаженїа : и видѣвъ Іиса, падъ ницъ, молася ̅м̅, глгола : Гдї, ѡще хощеши, можеши мã ѡчистити.

гї. И простѣрзъ рѣкъ, коснѣса ̅г̅в̅, рѣкзъ : хощѣ, ѡчисти́са. и ѡвїе проказа ѡнде ѡ негѡ.

дї. И тѡй заповѣда ̅м̅ никомъже повѣдати : но шѣдзъ покажнса іерѡви, и принесї ѡ ѡчищенїи твоѣмъ, ѡкоже повелѣ Мѡѡсїей, во свидѣтельство ѡмъ.

еї. Проходяше же паче слово ѡ немъ : и сходяхса народи мнози слышати, и цѣлїтиса ѡ негѡ ѡ недѣгъ своихъ.

ѕї. Тѡйже вѣ ѡходã вз псстыню, и молася.

зї. И вѣсть во ̅д̅н̅нъ ѡ днїи, и тѡй вѣ оучã : и вѣхъ сѣдãше Фарїсеѣ и законѡучителїе, ѡже вѣхъ пришлї ѡ всãкїа вѣсн Галїлейскїа и Іудейскїа и Іерлїмскїа : и сила Гдїа вѣ ѡцѣлающе ѡхъ :

иї. И сѣмъжїе носãше на Ѿдрѣ челоѡвѣка, ѡже вѣ разслабленъ, и ѡскахъ внестї ̅г̅д̅ и положїти предъ нимъ :

дї. И не ѡбрѣтше кздѣ внестї ̅г̅д̅ народа ради, взлѣзше на храмъ, сквозѣ скздѣлы ѡзвѣсиша ̅г̅д̅ со Ѿдромъ на средѣ предъ Іиса.

к. И видѣвъ вѣрс ѡхъ, речѣ ̅м̅ : члвѣче, ѡставляются грѣси твої.

ка. И начãша помышлãти книжницы и Фарїсеѣ, глюще : кто ̅е̅сть сїей, ѡже глѣтзъ хълы ; кто можетъ ѡставляти грѣхї, тѡкмѡ ̅д̅н̅нъ Бг̅ ;

кв. Разсмѣвъ же Іисъ помышленїа ѡхъ, ѡвѣщãвъ, речѣ къ нимъ : что помышлãете въ сердцахъ вãшихъ ;

кг. Что ̅е̅сть оудѡвѣе, рецїи : ѡставляются грѣси твої ; илї рецїи : востãни и ходї ;

11. И като извлѣкохъ ладїи тѣ на сушѣ-тѣ, оставихъ всичко, и отидохъ слѣдъ него.

12. И когато бѣше въ единъ отъ градове-тѣ, ето чловѣкъ пѣлнѣ съ проказѣ; който, като видѣ Исуса, паднѣ на лице-то си, та му ся помолн и казуваше : Господи, ако щешъ, можешъ да мя очистишь.

13. А той прострѣ рѣкѣ, та ся допрѣ до него, и рече : Ищѣ, бѣди очистенѣ : и тутакси проказа-та ся махнѣ отъ него.

14. И той му заповѣда да не каже *това* никому, но иди, *казува*, покажи ся на священника, и принесъ за очищеніе-то си, както е Моисей заповѣдалъ, за свидѣтелство тѣмъ.

15. Но още повече ся расчуваше за него, и събирахъ ся народъ много да слушать и да гы исцѣлява отъ болѣсти-тѣ имъ.

16. А той ся оттегляше въ пустыни-тѣ и моляше ся.

17. И единъ день, когато той поучаваше, сѣдяхъ Фарисеи и законоучители, които бѣхъ на дошли отъ всяко село на Галилеѣ, и Иудеѣ, и Иерусалимъ, и сила Господня бѣ въ исцѣляваніе-то имъ.

18. И ето, чловѣци които носяхъ на одрѣ одного чловѣка който бѣше разслабенъ; и ищахъ да го внесжтъ вѣтрѣ, и да го сложать прѣдъ него.

19. Но понеже не намѣрихъ прѣзъ дѣ да го внесжтъ вѣтрѣ поради народъ-тѣ, възлѣзохъ на покрывъ-тѣ, и прѣзъ керамиды-тѣ спуснѣхъ го съ одрѣ-тѣ на срѣдъ прѣдъ Исуса.

20. И като видѣ *Исусъ* вѣрѣ-тѣ имъ, рече му : Чловѣче, прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти.

21. И наченѣхъ да размыслявать книжици-тѣ и Фарисеи-тѣ и да казувать : Кой е тойзи, който говори богохулство ? Кой може да прощава грѣхове освѣнъ одного Бога ?

22. А като разумѣ Исусъ помысли-тѣ имъ, отговори и рече имъ : Що размыслявате въ сѣрдца-та си ?

23. Що е по лесно да рекж : Прощавать ся грѣхове-тѣ ти, или да рекж : Стани та ходи ?

кѢ. Но да оубѣстите, ѿкъ власть ѿмать Сѡхъ челоувѣческой на землѣ ѡпшати грѣхѣ, рече разслабленномъ: текѣ глаголю: востани, ѡ возми Ѳдръ твоѣ, ѡ ѡдѣ въз домъ твоѣ.

кѤ. И ѡбѣте воставъ предъ нимъ, вземъ, на немже лежаше, ѡде въз домъ своѣ, слава ПѢа.

кѦ. И оубѣсашъ прѣхътхъ всехъ, ѡ славлехъ ПѢа: ѡ исполнишася страхъ, глголюше, ѿкъ видѣхомъ преславлена днесь.

кѧ. И по семъ ѡзыде, ѡ оубрѣ мытарѣ ѡменемъ Левію, сѣдѣша на мытницѣ, ѡ рече ѡмъ: ѡдѣ по мнѣ.

кн. И ѡставъ всѣ, воставъ во слѣдъ ѡгнѣ ѡде.

кѡ. И сотвори оубрежденіе велѣ Левію ѡмъ въз домъ своѣмъ: ѡ кѣ народъ мытарей многъ, ѡ ѡпхъ, ѡже бахъ съ нимъ возлежаще.

кѢ. И роптахъ книжницы на него ѡ Фарісеѣ, ко оубчкѡмъ ѡгнѣ глголюше: почтѡ съ мытарѣ ѡ грѣшники ѡсте ѡ пѣете;

кѤ. И ѡбѣсавъ ѡсъ рече къ нимъ: не тревсютъ здравѣн врачѣ, но колѣщѣн.

кѦ. Не прѣдохъ прѣзвати праведныхъ, но грѣшныхъ въз поканіе.

кѧ. ѡнѣ же рѣша къ немъ: почтѡ оубченицѣ ѡванновы постѣтса частъ, ѡ млтвы творѣтхъ, такожде ѡ Фарісеѣстѣн: ѡ твоѣ ѡдѣтхъ ѡ пѣютхъ;

кѢ. ѡнъ же рече къ нимъ: ѡдѣ можете сѣѣ врачныхъ, дѡндеже женихъ съ нимъ ѣсть, сотворѣти постѣтиса;

кѤ. Прѣидѣтхъ же днѣ, ѡгдѣ ѡѣтхъ вѣдетхъ ѡ нихъ женихъ, ѡ тогда постѣтса въз тыѣ днѣ.

кѦ. Глаголаше же ѡ прѣгхъ къ нимъ, ѿкъ никтоже прѣставленѣ рѣзы нѡвы прѣставлѣтхъ на рѣзъ вѣтхъ: ѡже ли же нѣ, ѡ нѡвсю раздерѣтхъ, ѡ вѣтсѣѣ не согласѣтхъ ѣже ѡ нѡвагъ.

кѧ. И никтоже вливѣтхъ вѣнѣ нѡва въз мѣхѣ вѣтхѣ: ѡже ли же нѣ, растѡргнетхъ нѡвое вѣнѣ мѣхѣ, ѡ сѣмо ѡзлѣтса, ѡ мѣхѣ погѣбнетхъ:

24. Но за да познаете че Сынъ чловѣческій има власть на земѣхъ—тѣхъ да прощава грѣхове, (рече разслабленному;) тебѣ думамъ, Стани, и дигни одръ—тѣ си, та иди у дома си:

25. И на часъ—тѣ станѣ прѣдъ тѣхъ, дигнѣ това на което лежаше, та отиде у дома си, и славяше Бога.

26. И ужасъ обзѣ всички—тѣ, и славяхъ Бога, испълнихъ ся отъ страхъ, и казувахъ: Днесъ видѣхмы прѣчудны нѣща.

27. И слѣдъ това излѣзе вѣнъ, и видѣ одного мытаря, на име Левій, че сѣдяше на мытарницѣхъ—тѣхъ, и рече му: Ела слѣдъ мене.

28. И той остави всичко, и станѣ та отиде слѣдъ него.

29. И стори му Левій голѣмо угощеніе въ къщѣхъ—тѣхъ си, и много множество мытари имаше, и други които сѣдахъ съ тѣхъ на трапезѣхъ—тѣхъ.

30. А книжници—тѣ имъ и Фарисеи—тѣхъ роптаяхъ на ученици—тѣхъ му и казувахъ: Защо съ мытари—тѣхъ и грѣшници—тѣхъ ядете и пиете?

31. А отговори Исусъ и рече имъ: Нѣматъ нуждѣ за лѣкаръ здрави—тѣхъ, но болни—тѣхъ.

32. Не дойдохъ да призовѣ праведны—тѣхъ, но грѣшны—тѣхъ на покаяніе.

33. И тѣ му рекохъ: Защо ученици—тѣхъ Иоаннови често постятъ и молѣхъ правятъ, така и Фарисейскы—тѣхъ, а твои—тѣхъ ядѣтъ и пѣхътъ?

34. А той имъ рече: Можете ли стори свадбари—тѣхъ да постятъ докль е съ тѣхъ младоженикъ—тѣхъ?

35. Ще дойдѣтъ обаче дни, когато] ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ—тѣхъ; тогазъ прѣзъ онѣзи дни ще постятъ.

36. Казуваше имъ още и притчѣ: Никой не туря платъ отъ новѣхъ дрехъ на ветхѣхъ дрехъ; а инакъ, и ново—то дере *ветхѣхъ—тѣхъ*, и платъ—тѣхъ отъ новѣхъ—тѣхъ не си прилича съ ветхѣхъ—тѣхъ.

37. И никой не налива вино ново въ мѣхове ветхы; ако ли не, ново—то вино ще распукине мѣхове—тѣхъ, и то ще ся излѣе, и мѣхове—тѣхъ ще ся развалятъ.

λι. Но вино новое во мѣхи новы вливати: и обоа со-
блюдетса.

λδ. И никтоже пивъ ветхое, ѡвѣ хощетъ новаго: гла-
голетъ бо: ветхое лучше есть.

ГЛАВА 5.

α. Бысть же во сבעותъ второпервую ити емъ сквозѣ
сѣаніа: и восторгахъ оученицы егѡ класы, и іадѡхъ, стира-
юще рсками.

β. Иѣции же ѡ фарісеѣ рѣша имъ: что творите, егѡже
не достѡитъ творити во сבעоты;

γ. И ѡвѣщавъ іисъ, рече къ нимъ: ни ли сегѡ члѣ естѣ,
ѣже сотвори двѡхъ, егѡ възакаса самъ, и иже съ нимъ бѡхъ;

δ. Какъ вииде во домъ бжій, и хлѣбы предложеніа вземъ,
и іадѣ, и дадѣ и сѣшымъ съ нимъ, иже не достѡаше іастн,
токумъ единымъ іереемъ;

ε. И гѡголаше имъ, іакъ гѡъ есть Снъ человѣческій и
сבעотѣ.

ς. Бысть же и во дрзгю сבעотъ виити емъ во сон-
нице и оучити: и бѣ тамъ члвѣкъ, и рска емъ десна бѣ
схѡ.

ζ. Назирахъ же книжницы и фарісеи, ѡцие во сבעотъ
исцѣлитъ: да ѡбращитъ рѣчь нань.

η. Снъ же вѣдаше помышленіа ихъ, и рече члвѣкъ имъ-
щимъ сѡхъ рска: востани и стани посредѣ. Снъ же воставъ
ста.

θ. Рече же іисъ къ нимъ: вопрошъ вы: что достѡитъ во
сבעоты, доврѡ творити, илѣ сѡд творити; дѡшъ спастн
илѣ погубити; Снѣ же оумолчаша.

ι. И возрѣвъ на всѣхъ ихъ, рече емъ: простри

38. Но трѣба да ся налива ново-то вино въ мѣхове новы, та ся завардятъ и двѣ-тѣ.

39. И никой отъ какъ ие *вино* ветхо, не пше тутакси ново ; защото казува : Ветхо-то е по добро.

ГЛАВА 6.

1. И въ първѣ-тѣ сѣботѣ слѣдъ вторый-тѣ *день на пасхѣ-тѣ*, минуваше той прѣзъ сѣдбы-тѣ, и ученици-тѣ му кѣсахъ класове-тѣ, и ядѣхъ, като *гы* стрывахъ съ рѣцѣ.

2. А иѣкои си отъ Фарисей-тѣ, рекохъ имъ : Защо правите което не е простено да ся прави въ сѣботѣ ?

3. И отговори Исусъ и рече имъ : Не сте ли чели ни това, което стори Давидъ, когато огладнѣ той и конто бѣхъ съ него ?

4. Какъ влѣзе въ Божій-тѣ домъ, и зѣ хлѣбове-тѣ на прѣдложение-то, и яде, и даде и на онѣзи конто бѣхъ съ него, конто *хлѣбове* не бѣ простено да гы ядѣтъ *другы*, тъкмо един-тѣ священници ?

5. И казуваше имъ, че Сынъ чловѣческый е господарь и на сѣботѣ-тѣ.

6. И пакъ въ другѣ сѣботѣ влѣзе въ сѣборище-то, и поучаваше ; и имаше тамо иѣкой си чловѣкъ, комуто десна-та рѣка бѣ суха.

7. И съгледувахъ го книжици-тѣ и Фарисей-тѣ, да ли въ сѣботѣ ще *го* исцѣли, за да намѣрятъ обвинение противъ него.

8. Но той знаеше помысли-тѣ имъ, и рече на чловѣка съсь сухѣ-тѣ рѣкѣ : Стани та ся исправи на срѣдъ. И той станъ и ся исправи.

9. Тогази имъ рече Исусъ : Ще вы попытамъ иѣщо : Що трѣба да прави *никкой* въ сѣботѣ, добро ли или зло да прави ? да спасе ли душѣ, или да погуби ?

10. И като гы изгледа всичкы-тѣ, рече на чловѣка : Простри

ρ8κ8 твою. Оиѡ же сотвори тѡкѡ: ѡ оутвердиѡса ρ8кѡ ѡгнѡ
здрѡва ѡкѡ др8гѡл.

ѡ. Оиѡ же ѡспѡлниѡса без8мѡлѡ: ѡ глаголаѡсѡ др8гѡ ко
др8гѡ, что бѡша сотвориѡли ѡсовѡи.

бѡ. Бѡсть же во дни тѡлѡ, ѡзѡде вѡ горѡ помолѡтѡса: ѡ
бѡ ѡбѡношѡ вѡ молѡтѡвѡ Бѡжѡи.

гѡ. ѡ ѡгдѡ бѡсть дѡнь, призѡвѡ оученики своѡ: ѡ ѡзѡрѡ ѡ
ниѡх двѡнадѡсѡте, ѡѡже ѡ ѡпѡлы нарѡчѡ:

ѡ. Сѡмѡна, ѡгѡже ѡменовѡ Петрѡ, ѡ ѡндрѡлѡ брѡтѡ ѡгнѡ,
ѡкѡва ѡ ѡвѡнна, Фѡлѡппѡ ѡ Варѡломеѡ,

ѡ. Мѡтѡѡѡ ѡ ѡѡмѡсѡ, ѡкѡва ѡлѡфеѡва ѡ Сѡмѡна нарицѡе-
маго Зилѡтѡ.

ѡ. ѡсѡ ѡкѡвалѡ, ѡ ѡсѡ ѡскарѡвтѡскаго, ѡѡже ѡ бѡсть
предѡтель.

зѡ. ѡзѡедѡ сѡ ниѡи, сѡтѡ на мѡстѡвѡ рѡвиѡвѡ: ѡ
нарѡдѡ оученикѡ ѡгнѡ, ѡ мнѡжество мнѡго людѡѡ ѡ
всѡлѡ ѡсѡденѡ ѡ ѡерѡсѡлимѡ, ѡ помѡрѡлѡ Тѡрска ѡ Сѡ-
дѡнѡска.

ѡи. ѡѡже прѡидѡша послѡшѡти ѡгнѡ ѡ ѡсѡѡлѡитѡса ѡ недѡгѡ
своѡхѡ, ѡ стрѡждѡщѡи ѡ дѡхѡ нечѡстѡхѡ: ѡ ѡсѡѡлѡхѡсѡ.

ѡл. ѡ всѡ ѡрѡдѡ ѡсѡкѡше прикѡсѡтѡса ѡмѡ: ѡкѡ сѡлѡ ѡ
негнѡ ѡсѡхѡждѡше, ѡ ѡсѡѡлѡше всѡ.

кѡ. ѡ тѡѡ возѡедѡ Очи своѡ на оученики своѡ, гѡгѡлаше:
бѡлѡжѡни ниѡщѡи дѡхомѡ: ѡкѡ вѡше ѡсть цѡртѡвѡе Бѡжѡе.

кѡл. Бѡлѡжѡни ѡлѡчѡщѡи ѡнѡвѡвѡ: ѡкѡ насытитѡса. бѡлѡжѡни
плѡчѡщѡи ѡнѡвѡвѡ: ѡкѡ возсмѡкѡтѡса.

кѡв. Бѡлѡжѡни вѡдѡте, ѡгдѡ возненѡвѡдѡтѡ вѡсѡз чѡлѡвѡѡцы, ѡ
ѡгдѡ разлѡчѡтѡ вѡ ѡ понѡсѡтѡ, ѡ пронѡсѡтѡ ѡмѡ вѡше ѡкѡ
сѡдѡ, Сѡлѡ чѡлѡвѡѡскагѡ рѡди.

кѡг. Возрѡдѡшитѡса вѡ тѡѡ дѡнь, ѡ вѡзыгрѡйте: сѡ бо мѡдѡ
вѡша мнѡга на нѡсѡи. по сѡмѡ вѡ тѡврѡхѡ прѡрѡкѡмѡ Отѡцы
ѡхѡ.

рѣка-тъ си. И той стори така : и рѣка-та му стана здрава както друга-та.

11. А тѣ ся испълнихъ съ буйство и разговаряхъ ся помежду си, що да сторятъ на Исуса.

12. Прѣзъ онѣзи дни пакъ излѣзе на горѣ-тъ да ся помоли ; и цѣлѣ ноць бѣ тамъ на молбѣ къмъ Бога.

13. И като станѣ день призова ученицы-тѣ си ; и избра отъ тѣхъ дванадесеть, които и нарече апостолы :

14. Симона, когото и наименова Петръ, и Андрея брата му, Иакова и Иоанна, Филиппа и Варѣоломея,

15. Матѣя и Томѣ, Иакова Алѣеева, и Симона нарицаемаго Зилота,

16. Иудѣ брата Иакововъ, и Иудѣ Искаріотскаго, който и станѣ прѣдатель.

17. И като слѣзиѣ съ тѣхъ, спрѣ ся на едно мѣсто равно и тамо бѣхъ мнозина отъ ученицы-тѣ неговы, и голѣмо множество народъ отъ всичкѣ Иудеѣ и Иерусалимъ, и отъ приморіе-то Тирско и Сидонско, които бѣхъ дошли да го послушатъ и да ся исцѣлятъ отъ болѣсти-тѣ си,

18. И страждущи-тѣ отъ нечисты духове ; и всички ся исцѣлявахъ.

19. И всякий-тъ народъ искаше да ся допрѣ до него : защото сила излѣзуваше изъ него, и исцѣляваше всички-тѣ.

20. И той подигѣ очи-тѣ си къмъ ученицы-тѣ си, и казуваше : Блажени вы, сиромаси : защото е ваше царство-то Божіе.

21. Блажени които гладувате сега ; защото ще ся насытите. Блажени които плачете сега ; защото ще ся разсмѣете.

22. Блажени сте когато вы възненавидятъ челоуѣци-тѣ, и когато вы отлчатъ и похулятъ, и пронесѣтъ име-то ви като зло, поради Сына челоуѣческаго.

23. Възрадувайте ся въ онзи день и възиграйте ; защото ето, заплата-та ваша е много на небеса ; понеже бащи-тѣ имъ така правяхъ на пророцы-тѣ.

кѢ. Обаче горе вамъ богатымъ: ꙗко ѿстоитѣ оутѣшенїа вашегѡ.

кѢ. Горе вамъ насыщенїи нынѣ: ꙗко взалчете. горе вамъ смѣющимся нынѣ: ꙗко возрыдаете и восплачете.

кѢ. Горе, егда докрьтхъ рекытхъ вамъ вси члвкцы: по симъ бо творяхъжежепророкомъ Отцы ихъ.

кѢ. Но вамъ глголю слышашымъ: любите враги ваша, добро творите ненавидящимъ васъ,

кн. Блгвите клещыа вы, и молитеса за творящихъ вамъ обид.

ка. Блющемъ тѣмъ въ ланитѣхъ, подаждь и дрзгю: и ѡвзнимающагъ ти ризы, и сраницы не возбранїи.

л. Всакомъ же просїемъ оу тебе, дай: и ѡвзимающагъ твоѡ, не истазы.

ла. И ꙗкоже хощете да творятъ вамъ члвкцы, и вы творите имъ такожде.

лв. И ѡще любите любяща вы, какъ вамъ блгодать есть; ꙗко и гршницы любяща ихъ любятъ.

лг. И ѡще блготворитѣ блготворящимъ вамъ, какъ вамъ блгодать есть; ꙗко и гршницы тожде творятъ.

лд. И ѡще взаимъ даете, ѡ нихже чаете воспрїати, какъ вамъ блгодать есть; ꙗко и гршницы гршникомъ взаимъ дають, да воспрїимутъ равна.

ле. Обаче любите враги ваша, и блготворитѣ, и взаимъ дайте ничесуже чающе: и вдетъ мзда вамъ многа, и вдете сынове вышнагъ: ꙗко той блгъ есть на безблагодатныхъ и злыхъ.

лз. Бздите оубо милосерди, ꙗкоже и Оцъ вашъ млрдъ есть.

лз. И не сдите, и не сдаты вамъ: и не ѡсждайте, да не ѡсждени вдетѣ: ѡпсїайте, и ѡпсстаты вамъ:

ли. Дайте, и дастся вамъ: мкръ добръ, натканъ и потраченъ

24. Но горко на васъ богаты-тъ, защото приимате вече утѣше-
ніе-то си.

25. Горко на васъ насытены-тъ, защото ще изгладнѣете. Горко
на васъ които ся смѣете нынѣ, защото ще жалѣете и ще плачете.

26. Горко вамъ, когато всички челоѳци ви позахвалятъ, защото
бащи-тъ имъ така правяхъ на лъжливы-тъ пророцы.

27. Но вамъ, които слушате, казувамъ: Любѣте врагове-тъ
ваши; добро правѣте на онѣзи които вы ненавиждатъ.

28. Благославяйте онѣзи, които вы кълнѣтъ, и молѣте ся за
онѣзи които ви правятъ пакость.

29. На тогозь който тя удари по странж-тж на лице-то, обърни
и другж-тж, и отъ тогозь който ти зема дрехж-тж, и ризж-тж *си*
не спирай.

30. Всякому който бы ти поискалъ, дай: и отъ тогозь който
зема твон-тъ *нѣща*, не си ги искай.

31. И както искате да правятъ челоѳци-тъ вамъ, така и вы
правѣте тѣмъ.

32. И ако любите онѣзи които любятъ васъ, каквж благодать
имате? Защото и грѣшници-тъ любятъ любящы-тъ тѣхъ.

33. И ако правите добро на онѣзи които ви правятъ добро,
каквж благодать имате? Защото и грѣшници-тъ правятъ сѣщо-то.

34. И ако давате на заемъ *на тѣзи* отъ които ся надѣете пакъ
да земете, каквж имате благодать? защото и грѣшни на грѣшны
заематъ, за да зематъ пакъ равно-то.

35. Но вы любѣте врагове-тъ ваши, и добро правѣте, и на заемъ
давайте безъ да ся надѣете за никое назадъ въсприемваніе, и ще
бѣде ваша-та заплата много, и ще бѣдете сынове на Вышняго;
защото той е благъ къмъ неблагодарны-тъ и злы-тъ.

36. Бѣдѣте прочее милосърди, както и Отець вашъ е ми-
лосърдъ.

37. И не сѣдѣте, и не ще да бѣдете сѣдени; не осѣждайте,
и не ще да бѣдете осѣдени; прощавайте, и простени ще бѣдете;

38. Давайте и ще ви ся даде; мѣрж добрж, натѣпканж, стрьсенж

и преливающа да дѣлѣтъ на лоно ваше. тою бо мѣрою, ѣюже мѣрите, возмѣритса вамъ.

лѡ. Речѣ же притчѣ ѿ нѣмъ: ѣда мѡжетѣ слѣпѣцѣ слѣпѣцѣ водити; не оба ли въ ѡмъ впадѣтъ;

м. Нѣсть оученикъ надъ оучителемъ своего: совершенъ же всѣмъ вѣдетѣ, ѡкоже и оучитель ѣгѡ.

мѡ. Что же видиши счѣцѣ, иже ѣсть во очесѣ брата твоегѡ, берви же, ѣже ѣсть во очесѣ твоѣмъ, не чѣши;

мв. Или какъ можеша реши брата твоѣмъ: брате, встанѣ, да ѡзмѣ счѣцѣ, иже ѣсть во очесѣ твоѣмъ, самъ сѣшагѡ во очесѣ твоѣмъ берви не вида; лицемѣре, ѡзми первѣе берви ѡз очесѣ твоегѡ, и тогда прозриши ѡзѣти счѣцѣ ѡз очесѣ брата твоегѡ.

мг. Нѣсть бо древо добро, творѣ плодѣ слѡ: ниже древо слѡ, творѣ плодѣ добра.

мд. Исѡко бо древо ѡ плодѣ своего познаѣтса: не ѡ терниѣ ко чѣшѣтъ смѡквы, ни ѡ кспинѣ ѣмлютѣ грѣздѣ.

мѣ. Блѣгѣи челоѣкъ ѡ блѣгѡ сокровища сѣрдѣца своего ѡзноситѣ блѣге: и слыи челоѣкъ ѡ слѡгѡ сокровища сѣрдѣца своего ѡзноситѣ слѡге: ѡ ѡзбытка ко сѣрдѣца глаголютѣ оустѣ ѣгѡ.

мс. Что же ма зоветѣ: Гдѣ, Гдѣ, и не творитѣ, ѡже глаголю;

мз. Исѡкъ градѣи ко мнѣ, и слышѣи словеса моѣ и творѣ ѡ, скажѣ вамъ, комъ ѣсть подобенъ.

мн. Подобенъ ѣсть челоѣкъ зиждѡщѣ храмѣнѣ, иже ѡскопѣ и оугавѣ, и положи ѡсновѣнѣ на камени: наводнѣнѣю же вѣвшѣ, припадѣ рѣкѣ къ храмѣнѣ тоѣ, и не мѡже поколебѣти ѣѡ: ѡсновѣнѣ ко бѣ на камени.

мѡ. Слышавѣи же и не сотворѣвѣи, подобенъ ѣсть челоѣкъ создавшѣмъ храмѣнѣ на землѣ кѣз ѡсновѣнѣ: къ нѣйже припадѣ рѣкѣ, и ѡвѣе падѣса, и вѣсть разрѣшенѣе храмѣны тоѡ вѣлѣе.

и прѣпълненъ ще ви дадѣтъ въ пазухъ-тъ ви ; защото съ истъ-тъ мѣрж съ който мѣрите, ще ви ся възмѣри.

39. Рече имъ още еднѣ притчѣ : Да ли може слѣпъ слѣпаго да води ? Не щѣтъ ли паднѣ и двама-та въ ямъ-тъ ?

40. Нѣма ученикъ по горенъ отъ учителя си : а всякой *ученикъ* усъвършенствуванъ ще бѣде както учитель-тъ си.

41. И защо гледашъ сѣчицѣ-тъ, която е въ око-то на брата ти, а гредж-тъ която е въ твое-то око не съзирашъ ?

42. Или какъ можешъ да речешъ на брата си : Брате, остави да извадиъ сѣчицѣ-тъ, която е въ око-то ти, кога ты самъ не видишь гредж-тъ която е въ твое-то око ? Лицемѣре, извади първомъ гредж-тъ изъ око-то си, и тогазы щешъ видѣ чисто за да извадишь сѣчицѣ-тъ, която е въ око-то на брата ти.

43. Защото нѣма добро дърво което прави лошъ плодъ, нито лошо дърво което прави плодъ добръ :

44. Понеже всяко дърво отъ свой-тъ плодъ ся познава ; защото не бержтъ отъ трѣики смокыни, нито късатъ отъ къпинѣ гроздіе.

45. Добрый-тъ чловѣкъ отъ добро-то съкровище на сърдце-то си износя добро-то ; и змый-тъ чловѣкъ отъ зло-то съкровище на сърдце-то си износя зло-то ; защото отъ прѣпълняніе-то на сърдце-то говорятъ неговы-тъ уста.

46. И защо мя зовете, Господи, Господи, а не правите това, което казувамъ ?

47. Всякой който иде при мене, и слуша мои-тъ словеса, и ги прави, ще ви покажѣ кому е подобенъ.

48. Подобенъ е на чловѣкъ що зида къщѣ, който ископа и задълбочи, и положи основѣ на камѣкъ ; и когато станѣ наводненіе, нападнѣ рѣка-та връхъ онѣзи къщѣ, и не може да ѣ поклати ; защото бѣше основана на камѣкъ.

49. А който слуша и не прави, подобенъ е на чловѣкъ, който е съзидалъ къщѣ на земѣ-тъ безъ основѣ ; връхъ който нападнѣ рѣка-та ; и на часъ-тъ паднѣ, и станѣ срутяваніе-то на тѣзи къщѣ голѣмо.

ГЛАВА 3.

а. Егда же сконча вса глаголы своя въз слыхн людемъ, вниде въз Капернаѣмъ.

б. Сѣтникъ же нѣкоемъ рабѣ волѣ слѣ хотѣше оумрѣти, ѿже вѣ ѣмѣ чѣстенъ.

в. Слышавъ же ѡ Иисѣ, посла къ немѣ старцы Исраѣльскіа, мола ѣго, ѡтѣ да пришедеъ спасѣтъ раба ѣгѡ.

г. Онѣ же пришедеше ко Иисови, молахъ ѣго тощину, глаголюще, ѡтѣкв достѡинъ ѣсть, ѣмѣже да си сѣ :

ѡ. Любитъ ко ѡзыкъ нашь, ѿ сомнище той созда намъ.

з. Иисъ же ѡдаше съ нимѣ. ѿ оужѣ ѣмѣ не далече сѣшъ ѡ храмини, посла къ немѣ сѣтникъ дрѣги, глагола ѣмѣ : Гди, не движиса : нѣсмъ ко достѡинъ, да подъ кровъ мой внидеши :

д. Тѣмже ни себѣ достѡйна сотворихъ прѣити къ тебѣ : но рѣи слово, ѿ исцѣлѣтъ ѡтрокъ мой.

е. Ибо ѿ азъ члѣкѣкъ ѣсмъ подъ владыкою оучиненъ, ѿмѣа подъ собою воины : ѿ глаголю семѣ : ѡди, ѿ ѡдетъ. ѿ дрѣгомъ : прѣиди, ѿ прѣидетъ. ѿ рабѣ моемъ : сотвори сѣ, ѿ сотворитъ.

ж. Слышавъ же сѣа Иисъ, чѣдѣса ѣмѣ : ѿ ѡвращѣса ѡдѣшемъ по немъ народѣ рѣчѣ : глаголю вамъ, ни во Ииѣли толики вѣры ѡвртѣтѣхъ.

з. ѿ Возвращѣшеса посланнѣи ѡвртѣтѣша колѣцаго раба исцѣлѣвша.

и. ѿ Вѣсть по семъ, ѡдаше во градѣ, нарицаемый Палинъ : ѿ съ нимъ ѡдахъ оученицѣ ѣгѡ мнози ѿ народѣ многоъ.

к. ѿ Икоже приблѣжиса ко вратѣмъ града, ѿ сѣ ѡзношахъ оумѣрша, сына ѣдинородна матѣри своѣй : ѿ та вѣ вдова : ѿ народѣ ѡ града многоъ съ нею.

ГЛАВА 7.

1. И като свърши всичкы—тѣ свои словеса къмъ народа който го слушаше, влѣзе въ Капернаумъ.

2. А на нѣкого си стотника слуга—та, който му бѣ милъ, бѣше злѣ боленъ на умираиіе.

3. И като чу за Исуса, проводи до него отъ старѣйшины—тѣ Иудейскы, да го молятъ да дойде да оздрави слугѣ—тѣ му.

4. И тѣ дойдохъ при Исуса та му ся моляхъ прилежно, и казувахъ: Че е достоинъ тойзи комуто ще сторишь това ;

5. Защото люби нашій—тѣ народъ, и той ни съгради съборище.

6. А Исусъ вѣрвѣше съ тѣхъ; и когато не бѣше вече далечъ отъ къщѣ—тѣ, проводи стотникъ—тѣ пріятелн до него, да му кажтъ: Господи, не си прави трудъ; защото не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ мой—тѣ покрывъ.

7. За това нито себе си счетохъ достоинъ да дойдѣ при тебе; но речи рѣчь, и слуга—та ми ще оздравѣе.

8. Защото и азъ съмъ челоувѣкъ подъ власть подчиненъ, и имамъ подъ себе си войны; и казувамъ тому: Иди, и отхожда; и другому: Ела, и дохожда; и на слугѣ—тѣ си: Направи това, и направя.

9. Това като чу Исусъ, почуди ся на него; и обърнѣ ся та рече на идуцій—тѣ слѣдъ него народъ: Казувамъ ви, нито въ Израиля намѣрихъ толкози вѣрѣ.

10. И когато проведени—тѣ ся завѣрихъ въ къщи, намѣрихъ болный—тѣ слугѣ оздравѣль.

11. А въ слѣдующій—тѣ *день* отхождаше Исусъ въ градъ, нарицаемый Наппъ; и съ него вѣрвахъ мнозина отъ ученицы—тѣ му и народъ много.

12. И когато приближи до врата—та градскы, ето, изпосяхъ на възъ мъртвецъ, сынъ единопороденъ на майкѣ си; и тя *блѣ* вдовица; и народъ много отъ градъ—тѣ имаше съ неѣ.

҃г. И видѣвъ ю Гдѣ, милосѣрдова ѿ ней, и рече ѿ: не плѣчи.

҃д. И пристѣпль коснѣса во Одрз: носѣщїи же стѣша: и рече: юноше, тебѣ глаголю, востани.

҃е. И сѣде мѣртвый, и начатъ глаголати: и даде ѣго матери ѣго.

҃з. Приѣтъ же страхъ всѣхъ, и слѣвахъ Пга, глаголюще: ѣкв пророкъ велии воста въ насъ, и ѣкв посѣти Пгъ людѣи своихъ.

҃и. И ѣзыде слово сїе по всеї Іудейи ѿ немъ, и по всеї странѣ.

҃й. И возвѣстїша Івѣннѣ оученицы ѣго ѿ всѣхъ сїихъ.

҃й. И призѣвъ два нѣкаѣ ѿ оученикъ своихъ Івѣннѣ, посла ко Іисъ, глагола: ты ли еси градый, или ииогу чѣемъ;

҃к. Пришедша же къ немѣ мѣжа, рѣста: Івѣннѣ Крѣтитель посла насъ къ тебѣ, глагола: ты ли еси градый, или ииогу чѣемъ;

҃л. Въ той же часъ исцѣли мнѣги ѿ недѣгъ и рѣнъ и дѣхъ слыхъ, и мнѣгимъ слѣпыимъ дарова прозрѣнїе.

҃м. И ѿвѣщѣвъ Іисъ рече ѿма: шѣдша возвѣстїта Івѣннѣ, ѣже видѣста и слышаста: ѣкв слѣпїи прозираютъ, хромїи ходятъ, прокаженїи ѿчищѣются, глосїи слышатъ, мѣртвїи востаютъ, иищїи блговѣствѣютъ:

҃н. И блженъ естъ, ѣже ѣще не соклазнитса ѿ мнѣ.

҃д. Ошѣдшема же оученикома Івѣннѣ, начатъ глаголати къ народомъ ѿ Івѣннѣ: чесѡ ѣзыдѡсте въ прстѣнїю видѣти; трѡсть ли вѣтромъ колеблемъ;

҃е. По чесѡ ѣзыдѡсте видѣти; члѣвка ли въ магки рїзы ѿдѣлана; сѣ ѣже во Одѣжди слѣвнѣи и пири сѣщїи, во црѣтвїи сѣтъ.

҃з. По чесѡ ѣзыдѡсте видѣти; прѣрока ли; ѿ, глаголю вамъ, и лишше прѣрока.

13. И като ѝ видѣ Господь, смили ся за неѣъ, и рече ѣ : Недѣй плака.

14. И приближи та похванѣ носило-то : а носящи-тѣ ся спрѣхѣ ; и рече : Момче, тебѣ казувамъ, стани.

15. И мъртвый-тѣ ся подигнѣ и сѣднѣ, и наченѣ да говори ; и даде го на майкѣ му.

16. И страхъ обзѣ всички-тѣ, и славяхѣ Бога, и казувахѣ : Пророкъ великѣ ся повдигнѣ между насѣ ; и, Богъ посѣти свои-тѣ люде.

17. И разчу ся това слово за него по всичкѣ Іудеѣ, и по всичкѣ-тѣ околность.

18. И възвѣстихѣ Іоанну ученици-тѣ му за всичко това.

19. И призова Іоаннѣ двамина отъ ученицы-тѣ си, та проводи при Исуса, да му кажѣтъ : Ты ли си който иде, или другыго да очакваме ?

20. И като дойдохѣ при него чловѣци-тѣ, рекохѣ : Іоаннѣ Кръстителъ ны проводи до тебе, и каза : Ты ли си който иде, или другыго да очакваме ?

21. И въ сѣщій-тѣ часѣ исцѣли мнозина отъ болѣсти и немощи, и отъ лукавы духове, и на мнозина слѣпы подари прогледуваніе.

22. И отговори Исусъ и рече имѣ : Идѣте и възвѣстѣте Іоанну което видѣхте и чухте, че слѣпы прогледуватъ, хроми ходятъ, прокаженни ся очистяватъ, глухы прочуватъ, мъртви въскрѣснуватъ, и на сиромасы-тѣ ся благовѣстява.

23. И блаженъ е който ся не соблазни въ мене.

24. А когато си отидохѣ проводени-тѣ отъ Іоанна, пачена да говори на народа за Іоанна : Какво излѣзохте да видите въ пустыниѣ-тѣ ? трѣсть ли отъ вѣтрѣ разлюляванѣ ?

25. Но какво излѣзохте да видите ? чловѣкъ ли облѣченъ въ меку дрехы ? ето свѣтлооблѣчени-тѣ и онѣзи които пируватъ въ царскы-тѣ *палаты* сѣ.

26. Но какво излѣзохте да видите ? пророкъ ли ? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ.

Ѣз. СѢЙ ВО ЁСТЬ, Ѡ НЕМЖЕ ПІСАНО ЁСТЬ: СЕ ѠЗЗ ПОСЛО ѠГЛА МОЕГО ПРЕД ЛИЦЕМЪ ТВОИМЪ, ИЖЕ ОУСТРОИТЪ ПЪТЬ ТВОЮ ПРЕД ТОЮЮ.

Ѣн. ГЛАГОЛЮ ВО ВАМЪ: КОЛИИ ВЪ РОЖДЕННЫХЪ ЖЕНАМИ ПРРОКА ІВАННА КРТИТЕЛА НИКТОЖЕ ЁСТЬ: МИИ ЖЕ ВО ЦАРСТВІИ БЖІИ, КОЛИИ ЕГѠ ЁСТЬ.

ка. И ВСИ ЛЮДИЕ СЛЫШАВШЕ И МЫТАРИЕ, ѠПРАВДИША БГА, КРЕЩЕСА КРЩЕНІЕМЪ ІВАННОВЫМЪ:

л. ФАРИСЕЕ ЖЕ И ЗАКѠНИНИЦЫ СОВЪТЪ БЖІИ ѠВЕРГОША Ѡ СЕВЪ, НЕ КРЕЩЕСА Ѡ НЕГѠ.

ла. РечѠ ЖЕ ГДЪ: КОМѠ ОУБО ОУПОДОБЛЮ ЧЕЛОВЪКИ РОДА СЕГѠ; И КОМѠ СЪТЬ ПОДОБНИ;

лв. ПОДОБНИ СЪТЬ ѠТРОЧИЩЕМЪ СЪДАШЫМЪ НА ТОРЖИЩАХЪ, И ПРИГЛАШАЮЩЫМЪ ДРЪГЪ ДРЪГА, И ГЛАГОЛЮЩЫМЪ: ПИСКАХОМЪ ВАМЪ, И НЕ ПЛАСАТЕ: РЫДАХОМЪ ВАМЪ, И НЕ ПЛАКАТЕ.

лг. ПРИДЕ ВО ІВАННЪ КРТИТЕЛЬ НИ ХЛЪБА ІАДЫИ, НИ ВИНА ПІА, И ГЛАГОЛЕТЕ: БЪСА ИМАТЬ.

лд. ПРИДЕ СІИ ЧЛѠВЪЧЕСКІИ ІАДЫИ И ПІА, И ГЛАГОЛЕТЕ: СЕИ ЧЛѠВЪКЪ ІАЦА И ВИНОПИЦА, ДРЪГЪ МЫТАРЕМЪ И ГРЪШНИКѠМЪ.

ле. И ѠПРАВДИСА ПРЕМЪДРОСТЬ Ѡ ЧАДЪ СВОИХЪ ВСЪХЪ.

лс. МОЛАШЕ ЖЕ ЕГО ИЪКІИ Ѡ ФАРИСЕИ, ДАВЫ ІАЛЪ СЪ НИМЪ: И ВШЕДЪ ВЪ ДОМЪ ФАРИСЕОВЪ, ВОЗЛЕЖЕ.

лз. И СЕ ЖЕНА ВО ГРАДЪ, ІАЖЕ БЪ ГРЪШНИЦА, И ОУВЪДЪВШИ, ІАКѠ ВОЗЛЕЖИТЪ ВО ХРАМИНЪ ФАРИСЕОВЪ, ПРИНЕСШИ АЛАВАСТРЪ МУРА,

лн. И СТАВИШИ ПРИ НОГЪ ЕГѠ СОЗДИ, ПЛЪЧШИСЯ, НАЧАТЪ ОУМЫВАТИ НОЗЪ ЕГѠ СЛЕЗАМИ, И ВЛАСИ ГЛАВЫ СВОЕА ѠТИРАШЕ, И ѠБЛОВЫЗАШЕ НОЗЪ ЕГѠ, И МАЗАШЕ МУРОМЪ.

ло. ВИДЪВЪ ЖЕ ФАРИСЕИ ВОЗВЪАВЫИ ЕГО, РЕЧѠ ВЪ СЕВЪ, ГЛАГОЛА: СЕИ АШЕ БЫ БЫЛЪ ПРРОКЪ ВЪДАЪЛЪ БЫ, КТО, И КАКОВА ЖЕНА ПРИКАСАЕТСА ЕМЪ: ІАКѠ ГРЪШНИЦА ЁСТЬ.

27. Тойзи е за когото е писано; Ето азъ проваждамъ вѣстителя моего прѣдъ лице-то ти, който ще устрои пѣть-тъ ти прѣдъ тебе.

28. Защото ви казувамъ, че между родены-тъ отъ жены никои пророкъ не е по голѣмъ отъ Іоанна Кръстителя; но най малкый-тъ въ царство-то Божіе по голѣмъ е отъ него.

29. И всичкый народъ като чухъ, и мытари-тъ, оправдавахъ Бога, като ся кръстихъ съ кръщеніе-то Іоанново.

30. А Фарисей-тъ и законници-тъ отхвърлихъ за себе си волѣж-тъ Божіѣ, понеже ся не кръстихъ отъ него.

31. И рече Господь: А на какво да уподобѣмъ чловѣцы-тъ на тойзи родъ? и на какво сж подобни?

32. Подобни сж на дѣца, които сѣдятъ на пазарь-тъ, и выкатъ едно на друго и казувать си: Свирихмы ви и не играхте, жално ви пѣхмы и не плакахте;

33. Защото дойде Іоаннъ Кръститель нито хлѣбъ ядѣ, нито вино пиѣ, и казувате: Бѣсъ има.

34. Дойде Сынъ чловѣческый, ядѣ и пиѣ, и казувате: Ето чловѣкъ ядливъ и винопійца, пріятель на мытари-тъ и на грѣшници-тъ.

35. И оправда ся мѣдрость-та отъ всичкы-тъ си чада.

36. И моляше го единъ отъ Фарисеевъ, да яде съ него, и той влѣзе въ домъ-тъ Фарисеевъ, и сѣднѣ на трапезѣ-тъ.

37. И ето жена *никоя* отъ градъ-тъ, която бѣше грѣшница, като разбра че сѣди на трапезѣ въ домъ-тъ Фарисеевъ, донесе алавастръ съ миро,

38. И като застанѣ при нозѣ-тъ му отзадъ и плачѣше, наченѣ да облива нозѣ-тъ му съ съзъ слзы и отриваше *гы* съ космы-тъ на главѣ-тъ си, и цѣлуваше нозѣ-тъ му, и мажаше *гы* съ миро-то.

39. А Фарисей-тъ който го бѣ призовалъ като видѣ, рече въ себе си и думаше: Тойзи ако да бѣше пророкъ, щѣше да знае коя и каква е жена-та, която ся допира до него, че е грѣшница.

м. И ѡвѣщавъ Іисъ рече къ немѡ : Сімонъ, ѱмамъ ти нѣчто рещи. Онь же рече : Оучитю, рцы.

ма. [Іисъ же рече] : двѡ должникѡ бѣста занмодавцъ нѣкоемъ : ѣдинъ бѣ должеиъ патіюсвтѡхъ динаріи, другій же патіюдесать.

мв. Не ѱмѡшема же ѱма воздѡти, обѣма ѡдѡ. которій оубо ѣю, рцы, пѡче возлюкитѡхъ ѣго ;

мг. ѡвѣщавъ же Сімонъ рече : мнию, ѡкѡ ѣмѡже вѡише ѡдѡ. Онь же рече ѣмѡ : правѡ сздѡлъ ѣси.

мд. И ѡбраща къ женѣ, Сімонови рече : видиши ли сїю женѡ ; видѡхъ въ домѡ твоѡ, воды на нѡзѣ мой не далъ ѣси : сїѡ же слезѡми ѡблѡа ми нѡзѣ, ѡ власѡ главы своеѡ ѡтрѣ.

ме. Лобзѡнїѡ ми не далъ ѣси : сїѡ же, ѡнѣлже видѡхъ, не престѡ ѡблѡбызѡиши ми нѡзѣ.

мз. Масломъ главы моеѡ не помѡзалъ ѣси : сїѡ же мѡромъ помѡза ми нѡзѣ.

мз. Ѣгѡже радн, глаголю ти, ѡпѡщѡютсѡ грѣсн ѣѡ мнѡзи, ѡкѡ возлюбн мнѡгѡ : ѡ ѣмѡже малѡ ѡставлѡетсѡ, мѣнше любнтѡхъ.

ми. Рече же ѣи : ѡпѡщѡютсѡ тебѣ грѣсн.

ма. И начѡша возлежѡии съ нѡмъ глѡлати въ себѣ : ктѡ сѣи ѣсть, ѡже ѡ грѣхн ѡпѡщѡетѡхъ ;

н. Рече же къ женѣ : вѣра твоѡ спасѣ та : ѡднъ въ мѡрѣ.

ГЛАВА ѱ.

а. И вѡистъ по сѣмъ, ѡ той прохѡждѡше сквозѣ грады ѡ вѣсн, проповѣдѡѡ ѡ блѡговѣствѡѡ црѡтвіѡ Бжїѡ : ѡ обѡнѡдесате съ нѡмъ.

б. И жены нѣкїѡ, ѡже вѡхъ ѡцѣлены ѡ дѡхѡвъ злѡхъ ѡ недѡгъ : Марїѡ нарицѡемаѡ Магдалїна, ѡзъ неѡже бѣсѡвъз сѣдмъ ѡзыде,

40. И отговори Исусъ и рече му : Симоне, имамъ нѣщо да ти рекъ : а той казува : Учителю, речи.

41. Нѣкой си запмодавецъ имаше двама длѣжници ; единъ-тъ бѣ длѣженъ петстотинъ динарии а другый-тъ петдесеть.

42. И понеже нѣмахъ да му платятъ, прости имъ *гы* и на двамата. И тѣй, кажи ми, кой отъ тѣхъ ще го възлюби повече ?

43. Отговори Симонъ и рече : Мыслѣхъ че *онзи* комуто е оставилъ повече-то. А той му рече : Право си отсѣдилъ.

44. И като ся обърихъ къдѣ женъ-тѣ, рече на Симона : Видиши ли тѣзи женъ ? Влѣзохъ въ къщѣ-тѣ ти, *и ты* водѣ за нозѣ-тѣ ми не даде ; а тя съсъ съззы облѣ нозѣ-тѣ ми, и съ космы-тѣ на главѣ-тѣ си *гы* отры.

45. *Ты* цѣлованіе ми не даде ; а тя, отъ какъ съмъ влѣзълъ, не е прѣстанѣла отъ да цѣлува нозѣ-тѣ ми.

46. *Ты* съ масло главѣ-тѣ ми не помаза ; а тя съ миро помаза нозѣ-тѣ ми.

47. За това ти казувамъ, прощаватъ ѝ ся много-то нейни грѣхове ; защото много възлюби ; а комуто ся малко прощава, малко люби.

48. И рече ѝ : Прощаватъ ти ся грѣхове-тѣ ти.

49. И тѣзи които сѣдяхъ съ него наедно на трапезѣ-тѣ наченѣхъ да си говорятъ помежду си : Кой е тойзи който и грѣхове прощава ?

50. И рече на женъ-тѣ : Вѣра-та твоя тя спасе ; иди си съ миромъ.

ГЛАВА 8.

1. И слѣдъ това ходяше отъ градъ на градъ и отъ село на село, да проповѣдува и да благовѣстява царство-то Божіе ; и дванадесеть-тѣ *ученици* бѣхъ съ него,

2. И жены нѣкои, които бѣхъ исцѣлены отъ злы духове и болѣсти, Марія нарицаема-та Магдалина, изъ којто бѣхъ излѣзли седмь бѣса,

г. И Іванна жена Хазана, приставника Ирводова, и Евсана, и иные мнози, яже сажаша емѡ ѡ ѡмѣни своихъ.

д. Разсмѣваюице же народѡ мнози, и ѡ всѣхъ градѡвѡ градѡшымѡ къ немѡ, рече притча :

е. Изыде сѣль сѣяти сѣмене своего : и егда сѣаше, ово падѡ при пѣти, и порано высть, и птицы нѣныя позоваша ѡ.

ѕ. А дрѡгоѡ падѡ на камени, и прозѣхъ оѡше, занѡ не ѡмѣаше влаги.

з. И дрѡгоѡ падѡ посредѣ терниа, и возрастѡ терние, и подави ѡ.

и. Дрѡгоѡ же падѡ на земли блѡзѣ, и прозѣхъ сотвори плодѡ сторицею. сѡ глгола, возгласи : ѡмѣай оѡшы слышати, да слышитѡ.

а. Вопрошаша же егѡ оѡчицы егѡ, глаголюще : что ѡсть притча сѡ ;

і. Оиѡ же рече : вамѡ ѡсть данѡ вѣдати тайны царствѡа Бжѡа : прочымѡ же въ притчахъ, да видѡше не видѡтѡ, и слышѡще не разсмѣютѡ.

аі. ѡсть же сѡ притча : сѣма ѡсть слово Бжѡе.

бі. А ѡже при пѣти, сѡть слышѡщи, потомѡ же прихѡдитѡ дѡволѡ и взѡмлетѡ слово ѡ сердца ѡхъ, да не вѣрѡвавши спасѡтѡ.

гі. А ѡже на камени, ѡже егда оѡслышатѡ, сѡ радѡстѡю прѡемлютѡ слово : и сѡи корене не ѡмѡтѡ, ѡже во время вѣрѡютѡ, и во время напѡсти ѡпадѡютѡ.

ді. А ѡже въ тернии падѡшее, сѡи сѡть слышѡши, и ѡ печѡли и боѡтства и сѡстми житѡйскими ходѡще подавѡютѡ, и не совершѡютѡ плодѡ.

еі. А ѡже на дѡбрѣй земли, сѡи сѡть, ѡже дѡбымѡ сѡцемѡ и блѡгимѡ слышѡвши слово, держѡтѡ, и плодѡ творѡтѡ въ терпѡкѡи. [сѡ глгола, возгласи : ѡмѣай оѡшы слышати, да слышитѡ.]

3. И Иоанна жена-та на Хуза, настойникъ-тъ Продовъ, и Сусанна, и други много, които му слугувахъ отъ свой-тъ си имотъ.

4. И понеже ся стичаше народъ много, и идяхъ при него отъ всякой градъ, рече съ притчъ :

5. Излѣзе сѣятель-тъ да сѣе сѣме-то си ; и когато сѣяше, едно паднѣ край пѣтъ-тъ, и затѣпка ся, и птици-тъ небесны го озобахъ.

6. А друго паднѣ на камъкъ, и като изникнѣ, изсѣхнѣ, защото нѣмаше влагъ.

7. Друго пакъ паднѣ въ срѣдъ трѣнїе-тъ, и като порастохъ трѣнїе-тъ заглушихъ го.

8. А друго паднѣ на добръ-тъ земѣ, и като израсте, стори плодъ стократенъ. Това като говоряше възгласи : Който има уши да слуша, нека слуша.

9. Попытахъ го ученици-тъ и казувахъ : Що значи тая притча ?

10. А той рече : Вамъ е дадено да познаете тайни-тъ на царство-то Божїе ; а на други-тъ ся проповѣдува съ притчы, щото гледаѣще да не видятъ и слушаѣще да не разумѣватъ.

11. И тя е притча-та. Сѣме-то е слово-то Божїе :

12. А *посѣяно-то* край пѣтъ-тъ сѣ които слушатъ ; слѣдъ това ндува діаволь-тъ, и отнема слово-то отъ сърдце-то имъ, да не бы да повѣруватъ и ся спасѣтъ.

13. А което на камъкъ-тъ, сѣ *онѣзи*, които кога чуѣтъ, съ радость приематъ слово-то ; и тѣ корень нѣматъ ; които за *малко* врѣме вѣруватъ, и во врѣме на напасть отстѣпватъ.

14. А паднѣло-то въ трѣнїе-тъ, тѣ сѣ *онѣзи* които сѣ слушали, и отъ грыжи и богатства и сласти житейскы, отхождатъ, и заглухнуватъ и не приносятъ плодъ.

15. А което на добръ-тъ земѣ, тѣ сѣ *онѣзи*, които чуѣтъ слово-то, държатъ го въ добро и благо сърдце, и приносятъ плодъ въ търпѣнїе.

ѡі. Никтѡже (оубо) свѣтільника вжѣгъ, покрывѣетъ ѣгѡ сосѣдомъ, ѱли подѡ дръ подлагѣетъ: но на свѣщникъ возлагѣетъ, да вхѡдѣщїи видѣтъ свѣтъ.

ѡі. Нѣсть ко тайно, ѣже не іавлено бѣдетъ: ниже оубо таено, ѣже не познѣетса, ѱ вх іавленїе прїидетъ.

ѡіі. Блюдітеса оубо, кѣкв слышите: ѡже ко ѡмать, дѣстса ѣмѡ: ѱ ѡже ѡше не ѡмать, ѱ ѣже мнїтса ѡмѣа, возметса ѡ негѡ.

ѡііі. Прїидѡша же къ немѡ мати ѱ братїа ѣгѡ, ѱ не можѣхъ бесѣдовати къ немѡ нарѡда радї.

ѡіііі. ѡ возвѣстїша ѣмѡ, гѣгѡюще: мати твоѡ ѱ братїа твоѡ внѣ стоѣтъ, видѣти тѡ хотѣше.

ѡііііі. Ѡнъ же ѡвѣщѣвъ речѣ къ нїмъ: мати моѡ ѱ братїа моѡ сїн сѣтъ, слышѣщїи слѡво Бжїе ѱ творѣщїи ѣ.

ѡіііііі. ѡ вѣсть во ѣдїнъ ѡ днїи, тѡй вѣзе вх корѣвѣ ѱ оубоїщїи ѣгѡ, ѱ речѣ къ нїмъ: прїидемъ на Ѡнъполъ ѣзера: ѱ понѡша.

ѡііііііі. ѡдѣшымъ же ѡмъ, оубо. ѱ снїде вѣра вѣтренаѡ вх ѣзеро, ѱ скончавѣхъса, ѱ вх вѣдѣ вѣхъ.

ѡіііііііі. ѡ прїстѡпаше воздвїгѡша ѣгѡ, гѣгѡюще: настѡвнїче, настѡвнїче, погнѣдемъ. Ѡнъ же востѡвъ запретїи вѣтрѡ ѱ волненїю воднѡмѡ: ѱ оубоїста, ѱ вѣсть тишинѡ.

ѡііііііііі. Речѣ же ѡмъ: гдѣ ѣсть вѣра вѡша; оубоѡвшеса же чѣдїшаса, гѣгѡюще дрѡгъ ко дрѡгъ: ктѡ оубо сѣй ѣсть, іѡкв ѱ вѣтрѡмъ повелѣвѣетъ ѱ водѣ, ѱ послѣшѡютъ ѣгѡ;

ѡіііііііііі. ѡ пренѡша во странѡ Гадарїнскъ, іѡже ѣсть ѡб Ѡнъполъ Галїлен.

ѡііііііііііі. ѡшѣдѡшъ же ѣмѡ на зѣмлю, срѣте ѣгѡ мѡжъ нѣкїи ѡ града, ѡже ѡмѡше вѣсы ѡ лѣтъ мнѡгнхъ, ѱ вх рїзъ не ѡвлачѣшеса, ѱ во храмѣ не живѡше, но во гробѣхъ.

ѡіііііііііііі. Оубоївъ же Іиса, ѱ возопївъ, прїпадѣ къ немѡ, ѱ гѣсомъ вѣлїимъ речѣ: что мнѣ ѱ тебѣ, Іисе Сїе Бгѡ вѣшнагъ; молюса тї, не мѡчи менѣ.

16. И никой като запали свѣщъ не ѣж покрыва съсъ съсъдъ, нито ѣж туря подь одръ-тъ; но ѣж туря на свѣтильникъ-тъ, за да гледать видѣльникъ-тъ тѣзи копто влѣзувать.

17. Защото нѣма скрышно, което не ще бѣде явно; нито утаено, което не ще да бѣде знайно, и не ще да излѣзе наявѣ.

18. За това гледайте какъ слушате; защото който има, ще му ся даде; а който нѣма, и *онова* което мни че има ще му ся отнеме.

19. И дойдохъ при него майка му и братія-та му, и поради множество-то не можахъ да приближать до него.

20. И извѣстихъ му *нѣкои* и казувахъ: Майка ти и братія-та ти стоятъ вѣнъ и ищятъ да тя видять.

21. А той отвѣща и рече имъ: Менѣ ми сж майка и братія тѣзи, копто слушатъ слово-то Божіе и го испълняватъ.

22. И единъ день влѣзе въ ладіѣж той и ученици-тъ му; и рече имъ: Да минемъ отвѣдъ езеро-то: и отплувахъ.

23. И въ врѣме-то на плуваніе-то имъ той заспа, и спуснѣ ся буря вѣтрена въ езеро-то, и напльняше ся ладія-та, и въ опасность бѣхъ.

24. И пристѣпихъ та го разбудихъ и казувахъ: Наставниче, Наставниче, загнувамеы. А той стапъ та запрѣти на вѣтръ-тъ и на волненіе-то на водѣ-тъ; и уталожихъ ся, и станъ тишина.

25. И рече имъ: Дѣ ви е вѣра-та? А тѣ уплашени чудяхъ ся, и говоряхъ си единъ на другый: Кой е тойзи щото повелѣва и на вѣтрове-тъ и на водѣ-тъ и го слушать?

26. И исплувахъ въ Гадаринскѣ-тъ странѣ, която е срѣщъ Галилеѣж.

27. И щомъ излѣзе на земіѣ-тъ, срѣщнѣ го отъ градъ-тъ нѣкой си человекъ, който отъ много години имаше бѣсове, и дрехъ не обличаше, и въ кѣщи не стояше, но въ гробища-та.

28. И като видѣ Исуса, извика, и припаднѣ нему, и съ гласъ голѣмъ рече: Що *имашъ* ты съ мене, Исусе Сыне на Бога Вышняго? моіѣ ти ся недѣй мя мжчи.

Ѡ. Повелѣ бо дѣхови нечистомꙋ ѱзыти ѡ челоуѣка: ѡ многихꙋхъ бо лѣтꙋхъ восхушаше єго: и вѣзѣхъ єго оꙋзы желѣзны и пѣты, стрегꙋщѣє єго: и растерзѣа оꙋзы гонимѣ вывѣаше бѣсомꙋ сквозѣ прѣстѣни.

Ѡ. Вспроси же єго Іисꙋ, глагола: что ти єсть ѱма; Онъ же рече: легевнꙋхъ: ѡкѡ бѣси мнози видѣша въ Онъ.

Ѡа. И молахъ єго, да не повелитꙋ ѱмꙋ въ кѣзднꙋ ѱти.

Ѡв. Бѣ же тꙋ стадо свиней много пасомо въ горѣ: и молахъ єго, да повелитꙋ ѱмꙋ въ тѣ внити. и повелѣ ѱмꙋ.

Ѡг. Изшедше же бѣси ѡ челоуѣка, видѣша во свинѣа: и оꙋстремисѣ стадо по брегꙋ въ єзеро, и истопѣ.

Ѡд. Видѣвше же пасꙋщѣи бывшее, бѣжаша, и возвѣстѣша во градѣ и въ сѣлѣхꙋ.

Ѡе. Изыдѣша же видѣти бывшее: и прѣидѣша ко Іисови, и ѡверѣтоша челоуѣка сѣдѣща, ѱзъ негꙋже бѣси изыдѣша, ѡволчѣна и смыслаща, при ногꙋ Іисовꙋ: и оꙋвоашасѣ.

Ѡз. Возвѣстѣша же ѱмꙋ видѣвшѣи, какꙋ спасѣсѣ бѣсно-вѣвнꙋсѣ.

Ѡз. И моли єго весь народꙋ страны Гадаринскѣа внити ѡ нихꙋ, ѡкѡ стрѣхомꙋ велѣимꙋ ѡдержимꙋ бѣхꙋ: Онъ же влѣзъ въ корабль, возвратисѣ.

Ѡи. Молашесѣ же ємꙋ мꙋжꙋ, ѱзъ негꙋже изыдѣша бѣси, дабы сꙋ нимꙋ быа. ѡпꙋстѣ же єго Іисꙋ, глагола:

Ѡа. Возвратисѣ въ домꙋ твоѣ, и повѣдай, єлика ти сотвори Бѣ. и ѱде, по всемꙋ градꙋ проповѣдаѣ, єлика сотвори ємꙋ Іисꙋ.

Ѡ. Бысть же єгда возвратисѣ Іисꙋ, прѣйтꙋ єго народꙋ: бѣхꙋ бо вси чающѣ єго.

Ѡа. И сѣ прѣиде мꙋжꙋ, ємꙋже ѱма Іаирꙋ, и той князь сонмищꙋ бѣ: и падꙋ при ногꙋ Іисовꙋ, молаше єго внити въ домꙋ своѣ:

29. Защото повелѣ нечистому духу да излѣзе изъ чловѣка : понеже отъ много врѣме бѣ го прѣхванѣлъ, и вѣрзвахъ го съ веригы и съ оковы та го вардяхъ ; но той раскѣсуваше вѣрскы-тѣ, и голяше го бѣсѣ-тѣ по пустин-тѣ.

30. И попыта го Исусъ и каза : Какъ ти е име-то ? а той рече : Легеонъ ; защото много бѣсове влѣзохъ въ него.

31. И моляхъ го да имъ не повелѣе да идѣтъ въ безднѣ-тѣ.

32. А тамъ имаше стадо отъ много свиніе що пасяхъ по горѣ-тѣ ; и моляхъ му ся *бсове-тъ* да имъ дозволи да влѣзѣтъ въ тѣхъ ; и дозволи имъ :

33. И като излѣзнихъ бсове-тѣ отъ чловѣка, влѣзохъ въ свиніе-тѣ ; и впуснѣ ся стадо-то прѣзь стрѣмнинѣ-тѣ въ езеро-то та ся издави.

34. А свинопасци-тѣ като видѣхъ това що станѣ побѣгнѣхъ, и отидохъ та извѣстихъ въ градъ-тѣ и въ села-та.

35. И излѣзохъ да видѣтъ станѣло-то ; и дойдохъ при Исуса, и намѣрихъ чловѣкъ-тѣ отъ когото бѣхъ излѣзли бсове-тѣ, сѣднѣлъ при нозѣ-тѣ Исусовы, облеченъ и смысленъ ; и убояхъ ся.

36. И *тъзи* конто бѣхъ видѣли това извѣстихъ имъ, какъ исцѣлѣ бѣсный-тѣ.

37. И всичко-то множество отъ околность-тѣ Гадаринскѣ, молихъ му ся да си отиде отъ тѣхъ ; защото бѣхъ обзѣти отъ голѣмъ страхъ ; а той влѣзе въ ладіѣ-тѣ и вѣрихъ ся.

38. А чловѣкъ-тѣ, отъ когото бѣхъ излѣзли бсове-тѣ, моляше му ся да бѣде съ него ; но Исусъ го испрати и каза :

39. Вѣрни ся у дома си, и раскажи това което ти стори Богъ. И отиде та проновѣдува по всичкый-тѣ градъ това що му стори Исусъ.

40. А когато ся вѣрихъ Исусъ, прія го народъ-тѣ ; защото всички го чакахъ.

41. И ето дойде единъ чловѣкъ, на име Іаиръ, (и той бѣ начальникъ на съборище-то), и паднѣ на нозѣ-тѣ Исусовы, та му ся моляше да влѣзе въ домъ-тѣ му.

мв. Иѡкв дѣшн ѣдинородна вѣ ѣмѡ, ѡкв лѣтѣ двоюна-
десате, ѡ тѡ оумираше. ѣгда же ѡдѡше, народи оумиѣтѡхс ѣгѡ.

мг. И женѡ сѣши вѣ точенїи крѡве ѡ двоюнадесате лѣтѣ,
ѡже врачѣмѣ ѡдѡвши все ѡмѣнїе, (ѡ) не возмѡже ни ѡ
ѣдинагѡ ѡсцѣлѣти :

мд. (ѡ) пристѣпши создаѡ, коснѣсѡ крѡл рїзѣ ѣгѡ : ѡ
лѣте стѡ тѡкѣ крѡве ѣлѡ.

ме. И рече ѡсѣ : кто ѣсть коснѣвыйсѡ мнѣ ; ѡметѡю-
щымсѡ же всемѣ, рече Пѣтрѣ, ѡ ѡже сѣ нїмѣ : настѡвнїче,
народи ѡдержѡтѣ тѡ ѡ гнѣтѣтѣ, ѡ глагѡлеши : кто ѣсть
коснѣвыйсѡ мнѣ ;

мс. ѡсѣ же рече : прикоснѣсѡ мнѣ нѣкто : ѡзѣ во чѣхѣ
сїлѣ ѡзшѣдшю ѡз менѣ.

мз. Вїдѣвши же женѡ, ѡкв не оумиѡсѡ, трепѣишши
прїде, ѡ пѡдши преѡ нїмѣ, ѣже рѡди вннѡ прикоснѣсѡ
ѣмѡ, повѣдѡ ѣмѡ преѡ всемнѡ люднн, ѡ ѡкв ѡсцѣлѣ лѣте.

мн. Онѣ же рече ѣ : дерзѡи дѣшн, вѣра твоѡ спасѣ тѡ :
ѡднѡ вѣ мїрѣ.

мѡ. Ещѣ ѣмѡ глѡгѡлюшс, прїде нѣкїи ѡ архїсѣнагѡга, гла-
гѡлѡ ѣмѡ, ѡкв оумре дѣшн твоѡ : не двїжн оумчѣлѡ.

н. ѡсѣ же слышавѣ ѡвѣрїѡ ѣмѡ, глагѡлѡ : не бѡйсѡ :
тѡкмѡ вѣршї, ѡ спасѣна бѣдетѣ.

нл. Пришѣдѣ же вѣ дѡмѣ, не ѡстѡви ни ѣдинагѡ внїти,
тѡкмѡ Пѣтрѡ ѡ Іѡннѡ ѡ Іѡквѡ, ѡ оцѡ отроковїцы ѡ мѡтере.

нв. Плѡкахсѡ же все, ѡ рыдѡхс ѣлѡ. Онѣ же рече : не
плѡчнтесѡ : не оумре (во), но спїтѣ.

нг. И рсгѡхсѡ ѣмѡ, вѣдѡше, ѡкв оумре.

нд. Онѣ же ѡзгнѡвѣ вѡнѣ всехѣ, ѡ ѣмѡ за рѡкс ѣлѡ,
возгласї, глагѡлѡ : отроковїце, востѡни.

не. И возвратїсѡ дѣхѣ ѣлѡ, ѡ воскресѣ лѣте : ѡ повелѣ
дѡти ѣ ѡсти.

нс. И двїгстѡсѡ родїтѣлѡ ѣлѡ : Онѣ же повелѣ ѡма ннко-
мѣже повѣдѡти бѣвшѡгѡ.

42. Защото имаше дъщеря единородна, като на дванадесет години, и тя бѣше на умирање. И когато отхождаше, народъ-тъ го притискаше.

43. И жена нѣкоя си що имаше крвотеченіе отъ дванадесет години, която бѣ издала на лѣкари всичкый си имотъ, и не може да ся излѣкува отъ никого,

44. Приблужи изъ отзадъ, та ся допрѣ до полъ-тъ на дрехъ-тъ му; и тозь часъ прѣстанѣ теченіе-то на крѣвь-тъ ѿ.

45. И рече Исусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? и понеже ся отричахъ всичкы, рече Петръ и които бѣхъ съ него: Наставниче, народъ-тъ тя притискать и угнѣтавать, а ты казувашъ: Кой е що ся допрѣ до мене?

46. Но Исусъ рече: Нѣкой ся допрѣ до мене; защото азъ усѣтихъ че сила излѣзе изъ мене.

47. И като видѣ жена-та че ся не укры, дойде растреперана, и припадна нему, та му исказа прѣдъ всичкый-тъ народъ за койъ причинѣ ся допрѣ до него, и какъ на часъ-тъ оздравѣ.

48. А той ѿ рече: Държай, дъще, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ.

49. И когато още говоряше, идва нѣкой си отъ начальникъ-тъ на съборище-то, и казува му: Дъщеря ти умрѣ, не трудн учитель-тъ.

50. А Исусъ като чу, отговори му, и каза: Не бой ся; тъкмо вѣрувай, и ще ся избави.

51. И когато влѣзе въ къщи, не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра и Іакова и Іоанна, още бащъ-тъ на момиче-то и майкѣ му.

52. И плачахъ всичкы и оплакувахъ го; А той рече: Не плачѣте; не е умрѣло, но спи.

53. И присмивахъ му ся, понеже знаяхъ че е умрѣло.

54. Но той испяди на вѣнъ всичкы-тъ, и хванѣ го за рѣкъ-тъ и извика, и каза: Момиче, стани.

55. И повърнахъ ся духъ-тъ му, и станѣ на часъ-тъ; и повелѣ да му даджтъ да яде.

56. И удивихъ ся родители-тъ му; а той имъ повелѣ да не кажѣтъ никому това що станѣ.

ГЛАВА Ѡ.

᠕. Возвѣвъ же Обана́десате, даде ѿмъ силъ и вла́сть на всѧ бѣсы, и на дѣси цѣлѣти :

б. И послѧ ѿхъ проповѣдати црѣтвіе Бжїе, и исцѣлѣти болящыя.

г. И рече къ нимъ : ничесѡже возміте на пѣть : ни жезла, ни пѣры, ни хлѣба, ни сребра, ни по двѣ ризѣ ѿмѣти.

д. И въ снѣже до́мъ вни́дете, тѣ прекува́йте, и ѡтѣдѧ исходи́те.

е. И е́лицы ѡше не прїемлютъ васъ, исходи́ше ѡ града тогѡ, и прахъ ѡ нѡгъ ва́шихъ ѡтрасїте, во свидѣтельство на нѧ.

ѕ. Исходи́ше же прохождахъ сквозѣ вѣси, бл҃говѣствуюше и исцѣлѣюще всю́дѧ.

з. Слышавъ же Ирѡдъ четвертовла́стникъ быва́юща ѡ негѡ всѧ : и недоумѣва́шеся, занѣ глаго́лемо бѣ ѡ нѣкихъ, ѡкѡ Іѡáннѡ воста ѡ мѣртвыхъ :

и. Ѡ нѣхъ же, ѡкѡ Ілїа іавїса : ѡ дрѡгїхъ же, ѡкѡ пророкъ е́динъ ѡ дрѣвнихъ воскре́се.

а. И рече Ирѡдъ : Іѡáнна ѡзъ оусѣкнѡхъ : кто же е́сть сей, ѡ немже ѡзъ слышѡ такѡваа ; и искаше видѣти е́гѡ.

і. И возвра́шеся Іѡли повѣдаша е́мѡ, е́лика сотвориша : и поимъ ѿхъ, ѡи́де е́динъ на мѣсто пѣсто града нарицаемагѡ Ринасаїда.

᠒. Нарѡди же разумѣвше, по немъ ідоша : и прїемъ ѿхъ, глаго́лаше ѿмъ ѡ црѣтвіи Бжїи, и трѣбующыя исцѣлѣнїа цѣлѣше.

᠓. Дѣнь же начѣтъ прекланѣтися. пристѣплше же Обана́десате рекоша е́мѡ : ѡпѡстїи нарѡдъ, да шѣдше во о́крестныя вѣси и сѣла витѣютъ, и ѡбращѡтъ кра́шно : ѡкѡ здѣ въ пѣстѣ мѣстѣ е́смь.

ГЛАВА 9.

1. И като свыка дванадесеть-тъ свои ученицы, даде имъ силъ и власть пады всицы-тъ бѣсове, и да исцѣлявать болѣсти.

2. И проводи ги да проповѣдувать царство-то Божіе, и да исцѣлявать болны-тъ.

3. И рече имъ: Не носѣте нищо за въ пѣть, ни тоягъ, ни тѣржикъ, ни хлѣбъ, ни сребро, ни то по двѣ дрехы да имате.

4. И въ който кѣщъ влѣзете, тамо сѣдѣте и отъ тамо излѣзуйте *на пѣть*.

5. И конто не вы приимать, когато излѣзувате отъ онзи градъ, отгърсѣте и прахъ-тъ отъ позѣ-тъ си за свидѣтельство противъ тѣхъ.

6. И *ты* излѣзохъ и ходяхъ отъ село на село, та проповѣдувахъ евангелие-то и исцѣлявахъ на всякъдѣ.

7. И чу Иродъ четверовластникъ всичко що бываше отъ него; и въ недоумѣніе бѣ, защото иѣкои казувахъ, че Іоаннъ е въскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ;

8. Какъ други, че Ілія ся е явилъ; а други че единъ отъ староврѣменны-тъ пророцы е въскрѣснѣлъ.

9. И рече Иродъ: Іоанна азъ носѣкохъ; но кой е тойзи за когото азъ такъизи *пыща* слушамъ? и искаше да го види.

10. И като ся завърнѣхъ апостоли-тъ *при Іисуса*, неприказахъ му все що бѣхъ сторили, и той ги зѣ *при себе си* и оттегли ся на странъ въ едно пусто мѣсто на градъ-тъ нарицаемый Внесандъ.

11. А народи-тъ като разбрахъ, подирихъ го; и той ги прие, и говоряше имъ за царство-то Божіе, и конто имахъ потрѣбъ за исцѣляваніе, исцѣляваше ги.

12. И день-тъ наченъ да прѣваля; и пристѣпихъ дванадесеть-тъ и рекохъ му: Распусти народъ-тъ, за да идѣтъ по околны-тъ села и колибы, да пощувать, и да намѣрятъ хранъ; защото тука сме въ пусто мѣсто.

гг. Речѣ же къ нимъ : дадите имъ въ ѣсти. Онѣ же рѣша : иѣсть оу насъ ваише, токму пать хлѣбъ и рѣбѣ двѣ, ѡше оубо не шѣше мы кспимъ во вса люди сѣа краина :

гд. Бѣхъ бо мжеи ѡкв пать тысащъ. речѣ же ко оученикомъ своимъ : посадите ихъ на кспы по патидесатъ.

ге. И сотвориша такъ, и посадиша ихъ вса.

гз. Приимъ же пать хлѣбъ и оубѣ рѣбѣ, возрѣвъ на нѣо, блгослови ихъ, и преломѣ, и даше оучникомъ, предложити народъ.

гд. И ѡдоша и насытишася всѣ : и взаша избывшыхъ имъ оукрѣхи кѣша дванадесате.

ге. И бысть егда молашеся единъ, съ нимъ бѣхъ оученикъ : и вопросѣ ихъ, глгола : когѣ ма глаголютъ народи быти ;

гз. Онѣ же ѡвѣщавше рѣша : Іѡанна крѣтѣла : ииѣ же Ілѣю : дрзѣи же, ѡкв прѣрокъ иѣкѣи ѡ дрѣвнихъ воскрѣсе.

гд. Речѣ же имъ : вы же когѣ ма глаголете быти ; ѡвѣщавъ же Пѣтръ речѣ : Хрѣта Бжѣа.

га. Онъ же запрѣшъ имъ, повелѣ никомъже глати сегѣ,

гв. Рѣкъ, ѡкв подоклетъ Сѣс члвческомъ многѣ пострадаѣти, и ѣкшѣнъ быти ѡ старецъ и дрѣтерѣи и книжникъ, и оубѣнъ быти, и вз третѣи дѣнь востати.

гг. Глаголаше же ко всѣмъ : ѡше ктѣ хѣщѣтъ по мѣи ити, да ѡвѣржетъ себѣ, и возметъ крѣтъ своѣи, и послѣдсетъ ми.

гд. Иже бо ѡше хѣщѣтъ дшш своѣо спасти, погубѣтъ ѡ : а иже погубѣтъ дшш своѣо менѣ ради, сѣи спасѣтъ ѡ.

ге. Чтѣ бо пользы имать члвчкъ, прихверѣтъ миръ вѣсъ, себѣ же погубѣвъ или ѡтщѣтивъ ;

гз. Иже бо ѡше постыдѣтъ менѣ и моихъ словѣсъ, сегѣ Сѣс члвческѣи постыдѣтъ, егда прѣдетъ во славѣ своѣи и Очѣи и стѣхъ Аггѣл.

13. А той имъ рече : Дайте имъ да ядѣтъ. А тѣ рекохъ : Ный пѣмамы повече отъ петъ хлѣба и двѣ рыбы, освѣнь ако бы да идемъ ный и да купимъ яденіе за всичкій-тѣ тойзи народъ.

14. Защото бѣхъ до петъ тысящи мѣжје. И рече на ученицы-тѣ си : Турѣте гы да насѣдате на купове по петдесетъ.

15. И сторихъ така, и турихъ всичкы-тѣ да насѣдате.

16. А той зѣ петъ-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, погледихъ на небо-то и благослови гы, и гы расчупи, и даваше на ученицы-тѣ си да сложать прѣдъ народъ-тѣ.

17. И ядохъ и насытихъ ся всичкы, и дигнахъ това що изостахъ отъ укрухы-тѣ, дванадесетъ коша.

18. И когато той ся моляше на самѣ, съ него бѣхъ ученицы-тѣ му; и гы попыта и рече : Кого мя казува народъ-тѣ че съмъ ?

19. А тѣ отговорихъ и рекохъ : *Едни казуватъ че си* Иоаннъ Кръститель ; а други Илія ; други пакъ че е възкрѣснѣлъ пѣвкой отъ староврѣменны-тѣ пророцы.

20. И рече имъ : А вы кого мя казувате че съмъ ? Отговори Петръ и рече : Христосъ Божій.

21. А той имъ запрѣти строго и повелѣ да не кажѣтъ това никому.

22. И каза че Сынъ челоувѣчскый трѣба много да пострада и да бѣде отхвърленъ отъ старѣйшины-тѣ и пѣрвосвященницы-тѣ и книжници-тѣ, и убитъ да бѣде, и въ третій день да възкрѣсне.

23. Казуваше още на всичкы : Ако ище пѣвкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека носи кръстъ-тѣ си всякой день, и нека мя слѣдува.

24. Защото който ище да спасе животъ-тѣ си, ще го изгуби, и който изгуби животъ-тѣ си заради мене, той ще го спасе.

25. Защото какво ся ползува челоувѣкъ, ако спечали всичкій-тѣ свѣтъ, а погуби или отщети себе си ?

26. Защото който ся усрами за мене и за думы-тѣ ми, за него ще Сынъ челоувѣчскый да ся усрами, когато дойде въ своѣхъ-тѣ славахъ и *въ славахъ-тѣ* на Отца и на святы-тѣ ангелы.

ѳз. Гл҃голю же вѣмъ воистинноу : сѣтъ нѣцыи ѿ зѣстоащихъ, ꙗже не ѡмѣтъ вкѣсѣти смѣрти, доидеже видѣтъ цр҃твїе Бж҃їе.

ѳи. Бысть же по словесѣхъ сїхъ ѡкѡ днїи Ѡсмь, ꙗ поѣмъ Петрѣ ꙗ Іѡанна ꙗ Іѡкѡва, взыде на горѣ помолїтисѣ.

ѳѡ. И бысть, ѣгда молашесѣ, видѣнїе лица ѣгѡ ѡно, ꙗ ѡдѣанїе ѣгѡ вѣло блистѣасѣ.

ѳѡ. И сѣ мѣжа двѣ сѣ нимъ гл҃голюща, ѡже вѣста Мѡѡсѣи ꙗ Илїа :

ѳѡ. Иѡвашѣ во слѣвѣ, глаголаста же ѡсходѣ ѣгѡ, ѣгоже хотѣше скончѣти во Іерлїмѣ.

ѳв. Петрѣ же ꙗ сѣщїи сѣ нимъ вѣхъ ѡтагѣни снѡмъ : оубѣждшесѣ же видѣша слѣвѣ ѣгѡ, ꙗ Ѡва мѣжа стоѣща сѣ нимъ.

ѳг. И бысть, ѣгда разг҃чїстасѣ ѿ негѡ, речѣ Петрѣ ко Іисѡ : наставниче, доврѣ ѣсть намъ зѣкѣ кѣти : ꙗ сотворїмъ сѣни трї, ѣдїнѡ текѣ, ꙗ ѣдїнѡ Мѡѡсѣови, ꙗ ѣдїнѡ Илїи : не вѣдѣши, ѣже гл҃голаше.

ѳд. Сѣ же ѣмѣ глаголющїа, бысть Ѡблакъ, ꙗ ѡсѣни ѡхъ : оуболашасѣ же, вшѣдше во Ѡблакъ.

ѳе. И глѣсъ бысть ѡз Ѡблака, глагола : сѣи ѣсть Сїхъ мої възмѡбленнїи, тогѡ послѣшайте.

ѳе. И ѣгда бысть глѣсъ, ѡврѣтесѣ Іисѣ ѣдїнѣ. ꙗ тїи оумолчаша, ꙗ никомѣже возвѣстїша вѣ тѣа днїи ничесѡже ѿ тѣхъ, ѡже видѣша.

ѳз. Бысть же вѣ прочїи дѣнь, сшѣдшымъ ѡмъ сѣ горы, срѣте ѣгѡ нарѡдѣ многѣ.

ѳи. И сѣ мѣжѣ ѡз нарѡда возопї, глагола : Оубѣтлю, молѡтисѣ, прїзри на сына моего, ѡкѡ ѣдннорѡденѣ мї ѣсть :

ѳѡ. И сѣ дѡхъ ѣмлетѣ ѣгѡ, ꙗ вшезѡнѡ вопїетѣ, ꙗ прѣжлетѣ сѣ пѣнами, ꙗ ѣдѣ ѡхѡднтѣ ѿ негѡ, сокрѣша ѣгѡ.

ѳѡ. И молїхсѣ оубѣнїкѡмъ твоїмъ, да ѡбденѣтъ ѣгѡ : ꙗ не возмогѡша.

27. И казувамъ ви истинѣ: Има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ смърть, доклѣ не видятъ царство-то Божіе.

28. И слѣдъ тѣзи думы минахъ ся до осмь дни, и зѣ съсь себе си Петра и Іоанна и Іакова, и възлѣзе на горѣ-тѣ да ся помолн.

29. И като ся моляше, измѣни ся видѣ-тѣ на лице-то му, и дрехы-тѣ му станѣхъ бѣлы и блистаяхъ.

30. И ето двама челоуѣци ся разговаряхъ съ него, и тѣ бѣхъ Моисей и Ілія,

31. Които ся явихъ въ славѣ, и говоряхъ за смърть-тѣ му, којѣто имаше *той* да испълни въ Іерусалимѣ.

32. А Петръ и онѣзи които бѣхъ съ него, бѣхъ отяготени отъ сънъ, и когато ся разбудихъ, видѣхъ славѣ-тѣ му, и двама-та мѣжіе стоящы-тѣ съ него.

33. И когато тѣ ся раздѣлихъ отъ него, Петръ рече Іисусу: Наставниче, добръ е да смы тука: и да направимъ три шатры, еднѣ за тебе, и за Моисея еднѣ, и еднѣ за Іліѣ; безъ да знае що дума.

34. И когато казуваше той това, дойде облакъ, и засѣни ги; и уплашихъ ся *ученици-тъ* като влѣзохъ тѣ въ облакъ-тѣ.

35. И станѣ гласъ изъ облака и казуваше: Тойзи е Сынъ ми възлюбленный-тѣ; него слушайте.

36. И като станѣ гласъ-тѣ, намѣри ся Іисусъ самичькъ. И тѣ мълкнѣхъ, и никому не казахъ въ онѣзи дни нищо отъ това що видѣхъ.

37. А на другый-тѣ день, когато слѣзохъ отъ горѣ-тѣ, срѣщнѣ го народъ много.

38. И ето, челоуѣкъ нѣкой отъ народа извика и казуваше: Учителю, молѣ ти ся, погледни на сына ми, защото ми е единороденъ.

39. И ето духъ го прѣхваща и отведнѣжь пици, и кѣса го така що той ся запѣня, и като го смаже, едвамъ ся отмахнува отъ него.

40. И молихъ ся на твои-тѣ ученицы да го испѣдятъ, и не могохъ.

м̄а. Өвѣщавъ же Іисъз рече: ᠒ рѡде невѣрный и развращенный, доколѣ бѣдъ въ васъ, и терпѣю вы; приведи ми сына твоего сѣмъ.

м̄в. Ещѣ же грядущи емъ, повѣрже его въсцъ и страсѣ. запрети же Іисъз дѣхови нечистому, и исцѣли отрока, и владѣ его оцѣ его.

м̄г. Дивляхъса же вси ѡ величїи Бжїи. всѣмъ же чздѣшымъ ѡ всѣхъ, ѡже твораше Іисъз, рече ко оученикомъ своимъ:

м̄д. Положите въ оушы ваши словеса сїа: ᠒нъ ко члвчческой имать предѣтиса въ рѡцѣ члвччестѣ.

м̄е. ᠒нѣ же не разсмѣша глагола сего: вѣ ко прикровенъ ѡ нихъ, да не ѡцѣтѣтъ его: и боахъса вопросити его ѡ глаголѣ семъ.

м̄с. Бниде же помышленїе въ нихъ, кто ѡхъ ващшїи вы быахъ.

м̄з. Іисъз же вѣдый помышленїе сѣцъ ѡхъ, прїемъ отрока, постави ѣ оу себѣ,

м̄и. И рече имъ: ѡже ѡще прїиметъ сїе отрока во има мое, мене прїемлетъ: и ѡже ѡще мене прїемлетъ, прїемлетъ послѣваго ма. ѡже ко меншїи ѣсть въ васъ, сїи ѣсть великъ.

м̄а. Өвѣщавъ же Іваннъз рече: наставниче, видѣхомъ нѣкоего ѡ имени твоёмъ изгонѣща вѣсы: и возвращомъ емъ, ѡкв во слѣдъ не ходитъ съ нами.

и. И рече къ немъ Іисъз: не враните: ѡже во нѣсть на вы, по васъ ѣсть.

ӣа. Бысть же егда скончавъхъса днїе восхожденїю его, и той оутверди лице свое ити во Іерлїмъ.

ӣв. И послѣ вѣстники предѣ лицемъ своимъ: и изшедше внидоша въ весь Самарѣнскъ, ѡкв да оутготоватъ емъ.

ӣг. И не прїаша его, ѡкв лице его вѣ грядущее во Іерлїмъ.

41. А Исусъ отговори и рече : О роде невѣрный и развращенный, до кога ще бѣдѣ съ васъ, и ще вы търпѣжъ ? Доведи *ми* сына си тука.

42. И той още като идяше, трѣшнѣ го бѣсѣ-тъ, и го покѣса. А Исусъ запрѣти духу нечистому, и исцѣли момче-то, и даде го на бащѣ му.

43. И удивявахъ ся всички на величіе-то Божіе. И когато ся всички чудяхъ на всичко това що правяше Исусъ, той рече на ученицы-тѣ си :

44. Вложѣте вы въ уши-тѣ си тѣзи словеса ; защото Сынъ чловѣческій ще бѣде прѣдаденъ въ чловѣчески рѣчѣ.

45. Но тѣ не разумѣвахъ тѣзи рѣчѣ, и покрита бѣ отъ тѣхъ, за да ѣмъ не разберѣтъ : и бояхъ ся да го попытатъ за тѣзи рѣчѣ.

46. И влѣзе въ тѣхъ помыслъ такъвъ : Кой ли отъ тѣхъ ще да е по голѣмъ.

47. А Исусъ като видѣ помыслъ-тъ на сѣрдце-то имъ, зѣ *одно* дѣте, и постави го при себе си ;

48. И рече имъ : Който приеме това дѣте въ мое-то име, мене приима ; и който приеме мене, приима того който мя е проводилъ ; защото който е най малкъ между всинца ви, той ще е голѣмъ.

49. А Иоаниѣ отговори и рече : Наставниче, видѣхмы нѣкого си който изгоняваше бѣсове съ твое име, и понеже не слѣдува съ насъ възбранихмы му.

50. И рече му Исусъ : Не дѣйте му възбранява ; защото който не е противу насъ, откъдѣ насъ е.

51. И когато ся испълнихъ дни-тѣ да ся възнесе, той утвърди лице-то си да пѣтува къмъ Иерусалимъ.

52. И отпрати прѣдъ себе си вѣстители, които отдохѣ и влѣзохъ въ село Самаряно да му приготвятъ *мѣсто*.

53. Но *тамъ* го не пріяхъ, защото лице-то му бѣ на пѣтуваніе къмъ Иерусалимъ.

и҃д. Видѣвше же оучици ѿ г҃вѣ, Іаковъ и Іоаннъ, рѣша : Гд҃и, хощеши ли, речѣмъ, да Огнь снидетъ съ нб҃сѣ, и потребитъ ихъ, ѿкоже и Илїа сотвори ;

и҃е. Ѡбръщася же запретїи имъ, и рече : не вѣсте, коегу дѣла естѣ вы :

и҃з. Сїиъ бо челоѣческой не прииде дѣшъ челоѣческихъ погребїти, но спасти. и и҃доша во и҃нъ вѣсь.

и҃з. Бысть же и҃дѣшымъ имъ по пг҃тї, рече и҃ккїи къ немѣ : и҃дѣ по текѣ, ѿможе ѿще и҃деши, Гд҃и.

и҃и. И рече емѣ Іисъ : лиси гд҃вины имътъ, и птицы нб҃ныя гнѣзда : Сїиъ же челоѣческой не имать гд҃ѣ главѣ подклонїти.

и҃о. Рече же ко др҃гѣмъ : ходїи въ слѣдъ менѣ. Оиъ же рече : Гд҃и, повелїи ми, (да) шѣдъ прѣжде погребѣ Оца моего.

и҃. Рече же емѣ Іисъ : встанїи мѣртвыя погребстїи своѣ мертвцы : ты же шѣдъ возвѣщай цр҃твїе Бж҃їе.

и҃а. Рече же и др҃гїи : и҃дѣ по текѣ, Гд҃и : прѣжде же повелїи ми вѣщатїса, иже сѣтъ въ домѣ моемъ.

и҃в. Рече же къ немѣ Іисъ : никтоже возложѣ рѣкъ своїѣ на рѣло, и зрѣ вспѣть, оуправленъ естѣ въ царствїи Бж҃їи.

ГЛАВА 1.

а. По сїихъ же гд҃вѣ Гд҃ь и и҃нѣхъ седмьдесятъ, и послѣ ихъ по двѣмѣ прѣд лицѣмъ своимъ, во всѣхъ градъ и мѣсто, ѿможе хотѣше самъ и҃ти.

б. Гл҃голаше же къ нимъ : жѣтва оубѣ многа, дѣлателей же малѣ : молитеса оубѣ Гд҃ишъ жѣтвѣ, да и҃зведѣтъ дѣлатели на жѣтвѣ своїѣ.

г. Идїте : сѣ азъ посылаю вы ѿкъ агнцы посредѣ волкѣмъ.

д. Не носїте влагалїца, ни пїры, ни сапогѣмъ : и никогѣ на пг҃тї цѣлѣшїте.

54. И като видѣхъ *това* ученици-тъ му Иаковъ и Иоаннъ рекохъ : Господи, искашь ли да речемъ да слѣзе огнь отъ небе-то, и да ги истрѣби, както стори и Илїя ?

55. А той ся обърнѣ, та имъ запрѣти и рече : Вы на кой сте духъ не знаете :

56. Защото Сынъ челоѣческый не е дошелъ да погуби души челоѣчески, но да спасе ; и отидохъ на друго село.

57. А като вървѣхъ, рече му иѣкой си въ пѣть-тъ : Господи, ще дойдѣ слѣдъ тебе дѣто и да идешъ.

58. И рече му Исусъ : Лисицы-тъ легла иматъ, и птицы-тъ небесны, гнѣзда ; а Сынъ челоѣческый иѣма дѣ главъ да подклони.

59. А на друго рече : Върви слѣдъ мене ; а той рече : Господи, дозволи ми да идѣ първомъ да погребѣ башъ си.

60. А Исусъ му рече : Остави мъртвы-тъ да погребѣтъ мъртвы-тъ си ; а ты иди та проповѣдувай царство-то Божіе.

61. Рече и другъ : Ще дойдѣ слѣдъ тебе, Господи ; но първомъ дозволи ми да ся опростѣ съ домашны-тъ си.

62. И рече му Исусъ ; Никой който е турилъ рѣжъ-тъ си на рало, и гледа назадъ, не е способенъ за царство-то Божіе.

ГЛАВА 10.

1. Слѣдъ това опрѣдѣли Господь и други седмдесеть, и распродови ги по двамина прѣдъ лице-то си, во всякой градъ и мѣсто дѣто имаше самъ той да иде.

2. И казуваше имъ : Жътва-та е много, а работници-тъ малко ; за това молѣте ся на Господарь-тъ на жътвѣ-тъ, да извади работници на жътвѣ-тъ си.

3. Идѣте ; ето азъ вы проваждамъ като агнета въ срѣдъ вълцы :

4. Не носѣте ни кесїѣ, ни тѣржикъ, нито обуца, и никого въ пѣть-тъ не поздравявайте.

є. Къ Оньже ѡше дѡмъ внїдете, пѣрвѣе глаголите : мїръ дѡмъ семъ.

є. И ѡше оубо вѣдетъ тѣ сынъ мїра, почїетъ на немъ мїръ вашъ : ѡше ли же нї, къ вамъ возвратїтса.

з. Къ томъ же домъ пребывайте, їдѡще и пїюще, їже сѣтъ оубо нїхъ : достѡинъ ко єсть дѣлатель мзды своеѡ : не преходите ѡзъ домъ въ домъ.

и. И въ Оньже ѡше градъ вхѡдите, и прїемлютъ вы, їдѡте предлагѡмаѡ вамъ :

ѡ. И ѡсцѣлите недѣжныѡ, иже сѣтъ въ немъ, и глголите їмъ : прїклянїса на вы царствїе Бжїе.

ї. И въ Оньже ѡше градъ вхѡдите, и не прїемлютъ васъ, їзшедше на распѣтїѡ єгѡ, рцыте :

ѡ. И прѡхъ прилѣпшїй намъ ѡ града вашегѡ, ѡтраслемъ вамъ. Обаче сїе вѣдите, їкѡ прїблїжисѡ на вы царствїе Бжїе.

ѡ. Глаголю вамъ, їкѡ Содомлянѡмъ въ день той ѡрѡдїе вѣдетъ, неже градъ томъ.

ї. Горѣ тебѣ Хоразїне, горѣ тебѣ Вїосаїдо : їкѡ ѡше въ Тѣрѣ и Сїдѡнѣ выша сїлы были бывшыѡ въ васъ, дрѣвле оубо во вретїцн и пѣнелѣ сѣдѡше покѡмнїса выша.

ѡ. Обаче Тѣрс и Сїдѡнъ ѡрѡдїе вѣдетъ на сѡдѣ, неже вамъ.

ї. И ты, Капернаѡме, иже до нѣсъ вознесїйсѡ, до ѡда низведѣшисѡ.

є. Слѡшай васъ, менѣ слѡшаетъ : и ѡметѡлїсѡ васъ, менѣ ѡметѡтса : ѡметѡлїсѡ же менѣ, ѡметѡтса послѡвшагѡ мѡ.

з. Возвратїшасѡ же сѣдмьдесѡтъ сѡ радѡстїю, глаголюще : Глї, и бѣсн повїнїютсѡ намъ ѡ имени твоѡмъ.

и. Речѣ же їмъ : вїдѣхъ сѡтанъ їкѡ мѡлнїю сѡ небесѣ спѡдша.

5. И въ който кѣщъ влѣзвате, първомъ казувайте; Миръ на тойзи домъ.

6. И ако бѣде тамъ сынъ-тъ на миръ, ще почини на него вашій-тъ миръ; ако ли не, ще ся повърне на васъ.

7. И въ тѣхъ кѣщъ сѣдѣте, и яждте и пійте *косто има* у тѣхъ; защото работникъ-тъ е достоинъ за своѣхъ-тѣ заплатѣ; недѣйте ся прѣмѣстя изъ кѣщъ въ кѣщъ.

8. И въ който градъ влѣзвате и вы прїимать, яждте косто ви прѣдлагать:

9. И исцѣлявайте болны-тѣ които сѣ въ него, и казувайте имъ: *Наближило вы е царство-то Божіе.*

10. А въ който градъ влѣзвате, и не вы прїимать, кога излѣзвате на *главы-тъ* му улицы, речѣте:

11. И прахъ-тъ, който е полъпнѣлъ по насъ отъ градъ-тъ ви, отръсвамы ви *го*; но това да знаете, че вы е наближило царство-то Божіе.

12. Казувамъ ви, че въ онзи день по леко ще бѣде *наказаніе-то* на Содомъ, нежели на тойзи градъ.

13. Горко тебѣ, Хоразинне, горко тебѣ, Вїнесаидо; защото ако да бѣхъ были въ Тиръ и Сидонъ бывши-тѣ между васъ чудеса, отдавна бы ся покаяли, сѣдяще въ вретнице и пепель.

14. Но на сѣдъ-тъ по леко ще бѣде на Тиръ и на Сидонъ, нежели на васъ.

15. И ты, Капернауме, който си ся възвысилъ до небеса, до ада ще ся смѣкнешь.

16. Който слуша васъ мене слуша; и който ся отмѣта отъ васъ, отъ мене ся отмѣта; а който ся отмѣта отъ мене, отмѣта ся отъ тогози който мя е проводилъ.

17. И върнахъ ся седмдесеть-тѣ съ радость, и казувахъ: Господи, съ твое-то име и бѣсове-тѣ ся покоряватъ намъ.

18. А той имъ рече: Видѣхъ Сатанъ че паднѣ като свѣтковица отъ небе-то.

дг. СѢ ДАЮ ВАМЪ ВЛАСТЬ НАСТАПАТИ НА ЗМІЮ, Ѣ НА СКОРПИЮ, Ѣ НА ВСЮ СИЛУ ВРАЖІЮ : Ѣ НИЧЕСОЖЕ ВАШЪ ВРЕДИТЪ.

дѣ. ОБАЧЕ О СЕМЪ НЕ РАДЪИТЕСЯ, ІАКЪ ДЪСИ ВАМЪ ПОВНИЮТСЯ : РАДЪИТЕСЯ ЖЕ, ІАКЪ ИМЕНА ВАША НАПИСАНА СЪТЬ НА НЕБЪХЪ.

дѢ. РЪ ТОЙ ЧАСЪ ВОЗРАДОВАСА ДЪХОМЪ ІІСЪ, Ѣ РЕЧЕ : ІСПОВѢДАЮТСЯ, ОЧЕ, ГДІ НЕ СЕ Ѣ ЗЕМЛІ, ІАКЪ ОУТАИЛЪ ЕСИ СІА О ПРЕМЪДРЫХЪ Ѣ РАЗЪМНЫХЪ, Ѣ ОУКРЫЛЪ ЕСИ ТА МЛНЦЕМЪ. ЕИ ОЧЕ, ІАКЪ ТАКЪ ВЪСТЬ БЛГОВОЛЕНІЕ ПРЕДЪ ТОВОЮ.

дѢ. [И ОУБРАЩАСА КО ОУЧЕНИКЪМЪ, РЕЧЕ:] ВСА МИѢ ПРЕДАНА ВЪША О ОЦА МОЕГЪ : Ѣ НИКТОЖЕ ВЪСТЬ, КТО ЕСТЬ СІА, ТОКМЪ ОЦЪ : Ѣ КТО ЕСТЬ ОЦЪ, ТОКМЪ СІА, Ѣ ЕМЪЖЕ АЩЕ ХОЩЕТЪ СІА ОУКРЫТИ.

дѢ. И ОУБРАЩАСА КО ОУЧЕНИКЪМЪ, ЕДИНЪ РЕЧЕ : БЛЖЕНИ ОЧИ ВІДАШИ, ІАЖЕ ВІДИТЕ.

дѢ. ГЛАГОЛЮ КО ВАМЪ, ІАКЪ МНОЗИ ПРРОЦЫ Ѣ ЦРІЕ ВОХОТѢША ВІДѢТИ, ІАЖЕ ВЪ ВІДИТЕ, Ѣ НЕ ВІДѢША : Ѣ СЛЫШАТИ, ІАЖЕ СЛЫШИТЕ, Ѣ НЕ СЛЫШАША.

дѢ. И СЕ ЗАКОННИКЪ ПѢКІЙ ВОСТА, ІСКУШАА ЕГО, Ѣ ГЛГОЛА : ОУЧТІЮ, ЧТО СОТВОРИВЪ ЖИВОТЪ ВѢЧНЫЙ НАСЛѢДЮ ;

дѢ. ОНЪ ЖЕ РЕЧЕ КЪ НЕМУ : ВЪ ЗАКОНѢ ЧТО ПИСАНО ЕСТЬ ; КАКЪ ЧТЕШИ ;

дѢ. ОНЪ ЖЕ ОУВѢЩАВЪ РЕЧЕ : ВОЗЛЮБИШИ ГДА БГА ТВОЕГО О ВСЕГЪ СЕРДЦА ТВОЕГЪ, Ѣ О ВСЕА ДЪШИ ТВОЕА, Ѣ ВСЕЮ КРѢПОСТІЮ ТВОЕЮ, Ѣ ВСЕМЪ ПОМЫШЛЕНІЕМЪ ТВОИМЪ : Ѣ БЛИЖИАГО СВОЕГО, ІАКЪ САМЪ СЕБЕ.

дѢ. РЕЧЕ ЖЕ ЕМУ : ПРАВЪ ОУВѢЩАЛЪ ЕСИ : СІЕ СОТВОРИ, Ѣ ЖИВЪ ВЪДЕШИ.

дѢ. ОНЪ ЖЕ ХОТА ОУПРАВДІТИСА САМЪ, РЕЧЕ КО ІІСЪ : Ѣ КТО ЕСТЬ БЛИЖИИ МОИ ;

дѢ. ОУВѢЩАВЪ ЖЕ ІІСЪ РЕЧЕ : ЧЕЛОВѢКЪ ПѢКІЙ СХОЖДАШЕ О ІЕРУСАИМА ВО ІЕРИХОНЪ, Ѣ ВЪ РАЗБОЙНИКИ ВПАДЕ, ІАЖЕ СОВЛЕКШЕ ЕГО, Ѣ ІЗЪВЫ ВОЗЛОЖШЕ ОУДИША, ОСТАВШЕ ЕДВА ЖИВА СЪЩА.

19. Ето, давамъ ви власть да настѣпувате на змиѣ и на скорпиѣ, и надъ всякъ силѣ вражіѣ; и нищо нѣма да ви повреди.

20. Но на това недѣйте ся радува, че духове-тѣ ся покоряватъ вамъ; а радувайте ся повече, защото имена-та ваши сѣ написаны на небеса.

21. Въ тойзи часъ възрадува ся духомъ Іисусъ, и рече: Благодарѣ ти, Отче, Господи на небе-то и на земѣ-тѣ, че си утаилъ това отъ мудры и разумны, и открылъ си го на младенцы; ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.

22. Всичко ми е прѣдано отъ Отца ми; и освѣтъ Отца никой другъ не знае кой е Сынъ-тѣ, и кой е Отецъ *никой другъ не знае* тѣмко Сынъ-тѣ, и *онзи*, комуто бы рачилъ Сынъ-тѣ да го открие.

23. Обърнѣ ся послѣ особно къмъ ученицы-тѣ, и рече: Блажены очи-тѣ, които виждатъ това което вы видите.

24. Защото ви казувамъ, че мнозина пророци и царіе пожелахъ да видятъ това което вы виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ това що чувате, и не сѣ чули.

25. И ето, нѣкой законникъ станѣ да го испытыва, и казуваше: Учителю, какво да правѣ за да наслѣдѣ животь вѣчный?

26. А той му рече: Въ законъ-тѣ що е писано? какъ четешъ?

27. И той отговори, и рече: Да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ всичкѣ-тѣ си душѣ, и съсъ всичкѣ-тѣ си силѣ, и съсъ всякъ-тѣ си умъ, и ближняго твоего както самага себе си.

28. И рече му: Право си отвѣщаль; това прави и ще бѣдешъ живъ.

29. Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече Іисусу: И кой е ближній мой?

30. *На това* отговори Іисусъ и рече: Человѣкъ нѣкой слѣзуваше отъ Іерусалимъ въ Іерихонъ, и налѣтъ на разбойницы, които като го обрэхъ и наранихъ, отидохъ си и *го* оставихъ полумъртъвъ.

лѧ. По слѣчаю же свѣщенникѡ нѣкїи сѡждѡше пѣтѣмѡ тѣмѡ, и вїдѣвѡ ѣгò, мимоїде.

лѡ. Такожде же и левїтѡ, бѣвѡ на томѡ мѣстѣ, прїшедѡ и вїдѣвѡ, мимоїде.

лѧ. Самарѧнїнѡ же нѣкто градѣи, прїїде наđ негò, и вїдѣвѡ ѣгò, милосѣрдова :

лѡ. И прїстѣпль ѡбвѡзѡ стрѣпы ѣгò, возлївалѡ мѧсло и вїно : всадївѡ же ѣгò на свої скòтѡ, прїведе ѣгò вѡ гостїнницѡ, и прїлѣжѡ ѣмѡ.

лѧ. И настрїѡ иѡшедѡ, иѡемѡ двѡ срѣбреника, даде гостїнникѡ, и рече ѣмѡ : прїлѣжї ѣмѡ : и, ѣже ѡще прїнѡди-вѣши, ѡзѡ, ѣгдѡ возврѡцїсѡ, воздѡмѡ тї.

лѡ. Ктò оубò ѡ тѣхѡ трїехѡ блїжїи мнїтїсѡ бѣти впадшемѡ вѡ разбòйникї ;

лѡ. Онѡ же рече : сотворївїи мїлòсть сѡ нїмѡ. рече же ѣмѡ иїсѡ : иди, и тѡ творї такожде.

лѧ. Бѣсть же ходѡщїмѡ иїмѡ, и сѧмѡ внїде вѡ весь нѣкѡсїю : женѡ же нѣкаѡ иїменѡмѡ Мѧрѡѡ прїѡтѡ ѣгò вѡ дòмѡ свої.

лѧ. И сестрѡ ѣи вѣ, нарицѡемаѡ Мѧрїѡ, ѡже и сѣдши при ногѡ иїсовѡ, слѡшѡше слòво ѣгò.

лѧ. Мѧрѡѡ же мòлѡвѡше ѡ мнòзѣ слѡжѣѣ : стѡвши же рече : Гдї, не врежѣши ли, ѡкѡ сестрѡ моѡ ѣдїнѡ мѡ ѡстѡви слѡжїти ; рцї оубò ѣи, да мї помòжетѡ.

лѧ. Ѡвѣщїѡвѡ же иїсѡ рече ѣи : Мѧрѡѡ, Мѧрѡѡ, печѡшїсѡ и мòлѡвїши ѡ мнòзѣ :

лѡ. ѣдїно же ѣсть на потрѣбѡ. Мѧрїѡ же блѡгїю чѡсть иѡзвѡ, ѡже не ѡїметсѡ ѡ неѡ.

ГЛАВА ѿ.

ѧ. И бѣсть внѣгдѡ бѣти ѣмѡ на мѣстѣ нѣкòемѡ молѡщїсѡ, и ѡкѡ престѡ, рече нѣкїи ѡ оуб̀ченїкѡ ѣгò кѡ немѡ : Гдї, насчї ны молїтїсѡ, ѡкоже и иѡвѡннѡ насчї оуб̀ченикї своѡ.

31. А по случаю нѣкой си священникъ слѣзуваше по него пѣтъ : и като го видѣ, минѣ отъ срѣщѣ и заминѣ.

32. Подобно и Левитъ нѣкой, като стигнѣ на това мѣсто, дойде, видѣ, минѣ отъ срѣщѣ и заминѣ.

33. Но единѣ Самарянинѣ като пѣтуваше, дойде до него, и като го видѣ смилѣ ся,

34. И пристѣпи та прѣвѣрза раны-тѣ му, като възливаше масло и вино ; послѣ го въскачи на добытѣкъ-тѣ си, та го занесе въ гостинницѣ-тѣ, и пригоди му.

35. И на утрѣшній-тѣ день когато си походяше, извади та даде два динарія гостиннику, и рече му : Пригодявай му : и каквото повече иждивишь, азъ на връщаніе ще ти платѣ.

36. И тѣй отъ тѣзи трима-та кой ти ся вижда да е былѣ ближнѣ на испаднѣмый-тѣ въ разбойницы-тѣ ?

37. А той рече : Тойзи който му стори милость. Тогдазъ Исусѣ му рече : Иди и ты така прави.

38. И въ отиваніе-то имѣ влѣзе Исусѣ въ нѣкое село : и жена нѣкой си на име Марѣа, прія го у домѣ-тѣ си.

39. И тя имаше сестрѣ нарицаемѣ Маріѣ, която бѣ сѣднѣла до нозѣ-тѣ Исусовы, и слушаше слово-то негово.

40. А Марѣа ся мѣлваше за много-то слугуваніе ; и застанѣ та рече : Господи, не брежишь ли, че сестра ми мя остави самѣ да слугувамѣ ? речи ѣ прочее да ми помогне.

41. Отговори Исусѣ, и рече ѣ : Марѣо, Марѣо, грижишь ся и мѣлвишь ся за много нѣща :

42. Но едно е потрѣбно : А Марія избра добрѣ-тѣ часть, която нѣма да ся отъмне отъ неѣ.

ГЛАВА 11.

1. И когато бѣ той на едно мѣсто та ся моляше, като прѣстанѣ, рече му нѣкой си отъ ученицы-тѣ му : Господи, научи ны да ся молимѣ, както и Иоаннѣ е научилѣ ученицы-тѣ си.

Ѣ. Рече же ѿмъ : ѣгда молишася, глгоите : Оче нашъ, ѿже на нбсѣхъ, да сватишася ѿма твоё : да прїидетъ царствїе твоё : да вѣдетъ вола твоа, ѿкѡ на нбсѣ, ѿ на землѣ :

Г. Хлѣбъ нашъ насѣщный подавай намъ на всахъ день :

Д. И встави намъ грѣхѣ наша, ѿбо ѿ сами встави намъ всакомъ должникѣ нашемъ : ѿ не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Е. И рече къ нимъ : кто ѡ насъ ѿмать дрѣга, ѿ ѿдетъ къ немъ въ полѣнощи, ѿ речетъ емъ : дрѣже, даждь ми взаймъ три хлѣбы :

Б. Понѣже дрѣгъ прїиде съ пѣти ко мнѣ, ѿ не ѿмамъ чесѡ предложити емъ :

З. И той ѿвнѣтръ ѡвѣщавъ речетъ : не твори ми трѣды : оубже двѣри затворены сѣтъ, ѿ дѣти моа со мною на лѡжи сѣтъ : ѿ не могъ воставъ дати тебѣ.

И. Глаголю же вамъ : ѿще ѿ не дастъ емъ воставъ, занѣ дрѣгъ емъ ѣсть : но за безѡчство егѡ, воставъ дастъ емъ, елика трѣбуетъ.

К. И ѡзъ вамъ глаголю : просїте, ѿ дастся вамъ : ищїте, ѿ вѣршете : толцїте, ѿ ѡверзетса вамъ.

Л. Исакъ во просаѣ прїемлетъ : ѿ ищаѣ ѡверѣтаетъ : ѿ толкѡщемъ ѡверзетса.

41. Котораго же насъ оца воспрѡситъ сїхъ хлѣва, еда камень подастъ емъ ; ѿли рыбы, еда въ рыбы мѣсто змїю подастъ емъ ;

42. Или ѿще попроситъ ианца, еда подастъ емъ скорпїю ;

43. ѿще оубко вы слы сѣше, оумѣете даднїа блага дати чадомъ вашимъ : кольми паче оцъ, ѿже съ нбсѣ, дастъ дѣа сѣаго просащымъ оуб негѡ.

44. И вѣ ѿгона вѣса, ѿ той вѣ нѣмъ : вѣсть же вѣс ѿшѣдшъ, проглагола нѣмѣй : ѿ дивншася народи.

45. Ищцы же ѡ нихъ рѣша : ѡ веелзевѣлѣ князѣ вѣсовствѣмъ ѿгонитъ вѣсы.

2. А той имъ рече: Когато ся молите думайте: Отче нашъ, който си на небеса, да ся свети име-то твое, да дойде царство-то твое, да бжде воля-та твоя, както на небе-то, така и на земѣ-тѣ;

3. Хлѣбъ-тъ нашъ насѣщный давай ни го всякой день:

4. И прости ни грѣхове-тѣ ни; защото и ный прощаваме на всякой нашъ длѣжникъ; и не въведи насъ въ искушеніе, но избави насъ отъ лукаваго.

5. И рече имъ: Кой отъ васъ ако бы ималъ пріятель, и отиде при него по срѣдъ нощь, и му каже; Друзе, дай ми на заемъ три хлѣба;

6. Понеже единъ пріятель ми дойде отъ пѣть, и нѣмамъ какво да сложъ прѣдъ него:

7. А той да отговори извѣтрѣ и да каже: Не дѣй ми досажда; врата-та сѣ вече затворены, и дѣца-та ми сѣ на легло-то съ мене, не могъ да станѣ да ти дамъ.

8. Казувамъ ви: Че ако не стане да му даде защото му е пріятель, то поне за неговѣ-тѣ безочливость ще стане и ще му даде колкото му трѣбува.

9. И азъ ви казувамъ: Ищѣте и ще ви ся даде; търсѣте и ще намерите; хлопайте и ще ви ся отвори.

10. Защото всякой който ище пріима; и който търси намира; и който хлопа, ще му ся отвори.

11. И отъ васъ кой е тойзи баща, щото ако му поище сынъ му хлѣбъ, а той да му даде камъкъ? Или ако му поище рыбъ, намѣсто рыбъ змиѣ ли ще му даде?

12. Или ако бы поискалъ яйце, да ли скорпійѣ ще му даде?

13. И тѣй когато вы, лукави както сте, знаете да давате добры даванія на чада-та си; колко повече Отецъ небесный ще даде Духа Святаго на онѣзи които просятъ отъ него.

14. И испѣждаше одного бѣса който бѣше нѣмъ; и като излѣзе бѣсъ-тъ, проговори нѣмый-тъ, и почуди ся народъ-тъ.

15. А нѣкои отъ тѣхъ рекохъ: Чрѣзь Веелзевула князя на бѣсове-тѣ испѣжда бѣсове-тѣ.

ѿ. Дрѣзѣи же ѿскрѣшающе, знаменїа ѿ негѡ ѿскрѣхс сз нѣсѣ.

зѣ. Оуз же вѣдый помышленїа ѿхз, речѣ ѿмз: всако црѣтво само вз себѣ раздѣлаася записѣтетз: ѿ домз на домз, падаетз.

ѿѣ. Ише же ѿ сатана самз вз себѣ раздѣлїса, какѡ станаетз царство ѿгѡ; ꙗкоже глаголете, ѡ веелзевѣлѣ ѿзгонѣша ма бѣсы.

ѿѣ. Ише же ѿзз ѡ веелзевѣлѣ ѿзгонїѡ бѣсы, сынове ваши ѡ комз ѿзгонятз; сегѡ ради тїи вѣдѣтз вамз сзѡѿѿ.

ѣ. Ише ли же ѡ перстѣ Бжїи ѿзгонїѡ бѣсы, оубо постиже на васз царствїе Бжїе.

ѣа. Егда крѣпкїи воуоружївса хранїтз свої дворз, во смїренїи сѣть ѿмѣнїа ѿгѡ:

ѣв. Егда же крѣпкїи ѿгѡ нашѣдз покѣдїтз ѿгѡ, все орсжїе ѿгѡ возметз, на неже оуповаше, ѿ корысть ѿгѡ раздѣетз.

ѣг. Иже нѣсть со мнїю, на ма ѣсть: ѿ ѿже не собїраетз со мнїю, расточѣетз.

ѣд. Егда же нечїстїи дѣхз ѿзыдетз ѡ члѣвѣка, преходїтз сквозѣ безвѣднѣа мѣста, ѿщѣа покѡа: ѿ не ѡврѣтѣа, глаголетз: возвращѣса вз домз мої, ѡнїюдѣже ѿзыдѡхз.

ѣе. И прїшѣдз ѡврѣщетз ѿ пометѣнз ѿ оукрѣшенз.

ѣс. Тогда ѿдетз ѿ поїметз седмѣ дрѣгїхз дѣхѡвз горшїхз себѣ, ѿ вшѣдше живѣтз тѣ: ѿ бывѣютз послѣднѣа члѣвѣкз томѣ гѡрша пѣрвѡхз.

ѣз. Бїсть же егда глаголаше сїѡ, воздвїгши нѣккаа женѣа глѣсз ѡ народа, речѣ ѿмѣ: блжѣно чрѣво носївшее тѣ, ѿ сосцѣа, ꙗже ѣси ссѣлз.

ѣи. Оуз же речѣ: тѣмже оубо блжѣнїи слышѣнїи слѡво Бжїе, ѿ хранѣнїи ѣ.

ѣѡ. Парѡдїмз же собїраїющїмса начѣтз глѣти: рѡдз сѣї

16. А други, искушающе го искахъ отъ него знаменіе отъ небе-то.

17. Но той като знаяше помыслы-тъ имъ, рече имъ: Всяко царство раздѣлено противъ себе си запусътва, и домъ *раздѣленъ* противъ себе си пада.

18. *Тѣй* и сатана ако ся раздѣли самъ си противъ себе си, какъ ще устои царство-то му? понеже казувате че азъ изгонявамъ бѣсове-тъ чрѣзъ Веелзевула.

19. И ако азъ изгонявамъ бѣсове-тъ чрѣзъ Веелзевула, сынове-тъ ви чрѣзъ кого гы изгонявать? За това тѣ ще ви бѣдѣтъ сѣдници.

20. Ако ли азъ съ Божій пѣръстъ изгонявамъ бѣсове-тъ, то е настигнѣло на васъ царство-то Божіе.

21. Когато крѣпкій-тъ оборъженъ варди дворъ-тъ си, имѣніе-то му е въ безопасность.

22. Но когато по крѣпкій-тъ отъ него нападне та го побѣди, зема му всеоръжіе-то на което ся е надѣялъ, и расподѣля неговъ-тъ обиръ.

23. Който не е съ мене, противъ мене е, и който не събира заедно съ мене, той распылява.

24. Когато нечистый-тъ духъ излѣзе изъ челоуѣка, обхожда по безводны мѣста и търси спокойствіе; и като не намѣри, казува: Да ся завърнѣ въ домъ-тъ си отъ дѣто излѣзохъ.

25. И като дойде намѣрва го пометенъ и украсенъ.

26. Тогазъ отхожда и зема съ него си други седмь духове, отъ себе си по лукавы, и влѣзувать и живѣютъ тамъ; и сетно-то състояніе на оногось челоуѣка бѣва по лошо отъ първо-то.

27. И когато той говоряше това, една жена отъ народа въздигнѣ гласъ и рече му: Блажена утроба-та която тя е носила, и съсцитъ, които си сукалъ.

28. А той рече: Още по блажени сѣ копто слушать слово-то Божіе и го пазять.

29. А когато ся събираше народъ-тъ, наченъ да говори: Тойзи

лскавз ѣсть: знаменїа ѿшегъ, ѿ знаменїе не дагса ѣмъ, токъмъ знаменїе ѿны пророка.

л. Иакоже во бысть ѿна знаменїе Пїневїтѡмъ, такъ вѣдетъ ѿ сїиъ члвчческой рѡдъ семъ.

ла. Пїнца южскаа востанетъ на сѣдъ съ мѣжи рѡда сегѡ, ѿ ѡсѣдѣтъ ѿхъ: іакъ прїиде ѡ конѣцъ землї слышати премѣдрость Соломѡновъ: ѿ сѣ множае Соломѡна заѣ.

лв. Мѣжїе Пїневїтстїи востанетъ на сѣдъ съ рѡдомъ сїмъ, ѿ ѡсѣдѣтъ ѿ: іакъ покѡшася проповѣдїю ѿниною: ѿ сѣ множае ѿны заѣ.

лг. Пиктоже (оѣкѡ) свѣтїльника вжѣгъ, въ скрѡвѣ полагаѣтъ, ни подъ спѣдомъ, но на свѣщницѣ, да вхѡдѣшїи свѣтъ видѣтъ.

лд. Свѣтїльникъ тѣлъ ѣсть Ѧко: ѣгда оѣво Ѧко твоѣ прѡсто вѣдетъ, все тѣло твоѣ свѣтло вѣдетъ: ѣгда же лскаво вѣдетъ, ѿ тѣло твоѣ тѣмно.

ле. Блюди оѣво, ѣда свѣтъ, ѿже въ тебѣ, тма ѣсть:

лс. Ише во тѣло твоѣ все свѣтло, не ѿмыїи ѿкїа части тѣмны: вѣдетъ свѣтло все, іакоже, ѣгда свѣтїльникъ блистанїемъ просвѣщѣетъ тѣ.

лз. Ѧгда же глголаше, молѡше ѣго Фарїсїей ѿкїї, да ѡвѣдѣетъ оѣ негѡ: вшѣдъ же возлежѣ.

лн. Фарїсїей же видѣвъ дивїса, іакъ не прѣжде крестїса прѣжде ѡвѣда.

ло. Речѣ же Гдѣ къ немъ: нынѣ въ Фарїсїеѣ внѣшная стклѡницы ѿ блюда ѡчищѣете, внѣтреннее же ваше полно гравлѣнїа ѣсть ѿ лскавства.

лм. Пезѣмїи, не ѿже ли сотвори внѣшнее, ѿ внѣтреннее сотвориѡхъ ѣсть;

ла. Ѧбѡче ѡ сѣщїхъ дадїте мїлостыню: ѿ сѣ всѡ чїста вамъ вѣдѣтъ.

родъ е лукавъ; знаменіе ище, и *друго* знаменіе нѣма да му ся даде, освѣнъ знаменіе-то на пророка Іонѣ.

30. Защото както Іона станѣ знаменіе на Ниневійцы-тѣ, така ще и Сыиъ челоувѣческый на тойзи родъ *знаменіе* да бѣде.

31. Царица-та Южна ще вѣстане на сѣдѣ-тѣ съ челоувѣцы-тѣ на тойзи родъ, и ще ги осѣди; защото отъ краища-та на земѣ-тѣ дойде да чуе мѣдрость-тѣ Соломоновѣ; и ето тука е повече отъ Соломона.

32. Мѣжје-тѣ Ниневійскы ще вѣстанѣтъ на сѣдѣ-тѣ съ тойзи родъ, и ще го осѣдятъ; защото тѣ ся покаяхѣ чрѣзъ Іоновѣ-тѣ проповѣдъ; и ето, тука е повече отъ Іонѣ.

33. И никой не запалѣ свѣщъ да ѣж тури на скрышно мѣсто, нито подъ шиникъ, но на свѣтилникъ, за да виждатъ свѣтеніе-то конто влѣзуватъ.

34. Свѣтило на тѣло-то е око-то: и тѣй кога е око-то ти чисто, и всичко-то твое тѣло е освѣтлено, а кога е лукаво, и тѣло-то ти е тъмно.

35. За то внимавай да не бы видѣнна-та която е въ тебе да е тъмнина.

36. Ако прочее всичко-то твое тѣло е освѣтлено, и нѣма нѣкоѣтъ тъмнѣ часть, то ще всичко освѣтлено да бѣде, както кога тя свѣтило-то освѣтѣва съсь сїяніе-то си.

37. И като говорѣше *това*, нѣкой си Фарисей го умоляваше да обѣдува въ неговѣ-тѣ домѣ, и той влѣзе и сѣднѣ на трапезѣ-тѣ.

38. А Фарисей-тѣ като го видѣ че не ся омы прѣди яденіе-то, почуди ся.

39. И Господь му рече: Сега вы Фарисей-тѣ вѣишно-то на чашѣ-тѣ и на паницѣ-тѣ очистѣте; а вѣтрѣшно-то ви е пълно съ грабежъ и лукавство.

40. Безумни! тойзи който е направилъ вѣишно-то, не е ли направилъ и вѣтрѣшно-то?

41. Но отъ това що имате дайте милостынѣ, и ето всичко ще бѣде за васъ чисто.

11в. Но горе вамъ Фарисеумъ, ꙗкѡ ѡдесѣтствуете ѡ мѣтвы и пиғана и всѣкагѡ зѣлїа, и мимоходите сѣдъ и любовь Бжїю: сїѧ подобаше сотворїти, и Оубѣхъ не ѡста-
вляти.

11г. Горе вамъ Фарисеумъ, ꙗкѡ любите председѣнїа на сонмищехъ, и цѣлованїа на торжищехъ.

11д. Горе вамъ книжницы и Фарисеѣ лицемѣри, ꙗкѡ естѣ ꙗкѡ грѣби невѣдомн, и члвѣцы ходящїи верхѣ не вѣдатъ.

11е. Ծвѣщавъ же иѣкїи ѡ законникъ рече ѣмѣ: Оучителю, сїѧ гл҃гола и намъ досаждаешн.

11с. Оубѣ же рече: и вамъ законникумъ горе, ꙗкѡ накладаете на чловѣкн времена не оудѣбь носїма, и самн едїнѣмъ перстомъ вашнмъ не прикасаетеса временѣмъ.

11з. Горе вамъ, ꙗкѡ зиждете грѣбы прорѡкъ, Оубѣ же вашн и збїша иѣхъ.

11и. Оубѣ свидѣльствуете и совлаговолитѣ дѣлѡмъ Оубѣ вашнхъ: ꙗкѡ тїи оубѣ и збїша иѣхъ, вы же зиждете иѣхъ грѣбы.

11о. Сегѡ радн и премѣдрость Бжїа рече: послѣдъ вх ииѣхъ прѣрѡкн и аплы, и ѡ нїхъ оубїотъ и и зженѣтъ:

и. Да взыщетса кровь всѣхъ прорѡкъ, проливѣемѣ ѡ сложенїа мїра, ѡ рѣда сегѡ,

иѧ. Ծ кровѣ Авелѣ, да же до кровѣ Захарїи погнбшагѡ междѣ олтарѣмъ и храмѡмъ. Еи, гл҃голю вамъ, взыщетса ѡ рѣда сегѡ.

иѡ. Горе вамъ законникумъ, ꙗкѡ взѣсте ключь раззѣнїа: самн не внидѣсте, и вхѡдящымъ возбранїсте.

иѣ. Гл҃голющъ же ѣмѣ сїѧ кх иимъ, начѣша книжницы и Фарисеѣ вѣднѣ гнѣватнса на нь, и престѣти ѣгѡ ѡ мнѡзѣ,

иѧ. Лѣющѣ ѣгѡ, ищнщѣ оублѡвїти иѣчто ѡ оубѣ ѣгѡ, да на нь возглаголютъ.

42. Но горко на васъ Фарисен-тъ, защото давате десетъкъ отъ мятвъ-тъ, отъ рутъ-тъ и отъ всяко зеліе, и небрежите сѣдѣ-тъ и любовь-тъ Божіѣхъ. Това трѣбаше да правите, и онова да не оставяте.

43. Горко вамъ Фарисен, защото обычате прѣдсѣданія-та въ съборища-та и поздравенія-та въ пазары-тъ.

44. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицемѣри, защото сте като гробове които не личатъ, и чловѣци-тъ които ходятъ отгорѣ не знайтъ.

45. И отговори нѣкой отъ законници-тъ и рече му: Учителю, това като казувашъ и насъ коришь.

46. А той рече: Горко и на васъ законници-тъ, защото натоваряте на чловѣци-тъ бремена тежки за посяніе, и вы што съ единъ пьръстъ не ся допирате до бремена-та.

47. Горко вамъ, защото зидате памятници-тъ на пророцы-тъ, а баци-тъ ви ги убихъ.

48. И тѣй свидѣлствувате и вы и сонзволювате на дѣла-та на баци-тъ си; защото тѣ ги убихъ, а вы имъ памятници-тъ зидате;

49. За това и прѣмудрость-та Божія рече: Ще имъ проводѣхъ пророцы и апостолы, и отъ тѣхъ ще убійтъ и изгонятъ;

50. За да ся придири отъ тойзи родъ кръвь-та на всички-тъ пророцы, която е проливана отъ какъ ся е свѣтъ-тъ създалъ,

51. Отъ кръвь-тъ на Авеля, до кръвь-тъ на Захаріѣхъ убитаго между олтарь-тъ и храмъ-тъ; ей, казувамъ ви, ще да ся придири отъ тойзи родъ.

52. Горко на васъ законници-тъ, защото зѣхте ключъ-тъ на знапіе-то; и сами не влѣзохте, а че и на тѣзи които щѣхъ да влѣзтъ възбранихте.

53. И когато имъ казуваше той това, книжници-тъ и Фарисен-тъ наченѣхъ твърдѣ да ся ярятъ и да изваждатъ изъ уста-та му отвѣты за много нѣща.

54. Като го причакувахъ, и търсахъ да уловятъ нѣщо отъ уста-та му, за да го обвинятъ.

ГЛАВА ЁІ.

а. О нѣже собравшымся тмама народа, ѿкв попираѣти дрѣгѣ дрѣга, начатѣ глаголати оучѣнкѣмъ своимъ первѣе: внимайте себѣ ѿ кваса фарїсейска, ѣже ѣсть лицемѣрїе.

б. Ничтоже бо покровено ѣсть, ѣже не ѡкрыетса, ѿ тайно, ѣже не оуразумѣтса.

г. Зане, ѣлика во тмѣ рѣсте, во свѣтѣ оуслышатса: ѿ ѣже ко оуѣхъ глаголасте во храмѣхъ, проповѣстса на кровѣхъ.

д. Глаголю же вамъ дрѣгѣмъ своимъ: не оубойтеса ѿ оубивающихъ тѣло, ѿ потомъ не могѣющихъ лишише что сотворити.

е. Сказью же вамъ, когѡ оубойтеса: оубойтеса имѡщиагъ власть по оубѣенїи, во рещїи въ дѣбрь Сгненнїю: ѣи, глаголю вамъ, тогѡ оубойтеса.

ж. Не пать ли птицъ цѣвїтса пѣвизема двѣма; ѿ ни едина ѿ нихъ неѣсть забвена предъ Бгѡмъ:

з. Но ѿ власи главы вашеа вси изочтени сѣтъ. не оубойтеса оубо: мнозѣхъ птицъ оуиши ѣстѣ вы.

и. Глаголю же вамъ: всакъ, ѿже ѡще исповѣсть ма предъ человекѣи, ѿ сїѣ человекескїи исповѣсть егѡ предъ Англы Бжїими:

д. А ѡвергїиса мене предъ человекѣи, ѡверженъ вѣдетъ предъ Англы Бжїими.

г. И всакъ, ѿже речѣтъ слово на сїѣ человекескаго, ѡставитса емѡ: а на стѣго Дха хѡлвшемъ не ѡстантса.

а. Егда же приведѣтъ вы на собѡрища ѿ власти ѿ владычества, не пецытеса, какъ ѿли что ѡвѣщѣете, ѿли что речѣте:

б. Стѣи бо Дхъ насчитъ вы въ той часъ, ѿже подѡбѣтъ рещїи.

ГЛАВА 12.

1. Между това като ся събрахъ много тысящи народъ, толкозъ щото едни други ся тѣпчахъ, наченъ да говори на ученицы-тѣ си: Най първо пазѣте себе си отъ квасъ-тѣ Фарисейскый, който е лицемеріе.

2. *Защото* нѣма нищо покрито, което да ся не открие, и тайно, което да ся не знае.

3. За това колкото говорихте въ тѣмнинѣ, на видѣло ще ся чуе: и каквото сте казали на ухо въ скрышны-тѣ стан, отъ горѣ на покрывъ-тѣ ще ся проповѣда.

4. А на васъ мои-тѣ прїатели казувамъ: Не бойте ся отъ тѣзи които убивать тѣло-то, и които слѣдъ това не могатъ повече нищо да направять.

5. Но ще ви обадѣтъ отъ кого да ся бонте; бойте ся отъ оногозъ който слѣдъ убиваніе-то има власть да хвърли въ пѣкъль-тѣ; ей, казувамъ ви, отъ него да ся бонте.

6. Не ся ли продаватъ петъ врабчета за два ассарія? и ни едно отъ тѣхъ не е забравено прѣдъ Бога;

7. Но и косми-тѣ на главѣ-тѣ ви всичкы-тѣ сѣ изброени. И така не бойте ся; вы сте отъ много врабчета по добри.

8. И пакъ ви казувамъ че всякой който мя исповѣда прѣдъ чловѣцы-тѣ, и Сынъ чловѣческый ще го исповѣда прѣдъ ангелы-тѣ Божїи.

9. А който ся отрече отъ мене прѣдъ чловѣцы-тѣ, отреченъ ще бѣде прѣдъ ангелы-тѣ Божїи.

10. И всякой що бы казалъ рѣчь на връхъ Сына чловѣческаго, ще му ся прости: но който рече хулѣ противъ Духа Святаго, нѣма да му ся прости.

11. И кога вы приведѣтъ на съборища-та и *прѣдъ* началства-та и власти-тѣ, не дѣйте ся грижи какъ или какво ще ся отговорите, или какво ще речете:

12. *Защото* Духъ Святый ще вы научи въ истый-тѣ часъ що трѣба да речете.

ѳі. Речѣ же ѣмѡ нѣкѣи ѡ народа: Оучителю, рцы братѡ моемѡ раздѣлити со мною достоаніе.

ѳі. Онѡ же речѣ ѣмѡ: человекѣ, кто ма постави сѣдѣю или дѣлителя надъ вами;

ѳі. Речѣ же кѡ нимѡ: блюдите и хранитеса ѡ лихоимства: ѳакѡ не ѡ избытка комѡ животѡ ѣгѡ ѣсть ѡ имѣніа ѣгѡ.

ѳі. Речѣ же прѣтчѡ кѡ нимѡ, глагола: человекѡ нѣкоемѡ богатѡ оубоузиса нѣва:

ѳі. И мыслаше въ себѣ, глагола: что сотворю, ѳакѡ не имамѡ гдѣ собрати плодовѡ моихѡ;

ѳі. И речѣ: сѣ сотворю: разорю житницы моа, и большыа созиждѡ, и соберѡ тѡ вса жѣта моа, и благала моа:

ѳі. И рекѡ душѣ моеѣ: душѣ, имашаи многа блага, лежаша на лѣта многа: почивай, ѳаждь, пей, веселиса.

ѳі. Речѣ же ѣмѡ Бгѡ: безъмне, въ сѣю ношь дѡшѡ твою истажѡтѡ ѡ тебе: а ѳакѡ оуботѡвалѡ ѣсѣ, комѡ вѡдѡтѡ;

ѳі. Таѡкѡ собираѣи себѣ, а не въ Бга богатѣа.

ѳв. Речѣ же ко оученикомѡ своимѡ: сегѡ ради глаголю вамѡ: не пецытеса дѡшѣю вашею, что ѳаете: ни тѣломѡ, во что ѡблечѣтеса.

ѳв. Дѡша больши ѣсть пиши, и тѣло одѣждѡ.

ѳв. Смотрите врѡнѡ, ѳакѡ не сѣютѡ, ни жѣтѡтѡ: имже нѣсть сокровища, ни житницы, и Бгѡ питѡетѡ ихѡ: кольми пачѣ вы ѣстѣ лѡчши птицѡ;

ѳв. Кто же ѡ васѡ пекѣисѡ можѣтѡ приложити вѡзрастѡ своемѡ лѡкоть ѣдинѡ;

ѳв. Аще оубо ни мала чесѡ можѣте, что ѡ прочимѡ печѣтеса;

13. И рече му нѣкой си отъ народъ-тъ : Учителю, речи на брата ми да раздѣли съ мене наслѣдіе-то.

14. А той му рече : Человѣче, кой мя е поставилъ съдникъ или дѣлитель надъ васъ ?

15. И рече имъ : Гледайте и пазѣте ся отъ любостыжаніе-то ; защото ако има нѣкой прѣмногъ, животъ-тъ му не ся състои отъ имотъ-тъ му.

16. И рече имъ притчѣ, и казуваше : На нѣкой си богатъ человекъ нива-та му дадохъ много плодъ.

17. И мысляше си въ себе си и думаше : Какво да сторѣхъ ? защото нѣмамъ дѣ да съберѣхъ плодове-тъ си.

18. И рече : Това ще да сторѣхъ ; да съборѣхъ житници-тъ си, и да съградѣхъ по голѣмы, и да съберѣхъ тамъ всицы-тъ си жита и имотъ-тъ си.

19. И да рекъ на душѣ-тъ си : Душе, имашъ много пригоды вложены за много години ; почивай, яждь, пій, и весели ся.

20. А Богъ му рече : Безумне, тѣзи ноць ще ти изищѣтъ душѣ-тъ : а това що си приготвилъ, кому ще бѣде ?

21. Така *быва* на того който събира за себе си, и не богатѣ въ Бога.

22. Рече пакъ на ученицы-тъ си : За това ви казувамъ : Не дѣйте ся грижи за животъ-тъ си, какво да ядете, нито за тѣло-то си какво да облѣчете.

23. Животъ-тъ е по драгоцѣненъ отъ хрѣбъ-тъ, и тѣло-то отъ облѣкло-то.

24. Разсмотрѣте враны-тъ, че не сѣятъ нито жьнѣтъ ; тѣ нѣматъ нито съкровища нито житници, и Богъ ги храни ; колко повече сте вы по добри отъ птицы-тъ ?

25. И кой отъ васъ съ грѣжаніе може да приложи на възрастъ-тъ си единъ лакътъ ?

26. И тѣи ако най малко нѣщо не можете, защо ся грижите за друго ?

кз. Смотрите крѣны, какъ растутъ : не трещаются, ни прадътъ. глаголю же вамъ, ѿкъ ни Соломонъ во всеѣ славы своей ѡблечеса, ѿкъ единыхъ ѡ сѣхъ.

кн. Аще же травѣ на селѣ днесь сѣиш, ѡ оутрѣ въ пѣшь вѣиеш, бѣтъ такъ ѡдѣваетъ : кольми паче васъ, маловѣри ;

ко. И вы не ищите, что ѣсте, ни что пѣте : ѡ не возносите.

л. Вѣхъ во сѣхъ ѡзыцы мѣра сегѡ ищутъ : вашъ же ѡцъ вѣсть, ѿкъ трѣвете сѣхъ.

ла. Обаче ищите црѣтва Бжѣа, ѡ сѣа вса приложатся вамъ.

лв. Не бойся, малое стадо : ѿкъ благоизволи ѡцъ вашъ дати вамъ црѣтво.

лг. Продадите имѣнѣа ваша, ѡ дадите мѣтныю. сотворите себѣ влагѣнща не ветшѡюща, сокровище неуксѣемо на небѣхъ, ѡдѣже тѣтъ не приближѣется, ни моль растлѣваетъ.

лд. Идѣже во сокровище ваше, тѣ ѡ сердце ваше бѣдетъ.

ле. Да бѣдутъ чресла ваша препѡсана, ѡ свѣтѣльницы горѡщи :

лз. И вы подобни члѣвѣкымъ чѡющимъ гдѣ своегѡ, когда возвратѣтся ѡ брака, да пришѣдшъ ѡ толкнѣвшъ, ѡвѣе ѡверзутъ ѣмѣ.

лз. Блжѣни рабѣ тѣи, ѡхже пришѣдъ гдѣ ѡвращѣтъ бдѣщихъ : ѡмишь глаголю вамъ, ѿкъ препѡшѣтся ѡ посадѣтъ ѡхъ, ѡ минѣвъ послѣжитъ ѡмъ.

ли. И аще прѣидѣтъ во вторѣю стражъ, ѡ въ третѣю стражъ прѣидѣтъ, ѡ ѡвращѣтъ ѡхъ такъ, блжѣни сѣтъ рабѣ тѣи.

ло. Сѣ же вѣдите, ѿкъ аще бы вѣдалъ господѣиъ храмины, въ кѣи часъ тѣтъ прѣидѣтъ, бдѣлъ оубо вы, ѡ не бы далъ подкопати дѡмъ своегѡ.

лм. И вы оубо бѣдите гѡтѡви : ѿкъ въ ѡньже часъ не минѣте, сѣхъ члѣвѣческѣи прѣидѣтъ.

27. Рассмотрѣте кремове-тѣ какъ растѣтъ; не ся трудять, ни то прѣдѣтъ; но казувамъ ви, че ни то Соломонъ во всичкѣ-тѣ си славѣ ся облѣче както единъ отъ тѣхъ.

28. И ако трѣвѣ-тѣ, която днесъ ѣж има на поле-то, и утрѣ ѣж хвърлятъ въ пещь, Богъ ѣж така облѣча, колко повече васъ, маловѣрци?

29. И вы не дѣйте тѣрси какво ще ядете или какво ще пиете; и не дѣйте ся обеспокоява:

30. Защото всичко това тѣрсятъ язычници-тѣ на свѣтъ-тѣ; а Отецъ вашъ знае че това ви трѣбува.

31. Но тѣрсите царство-то Божіе, и това всичко ще ви ся приложи.

32. Не бой ся, мало стадо; защото Отецъ ви благоволи да ви даде царство-то.

33. Продайте имотъ-тѣ си и дайте милостынѣ: направѣте си кесіи които не овехтяватъ, съкровище на небеса което не оскудѣва, дѣто крадецъ не приближава, ни то молецъ растлѣва.

34. Защото дѣто е съкровище-то ваше, тамо ще бѣде и сердце-то ваше.

35. Да бѣдѣтъ чрѣсла-та ви опасаны, и свѣтилиници-тѣ ви запалени.

36. И вы бѣдѣте подобни на человекѣ които чакать господаря си, кога ще ся върне отъ свадбѣ-тѣ, да му отворять тозъ часъ, щомъ дойде и похлопа.

37. Блажени тѣзи раби, които кога дойде господарь-тѣ имъ ги намѣри будни; истинѣ ви казувамъ, че ще ся опаше, и ще ги тури да сѣдиѣтъ на трапезѣ-тѣ, и ще мине да имъ пошета.

38. И ако дойде въ вторѣ-тѣ стражѣ, или въ третѣ-тѣ стражѣ дойде, и ги намѣри така, блажени сѣ оиѣзи раби.

39. И това още знайте, че ако бы зналъ стопанинъ-тѣ на кѣщѣ-тѣ въ кой часъ ще дойде крадецъ-тѣ, буденъ бы стоялъ, и не бы оставилъ да му подкопаѣтъ кѣщѣ-тѣ.

40. Бѣдѣте прочее и вы готови; защото въ който часъ не мыслите, Сынъ человекскій ще дойде.

ма. Речэ же ёмѡ Пётрѡ: Гдѣи, кѡ намѡ ли прѣтѡс сѣо глголеши, илѣи ко всѣмѡ;

мв. Речэ же Гдѣ: ктѡ оѣко ёсть вѣрнѣи стрѡителѣ и мѡдрѣи, ёгоже постѡвитѡ гдѣ наѡ чѣладѣю своёю, даѡти во времѡ житомѣрѣе;

мг. Плжѣнѡ рѡбѡ тѡй, ёгоже пришеѡдѡ гдѣ ёгѡ ѡбрѡшетѡ творѡща тѡкѡ.

мд. Воистиннѡс глголю вѡмѡ, ѡкѡ наѡ всѣмѡ имѣнѣемѡ своѣмѡ постѡвитѡ ёгѡ.

ме. Ёще же речѣтѡ рѡбѡ тѡй вѡ срѡцы своѣмѡ: коснѣтѡ господѣнѡ мѡй прѣнтѣи: и начнетѡ кѣити рѡбѣи и рѡбѣинѣи, ѡсти же и пѣити и оѣпикѡтѣса:

мс. Прѣидетѡ господѣнѡс рѡбѡ тѡгѡ вѡ дѣнѣ, вѡ Ѡнѣже не чѡетѡ, и вѡ чѡсѡ, вѡ Ѡнѣже не вѣстѡ: и растѣшетѡ ёгѡ, и чѡстѡ ёгѡ сѡ невѣрнѣими положѣтѡ.

мз. Тѡй же рѡбѡ вѣдѣвѣи волю гдѣна своегѡ, и не оѣго-тѡвавѡ, ни сотворѣвѡ по воли ёгѡ, кѣѣнѡс вѡдетѡ мнѡгѡ.

мн. Невѣдѣвѣи же, сотворѣвѡ же достѡиннаѡ рѡнамѡ, кѣѣнѡс вѡдетѡ мѡлѡ. Исѡкомѡс же, ёмѡсже данѡ вѡдетѡ мнѡгѡ, мнѡгѡс вѡзѣшетѡ ѡ негѡ: и ёмѡсже предѡша мнѡжайше, мнѡ-жайше прѡсѡтѡ ѡ негѡ.

ма. Ѡгнаѡ прѣндѡхѡс воврециѣи на зѣмлю, и чѡтѡ хошѡс, ѡще оѣжѣ возгорѣсѡс;

и. Крѣщенѣемѡс же иѡмамѡс крѣстѣитѣса, и кѡкѡ оѣдержѡсѡс, дѡндеже скончѡютѡсѡс;

иа. Мнѣтѣ ли, ѡкѡ мѣрѡс прѣндѡхѡс дѡти на зѣмлю; ни, глголю вѡмѡ, но раздѣленѣе.

ив. Вѡдѡстѡс ко ѡсѣлкѣ пѡтѣ во ёдѣномѡс домѡс раздѣленѣи, трѣе на двѡ, и двѡ на трѣи.

иг. Раздѣлитѡс ѡтѣцѡс на сѣина, и сѣинѡс на Ѡтцѡ: мѡти на дѣерѣ, и дѣиѣи на мѡтерѣ: свѣкрѣи на невѣстѡс своѡ, и невѣстѡс на свѣкрѡвѣ своѡ.

ид. Глаголаше же и нарѡдѡмѡс: ёгдѡ оѣзрѣитѣ Ѡблакѡс

41. *Тогазъ* Петръ му рече: Господи, намъ ли казувашъ тѣзи притчѣ, или и на всичкы-тѣ?

42. И Господь рече: Кой е прочее онзи вѣренъ и благоразуменъ домостроитель, когото господарь-тъ ще постави надъ слугы-тъ си, да дава на врѣме *всякому* опрѣдѣленъ-тъ хранѣ?

43. Блаженъ тойзи рабъ когото бы намѣрилъ господарь-тъ му, кога си дойде, че прави така.

44. Истинъ ви казувамъ че ще го постави надъ всичко-то си имѣніе.

45. Ако ли рече онзи рабъ въ сѣрдце-то си, Господарь-тъ ми ще окъсиѣ да си дойде; и начене да бѣе ратаи-тѣ и ратайки-тѣ, и да яде и да пѣе и да ся опива;

46. Ще дойде господарь-тъ на онзи рабъ, въ день въ който не му ся надѣе, и въ часъ въ който не знае; и ще го разсѣче, и неговъ-тъ часть ще положи съ невѣрны-тѣ.

47. И онзи рабъ който е знаилъ волѣ-тъ на Господаря си, че не приготвилъ, нито сторилъ по волѣ-тъ му, много ще бѣде битъ.

48. А онзи който не е знаилъ и е сторилъ *нлыцо* достойно за бой, малко битъ ще бѣде. И *всякому* комуто е много дадено, много ще и да ся поище отъ него, и комуто сѣ много вѣвѣрили, повече и ще изищѣтъ отъ него.

49. Огнь дойдохъ да турѣж на земѣ-тъ; и какво ищѣ, ако ся е вече запалилъ?

50. Но имамъ крѣщеніе да ся крѣстѣж, и колко ся утѣснявамъ доклѣ да ся извѣрши.

51. Мыслите ли че дойдохъ да дамъ миръ на земѣ-тъ? не, казувамъ ви, но раздѣленіе.

52. Защото отъ нынѣ петима въ единъ къщѣ раздѣлени ще бѣдѣтъ, трима-та върху двама-та и двама-та върху трима-та.

53. Ще да ся раздѣлятъ баща противъ сына и сынъ противъ башѣ, майка противъ дѣщерѣж и дѣщеря противъ майкѣ, свекърва противъ невѣстѣж и невѣста противъ свекървѣж.

54. Казуваше още и на народъ-тъ: Кога видите облакъ който

восходѣши ѿ запада, ѡбѣе глаголете : тѣча градѣтъ : ѿ бы-
вѣтъ тѣкъ.

ѿе. И ѡгда ѡгъ вѣюши, глаголете : зноѡ бѣдетъ : ѿ бывѣтъ.

ѿз. Лицемѣри, лице нѣвс ѿ землѡ вѣсте ѡсквѣтити : врѣ-
мене же сегѡ кѡкъ не ѡсквѣтете ;

ѿз. Чтѡ же ѿ ѡ себѣ не сѣдите праведное ;

ѿи. ѡгда во градѣши сѣ сопѣринкомъ твоимъ ко кнѣзю ;
на пстѡ дѡждь дѣланіе ѡзвѣтити ѡ негѡ : да не кѡкъ при-
влечѣтъ тебѣ къ сѣдѡи, ѿ сѣдѡ тѡ предѡтъ сѣзѣ, ѿ сѣгѡ
всѡдѣтъ тѡ въ темницѣ.

ѿѡ. Глаголю тебѣ : не ѡзѡдѣши ѡтѣдѣс, дѡндеже ѿ по-
слѣднюю мѣдницѣс воздѡси.

ГЛАВА ҃І.

ѡ. Прѡдѡша же нѣцыи въ тѡ врѣма повѣдающе ѡмѣ ѡ
Галѡеехъ, ѡхже кровь Пѡлатъ смѣси сѣ жѣртвами ѡхъ.

ѡ. И ѡвѣрѡвъ ѡисъ речѣ ѡмъ : минтѣ ли, ѡкъ Галѡѣане
сѡи грѣшнѣйши пѡче всѣхъ Галѡѣанъ бѡхъ, ѡкъ тѡкъ по-
страдаша ;

ѡ. И ѡ, глаголю вамъ : но ѡще не покѣтесѡ, всѡ тѡкожде
погѡбнете.

ѡ. И ѡ ѡни ѡсмынадѣсате, на нѡхже падѣ стѡлпъ Сѡлѡам-
скѡи, ѿ повѡ ѡхъ, минтѣ ли, ѡкъ тѡи дѡлжнѣйши бѡхъ пѡче
всѣхъ живѣщихъ во Іерусалимѣ ;

ѡ. И ѡ, глаголю вамъ : но ѡще не покѣтесѡ, всѡ тѡкожде
погѡбнете.

ѡ. Глаголаше же сѡѡ прѡтчѣс : смокѡвницѣ ѡмѡше нѣкѡи въ
вѡноградѣ своѣмъ всѡжденѣс : ѿ прѡнде ѡшѡ плодѡ на неѡ, ѿ
не ѡврѣте.

ѡ. Речѣ же къ вѡнарѣви : сѣ третѣе лѣто, ѡнѣлиже при-
хождѣс ѡшѡ плодѡ на смокѡвницѣ сѡѡ, ѿ не ѡврѣтѡю : по-
сѣци ѡ (ѡѡво), вскѡю ѿ землѡ ѡпращѡетъ ;

ся възвѣся отъ западъ, тозъ часъ казувате : Дъждъ ще вали ; и така бѣва.

55. И кога югъ вѣе, казувате : Ще стане горѣщина ; и става.

56. Лицеѣри, лице-то на земѣ-тъ и на небе-то умѣете да распознавате ; а това врѣме какъ да не распознавате ?

57. А защо и по само себе си не сѣдите праведно-то ?

58. Когато отхождашь съ противникъ-тъ си при князя, въ пѣть-тъ постарай ся да ся отървешъ отъ него, да не бы ты завлѣкълъ до сѣдника, и сѣдникъ-тъ тя прѣдаде на слугъ-тъ, и слуга-та тя турѣ въ тъмницѣ.

59. Казувамъ ти : Нѣма да излѣзешъ отъ тамъ, доклѣ не отдадешъ и най послѣдне-то банче.

ГЛАВА 13.

1. И въ това врѣме дойдохъ иѣкон и му извѣстихъ за Галилеяны-тъ, на които кръвь-тъ Пилать смѣсилъ съсъ жертвы-тъ имъ.

2. И отговори Исусъ и рече имъ : Мыслите ли че тѣзи Галилеяне за това що така пострадахъ, сѣ были най грѣшни отъ всицы-тъ Галилеяне ?

3. Казувамъ ви, не ; но ако ся не покаете, всица така ще загынете.

4. Или осмнадесеть-тъ оиѣзи връхъ конто паднѣ стѣлпъ-тъ Силоамскый, и гы уби, мыслите ли че тѣ бѣхъ най грѣшни отъ всицы-тъ человѣцы конто живѣхътъ въ Иерусалимъ ?

5. Казувамъ ви, не ; но ако ся не покаете, всица така ще загынете.

6. Казуваше още тѣзи притчѣ : Иѣкой си имаше въ лозіе-то си насаденѣ смоковницѣ, и дойде да търси плодъ на неѣ, и не намѣри.

7. И рече на лозаря : Ето три години *какъ* идѣ да търсиѣ плодъ отъ тѣзи смоковницѣ, и не намѣрувамъ ; отсѣчи ѣхъ ; защо да запразня и земѣ-тъ ?

и. О҃нх же ѡвѣщавъ, рече ѣмъ : гдѣи, ѡстаѡи ю ѡ сѣ лѣто, доидеже ѡкопѡю о҃крестъ ѣа, ѡ ѡсыплю гноѡмъ :

д. И ѡще о҃убо сотворитъ плодъ : ѡще ли же ни, во градѡщее посѣчеши ю.

и. Паше же о҃уба на едѣномъ ѡ соѡмнѡиъ въ свѣвѡтъ :

аи. И сѣ женѡ бѣ ѡмъщи дѡухъ недѡженъ лѣтъ осмѣнадесять, ѡ бѣ слака, ѡ не могъщи восклонѣтисѡ ѡшюдъ.

би. Видѣвъ же ю ѡсѡ, пригласѣ ѡ рече ѣи : жѡно, ѡпшѡенѡ еси ѡ недѡга твоегѡ.

ги. И возложѣ на ню рѡцѣ : ѡ ѡбѣе прострѣса, ѡ славлѡше бга.

ди. ѡвѣщавъ же старѣйшина сокоръ, негодѡа, занѣ въ свѣвѡтъ ѡсѡклѡи ю ѡсѡ, глѡблѡше нарѡдъ : шѣсть дѡиѡ ѣсть, въ наже достѡитъ дѣлати : въ тыѡ о҃убо приходѡше цѣмитѣса, ѡ не въ дѡнь свѣвѡтнѡиѡ.

еи. ѡвѣщѡя (же) о҃убо ѣмъ гдѣи ѡ рече : лицѡмѣре, кождѡ вѡсѡ въ свѣвѡтъ не ѡрѣшѡетъ ли своегѡ волѡ ѡли ѡсла ѡ ѡслѡи, ѡ вѣдъ напаѡетъ ;

си. Сѡю же дшѣрь ѡвраѡмлю сѡцѡс, юже свѡзѡ сѡтанѡ сѣ осмоенѡдѡсѡте лѣто, не достѡше ли разрѣшитисѡ ѣи ѡ юзы сѡа въ дѡнь свѣвѡтнѡиѡ ;

зи. И сѡа ѣмъ глѡблѡющѡсѡ, стѡдѡхъсѡ всѡи прѡтивѡѡиѡсѡ ѣмъ : ѡ всѡ лѡдѣе рѡдовахъсѡ ѡ всѣхъ слѡвнѡихъ бѡвѡѡиѡхъ ѡ негѡ.

иѡи. Глѡблѡше же : комъ подобнѡ ѣсть црѣтѡе бжѣе ; ѡ комъ о҃уподѡблѡ е ;

аи. Подобнѡ ѣсть зѣриѡ горѡшиѡ, ѣже прѣѡмъ челѡвѣкъ вѣрже въ вертоградъ своѡ : ѡ возрастѣ, ѡ вѡстѣ дрѡво вѣлѣе, ѡ птѡицы ѡбнѡа всѡмѡшѡса въ вѣтѡе ѣгѡ.

б. Пѡки рече : комъ о҃уподѡблѡ црѣтѡе бжѣе ;

ба. Подобнѡ ѣсть квѡс, ѣгѡже прѣѡмѡи женѡ, скрѡи въ сѡтѣхъ трѣѡхъ мѡки, доидеже всѡисѣ сѣ.

8. А той отговори и рече му : Господарю, остави ѝж и това лѣто, докль раскопаѝж около неѝж, и насыпж торъ :

9. И ако даде плодъ, *добръ* ; ако ли не, подирь това ще ѝж отсѣчешь.

10. И еднж сѣботж поучаваше въ едно отъ съборища-та ;

11. И ето бѣше тамо една жена която имаше духъ болѣстенъ осмнадесеть години, и сгърбена бѣше, и не можаше никакъ да ся исправи.

12. Като ѝж видѣ Исусъ, извика и рече ѝ : Жено, освободена си отъ болѣсть-тж си.

13. И положи на неѝж рѣцѣ, и тозь часъ ся исправи *жена-та*, и славяше Бога.

14. И отговори начальникъ-тъ на съборище-то, който негодуваше, защото въ сѣботж ѝж исцѣли Исусъ, и казуваше, на народъ-тъ : Шесть дни сж, въ които трѣба да работите ; въ тѣхъ прочее идвайте и цѣлѣте ся, а не сѣботенъ день.

15. Отговори му Господь и рече : Лицеѣре, всякой единъ отъ васъ не отврзва ли въ сѣботж волю-тъ или осель-тъ си отъ яслы-тъ, и го завожда та го напоява ?

16. А тая като е дѣщеря Авраамова, коѣто е вързалъ Сатана, ето осмнадесеть години, не трѣбаше ли да бѣде развързана отъ тжзи връскж въ сѣботенъ день ?

17. И това като говоряше той, посрамявахъ ся вси-тъ, които му ся противяхъ, и всичкый-тъ народъ ся радуваше за вси-тъ славны дѣла неговы.

18. Казуваше още : На какво е подобно царство-то Божіе ? и на що да го уприличж ?

19. Подобно е на зърно синапово, което человекъ зѣ и посѣя го въ градинж-тж си ; и порасте и станж дърво голѣмо, и птицы-тъ небесны привитавахъ въ неговы-тъ вѣтви.

20. И пакъ рече : На какво да уподобѝж царство-то Божіе ?

21. Подобно е на квасъ, който като го зѣ жена скри го въ три мѣры брашно, докль ся вкиснж всичко-то.

ѣв. И прохождаше сквозѣ грады и вѣси, оуча, и шествиѣ твора во Іерусалимъ.

ѣг. Рече же иѣкѣи ѣмъ : Гдѣи, аще малъ есть спасающихся ; Снъ же рече къ нимъ :

ѣд. Подвизайтеса внити сквозѣ тѣснаа врата : ѣкв мнози, глаголю вамъ, възвѣстѣ внити, и не възмогѣтѣ.

ѣе. Онеѣже востанетѣ домъ вѣка, и затворитѣ двѣри, и начнете внѣ стоати и оударати въ двѣри, глаголюще : Гдѣи, Гдѣи, ѡвѣрзи намъ. и ѡвѣщавъ речетѣ вамъ : не вѣмъ васъ, ѡкѣдъ есте.

ѣз. Тогда начнете глаголати : ѣдохомъ предъ тобою и пѣхомъ, и на распѣтѣихъ нашихъ оучилъ еси.

ѣз. И речетѣ : глаголю вамъ, не вѣмъ васъ, ѡкѣдъ есте : ѡтспѣте ѡ менѣ вси дѣклателѣе неправды.

ѣи. Тѣ бѣдетѣ плачь и скрежетѣ звѣумъ, егда оузрите Авраама и Ісаака и Іаковъ и вса прѣроки во црѣтѣи Бжѣи, васъ же изгонимыхъ вонъ.

ѣо. И прѣидѣтѣ ѡ востокъ и западъ и сѣвера и юга, и възмѣгѣтѣ въ црѣтѣи Бжѣи.

ѣл. И сѣ сѣтъ послѣднѣи, иже бѣдѣтѣ первѣи, и сѣтъ первѣи, иже бѣдѣтѣ послѣднѣи.

ѣл. Въ той дѣнь пристѣпѣша иѣцыи ѡ Фарисѣи, глаголюще ѣмъ : изыди и иди ѡкѣдъ, ѣкв ирѣдъ хощетѣ тѣ оубити.

ѣв. И рече имъ : шѣдше рцыте мѣс томъ : сѣ изгонию вѣсы и ищѣленѣа творю днѣсь и оутрѣ, и въ третѣи скончаюса.

ѣг. Скаче подоклетѣ мѣ днѣсь и оутрѣ и въ ближнѣи итѣ : ѣкв невозможно есть прѣрокъ погѣбѣсти кромѣ Іерусалима.

ѣд. Іерусалиме, Іерусалиме, изѣивый прѣроки, и каменѣмъ побиваа пѣсланнаа къ тебѣ, коькратѣ восхотѣхъ обратѣи чѣда твоа, ѣкоже кокоши гнѣздѣ свое подъ крилѣ, и не восхотѣсте ;

22. И като отиваше въ Іерусалимъ, минуваше прѣзь градове-тъ и прѣзь села-та та поучаваше.

23. И нѣкой си му рече : Господи, малцина ли сѣ които ще ся спасѣтъ ? а той имъ рече :

24. Подвизавайте ся да влѣзете прѣзь тѣсны-тъ врата ; защото мнозина, казувамъ ви, ще ищѣтъ да влѣзѣтъ, и не ще да могѣтъ.

25. Слѣдъ като стане стопанинъ-тъ на къщѣ-тъ и затвори врата-та, а *вы* останете внѣ, и наченете да хлопате на врата-та и да казувате ; Господи, Господи, отвори ни, и той отговори и ви рече : Не вы знаѣтъ отъ къдѣ сте,

26. Тогазъ ще наченете да казувате : Ядохмы прѣдъ тебе и пихмы, и на наши-тъ улицы си поучавалъ.

27. И ще рече : Казувамъ ви, не знаѣтъ отъ къдѣ сте ; махнѣте ся отъ мене всинца които работите неправдѣ.

28. Тамъ ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ жѣбы, кога видите Авраама и Исаака и Іакова и вси-тъ пророцы въ царство-то Божіе, а васъ че сте испѣдени внѣ.

29. И ще дойдѣтъ отъ истокъ и западъ, и отъ сѣверъ и югъ, и ще сѣднѣтъ въ царство-то Божіе.

30. И ето, има послѣдни, които ще бѣдѣтъ първи, и има първи, които ще бѣдѣтъ послѣдни.

31. Въ него день дойдохъ нѣкои Фарисен, и казувахъ му : Излѣзь и си иди отъ тука, защото Иродъ ище да тя убіе.

32. И рече имъ : Идѣте и речѣте на тѣзи лисицѣ : Ето бѣсове испѣждамъ, и правѣтъ исцѣленія днесъ и утрѣ ; и въ третій-тъ *день* ся свѣршувамъ.

33. Но трѣба азъ днесъ и утрѣ и въ другый день да идѣ ; защото не е възможно пророкъ да загыне внѣ отъ Іерусалимъ.

34. Іерусалиме, Іерусалиме, ты който пророцы-тъ избивашъ, и пратены-тъ до тебе съ камніе побивашъ ; колко пакти поискахъ да съберѣшъ чада-та ти, както птица пилцы-тъ си подъ крылъ, и не рачихте !

лє. Сє ѡставлаетса вѡмъ дѡмъ вѡшъ пѣстѡ. гл҃голю же вѡмъ, ѡкѡ не ѡмате мене видѣти, доидеже прїидетѡ, егда речете: бл҃гословенъ градъ ѡнъ во ѡмъ Гд҃не.

ГЛАВА .

а. И вѣсть егда внити емѡ въ дѡмъ некоегѡ княза фарїсейска въ свѣтѡ хлѣбъ ѡсти, и ти вѡхъ назирающе егѡ.

б. И сє человекъ некїй, ѡмый водный трѡдъ, кѣ предъ нимъ :

г. И ѡвѣщавъ ѡсѡ рече къ законникѡмъ и фарїсеѡмъ, гл҃гола : ѡще достѡитъ въ свѣтѡ цѣлїти ;

д. Онъ же оумолчаша. и прїемъ ѡсцѣлїи егѡ, и ѡпсетї.

е. И ѡвѣщавъ къ нимъ рече : которагѡ ѡ вѡсѡ осеѡ или вѡлъ въ стѡденецѡ впадѣтъ, и не ѡвїе ли ѡсторгнетѡ егѡ въ дѣнь свѣтѡтннн ;

ѕ. И не возмогѡша ѡвѣщати емѡ къ симъ.

з. Гл҃голаше же къ звѡннымъ прїтчѡ, ѡбдержѡ, кѡкѡ предсѡдѡшїѡ ѡзвирѡхъ, гл҃гола къ нимъ :

и. Егда звѡнъ вѡдешн кїмъ на бракъ, не сѡди на предънѣмъ мѣстѣ, еда кто честнѣе тебе вѡдетѡ звѡнннхъ :

д. И прїшедъ ѡже тебе звѡвыи и онаго, речѣтъ ти : даждь сѡмъ мѣсто : и тогда начнешн со стѡдѡмъ послѣднее мѣсто держати.

ї. Но егда звѡнъ вѡдешн, шѣдъ сѡди на послѣднемъ мѣстѣ : да егда прїидетѡ звѡвыи тѡ, речѣтъ ти : дрѡже, посѡди выше : тогда вѡдетѡ ти слѡва предъ звѡнннми сѡ тобѡю.

л. ѡкѡ всѡкѡхъ возносѡйсѡ, смиритсѡ : и смирѡлїсѡ, вознесѣтсѡ.

л. Гл҃голаше же и ко звѡвшемъ егѡ : егда сотворїшн обѣдъ или вечерю, не зовї дрѡгнѡвъ твоїхъ, ни братїи

35. Ето оставя ся вамъ домъ-тъ вашъ пустъ. И истинжъ ви казувамъ, че нѣма да мя видите дори дойде *врьме-то*, когато ще речете : Благословенъ който иде въ име-то Господне.

ГЛАВА 14.

1. И една сѣботжъ когато дойде той въ къщж-тж на нѣкого си началника на Фарисен-тъ да яде хлѣбъ, тѣ имахж очи-тъ си на него.

2. И ето, имаше прѣдъ него нѣкой си человекъ красничавъ.

3. И отвѣща Исусъ та говоряше на законницы-тъ и на Фарисен-тъ и рече : Позволено ли е да цѣли нѣкой въ сѣботжъ ? А тѣ мълчахж.

4. И похванж та го исцѣли и пуснж го.

5. И отговори на тѣхъ и рече : Кой отъ васъ, ако бы паднжлъ осель-тъ или воль-тъ му въ ямъ, не бы го на часъ-тъ извлѣклъ въ сѣботенъ день ?

6. И не можахж на това да му ся отговорятъ.

7. Рече пакъ притчж на званны-тъ, като гледаше какъ избирать първы-тъ за сѣденіе мѣста, и казуваше имъ :

8. Кога ты кани нѣкой на свадбж, не сѣдай на първо-то мѣсто, да не бы да е призовалъ и другыго по почтенъ отъ тебе ;

9. И дойде тойзи който е поканилъ и тебе и него, и ти рече : Дай мѣсто на тогова ; и тогазь наченешъ съ усрамяваніе да залавяшь послѣдне-то мѣсто.

10. Но кога ты поканятъ, иди и сѣди на послѣдне-то мѣсто, за да ти рече, кога дойде тойзи който ты е призовалъ : Приятелю, възлѣзь по горѣ. Тогазь щешъ има славж прѣдъ тѣзи които сѣдятъ съ тебе наедно.

11. Защото всякой който възнося себе си ще ся смири, и който ся смирява ще ся възнесе.

12. Казуваше и на тогова който го бѣше призовалъ : Кога правишь обѣдъ или вечеріж, не дѣй кани приятели-тъ си, ни братія-

твоеа, ни срѣдникъ твоихъ, ни сосѣдъ богатыхъ: еда когда ѿ тѣхъ тѣ такожде воззовѣтъ, ѿ бѣдетъ тѣ воздаѣнїе.

41. По егда творѣши пѣрхъ, зовѣи нищыа, маломѣщныа, хрѣмыа, слѣпыа:

41. И блжѣнъ бѣдешн, ѿкѣ не ѿмѣтъ тѣ что воздати: воздастъ же тѣ сѣ въ воскрешѣнїе праведныхъ.

42. Слышавъ же нѣкѣй ѿ возлежащихъ съ нимъ сѣа, рече ѣмѣ: блжѣнъ, ѿже снѣсть обѣдъ въ црѣтвѣи Бжѣи.

43. Онъ же рече ѣмѣ: человекъ нѣкѣй сотворѣ вечерю велию, ѿ звѣ многи:

44. И посла раба своего въ годъ вечерн, рещи звѣаннымъ: гради́те, ѿкѣ оуже готѣва сѣть всѣа.

45. И начаша въспѣѣ ѿрицѣтисѣ всѣ. пѣрвый рече ѣмѣ: село къспѣхъ, ѿ ѿмамъ нѣждаз ѿзыти, ѿ видѣти е: молютисѣ, ѿмѣй ма ѿречѣна.

46. И дрѣгѣй рече: съспрѣгъ волѣвъ къспѣхъ пѣть, ѿ градѣ ѿскѣсѣти ѿхъ: молю тѣ, ѿмѣй ма ѿречѣна.

47. И дрѣгѣй рече: женѣ поахъ, ѿ сегѣ рѣди не могѣ прѣити.

48. И пришедъ рабъ той повѣда господѣнѣ своему сѣа. тогда разгѣбавсѣ дѣмѣ владыка, рече рабѣ своему: ѿзыди скорѣ на распрѣтѣа ѿ стѣгны града, ѿ нищыа ѿ бѣдныа ѿ слѣпыа ѿ хрѣмыа введи сѣмѣ.

49. И рече рабъ: гдѣи, выстъ ѿкоже повелѣа ѣсѣи, ѿ ещѣ мѣсто есть.

50. И рече господѣнѣ къ рабѣ: ѿзыди на прѣтѣи ѿ халѣги, ѿ оубѣдѣи внѣти, да напоѣнитсѣ дѣмѣ мой.

51. Глѣбѣю бо вѣмъ, ѿкѣ ни едѣнъ мѣжѣи тѣхъ звѣанныхъ въскѣтитъ моеа вечерн. мнози бо сѣть звѣани, малѣ же ѿзбранныхъ.

52. Идѣахъ же съ нимъ народѣ мнози: ѿ ѿвращѣсѣ рече къ нимъ:

53. Яще кто градетъ ко мѣ, ѿ не возненавидѣтитъ оцѣ

та си, ни родниши-тъ си, ни то съсъды богаты ; да не бы тя подобно и тѣ поканили и ти бжде заплачено ;

13. Но кога правишь угощеніе, поканвай сиромасы, клоспы, хромы и слѣпы :

14. И ще бждешъ блаженъ ; защото нѣмать да ти платять ; понеже ще ти бжде заплачено по въскрсеніе-то на праведны-тъ.

15. Това като чу единъ отъ сѣдящи-тъ съ него, рече му : Блаженъ който яде хлѣбъ въ царство-то Божіе.

16. А той му рече : Нѣкой си человекъ направи вечеріѣ голѣмъ и покани мнозина.

17. И въ часъ-тъ на вечеріѣ-тъ проводи рабъ-тъ си да рече на поканены-тъ : Елате, понеже всичко е вече готово.

18. И наченъхъ всички-тъ *като* на единъ умъ да ся отречать : Първый-тъ му рече : Нивъ купихъ, и пуждъ имамъ да излѣзъ и да ѣмъ видѣхъ ; молихъ ти ся, имай мя отречень.

19. И другъ рече : Купихъ петъ чифта волове, и отхождамъ да ги опытамъ ; молихъ ти ся, имай мя отречень.

20. И другъ рече : Оженихъ ся ; и за това не могъ да дойдъ.

21. И когато си дойде тойзи рабъ рассказа на господаря си това. Тогази ся разгнѣва стопанинъ-тъ и рече на рабъ-тъ си : Излѣзь скоро по улицы-тъ и пѣтища-та на градъ-тъ, и доведи тука сиромасы-тъ и клосны-тъ и хромы-тъ и слѣпы-тъ.

22. И рече рабъ-тъ : Господарю, както си заповѣдалъ станъ, и още мѣсто има.

23. И рече господарь-тъ на рабъ-тъ : Излѣзь на пѣтища-та и по ограды-тъ, и понуди ги да влѣзътъ, за да ся напълни домъ-тъ ми.

24. Защото ви казувамъ : Че никой отъ онѣзь призованы-тъ человекы нѣма да кусне отъ вечеріѣ-тъ ми.

25. И вървахъ съ него наедно народъ много, и обърнахъ ся та имъ рече :

26. Ако иде нѣкой при мене и не възненавиди бащъ си,

своего, и мать, и жену, и чадъ, и братію, и сестры, еще же и дшш своих, не можетъ мой быти оученикъ.

Ѹз. И иже не носитъ крѣта своего, и въ слѣдъ мене не грядетъ, не можетъ мой быти оученикъ.

Ѹи. Кто во ѿ васъ, хотѣи столпы создати, не прежде ли сѣдъ разчѣтѣ имѣнїе, иже имать, еже есть на совершенїе;

Ѹо. Да не, когда положитъ ѿснованїе, и не возможетъ совершити, вси видѣши начнѣтъ рсгѣтиса емъ,

Ѹ. Глаголюще, ѿкъ сѣи человекъ начѣтъ здѣти, и не може совершити.

Ѹа. Или кїи царь идиѣи ко иному царю снѣтиса съ нимъ на брань, не сѣдъ ли прежде совѣщавѣетъ, иже силенъ есть срѣсти съ десѣтиѣ тысящъ градъшаго со двѣмѣдесѣтъ тысящами нанъ;

Ѹв. Иже ли же ни, еще далече емъ сѣшс, моленїе послѣвъ молитсѣ ѿ смиренїи.

Ѹг. Такъ оубо всѣкъ ѿ васъ, иже не ѿречѣтсѣ всегѣ своего имѣнїа, не можетъ быти мой оученикъ.

Ѹд. Добро есть соль: иже же соль ѿсѣѣетъ, чимъ ѿсолитсѣ;

Ѹе. Ни въ землю, ни въ гнои потребна есть: воиъ иъзыплѣютъ ю. имѣѣи оушы слышати, да слышитъ.

ГЛАВА Ѹ.

Ѹ. Пахъ же приближающесѣ къ немъ вси мытарїе и грѣшницы, послѣшатѣ емъ.

Ѹв. И роптѣхъ Фарїсѣе и книжници, глаголюще, ѿкъ сѣи грѣшники прїемлетъ, и съ ними ѣстъ.

Ѹг. Речѣ же къ нимъ прѣтѣс сїю, глагола:

Ѹд. Кїи человекъ ѿ васъ имѣи стѣ Ѹвѣцъ, и погубѣѣ едїнъ

и майкѣ си, и женѣ си, и чада-та си, и братія-та си, и сестры-тъ си, а още и свой-тъ си животъ, не може да бѣде мой ученикъ.

27. И който не носи кръсть-тъ си, и не върви слѣдъ мене, не може да ми бѣде ученикъ.

28. Защото кой отъ васъ, кога ище да съгради стълпъ, не сѣда първомъ да присмѣтне разноска-тъ си, дали ще има *потрѣбно-то* да го искара?

29. Да не бы като положи основаніе-то, а не може послѣ да го искара, че наченѣтъ всички-тъ които гледать да му ся подсмивать,

30. И да казувать: Тойзи человекъ наченѣ да гради и не можѣ да искара.

31. Или кой царь като отхожда на бой противъ другыго царя, не сѣда първомъ да размысли, възможно ли е съ десеть тысящы да стои на срѣщѣ тогозъ който иде противъ него съ двадесеть?

32. Ако ли не, то кога е той още далечъ, отпраща посланници и моли ся за миръ.

33. Тъй прочее всякой отъ васъ който не ся отрече отъ всякой-тъ си имотъ, не може да бѣде мой ученикъ.

34. Добро е соль-та; но ако соль-та ся развали, съсь що ще ся поправи?

35. Тя вече не струва нито за земѣ-тъ, нито за торъ-тъ; вѣнъ ѣхъ исхвърлять. Който има уши да слуша нека слуша.

ГЛАВА 15.

1. И всички-тъ мытари и грѣшници ся приближавахъ около него да го слушать.

2. И роптаяхъ Фарисей-тъ и книжници-тъ и казувахъ: Тойзи приима грѣшници, и яде съ тѣхъ наедно.

3. А той имъ рече тѣзи притчѣ, и казуваше:

4. Кой человекъ отъ васъ, ако бы ималъ сто овцы, и му ся

Ү ннхз, не ұстаынтз ли деватідесати н деватн вз прсты-
ни, н ұдетз вз слѣдз погнбшнѧ, дондеже ўбрѣжетз ю ;

ё. Н ўбрѣтз возлагаетз на рѧмѣ свой рѧдзаса :

ё. Н пришедз вз домз, созываетз дрзгн н сосѣды, гла-
гола нмз : радзйтеса со мною, ѧкв ўбрѣтохз овец мою
погнбшю.

з. Глголю вамз, ѧкв тѧкв радость вѣдетз на нѣсн ў
ѣднномз грѣшннцѣ кѧющемса, нежели ў деватідесатнхз н
деватн правѣдннкз, нже не трѣвзютз поканнѧ.

н. Нлн кѧл женѧ нмзшн десѧть дрѧхмз, ѧще погвѣнтз
дрѧхмс ѣдннс, не вжнгатз ли свѣтнльннка, н пометѣтз хра-
мннс, н ншетз прилѣжнв, дондеже ўбрѣжетз ;

д. Н ўбрѣтшн созываетз дрзгннн н сосѣды, глаго-
лющн : радзйтеса со мною, ѧкв ўбрѣтохз дрѧхмс по-
гнбшю.

ї. Тѧкв, глголю вамз, радость кывѣетз пред ѧгглы
Бжннми ў ѣднномз грѣшннцѣ кѧющемса.

л. Речѣ же : члвѣккз нѣкнн нмѣ двѧ сына :

ё. Н речѣ нбнѣншнн ёю оцз : оче, даждь мн достоынню
чѧсть нмѣннѧ. н раздѣлн нмз нмѣннѣ.

г. Н не по мнозѣхз днѣхз собрѧвз все мннн сынз, внде
на странз далѣче, н тз расточн нмѣннѣ своѣ, живннн
квзднв.

д. Нзжнвшз же ёмз все, высть глѧдз крѣпокз на странѣ
тон, н тон начѧтз лишѧтнса.

ё. Н шѣдз прилѣпнса ѣднномз ў жнтель тоѧ страны :
н послѧ ёго на сѣла своѧ пастн свнннѧ.

ё. Н желѧше насѧтитн чрево своѣ ў рожецз, ѧже глѧхс
свнннѧ : н ннктоже далѧше ёмз.

з. Рз секѣ же пришедз, речѣ : колнкв наёмннквмз оцѧ
моегн нзкывѧютз хлѣккы, ѧзз же глѧдомз гнблю ;

н. Ростѧвз ндз ко оцз моемз, н рекз ёмз : оче, согрѣ-
шнхз на нѣо н пред товою,

загуби една отъ тѣхъ, не оставя деветдесеть-тѣ и деветъ въ пустыниѣ-тѣ, и не отива слѣдъ изгубенѣ-тѣ, доклѣ ѿ намѣри?

5. И когато ѿ намѣри, задига ѿ на плѣщы-тѣ си радостенъ;

6. И като си дойде у дома си, свыква пріятелы-тѣ си и съсѣды-тѣ си, и казува имъ: Радуйте се съ мене че си намѣрихъ изгубенѣ-тѣ овцѣ.

7. Казувамъ ви че такава радость бива на небе-то за одного грѣшника който ся кае, а не за деветдесеть и деветъ праведницы, които нѣматъ пуждѣ отъ покаяніе.

8. Или коя жена, ако има десеть драхмы и изгуби единъ драхмѣ, не запаля свѣщъ, и не мете къщѣ-тѣ, и не търси прилѣжно доклѣ ѿ намѣри?

9. И когато ѿ намѣри свыква пріятелкы-тѣ и съсѣды-тѣ си, и казува: Радуйте се съ мене, защото намѣрихъ драхмѣ-тѣ, който бѣхъ изгубила.

10. Така, ви казувамъ, бива радость прѣдъ ангелы-тѣ Божиіа за одного каѣщаго ся грѣшника.

11. Рече още: Нѣкой си человекъ имаше двама сынове:

12. И по младый-тѣ отъ тѣхъ рече на бащѣ си: Отче, дай ми дѣль-тѣ който ми ся пада отъ имѣніе-то. И раздѣли имъ имотъ-тѣ си.

13. И слѣдъ малко дни, по младый-тѣ сынъ събра си всечко-то, и отиде въ странѣ далечнѣ, и тамъ распылѣ имѣніе-то си, съ разблудно-то си живѣяніе.

14. И като иждиви всечко, станѣ голѣмъ гладъ въ онѣзи странѣ, и той наченѣ да е въ оскѣдность.

15. И отиде та ся пристави одному отъ гражданы-тѣ на онѣзи странѣ; който го проводи на полета-та си да пасе свиніе.

16. И желаяше да напълни тѣрбухъ-тѣ си отъ рошковы-тѣ, които ядѣхъ свиніе-то; и никой му не даваше.

17. И като дойде на себе си, рече: На колко наемницы бащины ми изостава хлѣбъ, а пакъ азъ мрѣ отъ гладъ.

18. Ще станѣ да идѣ при бащѣ си, и ще му рекѣ: Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе,

19. И не съмъ вече достоинъ да ся наричамъ твой сынъ ; стори мя както одного отъ наемницы-тъ си.

20. И станъ та дойде при бащъ си. И когато бѣ далечъ още, видѣ го баща му, и смили ся, и завтича ся, и напади на вратъ-тъ му, и го цѣлунъ.

21. Рече му сынъ му : Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да ся нарежъ твой сынъ.

22. И рече баща му на слугы-тъ си : Изнѣсте вѣнъ най добръ-тъ прѣмѣнъ, и облѣчѣте го, и дайте прѣстень на рѣжъ-тъ му, и обуца на нозѣ-тъ му ;

23. И докарайте хранено-то теле та го заколѣте, да ядемъ и да ся веселимъ ;

24. Защото тойзи ми сынъ мъртъвъ бѣ, и оживѣ, загынѣлъ бѣ, и намѣри ся. И наченъхъ да ся веселятъ.

25. А по старый-тъ сынъ бѣше на нивъ ; и както идяше та наближи къщъ-тъ, чу пѣяніе и ликуваніе.

26. И привыка одного отъ слугы-тъ и пыташе що е това ?

27. А той му рече : Братъ ти си дойде ; и закла баща ти хранено-то теле, защото го прія здравъ.

28. И разгнѣви ся, и не рачаше да влѣзе : и тѣй баща му излѣзе, и моляше му ся.

29. А той отговори и рече на бащъ си : Ето толкози години ти работѣхъ, и никога твоѣхъ-тъ заповѣдъ не съмъ прѣстѣпилъ ; и на мене нито яре ми си далъ нѣкога, да ся повеселѣхъ и азъ съсъ пріятелы-тъ си :

30. А по що си дойде тойзи твой сынъ, който изѣде имотъ-тъ ти съ блудницы, за него си заклалъ хранено-то теле.

31. А той му рече : Сынокъ, ты си вынѣгы съ мене ; и всичко-то мое, твое е ;

32. А трѣбаше да ся възвеселимъ и да ся възрадвамы, защото тойзи твой братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и загынѣлъ бѣ и намѣри ся.

ГЛАВА 51.

а. Гл҃голаше же ко о҃чїи́кѡмъ своі́мъ: челоуѣ́кѡмъ не́кїи́мъ бѣ́ кога́тъ, ѡ́же ѡ́мѡше пристѡ́вника: ѡ́ то́й ѡ́клеветѡ́нъ бы́сть къ немѣ́, ѡ́кѡмъ расто́чае́тъ ѡ́мѡніѡ́мъ ѡ́гнѡ́.

б. И́ пригласї́въ ѡ́го рече́ ѡ́мѡ: что́ се слы́шъ ѡ́ тебѣ́; возда́ждь ѡ́вѣ́тъ ѡ́ приста́вленїи́ домо́внї́емъ; не возмо́жеши ко ктѡ́мѡ́ домо́ стро́ити.

в. Рече́ же въ себѣ́ пристѡ́вникъ домо́: что́ сотворю́, ѡ́кѡмъ гдѣ́ мой ѡ́емлетъ стро́енїе домо́ ѡ́ мене́; копати́ не могу́, просї́ти стыжѣ́са.

г. Разсмѣ́хъ, что́ сотворю́, да ѡ́гда ѡ́ста́вленъ бѣ́дъ ѡ́ стро́енїѡ́ домо́, прїи́мстѡ́ ма́ въ домо́ своѡ́.

д. И́ призвѡ́въ ѡ́ди́наго ко́ждо ѡ́ должнї́кѡмъ гдѣ́на своегѡ́, гл҃голаше пѣ́рвомъ: ко́лицѡ́мъ до́лженъ ѡ́си́ гдѣ́нъ моему́;

е. О́нъ же рече́: сто́ мѣ́рѡ ма́сла. ѡ́ рече́ ѡ́мѡ: прїи́ми писѡ́нїе твоѡ́, ѡ́ сѣ́дъ скѡ́рѡ напиши́ патъде́сѡтъ.

ж. Потѡ́мъ же рече́ дрѡ́гомъ: ты́ же ко́лицѡ́мъ до́лженъ ѡ́си́; О́нъ же рече́: сто́ мѣ́рѡ пше́нїцы. ѡ́ гл҃гола ѡ́мѡ: прїи́ми писѡ́нїе твоѡ́, ѡ́ напиши́ ѡ́смьде́сѡтъ.

з. И́ похвали́ гдѣ́ домо́ строї́теля непра́веднаго, ѡ́кѡмъ мѡ́дрѣ́ сотвори́: ѡ́кѡмъ сы́нове вѣ́ка сегѡ́ мѡ́дрѣ́йши́ па́че сы́нѡвъ свѣ́та въ ро́дѣ́ своѡ́мъ сѣ́тъ.

и. И́ ѡ́зъ ва́мъ глаго́лю: сотвори́те себѣ́ дрѡ́ги ѡ́ маммѡ́ны непра́вды, да, ѡ́гда ѡ́скзда́дете, прїи́мстѡ́ вы́ въ вѣ́чныѡ́ кро́вы.

ї. Вѣ́рный въ ма́лѣ́, ѡ́ во мно́зѣ́ вѣ́ренъ ѡ́сть: ѡ́ непра́ведный въ ма́лѣ́, ѡ́ во мно́зѣ́ непра́веденъ ѡ́сть.

ѡ. ѡ́ще о҃убо́ въ непра́веднї́емъ ѡ́мѡніи́ вѣ́рни не бы́сте, во ѡ́стиннї́емъ ктѡ́ ва́мъ вѣ́рс ѡ́метъ;

ѡ́. И́ ѡ́ще въ чужѣ́мъ вѣ́рни не бы́сте, ва́ше ктѡ́ ва́мъ да́стъ;

ѡ́. Никїи́ же ра́бъ мо́жетъ двѣ́ма́ господї́нома раво́тати:

ГЛАВА 16.

1. Говоряше още на ученицы-тъ си: бѣше нѣкой си богатъ чловѣкъ, който имаше домостроитель, и го наковладихъ нему, че разсыпува имѣніе-то му.

2. И повыка го и рече му: Що е това което слушамъ за тебе? дай смѣткъ-тъ на домостроительство-то си; защото не можеш вече да си домостроитель.

3. Тогазь домостроитель-тъ рече въ себе си: Що да сторіѣ, понеже господарь-тъ ми отнема отъ мене домостроительство-то? да копаѣ не могъ, да просѣѣ срамъ мя е.

4. Разумѣхъ какво да направѣѣ, за да мя пріемжтъ въ кѣщцы-тъ си, кога бѣдѣ измѣстень отъ домостроительство-то.

5. И привыкнѣ всякого одного отъ длѣжницы-тъ на господаря си, и рече на първый-тъ: Колко си длѣженъ на господаря ми?

6. А той рече: Сто ваѣы масло. И рече му: Земи запискѣ-тъ си, и сѣдни скоро та напиши петдесеть.

7. Послѣ рече другому: А ты колко си длѣженъ? И той рече: Сто коры жито. И казува му: Земи си запискѣ-тъ, и пиши осмдесеть.

8. И похвали господарь-тъ неправедный-тъ домостроитель, че разумно сторилъ; защото сынове-тъ на тойзи вѣкъ въ свой-тъ си родъ сѣ по хытри отъ сынове-тъ на свѣтлинѣ-тъ.

9. И азъ ви казувамъ: Направѣте си пріатели отъ богатство-то на неправдѣ-тъ, за да вы пріемжтъ въ вѣчны-тъ обиталища, когато оскѣдѣете.

10. Вѣрный-тъ въ малко-то, и въ много-то е вѣренъ; а неправедный-тъ въ малко-то, и въ много-то е неправеденъ.

11. И тѣѣ, ако въ неправедно-то богатство вы не быхте вѣрни, кой ще ви повѣри истинно-то *богатство*?

12. И ако въ чуждо-то ся не показахте вѣрни, кой ще ви даде ваше-то?

13. Никой слуга не може на двама господари да слугува:

Ибо иль единого возненавидитъ, а другаго возлюбитъ: иль единого держитъ, а другаго же не радѣти начнетъ. не можете бѣс работати и маммонѣ.

41. Слышахъ же сѣа вса и фарисее сревролюбцы сѣше, рсгасася емс.

42. И рече имъ: вы есте неправдующе себѣ предъ члвчки, бѣхъ же вѣсть сердца ваша: какъ, еже есть въ челоуцѣхъ высоко, мерзость есть предъ бгомъ.

43. Законъ и пророцы до иванна: втотѣ царствіе бжіе блговѣствуетъ, и всакъ въ не вѣдитъ.

44. Оудобѣ же есть иѣс и земли преити, неже в законѣ единой чертѣ погнѣсти.

45. Всакъ пщалаи женс свою и привода иис, прелюбы дѣетъ: и женѣиса пщѣною в мѣжа, прелюбы творитъ.

46. Члвккъ же иѣкѣи бѣ богатъ, и вблчашесъ въ порфѣрс и вѣссонъ, веселася на вса дни свѣта.

47. Нищъ же бѣ иѣкто именемъ лазарь, иже лежалъше предъ враты егѣ гнѣенъ,

48. И желаше насытитиса в крспнцъ падающихъ в трапѣзы богатыхъ: но и пси приходѣше вблизѣхъ гнѣи егѣ.

49. Бысть же оумрѣти нищемъ, и несѣнсъ кѣти агглы на лоно иврааме: оумре же и богатый, и погребѣша егѣ.

50. И во ѡдѣхъ возведъ очи свои, сѣи въ мѣкахъ, оузрѣ ивраамѣ иудалѣча, и лазарѣ на лонѣ егѣ:

51. И той възгласъ, рече: оче иврааме, помнѣши мѣ, и послѣ лазарѣ, да умочитъ конецъ перста своего въ водѣ, и оуствдѣитъ ѡзыкъ мой: какъ страждѣ во пламени сѣмъ.

52. Рече же ивраамъ: чѣдо, помани, какъ воспрѣлзъ еси благѣ твоѣ въ животѣ твоѣмъ, и лазарь такожде блѣ: нынѣ же здѣ оутѣшлетъ, ты же страждеши.

защото или одного ще намрази, и другыго ще възлюби, или до одного ще ся прилѣпи, и другыго ще прѣзира. Не можете да работите на Бога и на маммона.

14. Всичко това чувахъ и Фарисей-тъ, които бѣхъ сребролюбци; и присмивахъ му ся.

15. И рече имъ: Вы сте които показвате себе си праведны прѣдъ челоуѣцы-тъ; но Богъ знае сърдця-та ви; защото онова което е високо въ челоуѣцы-тъ, то е мързость прѣдъ Бога.

16. Законъ-тъ и пророци-тъ до Иоанна *блж*; отъ тогази царство-то Божіе ся благоуѣствува, и всякой ся нуди *да влзе* въ него.

17. И по лесно е небе-то и земя-та да прѣминѣтъ, а не една точка отъ законъ-тъ да падне.

18. Всякой който напуца женѣ-тъ си и ся ожени за другѣ, прѣлюбодѣйствува, и всякой който ся ожени за напуснѣтъ отъ мѣжъ, прѣлюбодѣйствува.

19. Имаше нѣкой си челоуѣкъ богатъ, и обличаше ся въ багренницѣ и виссонѣ, и веселяше ся всякой день свѣтло.

20. Имаше пакъ и нѣкой сиромашъ на име Лазарь, който покритъ съсъ струпен лежаше прѣдъ врата-та му.

21. И желаяше да ся насыти отъ трошницы-тъ, които падахъ отъ трапезѣ-тъ на богатый-тъ; но и псета-та идвахъ та лижахъ раны-тъ му.

22. И дойде врѣме та умрѣ сиромашъ-тъ, и занесохъ го ангели-тъ на лоно-то Авраамово. Умрѣ и богатый-тъ и погребенъ бы.

23. И въ пѣкълъ-тъ, когато бѣше на мѣкы, дига очи-тъ си и вижда издалечь Авраама, и Лазаря въ неговы-тъ обятія.

24. И той извика и рече: Отче Аврааме, помилуй мя, и проводи Лазаря, да наква си край-тъ на прѣстъ-тъ си въ водѣ, и да расхлади языкъ-тъ ми; защото съмъ на мѣкы въ тойзи пламѣкъ.

25. Но Авраамъ рече: Сынокъ, напомни си че ты си възпріялъ твои-тъ добрины въ животъ-тъ си; така и Лазарь злины-тъ; а сега той е на утѣшеніе, а ты на мѣкы.

кв. И на́дъ всѣми сіими межа́дъ на́ми и́ ва́ми про́пасть вели́ка оу́тверди́са, і́акъ да хота́щии преи́ти ѿсе́дѣхъ къ ва́мъ, не возмо́гутъ, ни и́же ѡтѣдѣхъ къ на́мъ прехо́дятъ.

кз. Рече́ же : молю́ тѣ оубо, о́че, да по́слеси е́го въ до́мъ о́ца моего́ :

ки. И́мамъ во па́ть бра́тій : і́акъ да засви́дѣтельствуетъ и́мъ, да не и́ ти́и, прии́дутъ на мѣсто́ сіе́ муче́нїа.

кк. Глаго́ла е́мъ Авраа́мъ : и́мстѣ́ Мѡѡсе́а и́ проро́ки : да послѣ́шаютъ и́хъ.

л. О́нъ же рече́ : ни́, о́че Авраа́ме : но́ и́же кто́ ѡ ме́ртвѣхъ и́детъ къ и́мъ, покля́ются.

лл. Рече́ же е́мъ : и́же Мѡѡсе́а и́ проро́кѡвъ не послѣ́шаютъ, и́ и́же кто́ ѡ ме́ртвѣхъ воскресе́нетъ, не и́мстѣ́ вѣры́.

ГЛАВА 31.

а. Рече́ же ко оучени́кѡмъ свои́мъ : не возмо́жно е́сть не при́ти собла́зновъ : горе́ же, е́гѡже ра́ди прихо́дятъ.

б. Оубо́е е́мъ бы́ло бы, и́же же́рновъ о́селскїи ѡблежа́хъ бы ѡ вы́и е́гѡ, и́ вверже́нъ въ мо́ре, не́же да соблазни́тъ ѡ ма́лыхъ си́хъ е́динаго.

в. Внемлі́те себѣ́. и́же согрѣ́шитъ къ тебѣ́ бра́тѣ тво́й, запрети́ е́мъ : и́ и́же покля́ется, ѡста́ви е́мъ.

г. И́ и́же седми́ци на де́нь согрѣ́шитъ къ тебѣ́, и́ седми́ци на де́нь ѡбрати́тсѣ, глаго́ла : каю́са : ѡста́ви е́мъ.

е. И́ реко́ша А́пѡл Гдѡ́ви : приложи́ на́мъ вѣрсъ.

ж. Рече́ же Гдѡ́ : и́же вы́сте и́мѣли вѣрсъ і́акъ зѣрно го́ршно, глаго́лали вы́сте оубо́ і́агодинни́къ се́й : восторгни́са, и́ всади́са въ мо́ре : и́ послѣ́шала бы́ васъ.

з. Кото́рый же ѡ́ васъ раба́ и́мѣа ѡрѡ́ща и́ли пласѣ́ща, и́же прише́дшъ е́мъ съ села́ рече́тъ : авѣ́е ми́нѡвъ возла́зи :

и. Но́ не рече́тъ ли е́мъ : оубото́вай, что́ вечера́ю, и́

26. И освѣнь всичко това, между насъ и васъ е утвърдена пропасть голѣма, така що конто ищѣтъ да минѣтъ отъ тука къмъ васъ, да не могатъ, нито пакъ конто сѣ тамъ да прѣминѣтъ къмъ насъ.

27. А той рече : Молиъ ти ся прочее, отче, да го пратишь въ бащинъ-тъ ми домъ ;

28. Защото имамъ петима братія, да имъ засвидѣтельствува, щото да не бы да дойдѣтъ и тѣ на това мѣстително мѣсто.

29. Казува му Авраамъ : Имать Моисея и пророцы-тъ ; да слушать тѣхъ.

30. А той рече : Не, отче Аврааме : но ако иде нѣкой отъ мъртвы-тъ при тѣхъ, ще ся покажѣтъ.

31. Пакъ му рече : Ако не слушать Моисея и пророцы-тъ, не щѣтъ ся увѣри нито ако нѣкой си и отъ мъртвы-тъ възкръсне.

ГЛАВА 17.

1. И рече на ученицы-тъ си : Не е възможно соблазни-тъ да не дойдѣтъ ; но горко на оногози чрѣзъ когото дохождатъ.

2. По добрѣ бы было за него да ся окачаше водениченъ камъкъ около вратъ-тъ му, и да бѣде хвърленъ въ море-то, а не да соблазни одного отъ тѣзи малкы-тъ.

3. Внимавайте на себе си. Ако ти прѣгрѣши братъ ти, погади го ; и ако ся покае, прости му.

4. И седмъ пѣти на день ако ти прѣгрѣши, и седмъ пѣти на день ся възвѣрне къмъ тебе, и каже : Покаявамъ ся ; да му простишь.

5. И рекохъ апостоли-тъ Господу : Придай ни вѣрѣ.

6. А Господь рече : Ако да имахте вѣрѣ колкото зърно синапово, рекли быхте на тѣзи чърницѣ : Истергни ся, и насади ся въ море-то, и тя бы вы послушала.

7. А кой отъ васъ ако има ратай да му оре или да му пасе, щомъ си дойде отъ нивѣ-тъ, ще му рече : Мини, сѣдни да ядешъ ?

8. И не ще ли да му рече : Пригответи нѣщо да вечерямъ, и

препо́асарса слзжѣ ми, до́ндеже ѣ́мъ ѡ́ пїю̀: ѡ́ пото́мъ ѣ́си ѡ́ пїеши ты̀;

д. Е́да ѡ́мать хва́лѡ рабѡ́ томѡ́, ѣ́кѡ сотвори́ повелѣ́ннаѡ; не мнѡ́.

е. Та́кѡ ѡ́ вы, е́гда сотвори́те всѡ́ повелѣ́ннаѡ ва́мъ, глаго́лите, ѣ́кѡ раби́ неключи́ми е́смы: ѣ́кѡ, е́же до́лжны вѣ́хомъ сотвори́ти, сотвори́хомъ.

ж. ѡ́ бы́сть ѡ́дѡ́ущи е́мѡ́ во Іеру́сали́мъ, ѡ́ то́й прохо́ждаше межа́ Самари́ю ѡ́ Гали́лею.

з. Вхо́да́ущи же е́мѡ́ въ нѣ́кѡю ве́сь, срѣ́тоша е́го́ де́сѡтъ прокаже́нныхъ мѡ́жеѡ, ѡ́же ста́ша ѡ́здале́ча:

и. ѡ́ ти́и вознесо́ша гла́сѡ, гла́голюще: І́исе наста́вниче, поми́сли ны̀.

к. ѡ́ ви́дѣвъ рече́ ѡ́мъ: ше́дше покажи́теся сѡ́щеникѡмъ: ѡ́ бы́сть ѡ́дѡ́ущимъ ѡ́мъ, ѡ́чи́стишасѡ.

л. Е́динъ же ѡ́ ни́хъ, ви́дѣвъ, ѣ́кѡ ѡ́сѡбѣ́, возврати́са, со гла́сомъ ве́лимъ сла́ва Бѣ́га:

м. ѡ́ паде́ ни́цъ при погѡ́ е́го́, хва́лѡ е́мѡ́ возда́: ѡ́ то́й вѣ́ Самари́нинъ.

н. Ѧвѣ́щавъ же І́исъ рече́: не де́сѡтъ ли ѡ́чи́стишасѡ; да де́вѡтъ гдѣ́;

о. Ка́кѡ не ѡ́срѣ́тошасѡ возвра́щесѡ да́ти сла́вѡ Бѣ́гѡ, то́кмѡ ѡ́нопле́менинкѡ се́ѡ;

п. ѡ́ рече́ е́мѡ́: воста́въ ѡ́ди: вѣ́ра твоѡ́ спасе́ тѡ.

р. Вопроше́нъ же бы́въ ѡ́ фарисе́ѡ, когда́ прїиде́тъ цѣ́твїе Бѣ́гїе, ѡ́вѣ́щавъ ѡ́мъ рече́: не прїиде́тъ цѣ́твїе Бѣ́гїе съ соблюде́нїемъ:

с. Ни́же рекѡ́тъ: се́ за́дѡ, ѡ́ли Ѧндѡ́. се́ ко цѣ́твїе Бѣ́гїе ви́стѣрь ва́сѡ е́сть.

т. Рече́ же ко о́учи́кѡмъ своѡ́мъ: прїиде́тъ дне́, е́гда вожде́лѣете е́динагѡ́ дне́ Сїѡ́а чело́вѣ́ческагѡ́ ви́дѣти, ѡ́ не о́зрите.

стегни ся та ми шетай, докѣждь ямъ и пїѣжъ, и слѣдъ това ще ядешъ и пїешъ ты?

9. Дали ще благодари на тогозь ратая защото е свършилъ каквото му е было поръчано? Не ся надѣжъ.

10. Така и вы, кога направите все що ви е повелѣно, казувайте: Ный смы раби нищожни; защото направихмы това което бѣхмы длѣжни да направимъ.

11. И въ пътуваніе-то си къмъ Иерусалимъ, мѣнуваше прѣзъ срѣдъ Самарїѣжъ и Галилеїѣжъ.

12. И веднѣжъ когато влѣзваше въ пѣкое си село, срѣщиххъ го десетмина прокажени, които ся спрѣхъ издалечъ,

13. И тѣ възвысихъ гласъ и казувахъ: Исусе наставниче, помилуй ны.

14. И като ги видѣ, рече имъ: Идѣте ся покажѣте на священници-тѣ. И когато отивахъ, очистихъ ся *отъ проказѣ-тѣ*.

15. И единъ отъ тѣхъ, като видѣ че исцѣлѣ, повѣрихъ ся и съ голѣмъ гласъ славяше Бога,

16. И паднѣ на лице при нозѣ-тѣ му, та му благодаряше; и той бѣ Самарянинъ.

17. А Исусъ отговори и рече: Не ся ли очистихъ десетима-та, а дѣ сѣ деветима-та?

18. Не ся ли намѣрихъ *други* да ся вържатъ да въздадѣтъ славѣ Богу, но токо тойзи иноплеменникъ?

19. И рече му: Стани та си иди; твоя-та вѣра тя исцѣли.

20. И попытахъ отъ Фарисей-тѣ, кога ще дойде царство-то Божіе, отвѣща имъ, и рече: Царство-то Божіе нѣма да дойде съ изглеждане;

21. Нито ще *ви* рекѣтъ: Ето тука е, или, ето тамъ: защото ето, царство-то Божіе вѣтрѣ въ васъ е.

22. И рече на ученицы-тѣ: Ще дойдѣтъ дни когато ще пожелаете да видите единъ отъ дни-тѣ на Сына челоуѣческаго, и нѣма да видите:

κγ. Ἴ ρεκστз вѧмз : сѧ зѧѧ, ἢ λη̄ сѧ Ὠндѧ : не ἰзыднте, ни пожеңте.

κδ. Ἰκω во мѧнѧ влнстѧюшнса ѿ поднебѧсныѧ на поднебѧснѧй свѧтитса : тѧкω бѧдетз сѧз члѧвѧческѧй вз дѧнь свѧй.

κε. Прѧжде же подобѧетз ѧмѧ мнѧгω пострадѧти, ἢ ἰскзшенс кѧти ѿ рѧдѧ сегѧ.

κς. Ἴ ἰѧкоже кѧсть во днѧ ἢνεvy, тѧкω бѧдетз ἢ во днѧ сѧѧ члѧвѧческа :

κз. Ἰδѧхс, πѧхс, женѧхсса, посагѧхс, до негѧже днѧ внѧде ἢνε вз ковчѧгз : ἢ прѧде потѧнз, ἢ погсвѧ всѧ.

κη. Тѧкожде ἢ ἰѧкоже кѧсть во днѧ λѧтovy : ἰδѧхс, πѧхс, κсповѧхс, проδѧхс, сѧждѧхс, зѧхс :

κθ. Вз Ὠнѧже дѧнь ἰзыде λѧтз ѿ σοδѧмλѧнз, ѡдождѧ кѧмыкз горѧнцз ἢ Ὠнь сз нѧсѧ, ἢ погсвѧ всѧ.

λ. Потѧмѧ же бѧдетз ἢ вз дѧнь, вз Ὠнѧже сѧз члѧвѧческѧй ἰѧвѧтса.

λα. Вз тѧй дѧнь, ἢже бѧдетз на κрѧвѧ, ἢ σοсѧдн ѧгѧ вз домѧ, да не слѧзнтз взѧти ἢхз : ἢ ἢже на сѧлѧ, тѧкожде да не возвратѧтса вспѧть.

λβ. Помнѧйте женѧ λѧтovy.

λγ. ἢже ἕцѧ взыцѧетз дѧшс союѧ спѧстѧ, погсвѧнтз ἰѧ : ἢ ἢже ἕцѧ погсвѧнтз ἰѧ, живѧтз ἰѧ.

λδ. Γѧгѧлю вѧмз : вз тѧ нѧшь бѧдетѧ двѧ на Ὠдрѧ ѧдѧномз : ѧдѧнз поѧмлетса, ἠ дрсгѧй ѡстѧвлѧетса.

λε. Бѧдетѧ двѧ κсπѧ мѧлюшѧ : ѧдѧнѧ поѧмлетса, ἠ дрсгѧѧ ѡстѧвлѧетса.

λς. Двѧ бѧдетѧ на сѧлѧ : ѧдѧнз поѧмлетса, ἠ дрсгѧй ѡстѧвлѧетса.

λз. Ἴ ѡвѧцѧѧвшѧ глагѧлѧшѧ ѧмѧ : гѧѧ Γѧн ; Ὠнз же речѧ ἢмз : ἢдѧже тѧло, тѧмω соверѧтса ἢ срлѧ.

23. И *като* ви рекътъ : Ето тука е, или, ето тамъ е, да не отидете, нито да тичате подиръ му.

24. Защото както свѣтковица-та, която блъска отъ единый-тъ *край* на поднебеснѣ-тъ, свѣти до другый-тъ *край* на поднебеснѣ-тъ, така ще бѣде и Сынъ чловѣческый въ свой-тъ си день.

25. Но първомъ трѣба *той* да пострада много, и да бѣде отхвърленъ отъ тойзи родъ.

26. И както въ дни-тъ Ноевы така ще бѣде и въ дни-тъ на Сына чловѣческаго.

27. Ядѣхъ, пияхъ, женихъ ся и задомявахъ ся до день-тъ въ който Ное влѣзе въ ковчегъ-тъ; и дойде потопъ-тъ и погуби всички-тъ.

28. Подобно както станъ и въ дни-тъ Лотовы, ядѣхъ, пияхъ купувахъ, продавахъ, сядяхъ и градахъ.

29. И въ който день излѣзе Лотъ изъ Содомы навали огонь и жупель отъ небе-то, и погуби всички-тъ.

30. На това подобно ще бѣде и въ день-тъ въ който Сынъ чловѣческый ще ся яви.

31. Въ онзи день който ся намѣри на покрывъ-тъ, и сѣдове-тъ му въ къщы, да не слѣзе да ги земе; и който е на нивѣ, такожде да ся не враща назадъ.

32. Помнѣте Лотовѣ-тъ женѣ.

33. Който поище да си уварди животъ-тъ, ще го изгуби; и който го изгуби, ще го уварди.

34. Казувамъ ви, въ онѣкъ ноць ще бѣдѣтъ двама на едно легло; единый-тъ ще ся земе, а другый-тъ ще ся остави.

35. Двѣ *жены* ще наедно да мѣлятъ; една-та ще бѣде зѣта, а друга-та ще ся остави.

36. Двама ще бѣдѣтъ на нивѣ; единый-тъ ще ся земе, а другый-тъ ще ся остави.

37. Отговарятъ и казувать му : Кждѣ, Господи? А той имъ рече : Дѣто е трупъ-тъ, тамъ ще и орли-тъ да ся съберѣтъ.

ГЛАВА ІІ.

а. Глаголаше же ѱ прѣтѣс къ нимъ, какъ подобаетъ всегда молѣтиса, ѱ не стѣжати (сѣ),

б. Глагола: сздѣа вѣ нѣкѣи въ нѣкоемъ градѣ, Бѣа не боѣса, ѱ челоуѣкъ не срамлѣа.

в. Идова же нѣкаа вѣ во градѣ томъ : ѱ прихощаше къ немѣ, глаголющи : ѡмстѣ менѣ ѡ сопѣрника моего.

г. ѱ не хотѣше на долзѣ времени. послѣдѣи же рече въ севѣ : ѡще ѱ Бѣа не боѣса, ѱ челоуѣкъ не срамлѣюса :

д. Но занѣ творѣтъ мѣ трѣды вдовица сѣа, ѡмшѣ еа : да не до конца прихощаши застоѣтъ менѣ.

е. Рече же Гдѣ : слышите, что сздѣа неправды глаголетъ :

ж. Бѣ же не ѣмать ли сотворѣти ѡмшѣнѣе ѡзкрѣнныхъ своихъ, вопѣющихъ къ немѣ дѣнь ѱ ноць, ѱ долготерпѣ ѡ нихъ ;

з. Глаголю вамъ, ѣкъ сотворѣтъ ѡмшѣнѣе ѡхъ вскорѣ. Обаче сѣхъ челоуѣческой пришедъ оубо ѡвѣрашетъ ли (сѣ) вѣрс на землѣ ;

и. Рече же ѱ ко дрѣгимъ оуповающимъ собою, ѣкъ сѣтъ праведницы, ѱ оуничижающимъ прочихъ, прѣтѣс сѣо :

ї. Челоуѣка двѣ видѣста въ цѣрковь помолѣтиса : едѣнъ Фарѣсей, а дрѣгий мытарь.

а. Фарѣсей же стѣвъ, сѣце въ севѣ молашеса : Бже, хвалѣ тебѣ воздаю, ѣкъ нѣсмь, ѣкоже прочѣи члѣвѣцы, хѣщущицы, неправедницы, премоудѣе, ѱли ѣкоже сѣи мытарь.

б. Пошѣса дваkrátы въ севѣвѣтѣ, десѣтѣнс даю всегѣ ѣмѣкъ прѣтажѣ.

в. Мытарь же ѡдалѣча стоа, не хотѣше ни оуѣю возвестѣ на нѣо : но бѣаше персн своа, глагола : Бже, милостивъ всѣдн мѣ грѣшникѣ.

ГЛАВА 18.

1. Казуваше имъ още и притчѣ, какъ трѣба всякога да ся молятъ, и да ся не облѣняватъ :

2. И говоряше : Имаше въ нѣкой си градъ единъ сѣдникъ, който ся отъ Бога не бояше, и отъ чловѣка ся не срамуваше :

3. Имаше и една вдовица въ тойзи градъ, та идяше при него и му казуваше : Отдай ми право-то отъ съперникъ-тъ ми.

4. И до нѣколко врѣме не рачи ; а испослѣ рече въ себе си : Ако че отъ Бога ся не боѣж, и отъ чловѣка ся не срамувамъ,

5. А то на тѣж вдовицѣ, понеже ми досажда, нека и отдамъ право-то, да не иде до край да мя отяготява.

6. И рече Господь : Слушайте що казува неправедный-тъ сѣдникъ :

7. А Богъ нѣма ли да отдаде право-то на свои-тъ избранны, които выкатъ къмъ него деня и ноця, ако и да дълготрпи за тѣхъ :

8. Казувамъ ви, че ще имъ отдаде право-то скоро. Но Сынъ чловѣческый кога дойде да ли ще намѣри вѣрж на земѣ-тъ ?

9. И пакъ на нѣкои които ся надѣяхж на себе си че сж праведни, и унищожаважж други-тъ, рече тѣзи притчѣ :

10. Двама чловѣци възлѣзохж въ храмъ-тъ да ся помолятъ ; Единъ-тъ Фарисей, а другый-тъ мытарь.

11. Фарисей-тъ ся исправи и моляше ся въ себе си така ; Боже, благодарѣ ти, че не съмъ както други-тъ чловѣци, грабители, обидници, прѣлюбодѣйци, или както тойзи мытарь :

12. Постѣж дваждъ въ седмицѣ-тъ, десетѣкъ давамъ отъ всичко що придобѣж.

13. И мытарь-тъ като стояше изъ далечъ не щѣше нито очи-тъ си къмъ небе-то да подигне, но бѣяше ся въ грѣды-тъ си и думаше : Боже, бѣди милостивъ менѣ грѣшному.

ѿі. Глаголю вамъ, ꙗкѡ снѣде сѣй ѡправданъ въ домъ свой паче ѡнагѡ : ꙗкѡ всѧкъ возносѧйся, смиритсѧ : смирдѧй же себѣ, вознесѣтсѧ.

ѣі. Приношѧхъ же къ немѸ ѱ младѣнцы, да ѱхъ кѡснетсѧ : видѣвшѧ же оучѣнцы запретѣша ѱмъ.

ѣі. Іисъ же призвѧвъ ѱхъ, глагола : ѡстѧвите дѣтѣй приходить ко мнѣ, ѱ не вранѣте ѱмъ : таковыхъ бо ѣсть црѣтвіе Бжѣе.

ѣі. Амѣнь бо глаголю вамъ : ѱже ѧще не прѣиметъ црѣтвіѧ Бжѣа, ꙗкѡ отрочѧ, не ѱмать внѣти въ нѣ.

ѣі. И вопросѣ ѣгѡ нѣкѣй кнѧзь, глагола : Оучѣлю блгѣи, что сотворѣвъ живѡтъ вѣчный наслѣдствію ;

ѿі. Речѣ же ѣмѸ Іисъ : что ма глаголеши блга ; никтоже блгъ, токѡмѡ ѣдинъ Бгъ.

к. Зѧповѣди вѣси : не прѣмобы твори : не оубѣи : не оубрѧди : не лжесвидѣтельствуй : чтѣ ѡца твоегѡ ѱ матери твоѣ.

кѧ. ѡнъ же речѣ : всѧ сіѧ сохранихъ ѡ юности моеѧ.

кѡ. Слышавъ же сіѧ Іисъ речѣ ѣмѸ : ѣще ѣдинагѡ не докончалъ ѣси : всѧ, ѣлика ѱмаши, продаждь, ѱ раздѧй нищымъ, ѱ имѣти ѱмаши сокровище на нѣсѣ : ѱ градѣ во слѣдѧхъ менѣ.

кѧ. ѡнъ же слышавъ сіѣ, прискѡрбенъ бысть : бѣ бо богатъ сѣлѡ.

кѢ. Видѣвъ же ѣгѡ Іисъ прискѡрбна бѣвшѧ, речѣ : кѧкѡ не оудѡбѣ ѱмѣшѣи богатство въ црѣтвіе Бжѣе внѣдѣтъ.

кѣ. Оудѡбѣе бо ѣсть вельбѣдъ сквозѣ ѱгнѣнѣ оушы прѡнтѣ, неже богатъ въ црѣтвіе Бжѣе внѣти.

кѤ. Рѣша же слышавшѣи : то кѡмо мѡжетъ спасѣнъ бѣти ;

кѤ. ѡнъ же речѣ : невозмѡжна оу человекѣхъ возмѡжна сѣтъ оу Бга.

кн. Речѣ же Пѣтръ : сѣ мы ѡстѧвѣхомъ всѧ, ѱ по тебѣ ѱдѡхомъ.

14. Казувамъ ви, че той слѣзе у дома си оправданъ *повече*, нежели оный; защото всякой който възнася себе си, ще ся смири; а който смирява себе си, ще ся възнесе.

15. Приносяхъ му още и дѣвица да ся прикосне до тѣхъ а ученици—тѣ като видѣхъ възбранихъ имъ.

16. Но Исусъ ги привыка, и рече: Оставѣте дѣца—та да дождатъ при мене, и не ги въспирайте; защото на таквизъ е царството Божіе.

17. Истинъ ви казувамъ: Който не приеме царство—то Божіе както дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

18. И нѣкой си голѣмецъ го попыта и каза: Учителю благый, що да сторѣхъ за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ?

19. А Исусъ му рече: Що мя казувашъ благъ? никой не е благъ, тѣкмо единъ Богъ.

20. Заповѣди—тѣ знаешь, Да не направишь прѣлюбодѣяніе; Да не убиешъ; Да не откраднешъ; Да не лъжесвидѣтелствуваешь; Почитай бащъ си и майкѣ си.

21. А той рече: Всичко това съмъ увазилъ отъ младость—тѣ си *до нинѣ*.

22. Това като чу Исусъ, рече му: Още едно ти не достига: Все що имашъ продай, и раздай на сиромасы—тѣ, и ще имашъ съкровище на небе—то; и дойди та мя послѣдувай.

23. А той като чу това наскърби ся; защото бѣше много богатъ.

24. И като го видѣ Исусъ че ся наскърби, рече: Колко мъчно ще влѣзѣтъ въ царство—то Божіе, тѣзи които иматъ богатство.

25. Защото по лесно е да мине камила прѣзъ иглены уши, а не богатъ да влѣзе въ царство—то Божіе.

26. А които чухъ това рекохъ: И кой може да ся спасе?

27. А той рече: Невъзможно—то у человекы—тѣ, у Бога е възможно.

28. А Петръ рече: Ето ный оставихмы всичко, и послѣдовахмы тя.

ѿѿ. О́нъ же рече ѿмъ: ѿмнѣ гл҃голю вамъ, ѿкъ ни-
ктоже ѣсть, ѿже ѡстаѡитъ до́мъ, ѿли родитѣли, ѿли брѣтїю,
ѿли сестры, ѿли женѹ, ѿли чѣда, цр҃твїа ради Бж҃їа,

ѿ. Иже не прїиметъ мно́жицею во вре́мѧ сїе, ѿ въѣкъ
градѹщїи, живѡтъ вѣчныи.

ѿа. По́емъ же Ѹбана́десѧте о҃учїи своѧ, рече къ ѿмъ:
се восхѡдимъ во Іерусалимъ, ѿ скончѡются всѧ писаннаѧ
прѡрѣки ѡ Сїѣ чл҃вчестѣ.

ѿб. Преда́дѡтъ во ѣго ѡзыкомъ, ѿ поругѡются ѣмѹ, ѿ
о҃корѡтъ ѣго, ѿ ѡплѡютъ ѣго,

ѿг. И бѣвше о҃убїютъ ѣго: ѿ въ трѣтїи дѣнь воскресетъ.

ѿд. И тїи ничесѹже ѡ сїхъ разсмѣша: ѿ вѣ гл҃голъ сѣи
скровѣнъ ѡ ѿнхъ, ѿ не разсмѣвахъ глаголемыхъ.

ѿе. Бысть же ѣгда прибли́жишасѧ во Іерїхѡнъ, слѣпецъ
нѣкїи сѣдѡше при пѣти просѧ.

ѿз. Слышавъ же наро́дъ мимоходѡщїхъ, вопрошѡше: что
о҃уѣвъ ѣсть се;

ѿз. Повѣдѡша же ѣмѹ, ѿкъ Іисъ Назаранинъ мимоходѡдитъ.

ѿи. И возопї, гл҃гола: Іисе Сїе Дѣдовъ, помїлѹи мѧ.

ѿо. И предѡдѡщїи прешѡхъ ѣмѹ, да о҃умолчїтъ: О́нъ же
пѡче мно́же вопїѡше: Сїе Дѣдовъ, помїлѹи мѧ.

ѿп. Ста́въ же Іисъ повелѣ привести ѣго къ себѣ. при-
блїжшасѧ же ѣмѹ къ немѹ, вопросї ѣго,

ѿа. Гл҃гола: что хѡщешї, да тї сотворю; О́нъ же рече:
Гд҃и, да прозрю.

ѿб. Іисъ же рече ѣмѹ: прозрї: вѣра твоѧ спасѣ тѧ.

ѿг. И ѡбїе прозрѣ, ѿ во слѣдѡ ѣгѡ и́дѡше, слава Бг҃а. ѿ
всї лю́дїе вїдѣвше, воздѡша хвалѹ Бг҃ови.

ГЛАВА ѿ1.

ѿ. И вше́дъ прохѡждѡше Іерїхѡнъ.

ѿ. И се мѡжъ нарицаемый Закхѣи: ѿ сѣи вѣ старѣи мы-
тарѣмъ, ѿ тоѿ вѣ богѡтъ.

29. А той имъ рече : Истинъ ви казувамъ, че пѣма никой който да е оставилъ къщъ, или родители, или братія, или женъ, или чада заради царство-то Божіе,

30. И да не получи многократно на това врѣме, и въ идущий-тъ вѣкъ животъ вѣченъ.

31. И като зѣ дванадесеть-тѣ при себе си, рече имъ : Ето възлѣзуваме въ Иерусалимъ, и ще ся свърши всичко що е написано отъ пророцы-тѣ за Сына чловѣческаго.

32. Защото ще бѣде прѣдаденъ на язычници-тѣ и ще му ся поругаѣтъ, и ще го обезчестятъ, и ще го заплюѣтъ,

33. И ще го бѣѣтъ, и ще го убѣѣтъ, и въ третія-тъ день ще възкръсне.

34. И тѣ не разумѣхъ нищо отъ това : и тая дума бѣше покрита за тѣхъ, и не разбирахъ това що ся казуваше.

35. А когато приближаваше до Иерихонъ, нѣкой си слѣпъ сѣдѣше край пѣть-тъ да проси.

36. И като чу че народъ минува, попыта какво е това ?

37. И казахъ му че Исусъ Назорянинъ минува.

38. Тогазъ той извика, и казуваше, Исусе, Сыне Давидовъ, помилуй мя.

39. И тѣзи които вървахъ напѣдъ заплѣтявахъ му да мѣкне, но той още повече выкаше : Сыне Давидовъ, помилуй мя.

40. И спрѣ ся Исусъ и повелѣ да му го доведѣтъ, и като приближи, попыта го,

41. И каза : Що ищешь да ти сторѣжъ ? А той рече : Господи, да прогледамъ.

42. И Исусъ му рече : Прогледай ; твоя-та вѣра тя исцѣли.

43. И тутакси прогледа, и търгна слѣдъ него, и славяше Бога ; и всичкий народъ като видѣ *това*, въздаде хвалъ Богу.

ГЛАВА 19.

1. Слѣдъ това възле *Исусъ* въ Иерихонъ и заминуваше си.

2. И ето чловѣкъ на име Закхей, който бѣше начальникъ на мытари-тѣ, и той бѣ богатъ.

҃г. И ѡскаше видѣти Іиса, ктѡ ѣсть: и не можахе ѡ нарѡда, іакѡ возрастомъ малъ бѣ.

҃д. И предитѣкъ, возмѣзе на іагодичинѡ, да видитъ, іакѡ хоташе мѡмѡ ѣа проити.

҃е. И іакѡ прїиде на мѣсто, возрѣвз Іисъ, видѣ ѣго, и рече къ немѡ: Закхѣе, потщавса слѣзи: днесь во вз домѡ твоѡмъ подоваѣтъ мѡ быти.

҃з. И потщавса слѣзе, и прїятъ ѣго радгаса.

҃и. И видѣвше всѡ роптѡхъ, глаголюще, іакѡ ко грѣшнѡ мѡжѡ вниде витѡти.

҃й. Стѡвз же Закхѣй рече ко Гдѡ: се полъ-имѣнїѡ моегѡ, Гдѡ, дамъ нишымъ: и ѡше когѡ чимъ ѡбидѣхъ, возвращѡ четверїцею.

҃к. Рече же къ немѡ Іисъ: іакѡ днесь спасѣнїе домъ семѡ бысть, занѣ и сѣй сїѡ Івраѡмъ ѣсть.

҃л. Прїиде во Сїѡ члвѣчь взыскѡти и спасти погїбшаго.

҃м. Слышашымъ же имъ сїѡ, приложь рече прїтчѡ, занѣ близъ ѣмѡ быти Іерусалима, и мнѡхъ, іакѡ ѡбїе царство Бжїѡ хѡщѣтъ іавїтисѡ.

҃н. Рече о҃убо: члвѣккъ иѣкїй добра рѡда ѡде на странѡ далече, прїѡти себѣ царство и возвратїтисѡ.

҃о. Призвѡвз же дѣсѡть рѡвз своїхъ, дадѣ имъ дѣсѡть миѡсѡ, и рече къ нимъ: кѡплю дѣйте, дѡндеже прїидѡ.

҃п. И грѡждане ѣгѡ ненавидѡхъ ѣго, и послѡша послы вз слѣдъ ѣгѡ, глаголюще: не хѡщемъ семѡ, да царствѡетъ наѡ на́ми.

҃р. И кысть ѣгѡдѡ возвратїсѡ прїїмъ црѣтво, рече пригласїти рабы тїи, имже дадѣ сребрѡ, да о҃увѣсть, каковѡ кѡплю сѣтъ сотворїли.

҃с. Прїиде же пѣрвыи, глагола: гдѡ, мнѡсѡ твоѡ придѣла дѣсѡть миѡсѡ.

҃т. И рече ѣмѡ: блгѡ, рабе добрый: іакѡ ѡ малѣ вѣренъ былъ ѣсї, всѡди ѡбласть имѣѡ наѡ дѣсѡтїю градѡвз.

3. И ищаше да види Исуса кой е; но не можаше отъ народа, защото бѣше нискъкъ на възрастъ.

4. И завтече ся на напрѣдъ, та възлѣзе на единъ чьриницъ за да го види; понеже прѣзъ него *пжтъ* щѣше да мине.

5. И като дойде на това мѣсто, Исусъ погледнѣхъ, видѣ го, и рече му: Закхее, слѣзь скоро; защото днесъ трѣба да останѣ въ твоиѣ-тъжъ кѣщѣхъ.

6. И прибърза та слѣзе, и прія го съ радость.

7. И като видѣхъ *това* всички, помѣрахъ и казувахъ: Че пригрѣшенъ челоуѣкъ влѣзе да прѣсѣди.

8. А Закхей застанѣ и рече Господу: Господи, ето половинѣхъ-тъжъ отъ имотъ-тъ си давамъ на спромасы-тъ; и ако съмъ обидѣлъ нѣкого въ пѣщо съ клеветѣхъ, въздавамъ четверократно.

9. Рече му Исусъ: Днесъ станѣ спасеніе на тойзи домъ; защото и той е сынъ Авраамовъ.

10. Понеже Сынъ челоуѣческій дойде да потърси и да спасе погынѣло-то.

11. И тѣ като слушахъ това, приложи та рече и единъ притчѣхъ, защото бѣше близу до Иерусалимъ, и тѣ имахъ на умъ-тъ си че царство-то Божіе щѣше тутакси да ся яви.

12. И рече: Челоуѣкъ нѣкой си благороденъ отиде въ странѣхъ далечнѣхъ, да приіме за себе си царство и да ся върне.

13. И повыка десеть отъ слугы-тъ си, и даде имъ десеть мзаскъ, и рече имъ: Търгувайте доклѣ дойдѣхъ.

14. А граждани-тъ негови ненавиждахъ го, и испратихъ слѣдъ него посланици да кажѣтъ: Не щемъ тогова да царува надъ насъ.

15. И като зѣ царство-то и ся върнѣхъ, рече да му повыкатъ онѣзи слугы, на конто даде сребро-то, да узнае кой какво е припечалилъ.

16. И дойде пьрвый-тъ и рече: Господи, твоя-та мнаса прииде десеть мнасы.

17. И рече му: Добрѣ, рабе добрый: понеже на най малко-то ся показа вѣренъ, имай власть надъ десеть града.

иі. И прїиде второй, глагола: гдѣи, мнѣсѣ твоѣ сотвори пѣть мнѣсѣ.

ѣі. Рече же ѣ томѣ: ѣ ты всѣди надъ патїю градѣвѣ.

к. И др҃сгїи прїиде, глагола: гдѣи, сѣ мнѣсѣ твоѣ, ѣже ѣмѣхѣ положѣнс во оѣкрѣсѣ.

ка. Поѣхѣ ко тебе, ѣкѣ члѣвѣкѣ ѣрѣ ѣсї: взѣмлеш, ѣгѣже не положилѣ ѣсї, ѣ жпѣши, ѣгѣже не сѣкалѣ ѣсї.

кв. Глагола же ѣмѣ: ѣ оѣстѣ твоѣхѣ сѣждѣ ти, лѣкавыи рѣбе: вѣдѣлѣ ѣсї, ѣкѣ ѣзѣ челоѣкѣ ѣрѣ ѣсмѣ, взѣмлю, ѣгѣже не положилѣхѣ, ѣ жпѣ, ѣгѣже не сѣкахѣ:

кг. И почтѣ не вѣлѣ ѣсї моѣгѣ сребрѣ кѣпѣмѣ, ѣ ѣзѣ прїшѣдѣ сѣ лѣхѣю ѣстазѣлѣ вѣхѣ ѣ;

кд. И предстоѣшымѣ рече: возмїте ѣ негѣ мнѣсѣ, ѣ дадїте ѣмѣшемѣ дѣсѣть мнѣсѣ.

ке. И рѣша ѣмѣ: гдѣи, ѣмѣть дѣсѣть мнѣсѣ.

кз. Гл҃голю ко вѣмѣ, ѣкѣ всѣкомѣ ѣмѣшемѣ дѣтѣсѣ: ѣ ѣ немѣшѣгѣ, ѣ ѣже ѣмѣть, ѣнїметѣ ѣ негѣ.

кѣ. Обѣче врагїи моѣ Оны, ѣже не восхотѣша менѣ, да царѣ вѣхѣ былѣ надъ нїми, прїведїте сѣмѣ, ѣ ѣзѣцѣйте предѣ мнѣю.

ки. И сїѣ рѣкѣ, ѣдѣше предѣи, восходѣ во Іерусѣлїмѣ.

кк. И вѣсть ѣкѣ прїблїжнѣсѣ вѣ Енѣсѣфѣгїю ѣ Енѣанїю, кѣ горѣ нарицѣемѣї Елѣвїнѣ, послѣ двѣ оѣченїкѣ своѣхѣ,

л. Гл҃гола: ѣдїта вѣ прѣмнїзю вѣсѣ: ѣ вѣ мнѣже вхѣдѣша ѣвѣрѣцѣта жрѣкѣ прївѣзѣно, на неже нїктѣже нїколїже ѣ члѣвѣкѣ всѣде: ѣрѣшше ѣ прїведїта.

лл. И ѣще ктѣ вѣ вопрошѣтѣ: почтѣ ѣрѣшѣта; сїце рѣцѣта ѣмѣ, ѣкѣ Гдѣ ѣгѣ трѣвѣтѣ.

лв. Шѣдше же пѣсланныѣ, ѣвѣрѣтѣста, ѣкоже рече ѣма.

лг. Ѣрѣшѣюшѣма же ѣма жрѣкѣ, рекѣша госпѣдѣ ѣгѣ кѣ нїма: чтѣ ѣрѣшѣта жрѣкѣ;

лд. Она же рекѣста ѣкѣ Гдѣ ѣгѣ трѣвѣтѣ.

18. И дойде вторий-тъ и каза, Господи, твоя-та мнаса стори петъ мнасы.

19. Рече и на тогова : Бъди и ты *владѣтель* надъ петъ града.

20. Дойде и другъ, и каза : Господи, ето твоя-та мнаса, който имахъ скѣтанѣ въ кѣрпѣ :

21. Защото ся бояхъ отъ тебе ; понеже си строгъ чловѣкъ ; земашъ което не си положилъ, и жьнешъ което не си сѣялъ.

22. И казува му : Отъ уста-та ти ще тя сѣдѣжъ, рабе лукавий ; знаятъ си че съмь чловѣкъ строгъ, и земамъ което не съмь положилъ, и жьнѣжъ което не съмь сѣялъ.

23. И защо не даде сребро-то ми на лихварь-тъ, така що азъ като си дойдяхъ щѣхъ да го приберѣ съ лихвѣ-тъ ?

24. И рече на прѣдстоящы-тъ : Земѣте отъ него мнаск-тъ, и дайте ѣжъ на тогози който има десеть-тъ мнасы.

25. (И рекохъ му : Господи, *той* има десеть мнасы) :

26. Защото ви казувамъ, че всякому който има ще му ся даде ; а отъ того който нѣма, и това що има, ще ся отнеме отъ него.

27. А мои-тъ врагове, онѣзи които мя не рачихъ да ся воцарѣжъ надъ тѣхъ, доведѣте ги тука, и посѣчѣте ги прѣдъ мене.

28. И това като изрече *Иисусъ* отиваше на прѣдъ и възлѣзуваше въ Иерусалимъ.

29. И когато приближи до Вифагійѣ и Вифанійѣ, къмъ горѣ-тъ която ся казуваше Елеонъ, проводи двама отъ ученицы-тъ си,

30. И рече имъ : Идѣте въ сръщно-то село : въ косто щомъ влѣзувате ще намѣрите жрѣбе вързано, на което никой чловѣкъ не е никога възсѣдалъ ; отвържѣте го и го доведѣте.

31. И ако вы попыта нѣкой : Защо го отвързувате ? така ще му речете : Защото трѣбува на Господа.

32. И отидохъ проведенъ-тъ, и намѣрихъ както имъ рече.

33. И когато отвързувахъ жрѣбе-то, рекохъ имъ стопани-тъ му : Защо отвързувате жрѣбе-то ?

34. А тѣ рекохъ : На Господа трѣбува.

лѣ. И приведоста ѣ ко Іисови : и возвѣргше ризы своа на жребѣа, всадиша Іиса.

лѣ. Идѣшс же ѣмѣ, постилахс ризы своа по пгтѣ.

лѣ. Приближающес же ѣмѣ оужѣ (лѣте) кз нисхожденію горѣ Елеѣнстѣй, начаша все множество оученикз, радѣющеса, хвалѣти Бѣга гласомз веліимз ѡ всѣхз силахз, іаже видѣша,

лп. Глголюще : клгословѣнз градый црѣ во йма Гдне : мѣрз на нѣсѣ, и слава вз вышнихз.

лѡ. И нѣцыи фарісеѣ ѡ народа рѣша кз немѣ : Оучителю, запретѣ оученикѡмз твоимз.

лѣ. И ѡвѣщавз рече ймз : глголю вамз, іакѡ, ѡще сѣн оумолчатз, каменіе возопіетз.

лѣ. И іакѡ приближиса, видѣвз градз, плакаса ѡ немз,

лѣ. Глагола : іакѡ ѡще бы разсмѣлз и ты, вз дѣнь сѣй твоѣй, ѣже кз смиренію твоемѣ : нынѣ же скрыса ѡ очію твоѣю :

лѣ. Иіакѡ прійдстз дніе на тѣа, и ѡбложатз врази твоѣ ѡстрѡгз ѡ тебѣ, и ѡвыдстз тѣа, и ѡкѣмстз тѣа ѡвсіѡдз,

лѣ. И разкѣютз тѣа и чѣда твоа вз тебѣ, и не ѡстѣватз каменѣ на каменѣ вз тебѣ : понеже не разсмѣлз ѣсѣ време не постѣшеніа твоегѡ.

лѣ. И вшѣдз вз црковь, начатз ѡзгонѣти продающыа вз неѣй и кспѣющыа,

лѣ. Глагола ймз : писано ѣсть : дѡмз мой, дѡмз молитвы ѣсть : вы же сотвористе ѣгѡ пещерз разбѣйникѡмз.

лѣ. И бѣ оучѣа по всѣа днѣ вз цркви. архіерѣе же и книжницы ѡскахс ѣгѡ погсѣбити, и старѣйшыны людемз :

лп. И не ѡбрѣтахс, что бы сотворѣли ѣмѣ : людіе ко всѣа держѣхсѣ ѣгѡ, послѣшашоуше ѣгѡ.

35. И доведохъ го при Исуса : и като намѣтахъ дрехы-тѣ си на жрѣбе-то, въскачихъ Исуса.

36. И въ отиваніе-то му, постилахъ дрехы-тѣ си по пъть-тѣ.

37. И когато вече приближаваше до прѣвалъ-тѣ на Елеонскъ-тѣ горѣ, наченъхъ всичко-то множество на ученицы-тѣ да ся радуютъ и да славословятъ Бога велегласно за вси-тѣ чудеса що бѣхъ видѣли ;

38. И казувахъ : Благословенъ царь-тѣ който иде въ име-то Господне ; миръ на небе-то и слава въ вышнихъ.

39. И пѣкои отъ Фарисей-тѣ между народъ-тѣ рекохъ му : Учителю, запрѣти на ученицы-тѣ си.

40. И отговори и рече имъ : Казувамъ ви, че ако тѣ мѣкнѣтъ, то каменіе-тѣ ще извекать.

41. И като приближи та видѣ градъ-тѣ, плака за него,

42. И казуваше : Да бѣ знаялъ и ты, поне въ тойзи твой день, това което е за миръ-тѣ ти ; но сега вече ся скры отъ твои-тѣ очи.

43. Защото ще дойдѣтъ връхъ тебе дни и твои-тѣ неприатели ще направятъ окопъ около тебе, и ще тя обсадятъ, и отъ всякъдѣ ще тя утѣнятъ,

44. И съсыпѣтъ тебе и чада-та ти въ тебе, и иѣма да оставятъ въ тебе камѣкъ на камѣкъ ; защото не си разумѣлъ врѣме-то на посѣщеніе-то си.

45. И като влѣзе въ храмъ-тѣ, наченъ да испѣжда тѣзи конто продавахъ и купувахъ ;

46. И казуваше имъ : Писано е : Домъ-тѣ ми е домъ за молитвѣ : а вы го направихте пещеръ разбойническъ.

47. И поучаваше всякой день въ храмъ-тѣ ; а първосвященници-тѣ и книжници-тѣ и първи-тѣ отъ народа ищаха да го погубятъ ;

48. И не намѣрувахъ какво да сторятъ ; понеже всички-тѣ народъ бѣше прилѣпнѣлъ при него да го слуша.

ГЛАВА К.

а. И въсть во едїнх ѿ днїх онѣхъ, оучаюсѣ емѣ людїи въ цркви и бгговѣствовасюсѣ, прїидоша свашенницы и книжницы со старцы,

б. И рѣша къ немѣ, глаголюще: рцы намъ, коею областїю сїа творїши; илї кто єсть давый тебѣ власть сїю;

г. Оѡтѣрѣвъ же речє къ нимъ: вопрошѣ вы и ѡзъ едїнаго словесє, и рцыте мї:

д. Крїстенїе Іѡанново съ нѣсє ли бѣ, илї ѿ челоѡвѣкъ;

е. Онї же помышлѣхъ въ себѣ, глаголюще, ѡкъ ѡже речємъ, съ нѣсє, речєтъ: почтѣ оубо не вѣроставе емѣ;

з. ѡже ли же речємъ, ѿ чѡвѣкъ: всї людїе каменїемъ побїєтъ нѣ: и звѣстїю бо бѣ ѿ Іѡаннѣ, ѡкъ пророкъ бѣ.

з. И ѡѡтѣрѣша: не вѣмы ѡвѣдѣти.

и. Іисъ же речє имъ: ни ѡзъ глаголю вамъ, коею областїю сїа творю.

а. Начѣтъ же къ лїдемъ глаголати прїтчє сїю: челоѡвѣкъ нѣкїи насадїи ѡноградъ, и вдадє єгѣ дѣлательемъ, и ѡидє на лѣта мнѡга.

и. И во врємѣ послѣ къ дѣлательемъ раба, да ѿ плодѣ ѡнограда дадѣтъ емѣ: дѣлатели же бївше єгѣ, послѣша тѣмѣ.

а. И приложїи послѣти дрєгѣго раба: онї же и тогѣ бївше и досадївше (емѣ), послѣша тѣмѣ.

б. И приложїи послѣти трєтїаго: онї же и тогѣ оуѣзвѣвше и згнѣша.

г. Речє же гдїнх ѡнограда: чтѣ сотворю; послѣ сїа моего возлюбленнаго, едѣ какъ, єгѣ видѣвше, оусрамѣтса.

д. Видѣвше же єгѣ дѣлательє, мыслѣхъ въ себѣ глаго-

ГЛАВА 20.

1. И въ единъ отъ оныхъ дни, когато поучаваше той народъ-тъ въ храмъ-тъ и благовѣствоваше, надойдохъ първосвященници-тъ и книжинци-тъ наедно съсъ старѣйшины-тъ,

2. Та му говоряхъ и рекохъ: Кажи ли съ койѣ власть правишь това? или кой е що ти е далъ тѣзи власть?

3. Отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ една рѣчь, и кажѣте ми.

4. Кръщеніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣ, или отъ чело-вѣцы-тъ?

5. А тѣ си помыслихъ, и думахъ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще рече: Защо не повѣрувахте въ него?

6. Ако ли речемъ: Отъ чело-вѣцы-тъ, всичкий народъ съ каменіе ще ны убіе; понеже е увѣренъ че Іоаннъ е пророкъ.

7. И отговорихъ че не знаѣтъ отъ кѣдѣ бѣ.

8. Тогазы Іисусъ имъ рече: И азъ ви не казувамъ съ койѣ власть правѣ това.

9. И наченъ да говори на народъ-тъ тѣзи притчѣ: Пѣкой си чело-вѣкъ насади лозіе, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде на чуждѣ странѣ за много врѣме.

10. И во врѣме-то *на плодове-тъ* проводи одного отъ слугы-тъ си при земледѣлцы-тъ, да му дадѣтъ отъ плодъ-тъ на лозіе-то; но земледѣлци-тъ го бихъ и отпратихъ го празденъ.

11. И повтори да проводи и другъ слугѣ; а тѣ бихъ и него и обезчестихъ го и отпратихъ го празденъ.

12. И пакъ проводи третяго; но тѣ и него наранихъ и испѣдихъ.

13. Рече тогазы стопанинъ-тъ на лозіе-то: Що да сторѣхъ? да проводѣхъ любезный-тъ си сынъ: може него като видѣтъ да ся посвѣдятъ.

14. Но земледѣлци-тъ като го видѣхъ, мысляхъ въ себе си и

люще: сѣй ѣсть наследникъ: прїидіте оубіемъ єгò, да наше бѣдетъ достоаніе.

єі. И ѡзвѣдше єгò воиъ ѡз винограда, оубіша. что оубо сотворитъ ѡмъ гдїиъ винограда;

єі. Прїидетъ и погвѣитъ дѣлатели сїа, и вдатъ виноградъ ѡнѣмъ. слышавше же рекòша: да не бѣдетъ.

зї. Онъ же возрѣвъ на ниъхъ, рече: что оубо писаное сїе: камень, єгòже не врегòша зиждѡщи, сѣй вѣсть во главѣ оубла;

иі. Всакъ падый на камени томъ, сокрѡшитъ: а на немже падетъ, стрїетъ єгò.

дї. И взыскаша архїереє и книжницы возложити на нь рѡцѣ въ той часъ, и оубоашася нарòда: разсмѣша бо, гакъ къ нимъ притчс сїю рече.

к. И навлòдше, послаша лалтели, притвораюущихъ себе праведники вѣти: да ѡмстѣ єгò въ словеси, во єже предати єгò начальствѣ и ѡвласти ѡгемновѣ.

ка. И вопросиша єгò, глаголюще: Оубителю, вѣмы, гакъ праву глаголеши и оубиши, и не на лица зриши, но во истиниъ пстї Бжїю оубиши.

кв. Достòитъ ли намъ Кесаревн дань длати, или ни;

кг. Разсмѣвъ же ѡхъ лскавство, рече къ нимъ: что ма ѡскшаете;

кд. Покажите ми цатс: чїй ѡмать ѡбразъ и надписаніе; ѡвѣщавше же рекòша: Кесаревъ.

ке. Онъ же рече ѡмъ: воздадите оубо, гакъ же Кесарева, Кесаревн, и гакъ же Бжїа, Бговн.

кз. И не могòша зазрѣти глагола єгò предъ людми: и дивншася ѡ ѡвѣтѣ єгò, и оубомолчаша.

кз. Пристѡпїша же икциъ ѡ саддѡкєй, глаголющїи воскресєнію не вѣти, вопрошавъ єгò,

кн. Глаголюще: Оубителю, Мѡвсєй написа намъ: аще комъ братъ оубретъ ѡмий женѣ, и той безчадєнъ оубретъ,

думахъ: Тойзи е наслѣдникъ-тъ; елате да го убиѣмъ, за да бѣде наслѣдство-то наше,

15. И го изведохъ вниъ отъ лозіе-то та го убихъ. И тѣй, какво ще имъ направи стопанинъ-тъ на лозіе-то?

16. Ще дойде и ще погуби тѣзи земледѣлци, и ще даде лозіе-то на други. А тѣзи които чухъ рекохъ: Дано не бѣде.

17. А той ги погледнъ и рече; Що е това писано-то, Камъкъ-тъ който отхвърлихъ зидари-тъ, той станъ глава на жгль-тъ:

18. Всякой който падне на тойзи камъкъ ще се строши, а връхъ когото падне, ще-го смаже.

19. И поискахъ първосвященници-тъ и книжници-тъ да турятъ рѣци на него въ тойзи часъ, защото разумѣхъ че тѣмъ каза тѣзи притчъ; но убояхъ ся отъ народъ-тъ.

20. И като извардихъ проводихъ навѣтници, които ся приструвахъ че сѣ праведни, съ намѣреніе да го уловятъ въ нѣкоѣхъ рѣчь, та да го прѣдадѣтъ на началство-то и на власть-тъ правителевъ.

21. И тѣ го попытахъ и рекохъ: Учителю, знаемъ че право говоришь и учишь, и не гледашъ на лице, но по истинѣхъ пѣть-тъ Божій учишь.

22. Право ли е за насъ да даваме данъ Кесарю, или не?

23. А той разумѣ лукавство-то имъ и рече имъ: Защо мя искушавате?

24. Покажѣте ми единъ динарь; чій образъ и надпись има? Отговорихъ и рекохъ: Кесаревъ.

25. А той имъ рече: Като е тѣй, отдайте Кесарево-то на Кесаря, и Божіе-то на Бога.

26. И не могохъ да уловятъ нѣщо въ думъ-тъ му прѣдъ народъ-тъ; и зачудени за отвѣтъ-тъ неговъ, мълкнахъ.

27. И пристѣпихъ нѣкои отъ Саддукеи-тъ, които отричатъ въскръсеніе-то, и го попытахъ,

28. И рекохъ: Учителю, Моисей написа намъ; Ако умре на нѣкого братъ му, който има жепъ, и умре той безчадень,

да братъ ѳгѡ поймаѣтъ женѡ, ѡ возстаѣвѣтъ сѣма братѡ
своѣмѡ.

ѳо. Сѣмъ оубо братїи кѣ: ѡ перѡый поаѣтъ женѡ, оумре
безчаденъ.

ѳа. ѡ поаѣтъ вторїи женѡ, ѡ тої оумре безчаденъ.

ѳб. ѡ третїи поаѣтъ іо: такожде же ѡ всї сѣмъ: ѡ не
встаѣвша чадъ, ѡ оумроша.

ѳв. Послѣжде же всѣхъ оумре ѡ женѡ.

ѳг. Въ воскресѣнїе оубо, которагѡ ѡхъ вѣдетъ женѡ;
сѣмъ во ѡмѣша іо женѡ.

ѳд. ѡ ѡвѣщавъ рече ѡмъ Іисъ: сынове вѣка сегѡ жѣнѡтса
ѡ посагаютъ:

ѳе. ѡ сподѡблшїисѡ вѣкѡ Ѡнъ оулачїити ѡ воскресѣнїе,
ѣже ѡ мѣртѡыхъ, ни жѣнѡтса, ни посагаютъ:

ѳс. Ни оумрѣти во котѡмѡ мѡгѡтъ: равни во сѣтъ ѡггѡмъ,
ѡ сїове сѣтъ ѡжїи, воскресѣнїѡ сїове сѣще.

ѳз. ѡ іакѡ встаѡтъ мѣртѡи, ѡ Мѡѡсѣй сказа при кс-
пинѣ, іакѡже гѡгѡлетъ Гѡдѡ Бѣа ѡвѡрамѡ ѡ Бѣа Ісаѡкова ѡ
Бѣа Іакѡвѡмѡ.

ѳи. Бѣхъ же нѣсть мѣртѡыхъ, но живѡихъ: всї во томѡ
жїви сѣтъ.

ѳо. Ѡвѣщавше же нѣцын ѡ книжнїкѡ рекѡша: Оучнї-
телю, дѡбрѣ рекѡз ѳсї.

ѳа. Ктомѡ же не смѣхѡз ѳгѡ вопросїти ничесѡже. рече же
кз нїмъ.

ѳб. Какѡ гѡгѡютъ Хрѣта сїѡ дѡдова бѡити;

ѳв. Самъ во дѡдѡ гѡгѡлетъ въ книзѣ ѡломстѣи: рече
Гѡдѡ Гѡви моѡмѡ: сѣдѡ ѡдесїсїѡ менѡ,

ѳг. Дѡндеже положѡ врагї твоѡ подїѡжїе нѡгѡ твоїхъ.

ѳд. дѡдѡ оубо Гѡдѡ ѳгѡ нарицѡдетъ, ѡ какѡ сїхъ ѳмѡ ѳсть;

ѳе. Слышашїрымъ же всѣмъ людемъ, рече оученнїкѡмъ
своїмъ:

ѳс. Внемлїте себѣ ѡ книжнїкѡ хотѡщїихъ ходїти во

да земе братъ му женѣ-тѣ, и да възстави съме на брата си.

29. А имаше седмина братія, и първий-тъ зѣ женѣ и умрѣ безчаденъ.

30. И зѣ вторий-тъ женѣ-тѣ, и умрѣ и той безчаденъ.

31. И третій-тъ ѣ зѣ; сѣщо така и седмина-та, и не оставихъ чада, и умрѣхъ.

32. А подирь всички-тѣ умрѣ и жена-та.

33. И тѣй въ възкресеніе-то, на кого отъ тѣхъ ще бѣде жена? защото и седмина-та ѣ имажъ за женѣ.

34. А Исусъ отговори и рече имъ: Чада-та на тойзи вѣкъ женять ся и за мѣжъ отивать:

35. А конто ся сподобять да получаютъ онзи вѣкъ и възкресеніе-то отъ мъртвы-тѣ, шито ся женять шито за мѣжъ отивать:

36. Защото не могатъ вече ни да умрѣтъ: понеже сѣ равно-ангелни, и като сѣ сынове на възкресеніе-то, сынове Божіи сѣ.

37. А това че мъртви-тѣ възкрѣспувать, и Моисей го изяви при кѣплинѣ-тѣ, когато назоваваше Господа Бога Авраамова, и Бога Исаакова, и Бога Іакова.

38. А Богъ не е *Богъ* на мъртвы-тѣ, но на живы-тѣ; защото всички сѣ живи при него.

39. И отговорихъ ѣкои отъ книжницы-тѣ и рекохъ: Учителю, ты добрѣ рече.

40. И не смѣяхъ вече нищо да го попытать.

41. И рече имъ: Какъ казувать че Христосъ е сынъ Давидовъ?

42. Кога самъ Давидъ казува въ книгѣ-тѣ Псаломскѣ: Рече Господь Господу моему: Сѣдни отдесно ми,

43. Доклѣ положъ врагове-тѣ ти подножіе на нозѣ-тѣ ти.

44. И тѣй Давидъ го нарича Господь, а какъ е сынъ неговъ?

45. И когато всичкий народъ слушаше, той рече на ученицы-тѣ си:

46. Пазѣте ся отъ книжницы-тѣ, конто ищѣтъ да ходять

ОДѢЖДАХЪ, Ѳ ЛЮБАЩИХЪ ЦѢЛОВАНІА НА ТОРЖИЩАХЪ, Ѳ ПРЕДСѢДАНІА НА СѢМНИЩАХЪ, Ѳ ПРЕЖДЕВОЗЛЕЖАНІА НА ВѢЧЕРАХЪ :

МЪ. Иже сѣдѣютъ домы вдовицъ, Ѳ винною далече молѣтсѧ : сѡ прїимутъ лишше ѡсужденїе.

ГЛАВА ЪА.

А. Воззрѣвъ же видѣ вметѡищыѧ въ храмъ навѣщїи Ѳмѣнїа, дары своя вѡгатыѧ.

Б. Видѣвъ же Ѳ Ѳксїо вдовицъ оубога вметѡищъ тѣ двѣ лептѣ.

Г. И рече : воистиннъ глголю вамъ, Ѳкв вдовица сѡ оубогаѧ мѡжае всѣхъ вѣрже :

Д. Всѡ ко сѡ ѡ Ѳзвѣтка своегѡ ввергоша въ дары Бгови : сѡ же ѡ лишѣнїа своегѡ все житїе, ѣже Ѳмѣ, вѣрже.

Е. И Ѳккимъ глголющымъ ѡ цркви, Ѳкв каменїемъ добрымъ Ѳ сосѣды оукрашена, рече :

Ж. Сѡ, ѡже видите, прїидутъ днїе, въ нѡже не ѡстанетъ камень на камени, Ѳже не разорїтсѧ.

З. Вопросїша же егѡ, глаголюще : Оучителю, когдѡ оубо сѡ вѣдѡтъ ; Ѳ что естъ знаменїе, егдѡ хотѡтъ сѡ быти ;

И. Онъ же рече : блудїте, да не прелїенїи вѣдете : мѡзи ко прїидутъ во Ѳма мое, глаголюще, Ѳкв ѡзъ есмь : Ѳ время прїблїжисѧ. не Ѳзидите оубо во слѣдъ Ѳхъ.

К. Егдѡ же оуслышите врднїи Ѳ нестроенїа, не оубоїтесѧ : подобѡетъ ко сѡмъ быти прѣжде, но не оубѡ ѡкнїе кончїна.

Л. Тогдѡ глголаше Ѳмъ : востанетъ ко ѡзыкъ на ѡзыкъ, Ѳ царство на царство :

М. Трѣси же велицы по мѣстамъ Ѳ глди Ѳ пѡгсвы вѣдѡтъ, страховнїа же Ѳ знаменїа вѣлїа сѡ нѣсе вѣдѡтъ.

Н. Прѣжде же сѡхъ всѣхъ возложѡтъ на вы рски своя, Ѳ Ѳжденѡтъ, предаѡще на сѡмнїа Ѳ темнїцы, ведѡмы къ царѣмъ Ѳ владыкамъ, Ѳмене мсегѡ рднї.

прѣмѣненн, и обычатъ поздравленія по пазари-тѣ, и прѣдни-тѣ съдалища въ съборища-та, и първы-тѣ мѣста по вечерянія-та ;

47. Които испояждатъ домове-тѣ на вдовицы-тѣ, и за причинж правятъ дългы молитвы ; тѣ ще припмжтъ по голѣмо осжженіе.

ГЛАВА 21.

1. И като погледнж *Иисусъ*, видѣ богаты-тѣ които туряхж дарове-тѣ си въ съкровищницж-тж.

2. А видѣ и нѣкожж сиротж вдовицж която тури тамъ двѣ лепты.

3. И рече : Истинж ви казувамъ, че тая сирота вдовица тури отъ всички-тѣ най много :

4. Защото всички тѣзи турихж въ дарове-тѣ Божіи отъ изобиліе-то си ; а тя отъ нѣманіе-то си тури всичкый си имотъ, колкото имаше.

5. И когато нѣкои си говоряхж за храмъ-тѣ, че е украсенъ съ хубавы камъніе и съ посвященія, рече :

6. Ще дойджтъ дни, въ които това що гледате нѣма да остане камъкъ на камъкъ, който да ся не съсыне.

7. И попытахж го и рекохж : Учителю, а кога ще бжде това ? и какво е знаменіе-то, когато ще бжде това ?

8. А той рече : Гледайте да ся не прѣльстите ; защото мнозина ще дойджтъ въ мое име и ще казувать : Че съмъ азъ ; и ужъ врѣмето наблжи ; но да не отидете слѣдъ тѣхъ.

9. И кога чуете бойове и размирицы, да ся не убонте ; защото първомъ тѣ трѣба да бжджтъ ; по не е тутакси свършеніе-то.

10. Тогазы имъ казуваше : Че ще вѣстане народъ връхъ народъ, и царство връхъ царство ;

11. И ще бжджтъ на мѣста голѣми трусове, и гладъ, и моръ, още страшилища и знаменія голѣмы отъ небе-то ще бжджтъ.

12. А прѣдъ всичко това ще турятъ ржцѣ на васъ, и ще вы изгонятъ, и ще вы прѣдаджтъ на соборища и въ тъмници, и ще вы извождатъ прѣдъ царіе и прѣдъ владѣтели заради мое-то име.

ѳі. Пригласїтса же вамъ во свидѣтельство.

ѳі. Положите оубо на сердцахъ вашихъ, не прежде познати́са ѡвѣщавати :

ѳі. Изъ бо дамъ вамъ оустъ и премъдрость, ѣйже не возмóгстѣ противити́са илї ѡвѣщати всї противляющїи́са вамъ.

ѳі. Прѣдани же бѣдете и родїтели и братїею и родомъ и дрѣгн : и оумертвѣтѣ ѡ васъ :

ѳі. И бѣдете ненавидими ѡ всѣхъ ѡмене моегѡ ради.

ѳі. И властъ главы вашеа не погибнетѣ.

ѳі. Въ терпѣнїи вашемъ стажите дѣшы ваша.

ѳі. Егда же оузрите ѡвстоимъ Іерусалимъ вни, тогда развѣйте, ѡкѡ приближиса запустѣнїе емѡ.

ѳі. Тогда сѣшїи во Іудеи, да бѣгаютѣ въ горы : и ѡже посредѣ емѡ, да исхóдѣтѣ : и ѡже во странахъ, да не вхóдѣтѣ въ онѣ.

ѳі. ѡкѡ днїе ѡмщенїю сїи сѣтъ, ѡкѡ испóлнити́са всемѡ писанномѡ.

ѳі. Горѣ же ѡмшымъ во оутрѡбѣ и дошымъ въ тыдн днї : бѣдетѣ бо бѣда велиа на землї, и гнѣвъ на людехъ сїихъ.

ѳі. И падѣтѣ во Острїи мечѣ, и плѣнени бѣдѣтѣ во всѣ ѡзыки : и Іерусалимъ бѣдетѣ попираемъ ѡзыки, дондеже скончѣютса временѣ ѡзыкѣ.

ѳі. И бѣдѣтѣ знаменїа въ солнцѣ и лгнѣ и звѣздахъ : и на землї тгѣ ѡзыкѡмъ ѡ нечланиа, шѣма морскѣгѡ и возмщенїа,

ѳі. Издыхающимъ человекѡмъ ѡ страха и чланиа градѣщихъ на вселенїю : сїлы бо ибныа подвигнѣтса.

ѳі. И тогда оузратѣ сїа члвческа градѣща на облацѣхъ съ сілою и славою многою.

13. И това ще ви стане за свидѣтельство.

14. И тъй, положѣте на сърдца-та си, да не прѣговаряте отъ по напрѣдъ какво да отвѣщаете ;

15. Защото азъ ще ви дамъ уста и мъдрость, на коѣкто не ще могатъ да противорѣчатъ, нито да противостоятъ всички-тѣ ваши противници.

16. И ще бѣдете прѣдадени и отъ родители и братія и роднини и отъ пріятели, и ще умъртвятъ *нѣкои* отъ васъ.

17. И отъ всички ще бѣдете несправедливи заради мое-то име.

18. Но косъмъ отъ главѣ-тѣ ви нѣма да загине.

19. Съ търпѣніе-то си придобийте души-тѣ си.

20. А кога видите Іерусалимъ обыколенъ съ войски, тогава знайте че наближи запустѣніе-то му.

21. Тогазъ които сѣ въ Іудеѣ да бѣгатъ по горы-тѣ ; и които сѣ въ срѣдъ него да излазятъ *на гниѣ*, и които сѣ въ околности-тѣ да не влѣзватъ въ него.

22. Защото тѣзи сѣ дни на отмъщеніе, за да ся изпълни все що е писано.

23. И горко на непразни-тѣ и на доящи-тѣ прѣзъ онѣзи дни ; защото ще бѣде голѣма тѣга на земѣ-тѣ, и гнѣвъ *Божій* врѣхъ тойзи народъ.

24. И ще да паднатъ подъ остриѣ-то на ножъ, и ще бѣдѣтъ закарани въ плѣнъ по всички-тѣ народы ; и Іерусалимъ ще бѣде потѣпкованъ отъ язычници-тѣ, докѣ ся изпълнятъ врѣмена-та на язычници-тѣ.

25. И ще бѣдѣтъ знаменія въ слънце-то и въ лунѣ-тѣ и въ звѣзды-тѣ и по земѣ-тѣ тѣга на народы-тѣ въ недоуміе-то *имѣ*, и ще шуми море-то и вълны-тѣ.

26. Человѣци-тѣ ще издѣхвватъ отъ страхъ и отъ очакваніе на *блѣдствія-та* които ще постигнатъ вселенѣѣ, защото силы-тѣ небесны ще ся поколебайтъ.

27. И тогазъ ще видятъ Сына человѣческаго че иде въ облакъ съсъ силѣ и славѣ голѣмѣ.

кн. Начиніающымъ же сѣмъ бывати, восклонїтеса ѿ въз-
двїгните главы ваша: зане приближаѣтса ѿзбавленїе ваше.

кѡ. И рече прїтчс ѿмъ: видїте смокѡвницѡ ѿ всѧ
древѧ.

л. Егда прѡшнѡвѡтса оужѣ, видѡше самн вѣсте, ѡкв
вмїзъ жѡтва ѣсть:

ла. Тѡкв ѿ вы, егда оужрите сѧ бывающа, вѣдїте, ѡкв
вмїзъ ѣсть царствїе Бжїе.

лв. Амїнь глаголю вамъ, ѡкв не ѿмать прейтї рѡдъ сѣй,
дѡндеже всѧ сѧ вѡдѡтъ.

лг. Ико ѿ землѧ мїмѡ ѿдетъ, ѡ словеса моѧ не ѿмстѡ
прейтї.

лд. Рнѡмѡйте же себѣ, да не когда ѡтѡгчѡтѡ срдѡ ваша
ѡбѡдѡнїемъ ѿ пѡнствомъ ѿ печѡлмн житѣйскїмн, ѿ наїдетѡ
на вы вnezѡпс дѣнь тѡй.

лѡ. Икв сѣтъ ко прїдетѡ на всѧ живѡщыѧ на лицѡ всѡѧ
землї.

лз. Бжїе же во днї вѡ цркви оучѡл, нѡщїю же ѿсходѡ
водворѡшеса вѡ горѣ нарицаемѡй Елевнѡ.

лн. И всї людїе ѿз оутра прїхождѡхъ къ немѡ во цѣрковь
посѡшати егѡ.

ГЛАВА КВ.

л. Приближѡшеса же прѡзѡднїкѡ ѡпрѣснѡкѡ, гѡголемыѧ
пѡсѡхѡ:

к. И ѿскѡхъ ерхїтерѣе ѿ кнїжнїцы, кѡкв вы оубїлн егѡ:
боѡхъса ко людѣй.

г. Кнїде же сѡтанѡ во ѡсѡс нарицаемагѡ ѡскарїѡтѡ, сѡша
ѡ числѡ ѡвоюнѡдѡсѡте.

28. И когато начне да става това, въсправѣте ся и подигнѣте си главы-тъ; защото приближава избавленіе-то ви.

29. И рече имъ притчѣ: Виждете смоковницѣ-тъ и всички-тъ дървета.

30. Когато вече гы виждате че ся развивать, знаете отъ само себе си че е близо вече лѣто-то.

31. Така и вы кога видите това че става, знайте че е близо царство-то Божіе.

32. Истинѣ ви казувамъ, че иѣма да прѣмине тойзи родъ, до къдъ ся сбѣде всичко това.

33. Небе-то и земя-та ще прѣминѣтъ, а мон-тъ думы иѣма да прѣминѣтъ.

34. Но пазѣте себе си, да не бы да отегнѣтъ сърдца-та ви отъ обяденіе и пиянство и отъ житейски грыжи, и вы постигне напрасно той день:

35. Защото като примка ще дойде на всички конто обитавать по лице-то на всички-тъ земѣ.

36. За то бѣдѣте будни и молѣте ся на всяко врѣме, за да ся удостонте да избѣгнете отъ всичко това което има да бѣде, и да прѣдстанете прѣдъ Сына челоувѣческаго.

37. И деня той учаше въ храмъ-тъ; а ноця излѣзуваше та пошуваше на горѣ-тъ нарицаемѣ Елеонскѣ.

38. И всичкий-тъ народъ подранявахъ при него въ храмъ-тъ да го слушать.

ГЛАВА 22.

1. И приближаваше праздниѣкъ-тъ на бесквасны-тъ хлѣбове, който ся казува Пасха.

2. И первосвященници-тъ и книжници-тъ търсахъ, какъ да го убійтъ: защото ся бояхъ отъ народа.

3. И влѣзе Сатана въ Іудѣ, който ся казуваше Искаріотъ, който бѣше отъ число-то на дванадесетъ-тъ:

д. И шѣдз глагола архіерѣумз и воєвѣдамз, какъ єгѡ пре-
дѣстз ѿмз.

е. И возрадовашася, и совѣщаша ємѡ сребренники дати :

ѕ. И исповѣда, и иискаше оудѡбна вѣремене, да предѣстз
єгѡ ѿмз безъ народа.

з. Прїиде же дѣнь ѡпрѣсноковз, вз ѡньже подѡбаше
жрѣти пасхз :

и. И посла Петра и Іванна, рекз : шѣдша оуготѡвайта
намз пасхз, да їмъ.

а. ѡна же рекѡста ємѡ : гдѣ хѡщеши, оуготѡваемз ;

г. ѡнз же речѣ ѿмз : сѣ восходѣщемъ вамъ во градз,
срѣжетз вы челоувѣкз вз сквдѣлницѣ водз носѡ : по немз
їдѣта вз дѡмз, вз ѡньже вхѡдитз.

д. И рцѣта дѡмѡ вѡцѣ : глѡлетз тебѣ оучитель : гдѣ
єсть ѡбїтель, їдѣже пасхз со оученики моїми сїѣмз ;

е. И тойъ вамъ покажетз горницз вѣлію постланз : тѡ
оуготѡвайта.

ѕ. Шѣдша же ѡверѣтѡста, їакоже речѣ їма : и оуготѡ-
васта пасхз.

д. И єгѡ вѣсть часз, возлежѣ, и ѡванѡдесате ѡнъи сз
їмъ.

е. И речѣ кз їмъ : желанїемъ возжелѣхз сїю пасхз їасти
сз вамъ, прѣжде дѣже не прїимѡ мѡкз :

ѕ. Глѡлю во вамъ, їакъ ѡсѣлѣ не їмамъ їасти ѡ неѡ,
дѡндеже скончѡютса во црѣтвїи Бжїи.

з. И прїимъ часъ, хвалѡ воздѡвз речѣ : прїимїте сїю и
раздѣлїте севѣ :

и. Глѡлю во вамъ, їакъ не їмамъ пїти ѡ плодѡ лѡзнагъ,
дѡндеже царствїе Бжїе прїїдетз.

д. И прїимъ хлѣвз, хвалѡ воздѡвз преломїи, и дадѣ їмъ,
глѡла : сїе єсть тѣло моѣ, єже за вы даѣмо : сїе творїте
вз моѣ воспоминанїе.

4. И отиде и наговори ся съ първосвященници-тъ и войводи-тъ, какъ да имъ го прѣдаде.

5. И възрадувахъ ся тѣ и нагласихъ ся да му дадѣтъ сребро.

6. И даде обѣщаніе, и търсяше сгодно врѣме да имъ го прѣдаде безъ народъ-тъ.

7. Дойде же день-тъ на бесквасны-тъ, въ който трѣбаше да жьртвувать пасхѣ-тъ.

8. И проводи Петра и Іоанна и рече : Идѣте и приготвѣте ми да ядемъ пасхѣ-тъ.

9. А тѣ му рекохъ : Дѣ ищешъ да приготвимъ ?

10. Той имъ рече : Ето щомъ влѣзете въ градъ-тъ, ще ви срѣщите чловѣкъ, който носи кърчагъ съ водѣ ; идѣте слѣдъ него въ домъ-тъ въ който влѣзе,

11. И речѣте на стопанинъ-тъ на къщѣ-тъ : Учитель-тъ казува на тебе : Дѣ е гостинна-та стая въ който наедно съ ученицы-тъ си ще ямъ пасхѣ-тъ ?

12. И той ще ви посочи горницѣ голѣмѣ посланѣ ; тамо приготвѣте.

13. И като отидохъ намѣрихъ както имъ рече : и приготвихъ пасхѣ-тъ.

14. И когато дойде часъ-тъ, сѣднѣ на трапезѣ-тъ, и дванадесетъ-тъ апостоли съ него.

15. И рече имъ : Съсъ желаніе пожелахъ да ямъ тѣзи пасхѣ съ васъ прѣди страданіе-то си :

16. Защото ви казувамъ че пѣма да ямъ вече отъ неѣжъ, доклѣ ся не испълни въ царство-то Божіе.

17. И като зѣ чашѣ-тъ, благодари и рече : Земѣте това и раздѣлѣте го помежду си.

18. Защото ви казувамъ ; че пѣма да пиѣжъ отъ плодъ-тъ на лозѣ-тъ, до клѣдъ не дойде царство-то Божіе.

19. И зѣ хлѣбъ, и като благодари прѣломи го, даде имъ и рече : Това е тѣло-то мое, което ся за васъ дава ; това правѣте за мое възпоминаніе.

к̄. Такожде же ѿ чашы по вечери, гл҃гола: сїа чаша, новыи завѣтъ моею кровїю, ѿже за вы проливаетса.

ка. Обаче сѣ рска предающаго ма со мною єсть на трапѣзѣ.

кв. И сїх оубо челоѡческой ѿдетъ по речѣнномъ: Обаче горе челоѡкъ томъ, ѿже предлетса.

кг. И тїи начаша ѿскати въ себѣ, который оубо ѡ нихъ хощетъ сїе сотворїти.

кд. Бысть же ѿ прѧ въ нихъ, кїи мнїтса ѿхъ быти болїи.

ке. Оиъ же рече ѿмъ: царїе ѧзыкъ господствуютъ ѿми, ѿ ѡбладающїи ѿми блгодателе нарїаютьса.

кз. Вы же не такъ: но болїи въ васъ, да бдетъ ѧкъ мнїи: ѿ старѣи, ѧкъ служаїи.

кз. Кто бо болїи, возлежай ли, ѿли служай; не возлежай ли; ѧзъ же посреде васъ єсмь ѧкъ служаїи.

кн. Вы же єстѣ пребывше со мною въ напастехъ моихъ:

ко. И ѧзъ завѣщаваю вамъ, ѧкоже завѣща миѣ Оиъ мой, царство,

к. Да ѧсте ѿ пїете на трапѣзѣ моеї во цр҃тви моемъ: ѿ сїдете на престолѣхъ, сздаше ѡвоимнадесяте колѣннмъ ѿлевымъ.

ка. Рече же гд̄ь: Сїмне, Сїмне, сѣ сатана проситъ васъ, дабы сѣлаз, ѧкъ пшеницъ:

кв. ѧзъ же молихса ѡ тебѣ, да не ѡскдѣтъ вѣра твоѧ: ѿ ты ѿкогда ѡвѣрїса оутверди братїю твою.

кг. Оиъ же рече ємъ: гд̄и, съ тобою готовъ єсмь ѿ въ темницъ ѿ на смѣрть ѿгї.

кд. Оиъ же рече: гл҃голю ти Пѣтре: не возгласитъ пѣтель днесь, доидеже трикраты ѡвѣржешиса мене не вѣдѣти.

20. Така *зъ* и чашѣ-тѣ слѣдъ вечеріѣ-тѣ, и каза : Тая чаша е новій-тѣ завѣтъ съ моїѣ-тѣ кръвь, която ся за васъ пролива.

21. Но ето, рѣка-та на тогозъ който мя прѣдава съ мене е на трапезѣ-тѣ.

22. И Сыиъ челоувѣческій отхожда споредъ както е опрѣдѣлено ; по горко на тогозъ челоувѣка чрѣзъ когото ся прѣдава ;

23. И тѣ наченѣхъ да разискуватъ помежду си, кой ли отъ тѣхъ ще е тойзи който ще стори това.

24. Стапѣ още и прѣпирня помежду имъ, кого отъ тѣхъ ще иматъ за по голѣмъ.

25. А той имъ рече : Царіе-тѣ на народы-тѣ господаруватъ надъ тѣхъ, и тѣзи които ги владѣѣтъ наричатъ ся благодѣтели.

26. А вы не така ; но най голѣмый-тѣ испомежду вы, да бѣде както най малкій-тѣ ; и който начадествува, както оногозъ който слугува.

27. Защото кой е по голѣмъ, който сѣди на трапезѣ-тѣ ли, или който слугува ? не тойзи ли който сѣди ? но азъ помежду васъ съмъ като единъ който слугува.

28. А вы сте онѣзи които устояхте съ мене наедно въ мои-тѣ напасти.

29. За това азъ вамъ завѣщавамъ царство, както Отецъ ми завѣща на мене ;

30. За да ядете и да пиете на трапезѣ-тѣ ми въ царство-то мое ; и да сѣднете на прѣстола, да сѣдите дванадесеть-тѣ племена Израилевы.

31. И рече Господь : Симоне, Симоне, ето, Сатана вы изыска, за да *вы* отсѣе като жито :

32. Но азъ ся молихъ за тебе да не оскудѣе твоя-та вѣра ; и ты когато ся обърнешъ, утвърди братія-та си.

33. И Петръ му рече : Господи, готовъ съмъ съ тебе *наедно* и въ тѣмницѣ и на смърть да идѣ.

34. А той му рече : казувамъ ти, Петре, пѣтель-тѣ днесъ пѣма да попѣе, прѣди да ся отречешъ *ты* триждъ че мя не познавашъ.

лѣ. И рече ѿмз: Ѣгда послыхъ въ безъ влагалница, и безъ мѣха, и безъ сапѣгъ, Ѣда чесогѣ лишени бысте; Онѣ же рѣша: ничесѣже.

лѣс. Рече же ѿмз: но нынѣ ѿже ѿмать влагалнице, да възметъ, такожде и мѣхъ: а ѿже не ѿмать, да продастъ ризъ своѣ, и кспитъ нѣжъ.

лѣз. Глаголю ко вамъ, ѿкѣ Ѣще писаное сѣ, подобаетъ, да скончатся ѿ мѣ, Ѣже: и со беззаконными вмѣнѣса: ѿбо Ѣже ѿ мѣ, кончинъ ѿмать.

лѣи. Онѣ же рѣша: Гдѣи, сѣ ножа здѣ двѣ. Онъ же рече ѿмз: доволно Ѣсть.

лѣо. И ѿшѣдъ ѿде по обычаю въ горъ Елевѣнскю: по немъ же ѿдоша оученицы Ѣгѣ.

лѣм. Бывъ же на мѣстѣ, рече ѿмз: молитесь, да не внидете въ напѣсть.

лѣа. И самъ ѿстѣпѣ ѿ нихъ ѿкѣ верженѣмъ камене, и поклонъ квѣна, молашеса,

лѣв. Глагола: Ѡче, ѿще волниши мимонестѣ чашъ сѣѣ ѿ мене: обаче не моа вола, но твоа да вѣдетъ.

лѣг. Явѣса же емѣ ѿгѣлъ съ нѣсѣ, оукрѣплѣа Ѣгѣ.

лѣд. И бывъ въ подвижѣ, прилѣжитѣ молашеса. бысть же потъ Ѣгѣ ѿкѣ капли крове каплюшыа на зѣмлю.

лѣе. И воставъ ѿ мѣтвы, и пришѣдъ ко оученикѣмъ, ѿвѣрте ѿхъ спѣцихъ ѿ печѣли,

лѣс. И рече ѿмз: что спитѣ; воставше молитесь, да не внидете въ напѣсть.

лѣз. Ѣще же емѣ глѣющъ, сѣ народъ, и нарицѣмый ѿгда, Ѣдинъ ѿ обоюдѣсѣте, ѿдѣше предъ ними, и пристѣпѣ ко ѿсови цѣловѣти Ѣгѣ. сѣе ко кѣ знаменѣ дѣлъ ѿмз: Ѣгѣже ѿще лѣжѣ, той Ѣсть.

лѣи. ѿсѣ же рече емѣ: ѿгда, лѣзанѣмъ ли сѣа человекѣческаго предаѣши;

35. И рече имъ : Когато вы пратихъ безъ кесіѣжъ, безъ тѣржикъ и безъ обуца, останѣхте ли лишени отъ нищо ? А тѣ рекохъ : Отъ нищо.

36. Тогазъ имъ рече : Но сега който има кесіѣжъ да ѡѣ земе *сзсз себе си*, така и тѣржикъ, и който нѣма, нека продаде дрехъ-тѣ си и нека купи ножъ.

37. Защото ви казувамъ, че още и това писано-то трѣба да ся испълни на мене : И съ беззаконны-тѣ ся счете ; защото *писаны-тъ* за мене, зематъ край.

38. И тѣ рекохъ : Господи, ето тука два ножа. А той имъ рече : Доволно сѣ.

39. И излѣзе та отиде по обычаю на горъ-тѣ Елеонскъ ; отидохъ слѣдъ него и ученици-тѣ му.

40. И като дойде на мѣсто-то, рече имъ : Молѣте ся да не впаднете въ искушеніе.

41. И той ся отлѣчи отъ тѣхъ колкото единъ хвърлѣи камъкъ, и колѣнчи и моляше ся,

42. И думаше : Отче, ако щешъ да мя заминешъ съ тѣзи чашъ ; обаче не моя-та воля, но твоя-та да бѣде.

43. И яви му ся ангелъ отъ небе-то та го укрѣпяваше.

44. И понеже бѣ въ тѣгъ, моляше ся по усърдно : и потъ-та му станъ както капкы крѣвъ които капяхъ на земѣ-тѣ.

45. И като станъ отъ молѣ-тѣ, дойде при ученицы-тѣ си, и намѣри ги заспалы отъ скѣрбъ :

46. И рече имъ : Що спите ? станѣте та ся молѣте, за да не впаднете въ искушеніе.

47. И когато още говоряше той, ето народъ, и тойзи който ся наричаше Іуда, единъ отъ дванадесетъ-тѣ, вѣрѣше напрѣдъ тѣхъ, и приближи при Іисуса да го цѣлуе.

48. А Іисусъ му рече : Іудо, съсъ цѣлуваніе ли прѣдавашъ Сына чловѣческаго ?

мѡ. Видѣвъше же, ѿже вѣху сѧ нѣмъ, бываемое, рѣша
ѣмъ: Гдѣ, ѡце оударимъ ножемъ;

и. И оудари единыи нѣкѣи ѡ нѣхъ архіерѣова раба, и
оурѣза ѣмъ оухѡ десноѡ.

иа. Обвѣщавъ же Іисъ рече: встаните до сегѡ: и кос-
нѡвса оухѡ ѣгѡ, ищѣли ѣгѡ.

ив. Рече же Іисъ ко пришѣдшымъ на нь архіерѣомъ и
воеводамъ церкѡвнымъ и старѣцемъ: ѡкѡ на разбойника ли
изыдѡсте со оубжѣемъ и дреколми ѡти ма;

иѡ. По всѡ дни, сѣиши ми сѧ вами въ церкѡви, не про-
стрѡсте рѡки на ма. но сѣ ѣсть ваша годѣна, и ѡбласть
тѣмная.

ид. Ѣмше же ѣгѡ ведѡша, и введѡша ѣгѡ во двѡръ архіе-
рѣовъ. Пѣтръ же во слѣдъ идѡше издалѣча.

ие. Возгнѣшымъ же ѡгнь посредѣ двѡра, и вкѡпѣ
сѣдѡшымъ имъ, сѣдѡше Пѣтръ посредѣ ихъ.

ис. Оурѣкѡши же ѣгѡ рабына нѣкла сѣдѡшала при
свѣтѣ, и возрѣкѡши на нь, рече: и сѣи сѧ нѣмъ вѣ.

из. Онъ же ѡвѣржеса ѣгѡ, глагола: жѣно, не знаю ѣгѡ.

ии. И помѡлкѡ дрѡгѣи видѣвъ ѣгѡ, рече: и ты ѡ нѣхъ ѣси.
Пѣтръ же рече: человекѣ, нѣсмъ.

иа. И мимошѣдши ѡкѡ часѡ единомъ, и нъ нѣкѣи крѣ-
плѡшеса глагола: воистинни и сѣи сѧ нѣмъ вѣ: ѡво Гали-
леанинъ ѣсть.

ѣ. Рече же Пѣтръ: человекѣ, не вѣмъ, ѣже глѡлѣши. и
ѡвѣ, ѣще глѡлющи ѣмъ, возгласѣ пѣтель.

ѣа. И ѡвращѣса Гдѣ возрѣ на Пѣтра: и помани Пѣтръ
слово Гдѣне, ѡкоже рече ѣмъ, ѡкѡ прѣжде дѡже пѣтель не
возгласѣтъ, ѡвѣржѣшиса менѣ трикрѡты.

ѣв. И изшѣдъ во нъ плѡкаса горькѡ.

ѣг. И мѡжѣ держѡши Іиса, рѡгѡхса ѣмъ вѣиюще:

49. И тѣзи които бѣхъ съ *Исуса* като видѣхъ това що имаше да стане, рекохъ му : Господи, да ударимъ ли съ ножь-тъ ?

50. И единъ отъ тѣхъ удари първосвященниковъ-тъ рабъ и отрѣза му десно-то ухо.

51. А *Исусъ* отговори и рече : Оставьте до тука ; и похванъ ухо-то му и го исцѣли.

52. И рече *Исусъ* на първосвященници-тъ и на войводи-тъ на храмъ-тъ и на старѣйшины-тъ, що бѣхъ дошли връхъ него : Като на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы ?

53. Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тъ и не прострѣхте рѣцѣ на мене. Но това е вашій-тъ часъ, и власть-та на тъмни-нж-тъ.

54. И като го хванѣхъ, заведохъ и въведохъ го въ домъ-тъ на първосвященника. А *Петръ* идяше слѣдъ него отъ далечъ.

55. И наклали бѣхъ огнь на срѣдъ дворъ-тъ та бѣхъ насѣдали, и *Петръ* сѣдяше между тѣхъ.

56. И виждува го една слугиня че сѣди до огнь-тъ, вгледа ся въ него, и рече : И тойзи бѣше съ него.

57. А той ся отрече отъ него, и каза : Жено, не го знаѣхъ.

58. И слѣдъ малко другъ *единъ* го видѣ, и рече : И ты си отъ тѣхъ. А *Петръ* рече : Человѣче, не съмь.

59. И като ся минъ до единъ часъ, другъ нѣкой потвърдяваше и казуваше : Наистинъ и тойзи бѣше съ него ; защото е Галилеянинъ.

60. А *Петръ* рече : Человѣче, не знаѣхъ що казувашъ : и тозь часъ още като говоряше той, пѣтель-тъ попѣ.

61. И обзрихъ ся Господь та погледихъ *Петра* ; и смысли *Петръ* рѣчь-тъ Господниъ, що му рече : Че прѣди да попѣ пѣтель-тъ, ще ся отречешъ отъ мене триждъ.

62. И излѣзе *Петръ* вънъ и плака горко.

63. И мжже-тъ които държахъ *Исуса*, ругаяхъ му ся и го бияхъ.

̑д. ꙗко закрѣвше єґо, вѣахс єґо по лицѣ, ꙗко вопрошахс єґо, гл҃голюще: прорцы, кто єсть оударей та;

̑е. ꙗко ꙗна мнѡга хс҃лаше глаголахс нань.

̑с. ꙗко ꙗкѡ бысть дѣнь, собрашася старцы людстѣи, ꙗко архїтерее ꙗко книжницы, ꙗко ведоша єґо на сонмз своѣи,

̑з. Глаголюще: аще ты єси хр҃тоуз; рцы намз. рече же ꙗмз: аще вамз рекс, не ꙗмете вѣры:

̑и. Аще же ꙗко вопрошс вы, не ѡвѣщаете мѣ, ни ѡпсститѣ.

̑о. Ѣсѣмѣ вѣдетз сѣиз чл҃вческѣи сѣдѣа ѡдеснѣю силы Бж҃їа.

Ѡ. Рѣша же вси: ты ли оубо єси сѣиз Бж҃їи; Ѡиз же кз нимз рече: вы глаголете, ꙗкѡ азз єсмь.

Ѡа. Ѡни же рѣша: что єще тревземз свидѣтельства; самн бо слышахомз ѡ оустз єґѡ.

ГЛАВА ̑ґ.

а. ꙗко воставше все мнѡжество ꙗхз, ведоша єґо кз Пїлатс.

б. Начаша же нань вадити, глаголюще: сегд ѡврѣтохомз разврацїающа ꙗзыкз нашз, ꙗко возвращающа Кесареви дань даати, глаголюща себе хр҃та цр҃а быти.

в. Пїлатз же вопросї єґо, гл҃гола: ты ли єси цр҃ь їсдѣемз; Ѡиз же ѡвѣщавз рече ємс: ты глаголешн.

г. Пїлатз же рече ко архїтереемз ꙗко народс: никоемже ѡврѣтаю виннѣ вз чл҃вчцѣ сѣмз.

д. Ѡни же крѣплѣхсца глаголюще, ꙗкѡ разврацїаетз люди, оуча по всеї їсдѣен, паченз ѡ Галїен до здѣ.

е. Пїлатз же слышавз Галїею, вопросї, аще чл҃вчкз Галїеанинз єсть;

з. ꙗко разсмѣвз, ꙗкѡ ѡ области їрѡдовы єсть, послѣ єґо ко їрѡдс, сѣшс ꙗко томс во їерусалимѣ вз тыа днѣ.

64. И като го прикривахъ удрахъ го по лице-то, и го пытахъ и казувахъ : Проречи, кой е що тя удари?

65. И други много хулы казувахъ връхъ него.

66. И като съмнѣхъ, събрахъ ся старѣйшины-тѣ народни, първосвященници-тѣ и книжници-тѣ, та го изведохъ на съборъ-тѣ си,

67. И му рекохъ : Кажи ни, ты ли си Христосъ ? и рече имъ : Ако ви кажѣ, иѣма да повѣрувате ;

68. А ако *вы* пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще *мя* пуснете.

69. Отъ нынѣ Сынъ чловѣческій ще бжде сѣдящъ отдѣсно на силѣ-тѣ Божіѣхъ.

70. И всички-тѣ рекохъ : Ты прочее Сынъ Божій ли си ? А той имъ рече : Вы казுவате *право* че съмь азъ.

71. А тѣ рекохъ : Що ни трѣбать още свидѣтельства ? защото *нынѣ* сами чухмы отъ уста-та му.

ГЛАВА 23.

1. И станѣхъхъ всичко-то множество, и заведохъ го при Пилата.

2. И наченѣхъхъ да го обвинявать, и казувахъ : Тогова го намѣрихмы че развращава народъ-тѣ, и не оставя да давать дань на Кесаря, и казува себе си че е Христосъ (*помазанникъ*) царь.

3. А Пилатъ го попыта, и каза : Ты ли си царь-тѣ Іудейскій ? А той отговори и рече му : Ты *право* казувашь.

4. И Пилатъ рече на първосвященници-тѣ и на народъ-тѣ : Азъ не намѣрувамъ никоѣхъ винѣхъ въ тогохъ чловѣка.

5. А тѣ наслувахъхъ, и казувахъхъ : Че смущава народъ-тѣ, понеже поучава по всичкѣхъ Іудеѣхъ като е наченѣхъ отъ Галилеѣхъ до тука.

6. А Пилатъ, като чу Галилеѣхъ, попыта, да ли е Галилеянинъ чловѣкъ-тѣ.

7. И като разбра че е отъ Иродовѣхъ-тѣ държавѣхъ, проводи го до Ирода, който бѣше и той въ Іерусалимъ прѣзъ тыя дни.

ѿ. Ирѡдѡ же видѣвѡ Иіса рѡдѡ кысть сѣлѡ : кѣ ко желѡ ѡ многѡ времѡне видѣти ѣгѡ, занѣ слышаше многѡ ѡ немѡ : ѿ надѣкашеса знаменіе иѣкое видѣти ѡ негѡ кывѡемо.

д. Вопрошѡше же ѣгѡ словесѡ многими : Онѡ же ничесѡже ѡвѣщавѡше ѣмѡ.

ѿ. Стоѡхѡс же ѡрхіерее ѿ книжници, прилѣжнѡ вѡдѡще нѡнѡ.

ѡ. Оѡкоривѡ же ѣгѡ Ирѡдѡ сѡ кѡнѡ своиѡми, ѿ порѡвѡвѡсѡ, ѡвѡлкѡ ѣгѡ вѡ рѡзѡ свѣтлѡ, возвратѡ ѣгѡ кѡ Пѡлатѡс.

ѡ. Быста же дрѡга Ирѡдѡ же ѿ Пѡлатѡс вѡ тѡѡ дѡнѡ сѡ собѡѡ : прѡжде ко кѣста враждѡ имѡщѡа междѡ собѡѡ.

ѡ. Пѡлатѡс же созѡавѡ ѡрхіерѡен ѿ кнѡзи ѿ лѡди,

ѡ. Речѡ кѡ нимѡ : привѡдѡсте мѡ члѡвѣка сѡгѡ, ѡкѡ развращѡющѡ лѡди : ѿ сѡ ѡзѡ прѡдѡ вѡми истазѡвѡ, ни ѣдинѡм же ѡвѡрѣтѡѡ вѡ чѡловѣцѣ сѡмѡ винѡ, ѡже нѡнѡ вѡдите :

ѡ. Но ни Ирѡдѡ : послѡхѡ ко ѣгѡ кѡ немѡ, ѿ сѡ ничтѡже дѡстѡѡно смѡрти сотѡрѡено ѣсть ѡ немѡ.

ѡ. Наказѡвѡ оѡко ѣгѡ ѡпѡщѡ.

ѡ. Иѡждѡс же имѡше на всѡ прѡздѡники ѡпѡщѡти имѡ ѣдинѡго.

ѡ. Розѡпѡша же всѡ нарѡди, глагѡлюще : возмѡ сѡгѡ, ѡпѡстѡи же нѡмѡ вѡрѡвѡсѡ :

ѡ. Иже кѣ за иѣксѡ крамѡлѡс кѡвшѡсѡ во градѣ ѿ оѡвѡнѡство вѡвѡрѡженѡ вѡ темнѡцѡс.

ѡ. Пѡки же Пѡлатѡс возгласѡ, хотѡ ѡпѡстѡитѡ Иіса.

ѡ. Онѡ же возгласѡхѡс, глагѡлюще : распѡи, распѡи ѣгѡ.

ѡ. Онѡ же третѡицеѡ речѡ кѡ нимѡ : чтѡ ко слѡ сотѡрѡи сѡѡ ; ничесѡже дѡстѡѡна смѡрти ѡвѡрѣтѡѡхѡс вѡ немѡ : наказѡвѡ оѡко ѣгѡ ѡпѡщѡ.

ѡ. Онѡ же прилѣжѡхѡс глѡсы велѡкими, просѡще ѣгѡ на распѡтѡе : ѿ оѡстоѡхѡс глѡси иѡхѡ ѿ ѡрхіерѡейстѡи.

8. А Иродъ като видѣ Исуса възрадува се много; защото ищѣше отдавна да го види, понеже слушаше много *работы* за него; и надѣяше се да види иѣкое знаменіе да става отъ него.

9. И пыташе го съ много рѣчи; но той му нищо не отговори.

10. А първосвященници-тѣ и книжници-тѣ стояхъ та го обвинявахъ силно.

11. Но Иродъ съсъ свои-тѣ си войни слѣдъ като го унищожи и му се поруга, облѣче го въ дрехъ свѣтлѣ, и проводи го пакъ на Пилата.

12. Въ онзи день Пилатъ и Иродъ ся спрїателихъ по между си; защото испърво имахъ враждиѣ по между си.

13. А Пилатъ свыка първосвященници-тѣ и началници-тѣ и народъ-тѣ,

14. И рече имъ: Доведохте ми тогозь челоуѣка, като че отвращава народъ-тѣ; и ето, азъ прѣдъ васъ го испитахъ, и не намѣрихъ въ тогозь челоуѣка ни едиѣ винѣ отъ колкото го обвинявате.

15. Нито пакъ Иродъ *намѣри*; защото вы пратихъ до него; и ето нищо достойно за смъртъ иѣма да е сторилъ.

16. И тѣй, ще го накажъ и ще го пуснѣ.

17. А нуждѣ имаше да имъ пуца на всякой празникъ одного *отъ зарпѣны-тѣ*.

18. Но вспчки изедно извыкахъ и казувахъ: Махни тогозь, а пусни ни Вараввѣ:

19. Който за иѣкоиѣ размирицѣ що бѣше станѣла въ градъ-тѣ, и за убійство хвърленъ бѣ въ тъмницѣ.

20. И пакъ възгласи Пилатъ и искаше да пусне Исуса.

21. А тѣ выкахъ и казувахъ; Распи го, распи го.

22. А той и третїй пѣтъ имъ рече: Че какво зло е сторилъ той? азъ никоиѣ винѣ за смъртъ не намѣрувамъ въ него; и тѣй, като го накажъ, ще го пуснѣ.

23. Но тѣ наваляхъ съ голѣмы выкове, и искахъ да бѣде распнѣтъ: и тѣхни-тѣ гласове и първосвященнически-тѣ прѣвъзмогохъ.

кѢ. Пилатъ же посѣди быти прошенію ѿхъ.

кѢ. Огъстїи же бывшаго за крамоуѡ и оубїиство всаждеиа въ темницѡ, ѡгоже прошѡхъ: Іиса же предавъ воли ѿхъ.

кѢ. И ѡкѡ поведѡша ѡго, ѡмше Сїмѡна иѡкоѡго Курїнеа, градѡща съ селѡ, возложиша на нь крѣтъ, нести по Іисѡ.

кѢ. Идѡше же во слѣдѡхъ ѡгѡ народѡхъ многѡхъ людѡи, и жены, ѡже и плакахъса и рыдѡхъ ѡгѡ.

кѢ. Обрѡщѡса же къ нимъ Іисъ рече: дщѡри Іерусалимски, не плачѡтеся ѡ мнѣ, обѡче себѣ плачѡте и чадѡхъ вашихъ:

кѢ. Иѡкъ сѣ днїе градѡтъ, въ наже рекѡтъ: блѡжены неплѡды, и оубрѡвы, ѡже не родиша, и сосцы, иже не доиша.

кѢ. Тогда начнѡтъ глаголати горѡмъ: падѡте на ны: и холмѡмъ: покрѡйте ны.

кѢ. Занѣ, ѡще въ сѡровѣ дрѣвѣ сїѡ творѡтъ, въ сѡсѣ что бѣдетъ;

кѢ. Предѡхъ же и ѡна двѡ злодѣѡ съ нимъ оубїити.

кѢ. И ѡгѡ прїидѡша на мѣсто, нарицаѡмое лѡбноѡ, тѡ распѡша ѡго, и злодѣѡ, ѡваго оубѡ ѡдеснѡю, ѡ дрѡгаго ѡшнѡю.

кѢ. Іисъ же глаголаше: Оче, ѡгъстїи имъ: не вѣдѡтъ во что творѡтъ. раздѣлающе же рѡзы ѡгѡ, метѡхъ жрѣбїѡ.

кѢ. И стоѡхъ людѡе зрѡше: рѡгахъса же и кнѡзи съ нимъ, глаголюще: иныѡ спасѣ, да спасѣтъ и себѣ, ѡще тоѡ ѣсть Хрѡтѡсъ Бжїи избранный.

кѢ. Рѡгахъса же ѡмѡ и воїни, пристѡпающе и ѡцѡтъ придѣюще ѡмѡ,

кѢ. И глаголахъ: ѡще ты ѣси црѣ Іудѡйскѡ, спасѡса самъ.

кѢ. Бѣ же и написѡнїе написѡно надъ нимъ писменѡи ѡлїиискими и Римскими и Еврѡйскими: сѡи ѣсть царѣ Іудѡйскѡ.

24. И Пилать рѣши да имъ бѣде щѣніе-то.

25. И пуснѣ имъ когото ищяжъ, запрѣный-тъ за размирство и убійство, а Исуса прѣдаде на волѣж-тъ имъ.

26. И когато го поведохъ вѣнъ, уловихъ Симона нѣкого си Киринейца, който си идяше отъ поле-то, и патоварихъ на него кръсть-тъ, да го носи подиръ Исуса.

27. И вѣрвахъ слѣдъ него много множество пародъ, и жены, конто и плачахъ и жаяхъ за него.

28. А Исусъ ся обърижъ къмъ тѣхъ и рече: Дѣщери Іерусалимскы, недѣйте плака за мене, но за васъ, си и за чада-та ваши плачѣте:

29. Защото ето идѣтъ деніе въ конто ще рекѣтъ: Блажены неплодны-тъ, и утробы-тъ конто не сѣ раждали, и съсци-тъ конто не сѣ кърмили.

30. Тогазы ще наченѣтъ да казувать на горы-тъ: Падѣте връхъ пасъ, и на планины-тъ: Покрыйте ны.

31. Защото ако че правятъ това съсъ сурово-то дърво, какво ще бѣде съсъ сухо-то?

32. А карахъ и други двамина съ него, *които блѣж* злодѣйци, да ги затрыѣтъ.

33. И когато додохъ на мѣсто-то, което ся нарича Лобно, тамъ распяхъ него и злодѣйцы-тъ, одного отдесно а другыго отлѣво.

34. А Исусъ казуваше: Отче, прости имъ, защото не знаѣтъ що правятъ. И като дѣляхъ дрехы-тъ му, мѣтнѣхъ жрѣбіе.

35. И стояше народъ-тъ та гледаше. А заедно съ него и началници-тъ ругаяхъ ся и казувахъ: Другы избави, да избави себе си, ако е той Христосъ избранный-тъ Божій.

36. Подигравахъ му ся още и войны-тъ, като пристѣпувахъ до него та му подавахъ оцетъ;

37. И казувахъ: Ако си ты Царь Іудейскій, избави себе си.

38. А имаше и надпись надъ него отгорѣ написанъ съ писмена Гръцкы, Римскы и Еврейскы: **ТОЙЗИ Е ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКІЙ.**

ла. Едїнз же ѱ ѡбѣшеною сладѣю хѣлаше ѳго, глагола :
 ѡще ты ѳси Хрѣтѣсз, спасї себѣ ѿ наю.

ма. Ѡбѣщавз же дрзгїи прещїаше ѳмз, глгола : ни ли ты
 койшнса Бѣа, ѡкв вз томже ѡсждѣнз ѳси ;

ма. И мы оубв вз правдз : достѡннаа во по дѣлѡмз наю
 воспрїемлева : сїи же ни ѳдїнагв сла сотвори.

ма. И глаголаше Іисови : помани ма Гдїи, ѳгда прїидеши
 во царствїи сїи.

ма. И речѣ ѳмз Іисз : аминь глголю тебѣ, днесь со мною
 вѣдеши вз рай.

ма. Бѣ же часз ѡкв шестїи, ѿ тма вѣсть по всѣи землї
 до часа девѡтагв.

ма. И померче солице, ѿ завѣса црковнаа раздрася по-
 средѣ.

ма. И возглашь гласомз велїимз Іисз, речѣ : Ѡче, вз
 рѣцѣ твой предаю дѣх мой. ѿ сїа рѣкз ѿздше.

ма. Видѣвз же сотникз кѡвшеє, прослави Бѣа, глагола :
 воїстиннз члѣкз сїи праведенз бѣ.

ма. И всїи прїшедшїи народи на позорз сїи, видѡще
 кѡвѡщаа, кїюще пѣрси своѡ возвращѡхса.

ма. Стоѡхс же всїи знаѣмїи ѳгѡ ѿдалѣча, ѿ жены спо-
 слѣдствовавшыа ѳмз ѡ Галїѣи, зрѡще сїа.

ма. И сѣ мѣжз ѿменемз Іѡсифз, совѣтникз сѡи, мѣжз
 клѡгз ѿ праведенз :

ма. Сїи не бѣ пристѡлз совѣтз ѿ дѣлз ѿхз, ѡ Арїмаѡѣа
 града Ісдѣйска, ѿже чѡлаше ѿ самз цртвїа Бжїа :

ма. Сїи пристѡпль кз Пїлатз, просї тѣлесѣ Іисова.

ма. И снѣмз ѳ, ѡбвїтз плащаницею, ѿ положи ѳ во грѡбѣ
 ѿзсѣченѣ, вз нѣмже не бѣ нїктоже нїкогдаже положѣнз.

ма. И дѣнь бѣ пятѡкз, ѿ сѣвѡта свѣташе.

ма. По слѣдз же шѣдшыа жены, ѡже вѡхс прїшли сз
 нїмз ѡ Галїѣи, видѣша грѡбз, ѿ ѡкв положѣно вѣсть тѣло
 ѳгѡ.

39. И единъ-тъ отъ обѣсены-тъ злодѣйцы, хуляше го и казуваше : Ако си ты Христость, избави себе си и насъ.

40. А другый-тъ отговори, и му задрѣтаваше и казуваше : Ни отъ Бога ли не ся боишь ты, който си въ исто-то осужденіе ?

41. И ныи праведно *смы осждены* ; защото въспринямы достойно-то на това що смы сторили ; а тойзи нищо зло не е сторилъ.

42. И казуваше на Исуса : Помяни мя, Господи, когато дойдешъ въ царство-то си.

43. И рече му Исусъ : Истинж ти казувамъ, днешъ ще бѣдешъ съ мене въ рай.

44. А бѣше кждѣ шестый часъ, и станж тъма по всичкж-тъ земж до деветый часъ :

45. И потъмнѣ слънце-то, и завѣса-та на храмъ-тъ ся раздра прѣзь срѣдъ.

46. И извика Исусъ съ голѣмъ гласъ и рече : Отче, въ твои-тъ рѣцѣ прѣдавамъ духъ-тъ си. И това като рече издъхнѣ.

47. И като видѣ стотникъ-тъ станжло-то, прослави Бога, и казуваше : Наистинж тойзи человекъ бѣ праведенъ.

48. А всички-тъ народи които бѣхж надошли да гледать, като виждахж това което станж, вращахж ся бѣжще ся въ грѣды.

49. А всички-тъ негови познаници, и жены-тъ които бѣхж дошли слѣдъ него отъ Галилеѣж, стояхж отъ далечъ и гледахж това.

50. И ето, человекъ нѣкой на име Иосифъ, който бѣше свѣтникъ, человекъ благъ и праведенъ,

51. (Той не бѣше съгласенъ съсь свѣтъ-тъ и дѣло-то имъ,) отъ Аримаея градъ Иудейскый, който и самъ ожидаше царство-то Божіе ;

52. Той дойде при Пилата и поиска тѣло-то Исусово.

53. И като го сиѣ обви го съ плащаницж, и положи го въ гробъ изсѣченъ въ камькъ, дѣто шикои никога не бѣ лежалъ.

54. И день-тъ бѣше петъкъ, на присъмнуваніе въ сѣботж.

55. Послѣдувахж още и жены-тъ, които бѣхж дошли съ него отъ Галилеѣж, и видѣхж гробъ-тъ, и какъ бы положено тѣло-то негово.

иѡ. Возвратишеса же оуготоваша дрѡматы и мѣро: и възсѡбѡутсѡ оубѡ оумолчаша по заповѣди.

ГЛАВА КД.

а. Ко единос же ѡ сѡбѡутѡ сѡклѡ рѡнѡ прѡидѡша на грѡбѡ, носѡще, ѡже оуготоваша дрѡматы, и дрѡга сѡ ними.

б. Сѡбрѡтоша же кáмень ѡвалѡнѡ ѡ грѡба.

г. И вшѣдше не ѡбрѡтоша тѣлесѣ Гдѡ Иисѡ.

д. И вѡсть не домышлѡющимсѡ имѡ ѡ сѡмѡ, и сѣ мѡжа двѡ стáста прѣд ними въз рѡзахѡ блѡщѡшихсѡ.

е. Пристрѡшнымѡ же бѡвшимѡ имѡ, и поклѡншымѡ лицѡ на зѣмлю, рекѡста кѡ нимѡ: что ѡщѣте живѡгѡ сѡ мѣртвымѡ;

ѡ. Иѡсть здѣ, по востѡ: помани́те, ѡкоже глагѡла вамѡ, ѡщѣ сѡи въз Галѡленѡ,

з. Глагѡла, ѡкѡ подобѣтѡ сѡс члѡвѣческомѡ прѣданѡ бѡти въз рѡцѣ чѡловѣкѡ грѡшникѡ, и прѡпатѡ бѡти, и въз трѣтѡи дѣнь воскресити.

и. И помани́ша глагѡлы ѡгѡ.

к. И возвратишеса ѡ грѡба, възвѡститиша всѡ сѡѡ единомѡнадесяте и всѡмѡ прѡчимѡ.

л. Бѡше же Магдѡлина Марѡи и Иѡнна и Марѡи ѡкѡвѡла, и прѡчѡ сѡ ними, ѡже глагѡлахѡ ко Апѡлѡмѡ сѡѡ.

м. И ѡвнишасѡ прѣд ними ѡкѡ лѡ глагѡлы ѡихѡ, и не вѡкровахѡ имѡ.

н. Пѣтрѡ же востáвѡ течѣ ко грѡбѡ, и прѡни́кѡ видѣ рѡзы едины лежѡщи: и ѡидѣ, въз сѡбѡ днѡвѡсѡ бѡвшѡмѡ.

о. И сѣ двѡ ѡ нихѡ бѡста идѡщи въз тѡйже дѣнь въз вѡсѡ ѡстоѡщи стѡдѡи шѡстьдѡсѡтѡ ѡ Иѡрсали́ма, ѡйже имѡ ѡма ѡмѡсѡ:

56. И като ся върнахъ, приготвихъ ароматы и миро; и въ сѣботѣ-тѣ споредъ заповѣдь-тѣ почивахъ.

ГЛАВА 24.

1. И въ първый-тѣ день на седмицѣ-тѣ, *като бѣше* сутрина рано, дойдохъ на гробъ-тѣ носяще ароматы-тѣ що бѣхъ приготвили, *имаше* още и други нѣкои съ тѣхъ.

2. И намѣрихъ камькъ-тѣ отваленъ отъ гробъ-тѣ.

3. И като вѣзохъ не намѣрихъ тѣло-то на Господа Исуса.

4. И когато бѣхъ въ недоумѣніе за това, ето, прѣдстаняхъ прѣдъ тѣхъ двама челоѣци съ блѣстящы дрехы.

5. И тѣ уплашены наведохъ лице до земѣ-тѣ, а *человѣци-тѣ* имъ рекохъ: *Защо търсите живый-тѣ между мъртвы-тѣ?*

6. Нѣма го тука, но възкрѣснѣ. Наумѣте си що ви говори, когато бѣше още въ Галилеѣ,

7. И казуваше какъ Сынъ челоѣческий ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ-тѣ на грѣшны челоѣци и ще бѣде распятъ, и въ третій-тѣ день ще възкрѣсне.

8. И поменяхъ неговы-тѣ думы:

9. И като ся върнахъ отъ гробъ-тѣ извѣстихъ всичко това на единадесетъ-тѣ и на всичкы-тѣ други.

10. И *тѣзи* които казувахъ това на апостолы-тѣ бѣхъ Магдалина Марія и Іоанна и Марія *майка-та* Іаконова, и други-тѣ съ тѣхъ:

11. И тѣхны-тѣ думы ся видѣхъ прѣдъ тѣхъ като празны прикаскы, и не ги вѣрувахъ.

12. А Петръ станъ и отиде на гробъ-тѣ тичашкомъ, и щомъ надникна, вижда че лежѣхъ саваны-тѣ самы: и върнѣ ся назадъ и чудяше ся въ себе си за това що бѣ станѣло.

13. И ето двама отъ тѣхъ въ сѣщій-тѣ день отивахъ въ село което ся казува Еммаусъ, шестдесетъ стадіи далечъ отъ Іерусалимъ.

ѳд. И тѧ вѣсѣдоваста кз севѣ ѡ всѣхз снхз прикліоч-
шихса.

ѳе. И вѣсть вѣсѣдзющема ѿма и совопрошзющемаса, и
самз ѿсз приближивса, и дѧше сз нѣма :

ѳи. Очи же ѳю держѧстѣса, да ѳгѡ не познаета.

ѳи. Речѣ же кз нѣма : что сѣть словеса сѧ, ѡ нѣхже ста-
заетаса кз севѣ и дѧше, и ѣста дрѧхла ;

ѳи. Ѡвѣщавз же ѣдинз, ѣмѣже ѿма Клеѡпа, речѣ кз немѣ :
ты ли ѣдинз пришлецз ѣси во Іерѡлимз, и не оуѣдѣвз ѣси
бывшихз вз немз во днѣ сѧ ;

ѳи. И речѣ ѿмз : кнхз ; Она же рѣста ѣмѣ : ѧже ѡ ѿсѣ
Назаранинѣ, ѿже вѣсть мѣжз прорѡкз, силенз дѣломз и
словомз предѣ бгѡмз и всѣми людми :

ѳи. Какв предаша ѳгѡ архіерѣи и кнѧзи нѧши на ѡсуждѣніе
смѣрти, и распѧша ѳгѡ :

ѳи. Мы же надѣяхомса, ѧкв сѣй ѣсть хотѧ избѧвити
ѿна : но и на дѣ всѣми сѣми, трѣтѣй сѣй дѣнь ѣсть днѣсь,
ѡнѣмже сѧ быша.

ѳи. Но и жѣны нѣкѧ ѡ нѧсз оужаснѧша нѣ, бывшыа рѧнѡ
оу грѡба :

ѳи. И не ѡбрѣтше тѣлесѣ ѳгѡ, прѣидѡша, глѡголюще, ѧкв
и ѧвлѣніе аггѧз видѣша, ѿже глѡголютз ѳгѡ жива.

ѳи. И и дѡша нѣции ѡ нѧсз ко грѡбз, и ѡбрѣтѡша тѧкв,
ѧкоже и жѣны рѣша : самагѡ же не видѣша.

ѳи. И той речѣ кз нѣма : ѣ несмыслѣннаа и кѡснаа
сѣрдцемз, ѣже вѣрвати ѡ всѣхз, ѧже глѡголаша прѡрѡцы.

ѳи. Не сѧ ли подобашѣ пострадаѣти Хрѣтѣ, и внѣти вз
слѧвз свою ;

ѳи. И начѣнз ѡ мѡвѣса и ѡ всѣхз прорѡкз, сказашѣ ѿма
ѡ всѣхз писѧнѣй ѧже ѡ немз.

ѳи. И приближишаса вз вѣсь, вз нѡже и дѧста : и той
творѧшеса далѣчѧйше ѿтѣ.

14. И тѣ ся разговаряхъ помежду си за всичко това що ся бѣ случило.

15. И като си приказвахъ и ся распытвахъ, приближи и самъ си Исусъ и вѣрѣше съ тѣхъ :

16. А очи-тѣ имъ ся удържавяхъ да го не познаѣтъ.

17. И рече имъ : Каквы сѣ тѣзи думы, които си приказвате помежду си като пътувате, и сте тѣжни ?

18. И отговори единый-тѣ на име Клеопа и рече му : Токо ты ли си страненъ въ Иерусалимъ, и не знаешъ това което станъ въ него тѣзи дни ?

19. И рече имъ : Кое ? А тѣ му рекохъ : За Исуса Назарянина, който бѣ мжъ пророкъ, силенъ дѣломъ и словомъ прѣдъ Бога и прѣдъ всичкый-тѣ народъ :

20. И какъ го прѣдадохъ наши-тѣ пѣрвосвященници и началници на осѣжденіе смѣртно и распяхъ го :

21. А пый ся надѣвахмы че той е който ще да избави Израиля. Но при все това, тойзи е днесъ третій день, отъ както станъ това.

22. Но и иѣкон жены отъ насъ смаяхъ ны, които отишлы отзарана на гробъ-тѣ,

23. И като не намѣрили тѣло-то му, дойдохъ и казувахъ, че видѣлы и явленіе на ангелы, които казували че той е живъ.

24. И иѣкон отъ наши-тѣ отидохъ на гробъ-тѣ, и намѣрихъ тѣй, както и жены-тѣ рекохъ ; а него не видѣхъ.

25. И той имъ рече : О безумни и късни на сърдце да вѣрвате все що е речено отъ пророцы-тѣ :

26. Не трѣбаше ли това да пострада Христосъ и да влѣзе въ славъ-тѣ си ?

27. И като наченъ отъ Моисея и отъ всичкы-тѣ пророцы, тълкуваше имъ *писано-то* за него во всичкы-тѣ писанія.

28. И приближихъ до село-то дѣто отхождахъ ; и той ся приструваше че отива по далечъ.

кв. И иже даста єго, глголюще : ѡблѣзи сз нѣма, ѡкв кз вѣчерс єсть, и приклонѣлс єсть дѣнь. и вниде сз нѣма ѡблещи.

л. И вѣсть ѡкв возлежѣ сз нѣма, и приимз хлѣвз блгословїи, и преломивз дааше ѡма.

ла. Оубѣма же ѡверзѡстѣса очн, и познаста єго : и той невѣднмь вѣсть ѡма.

лв. И рекѡста кз севѣ : не сердце ли нѣше горѣ вѣ вз насз, єгда глаше нѣма на пстїи, и єгда скѣзоваше нѣма писанїѣ ;

лг. И востѣвшѣа вз той часз, возвратїстасѣ во їерсалимз, и ѡбрѣтѡста совокрѣпленнхз єдиннадесѣте, и ѡже вѣхс сз нѣми,

лд. Глголющнхз, ѡкв воїстиннс востѣ Гдѣ, и гавїса сімвнс.

лє. И тѣ повѣдаста, ѡже вѣша на пстїи, и ѡкв познаса ѡма вз преломленїи хлѣва.

лз. Сїѣ же ѡмз глголющнмз, и самз їисз стѣ посреде ѡхз, и глгола ѡмз : мїрз вамз.

лз. Оубѡавшесѣ же и пристрашнн вѣвшесѣ, мнѣхс дѣхз вїдѣти.

лн. И речѣ ѡмз : что смѣщени єстѣ ; и почто помышленїѣ вхѡдѣтз вз сердца вѣша ;

ло. Вїднте рѣцѣ мои и нѡзѣ мои, ѡкв самз ѡзз єсмь : ѡсажїте мѣ и вїднте : ѡкв дѣхз плѡти и кѡсти не ѡмѣтѣ, ѡкоже менѣ вїднте ѡмѣша.

лї. И сїѣ рѣкз, показѣ ѡмз рѣцѣ и нѡзѣ.

лїа. Єщѣ же не вѣрзгнущнмз ѡмз ѡ радости и чздѣщнмса, речѣ ѡмз : ѡмѣте ли что снѣдно здѣ ;

лїв. Оубї же дѣша ємѣс рѣбы печены чѣстѣ, и ѡ пчѣлз сѡтз.

лїг. И взѣмз преѣ нѣми їдѣ.

лїд. Речѣ же ѡмз : сїѣ сѣть словеса, ѡже глголахз кз вамз єщѣ снїи сз вѣми, ѡкв подобѣтз скончѣтнса всѣмз написаннмз вз законѣ Моўсѣевѣ и прѡрѡцѣхз и псалмѣхз ѡ мнѣ.

лїє. Тогда ѡверзе ѡмз оумз, разгмѣти писанїѣ :

29. И понудихъ го и казувахъ : Остани съ насъ, защото е при вечеръ, и день-тъ прѣвали. И той влѣзе да остане съ тѣхъ.

30. И като сѣднѣ съ тѣхъ на трапезѣ-тъ, зѣ хлѣбъ-тъ, и благо-слови, и прѣломи и даваше имъ.

31. И тѣмъ ся отвори хъ очи-тъ, и позна хъ го ; а той станѣ невидимъ на тѣхъ.

32. И реко хъ помежду си : Не горѣше ли въ насъ сърдце-то ни, когато въ пѣтъ-тъ ни приказуваше, и тълкуваше ни писанія-та ?

33. И станѣ хъ въ истый-тъ тойзи часъ, та ся върнѣ хъ въ Іеру-салимъ, и намѣри хъ събра ны единадесеть-тъ, и тѣзи конто бѣ хъ съ тѣхъ,

34. Конто и казувахъ : Че наистинѣ въскрѣснѣ хъ Господь, и явилъ ся Симону.

35. Тѣ пакъ приказувахъ *това* което *станѣ* въ пѣтъ-тъ, и какъ го позна хъ когато расчупуваше хлѣбъ-тъ.

36. И когато говорѣ хъ това, самъ си Исусъ прѣдстанѣ по срѣдъ тѣхъ, и казува имъ : Миръ вамъ.

37. А тѣ ся стреснѣ хъ и уплашихъ ся, понеже мнѣ хъ че духъ виждатъ.

38. И рече имъ : Защо сте смутени ? и защо влѣзувать въ сърдца-та ви *такъ*изи мысли ?

39. Виждте ми рѣцѣ-тъ и позѣ-тъ, че съмъ истый азъ ; попи-пайте мя и виждте ; защото духъ нѣма плѣтъ и кости, както гледате мене че имамъ.

40. И това като рече, показа имъ рѣцѣ-тъ и позѣ-тъ *си*.

41. Но тѣ отъ радость като ся не довѣрвахъ още и ся чудя хъ, рече имъ : Имате ли нѣщо за яденіе тука ?

42. И тѣ му дадохъ часть отъ печенѣ рыбѣ, и медъ на сотъ.

43. И зѣ та яде прѣдъ тѣхъ.

44. И рече имъ : Тѣзи сѣ думы-тъ конто ви приказувахъ, когато бѣ хъ още съ васъ, че трѣба да ся испълни все що е писано за мене въ законѣ-тъ Моисеевъ и въ пророцы-тъ и въ Псалмы-тъ.

45. Тогава имъ отвори умъ-тъ да разумѣ хътъ писанія-та.

ԼԵ. Ի՛ рече ѿмъ: ԻձԿ՝ տձԿ՝ ԲԻճԱՆՈ ԷՃԿԻ, Ի՛ տձԿ՝ ԲՈԴՈՎՁՄԵ ԲՈՏՐԱԴՁԻ ԽՐՒՅՑ, Ի՛ ՎՈՏԿՐԵՑԻՑԻՏԻ ՄԵՐՏՎՄԻՅՁ ՎՁ ԽՐԵՏԻՅ ԴԵՆԻՅ,

ԼԶ. Ի՛ ԲՐՈՎՈՎԷԴԱՏԻՑԱ ՎՈ ԻՄՁ ԷՂՈ՛ ղՈԿՁՁՆԻՅՈ Ի՛ ՄԲՐՑՄԵՆԻՅՈ ԳՐԷԽՄՎՁ ՎՈ ՎՏԷԽՁ ԴՁԶԻՄԷԽՁ, ՆԱԿԵՆՄԵ ՄԵ՛ ԻԵՐՏՏԱԼԻՄԱ.

ԼՈ. ՎԻ՛ ԶԵ ԷՃԿԵ՛ ՏՎԻԴԷՏԵԼԻԵ ՏԻՄՁ.

ԼՁ. Ի՛ ՏԵ՛ ԴՁԶ ղՈՏԻՅՈ՛ ՕՎԷՏՈՎՁՆԻԵ ՕՁԴՁ ՄՈԵՂՈ՛ ՆԱ ՎԻ՛: ՎԻ՛ ԶԵ ՏԷԴԻՏԵ ՎՈ ԳՐՁԴԷ՛ ԻԵՐՏՏԱԼԻՄՏԷՒԷ, ԴՈՆԴԵԶԵ ՄԵՒԼԵԿԵՏԵՑԱ ՏԻԼՈՅ ՏՎԻՄԵ.

ԻԻ. Ի՛ՅՎԵԴՁ ԶԵ ԻՄՁ ՎՈՆՁ ԴՈ ՎԻԴՁՆԻՆ: Ի՛ ՎՈԶԴՎԻՂՁ ղՑԴԷ ՏՎՈՆ, Ի՛ ՎԼԳՈՏԼՈՎԻ՛ ԻՄՁ.

ԻՂ. Ի՛ ՎԻՑԿԻ՛ ԷՂԴՁ ՎԼԳՈՏԼՈՎՁՄԵ ԻՄՁ, ՄԵՏՑՈՆԻ՛ ՄԵ՛ ՆԻՄՁ, Ի՛ ՎՈԶՆՈՄՁՄԵՑԱ ՆԱ ՆԵՐՈ.

ԻՄ. Ի՛ ԽԻՆ ղՈԿԼՈՆԻՄՁՏԱ շՄՑ, Ի՛ ՎՈԶՎՐԱՏԻՄՁՏԱ ՎՈ ԻԵՐՏՏԱԼԻՄՁ ՏՁ ղՁԴՈՏԽԻՅՈ ՎԵԼԻԿՈՅ:

ԻՆ. Ի՛ ՎՁՑ ՎԻՆՑ ՎՁ ԴՐԿՎԻ, ԽՎՁԼՁՄԵ Ի՛ ՎԼԳՈՏԼՈՎՁՄԵ ԵՂԱ. ԴՄԻՆԻՅ.

46. И рече имъ: Че така е писано, и така трѣбаше да пострада Христосъ, и да възкръсне отъ мъртвы-тѣ въ третій-тъ день,

47. И да ся проповѣда въ негово име покаянiе и прощенiе на грѣхове во всичкы-тѣ народы, като ся започене отъ Иерусалимъ.

48. А вы сте свидѣтели на това.

49. И ето, азъ проваждамъ връхъ васъ обѣщанiе-то на Отца си: а вы сѣдѣте въ градъ-тъ Иерусалимъ, докль ся облѣчете съсь силж отъ горѣ.

50. И гы изведе внѣ до Виванiйж; и дигнж рѣцѣ-тѣ си та гы благослови.

51. И когато гы благославяше, отстѣпи ся отъ тѣхъ, и възно-сяше ся на небе-то.

52. И тѣ му ся поклонихж и върнжжх ся въ Иерусалимъ съ голѣмж радостъ.

53. И бѣхж вынжгы въ храмъ-тъ, хваляще и благословяще Бога. Аминь.

Љ ІѠАІННА

СВАТѠС БЛАГОВѢСТВОВАІНІЄ.

ГЛАВА І.

а. Къ началѣ бѣ Слово, и Слово бѣ къ Бѣг, и Бѣгъ бѣ Слово.

б. Сѣй бѣ искомн къ Бѣг.

в. Ксѧ тѣмъ быша, и безъ негѡ ничтоже бысть, ѣже бысть.

г. Къ томъ живѠтъ бѣ, и живѠтъ бѣ свѣтъ члѣк-кѡмъ.

д. И свѣтъ во тмѣ свѣтитса, и тмѧ ѣгѡ не ѡбѧтъ.

е. Бысть члѣккъ посланъ ѡ Бѣга, има ѣмѡ Іѡаннъ.

ж. Сѣй прїиде во свидѣтельство, да свидѣтельствуетъ ѡ свѣтѣ, да вси вѣрѡ имѡтъ ѣмѡ.

з. Не бѣ той свѣтъ, но да свидѣтельствуетъ ѡ свѣтѣ.

и. Бѣ свѣтъ истинный, иже просвѣщѧетъ всѧкаго чело-вѣка, градѡшаго въ мїрѡ.

й. Къ мїрѣ бѣ, и мїръ тѣмъ бысть, и мїръ ѣгѡ не познѧ.

к. Во своѧ прїиде, и своѧ ѣгѡ не прїѧша.

л. Елицы же прїѧша ѣгѡ, даде имъ Ѡбласть чадѡмъ Бжїимъ быти, вѣрѡшымъ во има ѣгѡ:

м. Иже не ѡ крѡве, ни ѡ похоти плотскїа, ни ѡ похоти мѡжескїа, но ѡ Бѣга родїшася.

ОТЪ ІОАННА

СВЯТО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ.

ГЛАВА 1.

1. Въ начало бѣ Слово-то, и Слово-то бѣ у Бога, и Слово-то бѣ Богъ.

2. То въ начало бѣ у Бога.

3. Всичко чрѣзь него станѣ, и което е станѣло, нищо безъ него не станѣ.

4. Въ него бѣ животъ, и животъ-тъ бѣ видѣлиа-та на чело-вѣцы-тъ.

5. И видѣлиа-та свѣти въ тъмнинѣ-тъ, и тъмнина-та иѣ не обзѣ.

6. Имаше челоуѣкъ проведенъ отъ Бога, име-то му Іоаннъ.

7. Той дойде въ свидѣтелство, да свидѣтелствува заради видѣ-лиа-тъ, за да повѣруватъ всички чрѣзь него.

8. Не бѣ той видѣлиа-та, но да свидѣтелствува за видѣлиа-тъ.

9. Той бѣше истинна-та видѣлиа, която освѣтлява всякого челоуѣка що иде на свѣтъ-тъ.

10. Въ свѣтъ-тъ бѣ и свѣтъ-тъ чрѣзь него станѣ; и свѣтъ-тъ го не позна.

11. Въ свои-тъ си дойде, и свои-тъ му го не приахѣ.

12. А които го приахѣ, даде имъ власть да бѣдѣтъ чада Божии, *сирѣчь* на тѣзи които вѣруватъ въ негово-то име;

13. Който не отъ кръвъ, ни отъ похоть плѣтскѣ, ни отъ похоть мѣжескѣ, но отъ Бога ся родихѣ.

̑і. И Слово плоть бысть, и вселися въ ны, и видѣхомъ славу егѡ, славу ѡкѡ единороднагѡ ѡ Ѹѡа, исполнь благо-
дати и истины.

̑і. Іѡаннх свидѣтельствуетх ѡ немх, и воззва глагола : сѣй бѣ, егѡже рѣхх, иже по мнѣ грядый, предо мною бысть : ѡкѡ первѣ мене бѣ.

̑і. И ѡ исполненіа егѡ мы вси пріахомъ и благодать воз-
благодать :

̑і. Іѡкѡ законх Моисеомх данх бысть : благодать же и истина Іисх Хрѡмх бысть.

̑і. Бѣ никтоже видѣ нигдаже : единородный Снх, сый въ лонѣ Ѹчи, той исповѣда.

̑і. И сѣ есть свидѣтельство Іѡанново, егда послаша жи-
дове ѡ Іерусалима іереевх и Левитвх, да вопросатх егѡ : ты кто еси ;

̑і. И исповѣда, и не ѡвержеса : и исповѣда, ѡкѡ иѣсмь
̑зх Хрѡсх.

̑і. И вопросиша егѡ : что оубо ; Илиа ли еси ты ; и глаго-
ла : иѣсмь. прѡркх ли еси ; и ѡвѣща : ни.

̑і. Рѣша же емѡ : кто еси ; да ѡвѣтх дамы пославшимъ
ны : что глаголешн ѡ тебѣ самѡмх ;

̑і. Рече : ̑зх гласх вопіюшагѡ въ пустыни : исправите
путь Гднх, ѡкоже рече Ісаіа прѡркх.

̑і. И посланнїи бѣхх ѡ Фарїсеї :

̑і. И вопросиша егѡ, и рѣша емѡ : что оубо крещашеши,
иже ты иѣси Хрѡсх, ни Илиа, ни прѡркх ;

̑і. Ѹвѣща имх Іѡаннх, глагола ; ̑зх крещіаю водою :
посредѣ же васх стоитх, егѡже вы не вѣсте.

̑і. Той есть грядый по мнѣ, иже предо мною бысть :
емѡже иѣсмь ̑зх достѡнх, да ѡрѣшѡ ремень сапогѡ егѡ.

̑і. Сїа въ Вндаварѣ быша Обонзполх Іордана, идѣже
бѣ Іѡаннх крестѡ.

14. И слово-то станѣ плѣть, и всели ся между насъ (и видѣхмы славѣ-тѣ неговѣ, славѣ както на единороднаго отъ Отца), пълнѣ съ благодать и истинѣ.

15. Иоаннѣ свидѣтельствува за него, и извика та казуваше: Тойзи е за когото рѣкохъ: Който иде слѣдъ мене, прѣдень ми быде, защото отъ мене по напрѣдъ бѣ.

16. И всица ный отъ неговѣ-тѣ пълнотѣ пріяхмы, и благодать за благодать.

17. Защото законъ-тѣ чрѣзъ Моисея бы даденъ; а благодать-та и истина-та чрѣзъ Иисуса Христа быде.

18. Никой никога не е видѣлъ Бога; единородный-тѣ Сынъ, който е въ пазухѣ-тѣ на Отца, той го изяви.

19. И това е Иоанново-то свидѣтельство, когато проводихъ Юден-тѣ отъ Иерусалимъ священници и Левиты, да го попятатъ: Ты кой си?

20. И исповѣда, и не ся отрече; и исповѣда: Не съмъ азъ Христосъ.

21. И попытахъ го: А що си? Или ли си ты? и казува: Не съмъ. Пророкъ-тѣ ли си ты? и отговори: Не.

22. И рекохъ му: Кой си? за да дадемъ отвѣтъ на онѣзи които сѣ ны проводили. Що казувашъ за себе си?

23. Рече: Азъ съмъ Гласъ на одного който выка въ пустынѣ-тѣ: Оправѣте пѣть-тѣ Господень, както рече пророкъ Исаіа.

24. А проведенн-тѣ бѣхъ отъ Фарисей-тѣ;

25. И попытахъ го, и рекохъ му: А защо крыщавашъ, ако не си Христосъ, пито Илія, пито пророкъ-тѣ?

26. Отговори имъ Иоаннѣ и каза: Азъ крыщавамъ съ водѣ; а поспѣдъ васъ стои единъ, когото вы не знаете.

27. Той е който иде слѣдъ мене, който прѣдень ми быде, комуто азъ не съмъ достоинъ да развържъ ремекъ-тѣ на обуца-та му.

28. Това станѣ въ Внѣаварѣ отвѣдъ Иорданъ, дѣто бѣше Иоаннѣ и крыщаваше.

ѿа. Но оутрїи же видѣ Іваннз Іиса градѹща кз себѣ, ѿ гл҃гола: сѣ агнецз Бжїи, вземлай грѣхѹ мїра.

ѿ. Сѣи ѣсть, ѿ немже ѡзз рѣхз: по мнѣ градѣтз мѡжз, ѿже предо мнѡю вѣсть, ѿкѡ первѣкѣ менѣ бѣ.

ѿа. И ѡзз не вѣдѣхз ѣгѡ: но да гавїтса Іїлеви, сегѡ радн прїидѡхз ѡзз водѡю крестѡ.

ѿв. И свидѣтельствова Іваннз, гл҃гола, ѿкѡ видѣхз Дх҃а сходѡща ѿкѡ гѡлѡва сз нѣсѣ, ѿ превѣсть на немз.

ѿг. И ѡзз не вѣдѣхз ѣгѡ: но пославый мѡ крестїтн водѡю, той мнѣ речѣ: наѡ негоже оўзрїши Дх҃а сходѡща ѿ превѣвѡюща на немз, той ѣсть кр҃тѡи Дх҃омз стѣмз.

ѿд. И ѡзз видѣхз, ѿ свидѣтельствоваохз, ѿкѡ сѣи ѣсть Сїнз Бжїи.

ѿе. Но оутрїи же пакн стоѡше Іваннз, ѿ ѿ ѡченїкз ѣгѡ двѡ.

ѿв. И оўзрѣвз Іиса градѹща, гл҃гола: сѣ агнецз Бжїи.

ѿз. И слышаста ѣгѡ Сѡвѡ оўченикѡ гл҃гѡющаго, ѿ по Іисѣ иѡдѡста.

ѿн. Обрѡщса же Іисз, ѿ видѣвз ѿ по себѣ иѡдѹща, гл҃гола ѿма: чесѡ ѿщета: Сѡна же рѣста ѣмѡ: Раввї, ѣже гл҃голетса сказѡемо, Оўч҃тлю, гдѣ живѣши;

ѿа. И глагола ѿма: прїидїта ѿ видїта. прїидѡста ѿ видѣста, гдѣ живѡше: ѿ оў негѡ превѣста дѣнь той: вѣ же чѡсз ѿкѡ десѡтый.

ѿ. Бѣ же Андрѣи крѡтз Сїмѡна Петрѡ, ѣдїнз ѿ Сѡвѡнхз слышавшїхз ѿ Іванна, ѿ по немз шѣдїшїхз.

ѿа. Обрѣте сѣи прѣжде врѡта своегѡ Сїмѡна, ѿ гл҃гола ѣмѡ: ѡврѣтѡхомз Мессїю, ѣже ѣсть сказѡемо, Хр҃тѡсз:

ѿв. И приведѣ ѣгѡ ко Іисѡви. воззрѣвз же нашь Іисз речѣ: тѣ ѣсѡ Сїмѡнз сынз Іѡнннз: тѣ наречѣшиса Кїфа, ѣже сказѣтса, Пѣтрз.

ѿг. Но оутрїи же восхотѣ ѿзїтн вз Галїлѣю: ѿ ѡврѣте Фїлїппа, ѿ глагола ѣмѡ: градн по мнѣ.

29. На утринь-тѣ гледа Юаннъ Исуса че иде при него, и казува: Ето Агнець-тѣ Божій, който взема грѣхове-тѣ на свѣтъ-тѣ.

30. Тойзи е за когото азъ рѣкохъ: Слѣдъ мене иде челоувѣкъ, който быде прѣди мене, защото бѣше по напрѣдъ отъ мене.

31. И азъ го не знаяхъ; но за да ся яви на Израиля, за това дойдохъ азъ и крыщавамъ съ водѣ.

32. И свидѣтельствува Юаннъ, и каза: Видѣхъ Духъ-тѣ който слѣзуваше като гълѣбъ отъ небе-то, и остана на него.

33. И азъ го не знаяхъ; но тойзи който мя проводи да крыщавамъ съ водѣ, той ми рече: На когото видишь че слѣзува Духъ-тѣ и остава на него, той е който крыщава съ Духа Святаго.

34. И азъ видѣхъ и свидѣтельствувамъ, че тойзи е Сынъ Божій.

35. На сутринь-тѣ пакъ стояше Юаннъ, и двама отъ ученицы-тѣ неговы.

36. И като съгледа Исуса че минува, казува: Ето Агнець-тѣ Божій.

37. И чухъ го двама-та ученици да говори *така*, и отидохъ слѣдъ Исуса.

38. А като ся обърнѣ Исусъ и гы видѣ че идѣтъ подирѣ му, казува имъ: Що търсите? А тѣ му рекохъ: Равви, (което тълкувано ще рече, Учителю,) дѣ живѣешь?

39. Казува имъ: Елате и виждте. Дойдохъ и видѣхъ дѣ живѣе; и останахъ при него *пръзъ* тойзи день, а часъ-тѣ бѣше около десеть.

40. Единъ-тѣ отъ тѣзи двама-та, които чухъ отъ Юанна *за него*, и го послѣдувахъ, бѣше Андрей братъ-тѣ на Симона Петра.

41. Той пръвъ намѣрува брата си Симона, и казува му: Намѣрихмы Мессіѣ, което ся тълкува Христось.

42. И заведе го при Исуса. И като погледнѣ Исусъ на него рече: Ты си Симонъ, сынъ Юиннъ; ты ще ся наречешъ Кифа, което ся тълкува Петръ (*калькъ*).

43. На утринь-тѣ поиска Исусъ да излѣзе въ Галилеѣ: и намѣрува Филиппа, и казува му: Ела подирѣ ми.

мд. Бѣ же Філіппз ѿ Вифсаіды, ѿ града Андреѡва ѿ Петро́ва.

ме. Ѡвѣрѣте Філіппз Наѡнаніла, ѿ глаго́ла ѿмѡ: ѿго́же писа Мѡѡсѣй въ зако́нѣ, ѿ Прѡ́рцы, ѡвѣрѣто́хомз Іиса сѣа Іѡсифова, ѿже ѿ Назарѣта.

мс. И глаго́ла ѿмѡ Наѡнанілаз: ѿ Назарѣта мо́жетз ли что́ добро вы́ти; глаго́ла ѿмѡ Філіппз: прїи́ди ѿ ви́ждь.

мз. Видѣ же Іисз Наѡнаніла гра́дѡца кз себѣ, ѿ глаго́ла ѡ нѣмз: се́ вои́стиннѡ Іѡльтанинз, въ нѣмже льстїи иѣсть.

ми. Глаго́ла ѿмѡ Наѡнанілаз: ка́кѡ ма́ зна́еши; ѡвѣща́ Іисз ѿ рече́ ѿмѡ: прѣ́жде да́же не възгласїи тебѣ Філіппз, сѡща по́д смоко́вницею ви́дѣхз тѧ.

ма. Ѡвѣща́ Наѡнанілаз ѿ глаго́ла ѿмѡ: Раввї, ты́ ѿси́ Сїз Бжїи́, ты́ ѿси́ цр҃ь Іілевлз.

и. Ѡвѣща́ Іисз ѿ рече́ ѿмѡ: занѣ рѣхз ти́, іакѡ ви́дѣхз тѧ по́д смоко́вницею, вѣрзеши: бѡ́льша сїхз оу́зриши.

иа. И глаго́ла ѿмѡ: ѡмїнь ѡмїнь гл҃голю ва́мз, ѡсѣлѣ оу́зрите нѣбо ѡвѣрсто, ѿ Анг҃лы Бжїи́а восхо́дѡщыа ѿ нисхо́дѡщыа на́д Сїа чело́вѣческаго.

ГЛАВА ѿ.

а. И въ трѣтїи́ дѣнь бра́кз вы́сть въ Ка́нѣ Галїлѣйстѣи́: ѿ бѣ́ ма́ти Іисова тѡ.

б. Зва́нз же вы́сть Іисз ѿ оу́ченицы ѿг҃ѡ на бра́кз.

в. И недоста́вшѡ вїнѡ, глаго́ла ма́ти Іисова кз немѡ: вїна́ не ѿмѡстз.

д. Глаго́ла ѿи́ Іисз: что́ ѿсть ми́ѣ ѿ тебѣ́ жѣно; не оу́ прїи́де ча́сз мо́й.

е. Гл҃гола ма́ти ѿг҃ѡ сл҃г҃амз: ѿже ѡ́ще гл҃етз ва́мз, сотвори́те.

ѡ. Бѣхз же тѡ водоно́сы ка́менни шѣсть, лежа́ще по ѡчи́щенїю Ісдѣйскѡ, вмѣста́щыа по двѣма́ ѿли́ трїѣмз мѣрамз.

44. А Филиппъ бѣше отъ Внесайдъ, отъ градъ-тъ Андреовъ и Петровъ.

45. Намѣрва Филиппъ Наѳанаила, и казува му: *За* когото писа Моисей въ законъ-тъ, и пророци-тъ, намѣрихмы Исуса сына Иосифова, който е отъ Назаретъ.

46. И рече му Наѳанаилъ: Отъ Назаретъ може ли да произлѣзе нѣщо добро? Казува му Филиппъ: Ела и виждь.

47. Видѣ Исусъ Наѳанаила че иде къмъ него, и казува за него: Ето истинный Изралянинъ, въ когото лукавщиѣ нѣма:

48. Казува му Наѳанаилъ: Отъ дѣ мя познавашъ? Отвѣща Исусъ и рече му: Прѣди Филиппъ да тя повыка, видѣхъ тя, като бѣше подъ смоковницъ-тъ.

49. Отговори Наѳанаилъ и казува му: Учителю, ты си Сынъ Божій, ты си царь Израилевъ.

50. Отговори Исусъ и рече му: Понеже ти рѣкохъ: Видѣхъ ты подъ смоковницъ-тъ, вѣрувашъ ли? По голѣмы отъ тыя нѣща ще видишь.

51. И казува му: Истинъ, истинъ ви говорѣж; отъ нынѣ ще видите небе-то отворено, и ангелы-тъ Божіи да възлѣзувать и слѣзувать надъ Сына чловѣческаго.

ГЛАВА 2.

1. И на третій-тъ день станъ свадба въ Канъ Галилейскъ, и майка-та Исусова бѣше тамъ.

2. А призовахъ и Исуса и ученицы-тъ неговы на свадбъ-тъ.

3. И понеже ся свърши вино-то, казува майка му на Исуса: Вино нѣмать.

4. Казува ѿ Исусъ: Що имашъ ты съ мене, жено? часть-тъ ми още не е дошелъ.

5. Казува майка му на слугы-тъ: Каквото ви каже, сторѣте.

6. И имаше тамо шесть каменни купове сложени по обычаю на очищеніе-то Иудейско, и побирахъ всякой двѣ или три вѣдра.

ѳ. Гл҃гола ѳмз Іисз: напо́лите водоно́сы воды. ѳ напо́ниша ѳхз до верха́.

ѳ. И гл҃гола ѳмз: почерпите ѳнѳ ѳ принесите дхрїтрїклїнови. ѳ принесо́ша.

д. Иакоже вк҃сї дхрїтрїклїнз вїна бѳвшагѳ ѳ воды, ѳ не вѳдаше, ѳк҃зз єсть: сл҃гї же вѳдахз почерпшїи во́дз: пригласї жениха́ дхрїтрїклїнз,

г. И глагола ємз: вса́кз человекз прѳжде до́броє вїно полага́етз, ѳ єгда оупїю́тса, тогда х҃ждашее: ты же соблїаз єсї до́броє вїно до́сєлѳ.

д. Сє сотвори нача́токз зна́менїємз Іисз вз Кани́ Галиле́йстѳи, ѳ іавї сла́вз свою́: ѳ вѳрѳваша вз него́ оу́ченицы єгѳ.

є. По сємз си́де вз Каперна́емз, са́мз ѳ ма́ти єгѳ, ѳ бра́тїа єгѳ, ѳ оу́ченицы єгѳ: ѳ т҃ не мно́ги дни превѳша.

є. И влизз вѳ па́сха Іуде́йска, ѳ взыде во Іерусали́мз Іисз.

є. И ѳвѳрѳте вз цр҃кви продаю́щыз Ѳвцы ѳ во́лы ѳ го́лзби, ѳ пѳна́жники сѳда́шыз.

є. И сотвори́вз вїчѳ ѳ вѳрвїй, вса́ и́згнѳ и́з цр҃кве, Ѳвцы ѳ во́лы: ѳ торжнїкѳмз разсы́па пѳна́зи, ѳ дскї ѳпровѳрже:

є. И продаю́щыз го́лзби речѳ: возміте сїа ѳсїо́дз: ѳ не творїте до́мз Ѳца́ моего́ до́мз к҃спленагѳ.

є. Пѳманѳша же оу́ченицы єгѳ, іа́кѳ писано єсть: жа́лость до́мз твоегѳ си́ксть ма́.

є. Ѳвѳрѳаша же Іуде́є ѳ рѳша ємз: коє зна́менїє іавлѳешї на́мз, іа́кѳ сїа творїши;

є. Ѳвѳрѳа Іисз ѳ речѳ ѳмз: разорїте цр҃ковь сїю́, ѳ тремї дѳнми воздвїгнѳз ю́.

є. Рѳша же Іуде́є: четы́редєсать ѳ шестїю́ лѳтз создана́ вѳсть цѳрковь сїа, ѳ ты ли тремї дѳнми воздвїгнѳши ю́;

є. Онз же глаго́лаше ѳ цѳркви тѳла своегѳ.

є. Єгда оубо воста ѳ мѳртвѳхз, пѳманѳша оу́ченицы

7. Казува имъ Исусъ: Напълиѣте кюпове-тъ съ водѣ. И напълихѣ ги до горѣ.

8. И казува имъ: Налѣйте сега та подайте на прѣдсѣдатель-тъ на трапезѣ-тъ; и подадохѣ.

9. И щомъ вкуси прѣдсѣдатель-тъ на трапезѣ-тъ отъ водѣ-тъ прѣтворенѣ-тъ въ вино, и не знаеше отъ кѣдѣ е, (по слугы-тъ които бѣхѣ налѣли водѣ-тъ знаяхѣ;) повыка младоженецъ-тъ,

10. И казува му: Всякой челоувѣкъ първомъ добро-то вино слага, и като ся понапѣютъ, тогазы по долно-то; ты си задържалъ добро-то вино до сега.

11. Това начало на чудеса-та направи Исусъ въ Канѣ Галилейскѣ, и яви слава-тъ си, и повѣрувахѣ въ него ученици-тъ му.

12. Слѣдъ това слѣзе въ Капернаумъ, той и майка му, и братія-та му, и ученици-тъ му; и не ся бавихѣ тамъ много дни.

13. И приближаваше на Иудей-тъ пасха-та, и Исусъ възлѣзе въ Иерусалимъ;

14. И намѣри въ храмъ-тъ тѣзи които продавахѣ волове и овцы и гълѣбѣе, още и тѣзи що сѣдяхѣ та измѣнявахѣ пары.

15. И направи бичъ отъ вървѣе та исплѣди всичкы-тъ отъ храмъ-тъ, и овцы-тъ и волове-тъ; и пары-тъ на сребромѣнители-тъ разсыпа, и трапезы-тъ имъ прѣтури.

16. И на тѣзи що продавахѣ гълѣбѣе-тъ рече: Дигнѣте тѣзи отъ тука: не правѣте бащинѣ-тъ ми домъ, домъ търговскый.

17. И наумихѣ си ученици-тъ негови че е писано: Ревность-та на твой-тъ домъ мя изѣде.

18. И отговорихѣ Иудей-тъ и рекохѣ му: Какво знаменіе показувашъ намъ като правнишь това?

19. Отвѣща Исусъ и рече имъ: Развалѣте тойзи храмъ, и въ три дни ще го въздигнѣ.

20. А Иудей-тъ рекохѣ: За четыридесеть и шесть години е сѣграденъ тойзи храмъ, и ты ли за три дни ще го въздигнешъ?

21. Но той казуваше за храмъ-тъ на тѣло-то си.

22. И тѣй когато възкреснѣ отъ мъртвы-тъ, поменѣхѣ ученици-

ѢГВЪ, ІАКВ СЕ ГЛГОЛАШЕ : ѡ ВЪРОВАША ПИСАНИЮ, ѡ СЛОВЕСИ, ЕЖЕ РЕЧЕ ІИСУ.

БГ. ЕГДА ЖЕ ВЪ ВО ІЕРУСАЛИМЪХЪ ВЪ ПРАЗДНИКЪ ПАСХИ, МНОЗИ ВЪРОВАША ВО ИМА ЕГВЪ, ВИДАЩЕ ЗНАМЕНІА ЕГВЪ, ІАЖЕ ТВОРАШЕ.

БД. САМЪ ЖЕ ІИСУ НЕ ВДАШЕ СЕБЕ ВЪ ВЪРЪС ИХЪ, ЗАНЕ САМЪ ВЪДАШЕ ВСА :

КЕ И ІАКВ НЕ ТРЕБОВАШЕ, ДА КТО СВИДѢТЕЛЬСТВУЕТЪ ВЪ ЧЕЛОВѢЦЪХЪ : САМЪ БО ВЪДАШЕ, ЧТО ВЪ ВЪ ЧЕЛОВѢЦѢ.

ГЛАВА ҫ.

А. БѢ ЖЕ ЧЕЛОВѢКЪ ВЪ ФАРИСѢИ, НИКОДИМЪ ИМА ЕМЪ, КНАЗЪ ЖИДОВСКІИ :

Б. СЕИ ПРИДЕ КО ІИСУ НОЩІЮ, И РЕЧЕ ЕМЪ : РАВВИ, ВЪМЪ, ІАКВ ВЪ БГА ПРИШЕЛЪ ЕСИ ОУЧИТЕЛЬ : НИКТОЖЕ БО МОЖЕТЪ ЗНАМЕНІИ СИХЪ ТВОРИТИ, ІАЖЕ ТЫ ТВОРИШИ, АЩЕ НЕ БЪДЕТЪ БГЪ СЪ НИМЪ.

Г. ОВѢЩА ІИСУ, И РЕЧЕ ЕМЪ : АМИНЬ АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ТЕБѢ, АЩЕ КТО НЕ РОДИТСА СВЫШЕ, НЕ МОЖЕТЪ ВИДѢТИ ЦРТВІА БЖІА.

Д. ГЛАГОЛА КЪ НЕМЪ НИКОДИМЪ : КАКЪ МОЖЕТЪ ЧЕЛОВѢКЪ РОДИТИСА СТАРЪ СЫИ ; ЕДА МОЖЕТЪ ВТОРОЕ ВНИТИ ВО ОУТРОБЪ МАТЕРЕ СВОЕА, И РОДИТИСА ;

Е. ОВѢЩА ІИСУ : АМИНЬ АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ТЕБѢ, АЩЕ КТО НЕ РОДИТСА ВОДОЮ И ДХОМЪ, НЕ МОЖЕТЪ ВНИТИ ВО ЦАРСТВІЕ БЖІЕ.

Ж. РОЖДѢННОЕ ВЪ ПЛОТИ, ПЛОТЬ ЕСТЬ : И РОЖДѢННОЕ ВЪ ДХА, ДХЪ ЕСТЬ.

З. НЕ ДИВИСА, ІАКВ РѢХЪ ТИ : ПОДОВАЕТЪ ВАМЪ РОДИТИСА СВЫШЕ.

И. ДХЪ, ПДѢЖЕ ХОШЕТЪ, ДЫШЕТЪ, И ГЛАСЪ ЕГВЪ СЛЫШИШИ, НО НЕ ВЪСИ, ИКСЪДЪ ПРИХОДИТЪ, И КАМЪ ИДЕТЪ : ТАКЪ ЕСТЬ ВСАКЪ ЧЕЛОВѢКЪ РОЖДѢННЫЙ ВЪ ДХА.

А. ОВѢЩА НИКОДИМЪ И РЕЧЕ ЕМЪ : КАКЪ МОГУТЪ СИА ВЪТИ ;

тѣ му че това имъ бѣ казувалъ ; и повѣрувахъ писаніе-то, и слово-то което имъ рече Исусъ.

23. И когато бѣше въ Иерусалимъ по празникъ-тъ на пасхъ-тъ, мнозина повѣрувахъ въ негово-то име, като гледахъ знаменія-та му които правяше.

24. А самъ Исусъ не ся довѣряваше тѣмъ, защото той познаваше всички-тѣ :

25. И защото нѣмаше нуждъ да му свидѣтельствува нѣкой за челоуѣка ; понеже той познаваше що има вътрѣ въ челоуѣка.

ГЛАВА 3.

1. Имаше нѣкой си челоуѣкъ отъ Фарисеи-тъ, на име Никодимъ, начальникъ Иудейскій.

2. Той дойде прѣзъ ноцъ при Исуса, и рече му : Равви, знаемъ че отъ Бога си дошелъ учитель ; защото никой не може да прави тѣзи знаменія, които ты правишь, ако да не е Богъ съ него.

3. Отговори Исусъ и рече му : Истинъ, истинъ ти казувамъ, ако ся не роди нѣкой изново, не може да види царство-то Божіе.

4. Казува му Никодимъ : Какъ може старъ челоуѣкъ да ся роди ? може ли вторый пѣтъ да влѣзе въ утробъ-тъ на майкъ си и да ся роди ?

5. Отвѣща Исусъ : Истинъ, истинъ ти казувамъ, ако ся не роди нѣкой отъ водъ и Духъ, не може да влѣзе въ царство-то Божіе.

6. Родено-то отъ плѣть-тъ, плѣть е, а родено-то отъ Духа, духъ е.

7. Не дѣй ся чуди че ти рѣкохъ : Трѣба да ся родите изново.

8. Вътрѣ-тъ вѣе дѣто ще, и гласъ-тъ му чувашъ, но не знаешъ отъ дѣ иде, и къдѣ отива ; така е всякой който ся е родилъ отъ Духа.

9. Отговори Никодимъ и рече му : Какъ може да бѣде това ?

ҫ. Оубѣща Іисъ и рече ѣмъ: ты еси оубѣчитель Іудевъ, и сиухъ ли не вѣси;

аі. Аминь аминь глаголю тебе, ѣкѡ ѣже вѣмы, глаголемъ: и ѣже видѣхомъ, свидѣтельствемъ: и свидѣтельства нашегѡ не пріемлете.

вї. Аще земля рекѡхъ вамъ, и не вѣрσετε: какъ, аще рекѡ вамъ иже оубѣрσετε;

ҫї. И никтоже взиде на небо, токѡмъ сшедый съ неба, сынъ человѣческой снѣи на неси.

аї. И ѣкоже Моисей вознесѡ смѣи въ прстыни, такъ подобаетъ вознестиса сынъ члвческомъ:

еї. Да всакъ вѣрσαι въ онъ не погѣнетъ, но имать живѡтъ вѣчный.

вї. Такъ бо возлюбѣи нѣхъ мѣръ, ѣкѡ и снѡ своего единокорѡднаго дѡлъ естъ, да всакъ вѣрσαι въ онъ, не погѣнетъ, но имать живѡтъ вѣчный.

зї. Не посла бо нѣхъ снѡ своего въ мѣръ, да сздѣтъ мѣрови, но да спасѣтсѡ имъ мѣръ.

иї. Вѣрσαι въ онъ, не бѣдетъ ѡсужденъ: а не вѣрσαι, оубѣ ѡсужденъ естъ, ѣкѡ не вѣрова бо има единокорѡднагѡ снѡ бжѣа.

аї. Сѣи же естъ сздъ, ѣкѡ свѣтъ прїиде въ мѣръ, и возлюбѣиша члвчцы паче тмъ, неже свѣтъ: вѣша бо ихъ дѣла слѡ.

к. Всакъ бо дѣлаи слѡ, ненавиѣдѣтъ свѣта, и не приходѣтъ къ свѣту, да не ѡбличѣтсѡ дѣла егѡ ѣкѡ азѡва сѣтъ:

ка. Творѣи же истинъ, градѣтъ къ свѣту, да гвѣтсѡ дѣла егѡ, ѣкѡ ѡ бжѣ сѣтъ содѣлана.

кв. По сиухъ же прїиде Іисъ и оубѣннцѣ егѡ въ жидѡвскю зѣмлю: и тѣ живѣше съ нимъ, и крепѣаше.

кг. Бѣ же Іѡаннъ крестѡ во ениѡнѣ близу Салима, ѣкѡ воды многи бѣхъ тѣ: и приходѣхъ и крепѣхъсѡ.

10. Отговори Исусъ и рече му: Ты си учитель Израилевъ, и не знаешь ли това?

11. Истинѣ, истинѣ ти казувамъ: Че това което знаемъ казуваме, и това което сме видѣли свидѣтельствуваме, и свидѣтелството ни не примате.

12. Ако земны-тъ *работы* ви рѣкохъ, и не вѣрувате, какъ щете повѣрува ако бы да ви рекъ небесны-тъ?

13. И никой не е възлѣзълъ на мене-то, тъкмо *тойзи* който е слѣзълъ отъ небе-то, Сынъ чловѣческый който е на небе-то.

14. И както Моисей издигнѣ змѣѣ-тъ въ пустынѣ-тъ, така трѣба да бѣде издигнѣтъ Сынъ чловѣческый,

15. За да не погыне всякой който вѣрува въ него, но да има животъ вѣченъ.

16. Защото Богъ толкозь възлюби свѣтъ-тъ, щото даде Сына своего единороднаго, за да не погыне всякой който вѣрува въ него, но да има животъ вѣченъ.

17. Понеже не е проводилъ Богъ Сына си на свѣтъ-тъ, да сѣди свѣтъ-тъ, но за да бѣде спасенъ свѣтъ-тъ чрѣзь него.

18. Който вѣрува въ него, не ще да бѣде осѣденъ; а който не вѣрува, вече е осѣденъ; защото не е повѣрувалъ въ име-то на единороднаго Сына Божія.

19. И то е осѣженіе-то, че видѣлина-та дойде на свѣтъ-тъ, и чловѣци-тъ възлюбихъ тмниѣ-тъ повече отъ видѣлиѣ-тъ; защото дѣла-та имъ бѣхъ злы.

20. Понеже всякой който прави зло, мрази видѣлиѣ-тъ и не иде къмъ видѣлиѣ-тъ, да не бы да ся докажѣтъ неговы-тъ дѣла, че сѣ злы.

21. Но който прави истинѣ-тъ, иде къмъ видѣлиѣ-тъ, за да ся явятъ дѣла-та му, че сѣ по Бога направлены.

22. Слѣдъ това дойде Исусъ и ученици-тъ неговѣ въ земѣ-тъ Иудейскѣ; и тамъ живѣяше съ тѣхъ и крыщаваше.

23. А Иоаннъ крыщаваше въ Енонъ близу до Салимъ, защото имаше тамъ много вода; и идяхъ и крыщавахъ ся.

- кд. Не оуѣ ко бѣ всаждѣнз въ темниѣз ІѠаннз.
- ке. Бысть же стазаніе ѿ оученикз ІѠанновыхз со Ісдѣи ѿ ѿчищеніи :
- кз. И пріидоша ко ІѠаннз и рекоша емз : равви, иже бѣ сз тобою обконзполз Іордана, емзже ты свидѣтельствовалз єси, се сѣи крещаетз, и вси градзтз къ немз.
- кз. Ѡвѣща ІѠаннз и рече : не мѡжетз человекз пріимати ничесѡже, аще не вѣдетз данѡ емз сз нѣсѣ.
- кн. Вы сами мнѣ свидѣствуете, іакѡ рѣхз : нѣсмь азъ Хрѣтѡсз, но іакѡ посланз єсмь предъ нимз.
- ко. Имѣай невѣстз, женихз єсть : а дрѡгз женихѡвз, стоа и послѡшаа єгѡ, радѡстію радзетса за гласз женихѡвз. сїа оуѣво радѡсть моа испѡлнса.

- л. Ономз подобаетз расти, мнѣ же мѡлнитса.
- ла. Градїи свѣше, надъ всѣми єсть. сїи ѿ землї, ѿ землї єсть, и ѿ землї глаголетз : градїи сз нѣсѣ надъ всѣми єсть.
- лв. И єже видѣ и слыша, сїѣ свидѣтельствуетз : и свидѣтельства єгѡ никтоже пріѣмлетз.
- лг. Пріѣмый єгѡ свидѣтельство, вѣрова, іакѡ Бгз истиненз єсть.
- лд. Єгѡже ко посла Бгз, глаголы Бжїа глаголетз : не въ мѣрз ко Бгз даѣтз Дха.
- ле. Оцз ко любитз Сїа, и вса даде въ рѡцѣ єгѡ.
- лз. Вѣрзай въ Сїа, имать живѡтз вѣчный : а иже не вѣрзетз въ Сїа, не оузритз живѡтѡ, но гнѣвъ Бжїи пребываетз на немз.

ГЛАВА ᠗.

- а. Єгда оуѣво раззмѣ Іисз, іакѡ оуслышаша Фарїсее, іакѡ Іисз множайшыа оученики творитз и крещаетз, неже ІѠаннз :

24. Понеже Иоаннъ не бѣше още туренъ въ тъмницѣ.

25. И така станѣ прѣпираніе отъ странѣ на ученицы-тѣ Иоанновы съ Иудей-тѣ заради очищеніе-то.

26. И дойдохъ при Иоанна и рекохъ му: Равви, онзи който бѣше съ тебе отвѣдъ Иорданъ, за когото ты свидѣтельствува, ето той кръщава, и всички отиватъ при него.

27. Отговори Иоаннъ и рече: Не може челоуѣкъ да зема нищо, ако не му е дадено отъ небе-то.

28. Вы сами сте ми свидѣтели че рѣкохъ: Не съмъ азъ Христосъ; но че съмъ проведенъ на прѣдъ него.

29. Който има невѣстѣ-тѣ, женихъ е; а пріятель-тѣ жениховъ, който стои та го слуша, радува ся твърдѣ много за гласъ-тѣ жениховъ: и така тая моя радость испълни ся.

30. Той трѣба да расте, а азъ да ся смалювамъ.

31. Който иде отъ горѣ, надъ всички е отгорѣ: който е отъ земѣ-тѣ, отъ земѣ-тѣ е, и отъ земѣ-тѣ говори: който иде отъ небе-то, надъ всички е отгорѣ.

32. И това което е видѣлъ и чулъ, него свидѣтельствува; и никой не приима свидѣтелство-то му.

33. Който приеме свидѣтелство-то негово, запечаталъ е че Богъ е истиненъ.

34. Защото *тойзи* когото е Богъ пратилъ, словеса-та Божіи говори, понеже Богъ не дава *нему* Духъ-тѣ съ мѣркѣ.

35. Отець люби Сына, и всичко е далъ въ неговы-тѣ рѣцѣ.

36. Който вѣрува въ Сына, има животъ вѣченъ; а който не вѣрува въ Сына, нѣма да види животъ; но гнѣвъ Божій остава на него.

ГЛАВА 4.

1. А когато разумѣ Господь *Иисусъ*, че сѣ чули Фарисей-тѣ че Иисусъ повече ученицы прави и кръщава нежели Иоаннъ,

в. Іисх же самх не крещаше, но оученици єгв:

г. Встані Ісдею, и иде пакн в Галілею.

д. Подобаше же емс проити сквозє Самарію.

е. Приіде оубо во градх Самарійскій, глголемый Сїхарь, близх вєси, юже даде Іакввх Іусифс сынс своимс.

є. Бк же тс источникх Іакввлх. Іисх же оутрждса в пстн, сѣдаше такв на источникѣ: бк же іакв часх шестій.

з. Приіде женà в Самаріи почерпати водс. глагола єи Іисх: даждь ми пити.

и. Оученици бо єгв вшли бѣхс во градх, да крашно кспатх.

д. Глагола емс женà Самарянїна: какв ты Жидовїнх сын в менє пити просиши, жены Самарянїни сщєй; не прикасаюткоса жидове Самарянвмх.

т. Вѣрїа Іисх и речє єи: аще бы вѣдала єсн дарх Бжїи, и кто єсть глаголай ти: даждь ми пити: ты бы просїла оу негв, и далх бы ти водс живс.

л. Глагола емс женà: гди, ни почерпала имашн, и стсденєцх єсть глвбкх: вквдс оубо имашн водс живс;

в. Едà ты болїи єсн оцà нашегв Іаквва, иже даде намх стсденєцх сєи, и той из негв пїтх, и сынове єгв, и скоти єгв;

г. Вѣрїа Іисх и речє єи: всакх пїай в водї сєл, вжãждетса пакн:

д. Я иже пїєтх в водї, юже азх дамх емс, не вжãждетса во вѣкн: но водà, юже азх дамх емс, вѣдетх вх немх источникх водї текщїа вх животх вѣчннїй.

е. Глагола кх немс женà: гди, даждь ми сїю водс, да ни жãждс, ни прихждс сѣмв почерпати.

є. Глагола єи Іисх: иди, пригласи мсжа твоегò, и прїиди сѣмв.

з. Вѣрїа женà и речє емс: не имамх мсжа. глагола єи Іисх: добрѣ реклà єсн, іакв мсжа не имамх:

2. (Ако и да не кръщаваше самъ си Исусъ, но ученици-тъ му ;)

3. Остави Иудеѣжъ, и отиде пакъ въ Галилеѣжъ.

4. И трѣбаше да мине прѣзъ Самаріѣжъ.

5. И тѣй дойде въ единъ Самарійскій градъ нарицаемый Сихаръ, близо до мѣсто-то което даде Иаковъ на сына си Иосифа.

6. И тамъ имаше кладенець Иакововъ : Исусъ прочее утруденъ отъ жѣжъ, сѣдѣше така на кладенець-тъ : а часъ-тъ бѣше около шесть.

7. Идува нѣкоя си жена отъ Самаріѣжъ, да начерпе воджъ. Казува ѿ Исусъ : Дай ми да пѣжъ.

8. Защото ученици-тъ му бѣхжъ отишли въ градъ-тъ, да купятъ за яденіе.

9. Казува му жена-та Самарянка : Какъ ты, който си Иудеянинъ, искашъ за пѣніе отъ мене, която съмъ жена Самарянка ? Защото Иудеи-тъ не ся съобщаватъ съсъ Самаряны-тъ.

10. Отговори Исусъ и рече ѿ : Ако бы знаяла Божіѣжъ-тъ дарбжъ, и кой е що ти казува : Дай ми да пѣжъ, ты бы поискала отъ него, и далъ бы ти воджъ живжъ.

11. Казува му жена-та : Господине, нито почерпало имашъ, и кладенець-тъ е дълбокъ : и тѣй отъ гдѣ имашъ живжъ-тъ воджъ ?

12. Ты по голѣмъ ли си отъ отца ни Иакова, който ни даде кладенець-тъ, и той е пилъ отъ него, и сынове-тъ му, и добытъцы-тъ му ?

13. Отговори Исусъ и рече ѿ : Всякой който пѣе отъ тѣзи воджъ, пакъ ще ожедиѣ :

14. А който пѣе отъ воджъ-тъ койкто азъ ще му дамъ, нѣма да ожедиѣ во вѣкы, но вода-та койкто ще му дамъ, ще бжде въ него изворъ на воджъ, която извира въ животь вѣченъ.

15. Казува му жена-та : Господине, дай ми тѣзи воджъ, да не ожедиѣвамъ, нито да идувамъ тука да изваждамъ.

16. Казува ѿ Исусъ : Иди повыкай мѣжа си и дойди тука.

17. Отговори жена-та и рече : Нѣмамъ мѣжжъ. Казува ѿ Исусъ : Право си казала, че нѣмамъ мѣжжъ ;

иі. Пать во мужей имела еси: и нынѣ, егже имаша, нѣсть ти мужъ: се воистинно рекла еси.

иі. Глагола емо жена: Гди, виждь, какъ пророкъ еси ты.

к. Оцы наши въ горѣ сей поклонишася: и вы глаголете, какъ во Иерусалимѣхъ есть мѣсто, и даже кланатися подобаетъ.

ка. Глагола еи Исх: жена, вѣрхъ ми ими, какъ градѣтъ часъ, егда ни въ горѣ сей, ни во Иерусалимѣхъ поклонитеса Оцъ.

кв. Вы кланаетеса, егже не вѣсте: мы кланаемса, егже вѣмы: какъ спасеніе ѿ Исхъ есть.

кг. Но градѣтъ часъ, и нынѣ есть, егда истинни поклоницы поклонатса Оцъ дхомъ и истинною: ибо Оцъ таковыхъ ищетъ поклоняющихся ему.

кд. Дхъ (есть) Бгъ: и иже кланаетса ему, дхомъ и истинною достоятъ кланатися.

ке. Глагола емо жена: вѣмъ, какъ Мессія прійдетъ, глаголемый Хртосъ: егда той прійдетъ, возвѣститъ намъ вса.

кз. Глагола еи Исх: азъ есмь, глаголай съ тобою.

кз. И тогда пріидоша оучицы егв, и чдахса, какъ съ женою глаголаше: обаче никтоже рече: чешу ишеши; или, что глаголеши съ нею;

ки. Остави же водоносъ свой жена, и иде во градъ, и глагола челоукомъ:

кк. Пріидите и видите члвчка, иже рече ми вса, елика сотворихъ: еда той есть Хртосъ;

л. Изыдоша же изъ града, и градахъ къ немъ.

ла. Междъ же симъ молахъ егв оученицы егв, глаголюще: Равви, иждь.

лв. Онъ же рече имъ: азъ брашно имамъ ясти, егже вы не вѣсте.

лг. Глаголахъ оубо оученицы къ себѣ: еда кто принесетъ ему ясти;

18. Защото петима мъжа си водила, и *тойзи* когото сега имашь, не ти е мъжъ : туй си право рекла.

19. Казува му жена-та : Господине, гледамъ че ты си пророкъ.

20. Бащи-тѣ ни въ тѣзъ горѣ ся поклонихъ : а вы казувате че въ Иерусалимъ е мѣсто-то, гдѣто трѣба да ся покланямы.

21. Казува ѝ Исусъ : Жено, хвани ми вѣрѣ, че иде часъ, когато нито въ тѣзи горѣ, нито въ Иерусалимъ ще ся поклоните на Отца.

22. Вы ся кланяте на онова което не знаете ; нѣй ся кланямы на онова което знаемъ ; защото спасеніе-то е отъ Иудей-тѣ.

23. Но иде вѣрме, и сега е, когато истинни-тѣ поклонници ще ся поклонятъ Отцу съ духъ и истинѣ ; защото Отецъ такъвъзъ ище поклонници-тѣ си.

24. Богъ е духъ, и които му ся кланятъ, съ духъ и истинѣ трѣба да ся кланятъ.

25. Казува му жена-та : Знаемъ че ще дойде Мессія, който ся казува Христость : той кога дойде ще ни възвѣсти всичко.

26. Казува ѝ Исусъ : Азъ съмъ, който ти говорѣхъ.

27. И на това отгорѣ дойдохъ ученици-тѣ му, и почудихъ ся че приказуваше съсъ женѣ ; но никой не рече : Що търсишь ? или, Какво приказувашъ съ неѣ ?

28. Тогазъ жена-та остави кърчагъ-тѣ си, и отиде въ градъ-тѣ, и казува на чловѣцы-тѣ :

29. Елате да видите чловѣкъ, който ми рече все що съмъ сторила ; да не бжде той Христость ?

30. И тѣй излѣзохъ отъ градъ-тѣ та идяхъ къдѣ него.

31. А между това ученици-тѣ му го моляхъ, и казувахъ : Учителю, яждь.

32. А той имъ рече : Азъ имамъ ястіе да ямъ което вы не знаете.

33. За то думамъ ученици-тѣ помежду си : Да ли нѣкой му донесе да яде ?

л̄д. Глагола ѿмъ Іисъ: моє вращно єсть, да сотворю волю пославашаго мѧ, ѿ совершѣ дѣло єгѡ.

л̄е. Не вы ли глаголете, ѿкѡ єще четыре мѣсѧцы сѣть, ѿ жѧтѡвѡ прїидетъ; сѣ глаголю вамъ: возведїте Очи ваши, ѿ видїте нивы, ѿкѡ плавы сѣть къ жѧтѡвѣ оуже.

л̄с. И жнѧѿ мздѣ прїемлетъ, ѿ собирѧетъ плодъ въ живѡтѣхъ вѣчный: да ѿ сѣѧѿ въспѣ радѡетсѧ ѿ жнѧѿ.

л̄з. О сѣмъ ко слово єсть истинное, ѿкѡ ѿнъ єсть сѣѧѿ ѿ ѿнъ єсть жнѧѿ.

л̄н. Язъ послахъ вы жѧти, ѿдѣже вы не трѣдїстесѧ: ѿнїи трѣдїшасѧ, ѿ вы въ трѣдѣхъ ѿхъ видѡстѣ.

л̄о. О града же тогѡ мнози вѣрѡвашѧ въ Онь ѡ Самарѧнѣхъ, за слово жѡны свидѣтельствѡщїѧ, ѿкѡ рече ми всѧ, єлика сотворїхъ.

л̄п. Егда оубо прїидѡша къ немѣ Самарѧнѣ, молѧхъ єгѡ, дакъ превылъ оубо нїхъ: ѿ превысть тѣ двѧ днї.

л̄а. И многѡ пѧче вѣрѡвашѧ за слово єгѡ.

л̄в. Женѣ же глаголахъ, ѿкѡ не ктомѣ за твою бесѣдѣ вѣрѡземъ: самн ко слышахомъ, ѿ вѣмы, ѿкѡ сѣѿ єсть воистинно Сїсъ мїрсъ, Хрїтѡсъ.

л̄г. По двою же днїю ѿзыде ѡтѣдѣ, ѿ ѿде въ Галїлюю.

л̄д. Самъ ко Іисъ свидѣтельствѡва, ѿкѡ прѣрокъ ко своѣмъ Отѣчествїи чѣсти не ѿмѧть.

л̄е. Егда же прїидѣ въ Галїлюю, прїѧша єгѡ Галїлеѧнѣ, всѧ видѣвшїе, ѿже сотворї во Іерлїмѣхъ въ прѣзднїкъ: ѿ тїи ко прїидѡша въ прѣзднїкъ.

л̄с. Прїидѣ же пѧки Іисъ въ Канѣ Галїлеѿскю, ѿдѣже прѣтворї водѣ въ вїно. И бѣ нѣкїѿ царѣвѣхъ мѣжъ, єгѡже сынъ болаше въ Капернаѣмѣ.

л̄з. Сѣѿ слышавъ, ѿкѡ Іисъ прїидѣ ѡ Ісденъ въ Галїлюю, ѿде къ немѣ, ѿ молѧше єгѡ, да снїдетъ, ѿ ѿсѣклѧтъ сына єгѡ: ѿмѣашѣ бо оумрѣти.

34. Казува имъ Іисусъ : Мое-то ястіе е да струвамъ волѣж-тѣ на оногова който мя е проводилъ, и да извършъ неговѣж-тѣ работѣ.

35. Не казувате ли вы, че още четири мѣсеца има, и жътва-та иде ? Ето, казувамъ ви, подигнѣте очи-тѣ си, и виждте нивя-та, че сѣ вече бѣлы за жътвѣ.

36. И който жъне зема заплатѣ, и събира плодъ въ животъ вѣчень, за да ся радватъ наедно и който сѣе и който жъне.

37. Защото въ това нѣщо истинска е рѣчь-та : Че другъ е който сѣе, и другъ който жъне.

38. Азъ вы проводихъ да жънете това въ което вы не сте ся трудили ; други ся трудихъ, и вы влѣзохте въ тѣхний-тѣ трудъ.

39. И отъ тойзи градъ мнозина Самаряни повѣрувахъ въ него поради думѣж-тѣ на женѣж-тѣ която свидѣтелствуваше : Че ми рече всичко що съмъ сторила.

40. И тѣй когато дойдохъ Самаряни-тѣ при него, молахъ му ся да остане при тѣхъ : и прѣсѣдѣ тамъ два дни.

41. И още по мнозина повѣрувахъ поради негово-то слово ;

42. А на женѣж-тѣ казувахъ : Ный не вѣруваме вече за твоѣж-тѣ думѣ ; понеже сами чухмы, и знаемъ че тойзи е истиннъ Спаситель мѣра, Христосъ.

43. А слѣдъ тѣзи два дена излѣзе отъ тамо и отиде въ Галилеѣж.

44. Защото самъ си Іисусъ свидѣтелствува, че пророкъ въ отечество-то си нѣма почестъ.

45. И когато дойде въ Галилеѣж, пріяхъ го Галилеяни-тѣ, като бѣхъ видѣли всичко що стори въ Іерусалимъ по праздникъ-тѣ ; защото и тѣ бѣхъ дошли на праздникъ-тѣ.

46. И дойде Іисусъ пакъ въ Канъ Галилейскъ, гдѣто направи водѣж-тѣ вино. И имаше нѣкой си царскый человекъ, на когото сынъ му бѣ боленъ въ Капернаумъ.

47. Той като чу за Іисуса че е дошелъ отъ Іудеѣж въ Галилеѣж, отиде при него, и моляше му ся да слѣзе и да исцѣли сына му ; защото щѣше да умре.

мн. Речѣ оубо Іисъ къ немѹ : ѡще знаменій ѿ чюдесъ не видите, не имате вѣровати.

мо. Глагола къ немѹ царевъ мѹжъ : Гди, снѣди, прѣжде даже не оумретъ отроча моѣ.

и. Глагола емѹ Іисъ : иди, сынъ твоѣ живъ есть. ѿ вѣрова члвчкъ словеси, еже речѣ емѹ Іисъ, ѿ идаше.

иа. Аѣте же входаша емѹ, сѣ рабѣ егѹ сръктоша егѹ, ѿ возвѣстиша емѹ глаголюще, ѡкв сынъ твоѣ живъ есть.

иѵ. Попрошаше оубо ѿ нѣхъ ѡ часѣ, въ котѹрый легчѣ емѹ вѣсть : ѿ рѣша емѹ, ѡкв вчера въ часъ седмый ѡстави егѹ огнь.

иѵг. Разсмѣ же оубъ, ѡкв тоѣ бѣ часъ, въ онъже речѣ емѹ Іисъ, ѡкв сынъ твоѣ живъ есть : ѿ вѣрова самъ ѿ вѣсь домъ егѹ.

иѵд. Сѣѣ пакѣ вторѣе знаменіе сотвори Іисъ, пришедъ ѿ іудѣи въ галилію.

ГЛАВА ̅.

а. По сѣхъ же бѣ праздникъ іудѣйскѣи, ѿ възде Іисъ во іерусалимъ.

б. Есть же во іерусалимѣхъ овчѣа къпѣль, ѡже глаголетъса єврейски Виаеса, пѣть притвѹръ имѹщи.

в. Въ тѣхъ слѣжаше множество волѣшихъ, слѣпыхъ, хромыхъ, свхихъ, чающихъ движеніѣ воды.

д. Аггѣлъ во гдѣнь на всѣко лѣто сѹждаше въ къпѣль, ѿ возмшаше вода : ѿ ѿже перѣѣ влашаше по возмшѣніи воды, здравъ бываше, ѡцѣмъ же недѣгомъ ѡдержимъ бываше.

е. Бѣ же тѹ нѣкѣи чловѣкъ, тридѣсѣть ѿ осмъ лѣтъ имѣи въ недѣзѣ (своѣмъ).

ж. Сего видѣвъ Іисъ лежаща, ѿ разсмѣвъ, ѡкв мнѹга лѣта оубѣ имаше въ недѣзѣ, глагола емѹ : хощеши ли цѣлъ быти ;

48. Тогази му рече Исусъ: Ако не видите знаменія и чудеса, не щете повѣрува.

49. Казува му царскій-тъ человекъ: Господи, слѣзь доклѣ не е умрѣло дѣте-то ми.

50. Казува му Исусъ: Иди си, сынъ ти е живъ. И повѣрува человекъ-тъ на рѣчь-тъ който му рече Исусъ, и отиваше си.

51. И когато той вече слазаше, срѣщнахъ го слугы-тъ му, и обадихъ му и казахъ: Сынъ ти е живъ.

52. А той гы попыта, въ кой часъ му станъ по леко; и рекохъ му: Вчера по седмь-тъ часа го остави треска-та.

53. И тѣй, разумѣ баща-та че *това станъ* въ онзи часъ, въ който му рече Исусъ: Сынъ ти е живъ: и повѣрува той и всичкый-тъ му домъ.

54. Това пакъ второ чудо стори Исусъ отъ какъ дойде изъ Иудеѣ въ Галилеѣ.

ГЛАВА 5.

1. Подиръ това бѣше празникъ Иудейскій, и възлѣзе Исусъ въ Иерусалимъ.

2. А въ Иерусалимъ близу до овчѣ-тъ *портъ* има кѣпалня, която по Еврейскы ся нарича Внѣседа, и има петъ притвора.

3. Въ тѣхъ лѣжахъ голѣмо множество болни, слѣпи, хроми, сухи, които чакахъ движеніе-то на водѣ-тъ.

4. Защото отъ врѣме на врѣме слѣзуваше ангель въ кѣпалникъ-тъ, и размѣщаше водѣ-тъ; и тѣй който влазаше първъ слѣдъ размѣщаніе-то на водѣ-тъ, здравъ бываше отъ каквѣто болѣсть и да бѣше болѣнь.

5. И тамо имаше нѣкой си человекъ болѣнь отъ тридесетъ и осмь години.

6. Него видѣ Исусъ че лежи, и понеже знаеше че отъ много врѣме вече *болѣдуса*, казува му: Ищешь ли да оздравѣешь?

з. Овѣща ѿмъ недѣжный: ѿи, Гди, челоуѣка не имамъ, да, егда возмститъся вода, ввержетъ мѧ въ кспѣль: егда же прихощаѣ азъ, ииъ прежде мене слѣзитъ.

и. Глагола ѿмъ иисъ: востани, возми одръ твои, и ходи.

д. И авѣ здравъ кысть члвѣкъ: и вземъ одръ свои, и хощаше. вѣ же сбежѣта въ той дѣнь.

г. Глаголахъ же жидове ищѣлѣвшемъ: сбежѣта есть, и не достѣитъ ти взѧти одръ твоегѡ.

дл. Оиъ же овѣща имъ: иже мѧ сотвори цѣла, той миѣ рече: возми одръ твои, и ходи.

в. Ипросиша же егѡ: кто есть члвѣкъ рекий ти: возми одръ твои, и ходи;

г. Ищѣлѣвый же не вѣдаше, кто есть: иисъ бо оукло-ниса, народъ сѣи на мѣстѣ.

дл. Потомъ же овѣрѣте егѡ иисъ въ цркви, и рече ѿмъ: се здравъ еси: ктомъ не согрѣшай, да не горше ти что бс-детъ.

е. Иде же члвѣкъ, и повѣда исдѣемъ, ѡкв иисъ есть, иже мѧ сотвори цѣла.

е. И сегѡ ради гоняхъ ииса исдѣе, и иискахъ егѡ оубѣити, занѣ сѧ твораше въ сбежѣтѣ.

з. Иисъ же овѣщаваше имъ: Оцъ мой досѣлѣ дѣлаетъ, и азъ дѣлаю.

и. И сегѡ ради паче иискахъ егѡ исдѣе оубѣити, ѡкв не токму разораше сбежѣтѣ, но и Оцѧ своегѡ глголаше. Бѣ, равенъ творѧ Бѣ.

дл. Овѣщавъ же иисъ и рече имъ: ѡминь ѡминь глаголю вамъ, не можетъ сѧ творити ѡ сегѣ ничесѡже, ѡше не еже видитъ Оцѧ творѧща: ѡже бо Оиъ творитъ, сѧ и сѧ такожде творитъ.

к. Оцъ бо мѡбитъ сѧ, и всѧ показѣтъ ѿмъ, ѡже самъ творитъ: и бѡльша сѧхъ покажетъ ѿмъ дѣла, да въ чсди-тѣса.

7. Отговори му болный-тъ : Господине, нѣмамъ чловѣкъ, да мя тури въ кѣпалниж-тъ, когато ся размѣти вода-та ; и когато азъ дохождамъ, другъ прѣди менѣ слѣзнува.

8. Казува му Исусъ : Стани, дигни одръ-тъ си, и ходи.

9. И тозь часъ чловѣкъ-тъ оздравѣ, и задигнѣ одръ-тъ си, и ходяше : а тойзи день бѣше сѣбота.

10. И казувахъ Иудей-тъ на исцѣльмый-тъ : Сѣбота е ; не ти е простено да дигнешъ одръ-тъ си.

11. Отговори имъ : Онзи който мя исцѣли, той ми рече : Дигни одръ-тъ си, и ходи.

12. Попытахъ го : Кой е чловѣкъ-тъ що ти рече : Дигни одръ-тъ си и ходи ?

13. А исцѣленный-тъ не знаяше кой е ; защото Исусъ ся уклони, понеже имаше народъ много на това мѣсто.

14. Подиръ това намѣрува го Исусъ въ храмъ-тъ, и рече му : Это, сега станѣ ты здравъ ; не согрѣшавай вече, да ти не стане нѣщо по зло.

15. Отиде прочее чловѣкъ-тъ и обади на Иудей-тъ че Исусъ е който го исцѣли.

16. И за това Иудей-тъ гоняхъ Исуса, и ищяхъ да го убѣятъ ; защото правяше тѣзи *работы* въ сѣботѣ.

17. А Исусъ имъ отговори : Отець ми до сега работи, и азъ работѣ.

18. И за това Иудей-тъ още повече ищяхъ да го затрыятъ ; защото не токо че сѣботѣ-тъ прѣстѣпуваше ; но и Бога за свой Отець казуваше, и правяше себе си равенъ Богу.

19. На това Исусъ отговори и рече имъ : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ : Не може Сынъ-тъ да прави нищо отъ самосебе си, ако не вижда Отца да прави това : понеже което прави той, подобно и Сынъ-тъ това прави.

20. Защото Отець любн Сьна, и показува му все що прави той ; ще му покаже и отъ тѣзи по голѣмы работы, за да ся чюдите вы.

ка. И́коже во О́цѣхъ воскрешаетъ мѣртвыхъ и живитъ, та́къ и Сѣнъ, и́же хо́щеть, живитъ.

кв. О́цѣхъ во не сѣдитъ никомѹже, но сѣдѣть вѣсь даде Сѣновнъ :

кг. Да вси чтѹтъ Сѣна, и́коже чтѹтъ О́цѣа. (а) и́же не чтитъ Сѣна, не чтитъ О́цѣа послѣвашаго ѣго.

кд. А́минь а́минь глаголю вамъ, и́къ слышавши словеса моегѹ, и вѣршай послѣвшемъ ма, и́мать живѹтъ вѣчный : и на сѣдѣть не прѣидетъ, но прѣидетъ ѿ смѣрти въ живѹтъ.

ке. А́минь а́минь глаголю вамъ, и́къ градѣтъ часъ и нынѣ ѣсть, ѣгда мѣртви оуслышатъ гласъ Сѣна И́жѣа, и оуслышавше ѿживѹтъ.

кз. И́коже во О́цѣхъ и́мать живѹтъ въ себѣ, та́къ даде и Сѣновнъ живѹтъ и́мѣти въ себѣ :

к4. И́ область даде ѣмѹ и сѣдѣть творити, и́къ Сѣнъ человекъ ѣсть.

кн. Не дивитеса семѹ : и́къ градѣтъ часъ, въ онъже вси сѣшн во гробѣхъ оуслышатъ гласъ Сѣна И́жѣа,

ка. И́ и́зыдетъ, сотворшн благѣа, въ воскрешѣнїе живѹтъ : а сотворшн слаа, въ воскрешѣнїе сѣдѣть.

л. Не могѹ ѣзъ ѿ себѣ творити ничесѹже. и́коже слышѹ, сѣдѣть : и сѣдѣть мой праведенъ ѣсть : и́къ не и́щѹ воли моеа, но воли послѣвашаго ма О́цѣа.

ла. И́ще ѣзъ свидѣтельствю ѿ миѣ, свидѣтельство мое и́къ истинно.

лв. И́нъ ѣсть свидѣтельствшай ѿ миѣ : и вѣмъ, и́къ истинно ѣсть свидѣтельство, ѣже свидѣтельстветъ ѿ миѣ.

лг. Вы послѣте ко Іваннѹ, и свидѣтельства ѿ истинѣ.

лд. И́зъ же не ѿ члѣвка свидѣтельства прѣмлю, но сѣа глаголю, да вы спасѣни бѣдете.

ле. Онъ вѣ свѣтѣльникъ горѣ и свѣтѣа : вы же восхотѣте возрадоватиса въ часъ свѣтѣнїа ѣгѹ.

21. Понеже както Отецъ въздига мъртви-тъ, и съживява, така и Сынъ-тъ които ище съживява.

22. Защото Отецъ не съди никого, но е далъ Сynu всякъ съдбѣ ;

23. За да почитатъ всички Сына, както почитатъ Отца. Който не почита Сына, не почита Отца който го е проводилъ.

24. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че който слуша слово-то мое, и вѣрува въ тогоъзъ който мя е проводилъ, има животъ вѣченъ, и не съдъ пѣма да дойде, но прѣминѣлъ е отъ смъртъ-тъ въ животъ-тъ.

25. Истинѣ истинѣ ви казувамъ, че иде часъ и сега е, когато мъртви-тъ ще чуѣтъ гласъ-тъ на Сына Божия, и които го чуѣтъ ще оживѣѣтъ.

26. Защото както Отецъ има въ себе си животъ, така е далъ и Сynu да има животъ въ себе си.

27. И власть му е далъ да прави и съдъ, защото е Сынъ чело-вѣческѣй.

28. Педѣйте ся чуди на това ; защото иде часъ, въ който всички които сѣ въ гробове-тъ ще чуѣтъ гласъ-тъ му,

29. И ще излѣзѣтъ ; онѣзи които сѣ правили добро, въ възкресеніе-то на животъ ; а които сѣ правили зло, въ възкресеніе-то на осѣждение.

30. Не могѣ азъ да правѣхъ нищо отъ себе си : съдѣхъ както чувамъ ; и съдба-та ми е праведна ; защото не ищѣ моѣхъ-тъ волю, но волю-тъ на Отца който мя е проводилъ.

31. Ако свидѣтельствувамъ азъ за себе си, свидѣтелство-то ми не е истинно.

32. Другъ е който свидѣтельствува за мене, и знаѣхъ че свидѣтелство-то което свидѣтельствува той за мене е истинно.

33. Вы проводихте до Юанна, и свидѣтельствува за истинѣ-тъ.

34. Азъ обаче отъ челоуѣцы свидѣтелство не земамъ, но казувамъ това за да ся спасете вы.

35. Той бѣше свѣтило което горяше и свѣтяше ; и вы поискахте да ся порадувате за малко врѣме на цегово-то свѣтеніе.

λб. Ἄзз же ѿмамз свидѣтельство болѣе Іωάνнова : дѣлꙋ бо, ѿже даде миѣ Оѿцз, да совершѹ ѿ, тꙋ дѣлꙋ, ѿже Ἄзз творю, свидѣтельствуютз ѡ миѣ, ѿкѡ Оѿцз мꙋ послꙋ.

лв. И послꙋвый мꙋ Оѿцз самз свидѣтельствова ѡ миѣ : ни гласа ἔγѡ ни гдѣже слышасте, ни видѣнїѧ ἔγѡ видѣсте :

лг. И словеса ἔγѡ не ѿмате пребывꙋющꙋ вх васз : зане, ἔгоже той послꙋ, семѹ вы вѣры не ѣмате.

лд. Испытꙋйте писанїи, ѿкѡ вы мнитѣ вх нꙋхз ѿмѣти живѡтз вѣчный : ѿ тꙋ сꙋть свидѣтельствующꙋѧ ѡ миѣ.

лє. И не хѡщете прїити ко миѣ, да живѡтз ѿмате.

лж. Славы ѡ человекз не прїемлю :

лз. Но разсмѣхз вы, ѿкѡ люквѣ Бжїѧ не ѿмате вх себѣ.

лш. Ἄзз прїидѡхз во ѿма Оѿцꙋ моегѡ, ѿ не прїемлете мене : ѡще ѿнз прїидетз во ѿма свое, того прїемлете.

лщ. Какѡ вы можете вѣровать, слава дрꙋгз ѡ дрꙋга прїемлюще, ѿ славы, ѿже ѡ єдинагѡ Бга, не ѿщете ;

лч. Не мнитѣ, ѿкѡ Ἄзз на вы рекѹ ко Оѿцз : ἔсть, ѿже на вы гꙋголетз, Мѡѡсѣи, на нь же вы оꙋповꙋете.

лц. Ἄще бо бысте вѣровали Мѡѡсѣови, вѣровали бысте оꙋкѡ ѿ миѣ : ѡ миѣ бо той писꙋ.

лѣ. Ἄще ли того писанїемз не вѣрꙋете, какѡ моимз глаголꙋмз вѣрꙋ ѿмете ;

ГЛАВА 5.

а. По сїхз ѿде Іисз на Онз полз моря Галїлен Тїверїадска :

б. И по немз ѿдꙋше народз многз, ѿкѡ видꙋхс знаменїѧ ἔγѡ, ѿже творꙋше на дꙋ недꙋжными.

г. Взыде же на горꙋ Іисз, ѿ тꙋ сѣдꙋше со оꙋченикѡ свои.

д. Бѣ же влизз пасха, прꙋздинокз жидѡвскїи.

36. По азъ имамъ по голѣмо отъ Иоанново-то свидѣтелство; защото работы-тѣ конто Отець ми даде да ги извършж, тѣзи работы конто азъ правѣж, свидѣтелствувать за мене, че мя е Отець проводилъ.

37. И Отець, който мя е пратилъ, той свидѣтелствова за мене. Нито гласъ-тѣ му сте чули, нито лице-то му сте видѣли.

38. И слово-то негово нѣмате да прѣбѣдва въ васъ, защото вы не вѣрувате въ тогожь когото е той испратилъ.

39. Испытувайте писанія-та; защото вы мыслите че въ тѣхъ имате животъ вѣченъ; и тѣ сж конто свидѣтелствувать за мене.

40. Но вы не искате да дойдете при мене за да имате животъ.

41. Отъ челоуѣцы славж не примамъ;

42. Но познахъ вы, че нѣмате въ себе си любовь Божию.

43. Азъ дойдохъ въ име-то на Отца моего, и не мя приimate; ако дойде другъ въ свое си име него ще приемете.

44. Какъ можете да повѣрвате вы, конто приimate славж единъ отъ другий, и не търсите славж-тж която е само отъ Бога?

45. Да не мните че азъ ще вы обвинѣж прѣдъ Отца; има кой да вы обвини, Моисей, на когото вы уповахте.

46. Защото ако бѣхте вѣрували въ Моисея, повѣрували быхте въ мене; понеже той за мене писа.

47. Ако ли неговы-тѣ писанія не вѣрувате, какъ ще повѣрувате мон-тѣ думы?

ГЛАВА 6.

1. Слѣдъ това отиде Исусъ отвѣдъ Галилейско-то море, сирѣчь Тиверіадско:

2. И слѣдъ него идѣше народъ много; защото гледахж чудеса-та неговы, конто правяше надъ болны-тѣ.

3. И възлѣзе Исусъ на горж-тж и сѣдѣше тамъ съ ученицы-тѣ си.

4. И приближаваше пасха-та, празникъ-тѣ Іудейскый.

ѣ. Возвѣдъ оубо Іисъ Очи, ѡ видѣвъ, ѡкв многъ народъ градѣтъ къ немъ, глагола къ Філіппъ: чѣмъ къспимъ хлѣбы, да ѡддѣтъ сѣи;

ѥ. Сіе же глаголаше ѡксшѡмъ ѣгò: сѡмъ во вѣдаше, что хощетъ сотворѣти.

ѥ. Ѣвѣща ѣмъ Філіппъ: двѣмѡ стѡма пѣназей хлѣбы не доваѣютъ ѡмъ, да кѣждо ѡхъ мѡло что прѣѣметъ.

Ѧ. Глагола ѣмъ ѣдѣнъ ѡ оубенѣкъ ѣгò, Андрѣѣ братъ Сѣмѡна Петра:

ѧ. Ёсть Отрочишъ здѣ ѣдѣнъ, ѡже ѡмать пѡть хлѣвъ ѡчмѣнныхъ, ѡ двѣ рѣѣкъ: но сѣи что сѣтъ на толіко;

ї. Речѣ же Іисъ: сотворѣте челѡвѣкѣи возлещѣи: вѣ же травѡ многѡ на мѣстѣ. возлежѣ оубо мѡжѣѣи числѡмъ ѡкв пѡть тысащъ.

їѡ. Прѣѡтъ же хлѣбы Іисъ, ѡ хвалъ воздѡвъ, подадѣ оубенѣкѡмъ, оубенѣцы же возлежѡшымъ: тѡкожде ѡ ѡ рѣѣвъ, ѣмѣкѡ хотѡхъ.

їѡ. И ѡкв насытѣшасѡ, глагола оубенѣкѡмъ своѡмъ: соберѣте ѡзбытѣи оубрѣхъ, да не погѣбнетъ ничтоже.

їѡ. Собрѡща же, ѡ ѡсполнѣша двѡнадѣсѡте кѡша оубрѣхъ ѡ патѣхъ хлѣвъ ѡчмѣнныхъ, ѡже ѡзбыша ѡдшымъ.

їѡ. Челѡвѣцы же видѣвшѣ знаменѣе, ѣже сотворѣ Іисъ, глаголахъ, ѡкв сѣѣ ёсть воѣстинѣи прѡрокъ градѣѣи въ мѣръ.

їѡ. Іисъ оубо размѣвъ, ѡкв хотѡтъ прѣнтѣи, да восхѣтѡтъ ѣгò, ѡ сотворѡтъ ѣгò црѡ, ѡнде пѡкѣи въ гòрс ѣдѣнъ.

їѡ. Іѡкв пѡздѣ късть, сѣндѡша оубенѣцы ѣгò на мѡре,

їѡ. И влѣзѡша въ корѡбль, ѡ ѡдѡхъ на ѡнъ пѡлъ мѡрѡ въ Капернаѡмъ. ѡ тмѡ ѡвѣе късть, ѡ не оуб вѣ прѣшѣлъ къ ѡнѡмъ Іисъ.

їѡ. Мѡре же, вѣтрѡ вѣліѡ дѡхѡющъ, воздѡвѣшесѡ.

їѡ. Грѣѡше же ѡкв стѡдѣѣи двѡдѣсѡтъ пѡть, ѡлѣи трѣдѣсѡтъ,

5. И като вдигна Исусъ очи и видѣ че народъ много иде къмъ него, казува Филиппу : Отъ дѣ да купимъ хлѣбъ, да ядѣтъ тѣзи ?

6. (А това казуваше *той* да го испита : защото си знаеше какво щѣше да прави).

7. Отговори му Филиппъ : За двѣстѣ диннари хлѣбъ не имъ постига, за да земе всякой отъ тѣхъ по малко нѣщо.

8. Казува му единъ отъ ученицы-тѣ неговы, Андрей братъ-тѣ на Симона Петра :

9. Има тука едно момченце, което има петъ ечьмены хлѣба и двѣ рыбы ; но тѣ що сж на толкова *душы* ?

10. А Исусъ рече : Сторѣте да сѣднатъ чловѣци-тѣ. А на това мѣсто имаше трѣва много. И тѣи насѣдахъ мжже до петъ тысяцы на брой.

11. И зѣ Исусъ хлѣбове-тѣ, и благодари, и раздаде ги на ученицы-тѣ, а ученицы-тѣ на сѣдѣщи-тѣ ; така и отъ рыбы-тѣ колкото искахъ.

12. И като ся насытихъ, казува на ученицы-тѣ си : Съберѣте изостанжлы-тѣ укрухы, за да ся не изгуби нищо.

13. И тѣи отъ петъ-тѣ ечьмены хлѣба събрахъ и напълнихъ дванадесетъ коша укрухы, които изостанжхъ на тѣзи що ядохъ.

14. Тогова чловѣци-тѣ като видѣхъ чудо-то, което стори Исусъ, казувахъ : Наистинж тойзи е пророкъ-тѣ който имаше да дойде на свѣтъ-тѣ.

15. И тѣи като разумѣ Исусъ че ще дойдѣтъ да го грабихъ за да го направятъ царь, отиде пакъ самъ си той на горж-тж.

16. И когато ся свечери, слѣзохъ ученицы-тѣ му на море-то,

17. И възлѣзохъ въ ладіж-тж та отивахъ отвѣдь море-то въ Капернаумъ ; и вече бѣше ся стъмнило, а Исусъ не бѣ дошелъ още при тѣхъ ;

18. И море-то ся подигаше, понеже духаше силенъ вѣтръ.

19. И като бѣхъ гребли до двадесетъ и петъ или тридесетъ

оузрѣша Іиса ходѣща по мѡрю, и близъ корабля бѣвша :
и оубоашася.

к. Оиъ же глагола имъ : ѡзъ ѣсмь, не бойтеса.

ка. Хотѣху оубо пріати егѡ въз корабль : и ѡбѣе корабль
бѣсть на земли, въз нюже идаху.

кв. Кострѣи же, народъ, иже стоаше обонъ полъ моря,
видѣвъ, ѡкв корабль ииѡгѡ не бѣ тѣ, токму едины тои,
въ онъже видѡша оучици егѡ, и ѡкв не видѣ со оученики
своими Іисъ въз корабль, но едины оученици егѡ идоша.

кг. И ии пріидѡша корабли ѡ Тиверіады близъ мѣста,
идѣже идоша хлѣбы, хвалѡ воздавше Гдѣви :

кд. Егда же видѣша народи, ѡкв Іиса не бѣсть тѣ, ни
оучикъ егѡ, вѣзѡша сами въз корабли, и пріидѡша въз Капер-
наѡмъ, иицише Іиса.

ке. И ѡверѣтше егѡ обонъ полъ моря, рѣша емѡ : Равви,
когда за бѣсть ;

кз. ѡвѣща имъ Іисъ и рече : аминь аминь глаголю вамъ,
ищите мене, не ѡкв видѣсте знаменіе, но ѡкв иаи естѣ
хлѣбы, и насытитеса.

к4. Дѣлайте не брашно гнѣблющее, но брашно пребываю-
щее въз животъ вѣчный, ѣже Сѣиъ челоѡческой вамъ дастъ :
сего бо ѡцъ знамена Бгъ.

ки. Рѣша же къ немѡ : что сотворимъ, да дѣлаемъ дѣла
Бжїа ;

кк. ѡвѣща Іисъ и рече имъ : сѣ естѣ дѣло Бжїе, да
вѣрзете въз того, егѡже посла Оиъ.

кл. Рѣша же емѡ : кое оубо ты твориши знаменіе, да
видимъ и вѣрс имемъ тебѣ ; что дѣлаеши ;

км. ѡцы наши идоша маннѡ въз прѣстыни, ѡкоже естѣ
писано : хлѣвъ съ нѣсѣ дадѣ имъ їсти.

кн. Рече оубо имъ Іисъ : аминь аминь глаголю вамъ, не
Мѡисей дадѣ вамъ хлѣвъ съ нѣсѣ : но ѡцъ мой даѣтъ вамъ
хлѣвъ истинный съ нѣсѣ.

стадиѣ, видѣхъ Исуса че ходи по море-то и приближава ладіѣ-тъ, и убояхъ ся.

20. Но той имъ казува : Азъ съмъ ; не бойте ся.

21. Тогази искахъ да го земѣтъ въ ладіѣ-тъ, и тутакси ладіята ся намѣри на земіѣ-тъ на коѣто отивахъ.

22. На утринѣ-тъ народѣ-тъ който стояше отвѣдь море-то, като видѣхъ че имъмаше друга ладія тамъ, по токо тая въ коѣто влѣзохъ ученици-тъ му, и че Исусъ не влѣзе съ ученици-тъ си въ ладіѣ-тъ, но ученици-тъ му сами тръгнахъ ;

23. (А други ладіи дойдохъ отъ Тиверіадѣ близу до мѣсто-то дѣто ядохъ хлѣбѣ-тъ, когато Господь бѣ благословилъ.)

24. И тѣй като видѣ народѣ-тъ, че имъма тамо Исуса нищо ученици-тъ му, влѣзохъ и тѣ въ ладіи-тъ, та дойдохъ въ Капернаумъ и търсахъ Исуса.

25. И като го намѣрихъ отвѣдь море-то, рекохъ му : Равви, кога дойде ты тука ?

26. Отговори имъ Исусъ и рече : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, търсите мя, не защото видѣхте чудеса, но защото ядохте отъ хлѣбове-тъ и ся насытихте.

27. Работѣте не за хранѣ която ся разваля, но за хранѣ която трае въ животъ вѣчень, коѣто Сынъ чловѣческій ще ви даде ; защото Отецъ, Богъ, на него е положилъ *свой-та* печать.

28. А тѣ му рекохъ : Що да сторимъ за да работимъ дѣла-та Божіи ?

29. Отвѣща Исусъ и рече имъ : Това е дѣло-то Божіе, да повѣрувате въ тогозь когото е той проводилъ.

30. Тогазъ му рекохъ : Че ты какво знаменіе правишь да видимъ и да повѣруваме въ тебе ? Що вършишь ?

31. Бащи-тъ ни ядохъ маницъ въ пустыніѣ-тъ, както е писано : Хлѣбъ отъ небе-то имъ даде да ядѣтъ.

32. Рече имъ на това Исусъ : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ : Не ви даде Моисей хлѣбъ отъ небе-то ; но Отецъ мой дава вамъ истинный-тъ хлѣбъ отъ небе-то.

лг. Хлѣвъ ко Бжій ѣсть сходай съ нѣсѣ, ѡ даай живѡтъ мѡрѡ.

лд. Рѣша оубо къ немѡ : Гдн, всегда даждь намъ хлѣвъ сей.

ле. Рече же имъ Исц : азъ ѣсмь хлѣвъ живѡтнй : гра-
дйй ко мнѣ, не имать взалкѡтиса : ѡ вѣрсай въ мѡ, не
имать вжаждѡтиса никогдаже.

лз. По рѣхъ вамъ, гдк ѡ видѣсте мѡ, ѡ не вѣржете.

лз. Все, ѣже длетъ мнѣ Оцъ, ко мнѣ прїдетъ : ѡ
градшаго ко мнѣ не ѡзженѡ вѡнъ :

лн. Гдкв спидѡхъ съ нѣсѣ, не да творю волю мою, но волю
пославшаго мѡ Оцѡ.

ло. Се же ѣсть вола пославшаго мѡ Оцѡ, да все, ѣже
даде ми, не погвлю ѡ негѡ, но воскрешѡ ѣ въ послѣднй
день.

м. Се же ѣсть вола пославшаго мѡ, да всѡкъ видѡ Снѡ
ѡ вѣрсай въ негѡ, имать живѡтъ вѣчнй, ѡ воскрешѡ ѣгѡ
азъ въ послѣднй день.

ма. Роптѡхъ оубв Іудее ѡ немъ, гдкв рече : азъ ѣсмь
хлѣвъ шедйй съ нѣсѣ.

мв. И глаголахъ : не сей ли ѣсть Исц снъ Івсифовъ,
ѣгѡже мы знаемъ Оцѡ ѡ матеръ ; какъ оубо глаголетъ сей,
гдкв съ нѣсѣ спидѡхъ ;

мг. Ѡвѣщѡ оубо Исц ѡ рече имъ : не ропшѡте междѡ собою.

мд. Никѡже мѡжетъ прїнтѡ ко мнѣ, аще не Оцъ по-
слѡвйй мѡ привлечѡтъ ѣгѡ, ѡ воскрешѡ ѣгѡ азъ въ послѣднй
день.

ме. Ёсть писано во прѡрѡцѣхъ : ѡ бѡдѡтъ всѡ насчѡни
Бгомъ. всѡкъ слышавйй ѡ Оцѡ ѡ навѡкъ, прїдетъ ко мнѣ.

мс. Не гдкв Оцѡ видѡвъ ѣсть кѡ, тѡкмв снѡ ѡ Бгѡ :
сей видѡ Оцѡ.

мз. Амѡнь амѡнь глаголю вамъ : вѣрсай въ мѡ, имать
живѡтъ вѣчнй.

мн. азъ ѣсмь хлѣвъ живѡтнй.

33. Защото Божій-тъ хлѣбъ е тойзи който слѣзува отъ небе-то, и дава животъ на свѣтъ-тъ.

34. Рекохъ му пакъ тѣ: Господи, дай ми всякога тойзи хлѣбъ.

35. А Исусъ имъ рече: Азъ съмъ хлѣбъ-тъ на живота: който иде при мене, нѣма да огладиѣ; и който вѣрува въ мене, никога нѣма да ожедиѣ.

36. Но азъ ви рѣкохъ, че вы мя видѣхте и не вѣрувате.

37. Всичко що ми дава Отецъ при мене ще дойде: и който иде при мене, нѣма да го испадѣ;

38. Защото слѣзохъ отъ небе-то, не моѣхъ-тъ волѣхъ да сторѣхъ, но волѣхъ-тъ на тогози който мя е проводилъ.

39. А воля-та на Отца, който мя е проводилъ е тая, всичко що ми даде, да не изгубѣмъ *нищо* отъ него, но да го възкрѣсѣмъ въ послѣдній-тъ день.

40. И това е воля-та на тогози който мя е проводилъ: всякой който види Сына и вѣрува въ него, да има животъ вѣченъ, и азъ ще го възкрѣсѣмъ въ послѣдній-тъ день.

41. Тогазъ роптаяхъ Иудей-тъ за него, защото рече: Азъ съмъ хлѣбъ-тъ, що е слѣзълъ отъ небе-то.

42. И казувахъ: Не е ли тойзи Исусъ сынъ-тъ Иосифовъ, на когото нѣмъ познаваме бащъ му и майкъ му? Какъ прочее казува той: Азъ съмъ отъ небе-то слѣзълъ?

43. А Исусъ отговори и рече имъ: Не роптайте помежду си.

44. Никой не може да дойде при мене, ако го не привлече Отецъ, който мя е проводилъ; и азъ ще го възкрѣсѣмъ въ послѣдній-тъ день.

45. Писано е въ пророцы-тъ: И всички ще бѣдѣтъ научени отъ Бога. И всякой който слуша и ся научи отъ Отца, иде при мене.

46. Не че е видѣлъ нѣкой Отца, освѣнь тогозъ който е отъ Бога; той е видѣлъ Отца.

47. Истинъ, истинъ ви казувамъ: Който вѣрува въ мене има животъ вѣченъ.

48. Азъ съмъ хлѣбъ-тъ на живота.

ма. Оцѣ вашн мѣноша мѣннє вх прѣстыпнн, ѡ оумрѡша.
 ѡ. Сѣи ѣсть хлѣбъ сходѣи сз нѣсѣ, да, ѣще ктѡ ѡ негѡ
 ѣстѣ, не оумретѣ.

ѡа. Язъ ѣсмь хлѣбъ живѡтнн, ѡже сшѣдѣи сз нѣсѣ:
 ѣще ктѡ снѣсть ѡ хлѣба сгѡ, жнвѣ бѣдетѣ во вѣкн: ѡ
 хлѣбѣ, ѣгоже азъ дамъ, плѡть моѣ ѣсть, ѡже азъ дамъ за
 живѡтѣ мѣра.

ѡв. Прѣхсѣ же междѡ собою жндове, глголюще: какъ
 мѡжетѣ сѣи намъ дѣти плѡть своѡ ѣсти;

ѡг. Речѣ же ѡмъ ѡсз: амнн амнн глаголю вамъ, ѣще
 не снѣсте плѡти сѣа челоѡчѣскагѡ, ни пѣте крѡве ѣгѡ,
 живѡтѡ не ѡмате вх сѣбѣ.

ѡд. Ядѣи моѡ плѡть, ѡ пѣи моѡ крѡвь, ѡмате живѡтѣ
 вѣчнн, ѡ азъ воскрешѡ ѣгѡ вх послѣднн дѣнь.

ѡе. Плѡть во моѣ ѡстинно ѣсть вѣшно, ѡ крѡвь моѣ
 ѡстинно ѣсть пѣво.

ѡз. Ядѣи моѡ плѡть, ѡ пѣи моѡ крѡвь, во мнѣ пребы-
 вѣетѣ, ѡ азъ вх нѣмъ.

ѡз. Якоже послѡ ма живѣи Оцѣ, ѡ азъ живѡ Оцѡ радн:
 ѡ ядѣи ма, ѡ тои живѣ бѣдетѣ менѣ радн.

ѡн. Сѣи ѣсть хлѣбъ сшѣдѣи сз нѣсѣ: не ѡкоже мѣноша
 Оцѣ вашн мѣннє, ѡ оумрѡша: ядѣи хлѣбъ сѣи, жнвѣ бѣ-
 детѣ во вѣкн.

ѡа. Сѣа речѣ на сонмнн, оучѡ вх Капернаѣмѣ.

з. Мнози оубѡ слышавше ѡ оучннѣ ѣгѡ, рѣша: жестоко
 ѣсть слово сѣе: (ѡ) ктѡ мѡжетѣ ѣгѡ послѣшати;

за. Вѣдѣи же ѡсз вх сѣбѣ, ѡкѡ рѡпшѣтѣ ѡ сѣмъ оучннѣ
 ѣгѡ, речѣ ѡмъ: сѣ ли вы блвзннѣтѣ;

зв. Яще оубѡ оузрите сѣа члѡчѣскаго восходѣща, ѡдѣже
 вѣ прѣжде;

зг. Дхъ ѣсть, ѡже ѡживѣетѣ, плѡть не пользуетѣ ни-
 чтоже: глаголы, ѡже азъ глаголахъ вамъ, дхъ сѣтъ ѡ живѡтѣ
 сѣтъ.

49. Бащи-тъ ви ядохъ маниж-тъ въ пустыниж-тъ, и умрѣхъ.

50. Тойзи е хлѣбъ-тъ който слѣзува отъ тебе-то, за да яде пѣкой отъ него и да не умре.

51. Азъ съмъ живый-тъ хлѣбъ, слѣзнымый-тъ отъ тебе-то. Ако яде пѣкой отъ тойзи хлѣбъ, ще живѣе въ вѣки : и хлѣбъ-тъ който азъ ще дамъ, е моя-та плътъ, кояко азъ ще дамъ за животъ-тъ на свѣта.

52. Тогава ся прѣпирахъ Иудей-тъ помежду си, и казувахъ : Какъ може тойзи да ни даде да ядемъ плътъ-тъ му ?

53. А Исусъ имъ рече : Истинж, истинж ви казувамъ : Ако не ядете плътъ-тъ на Сына челоуѣческаго, и не пиете кръвъ-тъ му, пѣмате животъ въ себе си.

54. Който яде плътъ-тъ ми, и пиє кръвъ-тъ ми има животъ вѣченъ, и азъ ще го възкрѣсѣмъ въ послѣдній-тъ день.

55. Защото плътъ-та ми е истинна храна, и кръвъ-та ми е истинно питіе.

56. Който яде плътъ-тъ ми, и пиє кръвъ-тъ ми, въ мене прѣбѣ-два, и азъ въ него.

57. Както мя е проводилъ Отецъ живый, и азъ съмъ живъ чрѣзъ Отца, така и който мя яде, ще бѣде живъ и той чрѣзъ мене.

58. Тойзи е хлѣбъ-тъ, който слѣзе отъ тебе-то ; не както ваши-тъ бащи ядохъ маниж-тъ, и умрѣхъ ; който яде тойзи хлѣбъ, ще бѣде живъ во вѣки.

59. Това рече той въ съборище-то като поучаваше въ Капернаумъ.

60. И тѣмъ мнозина отъ неговы-тъ ученицы като чухъ рекохъ : Жестока е тая дума ; кой може да ѣж слуша ?

61. Но Исусъ като узна въ себе си, че негодувать за това ученици-тъ негови, рече имъ : Това ли вы соблазнява ?

62. А ако видите Сына челоуѣческаго да възлѣзза дѣто с былъ отъ първо ?

63. Духъ-тъ е онова което дава животъ ; плътъ-та нищо не ползува : думы-тъ конто азъ ви говорѣхъ духъ сж, и животъ сж.

3д. Но сґть ѿ вґсз нґцын, ѿже не вґрґютз. вґдаше во ѿскопї иґсз, кїи сґть невґрґющїи, ѿ ктò ґсть предадїи ґгò.

3е. И гґгòлаше: сегò рґди рґхз вґмз, іакw никтòже мòжетз прїнтї ко мнґ, аґше не вґдетз ґмò данò ѿ Оґа моегò.

3з. Ө сегò мнòзи ѿ оґченикз ґгò иґдòша вспґть, ѿ ктомò не хождґхс сз нїмз.

3з. Речґ же иґсз Овґманґдесґте: ґдґ ѿ вґ хòчете иґтї;

3и. Өвґшґ оґво ґмò Сїмвнз Пётрз: Гґи, кз комò иґдемз; глагòлы живòтґ вґчнагw иґмашн.

3о. И мґ вґровахомз, ѿ познґхомз, іакw тґ ґси Хрґтòсз, Сїз Бґа живґгw.

О. Өвґшґ иґмз иґсз: не аґз ли вґсз двґнґдесґте иґзбрґхз; ѿ ґдїнз ѿ вґсз дїаволз ґсґь.

Оа. Глагòлаше же ісдґ Сїмвновґ іскарїòтґ: сґи во хотґше предґти ґгò, ґдїнз сґи ѿ Овоюнґдесґте.

ГЛАВА 3.

а. И хождґше иґсз по сїхз вз Галїен: не хотґше во во ісдґн ходїти, іакw иґсґхс ґгò ісдґе оґвїти.

б. Бґ же влїзз прґздникз ісдґейскїй, потчґнїе сґни.

г. Рґшґ оґво кз немò братїа ґгò: прейдїи ѿсїдґс, ѿ иґдїи во ісдґею, дґ ѿ оґченицы твòи вїдґтз дґлл твòа, іаже твòрїшн:

д. Никтòже во вх тґйнґк твòрїтз чтò, ѿ иґшетз сґмз іавґк бґтн. аґше сїа твòрїшн, іавн севґ мїровн.

е. Ии братїа во ґгò вґровахс вз негò.

з. Глагòла оґво иґмз иґсз: врґмґ моґ не оґ прїиде: врґмґ же вґше всегдґ гòтòво ґсть.

з. Не мòжетз мїрз пенґвїдґтн вґсз: менґ же пенґвїдґтз,

64. Но има нѣкои отъ васъ които не вѣруватъ. Защото знаеше Исусъ изъ начало, кои сѣ що не вѣруватъ, и кой е дѣто ще го прѣдаде.

65. И казуваше: За това ви рѣкохъ, че никой не може да дойде при мене, ако не му е дадено отъ Отца ми.

66. Отъ това мнозина отъ неговы-тѣ ученицы ся повържихъ назадъ, и не ходяхъ вече съ него.

67. Тогава рече Исусъ на дванадесеть-тѣ: Да ли щете и вы да си идете?

68. А Симонъ Петръ му отвѣща: Господи, при кого да отидемъ? ты имашъ думы на животъ вѣченъ,

69. И пый повѣрувахмы и познахмы че си ты Христосъ, Сынъ на Бога живаго.

70. Отговори имъ Исусъ: Не избрахъ ли азъ васъ дванадесеть-тѣ, по единъ отъ васъ е диаволь?

71. Казуваше за Иудъ Симоновъ Искариотскый; защото той, който бѣ единъ отъ дванадесеть-тѣ, щѣше да го прѣдаде.

ГЛАВА 7.

1. И слѣдъ това ходяше Исусъ по Галилеѣ; защото не рачаше да ходи по Иудеѣ; понеже Иудеи-тѣ ищяхъ да го убійтъ.

2. А бѣ близу Иудейскый-тѣ праздникъ на шатораспъваніе-то.

3. И рекохъ му братія-та му: Прѣмни отъ тука, и иди въ Иудеѣ, за да видятъ и твои-тѣ ученицы дѣла-та които правишь:

4. Защото никой не прави нѣщо скрйшомъ, и ище да бѣде той явель. Ако правишь това, яви себе си на свѣтъ-тѣ.

5. Защото нито братія-та му вѣрувахъ въ него.

6. Тогава казува имъ Исусъ: Мое-то вѣрме не е настанѣло още, а ваше-то вѣрме е выижгы готово.

7. Васъ свѣтъ-тѣ не може да вы ненавижда; по мене ненавиди,

ἰᾶκω ἄζз свндѣтельствезю ѿ нѣмз, ἰᾶκω дѣλὰ ἐγὼ εἰλὰ εἶγть.

ii. Вѣ възидите вз прѣздикиз сѣй: ἄζз не възидз вз прѣздикиз сѣй: ἰᾶκω врѣмд моѣ не оῦ ἱсполнисл.

δ. Сѣл рѣкз ἱмз, ѡстὰ вз Галіаен.

Γ. Ἐγὰд же възидоша братїа ἐγὼ вз прѣздикиз, тогда ii самз възиде, не ἰᾶкѣ, но ἰᾶκω тѣй.

Δ. Жидове же ἱскаѡс ἐγὼ вз прѣздикиз, ii глаголаѡс: гдѣ ѣсть Оиуз;

β. II ропотз многз бѣ ѿ нѣмз вз пародѣхз. Овиѣ глаголаѡс, ἰᾶκω блѣгз ѣсть: ииѣи же глаголаѡс: ни, но льститз пароды.

γ. Никтоже оῦкѡ ἰᾶкѣ глаголаше ѿ нѣмз, страѡа рѣди Ἰδαѣйскагѡ.

Δ. Явѣе же вз преполовѣнїе прѣздника, възиде Ἰисз во црковѣ, ii оῦчѣаше.

ε. II дивлѡхсѡ Ἰδαѣе, глаголюще: кѡкѡ сѣй книги вѣсть не оῦчѣисл;

ε. Ὠκѣшὰ οῦкѡ ἱмз Ἰисз ii речѣ: моѣ оῦчѣнїе иѣсть моѣ, но послѣвшагѡ мѣ.

ζ. Яше ктѡ хѡшетз волю ἐγὼ творїти, разсмѣтз ѿ оῦчѣнїи, кѡе ѿ βѣа ѣсть, илѣ ἄзз ѿ себѣ глаголю.

η. Глаголаѡ ѿ себѣ, славы своеѣ ишетз: ἂ ицїѣй славы послѣвшагѡ ἐγὼ, сѣй ἱстиненз ѣсть, ii иѣсть неправды вз нѣмз.

θ. Не Μωϋσεῖι ли дадѣ вамз законз, ii никтоже ѿ васз творїтз закона; чтѡ менѣ ишете оῦбїти;

β. Ὠκѣшὰ парѡдз ii речѣ: бѣсѡ ли иѣмши; ктѡ тебѣ ишетз оῦбїти;

γ. Ὠκѣшὰ Ἰисз ii речѣ ἱмз: Ἐδιно дѣло сотвориѡхз, ii всѣ дивитѣсѡ.

δ. Сегѡ рѣди Μωϋσεῖι дадѣ вамз ѡбрѣзанїе, не ἰᾶκω ѿ Μωϋσεῖα ѣсть, но ѿ Оцз: ii вз свєкѡтз ѡбрѣзаете члѡвѣка.

защото азъ свидѣтельствувамъ за него, че неговы-тъ дѣла сѣ лукавы.

8. Вы възлѣзте на тойзи празникъ ; азъ не щѣ още да възлѣзѣ на тойзи празникъ ; защото врѣме-то ми не ся е изпълнило още.

9. И това като имъ рече, останѣ си въ Галилеѣ.

10. А като възлѣзохъ братія-та му, тогазы и той възлѣзе на празникъ-тъ, не явно, но тайно нѣкакъ си.

11. Иудей-тъ прочее диряхъ го на празникъ-тъ, и казувахъ : Кждѣ е онзи ?

12. И имаше много глѣчка за него помежду народъ-тъ ; едни говоряхъ : Че е добръ : а други казувахъ : Не, но лъсти народъ-тъ.

13. Никой обаче не говоряше явно за него, поради страхъ-тъ отъ Иудей-тъ.

14. Но като ся прѣполовяваше вече празникъ-тъ, възлѣзе Исусъ въ храмъ-тъ и поучаваше.

15. И чудѣхъ ся Иудей-тъ и казувахъ : Какъ тойзи знае книжно ученіе, като не ся е училъ ?

16. Отговори имъ Исусъ и рече : Мое-то ученіе не е мое, но на оногози който мя е проводилъ.

17. Ако ище нѣкой да прави неговъ-тъ волю, позна ще за поученіе-то, да ли е отъ Бога, или азъ отъ самосебе си говорѣхъ.

18. Който говори отъ самосебе си, ище своѣ-тъ славъ, а който ище славъ-тъ на оногозъ който го е проводилъ, той е истинскый, и нѣма неправда въ него.

19. Моисей не ви ли даде законъ-тъ, и никой отъ васъ не изпълнява законъ-тъ ? защо ищете да мя убіете ?

20. Отговори народъ-тъ и рече : Бѣсъ имашъ ; кой ище да тя убіе ?

21. Отвѣща Исусъ и рече имъ : Едно дѣло сторихъ и всинца ся чудите.

22. За това Моисей ви даде обрѣзание-то, (не че е отъ Моисея, но отъ отцы-тъ), и въ сѣботѣ обрѣзвате челоуѣка.

к҃г. Яще ѡбрѣзаніе пріемлетъ члвѣкъ въ сѣбѣ, да не разорѣтся законъ Мѡѡсѣевъ: на ма ли гнѣваетеса, ѡкѡ всего челоѡвѣка здрава сотвори́хъ въ сѣбѣ;

к҃д. Не сдѣйте на лица, но праведный сдѣхъ сдѣйте.

к҃е. Глаголахъ оубо и҃щынѡ ѿ Іерусалимлянъ: не сѣи ли єсть, єгоже и҃щстѡ оуби́ти;

к҃с. И сѣ не ѡвинѣаса глаголетъ, и ничесѡже ємѡ не глаголютъ. Єда какѡ разсмѣша князи ѡкѡ сѣи єсть Хрѣтѡсъ;

к҃з. Но сегѡ вѣмы, ѡкѡдѡ єсть: Хрѣтѡсъ же єгда прійдетъ, никтоже вѣстъ, ѡкѡдѡ бѣдетъ.

к҃и. Воззва оубо въ цркви оуба Іисъ, и глагола: и мене вѣсте, и вѣсте, ѡкѡдѡ єсмь: и ѡ себѣ не прійдохъ, но єсть и҃стиненъ пославый ма, єгѡже вы не вѣсте.

к҃о. Язъ вѣмъ єгѡ: ѡкѡ ѡ негѡ єсмь, и той ма послѡ.

к҃л. Искѡхъ оубо да и҃мстѡ єгѡ: и никтоже возложи на ны рскѡ, ѡкѡ не оубѣ прише́лъ часъ єгѡ.

к҃м. Мнози же ѡ наро́да вѣроваша въ негѡ, и глаголахъ, ѡкѡ Хрѣтѡсъ, єгда прійдетъ, єда больша знаменѡ сотвори́тъ, ѡже сѣи творитъ;

к҃н. Слышаша Фарісеѡ наро́дъ рѡпцѡщъ ѡ немъ сѡ: и послаша фарісеѡ и архіерѡе сазгѡ, да и҃мстѡ єгѡ.

к҃г. Речѡ оубо Іисъ: єще ма́ло вре́ма съ ва́ми єсмь, и и҃дѡ къ пославшемъ ма.

к҃д. Взыщете мене, и не ѡбращете: и и҃дѡже єсмь азъ, вы не можете прійти.

к҃е. Рѣша же іудѡе къ себѣ: какѡ сѣи хѡщетъ и҃ти, ѡкѡ мы не ѡбращемъ єгѡ; єда въ разсѣаніе Еллинское хѡщетъ и҃ти, и оуби́ти Еллинны;

к҃с. Чтѡ єсть сѡє слово, єже речѡ: взыщете мене, и не ѡбращете: и и҃дѡже єсмь азъ, вы не можете прійти;

к҃з. Къ послѣдній же де́нь великій прѡзѡдника стоашѡ

23. Ако въ сѣботѣ приима челоуѣкъ обрѣзаніе за да ся не наруши законъ—тѣ Моисеовъ, на мене ли ся гнѣвите, защото цѣль челоуѣкъ оздравихъ въ сѣботѣ ?

24. Не сѣдѣте по лице, по правѣ сѣдѣте сѣдѣте.

25. Тогоазъ казувахъ нѣкои отъ Іерусалимяны—тѣ: Не е ли тойзи когото ищѣтъ да убиѣтъ ?

26. И ето, явно говори, и не му казувать нищо. Да не бы извѣстно да сѣ познали князове—тѣ, че тойзи е истиннѣ Христосъ ?

27. Но тогози го знаемъ отъ кѣдѣ е: а Христосъ когато дойде, никой нѣма да знае отъ кѣдѣ е.

28. Тогоава Исусъ, като поучаваше въ храмъ—тѣ, възгласи и рече: И мене знаете и отъ кѣдѣ съмь знаете; и отъ самосебе си не съмь дошелъ, но е истинскій *тойзи* който мя е проводилъ, когото вы не знаете.

29. Но азъ го знаѣхъ, защото съмь отъ него, и той мя проводи.

30. И тѣи искахъ да го хванѣтъ: и шкой не тури рѣкъ на него; защото не му бѣ дошелъ часъ—тѣ още.

31. И мнозина отъ народъ—тѣ повѣрувахъ въ него, и казувахъ: Христосъ кога дойде, по голѣмы ли чудеса ще направи отъ тѣзи конто тойзи сторн ?

32. Чухъ Фарисен—тѣ че тѣи гълчи народъ—тѣ за него, и проводихъ Фарисен—тѣ и първосвященници—тѣ слугы за да го уловятъ.

33. И на тѣхъ рече Исусъ: Още малко врѣме съмь съ васъ, и ще идѣ при оногози който мя е проводилъ.

34. Ще мя потърсите и нѣма да мя намѣрите; и дѣто съмь азъ, вы не можете да дойдете.

35. Рекохъ на това Іуден—тѣ помежду си: Кѣдѣ ще иде тойзи, че пѣи нѣма да го намѣримъ? Да не бы че ще иде въ разсѣяны—тѣ между Елліны—тѣ, и да учи Елліны—тѣ ?

36. Каква е тая дума койкто рече: Ще мя потърсите, и нѣма да мя намѣрите? и дѣто съмь азъ, вы не можете да дойдете ?

37. А въ послѣдній—тѣ день, великій—тѣ на праздникъ—тѣ,

Іисъ ѿ звѣше глагола: ѿше ктò жаждетъ, да прїидетъ ко мнѣ ѿ пїетъ.

ѿи. Вѣрсаѿ въз ма, ѿкоже рече писанїе, рѣки вѣ чрева ѣгѡ истекѡтъ воды живы.

ѿд. Сїе же рече ѿ дѣѣ, ѣгòже хотѣхъ прїимати вѣршующїи во ѿма ѣгѡ: не оѣ во вѣ дѣхъ стѣи, ѿкѡ Іисъ не оѣ вѣ про-
славленъ.

ѿе. Мнози же вѣ народа слышавше слово, глаголахъ: сїи
ѣсть воистиннъ прѣрокъ.

ѿа. Дршзїи глаголахъ: сїи ѣсть Хрѣтосъ. Овїи же глаго-
лахъ: ѣдѡ вѣ Галїен Хрѣтосъ прихòдитъ;

ѿв. Не писанїе ли рече, ѿкѡ вѣ сѣмене дѣдова ѿ вѣ Рно-
леѣмскїа вѣсн, ѿдѣже вѣ дѣдъ, Хрѣтосъ прїидетъ;

ѿг. Распра оѣво кысть въз народѣ ѣгѡ ради.

ѿд. Пѣцыи же вѣ нїхъ хотѣхъ ѿти ѣгò: но нїктоже воз-
ложїи на нѣ рѣцѣ.

ѿе. Прїидòша же сасгїи ко архїерѣвмъ ѿ фарїсѣвмъ: ѿ
рѣша ѿмъ тїи: почтò не приведòсте ѣгѡ;

ѿс. Овѣцїаша сасгїи: нїколиже тѡкѡ ѣсть глаголаъ
человѣкъ ѿкѡ сїи человекъ.

ѿз. Овѣцїаша оѣво ѿмъ фарїсѣе: ѣдѡ ѿ вѣ прелїенїи
кысте;

ѿи. ѣдѡ ктò вѣ кнѣзь вѣрова въз онѣ, ѿлѡ вѣ фарїсѣи;

ѿд. Но народъ сїи, ѿже не вѣсть закона, проклати
сѣть.

ѿе. Глагола Нїкодїмъ къ нїмъ, ѿже прїшедый къ немѡ
нòщїю, ѣдїнъ сѣи вѣ нїхъ:

ѿа. ѣдѡ законъ нашъ сѣдѡтъ члѣвѣс, ѿше не слышѡтъ вѣ
негѡ прѣжде, ѿ разсмѣетъ чтò творїтъ;

ѿв. Овѣцїаша ѿ рекòша ѣмѡ: ѣдѡ ѿ тѣи вѣ Галїен ѣсї;
испытѡѿ ѿ вїждѣ, ѿкѡ прѣрокъ вѣ Галїен не прихòдитъ.

ѿг. ѿ ѿде кїждо въз домъ сѡи.

стояше Исусъ и възгласи та каза : Ако е нѣкой жеденъ, да дойде при мене и да пие.

38. Който вѣрува въ мене, както рече писаніе-то, рѣки отъ живѣ водѣ ще потекѣтъ изъ утробѣ-тъ му.

39. А това рече за Духъ-тъ, когото щѣхъ да приемвѣтъ вѣрующі-тъ въ него ; защото не бѣ *даденъ* още Духъ Святій ; понеже Исусъ още не бѣше ся прославилъ.

40. И тѣи мнозина отъ народъ-тъ като чухъ това слово казувахъ : Нанстинахъ тойзи е пророкъ-тъ.

41. Другы казувахъ : Тойзи е Христосъ. Другы пакъ казувахъ : Че отъ Галилеѣхъ ли ще дойде Христосъ ?

42. Не рече ли писаніе-то че отъ сѣме-то Давидово, и отъ градецъ Вивлеемъ, дѣто бѣше Давидъ, ще дойде Христосъ ?

43. И тѣи станѣ раздоръ за него между народъ-тъ.

44. И нѣкои отъ тѣхъ искахъ да го хванѣтъ : но никой не турнѣ рѣцѣ на него.

45. И дойдохъ си слугы-тъ при първосвященницы-тъ и Фарисей-тъ, и тѣ имъ рекохъ : Защо го не докарахте ?

46. Отговорихъ слугы-тъ : Никого не е говорилъ чловѣкъ тѣи, както тойзи чловѣкъ *говори*.

47. А Фарисей-тъ имъ отговорихъ : Да не бы и вы да сте ся прѣльстили ?

48. Има ли да е повѣрувалъ въ него нѣкой отъ князове-тъ или отъ Фарисей-тъ ?

49. Но тойзи *простъ* народъ, който не знае законъ-тъ, проклѣти сѣ.

50. Казува имъ Никодимъ, той що бѣ ходилъ нощя при него, който бѣше единъ отъ тѣхъ :

51. Нашій-тъ законъ осѣжда ли чловѣка, ако не чуе първомъ отъ него, и разбере що прави ?

52. Отговорихъ и рекохъ му : Да не си и ты отъ Галилеѣхъ ? испытай и виждь че пророкъ отъ Галилеѣхъ не е вѣстанѣлъ.

53. И отиде всякой у дома си.

ГЛАВА ѱ.

а. Іисъ же ѱде въ горы Елеѡнскы.

б. Заѡтра же пакѡ прїиде въ црковь, ѡ всѡ людїе идѡхъ къ немѡ : ѡ сѣдъ оучаше ѱхъ.

в. Приведоша же книжницы ѡ Фарїсеѣ къ немѡ женѡ въ прелюкодѣанїи ѡтѡ, ѡ поставивше ѡ посредѣ,

г. Глаголаша емѡ : Оучтлю, сїа женѡ ѡтѡ ѣсть ѡнѣ въ прелюкодѣанїи.

д. Въ законѣ же намъ Моисѣй повелѣ такъвѡа каменїемъ погнѡти : ты же что глаголеши ;

е. Сїе же рѣша ѡскашлюще емѡ, да быша ѡмѣли что глаголати намъ. Іисъ же долъ преклонса, перстомъ писаше на землї, не слагѡа ѡмъ.

ж. Ѣкоже прикѡжѡхъ вопрошлюще емѡ, восклонса рече къ нимъ : ѡже ѣсть безъ грѣхѡ въ васъ, прежде верзи камень на нѡ.

з. Ѣ пакѡ долъ преклонса, писаше на землї.

и. Онї же слышавше ѡ совѣстїю ѡбличаеми ѡсхождахъ едїнъ по едїномъ, наченше ѡ старецъ до послѣднїхъ : ѡ встѡ едїнъ Іисъ, ѡ женѡ посредѣ сѡн.

ї. Восклонса же Іисъ, ѡ он едїнаго видѣвъ, точию женѡ, рече емѡ : жено, гдѣ сѣть, ѡже важдѡхъ на тѡ ; никїйже ли тебѡ ѡсѡдї ;

а. Онѡ же рече : никтѡже, Гдї. рече же емѡ Іисъ : ни ѡзъ тебѡ ѡсѡждѡю : ѡдї, ѡ ѡсѣлѣ къ томѡ не согрѣшѡдї.

б. Пакѡ же ѡмъ Іисъ рече, глагола : ѡзъ ѣсмъ свѣтъ мїръ : ходѡй по мнѣ, не ѡмать ходїти во тмѣ, но ѡмать свѣтъ живѡтнїй.

в. Рѣша оубо емѡ Фарїсеѣ : ты ѡ свѣтъ самъ свидѣтельствоуши : свидѣтельство твоѡ ѡнѣсть ѡстинно.

г. Ѡвѣщѡа Іисъ, ѡ рече ѡмъ : ѡще ѡзъ свидѣтельствоу ѡ свѣтъ, ѡстинно ѣсть свидѣтельство моѡ : ѡкъ вѣмъ, ѡвѣдѡ

ГЛАВА 8.

1. А Исусъ отиде на горѣ-тѣ Елеонскѣ.

2. И на заранѣ-тѣ дойде пакъ въ храмъ-тѣ и всичкый-тѣ народъ идяше при него; и сѣдиѣ та гы учаше.

3. И доведохъ книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ при него едниѣ женѣ хванѣтѣ въ прѣлюбодѣйство, и като ѣж поставихъ на срѣдѣ,

4. Казувать му: Учителю, тая жена бы хванѣтѣ въ само-то дѣло като прѣлюбодѣйствуаше.

5. А въ законъ-тѣ Моисей повелѣ намѣ, които сѣ таковыѣ съ камъни да гы убивамы; ты какво казувашъ?

6. И това казувахъ да го искушавать, за да иматъ да го обвинявать. А Исусъ ся наведе долу, и пишѣше съ прѣстъ на земѣ-тѣ.

7. И като постоянувахъ да го пытать, исправи ся и рече имъ: Който отъ васъ е безгрѣшенъ, *той* първъ да хвърли камъкъ на неѣ.

8. И пакъ ся наведе долу и пишѣше на земѣ-тѣ.

9. А тѣ като чухъ *това*, и отъ свѣсть избличаваша, излѣзвахъ си единъ по единъ, като наченѣхъ отъ стары-тѣ до найсетны-тѣ; и останѣ Исусъ самъ си и жена-та стояща насрѣдѣ.

10. И когато ся исправи Исусъ, и не видѣ никого освѣнь женѣ-тѣ, рече ѣ: Жено, дѣ сѣ оиѣзи които ты обвинявахъ? не ты ли осѣди никой?

11. И ты рече: Никой, Господи. И Исусъ ѣ рече: Нито азъ ты осѣждамъ; иди си, и отъ сега не согрѣшавай вече.

12. И пакъ говоряше Исусъ *народу* и казуваше: Азъ съмъ видѣлиша на свѣтъ-тѣ; който мя слѣдува, нѣма да ходи въ тѣмнинѣ; но ще има видѣлиѣ-тѣ на животъ-тѣ.

13. А Фарисеи-тѣ му рекохъ: Ты самъ си за себе си свидѣтелствуашъ; твое-то свидѣтельство не е истинско.

14. Отговори Исусъ и рече имъ: Ако и да свидѣтелствувамъ азъ самъ за себе си, свидѣтельство-то ми е истинно; защото знаѣхъ

прїндѡхз, ѱ кáмw ѱдѡ: вѣ же не вѣсте, wкѡдѡс прихѡждѡ, ѱ кáмw градѡ.

ѳі. Вѣ по плѡтн сѡднте, ѡзз не ссждѡ ннкомѡже.

ѳі. И ѡже ссждѡ ѡзз, сѡдз мѡѡ ѱстнненз ѳсть: ѡкw ѳдннз нѣсмь, но ѡзз ѱ послáвнй мá Оѡцз.

ѳі. И вз закѡнѣ же вáшемз пїсанѡ ѳсть, ѡкw двѡнхз члвѣкввз свндѣтельство ѱстннно ѳсть.

ѳі. ѡзз ѳсмь свндѣтельстввдѡѡ ѡ мнѣ самѡмз, ѱ свндѣ-
тельстввзетз ѡ мнѣ послáвнй мá Оѡцз.

ѳі. Глáгѡлэхз же ѳмѡ: гдѣ ѳсть Оѡцз твѡѡ; wвѣщлѡ ѱсз: нн менѣ вѣсте, нн Оѡцá мѡегѡ: ѡже мá вѣсте вѣдлн, ѱ Оѡцá мѡегѡ вѣдлн вѣсте.

ѳі. Сїѡ глáгѡлы глáгѡлѡ ѱсз вз гáзѡфѡлáкн, ѡчлá вз црѣквн: ѱ ннктѡже ѡтз ѳгѡ, ѡкw не ѡѣ вѣкѣ прншѣлз чáсз ѳгѡ.

ѳі. Речѣ же ѱмз пáкн ѱсз: ѡзз ѱдѡ, ѱ взыщете менѣ, ѱ во грѣскѣ вáшемз ѡѣмрете: ѡможе ѡзз ѱдѡ, вѣ не мѡжете прїтн.

ѳі. Глáгѡлэхз ѡѣво ѳдѣѣ: ѳдл слá самз ѡѣвїетз ѡкw глá-
гѡлетз: ѡможе ѡзз ѱдѡ, вѣ не мѡжете прїтн;

ѳі. И речѣ ѱмз: вѣ ѡ ннжннхз ѳстѣ, ѡзз ѡ вѡшннхз ѳсмь: вѣ ѡ мїрá сегѡ ѳстѣ, ѡзз нѣсмь ѡ мїрá сегѡ.

ѳі. Рѣхз ѡѣво вáмз, ѡкw ѡѣмрете во грѣскѣхз вáшнхз: ѡже во не ѱмете вѣрѡ, ѡкw ѡзз ѳсмь, ѡѣмрете во грѣскѣхз вáшнхз.

ѳі. Глáгѡлэхз ѡѣво ѳмѡ: тѡ ктѡ ѳсн; ѱ речѣ ѱмз ѱсз: нáчáтокз, ѡкw ѱ глáгѡлю вáмз.

ѳі. Мнѡгá ѱмáмз ѡ вáсз глáгѡлатн ѱ сѡднтн: но послáвнй мá ѱстнненз ѳсть, ѱ ѡзз ѡже слышáхз ѡ негѡ, сїѡ глáгѡлю вз мїрѣ.

ѳі. Не разсмѣшл ѡѣво, ѡкw Оѡцá ѱмз глáгѡлше.

ѳі. Речѣ же ѱмз ѱсз: ѳгдл вознесѣте Сїѡ члвѣческáго,

отъ дѣ съмь дошелъ, и кждѣ отивамъ ; а вы не знаете отъ кждѣ идж и на кждѣ отхождамъ.

15. Вы сѣдите плѣтскы, азъ не сѣдѣж никого.

16. Но ако и да сѣдѣж, моя-та сѣдба е истинска ; защото не съмь самъ, но азъ и Отець, който мя е пратилъ.

17. А и въ вашій-тъ законъ е писано : Че на двама челоуѣцы свидѣтельство-то е истинно.

18. Азъ съмь който свидѣтелствувамъ за себе си, и Отець *ми* който мя е проводилъ свидѣтелствува за мене.

19. Тогазъ му казувахъ : Дѣ е твой-тъ Отець ? Отговори Исусъ : Нито мене знаете, нито Отца ми ; ако быхте знаели мене, щѣхте да знаете и Отца ми.

20. Тѣзи думы изговори Исусъ въ сѣкровищницѣ-тъ, когато поучаваше въ храмъ-тъ ; и никой го не хванъ, защото не бѣше му още дошелъ часъ-тъ.

21. И пакъ имъ рече Исусъ : Азъ отхождамъ, и ще мя търсите, и ще умрете въ грѣхъ-тъ си. Дѣто отивамъ азъ, вы не можете да дойдете.

22. А Иудей-тъ казахъ : Да не ще да ся убіе, и за това казува : Дѣто отхождамъ азъ, вы не можете да дойдете ?

23. И рече имъ : Вы сте отъ тыя конто сѣ долу, азъ съмь отъ оныя конто сѣ горѣ. Вы сте отъ тойзи свѣтъ ; азъ не съмь отъ тойзи свѣтъ.

24. За това ви рѣкохъ че въ грѣхове-тъ си ще умрете ; защото, ако не повѣрувате че съмь азъ, въ грѣхове-тъ си ще умрете.

25. А тѣ му казувахъ : Ты кой си ? И рече имъ Исусъ : *Азъ съмь това* което отъ начало ви казувамъ.

26. Много имамъ да говорѣж и да сѣдѣж за васъ ; но тойзи който мя е проводилъ, истинскый е ; и азъ което съмь чулъ отъ него, това казувамъ на свѣтъ-тъ.

27. Не разумѣхъ че имъ говоряше за Отца.

28. Тогазъ имъ рече Исусъ : Кога въздигнете Сына челоуѣческаго,

ТОГДА ОУРАЗМѢТЕ, ІАКЪ АЗЪ ЕСМЪ, И Ѡ СЕБѢ НИЧЕСУЖЕ ТВОРИЮ, НО, ІАКОЖЕ НАСЧИ МА ОЦЪ МОИ, СІА ГЛАГОЛЮ.

Ѣа. И ПОСЛАВЫИ МА СО МНОЮ ЕСТЬ: НЕ ѠСТАВИ МЕНЕ ЕДИНАГО ОЦЪ, ІАКЪ АЗЪ ОУГВѢДАЛА ЕМЪ ВСЕГДА ТВОРИЮ.

Ѓ. СІА ЕМЪ ГЛАГОЛЮЩИ, МНОЗИ ВѢРОВАША ВЪ НЕГО.

Ѓа. ГЛАГОЛАШЕ ОУВО ІИСУСЪ КЪ ВѢРОВАВШИМЪ ЕМЪ ІСАДЕИМЪ: АЩЕ ВЫ ПРЕВѢДЕТЕ ВО СЛОВЕСИ МОЕМЪ, ВОИСТИНИИ ОУЧЕНИЦИ МОИ БѢДЕТЕ.

Ѓв. И ОУРАЗМѢТЕ ИСТИИ, И ИСТИНА СВОКОДИТЪ ВЫ.

Ѓг. ѠВѢЩАША И РѢША ЕМЪ: СѢМА АВРААМЛЕ ЕСМЫ, И НИКОМУЖЕ РАБОТАХОМЪ НИКОЛИЖЕ: КАКЪ ТЫ ГЛАГОЛЕШИ, ІАКЪ СВОКОДИИ БѢДЕТЕ;

Ѓд. ѠВѢЩА ИМЪ ІИСУСЪ: АМИНЬ АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ВАМЪ, ІАКЪ ВСАКЪ ТВОРАИ ГРѢХЪ, РАВЪ ЕСТЬ ГРѢХА.

Ѓе. РАВЪ ЖЕ НЕ ПРЕКЫВАЕТЪ ВЪ ДОМЪ ВО ВѢКЪ: СЫНЪ ПРЕКЫВАЕТЪ ВО ВѢКЪ.

Ѓс. АЩЕ ОУВО СЫНЪ ВЫ СВОКОДИТЪ, ВОИСТИНИИ СВОКОДИИ БѢДЕТЕ.

Ѓз. ВѢМЪ, ІАКЪ СѢМА АВРААМЛЕ ЕСТЕ: НО ИЩЕТЕ МЕНЕ ОУВѢИТИ, ІАКЪ СЛОВО МОЕ НЕ ВМѢЩАЕТСЯ ВЪ ВЫ.

Ѓи. АЗЪ, ЕЖЕ ВѢДѢХЪ ОУ ОЦА МОЕГѠ, ГЛАГОЛЮ: И ВЫ ОУВО, ЕЖЕ ВѢДѢСТЕ ОУ ОЦА ВАШЕГѠ, ТВОРИТЕ.

Ѓо. ѠВѢЩАША И РѢША ЕМЪ: ОЦЪ НАШЪ АВРААМЪ ЕСТЬ. ГЛАГОЛА ИМЪ ІИСУСЪ: АЩЕ ЧАДА АВРААМА БЫСТЕ БЫЛИ, ДѢЛА АВРААМА БЫСТЕ ТВОРИЛИ.

Ѓ. ПЫНѢ ЖЕ ИЩЕТЕ МЕНЕ ОУВѢИТИ, ЧЕЛОВѢКА, ИЖЕ ИСТИИИ ВАМЪ ГЛАГОЛАХЪ, ЮЖЕ СЛЫШАХЪ Ѡ БГА: СЕГѠ АВРААМЪ ИѢСТЬ СОТВОРИАЪ.

Ѓа. ВЫ ТВОРИТЕ ДѢЛА ОЦА ВАШЕГѠ. РѢША ЖЕ ЕМЪ: МЫ Ѡ ЛЮБОДѢАНИА ИѢСМЫ РОЖДЕНИ, ЕДИНАГО ОЦА ИМАМЫ, БГА.

Ѓв. РЕЧЕ ЖЕ ИМЪ ІИСУСЪ: АЩЕ БГЪ ОЦЪ ВАШЪ БЫ БЫАЪ, ЛЮБИЛИ БЫСТЕ ОУБѠ МЕНЕ: АЗЪ КО Ѡ БГА ИЗЫДОХЪ, И ПРИДОХЪ: НЕ Ѡ СЕБѢ КО ПРИДОХЪ, НО ТОИ МА ПОСЛА.

тогазь щете позна че съмь азъ, и отъ самосебе си нищо не правѣхъ, но както мя е научилъ Отець ми, това говорѣхъ.

29. И тойзи който мя е проводилъ съ мене е; не мя е оставилъ Отець самичькъ; защото азъ правѣхъ всякога що е нему угодно.

30. Това като говоряше, мнозина повѣрувахъ въ него.

31. И казуваше Исусъ на повѣрувалы-тъ въ него Иудей: Ако вы устоите въ мой-тъ думъ, наистинъ сте мои ученици.

32. И ще познаете истинъ-тъ, и истина-та ще вы направи свободны.

33. Отговорихъ му: Съме Авраамово сме, и никога никому раби не сме ставали; какъ казувашъ ты: Свободни ще бѣдете?

34. Отговори имъ Исусъ: Истинъ, истинъ ви казувамъ: Всякой който прави грѣхъ, рабъ е на грѣхъ-тъ.

35. И рабъ-тъ не остава вѣчно въ кѣщъ-тъ; а сынъ-тъ вѣчно прѣбѣдва.

36. И тѣй ако Сынъ-тъ вы освободи, ще бѣдете наистинъ свободни.

37. Знаѣхъ че сте съме Авраамово; но ищите да мя убѣете, защото моя-та дума въ васъ ся не вмѣщава.

38. Азъ говорѣхъ това което съмь видѣлъ у Отца си, и вы такожде правите това което сте видѣли отъ отца си.

39. Отговорихъ и рекохъ му: Отець нашъ е Авраамъ. Казува имъ Исусъ. Ако да бѣхте чада Авраамовы, дѣла-та Авраамовы быхте правили.

40. А сега искате да мя убѣете, мене, челоувѣка, който ви говорѣхъ истинъ-тъ, който чухъ отъ Бога; това Авраамъ не е сторилъ.

41. Вы правите дѣла-та бащины си. А тѣ му рекохъ: ный не сме родени отъ блудъ; одного Отца имамы, Бога.

42. Рече имъ Исусъ: Ако да бѣше ви Богъ Отець, то вы любили быхте мене; защото азъ отъ Бога излѣзохъ и дойдохъ; понеже не съмь дошелъ отъ самосебе си, но той мя проводи.

мг. Почтò бесѣды моеѧ не разсмѣете; ꙗкѡ не мòжете слышати словесè моегѡ.

мд. Вы отца вѧшегѡ дїавола єсте, и похѡти отца вѧшегѡ хòщете творїти: онѡ человекѡубїица бѣ и сконнѣ, и во истинѣ не стоїтъ: ꙗкѡ нѣсть истинны вѡ немѡ: єгда глаголетѡ жѡ, ѡ своихѡ глаголетѡ: ꙗкѡ ложь єсть и отѣцѡ жѡ.

ме. Язѡ же занè истиннѡ глаголю, не вѣрете мнѣ.

мс. Ктò ѡ васѡ ѡбличаетѡ мѡ ѡ грѣсѣ; ѡще ли истиннѡ глаголю, почтò вы не вѣрете мнѣ;

мз. Иже єсть ѡ нѣга, глголювѡ нжїихѡ послѡшаетѡ: сегѡ рѡди вы не послѡшаете, ꙗкѡ ѡ нѣга нѣсте.

ми. Овѣщѡша оубо ісдѣе и рѣша ємѡ: не добрѣ ли мы глаголемѡ, ꙗкѡ Самаранїихѡ єси ты, и бѣса имашн;

мо. Овѣщѡ іисѡ: азѡ бѣса не имамѡ, но чтѡ оца моего, и вы не чтѣте менè.

и. Язѡ же не ищѡ слѡвы моеѧ: єсть ищѡ и сѡдѡ.

иа. Амїнь амїнь глаголю вамѡ: ѡще ктò слòво моè соблюдетѡ, смѣрти не имать видѣти во вѣки.

ив. Рѣша оубо ємѡ жїдове: нынѣ разсмѣхомѡ, ꙗкѡ бѣса имашн: Авраамѡ оумре и пррòцы, и ты глаголеши: ѡще ктò слòво моè соблюдетѡ, смѣрти не имать вкесїти во вѣки.

иг. Єдѡ ты болїи єси оца нашегѡ Авраамѡ, иже оумре; и пррòцы оумроша: когò себè самѡ ты творїши;

ид. Овѣщѡ іисѡ: ѡще азѡ славлюсѡ самѡ, слѡва моѧ ничесòже єсть: єсть оцѡ мòй славы мѡ, єгòже вы глголете, ꙗкѡ нѣгѡ вашѡ єсть.

ие. И не познѡсте єгѡ, азѡ же вѣмѡ єгò: и ѡще рекѡ, ꙗкѡ не вѣмѡ єгѡ, всѡд подобенѡ вамѡ, лòжь: но вѣмѡ єгò, и слòво єгѡ соблюдѡю.

ис. Авраамѡ оцѡ вашѡ рѡдѡ бы бымѡ, двѡ видѣвѡ денѡ мòй: и видѣ и возрѡдовасѡ.

43. Защо не разумѣвате говореніе-то ми? Защото не можете да слушате мое-то слово.

44. Вы сте отъ бащѣ діавола, и похоти-тѣ бащини си искате да правите. Той бѣше отъ край челоуѣкоубійца, и не устоя въ истинѣ-тѣ; защото истина въ него нѣма: когато говори лъжѣ-тѣ, отъ свои-тѣ си говори, защото е лъжѣ и на лъжѣ-тѣ баша.

45. А пакъ азъ защото казувамъ истинѣ-тѣ, не мя вѣрувате.

46. Кой отъ васъ мя избличава за грѣхъ? Ако ли говориш истинѣ, защо вы мя не вѣрувате?

47. Който е отъ Бога, Божии-тѣ словеса слуша; вы за това не слушате, защото отъ Бога не сте.

48. На това отговорихъ Іудеи-тѣ и рекохъ му: Не казуваме ли ный право, че ты си Самарянинъ, и имашъ бѣсъ?

49. Отговори Исусъ: Нѣмамъ азъ бѣсъ; но почитамъ Отца си а вы мя безчестите.

50. И азъ не тѣрсижъ мой-тѣ славѣ; има кой да ѡхъ тѣрси и да сѣди.

51. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, ако упаци нѣкой мое-то слово, нѣма да види смѣръть до вѣка.

52. Тогазъ му рекохъ Іудеи-тѣ: Сега разбрахмы че имашъ бѣсъ. Авраамъ умрѣ и пророци-тѣ, и ты казувашъ: Ако упаци нѣкой слово-то ми, смѣръть нѣма да вкуси.

53. Ты по голѣмъ ли си отъ отца ни Авраама, който умрѣ? и пророци-тѣ умрѣхъ; ты на какъвъ ся правишь?

54. Отговори Исусъ: Ако славѣ азъ самъ себе си, слава-та ми е нищо; Баща ми е който мя слави, за когото вы казвате че е Богъ вашъ.

55. И не сте го познали, но азъ го познавамъ; и ако рекъ че не го познавамъ, ще бѣдѣ подобенъ вамъ лъжець; но азъ го познавамъ и думѣ-тѣ му държѣ.

56. Баща ви Авраамъ радъ бы былъ да види мой-тѣ день; и видѣ и възрадува ся.

ѿз. Рѣша оубо Іудеѣ кз немѡ: патїдесать лѣтз не оубо ѿмаши, ѿ Авраама ли еси видѣлз;

ѿн. Речѣ же ѿмз Іисз: а́мїнь а́мїнь глаголю вамз, прѣжде да́же Авраамз не бысть, азъ есмь.

ѿо. Взаша оубо каменїе, да вергуть на́нь: Іисз же скрыса, ѿ ѿзыде ѿз цркви, прошѣдз посредѣ ѿхз: ѿ мимохождаше та́кв.

ГЛАВА Ѧ.

а. ѿ мимондѣй видѣ члвчка слѣпа ѿ рождествл.

б. ѿ вопросїша егѡ оубицы егѡ, глаголюще: Равви, ктѡ согрѣши, сей ли, ѿли родїтеля егѡ, та́кв слѣпз роди́са;

в. Ѧвѣща Іисз: ни сей согрѣши, ни родїтеля егѡ, но да ѿвѣтса дѣла Бжїа на немз.

г. Мнѣ подобѣтз дѣлати дѣла послѣвагв ма, дондеже дѣнь е́сть: прїидѣтз но́щь, егда́ никтѡже мо́жетз дѣлати.

д. Егда́ възмірѣ е́смь, свѣтз е́смь мірс.

е. Сїа́ рѣкз, плю́нз на зѣмлю, ѿ сотвори брѣнїе ѿ плюно-вѣнїа, ѿ помѣза Ѧчи брѣнїемз слѣпомз,

з. ѿ речѣ емѡ: ѿди, оуби́йса възспѣли Сїлв́амстѣ: е́же сказа́етса, посланз. ѿде оубо, ѿ оуби́йса, ѿ прїидѣ видѣ.

и. Восѣди же, ѿ ѿже кѡхс видѣли егѡ прѣжде, та́кв слѣпз бѣ, глаго́лахс: не сей ли е́сть сѣдѣй ѿ просѣй;

к. Ѧвїн глаго́лахс, та́кв сей е́сть: ѿнїи же глаго́лахс, та́кв подобенз емѡ е́сть. Ѧнз же глаго́лаше, та́кв азъ е́смь.

л. Глаго́лахс же емѡ: ка́кв тї ѿверзѡстѣса Ѧчи;

м. Ѧвѣща Ѧнз ѿ речѣ: члвчкз нарица́емый Іисз, брѣнїе сотвори, ѿ помѣза Ѧчи мої, ѿ речѣ ми: ѿди възспѣль Сїлв́амлю, ѿ оуби́йса. шѣдз же ѿ оуби́йса, прозрѣхз.

н. Рѣша оубо емѡ: ктѡ то́й е́сть; глаго́ла: не вѣмз.

ѿ. Ведѡша же егѡ кз Фарїсе́емз, ѿже бѣ ѿногдѣ слѣпз.

57. Рекохъ му Иуден-тъ: Петдесетъ години нѣмашь още, и Авраама ли си видѣлъ?

58. Рече имъ Исусъ: Истинъ, истинъ ви казувамъ, прѣди да бѣде Авраамъ, азъ съмъ.

59. Тогози зѣхъ камъниѣ да хвърлятъ врѣхъ него; но Исусъ ся скры, и излѣзе изъ храмъ-тъ, и мнѣж прѣзъ срѣдь тѣхъ; и така си отиде.

ГЛАВА 9.

1. И като заминуваше, видѣ одного челоуѣка слѣпъ отъ рожденіе-то си.

2. И попытахъ го ученици-тъ му и рекохъ: Равви, кой е съгрѣшилъ, той ли или родители-тъ му, та ся е слѣпъ родилъ?

3. Отговори Исусъ: Ншто е той съгрѣшилъ, што родители-тъ му; но да ся явятъ дѣла-та Божіи на него.

4. Азъ грѣба да вършъ работы-тъ на тогози който мя е проводилъ, доклѣ е день; иде нощъ, когато никой не може да работи.

5. Доклѣ съмъ на свѣтъ-тъ, видѣнна съмъ на свѣтъ-тъ.

6. Това като рече, плюнъ на земѣж-тъж, и направи калъ отъ плюнкъж-тъж и помаза съ калъ-тъж очи-тъж на слѣпый-тъж,

7. И рече му: Иди, омый ся въ кѣпалниѣж-тъж Силоамъ, (което ся тѣлкува проводень). И тѣй отиде, омы ся и дойде прогледилъ.

8. А съсѣди-тъж, и конто го бѣхъ виждали отъ първо че бѣше слѣпъ, казувахъ: Не е ли тойзи, който сѣдяше та просяше?

9. Един казувахъ: Той е; други, Че прилича на него; той казуваше: Азъ съмъ.

10. И гсворяхъ му: Какъ ти ся отвори хъ очи-тъж?

11. Отговори той и рече: Челоуѣкъ който ся нарича Исусъ направи калъ, и помаза очи-тъж ми, и рече ми: Иди на кѣпалниѣж-тъж Силоамъ, и омый ся: а като отидохъ та ся омыхъ, прогледахъ.

12. Тогозъ му рекохъ: Дѣ е той? Казува: Не знаѣж.

13. Заведохъ при Фарисеи-тъж тогозъ, който бѣ нѣкога слѣпъ.

᠗і. Бѣ же сѣквѣнта, ᠑гда сотвори крѣніе Іисца, ѡ ѡвѣрзе ѣмѡ Очи.

ѣі. Пакѡ же вопрошахс ѣгѡ ѡ фарісеѣ, какѡ прозрѣ. Оиѡ же рече ѡмз: брѣніе положи миѣ на Очи, ѡ оумыхса, ѡ вѣжс.

ѣі. Глаголахс оубо ѡ фарісеѣи ѡцци: ѡцсть сѣи ѡ Пѣа человекѡ, ѡкакѡ сѣквѣнтс не храниѣтѡ. Овиѡ глаголахс: какѡ можѣтѡ человекѡ грѣшенѡ сицеѡ знаменѣа творѣти; ѡ распра бѣ вѡ ниѡхѡ.

ѣі. Глаголахс оубо слѣпцѡ пакѡ: ты что глаголеши ѡ немз, ѡкакѡ ѡвѣрзе Очи твоѡ; Оиѡ же рече, ѡкакѡ прѣрокѡ ѣсть.

ѣі. Не ѡша оубо вѣры Ісдѣѣ ѡ немз, ѡкакѡ слѣпѡ бѣ ѡ прозрѣ, доидѣже возгласѣша родѣтелеѡ тогѡ прозрѣвшагѡ:

᠗і. Ѣ вопросѣша ѡхѡ, глѡгомоше: сѣи ли ѣсть сынѡ вѡшѡ, ᠑гѡже вѡ глаголете, ѡкакѡ слѣпѡ родѣса; какѡ оубо нынѣ видѣтѡ;

ѣ. Ѡвѣщѣаша же ѡмз родѣтелеѡ ᠑гѡ ѡ рѣша: вѣмы, ѡкакѡ сѣи ѣсть сынѡ нашѡ, ѡ ѡкакѡ слѣпѡ родѣса:

ѣа. Какѡ же нынѣ видѣтѡ, не вѣмы: ѡли кто ѡвѣрзе ѣмѡ Очи, мѡ не вѣмы: самѡ вѡзрастѡ ѡмать, самогѡ вопросѣте, самѡ ѡ сѣкѣ да глаголетѡ.

ѣв. Сѣа рекѡша родѣтелеѡ ᠑гѡ, ѡкакѡ воѡшасѡ жидѡвѡ: оубѡже во вѡхѡ сложѣлисѡ жидѡвѣ, да, ѡше кто ᠑гѡ исповѣсть Хрѣта, ѡлсчѣнѡ ѡ сонѡища кѣдетѡ.

ѣг. Сегѡ рѡди родѣтелеѡ ᠑гѡ рекѡша, ѡкакѡ вѡзрастѡ ѡмать, самогѡ вопросѣте.

ѣд. Возгласѣша же вторицею человекѡ, ѡже бѣ слѣпѡ, ѡ рѣша ѣмѡ: даждѡ слѡвѡ Пѣс: мѡ вѣмы, ѡкакѡ человекѡ сѣи грѣшенѡ ѣсть.

ѣе. Ѡвѣщѣа оубо Оиѡ ѡ рече: ѡше грѣшенѡ ѣсть, не вѣмз: ѣдино вѣмз, ѡкакѡ слѣпѡ бѣхѡ, нынѣ же вѣжс.

ѣс. Рѣша же ѣмѡ пакѡ: что сотвори тебѣ: какѡ ѡвѣрзе Очи твоѡ;

14. А бѣше сѣбота, когато направи Исусъ калъ-тъ, и отвори очи-тъ му.

15. И пакъ го пытахъ и Фарисей-тъ, какъ прогледа. И той имъ рече: Калъ тури на очи-тъ ми, и омыхъ ся, и гледамъ.

16. И казувахъ пѣкои отъ Фарисей-тъ: Тойзи человекъ не е отъ Бога, защото сѣботъ-тъ не варди. Другы казувахъ: Какъ може грѣшенъ человекъ да прави таквызи чудеса? И имаше раздоръ помежду имъ.

17. Казуватъ пакъ на слѣпый-тъ: Ты що казувашъ за него понеже ти е отворилъ очи-тъ? И той рече: Пророкъ е.

18. А Иудей-тъ не повѣрувахъ за него че е былъ слѣпъ и прогледилъ, докѣ не повыкахъ родители-тъ на тогоъ който бѣ прогледилъ;

19. Та гы попытахъ и рекохъ: Той ли е сынъ ви, за когото вы казувахте че е слѣпъ роденъ? а сега какъ види?

20. Отговорихъ имъ родители-тъ му и рекохъ: Знаемъ че тойзи е сынъ ни, и че слѣпъ ся роди;

21. А сега какъ види не знаемъ; или кой му е отворилъ очи-тъ не знаемъ; той е на възрасть, него пытайте; самъ той да говори за себе си.

22. Това рекохъ родители-тъ му, защото ся бояхъ отъ Иудей-тъ; понеже вече бѣхъ ся нагласили Иудей-тъ, ако го исповѣда нѣкой че е Христосъ, да го отлжчатъ отъ съборище-то.

23. За туй родители-тъ му рекохъ: На възрасть е, пытайте него.

24. И тѣй повыкахъ второй пѣтъ человекъ, който бѣ слѣпъ, и рекохъ му: Дай славъ Богу; ный знаемъ че тойзи человекъ е грѣшникъ.

25. А той отговори и рече: Грѣшникъ ли е, не знаѣмъ; едно знамъ че бѣхъ слѣпъ, а сега видѣмъ.

26. И рекохъ му пакъ: Що ти направи? Какъ ти отвори очи-тъ?

кз. **Ἐ**ὠψά ἴμz : ρεκόχz ράμz οὔζε, ἢ не слышасте : что пакн хочете слышати ; **ἔ**δα ἢ вы оученицы **ἔ**γῶ хочете быти ;

кн. **Ἐ**πὶ же оукориша **ἔ**γῶ, ἢ рѣша **ἔ**μz : ты оученикz **ἔ**σῖ тогῶ : мы же **Μ**υῦσεοὶ **ἔ**σμῖ оученицы.

ко. Мы вѣмы, **ἰ**ακῶ **Μ**υῦσεοὶ глагола **ἔ**γῶ : сепῶ же не вѣмы, **ῶ**κς᠔z **ἔ**сть.

л. **Ἐ**ὠψά человекz ἢ речѣ **ἴ**μz : **ῶ** сѣмz во дивно **ἔ**сть, **ἰ**ακῶ вы не вѣсте, **ῶ**κς᠔z **ἔ**сть, ἢ **ῶ**βέρze **Ἐ**чи моῖ.

ла. **ἰ**ακῶмы же, **ἰ**ακῶ грѣшники **ἔ**γῶ не послзшаетz : но **ἰ**ше ктῶ вѣотѣцz **ἔ**сть, ἢ волю **ἔ**γῶ творитz, тогῶ послзшаетz.

лв. **Ἐ** вѣка **ἢ**ксть слышано, **ἰ**ακῶ ктῶ **ῶ**βέρze **Ἐ**чи сѣкz рождѣнz.

лг. **ἰ**ше не вы былz сѣй **ῶ**βῆα, не могз вы творити ничесῶже.

лд. **Ἐ**ὠψάша ἢ рѣша **ἔ**μz : во грѣсѣчz ты родилса **ἔ**σῖ вѣсь, ἢ ты ли ны оучиши ; ἢ **ἰ**згнаша **ἔ**γῶ вῶнz.

ле. Оуслыша **ἴ**ηсz, **ἰ**ακῶ **ἰ**згнаша **ἔ**γῶ вῶнz : ἢ **ῶ**βῆтz **ἔ**γῶ, речѣ **ἔ**μz : ты вѣрзеш ли вз **Ἐ**ἰα βῆα ;

лз. **Ἐ**ὠψά **Ἐ**нз ἢ речѣ : ἢ ктῶ **ἔ**сть, **Γ**᠗ἢ, да вѣрзю вз **не**гῶ ;

лз. Речѣ же **ἔ**μz **ἴ**ηсz : ἢ видѣлz **ἔ**σῖ **ἔ**γῶ, ἢ глаголай cz товоῖю, той **ἔ**сть.

ли. **Ἐ**нз же речѣ : вѣрзю **Γ**᠗ἢ : ἢ поклониса **ἔ**μz.

ло. **ἢ** речѣ **ἴ**ηсz : на сѣлz **ἰ**зз вз **ἰ**рз сѣй **π**ῖνδῶчz, да **не**видѣшῖн **ῖ**дѣтz, ἢ **ῖ**дѣшῖн сѣкz **ῖ**дѣстz.

м. **ἢ** слышаша **ῶ** фарисей **с**ῖα сῖшῖи cz **ἴ**ηмz, ἢ рѣша **ἔ**μz : **ἔ**да ἢ мы сѣкz **ἔ**смῖ ;

ма. Речѣ **ἴ**ηсz : **ἰ**ше вмѣсте сѣкz **ῖ**ли, не **ῖ**сте **ἴ**мѣкz грѣч᠗ : нынѣ же глаголете, **ἰ**ακῶ **ῖ**димz : грѣчz оῗво **ῖ**лшz **π**ре**ῖ**влѣтz.

27. Отговори имъ: Рѣкохъ ви вече, и не чухте; защо искате пакъ да чуете? Да не бы да ищете и вы да бждете негови ученици?

28. А тѣ го укорихъ и рекохъ: Ты си неговъ ученикъ; а ный смы Моисееви ученици.

29. Ный знаемъ че на Моисея Богъ е говорилъ: а тогозь не знаемъ отъ дѣ е.

30. Отговори чловѣкъ-тѣ и рече имъ: Това е чудно-то, че вы не знаете отъ къдѣ е, и отвори очи-тѣ ми.

31. А знаемъ че Богъ грѣшници-тѣ не послушува; но ако е нѣкой богочестивъ, и прави волѣж-тѣ му, него послушува.

32. А пакъ отъ вѣка не ся е чуло, да е отворилъ нѣкой си очи на слѣпъ роденъ *чловѣкъ*.

33. Ако да не бѣ той отъ Бога, не можаше нищо да стори.

34. Отговорихъ и рекохъ му: Ты съвсѣмъ въ грѣхове си роденъ, и ты ли учишь насъ? и го испадихъ вънъ.

35. Чу Исусъ че сж го испадилъ вънъ, и като го намѣри, рече му: Ты вѣруваш ли въ Сына Божія?

36. Отговори той и рече: Кой е той, Господи, да вѣрувамъ въ него?

37. Рече му Исусъ: И видѣлъ си го, и който приказва съ тебе, той е.

38. А той рече: Вѣрувамъ, Господи; и поклони му ся.

39. И рече Исусъ: Азъ за сждъ дойдохъ на тойзи свѣтъ, да видятъ не видящи-тѣ, а видящи-тѣ да станжтъ слѣпи.

40. И чухъ това опѣзи отъ Фарисей-тѣ конто бѣхъ съ него, и рекохъ му: Да не смы и ный слѣпи?

41. Рече имъ Исусъ: Ако да бѣхте слѣпи, грѣхъ не быхте имали; но сега казувате че Видимъ; и тѣй грѣхъ-тѣ ви остава.

ГЛАВА І.

а. Амѣнь амѣнь глаголю вамъ: не входѣй двѣрми во двѣрзъ свѣий, но прелѣза ѡбходѣ, той тѣтъ ѣсть ѡ разбойникъ:

б. А входѣй двѣрми, пастырь ѣсть овцамъ.

г. Семъ двѣрникъ ѡверзѣтъ, ѡ овцы гласъ ѣгѡ слышатъ, ѡ своѣ овцы глашатъ по ѡмени, ѡ ѡзгѡнитъ ѡхъ.

д. ѡ ѣгѣ своѣ овцы ѡженѣтъ, прѣдъ нѣмъ ходѣтъ: ѡ овцы по нѣмъ ѡдѣтъ, ѡкѡ вѣдѣтъ гласъ ѣгѡ.

е. По чжѣдемъ же не ѡдѣтъ, но вѣжѣтъ ѡ негѡ, ѡкѡ не зѣаютъ чжѣдѣгѡ гласа.

в. Сѣѡ прѣчѣтъ речѣ ѡмъ ѡисъ: ѡнѣ же не разсмѣша, чѣѡ вѣше, ѡже глаголаше ѡмъ.

з. Речѣ же пакѣ ѡмъ ѡисъ: амѣнь амѣнь глаголю вамъ, ѡкѡ ѡзъ ѣсмъ двѣрь овцамъ.

и. Всѣ, ѣмѣкѡ ѡхъ прѣидѣ прѣжде менѣ, тѣтѣ сѣтъ ѡ разбойницы: но не послѣшаша ѡхъ овцы.

а. ѡзъ ѣсмъ двѣрь: мѣѡѡ ѡще кѣѡ вѣидѣтъ, спасѣтъ: ѡ вѣидѣтъ ѡ ѡзѣдѣтъ, ѡ пѣжить ѡверѣуетъ.

г. Тѣтъ не прѣходѣтъ, развѣ да оѣкредѣтъ ѡ оѣвѣетъ ѡ погсѣитъ: ѡзъ прѣидѣтъ, да живѣтъ ѡмѣтъ, ѡ лишше ѡмѣтъ.

д. ѡзъ ѣсмъ пастырь добрый: пастырь добрый дѣшетъ своѣѡ полагаѣтъ за овцы.

в. А пѣмникъ, ѡже пѣстъ пастырь, ѣмѣже не сѣтъ овцы своѣ, вѣдѣтъ волка глѣдѣща, ѡ ѡставлѣетъ овцы, ѡ вѣгѣетъ: ѡ волкъ расхѣтитъ ѡхъ, ѡ распѣдѣтъ овцы.

г. А пѣмникъ вѣжѣтъ, ѡкѡ пѣмникъ ѣсть, ѡ нерадѣтъ ѡ овцѣхъ.

д. ѡзъ ѣсмъ пастырь добрый: ѡ зѣаю моѣ, ѡ зѣаютъ мѣ моѣ.

е. ѡкоже зѣетъ мѣ оѣцъ, ѡ ѡзъ зѣаю оѣцѣ: ѡ дѣшетъ моѡѡ полагаю за овцы.

ГЛАВА 10.

1. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, който не влѣзува прѣзь врата-та въ кошарѣ-тъ на овцы-тъ, но прѣлазя отъ другадѣ, той е крадецъ и разбойникъ.

2. А който влѣзува прѣзь врата-та, пастырь е на овцы-тъ.

3. Нему вратарь-тъ отваря, и овцы-тъ слушать гласъ-тъ му, и свои-тъ овцы по име зове, и ги извожда.

4. И кога некара овцы-тъ си вѣнъ, ходи прѣдъ тѣхъ; и овцы-тъ идѣтъ слѣдъ него, защото знаѣтъ гласъ-тъ му.

5. А слѣдъ чужденецъ-тъ не щѣтъ оти, но ще побѣгнѣтъ отъ него; защото гласъ-тъ на чужденцы-тъ не знаѣтъ.

6. Тѣзи притчѣ имъ рече Исусъ: но тѣ не разумѣхѣ що бѣ това косто имъ говоряше.

7. Тогазы пакъ имъ рече Исусъ: Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че азъ съмъ врата-та на овцы-тъ.

8. Всичкы, конто сѣ дошли прѣди мене, крадци сѣ и разбойници; но овцы-тъ ги не послушахѣ.

9. Азъ съмъ врата-та; прѣзь мене ако влѣзе иѣкой, спасенъ ще бѣде, и ще влѣзе и ще излѣзе, и пашѣ ще намѣри.

10. Крадецъ-тъ не иде, освѣнъ да открадне, да заколе и да погуби; азъ дойдохъ за да иматъ животь, и да го иматъ прѣзобилно.

11. Азъ съмъ добрый-тъ пастырь; добрый-тъ пастырь душѣ-тъ си полага за овцы-тъ.

12. А наемникъ-тъ който не е овчарь, на когото овцы-тъ не сѣ неговы, види вълкъ-тъ че иде, и оставя овцы-тъ и бѣга; и вълкъ-тъ разграбя овцы-тъ и распрѣсува ги.

13. А наемникъ-тъ бѣга, защото е наемникъ, и не го е грыжа за овцы-тъ.

14. Азъ съмъ добрый-тъ пастырь, и познавамъ мои-тъ, и мои-тъ мене познавать.

15. Както мя познава Отецъ, и азъ познавамъ Отца; и душѣ-тъ си полагамъ зарадъ овцы-тъ.

єі. І іны овцы имамз, іже не сѣть в дворѣ сегѡ: и тыа ми подобаетъ привести, и гласъ мой оуслышатъ: и вѣдетъ единое стадо, и единыхъ пастырь.

зи. Сегѡ ради ма Оцѣ любитъ, іакѡ азъ дѣшс мою полагаю, да пакы прїимѡ ю.

иі. Никтоже возметъ ю в менѣ: но азъ полагаю ю в себѣ. Область имамз положити ю, и область имамз пакы прїати ю. сїю заповѣдь прїахъ в Оцѣ моегѡ.

ді. Распра же пакы бысть во ісдеехъ за словеса сїа.

к. Глаголахъ же мнози в нихъ: вѣса имать и неистовъ жсть: что єгѡ послѣшаете;

ка. Ииіи глаголахъ: сїи глаголи не сѣть вѣснѣющагѡса: єдѡ можетъ вѣсцъ слѣпыимъ очи вѣрсти;

кв. Быша же тогда вѣновленїа во іеросолымѣхъ, и зима вѣ.

кг. И хождаше іисъ въ цѣркви въ притворѣ Соломѡни.

кд. Обыдоша же єгѡ ісдее, и глаголахъ ємѡ: доколѣ дѣшы наша вземлеш; иже ты єси Хрѣтѡсъ, рцы намъ не вѣннѣса.

ке. Овѣщѡа имъ іисъ: рѣхъ вамъ, и не вѣрσετε. дѣла, іже азъ творю в имени Оцѣ моегѡ, тѣ свидѣтельствуютъ в миѣ:

кз. Но вы не вѣрσετε: иѣсте бо в ѡвѣцъ моихъ, іакоже рѣхъ вамъ.

кѣ. Овцы маѡ гласа моегѡ слѣшаютъ, и азъ знаю ихъ, и по миѣ градѣтъ.

ки. И азъ живѡтъ вѣчный дѡмъ имъ, и не погнѣвѣтъ во вѣки, и не восхитѣтъ ихъ никтоже в рскїи моеѡ.

кѡ. Оцѣ мой, иже дадѣ миѣ, волїи всѣхъ жсть: и никтоже можетъ восхитити ихъ в рскїи Оцѣ моегѡ.

л. Азъ и Оцѣ единое єсма.

ла. Взѡша же каменїе пакы ісдее, да повїѡтъ єгѡ.

16. И други овцы имаѣ, които не сѣ отъ тойзи дворъ, и тѣхъ трѣба да съберѣ; и ще чуѣтъ гласъ-тъ ми; и ще бѣде едно стадо и единъ пастырь.

17. За това Отецъ мя люби, защото азъ полагамъ душѣ-тъ си, за да ѣмъ земѣ пакъ.

18. Никой не ми ѣмъ отнема, но азъ отъ самосебе си ѣмъ полагамъ. Имамъ власть да ѣмъ положѣ, и имамъ власть пакъ да ѣмъ земѣ. Тѣзи заповѣди пріяхъ отъ Отца си.

19. И тѣи пакъ станѣ раздоръ между Іудеи-тъ за тѣзи думы.

20. И мнозина отъ тѣхъ казувахъ: Бѣсъ има, и лудъ е; що го слушате?

21. Други казувахъ: Тѣзи думы не сѣ на бѣспуемъ *человѣкъ*; може ли бѣсъ да отваря очи на слѣпы?

22. И станѣ въ Іерусалимъ *праздникъ-тъ* на освященіе-то на храмъ-тъ, и зима бѣше.

23. И ходяше Исусъ въ храмъ-тъ въ притворъ-тъ Соломоновъ.

24. Между това заобыколивъ го Іудеи-тъ и казувахъ му: До кога ще държишь души-тъ ни въ сумнѣніе? Ако си ты Христосъ, кажи ни явно.

25. Отговори имъ Исусъ: Казахъ ви, и не вѣрувате. Дѣла-та които азъ правѣмъ въ име-то на Отца си, тѣ свидѣлствувать за мене.

26. Но вы не вѣрувате, защото не сте отъ мои-тъ овцы, както ви рѣкохъ.

27. Мои-тъ овцы слушать мой-тъ гласъ, и азъ ги познавамъ, и тѣ идѣтъ слѣдъ мене,

28. И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ, и нѣма да загинѣтъ во вѣкъ, и никой нѣма да ги грабне отъ рѣкъ-тъ ми.

29. Отецъ ми, който ми ги даде, отъ всички е най голѣмъ; и никой не може да ги грабне отъ рѣкъ-тъ на Отца ми.

30. Азъ и Отецъ едно сме.

31. Тогазъ пакъ зѣхъ Іудеи-тъ камъніе да го убиѣтъ.

Гв. Ѡвѣща́ ꙗ́мз Іисъ: мнѡга добра́ дѣла́ ꙗ́внѣхъ вѣмъ ѡ
 Ѡцѣ́ моєгѡ: за ко́е ѡхъ дѣло́ ка́менїе мѣшете на мѧ;

Гг. Ѡвѣща́ша ѣмѡ́ Ісдѣе, глаголюще: ѡ́ добра́ дѣла́
 ка́менїе не мѣшемъ на тѧ, но ѡ́ хса́ѣ, ꙗ́кѡ ты́ челоуѣкъ сынъ,
 твориши себѣ́ Бга́.

Гд. Ѡвѣща́ ꙗ́мз Іисъ: нѣсть ли́ писано́ въ зако́нѣ
 ва́шемъ: ѡ́зъ рѣхъ: ко́зи е́сте;

Ге. Я́ще Ѡныхъ рече́ богу́въ, къ нѣмже сло́во Бжїе́ вѣсть,
 ѡ́ не мо́жетъ разо́ритиса́ писанїе́:

Гз. Е́гоже Ѡцъ́ сватѡ́ ѡ́ послѧ́ въ мїръ, въ глаго́лете, ꙗ́кѡ
 хса́ѣ глаго́леши, занѣ́ рѣхъ: Снъ́ Бжїй ѣсмы́.

Гз. Я́ще не твори́ дѣла́ Ѡцѣ́ моєгѡ́, не ѡ́мїте́ мѧ́ вѣры́:

Гн. Я́ще ли́ твори́, я́ще ѡ́ мнѣ́ не вѣрете́, дѣла́мъ моѡ́мъ
 вѣрсите́: да разо́мѣете ѡ́ вѣрете́, ꙗ́кѡ во мнѣ́ Ѡцъ́, ѡ́ ѡ́зъ
 въ нѣмъ.

Го. И́ска́хъ оубо́ па́ки ꙗ́ти е́го́: ѡ́ ѡ́зыде ѡ́ рѣкъ ѡ́хъ.

Гѡ. И́ ѡ́де́ па́ки на Ѡнзпо́лзъ Іорда́на, на мѣсто́, ѡ́дѣ́же бѣ́
 Іѡа́ннъ пре́жде креста́: ѡ́ превѣсть тѡ́.

Га. И́ мно́зи прїодо́ша къ немѡ́, ѡ́ глаго́лахъ, ꙗ́кѡ Іѡа́ннъ
 оубо́ зна́менїѧ́ не сотвори́ ни́ е́динагѡ: всѧ́ же, е́лика́ рече́
 Іѡа́ннъ ѡ́ се́мъ, ѡ́ истина́ ва́хъ.

Гб. И́ мно́зи вѣрѡва́ша въ него́ тѡ́.

ГЛАВА́ Я́.

а. Бѣ́ же нѣкто́ кола́ Лѧ́зарь ѡ́ Внѡа́нїи, ѡ́ вѣси́ Марїины́
 ѡ́ Ма́ры сестры́ е́ѧ.

б. Бѣ́ же Ма́рїа помѧ́завша́ Гѧ́ мýромъ, ѡ́ ѡ́терша́ нѡ́зѣ́
 е́гѡ́ власы́ своѡ́ми, е́ѧ́же бра́тъ Лѧ́зарь вола́ше.

г. Посла́стѣ́ оубо́ сестрѣ́ къ немѡ́, глаголюще́: Гѧ́, се́,
 е́го́же лю́бнши, воли́тъ.

32. Отговори имъ Исусъ : Много добры дѣла отъ Отца моего ви показахъ ; за кое отъ тѣхъ дѣла хвърляте камъниѣ връхъ мене ?

33. Отговорихъ му Иудей-тъ и казахъ : За добро дѣло не хвърлямы камъниѣ връхъ тебе, но за богохулство, и защото ты, като си чловѣкъ, правишь себе си Богъ.

34. Отговори имъ Исусъ : Не е ли писано въ вашій-тъ законъ, Азъ рѣкохъ, Божове сте ?

35. Ако парече божове онѣзи, къмъ които быде слово-то Божіе, (и писаніе-то не може да ся наруши ;)

36. *На тогось* когото Богъ освяти и проводи на свѣтъ-тъ, вы казувате ли : Богохулствувашь, защото рѣкохъ : Сынъ Божій съмъ ?

37. Ако не правѣхъ дѣла-та на Отца моего, не вѣрувайте въ мене :

38. Но ако *гы* правѣхъ, въ мене като не вѣрувате, вѣрувайте въ дѣла-та ; за да познаете и да повѣрувате, че Отець е въ мене, и азъ въ него.

39. Тогась пакъ искахъ да го хванѣтъ, но избѣгнахъ изъ рѣцѣ-тъ имъ ;

40. И отиде пакъ отвѣдъ Иорданъ, на мѣсто-то дѣто крѣщаваше отъ напредъ Иоаннъ ; и останъ тамъ.

41. И мнозина доидохъ при него, и казувахъ : Иоаннъ никое чудо не стори, но всичко що рече Иоаннъ за него, истинско бѣше.

42. И тамо повѣрувахъ мнозина въ него.

ГЛАВА 11.

1. Имаше пѣкой си болѣнъ *на име* Лазарь, отъ Вианіиѣ, отъ село-то на Маріиѣ и на сестрѣ ѣ Марѣѣ.

2. (А Марія бѣше тая що бѣ помазала Господа съ миро и отрыла бѣ нозѣ-тъ му съ космы-тъ си, на коѣ-то братъ ѣ Лазарь бѣше болѣнъ).

3. И тѣй проводихъ сестры-тъ до него да му кажѣтъ : Господи, это, тойзи когото любишь, болѣнъ е.

ѿ. Слышавъ же Іисъ рече: сїа колѣзнь и҃късть къ смѣрти, но ѿ слѣвѣ Бжїи, да прослѣвится Сїиъ Бжїи ѣа ради.

ѐ. Люблѣаше же Іисъ Марѣю и сестрѣ ѣа и Лазаря.

ѓ. Егда же оуслыша, їако волѣтъ, тогда пребысть на немже вѣ мѣстѣ два дни.

з. Потомъ же глагола оученикомъ: и҃демъ во Ісдѣю пакы.

и. Глаголаша емѣ оученицы: Равви, нынѣ и҃скаѣхъ тебѣ каменїемъ побїти Ісдѣе, и пакы ли и҃дешы тамъ;

д. Оубѣиа Іисъ: не дванадесѣть ли часовъ єсть во дни; ѣще кто ходѣтъ во дни, не потъкнетъ, їако свѣтъ мїра сегѡ видѣтъ:

ї. Аще же кто ходѣтъ въ ноци, потъкнетъ, їако и҃късть свѣта въ немъ.

ѿ. Сїа рече, и посѣмъ глагола имъ: Лазарь дрѣгъ нашъ оуспе: но и҃дѣ, да возвѣжѣ егѡ.

ѐ. Рѣша оубо оученицы егѡ: Гдїи, аще оуспе, спасенъ бѣдетъ.

ї. Рече же Іисъ ѡ смѣрти егѡ: Онїи же мнѣша, їако ѡ оуспенїи сїа глаголетъ.

ѿ. Тогда рече имъ Іисъ не ѡвни҃гася: Лазарь оумре:

ѓ. И радюся вѣсѣ ради, да вѣрσετε, їако не вѣѣхъ тамъ: но и҃демъ къ немѣ.

ѓ. Рече же Фомѣ, глаголемый близнецъ, оученикомъ: и҃демъ и мы, да оумремъ съ нимъ.

з. Пришедъ же Іисъ, ѡвѣрѣте егѡ четыри дни оужѣ имѣща во грѡбѣ.

и. Бѣ же Винаїїа близъ Іерлїма, їако стадїи пѣтънадесѣть:

д. И мнози ѡ Ісдѣи кѣхъ пришлїи къ Марѣѣ и Марїи, да оутѣшатъ ихъ ѡ братѣ еїѡ.

к. Марѣа оубо егда оуслыша, їако Іисъ грядѣтъ, срѣте егѡ: Марїа же дома сѣдѣаше.

4. И като чу Исусъ, рече : Тая болѣсть не е на смърть, но за славѣ-тъж Божіѣж, за да ся прослави Сынъ Божій чрѣзъ неѣж.

5. А Исусъ обычаше Марѣж и сестрѣж ѣ и Лазаря.

6. И тѣѣ отъ какъ чу че е болѣнъ, тогазъ ся бави два дни на това мѣсто дѣто бѣше.

7. Подирь това казува на ученицы-тъ : Да идемъ пакъ въ Иудеѣж.

8. Казувать му ученицы-тъ : Равви, сега ищяжъ Иуден-тъ да тя убійтъ съ камъніе, и пакъ ли тамъ отхождашь ?

9. Отговори Исусъ : Не сж ли дванадесеть часове въ день-тъ ? Ако ходи нѣкой деня, не ся прѣпънва, защото гледа видѣлинѣж-тъж на тойзи свѣтъ.

10. Ако ли ходи нѣкой ноця, прѣпънва ся, защото видѣлина-та не е въ него.

11. Това рече, и подирь туй казува имъ : Лазарь нашій-тъ пріятель заспа ; но да идж да го събудѣж.

12. Рекожъ му ученицы-тъ му : Господи, ако е заспалъ, ще оздравѣе.

13. Но Исусъ бѣ рекъ зарадъ смърть-тъж му, а тѣ мыслѣжъ че казува за отъ снѣж заспваніе.

14. Тогазъ имъ рече Исусъ явно : Лазарь умрѣ.

15. И зарадѣ васъ за да повѣрувате, радувамъ ся че не бѣхъ тамъ ; но да идемъ при него.

16. А Ѳома нарицаемый Близнаецъ, рече на соученицы-тъ : Да идемъ и нѣѣ да умремъ съ него.

17. И тѣѣ като дойде Исусъ, намѣри го че бѣше четьри дена вече въ гробъ-тъ.

18. А Виванія бѣше близу до Иерусалимъ, колкото петнадесеть стадіѣ.

19. И мнозина отъ Иуден-тъ бѣхъ дошли при Марѣж и Маріѣж, да гы утѣшатъ за брата имъ.

20. И Марѣа щомъ чу че иде Исусъ, посрѣщнѣж го, а Марія сѣдяше въ къщы.

ка. Рече же Марѡа ко Іисꙋ: Гдѣи, ѡще вы еси заѣкѣ быль, не вы братѣ мой оумерль.

кв. Но ѡи нынѣ вѣмъ, ѡкѡ елика ѡще просиши ѡ бѣа, дастѣ тебѣ бѣз.

кг. Глагола еи Іисꙋ: воскреснетѣ братѣ твоѡи.

кд. Глагола емѡ Марѡа: вѣмъ, ѡкѡ воскреснетѣ въ воскресеніе, въ послѣдній дѣнь.

ке. Рече же еи Іисꙋ: ѡзъ есмь воскресеніе ѡи животѣ: вѣрвай въ мѡ, ѡще ѡи оумретѣ, ѡживѣтѣ.

кз. И всѡкъ живѡи ѡи вѣрвай въ мѡ, не оумретѣ во вѣки. емлѣши ли вѣрꙋ емѡ;

кч. Глагола емѡ: еи, Гдѣи, ѡзъ вѣровахъ, ѡкѡ ты еси Хрѣтосъ Снъ Бжѡи, ѡже въ мѡрѣ градѡи.

ки. И сѡа рѣкши, ѡде ѡи пригласѡ Марію сестрѡ свою, тѡи рѣкши: Оучитель пришѣлъ естъ, ѡи глашатѣ тѡ.

ка. Сѡа же ѡкѡ оумлыша, востѡ скорѡ ѡи ѡде къ немѡ.

кб. Не оужѣ во вѣ пришѣлъ Іисꙋ въ весь, но вѣ на мѣстѣ, ѡдѣже срѣте егѡ Марѡа.

кв. Іздѣе же оубѡ сѡиѡи сѣ нею въ домѡ ѡи оутѣшѡюще ѡ, видѣвше Марію, ѡкѡ скорѡ востѡ ѡи ѡзыде, по неѡ ѡдѡша, глаголюще, ѡкѡ ѡдетѣ на грѡбъ, да плачетѣ тѡмѡ.

кг. Маріа же ѡкѡ прѡде, ѡдѣже вѣ Іисꙋ, видѣвши егѡ, падѣ емѡ на ногѡ, глаголющи емѡ: Гдѣи, ѡще вы еси быль заѣкѣ, не вы оумерль мой братѣ.

кг. Іисꙋ оубѡ, ѡкѡ видѣ ѡ плачущѣсѡ, ѡи пришѣдшыѡ сѣ нею Іздѣи плачущѡ, запретѡ дхѡ, ѡи возмстѡсѡ самъ.

кд. И рече: гдѣ положистѣ егѡ; глаголаша емѡ: Гдѣи, прѡидѡи ѡи виждѣ.

ке. Прослезѡсѡ Іисꙋ.

кз. Глаголахъ оубѡ жѡдове: виждѣ, кѡкѡ люблѡше егѡ.

кч. Икѡци же ѡи нѡхъ рѣша: не можѡше ли сѡи ѡвѣрꙋѡи ѡчи слѣпомѡ, сотворѡти, да ѡи сѡи не оумретѣ;

21. Тогазь рече Марѳа Исусу: Господи, ако бѣше былъ ты тука, не бы умрѣлъ братъ ми.

22. Но и сега знаѣж че каквото и да пощещь отъ Бога, ще ти даде Богъ.

23. Казува ѱ Исусъ: Братъ ти ще възкръсне.

24. Казува му Марѳа: Знамъ че ще възкръсне во възкръсеніе-то въ послѣдній-тъ день:

25. Рече ѱ Исусъ: Азъ съмъ възкръсеніе-то и животъ-тъ; който вѣрува въ мене, и да умре, ще оживѣе.

26. И всякой който е живъ и вѣрува въ мене, до вѣка нѣма да умре. Вѣрувашъ ли това?

27. Казува му: Ей, Господи, азъ повѣрувахъ, че ты си Христосъ Сынъ Божій, който нма да дойде на свѣтъ-тъ.

28. И като рече това, отиде и повыка скритою сестрѣ си Маріѣ, и рече: Учитель-тъ дойде, и тя зове.

29. Тя щомъ чу, станъ скоро и отиде при него.

30. (Исусъ не бѣ дошелъ още въ село-то, но бѣше на мѣсто-то дѣто го посрѣщна Марѳа).

31. А Іуден-тъ, които бѣхъ съ неѣ въ къщи и ѣхъ утѣшавахъ, като видѣхъ че Марія станъ скоро и излѣзе, отдохъ подирѣ ѱ, защото думахъ: Отива на гробъ-тъ да плаче тамо.

32. И като дойде Марія тамъ дѣто бѣше Исусъ, та го видѣ, падна на позѣ-тъ му, и казуваше му: Господи, ако бѣше былъ ты тука, нѣмаше да умрѣ братъ ми.

33. Исусъ като ѣхъ видѣ че плаче, и тѣзи що бѣхъ съ неѣ Іуденъ че плачатъ, растѣжи ся духомъ, и ся смути;

34. И рече: Дѣ го турихте? Казувать му: Господи, сла и виждь.

35. Просьзани ся Исусъ.

36. И думахъ Іуден-тъ: Виждь колко го обычаше.

37. А нѣкои отъ тѣхъ рекохъ: Не можаше ли тойзи, който отвори на слѣпый-тъ очи-тъ, да направи щото и тойзи да не умре?

лн. Іісз же пакн претл вх севѣ, прїіде ко гробс. вѣ же пещера, ѿ камень лежаше на неї.

ла. Глагола Іісз : возміте камень. глагола емѣ сестра оумѣршагв Марѣа : Гдн, оужѣ смердїтх : четвероднѣвенз бо єсть.

м. Глагола єи Іісз : не рѣхз ли тн, їакв ѣще вѣрсеши, оўзриши славс Бжїю ;

ма. Взаша оўко камень, їдѣже вѣ оумѣрый лежл. Іісз же возвѣдх очн горѣ, ѿ речѣ : Оче, хвалл тебѣ воздаю, їакв оўслышалх єсї ма.

мв. Язз же вѣдѣхз, їакв всегда ма посллшаешн : по нарѣда радн стоїшагв ѡкрестх рѣхз, да вѣрс їмстх, їакв ты ма послалх єсї.

мг. Ї сїл рѣкз, гласомх великимх воззвл : Лазаре, градн вѣнх.

мд. Ї ѿзыде оумѣрый, ѡблзаних рскама ѿ погама оўкрѣемх, ѿ лицѣ єгѡ оўкрѣсомх ѡблзано. глагола їмх Іісз : разрѣшїте єгѡ, ѿ встлвїте їтн,

ме. Мнози оўко ѡ їсдѣї пришѣдшїи кз Марїн, ѿ видѣвше, їакже сотвори Іісз, вѣроваша вх него.

мс. Иѣцын же ѡ нїхз їдѡша кз фарїсѣемх, ѿ рекѡша їмх, їакже сотвори Іісз.

мз. Сокрлша оўко архїерѣє ѿ фарїсѣє соимх, ѿ глаголахс : что сотворїмх ; їакв челоувѣкх сїї мнѡга знаменїл творїтх.

мн. Яще встлвїмх єгѡ такв, всї оўвѣрсїютх вх него : ѿ прїїдстх Рїмлане, ѿ вѡзмстх мѣсто ѿ їзыкх нлшх.

ма. Єдїнх же нѣкто ѡ нїхз Каїлфа, архїерѣї сїї лѣтс томѣ, речѣ їмх : вы не вѣсте ничесѡже :

ї. Пн помышлаете, їакв оўне єсть нлмх, да єдїнх челоувѣкх оўмретх за лѡдн, л не весь їзыкх погїбнетх.

їл. Сегѡ же ѡ севѣ не речѣ : по архїерѣї сїї лѣтс томѣ, проречѣ, їакв хотлше Іісз оўмрѣтн за лѡдн :

38. Исусъ прочее пакъ като тѣжѣше въ себе си идува на гробъ-тъ. То бѣше пещера, и на неѣж лежѣше камькъ.

39. Казува Исусъ : Дигиѣте камькъ-тъ. Казува му Марѣа, сестрата на умрѣлый-тъ : Господи, смърди вече, защото е четвъродневенъ.

40. Казува ѣ Исусъ : Не ти ли казахъ, че ако повѣрувашъ ще да видишь славѣ-тъ Божіѣж ?

41. Тогазъ дигиѣхъ камькъ-тъ дѣто лежаше умрѣлый-тъ. А Исусъ дигиѣ очи нагорѣ и рече : Отче, благодарѣж ти, че мя послуша.

42. И азъ знаяхъ че вынѣгы мя слушашъ, но за прѣдстоящій-тъ народъ рѣкохъ *това*, за да повѣруватъ че ты си мя проводилъ.

43. И това като рече, възгласи съ голѣмъ гласъ : Лазаре, излѣзь вниъ.

44. И излѣзе умрѣлый-тъ, рѣцѣ-тъ му и позѣ-тъ му повиты въ саванъ ; и лице-то му бѣше забрадено съ кѣрпѣж ; казува имъ Исусъ : Расповійте го, и оставѣте го да си иде.

45. Тогазъ мнозина отъ Иудей-тъ, които бѣхъ дошли при Маріѣж, и видѣхъ това що стори Исусъ, повѣрувахъ въ него.

46. А иѣкон отъ тѣхъ отидохъ при Фарисей-тъ, и казахъ имъ *всичко* що направи Исусъ.

47. Тогава първосвященници-тъ и Фарисей-тъ събрахъ съборъ, и говоряхъ : Що да сторимъ ? Защото тойзи челоувѣкъ много чудеса прави.

48. Ако го оставимъ така, всички ще повѣруватъ въ него ; и ще дойдѣтъ Римляни-тъ и ще истребятъ и мѣсто-то и народъ-тъ ни.

49. А иѣкой си отъ тѣхъ, на име Каіафа, който бѣше първосвященникъ прѣзъ тѣзи години, рече имъ : Вы нищо не знаете ;

50. Ништо размысляте, че е по добрѣ намъ да умре единъ челоувѣкъ за народъ-тъ, а не да загыне цѣлъ народъ.

51. И това отъ себе си го не каза, но понеже бѣше първосвященникъ прѣзъ онѣѣж години, пророкува че ще да умре Исусъ заради народъ-тъ,

ѳѳ. Іѳ не тѳкмѳ за люді, но да ѳ чѳда Бжїа расточѳнаа соверѳтѳ во Ѣдіно.

ѳѳ. Ѣ тогѳ оѳко днѳ совѳщѳша, да оѳкїютѳ Ѣгѳ.

ѳѳ. Іѳсѳ же ктомѳ не іѳвѳ хождѳше во Ісдѳеѳхѳ, но іѳде ѳтѳдѳс во странѳ блїзѳ пѳстыні, во Ѣфрѳмѳ нарїцѳемѳй грдѳз, ѳ тѳ хождѳше со оѳченнїкї своїмї.

ѳѳ. Бѳ же блїзѳ пѳсѳа Ісдѳейска: ѳ въздѳша мнѳзи во Іерусалїмѳ ѳ странѳ прѳжде пѳсѳи, да ѳчїстѳтѳсѳ.

ѳѳ. Іскаѳхѳс оѳко Іѳса, ѳ глагѳлаѳс кѳ сѳвѳѳ вѳ црѳкви стоѳѳше: чтѳ мнїтѳсѳ вѳмѳз, іѳкѳ не іѳмѳть лн прїнтї вѳ прѳзднїкѳ;

ѳѳ. Дѳша же дрѳхїерѳѳѳ ѳ фарїсѳѳѳ зѳповѳдѳ, да ѳще ктѳ ѳчїстїтѳтѳ Ѣгѳ, гдѳ вѳдетѳ, повѳсть, іѳкѳ да іѳмѳтѳ Ѣгѳ.

ГЛАВА ѳѳ.

ѳ. Іѳсѳ же прѳжде шѳстї днїѳ пѳсѳи прїѳде вѳ вїноѳнїю, іѳдѳже вѳѳ Лѳзарѳ оѳмѳрыѳ, Ѣгѳже воскресї ѳ мѳртѳѳѳхѳ.

ѳ. Сотѳорїша же Ѣмѳ вѳчерю тѳ, ѳ Мѳрѳа сѳзѳѳше: Лѳзарѳ же Ѣдїнѳ вѳѳ ѳ возлѳжѳщїѳхѳ сѳ нїмѳз.

ѳ. Марїа же прїѳмшї лїтрѳ мѳра нѳрдѳ пїстїка мнѳгоцѳкнѳна, помѳза нѳзѳѳ Іѳсовѳѳ, ѳ ѳтрѳѳ власѳї своїмї нѳзѳѳ Ѣгѳ: хрдѳмннѳ же іѳспѳлннѳ ѳ вонї мѳстнї вѳгѳвѳбннѳмѳ.

ѳ. Глагѳла же Ѣдїнѳ ѳ оѳченїкѳ Ѣгѳѳ, Ісдѳа Сїмѳѳѳѳѳ Іскарїѳѳтскїѳ, іѳже хотѳше Ѣгѳ прѳдѳтн:

ѳ. Чѳсѳѳ рѳдн мѳро сїѳ не прѳдѳно вѳѳсть нѳ трѳхѳ стѳѳхѳ пѳвнѳзѳ, ѳ данѳ нїшїмѳз;

ѳ. Сїѳ же рѳчѳ, не іѳкѳ ѳ нїшїѳхѳ печѳшѳсѳ, но іѳкѳ тѳтѳѳ вѳѳ, ѳ ковѳѳѳѳѳѳ іѳмѳѳашѳ, ѳ вметѳѳѳмѳаѳ пошѳшѳ.

ѳ. Рѳчѳ же Іѳсѳ: не дѳѳїтѳѳ Ѣѳ: да вѳ дѳнѳѳ погрѳвѳнїѳ мѳегѳѳ соклѳдѳтѳѳ Ѣ.

52. И не токо за народъ-тъ, но и за да събере на купъ разсѣяны-тъ чада Божии.

53. И тѣй отъ него день сговорихъ ся да го убійтъ.

54. За това Исусъ не ходяше вече явно между Иуден-тъ, но отиде отъ тамо въ мѣсто-то близу до пустынь-тъ въ градъ нарицаемый Ефраимъ, и тамъ живѣяше съ ученицы-тъ си.

55. И приближаваше пасха-та на Иуден-тъ, и мнозина отъ *това* мѣсто възлѣзохъ прѣди пасхъ-тъ въ Иерусалимъ, да очистятъ себе си.

56. Тогазъ търсяхъ Исуса и разговаряхъ ся помежду си като стояхъ въ храмъ-тъ: Какъ ви ся струва? Нѣма ли да дойде на празникъ-тъ?

57. А бѣхъ дали заповѣдь и първосвященници-тъ и Фарисен-тъ, ако разбере иѣкой дѣ е, да извѣсти, за да го уловятъ.

ГЛАВА 12.

1. А шесть дни прѣди пасхъ-тъ, дойде Исусъ въ Виваніиѣ дѣто бѣше бывший-тъ умрѣлъ Лазарь, когото възкреси отъ мъртвы-тъ.

2. И направихъ му тамъ вечеріѣ, и Марѳа слугуваше; а Лазарь бѣше единъ отъ тѣзи, които сѣдѣхъ съ него наедно на трапезъ-тъ.

3. Тогази Марія зѣ единъ литрѣ чисто драгоцѣнно миро нарѣ, и помаза нозѣ-тъ Исусовы, и отры нозѣ-тъ му съ космы-тъ си; и къща-та ся испълни отъ благоуханіе-то на миро-то.

4. Тогазъ единъ отъ ученицы-тъ му, Иуда Симоновъ Искаріотскій, който щѣше да го прѣдаде, казува:

5. Защо да ся не продаде това миро за триста динари, и да ся дадѣтъ на сиромасы-тъ?

6. А това го рече, не защото го бѣше грижа за сиромасы-тъ, но защото бѣ крадецъ, и *той* имаше касъ-тъ, и носяше каквото туряхъ *въ ней*.

7. Тогази Исусъ рече: Не дѣйте ѣ; за день-тъ на погребеніе-то ми го е задържала.

ї. Нишыа во всегда ѡмате съ собою, мене же не всегда ѡмате.

д. Разсмѣ же народъ многъ ѡ Ісудей, ѡкво тѣ ѣсть: и приндѡша не Іиса ради токмо, но да и Лазара видатъ, егѡже воскреси ѡ мѣртвыхъ.

ї. Совѣщаша же архїерее, да и Лазара оубїютъ:

дл. Икво мнози егѡ ради идатъ ѡ Ісудей, и вѣровахъ во Іиса.

вї. Ко оутрїи же дѣнь народъ многъ пришѣдый въ праздникъ, слышавше, ѡкво Іисъ градѣтъ во Іерусалимъ,

гї. Прїаша вѣа ѡ финїкъ, и изыдѡша въ срътенїе емѡ, и зватъ, глаголюще: ѡсана, блгословѣнъ градый во ѡма Гдѣ, црѣ Іилевъ.

дї. Обрѣтъ же Іисъ осли, всѣде на нѣ, ѡквоже ѣсть писано:

еї. Не коиса дщїи Сїѡна: се царѣ твої градѣтъ, сѣдѡ на жребѣти осли.

вї. Снхъ же не разсмѣша оученицы егѡ прѣжде: но егдѡ прослависа Іисъ, тогдѡ поманѡша, ѡкво сїѡ быша ѡ немъ писана, и сїѡ сотвориша емѡ.

зї. Свидѣтельствоваше оубѡ народъ, ѡже вѣ прѣжде съ нимъ, егдѡ Лазара возгласи ѡ грѡба, и воскреси егѡ ѡ мѣртвыхъ.

її. Сегѡ ради и сръте егѡ народъ, ѡкво слышаша егѡ сїѣ сотворша знаменїе.

дл. Фарїсее оубѡ рѣша къ севѣ: видите, ѡкво никаже польза ѣсть; се мїръ по немъ ѡдетъ.

к. Батъ же нѣцыи Елїнї ѡ пришѣдшихъ, да поклонатся въ праздникъ:

кл. Сїи оубѡ пристѣпиша къ Фїлїппъ, ѡже вѣ ѡ видсаїды Галїлейскїѡ, и молатъ егѡ, глаголюще: гдї, хѡцїемъ Іиса видѣти.

кв. Прїиде Фїлїппъ и глагола Андрѡви: и пакї Андрей и Фїлїппъ глаголаста Іисови.

8. Защото сиромасы-тъ всякога имате съсъ себе сп, а мене всякога нѣмате.

9. И разумѣхъ голѣмо множество отъ Иудей-тъ че е тамо; и дойдохъ не токо за Исуса, но да видятъ и Лазаря, когото възкръси отъ мъртвы-тъ.

10. А първосвященници-тъ ся наговорихъ да убіѣтъ и Лазаря :

11. Защото мнозина отъ Иудей-тъ за него отивахъ, и вѣрувахъ въ Исуса.

12. На утрѣшній-тъ день народъ много, който бѣше дошелъ на празникъ-тъ, като чухъ че иде Исусъ въ Иерусалимъ,

13. Зѣхъ вѣйки финиковы, та излѣзохъ да го посрѣщнатъ, и выкахъ; Осанна, благословенъ който иде въ име-то Господне, Царь Израилевъ.

14. А Исусъ намѣри осле, и възсѣднъ на него, *споредъ* както е писано :

15. Не бой ся, дѣще Сионова; ето, твой-тъ Царь иде възсѣднѣ на ждрѣбе ослично.

16. Но това ученици-тъ му испървомъ не проумѣхъ, а когато ся прослави Исусъ, тогазь си наумихъ че това бѣ за него писано, и това му сторихъ.

17. А народъ-тъ който бѣше съ него, когато повыка Лазаря отъ гробъ-тъ и го възкръси отъ мъртвы-тъ, свидѣтельствуваше.

18. За това го и посрѣщнъ народъ-тъ, защото чухъ че сторилъ това чудо.

19. А Фарисей-тъ рекохъ помежду си: Видите ли че нищо не ползвате? Ето, свѣтъ-тъ отиде слѣдъ него.

20. И между тѣзи, които възлѣзувахъ да ся поклонятъ въ празникъ-тъ, имаше и нѣкои Еллини.

21. И тѣ дойдохъ при Филиппа, който бѣ отъ Внесандж Галилейскъ, и молихъ му ся и казувахъ: Господине, искамы да видимъ Исуса.

22. Идува Филиппъ и казува на Андрея; Андрей пакъ и Филиппъ казуватъ на Исуса.

Ёг. Іісц же ѡвѣща ѡма, глагола: прїиде часъ, да прослѣвѣтса Сїиъ челоѡческїиъ.

Ёд. Амїнь амїнь глаголю вамъ: ѡще зерно пшенично падъ на землїи не оумретъ, то ѣдино пребывлетъ: ѡще же оумретъ, многъ плодъ сотворитъ.

Ёе. Люкаї дшш своїо, погубитъ ю: ѡ ненавїдай дшш своеа въ мїрѣ семъ, въ животъ вѣчный сохранитъ ю.

Ёс. ѡще кто мнѣ слъжитъ, мнѣ да послѣдствуетъ: ѡ ѡдѣже ѣсмь ѡзъ, тѣ ѡ слгѣ мої бѣдетъ: ѡ ѡще кто мнѣ слъжитъ, почититъ ѣго Сїиъ мої.

Ёз. Нынѣ дшш моа возмстїса: ѡ что рекъ; Сѣе, спасї ма ѡ часѣ сегѡ: но сегѡ ради прїидохъ на часъ сїи.

Ёи. Сѣе, прослѣви ѡма твоѣ. прїиде же гласъ съ нѣсѣ: ѡ прослѣвихъ, ѡ пакї прослѣвлю.

Ёк. Народъ же стоаї слышавъ, глаголахъ: громъ бысть. ѡиїи глаголахъ: Анггъ глагола ѣмъ.

Ёл. ѡвѣща Іісц ѡ речѣ: не менѣ ради гласъ сїи бысть, но народа ради.

Ём. Нынѣ сдѣхъ ѣсть мїрсъ семъ: нынѣ князь мїра сегѡ ѡзгнѡхъ бѣдетъ вѡнъ.

Ён. ѡ ѡще ѡзъ вознесѣнъ бѣдъ ѡ землїи, всѡ привлекъ къ себѣ.

Ёг. Сїе же глаголаше, назнѡменъа коѣю смѣртїю хотѡше оумрѣти.

Ёд. ѡвѣща ѣмъ народъ: мы слышахомъ ѡ закона, ѡкв Хрѣтосъ пребывлетъ во вѣкн: какъ ты глаголешн: вознестїса подоблетъ Сїиъ чѡвѣческомъ; кто ѣсть сїи чѡвѣческїи;

Ёе. Речѣ же ѡмъ Іісц: ѣмѣ мало время свѣтъ въ васъ ѣсть: ходїте, дондеже свѣтъ ѡмате, да тма васъ не ѡметъ: ѡ ходїи во тмѣ не вѣсть, какъ ѡдетъ.

Ёс. Дондеже свѣтъ ѡмате, вѣршїте во свѣтъ, да сынове свѣта бѣдете. сїѡ глагола Іісц, ѡ ѡшѣдъ скрїса ѡ нїхъ.

23. А Исусъ имъ отговори и каза : Дойде часъ-тъ да ся прослави Сынъ челоѳическый.

24. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ : Ако житно-то зърно не падне въ земѣ-тъ и не умре, то остава само ; ако ли умре, много плодъ приноси.

25. Който обыча животъ-тъ си, ще го изгуби ; и който ненавиди животъ-тъ си на тойзи свѣтъ, за вѣченъ животъ ще да го упати.

26. Ако слугува нѣкой на мене, мене да послѣдува ; и дѣто съмь азъ, тамъ ще бѣде и слуга-та ми ; и който слугува на мене, него ще почте Отецъ *ми*.

27. Сега душа-та ми е смутена ; и какво да режъ ? Отче, избави мя отъ тойзи часъ ? Но за това дойдохъ на тойзи часъ.

28. Отче, прослави име-то твое. Тогазы дойде гласъ отъ небото : И прославихъ и пакъ ще прославѣжъ.

29. А народъ-тъ, които стояхъ и чухъ *това*, казувахъ : Гръмъ е. Другы говоряхъ : Ангель му продума.

30. Отговори Исусъ и рече : Тойзи гласъ не быде за мене, но за васъ.

31. Сега е сѣдба на тойзи свѣтъ ; сега князь-тъ на тойзи свѣтъ ще бѣде испѣденъ въиъ.

32. И когато бѣдѣ азъ въздигихъ отъ земѣ-тъ, ще привлечъ всичкы-тъ при себе си.

33. А това говоряше като назначаваше отъ каквѣ смъртъ имаше да умре.

34. Отговори му народъ-тъ : Ный смы чули отъ законъ-тъ че Христосъ во вѣкы прѣбѣдва ; и какъ казувашъ ты че Сынъ челоѳическый трѣба да бѣде въздигихъ ? Кой е тойзи Сынъ челоѳическый ?

35. И рече имъ Исусъ : Още малко врѣме видѣлиа-та е съ васъ . Ходѣте доклѣ имате видѣлиа, да вы не настигне тъмнина-та ; а който ходи въ тъмниа-тъ, не знае кѣдѣ отива.

36. Доклѣ имате видѣлиа-тъ, вѣрувайте въ видѣлиа-тъ, за да сте сынове на видѣлиа-тъ. Това издума Исусъ, и отиде та ся скры отъ тѣхъ.

Љз. Толика знаменїа сотворшс ѣмъ предъ нїми, не вѣровахс въз негò :

Љн. Да ссѣдетса слово Исїи прѣрока, ѣже рече: Гдн, ктò вѣрова сазхс нашимс; и мышца Гднх комъ вѣкрыса;

Љо. Сегò рдн не можэхс вѣровати, їакъ пакн рече Исїа:

м. Сслѣпн Очн ихъ, и вѣкаменназ єсть сердца ихъ: да не видатъ очїма, ни разсмѣютъ сердцемъ, и вѣрататса, и исцѣлю ихъ.

ма. Сїа рече Исїа, єгда видѣ славс єгò, и глагола ѡ немъ.

мв. Обаче оѣкѡ и ѡ кнѣзь мнози вѣроваша въз негò: но фарїсеї рдн не исповѣдовахс, да не їз сòмнишъ їзгнани бсдстъ:

мг. Возлюбїша бо паче славс человекескю, неже славс Бжїю.

мд. Исъ же воззва и рече: вѣрсаи въз мѧ, не вѣрсетъ въз мѧ, но въз послѧвшаго мѧ:

ме. И видѧи мѧ, видитъ послѧвшаго мѧ.

мс. Азъ свѣтъ въз мїръ прїндòхъ, да всѧкъ вѣрсаи въз мѧ во тмѣ не прексдетъ.

мз. И аще ктò оуслышитъ глаголы моѧ, и не вѣрсетъ, азъ не ссждò ємò: не прїндòхъ бо, да ссждò мїрови, но да спасò мїръ.

мн. Сòметѧнса менè, и не прїемлѧи глагòлаз моїхъ, їмать ссдѧщаго ємò: слово, ѣже глагòлахъ, тò ссднтъ ємò въз послѧднїй дèнь.

мо. Їакъ азъ ѡ сегè не глагòлахъ: но послѧвїи мѧ Сѡцъ, тòи мнѣ заповѣдь дадè, что рекò и что возглаголю.

и. И вѣмъ, їакъ заповѣдь єгò живòтъ вѣчныи єсть. їаже оѣко азъ глагòлю, їакоже рече мнѣ Сѡцъ, такъ глагòлю.

37. Но ако и да бѣ сторилъ толкозь чудеса прѣдъ тѣхъ, не вѣрувахъ въ него ;

38. За да ся испълни рѣчь-та на Пророка Исаиѣ, който рече : Господи, кой повѣрува на наше-то проповѣданіе ? и мышца-та Господня кому ся откри ?

39. За това не можахъ да вѣруватъ, защото пакъ Исаія рече :

40. Ослѣпилъ е очи-тѣ имъ, и окаменилъ сърдца-та имъ : съ очи да не видятъ, и съ съ сърдца да не разумѣютъ, та да ся не обърнатъ и ги исцѣлѣ.

41. Това рече Исаія, когато видѣ славъ-тѣ неговъ, и говори за него.

42. Но пакъ и отъ князове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него ; но поради Фарисей-тѣ не исповѣдувахъ, за да не бѣдѣтъ отлѣчени отъ съборище-то :

43. Защото възлюбихъ славъ-тѣ чловѣческѣ повече нежели славъ-тѣ Божіѣ.

44. А Иисусъ възгласи и рече : Който вѣрува въ мене, не вѣрува въ мене, но въ тогози който мя е проводилъ.

45. И който гледа мене, гледа тогози който мя е проводилъ.

46. Азъ дойдохъ видѣлиа на свѣтъ-тѣ, за да не остане въ тьминѣ всякой който вѣрува въ мене.

47. И ако чуе нѣкой мои-тѣ словеса, и не повѣрува, азъ нѣма да го съдѣ ; защото не дойдохъ да съдѣ свѣтъ-тѣ, но да спасѣ свѣтъ-тѣ.

48. Който ся отмѣта отъ мене, и не приима мои-тѣ думы, има кой да го съди : слово-то което говорихъ, то ще да го съди въ послѣдній-тѣ день.

49. Защото азъ отъ себе си не говорихъ, но Отець който мя проводи, той ми даде заповѣдь, какво да рекъ, и що да говорѣ.

50. И знамъ че негова-та заповѣдь е животъ вѣченъ. И тѣй, това що говорѣ, както ми е Отець рекъ, така говорѣ.

ГЛАВА ̑І.

а. Прѣжде же прѣзаника пасхи, вѣдый Іисх, іакъ прїиде ѣмѣ часх, да прѣидетъ ѿ міра сегѡ ко Оцѣ, возлюбль свѡ сѣшылъ въ мірѣ, до конца возлюбїи ихъ.

в. И вѣчерн кѣвшей, діаволъ оужѣ вложївшъ въ сѣрдце Ісакъ Сїмвоу Іскарїѡтскомъ, да ѣго предастъ,

г. Вѣдый Іисх, іакъ всѧ даде ѣмѣ Оцѣ въ рѣцѣ, и іакъ ѿ Бѣа ѣзыде, и къ Бѣс градѣтъ :

д. Воставъ ѿ вѣчерн, и положи рїзы, и прїемь лѣнтїонъ, преподася :

е. Потѣмъ влїхъ вода во оумывальницъ, и начатъ оумывати нѡги оученикѡмъ, и ѡтирати лѣнтїемъ, ѣмже вѣ преподася.

ж. Прїиде же къ Сїмвоу Петрѣ : и глагола ѣмѣ тої : Гдїи, ты ли мої оумыиши нѡзѣ ;

з. Ѡвѣща Іисх и рече ѣмѣ : ѣже азъ творю, ты не вѣси нынѣ, оуразумѣши же по сіхъ.

и. Глагола ѣмѣ Петрѣ : не оумыиши нѡгъ моєю во вѣки. ѡвѣща ѣмѣ Іисх : азїе не оумыю тебе, не ѣмаши части со мною.

д. Глагола ѣмѣ Сїмвоу Петрѣ : Гдїи, не нѡзѣ мої токмъ, но и рѣцѣ и главо.

ї. Глгола ѣмѣ Іисх : ѣзмовѣнный не трѣветъ, токмъ нѡзѣ оумыти, ѣсть во весь чїстъ : и въ чїсти ѣстѣ, но не всї.

л. Вѣдаше ко предающаго ѣго : сегѡ ради рече, іакъ не всї чїсти ѣстѣ.

м. Егда же оумы нѡги ихъ, прїатъ рїзы свѡ, возлѣгъ пакн, рече ѣмъ : вѣсте ли, что сотворихъ вамъ ;

н. Кѣ глашѣете ма оучїтеля и Гдѧ : и добрѣ глаголете : ѣсмь во.

о. Аще оубо азъ оумыхъ ваши нѡзѣ, Гдѣ и оучїтель, и въ должи ѣстѣ дрѣгъ дрѣгъ оумывати нѡзѣ.

ГЛАВА 13.

1. И прѣдъ праздникъ-тъ на пасхѣ-тъ, като знаеше Исусъ че дойде часъ-тъ му, да прѣмине отъ тойзи свѣтъ къмъ Отца, както бѣ възлюбилъ свои-тъ, които бѣхъ на свѣтъ-тъ, до край ги възлюби.

2. И на вечеряніе-то (когато вече дѣволъ-тъ бѣше вложилъ въ сърдце-то на Иудѣ Симонова Искариотскаго, да го прѣдаде),

3. Понеже знаеше Исусъ че Отецъ му е далъ всичко на рѣцѣ-тъ, и че отъ Бога е излѣзълъ и при Бога отива,

4. Става отъ вечерѣ-тъ и слага си дрехы-тъ, и зѣ прѣстилкѣ, та ся прѣпаса.

5. Послѣ налѣ водѣ въ омывалиницѣ-тъ, и наченѣ да омыва нозѣ-тъ на ученицы-тъ, и да ги отрыва съ прѣстилкѣ-тъ съ коѣто бѣ прѣпасанъ.

6. И тѣй идува при Симона Петра; а той му казува: Господи, ты ли ще ми омыешь нозѣ-тъ?

7. Отговори Исусъ и рече му: Това което азъ правѣхъ, ты сега не знаешъ, но исполѣ ще разумѣешъ.

8. Казува му Петръ: Нѣма да омыешь ты мои-тъ нозѣ до вѣка. Отговори му Исусъ: Ако тя не омыѣхъ, нѣмашъ дѣлъ съ мене.

9. Казува му Симонъ Петръ: Господи, не само нозѣ-тъ ми, но и рѣцѣ-тъ и главѣ-тъ:

10. Казува му Исусъ: Омытый-тъ нѣма потребѣжъ освѣнь нозѣ-тъ си да омые, но е всичкий чистъ; и вы сте чисти, но не всицца.

11. Защото знаеше прѣдатель-тъ си; за това рече: Не сте всицца вы чисти.

12. А като омы нозѣ-тъ имъ, и си зѣ дрехы-тъ, сѣднѣ пакъ, и рече имъ: Знаете ли що ви сторихъ?

13. Вы мя выкате Учитель и Господь; и добрѣ казувате, защото съмь.

14. И тѣй азъ, Господь и Учитель, ако ви омыхъ нозѣ-тъ, то и вы сте длѣжни единъ другому нозѣ-тъ да омывате.

ѿі. Образи бо дахъ вамъ, да, іакоже азъ сотворихъ вамъ, и вы творите.

ѿі. Аминь аминь глаголю вамъ: нѣсть рабъ болѣи гда своегѡ, ни посланникъ болѣи пославшагѡ егѡ.

ѿі. Ище сіа вѣсте, блжени естѣ, ище творитѣ а.

іі. Не ѡ всѣхъ васъ глаголю: азъ бо вѣмъ, иже избрахъ: но да писаніе свѣдется: іадый со мною хлѣвъ, воздвиже на мѧ пѧтс свою.

іі. Ѣселѣ глаголю вамъ, прѣжде даже не бѣдетъ: да егда бѣдетъ, вѣрс имете, іакѡ азъ есмь.

іі. Аминь аминь глаголю вамъ: пріемлай, ище когѡ послю, менѣ пріемлетъ: а пріемлай менѣ, пріемлетъ пославшагѡ мѧ.

іі. Сіа рекъ Іисъ возмстѣса дѡмъ, и свидѣтельствова, и рече: аминь аминь глаголю вамъ, іакѡ единъ ѡ васъ предастъ мѧ.

іі. Сзирахъса оубо междѡ собою оученицы, недозмѣющеса, ѡ комъ глаголетъ.

іі. Пѣ же единъ ѡ оученикѡ егѡ возлежа на лонѣ Іисовѣ, егѡже любаше Іисъ.

іі. Поманѡ же семѡ сімѡнъ Пѣтръ вопросити, кто бы былъ, ѡ немже глаголетъ.

іі. Нападъ же той на перси Іисовы, глагола емѡ: Гди, кто есть;

іі. Ѣвѣцѡ Іисъ: той есть, емѡже азъ ѡмочивъ хлѣвъ подамъ. и ѡмочь хлѣвъ, даде Ісѡвѣ сімѡновѣ Іскаріѡтскомѡ.

іі. И по хлѣвѣ, тогда вииде въ онъ сатанѡ. глагола оубо емѡ Іисъ: еже твориши, сотвори скорѡ.

іі. Сегѡ же никтоже разсмѣ ѡ возлежащихъ, къ чесомѡ рече емѡ.

іі. Пѣцын же мѡхъ, понѣже ковчежецъ имаше Ісѡвѣ,

15. Защото азъ ви примѣрь дадохъ, да правите и вы, както азъ направихъ вамъ.

16. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, никой рабъ не е по горень отъ Господарь-тъ си, нито посланникъ е по горень отъ оногось който го е испратилъ.

17. Това като знаете, блажени сте ако го правите.

18. Не казувамъ *това* за всища ви ; азъ знаѣхъ кои съмь избралъ ; но за да ся сбѣде писаніе-то : Който яде хлѣбъ съ мене, дигнѣхъ противъ мене петѣ-тъ си.

19. Отъ сега ви казувамъ *това*, доклѣ още не е было, та кога сбѣде да повѣрувате че съмь азъ.

20. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, който прѣима когото азъ проводѣхъ, мене прѣима ; и който прѣима мене, прѣима тогозь който мя е проводилъ.

21. Това като рече Исусъ, смути ся духомъ, и свидѣтельствува и рече : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде.

22. Тогази ученици-тъ ся спогледвахъ помежду си, и недоумѣвахъ ся за кого говори ?

23. А единъ отъ ученици-тъ когото обичаше Исусъ бѣше ся облеглилъ на skutъ-тъ Исусовъ.

24. Кивнува му Симонъ Петръ да попыта, кой е *тойзи* за когото говори.

25. А той припаднѣ на грѣды-тъ Исусовы и казува му : Господи, кой е ?

26. Отговаря Исусъ : Азъ като затопѣхъ залакъ-тъ комуто го дамъ, той е : и затопи залакъ-тъ та даде на Іудѣ Симонова Искариотскаго.

27. И подиръ залакъ-тъ, тогазъ влѣзе Сатана въ него : и тѣй казува му Исусъ : Което правишь, прави го по скоро.

28. А това никой отъ сѣдящы-тъ на трапезѣ-тъ не разумѣ защо му рече.

29. Защото нѣкои мысляхъ, понеже Іуда имаше касѣ-тъ,

ἰάκω глаголетъ ѣмъ Ἰησϋ: κρηῖ, ἔже трѣвземъ на прѣзданикъ :
 ἢλῆ нѣшымъ да нѣчто дасть.

41. Прїимъ же Оηз хлѣбъ, ἄβῆе ἰзыде : вѣ же нощь, ἔγδᾶ
 ἰзыде.

42. Глагола Ἰηсϋ : нынѣ прослѣвиса Сῆз челоѣческой, ἢ
 Бῆз прослѣвиса ѡ нѣмъ.

43. Ἰше Бῆз прослѣвиса ѡ нѣмъ, ἢ Бῆз прослѣвитъ ἔγὸ вѣ
 себѣ, ἢ ἄβῆе прослѣвитъ ἔγὸ.

44. Члѣца, ἔψῆе сѣ вѣми малъ ἔсмы. взыщете менѣ, ἢ ἰάко-
 же рѣхъ Ἰσδῆωμъ, ἰάκω ἄможе ἄзъ ἢδῶ, вѣ не мѡжете прїи-
 ти : ἢ вѣмъ глаголю нынѣ.

45. Зѣповѣдъ нѡвсю даю вѣмъ, да любите дрῶгъ дрῶга :
 ἰάкоже возмѡнѣхъ вѣ, да ἢ вѣ любите себѣ.

46. Ω сѣмъ разсмѣютъ вси, ἰάκω моῖ оученницы ἔстѣ, Ἰше
 лобѡбъ ἢмате междῶ собѡю.

47. Глагола ѣмъ Сῆμωηз Пῆтръ : Γᾶη, κάμω ἰδeshи ; ῶβѣ-
 щᾶ ѣмъ Ἰηсϋ : ἄможе ἄзъ ἢδῶ, не мѡжeshи нынѣ по миѣ
 ἦти : послѣдῆ же по миѣ ἰдeshи.

48. Глагола ѣмъ Пῆтръ : Γᾶη, почтῶ не могῶ нынѣ по тебѣ
 ἦти ; (нынѣ) дῶшс моῖ за тᾶ положῶ.

49. Ωβѣщᾶ ѣмъ Ἰηсϋ : дῶшс ли твоῖ за мᾶ положῆши ;
 ἄминь ἄминь глаголю тебѣ, не возгласитъ ἄлῆκτωρъ, дῶн-
 деже ῶβῆржeshиса менѣ трїци.

ГЛАВᾶ 41.

4. Да не смῶщᾶетсѣ сῆрдце вᾶше : вѣрῶйте вѣ Бῆа, ἢ вѣ
 мᾶ вѣрῶйте.

5. Вѣ домῶ Ωψᾶ моегῶ Оβῆтῆли мнῶгῆ сῆтъ : Ἰше ли же
 нῆ, рῆκᾶхъ бѣхъ вѣмъ. ἢδῶ оуготῶвати мѣсто вѣмъ.

6. ἢ Ἰше оуготῶвлῡ мѣсто вѣмъ, пᾶки прїндῶ ἢ поимῶ вѣ
 вѣ себѣ : да, ἢдѣже ἔсмы ἄзъ, ἢ вѣ бῶдете.

7. ἢ ἄможе ἄзъ ἢдῶ, вѣстѣ, ἢ пῆтъ вѣстѣ.

че му казува Исусъ : Купи каквото ни трѣбува за празникъ-тъ : или да даде нѣщо на сиромасы-тъ.

30. И тъй като зѣ той залакъ-тъ, излѣзе тутакси ; а бѣше нощь.

31. А като излѣзе той, казува Исусъ : Сега ся прослави Сынъ чловѣческый, и Богъ ся прослави въ него.

32. Ако Богъ ся прослави въ него, *то* и него Богъ ще прослави въ себе си, и сега ще го прослави.

33. Чадца, още малко съмь съ васъ. Ще мя търсите, и както казахъ на Иудей-тъ : Дѣто идж азъ, вы не можете да дойдете, и вамъ казувамъ сега.

34. Новж заповѣдь ви давамъ : Да имате любовь помежду си, както вы възлюбихъ, и вы да имате любовь помежду си.

35. Отъ това всички ще познайтъ че сте мои ученици, ако имате любовь помежду си.

36. Казува му Симонъ Петръ : Господи, кждѣ отхождашь ? Отговори му Исусъ : Кждѣто отивамъ, не можешь сега да дойдешь слѣдъ мене, но подирь ще мя послѣдувашь.

37. Казува му Петръ : Господи, защо да не могж да дойдж слѣдъ тебе сега ? Душж-тъж си ще положиж за тебе.

38. Отговори му Исусъ : Душж-тъж си ли за мене ще положишь ? Истинж, истинж ти казувамъ, додѣ не е пѣлъ пѣтель-тъ, три пѣти ще ся отречешь отъ мене.

ГЛАВА 14.

1. Да ся не смущава сърдце-то ви : вѣрувайте въ Бога, и въ мене вѣрувайте.

2. Въ домъ-тъ на Отца моего много жилища има : ако да не бѣ така, азъ быхъ ви казалъ. Отхождамъ да ви приготвиж мѣсто.

3. И когато отидж и ви приготвиж мѣсто, ще дойдж пакъ, и ще вы земж при себе си ; щото дѣто съмь азъ, да бѣдете и вы.

4. И кждѣ отивамъ азъ вы знаете, и пѣть-тъ знаете.

Ѣ. Глагола емсѢ Ѡωμλ: Гдѣи, не вѣмы, кáмw ѣдешн: ѡ кáкw мóжемы пѣть вѣдѣти;

Ѥ. Глагола емсѢ Іисз: Ѡзз есмь пѣть ѡ истина ѡ живóтц: никтóже прїдетц ко ѠцѢ, тóкмw мнóю.

Ѧ. Яше мá высте знáли, ѡ Ѡцá мoегó знáли высте оубѡ: ѡ ѡсѣлѣ познáсте егò, ѡ видѣсте егò.

Ѩ. Глагола емсѢ Філіппз: Гдѣи, покажѡ нáмз Ѡцá, ѡ до-
вѣдетц нáмз.

Ѥ. Глагола емсѢ Іисз: толико вре́мá сз вáми есмь, ѡ не познáлз есѡ менѣ, Філіппе; видѣвый менѣ видѣ Ѡцá: ѡ кáкw ты глаголешн: покажѡ нáмз Ѡцá;

Ѧ. Не вѣрзешн ли, іáкw Ѡзз во Ѡцѣ, ѡ Ѡцз во мнѣ есть; глаголы, іáже Ѡзз глаголю вáмз, ѡ севѣ не глаголю: Ѡцз же во мнѣ прекывáлѡ, тóй творїтц дѣлá.

Ѩ. Вѣрзѡте мнѣ, іáкw Ѡзз во Ѡцѣ, ѡ Ѡцз во мнѣ: яше ли же нѡ, за тá дѣлá вѣрзѡ ѡмїте мѡ.

Ѣ. Амїнь амїнь глаголю вáмз: вѣрзѡѡ вз мá, дѣлá, іáже Ѡзз творїю, ѡ тóй сотворїтц, ѡ вáльшá снхз сотворїтц: іáкw Ѡзз ко ѠцѢ мoемѢ градѢ.

Ѧ. ѡ еже яше чтò прóсите ѡ Ѡцá во ѡмá мoѣ, тò со-
творїю: да прослáвитсѡ Ѡцз вз сѡѡк.

Ѩ. ѡ яше чesѡ прóсите во ѡмá мoѣ, Ѡзз сотворїю.

Ѣ. Яше любїте мá, зáпwвѣдн мoѡ соклюдїте.

Ѥ. ѡ Ѡзз оумолїю Ѡцá, ѡ ѡнóго оубѣшнтелá дáстц вáмз, да вѣдетц сз вáми вз вѣкз,

Ѧ. Дхз ѡстїнны, егѡже мїрз не мóжетц прїáти, іáкw не видѣтц егѡ, нїже знáетц егѡ: вы же знáете егò, іáкw вз вáсз прекывáетц, ѡ вз вáсз вѣдетц.

Ѩ. Не ѡстáвлю вáсз сїры: прїндѢ кз вáмз.

Ѥ. Ещѣ мáлw, ѡ мїрз ктoмѢ не оубїдѣтц менѣ, вы же оубїдѣте мá: іáкw Ѡзз живѢ, ѡ вы живн вѣдете.

Ѧ. вз тóй дѣнь оубрззмѣете вы, іáкw Ѡзз во Ѡцѣ мoемз, ѡ вы во мнѣ, ѡ Ѡзз вз вáсз.

5. Казува му Өома : Господи, не знаемъ кждѣ отхождашь ; и какъ можемъ да знаемъ пъть-тъ ?

6. Казува му Исусъ : Азъ съмъ пъть-тъ, и истина-та и животъ-тъ ; никой не отива при Отца, тъкмо чрѣзь мене.

7. Ако бяхте познавали мене, познавали бяхте и Отца ми ; и отъ нынѣ познавате го, и видѣхте го.

8. Казува му Филиппъ : Господи, покажи ми Отца, и доста ми е.

9. Казува му Исусъ : Толкози време съмъ съ васъ, и не си ли мя позналъ, Филиппе ? Който е видѣлъ мене, видѣлъ е Отца ; и какъ казувашъ ты : Покажи ми Отца ?

10. Не вѣрувашъ ли че азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ мене ? думы-тъ които азъ ви говорѣхъ, отъ себе си ты не говорѣхъ ; но Отецъ който прѣбѣдва въ мене, дѣла-та той прави.

11. Вѣрувайте ми че азъ съмъ въ Отца, и Отецъ е въ мене ; ако ли не, вѣрувайте ми за тия дѣла.

12. Истинъ, истинъ ви казувамъ, който вѣрува въ мене, дѣла-та които правѣхъ азъ, и той ще ги прави ; и по голѣмы отъ тѣхъ ще прави : защото азъ отхождамъ при Отца си.

13. И каквото попросите въ мое име, ще го направѣхъ ; за да ся прослави Отецъ въ Сына.

14. Ако попросите нѣщо въ мое име, азъ ще го направѣхъ.

15. Ако имате любовь къмъ мене, упазѣте мои-тъ заповѣди.

16. И азъ ще умолихъ Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, да прѣбѣде съ васъ во вѣки,

17. Духъ-тъ на истина-тъ, когото свѣтъ-тъ не може да приеме ; защото го не види, нито го познава ; а вы го познавате, защото прѣбѣдва съ васъ, и въ васъ ще бѣде.

18. Нѣма да вы оставѣхъ сиращы ; ще дойдѣ при васъ.

19. Още малко, и свѣтъ-тъ вече нѣма да мя вижда ; а вы мя видите ; защото азъ съмъ живъ, и вы ще бѣдете живи.

20. Въ онзи день вы ще познаете, че азъ съмъ въ Отца си, и вы въ мене, и азъ въ васъ.

ка. Имѣай заповѣди моѣ, и соблюдаай ихъ, той ѣсть любай ма: а любай ма, возлюбленъ вѣдетъ Оцѣмъ моимъ: и азъ возлюблю его, и явиюся ему самъ.

кв. Глагола ему Исда, не Искариѣтскій: Гди, и что вѣсть, ѡкв намъ хощеши явитиа, а не мірови;

кг. Овѣща Исъ, и рече ему: ѡче кто любитъ ма, слово мое соблюдетъ: и Оцъ мой возлюбитъ его, и къ нему придетъ, и обитель оу него сотворимъ.

кд. Не любай ма, словеса моихъ не соблюдетъ: и слово, еже слышасте, несть мое, но пославшаго ма Оца.

ке. Сіа глаголахъ вамъ въ васъ сый.

кз. Оутѣшитель же, Дхъ стый, егоже пошетъ Оцъ во имя мое, той вы научитъ всемъ, и воспоманетъ вамъ вса, яже рѣхъ вамъ.

к4. Миръ уставлю вамъ, миръ мой даю вамъ: не ѡкоже миръ даетъ, азъ даю вамъ. да не смущаетъ сердце ваше, ни оустрашаетъ.

кн. Слышасте, ѡкв азъ рѣхъ вамъ: и дъ и придетъ къ вамъ. ѡче высте любили ма, возрадовалася высте оуку, ѡкв рѣхъ: и дъ ко Оцъ: ѡкв Оцъ мой болій менѣ ѣсть.

кд. И сынѣ рѣхъ вамъ, прежде даже не вѣдетъ: да егда вѣдетъ, вѣрс имете.

л. Ктому не много глаголю съ вами. грядетъ во сего мира князь, и во мнѣ не имать ничесуже.

ла. Но да размыкетъ миръ, ѡкв люблю Оца, и ѡкоже заповѣда мнѣ Оцъ, такъ творю. востаните, идемъ ѡсидѣ.

ГЛАВА ЕІ.

а. Азъ ѣсмь лоза истинная, и Оцъ мой дѣлатель ѣсть.

б. Всякъ розгъ ѡ мнѣ не творѣишию плодъ, и зметъ ю: и всякъ творѣишию плодъ, ѡтревѣитъ ю, да множайшии плодъ принесетъ.

в. Оуже вы чисти есте за слово, еже глаголахъ вамъ.

21. Който има мон-тъ заповѣди и ги държи, той е що мя люби; а който мя люби, възлюбенъ ще бѣде отъ Отца ми; и азъ ще го възлюбѣхъ и ще явиъ себе си нему.

22. Казува му Иуда (не Искариотскій): Господи, що е това дѣто ще явишь себе си намъ, а не на свѣтъ-тъ?

23. Отговори Исусъ и рече му: Който люби мене, ще упазн мое-то слово; и Отецъ ми ще го възлюби, и ще дойдемъ при него, и ще направимъ жилище у него.

24. Който не люби мене, мон-тъ словеса не държи; и слово-то, което слушате не е мое, но на Отца който мя е проводилъ.

25. Това ви изказахъ, доклѣ съмъ още съ васъ.

26. А Утѣшителъ-тъ, Духъ Святой, когото Отецъ ще *ви* проводи въ мое име, той ще ви научи всичко, и ще ви напомни всичко що ви съмъ реклъ.

27. Миръ ви оставямъ; мой-тъ миръ ви давамъ; азъ не ви давамъ, както свѣтъ-тъ дава. Да ся не смуцава сърдце-то ви, нито да ся устрашава.

28. Чухте че азъ ви рѣкохъ: Отивамъ си, и ще дойдѣ при васъ. Ако мя любяхте, възрадували ся быхте за това що рѣкохъ: Отхождамъ при Отца; защото Отецъ мой е по голѣмъ отъ мене.

29. И сега ви рѣкохъ прѣди да бѣде; че когато ся сбѣде да повѣрувате.

30. Отъ сега съ васъ нѣма много да говорѣхъ; защото иде князь-тъ на тойзи свѣтъ, и *той* нѣма нищо въ мене.

31. Но за да познае свѣтъ-тъ, че азъ любѣхъ Отца, и както ми е Отецъ заповѣдалъ, така правѣхъ. Станѣте, да отидемъ отъ тука.

ГЛАВА 15.

1. Азъ съмъ истинна-та лоза, и Отецъ ми е земледѣлецъ-тъ.

2. Всяка една прѣчка въ мене, която не приноси плодъ, отрѣзва ѣхъ; и всяка що дава плодъ, очистя ѣхъ, за да даде по много плодъ.

3. Вы сега сте чисти, заради слово-то което ви говорихъ.

д. БѢДИТЕ ВО МИѢ, ꙗко азъ въ васъ. ꙗкоже розга не можегъ плодъ сотворити ѿ себѣ, аще не вѣдетъ на лозѣ: такъ и вы, аще во миѣ не превѣдете.

е. Азъ есмь лоза, вы же рождаете. и иже вѣдетъ во миѣ, и азъ въ немъ, той сотворитъ плодъ многъ: такъ безъ мене не можете творити ничесѡже.

ѕ. Аще кто во миѣ не превѣдетъ, иже вырвется вонъ, ꙗкоже розга, и иже вырветъ: и сокираютъ ю и во Огнь влагаютъ: и сгараетъ.

з. Аще превѣдете во миѣ, и глаголы мои въ васъ превѣдстъ, егѡже аще хощете, просите, и вѣдетъ вамъ.

и. Ѣ семъ прославиша Оца мой, да плодъ многъ сотворитѣ, и вѣдете мои оученицы.

о. ꙗкоже возлюбилъ ма Оца, и азъ возлюбилъ васъ: вѣдите въ любви моеи.

ї. Аще заповѣди мои соблюдете, превѣдете въ любви моеи: ꙗкоже азъ заповѣди Оца моего соблюдохъ, и пребываю въ егѡ любви.

їи. Сїа глаголахъ вамъ, да радость моя въ васъ вѣдетъ, и радость ваша исполнитъ.

їи. Сїа есть заповѣдь моя, да любите другъ друга, ꙗкоже возлюбилъ вы.

їи. Больше сеа любви никтоже имать, да кто дѡшъ свои положитъ за други свои.

їи. Вы други мои есте, аще творитѣ, елика азъ заповѣдаю вамъ.

їи. Не ктомуъ васъ глаголю рабы, ꙗко рабъ не вѣсть, что творитъ гдѣ егѡ: васъ же рекохъ други, ꙗко всѣ, ꙗже слышахъ ѿ Оца моего, сказахъ вамъ.

їи. Не вы мене иже вырвете, но азъ иже вырвахъ васъ, и положихъ васъ, да вы идете и плодъ принесете, и плодъ вашъ превѣдетъ: да егѡже аще просите ѿ Оца во имя мое, дастъ вамъ.

їи. Сїа заповѣдаю вамъ, да любите другъ друга.

4. Прѣбждѣте въ мене и азъ въ васъ. Както лозена-та прѣчка не може да принесе плодъ отъ само себе си ако не прѣбжде на лозѣ-тѣ, така ипшо вы, ако не прѣбждете въ мене.

5. Азъ съмъ лоза-та, вы прѣчки-тѣ; който прѣбждва въ мене, и азъ въ него, той приноси плодъ много; защото безъ мене не можете нищо да сторите.

6. Ако не прѣбжде пѣвкой въ мене, исхвърленъ быва вънъ както лозена-та прѣчка, и изсѣхнува; и събиратъ ги та ги кладѣтъ на огнь-тѣ, и горятъ.

7. Ако прѣбждете въ мене, и думы-тѣ ми прѣбждѣтъ въ васъ, каквото ищете ще просите и ще ви бжде.

8. Въ това ся прославя Отецъ ми, да принасяте много плодъ; и така ще бждете мои ученици.

9. Както Отецъ възлюбил мене, и азъ възлюбилъ васъ; прѣбждѣте въ мойѣ-тѣ любовь.

10. Ако държите мои-тѣ заповѣди, ще прѣбждете въ любовь-тѣ ми; както съмъ азъ държалъ заповѣди-тѣ на Отца си и прѣбждвамъ въ неговѣ-тѣ любовь.

11. Това ви говорихъ за да прѣбжде моя-та радость въ васъ, и ваша-та радость да бжде исполнена.

12. Тая е моя-та заповѣдь, да имате любовь помежду си, както ви азъ възлюбилъ.

13. Никой иѣма по голѣмъ любовь отъ тѣзи щото да положи пѣвкой душѣ-тѣ си за пріятелн-тѣ си.

14. Вы сте ми пріятелн, ако правите това, което ви азъ заповѣдвамъ.

15. Не вы наричамъ вече рабы, защото рабъ-тѣ не знае що прави господарь-тѣ му; а васъ вы нарѣкохъ пріятелн, защото всичко що чухъ отъ Отца си явихъ ви го.

16. Не избрахте вы мене, но азъ васъ избрахъ, и поставихъ вы, да идете вы и да принесете плодъ, и плодъ-тѣ ви да прѣбжде; щото каквото поискате отъ Отца въ мое име да ви даде.

17. Това ви заповѣдвамъ, да имате любовь единъ къмъ другъ.

ґі. Аще мѣрз вѣсз ненавѣднтз, вѣднтє, ѿкѡ менє прѣжде вѣсз возненавѣдѣ.

ґі. Аще ѿ мѣра вѣстє вѣли, мѣрз оубѡ своє любѣлз вѣ: ѿкоже ѿ мѣра нѣстє: но ѿзз ѿзбрѣхз вѣ ѿ мѣра, сегѡ рѣди ненавѣднтз вѣсз мѣрз.

ґі. Поминѣйте слѡво, ѣже ѿзз рѣхз вѣмз: нѣстѣ рѣвз вѡлѣи гдѣ своєгѡ. Аще менє ѿзгнѣша, ѿ вѣсз ѿзженѣтз: аще слѡво моє соблюдѡша, ѿ вѣше соблюдѣтз.

ґа. Но сѣѣ всѣѣ творѣтз вѣмз за ѿма моє, ѿкѡ не вѣдатз послѣвшегѡ ма.

ґв. Аще не вѣхз прѣшѣлз ѿ глагѡлаз ѿмз, грѣхѣ не вѣша ѿмѣли: нынѣ же вѣны не ѿмѣтз ѡ грѣсѣ своѣмз.

ґг. Ненавѣдѣ менє, ѿ Оца моєгѡ ненавѣднтз.

ґд. Аще дѣлз не вѣхз сотворѣлз вѣ нѣхз, ѿхже ѿнз нѣктоже сотворѣ, грѣхѣ не вѣша ѿмѣли: нынѣ же ѿ вѣдѣша, ѿ возненавѣдѣша менє ѿ Оца моєгѡ.

ґе. Но да свѣдетсѣ слѡво писанное вѣ законѣ ѿхз, ѿкѡ возненавѣдѣша ма тѣне.

ґє. Егда же прѣдетз Оубѣшнтель, егѡже ѿзз послѡ вѣмз ѿ Оца, дѣхз ѿстѣны, ѿже ѿ Оца ѿсхѡднтз, тѡи свѣдѣтельствѣтз ѡ мѣ:

ґз. ѿ вѣ же свѣдѣтельствѣтє, ѿкѡ ѿсконѣ со мною естє.

ГЛАВА 51.

а. Сѣѣ глагѡлахз вѣмз, да не соблазнѣтсѣ.

б. Ө сѡнмицз ѿжденѣтз вѣ: но прѣдетз чѣсз, да всѣкз, ѿже оубѣтз вѣ, возмѣтсѣ слѣжѣс прѣносѣти Бѣс.

в. ѿ сѣѣ сотворѣтз, ѿкѡ не познѣша Оца, ни менє.

д. Но сѣѣ глагѡлахз вѣмз, да егда прѣдетз чѣсз, воспомѣнетє сѣѣ, ѿкѡ ѿзз рѣхз вѣмз: сѣхз же вѣмз ѿспѣрѡ не рѣхз, ѿкѡ сѣ вѣми вѣхз.

18. Свѣтъ-тъ ако вы ненавиди, знайте че мене по напрѣдъ отъ васъ възненавидѣ.

19. Ако бѣхте отъ свѣтъ-тъ, свѣтъ-тъ бы любилъ свое-то, а понеже не сте отъ свѣтъ-тъ, но азъ вы избрахъ отъ свѣтъ-тъ, за това свѣтъ-тъ вы ненавиди.

20. Помните слово-то, което ви азъ рѣкохъ: Не е рабъ-тъ по голѣмъ отъ господара си. Мене ако изгонихъ, и васъ ще изгонять, ако сж държали слово-то ми, и ваше-то ще държатъ.

21. Но всичко това ще ви сторять заради мое-то име, защото не знайтъ тогосъ който мя е проводилъ.

22. Ако не бѣхъ дошелъ и не бѣхъ имъ говорилъ, грѣхъ не щѣхъ да иматъ; сега обаче за грѣхове-тъ си извиненіе нѣматъ.

23. Който ненавиди мене, и Отца ми ненавиди.

24. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣла-та, които никой другъ не е сторилъ, грѣхъ не быхъ имали; но сега видѣхъ и възненавидѣхъ и мене и Отца ми.

25. Но *това быде* за да ся испълни писано-то въ законъ-тъ имъ слово: Безъ причинъ мя възненавидѣхъ.

26. А когато дойде Утѣшителъ-тъ, когото азъ ще ви испратѣ отъ Отца, Духъ-тъ на истинъ-тъ, който отъ Отца исходи, той ще свидѣтельствува за мене.

27. Но и вы свидѣтелствувате; защото отъ начало сте съ мене.

ГЛАВА 16.

1. Това ви казахъ за да ся не соблазните.

2. Отъ съборища-та ще вы отлѣчатъ; но иде часъ, въ който всякой който вы убіе, да мни че службъ приноси Богу.

3. И това ще ви сторять, защото не познахъ Отца, нито мене.

4. Но азъ ви рѣкохъ това, та кога дойде тойзи часъ да го помните, че азъ ви съмь рѣкълъ: и отъ най напрѣдъ не ви го казахъ, защото бѣхъ съ васъ.

є. Нынѣ же ѿдѣс кз послáвшемс мѧ, ѿ никтѣже ѿ вѧсз вопрошáетз менѣ : кáмв ѿдешн ;

є. Но ѿкв сѧ глагѣлахз вáмз, скѣрвн ѿспѣлнхз серцѧ вáшá.

з. Но ѧз ѿстннс вáмз глагѣлю : оўне єсть вáмз, да ѧз ѿдѣс : ѧще ко не ѿдѣс ѧз, Оўтѣшнтель не прѣдетз кз вáмз : ѧще ли же ѿдѣс, послѣ єгѣ кз вáмз.

и. ѿ прншѣдз Онз ѿвлчнтз мѣрз ѿ грѣсѣ ѿ ѿ прáвдѣ ѿ ѿ сздѣ.

д. О грѣсѣ оўкв, ѿкв не вѣрсутз вз мѧ :

ї. О прáвдѣ же, ѿкв ко Оўсѣ моемѣ ѿдѣс, ѿ ктомѣ не вѣднтє менѣ :

л. О сздѣ же, ѿкв кнѧзь мѣрá сегѣ ѿсзждѣнз бѣсть.

м. Оўшѣ мнѣгѣ ѿмамз глагѣлн вáмз, но не мѣжете носѣтн нѣнѣ.

н. Оўдѧ же прѣдетз Онз, Дѣх ѿстнны, настáвнтз вѣ на всѧкс ѿстннс : не ѿ сєкѣ ко глагѣлн ѿмáть, но єлѣкá ѧще оўслѣшнтз, глагѣлн ѿмáть, ѿ грáдѣшлá возвѣстѣнтз вáмз.

д. Онз мѧ прослáвнтз, ѿкв ѿ мѣегѣ прѣметз, ѿ возвѣстѣнтз вáмз.

є. Всѧ, єлѣкá ѿмáть Оўсѣ, мѧ сѣть : сегѣ рáдн рѣхз, ѿкв ѿ мѣегѣ прѣметз, ѿ возвѣстѣнтз вáмз.

є. Вмáлѣ, ѿ ктомѣ не вѣднтє менѣ : ѿ пáкн вмáлѣ, ѿ оўзрнтє мѧ, ѿкв ѿдѣс ко Оўсѣ.

з. Рѣшá же ѿ оўчєннѣкз єгѣ кз сєвѣ : чтѣ єсть сѣ, єже глагѣлетз нáмз : вмáлѣ, ѿ не вѣднтє менѣ : ѿ пáкн вмáлѣ, ѿ оўзрнтє мѧ : ѿ, ѿкв ѧз ѿдѣс ко Оўсѣ ;

и. Глагѣлахз оўкѣ : чтѣ сѣ єсть, єже глагѣлетз, вмáлѣ ; не вѣмѣ, чтѣ глагѣлетз.

д. Разсмѣ же ѿсз, ѿкв хотѧхс єгѣ вопрошáтн, ѿ речѣ ѿмз : ѿ сѣмз ли стáзáетєсá мєждѣ сѣбѣю, ѿкв рѣхз : вмáлѣ, ѿ не вѣднтє менѣ : ѿ пáкн вмáлѣ, ѿ оўзрнтє мѧ ;

к. Амѣнѣ амѣнѣ глагѣлю вáмз, ѿкв воспáлчєтєсá ѿ

5. А сега отхождамъ при тогозъ който мя е проводилъ, и никой отъ васъ мя не пыта : Къдѣ отхождашь ?

6. Но понеже ви исказахъ това, скърбъ изпълни сърдцата ви.

7. А пакъ азъ истинѣ-тъ ви казувамъ ; за васъ е по добръ да отидѣ азъ ; защото ако не отидѣ азъ, Утѣшителъ-тъ нѣма да дойде на васъ ; но ако отидѣ, ще ви го проводѣ :

8. И той кога дойде, ще изблчи свѣтъ-тъ за грѣхъ, и за правдѣ, и за съдбѣ :

9. За грѣхъ, защото не вѣруватъ въ мене ;

10. А за правдѣ, защото отхождамъ при Отца си, и нѣма вече да мя виждате ;

11. А за съдбѣ, защото князь-тъ на тойзи свѣтъ е осъденъ.

12. Много още имамъ да ви рекъ, но сега не можете да носите.

13. А кога дойде онзи, Духъ-тъ на истинѣ-тъ, ще ви настави на всякъ истинѣ ; защото нѣма да говори отъ себе си, но каквото чуе ще говори, и ще ви извѣсти това що има да бѣде.

14. Той ще мене да прослави, защото отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.

15. Всичко що има Отецъ, мое е : за това рѣкохъ, че отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.

16. *Още* малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ малко и ще мя видите ; защото азъ при Отца отхождамъ.

17. Тогази *никои* отъ ученицы-тъ му подумахъ помежду си : Що е това, което ни казува : *Още* малко, и нѣма да мя виждате ; и пакъ малко, и ще мя видите ; и *това*, че азъ при Отца отхождамъ ?

18. И говорихъ : Що е това, което казува, малко ? не знаемъ що дума.

19. И разумѣ Исусъ че щѣхъ да го пытать, и рече имъ : За това ли разыскувате помежду си, дѣто рѣкохъ ; Малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ малко, и ще мя видите ?

20. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че вы ще възплачете и ще

возрыдѣте вы, а миръ возрадуется : вы же печальни бѣдете, но печаль ваша въ радость бѣдетъ.

ка. Женѣ егда раждѣетъ, скорбь имать, ѿкъ прїиде годъ ела : егда же родитъ отроча, котомъ не помнитъ скорби за радость, ѿкъ родиша человекъ въ миръ.

кв. И вы же печаль имате оуѣкъ нынѣ : пакы же оузрю вы, и возрадуется сердце ваше, и радости вашей никтоже возметъ ѿ васъ.

кг. И въ той день менѣ не воспросите ничесѡже. Имѣнь амѣнь глаголю вамъ, ѿкъ елика ѡце Chesъ просите ѿ Оца во имя моѣ, дастъ вамъ.

кд. Доселѣ не просите ничесѡже во имя моѣ : просите, и прїимете, да радость ваша исполнена бѣдетъ.

ке. Сїа въ прѣтчахъ глаголахъ вамъ : но прїидетъ часъ, егда котомъ въ прѣтчахъ не глаголю вамъ, но ѿвѣ ѿ Оца въ возвѣщѣиѣ вамъ.

кс. Въ той день во имя моѣ воспросите : и не глаголю вамъ, ѿкъ азъ оумолю Оца ѿ васъ :

кз. Самъ бо Оцъ любитъ вы, ѿкъ вы менѣ возлюбисте, и вѣривасте, ѿкъ азъ ѿ Бга изыдохъ.

кн. Изыдохъ ѿ Оца, и прїидохъ въ миръ : и пакы вста-
вляю миръ, и идѣ ко Оцѣ.

ко. Глаголаша емѣ оученицы егѡ : се нынѣ не ѡбинѣса глаголеши, а прѣтчи никоеѡже не глаголеши.

л. Нынѣ вѣмы, ѿкъ вѣси всѣ, и не трѣвзеша, да кто тѣ вопрошѣетъ : ѿ семъ вѣрзешъ, ѿкъ ѿ Бга изшѣлъ еси.

ла. Овѣща имъ Исъ : нынѣ ли вѣрзете ;

лв. Се градѣтъ часъ, и нынѣ прїиде, да разыдетеса кїйждо во своѣ, и менѣ единаго ѡставите : и нѣсмь едина, ѿкъ Оцъ со мною есть.

лг. Сїа глаголахъ вамъ, да во мнѣ миръ имате. въ мирѣ скорбни бѣдете : но держайте, ѿкъ азъ повѣдихъ миръ.

възрыдаете, а свѣтъ-тъ ще ся възрадува, и вы ще бѣдете наскърбени, но скърбь-та ви ще ся промѣни на радость.

21. Жена кога ражда, на скърбь е, защото е дошелъ часъ-тъ ѝ; а кога роди дѣте-то, не помни вече тѣж-тъж си, поради радость-тъж че ся е родилъ человекъ на свѣтъ-тъ.

22. Така и вы сега скърбь имате; но азъ пакъ ще вы видѣмъ, и ще ся възрадува сърдце-то ви, и радость-тъж ви никой нѣма да отнеме отъ васъ.

23. И въ оный день нѣма да поискате отъ мене нищо. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че всичко каквото попросите отъ Отца въ мое име, ще ви даде.

24. До нынѣ не сте попросили нищо въ мое име; просѣте и ще получите, за да бѣде радость-та ви пълна.

25. Това ви говорихъ съ притчы; но настава часъ, когато нѣма вече съ притчы да ви говорѣмъ, но явно ще ви извѣстѣмъ за Отца.

26. Въ оный день ще попросите въ мое име; и не ви казувамъ, че азъ ще умолю Отца за васъ;

27. Защото самъ си Отецъ вы любите, понеже мене възлюбихте, и повѣрувахте че азъ отъ Бога излѣзохъ.

28. Излѣзохъ отъ Отца, и дойдохъ на свѣтъ-тъ, и пакъ оставямъ свѣтъ-тъ и при Отца отхождамъ.

29. Казувать му ученици-тъ неговии: Ето сега явно говоришь и не казувашъ никоимъ притчѣ.

30. Сега познаваме че всичко знаешь, и нѣмашъ пуждѣ да ты пыта нѣкой. По това вѣруваме че отъ Бога си излѣзълъ.

31. Отговори имъ Исусъ: Сега ли вѣрувате?

32. Ето настанува часъ, и дошелъ е вече, да ся разидете всякой на мѣсто-то си, и мене самичькъ да оставите; но не съмъ самъ си, защото и Отецъ е съ мене.

33. Това ви казахъ, за да имате миръ въ мене. Въ свѣтъ-тъ скърбь ще имате; но държайте, азъ побѣдихъ свѣтъ-тъ.

ГЛАВА 31.

а. Сїа глагола Іисз, и возведе Очи свои на небо, и рече: Оче, прииде час: прослави Сїа твоего, да и Сїз твой прославитз тл:

б. Икоже далз еси емз власть всакїа плоти, да всако еже далз еси емз, дастз имз животз вѣчный.

в. Се же есть животз вѣчный, да знаютз тебе единого истиннаго Бга, и егоже послалз еси Іисз Хр҃та.

г. Яз прославихз тл на земли, дѣло совершихз, еже далз еси миѣ да сотворю.

д. И нынѣ прослави ма ты, Оче, оу тебе самагw славою, юже имѣхз оу тебе прежде мирз не бысть.

е. Ивихз има твоє человекwмz, ихже далз еси миѣ w мира: твой вѣша, и миѣ ихз далз еси: и слово твоє сохраниша.

ж. Нынѣ разсмѣша, їакw всл, емїка далз еси миѣ, w тебе сѣть:

и. Ѓкw глаголы, ихже далз еси миѣ, дахз имз: и тїи прїаша, и разсмѣша воистиннз, їакw w тебе їзыдохз, и вѣроваша, їакw ты ма послалз еси.

к. Яз w сихз молю, не w всемz мирѣ молю, но w тѣхз, ихже далз еси миѣ, їакw твой сѣть.

л. И ма всл твоа сѣть, и твоа ма: и прославихса вз нихз.

м. И котмз нѣсмь вз мирѣ, и сїи вз мирѣ сѣть, и аз кз тебѣ градѣ. Оче сѣий, соблюди ихз во има твоє, ихже далз еси миѣ, да бѣдстз едино, їкоже и мы.

н. Эгда бѣхз сз ними вз мирѣ, аз соблюдахз ихз во има твоє: ихже далз еси миѣ, сохранихз, и никтоже w нихз погїке, токmw синыхз погїбельный, да свѣдетса писанїе.

о. Нынѣ же кз тебѣ градѣ, и сїа глаголю вз мирѣ, да имстз радость мою исполненз вз себѣ.

ГЛАВА 17.

1. Това изговори Исусъ, и възведе очи-тъ си на небе-то, и рече: Отче, дойде часъ-тъ, прослави Сына си, да тя прослави и Сынъ ти.

2. Както си му далъ власть надъ всякъ плътъ, да даде животъ вѣченъ на всички които си му далъ.

3. А това е животъ вѣчный, дѣто да познаѣтъ тебе единаго истиннаго Бога, и Исуса Христа когото си проводилъ.

4. Азъ тя прославихъ на земя-тъ; свършихъ работъ-тъ които ми даде да върши.

5. И нынѣ прослави мя ты, Отче, у самага тебе, съсъ славъ-тъ които имахъ у тебе прѣди създаніе міра.

6. Изявихъ име-то ти на тия челоуѣцы, които ми даде отъ свѣтъ-тъ. Твои бѣхъ, и даде ги на мене, и твое-то слово удър-жахъ.

7. Сега познахъ че всичко що ми си далъ отъ тебе е;

8. Защото словеса-та които ми даде ты, дадохъ ги на тѣхъ; и тѣ пріяхъ, и познахъ наистинъ че отъ тебе излѣзохъ, и повѣру-вахъ че ты си мя проводилъ.

9. Азъ за тѣхъ ся моля; не ся моля за свѣтъ-тъ, но за тѣзи които ми даде ты, защото сѣ твои.

10. И всичко мое твое е, и твое-то мое, и прославихъ ся въ тѣхъ.

11. И не съмъ вече на свѣтъ-тъ, но тѣ сѣ на свѣтъ-тъ, и азъ идъ при тебе. Отче святой, упаци ги въ име-то си, тия които ми даде, за да бѣдѣтъ едно, както нынѣ.

12. Когато бѣхъ съ тѣхъ на свѣтъ-тъ, азъ ги пазахъ въ твое-то име: *тъзи* които ми даде упацихъ, и ни единъ отъ тѣхъ не погынѣ, тъкмо сынъ погыбелный, за да ся испълни писаніе-то.

13. А сега при тебе идъ, и това *додѣ съмъ* на свѣтъ-тъ казу-вамъ, за да иматъ мои-тъ радость пълнѣ въ себе си.

дї. Яъз дѧхъ ѱмъ слово твоѡ, ѡ мїръ возненавїдѣ ѡхъ, ѡкѡ не сѣтъ ѡ мїра, ѡкоже ѡ яъз ѡ мїра нѣсмь.

еї. Не молю, да вѡзмешѡ ѡхъ ѡ мїра, но да соблюдѣши ѡхъ ѡ непрїязни.

еї. ѿ мїра не сѣтъ, ѡкоже ѡ яъз ѡ мїра нѣсмь.

зї. Свѧтї ѡхъ во ѡстинѡ твою: слово твоѡ ѡстина ѣсть.

її. Якоже менѡ послѧлъ єсї въ мїръ, ѡ яъз послѧхъ ѡхъ въ мїръ.

дї. И за нїхъ яъз свѧщѡ себѡ, да ѡ тїн бѣдѧтъ свѧщѣни во ѡстинѡ.

к. Не ѡ сїхъ же молю тѡкмѡ, но ѡ ѡ вѣрѡющїхъ словесѡ ѡхъ рѧди въ мѧ:

ка. Да всї єдино бѣдѧтъ: ѡкоже ты, ѿче, во мнѣ, ѡ яъз въ тебѣ, да ѡ тїн въ нѧсъ єдино бѣдѧтъ: да ѡ мїръ вѣрѡ ѡметъ, ѡкѡ ты мѧ послѧлъ єсї.

кв. И яъз слѧвѡ, юже дѧлъ єсї мнѣ, дѧхъ ѱмъ: да бѣдѧтъ єдино, ѡкоже мѡ єдино єсмь.

кг. Яъз въ нїхъ, ѡ ты во мнѣ: да бѣдѧтъ совершѣни во єдино, ѡ да разсмѣетъ мїръ, ѡкѡ ты мѧ послѧлъ єсї, ѡ возлюбїлъ єсї ѡхъ, ѡкоже менѡ возлюбїлъ єсї.

кд. ѿче, ѡхъ же дѧлъ єсї мнѣ, хощѡ, да ѡдѣже єсмь яъз, ѡ тїн бѣдѧтъ со мною: да вїдатъ слѧвѡ мою, юже дѧлъ єсї мнѣ, ѡкѡ возлюбїлъ мѧ єсї прѣжде сложѣнїѧ мїра.

ке. ѿче прѧведный, ѡ мїръ тебѡ не познѧ, яъз же тѧ познѧхъ, ѡ сїн познѧша, ѡкѡ ты мѧ послѧлъ єсї:

кз. И сказѧхъ ѱмъ ѡма твоѡ, ѡ скажѡ: да любь, єюже мѧ єсї возлюбїлъ, въ нїхъ бѣдетъ, ѡ яъз въ нїхъ.

ГЛАВѦ ѱ.

а. И сїѧ рѣкъ ѡсѡ, ѡзыде со оученикї своїми на ѡнъполъ потѡка Кѣдрска, ѡдѣже бѣ вертоградъ, въ ѡнъже внїде сѧмъ ѡ оученицѡ єгѡ.

14. Азъ имъ дадохъ слово-то твое, и свѣтъ-тъ гы възненавидѣ, защото не сж отъ свѣтъ-тъ, както азъ не съмь отъ свѣтъ-тъ.

15. Не ся молиж да гы земешъ отъ свѣтъ-тъ, но да гы упазишь отъ лукаваго.

16. Отъ свѣтъ-тъ не сж, както и азъ не съмь отъ свѣтъ-тъ.

17. Освяти гы чрѣвъ твоиж-тъ истинж; твое-то слово е истина.

18. Както ты проводи мене на свѣтъ-тъ, и азъ проводихъ тѣхъ на свѣтъ-тъ;

19. И за тѣхъ азъ освятавамъ себе си, да бждятъ и тѣ освятени чрѣвъ истинж-тъ.

20. И не само за тѣхъ ся молиж, но и за онѣзи които чрѣвъ тѣхно-то слово ще повѣруватъ въ мене;

21. Да бждятъ всички едно; както ты, Отче, си въ мене, и азъ въ тебе, да бждятъ и тѣ въ насъ едно; за да повѣрува свѣтъ-тъ че ты си мя проводилъ.

22. И азъ славж-тъ койкто ми даде, дадохъ ихъ тѣмъ; да бждятъ едно, както смы ный едно:

23. Азъ въ тѣхъ, и ты въ мене; да бждятъ съвършенни въ едно, и да разбере свѣтъ-тъ че ты си мя проводилъ, и възлюбилъ си гы, както си възлюбилъ мене.

24. Отче, тѣзи които си ми далъ, искамъ дѣто съмь азъ, да бждятъ и тѣ съ мене; за да гледатъ славж-тъ моиж, койкто ми си далъ, защото си мя възлюбилъ прѣди създаване мѣра.

25. Отче праведный, свѣтъ-тъ не тя е позналъ, но азъ тя познахъ, и тѣ познахъ че ты си мя проводилъ.

26. И явихъ имъ твое-то име, и ще явиж, да бжде въ тѣхъ любовь-та съ койкто си мя възлюбилъ, и азъ въ тѣхъ.

ГЛАВА 18.

1. Това като рече Исусъ, излѣзе съ ученицы-тъ си отвѣдь потокъ-тъ Кедронъ, дѣто имаше градина, въ койкто влѣзе той и ученици-тъ му.

Ѣ. Вѣдаше же Ісѡда предааи ѡго мѣсто: ѡкѡ множицею собирашесѡ Іисѡ тѣ со оученики своими.

Г. Ісѡда оубо пріемѡ спѡсѡ, ѡ ѡ архіерей ѡ фарісеѡ слѡгѡ, пріиде тамѡ со свѣтила ѡ свѣщамѡ ѡ орѡжїи.

Д. Іисѡ же вѣдый всѡ градѡиал нашь, ѡзшедѡ рече ѡмѡ: когѡ ѡщите;

Е. ѡвѣщаша емѡ: Іисѡ Назврѡ. глагола ѡмѡ Іисѡ: ѡзѡ емѡ. стоаше же ѡ Ісѡда, ѡже предааше ѡго, сѡ нимѡ.

Є. Єсѡда же рече ѡмѡ: ѡзѡ емѡ, ѡдоша вспѡть, ѡ падоша на землѡ.

З. Паки оубо вопросѡ ѡхѡ (Іисѡ): когѡ ѡщите; Оѡи же рѣша: Іисѡ Назврѡ.

И. ѡвѣщѡ Іисѡ: рѣхѡ вамѡ, ѡкѡ ѡзѡ емѡ. ѡще оубо мене ѡщите, ѡставите сѡхѡ ѡтѡ:

К. Да свѣдетсѡ слѡво, ѡже рече, ѡкѡ ѡхѡже далѡ емѡ мѡѣ, не погсѡвѡхѡ ѡ нѡхѡ никогѡже.

Г. Сѡмѡнѡ же Петрѡ ѡмый нѡжѡ, ѡзвлекѡ ѡго, ѡ оудари архіерѡва раба, ѡ оубѣза емѡ оубо деснѡе. вѣ же ѡмѡ рабѡ Малѡхѡ.

Дѡ. Рече оубо Іисѡ Петрѡви: вонѡи нѡжѡ вѡ нѡжницѡ. чашѡ, ѡже далѡ мѡѣ ѡубѡ, не ѡмамѡ ли пѡтѡ емѡ;

Еѡ. Сѡира же ѡ тысѡщѡникѡ ѡ слѡгѡ Ісѡдейскѡа ѡша Іисѡ, ѡ свѡзѡша ѡго,

Гѡ. ѡ ведѡша ѡго ко ѡниѡ пѡрѡвѡе: вѣ ко тѡсть Каїѡфѡ, ѡже вѣ архіерей лѣтѡ томѡ.

Дѡ. Вѣ же Каїѡфа далѡ советѡ Ісѡдемѡ, ѡкѡ оубо емѡ емѡ єдиноѡ чѡлѡвѡкѡ оубрѡети за люди.

Еѡ. По Іисѡ же ѡдалѡ Сѡмѡнѡ Петрѡ, ѡ дрѡгѡи оученикѡ: оученикѡ же тѡи вѣ зѡнаемѡ архіерѡви, ѡ вѡиде со Іисѡмѡ во двѡрѡ архіерѡвѡ.

Єѡ. Петрѡ же стоаше при двѡрѡхѡ вѡнѡ. ѡзиде оубо оученикѡ тѡи, ѡже вѣ зѡнаемѡ архіерѡви, ѡ рече двѡрѡницѡ, ѡ введе Петрѡ.

2. А Иуда който го прѣдаваше, знаеше това мѣсто, защото много пѣти ся събираше Исусъ тамъ съ ученицы-тѣ си.

3. И тѣй Иуда като зѣ единъ пѣлкъ и слугы отъ първосвященницы-тѣ и Фарисей-тѣ, дойде тамо съ фенеры и свѣщи и оржѣя.

4. А Исусъ понеже знаеше всичко що имаше да дойде връхъ него, излѣзе, и рече имъ : Кого търсите ?

5. Отговорихъ му : Исуса Назорянина. Казува имъ Исусъ : Азъ съмъ. Съ тѣхъ стояше и Иуда, който го прѣдаваше.

6. И като имъ каза : Азъ съмъ ; подрѣшихъхъ ся назадъ, и паднѣхъ на земѣ-тѣ.

7. И пакъ гы попыта : Кого търсите ? А тѣ рекохъ, Исуса Назорянина.

8. Отговори Исусъ : Рѣкохъ ви че съмъ азъ : и тѣй ако мене търсите, оставѣте тѣзи да си идѣтъ ;

9. За да ся сбѣде дума-та която рече : Отъ тѣзи конто ми си далъ не изгубихъ никого.

10. А Симонъ Петръ който имаше ножъ, измѣкнѣ го, и удари слугѣ-тѣ първосвященниковъ, и отсѣче му десно-то ухо : а на слугѣ-тѣ име-то бѣше Малхъ.

11. Тогазъ рече Исусъ на Петра : Турп ножъ-тѣ си въ ножницѣ-тѣ. Чашѣ-тѣ който ми даде Отець ми да ѣмъ не пѣмъ ли ?

12. И тѣй пѣлкъ-тѣ и тысящникъ-тѣ и слугы-тѣ Иудейскы уловихъ Исуса и вързахъ го,

13. И заведохъ го първо при Аннѣ ; защото бѣше тестъ на Каиафа, който бѣше първосвященникъ прѣзъ неѣкъ години.

14. А Каиафа бѣше тойзи който бѣ далъ свѣѣтъ на Иудей-тѣ, че е по добръ да загине единъ человекъ за народъ-тѣ.

15. И слѣдъ Исуса идѣше Симонъ Петръ, и другый-тѣ ученикъ ; и тойзи ученикъ бѣше познатъ на първосвященника, и влѣзе съ Исуса въ дворъ-тѣ първосвященниковъ.

16. А Петръ стояше внѣ до врата-та. И тѣй излѣзе другый-тѣ ученикъ, който бѣше познатъ на първосвященника, и каза на вратаркѣ-тѣ, и въведе Петра.

џі. Глагола же раба двѣрница Петрови : Еда ѱ ты оученикъ еси человекка сегѡ ; глагола Оиъ : нѣсмь.

ѱі. Стоахъ же раби ѱ слуги Огнь сотворше, ѱкв зима вѣ, ѱ грѣахъса : вѣ же съ ними Пѣтръ стоа ѱ грѣаса.

ѡі. Архїерей же вопроси Іиса ѡ оученицѣхъ егѡ, ѱ ѡ оучении егѡ.

ѡ. Ѡвѣща емѡ Іисъ : ѡъ не ѡбнигаса глаголахъ мїръ : ѡъ всегда оучахъ на сонмищихъ ѱ въ цркви, ѱ дѣже всегда ѱдѣе снѣмлютса, ѱ таи не глаголахъ ничесѡже.

ѡа. Чтѡ ма вопрошаеш ; вопроси слышавшихъ, чтѡ глаголахъ ѱмъ : се сїн вѣдѡтъ, ѱже рѣхъ ѡъ.

ѡв. Сїа же рѣкъш емѡ, едїиъ ѡ предстоащихъ слугъ оудари въ ланитъ Іиса, рѣкъ : такъ ли ѡвѣщаваша архїерѣови ;

ѡг. Ѡвѣща емѡ Іисъ : ѡще саѣ глаголахъ, свидѣтельствѡи ѡ саѣ : ѡще ли доврѣ, чтѡ ма вїеши ;

ѡд. Посла же егѡ Іанна свазаннаго къ Каїафѣ архїерѣови.

ѡе. Бѣ же Сїмѡиъ Пѣтръ стоа ѱ грѣаса. рѣша же емѡ : еда ѱ ты ѡ оученикъ егѡ еси ; Оиъ же ѡвѣржеса, ѱ речѣ : нѣсмь.

ѡс. Глагола едїиъ ѡ рабъ архїерѣовыхъ, южика сїи, емѡже Пѣтръ оурѣза оухо : не ѡъ ли та видѣхъ въ вертоградѣ съ нимъ ;

ѡз. Паки оубв Пѣтръ ѡвѣржеса, ѱ авїе пѣтель возгласи.

ѡи. Ведѡша же Іиса ѡ Каїафы въ претѡръ. вѣ же оутро : ѱ тїи не внидѡша въ претѡръ, да не ѡсквернатса, но да гадѡтъ пасхъ.

ѡо. Изыде же Пїлатъ къ нимъ вѡиъ, ѱ речѣ : кѡю рѣчь принѡсите на человекка сегѡ ;

ѡ. Ѡвѣщаша ѱ рѣша емѡ : ѡще не бы былъ сїи слѡдѣи. не выхомъ предали егѡ тебѣ.

17. И казува слугиня-та вратарка на Петра : Да не си и ты отъ ученицы-тъ на тогози человекъ ? Казува той : Не съмъ.

18. И стояхъ раби-тъ и слугы-тъ, които бѣхъ наклали огнь, защото бѣше студено, и ся грѣяхъ ; съ тѣхъ стояше и Петръ и ся грѣяше.

19. А първосвященникъ-тъ попыта Исуса за ученицы-тъ му и за учение-то му.

20. Отговори му Исусъ : Азъ явно говорихъ на свѣтъ-тъ ; азъ всякога поучавахъ въ съборище-то и въ храмъ-тъ, дѣто Иудеи-тъ ся събиратъ вынѣгы, и нищо не съмъ говорилъ на скрито.

21. Що пыташь мене ? пытай които съ мя чули, какво имъ съмъ говорилъ ; ето, тѣ знаѣтъ що съмъ азъ реклъ.

22. А когато рече това, единъ отъ слугы-тъ който стояше близу удари плесницѣ на Исуса и рече : Така ли отговаряшь първосвященнику ?

23. Отговори му Исусъ : Ако съмъ злъ продумалъ свидѣтельствувай за зло-то ; ако ли добръ, защо мя биешь ?

24. И проводилъ го бѣ Анна вързанъ при първосвященника Каиафѣ.

25. А Симонъ Петръ стояше и грѣяше ся ; и рекохъ му : Да не бѣдеш и ты отъ неговы-тъ ученицы ? Отрече ся той и рече : Не съмъ.

26. Казува единъ отъ рабы-тъ първосвященниковы, който бѣше роднина на оногозь, комуто Петръ отсѣче ухо-то : Не тя ли видѣхъ азъ въ градинѣ-тѣ съ него ?

27. И Петръ пакъ ся отрече, и тозь часъ пѣтель-тъ попѣ.

28. Тогазь заведохъ Исуса отъ Каиафѣ въ преторіѣ-тѣ ; а бѣше сутрина, и тѣ не влѣзохъ въ преторіѣ-тѣ, да ся не осквернятъ, но да ядѣтъ пасхѣ-тѣ.

29. За то излѣзе Пилатъ при тѣхъ и рече : Какво обвинение наносите връхъ тогозь человекъ ?

30. Отвѣщахъ и рекохъ му : Той ако да не бѣ злодѣецъ не быхмы го прѣдали на тебе.

лѧ. Речѣ же ѿмъ Пѣлатъ: понмѣте ѣгò вѣ, ѿ по законѣс вашемъс сздѣте ѣмъ. рѣша же ѣмъ Ісдѣе: нѧмъ не достòнтъ оубѣѣти никогòже:

лѡ. Да слòво Іисово сздѣтса, ѣже речѣ, назнѧменса, коѣю смѣртїю хотѧше оумрѣти.

лѧ. Внѣде оубо пакѣ Пѣлатъ въ претѡръ, ѿ пригласѣ Іиса, ѿ речѣ ѣмъ: ты ли ѣси царь Ісдѣеѣс;

лѡ. Ѡвѣща ѣмъ Іисъ: ѡ севѣ ли ты сѣ глагòлешѣ, ѿли ѿнѣи текѣ рекòша ѡ мнѣ;

лѧ. Ѡвѣща Пѣлатъ: ѣдѧ ѡзъ жидовѣнъ ѣсмъ; родъ твоѣ ѿ дрѣтерѣе предѧша тѧ мнѣ: что ѣси сотворѣлъ;

лѡ. Ѡвѣща Іисъ: царство моѣ нѣсть ѡ мѣра севѡ: ѡще ѡ мѣра севѡ вѣло вѣ царство моѣ, слагѣи моѣ оубо подви-зѧнса вѣша, да не предѧнъ вѣхъ вѣлъ Ісдѣемъ: нынѣ же царство моѣ нѣсть ѡсѡдѧс.

лѡ. Речѣ же ѣмъ Пѣлатъ: оубо царь ли ѣси ты; ѡвѣща Іисъ: ты глагòлешѣ, ѡкѡ царь ѣсмъ ѡзъ. ѡзъ на сѣ родѣхса, ѿ на сѣ прѣидòхъ въ мѣръ, да свидѣтельствѡю ѿстинѣс. ѿ всѧкъ, ѿже ѣсть ѡ ѿстинны, послѧшлетъ гласа моегѡ.

лѣ. Глагòла ѣмъ Пѣлатъ: что ѣсть ѿстина; ѿ сѣ рѣкъ, пакѣ ѿзыде ко Ісдѣемъ, ѿ глагòла ѿмъ: ѡзъ инедѣнныа вѣнѣ ѡвѣртѧю въ нѣмъ.

лѡ. Ёсть же обѣчѧѣ вѧмъ да ѣдѣнаго вѧмъ ѡпсѣшѣ на пѧсхъ: хотѣте ли оубо, да ѡпсѣшѣ вѧмъ царѧ Ісдѣеѣска;

лѣ. Возопѣша же пакѣ всѣ, глагòлюще: не севò, но Варѧвѡс. бѣ же Варѧвѡ разбòѣннѣс.

ГЛАВѢ 31.

лѧ. Тогда оубо Пѣлатъ поѧтъ Іиса, ѿ вѣ ѣгò.

лѡ. Пѣ вòннѣ сплѣтше вѣкнѣцъ ѡ терѣнѧ, возложиша ѣмъ на главѣ, ѿ въ рѣзъ вагрѧнѣс ѡблекòша ѣгò,

31. А Пилать имъ рече : Земѣте го вы и по закону вашему сждѣте го. Рекохъ му Иудей-тѣ : Намъ не ни е простено да убиѣмъ никого :

32. За да ся сбѣде рѣчь-та Иисусова, коѣто рече, като назначаваше съ каквѣ смърть имаше да умре.

33. И тѣй Пилать влѣзе пакъ въ преторіѣ-тѣ, и повыка Иисуса и рече му : Ты ли си царь Иудейскій ?

34. Отговори му Иисусъ : Отъ самосебе си ли казувашъ ты това, или други ти рекохъ за мене ?

35. Отговори Пилать : Че азъ Иудеинъ ли съмъ ? твой-тѣ народъ и первосвященници-тѣ прѣдадохъ ти на мене ; що си сторилъ ?

36. Отговори Иисусъ : Мое-то царство не е отъ тойзи свѣтъ ; ако да бѣше царство-то ми отъ тойзи свѣтъ, слугы-тѣ ми борили ся бы да не бѣдѣ прѣдаденъ на Иудей-тѣ. А сега царство-то ми не е отъ тука.

37. А Пилать му рече : И тѣй ты *сега* царь ли си ? Отговори Иисусъ : Ты *право* казувашъ че азъ съмъ царь. Азъ за това ся родихъ, и за това дойдохъ на тойзи свѣтъ, да свидѣлствувамъ истинѣ-тѣ. Всякой който е отъ истинѣ-тѣ, слуша гласъ-тѣ ми.

38. Казува му Пилать : Що е истина ? и щомъ рече това излѣзе пакъ при Иудей-тѣ, и казува имъ : Азъ не намѣрувамъ ни едижъ вишъ въ него.

39. А у васъ има обычай, да ви пушамъ одного по пасхѣ-тѣ : рачите ли да ви пуся царь-тѣ Иудейскій ?

40. Тогазъ пакъ извикахъ всичкы-тѣ, и казувахъ : Не него, но Варава. А Варава бѣше разбойникъ.

ГЛАВА 19.

1. Тогазъ Пилать зѣ Иисуса и *го* бы.

2. И воини-тѣ исплетохъ вѣнецъ отъ трѣшѣ, възложихъ *го* на главѣ-тѣ му, и облѣкохъ му багрянѣ дрехѣ,

҃. И глаголахъ : радѣйся, црѣю Ісудейскій : и бѣахъ егò по ланїтома.

д. Изыде оубо пакн вонз Пїлатъ, и глагола имъ : сє извождѣ егò вамъ вонз, да разсмѣете, іакъ въз нємъ нїєдїныа вниы ѡбрѣтаю.

є. Изыде же вонз Іисъ, носѣ терновєнз вѣнєцъ и багранъ рїзъ, и глагола имъ : сє чєловѣкъ.

є. Егда же видѣша егò архїерее и савгн, возопїша, глаголюще : распнї, распнї егò. глагола имъ Пїлатъ : понмїте егò вы, и распнїте : азъ ко не ѡбрѣтаю въз нємъ вниы.

з. Ѡвѣщаша ємъ Ісудее : мы законъ имамы, и по законъ нашємъ долженъ єсть оумрєти, іакъ сєбє Сїа Бжїа сотвори.

и. Егда оубо слыша Пїлатъ сїє слòво, пачє оубоася.

д. И вииде въз прєтвѣръ пакн, и глагола Іисови : ѡкъздъ єси ты ; Іисъ же ѡвѣта не дадє ємъ.

ї. Глагола же ємъ Пїлатъ : мнѣ ли не глаголєши ; не вѣси ли, іакъ власть имамъ распѣти тѣ, и власть имамъ псѣтити тѣ ;

д. Ѡвѣщѣа Іисъ : не имашн власти нїєдїныа на мнѣ, ѡцє не вы ти данò свыше : сєгò ради прєдавїи мѣ тебѣ вòлїи грѣхъ имать.

є. Ѡ сєгò искѣше Пїлатъ псѣтити егò. Ісудее же вопїахъ, глаголюще : ѡцє сєгò псѣтїши, итѣси дрѣгъ Кєсарєвъ. всѣкъ, иже царѣ сєбє творїтъ, протївїтєся Кєсарю.

҃. Пїлатъ оубо слышавъ сїє слòво, иъведє вонз Іиса, и сѣде на сздиши, на мѣстѣ глаголемѣмъ Лїоострѡтòнъ, єврєйскїи же Гаввѣла.

д. Бѣ же патòкъ пасѣѣ, часъ же іакъ шєстьїи : и глагола Ісудєемъ : сє царь вашъ.

є. Снїи же вопїахъ : возмї, возмї, распнї егò. глагола имъ Пїлатъ : царѣ ли вашєго распнї ; ѡвѣщаша архїерее : не имамы царѣ, тòкмъ Кєсарѣ.

3. И казувахъ: Радуйся, царю Іудейскій; и удрахъ му плесницы.

4. И излѣзе Пилать пакъ вѣнъ, и казува имъ: Ето, извождамъ ви го вѣнъ, да познаете че ни едикъ виѣж не намѣрувамъ въ него.

5. Тогова излѣзе Исусъ вѣнъ, и носяше трѣнени-тъ вѣнецъ и багрянъ-тъ дрехъ. И казува имъ *Пилатъ*: Ето человекъ-тъ.

6. А първосвященници-тъ и слугы-тъ щомъ го видѣхъ, извикахъ и казувахъ: Распи го, распи го. Казува имъ Пилать: Земѣте го вы, и распиѣте го, защото азъ не намѣрувамъ виѣж въ него.

7. Отговорихъ му Іуден-тъ: Ный законъ имамы, и по нашій-тъ законъ трѣба да умре; защото направи себе си Сынъ Божій.

8. А Пилать като чу тѣзи думъ, повече ся убоа.

9. И влѣзе пакъ въ преторіѣ-тъ, и казува на Исуса: Ты отъ кѣдѣ си? А Исусъ му отвѣтъ не даде.

10. Казува му Пилать: На мене ли не говоришь? Не знаеш ли че власть имамъ да тя распиѣ, и власть имамъ да тя пусгъ?

11. Отговори Исусъ: Не бы ималъ ты никакъжъ власть надъ мене, ако не бѣ ти дадено отъ горѣ; за това който мя прѣдава на тебе има по голѣмъ грѣхъ.

12. Отъ това Пилать искаше да го пусне; Іуден-тъ обаче выкахъ и казувахъ: Ако пуснешъ тогози, не си пріятель Кесаревъ: всякой който прави себе си царь, противникъ е Кесарю.

13. А Пилать, като чу тѣзи думъ, изведе Исуса вѣнъ, и сѣдиж на сѣдейскій-тъ прѣстоль, на мѣсто-то което ся казуваше камено-послано, а по Еврейскы, Гаввааа.

14. А бѣше петъкъ на пасхъ-тъ, и часъ-тъ около шесть; и казува на Іуден-тъ: Ето вашій-тъ царь.

15. А тѣ извикахъ: Махни го, махни, распи го. Казува имъ Пилать: Царя ли вашего да распиѣ? Отговорихъ първосвященници-тъ: *Ный* имамы *другий* царь освѣнь Кесаря.

᠖1. Тогдā оҹбо предадє єгò їмъ, да рāспнетса. поёмше же Іиса њ ведоша.

᠖2. Ї носā крѣтѣ своѣй, њзыде на глаголемое лѡвное мѣсто, ѣже глаголетса єврєйски, Голгѡда :

᠖3. Їдѣже пропāша єгò, њ сѣ нимъ њна двā сюдѡ њ сюдѡ, посредѣ же Іиса.

᠗1. Написā же њ тїтла Пїлатѣ, њ положї на крѣтѣ. вѣ же написано : Іисх Назварїинѣ. црѣ Іудєйскїй.

᠗. Сегѡ тїтла мнози чтоша ѡ Іудєй, їкѡ влїзѣ вѣ мѣсто града, їдѣже пропāша Іиса : њ вѣ написано єврєйски, грєчески, римски.

᠗а. Глаголахѣ оҹбо Пїлатѣ архїерее Іудєйстїн : не пишї : црѣ Іудєйскїй : но їкѡ самъ рече : црѣ єсмь Іудєйскїй.

᠗в. Овѣцā Пїлатѣ : єже писāхѣ, писāхѣ.

᠗г. Вѡини же, єгдā пропāша Іиса, прїлāша рїзы єгѡ, њ сотворїша четїри чāсти, коемѣждо вѡинѣ чāсть, њ хїтѡнѣ. вѣ же хїтѡнѣ не швєнѣ, свѣше їсткāнѣ вєсь.

᠗д. Рѣша же кѣ севѣ : не предеремъ єгѡ, но метнемъ жрєвїа ѡ немъ, комѣ вѣдетѣ : да свѣдетса писанїе, глаголющее : раздѣлиша рїзы моā севѣ, њ ѡ їматїсмѣ моєї метāша жрєвїа. вѡини оҹбо сїā сотворїша.

᠗е. Стоāхѣ же при крѣтѣ Іисовѣ Мтїи єгѡ, њ сестрā Мтїре єгѡ, Марїа Клевѡпова, њ Марїа Магдалїна.

᠗в. Іисѣ же вїдѣвѣ Мтїрь, њ оҹченикā стоāща, єгѡже люблāше, глагола Мтїри своєй : жєно, сє сынѣ твої.

᠗з. Потѡмъ глагола оҹченикѣ : сє матїи твоā. њ ѡ тогѡ часā поātѣ їѡ оҹченикѣ во своāси.

᠗и. Посемъ вѣдый Іисѣ, їкѡ всā оҹже совершїшася, да свѣдетса писанїе, глагола : жāждѣ.

᠗о. Госѣдѣ же стоāше пѡнѣ Оцта. Онї же їспѡлнївшє гѣбѣ Оцта, њ на трѡсть вѡнѣше, прїдѣша ко оҹстѡмъ єгѡ.

16. И тогазы имъ го прѣдаде, да ся распие. И зѣхъ Исуса и го закахъ.

17. И носяше кръсть-тъ си и излѣзе на мѣсто-то нарицаемо Лобно, което по Еврейскы ся казува Голгоѳа,

18. Дѣто го распяхъ, и съ него други двама, отсамъ и отсамъ, а посрѣдъ Исуса.

19. А Пилать написа и титлъ, и тури надъ кръсть-тъ. И написано бѣ, **ИСУСЪ НАЗОРЯНИНЪ ЦАРЬ ІУДЕЙСКИЙ**.

20. И тѣзи титлъ прочетохъ мнозина отъ Іудей-тъ; защото бѣше близу до градъ-тъ мѣсто-то дѣто распяхъ Исуса, и написано бѣ Еврейскы, Гръцкы и Латинскы.

21. А първосвященници-тъ Іудейскы казувахъ на Пилата : Пе дѣи писа, Царь Іудейский, но че той рече : Царь Іудейский съмь.

22. Отговори Пилать : Каквото писахъ, писахъ.

23. А войни-тъ като распяхъ Исуса, зѣхъ дрехы-тъ му, и направихъ четири дѣлове, на всякой воинъ по единъ дѣлъ, и хитонъ-тъ : а хитонъ-тъ не бѣше шитъ, но отъ горѣ до долу цѣлъ истьканъ.

24. И рекохъ си помежду си : Да го не съдирамы, но да мѣтнемъ жрѣбіе за него, кому ще бѣде ; за да ся изпълни писаніе-то що казува : Раздѣлихъ дрехы-тъ ми помежду си, и за одеждѣ-тъ ми жрѣбіе мѣтихъ. И тѣи войни-тъ това сторихъ.

25. А до кръсть-тъ Исусовъ стояхъ майка му, и на майкѣ му сестра ѳ, Марія жена-та Клеопова, и Марія Магдалина.

26. А Исусъ, като видѣ майкѣ си и ученикъ-тъ когото обычаше, че стояхъ близу, казува на майкѣ си : Жено, ето сынъ ти.

27. Послѣ казува на ученикъ-тъ : Ето майка ти. И отъ онзи часъ зѣ ѳ ученикъ-тъ у дома си.

28. Слѣдъ това като знаеше Исусъ, че всичко-то вече ся свърши, за да ся сбѣде писаніе-то, каза : Жедень съмь.

29. И тамъ имаше сложенъ съждъ пьлень съ оцетъ ; и *войнитъ* напълнихъ гѣбѣ съ оцетъ, обвихъ ѳ съ исопъ и принесохъ ѳ на уста-та му.

л. Егда же пріятъ оцетъ Іисъ, рече: совершишася. и преклонъ главъ, предаде дхъ.

ла. Ісде же, понёже патокъ бѣ, да не встанетъ на крѣтѣ тѣлеса въ свѣвѣтъ, бѣ во великъ день тоа свѣвѣты, молиша Пілата, да превіотъ гвлени ѣхъ, и вѣзмѣтъ.

лв. Пріидоша же вонни, и первомъ оубо превіша гвлени, и дргому распатомъ съ нимъ.

лг. На Іиса же пришѣдше, ѣкв видѣша егò оубже оумѣрша, не превіша емъ гленій:

лд. Но единъ ѿ воннъ копѣмъ рѣбра емъ проводѣ: и ѣвѣ изыде кровъ и вода.

ле. И видѣвый свидѣтельствова, и истинно есть свидѣтельство егво, и той вѣсть, ѣкв истинъ глаголетъ, да вы вѣрѣ имете.

лз. Быша во сѣа, да свѣдется писаніе: кость не сокршйтсѣ ѿ негво.

лз. И пакы дргое писаніе глаголетъ: возвратъ нань, егòже проводоша.

ли. По сихъ же молѣ Пілата Іуцифъ, иже ѿ Арімадеа, сынъ оученикъ Іисовъ, потаенъ же страха ради Ісдейска, да вѣзметъ тѣло Іисово: и повелѣ Пілатъ. пріиде же и вѣзтъ тѣло Іисово.

лж. Пріиде же и Никодимъ, пришѣдый ко Іисови ношю прежде, носѣ смѣшеніе смурнено и алоино, ѣкв літръ стò.

лз. Пріаста же тѣло Іисово, и вѣвѣста ѣ ризами со дрматы, ѣкоже обывай есть Ісдеммъ погребати.

ла. Бѣ же на мѣстѣ, идѣже распатсѣ, вѣртъ, и въ вѣртѣ гробъ повъ, въ немъже николѣже никтоже положенъ бѣ.

лв. Тò оубо патка ради Ісдейска, ѣкв близъ баше гробъ, положиаста Іиса.

30. И като прие Исусъ оцетъ-тъ, рече : Свърши ся : и прѣклони главѣ и прѣдаде духъ.

31. Но понеже *тогава* бѣ петъкъ, за да не останѣтъ тѣла-та на кръстъ-тъ въ сѣбботъ-тъ, (защото бѣше великъ день она сѣбота,) то Иуден-тъ молихъ Пилата, да имъ ся прѣбѣиѣтъ голени-тъ, и да ги дигнѣтъ *отъ тамо*.

32. Тогазъ дойдохъ войни-тъ, и на първий-тъ прѣбихъ голени-тъ, и на другий-тъ който бѣше распиѣтъ съ него.

33. А като дойдохъ при Исуса и го видѣхъ че е умрѣлъ вече, не му прѣбихъ голени-тъ.

34. Но единъ отъ войни-тъ прободе съ копѣ ребра-та му, и тутакси излѣзе кръвь и вода.

35. И тойзи който видѣ свидѣтельствува, и истинно е негово-то свидѣтелство, и той знае че истинъ казува, за да повѣрувате вы.

36. Защото *всичко* това станѣ, за да ся испълни писаніе-то : Кость негова не ще да ся строши.

37. И пакъ друго писаніе казува : Ще погледнѣтъ на него когото прободохъ.

38. А слѣдъ това Иосифъ отъ Аримаѣея, (който бѣше ученикъ Исусовъ, но потаенъ заради страхъ-тъ отъ Иуден-тъ), примолн ся на Пилата да земе тѣло-то Исусово ; и Пилатъ даде волѣж. И *той* дойде та дигнѣ тѣло-то Исусово.

39. Дойде още и Никодимъ, (който бѣ дохождалъ отъ най първо прѣвъ ноцъ при Исуса), и носяше едно смѣшеніе отъ смирнѣ и алой до сто литры.

40. И тѣй зѣхъ тѣло-то Исусово, и обвихъ го въ плащаницѣ съ ароматы-тъ, както е обычай на Иуден-тъ да погребаватъ.

41. И на онова мѣсто дѣто бы распятъ, имаше градина, и въ градинѣ-тъ гробъ новъ, въ който никой още не бѣ положенъ.

42. Тамо прочее положихъ Исуса, поради петъкъ-тъ на Иуден-тъ, защото бѣше близу гробъ-тъ.

ГЛАВА К.

а. Во єдинос же ѿ севѣвѣтъ Маріа Магдали́на прійде заѣтра, єще сѣшей тмѣ, на гробѣхъ: ѿ видѣ ка́мень взятъ ѿ гроба.

б. Течѣ оубо ѿ прійде къ Сі́мону Петръ ѿ къ дръгому оученику, єгоже любаше Іисъ, ѿ глагола ѿма: взаша Гда ѿ гроба, ѿ не вѣмъ, гдѣ положиша єго.

в. Изыде же Пётръ ѿ дръгій оученикъ, ѿ идѣста ко гробѣхъ.

г. Течѣста же Оба вѣспѣ: ѿ дръгій оученикъ течѣ скорѣе Петра, ѿ прійде прѣжде ко гробѣхъ.

д. ѿ прійде видѣ ризы лежѣща: Обаче не вниде.

е. Прійде же Сі́монъ Пётръ къ слѣдѣхъ єго, ѿ вниде во гробѣхъ, ѿ видѣ ризы єдины лежѣща,

ж. ѿ сдѣръ, ѿже бѣ на главѣхъ єго, не сѣ ризами лежѣшь, но Особѣ свѣтъ на єдиномъ мѣстѣ.

з. Тогда оубо вниде ѿ дръгій оученикъ, пришѣдый прѣжде ко гробѣхъ, ѿ видѣ, ѿ вѣрова.

и. Не оубо вѣдахъ писаніа, ѿкѣ подобѣтъ єму ѿз мѣртвѣхъ воскресѣти.

і. Идѣста же пакѣ къ севѣ оученика.

аі. Маріа же стоаше оубо гроба внѣ плачѣщи. ѿкоже плакашеса, прійде во гробѣхъ,

бі. ѿ видѣ двѣ Ангѣла въ бѣлыхъ ризахъ сѣдѣща, єдиного оубо главы, ѿ єдиного оубо ногѣ, идѣже бѣ лежало тѣло Іисово.

ві. ѿ глаголаста єй Она: жѣно, что плачѣши сѣ; глагола ѿма, ѿкѣ взаша Гда моего, ѿ не вѣмъ, гдѣ положиша єго.

гі. ѿ сѣа рѣкши ѿвратіса вспѣтъ, ѿ видѣ Іиса стоѣща: ѿ не вѣдаше, ѿкѣ Іисъ єсть.

ді. Глагола єй Іисъ: жѣно, что плачѣши; когдѣ ѿрѣши; Сна же мнѣши, ѿкѣ вертоградарь єсть, глагола єму: гди,

ГЛАВА 20.

1. И въ първий-тъ день на седмицѣ-тѣ Марія Магдалина идува на гробъ-тъ сутринѣ-тѣ рано, като бѣше още тъмно, и гледа камъкъ-тъ дигнѣтъ отъ гробъ-тъ.

2. Тича тогазъ и идува при Симона Петра, и при другий-тъ ученикъ когото обичаше Исусъ, и казува имъ : Дигнѣли Господа отъ гробъ-тъ, и не знаемъ дѣ сѣ го положили.

3. И тѣй Петръ и другий-тъ ученикъ излѣзохъ и отхождахъ на гробъ-тъ.

4. И тичахъ и двама-та наедно ; а другий-тъ ученикъ прѣдвари по скоро Петра, и дойде първъ на гробъ-тъ ;

5. И като надникнѣ, вижда плащаницы-тѣ сложены : но не влѣзе.

6. Слѣдъ него дойде и Симонъ Петръ, и влѣзе въ гробъ-тъ, и видѣ плащаницы-тѣ сложены,

7. И кърпѣ-тѣ, която бѣше на главѣ-тѣ му, сложена не наедно съ плащаницы-тѣ, но особно свитѣ на едно мѣсто.

8. Тогазъ влѣзе и другий-тъ ученикъ, който дойде по напрѣдъ на гробъ-тъ, и видѣ и повѣрува :

9. Защото не бѣхъ разумѣли още писаніе-то, че трѣбаше той да възкрѣсне изъ мъртвы-тѣ.

10. И върнѣхъ ся пакъ ученици-тѣ у тѣхъ си.

11. А Марія стояше до гробъ-тъ внѣ и плачаше ; и тѣй като плачаше надникнѣ въ гробъ-тъ,

12. И вижда два ангела съ бѣлы дрехы сѣднѣлы, единъ отъ кѣдѣ главѣ-тѣ, и единъ отъ кѣдѣ позѣ-тѣ, тамъ дѣто бѣ лежало тѣло-то Исусово.

13. И тѣ ѱ казувать : Жено, защо плачешъ ? Казува имъ : Защото зѣли Господа моего, и не знаѣхъ дѣ сѣ го положили.

14. И това като рече обърнѣ ся назадъ, и вижда Исуса че стои, и не знаяше че е Исусъ.

15. Казува ѱ Исусъ : Жено, защо плачешъ ? кого търсишь ? А тя понеже го имаше че е градинаринъ-тъ, казува му : Господине,

Ѥще ты еси възалх егò, повѣждь ми, гдѣ еси положиалх егò :
и Ѥзх возмò егò.

Ѥі. Глагола Ѥи Іисз : Маріе, она же ѡбръишиса глагола
емò : Раввѣни, Ѥже глаголетса, Оучителю.

Ѥіі. Глагола Ѥи Іисз : не прикасайса мнѣ, не оу бо въздохх
ко Оцѣ моему : иди же ко брати моему, и рцы имз : възхождò
ко Оцѣ моему и Оцѣ вашему, и Бг҃у моему и Бг҃у
вашему.

Ѥііі. Пріиде же Маріа Магдалина повѣдаючи оученикумз,
ѡкн видѣ Гда, и сіа рече Ѥи.

Ѥіііі. Сѡиш же позѣ, вз дѣнь той во едінш ѡ сѡбѡтѣ, и
дверемз затворѣннымз, и дѣже вѣхò оученицы егѡ собрани,
страха ради Іудейска, пріиде Іисз, и стѡ посреде, и глагола
имз : мирз вамз.

Ѥііііі. И сіе рекх, показѡ имз рѣцѣ и нозѣ и рѣбра своѡ. воз-
радовашася оубо оучицы, видѣвше Гда.

Ѥіііііі. Рече же имз Іисз пакн : мирз вамз : ѡкоже послѡ ма
Оцѣ, и Ѥзх посылаю вы.

Ѥііііііі. И сіе рекх, дшш, и глагола имз : пріиміте Дх҃а стѣ.

Ѥіііііііі. Имже ѡпсститѣ грѣхн, ѡпсстатса имз : и имже
держитѣ, держатса.

Ѥііііііііі. Фѡма же едінш ѡ обоюнадесяте, глаголемый
близиецз, не бѣ тò сз ними, егда пріиде Іисз.

Ѥіііііііііі. Глаголахò же емò дрѡзін оученицы : видѣхомз Гда.
Онз же рече имз : Ѥще не вѣжò на рѣкò егѡ ѡзвы гво-
здінныа, и вложò пѣрста моего вз ѡзвы гвоздінныа, и вложò
рѣкò мою вз рѣбра егѡ, не имò вѣры.

Ѥііііііііііі. И по днѣхò осмихз пакн вѣхò вшѣтрь оученицы егѡ,
и Фѡма сз ними. пріиде Іисз дверемз затворѣннымз, и стѡ
посреде ихз, и рече : мирз вамз.

Ѥіііііііііііі. Потомз глагола Фѡма : принесн пѣрстѣ твою сѣмю,

ако си го ты изнеслъ, кажи ми дѣ си го положилъ, и азъ ще го земъ.

16. Казува ѝ Исусъ : Маріе. Тя ся обѣриж и рече му : Раввунни ! което ся казува : Учителю.

17. Казува ѝ Исусъ : Не ся допирай до мене ; защото не съмъ възлѣзлъ още при Отца си, но иди при братія-та ми, и кажи имъ : Възлѣзувамъ при Отца моего и Отца вашего, и Бога моего и Бога вашего.

18. Идува Марія Магдалина та извѣстява на ученицы-тѣ, че видѣ Господа, и че той ѝ рече това.

19. А вечерь-тѣ на тойзи днь-първый-тѣ на седмицѣ-тѣ, когато бѣхъ и заключены врата-та дѣто ученици-тѣ бѣхъ събрани поради страхъ-тѣ отъ Иудей-тѣ, дойде Исусъ, и застанъ на срѣдъ, и казува имъ : Миръ вамъ.

20. И това като рече, показа имъ рѣцѣ-тѣ и ребра-та си. И зарадувахъ ся ученици-тѣ като видѣхъ Господа.

21. И пакъ имъ рече Исусъ : Миръ вамъ. Както мя Отець ми проводи, и азъ проваждамъ васъ.

22. И това като рече, духиъ, и казува имъ : Примѣте Духа Святаго.

23. На които простите грѣхове-тѣ, простени имъ сѣ, и на които задържите, задържани сѣ.

24. А Ѳома, единъ отъ двадесеть-тѣ, нарицаемый Близицъ, не бѣше съ тѣхъ, когато дойде Исусъ.

25. И казувахъ му други-тѣ ученици : Видѣхмы Господа. А той имъ рече : Ако не видѣхъ на рѣцѣ-тѣ му язвы-тѣ отъ гвозден-тѣ, и не турѣхъ прѣстъ-тѣ си въ язвы-тѣ на гвозден-тѣ, и не вложъ рѣкѣ-тѣ си въ ребра-та му, не ще да повѣрвамъ.

26. И подирь осмь дни, пакъ бѣхъ вхтрѣ ученици-тѣ му, и Ѳома съ тѣхъ ; идува Исусъ, като бѣхъ врата-та заключены, и застанъ на срѣдъ, и рече : Миръ вамъ.

27. Послѣ казува на Ѳомъ : Дай си тука прѣстъ-тѣ, и виждь

и виждь рѣцѣ мой : и принесѣ рѣкѣ твою, и вложи въ рѣбра моѣ : и не вѣди невѣренѣ, но вѣренѣ.

Ки. И ѡвѣща Ѡωμὰ, и рече ѣмѣ : Гдѣ мой и Бгѣ мой.

Ка. Глагола ѣмѣ Иисз : ѡкѡ видѣвѣ ма, вѣровалѣ еси : блаженѣи не видѣвшѣи, и вѣровавшѣ.

Л. Мнѡга же и ѣна знаменѣа сотвори Иисз предѣ оученикѣи своиѣи, ѡже не сѣтъ писана въ книгѣхѣ сѣхѣ.

Ла. Сѣа же писана быша, да вѣржете, ѡкѡ Иисз есть Хртѡсз Сѣхѣ Бжѣи, и да вѣржете, живѡтѣи ѣмате во ѣма егѡ.

ГЛАВА КА.

А. Посѣмѣ ѡвѣса пакѣ Иисз оученикѡмѣ своиѣмѣ, востѡвѣ ѡ мѣртвѣхѣ, на мѡри Тѣверѣадѣстѣмѣ : ѡвѣса же сѣце.

Б. Бѡхѣ вкѡпѣ Сѣмѡнѣ Пѣтрѣ, и Ѡωμὰ нарицѣмый близнецѣ, и Паданѡнѣ, ѣже вѣ ѡ Кѡны Галѣейскѣа, и сѣи Зеведѣовѣ, и ѣны ѡ оученикѣхѣ егѡ двѣ.

Г. Глагола ѣмѣ Сѣмѡнѣ Пѣтрѣ : ѡдѣ рыбы ловѣти. глаголаша ѣмѣ : ѡдемѣ и мы сѣ тобѡю. ѡзыдѡша же, и всѣдѡша лѣте въ корѡбѣ, и въ тѣ пощѣ не ѡша ничесѡже.

Д. Оутрѣ же бывшѣ, стѣа Иисз при врезѣ : не познаша же оученикѣи, ѡкѡ Иисз есть.

Е. Глагола же ѣмѣ Иисз : дѣти, едѣа чтѡ сѣдѣно ѣмате ; ѡвѣщаша ѣмѣ : ни.

Б. Онѣ же рече ѣмѣ : вверзите мрѣжѣ ѡдесѣю странѣ корѡбѣа, и ѡбращѣете. ввергѡша же и котѡмѣ не можѡхѣ привлѣщѣи еѣа ѡ множѣства рыбѣхѣ.

З. Глагола же оучѣикѣи тѡи, егѡже любѣлаше Иисз, Пѣтрѡви : Гдѣ есть. Сѣмѡнѣ же Пѣтрѣ слышавѣ, ѡкѡ Гдѣ есть, епендѣтомѣ препѡсѣса : вѣ ко нагѣ, и ввержѣса въ мѡре.

И. А дрѣзѣи оученикѣи корѡблѣемѣ прѣидѡша, не вѣша ко далѣче ѡ земѣи, но ѡкѡ двѣ стѣа лактѣи, влекѡше мрѣжѣ рыбѣхѣ.

рѣчь-тѣ ми : и дай рѣчь-тѣ си, и тури въ ребра-та ми ; и не бѣди певѣренъ, но вѣренъ.

28. И отговори Ѳома и рече му : Господь мой и Богъ мой.

29. Казува му Исусъ : Понеже мя видѣ, Ѳома, повѣрува ; Блажени които безъ да видятъ повѣрувахъ.

30. И още много други чудеса стори Исусъ прѣдъ ученицы-тѣ си, които не сѣ писаны въ тѣзи книгъ :

31. А тѣзи сѣ написаны за да повѣрувате че Исусъ е Христосъ Сынъ Божій, и като вѣрувате да имате животъ въ негово-то име.

ГЛАВА 21.

1. Подиръ това пакъ ся яви Исусъ на ученицы-тѣ си на Тиверіадско-то море, и яви имъ ся така :

2. Тамъ бѣхъ наедно Симонъ Петръ и Ѳома нарицаемый Близначецъ, и Навананлъ отъ Капъ Галилейскъ, и *сынове-тѣ* Зеведееви, и други двамина отъ ученицы-тѣ неговы.

3. Казува имъ Симонъ Петръ ; *Азъ* ще отидѣ да ловѣхъ рыбъ ; Казувать му : Ще дойдемъ и мыи съ тебе. Излѣзохъ и възлѣзохъ завчасъ на ладіѣ-тѣ, и прѣзъ онѣзи ноць не уловихъ нищо.

4. И като ся разсѣмихъ вече, застахъ Исусъ на брѣгъ-тѣ ; но ученици-тѣ не познавахъ че е той Исусъ.

5. Казува имъ Исусъ : Дѣца, имате ли нѣщо за яденіе ? Отговорихъ му : Не.

6. А той имъ рече : Хвърлѣте мрѣжъ-тѣ отдесно на ладіѣ-тѣ и ще намѣрите. И тѣи хвърлихъ, и не можахъ, вече да их привлежѣтъ отъ множество-то на рыбъ-тѣ.

7. Тогазъ онзи ученикъ когото обичаше Исусъ казува на Петра : Господь е. А Симонъ Петръ, като чу че е Господь, прѣпаса верхнѣ-тѣ си дрехъ, (защото бѣше голъ), и хвърли ся въ море-то.

8. А други-тѣ ученици дойдохъ съ ладіѣ-тѣ, (защото не бѣхъ далечъ отъ земѣ-тѣ, но колкото двѣстѣ лакти), и влачахъ мрѣжъ-тѣ съ рыбъ-тѣ.

ѡ. Ѣгда оубо ѡзлѣзѡша на зѣмлю, вѣдѣша Ѣгнь лежѡщз, ѡ рыбз на пѣмз лежѡщз, ѡ хлѣбз.

ї. (И) глагола ѡмз Іисз: принесѣте ѡ рыбз, ѡже ѡсте ѡнѣѣ.

ѡ. Влѣзз же Сѡмѡнз Пѣтрз, ѡ ѡзвлечѣ мрѣжз на зѣмлю, пѡннз велѣкнхз рыбз стѡ ѡ пѡтьдесѡтз ѡ трѣ: ѡ толѡкѡ сѡщѡмз, не прѡторжеса мрѣжа.

ѡ. Глагола ѡмз Іисз: прѣидѣте, ѡбѣдѡште. ѡн ѡдѡнз же смѣаше ѡ оубчѣнѣкз ѡстазѡтѣ Ѣгѡ, ты ктѡ Ѣсѡ; вѣдѡще, ѡкѡ Глѣ Ѣсть.

ї. Прѣиде же Іисз, ѡ прѣѡтз хлѣбз, ѡ даде ѡмз, ѡ рыбз тѡкжѡде.

ѡ. Сѣ оубжѣ трѣтѣѣ ѡвѣса Іисз оубчѣнѣкѡмз своѡмз, во-стѡвз ѡ мѣртѡвхз.

ѡ. Ѣгда же ѡбѣдѡваше, глагола Сѡмѡнз Пѣтрѡ Іисз: Сѡмѡне Іѡнннз, лѡбнши ѡн мѡ пѡче сѡхз; глагола Ѣмѡ: Ѣй Глѡ, ты вѣсѡ, ѡкѡ лѡблѡ тѡ. глагола Ѣмѡ: пасѡ ѡгнѣцы моѡ.

ѡ. Глагола Ѣмѡ пѡкн вторѡе: Сѡмѡне Іѡнннз, лѡбнши ѡн мѡ; глагола Ѣмѡ: Ѣй Глѡ, ты вѣсѡ, ѡкѡ лѡблѡ тѡ. глагола Ѣмѡ: пасѡ Ѣвцы моѡ.

ѡ. Глагола Ѣмѡ трѣтѣѣ: Сѡмѡне Іѡнннз, лѡбнши ѡн мѡ; ѡскорѣѣ же Пѣтрз, ѡкѡ речѣ Ѣмѡ трѣтѣѣ: лѡбнши ѡн мѡ; ѡ глагола Ѣмѡ: Глѡ, ты всѡ вѣсѡ: ты вѣсѡ, ѡкѡ лѡблѡ тѡ. глагола Ѣмѡ Іисз: пасѡ Ѣвцы моѡ.

ї. ѡмѡнѣ ѡмѡнѣ глаголю тебѣ: Ѣгда бѡлз Ѣсѡ ѡнз, пѡ-ѡсалса Ѣсѡ сѡмз, ѡ ходѡлз Ѣсѡ, ѡможе хотѣлз Ѣсѡ: Ѣгда же состѡрѣешнса, воздѣжешн рѡцѣ твоѡ, ѡ ѡнз тѡ пѡлшетз, ѡ ведѣтз, ѡможе не хѡщешн.

ѡ. Сѣ же речѣ, ѡзнѡменса, кѡеѡ смѣртѡѡ прѡслѡвѡтз Бгѡ. ѡ сѡ рѣкз, глагола Ѣмѡ: ѡдѡ по мнѣ.

ѡ. Ѣвѡрѡнса же Пѣтрз вѣдѣ оубчѣнѣкѡ, Ѣгѡже лѡблѡше Іисз, во слѣдз ѡдѡща, ѡже ѡ возлежѣ на вѣчернѡ на пѣрсн Ѣгѡ, ѡ речѣ: Глѡ, ктѡ Ѣсть прѣдѡдѡ тѡ;

9. И като излѣзохъ на земѣ-тѣ, гледать жаравѣ разложенѣ, и рыбѣ туренѣ на нейѣ, и хлѣбѣ.

10. Казува имъ Исусъ : Допесѣте отъ рыбы-тѣ конто уловихте сега.

11. Възлѣзе Симонъ Петръ, та извлѣче мрѣжѣ-тѣ на земѣ-тѣ, пълнѣ съ едры рыбы сто и петдесетъ и три ; и толкозь като бѣхъ, мрѣжа-та ся не съдра.

12. Казува имъ Исусъ : Елате обѣдвайте. И никой отъ ученицы-тѣ не смѣяше да го попыта : Ты кой си ? понеже знаяхъ че е Господь.

13. Идува тогазь Исусъ и зема хлѣбѣ-тѣ, и дава имъ, така и рыбѣ-тѣ.

14. Това бѣше вече третій пѣть, дѣто ся яви Исусъ на ученицы-тѣ си, отъ какъ възкрѣсиъ изъ мъртвы-тѣ.

15. А като ся наобѣдувахъ, казува Исусъ Симону Петру : Симоне Юиниъ, любишь ли мя повече отъ тыя ? Казува му : Ей, Господи, ты знаешъ че тя обычамъ. Казува му : Паси агъицы-тѣ ми.

16. Казува му пакъ вторый пѣть : Симоне Юиниъ, любишь ли мя ? Казува му : Ей, Господи, ты знаешъ че тя обычамъ. Казува му : Паси овцы-тѣ ми.

17. Казува му третій пѣть : Симоне Юиниъ, обычашъ ли мя ? Паскърби ся Петръ, защото му рече третій пѣть : Обычашъ ли мя ? И рече му : Господи, ты вѣщко знаешъ ; ты знаешъ че тя обычамъ : Казува му Исусъ : Паси овцы-тѣ ми.

18. Истинѣ, истинѣ ти казувамъ, когато бѣше ты по младѣ, самъ си ся опасуваше и ходяше къдѣто щѣше ; но като остарѣешь, ще прострѣшь рѣцѣ, и другъ ще тя опасува и ще тя води къдѣто ты не щешъ.

19. И това рече, като назначаваше съ каквѣ смъртъ имаше да прослави Бога. И това щомъ рече, казува му : Върви подирѣ ми.

20. А Петръ като ся обзриъ, вижда че иде подирѣ имъ ученикъ-тъ когото обычаше Исусъ, тойзи който на вечерѣ-тѣ ся изклои на грѣди-тѣ му, и рече : Господи, кой е който ще тя прѣдаде ?

ка. Сего видѣвъхъ Пётрхъ, глагола Иисови: Гди, сей же что;

кв. Глагола емоу Иисъ: ѿше хоще, да той пребываетъ, дождеже прииде, что къ тебѣ; ты по мнѣ гряди.

кг. Изыде же слово се въ братію, ѿкв оученикхъ той не оумретъ: и не рече емоу Иисъ, ѿкв не оумретъ: но ѿше хоще томъ пребывати, дождеже прииде, что къ тебѣ;

кд. Сей есть оученикхъ свидѣтельстваи ѿ сихъ, иже и написа сѣа: и вѣмъ, ѿкв истинно есть свидѣтельство егво.

ке. Суть же и ина многа, ѿже сотвори Иисъ, ѿже ѿше бы по единому писана быша, ни самомъ мноу всемъ мѣрѣ вмѣстѣти пишемыхъ книгъ. ѿминь.

21. Него като видѣ Петръ, казува Исусу: Господи, а тойзи що?

22. Казува му Исусъ: Ако щѣ да прѣбѣде той доклѣ дойдѣ, тебѣ що ти е? Ты върви подирѣ ми.

23. И тѣй ся разнесе тая дума помежду братія-та, че тойзи ученикъ нѣма да умрѣ: а Исусъ му не рече че нѣма да умре, но: Ако щѣ да остане той доклѣ дойдѣ, тебѣ що ти е?

24. Тойзи е ученикъ-тѣ който свидѣтельствува за това, който и написа това; и знаемъ че негово-то свидѣтелство е истинно.

25. Има още и други много нѣща що стори Исусъ, които ако бы да ся напишѣтъ едно по едно, и цѣль свѣтъ, ми ся чини, не бы виѣстимъ написаны-тѣ книги. Аминь.

ДѢЯНІА

СВАТЫХЪ АПОСТОЛЪ.

ГЛАВА Я.

а. Первое оубо слово сотворихъ ѿ всѣхъ, съ Феофиле, ѿже начатъ Иисъ творити же и оучити,

б. Дѣже до дне, въ Оньже заповѣдавъ Апѣтолмъ Дѣомъ стѣмъ, и хъже избрѣ, вознесѣа :

в. Предъ нимже и постави себѣ жива по страданіи своемъ, во мнѣхъ истинныхъ знаменіихъ, денми четыредесатми ѿвѣлаа ѿмъ, и глагола, ѿже ѿ царствіи Бжїи :

г. Съ нимже и гдѣй повелѣ ѿмъ ѿ Іерсалима не ѿлачатиса, но ждѣти ѿвѣтованіа Оча, еже слышасте ѿ мене :

д. Бѣкѣ Іѡаннъ оубо крѣтилъ есть водѡю, вы же имате крѣтитиса Дѣомъ стѣмъ, не по мнѣхъ сѣхъ днѣхъ.

е. Оні же оубо сошедшеса вопрошахъ его, глаголюще : Гди, ѡще въ лѣто сїе оустраѣеши црѣвїе Іѡлево ;

ж. Речѣ же къ нимъ : икѣсть ваше разсмѣти времена и лѣта, ѿже Оцъ положи во своѣй влѣсти :

з. Но прїимете силъ, нашедшъ стѣомъ Дхѣ на вы, и вѣдете мѣ свидѣтели во Іерсалимѣ же и во всеї Іудѣи и Самарїи и дѣже до послѣднихъ землѣ.

и. И сїѣ рекъ, зрѣшымъ ѿмъ взѣтсѣ, и облакъ подѣтѣ его ѿ Очїю ихъ.

к. И егда взирѡюще вахъ на нѣо, идѣшъ емъ, и се мѣжа двѣ стѣста предъ ними во одѣжди бѣлѣ,

ДѢЯНІЯ - ТА

НА СВЯТЫ-ТЪ АПОСТОЛЫ.

ГЛАВА 1.

1. Първо-то слово, о Теофиле, направихъ, за все що наченъ Исусъ да прави и да учи,

2. Даже до день-тъ въ който ся възнесе, отъ какъ даде чръзъ Духа Святаго заповѣди на апостола-тъ, които избра :

3. На които и прѣдстави себе си живъ слѣдъ страданіе-то си съ много вѣрны знаменія като имъ ся явяваше четиридесеть дни, и говоряше имъ за царство-то Божіе.

4. И като ся събраше *сзъ тѣхъ* заръча имъ да ся не отдалечатъ отъ Іерусалимъ, но да очакувать обѣщаніе-то на Отца, което чухте, *рече*, отъ мене.

5. Защото Іоаннъ е съ водъ кръстиль, а вы ще бѣдете кръстени съ Духа Святаго, слѣдъ тѣя не много дни.

6. И тѣй като ся събрахъ пытахъ го, и казувахъ : Господи, въ това ли врѣме щешъ да възстановишь царство-то въ Израиля ?

7. А *той* имъ рече : Не е за васъ да знаете години-тъ или врѣмена-та, които Отецъ е положилъ въ собственихъ-тъ си власть.

8. Но *вы* ще приемете силъ, когато слѣти Духъ Святый на васъ, и ще ми бѣдете свидѣтели и въ Іерусалимъ, и во всичкѣхъ Іудеѣхъ и Самаріѣхъ, и до край земѣхъ.

9. И това отъ какъ рече, тѣ като гледахъ, възнесе ся, и облакъ го подѣ испрѣдъ очи-тъ имъ.

10. И като стояхъ та гледахъ на небе-то, когато възлѣзуваше той, ето, двамна челоуѣци въ бѣлы дрехы застаняхъ прѣдъ тѣхъ ;

11. Иже и рекоста: мужіе Галілейстїи, что стонтѣ зраще на нѣо; сѣй Іисъ вознесыйся ѿ васъ на нѣо, такожде прїидетъ, ѡмже образомъ видѣсте єго идущїа на нѣо.

12. Тогда возвратїшася во Іерлїмъ ѿ горы нарицаемыя Елеѡнъ, гдѣже єсть близъ Іерлїма, сѣвѣнны и мѣстїа пѣть.

13. И єгда внидоша, въздоша на горницъ, гдѣже бѣхъ пребывающе, Пѣтръ же и Іаквъ и Іѡаннъ и Андрей, Фїліппъ и Ѡмъ, Варѡломей и Матѡей, Іаквъ Алфѡвъ и Сїмѡнъ Силѡтъ, и Ісѡда Іаквѡвъ.

14. Сїи вси бѣхъ терпѣше єдинодушнѡ въ молитвѣ и молѣнїи, съ женѡми и Мрїею Мѣрїю Іисовою, и съ братїею єгѡ.

15. И во днѣ тѣхъ востѡвъ Пѣтръ посредѣ оученикъ рече: (бѣ же именъ народа въспѣ гдѣкъ стѡ и двѡдесѡтъ:)

16. Мужіе братїе, подобаше скончѡтисѡ писанїю семѡ, єже предрече Дхъ свѡтїи оустѡи Дѡдовыми, ѡ Ісѡдѣ бывшемъ вождѡи ємшымъ Іиса:

17. Гдѣкъ причтенъ бѣ съ нами, и прїѡлхъ бѡше жребїи слѡжбѡ сѣѡ.

18. Сѣй оубѡ стѡжа сѡдѡ ѿ мзды неправедныѡ, и ницъ бывъ просѣдѣса посредѣ, и излихъ всѡ оутрѡба єгѡ:

19. И разсѡмно бысть всѣмъ живущымъ во Іерлїмѣ, гдѣкъ нареши сѡдѡ томѡ своїмъ ѡхъ ѡзыкомъ ѡкелдамѡ, єже єсть сѡдѡ крѡве.

20. Пишетсѡ бо въ книжѣ псалѡмстѣи: да бѣдетъ двѡрѡ єгѡ пѣстъ, и да не бѣдетъ живущагѡ въ немъ, и єписѡпство єгѡ да прїиметъ ѡнъ.

21. Подобѡетъ оубѡ ѿ сѡдѡившихъ съ нами мужей во всѡко лѣто, въ неже вниде и изыде въ насъ Гдѣ Іисъ,

22. Наченъ ѿ крещенїѡ Іѡаннѡва даже до днѣ, въ онѣже

11. Които и рекохъ: Мжжіе Галилеяне, що стоите та гледате на небе-то? Тойзи Исусъ, който ся възнесе отъ васъ на небо-то, ще дойде тѣй, както го видѣхте да отхожда на небе-то.

12. Тогази ся вържжъ въ Іерусалимъ отъ горж-тѣ нарицаемъ Елеонскъ, която е близу до Іерусалимъ, единъ сѣботенъ день пѣтъ.

13. И когато влѣзохъ, възлѣзохъ въ горницѣ-тѣ дѣто живѣхъ Петръ и Іаковъ и Іоаннъ и Андрей, Филиппъ и Ѳома, Варѳоломей и Матѳей, Іаковъ Алфеевъ и Симонъ Зилотъ, и Іуда Іакововъ.

14. Тѣ всички еднодушно, съ жены-тѣ и Маріѣ майкѣ-тѣ Исусовъ, и съ братія-та му, бѣхъ непрѣстанно въ молитвѣ и моленіе.

15. И прѣзъ тѣя дни станъ Петръ по срѣдъ ученицы-тѣ, и рече: (а число-то на тѣзи които ся намѣрувахъ тамо бѣше до сто и двадесетъ души;)

16. Мжжіе и братіе, трѣбуваше да ся испълни това писаніе, което прѣдрече Духъ Святый чрѣзъ уста-та Давидовы за Іудъ, който станъ водителъ на тѣзи, които хванжжъ Исуса.

17. Защото бѣше причисленъ съ насъ, и зѣлъ бѣ дѣлъ въ тѣжъ службѣ.

18. Той прочее спечали нивъ отъ заплатѣ на *своѣх-тѣ* неправдѣ, и като паднѣ на очи-тѣ си просѣднѣ ся прѣзъ срѣдъ, и истекохъ всички-тѣ му чрѣва.

19. И това станъ извѣстно на всички жители Іерусалимскы, така що тая нива ся нарече по языкъ-тѣ имъ Акелдама, сирѣчь, Нива кръвна.

20. Защото е писано въ книгѣ-тѣ на Псалмы-тѣ: Да бѣде жилище-то му пусто, и да нѣма който да живѣе въ него; и Чинъ-тѣ му другъ да земе.

21. И тѣй, отъ чловѣцы-тѣ които ся нахождахъ съ насъ прѣзъ всичко-то врѣме, въ което влизаше и излизаше между насъ Господь Исусъ,

22. Като наченъ отъ крыщеніе-то Іоанново до день-тѣ въ който

вознесѣса (на нѣо) ѿ насъ, свидѣтелю воскрѣніа ѿгнѣннѣи кѣти съ нами ѣдиномъ ѿ сѣхъ.

в̄г. И поставиша два, Іўсифа нарицаемаго Варсава, ѿже наречѣнъ кѣсть Ісѣтъ, ѿ Матѣа.

в̄д. И помолѣвшеся рѣша: ты Гдѣи сердцеѣдче всѣхъ, покажи ѿгнѣе избрѣлъ еси ѿ сею двою ѣдиного,

в̄е. Прѣйти жрѣвѣи сажѣніа сегнѣ ѿ апѣтолства, ѿз негнѣе испадѣ Ісда, ѿти въ мѣсто своѣ.

в̄з. И даша жрѣвѣа ѿма, ѿ падѣ жрѣвѣи на Матѣа, ѿ причтѣнъ кѣсть ко ѣдинодѣсати апѣтолмъ.

ГЛАВА в̄.

а. И ѣгда скончавашася днѣ пѣтьдѣсѣтницѣ, бѣша вси апѣтолѣ ѣдинодѣшнѣи въспѣ.

б. И кѣсть вnezанъ съ нѣсѣ шѣмъ ѿкъ носѣмъ дыханѣю вѣрнѣ, ѿ испѣлни вѣсь дѣмъ, ѿдѣже кѣхъ сѣдѣше:

в. И гнѣвшася ѿмъ разѣклѣни ѣзыцы ѿкъ Ѧгнѣни, сѣде же на ѣдиномъ коемждо ѿхъ,

г. И испѣлншася вси дѣхъ сѣа, ѿ начѣша глагѣлати ѿнѣми ѣзыки, ѿкоже дѣхъ даше ѿмъ проѣшавѣти.

д. Бѣхъ же во Іерлѣмѣ живѣщѣи Ісдѣн, мѣжѣе благоговѣннѣи ѿ сегнѣ ѣзыка, ѿже подѣ нѣсѣмъ.

е. Бѣвшъ же глѣсъ семѣ, снѣдѣса нарѣдъ ѿ смѣтѣса: ѿкъ слышѣхъ ѣдинъ кѣждо ѿхъ своѣмъ ѣзыкомъ глагѣлющѣхъ ѿхъ.

з. Дивлѣхъса же вси ѿ чдѣхъса, глагѣлюще дрѣгъ ко дрѣгъ: не сѣ ли вси сѣи сѣтъ глагѣлющѣи Галѣланѣ;

и. И кѣкъ мы слышимъ кѣждо своѣ ѣзыкъ нашъ въ нѣмже родѣхомъса.

к. Парданѣ ѿ Мѣданѣ ѿ Еламѣте, ѿ живѣщѣи въ Мѣсѣпотѣмѣи, во Ісдѣн же ѿ Каппадѣкѣи, въ Пѣнтѣкѣ ѿ ѿсѣи,

л. Во Фрѣгѣи же ѿ Памфѣлѣи, во Егѣптѣ ѿ странѣхъ Лѣвѣи, ѿже при Кѣринѣи, ѿ прихѣдѣщѣи Римланѣ, Ісдѣн же ѿ пришѣльцы,

ся възнесе отъ насъ, единъ отъ тѣхъ трѣба да бѣде съ насъ свидѣтель на възкръсеніе-то му.

23. И поставихъ двамина, Юсифа нарицаемаго Варсава, (който ся наименува Іустъ,) и Матѳіа.

24. И помолихъ ся и рекохъ: Ты, Господи, сърдцевѣдче на всички, покажи отъ твѣя двамата-та одного, когото си избралъ,

25. Да земе дѣлъ-тъ на тѣзи службѣ и на апостолство-то, отъ което испаднѣ Іуда за да отиде на свое-то си мѣсто.

26. И дадохъ жрѣбія-та си, и паднѣ жрѣбіе-то на Матѳіа, и счете ся съ единадесеть-тѣ апостола.

ГЛАВА 2.

1. И когато настанѣ день-тъ на Петдесетницѣ-тѣ, всички-тѣ бѣхъ еднодушно *сбрани* на едно.

2. И внезапно станѣ екоть отъ небе-то, като че идѣше силно духаніе отъ вѣтрѣ, и испълни всички-тѣ кѣщѣ дѣто сѣдѣхъ.

3. И явихъ имъ ся язици като огнени, които ся раздѣлявахъ, и сѣднѣ на всякого отъ тѣхъ *по единъ*.

4. И испълнихъ ся всички съ Духа Святаго, и наченѣхъ да говорятъ чужды язицы, както Духъ-тъ имъ даваше да говорятъ.

5. А *тогава* имаше въ Іерусалимъ да живѣять Іудеи, челоуѣци благочестиви отъ всякой народъ що има подъ небе-то.

6. И щомъ ся расчу това, събра ся народъ-тъ и смутихъ ся; защото всякой единъ отъ тѣхъ чуяше ги да говорятъ неговъ-тъ языкъ.

7. И смаяни всички чудяхъ ся, и думахъ си единъ на другий: Это, всички тѣзи които говорятъ не сѣ ли Галилеяне?

8. И какъ ний *ги* чуемъ да говорятъ всякой по собственный-тъ нашъ языкъ въ който сме родени,

9. Парѳяне и Мидяне и Еламите, и които населявать Месопотаміѣ, Іудеѣ и Каппадокіѣ, Понть и Азіѣ,

10. Фригіѣ и Памфиліѣ, Египетъ и Ливійскы-тѣ страны които сѣ около Киринеѣ, и чужденци отъ Римъ, Іудеи и прозелити,

аі. Крїтане ѿ Яравлане, слышимъ глаголющихъ ѿ насъ на-
шимъ языкомъ величїа Бжїа ;

ѳі. Оубжасася же вси ѿ недозмѣвася, др҃гъ ко др҃гъ
глаголюще : что оубкѣ хощетъ сїе быти ;

гї. Ини же рс҃гающе глаголахъ : ѿкѣ вїномъ исполнени
суть.

дї. Ставъ же Пѣтръ со единнадесятми, воздвїже гласъ
свой, ѿ рече ѿмъ : Мзжїе Іудейстїи ѿ живущїи во Іерлїмѣ
всїи, сїе вамъ размно да вѣдетъ, ѿ вѣдшїи глаголы моа.

ѳі. Не бо, ѿкоже вы неплщете, сїи пїани суть : ѳсть во
часъ третїи днѣ :

ѳі. Но сїе ѳсть реченное пророкомъ Іуилемъ :

зї. И вѣдетъ въ послѣднїа днї, глаголетъ Гдѣ, ѿзїю ѿ
Дха моего на всахъ плоть, ѿ прорекътъ сынове ваши, ѿ
дщери ваша : ѿ юнѣши ваши видѣнїа оубратъ, ѿ старцы
ваши сѣнїа видатъ :

иї. Ибо на рабы моа ѿ на рабыни моа, во днї оны ѿзїю
ѿ Дха моего, ѿ прорекътъ.

дї. И дамъ чюдеса на нѣсї горѣ, ѿ знаменїа на землї
низъ, кровь ѿ Огнь ѿ кр҃енїе дыма.

к. Солнце преложїтса во тмѣ, ѿ лгнѣ въ кровь, прѣжде
даже не прїитї днѣ Гдню великомъ ѿ просвѣщенномъ.

ка. И вѣдетъ, всахъ, ѿже ѿще призовѣтъ ѿма Гдне, спа-
сѣтса.

кв. Мзжїе Іилстїи, послѣшайте словеса сїихъ : Іиса На-
зврѣа, мзжа ѿ Бга ѿзвѣствованна въ васъ силами ѿ чюдеса
ѿ знаменїи, ѿже сотвори тѣмъ Бгъ посредѣ васъ, ѿкоже ѿ
самы вѣсте,

кг. Сего нарекованнымъ совѣтомъ ѿ проразсмѣнїемъ
Бжїимъ прѣдана прїемше, рс҃ками беззаконныхъ пригвождаше
оубїсте :

кд. Егѣже Бгъ воскресї, разрѣшивъ вѣлѣзни смѣртныа,
ѿкоже не вѣше мѣшно держїмъ быти емѣ ѿ неа.

11. Критяне и Арабе, чуемъ гы да говорятъ по наши-тъ языцы величія-та Божіи.

12. И смаяни всичкы недоумѣвахъ ся, и единъ другый си думахъ: Какво ли ще е това?

13. А други имъ ся присмивахъ и казувахъ: Че сж пили много сладко вино.

14. А Петръ съ единадесетъ-тъ станъ, възвыси гласъ-тъ си, и проговори имъ; Мѣжіе Іудеяне, и всициа конто живѣете въ Іерусалимъ; това да знаете, и дайте вниманіе на мои-тъ думы:

15. Защото тѣзи не сж піяни, както вы мыслите; понеже е третій часъ на день-тъ;

16. Но това е речено-то чрѣзь пророка Іоуля:

17. И ще бѣде въ послѣдни-тъ дни, казува Богъ, ще излѣжъ отъ мой-тъ Духъ на всякъ плѣтъ; и ще пророкуватъ сынове-тъ ви и дѣщери-тъ ви, и юноши-тъ ваши видѣнія ще виждатъ, и старци-тъ ваши сънища ще сънуватъ.

18. И още прѣзь оныя дни ще излѣжъ отъ Духа моего на рабы-тъ мои и на рабыни-тъ мои, и ще пророчествуватъ.

19. И ще покажъ чудеса на небе-то горѣ и знаменія долу на земѣ-тъ, кръвь и огнь и пара отъ дымъ.

20. Слънце-то ще ся прѣвърне въ тъмнотѣ, и луна-та въ кръвь, прѣди да дойде великій-тъ и прѣсвѣтлый-тъ день Господень.

21. И ще бѣде *че* всякой който призове име-то Господне, спасенъ ще бѣде.

22. Мѣжіе Израиляне, послушайте тѣзи думы; Исуса Назорянина, мѣжъ доказанъ вамъ отъ Бога съсъ силы, чудеса и знаменія, конто Богъ направи чрѣзь него по срѣдъ васъ, както и вы знаете,

23. Него, прѣдаденъ по прѣдопрѣдѣленнѣ-тъ волѣ и прѣдвѣденіе-то Божіе, вы като хваняхте, чрѣзь рѣцѣ-тъ на беззаконницы, *на кръстѣ го* приковахте и убихте:

24. Когото Богъ възкреси, като развърза болѣзни-тъ на смърть-тъ, понеже не бѣ възможно да бѣде държанъ той отъ неѣ.

кѣ. ДѢДЪ ВО ГЛАГОЛЕТЪ Ѡ НЕМЪ: ПРЕДЗРѢХЪ ГДА ПРЕДО МНОЮ ВЪИСЪ: ІАКЪ ѠДЕСНЮ МЕНЕ ЁСТЬ, ДА НЕ ПОДВІЖСЯ.

кѵ. СЕГѠ РАДИ ВОЗВЕСЕЛІСА СРЦЕ МОЕ, И ВОЗРАДОВАСА АЗЫКЪ МОЙ: ЕЩЕ ЖЕ И ПЛОТЬ МОА ВСЕЛІТСА НА ОУПОВАНІИ.

кѶ. ІАКЪ НЕ ѠСТАВИШИ ДЪШН МОЕА ВО АДѢ, НИЖЕ ДАСИ ПРЕПОДОБНОМУ ТВОЕМУ ВІДѢТИ ИСТАЕНІА.

кѷ. СКАЗАЛЪ МНІ ЕСИ ПРТИ ЖИВОТА: ИСПОЛНИШИ МА ВЕСЕЛІА СЪ ЛИЦЕМЪ ТВОИМЪ.

кѸ. МЪЖІЕ БРАТІЕ, ДОСТОИТЪ РЕЦИ СЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ КЪ ВАМЪ Ѡ ПАТРІАРСѢ ДѢДѢ, ІАКЪ И ОУМРЕ И ПОГРЕБЕНЪ БЫСТЬ, И ГРОБЪ ѢГѠ ЁСТЬ ВЪ НАСЪ ДАЖЕ ДО ДНЕ СЕГѠ.

л. ПРРОКЪ ОУБО СЫИ, И ВѢДЫИ, ІАКЪ КЛАТВОЮ КЛАТСА ЕМУ БГЪ, Ѡ ПЛОДА ЧРЕСЪ ѢГѠ ПО ПЛОТИ ВОЗДВИГНУТИ ХРТА, И ПОСАДИТИ ЕГѠ НА ПРТОЛѢ ѢГѠ,

ла. ПРЕДВІДѢВЪ ГЛАГОЛА Ѡ ВОСКРІИИ ХРТОВѢ, ІАКЪ НЕ ѠСТАВИСА ДША ѢГѠ ВО АДѢ, НИ ПЛОТЬ ѢГѠ ВІДѢ ИСТАЕНІА.

лв. СЕГѠ ИИСА ВОСКРСИ БГЪ, ЕМУЖЕ ВСИ МЫ ЕСМЫ СВИДѢТЛИ.

лг. ДЕСНИЦЕЮ ОУБО БЖІЕЮ ВОЗНЕСЕСА, И ѠВѢТОВАНІЕ СТІАГВ ДХА ПРИЕМЪ Ѡ ОЦА, ИЗМІА СІЕ, ЁЖЕ ВЫ НИНѢ ВІДИТЕ И СЛЫШИТЕ.

лд. НЕ БО ДѢДЪ ВЪІДЕ НА НЕСА, ГЛАГОЛЕТЪ ВО САМЪ: РЕЧЕ ГАЪ ГАВИ МОЕМУ, СѢДИ ѠДЕСНЮ МЕНЕ:

лє. ДОНДЕЖЕ ПОЛОЖЪ ВРАГИ ТВОА ПОДНОЖІЕ НУГЪ ТВОИХЪ.

лѵ. ТВЕРДА ОУБО ДА РАЗУМѢЕТЪ ВЕСЬ ДОМЪ ИИЛЕВЪ ІАКЪ И ГДА И ХРТА ЕГѠ БГЪ СОТВОРИЛЪ ЁСТЬ, СЕГѠ ИИСА, ЕГѠЖЕ ВЫ РАСПАСТЕ.

лѶ. СЛЫШАВШЕ ЖЕ ОУМНИШАСА СЕРДЦЕМЪ, И РѢША КЪ ПЕТРУ И ПРОЧЫМЪ АПОСТОЛАМЪ: ЧТО СОТВОРИМЪ, МЪЖІЕ БРАТІЕ;

лѷ. ПЕТРЪ ЖЕ РЕЧЕ КЪ НИМЪ: ПОКАЙТЕСА, И ДА КРТИТСА КІИЖДО ВАСЪ ВО ИМА ИИСА ХРТА ВО ѠСТАВЛЕНІЕ ГРѢХѠВЪ: И ПРИИМЕТЕ ДАРЪ СТІАГВ ДХА.

25. Защото Давидъ казува за него : Гледахъ Господа прѣдъ себе си вынѣгы, понеже е отъ деснѣж-тѣ ми странѣ, да ся не поклатѣж.

26. За това сърдце-то ми ся развесели, и зарадува ся языкъ-тъ ми ; а още и плътъ-та ми въ надеждѣ ще почива :

27. Защото нѣма да оставишь душѣж-тѣ ми во адъ ; нито ще оставишь прѣподобный-тъ си да види истлѣніе.

28. Изявилъ си ми пѣтица-та на животъ-тъ : съ лице-то си ще мя испълнишь съ веселѣж.

29. Мѣжѣ братіе, могѣ да ви кажѣ свободно за Патриарха Давида : че умрѣ и погребенъ бы, и гробъ-тъ му е у насъ до днешній день.

30. И тѣй понеже бѣше пророкъ, и знаяше че съ клѣтвѣж му ся заклѣ Богъ : Че отъ плодъ-тъ на неговы-тѣ чрѣсла по плътъ ще въздигне Христа, да го постави на прѣстоль-тъ му,

31. Прѣдвидѣ и говори за възкрѣсеніе-то Христово ; че не бы оставена душа-та негова въ адъ, нито плътъ-та му видѣ истлѣніе.

32. Тогозь Исуса възкрѣси Богъ, на което ный всица смы свидѣтели.

33. И тѣй като ся възнесе съ Божіиѣж-тѣ десницѣж, и зѣ отъ Отца обѣщаніе-то на Святаго Духа, излѣ това което сега ви виждате и чувате.

34. Защото Давидъ не е възлѣзълъ на небеса ; но той казува : Рече Господъ Господу моему : Сѣди отъ десно ми,

35. Доклѣ положѣ врагове-тѣ твои подножіе на нозѣ-тѣ ти.

36. И тѣй здраво да знае всичкый домъ Израилевъ, че тогозь Исуса, когото вы распяхте, Богъ е него направилъ Господъ и помазанникъ.

37. *Това* като чухѣж тѣ, дойде сърдце-то имъ въ умиленіе, и рекохѣ на Петра и на другы-тѣ апостолы : Какво да сторимъ, мѣжѣ братіе ?

38. И Петръ имъ рече : Покайте ся, и всякой единъ отъ васъ да ся кръсти въ име-то Исусъ Христово, за прощеніе на грѣхове-тѣ ; и ще приемете даръ-тъ на Святаго Духа.

лѡ. Вѣмъ во ѣсть ѡбѣтованіе и чадомъ вашимъ, и всѣмъ дѣльнимъ, елики ѡще призоветъ Гдѣ Бгѣ нашъ.

м. И иными словесы множайшими засвидѣтельствоваше, и молаше ихъ, глагола: спасітеса ѡ рѡда строптиваго сегѡ.

ма. Иже оубо любезноу прѣаша слово егѡ, крѣтишася: и приложишася въ день той дѡшъ ѡкѡ три тысящи.

мв. Бѣхъ же терпѣше во оученіи Аплз, и во ѡбщеніи и въ преломленіи хлѣба и въ молитвахъ.

мг. Бысть же на всѡкой дѡшй стрѡхъ, многа во чюдеса и знаменіа Аптолы быша во Іерусалимѣ.

мд. Стрѡхъ же велій бѡше на всѣхъ ихъ. вси же вѣрѡвавши бѡхъ вкѡпѣ, и имѡхъ всѡ Ѧвша.

ме. И стажаніа и имѣніа продаѡхъ, и раздаѡхъ всѣмъ, егѡже ѡще кто трѣбоваше:

мс. По всѡ же дни терпѣше единодѡшню въ цркви, и ломѡше по домѡмъ хлѣвъ, прѣимѡхъ пициъ въ радости и въ простотѣ сѣрдца,

мз. Хвалаше Бга и имѡше блгодѡть оуб всѣхъ людѣй. Гдѣ же прилагѡше по всѡ дни цркви спасающыася.

ГЛАВА ҃.

а. Вкѡпѣ же Петрѡ и Іѡаннз восхождѡста во святилице на молитвѡ въ часъ девѡтый.

б. И нѣкѣй мѡжз хрѡмъ ѡ чрѣва мѡтере своеѡ сѡй носимъ кывѡше: егѡже полагахъ по всѡ дни предъ двѣрми црковными рекѡмыми красными, просити милостыни ѡ вхѡдѡщихъ въ црковь:

в. Иже видѣвъ Петрѡ и Іѡанна хотѡщыа внити въ црковь, прошѡше милостыни.

д. Воззрѣвъ же Петрѡ на нь со Іѡанномъ, рече: воззри на ны.

е. Онъ же прилѣжаше имъ, мнѡ нѣчто ѡ нихъ прѣати.

39. Защото обѣщаніе-то е на васъ, и на чада-та ваши, и на всички далечни колкото ще призове Господь Богъ нашъ.

40. И съ много други рѣчи засвидѣтелствуваше, и прѣдумваше ги, и казуваше: Избавѣте се отъ тойзи развращенъ родъ.

41. И тѣй тѣзи които пріяхъ съ радость слово-то негово, покръстихъ ся, и приложихъ ся въ тойзи день до три тысящи души.

42. И прѣбждахъ непрѣстанно въ поученіе-то апостолско, и въ общеніе-то, и въ прѣломяваніе-то на хлѣбъ-тъ и въ молитвы.

43. И страхъ обзѣ всякъ душъ; и много чудеса и знаменія бивахъ чрѣзъ апостола-тъ.

44. И всички-тъ вѣрующа бѣхъ наедно, и всичко имахъ общо,

45. И стокъ-тъ и иманіе-то си продавахъ и расподѣляхъ ги на всички, всякому споредъ нуждъ-тъ що имаше.

46. И всякой день прѣбждахъ еднородно въ храмъ-тъ, и прѣломявахъ хлѣбъ отъ къщъ въ къщъ, и приимахъ хранъ съ радость и простосърдечіе,

47. Като хвалѣхъ Бога, и бѣхъ благоприятни на всичкый-тъ народъ: а Господь всякой день прибавяше на церквѣ-тъ спасаемы-тъ.

ГЛАВА 3.

1. А Петръ и Іоаннъ наедно възлѣзувахъ въ храмъ-тъ, въ врѣме-то на молитвѣ-тъ по деветый часъ.

2. И имаше нѣкой си человекъ, който бѣ хромъ отъ утробѣ-тъ на майкѣ си, та го *все* носяхъ; когото *и* слагахъ всякой день до врата-та на храмъ-тъ които ся наричахъ Красны, да проси милостыни отъ онѣзи които влѣзувахъ въ храмъ-тъ.

3. Той като видѣ Петра и Іоанна когато щѣхъ да влѣзътъ въ храмъ-тъ, попроси да земе милостыни.

4. А Петръ съ Іоанна взрѣ ся въ него, и рече: Погледни ны.

5. И той ги гледаше съ вниманіе, съ надеждъ да земе нѣщо отъ тѣхъ.

̑. Рече же Пётръ : сребра ѿ злата нѣсть оу менѣ : но ѣже ѿмамъ, сїе ти даю : во ѿма Іиса Хрѣта Назврѣа, востани ѿ ходи.

̒. И ѣмь ѣго за деснѣю рѣкъ воздвїже : ѡбїе же оутвердїстѣса ѣгѡ плеснѣ ѿ глѣзнѣ,

ѿ. И вскочївъ стѡ, ѿ хождаше, ѿ внїде съ нїми въ црковь, ходѡ ѿ скачѡ ѿ хвалѡ Бга.

̔. И вїдѣша ѣго всї людїе ходѡща ѿ хвалѡща Бга.

̕. Знахъ же ѣго, ѡкѡ сѣи бѡше, ѿже мїлостыни радї сѣдѡше при красныхъ двѣрехъ црковныхъ : ѿ исполнїшася чѣда ѿ оужаса ѡ приключївшемся ѣмѡ.

̖. Держѡщїгьсѡ ѿцѣлкѡвшемъ хромогъ Петра ѿ Івѡнна, прїтекоша къ нїмъ всї людїе въ прїтворѣ нарицѡемый Соломѡновъ, оужасни.

̗. Вїдѣвъ же Пётръ ѡвѣщѡваше къ людемъ : мѡжїе Інѡтане, что чѣдїтѣса ѡ сѣмъ, ѿлї на ны что взирѡете, ѡкѡ своѣю ли сілою ѿлї благочѣстїемъ сотворїхомъ ѣго ходїти ;

̘. Бгъ Авраѡмовъ ѿ Ісаѡковъ ѿ Іѡкѡвль, Бгъ Отѣцъ нашнхъ, прослѡви Отрока своего Іиса : ѣгоже вы предѡсте, ѿ ѡвергѡстѣса ѣгѡ предѡ лицѣмъ Пїлатовымъ, сѣждшъ ѡномъ псгїти.

̙. Вы же стѡгѡ ѿ прѡведнѡгѡ ѡвергѡстѣса, ѿ испросїсте мѡжа оубїйцъ дѡти вамъ :

̚. Начѡлнїка же жїзнї оубїїсте : ѣгоже Бгъ воскрѣсї ѡ мѣртвнхъ, ѣмѡже мы свнѡдѣтели ѣсмы.

̛. И ѡ вѣрѣ ѿмене ѣгѡ, сегѡ, ѣгоже вїдите ѿ знѡете, оутвердї ѿма ѣгѡ : ѿ вѣра, ѡже ѣгѡ радї, дадѣ ѣмѡ всїѡ цѣлѡсть сїѡ предѡ всѣмн вамн.

̜. И нынѣ, братїе, вѣмъ, ѡкѡ по невѣдѣнїю сїѡ сотворїсте, ѡкоже ѿ кнѡзнѡ вашн :

̝. Бгъ же ѡже предвозвѣстї оусты всѣхъ Прѡркъ своїхъ, пострадаѡти Хрѣтѡ, исполнї тѡкѡ.

6. И Петръ рече : Сребро и злато азъ нѣмамъ ; но което имамъ, това ти давамъ ; въ име-то на Исуса Христа Назорянина, стани и ходи.

7. И като го хванѣ за деснѣ-тѣ рѣкѣ, дигнѣ го ; и тозъ часъ утвърдихъ ся плѣсны-тѣ и глезны-тѣ му.

8. И скочи та ся исправи и ходяше ; и влѣзе съ тѣхъ въ храмъ-тъ, та ходяше и скачаше и славяше Бога.

9. И видѣ го всичкый-тъ народъ че ходи и слави Бога.

10. И познавахъ го че бѣ той който сѣдѣше за милостыниѣ при красны-тѣ врата на храмъ-тъ ; и останѣхъ въ ужасъ и удивленіе голѣмо за това което ся бѣ случило нему.

11. И понеже исцѣлений-тъ хромъ ся не отдѣляше отъ Петра и Иоанна, всичкый-тъ народъ смаянъ стече ся при тѣхъ въ притворъ-тъ нарицаемъ Соломоновъ.

12. А като видѣ Петръ, отговори народу : Мѣжіе Израляне, що ся чудите за това ? или що ся взирате на насъ, като че отъ своіѣ силѣ или благочестіе смы сторили тогози да ходи ?

13. Богъ Авраамовъ, и Исааковъ и Іакововъ, Богъ на отцы-тѣ наши, прослави Сына своего Исуса, когото вы прѣдадохте, и отрекохте ся отъ него прѣдъ Пилата, когато той бѣ рѣшилъ да го пусне.

14. Но вы ся отрекохте отъ Святый-тъ и Праведный-тъ, и испросихте да ви ся даде чловѣкъ убійца.

15. А Началника на животъ-тъ убихте, когото Богъ възкрѣси отъ мъртвы-тѣ, и ный смы на него свидѣтели.

16. И чрѣзъ вѣрѣ-тѣ въ негово-то име тогози когото гледате и познавате, негово-то име го укрѣпи ; и тази вѣра, която е чрѣзъ него, даде му прѣдъ всинца ви това совершенно здравіе.

17. И сега, братіе, знамъ че *вы* по невѣдѣніе сторихте *това*, както и начальници-тѣ ваши ;

18. А Богъ, което прѣдизвѣсти чрѣзъ уста-та на всичкы-тѣ си пророцы, че ще Христось да пострада, така го извърши.

᠗1. Пока́йтесь оубо и ѡбрати́тесь, да ѡчи́ститесь ѡ грѣхъ ва́шихъ,

᠗2. И́къ да прійде́тъ времена̀ прохлѣдна ѡ лица̀ Гдѣна, и по́слетъ прона́реченнаго ва́мъ Хрѣта́ И́са :

᠗3. Е́гоже подо́блетъ нѣси оубо прі́ати да́же до лѣтъ оу́строєніа всѣхъ, іа́же глаго́ла Бгъ оусты́ всѣхъ стѣхъ свои́хъ Пррѡкъ ѡ вѣ́ка.

᠗4. Мѡѡсе́й оубо ко Оцѣ́мъ рече́ : іа́къ Пррѡка ва́мъ воздѣ́ignetъ Гдѣ Бгъ ва́шъ ѡ кра́тїи ва́шей, іа́къ мене́ : тогѡ̀ посла́шайте по все́мъ, е́лика ѡ́ще рече́тъ къ ва́мъ :

᠗5. Бѣ́детъ же, вса́ка дѡша́, іа́же ѡ́ще не посла́шетъ Пррѡка О́нагъ, потре́битъ ѡ люде́й :

᠗6. И всі́ же Пррѡцы ѡ Саму́ила, и ѡ́же по си́хъ, е́лицы глаго́лаша, та́коже предвозвѣ́стїиша дни́ сїа́.

᠗7. Вы е́стє сынове́ Пррѡкъ, и завѣ́та, е́гоже завѣща́ Бгъ ко Оцѣ́мъ ва́шимъ, глаго́ла ко Авра́амъ : и ѡ сѣ́мени твоѣ́мъ возвѣ́гослова́тса вса́ Отѣ́чествїа землїа́.

᠗8. Ва́мъ пе́рвѣе Бгъ воздѣ́гїи О́трока своегѡ́ И́са, посла́ е́го кѣ́гослова́ща васъ, во е́же ѡбрати́тиса ва́мъ комѡ́ждо ѡ сла́вѣ ва́шихъ.

ГЛАВА ᠗.

᠗. Глаго́лющимъ же ѡ́мъ къ людемъ, наидѡ́ша на ни́хъ сїѣ́нницы и воево́да црѣ́ковный и Са́ддукѣн,

᠗2. Жѣ́лающе сї, за е́же оучи́ти ѡ́мъ люди, и возвѣ́щати ѡ́ И́сѣ́ воскрѣ́нїе ме́ртвыхъ :

᠗3. И возложи́ша на ни́хъ рѣ́ки, и положи́ша ѡ́хъ въ соблю́денїе до оу́трїа : кѣ́ во ве́черъ оубѣ́.

᠗4. Мно́зи же ѡ́ слышавши́хъ сло́во вѣ́роваша : и вы́сть число́ мѡ́жеі іа́къ ты́сѣцъ па́ть.

᠗5. Вы́сть же на оу́трїе со́вратиса кня́земъ ѡ́хъ и ста́рцемъ и кни́жникомъ во Іе́рлїмъ,

19. Покайте ся и обърнете ся, да ся заличать грѣхове-тѣ ви, та да дойдѣтъ врѣмена утѣшителны отъ присѣтствіе-то Господне,

20. И да ви проводи прѣдпроповѣданнаго вамъ Исуса Христа,

21. Когото трѣба да приеме небе-то до врѣме-то въ което ще ся възстанови всичко що е говорилъ Богъ отъ вѣка чрѣзъ уста-та на всички-тѣ святы свои пророцы.

22. Защото Моисей рече на отцы-тѣ: Господь Богъ вашъ ще въздигне вамъ отъ братія-та ваши пророкъ, като мене; него послушайте во всичко щото ви рече;

23. И всяка душа, която не послуша тогозь пророка, ще бѣде истрѣбена изъ народъ-тѣ.

24. Още всички-тѣ пророци отъ Самуила и на сетнѣ, колкото сѣ говорили, прѣдвѣзвѣстихъ и тыя дни.

25. Вы сте сынове на пророцы-тѣ, и на завѣтъ-тѣ който завѣща Богъ на отцы-тѣ наши, когато рече Аврааму: И вси-тѣ племена на земѣх-тѣхъ въ твое-то сѣме ще ся благословятъ.

26. Богъ като възкрѣси Сына своего Исуса, до васъ найпърво го проводи, да вы благослови, и да отвраща всякого отъ лукавства-та ваши.

ГЛАВА 4.

1. И когато тѣ говоряхъ народу, дойдохъ връхъ тѣхъ священници-тѣ и войвода-та на храмъ-тѣ, и Саддукеи-тѣ,

2. Конто ся жалувахъ, защото учяхъ народъ-тѣ, и проповѣдувахъ чрѣзъ Исуса възкресеніе-то отъ мъртвы-тѣ;

3. И възложихъ на тѣхъ рѣцѣ, и турихъ ги подъ стражъ за утрѣ; защото бѣше вече привечеръ.

4. А мнозина отъ тѣзи конто чухъ слово-то повѣрувахъ; и число-то на *погървалы-тъ* чловѣцы стигнѣ до петъ тысяцы.

5. И на утринъ-тѣхъ събрахъ ся въ Иерусалимъ начальници-тѣ имъ, и старѣйшины-тѣ и книжници-тѣ,

ѡ. И ѿи́иѣ архіеріею ѿ Каіа́фѣ ѿ Іѡа́ннѡ ѿ А́лѣксандра, ѿ е́лицы еѣ́ша ѡ́ рѡда архіеріе́йска.

ѣ. И поста́вльше ѿ́хъ посредѣ́, вопроша́хъ: ко́ею сі́лою ѿ́ли ко́имъз ѿ́менемъз сотвори́сте сѣ́ вы;

ѿ. Тогда́ Пётрѡ́ испѡ́лнвсѡ́ Дѡ́ха сѣ́га, рече́ къ ѿ́имъз: кнѡ́зи мо́дстїи ѿ́ старцы́ Іѡ́илевы,

ѡ. ѿ́ще мы́ днѣ́сь ѿ́стазѡ́емѡ́ е́смь ѡ́ б́лгодѣ́анїи чело́вѣка не́мошна, ѡ́ чело́мъз сѣ́й спасѣ́са:

ѣ. Разсѡ́мно бѣ́ди всѣ́мъз ва́мъз ѿ́ всѣ́мъз мо́демъз Іѡ́илевымъз, ѿ́къ во ѿ́мѡ́ Іѡ́са Хр́ста́ Назаре́а, е́гоже вы́ распя́сте, е́гоже бѣ́хъ воскрѣ́н ѡ́ ме́ртвѡхъ, ѡ́ сѣ́мъз сѣ́й стои́тъ пре́дъ ва́ми за́ра́въ.

ѡ. Сѣ́й е́сть ка́мень о́у́корѣ́ный ѡ́ ва́съ зи́ждѡщїихъ, вы́выи во гла́вѣ́ о́у́гла. ѿ́ не́сть ни ѡ́ е́ди́номъз же ѿ́ номъз спасѣ́нїа:

ѣ. Не́сть во ѿ́номъз ѿ́мене по́д не́сѣ́мъз да́ннагѡ́ въ чело́вѣ́цѣхъ, ѡ́ не́мже подо́блетъ́ спастї́са на́мъз.

ѡ. Ви́дѡше же Петро́во дерзнове́нїе ѿ́ Іѡа́ннѡво, ѿ́ разсѡ́мѣвше, ѿ́къ чело́вѣка не́кнї́жна е́ста ѿ́ прѡ́ста, дивля́хсѡ́, зна́хъ же ѿ́хъ, ѿ́къ со ѿ́сомъз еѣ́ста:

ѡ. Ви́дѡше же ѿ́сцѣ́лѣ́вшаго чело́вѣка съ ѿ́ма стоѡ́ща ничтѡ́же ѿ́ма́хъ прѡ́тивъ ре́шїи.

ѣ. Повелѣ́вше же ѿ́ма во́нъз ѿ́з со́нмища ѿ́зыти, стаза́хсѡ́ дрѡ́гъ съ дрѡ́гомъз,

ѡ. Глаго́люще: что́ сотвори́мъз члѣ́вѣкома́ сі́ма; ѿ́къ о́у́бъ нарѡ́читѡе зна́менїе бы́сть ѿ́ма, всѣ́мъз живѡ́щымъз во Іеру́сали́мѣ́ ѿ́вѣ́, ѿ́ не мо́жемъз ѡ́вре́шїса:

ѣ. Но да́ не ко́лѣе прѡ́стрѣ́тсѡ́ въ мо́дехъз, преї́венїемъз да́ запрети́мъз ѿ́ма кто́мъз не глаго́лати ѡ́ ѿ́мени сѣ́мъз ни е́ди́номъз ѡ́ чело́вѣ́кѡз.

ѡ. И призва́вше ѿ́хъ, заповѣ́даша ѿ́ма ѡ́ни́одъ́ не провѣ́щавати, ни́же о́учїти ѡ́ ѿ́мени Іѡ́совѣ́.

ѡ. Пётрѡ́ же ѿ́ Іѡа́ннѡз ѡ́вѣ́щѡ́вше къ ѿ́имъз рѣ́ста: ѡ́ще

6. И първосвященникъ-тъ Анна и Каіафа и Іоаннъ и Александръ, и всички що бѣхж отъ първосвященнический родъ.

7. И като гы исправихж на срѣдь, пытахж гы : Съ койж силж, или въ кое име сторихте вы това ?

8. Тогази Петръ, испълненъ Духомъ Святымъ, рече имъ : Началници народни, и старѣйшини Израилеви,

9. Понеже отъ насъ ся иска днесъ отвѣтъ за едно благодѣяніе къмъ чловѣкъ немощенъ, чрѣзь какво бы той исцѣленъ ;

10. Да знаете всинца вы и всичкый народъ Израилевъ, че чрѣзь име-то на Іисуса Христа Назорянина, когото вы распѣхте, когото Богъ въскрѣси изъ мъртвы-тъ, чрѣзь него той стои прѣдъ васъ здравъ.

11. Той е камъкъ-тъ когото прѣнебрегнѣхте вы зидари-тъ, който станж глава на жгль-тъ.

12. И чрѣзь никого друго не бѣва спасеніе ; защото нѣма подъ небе-то друго име да е дадено между чловѣцы-тъ, чрѣзь което трѣба да ся спасемъ.

13. А тѣ като гледахж Петрово-то и Іоанново-то дързновеніе, и разумѣхж че сж бескнижни и прости чловѣци, чудяхж ся, но познахж гы че сж были наедно съ Іисуса.

14. А като видѣхж исцѣленный-тъ чловѣкъ че стои съ тѣхъ, нѣмахж що да рекжтъ на срѣщж.

15. И отъ какъ имъ повелѣхж да излѣзжтъ вниъ отъ съборище-то, посовѣтувахж ся помежду си,

16. И казувахж : Що да сторимъ на тѣзи чловѣцы ? защото явно е на всички които живѣютъ въ Іерусалимъ че знаменито чудо станж чрѣзь тѣхъ, и не можемъ да речемъ че не е станжло.

17. Но за да ся не разнесе повече въ народъ-тъ, съсъ заплашваніе да имъ запрѣтимъ, да не говорятъ вече въ това име на никого чловѣка.

18. И повыкахж гы та имъ зарѣчахж да не продумать никакъ нито да учать въ име-то Іисусово.

19. А Петръ и Іоаннъ отговорихж имъ и рекохж : Ако

пРАВЕДНО ѢСТЬ ПРЕД БГОМЪ, ВАСЪ ПОСЛШАТИ ПАЧЕ, НЕЖЕЛИ БГА, СДІТЕ.

к. НЕ МОЖЕМЪ ВО МЫ, ІАЖЕ ВІДѢХОМЪ И СЛЫШАХОМЪ, НЕ ГЛАГОЛАТИ.

ка. ОНІ ЖЕ ПРИЗАПРЕЩШЕ ІМА, ПССТІША А НИЧТОЖЕ УВРѢТШЕ, КАКЪ МЪЧИТИ ИХЪ, ЛЮДЕЙ РАДИ, ІАКЪ ВСІ ПРОСЛАВЛѢХЪ БГА У ВЫВШЕМЪ.

кв. ДѢТЪ ВО БѢШЕ МНОЖАЕ ЧЕТЫРЕДЕСАТИ ЧЕЛОВѢКЪ ТОЙ, НА НЕМЪЖЕ ВЫСТЬ ЧСДО СІЕ ИСЦѢЛЕНІА.

кг. ОПСЦЕНА ЖЕ ВЫВША ПРІНДОСТА КЪ СВОИМЪ И ВОЗВѢСТІСТА, ЕЛИКА КЪ НИМА АРХІТЕРЕН И СТАРЦЫ РѢША.

кд. ОНІ ЖЕ СЛЫШАВШЕ, ЕДИНОДЪШНУ ВОЗДВИГОША ГЛАСЪ КЪ БГУ, И РЕКОША: ІАКО, ТЫ БЖЕ СОТВОРИВЫИ НБО И ЗЕМЛЮ И МОРЕ И ВСА, ІАЖЕ ВЪ НИХЪ:

ке. ІАЖЕ ДХОМЪ СТІМЪ, ОУСТЫ ОЦА НАШЕГУ ДВДА ОТРОКА ТВОЕГУ, РЕКАЪ ЕСИ: ВСЮ ШАТАШАСА ІАЪЦЫ, И ЛЮДЕ ПОЗЧІШАСА ТЩЕТНЫМЪ:

кз. ПРЕСТАША ЦАРІЕ ЗЕМСТІИ, И КНѢЗИ СОБРАШАСА ВЪСПѢ: НА ГА, И НА ХРТА ЕГУ.

кз. СОБРАШАСА ВО ВОИСТИННУ ВО ГРАДѢ СЕМЪ НА СТАГО ОТРОКА ТВОЕГО ІИСА, ЕГОЖЕ ПОМАЗАЪ ЕСИ, ИРУДЪ ЖЕ И ПОНТІЙСКІИ ПІЛАТЪ, СЪ ІАЪЦЫ И ЛЮДМИ ІИЛЕВЫМИ,

ки. СОТВОРИТИ, ЕЛИКА РКА ТВОА И СОВѢТЪ ТВОЙ ПРЕНАРЕЧЕ ВЪТИ.

кк. И НЫНѢ ГА, ПРИЗРИ НА ПРЕЩЕНІА ИХЪ, И ДАЖДЪ РАВНМЪ ТВОИМЪ СО ВСАКИМЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ ГЛАГОЛАТИ СЛОВО ТВОЕ,

л. ВНЕГДА РКА ТВОЮ ПРОСТРЕТИ ТИ ВО ИСЦѢЛЕНІА, И ЗНАМЕНІЕМЪ И ЧДЕСЕМЪ БЫВАТИ, ИМЕНЕМЪ СТІМЪ ОТРОКА ТВОЕГУ ІИСА.

ла. И ПОМОЛИВШЫМЪ ІМЪ, ПОДВИЖЕСА МѢСТО, ИДѢЖЕ БЛХЪ СОБРАНИ, И ИСПОНИШАСА ВСІ ДХА СТА, И ГЛАГОЛАХЪ СЛОВО БЖІЕ СО ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ.

е праведно прѣдъ Бога да послушамы васъ повече, а не Бога, сждѣте.

20. Защото ный не можемъ да не говоримъ това що смы видѣли и чули.

21. А тѣ пакъ гы заплашихъ, и пуснѣхъ гы, понеже не намѣрувахъ нищо *причинъ* да гы накажѣтъ, поради народъ-тѣ; защото всички славяхъ Бога за това що быде.

22. Защото челоувѣкъ-тѣ надъ когото станъ това чудо на исцѣленіе-то, бѣше повече отъ четиридесеть годинѣ.

23. И щомъ гы пуснѣхъ дойдохъ при свои-тѣ си, та извѣстихъ *това* що имъ рекохъ първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ.

24. А тѣ като чухъ, възвышихъ единодушно гласъ къмъ Бога, и рекохъ: Владыко, ты *си* Богъ който си направилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то, и всичко що е въ тѣхъ,

25. Който си рекъ чрѣзъ уста-та на Давида раба своего: Защо ся разфучахъ язычници-тѣ, и народи-тѣ прѣговарятъ суетны нѣща?

26. Прѣдстанѣхъ царіе-тѣ земни, и князове-тѣ ся събрахъ на купъ, противъ Господа, и противъ Помазанникъ-тѣ неговъ.

27. Защото нанстинъ ся събрахъ противъ святой-тѣ твой отрокъ Исуса, когото си помазалъ, Иродъ и Пилатъ Понтійскій, съсъ язычници-тѣ и народъ-тѣ Израилевъ,

28. Да сторятъ това което твоя-та рѣка и твоя-та воля е прѣдопрѣдѣлила да бѣде.

29. И нынѣ, Господи, погледни на тѣхны-тѣ заплашванія, и дай на твои-тѣ рабы да говорятъ твое-то слово съсъ всяко дързновение,

30. Ты като простирашь рѣкъ-тѣ си на исцѣленіе, да ставатъ знаменія и чудеса чрѣзъ име-то на святаго отрока твоего Исуса.

31. И като ся помолихъ, потрясе ся мѣсто-то дѣто бѣхъ събрани, и испълнихъ ся всички Духомъ Святымъ, и проповѣдувахъ слово-то Божіе съ дързновение.

лв. Нарóдъ же вѣровавшемъ въ сѣрдце ѿ дшѣ ѣдина : ѿ ни ѣдинъ же что ѿ имѣнїи своѣхъ глаголаше своѣ быти, но бѣхъ ѿмъ всѣ ѿбща.

лг. И веліею сілою воздадохъ свидѣтельство Апостоли воскресенїю Гдѣ Іиса Хрѣта, бѣгодать же бѣ велѣа на всѣхъ ѿхъ.

лд. Не бѣше бо нищѣ ни ѣдинъ въ нѣхъ : ѣлицы бо господѣ сѣлѣмъ, ѿли домовѣмъ бѣхъ, продающе приношѣхъ цѣны продаемыхъ,

лє. И полагахъ при ногѣхъ Апла : даашеса же коемѣждо, ѣгѣже ѣще кто требоваше.

лѕ. Івсїа же нареченный Варнава ѿ Апла, ѣже ѣсть сказемо, сѣхъ оутѣшенїа, Левїтъ, Купранинъ родомъ,

лѣ. Имѣа селѣ, продавъ принесѣ цѣнъ, ѿ положи предъ ногами Апла.

ГЛАВА ѿ.

а. Мѣжъ же нѣкїи Ананїа ѿменемъ, съ Сапфірою женою своею, продадѣ селѣ,

б. И оутѣи ѿ цѣны, свѣдѣщей ѿ женѣ ѣгѣ, ѿ принесъ часть нѣкѣсю предъ ногами Апла положи.

в. Рече же Пѣтръ : Ананїе, почтѣ испѣлни сатана сѣрдце твоѣ, солгати Дхъ стѣомъ, ѿ оутѣити ѿ цѣны селѣ ;

г. Сѣщее тебѣ, не твоѣ ли бѣ, ѿ проданное не въ твоѣи ли власти бѣше ; что ѣкѣ положишъ ѣсѣ въ сѣрдцѣ твоѣмъ вещь сїю ; не человекѣмъ солгалъ ѣсѣ, но Бгъ.

д. Слѣшавъ же Ананїа словеса сїа, пѣдъ ѿздѣше : ѿ бысть страхъ великъ на всѣхъ слышавшихъ сїа.

е. Встѣавше же ѿноши взѣаша ѣгѣ, ѿ ѿзнѣсше погребѣша.

32. А множество-то които бѣхъ повѣрували имаше едно сърдце и еднѣ душѣ; и ни единъ не казуваше за нѣщо отъ иманіе-то си че е негово; но всичко имахъ общо.

33. И апостоли-тѣ съсъ силѣ голѣмѣ отдавахъ свидѣтелство-то за възкрѣсеніе-то на Господа Исуса, и голѣма благодать бѣ надъ всички тѣхъ.

34. И никой отъ тѣхъ не бѣше въ лишеніе, защото всички които бѣхъ стопани на нивы или на къщи, продавахъ ги, и носяхъ цѣнѣ-тѣ на продадено-то,

35. И слагахъ ѿ при нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ; и раздаваше ся всякому споредъ колкото му трѣбаше.

36. Така Іосій нареченный отъ апостоли-тѣ Варнава (което ся тълкува, сынъ утѣшенія), Левитъ, родомъ Кипрянинъ,

37. Който имаше своѣхъ земѣхъ, продаде ѿ, и донесе пары-тѣ, и сложи ги прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ.

ГЛАВА 5.

1. А пѣкой си человекъ на име Ананія, съсъ женѣ си Сапфирѣ, продаде стяжаніе,

2. И утаи отъ цѣнѣ-тѣ, съсъ знаяніе-то и на женѣ си; и донесе еднѣ часть и сложи ѿ прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ.

3. А Петръ рече: Ананіе, зашто испълни Сатана сърдце-то ти, да излъжешъ Духа Святаго, и да утаишь отъ цѣнѣ-тѣ на нивѣ-тѣ?

4. Като стоеше *непродадено*, не бѣше ли твое? и като ся продаде, не бѣше ли въ твоѣхъ власть? Защо тури това нѣщо въ сърдце-то си? Не си реклъ лъжѣ на человекѣ, но на Бога.

5. И като слушаше Ананія тѣзи думы, паднѣ и издѣхнѣ; и страхъ голѣмъ обзѣ всички които чувахъ това.

6. И станѣхъ по млади-тѣ, обвихъ го, и изнесохъ та го погребохъ.

з̄. Бѣсть же ѿкѡ трѣмъ часѡмъ минѡвшимъ, ѿ жена ѿгнѡ не вѣдѡщи бывшагѡ видѣ.

ӣ. Ѡвѣщавъ же ѿ Пѣтрѡ, рцы ми, ѡше на толицѣ село ѡдѡста; она же рече: ѿ, на толицѣ.

д̄. Пѣтрѡ же рече къ ней: что, ѿкѡ согласи́тася ѿскр-
сѣти Дѡа Гдѡа; се ноги погрѣвшихъ мѡжа твоегѡ, при двѣ-
рехъ, ѿ ѿзнесѣтъ тѡ.

ї. Падѣ же ѡвѣе предъ ногама ѿгнѡ, ѿ ѿздѡше: вшедше же ѿноши ѡвѣтѡша ѿ мѣртвѡ, ѿ ѿзнесше погрѣоша влизъ мѡжа ѿ.

л̄. И бѣсть страхъ великъ на всеѣ цркви, ѿ на всехъ слышавшихъ сѡ.

ѡ. Рзками же Апѡлскими бѡша знаменѡа ѿ чюдеса въ лю-
дехъ мнѡга: ѿ бѡхс ѿдинодѡшнѡ все въ притворѣ Соло-
монѡ:

г̄. Ѡ прочныхъ же никтоже смѣаше прилѣплѡтисѡ ѿмъ,
но величѡхс ѿхъ людѣе:

д̄. Паче же прилагѡхсѡ вѣр҃ующѡи Гдѡи, мнѡжество
мужей же ѿ женѡ.

ѡ. ѿкѡ ѿ на стѡгны ѿносѣти неѡжнѡа, ѿ полагаѣти на
постѣлахъ ѿ на одрѣхъ, да градѡщс Петрѡ понѣ сѣнь ѿгнѡ
ѡскнѣтъ нѣкогогѡ ѡ нихъ.

з̄. Схождѡшесѡ же ѿ мнѡжество ѡ ѡкрѣстныхъ градѡвъ
во ѿрѡлимъ, приносѡше неѡжнѡа ѿ страждѡщѡа ѡ дѡхъ не-
чѡстныхъ, ѿже ѿцѣлѣвѡхсѡ все.

з̄. Воставъ же архѣерей ѿ все, ѿже сѡ нимъ сѡшла ѡресь
Саддѡскѡя, ѿсполнишасѡ зѡвѡсти,

ӣ. И возложиша рѡки своѡ на Апѡлы, ѿ послѡша ѿхъ въ
соблюденѣе ѡбще.

д̄. Аггѡл же Гдѡнѡ ноцѡю ѡвѣрзе двѣри темницы, ѿзвѣдѡ
же ѿхъ рече:

7. И като ся минахъ около три часа, влѣзе и жена му безъ да знае това що бѣше ся случило.

8. И Петръ ѝ отговори: Кажы ми, за толкозь ли продадохте нивъ-тѣ? И тя рече: Ей, за толкозь.

9. А Петръ ѝ рече: Защо ся съгласихте да искусите Духъ-тъ Господень? Ето на врата-та нозъ-тѣ на тѣзи що погребохъ мѣжа ти, и тебе ще изнесѣтъ.

10. И паднѣ на частъ-тъ до нозъ-тѣ му, и издѣхнѣ; а като влѣзохъ момци-тѣ намѣрихъ ѣхъ мъртвѣ, и изнесохъ ѣхъ, та ѣхъ погребохъ при мѣжа ѣ.

11. И голѣмъ страхъ обзѣ всичкѣ-тѣ церквѣ, и всичкы конто чуввахъ това.

12. И пакъ много знаменія и чудеса бывахъ въ народъ-тъ чрѣзь рѣцѣ-тѣ на апостолы-тѣ; (и всичкы единомушно бѣхъ въ при-творѣ-тъ Соломоновѣ.

13. А отъ другы-тѣ никой не смѣяше да ся прилѣпява при тѣхъ; народъ-тъ обаче гы имаше на почестъ.

14. И прилагахъ ся повече вѣрующы въ Господа, множество мѣжіе и жены;)

15. Така що износяхъ болны-тѣ по учницы-тѣ и слагахъ гы на постелкы и на одрове, да бы поне сѣнка-та Петрова, въ минуваніе-то му, да осѣни нѣкого отъ тѣхъ.

16. Събирахъ ся още въ Иерусалимъ и множество отъ околны-тѣ градове, та носяхъ болны и страждущы отъ нечисты духове, и всичкы получвахъ исцѣленіе.

17. Тогазь станѣ первосвященникъ-тъ, и всичкы конто бѣхъ съ него, що принадлежавахъ на Саддукейскѣ-тѣ ересь, испълнени съсъ завистъ,

18. И турихъ рѣцѣ на апостолы-тѣ, и затвори хъ гы въ общѣ-тѣ тѣмницѣ.

19. Но ангель Господень прѣзь ноцъ-тѣ отвори врата-та на тѣмницѣ-тѣ, та гы изведе, и рече:

к. Идѣте, ѿ стѣвше глаголите въ цркви людемъ всѣ глаголы жизни сѣѣ.

ка. Слышавше же внидоша по оутреницѣ въ црковь, ѿ оучахъ. пришедъ же архіерей ѿ ѿже съ нимъ, созваша соборъ ѿ всѣ старцы ѿ сынѣвъ Іилевыхъ, ѿ послаша во оузилице, привести ѿхъ.

кв. Слуги же шедше не ѿвертоша ѿхъ въ темницѣ: возвращежеса возвѣстиша,

кг. Глаголюще: ѿкъ темницѣ оубѣ ѿвертохомъ заключенъ со всѣкимъ оутвержденіемъ: ѿ влюститѣли стоѣща предъ двѣрми: ѿверзше же, вистрь ни единаго ѿвертохомъ.

кд. Икоже слышаша словеса сѣѣ, архіерей же, ѿ воевода црковный, ѿ первосіѣнницы, недоумѣвахъса ѿ нихъ, что оубѣ бѣдетъ сѣѣ.

ке. Пришедъ же нѣкто возвѣсти ѿмъ, глагола: ѿкъ сѣ мѣжѣ, ѿхъже всадисте въ темницѣ, сѣтъ въ цркви стоѣще ѿ оучаще люди.

кж. Тогда шедъ воевода со слугами, привелѣ ѿхъ, не съ нѣждею, бохъса ко людѣмъ, да не каменіемъ покійтъ ѿхъ.

кз. Приведше же ѿхъ поставиша на сонници: ѿ вопроси ѿхъ архіерей, глагола:

ки. Не запреціемъ ли запретихомъ вамъ не оучити ѿ имени сѣмъ: ѿ сѣ исполните Іерлімъ оученіемъ вашимъ, ѿ хощете навести на ны кровъ челоука сего..

кк. ѿвѣщавъ же Петръ ѿ Іапли рѣша: повинѣтиса подобѣтъ Бгови паче, нежели челоукомъ.

кл. Бѣъ оубѣ нашихъ воздвиже Іиса, егоже вы оубисте повѣсивше на дрѣвѣ:

км. Сего Бѣъ начальника ѿ Сѣса возвыси десницею своею, дати поканіе Іилевѣ ѿ ѿставленіе грѣхѣвъ.

кн. И мы есмь тогѣ свидѣтели глаголахъ сѣхъ, ѿ дѣхъ стѣмъ, егоже даде Бѣъ повинѣющимъ емъ.

20. Идѣте, и застанѣте въ храмъ-тъ, та говорѣте на народа всичкы-тѣ словеса на тойзи животъ.

21. Тѣ като чухъ *това*, на съмнованіе влѣзохъ въ храмъ-тъ и поучавахъ. А когато дойде първосвященникъ-тъ и конто бѣхъ съ него, свыхахъ съборъ-тъ и всичко-то старѣйшинство на сынове-тѣ Израилевы, и проводихъ въ тъмницѣ-тѣ да доведѣтъ *апосто-лы-тъ*.

22. Но слугы-тѣ като отдохъ, не ги намѣрихъ въ тъмницѣ-тѣ; и върнѣхъ ся та извѣстихъ,

23. И рекохъ: Тъмницѣ-тѣ намѣрихмы заключенъ твърдѣ здраво, и стражари-тѣ стояхъ вѣнъ прѣдъ врата-та; а като отворихмы не намѣрихмы никого вѣтрѣ.

24. И като чухъ тѣзи думы священникъ-тъ и войвода-та на храмъ-тъ и първосвященници-тѣ, въ недоумѣніе бѣхъ за тѣхъ, какво ще бѣде това.

25. И дойде нѣкой си, та имъ извѣсти и каза: Ето тѣзи чело-вѣци конто турихте въ тъмницѣ-тѣ, стоятъ въ храмъ-тъ и поучаватъ народъ-тъ.

26. Тогази отиде войвода-та съсь слугы-тѣ, и доведе ги, не на силъ; защото ся бояхъ отъ народъ-тъ да ги не убійтъ съ камъніе.

27. И като ги доведохъ, поставихъ ги прѣдъ съборъ-тъ; и попыта ги първосвященникъ-тъ,

28. И рече: Не ви ли зарѣчахмы и запрѣтихмы да не поучавате въ това име? И ето, напълнихте Иерусалимъ съ ваше-то поученіе, и искате да докарате връхъ насъ кръвъ-тъ на тогозъ чело-вѣка.

29. И отговори Петръ и апостоли-тѣ и рекохъ: Подобава да ся покорявамы повече Богу, нежели на чело-вѣцы-тѣ.

30. Богъ на отцы-тѣ наши въскреси Инсуса, когото вы убихте като го повѣсихте на дърво.

31. Него Богъ съ десницѣ-тѣ си въздигиъ за началникъ и спаситель, да даде покаяніе на Израила, и прощеніе на грѣхове-тѣ.

32. И въ тѣзи нѣща, свидѣтели нему смы ний, и Духъ Святый, когото Богъ даде на онѣзи конто го слушатъ.

лг. Онѣ же слышавше распыхахсѧ, и совѣшаша оубѣити ихъ.

лд. Воставъ же нѣкій на сонмищи фарісеѣ, именемъ Гамаліѣазъ, законоучитель чѣстенъ всѣмъ людемъ, повелѣ въѣ малу что явлумъ оуступити.

ле. Рече же къ нимъ: мужіе Іудане, внимайте себѣ въ человекѣхъ сіихъ, что хощете сотворити.

лз. Предъ сими бо дѣни востѧ Февда, глагола быти велика нѣкоего себѣ, ѣмуже прилѣпшасѧ числомъ мужей ѣквъ четыреста: иже оубѣенъ въсть, и всѣ ѣлицы повиншасѧ ѣмъ, разыдшасѧ и быша нивчтоже.

лз. Посемъ востѧ Ісда Галілеанинъ, во днѣ написанѧ, и вълече мѡди довольны въ слѣдъ себѣ: и той погѣбе, и всѣ, ѣлицы послшаша ѣго, разыпашасѧ.

ли. И нынѣ глаголю вамъ: ѡступите въ человекъхъ сіихъ, и ѡставите ихъ: ѣквъ ѣще вѣдетъ въ человекъхъ совѣтъ сѣи или дѣло сіе, разоритсѧ:

ла. ѣще ли же въ Нга ѣсть, не можете разорити то, да не какъ и бѣговѡрцы ѡбращетсѧ.

м. Послшаша же ѣгѡ и призавше Аптолы, бѣвше запретѣша имъ не глаголати въ имени Іисовѣ, и ѡпсетѣша ихъ.

ма. Онѣ же оубѣ идѧхъ радующесѧ въ лица собѡра, ѣквъ за йма Гда Іиса сподѡбишасѧ безчѣстїе прїати:

мв. По всѧ же днѣ въ цркви и въ домѣхъ не престаахъ оучающе и блговѣкствующе Іиса Хртѧ.

ГЛАВА 5.

а. Во днѣхъ же сіихъ оумножившымъ оучникѡмъ, въсть роптанїе ѣллинѡвъ ко Евреѡмъ, ѣквъ презираѣми бывахъ во всѣднѣвнѣмъ служенїи вдовицы ихъ.

33. А тѣ като чухъ *това* късахъ ся *отъ ядъ*, и наговаряхъ ся да ги убійтъ.

34. Но Фарисей нѣкой си на име Гамалилъ, законоучитель, когото всичкый народъ почиташе, станъ въ съборище-то, и заповѣда да извадятъ внѣ апостолы-тѣ за малко врѣме;

35. И рече имъ: Мжжіе Израиляне, помислѣте си добрѣ, какво ще направите врѣхъ тѣзи чловѣцы.

36. Защото прѣди тѣзь дни повдигна ся Ѳевда, и казуваше за себе си да е голѣмъ нѣкой си, при когото ся прилѣпихъ до четыристотинъ души на четъ; който быде убитъ, и всичкы конто му ся покорявахъ разидохъ ся и исчезнѣхъ.

37. Слѣдъ него ся повдигна Іуда Галилеянинъ-тѣ, въ врѣме-то на написаніе-то, и отвлече подирѣ си доста народъ; и той загинъ, и всичкы конто ся поведохъ слѣдъ него распрѣснѣхъ ся.

38. И сега ви казувамъ, оттеглѣте ся отъ тѣзи чловѣцы и оставѣте ги; защото това намѣреніе или това дѣло, ако бы да е отъ чловѣцы ще ся развали;

39. Ако ли е отъ Бога, не можете го развали: *пазьте* да не бы да ся намѣрите и богопротивници.

40. И послушахъ го; и привыкахъ апостолы-тѣ, бихъ ги и зарѣчахъ имъ да не говорятъ въ име-то Іисусово, и тѣй ги пуснѣхъ.

41. А тѣ си отивахъ отъ съборъ-тѣ радостни, защото ся сподобихъ да прѣтърпятъ безчестіе за негово-то име.

42. И всякой день не прѣстанувахъ отъ да учать и да благовѣствовать за Іисуса Христа, и въ храмъ-тѣ и по къщы-тѣ.

ГЛАВА 6.

1. И прѣзь тья дни когато ся умножавахъ ученици-тѣ, станъ роптаніе отъ Еллинисты-тѣ врѣхъ Еврен-тѣ, че въ повседневно-то раздаваніе на потрѣбности-тѣ, тѣхны-тѣ вдовицы оставалы непригледваны.

Ѣ. Призвѣавше же дванадесать множество оученикъ, рѣша : не оугодно єсть намъ вѣставльшымъ слово Бжїе, сажити трапѣзамъ.

Г. Оусмотрите оубо братїе, мѣжы ѿ васъ свидѣтельство-ваны седмь, исполнены Дха сѣа и премѣдрости, и хже поставимъ на сажкою сєю :

Д. Мы же въ молитвѣ и сажєніи слова пребѣдемъ.

Е. И оугодно бысть слово сїе предъ всѣмъ народомъ : и избрѣша Стефана мѣжа исполнена вѣры и Дха сѣа, и Філіппа, и Прѣхора и Никанѣра, и Тимѣона и Пармѣна, и Николла пришѣльца Антіохійскаго.

З. И хже поставиша предъ Аплы : и помолѣвшеса возложиша на нѣ рѣцѣ.

З. И слово Бжїе растѣше, и множѣшеса число оученикъ во Іерузалѣмѣ сѣлѣ, многъ же народъ сїѣнникѣвъ послашахъ вѣры.

И. Стефанъ же исполнь вѣры и силы творѣше знаменїа и чюдеса велиа въ людехъ.

Д. Восташа же нѣцыи ѿ сонма глаголемагѣ Ливертїнска, и Кѣрнїейска и Александрска, и иже ѿ Кїлїкїи и Асїи, стѣзѣющеса со Стефаномъ :

Г. И не можѣхъ противъ стѣти премѣдрости и Дхс, и мже глаголаше.

А. Тогда подѣстиша мѣжы глаголющыа : іакѣ слышахомъ єгѣ глаголюща глаголы хѣльныа на Мѣвсѣа и на Бѣа :

В. Сподвигоша же люди и стѣрцы и книжники, и нападше восхитиша єгѣ, и приведоша на сонмище,

Г. Поставиша же свидѣтели лѣжны глаголющыа : іакѣ человекъ сїей не престѣетъ глаголы хѣльныа глагола на мѣсто сѣе и законъ.

Д. Слышахомъ во єгѣ глаголюща : іакѣ Іисъ Назврѣй сїей

2. На това дванадесеть-тѣ свыхахъ множество-то на ученицы-тѣ и рекохъ : Не е прилично намъ да оставимъ слово-то Божіе, и да слугуваме на трапезы.

3. И тѣй, братія, виждте та изберѣте отъ васъ си седмъ души свидѣтелствованы, исполнены съ Духъ Святъ и съ мудрость, които да поставимъ за тѣзи потрѣбъ.

4. А ный ще си останемъ въ молитвъ-тѣ и въ служеніе-то на слово-то.

5. И бы угодно прѣдложеніе-то на всичко-то множество ; и избрахъ Стефана, мжжъ исполненъ съ вѣрж и съ Духъ Святъ, и Филиппа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николая прозелитъ-тѣ отъ Антиохійж,

6. Които поставихъ прѣдъ апостолы-тѣ ; и *тѣ* ся помолихъ и възложихъ рѣцѣ на тѣхъ.

7. И слово-то Божіе растѣше, и умножаваше ся число-то на ученицы-тѣ въ Иерусалимъ твърдѣ много ; и много множество отъ священници-тѣ подчинявахъ ся на вѣрж-тѣ.

8. А Стефанъ исполненъ съ вѣрж и силж, правяше голѣмы чудеса и знаменія въ народъ-тѣ.

9. И подигнахъ ся нѣкои отъ съборище-то което ся казуваше *съборище* на Ливертинцы-тѣ, и Киринейцы-тѣ, и Александрійцы-тѣ, и нѣкои отъ Киликіѣж и Азіѣж, и прѣпирахъ ся съсъ Стефана.

10. И не можахъ да устоятъ срѣщж мудрость-тѣж и духъ-тѣ съ който говоряше.

11. Тогази подучихъ чловѣцы да казувать : Чухмы го да говори думы хулы противъ Моисея и противъ Бога.

12. И подсторихъ народъ-тѣ и старѣйшины-тѣ и книжници-тѣ, и нападнѣхъ та го дрѣпнѣхъ и докарахъ го на съборище-то,

13. И прѣдставихъ лъжливы свидѣтели, които казувахъ : Тойзи чловѣкъ не прѣстава да говори хулы думы противъ това свято мѣсто и противъ законъ-тѣ.

14. Защото го чухмы да казува : Че тойзи Исусъ Назорянинъ-тѣ

разоритъ мѣсто сїе, и измѣнитъ обычаи: ѿже предаде намъ Мѡѵсей.

ѿ. И воззрѣвше на нь всѣ сѣдѣщи въ сонмищи, видѣша лице егѡ ѿкъ лице Аггала.

ГЛАВА 3.

а. Рече же архіерей: ѿше оубо сїа такъ сѣтъ;

б. Онь же рече: мѡжіе братіе и отцы, послѣшайте. Бгѣ славы іависа оцѣ нашемъ Авраамѣ сѣшъ въ Месопотаміи, прѣжде даже не вселитица емѣ въ Харранъ.

в. И рече къ немѣ: изыди ѡ землі твоєѣ и ѡ рода твоєгѡ, и ѡ домѣ оцѣ твоєгѡ, и прииди въ землю, юже ѿше ти покажѣ.

г. Тогда ишѣдъ ѡ землі Халдѣйскіа, вселіца въ Харранъ: и ѡтсѣдъ по оумѣртвїи оцѣ егѡ, пресели егѡ въ землю сїю, на нейже въ нынѣ живете:

д. И не даде емѣ наслѣдіа въ ней, ниже стопы ногѣ: и ѡбѣща дати емѣ ю во ѡдержаніе, и сѣмени егѡ по немъ, не сѣшъ емѣ чадѣ.

е. Глагола же сїце бгѣ: ѿкъ вѣдетъ сѣма егѡ пришелицы въ землі чуждѣй, и порабѡтатъ е и ѡслобятъ, лѣтъ четыреста.

ж. И іависъ, емѣже порабѡтаютъ, ссждѣ ѡзъ, рече бгѣ: и по сїхъ изыдѣтъ, и послѣжатъ ми на мѣстѣ семъ.

з. И даде емѣ завѣтъ ѡбрѣзаніа: и такъ роди Ісаака, и ѡбрѣза егѡ въ день осмый: и Ісаакъ Іаковъ, и Іаковъ дванѣдесать патріархъ.

и. И патріарси позавидѣвши Іѡсифѣ продаша егѡ во Егѷпетъ: и къ бгѣ сз нимъ,

і. И изѣтъ егѡ ѡ всѣхъ скорбей егѡ, и даде емѣ благодѣть и премѣдрость преѣ Фараѡномъ царемъ Егѷпетскимъ, и постави егѡ начальника наѣ всѣмъ домомъ своимъ.

ще развали това мѣсто, и ще измѣни обычаи-тѣ които прѣдаде намъ Монсей.

15. И всички които сѣдѣхъ на съборъ-тѣ, като ся вгледахъ въ него, видѣхъ лице-то му като лице на ангель.

ГЛАВА 7.

1. А первосвященникъ-тѣ рече : Така ли е това ?

2. А той рече : Мжжіе, братіе, и отци, слушайте : Богъ на сла-вѣ-тѣ яви ся отцу нашему Аврааму, когато бѣше въ Месопотаміѣ, прѣди да ся засели въ Харранъ,

3. И рече му : Излѣзь отъ земіѣ-тѣ си и отъ сродство-то си, и дойди въ земіѣ-тѣ, коѣто ще ти покажѣ.

4. Тогазъ излѣзе отъ Халдейскѣ-тѣ земіѣ и засели ся въ Харранъ. И отъ тамъ слѣдъ умираніе-то на бащѣ му прѣсели го въ тѣзи земіѣ, въ коѣто вы сега живѣете.

5. И не му даде наслѣдіе въ неѣ, нито едиѣ стѣпкѣ отъ ногѣ, а обѣща му ся да іѣ даде въ стяжаніе, нему и на негово-то потомство слѣдъ него, когато *още* той нѣмаше чадо.

6. И каза му Богъ така : Че неговѣ-тѣ потомци ще бѣдѣтъ прѣселенци въ чуждѣ земіѣ, и ще гы направятъ *като* робіе, и ще гы прѣтѣсняватъ четыри стотинѣ години.

7. Но азъ, рече Богъ, ще сѣдѣтъ тойзи народъ на който ще робувать ; и подирь това ще излѣзѣтъ и ще ми послужать на това мѣсто.

8. И даде му завѣтъ на обрѣзваніе-то ; и така роди Исаака, и обрѣза го въ осмый день ; и Исаакъ *роди* Іакова, и Іаковъ дванадесетъ-тѣ патриарсы.

9. А патриарси-тѣ завидѣхъ Іосифу, и продадохъ го въ Египеть ; Богъ обаче бѣше съ него,

10. И избави го отъ всички-тѣ му бѣды, и даде му благодать и мудрость прѣдъ Фараона, царя Египетскаго, който го постави управитель надъ Египеть и надъ всичкый си домъ.

ѿ. Прїиде же глѣдъ на всю зѣмлю Егѣпетскую и Ханааню, и скорьбь велѣа: и не ѡверѣтахъ скѣтости Оцѣи нашіи.

ѿі. Слышавъ же Іаковъ сѣшю пшеницъ во Егѣптѣ, посла Оцѣи наша первѣе:

ѿіі. И внигда второе прїидоша, познѣвъ бысть Іусифъ братїи своей, и ѿвѣкъ бысть Фараѣна родъ Іусифовъ.

ѿііі. Пославъ же Іусифъ призвѣ Оцѣа своего Іакова, и все сродство свое, седмьдесятъ и пѣтъ дшъ.

ѿіііі. Снїде же Іаковъ во Егѣпетъ, и скончѣса самъ и Оцѣи нашіи:

ѿііііі. И принесѣни быша въ Сѣхемъ, и положѣни быша во гробѣ, егѣже кспїи Авраамъ цѣною сребра, ѡ сынѡвъ Еммора Сѣхемова.

ѿіііііі. И ѿкоже приближѣшесѣ время ѡвѣтованїа, ѿмже клѣтца Бгѣа Авраамъ, возрастѡша людіе и оумножишасѣ во Егѣптѣ,

ѿііііііі. Дѡндеже настѣ царь ѿнъ во Егѣптѣ, ѿже не знѣше Іусифа,

ѿіііііііі. Сѣй слѣкъ оумысливъ ѡ родѣ нашемъ, ѡслобїи Оцѣи нашіи, оуморїти младенцы ѿнъ, и не ѡживїти.

ѿііііііііі. Въ неже время родїса Мѡсѣй, и бѣ оугѡденъ Бгѡви, ѿже питѣнъ бысть мѣсацы трїи въ домѣ Оцѣа своего.

ѿіііііііііі. Извѣржена же егѡ, взѣтъ егѡ дшїи Фараѡнова, и воспитѣ ѿ севѣ въ сына.

ѿііііііііііі. И наказанъ бысть Мѡсѣй всеї премѣдрости Егѣпетскѣй: бѣ же сіленъ въ словесѣхъ и дѣлѣхъ.

ѿіііііііііііі. Егда же исполѣшесѣ емѣ лѣтъ четвѣредесѣтихъ время, възїде на сѣрдце емѣ, посѣтїти братїю свою сыны Іїлевы.

ѿііііііііііііі. И видѣвъ нѣкоего ѡбїидна, посѡбствова и сотвори ѡмїенїе ѡбїидномѣ, оубѣвъ Егѣптянина.

ѿіііііііііііііі. Мнѣше же разсмѣти братїамъ своимъ, ѿкъ Бгѣа рскою егѡ дѣстъ ѿмъ спасѣнїе: онї же не разсмѣша.

11. И дойде гладъ надъ всичкѣ-тѣ земѣхъ Египетскѣхъ и Ханаанскѣхъ, и скърбь голѣма : и отци-тѣ наши не наѣбувахъ прѣхранѣ.

12. А Іаковъ като чу че има жито въ Египеть, испрати пьрвый пѣтъ отци-тѣ наши :

13. И на вторый пѣтъ познанъ бы Іосифъ на братія-та си, и извѣстенъ станѣ Іосифовъ-тѣ родъ Фараону.

14. И проводи Іосифъ та призова бащѣ си Іакова, и всичко-то си сродство, седмдесеть и петь души.

15. И слѣзе Іаковъ въ Египеть, и умрѣ тамъ той и отци-тѣ наши.

16. И прѣнесохъ гы въ Сихемъ, и положихъ гы въ гробъ-тѣ, който купи Авраамъ съсъ цѣнѣхъ на сребро отъ сынове-тѣ на Еммора Сихемова.

17. И като приближаваше врѣме-то на обѣщаніе-то което Богъ съ клѣтвѣхъ ся обѣща Аврааму, нарастнѣ народъ-тѣ и умножи ся въ Египеть,

18. Доклѣ настанѣ другъ царь, който не знаяше Іосифа.

19. Той съ коварно мѣдруваніе връхъ нашій-тѣ родъ, притѣсни отци-тѣ ни до толко щото да хвърлятъ дѣца-та си, за да не оставать живы.

20. Въ това врѣме ся роди Моисей, и прѣкрасенъ бѣше прѣдъ Бога ; и хранихъ го три мѣсеца въ бащинъ-тѣ му домъ.

21. А когато го хвърлихъ, зѣ го Фараонова-та дѣщеря, и отхрани го да бѣде неинъ сынъ.

22. И наученъ бы Моисей на всичкѣ-тѣ Египетскѣхъ мудрость, и силенъ бѣ словомъ и дѣломъ.

23. И като навършаше четьридесетѣ-тѣ годинѣхъ на възрасть-тѣ си, дойде му на сърдце да иде да нагледа братія-та си, сынове-тѣ Израилевы ;

24. И понеже видѣ нѣкого си *отъ тѣхъ* обижданъ, отбрани го, и стори отмщеніе за притѣсняемый-тѣ като порази Египтянина.

25. И мысляше да ся свѣстятъ братія-та му че Богъ чрѣзъ неговъ рѣкѣхъ имъ дава избавленіе : но тѣ ся не свѣстихъ.

кз. Во оутрѣи же дѣнь іавіса ѿмз тѣжущымса, ѿ привлачаше ѿхз въ примирѣніе, рѣкз: мѣжіе, братіа єстѣ вы: вскзю ѡбидите дрзгз дрзга;

кз. Ѡбидѣи же ближнаго, ѡрѣнз єгò, рѣкз: кто та поствѣи княза ѿ сдѣіò на дѣ нами;

кн. Едѣ оубѣити мѣ ты хощеши, ѿмже Ѡбразомз оубѣлз єсѣи вчерѣ Єгѣптанина;

кò. Бѣжѣ же Мѡѡсѣѣ ѡ словесѣ сѣмз, ѿ вѣсть пришлѣцз въ землѣи Мадіамствѣи, ѿдѣже родѣ сына двѣ.

л. И ѿполншымса лѣтѡмз четыредесатимз, іавіса ємз въ псстыніи горы Сѣнаѣскіа Аггѣлз Гдѣнь въ пламени Ѡгненнѣ въ кспинѣ.

лѣ. Мѡѡсѣѣ же видѣвъз дивлѣшеса видѣнїю: пристспіающз же ємз разсмѣти, вѣсть глѣсз Гдѣнь кз немз:

лв. Азз Бгѣз Ѡтѣцз твоѣхз, Бгѣз Авраѣмовз ѿ Бгѣз Ісаѣкѡвз ѿ Бгѣз Іақѡвѣ. трѣпетенз же вѣвъз Мѡѡсѣѣ не смѣаше смотрѣти.

лг. Речѣ же ємз Гдѣ: ѿззгѣ сапогѣи ногз твоѣю: мѣсто во, на нѣмже стоѣши, землѣ сѣѣ єсть.

лд. Вѣдѣ видѣхз ѡсловлѣніе людѣѣи моѣхз, ѿже во Єгѣптѣ, ѿ стѣпанїе ѿхз оубѣлшѣхз: ѿ спидòхз ѿзѣти ѿхз: ѿ икнѣ градѣи, послò та во Єгѣпетз.

лє. Сегò Мѡѡсѣа, єгòже ѡрѣнзша, рѣкше: кто та поствѣи начѣлника ѿ сдѣіò; сегò Бгѣз княза ѿ ѿзбѣвѣтелѣ послѣ рскòю Аггѣла іавѣлшагѡса ємз въ кспинѣ.

лз. Сѣѣ ѿзведѣ ѿхз, сотвòрь чздеса ѿ знѣменїа въ землѣи Єгѣпетствѣи ѿ въ чермнòмз мòри, ѿ въ псстыніи лѣтз четыредесатѣ.

лз. Сѣѣ єсть Мѡѡсѣѣи рекѣи сынòмз Іїлевымз: Прѣрòка вѣмз воздѣвѣпетз Гдѣ Бгѣз вѣшз ѡ братїи вѣшеѣ іақѡ менѣ: тогò послѣшѣйте.

лн. Сѣѣ єсть вѣвѣѣи въ цркви въ псстыніи со Аггѣломз

26. На утрѣшній день яви имъ ся когато *нѣкои отъ тѣхъ* ся бѣяхъ, и накара ги да ся примирятъ, и рече : Человѣцы, вы сте братія ; защо ся единъ другый обиждате ?

27. А тойзи, който онеправдаваше ближній-тъ си, отпѣди го, и рече : Кой тя постави началникъ и сѣдникъ надъ насъ ?

28. Или ищешъ да убѣешъ и мене, както уби вчера Египтянина ?

29. Тогазъ Моисей побѣгнѣ за тѣзи думъ, и станѣ прѣселникъ въ Мадіамскѣ-тѣ земѣ, дѣто добы двама сынове.

30. И като ся испълнихъ четиридесетъ години, яви му ся ангель Господень въ пустынь-тѣ на Синайскѣ-тѣ горѣ, въ срѣдъ огнень пламькъ на едиѣ кѣпниѣ.

31. А Моисей като видѣ, почуди ся за видѣніе-то ; и когато приближаваше за да пригледа, дойде му гласъ отъ Господа :

32. Азъ съмъ Богъ на твои-тѣ отцы, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Іакововъ. И Моисей растреперанъ отъ страхъ не смѣяше да гледа.

33. И рече му Господь : Изуй обуща-та отъ позѣ-тѣ си ; защото мѣсто-то на което стоишь, свята земя е.

34. Видѣхъ, видѣхъ страданіе-то на мои-тѣ людіе въ Египетъ, и чухъ въздышаніе-то имъ, и слѣзохъ да ги избавѣмъ ; и сега ела, ще тя проводѣмъ въ Египетъ.

35. Тогози Моисея, когото не приехъ и му рекохъ : Кой ты постави началникъ и сѣдникъ ? него Богъ чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на ангела, който му ся яви въ кѣпниѣ-тѣ, проводи за началникъ и избавитель.

36. Той ги изведе, като направи чудеса и знаменія въ земѣ-тѣ Египетскѣ, и въ Червено-то море, и въ пустынь-тѣ четиридесетъ години.

37. Тойзи е Моисей който рече на сынове-тѣ Израилевы : Господь Богъ вашъ, отъ братія-та ваши ще въздигне вамъ пророкъ, като мене ; него да слушате.

38. Тойзи е, който е былъ на събраніе-то въ пустынь-тѣ

глаголавшимъ ѣмъ на горѣ Синаѣстѣй и со Оцѣи нашими, иже пріятъ словеса жива дати намъ.

лѡ. Егѡже не восхотѣша послѣшати Оцѣи наши, но ѡринѣша и, и ѡвратишася сердцемъ своимъ во Егѣпетъ,

м. Рѣкше Яарѡнгъ: сотвори намъ когн, иже преѣидѣтъ предъ нами: Мѡѡсею ко семъ, иже иъведе насъ ѡ землѣ Егѣпетскѣи, не вѣмы что бысть ѣмъ.

мѡ. И сотвориша телца во дни Оны, и принесѡша жертвѣ идѡла, и веселѡхсѡ въ дѣлѣхъ рѣкъ своею.

мѡв. Ѣвратица же Бгъ, и предаде ихъ служити вѡемъ нѣнымъ. иакоже писано ѣсть въ книзѣ Прѡрѡкъ: Еда законѣнїа и жертвы принесѡсте ми лѣтъ четыредесятъ въ пѣстыни, доме Илевъ;

мг. И воспрїаєте скїнїю Молюховъ, и звѣздѡ вѡга вашигѡ Ремфана, Ѣбразы, иаже сотворїете поклонѣтисѡ имъ: и преселю въ дѡлѣе Бавѡлѡна.

мд. Сѣнь свидѣнїа ваши Оцѣмъ нашимъ въ пѣстыни, иакоже повелѣ глаголай Мѡѡсеови, сотворити ю по Ѣбразѣ, егѡже видѣ:

ме. Юже и внесѡша прїемше Отцѣи наши со Исомъ, во ѡдержанїе иъзыкѡвъ: ихже иъринѣ Бгъ ѡлицѡ Отѣцъ нашихъ, даже до днїи Дѡда:

мс. Иже ѡверѣте влѡгодѣть предъ Бгомъ, и испроси ѡверѣсти селенїе Бгъ Іакѡвлю.

мз. Соломонъ же создѡ ѣмъ храмъ.

ми. Но вышнїи не въ рѣкотворенныхъ црѣвахъ живѣтъ, иакоже Прѡрѡкъ глаголетъ:

мѡ. Нѣо миѣ прѣтолъ ѣсть, землѡ же поднѡжїе ногѡма моѡма: кїи храмъ созиждете ми, глаголетъ Гдъ; или кѡе мѣсто покѡищѣ моемъ;

и. Не рѣка ли моѡ сотвори сїѡ всѡ;

иа. Жестоковїи и не ѡверѣзании сердца и оушесѣи, въ прїснѡ Дхъ стѡмъ прѡтивитесѡ, иакоже Отцѣи ваши, такъ и вы.

наедно съ ангела, що му говоряше на Синайскѣ-тѣ горѣ, още и съ отцы-тѣ наши, който и прѣя животворны словеса, да гы даде намъ,

39. Комуто не рачихѣ да бѣдѣтъ послушни наши-тѣ отци, но го отпѣдихѣ, и съсъ сѣрдца-та си повѣрнѣхѣ ся въ Египетъ,

40. Когато рекохѣ на Аарона: Направи ни богове, които да вѣрвятъ прѣдъ насъ; защото тойзи Моисей, който ны изведе изъ земѣ-тѣ Египетскѣ, не знаемъ що станѣ.

41. И прѣзъ онѣзи дни направихѣ теле, и принесохѣ жъртвѣ идолу, ивеселяхѣ ся въ направи-тѣ на рѣцѣ-тѣ си.

42. За това ся отвѣрнѣ Богъ и прѣдаде гы да служатъ на небесно-то воинство, както е писано въ книгѣ-тѣ на пророцы-тѣ: Доме Израилевъ, четиридесетъ години въ пустынѣ-тѣ закланія и жъртвы ли ми принесохте?

43. Вы задигнѣхте шатѣръ-тѣ Молоховъ, и звѣздѣ-тѣ на богъ-тѣ си Ремфана, изображенія-та, които си направихте да имѣ ся кланяте: и азъ по далечъ отъ Вавилонъ ще вы прѣселѣхъ.

44. Скънія-та на свидѣтельство-то бѣше съ отцы-тѣ наши въ пустынѣ-тѣ, както заповѣда онзи, който говоряше на Моисея да го направи по образъ-тѣ който бѣ видѣлъ;

45. Коѣкто наши-тѣ отци като прѣяхѣ, внесохѣ ѣхъ съ Иисуса *Навина* въ владѣнія-та на язычницы-тѣ, които изгони Богъ изъ прѣдъ лице-то на наши-тѣ отцы, до дни-тѣ на Давида;

46. Който намѣри благодать прѣдъ Бога, и попроси да намѣри жилище за Бога Иаковава.

47. А Соломонъ му съгради домъ.

48. Но Вышній не живѣе въ храмове съ рѣкѣ направены, както казува пророкъ-тѣ:

49. Небе-то е прѣстолъ мой, а земя-та е подножіе на нозѣ-тѣ ми. Кой храмъ ще съградите за мене? казува Господъ; или кое мѣсто за моѣхъ почивкѣ?

50. Всичко това не направи ли го моя-та рѣка?

51. Твърдоглави и съ необрѣзаны сѣрдца и уши; вы всякога ся противите Духу Святому: както бащи-тѣ ви, така и вы.

ѱв. Когò ѱ Прѣрòкѡ не ѱзгнàшà Отцѹ вàши ; ѱ оубѣишà предвозвѣстившѹ ѱ пришѣствѣи Прàведнàгѡ, ѣгòже вѹ нынѣ предàтеле ѱ оубѣицы кѹсте :

ѱг. Иже прѣясте закòнѡ оустроенїемѡ Аггѣлскимѡ, ѱ не сохранисте.

ѱд. Слышàще же сѣлѹ, распыхàхсѹ сердцѹ свои, ѱ скрежетàхсѹ зѡбы нàнѹ.

ѱе. Стефàнѡ же сѹи ѱсполнь Дхà сѣлѹ, возрѣвѡ на нѣо, видѣ слàвѹ Бжїю, ѱ ѱисà стоàща ѡдеснѹ Бгѹ,

ѱз. И рече : сѣ видѣх нѣсà ѡверста, ѱ сѣлѹ члвѣчà ѡдеснѹ стоàща Бгѹ.

ѱз. Возопївше же глãсомѡ вѣлїнѡмѡ, затыкàхсѹ оўши свой, ѱ оустремїшасѹ ѣдинодшнѡ нàнѹ :

ѱн. И ѱзвѣдше вѣкѹ грàдà, кàменїемѡ побивàхсѹ ѣгò. ѱ свидѣтелїе снѣмше рїзы своѹ, положишà при ногѹ юноши нарицàемагѡ Сàулà,

ѱо. И кàменїемѡ побивàхсѹ Стефàнà, молàшасѹ ѱ глагòлюща : Гдѹ ѱисѣ, прїимѹ дхѹ мòй.

ѱ. Преклòнь же колѣна, возопї глãсомѡ вѣлїнѡмѡ : Гдѹи, не постàви ѱмѡ грѣхà сегò. ѱ сѣлѹ рекѡ оўспе.

ГЛАВА ѱ.

а. Сàулѡ же бѣ созволаа оубѣиствѹ ѣгò. кѹсть же вѡ тòй дѣнь гоненїе вѣлїе на црковѹ Іерлїмскѹю : всї же разсѣдшасѹ по странàмѡ Іудѣйскимѡ ѱ Самарїйскимѡ, кромѣ Аплѡ.

б. Погребòшà же Стефàнà мшїе клгоговѣиїи, ѱ сотворишà плàчь вѣлїй наа нїмѡ.

в. Сàулѡ же ѡслоблàше црковѹ, вѡ дòмы вхòдà, ѱ влачà мшжы ѱ жєны предàше вѡ темнїцѹ.

д. Разсѣлвшїнсѹ же, прохождàхсѹ клговѣствѹюще слòво.

52. Кого отъ пророцы-тѣ не изгонихъ отци-тѣ ви? а още и убихъ оныя които прѣдизвѣстихъ за идваніе-то на тогова Праведника, на когото вы сега станѣхте прѣдатели и убійци?

53. Вы които приехте законъ-тѣ чрѣзь служеніе-то ангелско, и не го удържахте.

54. А тѣ като чувахъ това, късахъ имъ ся сърдца-та *отъ ядъ*, и скърцахъ съсъ жбы на него.

55. А *Стефанъ*, испълненъ съ Духъ Святъ, погледнъ на небо-то, и видѣ славъ-тѣ Божіи, и Исуса че стояше отдесно на Бога;

56. И рече: Ето, виждамъ небеса-та отворены, и Сына чело-вѣческаго че стои отдесно на Бога.

57. Но тѣ като извикахъ съ гласъ голѣмъ, затулихъ си уши-тѣ, и единодушно ся впуснѣхъ връхъ него.

58. И като го изведохъ внѣ изъ града, хвърляхъ връхъ него камніе. И свидѣтели-тѣ сложихъ дрехы-тѣ си при нозѣ-тѣ на нѣкой момѣкъ на име Савлъ.

59. И хвърляхъ камніе връхъ Стефана, който ся моляше и казуваше: Господи Исусе, приими духъ-тѣ ми.

60. И като колѣнчи, извика съ гласъ голѣмъ: Господи, не имъ считай тойзи грѣхъ. И това като рече заспа.

ГЛАВА 8.

1. А Савлъ съизволяваше на убиваніе-то му. И по това врѣме станѣ голѣмо гоненіе противъ церквѣ-тѣ въ Іерусалимъ; и всицы ся разидохъ по Іудейскы-тѣ и Самарійскы-тѣ мѣста, освѣнъ апостоли-тѣ.

2. И нѣкои благоговѣйни чело-вѣци погребохъ Стефана, и направихъ надъ него голѣмъ плачь и рыданіе.

3. А Савлъ правяше голѣмъ повредъ на церквѣ-тѣ, понеже влѣзуваше въ всякъ къщъ, и влчаше мжгіе и жены, та ги прѣдаваше въ тѣмницъ.

4. А тѣзи които бѣхъ ся разишли, обхождахъ и благоговѣству-вахъ слово-то.

ѣ. Філіппъ же сошѣдъ во градъ Самарійскій, проповѣдаше ѱмъ Хртѧ.

ѥ. Внимáхъ же народи глагóлемымъ ѿ Філіппа ѣдинодóшнъ, слышаше ѱ видаше знаменїа, ѡже творáше.

ѥ. Дóси во нечїстїи ѿ многихъ ѱмóщихъ ѧ, вопїюще глаголюмъ вѣлимъ ѱсхождáхъ: мнози же разславленїи ѱ хрómїи ѱцѣлїшася.

ѱ. И вѣсть рáдость вѣлїа во градѣ тóмъ.

ѡ. Мóжъ же нѣкїи ѱменемъ Сїмвнъ, прѣжде вѣ во градѣ волхвѣа ѱ оудивлѣа ѡзыкъ Самарійскїи, глагóла нѣкоего бїти себѣ вѣлїка:

ї. Ёмóже внимáхъ всѣ ѿ мала дáже до вѣлїка, глагóлюще: сѣй ѣсть сїла Бжїа вѣлїкаа.

ї. Внимáхъ же ёмó, занѣ доволно врѣмá волхвованїи оудивлѣше ѱхъ.

ї. Ёгда же вѣрѡваша Філіппъ блговѣствѡющъ, ѡже ѿ царствїи Бжїи ѱ ѿ ѱмени бсцъ Хртóвѣ, крещáхъса мóжїе же ѱ жѣны.

ї. Сїмвнъ же ѱ сáмъ вѣрѡва, ѱ крѣщса, вѣ пребываа оудивлѣшася.

ї. Слышавше же, ѱже во берлїмѣ Аѱлїи, ѡкв прїятъ Самарїа слóво Бжїе, послáша къ нїмъ Петрѧ ѱ бвáнна.

ї. бже сошѣдше помолїшася ѿ нїхъ, ѡкв да прїймстъ Дхѧ стѧго.

ї. Ёщѣ во нн на ѣдїнаго ѱхъ вѣ пришѣлъ, тóчїю крещѣнн бáхъ во ѱма Гда бсц.

ї. Тогда возложїша рóцѣ на нѧ, ѱ прїáша Дхѧ стѧго.

ї. Видѣвъ же Сїмвнъ, ѡкв возложѣнїемъ рóкъ Аѱлскїихъ дѣтса Дхъ стѧїи, прїнесѣ ѱмъ среврѣ,

ї. Глагóла: дадїте ѱ мнѣ влáсть сїю, да, на негóже ѡще положѣ рóцѣ, прїїметъ Дхѧ стѧго.

5. И Филиппъ слѣзе въ единъ Самарійскый градъ и проповѣдуваше имъ Христа.

6. И внимаваше народъ-тъ единодушно на това което имъ говоряше Филиппъ, като чувахъ *всички* и виждахъ знаменія-та които правяше.

7. Защото нечисти-тъ духове, съ голѣмъ гласъ извыкувахъ и излѣзувахъ отъ мнозина които ги имахъ ; и мнозина разслабени и хроми исцѣлени бяхъ.

8. И станъ радость голѣма въ онзи градъ.

9. А въ градъ-тъ отъ по напрѣдъ имаше нѣкой си человекъ на име Симонъ, който правяше магін : и омаюваше народъ-тъ Самарійскый, като казуваше себе си че е великъ нѣкой си :

10. На когото всички отъ малкъ до голѣмъ давахъ вниманіе и казувахъ : Тойзи е велика-та сила Божія.

11. И внимавахъ на него, по това че доста врѣме бѣше ги омаювалъ съ магін-тъ си.

12. Но когато повѣрувахъ въ Филиппа, който благовѣствоваше за царство-то Божіе, и за име-то Исусъ Христово, кръщавахъ ся мъжіе и жены.

13. И самъ си Симонъ повѣрува, и покръстенъ намѣрваше ся всякога при Филиппа, и като гледаше че ставатъ знаменія и чудеса голѣмы, удивяваше ся.

14. А като чухъ апостоли-тъ които бѣхъ въ Іерусалимъ, че Самарія пріе слово-то Божіе, проводихъ имъ Петра и Іоанна,

15. Които като слѣзохъ, помолихъ ся за тѣхъ, за да пріимжтъ Духа Святаго.

16. (Защото не бѣ слѣзълъ още ни на одного отъ тѣхъ *Духъ Святый*, но само бѣхъ кръстени въ име-то Исусъ Христово.)

17. Тогазъ възлагахъ рѣцѣ на тѣхъ, и пріимахъ Духа Святаго.

18. А като видѣ Симонъ че съ възлаганіе-то на апостолскы-тъ рѣцѣ ся даваше Святый Духъ, принесе имъ сребро,

19. И казуваше : Дайте и на мене тѣзи власть, щото врѣхъ когото възложъ рѣцѣ, да пріима Духа Святаго.

к. Пётръ же рече къ немѹ : сребро твоё съ тою да вѣдетъ въ погѣбель, ѿкъ даръ Бжій нещевалъ ёси сребромъ стажати.

ка. Нѣсть ти части ни жребіа въ словеси семъ : ѿво сердце твоё нѣсть право предъ Богомъ.

кв. Покайся оубо въ злобѣ твоёй сей, и молиса Бгс, ѿще оубо ѿпсѣтитса ти помышленіе срца твоегѹ :

кг. Въ жёлчи во горести и союзѣ неправды зрю тѣ съща.

кд. Ѡвѣщавъ же Симѹнъ рече : помолитеса въ ѿ мнѣ ко Гдс, ѿкъ да ничтоже сиѹх найдеть на мѧ, ѿже рекосте.

ке. Онѹ же оубо засвидѣтельствовавшу и глаголавше слово Гдне, возвратишася во Іерлѹмъ, и мнѹгимъ вѣсемъ Самарійскимъ бѣговѣстиша.

кз. Ангелъ же Гднъ рече къ Філіппу, глагола : востани и иди на полудне, на пѣть сходящій въ Іерлѹма въ Газъ : и тѹи ёсть пѣствъ.

к4. И воставъ поиде : и сѣ мѹжъ Мсрѹнъ Ѣврейскъ силенъ Кандакѹи царицы Мсрѹнскѹа, ѿже бѣ надъ всѣми сокровищи ёа : ѿже прииде поклонитса во Іерлѹмъ :

ки. Бѣ же возвращаема и сѣдѧ на колесницѣ своёй, чташе прѹрока Исѧію.

к5. Рече же Дхъ къ Філіппу : пристъпѹи и прилѣпнѣса колесницѣ сѣй.

л. Притѣкъ же Філіппъ оуслыша ёгѹ чтѹща прѹрока Исѧію, и рече : оубо разсмѣши ли, ѿже чтеши ;

ла. Онъ же рече : какъ оубо могѹ (разсмѣти,) ѿще не кто настѣвитъ мѧ ; оумолѹи же Філіппа, да возшедъ сѣдетъ съ нимъ.

лв. Слово же писаніа, ёже чташе, бѣ сѣе : ѿкъ Ѡвчѧ на заколеніе ведѣса, и ѿкъ агнецъ прѧмъ стрѣгѹшемъ ёгѹ везгласенъ : такъ не ѿверзѧеть оустъ своихъ.

20. А Петръ му рече : Сребро-то ти съ тебе наедно въ погыбель да бжде ; защото си възмнѣлъ че даръ-тъ Божій съсъ сребро ся придобыва.

21. Ты нѣмашь часть, нито дѣлъ въ това, защото сърдце-то ти не е право прѣдъ Бога.

22. За то покай ся отъ тѣзи твоиѣ зложъ, и моли ся Богу, да но бы ти ся простилъ тойзи на сърдце-то ти помыслъ ;

23. Понеже тя гледамъ че си въ жълчкѣ на горестъ и въ свръскѣ на неправдѣ.

24. А отговори Симонъ и рече : Молѣте ся вы за мене на Господа, да мя не постигне ни едно отъ тыя що рекохте.

25. Тъ прочее като засвидѣтелствувахъ и говорихъ слово-то Господне, върнѣхъ ся въ Иерусалимъ, и на много Самарійскы села проповѣдувахъ евангеліе-то.

26. А ангель Господень говори на Филиппа и каза : Стани и иди къмъ пладѣ, въ пѣть-тъ, който слѣзува отъ Иерусалимъ въ градъ Газа ; той е пустъ.

27. И станъ и отиде ; и ето, человекъ отъ Евіопіѣ, скопецъ, велможа на Кандакіѣ Евіопскѣ-тъ царицѣ, който бѣше надъ всичкѣ-тъ нейнѣ хазнѣ ; той бѣ дошелъ въ Иерусалимъ да ся поклони.

28. И на връщаніе, като сѣдѣше на колѣсницѣ-тъ си, четѣше пророка Исаіѣ.

29. А Духъ-тъ рече Филиппу : Пристѣпни, и прилѣпни ся до тѣзи колѣсницѣ.

30. И притече Филиппъ, и го чу като прочиташе пророка Исаіѣ, и рече : Разумѣвашь ли това което четешъ ?

31. А той рече : И какъ быхъ можалъ да разумѣѣхъ, ако мя не настави иѣкой ? И покани Филиппа да възлѣзе и да сѣдне съ него.

32. А мѣсто-то на писаніе-то, което прочиташе, бѣше това : Заведохъ го като овцѣ на закаланіе, и като агне безгласно прѣдъ тогози който го стриже, така не отвара уста-та си.

лг. Во смиренїи ѣгѡ сѣдз ѣгѡ взѣтса, рѡдз же ѣгѡ ктѡ исповѣсть ; ѡкѡ взѣмлетса ѡ земаї живѡтѣ ѣгѡ.

лд. Ѡвѣщавз же кáженикѣ кѣ Філіппѡ речѣ : молю тѣ, ѡ кѡмѣ Прѡрокѣ глаголетѣ сїѣ ; ѡ себѣ ли, или ѡ иномѣ нѣкоемѣ ;

ле. Ѡвѣрзѣ же Філіппѣ оустѣ своѣ, и наченѣ ѡ писанїѣ сегѡ, бѣговѣстї ѣмѣ Іиса.

лз. Икоже идаѣсѣ пстѣмѣ, прїидѡша на нѣкѣсїю водѣ : и речѣ кáженикѣ : сѣ вода : чтѡ возбранѣетѣ мї крестїтїсѣ ;

лз. Речѣ же ѣмѣ Філіппѣ : ѡше вѣрзеши ѡ всегѡ сѣрдца твоегѡ, мѡцїно тѣ ѣсть. ѡвѣщавз же речѣ : вѣрсеїю Сїѣ Бжїѣ бытї Іиса Хрѣта.

ли. И повелѣ стѣти колесницѣ : и снїдѡста Ѧба на водѣ, Філіппѣ же и кáженикѣ : и крестї ѣгѡ.

ло. Егда же изыдѡста ѡ воды, Дхѣ стѣїи нападѣ на кáженика. Игѣлѣ же Гдѣнь восхїти Філіппа, и не видѣ ѣгѡ ктѡмѣ кáженикѣ : идаше бо вз пѣть свої радѣсѣ.

м. Філіппѣ же ѡвѣрѣтсѣ во Ізѡтѣ : и прохѡдѣ благовѣствоваше градѡмѣ всемѣ, дѡндеже прїитї ѣмѣ вз Кесарїю.

ГЛАВА Ѧ.

а. Савлѣ же ѣще дыхѣл прешенїемѣ и оубїїствомѣ на оученикѣ Гдѣни, пристѣпль ко архїерїю,

б. Испросї ѡ негѡ послѣнїѣ вз Дамáскѣ кѣ собѡрнїемѣ, ѡкѡ да ѡше нѣкїѣ ѡвѣрѣетѣ тогѡ пстї сѣшыл, мѣжи же и женѣ, свѣзаны приведѣтѣ во Іерусалимѣ.

в. Внегда же итї, выстѣ ѣмѣ приблїжитїсѣ кѣ Дамáскѣ, и внезапѣ ѡблїстѣ ѣгѡ свѣтѣ ѡ нѣсѣ :

д. И падѣ на зѣмлю, слыша глѣсѣ глаголющїѣ ѣмѣ : Савле, Савле, чтѡ гѡниши ;

33. Въ негово-то униженіе отне му ся сждба-та; а родъ-тъ му кой ще искаже? защото ся зема животъ-тъ му отъ земѣх-тѣхъ.

34. И отговори скопецъ-тъ и рече на Филиппа: *Кажу ми, молихъ ти ся, за кого казува това пророкъ-тъ? за себе си ли, или за другыго нѣкого?*

35. А Филиппъ отвори уста, и наченѣ отъ това писаніе, та му благовѣсти Исуса.

36. И като вървахъ въ пѣть-тъ, дойдохъ на една водѣ; и казува скопецъ-тъ: *Ето вода; какво мя въспира да ся не кръстихъ?*

37. И Филиппъ рече: *Ако вѣрувашъ отъ все сърдце, можешъ. А той отговори и рече: Вѣрувамъ че Исусъ Христосъ е Сынъ Божій.*

38. И заповѣда да ся спрѣ колѣсница-та: и слѣзохъ и двама-та на водѣ-тѣхъ, Филиппъ и скопецъ-тъ, и кръсти го.

39. А когато излѣзохъ изъ водѣ-тѣхъ, Духъ Господень грабнѣ Филиппа, и не го видѣ вече скопецъ-тъ: но отхождаше на пѣть-тъ си радостенъ.

40. А Филиппъ ся намѣри въ Азотъ; и като прѣхождаше, проповѣдуваше евангеліе-то по всички-тѣ градове доклѣ дойде въ Кесаріѣхъ.

ГЛАВА 9.

1. А Савлъ, като дыхаше още устрашаваніе и убійство врѣхъ ученицы-тѣхъ Господни, отиде при първосвященника,

2. И поиска отъ него писма до съборища-та въ Дамаскъ, че ако бы да намѣри нѣкои отъ тойзи пѣть мъжје и жены, да ги докара вързаны въ Іерусалимъ.

3. И на отиваніе когато приближаваше Дамаскъ, внезапно бляснѣ около него свѣтлина отъ небе-то.

4. И като паднѣ той на земѣх-тѣхъ, чу гласъ, който му говорѣше: *Савле, Савле, защо мя гонишь?*

Ѣ. Речѣ же : кто ѣси Гдѣи ; Гдѣ же речѣ : азъ ѣсмь Іисъ, ѣгоже ты гоннши : жестоко ти ѣсть противъ рожнѣ прѣти.

Ѥ. Трепѣща же и оужасѣаца, глагола : Гдѣи, что ма хощеши творѣти ; и Гдѣ речѣ къ немѣ : востѣни и вниди во градъ, и речѣтса ти, что ти подобѣтъ творѣти.

Ѧ. Мѣже же идѣщи съ нимъ стоѣхъ чдѣащеса, гласъ оубо слышаше, но никогоже видѣше.

и. Востѣ же Савла ѡ землѣ : и ѡверстыма очима своима ни ѣдинаго видѣше : ведѣше же ѣго за рѣкъ введѣша въ Дамаскъ.

ѧ. И бѣ дни три не видѣ, и ни идѣ, ниже пѣаше.

і. Бѣ же некто оученикъ въ Дамасцѣ, именемъ Ана́нїа, и речѣ къ немѣ Гдѣ въ видѣнїи : Ана́нїе, онъ же речѣ : се азъ, Гдѣи.

їи. Гдѣ же къ немѣ : востѣвъ понди на стѣгнѣ нарицаемю правсю, и взыщи въ домъ Іздовѣ Савла именемъ, Тарсанина : се бо молѣтвѣ дѣтъ.

їи. И видѣ въ видѣнїи мѣжа именемъ Ана́нїю вшѣдша, и возложша на нь рѣкъ, ѣкъ да прозритъ.

їи. Ѡвѣща же Ана́нїа : Гдѣи, слышѣхъ ѡ многихъ ѡ мѣжи сѣмъ, колика зла сотвори стѣмъ твоимъ во Іерлѣмѣ :

їи. И здѣ имать власть ѡ архїерѣй, связѣти всѣ нарицающыя и ма твоѣ.

їи. Речѣ же къ немѣ Гдѣ : иди, ѣкъ сосѣдъ избранъ ми ѣсть сѣи, пронести и ма моѣ предъ ізѣкки и царемъ, и сыномъ Іилевыми.

їи. Азъ бо скажѣ ѣмъ, ѣлика подобѣтъ ѣмъ ѡ имени моѣмъ пострадати.

їи. Побѣ же Ана́нїа и вниде въ храмниъ, и возложъ на нь рѣцѣ, речѣ : Савле брате, Гдѣ Іисъ іавлѣтиса на пстѣ, и ма же шѣлъ ѣси, послѣ ма, ѣкъ да прозриши и исполнишица дѣа стѣ.

5. А той рече: Кой си *ты*, Господи? И Господь му рече: Азъ съмъ Исусъ когото ты гонишь; не ти е лесно да риташъ срѣщъ остень.

6. А той растреперанъ и смаянъ рече: Господи, какво ищешь да сторѣхъ? И Господь му рече: Стани и влѣзь въ градъ-тъ, и ще ти ся каже, какво трѣба да правишь.

7. А мъжіе-тъ които го придружавахъ, като чувахъ гласъ-тъ а не виждахъ никого, стояхъ като вѣщени.

8. И станъ Савлъ отъ земѣхъ-тъ, и съ отворены очи не виждаше никого; и водѣхъ го за рѣкхъ, та го възведохъ въ Дамаскъ.

9. И три дни минъ безъ да види, и не яде нито пи.

10. А въ Дамаскъ имаше единъ ученикъ на име Ананія, и рече му Господь во видѣніе: Ананіе. А той рече: Ето мя, Господи.

11. И Господь му рече: Стани, та иди на улицъ-тъ която ся казува Права, и попытай въ домъ-тъ на Іудъ за *някого си* на име Савлъ, Тарсянинъ; защото ето ся моли;

12. И видѣ во видѣніе одного человекъ, именовъ Ананія, че влѣзе и тури рѣкхъ на него за да прогледа.

13. И отвѣща Ананія: Господи, чухъ отъ мнозина за тогось человекъ, колко злины е сторилъ на твои-тъ святини въ Іерусалимъ.

14. И тука има власть отъ първосвященници-тъ да върже всички които призоваватъ твое-то име.

15. А Господь му рече: Иди, защото съхъдъ избранъ ми е той, да носи мое-то име прѣдъ народы и царіе, и прѣдъ сынове-тъ Израилевы:

16. Защото азъ ще му покажъ *все* що има да пострада за името ми.

17. И отиде Ананія и влѣзе въ къщъ-тъ; и като възложи рѣцѣ на него, рече: Савле брате, Господь, Исусъ, който ти ся яви на пѣть-тъ по който ты идѣше, проводи мя за да прогледашь, и да ся изпълнишь съ Духа Святаго.

іі. И ѡбїе ѡпадѡша ѡ Очїю ѣгѡ іакѡ чешсѡ, прозрѣ же ѡбїе, и воставъ крѣтисѡ,

ѡі. И прїемь пицѡ оукрѣписѡ. Бысть же Савлаъ сз сѡшми въ Дамасцѣ оучениками днїи иѣкїа.

к. И ѡбїе на сѡмнїахъ проповѣдаше Іиса, іакѡ сѣй ѣсть Сїиз Бжїй.

ка. Дивлѡхсѡ же всї слышашїи и глаголахъ: не сѣй ли ѣсть гонївый во Іерусалимѣ нарицающыя има сїе, и заѣ на сїе прїиде, да свѡзаны тѡа приведѣтѡ ко архїереемъ;

кв. Савлаъ же паче крѣплѡшесѡ, и смѡщаше Ісден живѡщыя въ Дамасцѣ, препираѡ, іакѡ сѣй ѣсть Хрѣтѡсѡ.

кг. Икоже испѡлнїшасѡ днїе доволны, совѣщаша Ісдеѣ оубїти ѣгѡ:

кд. Оубѣданъ же бысть Савлаъ совѣтѡ иухъ. стрежѡхъ же вратѡ дѣнь и нѡщъ, іакѡ да оубїѡтѡ ѣгѡ.

ке. Поѣмше же ѣгѡ оученицы нѡщїю, свѣсиша по стѣнѣ въ кѡшницѣ.

кз. Пришѣдъ же Савлаъ во Іерусалимъ, покзшѡшесѡ прикплѡтисѡ оученикѡмъ: и всї коѡхсѡ ѣгѡ, не вѣрѡюще, іакѡ ѣсть оученикъ.

кѣ. Варнава же прїемъ ѣгѡ, приведѣ ко Апѡлѡмъ, и повѣда имъ, кѡкѡ на пстїи видѣ Гѡа, и іакѡ глагола ѣмѡ, и кѡкѡ въ Дамасцѣ дерзѡше ѡ имени Іисовѣ.

ки. И бѡше сз ними вхѡдѡ и исхѡдѡ во Іерлїмѣ, и дерзѡа ѡ имени Гѡа Іиса.

кк. Глаголѡше же и стазѡшесѡ сз Елїны: Онї же искѡхъ оубїти ѣгѡ.

кл. Разсмѣвше же вратїа сведѡша ѣгѡ въ Кесарїю, и ѡпсстїшѡ ѣгѡ въ Тѡрсѡ.

ла. Цркѡи же по всѣй Ісден и Галїѣн и Самарїи имѣлахъ мїрѡ, созидѡющесѡ и ходѡше въ стрѡскѣ Гѡни, и оутѣшѣнїемъ стѡгѡ Дѡа оумножѡхсѡ.

18. И тозь часъ паднѣхъжъ отъ очи-тѣ му като люспы, и тутакси прогледа; и станѣ та ся кръсти;

19. А като похапнѣ, добы силѣ. И прѣсѣдѣ Савлѣ нѣколко дни съ ученицы-тѣ въ Дамаскъ.

20. И отъ тозь часъ проповѣдуваше по съборища-та Христа, че той е Сыиъ-тѣ Божій.

21. И всички конто го чувахъ, дивяхъ ся и казувахъ: Не е ли тойзи който погубяше въ Иерусалимъ тѣзи конто призовавахъ това име? и тука за това бѣ дошелъ, да гы закара вързаны при първо-священници-тѣ.

22. А Савлѣ ся укрѣпяваше повече, и надпираше Іудей-тѣ конто живѣяхъ въ Дамаскъ, като доказуваше че тойзи е Христосъ.

23. И когато ся миѣхъжъ нѣколко дни, наговорихъ ся Іудей-тѣ да го убійтъ;

24. И това тѣхно наговаряніе станѣ извѣстно на Савла; и вардахъ порты-тѣ деня и ноця, за да го убійтъ.

25. Но ученицы-тѣ го зѣхъ прѣзь ноць и го спустихъжъ прѣзь стѣнѣ-тѣ съ кошче.

26. И като дойде Савлѣ въ Иерусалимъ, стараяше ся да ся при-дружи съ ученицы-тѣ; но всички ся бояхъ отъ него, понеже не вѣрувахъ че е ученикъ.

27. А Варнава го зѣ, та го доведе при апостолы-тѣ и расказа имъ какъ е видѣлъ Господа въ пѣть-тѣ, и че му е говорилъ, и какъ въ Дамаскъ е проповѣдувалъ съ дързновеніе въ име-то Иисусово.

28. И вхождаше и исхождаше съ тѣхъ въ Иерусалимъ, и дързновенно проповѣдуваше въ име-то на Господа Иисуса;

29. И говоряше и прѣпираше ся съ Еллинисты-тѣ; а тѣ гледахъ да го убійтъ.

30. *Това* като разумѣхъ братія-та, заведохъ го въ Кесаріѣжъ и отпратихъ го въ Тарсъ.

31. И тогазь по всички Іудейѣ и Галилеѣжъ и Самаріѣжъ церкви-тѣ имахъ миръ, и назидавахъ ся и ходяхъ въ страхъ Господень, и съ утѣшеніе-то на Святаго Духа умножавахъ ся.

лв. И бысть Петръ посѣщающъ всѣхъ, снѣти ѿ ко стѣмъ живущимъ въ Лѹдѣѣ.

лг. Ѡбръѣте же тѣмъ челоѣка нѣкоего ѿменемъ Енеа, ѿ Ѡсмѣ лѣтъ лежаща на одрѣ, ѿже кѣ разслабленъ.

лд. И рече ѣмъ Петръ: Енее, ѿцѣлѣтъ тѣ Іисъ Хрѣтосъ: востани съ постѣли твоеѣ. ѿ ѡбѣ воста:

ле. И видѣша ѣго вси живущи въ Лѹдѣѣ ѿ во Иссарѣнѣ, ѿже ѡвратишася ко Гдѣ.

лз. Во Іоппѣи же бѣ нѣкаа оученица ѿменемъ Таѣла, ѿже сказѣма глаголется Сѣрна: сѣѣ бѣше ѿсполнена блѣнхъ дѣлъ ѿ милостынъ, ѿже творѣше:

лз. Бысть же во дни тѣѣ, колѣвшей ѣѿ оумрѣти: ѡмывше же ю положиша въ горницѣ.

ли. Близъ же сѣщей Лѹдѣѣ Іоппѣи, оученицы слышавше, ѿкъ Петръ ѣсть въ ней, послаша двѣ мѣжа къ немъ, моляще ѣго не ѡблѣкнѣтися прѣити до нихъ.

ла. Востаъ же Петръ ѿде съ ними: ѣгоже пришедша возведоша въ горницъ, ѿ предѣлаша ѣмъ всѣ вдовицы плачуща ѿ показующа рѣзы ѿ одѣжды, ѣлика творѣше съ ними сѣщи Сѣрна.

лб. Изгнавъ же вонъ всѣ Петръ, преклѣнь колѣна помолѣся: ѿ ѡвратишася къ тѣлѣ, рече: Таѣла, востани. Она же ѡверзе ѡчи свои: ѿ видѣвши Петра, сѣде.

лв. Подавъ же ѣѿ рѣкъ, воздѣже ю: ѿ призвѣвъ стѣѣ ѿ вдовицы, постаѣи ю живъ.

лв. Оубѣдано же бысть сѣ по всѣѣ Іоппѣи, ѿ мнози вѣроваша въ Гдѣ.

лг. Бысть же дни доволны пребыти ѣмъ во Іоппѣи оубѣдѣннѣ Сѣмвѣна оубѣдѣннѣ.

ГЛАВА І.

а. Мѣжъ же нѣкѣи бѣ въ Кесарѣи ѿменемъ Корнѣлѣи, сѣтникъ ѿ спѣры нарицающѣѣ Италѣискѣѣ,

32. И станѣ когато Петръ обхождаше всички-тѣ, да слѣзе и до святын-тѣ конто живѣяхѣ въ Лиддѣ.

33. И намѣри тамо нѣкого челоуѣка на име Еней, който бѣше разслабень, и отъ осмь години все лѣжаше на постелкѣ.

34. И рече му Петръ: Енеє, исцѣлява тя Иисусъ Христосъ: стани и постели си самъ си. И тозъ часъ станѣ.

35. И видѣхѣ го всички конто живѣяхѣ въ Лиддѣ и въ Саронѣ, конто ся обѣрихѣхѣ къмъ Господа.

36. А въ Юппіѣ имаше нѣкоя ученица на име Тавиѳеа, (което истѣлкувано ще рече, Сърна:) тя бѣ изпълнена съ добры дѣла и съ милостыни конто правяше.

37. И случи ся прѣзъ тѣзъ дни *та* да ся поболи и да умрѣ; и като іѣ окаяхѣ, турихѣ іѣ въ горницѣ.

38. И понеже Лидда бѣше близу до Юппіѣ, ученици-тѣ като чухѣ че Петръ е тамъ, проводихѣ до него двама челоуѣцы, и моляхѣ го да ся не облѣни да дойде до тѣхъ.

39. И станѣ Петръ и отиде съ тѣхъ; и щомъ дойде, изведохѣ го въ горницѣ-тѣ; и прѣдстави хѣ ся прѣдъ него всички-тѣ вдовицы, та плачѣхѣ, и показувахѣ му ризы и дрехы конто *имѣ* правяше Сърна, когато бѣ съ тѣхъ.

40. А Петръ испрати на вѣнѣ всички-тѣ, и колѣнчи та ся помоли, и ся обѣрихѣ къмъ тѣло-то, и рече: Тавиѳеа, стани. А тя отвори очи-тѣ си, и като видѣ Петра, сѣди.

41. А той ѣ подаде рѣкѣ и іѣ исправи; повыка послѣ святын-тѣ и вдовицы-тѣ, и прѣдстави іѣ *прѣдъ тѣхъ* живѣ.

42. И това станѣ извѣстно по всичкѣ Юппіѣ; и мнозина повѣрувахѣ въ Господа.

43. А *Петръ* прѣсѣдѣ довольно врѣме въ Юппіѣ, у нѣкого си Симона усмаря.

ГЛАВА 10.

1. Имаше пакъ нѣкой си челоуѣкъ въ Кесаріѣ на име Корнилій, стотникъ отъ полкѣ-тѣ нарицаемый Италийскый,

Ѣ. Благоговѣиихъ и коихъсѧ Бѣа со всѣмъ дѣдомъ своимъ, твораи милостыни многѧ людемъ, и молахъсѧ Бѣс всегда :

Г. Видѣ възвидѣи иако, иако въз часъ девѧтый днѣ, Ангѣла Бѣихъ сшѣдша къ немѣ, и рѣкша ѣмѣ : Корнилѣе.

Д. Онъ же възрѣвъ иако и пристрашенъ бывъ рече : что ѣсть Гѣи ; рече же ѣмѣ : молитвы твоѧ и милостыни твоѧ въздобша на пѧмать предъ Бѣа.

Е. И ииакъ послѧ во Іоппѣю мужей, и призовѧ Сѣмвѧ на нарицаемаго Петра :

Ж. Сѣи странствуетъ оу иакоегѧ Сѣмвѧ оусмарѧ, ѣмѣже ѣсть дѣмъ при морѣ. тои речѣтъ тебѣ глаголы, въз ниже спасѣшисѧ ты, и весь дѣмъ твои.

З. И иакоже видѣ Ангѣлъ глаголай Корнилѣю, пригласивъ двѧ ѡ равнѣвъ своихъ, и воина благочестивѧ ѡ служащихъ ѣмѣ,

и. И сказавъ имъ всѧ, послѧ ихъ во Іоппѣю.

д. Во оутрѣе же прѣшѣствующимъ имъ и ко градѣ приближающимъсѧ, възидѣ Петръ на горницѧ помолитисѧ, ѡ часѣ шестѣмъ.

Г. Бысть же прилченъ, и хотѧше вкисѣти : готѣвающимъ же онѣмъ, нападѣ иако оужасъ,

а. И видѣ нѣо ѡверсто, и сходѧшъ иако сосѣдъ иако иако плащаницѧ велѣю, по четыремъ краѣмъ привѧзанъ, и низъ спсѧемъ на зѣмлю :

б. Въ немже вѧхъ всѧ четверонѣгѧ землѧ и свѣрѣе и гѧди и птицы невѣсныѧ :

г. И бысть гласъ къ немѣ : востѧвъ Петре, заколи и иако.

д. Петръ же рече : никакоже Гѣи : иако николиже иакохъ всѧко скверно или нечисто.

е. И сѣ гласъ паки къ немѣ вторицею : иаже Бѣхъ ѡчиствѧз ѣсть, ты не скверни.

ж. Сѣ же бысть трици : и паки вѧса сосѣдъ на нѣо.

2. Благочестивъ и богобоязливъ съсъ всичкый-тъ си домъ, и раздаваше много милостыни на народъ-тъ, и моляше ся Богу непрѣстанно.

3. Около деветый часъ на день-тъ той въ видѣніе видѣ ясно ангела Божія, който влѣзе при него и рече му : Корниліе.

4. А той погледнъ на него, и уплашенъ рече : Що е, Господи ? И ангель-тъ му рече : Твои-тъ молитвы и твои-тъ милостыни възлѣзохъ на помень прѣдъ Бога.

5. И сега проводи челоуѣцы въ Іоппійъ, и призови Симона който ся нарича Петръ.

6. Той е гость у нѣкого си Симона усмаря, на когото къща-та е край море-то ; той ще ти каже що трѣба да правишь.

7. И като си отиде ангель-тъ който говоряше Корнилію, той повыква двамина отъ слугы-тъ си, и единъ благочестивъ воинъ отъ тѣзи които ся налѣрувахъ всякога при него ;

8. И расказа имъ всичко, и проводи ги въ Іоппійъ.

9. А на утринь-тъ, когато тѣ пѣтувахъ и приближавахъ градъ-тъ, часъ-тъ къдѣ шесть, Петръ възлѣзе на къщъ-тъ отъ горѣ да ся помолн.

10. И бѣше огладнѣлъ и искаше да яде, а тѣ още като приготвахъ, той дойде въ изстѣпленіе,

11. И вижда небе-то отворено и съждъ като голѣмъ плащаницъ, вързанъ за четыри-тъ края, че слѣзуваше надъ него, и спущаше ся къмъ земіѣ-тъ.

12. Въ него имаше всякаквы четвероногы земны, и звѣрове, и гадове, и птицы небесны.

13. И дойде му гласъ : Стани, Петре, заколи и яждь.

14. А Петръ рече : Никакъ, Господи ; защото никога не съмъ ялъ нищо мръсно или нечисто.

15. И пакъ вторый пѣтъ му дойде гласъ : Което е Богъ очистилъ, ты за мръсно го не считай.

16. И това станъ три пѣти ; и пакъ ся вдигнъ съждъ-тъ на небе-то.

жі. І́коже въ севѣ недосмѣваша Пётръ, что бы было видѣнїе, ѣже видѣ, ѿ сѣ мѣжѣ посланнїи ѿ Корніліа, вопрошае ѿ оубѣдѣвшѣ дѣмъ Сімонъ, сташа предъ враты:

їи. И возглаголюще вопрошахъ, аще Сімонъ нарицаемый Пётръ здѣ странствуетъ.

ді. Пётръ же размыслиющъ ѿ видѣнїи, рече емѣ Дхъ: сѣ мѣжѣ трїе ѿишеть тебѣ:

к. Но востава снѣди, ѿ ѿди съ ними, ничто же разсуждаа: занѣ азъ послахъ ѿхъ.

ка. Сошедъ же Пётръ къ мѣжѣмъ пѣсланнѣмъ къ немѣ ѿ Корніліа, рече: сѣ азъ есмь, егѣже ѿишете: каа есть видѣ, еажѣ ради прїидѣте;

кв. Онѣ же рекѣша: Корніліѣ сотникъ, мѣжъ праведенъ ѿ боѣса Бга, свидѣтельствованъ ѿ всегѣхъ ѿзыка Іудейска, оубѣжденъ есть ѿ Ангѣла стѣ, призвати тѣ въ дѣмъ своѣ, ѿ слышати глаголы ѿ тебѣ.

кг. Призвавъ же ѿхъ оучредїи. настрїе же Пётръ востава ѿде съ ними, ѿ ѿцын ѿ братїи, ѿже ѿ Іоппїи ѿдоша съ нимъ.

кд. И настрїе видѣша въ Кесарїю: Корніліѣ же бѣ чѣд ѿхъ, созвавъ сродники своѣ ѿ любѣзныа дрѣги.

ке. І́коже бысть видѣти Пётръ, срѣте егѣ Корніліѣ, ѿ пѣдъ на ногѣ егѣ поклонїса.

кз. Пётръ же воздвїже егѣ глагола: востани: ѿ азъ самъ человекъ есмь.

кч. И съ нимъ бесѣдова, видѣ, ѿ ѿверѣте собравшыася мнѣги.

ки. Рече же къ нимъ: вы вѣсте, ѿкъ не лѣпо есть мѣжъ Іудейанинъ прилѣпѣтиса ѿлїи приходїти ко ѿноплемѣнникъ: ѿ мнѣ Бгъ показа ми единаго скверна ѿлїи нечїста глаголати человекъ.

17. И като ся недоумѣваше Петръ въ себе си, какво знамену-ваше това видѣніе което видѣ, ето, проводени-тѣ отъ Корнилія челоуѣци, като бѣхъ испытали Симоновъ-тѣ къщъ, застанъхъ на врата-та ;

18. И повыкахъ та пытахъ, тука ли е гость Симонъ нарицаемый Петръ.

19. И когато още Петръ размышляваше за видѣніе-то, рече му Духъ-тѣ : Ето трима челоуѣци тя търсятъ ;

20. Но стани и слѣзь та иди съ тѣхъ и никакъ ся не сумнявай, защото азъ гы съмъ проводилъ.

21. И като слѣзе Петръ при челоуѣцы-тѣ проводены-тѣ до него отъ Корнилія, рече : Ето азъ съмъ когото търсите ; за койъ причинъ дойдохте ?

22. А тѣ рекохъ : Корнилій стотникъ, челоуѣкъ праведенъ и богобоязливъ, и свидѣтельствуванъ отъ всичкый народъ Іудейскый, пріе заповѣдь отъ Бога чрѣзь единъ святъ ангель да тя призове у дома си и да чуетъ думы отъ тебе.

23. Тогава гы покани вѣтрѣ, и угости гы. И на утринъ-тѣ Петръ излѣзе съ тѣхъ, а съ него отидохъ и иѣкон отъ братія-та, които бѣхъ въ Іопшіѣ.

24. И на другый-тѣ день влѣзохъ въ Кесаріѣ ; а Корнилій гы очакуваше, като бѣ свикалъ роднины-тѣ си и ближни-тѣ си пріятели.

25. И когато влѣзваше Петръ, Корнилій го посрѣщъ, и паднъ на нозѣ-тѣ му и поклони ся.

26. А Петръ го дигнъ и рече : Стани ; и самъ азъ съмъ челоуѣкъ.

27. И като ся разговаряше съ него, влѣзе и намѣри мнозина събраны.

28. И рече имъ : Вы знаете че не е простено на челоуѣкъ Іудеянинъ да има сношеніе или да ся сближава съ иноплеменникъ : Богъ обаче ми показа да не казувамъ ни на одного челоуѣка мръсенъ или нечистъ.

кѡ. Тѣмже и безъ сумнѣніа приидохъ призванъ. вопрошаю вы оубо: коея ради вины послѣте по мене;

л. И Корнілій рече: ѿ четвертаго дне даже до сего часа, вѣхъ постѣса, и въ девѣтый часъ моляса въ домъ моему: и се мѣжъ стѣ предо мною во одеждѣ свѣтлѣ,

ла. И рече: Корніліе, оуслышана бысть мѣтва твоѣ, и милостыни твоѣ поманишася предъ Богомъ.

лв. Посли оубо во Іоппію, и призови Сімуна, иже нарицѣется Пѣтръ: сей странствоваетъ въ домъ Сімуна оусмара близъ моря: иже пришедъ возглаголетъ тебѣ.

лг. Явие оубо послахъ къ тебѣ: ты же добръ сотвори азъ еси пришедъ. нынѣ оубо вси мы предъ Богомъ предстоимъ слышати всѣ повелѣніа твѣ ѿ Бога.

лд. Обверзъ же Пѣтръ оустѣ, рече: поистиннѣ разсмѣваю, ѿкъ не на лица зрѣтъ Богъ:

ле. Но во всякомъ языцѣ боѣса егѡ, и дѣлаи правдъ, прѣятенъ емѡ есть.

лз. Слово еже послѣ сынѡмъ Іудеѡмъ, елговѣствѣа миръ Іисъ Хрѣтомъ, сей есть всѣмъ Гдѣ.

лз. Вы вѣсте глаголъ бывшій по всей Іудеи, наченшійся ѿ Галілен, по крѣщеніи, еже проповѣда Іванъ:

ли. Іиса, иже ѿ Назарѣта, ѿкъ помаза егѡ Богъ Духомъ стѣымъ и силою, иже проѣде елгодѣтельство и исцѣлаа всѣ насѣлванныа ѿ діавола, ѿкъ Богъ баше съ нимъ:

ло. И мы есмь свидѣтелеъ всѣхъ, ѿже сотвори во странѣ Іудейстѣи и во Іерлімѣ: егѡже и оубиша повѣшше на дрѣвѣ.

м. Сегѡ Богъ воскреси въ третій день, и даде емѡ явлѣнъ быти,

ма. Не всѣмъ людемъ, но намъ свидѣтелемъ преднаречѣнымъ ѿ Бога, иже съ нимъ идохомъ и пихомъ, по воскрѣніи егѡ ѿ мѣртвыхъ:

мв. И повелѣ намъ проповѣдати людемъ, и засвидѣ-

29. За това и като мя повикахте, дойдохъ безъ противорѣчіе ; и тѣй пытамъ *вы*, за коѣхъ причинѣхъ мя призовахте ?

30. И Корнилій рече : Прѣди четири дена отъ тойзи часъ държахъ постъ, и часъ-тъ по деветъ като ся моляхъ *Богу* въ къщѣхъ-тъ си, ето, застанѣхъ прѣдъ мене человекъ въ свѣтло облѣкло,

31. И казува : Корниліе, послушана бы твоя-та молитва, и твои-тъ милостыни поменѣхъ ся прѣдъ Бога ;

32. И тѣй проводи въ Юппіѣхъ, и призови Симона който ся нарича Петръ : той е гостъ въ домъ-тъ на Симона усмаря при море-то ; и той като дойде, ще ти говори.

33. И на часъ-тъ проводихъ до тебе ; и ты добръ си сторилъ че си дошелъ. Сега прочее ный всинца прѣдстоимъ прѣдъ Бога, да чуемъ все що ти е заповѣдано отъ Бога.

34. А Петръ отвори уста и рече : Наистинѣхъ разбирамъ че Богъ не гледа на лице ;

35. Но во всякой народъ, оизи който му ся бон, и дѣйствува правдѣхъ, пріятенъ му е.

36. Слово-то което проводи на сынове-тъ Израилевы, та *имѣ* благовѣствоваше миръ чрѣзъ Исуса Христа ; (той е Господь на всички ;)

37. *Това* слово *вы* знаете което станѣхъ по всички Іудеѣхъ, като наченѣхъ отъ Галилеѣхъ, слѣдъ крещеніе-то, което проповѣда Іоаннѣхъ :

38. Какъ помаза Богъ съ Духъ Святъ и съсь силѣхъ Исуса отъ Назаретъ, който обхождаше, правяше благодѣянія и исцѣляваше всички-тъ наслованы отъ діавола ; защото Богъ бѣше съ него.

39. И ный смы свидѣтели на всичко що стори той въ Іудейскѣхъ-тъ земіѣхъ и въ Іерусалимъ ; когото убихъ, повѣсивше на дърво.

40. Него Богъ въскрѣси въ третій-тъ день, и показа го явно,

41. Не на всички-тъ народъ, но на насъ прѣдопрѣдѣленны-тъ отъ Бога свидѣтели, които ядохмы и пихмы съ него наедно, слѣдъ като въскрѣснѣхъ изъ мъртвы-тъ.

42. И повелѣ ни да проповѣдуваме на народа, и да засвидѣ-

ТЕЛЬСТВОВАТИ, ІАКВ ТОЙ ЁСТЬ НАРЕЧЕННЫЙ Ѡ Б҃ГА СВДІА ЖИВЫМЪ И МЕРТВЫМЪ.

МГ. Ѡ СЕМЪ ВСИ Пророцы свидѣтельствуютъ, ѡставленіе грѣхѡвъхъ пріати именемъ Ісѡ въсакомъ вѣршющемъ въ Ѡнь.

МД. Еше же глаголющъ Петръ глаголы сїа, нападе Дхъ стый на вса слышавшыа слово.

МЕ. И оужасошася, иже ѡ ѡврѣзанїа вѣрїи, елицы прїидоша съ Петромъ, іакв и на іазики даръ стѡгѡ Дха излиася :

МС. Слышашъ во ихъ глаголющихъ іазики, и величавшихъ Б҃га. тогда ѡвѣща Петръ :

МЗ. Еда вода возбранїти можетъ кто, еже не крестїтиса сїмъ, иже Дхъ стый прїаша іакоже и мы ;

МИ. Повелѣ же имъ крѣтїтиса во имя Іисъ Хрѣтово : тогда молиша Ісѡ превѣти оу нихъ днїи нѣкїа.

ГЛАВА 21.

А. Слышаша же Аплїи и братїа сѡїїи во Ісудеї, іакв и іазицы прїаша слово Б҃жїе.

Б. И егда взыде Петръ во Іерлїмъ, препирашася съ нимъ, иже ѡ ѡврѣзанїа,

Г. Глаголюще : іакв къ мѡжемъ ѡврѣзанїа не имѡшымъ вшелъ еси, и іаъз еси съ нимї.

Д. Наченъ же Петръ, сказоваше имъ порѡдъ, глагола :

Е. Яъз вѣхъ во градѣ Іоппїестѣмъ молася, и видѣхъ во оужасѣ видѣнїе, сходѡщїхъ сосѡдъ нѣкїїхъ іакв плашавшїхъ велїю, ѡ четырёхъ краевъхъ низпещїаемъ съ нѣсе, и прїиде даже до мене :

Б. Въ нѡже воззрѣвъ смотрѡхъ, и видѣхъ четверонѡгѡмъ земнаа и звѣри и гѡды и птїицы небесныа.

телствувамы, че той е опрѣдѣленный-тъ отъ Бога Сждникъ на живы-тъ и мъртвы-тъ.

43. Всичкы-тъ пророцы свидѣлствувать за него, че всякой който повѣрува въ него, чрѣзъ негово-то име ще прииме прощеніе на грѣхове-тъ *си*.

44. И когато още говоряше Петръ тѣзи думы, слѣзе Духъ Святый на всички които слушахъ слово-то.

45. И смаяхъ ся вѣрни-тъ що бѣхъ отъ обрѣзаны-тъ, които бѣхъ дошли съ Петра, че даръ-тъ на Святаго Духа ся излѣ и на язычници-тъ ;

46. Защото гы чувахъ да говорятъ языцы, и да величаѣтъ Бога.

47. Тогази отговори Петръ : Може ли нѣкой да възбрани водж-тъ да ся не кръстятъ и тѣзи които пріяхъ Духа Святаго както и ный ?

48. И заповѣда да ся кръстятъ въ име-то Господне. Тогази му ся примолыхъ да прѣсѣди нѣколко дена у *тѣхъ*.

ГЛАВА 11.

1. И чухъ апостоли-тъ и братія-та които бѣхъ въ Іудеѣ, че и язычници-тъ пріяхъ слово-то Божіе.

2. И когато възлѣзе Петръ въ Іерусалимъ, прѣпирахъ ся съ него тѣзи *които бѣхъ* отъ обрѣзаны-тъ,

3. И казувахъ : Че при необрѣзаны чловѣцы си влѣзъл и ялъ си съ тѣхъ.

4. А Петръ наченъ и излагаше имъ наредъ станжло-то и казуваше :

5. Азъ бѣхъ на молитвѣ въ градъ-тъ Іоппій ; и въ изстѣпленіе видѣхъ видѣніе, единъ съсѣдъ като голѣма плащаница, *вързана* за четири-тъ краища слѣзуваше, и спущаше ся отъ небе-то, и дойде даже до мене.

6. Въ него като ся вгледвахъ, разсматрахъ и видѣхъ, четвероногы земны, и звѣрове, и гадове, и птицы небесны.

з. Слышахъ же гласъ глаголющихъ миѣ: воставъ Пётре, заколи ѿ ѿждь.

и. Рѣхъ же: никакоже Гди: ѿкв всако скверно ѿ нечисто николіже вииде во оустѧ моѧ.

ѧ. Ѡвѣщѧ же мѧ гласъ вторицею съ нѣсѣ глаголющихъ: ѿже Бгъ ѡчистиахъ єсть, ты не скверни.

ї. Сіе же бысть трижды, ѿ пакѧ възаша всѧ на нѣво.

ѧи. Ѹ сѣ ѡвѣе триѣ мѣжіе стѧша предъ храминою, въз нѣйже бѣхъ, послани ѡ Кесарѧ ко миѣ.

ѧи. Речѣ же мѧ Дхъ, ѿти съ нѧми, ничтѣже рассудѧа: прѧидѣша же со мною ѿ шѣсть братѧ сѧи, ѿ виидѣхомъ въз домъ мѣжа,

ѧи. Ѹ возвѣсти нѧмъ, какъ видѣ ѡггѧ (сѧ) въз домъ своѣмъ стѧвша ѿ рѣкша ємъ: послѧ во Іоппѧю мѣжы, ѿ призовѧ Сѧмвѧ нарицаемаго Петра,

ѧи. Ѹже речѣтъ глаголы къ тебѣ, въз нѧхъже спасѣшса ты ѿ вѣсь домъ твоѧ.

ѧи. Внегдѧ же начахъ глаголати, нападѣ Дхъ стѣй на нѧхъ, ѿкоже ѿ на ны въз началѣ.

ѧи. Поманихъ же глаголъ Гдѧнь, ѿкоже глаголаше: Івѧннъ оубв крѣтилъ єсть водою, вы же ѧмѧте крѣтитисѧ Дхомъ стѣымъ.

з. ѡще оубв рѧвенъ дѧрхъ дадѣ ѧмъ Бгъ, ѿкоже ѿ нѧмъ вѣровавшимъ въз Гдѧ нѧшего Іиса Хрѣтѧ, ѡзъ же ктѣ бѣхъ моѧй возвранѧти Бгѧ;

и. Слышавше же сѧ оумолкѣша, ѿ слѧвлахъ Бгѧ глаголюще: оубв ѿ ѧзыкомъ Бгъ покаѧнѧе дадѣ въз живѣтъ.

ѧи. Раскѧвшѧса оубв ѡ скорѧи бывшѧ при Стефанѣ, прѧидѣша даже до Фѧнікіѧ ѿ Кѧпра ѿ Антіохѧ, ни єдиномъ же глаголюще слово, токмъ Ісдѣємъ.

к. Пѧхъ же иѣци ѡ нѧхъ мѣжіе Кѧпретѧи ѿ Кѧрнѧейстѧи, ѧже вшѣдше во Антіохѧю, глаголахъ къ Єллінѧмъ, блго-вѣствѧюще Гдѧ Іиса.

7. И чухъ гласъ който ми казуваше : Петре, стани, заколи и яждь.

8. И рѣкохъ : Никакъ, Господи ; защото никога не е влѣзло въ уста-та ми нищо мръсно или печисто.

9. И отговори ми вторый пѣть гласъ-тъ отъ небе-то : Което е Богъ очистилъ, ты за мръсно го не считай.

10. И това станъ до три пѣти, и пакъ ся дрѣпнахъ всичко на небе-то.

11. И ето, на сжщій-тъ часъ, трима чловѣци пристигнахъ прѣдъ кѣщъ-тѣ, въ коѣто бѣхъ, проводени отъ Кесаріѣ до мене.

12. И рече ми Духъ-тъ да идъ съ тѣхъ и никакъ да ся не сумиявамъ ; а съ мене наедно дойдохъ и шестима-та тѣзи братія, и влѣзохмы въ кѣщъ-тѣ на чловѣка.

13. И каза ни, какъ видѣлъ ангела въ кѣщъ-тѣ си, че застанъ и му рекъ : Проводи чловѣцы въ Юппіѣ, и призови Симона който ся нарича Петръ.

14. Той ще ти каже думы, чрѣзь които ще ся спасешъ ты и всякий-тъ твой домъ.

15. И когато наченъхъ да говорѣхъ, Духъ Святый слѣзе на тѣхъ, както и на насъ испърво.

16. Тогази смислихъ рѣчь-тѣ Господнѣ, какъ казуваше : Иоаннъ е кръстилъ съ водъ, а вы ще ся кръстите Духомъ Святымъ.

17. И тѣй понеже даде Богъ равенъ даръ и на тѣхъ, които повѣрувахъ въ Господа *нашего* Исуса Христа, както и намъ, азъ кой бѣхъ щото да можъ да въспрѣ Бога ?

18. Това като чухъ, мълкнахъ си, и славяхъ Бога и казувахъ : И на язычници-тѣ прочее даде Богъ покаяніе за животъ.

19. И тѣй распрѣснѣти-тѣ отъ гоненіе-то, което станъ по *смерть-тѣ* на Стефана, прѣминахъ до Финикіѣ и Кипръ и Антиохіѣ, и никому другому не проповѣдувахъ слово-то, тѣкмо на Іудей-тѣ.

20. И отъ тѣхъ имаше нѣкои чловѣци Кипряне и Киринейци, които, като влѣзохъ въ Антиохіѣ, говорѣхъ на Еллинисты-тѣ, и благовъствувахъ *имъ* Господа Исуса.

ѳа. И бѣ рска Гѳна съ нѣми : многое же число вѣровавше
вѣратѣшася ко Гѳс.

ѳв. Слышано же бысть слово ѡ нѣхъ во оушїю цркви
сѣщїа во Іерусалїмѣ, и послаша Варнаѳс прентї дѣже до
Антїохїи.

ѳг. Иже пришедъ и видѣвъ бѣгодѣть Бжїю, возрадовася,
и моляше всѣхъ изволенїемъ сѣрдца терпѣти ѡ Гѳк :

ѳд. Икѡ бѣ мѣжъ блѣгъ и исполнь Дѣа стѣа и вѣры. и
приложися народъ многоъ Гѳви.

ѳе. Изыде же Варнаѳа въ Тарсъ взыскати Савла, и вѣрѣтъ
ѳгò, приведѣ ѳгò во Антїохїю.

ѳс. Бысть же ѣмъ лѣто цѣло собирѣсѣ въ цркви, и
оучити народъ многоъ, нареши же прѣжде во Антїохїи
оученикѣ Хрїстїанѣ.

ѳз. Въ тѣа же дни снисдоша ѡ Іерусалїма пррцы во
Антїохїю.

ѳи. Воставъ же ѳдинъ ѡ нѣхъ ѣменемъ Агавъ, назнаме-
наше дѣомъ, глѣдъ великъ хотѣшъ быти по всѣй вселеннѣй :
ѣже и бысть при Клаудїи Кесарѣ.

ѳо. Ѣ оученикѣ же, по ѳмїкѣ кто ѣмѣаше что, изволиша
кїждо ѣхъ на слѣжѣ послати жившїимъ во Іудѣи брѣ-
тїамъ :

ѳа. Ѣже и сотвориша, пославше къ старцемъ рскою Вар-
навлею и Савлею.

ГЛАВА ѳі.

ѳ. Во оно же время возложї Иродъ царь рсцѣ ѡслобїти
пѣкїа ѣже ѡ цркви.

ѳ. Оубї же Іакѡва брѣта Іѡаннова мечѣмъ.

ѳ. И видѣвъ, ѣкѡ годѣ ѣсть Іудѣемъ, приложї ѣти и
Петра : кѣхъ же днѣ ѡпрѣсночнїи.

ѳ. Ѣгоже и ѣмъ всадї въ темнїцъ, предѣвъ четвѣремъ

21. И рѣка-та Господня бѣше съ тѣхъ; и много множество повѣрувахъ и обѣрихъхъ ся къмъ Господа.

22. И чу ся дума-та за тѣхъ въ уши-тѣ на церквѣ-тѣ въ Иерусалимъ, и пратихъ Варнавѣ да прѣмине до Антиохіѣ.

23. И той като дойде и видѣ Божіѣ-тѣ благодать, възрадува ся, и подканяше всички-тѣ да прѣбѣдватъ въ Господа съ постоянно сърдце.

24. Понеже той бѣше человекъ добръ и исполненъ съ Духъ Святъ и съ вѣрѣ: и приложи ся къмъ Господа довольно народъ.

25. Тогава излѣзе Варнава до Тарсъ да търси Савла, и като го намери, доведе го въ Антиохіѣ.

26. И като ся събирахъ въ церквѣ-тѣ цѣлѣ години, научихъ довольно народъ: и най първо въ Антиохіѣ ученици-тѣ ся наименувахъ Христиани.

27. И прѣзъ тѣзи дни слѣзохъ пророци отъ Иерусалимъ въ Антиохіѣ.

28. И станѣ единъ отъ тѣхъ на име Агавъ, и назначи Духомъ, че има да бѣде голѣмъ гладъ по всички вселениѣ, който и станѣ во врѣме-то на Клавдія Кесаря.

29. За това ученици-тѣ отредихъ всякой отъ тѣхъ споредъ състояніе-то си да проводятъ помощъ на братія-та които живѣехъ въ Іудеѣ:

30. Коего и сторихъ и ѣж испратихъ до презвитеры-тѣ чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на Варнавѣ и Савла.

ГЛАВА 12.

1. Въ онова врѣме царъ Иродъ прострѣ рѣцѣ да стори зло на нѣкои отъ церквѣ-тѣ.

2. И уби съ мечъ Іакова Іоанновъ-тѣ братъ.

3. И като видѣ че е угодно на Іудеѣ-тѣ, приложи да улови и Петра; (а бѣхъ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбове;)

4. Когото хванѣ, и хвърли въ тъмницѣ, и прѣдаде го на четири

четверіцѣмъ вѣннѣмъ стрещи ѳго, хотѣ по пѣсцѣ ѳвестн ѳго къ людемъ.

ѳ. И оубо Петра стрѣжѣхъ въ темницѣ: молитва же бѣ прилѣжна бываема ѿ цркви къ Бгъ ѿ немъ.

ѳ. Егда же хотѣше ѳго ѳвестн Ирѣмъ, въ ношн той бѣ Петръ спѣ междѣ двѣмѣ вѣннѣмъ, свѣзанъ желѣзнома оубо жема двѣмѣ, стрѣжѣе же предѣ двѣрми стрѣжѣхъ темницы.

ѳ. И се Анггъ Гднъ предстѣ, ѿ свѣтѣ възсѣ въ храмницѣ: толкнѣхъ же въ рѣбра Петра, въздвнже ѳго глагола: востани вскорѣ. ѿ спадѣша ѳмѣ оубо желѣзна сѣ рѣкѣ.

ѳ. Речѣ же Анггъ къ немѣ: препѣшнса, ѿ встѣпн въ плесницы твоѣ: сотвори же тѣкѣ. ѿ глагола ѳмѣ: ѿблецыса въ рнзѣ твою, ѿ послѣдствн мнѣ.

ѳ. И ѳшѣдъ въ слѣдъ ѳгѣ ѳдѣше: ѿ не вѣдѣше, ѳкѣ ѳстина ѳсть бывшее ѿ Анггѣ, мнѣше же видѣннѣ зрѣти.

ѳ. Прошѣдша же пѣрвзю стрѣжѣ ѿ вторзю, прѣдѣста ко вратѣмъ желѣзнымъ, вводѣшымъ во градъ, ѳже ѿ севѣ ѿверзѣшасѣ ѳма: ѿ ѳшѣдше прѣидѣша стѣгнѣ ѳднѣс, ѿ ѿбѣ встѣпн Анггѣ ѿ негѣ.

ѳ. И Петръ бѣвъ въ севѣ, речѣ: ѿннѣ вѣмъ во истинѣс, ѳкѣ послѣ Бгѣ Анггѣ своего, ѿ ѳзѣтъ мѣ ѳз рѣкн Ирѣдовы ѿ ѿ всегѣ члннѣ людѣй Исдѣйскнхъ.

ѳ. Смотрѣвъ же прѣидѣ въ дѣмъ Марн мѣтере Івѣнна нарцѣаемагѣ Маркѣ, ѳдѣже бѣхъ мнѣзи сѣбрани ѿ молѣшесѣ.

ѳ. Толкнѣвшѣ же Петрѣ во вратѣ двора, прѣстѣпн слышати ѳтроковнца ѳменемъ Рѣдн:

ѳ. И познѣвши гласъ Петрѣвъ, ѿ радѣстн не ѿверзе вратѣ, прѣтѣкшн же сказа Петра стѣлнѣ предѣ враты.

ѳ. Онн же къ ней рѣша: бѣснѣшнса ли; онѣ же крѣплѣшесѣ тѣкѣ бѣти. Онн же глаголахъ: Анггъ ѳгѣ ѳсть.

четворици войны да го вардятъ, съ намѣреніе да го изведе прѣдъ народъ-тъ подиръ пасхъ-тѣ.

5. И тѣй Петра вардахъ въ тъмницѣ-тѣ, а отъ церквѣ-тѣ ставаше усърдна молба къмъ Бога за него.

6. И когато щѣше Иродъ да го изведе, прѣзъ тѣзи нощъ Петръ спѣше между двама войны, вързанъ съ двѣ вериги, и стражари прѣдъ врата-та вардахъ тъмницѣ-тѣ.

7. И ето, ангелъ Господень прѣдстанѣ, и свѣтлина осія стайѣ-тѣ; и *ангелъ-тѣ* като побута Петра по ребра-та, разбуди го, и рече му: Ставай скоро; и спадихъ вериги-тѣ отъ рѣцѣ-тѣ му.

8. И рече му ангелъ-тѣ: Опаши ся, и обуй сандаля-та си; и стори така: и казува му: Облѣчи дрехъ-тѣ си, и ела слѣдъ мене.

9. И *Петръ* излѣзе и отиваше слѣдъ него, и не знаеше че е истинно това което ставаше отъ ангела, но мисляше си че видѣние види.

10. А като прѣмнихъ първѣ-тѣ стражъ и вторѣ-тѣ, дойдохъ на желѣзны-тѣ врата, които водятъ къмъ градъ-тѣ, и тѣ имъ ся отворихъ отъ самосебе си; и *отъ тамъ* като излѣзохъ, изменихъ единъ улицѣ и тутакси ангелъ-тѣ отстѣпи отъ него.

11. И Петръ дойде на себе си и рече: Сега наистинѣ знаѣхъ, че Господь проводи ангела своего, и мя избави изъ рѣкѣ-тѣ Иродовѣ, и отъ всичко-то очакваніе на Іудейскій-тѣ народъ.

12. И като си помисли, дойде въ къщѣ-тѣ на Маріѣ майкѣ-тѣ на Іоанна, нарицаемаго Марка, дѣто имаше мнозина събрани та ся моляхъ *Богу*.

13. И когато похлопа Петръ на пѣтны-тѣ врата, пристѣпи една слугиня на име Рода да послуша *кой е*.

14. И щомъ позна Петровъ-тѣ гласъ, отъ радость не отвори врата-та, но завтече ся и даде извѣстіе, че Петръ стои прѣдъ врата-та.

15. А тѣ ѱ рекохъ: Ты си луда; но тя подтвърдяваше, че *това що имъ казува е така*. А тѣ думахъ: Неговъ-тѣ ангелъ е.

҃і. Пётръ же пребываше толкій: ѿвѣрзше же видѣша єго, ѿужасошася.

҃і. Помаавъ же ѿмъ рскою молчати, сказа ѿмъ, какъ Гдѣ єго ѿведе ѿ темницы. рече же: возвѣстите Іаквѣ ѿ братѣмъ сѣа. ѿ ѿшедъ ѿде во ѿно мѣсто.

їі. Бывшъ же дню, бѣ молва не мала въ воинѣхъ, что оубо Петръ кысть.

дд. Ирвдъ же поискавъ єго ѿ не ѿбрѣтъ, ѿ ѿстазавъ стражы, повелѣ ѿвести ѿхъ: ѿ ѿшедъ ѿ Ісаѣй въ Кесарію живаше.

кк. Бѣ же Ирвдъ гнѣвалася на Тѣраны ѿ Сидоняны: ѿже єдинодѣшнѣ прѣидоша къ немъ, ѿ оумолѣше власта по-стѣлника царѣва, прошахъ мѣра, понеже страны ѿхъ ѿ царства єго питашася.

ка. Въ нареченный же дѣнь Ирвдъ ѿволокся во одѣждѣ царскѣ, ѿ сѣдъ на сѣдѣи прѣдъ народомъ, глаголаше къ ѿмъ.

кв. Народъ же возглашаше: гласъ Бжїй, а не человѣчъ.

кг. Внѣзапъ же порази єго Ангѣлъ Гдѣнъ, занѣ не даде славы Бгъ: ѿ кывъ червмѣ ѿзадѣнъ, ѿдше.

кд. Слово же Бжїе расташе ѿ множашеся.

ке. Варнава же ѿ Савла возвратѣстася ѿ Іерліма во Антіохію, ѿсплнѣше слѣжѣ, поѣмше съ собою ѿ Івѣнна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА ҃і.

а. Бѣхъ же иѣцыи въ цркви сѣшей во Антіохіи прѣрѣцы ѿ оучитѣле, Варнава же ѿ Сѣмеѣнъ нарицаемый Нѣгеръ, ѿ Лскій Кѣринеѣнинъ, ѿ Манайлъ со Ирвдомъ четвертовластникомъ воспитанный, ѿ Савла.

б. Слѣжащымъ же ѿмъ Гдѣви ѿ постащымся, рече Дхъ

16. А Петръ стояше та хлопаше ; и като отвори хъ, видѣхъ го и смаяхъ ся.

17. И като имъ помаха съ рѣкъ да мълчатъ, рассказа имъ какъ го изведе Господь изъ тъмницѣ-тѣ ; и рече : Извѣстѣте това на Иакова и на братія-та. А той излѣзе та отиде на друго мѣсто.

18. А като съмнѣ, станъ голѣмо смущеніе между войны-тѣ, къдѣ ся дѣнѣ Петръ.

19. И като го потърси Иродъ и го не намѣри, испита стражари-тѣ и повелѣ да ги погубятъ ; а той слѣзе отъ Иудеѣ въ Кесаріѣ и тамъ живѣяше.

20. А Иродъ бѣше много гнѣвентъ на Тиряны-тѣ и Сидоняны-тѣ, и тѣ дойдохъ вспѣкы единодушно при него, и като убѣдихъ Власта, постелникъ-тѣ царевъ, просяхъ миръ ; защото тѣхна-та область ся храняше отъ царевъ-тѣ.

21. И въ единъ отреденъ день, Иродъ облѣченъ въ царскѣ одеждѣ, сѣднѣ на прѣстоль-тѣ, и говоряше имъ всенародно.

22. А народъ-тѣ възгласяваше ; *Това е* гласъ Божій, а не чловѣчскій.

23. И на часъ-тѣ го порази ангель Господень, защото не въздаде славъ-тѣ на Бога, и очервивъ и умрѣ.

24. А слово-то Божіе растяше и умножаваше ся.

25. А Варнава и Савль като свършихъ службѣ-тѣ си, завърнѣхъ ся отъ Иерусалимъ въ *Антіохіѣ*, и зѣхъ съсь себе си Иоанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1. А въ церквѣ-тѣ която бѣше въ *Антіохіѣ* имаше нѣкои си пророци и учители, Варнава и Симеонъ нарицаемый Нигеръ, и Луцій Киринейнинъ, и Мананъ възпитаный-тѣ наедно съ Ирода четверовластника, и Савль.

2. И когато служахъ тѣ Господу и постяхъ, рече Духъ Святый :

сѣій: ѡдѣліте мѣ Варнаѡс ѡ Сѡла на дѣло, на неже при-
звѡхъ ѡхъ.

ѳ. Тогда постѣвшеса ѡ помолившеса, ѡ возложше рѣки на
на, ѡпсѣтиша ѡхъ.

д. Сѣѡ оубо пѡслана бѣвша ѡ Дѣа сѣа, снѣдѡста въ Селев-
кію, ѡтѣдѡс же ѡплыша въ Кѡпрѡ.

е. ѡ бѣвше въ Саламінѣ, возвѣщаѣста слѡво Бжѣе въ
сѡмнишахъ Іудейскихъ: ѡмѣста же ѡ Іѡанна сѡсѣс.

ѕ. Прошѣдша же Ѳстровъ дѣже до Пѡфа, ѡкрѣтѡста иѣ-
коего мѣжа волхѡвѡ лжепрорѡка Іудеанна, ѣмѣже ѡма Варѡн-
сѣс,

з. ѡже бѣ со Аѡѡпѡтомъ Сѣргѣемъ Пѡломъ, мѣжемъ
разѡмнымъ. сѣѡ призвавъ Варнаѡс ѡ Сѡла взыска оубо слышати
слѡво Бжѣе.

и. Сопротивлѡшеса же ѡма Ѣлѡма волхѡвъ: (тѡкѡ во
скажетса ѡма ѣгѡвъ:) ѡскѡѡ развратѣти Аѡѡпѡта ѡ
вѣры.

д. Сѡлаъ же ѡже ѡ Пѡвелъ, ѡспѡлниса Дѣа сѣа, ѡ воз-
зрѣвъ наъ,

г. Речѣ: ѣѡ ѡспѡлненне всѡкѣа льстѣѡ ѡ всѡкѣа слѡбы, сѡне
дѡѡволь, враже всѡкѣа правды, не престѡнешѡ ли развращѡа
псѣти Гѡни правыа;

дѡ. ѡ нынѣ сѣ рѣка Гѡна на тѡ, ѡ бѣдѣши слѣпѡ не видѡ
сѡнца до врѣмене. внезапно же нападѣ наъ мѡркѡ ѡ тѡа, ѡ
ѡсѡзѡа ѡскаше вождѡ.

еѡ. Тогда видѣвъ Аѡѡпѡтѡ бѣвшее, вѣрова, дивѡса ѡ
оубѣнѣѡ Гѡни.

ѳ. Ѳвѣзшеса же ѡ Пѡфа Пѡвелъ ѡ сѣщѡѡ сѡ нимъ, прѡ-
дѡша въ Пергію Памфѡліѡнскѡю. Іѡаннѡ же ѡлѡсчѣвса ѡ нѡхъ,
возвратѣса во Іерѡсалѡмъ.

дѡ. Ѳнѡ же прошѣдше ѡ Пергіѡ прѡидѡша во Аѡтѡхѡѡ

Отдѣлѣте ми Варнавѣ и Савла на работѣ-тѣ на който съмъ ги призовалъ.

3. Тогази като постихъ и ся помолихъ, възложихъ на тѣхъ рѣцѣ и *гы* испратихъ.

4. И така тѣ проводени отъ Духа Святаго, слѣзохъ въ Селевкію, и отъ тамъ отплувахъ въ Кипръ.

5. И когато бѣхъ въ Саламинъ, проповѣдувахъ слово-то Божіе въ Иудейскы-тѣ съборища; и имахъ за слугѣ Іоанна.

6. И като прѣмнѣхъ *всичкий* островъ до Пафа, намѣрихъ нѣкого си магесника, лъжовенъ пророкъ Іудейинъ на име Варіисусъ,

7. Който бѣше съ исправника Сергія Павла, челоуѣка разумнаго. Той *Сергій* повика Варнавѣ и Савла, и поиска да чуе слово-то Божіе.

8. Но магесникъ-тѣ Елима (защото така ся тълкува негово-то име,) противяше имъ ся, и стараяше ся да развѣрне исправника отъ вѣрѣ-тѣ.

9. Но Савлъ, който *ся наричаше* и Павелъ, испълни ся съ Духъ Святъ, вгледа ся въ него, и рече:

10. О ты испълненный съсъ всякъ лъжъ и съсъ всякакво кознодѣйство, сыне діаволскый, враже на всякъ правдѣ, нѣма ли да прѣстанешъ отъ да развращавашъ правы-тѣ пѣтища Господни?

11. И нынѣ ето, рѣка-та Господня е връхъ тебе, и ще бѣдешъ слѣпъ, и нѣма да виждашъ слѣнце-то до врѣме. И на часъ-тѣ нападнѣ на него помрачаваніе и тъмнина; и луташе ся и търсяше да го води нѣкой за рѣкѣ.

12. Тогази като видѣ исправникъ-тѣ това що станѣ, смая ся на ученіе-то Господне и повѣрува.

13. И като ся отвезохъ отъ Пафа, Павелъ и дружина-та му, дойдохъ въ Пергѣ Памфилійскѣ, а Іоаннъ ся отлѣчи отъ тѣхъ и върнѣ ся въ Іерусалимъ.

14. А тѣ замнѣхъ отъ Пергѣ, и стигнѣхъ въ Антиохію

Пісідійскю, ѿ вшѣдше въ сонмище въ дѣнь свѣвѣтнѣй, сѣ-
дѣша.

ѣі. По чтѣніи же закона ѿ Прѣрѣкъ, послѣла начѣлницы
сонмища къ нимъ, глаголюще: мѣжѣ братіе, ѡще ѣсть слѣво
въ васъ оутѣшеніа къ людемъ, глаголите.

ѣі. Поставъ же Павелъ, ѿ помаавъ рѣкою, речѣ: мѣжѣ
Іудѣане, ѿ волюииса Бѣга, оуслышите.

ѣі. Бѣгъ людѣй сіихъ ѿзвѣра Оцѣи наши: ѿ люди вознесѣ въ
пришѣлствіи въ землѣ Егѣпетстѣй, ѿ мышцею високою
ѿзведѣ ѿхъ ѿз неа:

ѣі. И до четѣредесати лѣтъ препита ѿхъ въ прѣстѣни:

ѣі. И низложилъ ѿзѣкъ седмѣ въ землѣ Ханаѣнстѣй, даде
ѿмъ въ наслѣдѣе зѣмлю ѿхъ.

ѣі. И по сіихъ, ѿкѣ лѣтъ четѣреста ѿ пѣтѣдесѣтъ, даде
ѿмъ сѣдѣи до Самсула прѣрока:

ѣі. И ѡтѣдѣ просиша црѣа, ѿ даде ѿмъ Бѣгъ Саѣла сына
Кісова, мѣжа ѡ колѣна Венѣамінова, лѣтъ четѣредесѣтъ:

ѣі. И прѣставъ ѣгѣ, воздѣвиже ѿмъ Дѣда въ црѣа, ѣмѣже
ѿ речѣ свидѣтельствовавъ: ѡбрѣтохъ Дѣда сѣла Іессѣова,
мѣжа по срѣц моемъ, ѿже сотвориѣтъ всѣ хотѣніа моѣ.

ѣі. Ѣ сегѣ сѣмене Бѣгъ по ѡбрѣтовѣнію, воздѣвиже Іудѣю
спасѣніе Іудѣа,

ѣі. Проповѣдавѣшъ Іѡѣннѣс прѣд лицемъ внѣтѣа ѣгѣ крѣше-
ніе покѣніа всѣмъ людемъ Іудѣевымъ.

ѣі. И ѿкоже скончавѣше Іѡѣннѣс течѣніе, глаголаше: когѣ
ма непѣсѣете бѣти, ѿкъсмъ ѡзъ: но сѣ градѣтъ по мѣѣ, ѣмѣ-
же ѿкъсмъ достѣннѣс разрѣшѣти ремѣнь сапогѣ ѣгѣ.

ѣі. Мѣжѣ братіе, сынове рѣда Іѡраѣамла, ѿ ѿже въ васъ
волюииса Бѣга, вамъ слѣво спасѣніа сегѣ послѣса.

ѣі. Живѣшѣи ко во Іерѣлімѣ ѿ кнѣзи ѿхъ, сегѣ не раз-
мѣвѣше, ѿ гласы прѣрѣчѣскѣа по всѣ свѣвѣты чтѣмыа, ѡсѣ-
дѣвшѣ (ѣгѣ,) ѿсполниша:

Писидійскъ, и сѣботный-тъ день влѣзохъ въ съборище-то и сѣд-
нѣхъ.

15. И слѣдъ прочитаніе-то на законъ-тъ и пророцы-тъ, начал-
ници-тъ на съборище-то проводихъ до тѣхъ та имъ рекохъ :
Мѣжіе, братія, ако имате *иже* слово за увѣщаніе на народъ-тъ,
кажѣте.

16. И станъ Павелъ та помахъ съ рѣкъ и рече : Мѣжіе Израиля-
не, и *вы* конто ся бонте отъ Бога, слушайте.

17. Богъ на тойзи (Израилскый) народъ избра отцы-тъ наши, и
възвыси народъ-тъ, когато бѣхъ прѣселенци въ земѣ-тъ Египет-
скъ ; и съ мышцъ высокъ изведе гы изъ неѣж.

18. И четыридесеть години гы води и храни въ пустинѣ-тъ.

19. И като истрѣби седмъ язычески народа въ Ханаанскъ-тъ
земѣ, раздѣли имъ въ наслѣдіе тѣхнѣ-тъ земѣ.

20. И слѣдъ това, около четыристотинъ и петдесеть години, дава
имъ сѣдницы до пророка Самуила.

21. И напокопъ понскахъ царь, и даде имъ Богъ Саула сына
Кисова, мѣжъ отъ племе-то Веніаминово, четыридесеть години :

22. И него като отмахнѣ, въздигнѣ имъ за царь Давида, за
когого рече и свидѣтельствува : Намѣрихъ Давида Иессеевъ, чело-
вѣкъ по мое-то сѣрдце, който ще испълни всичкы-тъ ми цѣлїя.

23. Отъ негово-то потомство Богъ споредъ обѣщаніе-то си
въздигнѣ на Израиля Спаситель Исуса,

24. Отъ какъ проповѣда Іоаннъ, прѣди негово-то идваніе крѣ-
щеніе-то на покаяніе на всичкый-тъ Израилскый народъ.

25. И когато свѣршваше Іоаннъ поприще-то *си*, казуваше :
Кого мя имате да съмъ ? не съмъ азъ ; но ето, иде слѣдъ мене онзи,
комуто не съмъ достоннѣ да развържъ обувкѣ-тъ на нозѣ-тъ.

26. Мѣжіе, братія, сынове отъ Авраамовый родъ, и конто между
васъ ся боѣтъ отъ Бога, вамъ ся проводи слово-то на това спасеніе.

27. Защото жители-тъ Іерусалимскы, и тѣхнѣ-тъ началници,
като не познахъ него, и *не разумѣхъ* прочитаы-тъ всякъ сѣботѣ
пророческы изреченія, испълнихъ *гы*, като *го* осѣдихъ ;

кн. И ин единыа вины смертныа ѡбрѣтше, просиша оу Пилата оубити его.

ко. Икоже скончаша вса гже ѡ немз писана, снемше сз древа, положиша во гробѣ.

л. Бгъ же воскресн его ѡ мертвыхъ,

ла. Иже гвлашеса во дни многи совозшедшымз сз нимз ѡ Галиен во Иеримз, иже нынѣ ссть свидѣтелие его кз людемз.

лв. И мы вамз бгговѣствуемз ѡбѣтованіе бывшее ко оцемз, гкв сие бгъ исполниахъ есть намз чадымз ихъ, воздвигъ Иса.

лг. Икоже и во Фалмѣ второмз писано есть: Снъ мой еси ты, азъ днесъ родихъ тѧ.

лд. А гкоже воскресн его ѡ мертвыхъ, не котомъ хотѧца возвратитиса во истлѣніе, сице рече: гкв дамз вамз преподѣнаа дѣдова вѣрнаа.

ле. Темже и вз дргомз глаголетъ: не даси Преподобномз твоємъ видѣти истлѣніа.

лс. Дѣдх ко своемъ родз послаживъ Бжїимз совѣтомз оуспе, и приложиса ко оцемз своимз, и видѣ истлѣніе:

лз. А егоже бгъ воздвиге, не видѣ истлѣніа.

ли. Вѣдомо оубо да бдетъ вамз мжїе братїе, гкв его ради вамз ѡставленіе грѣхѡвъ проповѣдается:

ло. И ѡ всѣхъ ѡ нихже не возможете вз законѣ Мѡисеѡвѣ, ѡправдитиса, ѡ семз всѧкз вѣрсаи ѡправдается.

м. Блюдите оубо да не прїидетъ на васъ реченное во Прѡрѣхъ:

ма. Видите нерадивїи, и чсдїтеся и оузрите и исчезнете: гкв дѣло азъ содѣлаю во дни ваша, емже не имате вѣровати, аще ктѡ повѣсть вамз.

мв. Исходѧшымз же имз ѡ сонмища Исдѣйска, молѧхъ гзыцы вз дрггю свекѡтс глголатиса имз глаголомз симз.

28. И безъ да намѣрятъ ни еднѣ винѣ за смърть, изискахъ отъ Пилата да го убіе.

29. И като свършихъ всичко що бѣ писано за него, спѣхъ го отъ дърво-то и положихъ го въ гробъ.

30. Но Богъ го възкръси отъ мъртвы-тѣ,

31. И той въ продълженіе на много дни ся явява на тѣзи които бѣхъ възлѣзли съ него наедно отъ Галилеѣ въ Иерусалимъ, и които сѣ негови свидѣтели прѣдъ народъ-тѣ.

32. И ный ви благовѣствуваме че обѣщаніе-то което станъ на отцы-тѣ ни, Богъ го изпълни на насъ тѣхны-тѣ чада, като възкръси Исуса;

33. Както е писано и во второй-тѣ Псаломъ: Сынъ мой си ты, азъ днесъ тя родихъ.

34. А че го е възкръсилъ отъ мъртвы-тѣ, безъ да има да ся враща вече въ ислѣніе-то, казува така: Ще ви дамъ милости-тѣ *обѣщаны-тъ* на Давида вѣрно.

35. За това и въ другой *Псаломъ* казува: Нѣма да оставишь прѣподобнаго твоего да види ислѣніе.

36. Защото Давидъ като послужилъ на Божіе-то изволеніе въ свой-тѣ си родъ, прѣстави ся, и приложи ся при отцы-тѣ си, и видѣ ислѣніе.

37. А тойзи когото Богъ възкръси, не видѣ ислѣніе.

38. И така извѣстно да бѣде вамъ, мѣжіе, братія, че чрѣзъ него ся проповѣдува вамъ прощеніе на грѣхове-тѣ;

39. И отъ всичко що не сте могли да ся оправдаете чрѣзъ законъ-тѣ Моисеевъ, чрѣзъ него всякой който вѣрува оправдава ся.

40. И така гледайте да не дойде на васъ речено-то отъ пророцы-тѣ:

41. Виждте прѣзрители и почудѣте ся и исчезнѣте; защото азъ вършѣ работѣ на ваше врѣме, работѣ коѣкото нѣма да повѣрувате, ако ви каже нѣкой.

42. И когато излѣзувахъ изъ съборище-то Иудейско, язычници-тѣ ги моляхъ да проповѣдатъ и тѣмъ тѣзи думы до сѣботѣ.

178. Разшедшася же соборъ, послѣдоваша мнози ѿ Иудей и честивыхъ пришлецъ Павлъ и Варнава: иже глаголюще имъ оубѣщахъ ихъ прекывати въ благодати Бжїей.

179. Во градѣшию же събвѣтсѣ малѣ не весь градъ собрася послшати слова Бжїа.

180. Видѣвше же Иудей народы, исполнишася зависти, и вопреки глаголахъ глаголемымъ ѿ Павла, сопротивъ глаголюще и хслаше.

181. Дерзнувше же Павелъ и Варнава рекоста: вамъ вѣлѣно первѣе глаголати слово Бжїе: а понеже ѿвергосте є, и недостойны творите сами себѣ вѣчному животу, се ѿбращаемся во ізъики.

182. Такъ во заповѣда намъ Гдѣ: положихъ тѣ во свѣтѣ ізъикымъ, єже быти текѣ во спасеніе даже до послѣднихъ землй.

183. Слышаще же ізъицы, радовахъся, и славахъ слово Гдѣне, и вѣрвоваша, єлицы оучинени бѣхъ въ жизнь вѣчную.

184. Проношашеся же слово Гдѣне по всей странѣ.

185. Иудей же настѣша честивыя жены и блгообразныя и старѣйшины града, и воздвигоша гоненіе на Павла и Варнава, и изгнаша а ѿ предѣлъ своихъ.

186. Она же ѿтрасше прахъ ѿ ногъ своихъ на нихъ, приндоста во Іконію.

187. Оученицы же исполнихъся радости и Дха стѣ.

ГЛАВА 21.

1. Бысть же во Іконіи, вкспѣ внити йма въ сонмище Иудейское, и глаголати такъ, такъ вѣрвати Иудеевъ и Єллиновъ множество многъ.

43. И когато ся разиде съборъ-тъ, мнозина отъ Іудей-тъ и отъ благочестивы-тъ прозелиты тръгнѣхъ слѣдъ Павла и Варнава; които като ся разговаряхъ съ тѣхъ убѣждавахъ ги да прѣбждвать въ Божіѣ-тъ благодать.

44. И въ идущѣ-тъ сѣботѣ събра ся токо речи всичкый-тъ градъ, да чуѣтъ слово-то Божіе.

45. А Іудей-тъ като видѣхъ събранный-тъ народъ, испълнихъ ся отъ зависть, и съ противорѣчіе и хулы говоряхъ противъ това което Павелъ казуваше.

46. Но Павелъ и Варнава дързновенно говоряхъ и рекохъ: Нужно бѣ първомъ вамъ да ся проповѣда слово-то Божіе; по понеже го отхвърляте, и сами себе си имате недостойны за вѣчный животъ, ето обращамы ся къмъ язычници-тъ;

47. Защото така ни заповѣда Господь; Положихъ тя за свѣтило на язычници-тъ, да бждеш за спасеніе до послѣдній-тъ край на земѣ-тъ.

48. И язычници-тъ като чувахъ, радувахъ ся и славяхъ слово-то Господне; и повѣрувахъ всички които бѣхъ отредени за вѣчный животъ.

49. И слово-то Господне ся распростираше по всичкѣ тѣзи странѣ.

50. А Іудей-тъ подсторихъ набожны-тъ и почтенны-тъ жены, и първы-тъ въ градъ-тъ, и повдигнѣхъ гоненіе врѣхъ Павла и Варнава, и ги испѣдихъ отъ прѣдѣлы-тъ си.

51. А тѣ отръсихъ на тѣхъ и прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си, и дойдохъ въ Иконіѣ.

52. И ученици-тъ ся испълнихъ съ радость и съ Духъ Святъ.

ГЛАВА 14.

1. А въ Иконіѣ, тѣ влѣзохъ наедно въ съборище-то Іудейско, и говорихъ така, щото много множество Іудей и Еллини повѣрувахъ.

б. Не вѣршющи же Ісѡден воздвигоша и ѡслобѣнша дѣшны іазыкѡвѡх на братію.

в. Довольно же оубо время пребыша дерзующе ѡ Гдѣк свидѣтельствующемѡх словѡх бѣгодати своеѡ, и дающимѡх знаменіа и чудеса быти рскама ѡх.

г. Раздѣлишажеся множество града: и Ѧви оубо бѡхс со Ісѡден, Ѧви же со Іплы.

д. И егда бысть стремленіе іазыкѡвѡх же и Ісѡдемѡх съ начальники ѡх, досадити и каменіемѡх побити ѡх,

е. Оубѣдѣвше же прикѣгоста во грады Лѡкаѡнскіа, въ Лѡстрѡх и Дѡрвію, и во ѡкрѣстных ѡх,

ж. И тамѡ бѣста бѣговѣствѡюще.

з. И некто мѡжх въ Лѡстрѣхѡх неможенѡх ногѡма сѣдѡше, хромѡх ѡ чрева матере своеѡ сын, ѡже николиже бѣ ходилѡх.

и. Сѣи слышаше Пѡвла глагѡлюща: ѡже воззрѣвѡх на нѡ, и видѣвѡх іакѡ вѣрѡх ѡмать здравѡх быти,

і. Речѣ веліимѡх гласомѡх: текѣ глагѡлю: во ѡма Гдѡ Іиса Хрѡта, встани на нѡгѡ твоѡ правѡх, и бѣге возскочи и хождалѡше.

к. Нарѡди же видѣвше, еже сотвори Пѡвелѡх, воздвигоша гласѡх своѡ Лѡкаѡнски глагѡлюще: бѡзи оубодѡблшесѡ человекѡвѡмѡх спидѡша къ намѡх:

л. Парицѡхс же оубо Варнаѡвс, Діа, Пѡвла же, Ерміа, понѣже тѡй бѡше начальникѡх словѡ.

м. Жрѣцѡх же Діевѡх сѡциагѡх предѡ градомѡх ѡх, приведѣ юницы, и (принесѣ) вѣницы предѡ врата, съ нарѡды хотѡше жрѣти.

н. Слышавше же ѡплы Варнаѡва и Пѡвелѡх, растерзѡвше рѡзы своѡ вскочіста въ нарѡдѡх, зовѡще и глагѡлюще:

о. Мѡжитѣ, что сѡ творитѣ; и мы подовоострастни есмѡ вѡмѡх человекѡцы, бѣговѣствѡюще вѡмѡх ѡ сѡх сѣтнѡхѡх

2. А неповфрували-тъ Іуден подигнѣхъ и раздражихъ души-тъ на язычници-тъ врѣхъ братія-та.

3. Но и тѣй тѣ доста врѣме прѣсѣдѣхъ и проповѣдувахъ съ дързновение въ Господа, който свидѣлствувавше за слово-то на своѣ-гъ благодать, и даваше да ставатъ знаменія и чудеса чрѣзъ тѣхны-тъ рѣцѣ.

4. И раздвои ся множество-то въ градъ-тъ; и едни бѣхъ съ Іуден-тъ, а други съ апостолы-тъ.

5. И когато станъ стремление отъ язычници-тъ и отъ Іуден-тъ съ начальници-тъ имъ, да ги обесчестятъ и да ги убійтъ съ камъние,

6. Тѣ ся усѣтихъ, и прибѣгнѣхъ въ Ликаонскы-тъ градове, въ Листрѣ и Дервѣиѣ, и въ околны-тъ *имѣ* мѣста,

7. И тамо проповѣдувахъ евангеліе-то.

8. А въ Листрѣ бѣше нѣкой си человекъ, немощенъ въ нозѣ-тъ си и хромъ отъ утробъ-тъ на майкѣ си, който сѣдяше и никога не бѣ стѣпилъ.

9. Той слушаше Павла като говоряше; а *Павелъ* щомъ го изгледа, и видѣ че има вѣрѣ за да получи исцѣленіе,

10. Рече съ голѣмъ гласъ: Стани правъ на нозѣ-тъ си. И скачаше и ходяше.

11. А народъ-тъ като видѣ това което стори Павелъ, възвысихъ гласъ-тъ си, и казувахъ по Ликаонскы: Богове-тъ уподобени на человекы слѣзохъ при насъ.

12. И наричахъ Варнавѣ Юпитеръ, а Павла, Меркурій; понеже той началствувавше въ слово-то.

13. И жрецъ-тъ на Юпитеровъ-тъ *идолъ* що бѣше прѣдъ градъ-тъ имъ, приведе юнцы, и *донесе* вѣнцы на врата-та, и наедно съ народъ-тъ ищѣше да принесе жертвѣ.

14. *Това* како чухъ апостоли-тъ Варнава и Павелъ, раздрахъ дрехы-тъ си, и скочихъ въ срѣдъ народъ-тъ, та выкахъ,

15. И казувахъ: О мѣже, защо правите това? и ный смы подобострастни вамъ человекы, и проповѣдувамы ви, да ся обърнете

ѡбращаѣтиса къ Бг҃с жиѡвс, ѡже сотвори ѡнѡ ѡ зѣмлю ѡ море ѡ всѡ, ѡже въ нихъ :

21. ѡже въ мимошедшыхъ рѡды ѡстѡвилъ бѣ всѡ ѡзыки ходѣти въ прѣтѣхъ ѡхъ :

22. ѡ ѡуѡвѡ не несвидѣтельствована себѣ ѡстѡвилъ, влѡготвори, съ ѡнѣсѣ ѡамъ дождѡ дѡдѡ, ѡ времена плодонѡсна, ѡсполила пиѡшею ѡ весѣлѣемъ сердца ѡша.

23. ѡ сѡ глѡше, ѡдѡ ѡстѡвилъ народы не жрѣти ѡмъ : но ѡнѣи коемъждѡ во своѡ сн. пребываѡщымъ же ѡмъ ѡ ѡчлѡщымъ,

24. Прѡидѡша ѡ Антѡхѡи ѡ Иконѡи ѡнѣцыи Исѡсѡи, ѡ стѡзѡющымъ сѡ ѡ дерзновѣнѣемъ, ѡнѣстѡша народы ѡстѡпѣти ѡ нихъ, глѡгѡюще : ѡкѡ ничтѡже ѡстинно глѡгѡете, но всѣ лжеѣте. ѡ ѡнѣстѡше народы, ѡ кѡменѣемъ повѣнѣ Пѡвѡла, ѡзвлекѡша внѣ града, миѡше ѡгѡ ѡмѣрша.

25. ѡкрѡстѡ же стѡвшымъ ѡгѡ ѡчѣнникѡмъ, востѡвъ внѣде во градъ : ѡ ѡнѣтрѣ ѡзыде съ Варѡавѡю въ дѣрѡю.

26. Блѡговѣствовѡвше же градъ томъ, ѡ ѡнѣнѣше миѡнѣи, возвратѡшасѡ въ Лѡстрѡ ѡ Иконѡю ѡ Антѡхѡю :

27. ѡутѡверждаѡще дѡшы ѡчѣнникѡвъ, молѡше пребѡти въ вѣрѣ, ѡ ѡкѡ миѡгими скорѡми подѡбѡлетъ ѡамъ внѣти въ црѣтѡе Бж҃ѡе.

28. Рѡкоположше же ѡмъ прѡсѡвѣтери ѡ всѡ црѣкви, ѡ помѡлѡвшесѡ съ постѡмъ, прѡдѡша ѡхъ Гѡвѡи, въ негѡже ѡуѡвѣрѡвашѡ.

29. ѡ прѡшѣдше Пѡсѡдѡю прѡидѡша въ Пѡмфѡлѡю :

30. ѡ глѡгѡлавше въ Перѡи слѡво Гѡне, снѡдѡша во Атѡлѡю :

31. ѡ ѡтѡдѡс ѡплѡша во Антѡхѡю, ѡнѡдѡс же бѣша прѡдѡны блѡдѡти Бж҃ѡей въ дѣло, ѡже скончѡша.

32. Прѡшѣдше же ѡ собрѡвше црѣковѡ, сказѡша, ѡлѡка сотвори Бг҃ъ съ ѡими, ѡ ѡкѡ ѡвѣрзе ѡзыкѡмъ дѡвѣрѡ вѣры.

33. Прѡбывѡша же тѡмъ врѣмѡ не мѡло со ѡчѣнникѡи.

отъ тѣзи суетны *идолы* къмъ Бога живаго, който е сотворилъ небо-то и земѣ-тѣ и море-то, и всичко що има въ тѣхъ.

16. Който въ прѣмнижлы-тѣ родове оставилъ бѣ всички-тѣ народы да ходять по свои-тѣ пѣтища ;

17. Ако и да не е оставилъ себе си несвидѣтельствванъ, понеже е правилъ добрини, и давалъ ни е дѣждове отъ небо-то и плодосносни врѣмена, и напълнувалъ е съ хранѣ и веселбѣ сърдцата ни.

18. И това като казувахъ, едвамъ въспрѣхъ народы-тѣ, да имъ не принесѣтъ жертвѣ.

19. Между това дойдохъ Иудеи отъ Антиохіи и Иконіи, които убѣдихъ народъ-тѣ, та бихъ Павла съ камъни, и го извлѣкохъ внѣ изъ градъ-тѣ, като го възмихъ че е умрѣлъ.

20. А когато го обыколихъ ученици-тѣ, станъ та влѣзе въ градъ-тѣ ; и на утринь-тѣ отиде съ Варнавъ въ Дервѣи.

21. И като проповѣдахъ евангеліе-то и въ тойзи градъ, и научихъ мнозина, върнихъ ся въ Листръ, и Иконіи и Антиохіи,

22. И утвърдявахъ души-тѣ на ученицы-тѣ, като ги увѣщавахъ да прѣбѣдватъ въ вѣрж-тѣ ; *и поучавахъ ги*, че съ много скърби трѣба да влѣземъ въ царство-то Божіе.

23. И като имъ рѣкоположихъ презвитеры на всякъ церквѣ, и ся помолихъ съ постъ, прѣдадохъ ги Господу, въ когото бѣхъ повѣрували.

24. И като михъхъ прѣзъ Писидіи, дойдохъ въ Памфилиі ;

25. И проповѣдахъ слово-то въ Пергіи, и слѣзохъ въ Аталіи ;

26. И отъ тамъ отплувахъ въ Антиохіи, отъ дѣто бѣхъ прѣпорѣчени на Божіи-тѣ благодать за дѣло-то което извършихъ.

27. И като дойдохъ та събрахъ церквѣ-тѣ, извѣстихъ всичко което стори Господь чрѣзъ тѣхъ, и какъ отвори за язычници-тѣ врата-та на вѣрж-тѣ.

28. И прѣсѣдѣхъ тамо доста врѣме съ ученицы-тѣ.

ГЛАВА ѿ.

а. И и҃щцыи сше́дше ѿ Ісудѣн, оучахсѣ брѣтїю: іѣкѡ ѡ҃ще не ѡбръ҃жжѣтесѣ по обываю Мѡѡсеѡвсѣ, не можете спастїсѣ.

б. Бывшей же распри и҃ стазанїю не малсѣ Пѡвлас и҃ Варнаѡвѣ кз нимз, оучинїша възыти Пѡвлас и҃ Варнаѡвѣ и҃ и҃щкимз др҃сгїмз ѿ нихз, ко Аптолѡмз и҃ старцѣмз во Іерусалимз ѡ вопрошенїи сѣмз.

в. Оии же о҃убо предпослани кывше ѿ цр҃кве, прохождахсѣ Фїнїкію и҃ Самарїю, повѣдающе ѡбращенїе іазыкѡвз. и҃ творахсѣ радость велїю всеї брѣтїи.

г. Пришедше же во Іерусалимз, прїѣти выша ѿ цр҃кве и҃ Аптѡлз и҃ старецз, сказаша же, елика сотвори Бг҃з сз ними, и҃ іѣкѡ ѡбѣрзе іазыкѡмз двѣрь вѣры.

д. Восташа же и҃щцыи ѿ ер҃еси Фарїсеїскїх вѣровавшїи, глаголюще: іѣкѡ подобѣтз ѡбръ҃жзати и҃хз, завѣщавати же блюстїи законз Мѡѡсеѡвз.

е. Собрашасѣ же Апли и҃ старцы вѣдѣти ѡ словесїи сѣмз.

з. Многсѣ же възисканїю кывшсѣ, востаѡвз Пѣтрз речѣ кз нимз: мзжїе брѣтїе, вы вѣстѣ, іѣкѡ ѿ днїи пѣрѡвїхз Бг҃з вз насз и҃збрѣ о҃устыи моїми о҃услышати іазыкѡмз слово бл҃говѣстїа, и҃ вѣровати.

и. И҃ сердцеѡвѣдецз Бг҃з свидѣтельствоѡѡвѣ и҃мз, давз и҃мз Дх҃а ст҃аго, іѣкоже и҃ намз:

а. И҃ ничтѡже рассѣдї междѡ намн же, и҃ Оиѣмн, вѣрою ѡчїнїшз сердца и҃хз.

ї. Нїиѣ о҃убо чтѡ и҃сказѣете Бг҃а, хотѣше возложїти и҃го на выи о҃ученикѡмз, егѡже ни Оцїи наши ни мы възмогѡхомз понестїи;

іа. Но бл҃годѣтїю Гд҃а Іиса Хр҃та вѣржемз спастїсѣ, іѣкоже и҃ Оиї.

ГЛАВА 15.

1. А нѣкои, които бѣхъ слѣзли отъ Иудеѣж, учахъ братія-та, че ако ся не обрѣжете по обычаю Моисееву, не можете да бѣдете спасени.

2. И тѣй като станъ много прѣпираніе и разыскваніе по между тѣхъ и Павла и Варнаваж, отредихъ да възлѣзе Павелъ и Варнава и нѣкои други отъ тѣхъ въ Иерусалимъ до апостолю-тѣ и презвитеры-тѣ за тойзи въпросъ.

3. И тѣй испроводени отъ церквѣж-тѣ, тѣ минувахъ прѣзъ Финикійж и Самаріѣж, и расказувахъ обращеніе-то на язычници-тѣ; и причинявахъ радость голѣмъ на всичкы-тѣ братія.

4. А като дойдохъ въ Иерусалимъ, приехъ ся отъ церквѣж-тѣ, и отъ апостолю-тѣ и презвитеры-тѣ, и извѣстихъ все що стори Богъ чрѣзъ тѣхъ.

5. Но станѣхъ нѣкои отъ Фарисейскѣж-тѣ ересь, които бѣхъ повѣрвали, и казувахъ че трѣба да ся обрѣзуютъ *язычници-тъ* и да имъ ся зарѣча да държатъ Моисеевъ-тѣ законъ.

6. И събрахъ ся апостолю-тѣ и презвитеры-тѣ да разгледать това нѣщо.

7. И слѣдъ много разыскваніе станъ Петръ и рече имъ: Мѣжје братія, вы знаете какъ Богъ отъ пьрвы-тѣ дни избра между насъ, чрѣзъ мон-тѣ уста да чуѣтъ язычници-тѣ слово-то на евангеліе-то, и да повѣрватъ.

8. И сьрдцевѣдець Богъ свидѣтельствува тѣмъ, като имъ даде Духа Святаго, както и намъ;

9. И не направи никаквѣж разликѣж между насъ и тѣхъ, като очисти сьрдца-та имъ съ вѣрѣж-тѣ.

10. Сега прочее защо искушавате Бога, да налагате на ученицы-тѣ на шіѣж-тѣ хомоть който нито отци-тѣ ни, нито ный можехмы да носимъ?

11. Но ный вѣруваме че съ благодать-тѣ на Господа Иисуса Христа ще ся спасемъ, както и тѣ.

ѿ. Оумолчá же всё множество, и послáшахс Варнавы и Пáвла повѣдующихъ, ѿлика сотвори Бгъ знаменіа и чудеса во языцѣхъ ѿни.

ѿ. По оумолчаніи же ѿхъ, ѡвѣща ѿквхъ глагола: мѡже братіе, послáшайте мене.

ѿ. Сумевнхъ повѣда, ѿкв прежде Бгъ посѣти пріати ѡ языкx люди ѡ имени своемъ:

ѿ. И семѡ согласіютъ словеса Пррѡкx, ѿкоже пишеть:

ѿ. По сіхъ ѡбращса и созіждс кровъ Дѣдовъ пáдшій: и раскѡпаннаа ѿгѡ созіждс, и исправаю ѿгѡ:

ѿ. Иѿкв да възыщтх прочіи человекы Гдá, и вси языцы, въ нѣхже наречса ѿма моѡ: глаголетъ Гдъ творай сіа вса.

ѿ. Разсма ѡ вѣка сѣть Бгови вса дѣла ѿгѡ.

ѿ. Сегѡ рáди ѡзъ сждс не стжати ѡ языкx ѡбращающымса къ Бгъ:

ѿ. По заповѣдати ѿмъ ѡгрѣбáтиса ѡ трѣбъ ѿдвльскихъ и ѡ блáдъ и оудáвленныи и ѡ крове, и, ѿлика неспгѡдна себѣ сѣть, ѿнымъ не творити.

ѿ. Мвѡсѣи бо ѡ родѡвъ дрѣвнихъ по всѣмъ градѡмъ проповѣдающимъ ѿгѡ ѿмать въ сонмищахъ, по вса свѣкѡты чтѡмый.

ѿ. Тогда ѿзвѡлса ѿплѡмъ и старцемъ со всею црковію, ѿзбравше мѡжа ѡ нѣхъ послати во Антіохію съ Пáвломъ и Варнавою, ѿдс нарицаемаго Варсáвс, и Сіаг, мѡжа нарѡчнта въ братіи,

ѿ. Написáвше рскама ѿхъ сіа: ѿпли и старцы и братіа, сѣщымъ во Антіохіи и Сѡрїи и Кілікіи братіамъ, ѿже ѡ языкx, (ѡ Гдѣ) радоватиса.

ѿ. Понѣже слышахомъ, ѿкв нѣцыи ѡ насъ ѿшѣдше възмстїша насъ словеса, разврацїающе дѡшы вáша, глїюще ѡбръзатиса и блюстїи законѡ ѿмже мы не завѣщїахомъ:

12. Тогава мълкнѣ всичко-то множество, и слушахъ Варнавѣ и Павла които разказувахъ колкото знаменія и чудеса стори Богъ чрѣзъ тѣхъ между язычници-тѣ.

13. И слѣдъ тѣхно-то умълчаваніе, отговори Іаковъ и рече : Мажіе братіе, послушайте мене.

14. Симеонъ изясни по кой начинъ Богъ най напрѣдъ посѣти язычници-тѣ, да земе отъ тѣхъ народъ за свое-то име.

15. И съ това сѣ съгласны и пророчески-тѣ словеса, както е писано :

16. Слѣдъ това ще ся върнѣ, и ще съградѣ паднѣлѣ-тѣ скинииѣ Давидовѣ ; и развалины-тѣ ѣще съградѣ пакъ, и ще ѣхъ исправѣ :

17. За да потърсятъ Господа други-тѣ человекѣци, и всички-тѣ народи, надъ които ся нарече мое-то име, казува Господъ, който прави всичко това.

18. Отъ вѣка сѣ познаты Богу всички-тѣ неговы дѣла.

19. За това азъ сѣдѣхъ да не отяготѣвамъ тѣзи отъ язычници-тѣ, които ся обращатъ къмъ Бога ;

20. Но да имъ пишемъ да ся вардятъ отъ сквърны-тѣ *жертвы* идолскы, и отъ блудство, и отъ удавенниѣ, и отъ кръвь.

21. Защото Моисей отъ ветхо врѣме по всички-тѣ градове има конто да го проповѣдуватъ, прочита ся и всякъ сѣбботѣ въ съборница-та.

22. Тогазъ апостоли-тѣ и презвитери-тѣ съсъ всички-тѣ церквѣ намѣрихъ за добро да избержатъ отъ тѣхъ си человекѣци, и да ги проводятъ въ Антиохіѣ съ Павла и Варнава ; а избрахъ Іудѣ нарицаемаго Варсавѣ, и Силѣ, мажіе отличны между братія-та ;

23. И писахъ имъ по тѣхъ така : Отъ апостоли-тѣ, и презвитеры-тѣ и братія-та поздравленіе до тѣзи конто сѣ отъ язычници-тѣ братія въ Антиохіѣ, Сиріѣ и Киликіѣ.

24. Понеже чухмы че нѣкои като излѣзохъ отъ насъ смутнихъ вы съ думы, и развращаватъ души-тѣ ви, като ви казватъ да ся обрѣзувате и да държите законъ-тѣ, а ный не смы имъ порѣчали *това* ;

кѣ. Извѣлиса намъ собравшимся единосѣшнѣ, избранныхъ мѣжи послати къ вамъ, съ возлюбленнымъ нашими Варнавою ѿ Павломъ,

кѵ. Человѣки предавшими дѣшы своѣ ѿ имени Гдѣ нашего Ииса Хрѣта.

кѶ. Послѣхомъ оубо Исѣс ѿ Сіа, ѿ тѣхъ словомъ сказующихъ тѣлѣде.

кѷ. Извѣлиса ко стѣомъ Дхс ѿ намъ, ничтѣже множае возложити вамъ тяготы, рѣзвѣ нѣждныхъ сѣхъ,

кѸ. Ѣгребѣтисѣ ѿ идоложертвенныхъ ѿ крове ѿ оудавленныи ѿ блѣдѣ: ѿ ѣмѣка не хѣщете вамъ кѣти, дрѣгѣмъ не творитѣ: ѿ нихъже соблюдающе себѣ, добрѣ сотворитѣ. Здрѣвствѣйте.

кѹ. Сѣни же оубо послани кѣвшѣ прѣидѣша во Антиѣохію: ѿ собравше народъ, вѣдѣша посланіѣ.

ла. Прочѣтше же, возрѣдовашасѣ ѿ оутѣшеніи.

лѣ. Исѣа же ѿ Сіа, ѿ тѣи прѣроцы сѣше, словомъ мнѣзѣмъ оутѣшиша братію, ѿ оутвердиша.

лѵ. Прекѣвшѣ же тѣмъ времѣ, ѿпшѣени бѣша съ миромъ ѿ братіи ко Апѣломъ.

лѶ. Извѣлиса же Сіа пребѣти тѣмъ, Исѣа же возвратисѣ во Иерусалимъ.

лѷ. Павелъ же ѿ Варнава живѣхъ во Антиѣохіи, оучѣше ѿ блговѣкствѣюще слово Гдѣе, ѿ со ѿнѣми мнѣгими.

лѸ. По иѣкнихъ же днѣхъ речѣ Павелъ къ Варнавѣ: возвратишесѣ подобѣетъ посѣтити братію нашѣ во всѣхъ градѣхъ, въ нихъже проповѣдахомъ слово Гдѣе, какъ прекывѣютъ.

лѹ. Варнава же восхотѣ поѣти съ собою Іѣванна нарицѣемаго Марка:

лѺ. Павелъ же глаголаше: ѿстѣпшаго ѿ насъ ѿ Памфѣлинъ, ѿ не шѣдшаго съ нами на дѣло, на неже послани бѣхомъ, не поѣти сегѣ съ собою.

25. Ный като ся събрахмы единомушно видѣхмы за добро да изберець мъжіе, и да проводимъ до васъ наедно съ любезны-тъ намъ Варнавж и Павла,

26. Человѣцы, които сж прѣдали души-тъ си за име-то на Господа нашего Исуса Христа.

27. И така проваждамы Іудж и Силж, да *си* възвѣстятъ и тѣ устно исто-то.

28. Защото ся видѣ угодно Святому` Духу и намъ да ви не налагамы повече никоіж тяготж освѣнь тѣзи най нужды-тъ :

29. Да ся вардите отъ идолскы жертвы, и отъ кръвь, и отъ удавенниж, и отъ блудъ ; отъ които като ся пазите, добрѣ ще сторите : Здрави бждѣте.

30. И така тѣ проводени, дойдохж въ Антиохіиж, и като събрахж множество-то на *спруіжцы-тъ*, дадохж имъ писмо-то.

31. И тѣ като *го* прочетохж, възрадувахж ся за утѣшеніе-то.

32. А Іуда и Сила като бѣхж и тѣ пророци, съ много словеса увѣщахж братія-та, и утвърдихж *гы*.

33. И отъ какъ прѣсѣдѣхж *тамо нѣколко* врѣме, оставихж гы братія-та съ миромъ да ся върнжтъ при апостолы-тѣ.

34. Но Сила видѣ за добро да посѣди още тамъ.

35. А Павелъ и Варнава ся намѣрвахж въ Антиохіиж, и учахж и проповѣдувахж слово-то Господне, наедно съ мнозина други.

36. И слѣдъ нѣколко дни рече Павелъ на Варнавж : Да ся върнемъ сега по всичкы-тѣ градове, въ които смы проповѣдували слово-то Господне, и да нагледамы братія-та си, какъ сж.

37. И Варнава бѣше на мнѣніе да земжтъ съсь себе си Іоанна нарицаемаго Марка ;

38. А Павелъ не намѣрваше за добро, да земжтъ съсь себе си тогозь който ся бѣ отлжчилъ отъ тѣхъ още отъ Памфиліиж и не отиде съ тѣхъ на дѣло-то.

лѡ. Бысть оубо распра, ѡкѡ ѡлсчїтиса ѡма ѡ себѣ, Варнава оубо поемь Марка ѡплы въз Купруз :

м. Павелъ же ѡзкрѡвъ Сїас ѡзыде прѣданъ бѣгодѡти Бжїей ѡ братїи.

мѡ. Прохождѡше же Сүрїю ѡ Кїлікію, оутверждѡа цркви.

ГЛАВА 31.

л. Прїиде же въз Дѣрвію ѡ Лүстръ : ѡ сѣ оученикѡ нѣкїи бѣ тѡ, ѡменемъ Тїмодеїи сынъ жени нѣкїа Исделаныни вѣрны, Отца же Еллина :

б. ѡже свидѣтельствованъ бѣ ѡ сзущихъ въз Лүстрѣхъ ѡ Іконїи братїи.

г. Сегѡ восхотѣ Павелъ съ собою ѡзыти : ѡ прїемь ѡвѣрѣза егѡ, Исдеїи ради сзущихъ на мѣстѣхъ Онѣхъ : вѣдахъ во всѡ Отца егѡ, ѡкѡ Еллинъ бѡше.

д. ѡ ѡкоже прохождѡхъ грады, предаше ѡмъ хранїти оуставы ссждѣнными ѡ Аптѡмъ ѡ старецъ, ѡже во Іерусалимѣ.

е. Цркви же оутверждѡхъса вѣрою, ѡ привывѡхъ въз числѡ по всѡ дни.

з. Прошѣдше же Фрүгїю ѡ Галатїйскю странѡ, возвращени быша ѡ стѡгѡ Дхѡ глаголати слѡво во Асїи.

з. Прїшѣдше же въз Мүсію, покшѡхъса въз Рїѡнїю понтї : ѡ не ѡстави ѡхъ Дхѡ.

ї. Прешѣдше же Мүсію, спидѡша въз Трѡадъ.

д. ѡ видѣнїе въз пощїи ѡвїса Павас : мсжъ нѣкїи бѣ Македонанинъ столъ, молѡ егѡ ѡ глаголъ : прїшѣдъ въз Македонїю, помози намъ.

г. ѡ ѡкоже видѣнїе видѣ, ѡбїе взыскахомъ ѡзыти въз Македонїю, разсмѣвше, ѡкѡ призвѡ ны Гдѡ бѣговѣстїти ѡмъ.

39. И тъй станъ распря помежду имъ, така що отлъчихъ ся единъ отъ другий, и Варнава зѣ Марка, та отплува въ Кипръ;

40. А Павелъ си избра Силъ и трѣгнъ, прѣпоръченъ отъ братія-та на Божіиъ-тѣ благодать.

41. И заминуваше прѣзь Сиріиъ и Киликіиъ, и утвърждаваше церкви-тѣ.

ГЛАВА 16.

1. И пристигнъ въ Дервіиъ и Листрѣ; и ето, имаше тамо нѣкой ученикъ, на име Тимоѳей, сынъ на нѣкоиъ си женъ Еврейкъ повѣрвалъ, а баща му *бъ* Елминъ;

2. Който ученикъ бѣше свидѣтельствуванъ отъ братія-та въ Листрѣ и Иконіиъ.

3. И поиска го Павелъ да отиде той съ него; и зѣ го и обрѣза го, зарадъ Юдеи-тѣ които бѣхъ по тѣзи мѣста; понеже всички знаяхъ баща му че бѣше Елминъ.

4. И като ходяхъ по градове-тѣ, прѣдавахъ имъ да държатъ наредбы-тѣ одобрены отъ апостола-тѣ и презвитеры-тѣ въ Иерусалимъ.

5. И така церкви-тѣ ся утвърдявахъ въ вѣрѣ-тѣ, и отъ день на день число-то имъ ся умножаваше.

6. И като прѣмнияхъ Фригию и Галатійскѣ-тѣ земіи, понеже имъ ся възбрани отъ Духа Святаго да проповѣдаютъ слово-то въ Азию,

7. Дойдохъ въ Мизию, и прѣдприемахъ да идаътъ во Вионіию; но Духъ-тѣ не имъ допусти.

8. И като изменияхъ Мизию, слѣзохъ въ Троаду.

9. И яви ся Павлу нощемъ видѣніе; человекъ нѣкой си Македонецъ стояше та му ся моляше и казуваше: Мни въ Македонію, и помози ми.

10. И щомъ видѣ видѣніе-то, тутакси поискахмы да идемъ въ Македонію, като разумѣхмы че Господъ ны призовава да проповѣдамы евангеліе-то на тѣхъ.

41. Оувѣзшеса же ѿ Трѡады прїидѡхомз въ Самодрѡкз, во оутрїе же въ Неапѡль.

42. Отсѡд же въ Фїліппы, ѿже єсть пѣрвый градъ части Македонїи Колѡнїа. Бѣхомз же въ томз градѣ пребывающе днїи нѣкїа,

43. Въ дѣнь же свѣвѣтныи ѿзыдѡхомз вонз ѿ града при рѣцѣ, идѣже мѡишеса молїтвенница быти, ѿ сѣдше глаголахомз къ собравшымса женѡмз.

44. И нѣкаа жена ѿменемз Лудїа, порфѣропродѡлница ѿ града Фѡатїрскагв, чтѣши Пѣа, послѡшаше: Єѿже Гдѣ ѡвѣрзе сѣрдце, внимати глаголемымз ѿ Павла.

45. Икоже крестїса тѡ, ѿ домз єѡ, молѡше ны глаголющи: ѡше оутрїисте мѡ вѣрнє Гдѡвн быти, вшѣдше въ домз мѡи, превсѡдите: ѿ принсѡди насз.

46. Быста же идѡщымз намз на молїтвѣ, Отроковица нѣкаа ѿмѡшала дѡхз пытливз срѣте насз, ѡже стажанїе много далше господемз своїмз, волхвѡщи.

47. Тѡ послѣдовавши Павел ѿ намз, взывѡше глаголющи: сїи человекы равнї Пѣа вышнагв сѣть, ѿже возвѣщѡютз намз пѣть спасенїа.

48. Сѣ же творѡше на мнѡги днїи: стсжївз же сї Павелз, ѿ ѡбращса, дѡховн речѣ: запрещѡю тї ѿменемз Іиса Хрїта, ѿзыди ѿз неѡ. ѿ ѿзыде въ томз часѣ.

49. Видѣвше же господѣ єѡ, ѡкв ѿзыде надежда стажанїа ѿхз, поемше Павла ѿ Сїаз, влекѡша на торгз ко кнѡзѣмз:

50. И привѣдше ѿхз къ воеводѡмз, рѣша: сїи человекы возмѡщѡютз градъ нашз, ѡдѣе сѡше:

51. И завѣщавѡютз ѡбычан, ѡже не достѡитз намз прїимати ни творїти, Римлянмз сѡшымз.

52. И снїдеса народъ на ѿхз, ѿ воевѡды растерзѡвше ѿмз рїзы, велѡхс пѡлицами бїти ѿхз.

11. И тъй като ся отвезохмы отъ Троядж, прѣминѣхмы право на Самоеракъ, и на утринь-тѣ въ Неаполь,

12. И отъ тамо въ Филиппы, който е първый градъ *на онѣзи* часть отъ Македоніѣ, *и* поселеніе *Римско*. Въ тойзи градъ прѣсѣдѣхмы нѣколко дена;

13. И въ сѣботѣ-тѣ излѣзохмы вниъ отъ градъ-тѣ край едни рѣкъ, дѣто имаше обычай да става молба, и сѣдихмы та говорѣхмы на събрапы-тѣ *тамо* жены.

14. И нѣкоя си богобоязлива жена на име Лидія, отъ градъ Ѳиатиръ, която продаваше багрянцы, слушаше; и ней Господь отвори сърдце-то да внимава на това което Павелъ говораше.

15. И като ся кръсти *тя* и домъ-тѣ ѣ, помоли ни ся и казуваше: Ако мя припознавате че съмь вѣрна Господу, влѣзте въ къщѣ-тѣ ми, да сѣдите: и принуди ны.

16. И като отхождахмы на молбѣ, срѣщихъ ны една слугиня що имаше духъ прѣдвѣщателенъ, която даваше много печалбѣ на господари-тѣ си, като проричаше.

17. Тя вѣрѣше слѣдъ Павла и насъ, и выкаше, и казуваше: Тѣзи чловѣци сѣ раби на Бога Вышняго, които проповѣдувать намъ пѣть на спасеніе.

18. Това правяше много дни наредъ. И понеже дотегнѣ на Павла, обзрѣхъ ся и рече духу: Повелѣвамъ ти въ име-то на Исуса Христа да излѣзешъ изъ неѣ. И излѣзе въ тозь часъ.

19. А като видѣхъ господари-тѣ ѣ, че изчезихъ надежда-та на печалбѣ-тѣ имъ, уловихъ Павла и Силѣ и завлѣкохъ ги на тържище-то при началницы-тѣ.

20. И като ги изведохъ при войводи-тѣ, рекохъ: Тѣзи чловѣци сѣ Іудеи и смущавать градъ-тѣ ни,

21. И проповѣдувать обычаи, които намъ като Римляне, не ни е простено да ги приимамы, нито да ги правимъ.

22. И навали народъ-тѣ врѣхъ тѣхъ, и войводи-тѣ раскѣсахъ дрехы-тѣ имъ, и заповѣдахъ да *гы* бѣжтъ съ тоягы.

кг. Минѣи же давше ѿмъ раны, всадѣша въ темницѣ, завѣщавше темничному стрѣжъ, твердѣ стрещи ѿхъ :

кд. Иже таково завѣщаніе пріемъ, всадѣ ѿхъ во вѣстренною темницѣ, ѿ ноги ѿхъ заѣи въ клѣтѣ.

ке. Въ полнощи же Павелъ ѿ Сіла молѣшеса поахъ Пѣа : послѣшахъ же ѿхъ юзницы.

кс. Внезѣпъ же трѣсхъ вѣсть велѣи, ѿкѣ поколебѣтиса ѿснованію темничному : ѿверзѣшася же ѿвѣ двѣри всѣ, ѿ всѣмъ юзы ѿслабѣша.

кз. Возвѣжда же темничный стрѣжъ, ѿ видѣвъ ѿверсты двѣри темницы, ѿзвѣкъ ножъ, хотѣше себѣ оубѣити, мѣ ѿзвѣгша юзники.

ки. Возгласѣ же гласомъ велѣимъ Павелъ глагола : ничтоже сотвори себѣ зла : всѣи ко ѣсмѣ здѣ.

ко. Просѣвъ же свѣщѣи вскочѣ, ѿ трѣпетенъ бѣвъ, припадѣ къ Павлу ѿ Сіла :

л. И ѿзвѣдъ ѿхъ воиъ, речѣ : господѣе, что ми подобѣетъ творити, да спасѣса :

ла. Она же рекѣста : вѣрѣи въ Гѣа Іиса Хрѣта, ѿ спасѣшиса ты ѿ вѣсь домъ твоѣ.

лв. И глаголаста ѣмѣ слово Гѣне, ѿ всѣмъ, иже въ домѣ ѣгѣ.

лг. И поѣмъ ѿ въ тойже часъ ноци ѿзъмѣ ѿ рани, ѿ крѣтиса самъ ѿ свой ѣмѣ всѣи ѿвѣ :

лд. Ввѣдъ же ѿ въ домъ своѣ, поставѣ трапѣзъ, ѿ возрадѣовася со всѣмъ домомъ своѣмъ, вѣрѣовавъ Пѣа.

ле. Дню же бѣвшъ, послѣлаша военѣды пѣличники глаголюще : ѿпѣстѣи чѣловѣка Она.

лз. Сказѣ же темничный стрѣжъ словеса сѣа Павелъ, ѿкѣ послѣлаша военѣды, да ѿпѣщѣени бѣдѣтъ : нынѣ оубѣ ѿзшѣдше, ѿдѣйте съ миромъ.

лѣ. Павелъ же речѣ къ нимъ : бѣвшѣ насъ предѣ людми, невосждѣенныхъ чѣловѣкѣвъ Рѣмлянъ сѣщѣихъ, всадѣша въ

23. И като гы бихъ много, турихъ гы въ тъмницѣ, и зарѣчахъ на тъмничный-тъ стражъ да гы варди здраво ;

24. Който като зѣ таквозь зарѣчваніе, тури гы въ най вѣтрѣшніѣ-тѣ тъмницѣ, и стѣгнѣ добрѣ нозѣ-тѣ имъ въ кладѣ.

25. И по срѣдѣ ношь Павелъ и Сила моляхъ ся и славяхъ Бога ; а запрѣни-тѣ гы слушахъ.

26. И внезапно бы трусъ голѣмъ, така що поклатихъ ся основанія-та на тъмницѣ-тѣ, и тутакси отворихъ ся всичкы-тѣ врата, и на всичкы-тѣ оковы-тѣ ся развързахъ.

27. И като ся събуди стражарь-тъ, и видѣ отворены врата-та на тъмницѣ-тѣ, измѣнихъ ножѣ, и щѣше да ся убіе, понеже мысляше че сѣ избѣгнѣли запрѣни-тѣ.

28. Но Павелъ извыка съ высокъ гласъ, и каза : Не дѣй струванашко зло на себе си ; защото всинца смы тука.

29. И поиска *стражарь-тѣ* свѣщи, вскочи вѣтрѣ и растреперанѣ паднѣ прѣдѣ Павла и Силѣ :

30. И изведе гы внѣ, и рече : Господіе, що трѣба да сторѣхъ за да ся спасъ ?

31. А тѣ рекохъ : Повѣрувай въ Господа Иисуса Христа, и ще ся спасешъ ты и домъ-тѣ ти.

32. И говорихъ слово-то Господне нему, и на всичкы-тѣ конто бѣхъ въ домъ-тѣ му.

33. И зѣ гы въ тойзи истый-тъ часъ прѣзъ ношь-тѣ, та имъ измы раны-тѣ, и безъ забавѣ кръсти ся той и свои-тѣ му всичкы.

34. И като гы заведе въ кѣщѣ-тѣ си, сложи *имѣ* трапезѣ, и възрадува ся съсъ всичкый-тѣ си домъ защото повѣрува въ Бога.

35. И когато ся разсѣмихъ войводы-тѣ проводихъ паличници-тѣ да кажѣтъ : Пусни онѣзи челоуѣцы.

36. И стражарь-тъ извѣсти тѣзи думы на Павла : Че войводы-тѣ проводихъ да вы пуснемъ : и тѣи сега излѣзте и идѣте си съ миромъ.

37. Но Павелъ имъ рече : Като ны бихъ прѣдѣ народъ-тѣ безъ да ны сѣдятъ, насѣ конто смы Римляне, хвърлихъ ны въ тъмницѣ,

темницы, и нынѣ отай изводатъ насъ; ни во: но да прише́дше сами изведе́тъ насъ.

лн. Сказаша же паличники воеводамъ глаголы сѣя: и оубо́шася смышавше, ѿкв Римляне сътъ.

ло. И прише́дше оумолиша ихъ, и изведе́ше мола́хъ изыти изъ града.

лм. Изше́дше же изъ темницы прѣидоста къ Лѹди́и: и видѣвше бра́тїю, оутѣшиста ихъ, и изыдо́ста.

ГЛАВА 31.

а. Прешедше же Амфи́поль и Аполони́ю, внидо́ста въ Солонь, и дѣже бѣ со́мище Исде́йское.

б. По обычаю же своемъ Павла въниде къ нимъ, и по сзвѣ́ты три стазашеся съ ними въ писанїи,

г. Сказаша и предлага́а имъ, ѿкв Хрѣ́тѣ подова́ше пострада́ти и воскрѣснѣти въ мѣртвыхъ, и ѿкв сѣи́ Иисъ, е́гоже азъ проповѣ́даю вамъ. е́сть Хрѣ́тосъ.

д. И нѣкцыи въ нѣхъ върова́ша, и приложи́шася къ Павлу и Силѣ, въ честивыхъ Елли́нъ мно́жество мно́го, и въ женъ благо́родныхъ не ма́ло.

е. Возревновавше же непоко́рши́са Исде́е, и пріе́мше крамо́лники нѣкѣа мѣжы смѣа, и собра́вше наро́дъ, мо́лвахъ по гра́дъ: наше́дше же на до́мъ Иссо́новъ, иска́хъ ихъ извести́ къ наро́дъ:

ж. Не ѡбръ́тше же ихъ, влеча́хъ Иссо́на и нѣкѣа въ бра́тїи ко градоначални́кымъ, вопію́ще: ѿкв, и́же разврати́ша вселѣнїю, сїи и здѣ́ прѣидо́ша,

з. Ихже прѣа́тъ Иссо́нъ: и сїи вси протѣвнъ велѣнїемъ Ке́саревымъ твора́тъ, ѡрѣ́ глаголю́ще ино́го быти, Ииса.

и. Смото́ша же наро́дъ и градоначалники слышавшѣа сѣя:

д. Взѣ́мше же дово́льное въ Иссо́на и въ прѣчихъ, ѡпсѣ́тиша ихъ.

и сега тайно ли ны изваждатъ? То не става; но тѣ да дойдѣтъ и да ны изведѣтъ.

38. И паличники-тѣ възвѣстихъ тѣзи думы на войводы-тѣ; а тѣ като чухъ че были Римляне, убояхъ ся;

39. И дойдохъ та гы умолихъ, и като гы изведохъ, моляхъ имъ ся да излѣзѣтъ изъ градъ-тѣ.

40. А тѣ като излѣзохъ изъ тъмницѣ-тѣ отидохъ у Лидіины, и като видѣхъ братія-та, утѣшихъ гы, и *отъ тамъ* тръгнѣхъ.

ГЛАВА 17.

1. И като изменихъ Амфиполь и Аполоніѣхъ, дойдохъ въ Солунъ, дѣто бѣше съборище-то Іудейско.

2. И по обычаю си Павелъ влѣзе при тѣхъ, и три сѣботы наредъ ся разговаряше съ тѣхъ отъ писанія-та,

3. Та *имъ* открываше и доказуваше, че трѣбуваше Христось да пострада, и да възкресе отъ мъртвы-тѣ, и че тойзи Исусъ, когото ви азъ проповѣдувамъ, е Христось.

4. И нѣкон отъ тѣхъ повѣрувахъ, и присоединихъ ся съ Павла и Силѣ, *така* и много множество отъ набожны-тѣ Еллины, и отъ благородны-тѣ жены не малко.

5. Но неповѣрвали-тѣ Іудеи завидѣхъ, и като зѣхъ съ тѣхъ си нѣколцина прости и лошы чловѣцы, събрахъ гы на купъ и размирявахъ градъ-тѣ; и нападнѣхъ на Ясоновъ-тѣ къщѣ, та търсахъ *Павла и Силѣ* да гы изведѣтъ прѣдъ народъ-тѣ.

6. И като не гы намѣрихъ, повлѣкохъ Ясона и нѣкон отъ братія-та къмъ градоначалницы-тѣ, и выкахъ: Тѣзи, конто размирихъ свѣтъ-тѣ, дойдохъ и тука:

7. Конто прія Ясонъ; и всичкы тѣзи дѣйствоватьъ противу Кесаревы-тѣ повелѣнія, и казувать че има другый царь Исусъ.

8. И смутихъ народа и градоначалницы-тѣ конто чухъ това.

9. Но като зѣхъ порѣчителство отъ Ясона и отъ другы-тѣ, пуснѣхъ гы.

Г. Брѣтїа же ѡвїе вз ношї ѡслаша Пѡвла ѡ Сїла вз Берїю : ѡже прїшѣдше, ѡдоша вз соборъ Ісдѣйскїй.

Д. Сїн же бѡхъ бѡгороднїиши живѡщїихъ вз Солѡнѣ, ѡже прїѡша слѡво со всѣмъ оусердїемъ, по всѡ днї разсуждающе писанїа, ѡще сѣтъ сїа тѡкѡ.

Е. Мнози оубѡ ѡ нїхъ вѣроваша, ѡ ѡ Эллинскїхъ женъ благообразныхъ ѡ мжѣй не малѡ.

Г. И ѡкѡ оубѣдаша, ѡже ѡ Солѡна Ісдѣи, ѡкѡ ѡ вз Берїи проповѣдася ѡ Пѡвла слѡво Бжїе, прїидѡша ѡ тамѡ двїжущїе ѡ смущающе нарѡды.

Д. ѡвїе же тогда брѣтїа ѡпсѣтїша Пѡвла ѡтї на помѡрїе : ѡстѡста же Сїла ѡ Тїмодѣй тамѡ.

Е. Провождѡщїи же Пѡвла, ведѡша ѣгѡ дѡже до ѡонїнъ : ѡ прїемше заповѣдь кз Сїлѣ ѡ Тїмодѣю, да ѡкѡ скорѣе прїидѡтъ кз немѡ, ѡзыдѡша.

Е. Во ѡонїнѣхъ же ждѡщѡ нїхъ Пѡвлас, раздражѡшеся дѡхъ ѣгѡ вз немъ зращемъ ѡдѡлъ полнъ сѡщїе градъ.

З. Стазѡшеся же оубѡ на соннїи со Ісдѣи ѡ сз честївыми, ѡ на торжнїи по всѡ днї сз приключѡщїи-мнса.

И. Иѣщїи же ѡ Епїксеръ ѡ ѡ Стѡїкѡ фїлосѡфъ стазѡхсѡ сз нїмъ : ѡ иѣщїи глаголахъ : что оубѡ хѡщѡтъ сзеслѡвивый сѣй глаголати ; нїи же : чзждѡхъ богѡвъ мнїтсѡ проповѣднїкѡ быти : ѡкѡ Іиса ѡ воскресѣнїе бѡговѣствовѡше ѡмъ.

Д. Прѣмше же ѣгѡ, ведѡша на ѡреопѡгъ глаголюще : мѡжемъ ли разсмѣти, что нѡвое сїе глаголемѡе тогѡю оубѡченїе ;

К. Стрѡнна во иѣкѡа влагѣши во оубшесѡ нѡша : хѡщѡмъ оубѡ разсмѣти, что хотѡтъ сїа быти.

Кл. ѡонїен же всї ѡ приходѡщїи стрѡннїи, ни во чтоже ѡно оубражнѡхсѡ, рѡзвѣ глаголати что ѡли слышати нѡвое.

10. А братія-та незабавно прѣзъ ноцъ испратихъ Павла и Силъ въ Беріѣжъ; и тѣ като стигнѣхъ *тамъ*, отидохъ въ съборище-то Іудейско.

11. И *Беряни*-тѣ бѣхъ по благородни отъ Солунцы-тѣ, защото пріяхъ слово-то съсъ всяко усърдіе, и испитувахъ всякой день писанія-та, да ли е това така.

12. И тѣи мнозина отъ тѣхъ повѣрувахъ, и отъ почтени-тѣ Еллинскы жены, и отъ мъжѣ-тѣ не малко.

13. И като разбрахъ Солунскы-тѣ Іуден, че и въ Беріѣжъ ся проповѣда отъ Павла слово-то Божіе, дойдохъ и тамо, и разбъркахъ народъ-тѣ.

14. Тогазъ братія-та по скоро отпратихъ Павла да иде къдѣ море-то; а Сила и Тимоѳеѣй останахъ тамо.

15. А тѣзи конто придружавахъ Павла, заведохъ го до Аѳинъ; и като зѣхъ отъ него заповѣдь до Силъ и Тимоѳея, за да дойдѣтъ колкото по скоро при него, трѣгнѣхъ си.

16. А Павелъ като ги чакаше въ Аѳинъ, раздражаваше ся духъ-тѣ му въ него, като гледаше градъ-тѣ пълень съ идолы.

17. И тѣи разговаряше ся въ съборище-то съ Іуден-тѣ, и съ набожны-тѣ, и по пазарь-тѣ всякой день съ конто му ся случяхъ.

18. И нѣкои отъ Епикурейскы-тѣ и Стопческы-тѣ философы идвахъ на прѣпираніе съ него; и едни казувахъ: Какво ище да каже тойзи празнословець? А другы: Види ся че е проповѣдникъ на чужды богове; защото имъ проповѣдуваше Ісуса и въскръсеніе-то.

19. И зѣхъ го та го заведохъ на Ареопагъ, и казувахъ: Можемъ ли разумѣ какво е това ново ученіе, което ты проповѣдувашь?

20. Защото нѣщо странно вносишь въ уши-тѣ ни: ищемъ прочее да разберемъ, що ще да е то?

21. А всичкы-тѣ Аѳинейци и колкото чужденци ся напѣрувахъ тамо, съ нищо друго не си прѣминувахъ врѣме-то, тъкмо да говорятъ и да слушатъ нѣщо по ново.

кв. Стáвз же Пáвель посредѣ́ Ареопа́га, рече́: мѣ́же Адинейстѣ́н, по всемѣ́ зрю́ вы́ ѡ́ки бѣ́гочестѣ́ныа.

кг. Проходá ко́ ѡ́ соглáдлá чествоуáнїа вáша, ѡ́верѣ́тохъ ѡ́ кáппше, на нѣ́мже бѣ́ написано́: невѣ́домомѣ́ Пѣ́с. Ѣ́гѡ́же о́убо не вѣ́даше (бѣ́голаѣ́пнѣ́) чтетѣ́, сегѣ́ ѡ́зз проповѣ́даю́ вáмъ.

кд. Пѣ́с сотвори́вый мї́ръ ѡ́ всѣ́, ꙗ́же въ нѣ́мъ, сѣ́й нѣ́сѣ ѡ́ землѣ́ Гдѣ́ сый, не въ рꙋкотворѣ́ныхъ хра́мѣхъ жи́ветъ,

ке. Ни ѡ́ рꙋкꙋ челове́ческихъ о́убождѣ́нїа прїе́млетъ, трѣ́вса что́, сáмъ дáа всѣ́мъ жи́вѣтъ ѡ́ дыхáнїе ѡ́ всѣ́:

кз. Сотвори́лъ же́ есть ѡ́ ѣ́дїныа крѣ́ве вѣ́сь ꙗ́зыкъ чело́вѣ́къ, жи́ти по всемѣ́ лицѣ́ земно́мъ, о́устáвивъ предѣ́шнїемá вре́менá ѡ́ предѣ́лы селѣ́нїа ѡ́хъ,

кч. Взыска́ти Гдѣ́, да по́нѣ ѡ́сáжстъ Ѣ́гѣ ѡ́ ѡ́верáшстъ, ꙗ́кѡ не далече́ ѡ́ ѣ́динагѡ́ коегѡ́ждѣ́ нáсъ сѣ́ща.

ки. Ѡ́ нѣ́мъ ко́ живѣ́мъ ѡ́ двї́жемса ѡ́ ѣ́смь: ꙗ́коже ѡ́ нѣ́щын ѡ́ вáшихъ кни́жнїкꙋ рекѡ́ша: сегѡ́ ко́ ѡ́ рѣ́дъ ѣ́смь.

кк. Рѣ́дъ о́убо сѣ́ще Бжї́й, не дѣ́лжнї ѣ́смь непщевáти подобно́ бы́ти Бжї́твѣ́, злáтѣ ѡ́лї сребрѣ́, ѡ́лї кáменю хꙋдѡ́жнѣ́ начертáнъ ѡ́ смышлѣ́нїю чело́вѣ́къ:

кл. Дѣ́та о́убо невѣ́днїа презирáа Пѣ́с, ны́нѣ́ повелѣ́ва́етъ чело́вѣ́кѡмъ всѣ́мъ всѣ́гда́ покáатїса:

км. Занѣ́ о́устáвивъ́ есть́ дѣ́нь, въ Ѡ́ньже́ хѡ́щетъ сдáти вселѣ́ннѣ́й въ прáвдѣ́, ѡ́ мѣ́жѣ́, Ѣ́гѣ́же предѣ́стáви, вѣ́рс пода́а всѣ́мъ, воскресѣ́въ Ѣ́гѣ́ ѡ́ мѣ́ртвѣ́хъ.

кн. Слѡ́шавше́ же́ воскресѣ́нїе мѣ́ртвѣ́хъ, Ѡ́вї́н о́убѡ рꙋгáхсá: Ѡ́вї́н же́ рѣ́ша: да слáшимъ тá пáки ѡ́ сѣ́мъ.

кг. И́ тáкѡ́ Пáвель ѡ́зыде́ ѡ́ средѣ́ ѡ́хъ.

кд. Нѣ́щын же́ мѣ́же прилѣ́пнѣ́вшесá Ѣ́мъ, вѣ́роваша: въ нї́хже бѣ́ ѡ́ Дїонї́сїй Ареопа́гїтскїй, ѡ́ женá ѡ́менемъ́ Дáмарь, ѡ́ дрꙋзї́и съ нї́ми.

22. И застанъ Павелъ на срѣдъ Ареопагъ, и рече: Мъжје Аѳинейци, по всичко вы гледамъ че сте твърдѣ набожни.

23. Защото като минавахъ та разгледвахъ святы-тѣ ви мѣста, намѣрихъ едно капище, на което бѣ написано НЕЗНАЕМОМУ БОГУ. Тогозь прочее когото вы не знаете а почитате, него ви проповѣдувамъ азъ.

24. Богъ, който е створилъ свѣтъ-тѣ и всичко що е въ него, той като е Господь на небе-то и на земѣ-тѣ, не живѣе въ храмове отъ рѣкж направѣны,

25. Нито приима служенія отъ рѣцѣ чловѣчески, *като* да бы ималъ пуждъ отъ нѣщо, понеже той дава на всички *и* животъ и дыханіе и все;

26. И създалъ е отъ една крѣвь всичкій-тѣ родъ чловѣческій, да живѣйтъ по всичко-то лице на земѣ-тѣ, и опрѣдѣлилъ е прѣднаречены-тѣ врѣмена, и прѣдѣлы-тѣ на населеніе-то имъ;

27. За да търсятъ Господа, дано бы го поне напипали и намѣрили; ако и да не е далечъ *той* отъ всякого одного отъ насъ.

28. Защото въ него живѣемъ и движимъ ся и сѣществуваме; както и нѣкои отъ ваши-тѣ стихотворцы сѣ рекли, Защото и неговъ родъ смы.

29. И тѣй като смы родъ Божій, не трѣбува да мыслимъ че Божество-то е подобно на злато или на сребро, или на камѣкъ изработенъ съ искусство и измышленіе чловѣческо.

30. Богъ прочее като прѣзира врѣмена-та на невѣжество-то, сега повелѣва на всички-тѣ чловѣцы на всякъдѣ да ся покажѣтъ.

31. Защото е отредилъ день, въ който ще сѣди вселеннѣ-тѣ праведно чрѣзъ чловѣка когото е опрѣдѣлилъ, и даде увѣреніе на всички-тѣ, като го въскрѣси отъ мъртвы-тѣ.

32. А тѣ като чухъ въскрѣсеніе-то на мъртвы-тѣ, едни ся ругаяхъ, а други рекохъ: За това пакъ щемъ тя слуша.

33. И така Павелъ излѣзе отъ помежду тѣхъ.

34. А нѣкои чловѣци ся прилѣпихъ при него, и повѣрувахъ; между които бѣше и Діонісій Ареопагитъ, и нѣкоя си жена на име Дамаръ, и други *още* съ тѣхъ.

ГЛАВА ѱ.

д. По сіхъ же ѡсчѣвса Пáвель ѡ Аѡинъ прїиде въ Коринѡхъ :

е. И ѡкрѣтъ нѣкоего Ісдѣанина ѱменемъ Акълъ, Понтанина родомъ, нѡвъ пришедша ѡ Італїи, и Прискїллъ женѡ ѡгѡ, (занѡ повелѣлъ бáше Клавдіѡ ѡсчѣтиса всѣмъ Ісдѣемъ ѡ Рїма,) прїиде къ нимъ :

г. И занѡ ѡднохъдѡжникомъ быти ѱмъ, прекысть оу нихъ и дѣлаше : бáхъ ко скинотвѡрцы хїтростїю.

д. Стазáшеса же на сѡмнїцахъ по всá севѡнты, и препїраше Ісдѣи и Ѣллины.

е. И ѡгдà снїдѡша ѡ Македѡнїи Сїла же и Тїмоѡей, тѡжáше дѡхомъ Пáвель, свидѣтельствеса Ісдѣомъ Іиса быти Хрѣта.

ж. Противáщымся же ѱмъ и хълащымъ, ѡтрáсъ рїзы своѡ, рече къ нимъ : кровъ вáша на главáхъ вáшихъ : чїстѡ азъ, ѡ нынѣ во гáзыки ѱдѡ.

з. И прешѣдъ ѡтѡдѡ прїиде въ дѡмъ нѣкоегѡ ѱменемъ Ісста, чтѡща Бга, ѡмъже хрáмина бѣ вскрáи сѡмнїца.

и. Крїспъ же начáльникъ собѡра вѣрова Гдѡи со всѣмъ дѡмомъ своїмъ : и мнѡзи ѡ Коринѡднъ слышавше вѣровахъ и крещáхсѡ.

д. Рече же Гдѡ въ видѣнїи ноцнѡмъ Пáвль : не бѡйсѡ, но глагѡли, и да не оумѡлкнеши :

г. Занѡ азъ ѡсмь съ тобѡю, и нїктоже приложїтъ ѡсѡбїти тѡ : занѡ лѡдїе сѡтъ мнѡзи во градѣ сѡмъ.

д. Прекысть же тáмъ лѣто и мѣсацъ шѡсть, оучà въ нихъ слѡвѡ Бжїю.

е. Галлїѡнъ же Анѡпáтѡ сѡшъ во Ахáїи, нападѡша

ГЛАВА 18.

1. Подирь това отлжчи ся Павелъ отъ Аѳинѣ и дойде въ Коринѣ ;

2. И намѣри тамо нѣкого си Иудеянина на име Акила, роденъ въ Понтъ, който бѣ скоро дошелъ отъ Италиѣ съсъ женѣ си Прискиллѣ, (защото Клавдій бѣ повелѣлъ да ся махнѣтъ всички-тѣ Иудеи отъ Римъ,) и дойде при тѣхъ.

3. И понеже бѣше сохудожникъ, сѣдѣше у тѣхъ и работяше ; защото художество-то имъ бѣше да правѣтъ шатъры.

4. И всякъ събботѣ ся разговаряше въ съборище-то и убѣждаваше и Иудеи и Еллины.

5. А когато слѣзохъ отъ Македоніѣ Сила и Тимоѳей, Павелъ ся утѣсняваше духомъ и свидѣтелствуваше на Иудеи-тѣ че Исусъ е Христосъ.

6. И понеже тѣ ся противяхъ и хуляхъ, отърси си дрехы-тѣ и рече имъ : Кръвь-та ваша на главы-тѣ ви *да е* ; азъ съмъ чистъ отъ това ; отъ нынѣ ще идѣ въ язычници-тѣ.

7. И като ся прѣмѣсти отъ тамо, дойде въ домъ-тѣ на нѣкого си на име Густа, който почиташе Бога, и на когото къща-та бѣше до съборище-то.

8. А Криспъ начальникъ-тѣ на съборище-то повѣрува въ Господа съсъ всички-тѣ си домъ, и мнозина отъ Коринѣяны-тѣ като слушахъ, вѣрувахъ и кръщавахъ ся.

9. И рече Господъ на Павла ношемъ въ видѣніе : Не бой ся, но говори, и да не мълкнешъ.

10. Защото азъ съмъ съ тебе, и никой нѣма да тури ржкъ на тебе за да ти стори зло, защото имамъ народъ много въ тойзи градъ.

11. И сѣдѣ тамо годинѣ и шесть мѣсеца та гы поучаваше на Слово Божіе.

12. А когато бѣше Галліонъ исправникъ въ Ахайѣ, Иудеи-тѣ ся

ѢДИНОДѢШНУ ІСАѢИ НА ПАВЛА, ѱ ПРИВЕДОША ЁГО НА СЕДИ-
ЛИЩЕ,

ѳі. Глаголюще; ѿкѡ протѣвс законс сѣй оубѣщаваетъ
человѣки чтѣти Бѣга.

ѿі. Хотѣшс же Павелс ѡвѣрсти оустѣ, рече Галліѡнцѡ ко
Ісаѣемъ: ѡще оубо неправда была бы кѣм ѱли дѣло слоѡе, ѡ
Ісаѣе, по слоѡвс послѣшалъ быхъ вѣсъ:

ѡі. ѡще ли же стазаніѣ сѣтъ ѡ словесѣ ѱ ѡ ѱменехъ
ѱ ѡ законѣ вѣшемъ, вѣдите самѣ: сѣдѣѣ ко ѡзъ сѣмъ не
хощѣ быти.

ѡі. ѱ ѱзгна ѱхъ ѡ сѣдѣлища.

зі. Ѣмше же всѣ Ѣллини Сосѡѣна началника собѡра вѣѣхъ
предъ сѣдѣлищемъ: ѱ ни Ѣдино ѡ сѣхъ Галліѡнцѡ радѣніе
бытъ.

ѱі. Павелс же ѡще пребывъ днѣ доволны, ѱ цѣловѣвъ
вратѣю ѡплѣ въ Сѣрію (ѱ сѣ нимъ Акѡла ѱ Прѣскілла,) ѡ-
стрѣгъ главѣ въ Керхрѣнхъ: ѡбрѣкса ко бѣ.

ѿі. Приста же во Ѣфѣск, ѱ тѣхъ ѡстаѡи тамъ: самъ же
вшедъ въ соѡмище, стазѣшеса со Ісаѣи.

к. Молѣщымъ же ѱмъ ёго на много вреѡма пребыти оу-
нихъ, не ѱзѡли:

кѣ. Но ѡречеѣѣ ѱмъ, глагола: ѿкѡ подоѡаетъ мѣ всѣкѡ
праздникъ градъщѣй сотворѣти во Іерлімѣ: пакѣ же воз-
вращѣса къ вамъ, Бѣгс хотѣшс. ѱ ѡвезѣса ѡ Ѣфѣс: (Акѡла
же ѱ Прѣскілла ѡстаѣша во Ѣфѣск).

кѡ. ѱ сошедъ въ Кесарію, возшедъ ѱ цѣловѣвъ црѡковь,
спѣде во Антѣохію.

кѣ. ѱ сотѡрь вреѡма нѣкое, ѱзыде, проходѣ по радѣс Галла-
тѣйскю странѣ ѱ Фрѣгію, оутѡерждѣ всѣ оученикѣ.

кѣ. Ісаѣанинъ же нѣкто Апѡлловс ѱменемъ, ѡлѣзѣандрѣ-
нинъ рѡдомъ, мѣжъ словѣсенъ, прѣиде во Ѣфѣс, сѣленъ сѣй
въ книгахъ.

кѡ. Сѣй бѣ ѡглашенъ пѣти Гѣню, ѱ горѣ дѣхомъ, глаго-

подигнахъ единодушно връхъ Павла, и доведохъ го на съдовище-то,

13. И казувахъ : Тойзи убѣждава челоуѣцы-тѣ на богопочитаніе несъгласно съсъ законъ-тѣ.

14. И когато Павелъ щѣше да отвори уста, Галліонъ рече на Іудей-тѣ : Ако бѣ нѣкоя неправда, или злодѣяніе лукаво, о Іудей, быхъ ималъ причинъ да вы слушамъ ;

15. Ако ли е въпросъ за ученіе, за имена и за вашій-тѣ законъ, виждте си вы ; защото азъ не щѣ да съмъ съдиикъ на таквызъ *работы*.

16. И испѣди ги отъ съдовище-то.

17. И всички-тѣ Еллини уловихъ Сосѣена началникъ-тѣ на съборище-то, та го біяхъ прѣдъ съдовище-то ; и Галліонъ не щѣше нито да знае за това.

18. А Павелъ като посѣдѣ още довольно врѣме, опрости ся съ братія-та, и отплува въ Сиріѣ : (и съ него Прискилла и Акила,) като си остриже главъ-тѣ въ Кенхреѣ ; защото имаше обрѣкъ.

19. И стигна въ Ефесъ, и остави тѣхъ тамо, а той *самъ* влѣзе въ съборище-то, и разговори ся съ Іудей-тѣ.

20. И умоляванъ отъ тѣхъ да посѣди повечко врѣме у тѣхъ, не склонн ;

21. Но прости ся съ тѣхъ и рече : Трѣба непрѣмѣнно да направѣмъ пдуцій-тѣ празникъ въ Іерусалимъ, и ако ще Богъ ще ся завърнѣ пакъ при васъ. И отплува отъ Ефесъ.

22. И като слѣзе въ Кесаріѣ, възлѣзе въ *Іерусалимъ* та поздрави церквѣ-тѣ, и слѣзе въ Антиохіѣ.

23. И като посѣдѣ тамо нѣколко врѣме, излѣзе, и обхождаше наредъ Галатійскѣ-тѣ земѣ и Фригіѣ, та утвърдяваше всички-тѣ ученицы.

24. И нѣкой си Іудейнъ на име Аполлосъ, роденъ въ Александріѣ, челоуѣкъ ученъ, и силенъ въ писанія-та, дойде въ Ефесъ.

25. Той бѣше оглашенъ въ пѣть-тѣ Господень, и духомъ распа-

лаше и оучаше известнѣ, ꙗже ѿ Гдѣ, вѣдый токмо крещеніе Іванново :

кв. Сѣй же начатъ дерзати на сонмищахъ. слышавше же єго Ікѹла и Прѣскілла, пріѣша єго, и известнѣе томѣ сказаша пѣть Гдѣнь.

кз. Хотѣвшъ же ємѣ пренті во Ахаїю, предпославше братіа написаша оученикомъ пріѣти єго: ѿже пришедъ тамъ посѣствова многѣмъ вѣровавшимъ бѣгодѣтїю :

кн. Твѣрдѣ во Іздѣн не престаѣ ѡбличаше предъ людьми, сказѣа писаними, Іиса бѣти Хртѣ.

ГЛАВА 21.

а. Бѣсть же ввсегда бѣти Апостолѣс въ Коринѣ, Павелъ прошѣдъ вѣшнїа страны, пріѣде во Ефѣсѣ: и ѡбрѣтѣ нѣкїа оученикѣ,

б. Речѣ къ нимъ: ѿше оѣкѣ Дхъ стѣ пріѣли єстѣ вѣровавшие; онѣ же рѣша къ немѣ: но ниже ѿше Дхъ стѣи єсть, слышахомъ.

в. Речѣ же къ нимъ: во что оѣво крестїстеса; онѣ же рекѣша: во Іванново крещеніе.

г. Речѣ же Павелъ: Іваннѣс оѣкѣ крестї крещенїемъ покаїнїа, людемъ глагола: да во градѣмаго по немъ вѣр҃гютѣ, сїрѣчь во Хртѣ Іиса.

д. Слышавше же крестїшася во ѿма Гдѣ Іиса :

е. И возложшъ Павелъ на нѣ рѣцѣ, пріѣде Дхъ стѣи на нѣ глаголахъ же ѡзыки и прѣрочествовахъ.

ж. Бѣше же всѣхъ мѣжѣй ꙗкѣ дванадесать.

з. Вшедъ же въ сонмище, дерзаше, не ѡбнигася три мѣсаци бесѣдѣа и оѣвѣраа, ꙗже ѿ цртѣи Бжїи.

и. И єгда нѣцыи ѡжесточахъся и прахъся, словесаише пѣть Гдѣнь предъ народомъ, ѡстѣплѣ ѡ нихъ ѡл҃чнї оученикѣ, по всѣ днѣ стазѣася во оучїлиши мѣчїтеля нѣкоегѣ.

лень, говоряше и поучаваше за Господа, а знаяше само кръщеніе-то Іоанново.

26. И той наченъ да говори съ дързновеніе въ съборище-то ; и като го чухъ Акила и Прискила, прибрахъ го, и му изложихъ по точно пхть-тъ Господень.

27. И когато ся каиѣше той да мине въ Ахайѣ, братія-та го насърчихъ и писахъ до ученицы-тъ да го приемътъ ; и той като дойде много помогна на повѣрвалы-тъ чрѣвъ благодать-тъ,

28. Защото силно наддумуваше Іудей-тъ всенародно, като доказуваше отъ писанія-та че Исусъ е Христосъ.

ГЛАВА 19.

1. А когато Аполосъ бѣше въ Коринѣъ, Павелъ мишъ прѣвъ горни-тъ страпы и дойде въ Ефесъ, и като намѣри нѣкон ученицы,

2. Рече имъ : Прияхте ли Духа Святаго като повѣрувахте ? А тѣ му рекохъ : Не смы нито чули да ли има Духъ Святъ.

3. И рече имъ : А въ какво ся кръстихте ? А тѣ рекохъ : Въ кръщеніе-то Іоанново.

4. А Павелъ рече : Іоаннъ кръсти съ кръщеніе на покаяніе, като казуваше на народъ-тъ да вѣрува въ того който иде слѣдъ него, сирѣчь въ Христа Исуса.

5. И като чухъ тѣ кръстихъ ся въ име-то на Господа Исуса.

6. И щомъ възложи Павелъ рѣцъ на тѣхъ, дойде Духъ Святыи на тѣхъ, и говоряхъ языцы и пророчествувахъ.

7. И всицы-тъ бѣхъ до дванадесетъ мъжіе.

8. И като влѣзе въ съборище-то, проповѣдуваше съ дързновеніе, и три мѣсеца наредъ разговаряше ся съ *народъ-тъ*, и убѣждаваше ги за царство-то Божіе.

9. А понеже нѣкон ся ожесточавахъ и не вѣрувахъ, но злословяхъ ученіе-то прѣдъ народа, той ся оттегли отъ тѣхъ, и отлжи ученицы-тъ, та ся разговаряше съ *тѣхъ* всякой день въ училище-то на нѣкого си Тиранна.

г. Сіе же бысть двѣ лѣта, ѿкѣ всѣмъ живѣющимъ во Асін слышати слово Гда Іиса, Жидѣмъ же и Еллиниимъ.

ѿ1. Силы же не прѣсты твораше Пгъ рскама Пѣнловима,
в1. Икѣ и на недѣжныа наносити ѿ поѣта тѣла ѣгѣ гла-
вотѣжы и оубрѣсцы, и исцѣлѣтиса имъ ѿ недѣгъ, и дсхѣмъ
лскавымъ исходити ѿ нихъ.

г1. Начаша же нѣцыи ѿ скитѣющихса Іудей заклинѣтелей
именовати надъ имѣющими дсхи лскавыа има Гда Іиса, глаго-
люще: заклинѣемъ вы Іисомъ, ѣгѣже Пѣвелъ проповѣдѣетъ.

ѿ1. Бѣхъ же нѣцыи сынове Скѣны Іудѣанина архіерѣа сѣдмъ,
иже сіе творѣхъ.

ѣ1. Обвѣщавъ же дсхъ лскавый речѣ: Іиса знаю, и Пѣвѣ
свѣмъ, вы же кто ѣстѣ;

с1. И скачѣ на нихъ чловѣкъ, въ нѣмже бѣ дсхъ лскавый,
и ѿдолѣвъ имъ, оубрѣписа на нихъ, ѿкоже нагѣмъ и оубрѣ-
ненымъ избѣжѣти ѿ храма Онагѣ.

з1. Сіе же бысть разсмно всѣмъ живѣющимъ во Ѣфѣск
Іудѣемъ же и Еллиниимъ, и нападѣ страхъ на всѣхъ ихъ, и ве-
личѣшеся има Гда Іиса.

и1. Мнози же ѿ вѣровавшихъ прихождѣхъ исповѣдающе
и сказѣюще дѣла своѣ.

ѿ1. Довѣли же ѿ сотворшихъ чародѣлїа, собравше
книги своѣ, сожигѣхъ предъ всѣми: и сложїша цѣны ихъ, и
ѿбрѣтоша сребра пѣть тѣмъ.

к. Сїце крѣпко слово Гдне растѣше и крѣплѣшеся.

кѣ. И ѿкоже скончѣшася сїѣ, положї Пѣвелъ въ дсѣк, про-
шедъ Македонїю и Ахїю итѣи во Іерусалимъ, рѣкъ: ѿкѣ
бывшъ мѣ тамъ подовѣетъ мѣ и Римъ вѣдѣти.

кв. Послѣвъ же въ Македонїю двѣ ѿ слсжѣющихъ ѣмѣ,
Тїморѣа и Ѣраста, самъ же превѣсть время во Асін.

кг. Бысть же во время Оно молѣ не мѣла ѿ пстїи
Гдин.

10. И това ся продължава двѣ години; така що всички конто живѣяхъ въ Азіѣ, Іудей и Еллини, чухъ слово-то на Господа Исуса.

11. Голѣмы още чудеса струваше Богъ чрѣзъ Павловы-тѣ рѣцѣ:

12. До толко що кърпы и прѣстилкы отъ негово-то тѣло носяхъ ги по болны-тѣ, и отмахваше ся болѣсть-та отъ тѣхъ, и зли-тѣ духове излѣзувахъ изъ тѣхъ.

13. И нѣкои скытници Іудей заклинатели начнахъ да произносятъ име-то на Господа Исуса надъ тѣзи конто имахъ злы духове, и казувахъ: Заклѣвамы вы въ Исуса, когото Павелъ проповѣдува.

14. И тія що правяхъ това бѣхъ нѣкои си седмина сынове на Скевъ първосвященникъ Іудейскый.

15. И отговори лукавый-тѣ духъ и рече: Исуса познавамъ и Павла знаѣ; но вы кои сте?

16. И скочи връхъ тѣхъ чловѣкъ-тѣ, въ когото бѣше лукавый-тѣ духъ, и като имъ надви, укрѣпи ся надъ тѣхъ, така що голи и рапени избѣгахъ изъ онѣзи кѣщъ.

17. И това станъ извѣстно на всички Іудей и Еллины, жители Ефескы; и нападнѣ страхъ на всички тѣхъ, и възвеличаваше ся име-то на Господа Исуса.

18. И мнозина отъ повѣрувалы-тѣ дохождахъ та ся исповѣдувахъ и исказувахъ дѣла-та си.

19. Мнозина още и отъ тѣзи конто правяхъ магѣн, донасяхъ си книги-тѣ и ги горяхъ прѣдъ всички-тѣ; и като прѣсмѣтнѣхъ цѣнѣ-тѣ имъ, намѣрихъ петдесеть тыщи сребро.

20. Така силно растяше и крѣпяше ся слово-то Господне.

21. И като ся свѣрши това, Павелъ положи духомъ, слѣдъ като обходи Македоніѣ и Ахайѣ, да иде въ Іерусалимъ, и рече: Като идѣ тамъ, трѣба да видѣ и Римъ.

22. И проводи въ Македоніѣ двамина отъ тѣзи, конто му слугувахъ, Тимоѣя и Ераста, а той останъ за *малко* врѣме въ Азіѣ.

23. А въ онова врѣме голѣмъ мятежъ станъ за пѣть-тѣ *Господень*.

кд. Димітрій во нѣкто ѿменемъ, сревроковачь, творѣи храмы сребраны Артеміда, подааше хитрецемъ дѣланіе не мѣло:

ке. Ихже собравъ, ѿ ѿны сицевыхъ вещей дѣлатели, рече: мужіе, вѣсте, ѿкѡ ѡ сегѡ дѣланіа доволство житію нашему ѣсть:

кс. И видите ѿ слышите, ѿкѡ не токѡмъ ѣфесъ, но малѡ не всѡ Асію Павелъ сѣи препрѣвъ ѡвратѣи многъ народъ, глагола, ѿкѡ не сѣтъ бѡзи, ѿже рскаѡи человекскими кывѣютъ.

кз. Не токѡмъ же сѣѡ вѣдѡ пріемлетъ наша часть, ѣже кѡ во ѡвличеніе не пріитѣи, но дабы ѿ великіа богиѡи Артеміды храму ни во чтоже не вмѣнила, ѿмать же разоритиса ѿ величество ѣѡ, юже всѡ Асіа ѿ вселеннаѡ почитѣетъ.

ки. Слышавше же ѿ бывше ѿсполнени ѡрости, вопіѡхъ глаголюще: велика Артеміда ѣфесскаѡ.

кѡ. И ѿсполниса градъ весь матежа: оустремѣшасѡ же ѣдинодѡшнѡ на позѡрище, восхѣише Гѡѡ ѿ Арѣстарха Македонаны, дрѡги Павловы.

л. Павелъ же хотѡшъ внѣти въ народъ, не ѡставлѡхъ ѣгѡ оученицы.

лѡ. Иѣцыи же ѡ Асіѡскихъ началникъ сѡше ѣмѡ дрѡзи, послѡвше къ немѡ, молѡхъ не вѡѡти себѣ въ позѡрѡ.

лѡ. Дрѡзи же оубѡ ѿно нѣчто вопіѡхъ: вѣѡ во собраніе смѡщѣно, ѿ множайшиѡ ѡ ниѡхъ не вѣдѡхъ, Chesѡ рѡди собравшасѡ.

лг. Ѣѡ народа же ѿзбрѡша Алѣксандра, ѿзвѣдшѡмъ ѣгѡ ѡдѣемъ: Алѣксандръ же помаѡвъ рскою, хотѡше ѡвѣщѡти народѡ.

лд. Разсмѣвше же, ѿкѡ ѡдѣаниѡхъ ѣсть, гласъ бысть ѣдинъ ѡ всѣхъ, ѿкѡ на двѡ часа вопіѡщихъ: велика Артеміда ѣфесскаѡ.

лѡ. Оубѡишѡмъ же книжникъ народъ, рече: мужіе ѣфесстѣи,

24. Защото златарь нѣкой си на име Димитрій, който правяше сребърны храмчета на Артемидж, и даваше на художници-тѣ голѣмж печалбж ;

25. Като събра тѣхъ, още и други работници които работяхж таквызи нѣща, рече: Братіе, *вы* знаете че отъ тѣзи работж е наша-та прѣхрана.

26. Но *сега* видите и чувате, че не само въ Ефесъ, но токо речи въ всичкж Азіѣ тойзи Павелъ прѣдума и обзриж много народъ, като казува че не сж богове тѣзи които ся правятъ съ *человпчески* ржцѣ.

27. И не само това наше художество е въ опасность да дойде въ прѣзрѣніе, но и храмъ-тѣ на великж-тж богынѣ Артемидж, да ся възмни за нищо, и ще да ся съсыне нейно-то величіе, коѣто цѣла Азія и вселенна-та почита.

28. *Това* отъ какъ зачухж *ты*, испълнени съ гнѣвъ, выкахж и казувахж: Велика е Артемида Ефесская.

29. И смущеніе-то ся распрострѣ по всичкый градъ, и впунсжжж ся единодушно на позорище-то, като дрѣпнѣхж съсь себе си Македонцы-тѣ Гаія и Аристарха Павловы-тѣ спжтници.

30. А когато Павелъ щѣше да влѣзе между народъ-тѣ, ученици-тѣ го не пуснѣхж.

31. Така и нѣкои отъ Азіѣскы-тѣ началници, понеже му бѣхж пріятели, проводихж до него и моляхж му ся да ся не показва на позорище-то.

32. И тѣи едни выкахж едно, а други друго; защото събраніе-то бѣше неразбрано, и повече-то не знаяхж защо ся бѣхж събрали.

33. А отъ народа искарахж Александра *да говори*, понеже Іудей-тѣ прѣдложихж него; и Александръ помаха съ ржкж и щѣше да ся отговори на народъ-тѣ.

34. Но като го познахж че е Іуденинъ, нададохж единъ гласъ всичкы-тѣ и выкахж *колкото* до два часа: Велика е Артемида Ефесская.

35. *На това* писарь-тѣ *градскый* като утиши народъ-тѣ казува:

кто бо ѣсть человекъ, иже не вѣсть, ꙗкѡ ѳѳесскій градъ служитель ѣсть великіа богини Артеміды и Діопета;

лв. Безъ всакаго оубо прекословіа симъ сице съшымъ, потребно ѣсть вамъ безмълвнымъ быти, и ничтоже безчинно творити:

лз. Приведосте бо мжкѣи сіихъ, ни храмъ Артемідинъ ѡкрѣдшихъ, ниже богиню вашъ хлѣбшихъ:

лн. Аще оубо Димітрій, и иже съ нимъ хлѣбщицы, имѣтъ къ комѹ слово, съди сътъ, и Анаўпати сътъ: да поѣмлютъ дрѹга на дрѹга.

ло. Аще ли же что ѡ иныхъ ищете, въ законномъ собраніи разрѣшится.

м. Ибо бѣдствемъ порицѣми быти ѡ крамолѣ днѣшнѣй, ни ѳдинѣй винѣ същей, ѡ нейже возмѡжемъ воздати слово стремленіа сегѡ. и сіа рѣкъ, распссти собранійса народъ.

ГЛАВА К̄.

а. По оутишеніи же молвы призвѣвъ Павелъ оученики оутѣшивъ и цѣловѣвъ ихъ, изыде ити въ Македонію.

б. Прошедъ же страны Ѣны и оутѣшивъ ихъ словомъ многимъ, пріиде во Ѣмадс .

в. Поживъ же мѣсаци три, бывшъ нань навѣтъ ѡ Ісудей, хотѣшъ ѡвестиса въ Сѵрію, бысть хотѣніе возвратитиса сквозѣ Македонію.

д. Послѣдова же емѹ даже до Асін Свсіпатръ Пѵрровъ Беранинъ: Солзиане же, Арістархъ и Секундъ, и Гайъ Дерванинъ и Тимодей: Асіане же, Тѹхикъ и Трофимъ.

е. Сін прешѣдше ждѣхъ насъ въ Трѡадѣ:

ѕ. Мы же ѡвезохомся по днѣхъ ѡпрѣсночныхъ ѡ Філіппъ, и пріидохомъ къ нимъ въ Трѡадс во днѣхъ пяти, идѣже пребыхомъ днѣи седмь.

Мѣжіе Ефесскы, кой е онзи чловѣкъ който не знае че градъ-тъ Ефесъ обожава великѣ-тѣ богыніѣ Артеמידѣ и паднѣмый-тъ отъ Юпитера *идолъ*?

36. И тѣй това като е неоспоримо, вы трѣба мирни да бѣдете, и да не правите нищо несмысленно.

37. Защото сте довели тѣзи чловѣци, които нито сѣ святотатци, нито богыніѣ-тѣ ви хулятъ.

38. И тѣй Димитрій и художници-тѣ които сѣ съ него ако иматъ сѣдѣжъ съ нѣкого, има дни сѣдебни, има и исправници, нека излѣзѣтъ да ся сѣдятъ единъ съ другый.

39. Ако ли търсите нѣщо друго, въ законно-то събраніе ще ся рѣши.

40. Защото за днешній-тъ *матежъ* опасно е да ны не обвинятъ като размирници, понеже нѣма никаква причина съ който бы могли да оправдаемъ това *безчинно* стичаніе.

41. И това като рече, распуснѣ събраніе-то.

ГЛАВА 20.

1. И слѣдъ утишаваніе-то на мѣлѣж-тѣ, Павелъ призова ученицы-тѣ, прости ся съ тѣхъ, и излѣзе да иде въ Македоніѣ.

2. И като прѣминѣ онѣзи мѣста, та гы увѣща съ много думы, дойде въ Еладѣ.

3. И като прѣсѣде *тамъ* три мѣсецы, понеже Іудей-тѣ ся наговорихѣ да му сторятъ зло на трѣгваніе-то му за въ Сиріѣ, рѣшено бы да ся върне прѣзъ Македоніѣ.

4. И придружихѣ го до въ Азіѣ Сопатръ Берянинъ-тъ и отъ Солунцы-тѣ Аристархъ и Секундъ, и Гаій отъ Дервіѣ, и Тимоеѣй; Азіѣйци-тѣ, Тихикъ и Трофимъ.

5. Тѣ като бѣхѣ стигнѣли по напрѣдъ чакахѣ ны въ Троадѣ;

6. А ный отплувахмы отъ Филиппы слѣдъ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбове, и за петъ дни дойдохмы при тѣхъ въ Троадѣ, дѣто прѣсѣдѣхмы седмъ дена.

ѡ. Во ѣдинѣ же ѿ сзбвѣтъ, собравшимся оученикѣмъ преломити хлѣбъ, Павелъ бесѣдоваше къ нимъ, хотѣ изыти наѣстри, прострѣ же слово до полѣнощи :

и. Блѣхъ же свѣщъ мнѣги въ горницѣ, и дѣже бѣхомъ собранн.

ѣ. Сзда же икто юноша именемъ ѣвтъхъ во Окиѣ, ѡтагченъ спомъ габѣокимъ, глаголющъ Павла ѡ мнѣтѣ, преклонса ѿ сна, падѣ ѿ трекрѣвника долъ, и взаша ѣго мѣртва.

г. Сошѣдъ же Павелъ нападѣ на нѣ, и ѡвѣмъ ѣго, речѣ : не мѡлвите : ико дшѡ ѣгѡ въ нѣмъ ѣсть.

д. Возшѣдъ же и преломъ хлѣбъ и вкѣшъ, доволнъ же бесѣдовавъ даже до зарн, и тѣкъ изыде.

ѣ. Приведѡша же ѡтрока жива, и оутѣшишася не малѡ.

г. Мы же пришедше въ корабль, ѡвезѡхомся во Ассонъ, ѡтѣдъ хотѣше поати Павла : тѣкъ во намъ бѣ повелѣлъ, хотѣ самъ пѣшъ ити.

д. И ѡкоже снѣдса съ нами во Ассонѣ, взѣмше ѣго прѣидѡхомъ въ Мѣтѡлинъ.

ѣ. И ѡтѣдъ ѡвѣзшеся, вѡстриѣ пристѡхомъ прѡтивъ Хію, въ дрѣгнѣ же ѡвезѡхомся въ Сѡмонъ : и пребѣвшѣ въ Трѡгѡлин, въ градѣшнѣ же дѣнь прѣидѡхомъ въ Мѣлитъ.

ѣ. Сздѣ во Павелъ мѣмѡ ити ѡфѣсъ, ѡкѡ да не вѣдетъ ѣмѡ закосиѣти во Асн : тѣшѣвося, ѡше возможно вѣдетъ, въ дѣнь пѣтъдесѣтнѣи вѣти во Іерѡлимѣ.

ѡ. Ѣ Мѣлѣта же послѡвъ во ѡфѣсъ, призвѡ пресвѣтеры црѣковнѣи.

и. И ѡкоже прѣидѡша къ немѡ, речѣ къ нимъ : вѣ вѣсте, ѡкѡ ѡ пѣрвагѡ днѣ, ѡнѣлиже прѣидѡхъ во Асн, кѡкъ съ вами всѣ врема вѣхъ,

ѣ. Рабѡтаѡ Гдѣи со всѣкимъ смиренѡсдѣремъ, и мнѡгимѡ

7. И въ първий-тъ день на седмицѣ-тѣ, когато бѣхъ събрани ученици-тѣ за ломеніе-то на хлѣбъ-тъ, Павелъ, понеже щѣше на сутришь-тѣ да трѣгне, разговаряше ся съ тѣхъ; и прострѣ слово-то до срѣдь ноць.

8. И горяхъ свѣщи много въ горницѣ-тѣ дѣто бѣхъ събрани.

9. И едно момче на име Евтихъ, като сѣдяше на прозорець-тъ, тежкъкъ сънь го бѣ налегнало когато Павелъ ся разговаряше надълго, и обладано отъ сънь-тъ, паднѣ отъ третій-тъ катъ долу; и дигнѣхъ го мъртво.

10. И слѣзе Павелъ и паднѣ на него, и като го пригърнѣ рече: Не ся мѣлвѣте, защото душа-та му е въ него.

11. Слѣдъ това възлѣзе *горь*, прѣломи хлѣбъ та похапнѣ, и приказува *пакѣ* доволно до зоры, и така трѣгнѣ.

12. А момче-то го доведохъ живо, и много ся утѣшихъ.

13. А ный слѣзохмы по напрѣдъ въ корабъ-тъ, и отплувахмы въ Ассонъ, че отъ тамъ щѣхмы да земемъ Павла, понеже така бѣ нарѣчалъ, като щѣше да иде пѣшь.

14. И когато ся събра съ насъ въ Ассонъ, зѣхмы го и додохмы въ Митлинъ.

15. И отъ тамъ като ся отвезохмы, на утрѣшній-тъ день отплувахмы срѣщъ Хіо; а на другій-тъ стигнѣхмы въ Самось; и като прѣсѣдѣхмы въ Трогиліѣ, на слѣдующій-тъ *день* додохмы въ Милить.

16. Защото Павелъ разсѣди да заине Ефесъ, да не бы да ся забави въ Азіѣ; защото бързаше, ако му бѣше възможно, да ся намѣри въ Иерусалимъ за день-тъ на петдесетницѣ-тѣ.

17. А отъ Милить проводи въ Ефесъ, та повыка презвитеры-тѣ церковны.

18. И когато додохъ при него, рече имъ: Вы знаете отъ първий-тъ день отъ какъ стѣпихъ въ Азіѣ, какъ прѣминѣхъ всичко-то врѣме съ васъ,

19. Въ служеніе на Господа съсъ всяко смиренумудріе, и съ

слезами ѿ напастѣми, приагчѣвшимиса миѣ ѿ Іудейскихъ навѣтъ :

ѳ. Іѳкѣ ни въз часомъ ѿ полезныхъ ѿбви́нхса, ѣже сказа́ти ва́мъ ѿ нагчѣти ва́съ пре́дъ лю́дми ѿ по домо́умъ,

ѳа. Засвидѣтельствва Іудеѣмъ же ѿ Еллиниумъ ѣже къ Бѣсѣ пока́нїе, ѿ вѣрсѣ іѳже въз Гѣла на́шего Іѳса Хрѣта́.

ѳв. И ны́нѣ се ѡ́зъ свѣзанъ дѣхомъ, градѣ во Іеру́лимъ, іѳже въз нѣмъ хотѣ́ша приагчѣтиса миѣ не вѣ́дый,

ѳг. То́чию іѳкѣ дѣхъ стѣи́й по всѣ́мъ гра́ды свидѣтельствветъ, глаго́ла : іѳкѣ оу́зы менѣ ѿ скѣ́рби жа́дѣтъ.

ѳд. Но ни е́дино же попечѣ́нїе творю́, ниже ѿмамъ дѣшѣ моѣ́ чѣстнѣ сегѣ́, рѣзвѣ́ ѣже сконча́ти течѣ́нїе моѣ́ съ ра́достїю, ѿ сѣ́жѣвѣ ю́же прїа́хъ ѿ Гѣла Іѳса, засвидѣтельстввати Е́вѣе бѣ́годати Бѣ́їа.

ѳе. И ны́нѣ се ѡ́зъ вѣ́мъ, іѳкѣ кто́мъ не оу́зрите лицѣ́ моерѣ́ въ всѣ́, въз ни́хже проидѣ́хъ проповѣ́дѣша црѣ́твїе Бѣ́їе.

ѳз. Тѣ́мже свидѣтельстввѣ́ю ва́мъ во днѣ́шнїй дѣ́нь, іѳкѣ чїстѣ́ ѡ́зъ ѿ кро́ве всѣ́хъ :

ѳз. Не ѿбви́нхса во сказа́ти ва́мъ всѣ́ волю́ Бѣ́їю.

ѳи. Внима́йте оу́бо сегѣ́ ѿ все́мъ ста́дѣ, въз нѣ́мже ва́съ дѣхъ стѣи́й поста́ви е́пископы́, па́стї црѣ́ковь Гѣла ѿ Бѣ́а, ю́же стѣ́жѣ́ кро́вїю своѣ́ю.

ѳо. ѡ́зъ ко вѣ́мъ се́, іѳкѣ по ѿше́ствїи моѣ́мъ вни́дѣтъ во́лцы тѣ́жцы въз ва́съ, не ца́дѣши́и ста́да :

ѳ. И ѿ ва́съ самѣ́хъ воста́нѣтъ мѣ́жїе глаго́лющи́и развра́щеннаа, ѣже ѿторга́ти оу́ченикѣ въз слѣ́дѣ сегѣ́.

ѳа. Сегѣ́ ра́ди вди́те, поминѣ́юще, іѳкѣ тѣ́ри лѣ́та но́щї ѿ дѣ́нь не преста́хъ оу́чѣ́ со слеза́ми е́динаго ко́ждо ва́съ.

ѳв. И ны́нѣ преда́ю ва́съ бра́тїе, Бѣ́гови ѿ сло́вѣ бѣ́годати

много сълзы и напасти, които ми ся случихъ отъ злоумышленія-та на Иудей-тъ;

20. Какъ ся не посвѣнихъ за нищо отъ полезны-тъ *вамъ*, да ви го не кажъ, и да вы не поучъ и прѣдъ народъ-тъ, и по кжщы-тъ,

21. Като проповѣдувахъ на Иудей и на Еллины покаяніе прѣдъ Бога, и вѣржъ въ Господа нашего Исуса Христа.

22. И сега ето, азъ вързанъ духомъ отхождамъ въ Иерусалимъ, безъ да знаѣхъ що има да ми ся случи тамъ;

23. Освѣнь *това* що Духъ Святый свидѣлствува во всякой градъ и казува, че вързуванія и скърби мя очакувать.

24. Но не мя е грѣжа за нищо *отъ това*, нито ми е свидень животъ-тъ ми, доклѣ да искарамъ пжть-тъ си съ радость, и служе-ніе-то, което пріяхъ отъ Господа Исуса, да проповѣдувамъ евангеліе-то на Божіѣхъ-тъ благодать.

25. И сега ето азъ знаѣхъ че нѣма вече да видите лице-то ми въ всинца, между които миняхъ та проповѣдахъ царство-то Божіе,

26. За това свидѣлствувамъ ви на днѣшній-тъ день, че азъ *съмъ* чистъ отъ кръвь-тъ на всички.

27. Защото не ся посвѣнихъ да ви не извѣстѣхъ всичкж-тъ воліжъ Божіѣхъ.

28. И тѣй внимайте себе си, и всичко-то стадо надъ което Духъ Святый вы постави епископы, да пасете церквж-тъ на *Господа* Бога, коікто съсъ собственнж-тъ си кръвь *той* придобы.

29. Защото азъ знамъ това, че слѣдъ мое-то отхождане, ще да навлѣжтъ между васъ вѣрли вълци, па които не ще да е свидно стадо-то.

30. И отъ самы васъ ще встанжтъ челоувѣци, които ще говорятъ развратно, за да отвлачатъ ученицы-тъ слѣдъ себе си.

31. За това бждѣте будни и помнѣте че три години деня и ноця не прѣстанжхъ отъ да поучавамъ съсъ сълзы всякого одного *отъ васъ*.

32. И нынѣ, братіе, прѣпоржчамъ вы на Бога, и на слово-то на

εγω̄, μογ̄σιμεμ̄с наздѧти ѡ дѧти вѧмъ наследіе во ѡсвѧщен-
ныхъ всѣхъ.

лг. Сребрѧ или злѧта или ризъ ни єдинаго возже-
лѧхъ :

лд. Сѧми вѣсте, ѡкѡ требованію моем̄ ѡ сѣшимъ со
мною послужитѣ рѡцѣ (моѡ) сѡн.

ле. Всѧ сказѧхъ вѧмъ, ѡкѡ тѧкѡ трсждѧюшымсѧ подо-
бѧетъ застѣпати немощныѧ, поминѧти же слово Гдѧ Іиса,
ѡкѡ сѧмъ рече : блженнѣе єсть пѧче дѧти нежели прѡимѧти.

лв. И сѧ рѣкъ : преклонѡ кѡлѣна своѧ, со всѣми ѡми
помолѡса.

лз. Многъ же бысть плачь всѣмъ : ѡ нападше на вѡю
Павловъ, ѡблобызѧхъ єго :

лн. Скорбѧше наипѧче ѡ словесѡ, єже рече : ѡкѡ ктом̄
не ѡмстѧ лицѧ єго ѡзрѣти. провождѧхъ же єго въ корѧбль.

ГЛАВА Кѧ.

а. И ѡкоже бысть ѡвестѡса нѧмъ, ѡторгшымсѧ ѡ нихъ,
прамѡ шедше прѡдохомъ въ Кѡнхъ, въ дрсгѡи же дѡнь въ
Рѡдосъ, ѡ ѡтѣдъс въ Патѧрс.

б. И ѡврѣтше корѧбль прехѡдѧщъ въ Фѡнікію, возшѡдше
ѡвезѡхомсѧ :

в. Возникшѡи же нѧмъ Кѡпръ ѡставше ѡшѡю, плѡхомъ
въ Сѡрію, ѡ пристѧхомъ въ Тѡрѣ : тѧмѡ во бѧше кораблю
ѡзложѡти времѧ.

г. И ѡврѣтше ѡченикѡ, превѡхомъ тѣ дѡи сѡдмѡ : ѡже
Павлови глаголахъ дѡхомъ, не восходѡти во Іерлѡимъ.

д. Єгда же бысть нѧмъ скончѧти дѡи, ѡшѡдше ѡдохомъ,
провождѧюшымъ насъ всѣмъ съ женѧми ѡ дѣтми дѧже до
вѡнѣ грѧдѧ, ѡ преклонше кѡлѣна при врезѣ помолѡхомсѧ.

е. И цѡловѧвше дрсгъ дрсга вѡдохомъ въ корѧбль, ѡни
же возвратѡшасѧ во своѧ сѡ.

неговъ-тѣ благодать, което може да ви назидва и да ви даде наслѣдіе между всички-тѣ освятены.

33. На никого сребро-то или злато-то или дрехъ-тѣ не пожелахъ.

34. И сами знаете че за моп-тѣ потрѣбы, и за *потрѣбы-тъ на онѣзи* които бѣхъ съ мене, тѣзи *мои* рѣцѣ послужихъ.

35. Всякакъ ви показахъ, че така трудяще ся трѣба да помагате на немощны-тѣ, и да помните словеса-та на Господа Исуса, че той рече: По блаженно е да дава нѣкой отъ колкото да зема.

36. И това като рече колѣнничу и помоли ся съсъ всички тѣхъ.

37. И всички плакахъ много; и припаднѣхъ на Павла на вратъ-тѣ и го цѣлувахъ;

38. Наскърбени най много за рѣчь-тѣ който каза, че нѣма да видятъ вече лице-то му. И го испроводихъ до корабъ-тѣ.

ГЛАВА 21.

1. И когато ся раздѣлихмы отъ тѣхъ и тръгнѣхмы, дойдохмы право на Коосъ, а на утринъ-тѣ на Родосъ, и отъ тамо на Патаръ.

2. И понеже намѣрихмы корабъ, който заминуваше за Финикиѣ, качихмы ся на него и отплувахмы.

3. И като съзрѣхмы отъ далечъ Кипръ, и го оставихмы отлѣво, плувахмы къмъ Сиріѣ и слѣзохмы на Тиръ; защото тамъ щѣше корабъ-тѣ да извади товаръ-тѣ си.

4. И като намѣрихмы ученицы-тѣ, прѣсѣдѣхмы тамо седмь дни; и тѣ отъ Духа казувахъ на Павла да не възлѣзува въ Иерусалимъ.

5. И когато прѣминѣхмы *седмь-тѣхъ* дена, излѣзохмы и отхождахмы си, и ны испроваждахъ всички съсъ жены-тѣ и дѣца-та си до отвѣнъ градъ-тѣ: и колѣничихмы на брѣгъ-тѣ и помолихмы ся.

6. И като ся опростихмы единъ съ другий, влѣзохмы въ корабъ-тѣ, а тѣ ся върнѣхъ у тѣхъ си.

ѳ. Мы же плáваніе начéнше ѿ Тύра пристáхомъ во Пто-
лемаїдѣ, ѿ цѣловáвше братію превы́хомъ дéнь éдннх оў
ннхъ.

ѿ. Во оўтріе же ѿшэдше Пáвелъ ѿ ѿже съ ннмъ, прїи-
дóхомъ въ Кесарію: ѿ вшэдше въ дóмъ Філіппа блговѣст-
ника, сѣша ѿ седмн дїáкннх, превы́хомъ оў негѡ.

а. Сергѡ же бáхъ дшѣри дѣвнцы четыри прорнцáющнх.

ї. Превывáющнмъ же нáмъ тáмъ днн мнѡгн, сннде нѣкто
ѿ Ісáен пррѡкъ ѿменемъ Агáвъ:

аї. ѿ прншэдъ къ нáмъ, ѿ взéмъ пóлсъ Пáвлъ, свзáвъ
же свон рѣцѣ ѿ нóзѣ, речé: тáкъ глаголетъ Дхъ стѣнн, мѣжа,
эгѡже эсть пóлсъ сéй, тáкъ свáжстъ эгѡ во Іерлнмѣ Ісáенн,
ѿ предадѣтъ въ рѣцѣ ѿзыкнвъ.

бї. ѿ тáкоже слышáхомъ сїá, молáхомъ, мы же ѿ намѣст-
ннн, не восходнті эмѡ во Іерлнмъ.

гї. Оўвѣщáвъ же Пáвелъ ѿ речé: чтѡ творнтé, плáчше ѿ
сокргшáюще мн сéрдце; азъ ко не тóчню свáзанъ быті
хощѡ, но ѿ оўмрѣтн во Іерусалнмѣ готѡвъ эсмъ за ѿма Гдá
Іисá.

дї. Не повинѡющса же эмѡ, оўмолчáхомъ, рéкше: вóла
Гдá да кѣдетъ.

éї. По днэхъ же снхъ оўготѡвлшесá взыдóхомъ во
Іерлнмъ.

ѕї. Прїидѡша же съ нáми ѿ нѣцнн оўченицы ѿ Кесарнн,
ведѡще съ собѡю, оў негѡже бы ѡвнтáтн нáмъ, Мнáсвнн
нѣкогого Купрнннн, дрéвннго оўченикá.

зї. Бывшнмъ же нáмъ во Іерлнмѣ, любэзнв прїáшá нáсъ
брáтїá.

нї. На оўтріе же вннде Пáвелъ съ нáми ко Іáквбъ, всн же
прїидѡша стáрцы.

аї. ѿ цѣловáвъ ѿхъ, сказáше по éдннмомъ кѡждѡ, эже
сотворн Бгъ во ѿзыцѣхъ сáжэннемъ эгѡ.

7. И ный, като исплувахмы отъ Тиръ стигнѣхмы въ Птолемаидѣ, дѣто поздравихмы братія-та и прѣсѣдѣхмы у тѣхъ единъ день.

8. А на утринь-тѣ Павель и ный конто бѣхмы съ него излѣзохмы, та дойдохмы въ Кесаріѣ; и влѣзохмы въ домъ-тѣ на Филиппа благовѣстника, който бѣ единъ отъ седмина-та *діаконы*, и останѣхмы при него.

9. А той имаше четири дъщери дѣвицы, конто пророчествувахъ.

10. И като останѣхмы *тамо* много дни, слѣзе отъ Іудеѣ нѣкой си пророкъ на име Агавъ.

11. И дойде при насъ, и зѣ Павловъ-тѣ поясъ, та си върза рѣцѣ-тѣ и нозѣ-тѣ, и рече: Това казува Духъ Святый: Така ще вържатъ Іудеѣ-тѣ въ Іерусалимъ челоуѣкъ-тѣ, на когото е тойзи поясъ, и ще го прѣдадѣтъ въ рѣцѣ-тѣ на язычници-тѣ.

12. И като чухмы това ный и тамошни-тѣ, молахмы му ся да не възлѣзува въ Іерусалимъ.

13. Но Павель отговори: Какво правите вы та плачете и ми съкрушавате сърдце-то? защото азъ съмъ готовъ не само вързанъ да бѣдѣ, но и да умрѣ въ Іерусалимъ за име-то на Господа Исуса.

14. И понеже не склоняваше той, млькнѣхмы си, и рѣкохмы: Да бѣде воля-та Господня.

15. И слѣдъ тѣя дни приготвихмы ся и възлѣзохмы въ Іерусалимъ.

16. А съ насъ дойдохъ и нѣкои ученици отъ Кесаріѣ, и *ны* водахъ при нѣкого си Мнасона, Кипрянина, отколѣшенъ ученикъ, у когото щѣхмы да бѣдемъ гости.

17. И като дойдохмы въ Іерусалимъ, пріяхъ ны братія-та съ радость.

18. И на утринь-тѣ влѣзе Павель съ насъ при Іакова, и дойдохъ вси чыкы-тѣ презвитери.

19. И като гы поздрави *Павель*, расказуваше имъ едно по едно все що стори Богъ чрѣзъ негово-то служеніе между язычници-тѣ.

ѳ. Оні же слышавше, слылахс Пѳа, и рекѡша ѳмъ : видѣши ли, брате, колѣкѡ тѣмъ ѳсть Ісдѣи вѳровавшихъ : и всѣ ревнители законѡс сѣть.

ѳа. Оувѣстѣшася же ѡ тебѣ, ѳкѡ ѡтсплѣнію оучѣши ѡ законѡ Мѡѳсеѡва живѣщѣмъ во ѳзыцѣхъ всѧ Ісдѣи, глагола не ѡбрѣзовати ѳмъ члѡдъ своѣхъ, ниже во ѡбычаехъ ѡтѣческихъ ходѣти.

ѳв. Чтѡ оубо ѳсть ; всѧкѡ подобѣетъ народѡс снѣтисѡ : оуслышатъ ко, ѳкѡ пришѣлѣ ѳсѣ.

ѳг. Сѣе оубо сотвори, ѳже тѣ глаголемъ : сѣть оубо насъ мѡжѣе чѣтыри ѡбѣщавше себѣ Пѳс :

ѳд. Сѣѧ поймѣ ѡчѣстисѡ сѣ нимѣ, и ѳждивѣ на нѣхъ, да ѡстрижстѣ сѣ главы, и разсмѣютъ всѣ, ѳкѡ возвѣщѣннаѧ ѳмъ ѡ тебѣ, ничтѡже сѣть, но прекывѣаши и самъ законъ хранѣ.

ѳе. А ѡ вѳровавшихъ ѳзыцѣхъ мѣ послѧхомъ, сдѣвше ничтѡже такоѡе соблюдѣти ѳмъ, тѡкмѡ хранѣти себѣ ѡ ѳдѡложертвенныхъ, и крѡве и оудавленны и влѡдѡ.

ѳс. Тогда Павелъ поѣмъ мѡжы Оны, на оутрѣе сѣ нимѣ ѡчѣшася видѣе во стѣлище, возвѣщѣлѡ ѳсполнѣнѣе днѣи ѡчѣщѣнѣѡ, дѡндеже принесенѡ вѣсть за ѳдинаго коѡгѡждо ѳхъ приношѣнѣе.

ѳз. И ѳкоже хотѧхс сѣдѣмъ днѣи скончѣтисѡ, ѳже ѡ Ісѣи Ісдѣи видѣвше ѳгѡ во стѣлиши, навѣдиша вѣсь народъ, и возложѣша наѣ рѡцѣ,

ѳи. Вопіюще: мѡжѣе ѳлстѣи, помозѣте. сѣѣ ѳсть человекъ, ѳже на лѡди и законъ и на мѣсто сѣе всѣхъ всюдѡс оучѣтѣ : ѳщѣ же и ѳлнины введѣе въ црковъ, и ѡсквернѣ стѡе мѣсто сѣе.

ѳа. Пѧхъ ко видѣаи Трофѣма ѳфѣсанина во градѣ сѣ нимъ, ѳгѡже мнѧхс ѳкѡ въ црковъ ввѣлѣ ѳсть Павелъ.

ѳ. Подвѣжесѡ же градъ вѣсь, и вѣсть стечѣнѣе лѡдемъ :

20. А тѣ като чухъ славяхъ Бога ; и рекохъ му : Ты видишь, брате, колко тысящи има отъ Іудей-тѣ, които повѣрувахъ, и тѣ всички сж ревнителѣ на законъ-тѣ.

21. А за тебе сж разбрали, че ты учишь всички-тѣ Іудей, които сж между язычници-тѣ, да отстѣпятъ отъ Моисеевъ-тѣ законъ, и казувашъ имъ да не обрѣзуватъ чада-та си, нито да ходятъ по стары-тъ обычаи.

22. И тѣй що е ? безъ друго ще ся събере много народъ, защото ще чуѣтъ че си дошелъ.

23. За това стори ты което ти казувамы. У насъ има четирима челоуѣци, които иматъ обрѣкъ на себе си ;

24. Земи ги и съ тѣхъ наедно направи очищеніе-то си, и иждиви за тѣхъ, да си обрѣснатъ главы-тѣ, и да познаѣтъ всички че нѣма нищо отъ това що сж чули за тебе, но и ты слѣдувашъ да вардишь законъ-тѣ.

25. А за язычници-тѣ които повѣрувахъ, ный писахмы като рѣшихмы да не пазятъ нищо таквозъ, освѣнъ да ся привардватъ отъ идоложъртвенно, и отъ кръвъ, и отъ удавенинъ и отъ блудъ.

26. Тогази Павелъ зѣ челоуѣцы-тѣ при себе си и на утринь-тѣ като направи очищеніе-то си наедно съ тѣхъ, влѣзе въ храмъ-тѣ и объяви че ся испълнихъ дни-тѣ на очищеніе-то, когато ще ся принесе приносъ-тѣ за всякого единого отъ тѣхъ.

27. И на свършеніе на седмъ тѣхъ дена, Іудей-тѣ отъ Азіѣ, като го видѣхъ въ храмъ-тѣ, разбѣркахъ всичкый-тѣ народъ, и турихъ рѣцѣ на него,

28. И выкахъ : О, мѣжіе Израяляне, помагайте. Тойзи е оный челоуѣкъ който на всякъдѣ всички-тѣ учи противъ народъ-тѣ, противъ законъ-тѣ и противъ това мѣсто ; а още и Еллина въведе въ храмъ-тѣ, и осквърни свято-то това мѣсто.

29. (Защото бѣхъ видѣли по напрѣдъ Трофима Ефесчанина въ градъ-тѣ съ него, за когото мысляхъ че го е въвелъ Павелъ въ храмъ-тѣ.)

30. И повдигнъ ся всичкый-тѣ градъ, и стече ся народъ-тѣ ;

и ѳмше Павла, влечѣхс ѳго воиъ изъ цркви: и ѳбїе затвориша сѧ двѣри.

лѧ. Иишшимъ же имъ оубїти ѳго, взыде вѣсть къ тысащникъ спїры, ѳѧкъ весь возмѣтїса Іерусалимъ:

лѡ. Онъ же ѳбїе поимъ воины и сотники, притечѣ на нѧ. Они же видѣвше тысащника и воины, престѧша бїти Павла.

лѧ. Пристѣпль же тысащникъ ѳѧтъ ѳго, и повелѣ свазѧти ѳго верїги желѣзными двѣма: и вопрошаше, кто оубв ѳсть, и что ѳсть сотворїлъ.

лѡ. Дрсзїи же ино иѧчто вопїѧхъ въ народѣ: не могїи же разсмѣти иъвѣстное молвы рѧди, повелѣ ѡвестї ѳго въ полкъ.

лѡ. Егда же бысть на степенехъ, прилчїса воздвїженъ быти ѳмъ ѡ воинъ иъжды рѧди народа:

лѡ. Послѣдоваше бо множество людѣи зовѣщихъ, возми ѳго.

лѡ. Хотѧ же внїти въ полкъ Павелъ глагола тысащникъ: ѳще лѣтъ ми ѳсть глаголати что тебѣ; Онъ же речѣ: Грѣчески оумѣши ли;

лѡ. Не ты ли еси Егїптанинъ прѣжде сїхъ днѣи превѣщавый и иъведый въ прстїю четыре тысащы мѡжѣи сїкарѣи;

лѡ. Речѣ же Павелъ: ѳзъ человекъ оубв ѳсмь Іудѣанинъ Тарсанинъ, слѧвнагв града въ Кїлїкїи житель: молю же тѧ, повелї ми глаголати къ людемъ.

лѡ. Повелѣвшъ же ѳмъ, Павелъ стоѧ на степенехъ помаѧвъ рѡкою къ людемъ: многъ же безмолвїю бѣвшъ, возгласї Еврѣйскимъ ѳзыкомъ глагола:

ГЛАВА ѳв.

ѧ. Мѡжїе братїе и отцы, оусмышїте мой къ вамъ нынѣ ѡвѣтъ.

и като уловихъ Павла, влачехъ го вънъ изъ храмъ-тъ ; и той часъ ся затворихъ врата-та.

31. И когато ищѣхъ да го убійтъ, стигна извѣстіе до тысящникъ-тъ на пълкъ-тъ че всичкій Иерусалимъ е размиренъ ;

32. И той навчасъ взѣ войскъ и стотници, и завтече ся долу връхъ тѣхъ. А тѣ като видѣхъ тысящникъ-тъ и войскъ-тъ, прѣстаняхъ отъ да бійтъ Павла.

33. Тогазъ тысящникъ-тъ пристѣпи та го хвана, и заповѣда да го оковатъ въ двѣ вериги, и пыташе, кой е той и какво е сторилъ.

34. А изъ между народъ-тъ едни выкахъ едно а други друго ; и понеже не можаше поради мълвж-тъ да разбере право-то, заповѣда да го закарать въ крѣпость-тъ.

35. А когато стигна до стѣпала-та, поради насиліе-то отъ народа, войни-тъ го дигнахъ и носяхъ.

36. Защото множество-то на народа идяхъ слѣдъ него и выкахъ : Махни го *отъ сѣтъ-тъ*.

37. И когато щѣхъ да въведатъ Павла въ крѣпость-тъ, той казува тысящнику : Простено ли ми е да ти река нѣщо ?

38. А той рече : Знаеш ли Гръцки ? Не си ли ты онзи Египтянинъ който прѣди нѣколко дни, размири и изведе въ пустыни-тъ четыри-тъ тысящи мѣжіе убици ?

39. И Павелъ рече : Азъ съмъ человекъ Іуденинъ отъ Тарсъ, гражданинъ на *тойзи* знаменитъ градъ въ Киликіи ; и ти ся моля, дай ми дозволеніе да поговорѣ на народъ-тъ.

40. И като му даде воля, Павелъ застана на стѣпала-та, и помахъ съ рѣкъ на народъ-тъ ; а като станъ голѣмо мълчаніе, наченъ да говори на Еврейскій языкъ, и казуваше :

ГЛАВА 22.

1. Мѣжіе братіе и отци, слушайте сега мое-то прѣдъ васъ оправданіе.

2. И като чухъ че на Еврейскій языкъ имъ говоряше, показахъ по голѣмъ тишинѣ; и рече :

3. Азъ съмъ человекъ Иудеинъ, роденъ въ Тарсъ Киликійскій, и възпитанъ въ тойзи градъ при нозѣ-тъ Гамалииловы, изученъ точно въ отцепрѣданный-тъ законъ, и ревнитель Божій бѣхъ, както сте вы всинца днесъ :

4. И гонихъ до смъртъ *посльдователи-тъ* на това ученіе, като вързувахъ и прѣдавахъ въ тъмници мъже и жены ;

5. Както ми свидѣтелствува и първосвященникъ-тъ, и всичко-то старѣйшинство ; отъ които бѣхъ зѣлъ и писма до братія-та, и отхождахъ въ Дамаскъ, да докарамъ вързаны въ Иерусалимъ, и тѣзи които бѣхъ тамъ, за да ги накажатъ.

6. И когато вървахъ и приближихъ Дамаскъ, около пладнѣ, внезапно бляснъ около мене свѣтлина голѣма отъ небе-то ;

7. И паднахъ на земѣ-тъ, и чухъ гласъ който ми казуваше : Савле, Савле, що мя гонишь ?

8. А азъ отговорихъ : Кой си *ты*, Господи ? И рече ми : Азъ съмъ Исусъ Назоряинъ, когото ты гонишь.

9. А тѣзи които бѣхъ съ мене, свѣтлинъ-тъ видѣхъ, и ся уплашихъ, но гласъ-тъ на тогозь който ми говоряше не чухъ.

10. И рѣкохъ : Що да сторѣхъ, Господи ? И Господь ми рече : Стани та иди въ Дамаскъ ; и тамъ ще ти ся каже за всичко що ти е отредено да сторишь.

11. И понеже отъ бляскъ-тъ на свѣтлинъ-тъ, изгубихъ зрѣніе-то си, поведохъ мя за рѣкж дружина-та ми, и влѣзохъ въ Дамаскъ.

12. И пѣкой си Ананія, человекъ благочестивъ по закону, свидѣтелствуванъ отъ всички-тъ *тало* живущы Иудей,

13. Дойде при мене, и като застанъ надъ *мене* рече ми : Савле, брате, прогледай ; и азъ на часъ-тъ погледнахъ на него.

14. А той рече : Богъ на отцы-тъ ни прѣдначилъ ты е да познаешъ неговъ-тъ волю, и да видишь Праведника, и да чуешъ гласъ отъ неговы-тъ уста ;

ѳі. Іѳкѡ вѣдѣши ѳмѡ свидѣтель оу всѣхѡ человекѡвѡ ѡ сїхѡ, іѳже видѣхѡ ѳсї и слышалѡ.

ѳі. И нынѣ что мѣдлѡши ; воставѡх крестїса и ѡмыи грѣхї твоѡ, призвавѡх ѳма Гдѡ Іиса.

ѳі. Бысть же возвратївшемсѡ во Іерлїмѡ, и молѡщемсѡ въ цркви, быти во ѡзстѡплѣнїи,

ѳі. И видѣти ѳгѡ глагѡлюща мї : потїсїса и ѡзыди скорѡ ѡз Іерлїма, занѣ не прїїмстѡ свидѣтельства твоегѡ, ѳже ѡ мнѣ.

ѳі. И ѡзѡ рѣхѡ : Гдї, самї вѣдатѡ, іѳкѡ ѡзѡ вѣхѡ всаждѡа въ темнїцѡ и вїѡ по сѡнмищахѡ вѣкрѡющѡа въ тѡ :

ѳі. И ѳгдѡ ѡзливѡшесѡ кровь Стефѡна свидѣтеля твоегѡ, и самѡ вѣхѡ стоѡ и соизволаѡ оубїѣнїю ѳгѡ, и стрегїи рїзѡ оубивѡющїхѡ ѳгѡ.

ѳі. И речѣ ко мнѣ : іѳдї, іѳкѡ ѡзѡ во іѡзыки далѣче послиѡ тѡ.

ѳі. Послѡшахѡ же ѳгѡ даже до сегѡ словесѣ, и воздвїгѡша глѡсѡ свѡй, глагѡлюще : возмї ѡ землї таковагѡ : не подѡбѡетѡ во ѳмѡ жїтї.

ѳі. Вопїющїмѡ же ѳмѡ, и мѣщїщїмѡ рїзѡ, и прѡхѡ возметѡющїмѡ на воздѡхѡ,

ѳі. Повелѣ тїсащїннѡ ѡвестї ѳгѡ въ полѡкѡ, рѣкѡ : рѡнами ѡстазѡтї ѳгѡ : да размѣетѡ, за крѡю винѡ тѡкѡ вопїѡхѡ напѣ.

ѳі. И іѳкоже прѡтагѡша ѳгѡ вервмї, речѣ къ стоѡщемѡ сѡтннѡ Пѡвелѡ : человекѡ Рїмлнннѡ и неѡсѡждѣна лѣтъ ли ѳсть вѡмѡ бїтї ;

ѳі. Слышавѡ же сѡтннѡ, прїстѡпї къ тїсащїннѡ сказаѡ, глагѡла : вїждѡ, что хѡщѡши сотворїтї : человекѡ въ сѣй Рїмлнннѡ ѳсть.

ѳі. Прїстѡплѡ же тїсащїннѡ речѣ ѳмѡ : глагѡли мї, Рїмлнннѡ ли ѳсї тѡ ; Ѳнѡ же речѣ : ѳї.

ѳі. Ѳѡвѡщѡ же тїсащїннѡ : ѡзѡ мнѡгою цѣнѡю наречѣнїе

15. Защото ще му бѣдешъ свидѣтель прѣдъ всички-тѣ челоувѣци за това което си видѣлъ и чулъ.

16. И сега що ся бавишь? Стани, кръсти ся и омый ся отъ грѣхове-тѣ си и призови име-то Господне.

17. И като ся върнѣхъ въ Иерусалимъ, когато ся моляхъ въ храмъ-тѣ, дойдохъ въ изстъпление,

18. И видѣхъ го че ми казуваше: Побързай та излѣзь скоро изъ Иерусалимъ; защото не ще да приимжтъ твое-то за мене свидѣтелство.

19. И азъ рѣкохъ: Господи, тѣ знаѣжтъ че азъ затваряхъ и бѣяхъ по съборища-та тѣзи които вѣрувахъ въ тебе.

20. И когато ся проливаше кръвь-та на твоего мученика Стефана, и азъ бѣхъ тамъ, и сонзволювахъ на негово-то убиваніе, и вардахъ дрехы-тѣ на тѣзи които го убивахъ.

21. И рече ми: Иди; защото азъ ще тя проводѣжъ далеко въ язычници-тѣ.

22. И до тѣзи рѣчь го слушахъ; а *тогазъ* възвысихъ гласъ-тѣ си и казувахъ: Махни отъ земѣ-тѣ единъ такъвъ; защото не трѣба да бѣде живъ.

23. И понеже тѣ выкахъ, и захвърляхъ си дрехы-тѣ, и хвърляхъ прахъ по въздухъ,

24. Тысящникъ-тѣ заповѣда да го закаратъ въ крѣпость-тѣ, и поржчи да го испытатъ съ бой, за да узнае за койжъ причинжъ выкахъ така връхъ него.

25. И като го растегнѣхъ съ ременіе, Павелъ рече на стотникъ-тѣ, който стояше *тамо*: Законно ли е вамъ да бѣете челоувѣка Римлянинъ и не сѣденъ?

26. Това като чу стотникъ-тѣ, отиде та извѣсти тысящнику, и рече: Видъ какво ще сторишь; защото той челоувѣкъ е Римлянинъ.

27. А тысящникъ-тѣ пристѣпи и рече му: Кажи ми, Римлянинъ ли си ты? А той рече: Римлянинъ.

28. И отговори тысящникъ-тѣ: Азъ съ много сребро съмъ

жительства сегѡ стажѡхъ. Пѡвелъ же рече: ѡзъ же ѡ
родѡхса въ немъ.

ка. Аѡте оубо ѡстѡпѡша ѡ негѡ, хотѡщѡи ѡгѡ ѡстазѡти.
ѡ тысащѡицъ же оубоѡса, разсмѣвъ, ѡкѡ Рѡмлянинъ ѡсть,
ѡ ѡкѡ вѣ ѡгѡ свазѡлъ.

л. Пѡстрѡе же хотѡ разсмѣти ѡстинъ, чесѡ рѡди ѡклеве-
тѡетса ѡ ѡсѡдѡй, разрѣши ѡгѡ ѡ оубъ, ѡ повелѣ прѡитѡ ѡр-
хѡтерѡемъ ѡ всемъ соборъ ѡхъ: ѡ свѡдъ Пѡлла, постѡви ѡгѡ
прѡдѡ нѡми.

ГЛАВА КѢ.

а. Возрѣвъ же Пѡвелъ на сонмъ рече: мѡжѡе братѡе, ѡзъ
всеѡ соѡвѣстѡю благоѡ жителѡствовахъ прѡдѡ Бѡгомъ дѡже до
сегѡ днѡ.

б. Архѡтерѡе же Аѡнѡнѡ повелѣ прѡдѡстоѡщымъ ѡмъ бѡити
ѡгѡ оубѡтѡ.

в. Тогдѡ Пѡвелъ рече къ немъ: бѡити тѡ ѡмѡть Бѡхъ, стѣ-
нѡ повѡпленаѡ: ѡ ты сѡдѡиши сѡдѡ ми по законъ, прѡстѡпѡлъ
же законъ велиши, да бѡютъ мѡ;

г. Прѡдѡстоѡщѡи же рѣша: архѡтерѡе ли Бѡжѡе досаж-
дѡеши;

д. Рече же Пѡвелъ: не вѣдахъ братѡе, ѡкѡ архѡтерѡе ѡсть:
пѡсѡно бо ѡсть: кѡнѡзѡ людеѡ твоѡхъ да не речеши сѡдѡ.

е. Разсмѣвъ же Пѡвелъ, ѡкѡ ѡдѡна чѡсть ѡсть сѡдѡскѡй,
дрѡгѡла же Фарѡсѡй, воззѡ въ сонмѡи: мѡжѡе братѡе, ѡзъ
Фарѡсѡй ѡсмъ, сынъ Фарѡсѡевъ: ѡ оубѡвѡнѡи ѡ ѡ воскресѡиѡи
мертѡвѡхъ ѡзъ сѡдѡ прѡѡмлю.

ж. Сѡ же ѡмъ рѡкъсѡ, бѡсть рѡспрѡ междѡ сѡдѡскѡи ѡ
Фарѡсѡи, ѡ раздѣмѡса нарѡдъ.

з. Сѡдѡскѡи бо глагѡютъ не бѡити воскресѡнѡмъ, ни Аѡгѡла
ни дѡхѡ: Фарѡсѡи же ѡспѡвѣдѡютъ ѡбоѡ.

и. Бѡсть же кѡнѡчъ великъ: ѡ вѡстѡвше кѡнѡжѡицы чѡсти

добылъ това гражданство : а Павелъ рече : Но азъ съмь ся и родилъ *въ него*.

29. И тѣй тозь часъ ся отстапихъ отъ него тѣзи които щѣхъ да го мѣчатъ. Още и тысящникъ-тъ ся уплаши, като разбра че е Римлянинъ, и защото го бѣше вързалъ.

30. На утринъ-тъ като искаше да разумѣ истинъ-тъ, въ какво го обвинявать Иудей-тъ, развърза го отъ върскы-тъ, и повелъ да дойдътъ първосвященници-тъ и всичкый-тъ имъ съборъ, а доведе долу и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

1. И погледнъ Павелъ на съборъ-тъ и рече : Мѣжіе, братіе : До тойзи день азъ съмь живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлѣ добръ совѣсть.

2. А първосвященникъ-тъ Анація повелъ на прѣдстоящи-тъ да го ударятъ по уста-та.

3. Тогази Павелъ му рече : Богъ ще удари тебе, стѣно варосана ; и ты си сѣдижъ да мя сѣдишь по закону, а противъ законъ-тъ повелѣваш ли да мя бѣжтъ ?

4. А прѣдстоящи-тъ рекохъ : Първосвященникъ-тъ Божій ли хулишь ?

5. И Павелъ рече : Не знаяхъ, братіе, че е първосвященникъ ; защото е писано : Да не злословишь начальникъ-тъ на народа си.

6. И понеже разумѣ Павелъ че една-та часть сж Саддукеи, а друга-та Фарисеи, извыка въ съборъ-тъ ; Мѣжіе, братіе, азъ съмь Фарисей, сынъ Фарисеовъ ; сѣдятъ мя за надеждѣ-тъ и въскръсеніе-то на мъртвы-тъ.

7. И когато изговори това, станъ распря между Фарисей-тъ и Саддукеи-тъ ; и раздвои ся множество-то.

8. Защото Саддукеи-тъ казувать, че нѣма въскръсеніе, нито ангель, нито духъ ; а Фарисей-тъ исповѣдувать и двѣ-тъ.

9. И станъ глѣчка голѣма, и дигнахъ ся книжници-тъ отъ

Фарісѣйскіа прѣхсѣ междѣ собѣю, глаголюще : ни еди́но сло́во ѡбръѣта́емъ въ человеѣцѣ сѣмъ. ѿше же дѣхъ глаго́ла е́мѣ ѡни́и ѿггъ, не прѣтивнѣса бѣгъ.

г. Мно́зѣ же кѣвшеи рѣспрѣ, ко́са тѣсащннкъ, да не растерза́нъ вѣдетъ Па́велъ ѡ ни́хъ, повелѣ́ во́инѣмъ снѣти ѡ восхѣтити е́го ѡ средѣ ѡхъ, ѡ вестѣ е́го въ по́лкъ.

д. Въ настѣвшею же но́щъ прѣстѣвъ е́мѣ Гдѣ, речѣ : дерза́й Па́вле : ѡкоже во свѣдѣтельствова́лъ е́си, ѡже ѡ мнѣ, во Іерлѣмѣ, сѣце тѣ подѣветъ ѡ въ Рѣмѣ свѣдѣтельствовати.

е. Бѣвшѣ же днѣ, сотво́рше нѣцыи ѡ Ісаѣи совѣ́тъ, закла́ша себѣ, глаголюще не ѡсти ни пѣти, до́ндеже оубѣѡтъ Па́вла.

ж. Ба́хъ же мно́жае четѣредесатнѣхъ сѣю́ клѣтѣвъ сотво́рши :

з. ѿже прѣстѣплше ко а́рхѣре́емъ ѡ стѣрцемъ рѣша : клѣтвою прокла́хомъ себѣ, ничтѣже вѣсѣти, до́ндеже оубѣѡмъ Па́вла.

и. Шѣнѣ оубѣ во вѣ скажіте тѣсащннкъ сѣ собѣромъ, ѡкѣ да оубрѣ́ свѣдетъ е́го кѣ ва́мъ, ѡки бы хотѣше разсмѣти ѡзвѣстнѣе, ѡже ѡ нѣмъ : мѣ же, прѣжде да́же не прѣблѣжитѣса е́мѣ, гѣтѣви е́смы оубѣти е́го.

и. Слы́шавъ же сы́нъ сестры́ Па́вуловы ко́въ, прѣше́дъ ѡ вше́дъ въ по́лкъ сказа́ Па́влѣ.

к. Прѣзва́въ же Па́велъ е́динаго ѡ сѣтннкъ, речѣ : ѡношѣ сѣго ѡведѣ́ кѣ тѣсащннкъ : ѡмѣтѣ во нѣчто сказа́ти е́мѣ.

л. Снѣ же оубѣво поѡмъ е́го прѣведѣ́ кѣ тѣсащннкъ, ѡ речѣ : оубннкъ Па́велъ прѣзва́въ ма́ оубѣмѣ, сѣго ѡношѣ прѣвестѣ́ кѣ тебѣ́, ѡмѣща нѣчто глаго́лати тебѣ́.

м. Поѡмъ же е́го за рѣкѣ тѣсащннкъ, ѡ ѡше́дъ нѣдннѣ́ вѣпроша́ше е́го, что́ е́сть, ѣже ѡмѣши вѣзвѣстѣти мѣ ;

н. Речѣ же : ѡкѣ Ісаѣи совѣ́ща́ша оубѣмѣти та́, ѡкѣ да оубрѣ́ свѣдѣши Па́вла кѣ нѣмъ въ собѣрѣ, ѡки бы хотѣшымъ ѡзвѣстнѣе ѡстаза́ти ѡже ѡ нѣмъ.

Фарисейскъ-тъ странъ, прѣппрахъ ся и казувахъ: Никое зло не намѣруваме въ тогозъ человекъ; и ако му е говорилъ духъ или ангелъ, да ся не противимъ Богу.

10. И понеже станъ распря-та голѣма, убоя ся тысящникъ-тъ да не бы да раскъснѣтъ Павла, и повелѣ да слѣзе войска-та и да го грабне отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тъ.

11. И въ идущъ-тъ ноцъ яви му ся Господь и рече: Дързай, Павле, защото както свидѣтельствува за мене въ Иерусалимъ, така трѣба да свидѣтелствувашь и въ Римъ.

12. И като съмнѣ, нѣкои отъ Иудей-тъ направихъ съзаклѣtie, и ся турихъ подъ проклѣтїиъ и рекохъ, нито да ядѣтъ, нито да пїѣтъ, додѣ не убїѣтъ Павла.

13. И тѣзи, които направихъ това съзаклѣtie бѣхъ повече отъ четридесетъ души.

14. Тѣ дойдохъ при първосвященници-тъ и при старѣйшины-тъ и рекохъ: Подъ проклѣтїиъ турихмы себе си, да не вкусимъ нищо докѣ не убїемъ Павла.

15. Сега прочее вы съсъ съборъ-тъ явѣте на тысящника, да го доведе утрѣ долу при васъ, като да искате ужъ да разумѣете по извѣстно за него; а ний, прѣди да наближи той, готови сме да го убїемъ.

16. Като чу тозъ заговоръ Павловый-тъ сестринъ сынъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-тъ та извѣсти на Павла.

17. И Павелъ повыка едного отъ стотници-тъ и рече му: Заведи това момче при тысящника; защото има да му обади нѣщо.

18. И той го зѣ, заведе го при тысящника, и казува: Запрѣный-тъ Павелъ мя повыка и ми ся примолѣ да доведѣ тойзи момъкъ при тебе, защото има нѣщо да ти каже.

19. А тысящникъ-тъ го зѣ за рѣкъ, и като ся оттегли на самѣ попыта: Що е това което имашъ да ми обадишь?

20. А той рече: Иудей-тъ ся нагласихъ да тя умолять да зеведешъ утрѣ Павла долу въ съборъ-тъ, ужъ че иматъ да пытать нѣщо по точно за него.

ка. Ты оубо не посадиши ихъ: ловати бо его ѿ нихъ мѣже множае четыредесати, иже заклаша себе ни їасти ни пити, доидеже оубиотъ его: и нынѣ готови сѣть члююще ѿвѣщаніа, еже ѿ тебе.

кв. Тысящникъ оубо ѿпссти юношъ, завѣщавъ ни единому же повѣдати, ѿкъ сѣа їавилъ еси мнѣ.

кг. И призавъ двѣ иже кѣа ѿ сѣтничъ рече: оуготовите ми воины въ вооруженныхъ двѣстѣ, ѿкъ да ѿдутъ до Кесаріи, и конникъ седмьдесятъ, и стрѣлецъ двѣстѣ, ѿ третїаго часа нощи:

кд. И скоты привести, да всадивше Павла проведутъ до Філіза игемвна:

ке. Написа же и посланіе иже имѣше Ѹбразъ сѣй:

кз. Клавдіи Лусіа державному игемвну Філізъ радоватиса.

к4. Мѣжа сего їаца ѿ Іудей, и иже ѿ оубиена быти ѿ нихъ, пристѣпль сз воины ѿахъ его, оувѣдѣвъ, ѿкъ Римлянинъ естъ.

к5. Хотѣ же разсмѣти винъ, еже ради поимахъ на нь, сведохъ его въ сомнише ихъ:

к6. Егоже ѿвѣтохъ ѿглаголемъ ѿ взысканіи закона ихъ, ни единогоже достойно смѣрти илї оузамъ согрѣшеніе иже ѿ.

л. Сказанъ же бывшъ ми ко въ хотѣшъ быти ѿ Іудей на мѣжа сего, иже послахъ его къ тебе, завѣщавъ и клеветникѣмъ его глаголати предъ тобою, иже на нь. Зравъ бѣди.

ла. Воины же оубо по повелѣному имъ, взѣмше Павла, ведоша ѿвѣщаніе во Антипатридъ.

лв. Костри же ѿставляше конники ити сз нимъ, возвратишася въ полкъ:

лг. Оии же пришедше въ Кесарію, и давше посланіе игемвну, представиша емъ и Павла.

лд. Прочетъ же игемвнъ посланіе, и вопрошъ: ѿ коеа Ѹласти естъ, и оувѣдѣвъ, ѿкъ ѿ Кілікіи, рече:

21. А ты не дѣй гы слуша, защото го причакувать повече отъ четиридесеть души отъ тѣхъ, които ся турихъ подъ проклѣтїѣхъ ни да ядѣтъ, ни да пїѣтъ, додѣ го не убїѣтъ; и сега сѣ готови, чакать *само* да имъ ся вречешъ.

22. И тѣй тысящникъ—тѣ остави момче—то да си иде, като му зарѣча: Да не кажешъ никому че ми си явилъ това.

23. И повика двамина отъ стотницы—тѣ и рече *имъ*: Пригответѣ двѣстѣ войны *плши*, и седмдесеть конницы, и двѣстѣ стрѣлцы, отъ третїй—тѣ часть на нощъ—тѣ да идѣтъ до Кесарїѣхъ;

24. Пригответѣ и скотове, да въскачатъ Павла и да го отведѣтъ безопасно до управителя Феликса.

25. Написа и писмо, което имаше слѣдуѣще—то съдържанїе:

26. Отъ Клавдія Лисїѣхъ честитому управителю Феликсу поздравленїе.

27. Тогози человекъ, когото Іуден—тѣ бѣхъ уловили и щѣхъ да го убїѣтъ, пристигнѣхъ съ войскъ—тѣ и го избавихъ, понеже ся научихъ че е Римлянинъ.

28. И като искахъ да разумѣѣхъ причинъ—тѣ, за коѣто го обвинявахъ, низведохъ го на съборъ—тѣ имъ;

29. И намѣрихъ го обвиняванъ за въпросы отъ закона имъ; нѣмаше обаче никакъ погрѣшкъ достойнъ за смърть или за оковы.

30. И понеже ми подказахъ че има да стане отъ Іуден—тѣ навѣтъ *врѣхъ живота* на тогозъ человекъ, тозъ часть го испратихъ при тебе, като зарѣчахъ и на обвинители—тѣ му да си кажѣтъ прѣдъ тебе което *иматъ* врѣхъ него: Здравъ бѣди.

31. И тѣй войни—тѣ споредъ даденъ—тѣ имъ заповѣдъ, зѣхъ Павла и заведохъ го прѣзъ нощъ въ Антипатридъ.

32. И на утринъ—тѣ оставихъ конницы—тѣ да идѣтъ съ него, и ся върнѣхъ въ крѣпость—тѣ.

33. А тѣ като влѣзохъ въ Кесарїѣхъ, и врѣчихъ писмо—то на управителя, прѣдставихъ му и Павла.

34. А управитель—тѣ като прочете *писмо—то*, и попыта отъ коѣкъ е область, и разбра че е отъ Киликїѣхъ,

ѳе. ОУСЛЫШЪ Ѡ ТЕБѢ, ЁГДА Ѣ КЛЕВЕТНИЦЫ ТВОИ ПРИИДУТЪ,
Ѣ ПОВЕЛѢ ВЪ ПРЕТѠРѢ ИРВОДОВѢ СТРЕЩІИ ЁГО.

ГЛАВА ѳД.

ѳ. По ПАТИХЪ же ДНЕХЪ СНИДЕ АРХІЕРЕЙ АНАНІА со СТАРЦЫ
Ѣ СЪ РІТОРОМЪ НѢКІИМЪ ТЕРТУЛОМЪ, Ѣже СКАЗАША ѢГЕМНИС
Ѡ ПАВЛѢ.

ѳ. ПРИЗВАНЪ же БЫВШЪ ѢМЪ, НАЧАТЪ КЛЕВЕТАТИ ТЕРТУЛЪ,
ГЛАГОЛА :

ѳ. МНОГЪ МІРЪ ОУСЛУГАЮЩЕ ТОВОЮ, Ѣ ѢСПРАВЛЕНІА БЫВАЕМЪ
ІАЗЫКС СЕМЪ ТВОИМЪ ПРОМЫШЛЕНІЕМЪ, ВСАКИМЪ же ОБРАЗОМЪ
Ѣ ВЕЗДѢ ПРІЕМЛЕМЪ, ДЕРЖАВНЫЙ ФІЛІЗЕ, со ВСАКИМЪ БЛАГО-
ДАРЕНІЕМЪ.

ѳ. Но да не множае стѳжаю тебѢ, молю тѳ послѳшати
насъ вкратцѢ твоєю кротостію.

ѳ. ѠВРѢТОХОМЪ ко мѳжа сего гвѢтеле, Ѣ двѢжуща про-
тивленіе всѢмъ ІУДЕЕМЪ живѳщимъ по вселеннѢй, Ѣ пред-
стѳтеле сѳща НазврѢйстѢй Ѣреси :

ѳ. Ѣже Ѣ црковь поксѢса ѠсквернѢти, ёгоже Ѣ іахомъ Ѣ по
законѢ нашемъ хотѢхомъ сдѢти Ѣмъ.

ѳ. ПришѢдъ же ДѢСІА тысащникъ многою сілою Ѡ рѳкъ
нашихъ ѢсхѢти ёго, Ѣ къ тебѢ послѳ.

Ѣ. ПовелѢвъ Ѣ намъ поемлющымъ нанѢ Ѣти къ тебѢ : Ѡ
негѢже возмѢжеши самъ рассдѢвъ Ѡ всѢхъ сѢхъ познѢти,
Ѡ нѢхъже мы поемлемъ нанѢ.

ѳ. СложѢшасѢ же Ѣ ІУДЕН, глаголюще сѢмъ тѢкѢ вѢти.

ѳ. ѠВѢЩА же ПАВЕЛЪ : поманѢвшъ Ѣмъ ѢГЕМНИС глаголати :
Ѡ многѢхъ лѢтѢ сѳща тѢ сдѢно праведна іазыкс семъ свѢ-
дый, благодѢшнѢе, іѢже Ѡ мнѢ, ѠвѢЩАЮ :

ѳ. Моѳшъ тѢ расзмѢти, іѢкѢ не множае мѢ Ѣсть днѢй
дванѢдсѢтихъ, ѠнѢлѢже въздохъ поклонѢтѢса во ІерѢлимъ :

ѳ. Ѣ ни въ цркви ѠврѢтоша ма къ комъ глаголюща

35. Ще тя слушамъ, рече, кога дойдътъ и обвинители-тъ ти. И повелъ да го вардятъ въ преторіѣж-тѣ Иродовж.

ГЛАВА 24.

1. И подиръ петъ дни слъзе първосвященникъ-тъ Ананія съсъ старѣйшины-тъ и съ нѣкого си Тертила ритора, *които* прѣдстави хъ прѣдъ управителя *жубж* противъ Павла.

2. И като го повыкахъ, наченъ Тертилла да го обвинява, и казуваше :

3. Понеже ся поминуваме въ голѣмо спокойствіе чрѣзь тебе, честитый Феликсе, и понеже чрѣзь твое-то промышленіе бивать благоустроения на тойзи *нашъ* народъ, съсъ всяко благодареніе, всегда и всякъдѣ признателни сме *ти*.

4. Но да тя не отегчавамъ повече, моѣжъ тя да ни послушашъ вкратцѣ споредъ твоѣж-тѣ снисходителность.

5. Понеже намѣрихмы тогози челоуѣка че е заразителъ, и подига мятежъ между всички-тъ по вселеннѣжъ Иудеи, още е и главатаръ на ересь-тѣ Назорейскъ ;

6. Който ся нае и храмъ-тъ да осквърни ; когото и увовихмы и по нашій-тъ си законъ понскахмы да го сѣдимъ.

7. Но тысящникъ-тъ Лисія дойде, и съ голѣмо наследство го истрѣгна изъ рѣцѣ-тъ ни,

8. И повелъ на обвинители-тъ му да дойдътъ прѣдъ тебе ; отъ когото и ты като испыташъ ще можешъ да узнаешъ за всичко това, за което го ный обвиняваме.

9. И Иудеи-тъ подтвърдихъ и казахъ, че това е така.

10. Тогазы Павелъ, като му кывиъ управитель-тъ да говори, отвѣща : Понеже тя знаѣжъ че отъ много години си сѣдѣя на тойзи народъ, по на радо сърдце ще говорѣжъ за свое-то оправданіе.

11. Защото можешъ да ся научиши, че нѣма повече отъ дванадесетъ дни отъ какъ възлѣзохъ азъ на поклоненіе въ Иерусалимъ.

12. И нищо сѣ мя въ храмъ-тъ намирали да ся разговарямъ съ

или развратъ творѣща народъ, ни въ сонмищахъ, ни во градѣхъ:

ѣи. Нижѣ довести мѡгутъ, ѣлика тебѣ нынѣ на ма глаголютъ.

ѣи. Исповѣдую же тебѣ сїе, ѣкѡ въ пстїи, ѣгоже сїи глаголютъ ѣресь, такѡ сазжѡ отѣческомъ Бгѡ, вѣрза всѣмъ сшшымъ въ законѣ и Пррѡцѣхъ пїсанымъ,

ѣи. Оупованїе имыи на Бга, ѣкѡ воскресенїе хѡшетъ вѣти мѣртвымъ, праведникымъ же и грѣшникымъ, ѣгѡже и самн сїи чаютъ.

ѣи. Ѣ семъ же и ѣзъ подвизаюса, непорочнъ совѣсть имѣти всегда предъ Бгомъ же и человекн.

ѣи. По лѣтѣхъ же многнхъ прїидѡхъ сотворити милѡстїи во ѣзыкѡ мой, и приношенїа:

ѣи. Бъ нынже ѡбрѣтоша ма ѡчищенна въ цркви, ни съ народомъ ниже съ молвѡю.

ѣи. Иѣцыи ѡ Исїи Исдѣи, имже подобаше предъ тѡ прїити и глаголати, ѣше имстъ что на ма.

ѣи. Или самн тїи да глаголютъ, ѣше ксїю ѡбрѣтоша во мнѣ неправдъ, ставшъ мнѣ въ сонмищи,

ѣа. Развѣ ѣдинагѡ сегѡ гласа, имже возопїхъ стоѡ въ нынхъ, ѣкѡ ѡ воскресенїи мѣртвнхъ ѣзъ сдѡз прїемлю днѣсь ѡ вѡс.

ѣв. Слышавъ же сїѡ Фїлїзъ, ѡвѣщѡ имъ, ѡзвѣстїе оувѣдѣвъ, ѣже ѡ пстїи семъ, глагола: ѣгда Лвсїа тысѡщннкѡ прїидетъ, разсудѡ, ѣже ѡ вѡс:

ѣг. Повелѣ же сотннкъ стрешн Пѡвла, и имѣти ѡслабъ, и ни ѣдиногѡ же возвращати ѡ своїхъ ѣмѡ сазжїти или приходїти къ немѡ.

ѣд. По днѣхъ же иѣкїнхъ прїшѣдъ Фїлїзъ со Дрсїлїею женѡю своєю сшшею Исдѣанынею, призвѡ Пѡвла, да слышитъ ѡ негѡ вѣрѡ, ѣже во Хртѡ Исїа.

ѣе. Глаголющъ же ѣмѡ ѡ правдѣ и ѡ воздержанїи и ѡ

нѣкого или да размирявамъ народъ-тъ, нито въ съборища-та, нито въ градъ-тъ.

13. Нито могатъ да докажатъ това за което мя обвиняватъ сега.

14. А това ти исповѣдувамъ, че споредъ учение-то, което *ты* наричатъ ересь, така служж на отеческый-тъ *нашъ* Богъ, като вѣрувамъ всичко щото е писано въ законъ-тъ и пророцы-тъ ;

15. И имамъ и надеждж на Бога, койшто и тѣ сами прииматъ, че ще да бѣде въскресеіе на мъртвы-тъ, на праведны и неправедны.

16. На това азъ ся стараѣж, да имамъ всякога непорочнж съвѣсть и прѣдъ Бога и прѣдъ чловѣцы-тъ.

17. И слѣдъ много години дойдохъ да сторѣж милостыни на народъ-тъ си и приношенія.

18. А между това Иудей нѣкои си отъ Азіѣж, намѣрихж мя очищенъ въ храмъ-тъ, не съ много народъ, нито съ мълвж.

19. Които ако да имахж нѣщо врѣхъ мене трѣбаше да ся прѣдставятъ прѣдъ тебе, и да мя обвинятъ.

20. Или тѣ сами да рекатъ, ако сж намѣрили въ мене нѣкоѣж неправдѣ, когато прѣдстанѣхъ прѣдъ съборище-то ;

21. Освѣнъ *ако е* за единый-тъ тойзи гласъ, що извикахъ като стояхъ между тѣхъ : Че *поради учение-то* за въскресеіе-то на мъртвы-тъ мя съдите вы днесъ.

22. Това като чу Феликсъ, отложи *сждбж-тж* имъ, понеже знаеше по точно за това учение, и рече : Кога слѣзе тысящникъ-тъ Лисія, ще испытаямъ наздраво за *распрѣж-тж* ви.

23. И повелъ стотнику да вардятъ Павла, и да има спокойствие, и да не въспиратъ никого отъ познаницы-тъ му да му послужатъ или да дохождатъ при него.

24. Слѣдъ нѣколко дни дойде Феликсъ съсъ женж си Друсиліѣж, която бѣше Иудейнка, и прати та повыка Павла, и слуша отъ него за вѣрж-тж въ Христа *Исуса*.

25. И когато говораше той за правдѣ и за въздържаніе и за

сздѣ хотѣшемъ быти, пристрашенъ бывъ Філіѣѣ ѡвѣщавъ:
нынѣ оубо иди: время же ползчивъ призовѣ тѣ.

кѣ. Вкѣпѣ же и надѣвса, ѡкв мздѣ дѣстса ѣмѣ ѡ Пѣвлла,
ѡкв да ѡпѣститѣ ѣгѣ: тѣмже и частѡ призывѣл ѣгѣ бесѣ-
доваше съ нимъ.

кз. Двѣмѣ же лѣтома скончавшемаса прѣлтѣ измѣненіе
Філіѣѣ Поркіа Фіста: хотѣ же оубѣдное сотворити Исдѣемъ
Філіѣѣ, ѡстѣви Пѣвлла свѣзана.

ГЛАВА КѢ.

а. Фістѣ же оубо прѣимъ власть, по трѣхъ днѣхъ взыде
во Іерлѣимъ ѡ Кесаріи.

б. Сказаша же ѣмѣ архіерей и пѣрвѣи ѡ Исдѣи на Пѣвлла, и
молѣхс ѣгѣ,

в. Просѣше благодѣти нанъ, ѡкв да пѣслетѣ ѣгѣ во
Іерусалѣимъ: кѣвъ творѣше ѡкв да оубѣютѣ ѣгѣ на
пѣгѣ.

д. Фістѣ же повелѣ Пѣвлла стрѣщѣ въ Кесаріи, самъ тамъ
хотѣ вскорѣ изыти.

е. Иже оубо силни въ вѣсѣ, речѣ: со мною шѣдше,
ѣше ѣсть кѣл неправда въ мѣжѣ сѣмъ, да глаголютѣ
нанъ.

ж. Превѣвъ же оубо ни хъ не мѣожѣе десѣти днѣи, снѣде
въ Кесарію, настрѣе сѣдѣ на сздѣиши, повелѣ Пѣвлла при-
вестѣ.

з. Приведѣнъ же бывшѣ ѣмѣ, Окрестѣ стѣшѣ, иже ѡ Іеру-
салѣима сшѣдшии Исдѣи, мнѣги и тѣжки винѣ приносѣше на
Пѣвлла, иже не можѣхс изыити,

и. ѡвѣщавѣющѣ ѣмѣ, ѡкв ни на законъ Исдѣйскѣи, ни на
црковъ, ни на Кесарѣ что согрѣши хъ.

а. Фістѣ же хотѣ оубѣдное Исдѣемъ сотворити, ѡвѣщавъ

бѣдѣщій-тъ сѣдѣ, Феликсъ уплашенъ отговори: Сега си иди, и кога имамъ врѣме ще тя повыкамъ пакъ.

26. А при това надѣяше ся че ще му ся даджтъ отъ Павла пары за да го пусне. За това и по честичко го выкаше та приказуваше съ него.

27. Но слѣдъ навършаніе-то на двѣ години, Феликса наслѣдува Порцій Фестъ; а Феликсъ понеже ищѣше да угоди на Іудей-тъ, остави Павла въ оковы.

ГЛАВА 25.

1. Фестъ прочее като дойде въ область-тъ, слѣдъ три дни възлѣзе отъ Кесаріѣ въ Іерусалимъ.

2. И первосвященникъ-тъ и голѣмци-тъ Іудейскы, прѣдставихъ прѣдъ него жалбѣ врѣхъ Павла, и моляхъ му ся,

3. И просяхъ да склони на исканіе-то имъ противъ него за да го проводи въ Іерусалимъ, а тѣ правяхъ засадъ на пѣть-тъ да го убійтъ.

4. Фестъ обаче отговори, Павелъ да стои запрѣнъ въ Кесаріѣ, и самъ той скоро ще трѣгне *за тамъ*.

5. За това, които можтъ отъ васъ, рече, да слѣзжтъ съ мене, и ако има нѣщо въ тогозь чловѣка, да го обвинятъ.

6. И като прѣсѣдѣ между тѣхъ до десетина дена, слѣзе въ Кесаріѣ, и на утринъ-тъ сѣднѣ на сѣдовище-то, и повелѣ да доведжтъ Павла.

7. И като дойде той обиколихъ го Іудей-тъ които бѣхъ слѣзли отъ Іерусалимъ, и наносяхъ противъ Павла много и тежки обвиненія, които не можахъ да докажжтъ.

8. Понеже той ся оправдаваше: Че нито противъ законъ-тъ Іудейскый, нито противъ храмъ-тъ, нито противъ Кесаря съмъ сторилъ нѣкое прѣстѣпленіе.

9. Но Фестъ понеже искаше да угоди на Іудей-тъ, отговори на

Павлови рече: хощеши ли во Іерусалимѣ възшедохъ, тамъ ѡ сѣхъ сѣдохъ прѣйти ѡ менѣ;

Г. Рече же Павелъ: на сѣдиши Кесаревѣ столѣ ѣсмь, и да же ми достоятъ сѣдохъ прѣйти. Іудей ничимъже ѡбидѣхъ, ꙗкоже и ты добръ вѣси:

А. Аще во неправдѣ или достойно смѣрти сотворихъ что, не ѡмѣшса оумрѣти: аще ли же ничтоже ѣсть во мнѣ, ѣже си на мѣ клеветаша, никтоже мѣ можетъ тѣмъ выдати. Кесарь нарицаю.

В. Тогда Фистъ состязався съ совѣтники, ѡвѣща: Кесарь ли нарекае сѣ, кз Кесарю пойдеши.

Г. Днемъ же минувшимъ и ѣкимъ, Агриппа царь и Берникіа сиидоста въ Кесарию, цѣловати Фиста.

Д. И ꙗкоже мнози дни пребыста тѣ, Фистъ сказа царю, ꙗже ѡ Павлѣ, глагола: мужъ и ѣкій ѣсть ѡставленъ ѡ Филиппа оузникъ,

Е. Ѣ немъже, бывшъ ми во Іерусалимѣ, ꙗвиша архіерей и старцы Іудейстѣи, просаще нашь сѣдъ:

Ж. Кз нимъже ѡвѣщахъ, ꙗкѡ и ѣсть Обычай Римлянумъ выдати челоѡка кобего на погѣбель, прежде да же ѡклеветаемый не имать предъ лицемъ клеветашинъ егѡ, и мѣсто ѡвѣта прійметъ ѡ своемъ согрѣшеніи.

З. Сшедшимъ же имъ заѣ, законѣнїе ни едино сотворь, на оутрѣе сѣдохъ на сѣдиши, повелѣхъ привести мужа:

И. Окрестъ же егѡ ставше клеветницы ни едина вишъ, ꙗже азъ нещевѣхъ, нанесѡша:

К. Стазѣниа же и ѣкаа ѡ своей различїи вѣрѣ имѣхъ кз немѡ, и ѡ и ѣкоемъ Іисѣ оумершемъ, егѡже глаголаше Павелъ жива быти.

К. Недоумѣлася же азъ ѡ взысканіи сѣхъ, глаголахъ: аще хощетъ ити во Іерусалимъ, и тамъ сѣдохъ прѣйти ѡ сѣхъ.

Павла и рече : Щеш ли да възлѣзеш въ Иерусалимъ и тамъ да ся сѣдиши за това прѣдъ мене ?

10. И Павелъ рече : *Азъ* прѣдстоиѣ на Кесарево-то сѣдовище, дѣто трѣба да ся сѣдиѣ. Не съмь обидѣлъ въ нищо Иудей-тѣ, както и ты твърдѣ добрѣ познавашь.

11. Защото, ако не съмь правъ, и съмь сторилъ нѣщо достойно за смъртъ, не бѣгамъ отъ смъртъ-тѣ : но ако нѣма нищо отъ това което мя тѣ обвиняватъ, никой не може да мя прѣдаде на волѣж-тѣ имъ ; отнасямъ ся до Кесаря.

12. Тогази Фестъ, като ся поразговори съсъ совѣтъ-тѣ, отговори : Отнеслъ си ся до Кесаря, при Кесаря ще идешь.

13. И отъ какъ ся минѣхъ нѣколко дена, царь Агриппа и Верникіа дойдохъ въ Кесаріѣ да поздравятъ Феста.

14. И като ся бавихъ тамо доста врѣме, Фестъ споменѣ на царя за Павловъ-тѣ работѣ, и каза : Има нѣкой си человекъ оставенъ отъ Феликса въ оковы,

15. За когото, когато бѣхъ въ Иерусалимъ, пръвосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ Иудейскы дадохъ *ми* жалбѣ, и искахъ да го осѣдиѣ ;

16. На конто отговорихъ че Римляни-тѣ нѣматъ обычай да прѣдаватъ нѣкого человека на смъртъ доклѣ обвиняемый-тѣ нѣма обвинителн-тѣ си на лице, и му ся не дозволи да ся оправдае за обвиненіе-то.

17. И тѣй когато дойдохъ тѣ тука, *съ мене* наедно, безъ забавѣ на другый-тѣ день сѣднѣхъ на сѣдовище-то и заповѣдахъ да доведѣтъ человекъ-тѣ :

18. За когото обвинителн-тѣ му като застанѣхъ, не напесохъ никое *таквозь* обвиненіе каквото азъ прѣдполагахъ ;

19. Но имахъ противъ него нѣкаквы разыскванія за тѣхны-тѣ си вѣруванія, и зарадъ нѣкого си Иисуса който былъ умрѣлъ, за когото Павелъ казуваше че е живъ.

20. И азъ понеже бѣхъ въ недоумѣніе за едно такова разыскваніе казувахъ, ако ще да иде въ Иерусалимъ, и тамо да ся сѣди за това.

ка. Пάυλος же нари́кшъ блюде́нъ быти ѿмѣ до разсужде́нїа Аѳгуста, повелѣхъ блюсти ѿго, до́ндеже послю ѿго къ Кесарю.

кв. Агри́ппа же къ Фістѣ рече: хотѣлъ быхъ и́ самъ чело́вѣка сего́ слы́шати. Онъ же рече: оутрѣ оуслы́шиши ѿго.

кг. На оутрѣ же прише́дшъ Агри́ппѣ и́ Верни́кии со мно́гою го́рдостїю, и́ вше́дшымъ въ сѣде́бнѣю палáтъ, съ ты́сящѣми и́ съ нарочитыми мѣжи гра́да, и́ повелѣвшъ Фістѣ, приведе́нъ бысть Пάυλος.

кд. И́ рече Фістѣ: Агри́ппо царю́, и́ вси сѣщїи съ нами́ мѣжи́е, ви́дите сего́, ѡ́ немъ же все́ мно́жество Іуде́й стѣжа́хъ мнѣ во Іерусали́мѣ же и́ здѣ́, вопїю́ще, ꙗ́кѡ не подо́баетъ жи́ти ѿмѣ кто́мъ.

ке. А́зъ же разсмѣ́въ ничто́же досто́йно сме́рти сотво́рша ѿго, и́ самому́ же сему́ нари́кшъ Сева́ста, сѣдѣхъ посла́ти ѿго.

кз. Ѿ́ немъ же и́звѣстное что́ писáти гдѣи́нъ не ѿмамъ: тѣмъ же и́ приве́дохъ ѿго пре́дъ вáсъ, наипáче же пре́дъ тá Агри́ппо царю́, ꙗ́кѡ да разсужде́нїю бывшъ ѿмамъ что́ писáти.

кз. Безсло́вѣсно ко мнѣ́тса мнѣ́, посыла́ющъ ю́зника, а́ вины́ ꙗ́же на́нь не сказа́ти.

ГЛАВА КЗ.

а. Агри́ппа же къ Пάυλος рече: повелѣ́вается ти ѡ́ себѣ́ самому́ глаго́лати. тогда́ Пάυλος простѣ́ръ рѣ́къ ѡ́вѣща́ваше:

б. Ѿ́ все́хъ ѡ́ нихъ же ѡ́клеветáемъ ѣ́смь ѡ́ Іуде́й, царю́ Агри́ппо, непу́сгю себѣ́ блáже́нна быти, ꙗ́кѡ пре́дъ то́вою ѡ́вѣща́ти днѣ́сь ѿмамъ:

в. Па́че же вѣ́дца тá сѣща́ свѣ́дый все́хъ Іуде́йскихъ

21. Но понеже Павелъ поиска да го остави́х за сѣдѣж-тъ на Августа *Кесаря*, повелѣхъ да го вардятъ доклѣ да го испратѣх при Кесаря.

22. Тогазъ Агриппа рече Фесту : Ищѣше ми ся и мене да чуи́х тогозъ чловѣка. И той рече : Утрѣ щешъ го чу.

23. И тѣй на утрѣнь-тъ, когато Агриппа и Верникія дойдохъ съ голѣмо великолѣпие, и влѣзохъ въ сѣдловищнѣ-тъ стаи́х съ тысящици-тъ и съ отлични-тъ мъжие на града, заповѣда Фестъ и доведохъ Павла.

24. Тогазъ казува Фестъ : Царю Агриппо, и всичкы конто при-сѣтствувате *тука* съ насъ, гледате тогозъ, за когото всичко-то множество Иудейско ми говорихъ, и въ Иерусалимъ и *тука*, и крѣщѣхъ че той не трѣбува вече да е живъ.

25. Но азъ, понеже разбрахъ че не е сторилъ нищо достойно за смъртъ, и самъ той ся отнесе до Августа *Кесаря*, рѣшихъ да го проводѣхъ.

26. За когото нѣмамъ нищо извѣстно да пишѣх на господаря *си* : за това го изведохъ прѣдъ васъ, и нарочно прѣдъ тебе, царю Агриппо, за да стане испытаніе-то *му* и да имамъ какво да пишѣхъ.

27. Защото ми ся вижда беспѣтно, като проваждамъ вързанъ чловѣкъ, да не заблѣжжъ и обвиненія-та противъ него.

ГЛАВА 26.

1. И Агриппа рече Павлу : Имашъ дозволеніе да говоришь самъ за себе си. Тогазъ Павелъ прострѣ рѣкж и наченж да говори за оправданіе-то си :

2. Честитъ считамъ себе си, царю Агриппо, като имамъ прѣдъ тебе днесъ да ся оправдаи́х за всичко, за което мя Иудей-тъ обвиняватъ.

3. А найвече понеже *знаи́х* че си вѣждъ на всичкы-тъ обычаи и

Обычаевъ и въсканій. тѣмже молюса ти, долготерпѣливу послати мене.

д. Житіе оубо мое ѣже въ юности, испѣрва бывшее во языцѣ моемъ во Іерлѣмѣ, вѣдатъ вси Іудеи,

е. вѣдающе ма испѣрва, аще хотятъ свидѣтельствовати, ѡко по извѣстнѣй ѣреси нашея вѣры жиыхъ Фарисей:

з. И нынѣ въ оупованіи ѡбѣтованія бывшаго въ Бга ко оцѣмъ нашимъ, стою сядимъ:

з. Въ неже Обанадесате квлѣна наша безпрестанн дѣнь и ношь сажаше надѣются дотѣ: въ немже оупованіи ѡклевтаемъ ѣсмь, царю Агриппо, въ Іудеи.

и. Чтѣ; невѣрно ли сдѣтса вами, ѡко Бга мѣртвымъ возставлетъ;

д. Азъ оубо мнѣхъ, ѡко подоблетъ ми мнѣга сопротѣвна протѣвс ѡмене Іиса Назрѣа сотворѣти:

г. Ѣже и сотворихъ во Іерусалимѣ, и мнѣги въ стѣхъ азъ въ темницѣхъ затворахъ, власть въ архіерей пріемъ: оуби-вѣемымъ же имъ прилагѣхъ совѣтъ:

д. И на всѣхъ сонмищахъ множицею мѣча ихъ, принуждахъ хѣлти: прензлѣха же вражда на нихъ, гонѣхъ даже и до виѣшнихъ градѣвъ.

в. Въ нихже идыи въ Дамаскъ со властію и повелѣнемъ ѣже въ архіерей,

г. Въ полѣднѣ, на пѣти видѣхъ, царю, съ иѣсе паче сіанія солнечнаго, всѣлвшій ма свѣтъ и со мною идущихъ.

д. Вѣсмъ же падшимъ намъ на зѣмлю, слышахъ гласъ глаголющъ ко мнѣ и вѣщяющъ Еврейскимъ азыкомъ: Савле, Савле, чтѣ ма гоннши; жестоко ти ѣсть протѣвс рожиа прѣти.

е. Азъ же рѣхъ: кто еси Гди; онъ же речѣ: азъ ѣсмь Іисъ, егѣже ты гоннши.

разыскванія Іудейскы; за това молиж ти ся да мя послушашь тѣрпѣливо.

4. Мой-тѣ *още* отъ младость-тѣ ми животъ, който проминяхъ отъ начало между народъ-тѣ си въ Іерусалимъ, всичкы-тѣ Іудей го знаѣтъ,

5. Понеже мя знаѣтъ отъ начало, (ако бы щѣли да засвидѣтельствуватъ), че споредъ най точно-то ученіе на нашъ-тѣ вѣрж живѣхъ Фарисей.

6. И сега прѣдстоиж на сѣдъ за надеждж-тѣ на обѣщаніе-то, което е Богъ обѣщаль на отцы-тѣ ни,

7. Въ което *обѣщаніе всичкы-тѣ* дванадесеть наши плѣмена, който служатъ *Богу* день и ноцъ непрѣстанно, надѣжтъ ся да достигнѣтъ; за тѣзи надеждж, царю Агриппо, мя обвиняватъ Іудей-тѣ.

8. Що? мыслите ли за невѣрваніе, че Богъ въскрѣсява мѣртвы-тѣ?

9. Тѣи *и* азъ помыслихъ въ себе си, че трѣбаше да сториж много противности врѣхъ име-то на Іисуса Назорея:

10. Което и сторихъ въ Іерусалимъ; и мнозина отъ святыи-тѣ азъ задрѣхъ въ тъмници, като зѣхъ власть отъ първосвященници-тѣ; и на убиваніе-то имъ и азъ дадохъ гласъ врѣхъ *тѣхъ*.

11. И по всичкы-тѣ съборища много пѣти като гы мѣчахъ, принуждавахъ гы да хулятъ; и безъ мѣрж като ся яряхъ противъ тѣхъ, гоняхъ гы даже и по външии-тѣ градища.

12. А между това когато отхождахъ въ Дамаскъ съ власть и поржчаніе отъ първосвященници-тѣ,

13. По пладнѣ, видѣхъ на пѣть-тѣ, царю, свѣтлинж отъ себе-то, която надмннуваше слѣнчено-то сїаніе, която осїя мене и тѣзи конто пѣтувахъ съ мене.

14. И като паднѣхмы всинца на земѣж-тѣ, чухъ гласъ който ми говоряше, и казуваше ми на Еврейскый языкъ: Савле, Савле, що мя гонишь? жестоко ти е да риташь срѣщж остны.

15. И азъ рѣкохъ: Кой си *ты*, Господи? А той рече: Азъ съмь Іисусъ, когото ты гонишь.

ѣі. Но востани, и стани на нѡгѣ твоѣю: на се бо іавихса ти, сотвори ти тѣ слогѣ и свидѣтеля, іаже видѣхз єси и іаже іавлю текѣ,

ѣі. Изимаа тѣ ѡ людѣи Іудейскихз и ѡ іазыкз, кз нимже ѡзз тѣ послю,

іі. Обверсти Очи ѡчз, да ѡбратѣтса ѡ тмѣ в свѣтз, и ѡ ѡвласти сатанины кз Бгѣ, єже пріати ѡмз ѡставленіе грѣхѡвз, и достоѡніе во стѣхз, вѣрою, іаже вз ма.

ѣі. Тѣмже царю Агриппо, не быхз противенз нѣномз видѣнію,

ік. Но сшымз в Дамасцѣ прежде и во Іерусалимѣ, и во всѡкой странѣ Іудейскѣи, и іазыкомз, проповѣдаю покалтиса: и ѡбратитиса кз Бгѣ, достѡйна покалнію дѣла творѣще.

іка. Сіхз ради ма Іудѣи ємше во сватіици, хотѣхз растерзати.

ікв. Помощь оубо оуслчиавз, іаже ѡ Бга, даже до днѣ сегѡ стою, свидѣтельствз маа же и великз, ничтѡже вѣщала, рѡзвѣ іаже прѡрѡцы рекѡша хотѣиша быти и Мѡсѣи,

ікг. Іакѡ Хртѡсз ѡмѣлаше пострадати, іакѡ первыи ѡ воскресеніа мѣртвыхз свѣтз хотѣше проповѣдати людемз (Іудейскимз) и іазыкомз.

ікд. Сіа же ємз ѡвѣщавѡущз, Фістз веліимз гласомз речѣ: вѣснѣшиса ли Павле; мнѡгіа тѣ книги вз неіствовство прелагѡютз.

іке. Сіхз же, не вѣснѣюса, речѣ: державный Фісте, но іістинны и цѣломудрїа глаголы вѣщѡю.

ікз. Вѣсть бо ѡ сіхз царь, кз немже и сз дерзновѣтемз глаголю: оутантиса бо ємз ѡ сіхз не вѣрсю ничесомѣже: и вѣсть бо во оуглѣ сотворѣно сїѣ.

ікз. Вѣрсеши ли, царю Агриппо, прѡрокмз; вѣмз іакѡ вѣрсеши.

16. Но стани, и ся исправи на нозѣ-тѣ си; понеже за това ти ся явихъ, да тя назначѣхъ служителъ и свидѣтель на това що си видѣлъ, и на това което ще ти откриѣхъ,

17. Като тя изваждамъ отъ народъ-тѣ *Иудейскій* и отъ язычници-тѣ въ които сега тя проваждамъ,

18. Да имъ отворишь очи-тѣ, да ся обърнатъ отъ тъмно-то на видѣло-то, и отъ власть-тѣ на Сатанѣ къмъ Бога, и чрѣзъ вѣрж-тѣ въ мене да земжтъ прощение на грѣхове-тѣ *си* и наслѣдіе между освятены-тѣ.

19. За това, царю Агриппо, не бѣхъ непокоренъ на небесно-то видѣніе;

20. Но проповѣдувахъ първомъ на *Иудеи*-тѣ въ Дамаскъ и въ Иерусалимъ, и во всичкж-тѣ земјѣхъ *Иудейскж*, и *напокоиѣ* на язычници-тѣ, да ся покаюватъ, и да ся обращатъ къмъ Бога, и да правятъ дѣла достойны на покаяніе-то:

21. За това *Иудеи*-тѣ като мя уловихъ въ храмъ-тѣ, турихъ ся да мя убиѣтъ.

22. Но съ помощъ-тѣ коѣкто получихъ отъ Бога, стоѣхъ до тойзи день, та свидѣтелствувамъ и прѣдъ малъкъ и прѣдъ голѣмъ, безъ да говорѣхъ нищо *друго* освѣнь *това* което сж пророци-тѣ и Моисей говорили че *то* имаше да бѣде;

23. Сирѣчь че Христосъ имаше да пострада, и че *той* първъ като въскръсне отъ мъртвы-тѣ, щѣше да проповѣда видѣлнѣхъ на народъ-тѣ *Иудейскій* и на язычници-тѣ.

24. И когато ся той така отговаряше, Фестъ съ голѣмъ гласъ рече: Полудѣлъ си Павле; много-то учение тя докарва въ лудость.

25. А той рече: Не съмъ полудѣлъ, честитый Фесте, но изговарямъ словеса отъ истинѣхъ и отъ здравъ умъ;

26. Защото знае за това царь-тѣ, комуто и говорѣхъ съ дързновеніе; понеже не вѣрувамъ да има нѣщо отъ това да не знае той; защото то не е станжло въ нѣкой жгълъ.

27. Вѣрувашъ ли, царю Агриппо, пророцы-тѣ? знаѣжъ че *гы* вѣрувашъ.

кн. Агриппа же къ Павлу рече: в малѣ ма препираеши Христіанина быти.

кд. Павел же рече: моли аз оубо быхъ Бга, и в малѣ и во многѣ, не токму тебе но и всѣхъ слышащихъ ма днесь быти имъ тѣцѣмъ, іаковъ и азъ есмь, кромѣ оубо сихъ.

л. И сѣа рекшъ емъ, воста царь и игемонъ, и Верникіа, и сѣдѣшии съ ними.

ла. И ѡшеде бесѣдовахъ дрѣгъ ко дрѣгъ глаголюще: іакъ ничтоже смерти достоино или оубо творитъ человекъ сей.

лв. Агриппа же Фистъ рече: ѡспрашенъ быти можаше человекъ сей, аще не бы Кесаря нарицалъ. и такъ сѣа игемонъ, послати его къ Кесарю.

ГЛАВА КЗ.

а. И іакоже сѣждено бысть, ѡплыти намъ во Италию, предахъ Павла же и иныхъ нѣкіа юзники сотники, именемъ Ізлію, сперы Севастійскіа.

б. Вшеде же въ корабль Адрамѣтскій, восхотѣвше плыти во Асійскія мѣста, ѡвезохомся, сѣшии съ нами Аристѣръхъ Македонанинъ ѡ Солѣна.

в. Въ дрѣгій же пристѣхомъ въ Сидонѣ: человеклоубіе же Ізліи Павлови дѣа, повелѣ къ дрѣгѡмъ шедшъ, прилѣжаніе оубо чинити.

г. И ѡтѣдъ ѡвезшеса приплѣхомъ въ Кѣпру, зане вѣтри блѣхъ противни.

д. Псчии же іаже противъ Кілікіи и Памфѣліи преплывше, приндохомъ въ Мѣры Лѣкійскіа.

е. И тамъ ѡверѣтъ сотникъ корабль Алезандрійскій плывшии во Италию, всади ны въ Онь.

ж. Во мнози же дни кошии плавающе, и едѣа вѣвше противъ Кніда, не ѡставляюши насъ вѣтръ, приплѣхомъ подъ Крѣтъ, при Салмонѣ:

28. И Агриппа рече на Павла: Безъ малко мя убѣждаваш да станъ Христіанинъ.

29. А Павелъ рече: Молилъ ся быхъ Богу щото не токо безъ малко но на пълно, *и* не само ты но и всички които мя днесъ слушатъ да станятъ таквизи какъвто съмъ и азъ, освѣнь тѣзи оковы.

30. И това като рече той, станъ царь-тъ и управитель-тъ и Верникія, и сѣдящи-тъ съ тѣхъ;

31. И като отдохъ на странъ говоряхъ помежду си и казувахъ: Тойзи чловѣкъ не прави нищо достойно за смърть или за оковы.

32. И Агриппа рече Фесту: Тойзи чловѣкъ можаше да ся पुсне, ако не бѣше ся отнеслъ *за сждбъ* прѣдъ Кесаря.

ГЛАВА 27.

1. И когато бы рѣшено да отплуваме въ Италиѣ, прѣдадохъ Павла и други нѣкои вързани на стотника, именовъ Іулія, отъ пълкъ-тъ Августовъ.

2. И влѣзохмы въ корабъ Адрамитскій, и отвезохмы ся съ намѣреніе да плуваме около Азійскы-тъ мѣста; имахмы още съ насъ си Аристарха Македонца отъ Солунъ.

3. И на другый-тъ *день* стигнѣхмы въ Сидонъ; и Іулій ся докарваше чловѣколюбиво съ Павла, и дозволи *му* да иде при пріатели-тъ *си* да му пригодятъ.

4. И отъ тамъ като станѣхмы провезохмы ся подъ Кипръ, защото вѣтрове-тъ бѣхъ противни.

5. И като прѣплувахмы море-то Киликійско и Памфилійско, стигнѣхмы въ Миры, Ликійскій *градъ*.

6. Тамо стотникъ-тъ намѣри корабъ Александрійскій който плуваше за Италиѣ, и тури ны въ него.

7. И мудро като плувахмы доволно дни и едвамъ стигнѣхмы въ Книдъ, понеже не ны пушаше вѣтръ-тъ, проплувахмы подъ Критъ срѣщъ Салмонъ.

ѳ. Едва же ѳзбирающе край, прїндѳхомз на мѣсто нѣкое нарицаемое доброе пристанище, ѳмѳже близз бѣ градз Ласей.

д. Многз же времени минѳвшз, ѳ сѳшз оуже не безбѣднз плаванію, занеже ѳ постз оуже бѣ прешелз, совѣтоваше Павелз,

ї. Глагола ѳмз: мѳжіе, виждз, ѳкв сз досажденіемз ѳ многою тѳетѳю, не токмв бремене ѳ кораблѳ, но ѳ дѳшз нашихз хѳщетз быти плаваніе.

л. Гѳтннкз же кормчїд ѳ навклїра послѳшаше пѳче, нежели Павломз глаголемыхз.

ѳ. Не добрѳ же пристанищз сѳшз ко ѳзимѣнїю, мнози совѣтз далѳх ѳвезтіса ѳтѳдз, ѳще кѳкв возмогтз, достїгше Фїлїкїн ѳзимѣти, вз пристаници Крїтстѣмз зрѳщемз кз Лївз ѳ кз Хѳрс.

гї. Дхнѳвшз же ѳгз, мнѣвше волю свою оулачїти, воздвїгше вѣтрила, плыхз вскрай Крїта.

дї. Не по мнозѣ же возвѣлз прѳтивенз ѳмѳ вѣтрз вѳренз, нарицаемый Евроклѳдонз.

ей. Восхищенз же бывшз кораблю, ѳ не могѳшз сопротивтїса вѣтрз, давшеса волнамз носїми бѣхомз.

ѳї. Островз же нѣкїй мимѳтѣкше нарицающса Клавдїй, ѳдвѳ возмогѳхомз оудержати ладїю :

зї. Юже востѳгше, всѳкимз ѳбразомз помогѳхз, подтверждающе корабель: боѳщеса же да не вз сѳрть впадѳтз, низпсгтївше пѳрссз, сїце носїми бѣхз.

її. Велиї же ѳвсрелѳемымз намз, настрїе ѳзметанїе творѳхз :

дї. ѳ вз третїй дѣнь своїми рзкѳми ѳдрило корабленое ѳзвергѳхомз :

к. Ни солнцз же, ни звѣздамз ѳвлымса на многи днї,

8. И едвамъ що прѣмнижхмы него, стигнѣхмы на нѣкое си мѣсто което ся казува Добры Пристанища, близу при конто бѣ градъ-тъ Ласей.

9. Но като бѣше ся минѣло доволно врѣме, и плуваніе-то бѣше вече опасно, защото и постъ-тъ бѣше ся вече минѣлъ, совѣтуваше Павелъ,

10. И казуваше имъ: Братіе, виждамъ че плуваніе-то ще бѣде съсъ злостраданіе и съ голѣмъ щетъ, не токо за товаръ-тъ, и за корабъ-тъ но и за души-тъ ни.

11. Но стотникъ-тъ ся увѣряваше повече на кормчій-тъ и на стопанинъ-тъ на кораба, а не на Павловы-тъ думы.

12. И понеже пристанище-то не бѣ способно за прѣзимуваніе, повече-то дадохъ миѣніе да ся дигнѣтъ и отъ тамъ, за да стигнѣтъ, ако бы было възможно, до Финикъ, пристанище Критско, което гледа срѣщъ югозападный-тъ и сѣверозападный-тъ вѣтръ, и *тамъ* да прѣзимувать.

13. И когато подухнѣ малко югъ-тъ, помислихъ че сполучихъ цѣль-тъ си, дигнѣхъ ся, и плувахъ близу по край Критъ.

14. Но слѣдъ малко възвѣя срѣщъ него вѣтръ буренъ нарицаемый Евроклидонъ.

15. И понеже ся дрѣпнѣ корабъ-тъ, и не можаше да устои срѣщъ вѣтръ-тъ, оставихмы ся *на волны-тъ* и носяхъ ны.

16. И като утекохмы задъ едно островче което ся наричаше Клавдій, едвамъ можѣхмы да удържимъ ладіѣ-тъ;

17. Коѣкто като дигнѣхъ, употребявахъ *всякаквы* пособия, и прѣпасвахъ корабъ-тъ изъ отдолу; и бояще ся да не паднѣтъ на плитко, сиѣхъ платна-та, и носяхъ ся така.

18. И понеже бѣхмы въ голѣмъ бѣдѣ отъ буръ-тъ, въ слѣдующій день хванѣхъ да исхвърлятъ товаръ-тъ.

19. И на третій-тъ *день* сами съ рѣцѣ-тъ си исхвърлихмы корабленны-тъ нѣща.

20. И понеже за много дни не ся виждаше ни слѣнце ни звѣзды,

и зимѣ не малѣ належащей, прочее ѿнимашеса надежда вса, ѣже спастиса намз.

ѳа. Многѣ же наяденію сѣши, тогда ставз Павелз посредѣ ихз рече: подобаше оубѣ, съ мѣжѣе, посадивше мене не ѿвезтиса ѿ Крита, и извыти досажденіа сегѡ и тшеты.

ѳв. И се нынѣ молю вы благоушествовати: погнбель бо ни единой души ѿ васз вѣдетз, развѣ корабля.

ѳг. Предста бо ми вз сѡю ношь Ангелз Бга, егѡже азъ есмь, емѣже и сажѣ,

ѳд. Глагола: не бойса Павле, Кесарю ти подобаетз предстати: и се дарова тебѣ Бгз вса плавающихз съ тобою.

ѳе. Темже дерзайте мѣжѣе: вѣрсию бо Бгови, іакъ такъ вѣдетз, имже образомз речено ми бысть.

ѳв. Во Островз же нѣкій подобаетз намз пристати.

ѳз. И егда четвертаидесать ношь бысть, носимымз намз во Адриатской пучинѣ вз полсноши, непшевахз корабленицы іакъ приближаются кз нѣкоей странѣ:

ѳи. И измѣривше глениѣ вѣрѣтоша саженей двадесать: малъ же прешедше, и паки измѣривше, вѣрѣтоша саженей патындесать:

ѳо. Поашеса же, да не какъ вз прѣднал мѣста впадѣтз, ѿ носа корабля вѣргше кѡтвы четыри, молахомса да дѣнь вѣдетз.

ѳа. Корабленикомз же ищущымз вѣжати изз корабля, и извѣсившимз ладію вз море, извѣтомз іаки ѿ носа хоташымз кѡтвы простѣрти,

ѳб. Рече Павелз сотникз и воинкомз: іаже не сн превѣдѣтз вз кораблн, вы спастиса не можете.

ѳв. Тогда воини ѡрѣзаша оубѣ ладіи, и вставиша ю ѿпастн.

ѳг. Егда же хоташе дѣнь быти, молаше Павелз всѣхз, да пріймѣтз пищѣ, глагола: четыренадесатый днесь дѣнь ждѣше, не іаже пребываєте, ничтѡже вкисивше.

и силна-та бура наваляше, изчезнѣ вече отъ насъ всяка надежда за спасеніе.

21. А подиръ много неяденіе, застанѣ Павелъ между тѣхъ и рече: Трѣбаше, о пріятели, да мя послушате, да ся не дигамы отъ Критъ, и да ны не постигнѣше това злостраданіе и тази щета.

22. Но и сега вы свѣтувамъ да сте весели, защото ни една душа отъ васъ нѣма да ся изгуби, но само корабъ-тъ:

23. Защото ангель отъ Бога, чійто съмъ азъ, и комуто служѣ, яви ми ся тѣзи ноцъ,

24. И каза: Не бой ся, Павле, *ты* трѣба да прѣдстанешъ прѣдъ Кесаря; и ето Богъ ти подари всички-тѣ конто плувать съ тебе.

25. За това, братіе, бждѣте весели; защото вѣрувамъ въ Бога че така ще бжде, споредъ както ми бы речено.

26. А ный трѣба да бждемъ исхвърлени на нѣкой островъ.

27. И когато настанѣ четиринадесета-та ноцъ, като ся носяхмы на самъ на тамъ по Адриатическо-то *море*, кждѣ срѣдъ ноцъ, корабници-тѣ угаждахъ че приближавать до нѣкойкъ сушѣ.

28. И като измѣрихъ дълбочинѣ-тѣ, намѣрихъ двадесеть растега; и малко по нататѣкъ като отидохъ, пакъ измѣрихъ и намѣрихъ петнадесеть растега.

29. И бояще ся да не бы да паднѣтъ вѣнъ на камениты мѣста, спуснѣхъжъ четири котвы отъ кормъ-тъ, и желаяхъ да съмне.

30. И понеже корабници-тѣ ищѣхъ да побѣгнѣтъ отъ корабъ-тъ, и спуснѣхъжъ ладійкъ-тѣ въ море-то, съ причинѣ ужъ че ще спуснѣтъ котвы отъ кждѣ прѣдницѣ-тѣ,

31. Павелъ рече на стотника и на войны-тѣ: Тѣзи ако не останѣтъ въ корабъ-тъ, вы не можете ся избави.

32. Тогазъ войны-тѣ отрѣзаха вѣжя-та на ладійкъ-тѣ и оставихъ иѣ да падне вѣнъ.

33. А при съмнуваніе Павелъ каняше всички-тѣ да похапнѣтъ *по нѣщо*, и казуваше: Четиринадесеть дена днесъ ожидате, и стоите гладни, безъ да сте вкусили нищо.

лѢ. ТѢмже молю васъ прїѣти пиущ: се бо кз вашимъ спасенію ѣсть: ни единомъ бо ѿ васъ власъ главы ѿпадѣтъ.

лѤ. Рѣкъ же сїа, ѿ прїемъ хлѣвъ, благодарї Бѣа предъ всѣми, ѿ преломъ начатъ їсти.

лѦ. Благонадѣжни же бывше всѣ, ѿ тїи прїѣша пиущ.

лѧ. Бѣ же въ кораблї всѣхъ дшъ, двѣстѣ седмьдесятъ ѿ шестъ.

лн. Насыщшеса же брашна, ѿвлегчїша корабель, ѿзметаютъ пшеницъ въ море.

ло. Егда же день бысть, землї не познавахъ: и кѣдро же и кѣкое оусмотрѣша їмѣщее песокъ, въ неже, їще мѣцно ѣсть, совѣщаша ѿзлеиши корабель.

лм. И кѣтвы собравше везахса по морю, кзпнѣ ѿслабнше оужа кормилымъ: ѿ воздвїгше малое вѣтрило кз дышущемъ вѣтрецъ, везохомса на край.

ла. Рпадше же въ мѣсто исопное, оувазиша корабель: ѿ носъ оубв оувазшїи превысть недвижимъ, кормило же разбивашеса ѿ ижды волнъ:

лв. Роннмъ же совѣтъ бысть, да оузнїки оубїютъ, да не ктѣ поплывъ ѿзбѣгнетъ.

лг. Сѣтнїкъ же хотѣ соблюсти Павла, возвращнї совѣтъ їхъ, повелѣ же могущымъ плавати, да ѿзсочївше первѣе ѿзыдѣтъ на край,

лд. А прочїи, ѿви оубв на дшїцахъ, ѿви же на икчемъ ѿ кораблѣ. ѿ такъ бысть всѣмъ спастїса на землю.

ГЛАВА КН.

а. Спасенїи же бывше иже съ Павломъ, ѿ кораблѣ, тогда размѣша, їкв Ѳстровъ Мелїтъ нарицаетса.

б. Варвари же творахъ немалое милосѣрдїе намъ: воз-

34. За това вы молѣх да похапнете ; Защото това е *нуждно* за упазваніе-то ви ; понеже ни одному отъ васъ ни косъмъ отъ главѣ-тъ нѣма да падне.

35. И като рече това, зѣ хлѣбъ, благодари Бога прѣдъ всички, та прѣломи и наченѣ да яде.

36. Отъ това ся ободрихъ всички, та ядохъ и тѣ.

37. И всниѣа въ корабъ-тъ бѣхмы двѣстѣ и седмдесеть и шесть души.

38. И като ся насытихъ съ хранѣ, облегдавахъ корабъ-тъ като исхвърляхъ жито-то въ море-то.

39. И когато ся разсынихъ не познавахъ земѣ-тъ ; съгледувахъ обаче заливъ нѣкой си който имаше брѣгъ, на който ся рѣшихъ да тикнѣтъ корабъ-тъ, ако бѣ възможно.

40. И като истеглихъ котвы-тѣ, оставихъ *корабъ-тъ* по море-то, развързахъ още върски-тѣ на кормила-та, и развихъ малко-то вѣтрило на кѣдѣ вѣтрѣ-тъ, и управихъ ся къмъ брѣгъ-тъ.

41. Но испаднѣхъ на мѣсто дѣто бѣаше отъ двѣ страны море-то, и тамъ засѣднѣхъ корабъ-тъ ; прѣдница-та ся заби и не мърдаше ; а задница-та ся разглобяваше отъ насиліе-то на волны-тѣ.

42. И наговорихъ ся войни-тѣ да избѣжѣтъ запрѣны-тѣ, да не бы да исплува нѣкой и да побѣгне.

43. Но стотникъ-тъ като искаше да избави Павла, въспрѣ ги отъ *това* намѣрѣніе, и повелѣ, които можѣтъ да плувать, да скочать първомъ тѣ въ море-то, и да излѣзѣтъ на сухо :

44. А останжли-тѣ, едни на дѣски, други пакъ на нѣщо отъ корабъ-тъ. И така бы та ся избавихъ всички на сушѣ-тъ.

ГЛАВА 28.

1. И отъ какъ ся избавихъ, тогазъ познахъ че островъ-тъ ся казуваше Малта.

2. А варвари-тѣ *тамошни жители* показахъ намъ голѣмо

гнѣшше во Огнь, пріѣша всѣхъ насъ, за настоѣщій дождь, и зймъ.

г. Стромѣждшъ же Павелъ рождѣа множество, и возложившъ на Огнь, ехидна ѿ теплоты изшедши сѣкнѣ въ рѣкѣ егѡ.

д. И егда видѣша варвари висѣщъ смію ѿ рѣки егѡ, глаголахъ дрѣгъ ко дрѣгъ: всѣхъ оубіица естъ человекъ сей, егѡже спасена ѿ моря сѣдъ Нжій жити не встанн.

е. Той же оубѡ ѡтрѣсъ смію во Огнь, ничтѡже слѡ пострада:

з. Онѣ же члахъ егѡ имѣща возгорѣтиса, или пѣсти внезапно мѣртва: на многѣ же (тогѡ) чѣющымъ, и ничтѡже слѡ въ немъ бывшее видѣшымъ, претворшеса, глаголахъ бога того быти.

з. Окрестъ же мѣста онагѡ вѣхъ села первагѡ во Островѣ, именемъ Попліа, иже пріимъ насъ три дни любезнѣ оучредн.

и. Бысть же отцѣ Попліевѣ Огнемъ и воднымъ трѣдомъ ѡдержимъ лежати: къ немѣже Павелъ вшѣдъ, и помолвса, и возложъ рѣцѣ свой на нь, исцѣлѣ егѡ.

д. Семѣ же бывшъ, и прочіи имѣщїи недѣги во Островѣ томъ, приходяхъ, и исцѣлѣвахъса:

г. Иже и многими честымъ почтѡша насъ, и ѡвозащымса намъ, ѡже на потребѣ, вложѣша.

д. По трѣхъ же мѣсѣхъ ѡвезѡхомса въ кораблѣ Алезандрійстѣмъ подпѣсаномъ, Діоскѡры, презимѣвшемъ во Островѣ.

в. И доплывше въ Сѡраксы, пребыхомъ дни три:

г. Ѳтѣдъ же ѡплывше прїидѡхомъ въ Ригію, и по едїномъ дни возвѣлавшъ югъ во вторій дѣнь прїидѡхомъ въ Потїѡлы:

д. Идѣже ѡкрѣтше братїю, оумолени быхомъ ѡ нихъ пребыти днѣй седмъ: и тѣхъ въ Римъ идѡхомъ.

е. И ѡ тѣмъ братїа слышавше, ѡже ѡ насъ, изыдѡша въ

человѣколюбіе; защото ны пріяхъ всинца, и понеже валѣше дъждъ и студено бѣше, накладохъ огонь.

3. И когато Павелъ сграмади много хврастіе и го тури на огонь-тъ, една ехидна излѣзе изъ топлинѣ-тъ и залѣпи ся за рѣкѣ-тъ му.

4. А варвари-тъ като видѣхъ змійѣ-тъ какъ висяше о рѣкѣ-тъ му, думахъ си помежду си: Безъ друго тойзи человекъ е убійца, който ако и да ся избави отъ море-то, *Божіе-то* правосѣдіе го не остави да е живъ.

5. Но той трѣснѣ змійѣ-тъ въ огонь-тъ, и не пострада никое зло.

6. А тѣ ся надѣяхъ че ще да отече, или внезапно да падне долу мъртъвъ: но като очакувахъ много врѣме, и гледахъ че му не ставаше никое зло, промѣнихъ *мысль* и думахъ че е богъ.

7. И около това мѣсто бѣхъ стяжанія-та на най първый-тъ въ островъ-тъ, име-то му Поплій: той ны прія и гоцава ны пріятелски три дни.

8. А случи ся да е болѣнъ Попліевъ баща, и лежаше отъ трескѣ и отъ дисентеріѣ: а Павелъ влѣзе при него, и като ся помоли *Богу*, възложи рѣцѣ на него, и го исцѣли.

9. И тѣй това като станѣ, и други-тъ отъ островъ-тъ, които имахъ нѣщо болѣсть, идяхъ и исцѣлявахъ ся:

10. Конто и съ много почести ны почетохъ, и на трѣгваніе-то ни снабдихъ ны съ потрѣбны-тъ.

11. И слѣдъ три мѣсецы отплувахмы съ единъ Александрійскій корабъ, *що бѣше* съ съ знамя на Діоскуры, и който бѣ прѣзимувалъ въ тойзи островъ.

12. И като стигнѣхмы въ Сиракусы, прѣсѣдѣхмы три дни.

13. И отъ тамо все край брѣгъ-тъ, стигнѣхмы въ Ригіѣ, и слѣдъ единъ день като повѣя югъ-тъ, на второй-тъ день дойдохмы въ Потіолы;

14. Дѣто памѣрихмы братія, които ны умолихъ да прѣсѣдимъ у тѣхъ седмь дена, и така дойдохмы въ Римъ.

15. И отъ тамо братія-та като чухъ за насъ, излѣзохъ до

срѣтеніе наше даже до Аппіева торгоу и тріеух корчѣмницъ :
иже видѣвъ Павелъ, и благодаривъ Бга, пріятъ дерзновѣніе.

ѡ. Егда же пріидохомъ въ Римъ, соотникъ предаде оузники
воеводѣ : Павелъ же повелѣ пребывати ѡ себѣ, съ соблюдаю-
щимъ егò воиномъ.

ѣ. Бысть же по днѣхъ трѣхъ, созва Павелъ съшылъ ѡ
Издѣевъ пѣрвыа : съшедшымъ же имъ, глаголаше къ нимъ :
мѡжѣе братіе, азъ ничтòже противно сотворивъ людемъ или
обичаемъ отеческимъ, оузникъ ѡ Іерусалумлянъ преданъ
быхъ въ рѣцѣ Римляномъ :

и. Иже разсудивше, іаже ѡ мнѣ, хотѣхъ пристѣти, зане
ни едина вина смѣртнаа бысть во мнѣ.

д. Сопротивъ же глаголющымъ Издѣемъ, ижда ми бысть
нареши Кесаря, не іакъ языкъ мой имѣа въ чesомъ ѡклевет-
тати.

к. Сеа ради оубо вины оумолихъ васъ, да виждѡ и бесѣ-
дую : надежды бо ради Иилевы веригами сіими ѡбложенъ
ѣсмь.

ка. Онѣ же къ немѡ рѣша : мы ниже писаніа ѡ тебѣ
пріахомъ ѡ Издѣи, ниже пришѣдъ кто ѡ братіи возвѣстѣи,
или глагола что ѡ тебѣ зло.

кв. Молимся же да слышимъ ѡ тебѣ, іаже мѡдрствешѣи :
ѡ ереси бо сѣи вѣдомо есть намъ, іакъ всюдѡ сопротивъ гла-
големо есть.

кг. Оуставивше же емѡ дѣнь, пріидоша къ немѡ въ стран-
нопріемницѡ множайшѣи : имже сказаше свидѣтельствѡ
цртвѣе Бжѣе, и оубѣраа ихъ, іаже ѡ Иисѣ, ѡ закона Мвѡсѣова
и прѣрѡкъ, ѡ оутра даже до вѣчера.

кд. И ѡви оубо вѣровахъ глаголемымъ, ѡви же не вѣ-
ровахъ.

ке. Несогласни же съше дрѡгъ ко дрѡгъ ѡхождахъ, рѣкшъ
Павелъ глагола едина : іакъ добръ дхъ стѣи глагола Исѣимъ
прѣрокомъ ко оцѣмъ нашимъ,

Аппіево-то тържище и до Три-тѣ Кръчмы да ны посрѣщнѣтъ; и Павелъ като видѣ тѣя *братія*, благодарн Богда, и ободри ся.

16. А когато дойдохмы въ Римъ, стотникъ-тѣ прѣдаде окованы-тѣ на войводж-тѣ; а на Павла ся дозволи да живѣе особно съ воинъ-тѣ който го вардяше.

17. И слѣдъ три дни свика Павелъ по първы-тѣ отъ Іудей-тѣ; и като ся събрахъ казуваше имъ: Мжжіе братіе, азъ безъ да съмъ сторилъ нищо противъ народъ-тѣ, или противъ отеческы-тѣ обычаи, вързанъ отъ Іерусалимъ прѣдадохъ мя въ ржцѣ-тѣ на Римляны-тѣ;

18. Които като мя испытахъ, щѣхъ да *мя* пуснѣтъ, защото ни една вина за смъртъ нѣмаше въ мене;

19. Но понеже Іудей-тѣ ся противяхъ, принудихъ ся да ся отнесъ до Кесаря; а не че имахъ да обвинѣмъ въ нѣщо народъ-тѣ си.

20. И тѣи по тѣжъ причинѣ вы призовахъ, да *вы* видѣмъ и да *ви* поговорѣмъ; защото зарадъ надеждж-тѣ на Израиля имамъ на себе си тѣзи веригы.

21. А тѣ му рекохъ: Ный нито писма смы получили отъ Іудейкъ за тебе, нито нѣкой отъ братія-та е дошелъ да ни извѣсти, или да ни каже нѣщо зло за тебе.

22. Но желаемъ да чумъ отъ тебе твое-то мнѣніе; защото е извѣстно намъ, че за тѣзи ересь на всякъдѣ противно ся говорн.

23. И като му опрѣдѣлихъ день, дойдохъ при него въ гостилницж-тѣ мнозина, на които изложи съсь свидѣтелства царство-то Божіе, и отъ сутринъ-тѣ до вечеръ-тѣ увѣряваше ги за Іисуса, и отъ закона Моисеевъ, и отъ пророцы-тѣ.

24. И едни отъ тѣхъ ся увѣрявахъ на това което говорѣше, а други не вѣрувахъ.

25. И тѣ понеже бѣхъ несогласни помежду си, отхождахъ си, като *имъ* рече Павелъ еднж рѣчь: Добрѣ е реклъ Духъ Святый на бащы-тѣ ни чрѣзъ пророка Исаія,

кѣ. Глагола: ѿди кз людемз симз ѿ рцы: слѣхомз оуслышите, ѿ не ѿмате размѣти: ѿ видаше оузрите, ѿ не ѿмате видѣти.

кз. Оубелѣ бо сѣрдце людеѿ сѣхз, ѿ оушима тѣжкк слышаша, ѿ Очи свой смѣжѣша: да не кѣкк оувидатз Очима, ѿ оушима оуслышатз, ѿ сѣрдцемз оуразмѣютз ѿ ѡбратѣтса, ѿ ѿцѣлю ѿхз.

кн. Вѣдомо оубо да вѣдетз вамз, ѿкк ѿзыкоммз послася спасеніе Бжѣе, сѿн ѿ оуслышатз.

кѡ. ѿ сѣл томѣ рекшс, ѡидѡша Ісден, многое ѿмѣше междѣ собѡю составаніе.

л. Превѣсть же Павелз двѣ лѣта ѿсполнь своєю мздѡю, ѿ прѣимаше всѣ приходѣщыя кз немѣ.

ла. Проповѣдѣя црѣтвѣе Бжѣе, ѿ оучѣ ѿже ѡ Гдѣ нашемз Іисѣ Хрѣтѣ, со всѣкимз дерзновѣніемз невозбранн.

26. Когато е казалъ: Иди и речи на тойзи народъ: Слухомъ ще чуете, и нѣма да разумѣте; и съ очи ще гледате, и нѣма да видите.

27. Защото задебелъ сърдце-то на тѣзи людіе, и съ уши-тѣ си тежко чуватъ, и очи-тѣ си склопихъ, да не бы съ очи да видятъ, и съ уши да чуѣтъ, и съ съ сърдце да разумѣтъ, и ся завърнатъ та ги исцѣлѣхъ.

28. И тѣй да знаете, че спасеніе-то Божіе на язычници-тѣ ся проводи; тѣ и ще чуѣтъ.

29. И това като рече, отидохъ си Іудей-тѣ съ голѣмо прѣпираніе помежду си.

30. А Павелъ остана цѣлы двѣ години въ особенѣхъ подъ наемъ къщѣ, и пріимаше всички-тѣ конто идяхъ при него,

31. Та проповѣдуваше царство-то Божіе, и поучаваше невъзбранно съ всяко дързновеніе за Господа Исуса Христа.

СОБОРНОЕ
ПОСЛАНИЕ ІАКОВА.

ГЛАВА А.

а. Іакввз Бгс ѿ Гдс Іисс Хртс рбвз, Обѣманадесате колѣнома, ѿже вз расѣканїи, радоватиса.

б. Всакс радость имѣйте, братїе моа, егда во искушенїа впадете различна,

в. Рѣдацие, ѿкв искушенїе вашеа вѣры содѣловаетз терпѣнїе :

г. Терпѣнїе же дѣло совершенно да имать, ѿкв да вѣдете совершенни ѿ всецѣли, ни вз чѣмже лишѣни.

д. Ыше же кто ѿ васз лишѣнз єсть премѣдрости, да прѣситз ѿ дающагв Бга всѣмз нелицепрѣмнѣ, ѿ не поношающагв, ѿ дастса ємѣ.

е. Да прѣситз же вѣрою, ничтѣже ссмнѣса : ссмнѣса во оуподѣбиса волнѣнїю морскѣмз вѣтры возметѣемз ѿ развѣваемз.

ж. Да не мнїтз во члвчкз оиц, ѿкв прїиметз чтѣ ѿ Бга.

з. Мѣжз двоедѣшенз, незстрѣенз во всѣхз пстѣхз своїхз.

и. Да хвалнтса же братз смиренный вз высотѣ своѣй :

й. Богатый же во смиренїи своѣмз, занѣ ѿкоже цвѣтз травный мїмв ѿдетз.

к. Возсїа во солнце со знѣемз, ѿ ѿзсшї травѣ, ѿ цвѣтз єа ѿпадѣ, ѿ благолѣпїе лица єа погїбе : сїце ѿ богатый вз хождѣнїи своѣмз оувадѣетз.

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІАКОВА.

ГЛАВА 1.

1. Іаковъ рабъ на Бога и на Господа Іисуса Христа, до дванадесетъ-тѣ племена които сѣ въ разсѣяніе, поздравленіе.

2. Всякъ радость имайте, братіе мои, когато впадате въ различни искушенія ;

3. Понеже знаете че испытаніе-то на вашъ-тѣ вѣрѣ произвожда търпѣніе ;

4. А търпѣніе-то да има дѣло съвършено, за да бждете съвършени и цѣли, безъ никакъвъ недостатъкъ.

5. Ако ли нѣкой отъ васъ е оскуденъ отъ мудрость, да проси отъ Бога, който дава богато на всички и не укорява, и ще му ся даде.

6. Но да проси съ вѣрѣ, безъ да ся сумнява никакъ ; защото който ся сумнява, подобенъ е на морскы волны караны и разблѣскуваны отъ вѣтрове-тѣ.

7. И такъвъ челоуѣкъ да не мысли че ще приеме нѣщо отъ Господа.

8. Челоуѣкъ двоеумень непостоянъ е во вслчкы-тѣ си пѣтища.

9. Който братъ е отъ по долно *сгстояніе* да ся хвали въ своето си възвышаваніе ;

10. А богатый-тѣ, въ смряваніе-то си ; понеже, като цвѣтъ на трѣвѣ, ще прѣцвѣти.

11. Защото изгрѣя слънце-то съ пекъ-тѣ, и изсуши трѣвѣ-тѣ, и цвѣтъ-тѣ ѝ слѣтъ и хубость-та на лице-то ѝ погынѣ ; така и богатый-тѣ ще повѣхне въ пѣтища-та си.

ѳі. Блжєнѡ мѡжѡ, ѡже претерпѡтъ ѡскѡженіе: занѡ ѡскѡсенѡ вѡвѡ прѡиметѡ вѡнѡцѡ жѡзні, ѡгѡже ѡвѡцѡ Бѡзѡ люблѡимѡ ѡгѡ.

ѳі. Никѡже ѡскѡшѡемѡ да глагѡлетѡ, ѡкѡ ѡ Бѡа ѡскѡшѡемѡ ѡсмѡ: Бѡзѡ во нѡѡсть ѡскѡсѡитель сѡлѡмѡ: не ѡскѡшетѡ же тѡй никѡже.

ѳі. Кѡждѡ же ѡскѡшетѡ, ѡ своеѡ пѡхѡти влекѡмѡ ѡ прельщѡемѡ:

ѳі. Тѡже пѡхѡть зачѡнші раждѡетѡ грѡхѡ: грѡхѡ же содѡланѡ раждѡетѡ смѡрть.

ѳі. Не астѡтѡса брѡтѡе моѡ возлюблѡннаѡ:

ѳі. Всѡко дѡлѡнѡе вѡлѡго, ѡ всѡкѡ дѡрѡ совершенѡ, свѡше ѡсть, сѡдѡлѡ ѡ Оцѡ свѡтѡвѡ, ѡу негѡже нѡѡсть премѡненіе, ѡлѡ прелѡженіѡ стѡнѡ.

ѳі. Восхѡтѡвѡ во породѡ нѡсѡ слѡвѡмѡ ѡстѡны, во ѡже вѡтѡи нѡмѡ начѡтокѡ нѡвѡй сѡздѡнѡемѡ ѡгѡ.

ѳі. Тѡмѡже брѡтѡа моѡ возлюблѡннаѡ, да вѡдетѡ всѡкѡ чѡловѡкѡ скѡрѡ ѡуслѡшатѡ, ѡ кѡсенѡ глагѡлатѡ, кѡсенѡ во грѡвѡ.

ѳі. Грѡвѡ во мѡжѡ, прѡвѡды Бѡжѡа не содѡловлетѡ.

ѳі. Сегѡ рѡдѡ ѡлѡжше всѡкѡ сквернѡ, ѡ ѡзвѡтокѡ слѡвы, вѡ крѡтѡсти прѡимѡте всѡждѡннѡе слѡво, могѡщее спѡстѡ дѡшѡ вѡшѡ.

ѳі. Бывѡйте же творѡцѡ слѡва, ѡ не тѡчѡно сѡлѡшатѡлѡ, прельщѡѡюще себѡ самѡхѡ.

ѳі. Занѡ ѡще ктѡ ѡсть сѡлѡшѡтель слѡва ѡ не творѡецѡ, тѡковѡй ѡупѡдѡкѡса мѡжѡ сѡтрѡѡющѡ лицѡ вѡтѡѡ своѡгѡ вѡ зерцѡлѡ.

ѳі. Оусѡтрѡи во себѡ ѡ ѡнѡде, ѡ ѡвѡе забѡ кѡкѡвѡ вѡѡ:

ѳі. Прѡимѡкѡй же вѡ законѡ совершенѡ свѡкѡды, ѡ прѡевѡвѡ, сѡй не сѡлѡшѡтель забѡтѡнѡвѡ вѡвѡ, но творѡецѡ дѡла, сѡй блжѡнѡ вѡ дѡланѡнѡ своѡмѡ вѡдетѡ.

ѳі. ѡще ктѡ мнѡтѡса вѡврѡнѡ вѡтѡи вѡ вѡсѡ, ѡ не ѡвѡсздѡ-

12. Блаженъ онзи человекъ който прѣтърпява искушеніе, защото като прѣмине испытъ-тъ, ще приеме вѣнецъ-тъ на живота, който обща Богъ на онѣзи които го любятъ.

13. Никой искушаванъ да не казува: Че Богъ мя искушава; защото Богъ ся отъ зло не искушава, и той никого не искушава.

14. А всякой ся искушава, завличанъ и подлѣгванъ отъ собственнѣ-тъ си похоть:

15. Похоть-та послѣ като зачене, ражда грѣхъ, а грѣхъ-тъ като ся извърши, ражда смърть.

16. Не заблуждавайте, любезни мои братіе.

17. Всяко добро даваніе, и всяка съвършенна дарба отъ горѣ е, и слѣзува отъ Отца на свѣтлинѣ-тъ, въ когото нѣма измѣненіе, или сѣнка на промѣняваніе.

18. Отъ собственнѣ-тъ си волѣж родилъ ны е съсъ слово-то на истиннѣ-тъ, да бждемъ ный нѣкакъвъ си начатъкъ на неговы-тъ сзданія.

19. И тѣй, любезни мои братіе, да бжде всякой человекъ бързъ на чуваніе, а муденъ на говораніе, и муденъ на гнѣвъ;

20. Защото гнѣвъ-тъ на человекъ не върши Божіѣ-тъ правдѣ.

21. За това отхвърліте всякъ нечистотѣ и множество-то злобѣ, и примѣте съ кротость всаждено-то слово, което може да спасе души-тъ ви.

22. Бывайте и творители на слово-то, а не само слушатели, да лжете себе си.

23. Защото ако бжде нѣкой слушатель на слово-то, а не творитель, той прилпча на человекъ който гледа природно-то си лице въ огледало:

24. Защото огледа ся, и отиде, и завчасъ забрави какъвъ бѣ.

25. Но който вникне въ совершенный-тъ законъ на свободѣ-тъ, и прѣбжде *въ него*, той като не е слушатель забравливъ, но творитель на дѣло-то, той ще бжде блаженъ въ дѣла-та си.

26. Ако нѣкой отъ васъ мни че е благочестивъ, и не обуздава

ВЛЕТЪ АЗЫКА СВОЕГѠ, НО ЛСТІТЪ СЕРДЦЕ СВОЕ, СЕГѠ СЧЕТНА
 ЁСТЬ ВѢРА.

ѳз. ВѢРА БО ЧИСТА І НЕ СКВЕРНА ПРЕД БГОМЪ І ОЦЕМЪ СІА
 ЁСТЬ, ЁЖЕ ПОСЖІАТИ СІРЫХЪ І ВДОВИЦЪ ВЪ СКОРБЕХЪ ІХЪ, І
 НЕСКВЕРНА СЕБЕ БЛЮСТИ Ѡ МІРА.

ГЛАВА ѳ.

а. БРАТІЕ МОА, НЕ НА ЛИЦА ЗРАЩЕ ІМѢЙТЕ ВѢРС ГДА
 НАШЕГѠ ІИСА ХРТА СЛАВЫ.

б. АЩЕ БО ВНИДЕТЪ ВЪ СѠНИЩЕ ВАШЕ МЖЖЪ, ЗАЛТЪ ПЕРСТЕНЬ
 НОСА, ВЪ РІЗѢ СВѢТЛѢ, ВНИДЕТЪ ЖЕ І НИЩЬ ВЪ ХДАѢ
 ОДЕЖДАѢ,

г. І ВОЗЗРИТЕ НА НОСАЩАГО РІЗЪ СВѢТЛА, І РЕЧЕТЕ ЕМЪ:
 ТЫ САДИ ЗАѢ ДОБРѢ, І НИЩЕМЪ РЕЧЕТЕ: ТЫ СТАНИ ТАМЪ, ІЛИ
 САДИ ЗАѢ НА ПОДНОЖІИ МОЕМЪ:

д. І НЕ РАЗСМОТРИТЕ ВЪ СЕБѢ, І БЫТЕ СДИИ ПОМЫШЛЕНІИ
 СЛЫХЪ.

е. СЛЫШИТЕ, БРАТІЕ МОА ВОЗЛЮБЛЕННАА: НЕ БГЪ ЛИ ІЗБРА
 НИЩЫА МІРА СЕГѠ, БОГАТЫ ВЪ ВѢРѢ, І НАСЛѢДНИКИ ЦРТВІА,
 ЁЖЕ ѠВѢЩІА ЛЮБАЩЫМЪ ЕГО;

ѕ. ВЫ ЖЕ ОУКОРИТЕ НИЩАГО. НЕ БОГАТИИ ЛИ НАСИЛЮЮТЪ
 ВАМЪ, І ТІИ ВЛЕКУТЪ ВЫ НА СДИЩА;

з. НЕ ТІИ ЛИ ХСАЛТЪ ДОБРОЕ ІМА НАРЕЧЕННОЕ НА ВАСЪ;

и. АЩЕ ОУБѠ ЗАКОНЪ СОВЕРШАЕТЕ ЦАРСКОЙ, ПО ПИСАНИЮ: ВОЗ-
 ЛЮБИШИ ІСКРЕННАГО СВОЕГО, ІАКОЖЕ СЕБЕ САМАГО, ДОБРѢ ТВОРИТЕ.

о. АЩЕ ЖЕ НА ЛИЦА ЗРИТЕ, ТО ГРѢХЪ СОДѢВАЕТЕ, ѠВЛИ-
 ЧАЕМИ Ѡ ЗАКОНА ІАКОЖЕ ПРЕСТѢПНИЦЫ.

і. ІЖЕ БО ВЕСЬ ЗАКОНЪ СОБЛЮДЕТЪ, СОГРѢШИТЪ ЖЕ БО ЕДИ-
 НОМЪ, БЫСТЬ ВСѢМЪ ПОВІНЕНЪ.

іа. РЕКІИ БО: НЕ ПРЕЛЮБИ СОТВОРИШИ, РЕКАЗ ЁСТЬ І: НЕ
 ОУВѢШИ. АЩЕ ЖЕ НЕ ПРЕЛЮБИ СОТВОРИШИ, ОУВѢШИ ЖЕ, БЫЛЪ
 ЕСИ ПРЕСТѢПНИКЪ ЗАКОНА.

языкъ-тъ си, но лъже сърдце-то си, суетно е негово-то благочестіе.

27. Чисто и непорочно благочестіе прѣдъ Бога и Отца е това : Да пригледува сирачета-та и вдовицы-тѣ въ утѣсеніе-то имъ, и да пази себе си неосквърненъ отъ свѣтъ-тъ.

ГЛАВА 2.

1. Братіе мои, вѣра-та ви въ прославленнаго Господа нашего Іисуса Христа да бѣде безъ лицепріятіе.

2. Защото ако влѣзе въ соборище-то ви чловѣкъ съсъ златъ пѣрстень и съ великолѣпны дрехы, а влѣзе и сиромыхъ съ уплесканы дрехы,

3. И погледнете на тогози който е съ великолѣпны-тѣ дрехы, та му речете : Ты сѣдни тука добръ ; и на сиромыхъ-тѣ речете : Ты стой тамъ ; или, сѣдни тука до подножіе-то ми ;

4. Да ли не сте направили отличіе помежду си, и не сте ли станѣли сѣдници съ лукавы помышленія ?

5. Слушайте, любезни мои братіе. Не избра ли Богъ сиромасы-тѣ отъ тойзи свѣтъ, богаты съ вѣрж, и наслѣдници на царство-то което обѣща на тѣзи които го любятъ ?

6. А вы обезчестихте сиромыхъ-тѣ. Не сж ли богати-тѣ които вы угнѣтаватъ, и не влачатъ ли вы тѣ по сѣдовища ?

7. Не хулятъ ли тѣ добро-то име съ което ся именувате ?

8. Ако изпълнявате вы царскій-тъ законъ, споредъ писаніе-то : Да възлюбишь ближняго своего, както самага себе си, добръ струвате.

9. Но ако гледате на лице, грѣхъ струвате, и отъ законъ-тъ както прѣстѣпници ся изобличавате.

10. Защото който упазни всичкый-тъ законъ, и погрѣши въ едно, повиненъ быва во всичко ;

11. По това че който е реклъ, Не прѣлюбодѣйствувай, рече и, Не убивай. Но ако не сторишь прѣлюбодѣяніе, а пакъ убиешъ, станѣлъ си прѣстѣпникъ на законъ-тъ.

бѣ. ТАКЪ ГЛАГОЛАНТЕ И ТАКЪ ТВОРИТЕ, ІАКЪ ЗАКОНОМЪ СВОБОДНЫМЪ ИМѢЮЩИИ СЪДЪХЪ ПРІАТИ.

гѣ. СЪДЪХЪ БО БЕЗЪ МИЛОСТИ НЕ СОТВОРШЕМОУ МИЛОСТИ: И ХВАЛИТСА МИЛОСТЬ НА СЪДѢ.

дѣ. КАКА ПОЛЬЗА БРАТІЕ МОА, АЩЕ ВѢРСЪ ГЛАГОЛЕТЪ КТО ИМѢТИ, ДѢЛЪ ЖЕ НЕ ИМАТЬ; ЕДА МОЖЕТЪ ВѢРА СПАСТИ ЕГО;

еѣ. АЩЕ ЖЕ БРАТЪ ИЛИ СЕСТРА НАГИ ВЪДЪСТЪ, И ЛИШЕНИ БЪДЪСТЪ ДНЕВНИА ПИЩИ,

еѣ. РЕЧЕТЪ ЖЕ ИМЪ КТО Ѡ ВАСЪ: ИДИТЕ СЪ МИРОМЪ, ГРѢИТЕСЯ И НАСЫЩАЙТЕСЯ: НЕ ДАСТЪ ЖЕ ИМЪ ТРЕБОВАНІА ТѢЛЕСНАГО: КАКА ПОЛЬЗА;

зѣ. ТАКОЖДЕ И ВѢРА, АЩЕ ДѢЛЪ НЕ ИМАТЬ, МЕРТВА ЕСТЬ Ѡ СЕБѢ.

иѣ. НО РЕЧЕТЪ КТО: ТЫ ВѢРСЪ ИМАШИ, АЗЪ ЖЕ ДѢЛА ИМАМЪ: ПОКАЖИ МИ ВѢРСЪ ТВОЮ Ѡ ДѢЛЪ ТВОИХЪ, И АЗЪ ТЕБѢ ПОКАЖУ Ѡ ДѢЛЪ МОИХЪ ВѢРСЪ МОЮ.

дѣ. ТЫ ВѢРСЕШИ, ІАКЪ БГЪ ЕДИНЪ ЕСТЬ: ДОБРѢ ТВОРИШИ: И ВѢСИ ВѢРЮЮТЪ, И ТРЕПЕЩУТЪ.

кѣ. ХОЩЕШИ ЖЕ ЛИ РАЗУМѢТИ, СѠ ЧЕЛОВѢЧЕ СЧЕТНЕ, ІАКЪ ВѢРА БЕЗЪ ДѢЛЪ МЕРТВА ЕСТЬ;

ка. АВРААМЪ ОТЕЦЪ НАШЪ НЕ Ѡ ДѢЛЪ ЛИ ѠПРАВДАСА, ВОЗНЕСЪ ІСААКА СЫНА СВОЕГО НА ЖЕРТВЕННИКЪ;

кѣ. ИДИШИ ЛИ, ІАКЪ ВѢРА ПОСПѢШЕСТВОВАШЕ ДѢЛАМЪ ЕГО, И Ѡ ДѢЛЪ СОВЕРШИША ВѢРА;

кѣ. И СОВЕРШИША ПИСАНІЕ ГЛАГОЛЮЩЕЕ: ВѢРОВА ЖЕ АВРААМЪ БГОВИ, И ВМѢНИША ЕМУ ВЪ ПРАВДА: И ДРУГОУ БЖІИ НАРЕЧЕСА.

ка. ЗРИТЕ ЛИ ОУКО, ІАКЪ Ѡ ДѢЛЪ ѠПРАВДАЕТСА ЧЕЛОВѢКЪ, А НЕ Ѡ ВѢРЫ ЕДИННАА;

кѣ. ТАКОЖДЕ ЖЕ И РААВЪ БЛАДНИЦА НЕ Ѡ ДѢЛЪ ЛИ ѠПРАВДАСА, ПРИЕМШИ СХОДНИКИ, И ИНЫМЪ ПУТЕМЪ ИЗВЕДШИ ИХЪ;

кѣ. ИАКОЖЕ БО ТѢЛО БЕЗЪ ДЪХА МЕРТВО ЕСТЬ, ТАКЪ И ВѢРА БЕЗЪ ДѢЛЪ МЕРТВА ЕСТЬ.

12. Така говорѣте и така правѣте, като че ще бъдете съдени по законъ—тъ на свободж—тж.

13. Защото съдба—та *ще бжде* немилостива на тогози който милость не е сторилъ; и милость—та ся хвали надъ съдъ—тъ.

14. Коя полза, братіе мои, ако казува нѣкой че има вѣрж, а дѣла нѣма? да ли може вѣра—та да го спасе?

15. *Нѣкой* братъ или *нѣкой* сестра, ако сж голи и лишени отъ дневнж—тж хранж,

16. И нѣкой отъ васъ имъ рече: Идѣте си съ миромъ, топлѣте ся и хранѣте ся, а не имъ дадете потрѣбно—то за тѣло—то, коя полза?

17. Така и вѣра—та, ако нѣма дѣла, сама по себе си е мъртва.

18. Но ще рече нѣкой: Ты имашъ вѣрж, и азъ имамъ дѣла; покажи ми вѣрж—тж си отъ дѣла—та си, и азъ ще ти покажж отъ мон—тѣ дѣла вѣрж—тж си.

19. Ты вѣрувашъ че Богъ е единъ; добрѣ струвашъ; и бѣсове—тѣ вѣруватъ и треперятъ.

20. Но ищешь ли да познаешъ, о суетный человекъ, че вѣра безъ дѣла е мъртва?

21. Авраамъ нашій—тъ отецъ не ся ли оправда отъ дѣла, когато принесе сына си Исаака на жъртвенникъ—тъ?

22. Видишь ли че вѣра содѣйствоваше съ дѣла—та му, и отъ дѣла—та ся усъвършенствува вѣра—та?

23. И ся изпълни писаніе—то което казува; Повѣрува Авраамъ въ Бога, и вмѣни му ся въ правдж, и пріятель Божій ся нарече.

24. И тѣй видите ли че отъ дѣла ся оправдава человекъ, а не само отъ вѣрж?

25. Така сжщо и Раавъ блудница не ся ли оправда отъ дѣла, когато прія проводены—тѣ, и гы изведе прѣзь другъ пжтъ?

26. Защото както тѣло—то безъ духъ е мъртво, така и вѣра—та безъ дѣла е мъртва.

ГЛАВА ҫ.

а. Не мнози оучители бывайте, братіе моа, вѣдающе, ѿкѣ бо большее ѡсужденіе пріймемъ :

б. Мнози бо согрѣшаемъ вси. ѿще кто въ словѣ не согрѣшлетъ, сѣи совершенъ мужъ, силенъ ѡбездати и все тѣло.

в. Се бо и конемъ оуды во оустѣ влагаемъ, да повижутся намъ, и все тѣло ихъ ѡбращаемъ.

г. Се и корабли велицы сѣше, и ѡ жестокихъ вѣтрѡвъ затопаемъ, ѡбращаются малымъ кормицемъ, ѡможе стремленіе правящаго хощетъ :

д. Такожде же и ѡзыкъ малъ оудъ ѣсть, и великъ хвалится, се малъ огонь, и колы велики вѣщи сожигаетъ :

е. И ѡзыкъ огонь, лѣпота неправды. сѣще и ѡзыкъ водворается во оудѣхъ нашихъ, скверна все тѣло, и пала коло рожденіа нашего, и ѡпалѣа ѡ геенны :

ж. Всяко бо естество свѣрѣй же и птиць, гадъ же и рыбе, оукрошается и оукротится естествомъ человекомъ :

з. ѡзыка же никтоже можетъ ѡ человекомъ оукротити, не сдержимо бо зло, исполнь ѡда смертоносна.

и. Тѣмъ благословляемъ Бга и Оца, и тѣмъ кленемъ человекѣ бывшымъ по подобію Бжю.

і. Ѣ тѣхъ же оустъ исходитъ благословеніе и клѣтва. не подобаетъ, братіе моа возлюбленная, симъ такъ бивати.

к. Еда ли источникъ ѡ единаго оустѣа источаетъ сладкое и горькое ;

л. Еда можетъ. братіе моа, смоковница маслины творити, или виноградная лоза смѣкви ; такоже ни единъ источникъ слана и сладка творитъ вода.

м. Кто премудръ и хвадогъ въ васъ, да покажетъ ѡ добраго житіа дѣла своа въ кротости и премудрости.

н. ѿще же зависть горька имате и рвеніе въ сердцахъ нашихъ, не хвалитесь, ни лжите на истинъ.

ГЛАВА 3.

1. Не бивайте мнозина учители, братіе мои, като знаете че по голѣмо осъждане ще приедемъ.

2. Защото всинца въ много грѣшимъ. Който не грѣши въ слово, той е съвършенъ мѣжъ, възможенъ да обуздае и всичко-то тѣло.

3. Ето узды-тѣ турямы въ уста-та на коніе-тѣ, за да ни се покоряватъ, и обращамы всичко-то имъ тѣло.

4. Ето и кораби-тѣ, ако и да сѣ толкова голѣми, и отъ силны вѣтрове ся тласкатъ, съ твърдѣ малко кормило ся обращатъ на какѣто ище воля-та на управителя.

5. Така и языкъ-тѣ малкъ удѣ е, но много ся хвали. Ето малкъ огнь колко голѣмо вещество запала.

6. И языкъ-тѣ е огнь, свѣтъ *пльнъ* съ неправдѣ. Така между наши-тѣ удове ся намѣрва языкъ-тѣ, който заразява всичко-то тѣло, и възпаля колело-то на животъ-тѣ *ни*, и самъ той ся запала отъ пѣкъль-тѣ.

7. Защото всякакво естество звѣрове, и птици, и гадове, и морскы животны, укротяватъ ся, и укротени сѣ отъ челоувѣческо-то естество:

8. А языкъ-тѣ никой отъ челоувѣцы-тѣ не може да го укроти; неударимо зло е, пльнъ съсѣ смъртоносенъ ядѣ.

9. Съ него благославямы Бога и Отца, и съ него кълнемъ челоувѣцы-тѣ, създадени-тѣ по подобію Божию.

10. Отъ сѣщы-тѣ уста излѣзува благословеніе и клѣтва. Не трѣбува, братіе мои, да бива това така.

11. Да ли изворъ-тѣ отъ сѣщій-тѣ чучуръ истака сладкъ и горчивъ водъ?

12. Да ли е възможно, братіе мои, смокыня-та да роди маслины, или лоза-та смокыны? така ни единъ изворъ *не е възможно* да пуца соленъ и сладкъ водъ.

13. Кой е отъ васъ мудръ и ученъ? да покаже отъ добро-то *си* поведеніе свон-тѣ работы съ кротость на прѣмудрость.

14. Но ако имате въ сърдце-то си зависть горчивъ, и свадъ, не дѣйте ся хвали и лѣга противъ истинъ-тѣ.

ѳ. Пѣсть сіа премѣдрость свѣше низходѣши, но зѣмна, дѣшевна, вѣсовска.

ѵ. Идѣже бо зѣвисть и рвеніе, тѣ нестроѣніе и всѣка зла вѣшь.

Ѷ. А іаже свѣше премѣдрость, пѣрвѣ оубо чиста ѣсть, потѣмъ же мѣрна, кротка, благопокорлива, испѣль мѣлости и плодѣвъ благѣхъ, несмѣнна и нелицемѣрна.

и. Плодъ же правды въ мѣрѣ сѣтса творѣщимъ мѣр.

ГЛАВА 4.

а. Ѡкѣдѣ брѣни и свѣры въ васъ; не ѡсѣдѣ ли, ѡ сластѣй вѣшихъ воююущихъ во оубѣхъ вѣшихъ;

б. Желѣете, и не имѣте: оубивѣете и завѣдите, и не можете оублѣтити. сварѣтеса и борѣте, и не имѣте, занѣ не прѣсите:

в. Прѣсите, и не прѣмлетѣ, занѣ слѣ прѣсите, да въ слѣстѣхъ вѣшихъ иждивѣте.

г. Прелюбодѣи и прелюбодѣицы, не вѣсте ли, іакъ любви мѣра сегѣ враждѣ бѣга ѣсть; иже бо восхѣдетъ дрѣгъ вѣти мѣра, врагъ бѣгѣи бѣветъ.

д. Или мнитѣ, іакъ все писаніе глаголетъ: къ зѣвисти желѣтѣ дѣхъ, иже всемѣса въ ны;

е. Большѣю же дѣтѣ блѣгодѣть: тѣмъже глаголетъ: Гдѣ гѣрдѣмъ прѣтивѣтса, смиренѣнымъ же дѣтѣ блѣгодѣть.

ж. Повинѣтеса оубо бѣга, прѣтивѣтеса же дѣавѣла, и бѣжитъ ѡ васъ:

з. Приблѣжитеса бѣга, и приблѣжитса вамъ, ѡчѣстѣте рѣцѣ грѣшницы, исправѣте сердца вѣша двоѣдѣшніи.

и. Постраждѣте и слѣзѣте и плачѣтеса: смѣхъ вѣшъ въ плачъ да ѡбратѣтса, и радѣсть въ сѣтованіе.

і. Смирѣтеса прѣд гдѣмъ, и вознесѣтѣ вѣ.

к. Не ѡклеветѣйте дрѣгъ дрѣга, кратіе: ѡклеветѣай бо

15. Тая мудростъ не е която слѣзува отъ горѣ, но е земна, плѣтска, бѣсовска;

16. Защото дѣто е завистъ и свада, тамъ има бъркотія и всякаква лошавина.

17. Но мудростъ-та която е отъ горѣ, първо е чиста, послѣ мирна, привѣтлива, благопокорна, пълна съ милостъ и добры плодове, беспристрастна и нелицемѣрна.

18. И плодъ-тъ на правдѣ-тъ сѣе ся съ миръ за миротворцы-тъ.

ГЛАВА 4.

1. Отъ дѣ произлѣзватъ бойове и борбы между васъ? Не отъ тамъ ли, отъ сласти-тъ ваши конто воюватъ въ удове-тъ ви?

2. Желаете, и нѣмате; убивате и завиждате, и не можете да получите; карате ся и ся біете, но нѣмате, защото не просите.

3. Просите и не получвате, защото злѣ просите, да иждивите въ сласти-тъ си.

4. Прѣлюбодѣи и прѣлюбодѣицы, не знаете ли че свѣтовно-то пріятелство е вражда противъ Бога? и тѣй който ище да е пріятель на свѣтъ-тъ, бива врагъ на Бога.

5. Или мыслите че напусто казува писаніе-то: На завистъ рѣвнува духъ-тъ който живѣе въ насъ?

6. Но по голѣмъ благодать дава *Богъ*; за това казува: Богъ на гордѣливы-тъ ся противи, а на смиренны-тъ дава благодать.

7. И тѣй покорѣте ся Богу; съпротивѣте ся на діаволь-тъ, и ще побѣгне отъ васъ.

8. Приближѣте при Бога, и ще приближи *и той* при васъ. Очистѣте рѣцѣ-тъ *си*, *вы* грѣшни, и освятѣте сърдца-та *си*, *вы* двоеумни.

9. Мѣчѣте ся, и тѣжѣте и плачѣте; смѣхъ-тъ ви да ся обърне на плачь, и радость-та *ви* на тѣжѣ.

10. Смирѣте ся прѣдъ Господа, и *той* ще вы възвыси.

11. Не ся одумувайте единъ другый, братіе; който одумува

бРАТА, ІЛИ ѠСЖДАЛИ БРАТА СВОЕГО, ѠКЛЕВЕТАЕТЪ ЗАКОНЪ, И ѠСЖДАЕТЪ ЗАКОНЪ: АЩЕ ЖЕ ЗАКОНЪ ѠСЖДАЕШИ, И КСИ ТВОРЕЦЪ ЗАКОНА, ПО СДАІА.

ВІ. ЕДИНЪ ЕСТЬ ЗАКОНОПОЛОЖНИКЪ И СДАІА МОГИИ СПАСТИ И ПОГРЕБИТИ: ТЫ ЖЕ КТО ЕСИ ѠСЖДАЛИ ДРУГА;

ГІ. СЛЫШИТЕ НЫНКЪ ГЛАГОЛЮЩИИ: ДНЕСЬ ИЛИ ОУТРОКЪ ПОЙДЕМЪ ВО ОНЪ ГРАДЪ, И СОТВОРИМЪ ТЪ ЛЕТО ЕДИНО, И КЪПЛЮ ДЪЕМЪ, И ПРИУБРАЖЕНІЕ.

АІ. ИЖЕ НЕ ВЪСТЕ, ЧТО ОУТРОКЪ СЛУЧИТСА: КАКЪ ВО ЖИЗНЬ ВАША; ПАРА БО ЕСТЬ, ІАЖЕ ВМАЛКЪ ІАВЛЯЕТСА, ПОТОМЪ ЖЕ ИСЧЕЗАЕТЪ:

ЕІ. ВМЪСТѢ ЕЖЕ БЫ ГЛАГОЛАТИ ВАМЪ: АЩЕ ГДЪ ВОСХОЩЕТЪ, И ЖИВИ БЪДЕМЪ, И СОТВОРИМЪ СІЕ ИЛИ ОНО:

БІ. НЫНКЪ ЖЕ ХВАЛИТЕСА ВЪ ГОРДЫНАХЪ ВАШИХЪ: ВСАКА ХВАЛА ТАКОВА СЛА ЕСТЬ.

ЗІ. ВЪДАШЕМО ОУКЪ ДОБРО ТВОРИТИ, И НЕТВОРАШЕМО, ГРЕХЪ ЕМО ЕСТЬ.

ГЛАВА Ѹ.

А. ПРИИДИТЕ НЫНКЪ БОГАТИИ, ПЛАЧИТЕСА И РЫДАЙТЕ Ѡ ЛЮТЫХЪ СКОРБЕХЪ ВАШИХЪ ГРАДСКИХЪ НА ВЪ.

Б. БОГАТСТВО ВАШЕ ИЗГИИ, И РИЗЫ ВАША МОЛІЕ ПОЛОША:

Г. ЗЛАТО ВАШЕ И СРЕБРО ИЗОЖАВЪ, И РЖА ИХЪ ВЪ ПОСЛУШЕСТВО НА ВАСЪ БЪДЕТЪ, И СИКЪСТЬ ПЛОТИ ВАША АКИ ОГНЬ: ЕГОЖЕ СНИСКАСТЕ ВЪ ПОСЛЕДНИА ДНИ.

Д. СЕ МЗДА ДЪЛАТЕЛЕЙ ДЪЛАВШИХЪ НИВЫ ВАША, ОУДЕРЖАНА Ѡ ВАСЪ, ВОПИЕТЪ: И ВОПИЕНІА ЖАВШИХЪ ВО ОУШИ ГДА САВАѠА ВНИДОША.

Е. ВОЗВЕСЕЛИТЕСА НА ЗЕМЛИ, И НАСЛАДИТЕСА: ОУПИТАСТЕ СЕРДЦА ВАША АКИ ВЪ ДЕНЬ ЗАКОЛЕНІА.

Б. ѠСДАИТЕ, ОУБИТЕ ПРАВЕДАГО: НЕ ПРОТИВИТСА ВАМЪ.

З. ДОЛГОТЕРПИТЕ ОУКО, БРАТИЕ МОА, ДО ПРИШЕСТВІА ГДНА. СЕ ЗЕМЛЕДЪЛЕЦЪ ЖДЕТЪ ЧЕСТНАГѢ ПЛОДА Ѡ ЗЕМЛИ, ДОЛГОТЕРПА Ѡ НЕМЪ, ДОИДЕЖЕ ПРИИМЕТЪ ДОЖДЬ РАНЪ И ПОЗДЕНЪ:

брата, и осъжда брата си, одумува законъ-тъ, и осъжда законъ-тъ ; и ако осъждашь законъ-тъ, не си изпълнител на законъ-тъ но сѣдія.

12. Единъ е Законоположникъ [и Сѣдія], който може и да спасе и да погуби ; а ты кой си що осъждашь другыго ?

13. Елате сега *вы* които казувате : Днесъ или утрѣ ще идемъ въ тойзи градъ, и ще прѣсѣдимъ тамъ една година, и ще търгуваме, и ще спечелимъ ;

14. *Вы* които не знаете утрѣ какво *ще бжде* ; защото що е животъ-тъ ви ? наистинъ пара е която за малко ся явява, и послѣ изчезнува ;

15. Вмѣсто да казувате : Ако ще Господь, и бждемъ живи, ще направимъ това или онова.

16. Но сега ся хвалите съ гордости-тъ си : всяка таквази хвала е зла.

17. И тѣй на всякого който знае да прави добро-то и го не прави, грѣхъ е нему.

ГЛАВА 5.

1. Елате сега, *вы* богати, плачѣте и рыдайте зарадъ бѣдствія-та които идѣтъ врѣхъ васъ.

2. Богатство-то ви изгни, и дрехы-тъ ви молци гы изѣдохъ.

3. Злато-то ви и сребро-то ви порѣждавѣ, и рѣжда-та имъ ще бжде въ свидѣтельство врѣхъ васъ, и ще пояде плѣть-тъ ви както огнь ; събирахте съкровища за послѣдни-тъ дни.

4. Ето заплата-та на работници-тъ които сѣ жыжли нивя-та ви, отъ които гы лишихте, выка ; и выкове-тъ на жтвари-тъ влѣзохъ въ уши-тъ на Господа Саваоа.

5. Веселихте ся на земѣ-тъ, и распусно живѣхте, огоихте сърдца-та си, като въ день на закланіе.

6. Осъдихте, убихте праведнаго : не ви ся противи.

7. И тѣй, братіе, имайте дълготърпѣніе, до пришествіе-то Господне. Ето земледѣлецъ-тъ очакува многоцѣнный-тъ плодъ отъ земѣ-тъ, и търпи за него много врѣме, доклѣ получи дѣждь и ранний и късний.

и. Долготерпѣйте оубо и вы, оутвердите сердца ваша, яко пришествіе Господне приближися.

к. Не воздыхайте другъ на друга, братіе, да не осуждени будете: се сядѣхъ предъ дверми стоить.

г. Образъ примите, братіе моя, состраданія и долготерпѣнія, пророки, иже глаголаша именемъ Господнимъ.

д. Се блажимъ терпѣщыхъ: терпѣніе Іовле слышасте, и кончїи Господню видѣсте, яко многомилостивъ есть Господь и щедръ.

е. Прѣжде же всѣхъ, братіе моя, не кленитесь, ни немомъ ни землѣю, ни иною коею клятвою: всѣди же вамъ, еже ѿи, ѿи, и еже ни, ни: да не възлицемърїе впадѣте.

ж. Состраждетъ ли кто въ васъ; да молитвѣ дѣетъ: благодѣшствуетъ ли кто; да поетъ.

з. Молитъ ли кто въ васъ; да призоветъ пресвѣтеры цркѣвныя, и да молитвѣ сотворѣтъ надъ нимъ, помазавше его елеемъ, во имя Господне.

и. И молитва вѣры спасетъ болящаго, и воздвигнетъ его Господь: и ѡще грѣхѣ сотворѣхъ есть, ѡпсѣтася емъ.

и. Исповѣдайте оубо другъ другъ согрѣшенїа, и молитесь другъ за друга, яко да исцѣлѣете. многѣ бо можетъ молитва прѣведнагѣ воспѣшествѣма.

к. Иліа человекъ вѣ подобострастенъ намъ, и молитвою помолїся, да не бѣдетъ дождь: и не ѡдожди по землїи лѣта три и мѣзъ шесть:

л. И пакы помолїся, и нѣо дождь даде, и землѣ прозавѣ плодъ свой.

м. Братіе, ѡще кто въ васъ заблудитъ ѡ истїи, и ѡвратитъ кто его,

н. Да вѣсть, яко ѡвративый грѣшника ѡ заблужденїа истїи его, спасетъ дшш ѡ смѣрти, и покрѣетъ множество грѣхѣвъ.

8. Имайте търпѣніе и вы, укрѣпѣте си сѣрдца-та; защото пришествіе-то Господне наближи.

9. Не въздышайте единъ на другый, братіе, да не бѣдете осѣдени; ето Сѣдія-та стои прѣдъ врата-та.

10. Братіе мои, земѣте примѣръ на злостраданіе-то и на дълготърпѣніе-то пророцы-тѣ, които говорихъ въ име-то Господне.

11. Ето, ублажавамы търпѣливы-тѣ: чули сте търпѣніе-то Іовово, и видѣли сте сетниж-тѣ отъ Господа, че е многомилостивъ Господъ и благоутробенъ.

12. А прѣди всичко, братіе мои, не ся кълнѣте, нито съ небо-то, нито съ земѣж-тѣ, нито съ другъ нѣкойж кѣтвж, но да ви бѣде което е ей, ей; и което е не, не; да не подпаднете подъ осѣжденіе.

13. Злостражда ли нѣкой отъ васъ? да ся моли *Богу*; весель ли е нѣкой? псалмы да пѣе.

14. Болѣнъ ли е нѣкой отъ васъ? да призове презвитеры-тѣ церковны, и да сторятъ молбж надъ него, и да го помажѣтъ съ масло въ име-то Господне:

15. И молба-та която е съ вѣрж ще избави страждущий-тѣ, и Господъ ще го привдигне, и грѣхове ако да е сторилъ, ще му ся простятъ.

16. Исповѣдувайте единъ на другый прѣгрѣшенія-та *си*, и молѣте ся единъ за другый да исцѣлѣете. Голѣмж силж има усѣрдна-та молба на праведный-тѣ.

17. Илія бѣ человекъ подобострастенъ намъ, и помоли ся съ усѣрдіе да не вали дѣждь; и не валѣ дѣждь на земѣж-тѣ три години и шесть мѣсеца;

18. И пакъ ся помоли, и небо-то даде дѣждь, и земя-та произрасти плодъ-тѣ си.

19. Братіе, ако заблуди отъ помежду ви нѣкой отъ истинж-тѣ, и го обърне нѣкой,

20. Да знае че който е обърнжлъ грѣшнаго отъ заблужденіе-то на пѣть-тѣ му, ще спасе душж отъ смърть, и ще покрене множество грѣхове.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ПЕРВОЕ
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА Я.

а. Пётръ Апостолъ Иисъ Хрѣтовъ, избраннымъ пришельцемъ разсѣланіа Понта, Галатіи, Каппадокіи, Асіи и Ві-
вїніи,

б. По прозрѣнію Бга Сѣдѣ, во стѣини Дха, въ посланіе и кроплѣніе крове Иисъ Хрѣтовы: благады вамъ и миръ да оумножится.

в. Благословенъ Бгъ и Сѣдѣ Гда нашего Ииса Хрѣта, иже по мнѣзѣи своей милости порождѣи насъ, во оупованіе живо воскрѣнемъ Иисъ Хрѣтовымъ ѿ мѣртвыхъ,

г. Въ наследіе нетлѣнно и нескверно и неувядлемо, соблюдену на нѣсѣхъ васъ ради.

д. Иже силою Бжїею соблюдаемѣ есте чрезъ вѣрѣ, во спасеніе готовое явити се во время послѣднее:

е. Сѣ немже радуйте се малу нынѣ, иже лепо есть, при-
скорбени бывше въ различныхъ напастехъ,

ж. Да искушеніе ваше вѣры многочестнѣйше злата гнѣ-
нша, огнемъ же искушена, ѡбращет се въ похвалѣ и чѣсть и славу, во ѡкровеніи Иисъ Хрѣтовѣ:

з. Егѡже не видѣвше любите, и на негоже нынѣ не зраце, вѣрѣюще же, радуете се радостію неизглаголанною и просла-
вленною,

и. Прїемлюще кончинѣ вѣрѣ вашей, спасеніе душамъ:

ПЪРВО-ТО СОБОРНО ПОСЛАНІЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

1. Петръ Апостоль Иисусъ Христовъ, до прѣселенцы-тъ които сж прѣснѣти по Понтъ, по Галатіѣ, по Каппадокіѣ, по Азіѣ и по Вѣннїѣ,

2. Избрании по прѣдузнаніе на Бога Отца, чрѣзь освященіе-то на Духъ-тъ; въ послушаніе и порѣсваніе на кръвь-тѣ Иисусъ Христовъ, благодать и миръ да ся умножи вамъ.

3. Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, който по много-то своѣ мѣлость възроди насъ за надеждж живѣ чрѣзь възкресеніе-то на Иисуса Христа отъ мъртвы-тъ,

4. За наслѣдіе нетлѣнно, неосквърняемо, и неповѣхнуваемо, съхранено на небеса за васъ,

5. Който съ Божїѣ-тѣ силѣ сте вардени чрѣзь вѣрѣ-тѣ, за спасеніе което е готово да ся открие на послѣдно врѣме;

6. Въ което ся радувате, ако и да скѣрбите сега малко (ако е потрібно) въ различни напасти,

7. Да бы испытъ-тъ на вашѣ-тѣ вѣрѣ, като е много по драгоцѣ-ненъ отъ тлѣмо-то злато което ся испытва чрѣзь огонь, да ся намѣри въ похвалѣ и почестъ и славѣ, когато ся яви Иисусъ Христосъ;

8. Когото, ако и да не сте видѣли, любите, ако и сега да го не виждате, но като вѣрувате, радувате ся съ несказаннѣ и прѣславнѣ радостъ;

9. Като прїимате сетиннѣ-тѣ на вашѣ-тѣ вѣрѣ, спасеніе-то на душѣ-тѣ;

ї. Ѡ немже спасенїи разыскаша и испыташа пррочи, иже ѡ вашей благодати прорекоша,

яі. Испытающе, въ каковѣ или въ кое время явлаше въ нихъ дхъ хртѡвъ, прежде свидѣтельства ѡ хртѡвыхъ стрѣтахъ, и ѡ славахъ, яже по сихъ :

бї. Имже ѡкрыса, якѡ не имъ самѣмъ, но намъ сзжыхъ сїа, яже нынѣ возвѣстшася вамъ благоустроенными вамъ дхѡмъ стымъ посланнымъ съ нѣсѣ, въ наже желаютъ ягли приниксти.

гї. Темже, возлюбленїи, преподсавше чрѣсла помышленїа вашего, трезвѣяса, совершеннѣ оуповайте на приносимую вамъ благодать ѡкровенїемъ исъ хртѡвымъ.

дї. Якѡ чѣда послшанїа, не превразжюса первыми невѣдѣнїа вашего похотѣнїи,

еї. Но по звавшемъ въ стѡмъ, и сами стїи во всемъ житїи бѣдите :

зї. Занѣ писано єсть : стїи бѣдите, якѡ азъ стѣ єсмь :

зї. И яже ѡца называете нелицемѣрнѡ сдѣлаша комуждо по дѣлѡ, со страхомъ житїа вашего время жительствуйте :

иї. Бѣдѣше, якѡ не истлѣннымъ сревромъ или златомъ избавистеса ѡ сѣтнагъ вашего житїа ѡцы преданнагъ,

дї. По честною кровїю якѡ ягнца непорѡчна и пречїста хртѡ,

к̄ Предсвѣдѣнагъ оуѣмъ прежде сложенїа мїра, явльшагъ же въ послѣднѡа лѣта васъ ради,

ка. Иже єгѡ ради вѣржете въ бѣга воздвїгшаго єгѡ изъ мѣртвыхъ, и слава ємѡ даваша, якѡ да вѣра ваша и оупованїе бѣдетъ на бѣга :

кв. Дѡшы ваша ѡчїстивше въ послшанїи истинны дхѡмъ, въ кратолѡвїе нелицемѣрно, ѡ чїста сѣрдца дрѡгъ дрѡга любїте прилѣжнѡ :

10. За което спасеніе прѣтърсихъ и изслѣдувахъ пророци-тъ, които пророкувахъ за благодать-тъ, която *бл* за васъ.

11. Понеже изслѣдувахъ, кое или какво врѣме показуваше въ тѣхъ Духъ-тъ Христовъ, когато прѣдизвѣстваше страданія-та Христовы, и слѣдъ тѣхъ славы-тъ :

12. И откри имъ ся че не за тѣхъ, но за насъ служажъ тѣ това, което сега ся извѣсти вамъ чрѣзъ тѣзи, които ви проповѣдахъ благовѣстіе-то, съ Духа Святаго проведенаго отъ небеса, въ което и *сами-тъ* ангели желаѣтъ да надникнаѣтъ.

13. За това прѣпаиѣте ся прѣзъ чрѣсла-та на ваши-тъ помислы, бѣдѣте трѣзвенни, и имайте съвършениж надеждъ за благодать-тъ която ще ся даде вамъ, когато ся яви Исусъ Христосъ ;

14. Както послушни чада, безъ да ся съобразявате съ първы-тъ похоти, *които имахте* въ ваше-то незнаеніе ;

15. Но както е святъ тойзи който вы е призовалъ, така бывайте свети и вы во всичко-то *си* поведеніе ;

16. Защото е писано ; Святи бѣдѣте, защото азъ съмь святъ.

17. И ако назовавате Отець тогози който сѣди споредъ дѣло-то на всякого безъ да гледа на лице, поминувайте съсъ страхъ врѣмето на ваше-то пришелствованіе,

18. Като знаете че отъ суетно-то ваше отцепрѣдадено поведеніе не сте искупени съ тлѣнны *ища*, съсъ сребро или злато ;

19. Но съ драгоцѣннѣ-тъ кръвъ Христовъ, като на агнецъ непороченъ и прѣчистъ,

20. Който бѣше наистиннѣ прѣдопрѣдѣленъ прѣди създаеніе міра, а ся яви на послѣдно врѣме за васъ,

21. Които повѣрувахте чрѣзъ него въ Бога, който го въскреси отъ мъртвы-тъ, и му е далъ славъ, щото вѣра-та ви и надежда-та ви да сѣ въ Бога.

22. Понеже сте очистили души-тъ си съ послушаніе-то на истиннѣ-тъ чрѣзъ Духъ-тъ за нелицемѣрно братолюбіе, възлюбѣте ся усърдно единъ другый отъ чисто сърдце ;

кг. Порождѣни не ѿ сѣмене ѿстаѣнна, но неѿстаѣнна, слóвомъ живагѡ Б҃га ꙗже прѣкывающа во вѣки.

кд. Занѣ всака плóть ꙗкѡ травà, ꙗже всака слава челоѡвѣча ꙗкѡ цвѣтъ травный. ѿзсше травà, ꙗже цвѣтъ ѣа ѡпадѣ :

ке. Глагола же Г҃днь прѣкываетъ во вѣки. сѣ же ѣсть глаголъ бѣговѣствованный въ вѣсз.

ГЛАВА в̄.

а. Ѡложше оубо всако слóво ꙗже всако лѣсть ꙗже лицемѣрїе ꙗже зàвисть ꙗже вса клеветы,

б. ꙗкѡ поворождѣни младѣнцы, словѣсное ꙗже нелѣстное млекò возлюбите, ꙗкѡ да ѡ немъ возрастете во спасѣнїе.

в. Понѣже вкзсїсте, ꙗкѡ блгз Г҃днь.

г. Кз немъже приходаше, каменн живс, ѡ челоѡвѣкз оубо оубничиженс, ѡ Б҃га же ѿзвранс, чѣстнс,

д. ꙗже самн ꙗкѡ каменїе живо зиждїтеса, въ храмъ дсхóвенз, стїтельство стò, возносїти жертвы дх̀вны блгопрїятны Б҃гови Іисз Хр̀томъ.

е. Занѣ писано ѣсть въ писанїи : сѣ полагаю въ сїѡнѣ камень краезголенз, ѿзвранз, чѣстенз : ꙗже вѣрсаѣ въ онь, не постыдїтса.

з. Намъ оубо чѣсть вѣрзюшымъ, а протїващымъ, камень, ѣгѡже не врегòша зиждшїи, сѣй высть во главѣ оубгла, ꙗже камень претыканїа ꙗже камень соблазна :

и. Ѡ немъже ꙗже претыкаютса, слóвз протнвлѣюшїнса, на нѣже ꙗже положѣни выша :

к. Вы же родз ѿзвранз, царское сїѣнїе, ꙗзыкз стѣ, людн ѡновленїа, ꙗкѡ да добродѣтели возвѣститѣ ѿз тмы вѣсз призвѣшагѡ въ чданный свòй свѣтъ :

ї. ꙗже ѿногдà не людїе, нынѣ же людїе Бжїи : ꙗже не помїловани, нынѣ же помїловани высте.

23. Понеже ся възродихте не отъ тлѣнно сѣме, но отъ нетлѣнно, чрѣзъ слово-то Божіе което живѣе и прѣбывае во вѣкъ.

24. Защото всяка плѣть е като трѣва, и всяка слава челоуѣческа като цвѣтъ отъ трѣвж: изсѣхнѣ трѣва-та, и цвѣтъ-тъ ѿ слѣтъ.

25. Слово-то Божіе обаче прѣбывае во вѣкъ. И това е пропоуѣдано-то вамъ слово.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй отхвърлѣте всякъ злобж и всякъ лъсть, и лицемѣріе, и зависть и всяко одумуваніе;

2. Пожелайте, като новорождени младенци, чисто-то словесно мѣко, съ него да порастете;

3. Понеже вкусихте че Господь е благъ:

4. При когото идвайте, *като* при камень живѣ, отъ челоуѣцы-тъ отхвърленъ, а отъ Бога избранъ и драгоцѣненъ,

5. И вы като живи камъніе, зидѣте ся на домъ духовенъ, на священство свято, да принесете жъртвы духовны благопріятны Богу чрѣзъ Исуса Христа.

6. За това е и писано въ писаніе-то: Ето полагамъ въ Сіонъ камъкъ краежгъленъ, избранъ, драгоцѣненъ, и който вѣрува въ него, нѣма да ся посрамя.

7. На васъ прочее които вѣрувате е драгоцѣненъ; а на тѣзи които ся противятъ, камъкъ-тъ когото прѣнебрѣгнѣхжж зидари-тъ, той бы глава на жгль, и камъкъ на прѣпъиваніе, и камъкъ на соблазнъ;

8. Които ся прѣпъивуватъ и на слово-то сж противни, на което бѣхж и опрѣдѣлени.

9. Вы обаче сте родъ избранъ, царско священство, народъ святъ, людіе които *Богъ* придобы, за да възвѣстите добродѣтели-тъ на тогова, който вы призова отъ тъмнинж-тж въ чуднж-тж своѣхъ свѣтлинж;

10. *Вы*, които нѣкога си не бѣхте народъ, а сега народъ Божій, *нѣкога* си непомиловани, а сега помилувани.

дї. Возлюбленіи, молю ѿкѡ прише́лцєвз ѿ стрѣнникѡвз, ѡгрєвѣтисѧ ѡ плотскѣхъ похотєй, ѿже воюютѧ на дшш :

вї. Житіє вѣше ѿмѣше добрѡ во ѡзыцѣхъ, да ѡ нємже клеветѡтѧ вѣсѧ ѡки слодѣевз, ѡ добрыхъ дѣлѡв вѣдѣвшє прослѣватѧ Б҃га вѧ дєнь посѣшенїѧ.

гї. Повинитєсѧ оубо всѧкомѡ челѡвѣчѡс создѧнїю Г҃дѧ рѧди : ѡше царю, ѿкѡ превелѧдѡющѧ :

дї. ѡше ли же кнѧзѣмъ, ѿкѡ ѡ негѡ пѡсланнѡмъ, во ѡмѣненїє оубо слодѣемъ, вѧ похвалѡ же бл҃готѡворѣемъ :

єї. ѿкѡ тѧкѡ єсть вола Б҃жїѧ, бл҃готѡворѧщѡмъ ѡбєздѡвѧти безѡмнѡхъ челѡвѣкѡ невѣжство :

єї. ѿкѡ свѡбѡдни, ѡ не ѿкѡ прикрѡвенїє ѿмѣше слѡбы свѡбѡдѡс, но ѿкѡ рабѡ Б҃жїи.

зї. Всѣхъ почитѧйте : вратѣство возлюбите, Б҃га бѡйтєсѧ, црѧ чтите.

иї. Рабѡ, повинѡйтєсѧ во всѧкомъ стрѧсѣ влѧдыкамъ, не тѡкмѡ бл҃гѡмъ ѿ крѡткѡмъ, но ѿ стрѡпѣивѡмъ.

дї. Сє во єсть оубѡдно прѣд Б҃гомъ, ѡше сѡвѣсти рѧди Б҃жїѧ терпѣтѧ ктѡ скѡрѡви, страждѧ без прѧвды.

кї. Кѧл во похвалѡ, ѡше согрѣшѧюще мѣчимѡ терпѣтє ; но ѡше добрѡ тѡворѧше ѿ стрѧждѡше терпѣтє, сїє оубѡдно прѣд Б҃гомъ.

кѧ. На сїє во ѿ звѧни вѣстє : занє ѿ Хр҃тѡсѡс пострадѧ по нѧсѧ, нѧмъ ѡстѧвѧль ѡбразъ, да послѣдѡемъ стопѧмъ єгѡ :

кѡ. ѿже грѣхѧ не сотѡрѡи, ни ѡбрѣтєсѧ лєсть во оустѣхъ єгѡ :

кг. ѿже оубѡкарѣмѡ прѡтѡвѡс не оубѡкарѧше, страждѧ не прѣшѧше : прѣдѧлѧше же сѡдѧщемъ прѧвѣднѡ :

кд. ѿже грѣхѡи нѧшѧ сѧмъ вознесє на тѣлѣ своѣмъ на дрѡво, да ѡ грѣхъ ѡзѡвѣвшє, прѧвдою поживѣмъ : єгѡже ѡзѡвоу ѡсѣлѣстє.

11. Възлюблени, моля ви ся, като пришелци и чужденци на свѣтъ-тъ, да ся отдалечавате отъ плътскы-тъ похоти, които воюватъ противъ душѣ-тъ :

12. Да имате добро поведеніе-то си между язычници-тъ, та дѣто вы одумуватъ като злодѣйцы, отъ добры-тъ ви дѣла, като ги видятъ, да прославятъ Бога въ день-тъ на посѣщеніе-то.

13. И тъй на всяко челоуѣческо началство бѣдѣте покорни зарадъ Господа ; или на царь-тъ, като що има най высокъ власть,

14. Или на управители-тъ, като на проводены отъ него за наказаніе на злодѣйцы-тъ, и за похвалѣ на добротворцы-тъ ;

15. Защото така е воля-та Божія, като правите добро да за-туляте уста-та на невѣжество-то на безумны-тъ челоуѣцы ;

16. Като свободни, и не като че имате свободѣ-тъ покрывало на зло-то, но като раби Божіи.

17. Всичкы-тъ почитайте, братство-то обычайте, бойте ся Богу, царь-тъ почитайте.

18. Слугы, покорявайте ся на господари-тъ съсъ всякой страхъ, не токо на добры-тъ и на кроткы-тъ, но и на строптивы-тъ.

19. Защото това е богоугодно, ако нѣкой заради совѣсть-тъ къмъ Бога прѣтърпѣва оскѣрбенія като страда неправедно.

20. Защото каква похвала е, ако търпите бѣненіе когато съгрѣшавате ? но ако търпите кога струвате добро и страдате, това е угодно прѣдъ Бога.

21. Защото на това сте и звани, понеже и Христосъ пострада за васъ, и остави примѣръ вамъ, да послѣдувате по неговы-тъ стѣпки,

22. Който грѣхъ не е сторилъ, нито ся намѣри лъсть въ уста-та му ;

23. Който укоряванъ, укореніе не отвращаше, като страдаше не заплашваше, но прѣдаваше себе си на тогоу който съди праведно ;

24. Който самъ понесе на тѣло-то си грѣхове-тъ наши на дърво-то, за да бѣдемъ мъртви къмъ грѣхове-тъ, и живи къмъ правдѣ-тъ, на когото съ ранѣ-тъ вы исцѣлѣхте.

кѣ. Бѣсте бо ѿкв ѻвцы заблѹждшыа (не имѹще паствыра:) но возвратѣстеса нынѣ къ паствырю и поскѣтителю дѹшъ вашихъ.

ГЛАВА ̑.

а. Такожде же и жены, повинѹющеса своимъ мужемъ, да и ѻше нѣцыи не повинѹютса слѡвс, женскимъ житіемъ безъ слѡва плѣненіа вѣдѹтъ :

б. Видѣвше ѣже со стрѹхомъ чисто житіе ваше :

в. Имже да вѣдетъ, не видѣшаа плетѣніа влѣсъ, и вѣложѣніа злата, или вѣвѣніа ризъ лѣпота :

г. Но потаенный сѣрца челоувѣкъ, въ неистлѣнии крѡткагв и молчаливагв дѹа, ѣже ѣсть предъ бѣгомъ многоцѣнно .

д. Такъ бо иногда и стѹла жены оуповаѹющыа на бѣга, оукрашахъ себѣ, повинѹющеса своимъ мужемъ :

е. Икоже сарра послѹшаше Авраама, господина того зовѹщи, ѣже бысте члѡда : бл҃готворѹще и не коѹщеса ни единагв стрѹха.

ж. Мужіе такожде, вкѣпѣ живѹще съ своимъ женами по рѡзвс, ѿкв немоцинѣйшъ сосѣдъ, женскомъ воздаѹще чѣсть, ѿкв и спасѣдницы бл҃годѣтныа жизни, во ѣже не прекращѣтса молитвамъ вашимъ.

з. Конѣцъ же, вси единомѹдренни вѣдите, милостиви, братомѡбцы, милосѣрдни, бл҃гострѡбни, мѡдромѡбцы, смиреномѹдри :

д. Не воздаѹще слѡ за слѡ, или досаждѣніа за досаждѣніе : съпротивное же, бл҃гословѹще, вѣдаще, ѿкв на се звѡни бысте, да бл҃гословѣніе наслѣдите.

е. Хотѹи бо живѡтъ любви, и видѣти дни бл҃ги, да оудержитъ ѡзыкъ свой ѿ слѡ, и оустниѣ свои ѣже не глаголати льсти.

ж. Да оуклонѣтса ѿ слѡ, и да сотворитъ бл҃го: да възыцѣтъ міра и да держитса ѣгѡ.

25. Защото бѣхте както овцы загубены, но сега ся завърнѣхте при Пастырь-тъ и Надзиратель-тъ на души-тъ ви.

ГЛАВА 3.

1. Подобно *и вы*, жены, покорявайте ся на мъжіе-тъ си, щото, ако нѣкон отъ тѣхъ ся не покоряватъ на слово-то, да ся придобѣ-
ѣтъ безъ слово-то чрѣзъ поведеніе-то на жены-тъ,

2. Като видятъ ваше-то поведеніе че е съсъ страхъ и чистотѣ ;

3. На които украшаваніе-то да не е външно, *сирѣчь* плетеніе на космы-тъ и кытеніе съсъ злато, или прѣмѣна на дрехы-тъ ;

4. Но потаенный-тъ челоуѣкъ на сърдце-то *украшенъ* съ нетлѣ-
ніе-то на кроткъ и тихъ духъ, което е многоцѣнно прѣдъ Бога.

5. Защото така нѣкога си и святы-тъ жены, които ся на Бога надѣяхъ, украсявахъ себе си и ся покорявахъ на мъжіе-
тъ си,

6. Както Сарра ся покоряваше Аврааму, и наричаше го госпо-
динъ ; на който вы станѣхте дѣщери, кога правите добро и не ся
бонте отъ никакъвъ страхъ.

7. Така също и вы, мъжіе, живѣйте благоразумно съсъ *жены-
тъ си*, и отдавайте почетъ на женскый-тъ полъ като на по слабъ
съсъдъ, и като на сонаслѣдницы на благодать-тъ на живота, да не
става прѣпятствіе на молитвы-тъ ви.

8. А найпослѣ, бѣдѣте всица единомысленни, сострадателни,
братолюбиви, милостиви, дружелюбиви.

9. Не въздавайте зло за зло, или хулъ за хулъ ; но на противъ
това благославяйте ; понеже знаете че на това быхте позовани, за
да наслѣдите благословеніе.

10. Защото който ище да люби животъ-тъ, и да види добры
дни, да спре языкъ-тъ си отъ зло, и устны-тъ си отъ да говорятъ
лъсть.

11. Да ся уклонн отъ зло и да стори добро ; да потърси миръ и
да го слѣдува.

ѳі. Занѣ Очи Гдѣни на праведныя, и оуши ѳгѡ въз молитвъ ѳхъ: лицѣ же Гдѣне на творящыя зла, ѳже потребити ѳхъ ѡ землѣ.

҃і. И кто ѡслобитъ васъ, ѡще блгоумъ подобницы бѣдете;

҃і. Но ѡще и страждете правды ради, блжени есте. страха же ѳхъ не оубойтеса, ниже смущайтеса:

ѳі. Гдѣ же Бга ѡстїите въз сердцахъ вашихъ. готови же прїснѡ ко ѡбѣтѡ всакому вопрошающему вы словесѣ ѡ вѡшемъ оупованїи, съ кротостїю и страхомъ:

ѳі. Сѡвѣсть имѡще блга, да ѡ немже клеветастъ васъ ѡки злодѣевъ, постыдѡтса слословацїи вѡше блгоѣ ѡ Хртѣ житїѣ.

҃і. Лзчше бо єсть блгоѣ творящымъ, ѡще хѡжетъ вола Бжїа, пострадаѣти, нежели зло творящымъ:

ѳі. Занѣ и Хртѡсъ єдиною ѡ грѣсѣхъ нашихъ пострада, праведникъ за неправедники, да приведѣтъ ны Бгови: оумершвлѣнъ оубѡ бывъ плѡтїю, ѡживъ же Дхѡмъ,

҃і. Сѡ немже и ссущымъ въз темницѣ дсховѡмъ сошедъ проповѣда,

к. Протившымся иногдѣ, єгдѣ ѡждѡше Бжїѣ долготерпѣнїѣ во дни Нѡевы, дѣлаемъ ковчегъ, въз немже малѡ, снѣбчѡ, ѡсмь дшшъ спасѡшася ѡ воды.

ка. ѳгѡже въображенїѣ нынѣ и насъ спасѡетъ крещенїѣ, не плѡтскїа ѡложенїѣ скверны, но сѡвѣсти блги вопрошенїѣ оубѡ Бга, воскресенїемъ Іисъ Хртѡвымъ,

кв. Иже єсть ѡдеснѡ Бга, возшедъ на нѡ, покѡршымся ємѡ Аггѡмъ и властѣмъ и силамъ.

12. Защото очи-тъ Господни сж на праведны-тъ и уши-тъ неговы на тѣхнѣ-тѣ молбѣ, а лице-то Господне е противъ онѣзи които правять зло.

13. И кой ще ви стори зло, ако бждете подражатели на добро-то ?

14. Но ако и да страдате за правдѣ-тѣ блажени *сте*, а отъ тѣхнѣ-тъ страхъ не бойте ся нито ся смущавайте.

15. Но освятѣте Господа Бога въ сърдца-та си; и вынѣгы *бждѣте* готови на отвѣтъ съ кротость и страхъ, на всякого който вы пыта за вашѣ-тѣ надеждѣ.

16. Имайте совѣсть добрѣ, щото когато вы одумувать като злодѣйцы, да ся посрамятъ които клеветятъ добро-то ви въ Христа поведеніе.

17. Защото е по добрѣ да страдате, ако е така воля-та Божія, като правите добро, а не като правите зло.

18. Понеже и Христосъ веднѣжъ пострада за грѣхове-тъ, праведный-тъ за неправедны-тъ, да ны приведе при Бога, умъртвенъ бывши по плть, а оживотворенъ по духъ ;

19. Съ когото отиде та проповѣда и на духове-тъ които бѣхѣ въ тѣмницѣ-тѣ,

20. Които ся въспротивихѣ иѣкога си на Божіе-то дълготърпѣніе, което гы чакаше едно врѣме въ дни-тъ Ноевы, когато ся правѣше ковчегъ-тъ, въ който малцина, то есть осмь души, избавихѣ ся чрѣзь водѣ-тѣ ;

21. На койкто като е образъ кръщеніе-то, не измываніе-то на плтскѣ-тѣ нечистотѣ, но свидѣтелство-то на добрѣ-тѣ совѣсть къмъ Бога, спасава и насъ днесъ, чрѣзь възкресеніе-то на Исуса Христа ;

22. Който е отдесно на Бога, отъ какъ ся възнесе на небе-то, и комуто ся покорихѣ ангели-тъ и власти-тъ и силы-тъ.

ГЛАВА ̄.

̄. Хр̄т̄с̄ оубо пострадавш за ны плотию, и вы в тѣже мысль вожитесь: зане пострадавший плотию, престà в грѣхà.

в. Во ѣже не котомъ человекскимъ похотемъ, но воли Бжїей прочее во плоти жити время.

г. Довлѣтъ ко вамъ мимошедшее время житїа, волю языческому творившимъ, ходившимъ в нечистотàхъ, в похотехъ, [в мужеложствѣ, в скотоложствѣ, в помыслѣхъ,] в пїанствѣ, в козлогласованїихъ, в лихонманїи, и богомерзскихъ идолослаженїихъ:

д. Ѡ немже двãтса, не сходившиса вамъ в тѣже блãдà разлїанїе, хслаше:

е. Иже воздадãтъ слово готѡвс̄ с̄шем̄с̄ сдãти живымъ и мертвымъ.

в. На сѣ во и мертвымъ блговкстїса, да сдãз оубо прїимутъ по человекъ плотию, поживутъ же по Бж̄ѣ дх̄омъ.

з. Всѣмъ же кончина приближиса. оубломс̄дритесà оубо и трезвитесà в молитвахъ:

и. Прѣжде же всѣхъ др̄гъ ко др̄гъ любовь прилѣжис̄ имѣйте, зане любовь покрывãетъ множество грѣхѡвъ:

д. Страннолюбцы др̄гъ ко др̄гъ, безъ роптанїй:

г. Кїйждо їакоже прїãтъ дарованїе, межд̄ севѣ сїмъ слãжãше, їакъ добрии строителїе разлїчныа блгодãти Бжїа:

д. Ыще ктѡ глаголетъ, їакъ словеса Бжїа: Ыще ктѡ слãжитъ, їакъ в крѣпости, їже подаѣтъ Бг̄х̄: да в̄ всѣмъ слãвитсà Бг̄х̄ їис̄х̄ Хр̄томъ, ем̄же єсть слãва и держава во вѣки вѣкѡвъ. Амїнь.

в. Козлюбаенїи, не двивитесà ѣже в васъ раждеженїю ко искшѣнїю вамъ бывãемъ, їакъ ч̄жд̄ вамъ слãчаюшсà:

ГЛАВА 4.

1. И тъй, понеже Христосъ пострада за насъ по плътъ, оржѣте ся и вы съсъ същѣ-тѣжъ мысль; защото пострадалий-тъ по плътъ прѣстанѣлъ е отъ грѣхъ-тъ;

2. За да живѣете прѣзъ останѣло-то въ плътъ-тѣжъ врѣме, не вече по чловѣчески похоти, но по Божіѣ-тѣжъ волѣхъ.

3. Защото е доста намъ прѣмишѣло-то врѣме на животъ-тъ, дѣто сме правили волѣхъ-тѣжъ на язычници-тѣ, и сме живѣли въ нечистоты, въ похоти, въ винопійства, въ кошунства, въ упиванія, и въ омразны-тѣ идолослуженія.

4. За това ся и чудятъ, че вы не тичате съ *тѣхъ* въ исто-то разливаніе на блудство-то, и *вы* хулять;

5. Конто ще даджѣть отвѣтъ на оногова който е готовъ да сѣди живы-тѣ и мъртвы-тѣ.

6. Понеже за това ся проповѣда благовѣстіе-то и на мъртвы-тѣ, за да ся сѣдятъ по чловѣчески въ плътъ, а да живѣѣтъ по Бога въ духъ.

7. А свършаніе-то на всичко е приближило; и тъй разумно живѣйте и трѣзвенни бѣдѣте въ молитвы-тѣ.

8. А прѣди всичко имайте усърднѣ любовь помежду си; защото любовь-та ще покрене множество грѣхове.

9. Бывайте едни на други гостолубиви безъ роптаніе.

10. Всякой споредъ дарѣхъ-тѣ който е пріѣлъ, служѣте съ неѣ единъ на другий, като добри стронтели на многоразличнѣ-тѣ Божіѣ благодать.

11. Ако говори нѣкой, *нека говори* като словеса Божіи; ако слугува нѣкой, *нека слугува* като отъ силѣхъ-тѣ който му Богъ дава, да ся слави во всичко Богъ чрѣзъ Исуса Христа, комуто е слава-та и държава-та во вѣкы вѣковъ. Аминъ.

12. Възлюбленни, не ся чудѣте за огненно-то искушеніе, което става на васъ за испытнѣхъ, като че ви ся случава *нѣщо* чудно;

҃и. Но понѣже привѣщаетеся Хрѣтовымъ страстѣмъ, радуйтеся, ꙗко да и въ явленіе славы ̅гн̅ возвратитесь веселѣющеся.

д̅. Яще оукорѣеми бывѣете ѿ имени Хрѣтовѣ, вѣжени есте: ꙗко славы и Бжїи Дхъ на васъ почивѣтъ: Онѣми оубо хсѣлитса, а вами прославляетса.

е̅. Да не кто оубо ѿ васъ постраждетъ ꙗко оубійца или ꙗко тать или ꙗко злодѣй, или ꙗко чуждопосѣтитель:

ѕ̅. Яще ли же ꙗко Хрѣтіанинъ, да не стыдитса, да прославляетъ же Бга въ части сей.

з̅. Яко время начати сдѣз ѿ дома Бжїа: яще же прежде ѿ васъ, каа кончина противашымса Бжїю ̅влїю;

и̅. И яще праведникъ ̅двѣ спасетса, нечестивый и грѣшный гдѣ явитса;

д̅. Тѣмже и страждущи по воли Бжїей, ꙗко вѣрнъ зиждителю да предадѣтъ дшы своѣ во бготвореніи.

ГЛАВА ̅.

а̅. Старицы иже въ васъ молю, ꙗко старецъ сын и свидѣтель Хрѣтовымъ страстѣмъ, иже и хотѣщей славы явитиса ѻвциникъ,

б̅. Пасите ̅же въ васъ стадо Бжїе, посѣщѣюще не нудѣю, но волею, и по нзѣ: ниже неправедными привѣтки, но оусерднъ:

г̅. Ни ꙗко ѿвладѣюще причтс, но ѻбрази бывайте стадамъ:

д̅. И явлшсѣ пастиреначалникъ, прїимете незвладѣемый славы вѣнѣцъ.

е̅. Такоже юнии повинитсѣ старецемъ: вси же дрѣгъ дрѣгъ повинющесѣ, смиреноздрїе стажите: занѣ Бгъ гврдымъ противитса, смиреннымъ же даѣтъ бгдѣть.

13. Но радувайте ся, споредъ дѣто сте причастници на Христовы-тѣ страданія, за да ся зарадувате веселяще ся и когато слава-та негова ся яви.

14. Блажени сте ако вы укоряватъ за име-то Христово ; защото Духъ-тѣ на славѣ-тѣ и на Бога почива на васъ ; отъ къмъ тѣхъ ся хули, а отъ къмъ васъ ся прославява.

15. Защото никой отъ васъ да не страда като убица, или като крадецъ, или злодѣецъ, или като испытователь на чужды работы.

16. Но ако страда като Християнинъ, да ся не срамува, но да слави Бога въ това пѣщо.

17. Защото *дойде* врѣме-то да ся започене сѣдба-та отъ домъ-тѣ Божій ; и ако *начене* първомъ отъ насъ, каква ще бѣде сетнина-та на тѣзи които ся не покоряватъ на евангеліе-то Божіе ?

18. И ако праведный-тѣ едвамъ ся спасава, нечестивый-тѣ и грѣшный-тѣ дѣ ще ся яви ?

19. Така и тѣзи които страдатъ по Божіѣ-тѣ волѣ, да прѣдаватъ души-тѣ си *нему*, като на вѣренъ Създатель, въ благодѣяніе.

ГЛАВА 5.

1. Презвитеры-тѣ, които сѣ между васъ, умолявамъ азъ, който съ тѣхъ на едно съмъ презвитерь и свидѣтель на страданія-та Христовы, и причастникъ на славѣ-тѣ която има да ся яви,

2. Пасѣте Божіе-то между васъ стадо, надзиравайте го не съ принужденіе, но самоволно ; нито за гнѣснѣ печалбѣ, но съ усьрдіе ;

3. Нито като че обладавате наслѣдіе-то *Божіе*, но бывайте примѣръ на стадо-то.

4. И когато ся яви Пастыреначалникъ-тѣ, ще приемете вѣнецъ на славѣ-тѣ който не повѣхнува.

5. Подобно и вы, млади, покорявайте ся на презвитеры-тѣ, и всички единъ на другый като ся покорявате, облѣчѣте смиренномудріе-то ; защото Богъ ся противи на горды-тѣ, а на смиренны-тѣ дава благодать.

ѡ. Смирїтеса оубо под крѣпксю рѣкс Бжїю, да вы вознесѣтѣ во врѣмѣ:

ѣ. Всю печаль вашу возвергше на ны, іакъ той печѣтса ѡ васъ.

ѵ. Трезвїтеса, бодрствуйте, занѣ спостѣтѣ вашъ діаволъ, іакъ лѣвъ рыкаѣ, ходитѣ, искїи когдѣ поглотїти:

ѡ. Емѣже протївїтеса твѣрди вѣрою, вѣдѣше, іакъ тѣже страсти слагѣютса вашему братству, ѣже въ мірѣ.

ї. Бѣз же всѣкїа бѣгодѣти, призвѣвѣи васъ въ вѣчнсю свою славу ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, малу пострадавшы, той да совершитѣ вы, да оутвердїтѣ, да оукрѣпїтѣ, да ѡснѣтѣ:

їѡ. Томѣ слава, и держава во вѣки вѣкѡвъ. Амїнь.

їѡ. Сїлѣномъ вамъ вѣрнымъ братомъ, іакъ непцїю, вмаѣ написѣхъ, молѣ и засвїдѣтельствса сѣи быти истиннѣи бѣгодѣти Бжїей, въ нейже стонтѣ.

їѡ. Цѣлѣетѣ вы іакже въ Павлѡнѣк сонзераннаѣ, и Марко сынъ мой.

їѡ. Цѣлѣйте другъ друга лобзѣнїемъ любвѣ. миръ вамъ всѣмъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ. Амїнь.

6. И тъй смиръте ся подь държавнѣ-тѣ рѣкѣ Божіѣ, за да вы възвыси на врѣме ;

7. И всякѣ вашѣ грѣхѣ възложѣте на него, защото той ся грижи за васѣ.

8. Бждѣте трѣзвенни, бодри ; защото соперникѣ-тѣ ви діаволь-тѣ, като лвъь рыкае, и обхожда да търси кого да погълне ;

9. Комуто ся съпротивѣте, *стояще* твърди въ вѣрѣ-тѣ, понеже знаете че исты-тѣ страданія ся случаватъ на братія-та ви които сѣ на свѣтъ-тѣ.

10. А Богѣ на всякѣ благодать, който чрѣзь Христа Исуса е призовалъ насѣ въ вѣчнѣ-тѣ своѣ славѣ, като пострададе малко, той да вы осъвършенствува, да вы утвърди, да вы укрѣпи, и да вы направи непоколебими.

11. Нему слава и държава да бжде во вѣкы вѣковѣ. Аминь.

12. Писахѣ ви на кѣсо чрѣзь Симуана вѣрнаго, както мыслиѣ, брата, и увѣщавамѣ вы и свидѣтельствувамѣ ви, че тая е истинна-та Божія благодать, въ коѣто стоите.

13. Поздравява вы съизбранна-та *сѣ васѣ църква* у Вавилонѣ, и сынѣ мой Марко.

14. Поздравѣте ся единѣ другий съсъ цѣлованіе на любовь. Мирѣ на всички васѣ които сте въ Христа Исуса. Амишь.

СОБО́РНѦ ПОСЛА́НІЕ ВТОРО́Е
СВАТА́ГО АПО́СТОЛА ПЕТРА́.

ГЛАВА́ Я́.

а. Сѣмѡнъ Пѣтръ, рабъ и посланникъ Иисъ Хрѣтовъ, равночестною съ нами полчившимъ върѣ въ правдѣ Бѣга нашего и Сѣса Ииса Хрѣта:

б. Благодать вамъ и миръ да оумножится въ познаніи Бѣга, и Хрѣта Ииса Гда нашего:

в. Иже всѣ намъ Бжтвенныя силы ѣгѡ, яже къ животѣ и блгочестію, подана рѣзмомъ призвѣваемагъ насъ славою и добродѣтелию.

г. Ижеже честнаа намъ и великаа ѡбѣтваніа даровашаа, да сіихъ ради бѣдете Бжественнагъ причастницы ѣстества, ѡбѣгше, яже въ мирѣ, похотныхъ тлѣ:

д. И въ самое же сѣе, тцаніе все привнесше, подадите въ вѣрѣ вашей добродѣтель, въ добродѣтели же рѣзма,

е. Въ рѣзмѣ же воздержаніе, въ воздержаніи же терпѣніе, въ терпѣніи же блгочестіе,

ж. Во блгочестіи же братолѡбіе, въ братолѡбіи же лѡбовь.

з. Сѣа во сѣцаа въ васъ и мнѡжаааа, не празныхъ ниже безплодныхъ сотворѣтъ вы въ Гда нашего Ииса Хрѣта познаніе.

и. Емжеже во иѣсть сіихъ, слѣпъ ѣсть, мжай, забвеніе пріема ѡчищеніа дрѣвнихъ своихъ грѣхѡвъ.

й. Тѣмже паче, братіе, потщитесь и звѣстно ваше званіе

ВТОРО-ТО СОБОРНО ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

1. Симонъ Петръ, рабъ и апостоль Иисусъ Христовъ, вамъ, които сте получили еднакъвъ-тъ съ насъ драгоценнъ вѣръ чрѣзь правдж-тъ на Бога нашего и Спаса Иисуса Христа ;

2. Благодать и миръ да ся умножи на васъ съ познаніе-то на Бога, и на Иисуса Господа нашего.

3. Както божественна-та негова сила е дарила намъ всичко що е за животъ-тъ *потрѣбно* и за благочестіе-то, чрѣзь познаніе-то на тогози, който е призовавъ насъ съсъ славъ и добродѣтель,

4. Чрѣзь които ся дарихъ намъ най голѣмы-тъ и драгоценны-тъ обѣщанія, за да бѣдете поради тѣхъ причастници на божественно-то естество, и да отбѣгнете отъ похотно-то растлѣніе което е на свѣтъ-тъ.

5. И за това исто-то, турѣте всичко-то си стараніе, и приложѣте на вѣръ-тъ си добродѣтель, на добродѣтель благоразуміе,

6. На благоразуміе въздържаніе, на въздържаніе търпѣніе, на търпѣніе благочестіе,

7. На благочестіе братолюбіе, и на братолюбіе любовь.

8. Защото тѣзи *добрины* ако ся намѣрувать у васъ и ся умножавать, правять вы да не сте празни нито бесплодни въ познаваніе-то на Господа нашего Иисуса Христа.

9. Понеже въ когото ся тѣ не намѣрувать, *той е слѣпъ*, кжсогледъ, и забравилъ е очищеніе-то на вѣтхы-тъ си грѣхове.

10. За това, братіе, постарайте ся повече да утвърждавате

и избрание творити : сїа бо творяще, не имате согрѣшити никогдаже.

ѧ. Еице бо Обіану приподаетсѣ вамъ входъ въ вѣчное црѣтво Гда нашегѣ и Спса Іиса Хртѧ.

Ѣ. Сегѣ ради не ѡблѣнїосѣ воспоминати прїснѣ вамъ ѡ сїхъ, ѡше и вѣдите, и оутвержденїи естѣ въ настоящей истинѣ.

Г. Прѣведиу бо мнѣ, донелѣже есмь въ семъ тѣлесѣ, возставати васъ воспоминанїемъ :

Д. Вѣдый, іакѣ скорѣе естѣ ѡложенїе тѣлесѣ моегѣ, іакже и Гдѣ нашъ Іисъ Хртѣ сказа мнѣ.

Е. Потщисѣ же и всегда имѣти васъ по моему исходѣ пѧмать ѡ сїхъ творити.

Ж. Не оухищренїемъ бо кѧснемъ послѣдовавше сказахомъ вамъ силъ и прїшествїе Гда нашегѣ Іиса Хртѧ, но самовїдцы бывше величествїа Онагѣ.

З. Прїемь бо ѡ Бга Оца чѣсть и слѧвъ, глѧсъ прїшедшъ къ немѣ таковѣ ѡ велелѣпнымъ слѧвы : сїй естѣ Сїъ мой возлюбленный, ѡ немже ѡзъ блгонзвѣлїихъ.

И. И сїй глѧсъ мы слышахомъ съ нѣсѣ сшѣдшъ, съ нїмъ сѣще на горѣ стѣй.

ѧ. И имамы и звѣстїишїе прорѣческое слово, емѣже внимающе іакже свѣтилъ сїаюшъ въ темнѣмъ мѣстѣ, добрѣ творитѣ, дондеже день ѡзарїтѣ, и денница возсїаетъ въ сердцахъ вашихъ.

К. Сїѣ прѣжде вѣдѧще, іакѣ всѧко прорѣчество книжное, по своемѣ сказанїю не бывѧетъ.

Кл. Ни бо волею бысть когдѧ челоѣкѣмъ прорѣчество, но ѡ стѧгѣ Дха просвѣщѧемї глаголаша стїи Бжїи челоѣкѣмъ.

призваніе—то и избирание—то ваше ; защото това като струвате, никога нѣма да прѣгрѣшите.

11. Защото така ще изобилно да ви ся даде входъ въ вѣчно—то царство на Господа нашего и Спаса Иисуса Христа.

12. Заради това не ще ся облѣниж да ви напоумувамъ всякога за тѣзи *работы*, ако и да *вы* знаете, и да сте утвърдени въ насто—ящѣ—тѣ истинѣ.

13. Мыслиж обаче праведно, до когато съмъ въ тѣж хыжинж *тѣлеснж* да вы възбуждамъ съ напоумуваніе ;

14. Понеже знаиж, че скоро ще оставиж хыжинж—тѣ си, както Господъ нашъ Иисусъ Христосъ ми извѣсти.

15. Ще ся постараиж обаче, щото вы и слѣдъ умираиe—то ми да можете всякога да помните тѣзи *работы*.

16. Защото като ви обадихмы силж—тѣ и идваніе—то на Господа нашего Иисуса Христа, не слѣдовахмы хитронзмыслены басни, но бѣхмы самовидци на негово—то величествіе :

17. Защото прія отъ Бога Отца честь и славж, когато дойде нему отъ великолѣпнж—тѣ славж такъвъ гласъ : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный—тѣ, въ когото азъ благоволихъ.

18. И тойзи гласъ чухмы ный че дойде отъ небе—то, когато бѣхмы съ него на святж—тѣ горж.

19. Още имамы и по извѣстно пророческо—то слово, на което добрѣ струвате да внимавате, като на свѣтило което свѣти въ тъмно мѣсто, додѣ ся зазорн день—тѣ, и зорница—та изгрѣе въ сѣрдца—та ваши.

20. И това най първо да знаете, че никое пророчество отъ писаниe—то не бѣва отъ собственно—то разясненіе *на тогози който пророчестеува*.

21. Защото никога не е идвало пророчество отъ челоуѣческж волиж, но отъ Духа Святаго движени, говорихж свети—тѣ челоуѣци Божіи.

ГЛАВА Ї.

а. Быша же и живи пророцы в людех, якоже и в вас вѣдѣтъ живи оучители, иже внесѣтъ ереси погивели, и искѣпашаго ихъ вѣки ѿметающеся, приводѣше себѣ скорѣ погивель :

б. И мнози послѣдствуютъ ихъ нечистотамъ, ихъже ради пѣтъ истинный похѣлится,

в. И в прегмноженіи астивыхъ словесъ васъ оуловѣтъ : ихъже сѣдъ и сконн не коснѣтъ, и погивель ихъ не дрѣмлетъ.

г. Ище бо бѣа аггеловъ согрѣшившихъ не пощадѣ, но пленіцами мѣра свѣдѣвъ предаде на сѣдъ мѣримыхъ блюстѣ :

д. И перваго мѣра не пощадѣ, но Осмаго Нѣва правды проповѣдника сохрани, потѣмъ мѣра нечѣствовавшихъ наведе :

е. И грады Содомскіа и Гомѣрскіа сжегъ разореніемъ ѿсѣдъ, ѿбразъ хотѣщимъ нечѣствовати положивъ :

ж. И праведнаго Лѣнта ѿбидима ѿ беззаконныхъ в нечистотѣ сожитѣа и звѣа :

з. Видѣніемъ бо и слѣхомъ праведный живый в нихъ, дѣнь ѿ днѣ дѣшшъ праведнъ беззаконными дѣла мѣчаше :

и. Вѣсть Гдѣ блгочестивыхъ ѿ напасти и звѣлати, неправедники же на дѣнь сѣдныи мѣримы блюстѣ :

і. Наипаче же во слѣдъ плотскіа похоти скверненіа ходѣшыхъ, и ѿ Гдѣствѣ не радѣшыхъ, продержателѣ, себѣ оуговдницы, славы не трепѣшѣтъ хѣлаше :

к. Идѣже Анггелъ крѣпостію и сілою боши сѣше, не терпѣтъ на сѣ ѿ Гдѣа оукорѣннъ сѣдъ.

л. Сн же, яко скѣти животни естествомъ бѣвшѣ в

ГЛАВА 2.

1. Но имало е и лъжливи пророци между народъ-тъ, както и между васъ ще има лъжливи учители, които ще въведътъ скрито губителны ереси, и ще ся отричатъ и отъ Господаря *си* който ты е купилъ, та ще навлѣкнѣтъ на себе си скорашнѣ погубель.

2. И мнозина ще послѣдуютъ тѣхны-тъ развращенія, поради които нѣтъ-тъ на истинѣ-тѣ ще ся похули.

3. И отъ любостыжаніе ще вы употребяватъ като търговіи съ прѣсторены думы; тѣхно-то осъжденіе, отколѣ *приготовено*, не ся забавя, и тѣхна-та погубель не дрѣме.

4. Защото ако Богъ не пощадѣ ангелы-тъ които съгрѣшихъ, но ты хвърли въ преисподниѣ *вързаны* съ веригы мрачны, и прѣдаде ты да бѣдѣтъ вardenи за сѣдѣ,

5. И *ако* не пощадѣ старый-тъ свѣтъ, но като нанесе потопъ връхъ свѣтъ-тъ на нечестивы-тъ; съхрани *свѣдѣніе* *седмь души* осмый-тъ Ноя, проповѣдника на правдѣ-тѣ;

6. И осъди на разореніе градове-тъ Содомскы и Гоморскы, и направи ты на пепель, та ты постави примѣръ на онѣзи, които послѣ щѣхъ да нечествувать;

7. И освободи праведнаго Лота, комуто бѣ досадило нечисто-то поведеніе на нечестивы-тъ;

8. (Защото праведный-тъ, който живѣяше между тѣхъ, отъ день на день измѣчваше праведнѣ-тѣ си душѣ, като гледаше и чуваше *тѣхны-тъ* беззаконны дѣла);

9. Знае Господь да освободява благочестивы-тъ отъ напасть, а неправедны-тъ да държи за сѣднѣ-тъ день да ся мѣчатъ:

10. А наипаче на тѣзи които съ пожеланіе на нечистотѣ слѣдуютъ подирь плѣтъ-тѣ, и прѣзирать власть-тѣ: *тъ* сѣ дързостливи, безочливи, и не треперять кога хулять чиновничества-та.

11. Дѣто ангели-тъ, ако и по голѣми да сѣ въ крѣпость и силѣ, не произносятъ противъ тѣхъ хулителенъ сѣдѣ прѣдъ Господа;

12. Тѣзи обаче, като природны безсловесны животны, родены за

погибель и тлѣ, въ нихже не разсмѣютъ хслаше, во истлѣнии своемъ истлѣютъ :

гг. Пріемлюше мзѣ неправеднх, сласть мнѣше вседневное насыщеніе, сквернители и порочницы, питающеся лестьми своїми, гдѣше съ вами,

дд. Очи имѣше исполнь благодѣаніа и непрестаемагъ грѣхѣ, прелѣюще дѣшы нестверждены, сердце начено лхонмствѣ имѣше, клѣтвы члѣда,

ее. Стѣваше правый пѣть заблудша, послѣдовавше пѣти Балаама Росорова, иже мзѣ неправеднх возлюбѣ,

ее. Обличеніе же имѣ своегѣ беззаконіа : подремникъ безгласенъ, человекѣскимъ гласомъ провѣщавшъ, возвращеніи пророка безмѣе.

зг. Сн сѣть истѣчницы безводни, облацы и мглы ѡ вѣтрѣх преносими, имже мракъ тѣмный во вѣки блюдется.

иг. Прегрѣдаа ко сѣты вѣщѣюще, прелѣютъ въ скверны плотскіа похоти, ѡвѣгѣющихъ всѣчески ѡ нихъ живѣющихъ во лстѣ.

дд. Свобода имъ ѡвѣщавѣюще, сами рабѣ сѣше тлѣннѣ : имже ко кто повѣжденъ бывѣетъ, семѣ и работенъ сѣсть.

к. Ише во ѡвѣгше сквернх міра въ разсмъ Гда и Спса нашегѣ Иса Хртѣ, сими же пакѣ сплѣтшеса повѣждаемѣ бывѣютъ, быша имъ послѣднѣа гѣрша пѣрвыхъ.

ка. Дѣше ко вѣ имъ не познѣти пѣти правды, нежели познѣвшимъ возвратитиса вспѣть ѡ преданныа имъ стѣлѣ заповѣдн.

кв. Слзчнса ко имъ истиннаа прѣтча : пѣсѣ возвращса на своѣ блевѣтинѣ : и свиннѣ ѡмывшиса, въ калѣ тѣнныи.

ловъ и истрѣбваніе, хулять за нѣща които не знаѣтъ, и ще погынѣтъ въ свой-тъ си развратъ,

13. И ще пріемѣтъ заплатѣ-тъ на неправдѣ-тъ; иматъ го за наслажденіе деня да раскошествувать; тѣ сѣ сквърнителни и порочници; наслаждаватъ ся съ лъсти-тъ си, когато сѣ на угощеніе съ васъ наедно;

14. Иматъ очи пълни съ блудъ и съ непрѣстаненъ грѣхъ; подлѣстятъ души неутвърдени; иматъ сърдце-то си научено на любостяжаніе; чада на клѣтвѣ сѣ.

15. Оставивше правый-тъ пѣтъ заблудихъ, и послѣдовахъ пѣтъ-тъ на Валаама *сынъ-тъ* Восоровъ, който възлюбилъ заплатѣ-тъ на неправдѣ-тъ;

16. Но изблеченъ бы за свое-то си беззаконіе; нѣмъ подяремникъ съ гласъ чловѣческый проговори, и въспрѣ безуміе-то на пророкъ-тъ.

17. Тѣ сѣ безводни кладенци, облаци отъ вихрушки тласкани, за които мрачна тъма ся варди во вѣкъ.

18. Защото като говорятъ съ надуту празнословіе, прѣлгватъ съ плѣтскы-тѣ похоти, съ невѣздържанія-та, тѣзи които сѣ наистинѣ избѣгнѣли отъ живушы-тѣ въ заблуденіе,

19. Като имъ обѣщавать свободѣ, а тѣ сами сѣ роби на развратъ-тъ; защото отъ когото бѣва побѣденъ нѣкой, нему и робъ става.

20. Понеже, като избѣгнѣхъ отъ мръсотіи-тѣ на свѣтъ-тъ чрѣзь познаніе-то на Господа и Спаса Исуса Христа, ако сѣ ся сплели пакъ въ тѣхъ и оставать побѣдени, послѣдно-то имъ състояніе е станѣло по лошо отъ първо-то.

21. Понеже по добро бы было за тѣхъ да не бѣхъ познали пѣтъ-тъ на правдѣ-тъ, нежели като го познахъ да ся повѣрнѣтъ отъ прѣдаденѣ-тъ тѣмъ святѣ заповѣдѣ.

22. Но съ тѣхъ ся случавѣ това което казува истинна-та пословица: Псе-то ся върнѣ на блевотникъ-тъ си, и, свиня-та окѣпана *вгрнѣ ся* да ся валя въ тинѣ-тъ.

ГЛАВА Г.

а. Сіє оуже возлюбленни, второе вамъ пишѹ посланіе, въ нѣхже возвѣждаю воспоминаніемъ вашъ чистый смыслъ :

б. Поманѣти прѣжде речѣнныя глаголы ѿ стѣхъ Пррѣкъ, и ѿпъкъ вашихъ заповѣдъ Гдѣ и Спса :

в. Сіє прѣжде вѣдаше, ѿкъ прійдетъ въ послѣдніа дни ругателе, по своѣхъ похотѣхъ ходѣше,

г. И глаголюще : гдѣ есть ѿвѣтованіе пришествіа ѿгнѣ ; ѿнѣлѣже во оцѣ оуспоша, всѣ такъ превываютъ ѿ начала созданія.

д. Таитса во ѿмъ сіє хотѣшимъ, ѿкъ нѣсѣ вѣша ѿспѣрва, и земля ѿ воды, и водою составлена Бжѣимъ словомъ.

е. Тѣмже тогдашній міръ, водою потопленъ бывъ погнѣе :

ж. А нынѣшная нѣсѣ и земля тѣмже словомъ сокровѣна сѣтъ, Огню влоудѣма на дѣнь сѣдѣ и погнѣели нечестивыхъ человекъ.

з. Едино же сіє да не оутѣитса васъ возлюбленни, ѿкъ еднѣхъ дѣнь прѣдъ Гдѣмъ ѿкъ тысаща лѣтъ, и тысаща лѣтъ ѿкъ дѣнь еднѣхъ.

и. Не коснитъ Гдѣ ѿвѣтованія, ѿкоже иѣцыи коснѣніе мѣятъ : но долготерпитъ на насъ, не хотѣ да ктѣ погнѣнетъ, но да всѣ въ поканіе прійдетъ.

й. Прійдетъ же дѣнь Гдѣнъ ѿкъ тѣтъ въ ношѣ, въ онѣже нѣсѣ оубв сѣ шѣмомъ мѣмъ ѿдетъ, стѣхи же сжигѣемы разорѣтса, земля же, и ѿже на нѣй дѣла сгорѣтъ.

к. Сѣмъ оубо всѣмъ разорѣемымъ, кѣцѣмъ подовѣетъ быти вамъ во стѣхъ превываніихъ и влѣгчестіихъ ;

л. Чаюшимъ и скорѣе быти желѣющимъ пришествіа Бжѣагѣ днѣ, ѿгнѣже рѣди нѣсѣ жегѣма разорѣтса, и стѣхи ѿпалѣени растѣютса ;

ГЛАВА 3.

1. Ето, възлюбленни, пишж ви това второ посланіе, въ които *два* посланія възбуждаж чрѣзъ напомнуваніе чистый-тъ вашъ смыслъ :

2. Да помните прѣдизговорены-тъ отъ святы-тъ пророцы слова, и заповѣдъ-тъ отъ насъ апостолы-тъ на Господа и Спаса.

3. Най първо знайте това, че въ послѣдни-тъ дни ще дойджтъ подиграватели, които ще ходятъ по свои-тъ си похоти,

4. И ще казувать : Дѣ е обѣщаніе-то на идваніе-то му ? защото отъ какъ сж ся бащи-тъ *ни* поминжли, всичко-то си така стои отъ начало-то на създаіе-то.

5. Защото самоволно не разумѣвать това, че небеса-та отъ край си, и земя-та която е отъ *вниз* водж-тъ и въ водж-тъ съсь слово-то Божіе станжжх.

6. Чрѣзъ, които тогашній-тъ свѣтъ погынж потопенъ отъ водж-тъ.

7. А днешни-тъ небеса и земя-та, съ исто-то слово сж вардены, да ся пазятъ за огнь-тъ до день-тъ на сждбж-тъ и на погыбваніе-то на нечестивы-тъ человекы.

8. Още едно и това да не забравяте, възлюбленни, че прѣдъ Господа единъ день е като тысяща години, и тысяща години, като единъ день.

9. Господъ не забава обѣщаніе-то *си*, както що смѣтатъ нѣкои *това* баваніе, по търпи ны за много врѣме, понеже не иска да погынжтъ нѣкои, но всичкы да дойджтъ на покаяніе.

10. А день-тъ Господень ще дойде, като крадецъ ношя, въ който небеса-та ще прѣйджтъ съ бученіе, а стихіи-тъ разгоряваны ще ся стопятъ, и земя-та и дѣла-та по неіж ще изгорятъ.

11. И тѣй понеже всичко това ще ся стопи, какви трѣбува да сте вы въ святж обходж и въ благочестіе,

12. Като чакате и бързате за идваніе-то на Божій-тъ день, въ който небеса-та въспламеняваны ще ся развалятъ, и стихіи-тъ разгоряваны ще ся стопятъ ?

҃ґ. Но́ва же нѣсѣ, ѿ но́вы земли по ѡбѣтованію е҃гѡ члѣмъ, въ нѣже прѡва живѣтъ.

҃ґ. Тѣмже, возлюбленніи, сіихъ чающе, потщитеса нескверни ѿ непорочни томъ ѡбръстиса въ мирѣ:

҃ґ. И Г҃а нашегѡ долготерпѣніе, спасеніе неощыте: ѿкоже ѿ возлюбленный нашъ братъ Павелъ по данинѣи е҃мъ премудрости написа вамъ.

҃ґ. Икоже ѿ во всѣхъ своихъ посланіихъ, глагола въ нихъ ѡ сіихъ: въ нѣже сѣтъ недѡбъ разсма нѣкаа, ѿже неназчѣни ѿ нествержѣни развращяютъ, ѿкоже ѿ прѡчаа писаніа, къ своѣи погнбѣи ѿмъ.

҃ґ. Вы же оубо возлюбленніи, предвѣдающе хранитеса, да не лѣстїю беззаконныхъ сведѣни бывше, ѡпадѣте своегѡ оутверженіа:

҃ґ. Но да растѣте во блгодати ѿ разсма Г҃а нашегѡ ѿ Спса Іиса Хр҃та. томъ слава ѿ нынѣ ѿ въ дѣнь вѣка. Амѣнь.

13. А споредъ обѣщаніе—то му очакуваме новы небеса и новѣ земѣ, въ които живѣе правда.

14. За това, възлюбленни, тѣзи нѣща като очакувате, прилѣжайте да ся намѣрите чисти и непорочни прѣдъ него миромъ ;

15. И дълготърпѣніе—то на Господа нашего имайте за спасеніе ; както и възлюбленный—тѣ нашъ братъ Павелъ ви писа споредъ даденѣ—тѣ нему мудрость,

16. Както и въ всички—тѣ *си* посланія, кога говори въ тѣхъ за тѣзи работы ; въ които има нѣкои нѣща мжчноразумителны, които неучени—тѣ и неутвърдени—тѣ искривяватъ, както и други—тѣ писанія, за своѣ—та си погубель.

17. И тѣй вы, възлюбленни, като сте прѣдизвѣстени *за това*, пазѣте ся, да ся не увлѣчете съсъ заблужденіе—то на беззаконны—тѣ, и отпаднете отъ утвърженіе—то си.

18. Но растѣте въ благодать—тѣ и въ познаніе—то на Господа нашего и Спаса Исуса Христа. Нему слава *да бжде* и нынѣ и въ день вѣчный. Аминь.

СОБО́РНОЕ ПОСЛА́НІЕ ПЕРВОЕ
СТѢ́ГО А́ПЛА ІО́АННА БГ҃СЛОВА.

ГЛАВА́ А.

а. Ёже бѣ испѣрва, ёже слышахомъ, ёже видѣхомъ очима нашими, ёже оузрѣхомъ, и рѣки наша ѡсказаша ѡ словеси живѣтнѣмъ :

б. И живѣтъ іавіса, и видѣхомъ, и свидѣтельствемъ, и возвѣщаемъ вамъ живѣтъ вѣчный, иже бѣ оу Оца, и іавіса намъ :

в. Ёже видѣхомъ и слышахомъ, повѣдаемъ вамъ, да и вы общеніе имате съ нами : общеніе же наше со Оцемъ и съ Сномъ ѣгѡ Іисомъ Хрѣтомъ :

г. И сіа пишемъ вамъ, да радость ваша вѣдетъ исполнена.

д. И сіе ёсть ѡбѣтованіе, ёже слышахомъ ѡ негѡ, и повѣдаемъ вамъ, іакѡ Бг҃ъ свѣтъ ёсть, и тмы въ немъ нѣсть ни единыа.

е. Аще речемъ, іакѡ Общеніе имамы съ нимъ, и во тмѣ ходимъ, лжемъ, и не творимъ истины :

ж. Аще же во свѣтѣ ходимъ, іакоже самъ той ёсть во свѣтѣ, ѡбщеніе имамы дрѣгъ ко дрѣгъ, и кровь Іиса Хрѣта Сна ѣгѡ ѡчищаетъ насъ ѡ всакагѡ грѣха.

з. Аще речемъ : іакѡ грѣха не имамы, себѣ прелциаемъ, и истины нѣсть въ насъ.

и. Аще исповѣдаемъ грѣхѡ наша, вѣренъ ёсть и праведенъ, да ѡставитъ намъ грѣхѡ наша, и ѡчиститъ насъ ѡ всакиа неправды.

ПЪРВО-ТО (СЪБОРНО) ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1. Това което бѣ отъ начало, което смы чули, което съ очи-тѣ си видѣхмы, което изгледахмы, и рѣцѣ-тѣ ни похванѣхъ, за Слово-то на животъ-тѣ;

2. (И животъ-тѣ ся яви, и видѣхмы, и свидѣтельствуваме, и ви извѣствамы вѣчный-тѣ животъ, който бѣ у Отца и яви ся намъ;)

3. Това което смы видѣли и чули, него ви извѣствамы, да имате и вы съ насъ общеніе; а пакъ наше-то съобщеніе е съ Отца и съ Исуса Христа неговъ-тѣ Сынъ.

4. И това ви пишемъ, да бѣде ваша-та радость исполнена.

5. И това е извѣстіе-то, което чухмы отъ него и го извѣствамы вамъ, че Богъ е видѣлина, и никаква тъмнина нѣма въ него.

6. Ако речемъ че имамы съобщеніе съ него, а ходимъ въ тъмнинѣ, лъжемъ, и не вършимъ истинѣ-тѣ.

7. Ако ли ходимъ въ видѣлинѣ, както е той въ видѣлинѣ, имамы единъ съ другый съобщеніе, и кръвь-та на Сына му Исуса Христа очистя ны отъ всякой грѣхъ.

8. Ако речемъ че грѣхъ нѣмамы, сами себе си лъжемъ, и истина-та не е въ насъ.

9. Ако исповѣдвамы грѣхове-тѣ наши, вѣренъ и праведенъ е, да ни прости грѣхове-тѣ ни, и да ны очисти отъ всякъ неправдѣ.

г. Яже речѣмъ, ꙗкѡ не согрѣшихомъ, лжа творимъ єгò, и слово єгò ижесть въ насъ.

ГЛАВА ВѢ.

а. Чѣдца моѧ, сѧ пишѣ вамъ, да не согрѣшѧете : и яже кто согрѣшитъ, ходѧтѧ ѡтѧ мамы ко Оцѣ, Ииса Хрѣта праведника.

б. И той ѡчищеніе єсть ѡ грѣсѣхъ нашихъ, не ѡ нашихъ же точию, но и ѡ всегò міра.

в. И ѡ сѣмъ разсмѣемъ, ꙗкѡ познахомъ єгò, яже заповѣди єгò соблюдаемъ.

г. Глаголай, ꙗкѡ познахъ єгò, и заповѣди єгò не соблюдаетъ, ложь єсть, и въ сѣмъ истинны ижесть :

д. Я иже яже соблюдаетъ слово єгò, поистиниѣ въ сѣмъ любви Бжїѧ совершена єсть. ѡ сѣмъ разсмѣемъ, ꙗкѡ въ немъ єсмы.

е. Глаголай въ немъ пребывѧти, долженъ єсть, ꙗкоже онъ ходилъ єсть, и сѣй такожде да ходитъ.

ж. Позаблении, не заповѣдь новъ пишѣ вамъ, но заповѣдь ветхъ, юже имѣете испѣрва : заповѣдь ветха єсть слово, еже слышасте испѣрва.

з. Паки заповѣдь новъ пишѣ вамъ, еже єсть поистиниѣ въ немъ и въ васъ : ꙗкѡ тѧ мимоходитъ, и свѣтъ истинный сѣй оуже сѧлетъ.

и. Глаголай себѣ во свѣтѣ быти, а брата своего ненавидѧй, во тмѣ єсть досѣлѣ.

й. Любай брата своего, во свѣтѣ пребываетъ, и соблазна въ немъ ижесть.

к. Я ненавидѧй брата своего, во тмѣ єсть, и во тмѣ ходитъ, и не вѣсть, каму ѡдетъ, ꙗкѡ тѧ ѡслѣпнѧ очнѣмъ.

л. Пишѣ вамъ, чѣдца, ꙗкѡ ѡставляются вамъ грѣси имене єгò ради.

10. Ако речемъ че не сме съгрѣшили, правимъ го лъжъ, и негово-то слово не е въ насъ.

ГЛАВА 2.

1. Чадца мои, това ви пишъ, да не съгрѣшите : и ако съгрѣши нѣкой, имамы ходатай при Отца, Исуса Христа, Праведнаго.

2. И той е умилостивленіе за наши-тѣ грѣхове, и не тъкмо за наши-тѣ, но и за всичкій-тѣ свѣтъ.

3. И по това знаемъ че сме го познали, ако пазимъ неговы-тѣ заповѣди.

4. Който казува : Познахъ го, а заповѣди-тѣ му не пази, лъжъ е, и истина-та не е въ него.

5. А който пази негово-то слово, въ него паистинъ Божія-та любовь е съвършенна. По това знаемъ че сме въ него.

6. Който казува че въ него прѣбѣдва, длъженъ е, както е онъ ходилъ, така и той да ходи.

7. Братіе, не ви пишъ новъ заповѣдъ, но заповѣдъ ветхъ, койкто отъ начало имайте ; ветха-та заповѣдъ е слово-то което сте отъ начало чули.

8. Пакъ новъ заповѣдъ ви пишъ, което е и въ него и въ васъ истино ; защото тъмнина-та прѣхожда, и истина-та видѣлина вече свѣти.

9. Който казува че е въ видѣлинь, а ненавижда брата си, въ тъмнинъ е до нынѣ.

10. Който люби брата си, той прѣбѣдва въ видѣлинь, и нѣма соблазнъ въ него.

11. А който ненавижда брата си, въ тъмнинъ е, и въ тъмнинъ ходи, и не знае къдѣ отхожда, защото тъмнина-та му е заслѣпила очи-тѣ.

12. Пишъ вамъ, чадца, защото ви ся простихъ грѣхове-тѣ заради негово-то име.

҃ґ. Пишѣ вамъ, Отцы, ꙗкѡ познасте безначалнаго. пишѣ вамъ, юншы, ꙗкѡ побѣдите лжкаваго. Пишѣ вамъ, дѣти, ꙗкѡ познасте Оца.

҃ґ. Писахъ вамъ, Отцы, ꙗкѡ познасте исконнаго. писахъ вамъ, юншы, ꙗкѡ крѣпцы есте, и слово Бжїе въ васъ пребываетъ, и побѣдите лжкаваго.

҃ґ. Не любите міра, ни, ꙗже въ мірѣ. ꙗже кто любитъ міръ, несть любви Очи въ немъ :

҃ґ. ꙗкѡ все, еже въ мірѣ, похоть плотскаа, и похоть очесъ, и гордость житейскаа, несть ꙗ Оца, но ꙗ міра сегѡ есть.

҃ґ. И міръ преходитъ, и похоть егѡ: а творай волю Бжїю, пребываетъ во вѣки.

҃ґ. Дѣти, послѣдняя година есть: и ꙗкоже слышасте, ꙗкѡ антихристъ грядетъ, и нынѣ антихрести мнози быша: ꙗ сегѡ разсмѣваемъ, ꙗкѡ послѣдній часъ есть.

҃ґ. О насъ изыдоша, но не бѣша ꙗ насъ: ꙗже вы ꙗ насъ были, пребыви оубв быша съ нами: но да ꙗвѣтса, ꙗкѡ не сътъ вси ꙗ насъ.

҃ґ. И вы помазаніе имате ꙗ Стѡгу, и вѣсте всѧ.

҃ґ. Не писахъ вамъ, ꙗкѡ не вѣсте истины, но ꙗкѡ вѣсте ю, и ꙗкѡ всѧка лжа ꙗ истины несть.

҃ґ. Кто есть лживый, точию ѡметайса, ꙗкѡ Исъ несть Христъ; сей есть антихристъ, ѡметайса Оца и Сѡа.

҃ґ. Всѧкъ ѡметайса Сѡа, ни Оца имать: а исповѣдаай Сѡа, и Оца имать.

҃ґ. Вы оубо еже слышасте исперва, въ васъ да пребываетъ. (и) ꙗже въ васъ пребудетъ еже исперва слышасте, и вы въ Сѡѣ и Оцѣ пребудете.

҃ґ. И сїе есть ѡбѣтованіе, еже самъ ѡбѣща намъ, живѡтъ вѣчный.

҃ґ. Сїа писахъ вамъ ѡ лстѡщихъ васъ.

҃ґ. И вы еже помазаніе прїаєте ꙗ негѡ, въ васъ пребы-

13. Пишж вамъ, отци, защото вы познахте тогози, който е отъ начало. Пишж вамъ, млади, защото побѣдихте лукаваго. Пишж вамъ, дѣца, защото познахте Отца.

14. Писахъ вамъ, отци, защото познахте тогози, който е отъ начало. Писахъ вамъ, млади, защото сте крѣпки, и слово-то Божіе прѣбжда въ васъ, и побѣдихте лукаваго.

15. Не обичайте свѣтъ-тъ, нито което е въ свѣтъ-тъ. Ако люби нѣкой свѣтъ-тъ, любовь-та на Отца не е въ него.

16. Защото всичко що е въ свѣтъ-тъ, похоть-та на плѣтъ-тъ, и похоть-та на очи-тъ, и гордость-та на живота, не е отъ Отца, но отъ свѣтъ-тъ е.

17. Но свѣтъ-тъ прѣхожда и негова-та похоть; а който прави волѣ-тъ Божіѣ, въ вѣки прѣбжда.

18. Дѣца, послѣдно врѣме е; и както сте чули че Антихристъ иде, и сега има много антихристи; отъ това познаваме че е послѣдно врѣме.

19. Отъ насъ излѣзохъ, но не бѣхъ отъ насъ; защото ако бы были отъ насъ, щѣхъ да си останѣтъ съ насъ; но *излѣзохъ*, да ся явятъ че не сж всички-тъ отъ насъ.

20. И вы имате помазаніе отъ Святаго, и знаете всичко.

21. Не съмъ ви писалъ защото не знаете истинѣ-тъ, но защото ѣж знаете, и защото всяка лъжа не е отъ истинѣ-тъ.

22. Кой е лжець, освѣнь оногози който отрича че Исусъ не е Христось? Той е антихристъ, който ся отрича отъ Отца и отъ Сына.

23. Всякой който ся отрича отъ Сына, нѣма нито Отца; [а който исповѣдува Сына, има и Отца.]

24. И тѣѣ онова което сте вы отъ начало чули, нека прѣбжде въ васъ. Ако прѣбжде въ васъ това което сте отъ начало чули, *то* ще прѣбждете и вы въ Сына и въ Отца.

25. И това е обѣщаніе-то, което ни той обѣща, животъ вѣчный.

26. Това ви писахъ поради тѣзи, които вы лѣстятъ.

27. И помазаніе-то което вы пріяхте отъ него, прѣбжда въ

вѣдетъ, ꙗкоже не трѣбуете, да кто оучитъ вы: но ꙗкоже то само помазаніе оучитъ вы ꙗже во всемъ, ꙗкоже истинно есть, ꙗкоже несть ложно: ꙗкоже ꙗкоже начѣ васъ, пребывайте въ немъ.

ки. ꙗже нынѣ, чѣда, пребывайте въ немъ: да егда ꙗвится, ꙗже мамы дерзновеніе, ꙗже не посрамимъ ꙗже негѣ, въ пришествіи егѣ.

ко. ꙗже вѣсте, ꙗкоже праведникъ есть, разсмѣйте, ꙗкоже всѣхъ творѣи правды, ꙗже негѣ родиша.

ГЛАВА ҃.

а. Видите, каковѣ любовь далъ есть Оубъ намъ, да чѣда Бжѣа наречѣмъ, ꙗже вѣдемъ. сегѣ ради мѣръ не знаѣтъ насъ, занѣ не позна егѣ.

б. Возлюбленіи, нынѣ чѣда Бжѣа есмь, ꙗже не оуб ꙗвѣша, что вѣдемъ: вѣмы же, ꙗкоже, егда ꙗвится, подобни есмъ вѣдемъ, ꙗже оубримъ егѣ, ꙗкоже есть.

в. ꙗже всѣхъ ꙗже ꙗже надежда сѣо нашь, ꙗже ꙗже себѣ, ꙗже Оубъ чѣстъ есть.

г. Всѣхъ творѣи грѣхъ, ꙗже беззаконіе творитъ: ꙗже грѣхъ есть беззаконіе.

д. ꙗже вѣсте, ꙗже Оубъ ꙗвѣша, да грѣхѣи нашь возметъ: ꙗже грѣхѣи въ немъ несть.

е. Всѣхъ, ꙗже въ немъ пребываетъ, не согрѣшаетъ: всѣхъ согрѣшѣи, не видѣ егѣ, ни позна егѣ.

ж. Чѣда, никтоже да лститъ васъ: творѣи правды, праведникъ есть, ꙗже Оубъ праведенъ есть.

з. Творѣи грѣхъ, ꙗже діавола есть: ꙗже испѣрва діаволъ согрѣшаетъ. сегѣ ради ꙗвѣша Сѣи Бжѣи, да разршитъ дѣла діавола.

и. Всѣхъ рожденный ꙗже Бжѣа, грѣхѣи не творитъ, ꙗже сѣма егѣ въ немъ пребываетъ: ꙗже не можетъ согрѣшѣти, ꙗже ꙗже Бжѣа рожденъ есть.

васъ, и нѣмате нуждѣ да вы учи нѣкой; но както исто-то помазаніе вы учи за всѣчко, и е истинно, и не е лъжливо; и както вы е научило, ще прѣбѣдете въ него.

28. И сега, чадца, прѣбѣдвайте въ него; та когато ся яви да имамы дързповеніе, и да ся не посраимъ отъ него въ пришествіе-то му.

29. Ако знаете че е праведенъ, знайте че всякой който прави правдѣ отъ него е роденъ.

ГЛАВА 3.

1. Видте каквѣ любовь е далъ намъ Отецъ, да ся наречемъ *и да смы* чада Божіи. За това свѣтъ-тъ не познава насъ, защото не позна него.

2. Възлюблени, сега смы чада Божіи; и още не ся е явило какво ще бѣдемъ; но знаемъ че, кога ся яви, ще смы подобни нему; защото ще го видимъ както е.

3. И всякой който има тѣзи надеждѣ на него, очиства себе си, както е онъ чистъ.

4. Всякой който прави грѣхъ, прави и беззаконіе; защото грѣхъ-тъ е беззаконіе.

5. И знаете че той ся яви, да земе наши-тъ грѣхове; и грѣхъ нѣма въ него.

6. Всякой който прѣбѣдва въ него, не съгрѣшава; всякой който съгрѣшава, не го е видѣлъ, нито го е позналъ.

7. Чадца, да вы не льсти никой; който прави правдѣ праведенъ е, както *и* онъ е праведенъ.

8. Който прави грѣхъ, отъ діавола е; защото отъ начало діаволъ-тъ съгрѣшава. За това ся яви Сынъ Божій, да съсыпе дѣлата на діавола.

9. Всякой който е роденъ отъ Бога, грѣхъ не прави, защото сѣме негово прѣбѣдва въ него; и не може да съгрѣшава, защото е отъ Бога роденъ.

҃. СЕГѠ РЃДН ІВЛЃЕНА СЃТЬ ЧЃДА БЖІА Н ЧЃДА ДІАВОЛА. ВСЃКХ НЕ ТВОРАІ ПРЃВДЫ, НЃСТЬ Ѡ Б҃ГѠ, Н НЕ ЛЮБАІ БРЃТА СВОЕГѠ.

҃а. ІЖК СЄ ЁСТЬ ЗАВѢЩАНІЄ, ЁЖЕ СЛЫШАСТЕ НСПЕРВА, ДА ЛЮБИМХ ДРՅГХ ДРՅГА :

҃б. НЕ ІАКОЖЕ КАІНХ Ѡ ЛЖКАВАГѠ Б҃Ѣ, Н ЗАКЛѠ БРЃТА СВОЕГѠ : Н ЗА КՅЮ ВИНՅ ЗАКЛѠ ЁГѠ ; ІЖК Д҃КЛѠ ЁГѠ ЛЖКАВА Б҃ѢША, А БРЃТА ЁГѠ ПРЃВЕДНА.

҃в. НЕ Ч҃ДІТЕСА, БРЃТІЄ МОѠ, АЩЕ НЕНАВІДИТХ ВЃСХ МІРХ.

҃д. МЫ В҃ЕМЫ, ІЖК ПРЕНОХОМХ Ѡ СМЕРТИ ВХ ЖИВОТХ, ІЖК ЛЮБИМХ БРЃТІЮ : НЕ ЛЮБАІ КО БРЃТА, ПРЕБЫВЃЕТХ ВХ СМЕРТИ.

҃е. ВСЃКХ НЕНАВІДАІ БРЃТА СВОЕГѠ, ЧЕЛОВ҃КОЗВІЙЦА ЁСТЬ : Н В҃ЕСТЕ, ІЖК ВСЃКХ ЧЕЛОВ҃КОЗВІЙЦА НЕ ІМАТЬ ЖИВОТѠ В҃ЧНАГѠ ВХ СЕБѢ ПРЕБЫВЃЮЩА.

҃ж. Ѡ СЕМХ ПОЗНАХОМХ ЛЮБОВЬ, ІЖК ѠНХ ПО НАСХ ДՅШ СВОЮ ПОЛОЖИ : Н МЫ ДОЛЖНИ ЁСМЫ ПО БРЃТИН ДՅШЫ ПОЛАГАТИ.

҃з. ІЖЕ О҃БѠ ІМАТЬ БОГАТСТВО МІРА СЕГѠ, Н ВІДИТХ БРЃТА СВОЕГѠ ТРЃВЗЮЩА, Н ЗАТВОРИТХ О҃ТРОБС СВОЮ Ѡ НЕГѠ, КАКВ ЛЮБЫ БЖІА ПРЕБЫВЃЕТХ ВХ НЕМХ ;

҃и. ЧЃДЦА МОѠ, НЕ ЛЮБИМХ СЛОВОМХ НИЖЕ АЗЫКОМХ, ПО Д҃КЛОМХ Н ІСТИНОЮ.

҃і. Н Ѡ СЕМХ РАЗСМ҃КЕМХ, ІЖК Ѡ ІСТИНЫ ЁСМЫ, Н ПРЕД НІМХ СМІРАЕМХ СЕРДЦѠ НАШХ :

҃к. ЗАНЄ АЩЕ ЗАЗІРАЕТХ НАМХ СЕРДЦЕ НАШЕ, ІЖК БОЛІЙ ЁСТЬ Б҃ГХ СЕРДЦА НАШЕГѠ, Н В҃ЕСТЬ ВСѠ.

҃л. РОЗЛЮБЛЕНІИ, АЩЕ СЕРДЦЕ НАШЕ НЕ ЗЃЗРИТХ НАМХ, ДЕРЗНОВЕНІЄ ІМАМА КХ Б҃ГС,

҃м. Н ЁГѠЖЕ АЩЕ ПРОСИМХ, ПРИЕМЛЕМХ Ѡ НЕГѠ, ІЖК ЗЃПВВѢДИ ЁГѠ СОБЛЮДАЕМХ, Н О҃ГВЃДАѠ ПРЕД НІМХ ТВОРИМХ.

҃н. Н СІѠ ЁСТЬ ЗЃПОВѢДЬ ЁГѠ, ДА В҃КРՅЕМХ КО ІМА СІѠ ЁГѠ ІИСА ХРІТА, Н ЛЮБИМХ ДРՅГХ ДРՅГА, ІАКОЖЕ ДАЛХ ЁСТЬ ЗЃПОВѢДЬ НАМХ.

10. Въ това ся познаватъ чада-та Божіи и чада-та дяволскы. Всякой който не прави правдѣ, не е отъ Бога, нито който не любии брата си.

11. Защото това е заржчаніе-то което отъ начало чухте, да любимъ единъ другыго.

12. Не както Каннъ, *който* бѣ отъ лукаваго, и закла брата си. И защо го закла? Защото неговы-тѣ дѣла бѣхъ лукавы, а братовы-тѣ му праведны.

13. Не дѣйте ся чудн, братіе мои, ако свѣтъ-тѣ вы ненавижда.

14. Ный знаемъ че прѣминѣхмы отъ смъртъ въ животь, защото любимъ братія-та: който не любии брата *си* останува въ смъртъ.

15. Всякой който ненавижда брата си, человекѡубіецъ е, и знаете че никой человекѡубіецъ нѣма животь вѣченъ да прѣбѣдва въ него.

16. Отъ това познавамеы любовь-тѣ, че той животь-тѣ си положи за насъ; и ный смы дѣжни да положимъ *нашій-тѣ* животь за братія-та.

17. Но който има свѣтовны-тѣ добринны, и гледа брата си че има нуждѣ, а заключи сърдце-то си отъ него, какъ ще прѣбѣдва въ него любовь-та Божія?

18. Чадца мои, да не любимъ съ думѣ, нито съ языкъ, но съ дѣло и съ истинѣ.

19. И отъ това познавамеы че смы отъ истинѣ-тѣ, и ще увѣримъ сърдца-та си прѣдъ него.

20. Защото ако ны осѣжда сърдце-то, извѣстно че Богъ е по голѣмъ отъ сърдце-то ни, и знае всичко.

21. Възлюбленни, ако сърдце-то ни не ны осѣжда, имамы дързновение у Бога;

22. И, какво-то да поищемъ, принамамы отъ него, защото пазимъ заповѣди-тѣ неговы, и правимъ угодно-то прѣдъ него.

23. И тая е неговѡ-та заповѣдъ, да вѣрувамеы въ име-то на Сына му Исуса Христа, и да любимъ единъ другыго, както е далъ намъ заповѣдъ.

кд. И соблюдаѣи заповѣди єгѡ, въ немъ превывѣетъ, и тойъ въ немъ. и ѡ семъ разсмѣемъ, ѣкѡ превывѣетъ въ насъ, ѡ Дѡа, єгѡже дѡа єсть намъ.

ГЛАВА ̄.

а. Возлюбленнѣи, не всѡкомъ дѡхъ вѣрѡйте, но искъшѣйте дѡхи, ѡше ѡ Бѡа сѣтъ : ѣкѡ мнози лжепрорѡцы ѣзыдѡша въ мѣрѡ.

б. Ѡ семъ познавѣйте Дѡа Бжѣа, и дѡха лѣстча. всѡкъ дѡхъ, ѣже ѣсповѣдетъ Іиса Хрѣта во плѡти пришедша, ѡ Бѡа єсть.

в. И всѡкъ дѡхъ, ѣже не ѣсповѣдетъ Іиса Хрѣта во плѡти пришедша, ѡ Бѡа нѣтъ : и сѣи єсть антѣхрѣстовъ, єгѡже слышасте, ѣкѡ градѣтъ, и нынѣ въ мѣрѣ єсть оѡжѣ.

г. Вы ѡ Бѡа єстѣ, чѡдца, и повѣдѣйте тѣхъ : ѣкѡ болѣи єсть, ѣже въ васъ, нежелн, ѣже въ мѣрѣ.

д. Онѣи ѡ мѣра сѣтъ : сегѡ ради ѡ мѣра глагѡютъ, и мѣрѡ тѣхъ посаѡшаетъ.

е. Мы ѡ Бѡа єсмѣ : ѣже знѣетъ Бѡа, посаѡшаетъ насъ : и ѣже нѣтъ ѡ Бѡа, не посаѡшаетъ насъ. ѡ семъ познавѣемъ Дѡа ѣстины и дѡха лѣстча.

з. Возлюбленнѣи, возлюбимъ дрѡгъ дрѡга : ѣкѡ любви ѡ Бѡа єсть, и всѡкъ любѣи, ѡ Бѡа рождѣнъ єсть, и знѣетъ Бѡа :

и. Я не любѣи, не позна Бѡа, ѣкѡ Бѡа любви єсть.

д. Ѡ семъ ѣвѣса любви Бжѣа въ насъ, ѣкѡ Сѣа своего єдинорѡднаго послѡ Бѡа въ мѣрѡ, да живн вѡдемъ ѣмъ.

ї. Ѡ семъ єсть любви, не ѣкѡ мы возлюбѣхомъ Бѡа, но ѣкѡ тойъ возлюбѣи насъ, и послѡ Сѣа своего ѡчищѣнѣ ѡ грѣсѣхъ нашихъ.

аі. Возлюбленнѣи, ѡше сѣце возлюбѣлъ єсть насъ Бѡа, и мы дѡлжнѣи єсмѣ дрѡгъ дрѡга любви.

24. И който пази неговы-тъ заповѣди, прѣбѣдва въ него, и той въ него; и отъ това познаваме че прѣбѣдва въ насъ, отъ Духа когото е далъ намъ.

ГЛАВА 4.

1. Възлюбенни, всякому духу не вѣрувайте, но испытуйте духове-тъ отъ Бога ли сж; защото много лжепророци излѣзохъ по свѣтъ-тъ.

2. Отъ това познавайте Духъ-тъ Божій; всякой духъ който исповѣдува че Исусъ Христосъ дойде въ плоть, отъ Бога е;

3. И всякой духъ който не исповѣдува че Исусъ Христосъ дойде въ плоть, не е отъ Бога; и той е духъ-тъ антихристовъ, за когото чухте че иде, и сега е вече на свѣтъ-тъ.

4. Вы сте отъ Бога, чадца, и побѣдили сте гы; защото по голѣмъ е оный който е въ васъ, а не който е въ свѣтъ-тъ.

5. Тѣ сж отъ свѣтъ-тъ, за това отъ свѣтъ-тъ говорятъ, и свѣтъ-тъ тѣхъ слуша.

6. Ный смы отъ Бога; който познава Бога, насъ слуша: който не е отъ Бога, не ны слуша. Отъ това познаваме духъ-тъ на истинѣ-тъ и духъ-тъ на заблужденіе-то.

7. Възлюбенни, да любимъ единъ другыго; защото любовь-та е отъ Бога; и всякой който любви, отъ Бога е роденъ, и познава Бога.

8. Който не любви, не е позналъ Бога, защото Богъ е любовь.

9. Въ това ся яви Божія-та къмъ насъ любовь, че Сына своего единороднаго проводи Богъ на свѣтъ-тъ, да бѣдемъ живи чрѣзъ него.

10. Въ това е любовь-та, не че ный смы Бога възлюбили, но че той възлюби насъ, и проводи Сына своего умилостивеніе за наши-тъ грѣхове.

11. Възлюбенни, понеже така възлюби насъ Богъ, и ный смы длѣжни да любимъ единъ другыго.

ѳі. Б҃га никто́же ни́гда́же ви́дѣ : ѡ́ще дрѹгъ дрѹга лю́бимъ,
Б҃гъ въ насъ пре́выбаетъ, и́ любви ѳгѡ́ соверше́нна ѣсть въ насъ.

҃і. О́ семъ разсмѣмъ, ѡ́кѡ въ немъ пре́выбаетъ, и́ то́й
въ насъ, ѡ́кѡ ѡ́ Д҃ха своегѡ́ да́лъ ѣсть намъ.

дї. И́ мы ви́дѣхомъ и́ свидѣ́тельствемъ, ѡ́кѡ О́цъ посла́
Сїа Сїи́телеа мїра.

еі. И́же ѡ́ще исповѣ́сть, ѡ́кѡ Іисъ ѣсть Сїи́ Бжїи́, Б҃гъ въ
немъ пре́выбаетъ, и́ то́й въ Бжѣ́.

ѕі. И́ мы позна́хомъ и́ вѣрова́хомъ лю́бовь, ю́же и́мать
Б҃гъ къ намъ. Б҃гъ любви ѣсть, и́ пре́выбай въ любви, въ
Бжѣ́ пре́выбаетъ, и́ Б҃гъ въ немъ пре́выбаетъ.

зї. О́ семъ соверша́ется любви съ нами, да дерзнове́нїе
и́мамы въ де́нь сѣдншїй, зане́, ѡ́коже О́нъ ѣсть, и́ мы ѣсмы
въ мїрѣ́ семъ.

иї. Стра́ха нѣ́сть въ любви, но соверше́нна любви во́нъ
изгоня́етъ стра́хъ, ѡ́кѡ стра́хъ мѣ́къ и́мать : во́йса же не
соверши́са въ любви.

дї. Мы лю́бимъ ѳгѡ́, ѡ́кѡ то́й пѣрвѣ́ возлюбилъ ѣсть насъ.

кї. ѡ́ще кто́ речѣтъ, ѡ́кѡ люблю́ Б҃га, а́ брата́ своегѡ́ не на-
ви́дитъ, ло́жь ѣсть : и́бо не любай́ брата́ своегѡ́, ѳгѡ́же ви́дѣ,
Б҃га, ѳгѡ́же не ви́дѣ, ка́кѡ мо́жетъ любї́ти ;

ка. И́ сїѡ́ заповѣ́ди и́мамы ѡ́ негѡ́, да любай́ Б҃га, любитъ
и́ брата́ своегѡ́.

ГЛАВА ̅.

а. Всѣ́къ вѣрѡ́ай, ѡ́кѡ Іисъ ѣсть Хрї́то́съ, ѡ́ Б҃га ро́ждѣнъ
ѣсть : и́ всѣ́къ любай́ ро́ждашаго, любитъ и́ ро́ждѣннаго ѡ́
негѡ́.

б. О́ семъ вѣ́мы, ѡ́кѡ лю́бимъ ча́да Бжїа́, ѳгда́ Б҃га лю-
бимъ, и́ заповѣ́ди ѳгѡ́ соблю́демъ.

҃. Сїа́ во́ ѣсть любви́ Бжїа́, да заповѣ́ди ѳгѡ́ соблю́демъ :
и́ заповѣ́ди ѳгѡ́ та́жки не сѣ́тъ.

12. Бога никой не е видѣлъ никога ; ако любимъ единъ друго, Богъ прѣбѣдва въ насъ, и любовь-та негова е съвършенна въ насъ.

13. Отъ това познаваме, че прѣбѣдваме въ него, и той въ насъ, защото отъ Духа своего е далъ намъ.

14. И ний видѣхмы и свидѣтельствуваме, че Отець проводи Сына Спаситель на свѣтъ-тъ.

15. Който исповѣда че Исусъ е Сынъ Божій, Богъ прѣбѣдва въ него, и той въ Бога.

16. И ний познахмы и повѣрувахмы любовь-тъ, коѣто Богъ има къмъ насъ. Богъ е любовь ; и който прѣбѣдва въ любовь-тъ, прѣбѣдва въ Бога, и Богъ въ него.

17. Въ това е съвършенна любовь-та въ насъ, да имамы дързновение въ сѣдний-тъ день ; защото както е той, *така* сме и ний въ тойзи свѣтъ.

18. Въ любовь-тъ страхъ нѣма, но съвършенна-та любовь пропѣжда вънъ страхъ-тъ ; защото страхъ-тъ има мѣкъ, и който ся страхува не е съвършенъ въ любовь-тъ.

19. Ний любимъ него, защото първомъ той възлюби насъ.

20. Ако рече пѣкой : Любѣхъ Бога, а ненавижда брата си, лъже е ; защото който не люби брата си, когото видѣ, Бога когото не е видѣлъ, какъ може да го люби ?

21. И тѣжъ заповѣди имамы отъ него, че който люби Бога да люби и брата си.

ГЛАВА 5.

1. Всякой който вѣрува че Исусъ е Христось, отъ Бога е роденъ ; и всякой който люби оногози който е родилъ, люби и роденый-тъ отъ него.

2. Отъ това познаваме че любимъ чада-та Божіи, когато Бога любимъ, и заповѣди-тъ неговы пазимъ.

3. Защото тая е любовь-та Божія, да пазимъ заповѣди-тъ неговы ; и заповѣди-тъ му не сѣ тежки.

д. И́къ вса́къ рождѣнный ѿ Б҃га повѣждаетъ міръ : и сіа ѣсть повѣда повѣдившаа міръ, вѣра наша.

е. Ктѣ ѣсть повѣждааи міръ, токму вѣрзай, і́къ Іисъ ѣсть Снъ Бжїи ;

ѕ. Сѣй ѣсть пришѣдый водою и кровїю [и Дхъомъ], Іисъ Хр҃тосъ, не водою то́чию, но водою и кровїю : и Дхъ ѣсть свидѣтельствзай, і́къ Дхъ ѣсть истина.

з. И́къ трїе сѣть свидѣтельствзющи и на небесї, Оцъ, Слово, и ст҃ый Дхъ : и сїи трї еди́но сѣть.

и. И трїе сѣть свидѣтельствзющи и на землї, Дхъ, и вода, и кровь : и трїе во еди́но сѣть.

д. Я́ще свидѣтельство челоуѣческое прїемлемъ, свидѣтельство Бжїе бо́лше ѣсть : і́къ сїе ѣсть свидѣтельство Бжїе, ѣже свидѣтельства ѿ Снѣ своѣмъ.

ї. Вѣрзай въ Сна Бжїа, имать свидѣтельство въ себѣ : не вѣрзай Бговн, а́ж сотвориаъ ѣсть егѣ, і́къ не вѣрова во свидѣтельство, ѣже свидѣтельства Бгъ ѿ Снѣ своѣмъ.

л. И сїе ѣсть свидѣтельство, і́къ живѣтъ вѣчный а́лъ ѣсть намъ Бгъ, и сѣй живѣтъ въ Снѣ егѣ ѣсть.

м. Имѣай Сна Бжїа, имать живѣтъ : а́ не имѣай Сна Бжїа, живѣта не имать.

н. Сїа писахъ вамъ вѣрзюшымъ во имя Сна Бжїа, да вѣсте, і́къ живѣтъ вѣчный имате, и да вѣрзете во имя Сна Бжїа.

д. И сїе ѣсть дерзновѣнїе, ѣже имамы къ немъ, і́къ я́ще чесѣ прѣсимъ по воли егѣ, посла́шаетъ насъ :

е. И я́ще вѣмы, і́къ посла́шаетъ насъ, ѣже я́ще прѣсимъ, вѣмы, і́къ имамы прошѣнїа, и́хже просїхомъ ѿ негѣ.

ѕ. Я́ще ктѣ оу́зритъ брата своего согрѣшающа грѣхъ не къ смѣрти, да прѣситъ, и дасть е́мъ живѣтъ, согрѣшающымъ не къ смѣрти. ѣсть грѣхъ къ смѣрти : не ѿ томъ, глаголю, да мо́литсѣ :

з. Вса́ка неправда грѣхъ ѣсть, и ѣсть грѣхъ не къ смѣрти.

4. Защото всяко отъ Бога родено, побѣждава свѣтъ-тъ, и тая е побѣда-та която е свѣтъ-тъ побѣдила, вѣра-та наша.

5. Кой е който побѣждава свѣтъ-тъ, ако не тойзи който вѣрува че Исусъ е Сынъ Божій?

6. Той е който е дошелъ съ воджъ и съ кръвь, Исусъ Христосъ ; не тъкмо съ воджъ, но съ воджъ и съ кръвь ; и Духъ-тъ е който свидѣтельствува ; понеже Духъ-тъ е истина-та.

7. Защото трима сж които свидѣтелствувать [на небеса, Отець, Слово и Духъ Святый ; и тия трима-та сж едно.

8. И три сж които свидѣтелствувать на земѣ-тъ], Духъ-тъ, и вода-та и кръвь-та ; и *тия* три-тъ *сгласны* сж въ едно.

9. Ако принамамы свидѣтелство-то на чловѣцы-тъ, свидѣтелство-то Божіе по голѣмо е ; защото това е свидѣтелство-то Божіе, което свидѣтелствова за Сына си.

10. Който вѣрува въ Сына Божія, има свидѣтелство-то въ себе си ; който не вѣрува въ Бога, лъжець го е направилъ, защото не е повѣрувалъ въ свидѣтелство-то, което Богъ е свидѣтелствувалъ за Сына си.

11. И това е свидѣтелство-то, че животъ вѣченъ е далъ намъ Богъ, и той животъ е въ Сына му.

12. Който има Сынъ-тъ, има животъ : който нѣма Сына Божія нѣма животъ.

13. Това писахъ вамъ, които вѣрувате въ име-то на Сына Божія, да знаете че имате животъ вѣченъ, и да вѣрувате въ име-то на Сына Божія.

14. И това е дързновеніе-то, което имамы къмъ него, че ако просимъ нѣщо по неговжъ-тъ вољжъ, слуша ны.

15. И ако знаемъ че ны слуша, каквото да му попросимъ, знаемъ че получвамы прошенія-та които сме попросили отъ него.

16. Ако види нѣкой брата си че съгрѣшава грѣхъ не смъртно, ще попроси, и *Богъ* ще му даде животъ, *сиречь* на оныя които съгрѣшавать не смъртно. Има грѣхъ смъртенъ ; не казувамъ за него да ся помолн.

17. Всяка неправда е грѣхъ, и има грѣхъ не смъртенъ.

ПОСЛАНИЕ ІОАННОВО Ё.

иі. Вѣмы, іакw всѣхъ рожденный ѿ Бѣа, не согрѣшѣетъ : но рожденный ѿ Бѣа, блюдетъ себѣ, и азкавыи не прикасаются емѣ.

иі. Вѣмы, іакw ѿ Бѣа ѣсмы, и міръ весь во слѣ лежитъ.

к. Вѣмы же, іакw Снъ Бжій прииде, и дѣла ѣсть намъ (свѣтъ и) разсмъ, да познаемъ Бѣа истиннаго : и да вѣдемъ во истиннѣмъ Снѣ ѣгѡ Іисѣ Хрѣтѣ. сѣй ѣсть истинный Бѣъ и живѡтъ вѣчный.

ка. Чѣдѣа, храните себѣ ѿ трѣвъ іѡвѣскихъ. аминь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ВТОРОЕ СІЯГѢ ЯВЛЯ ІОАННА БѢОСЛѢВА.

ГЛАВА Я.

а. Старецъ избраникъ господѣ, и чѣдѡмъ ѣа, иже ѣзъ люблю воистиннѣ, и не ѣзъ тѡчѣю, но и вси разсмѣвшіи истиннѣ :

б. За истиннѣ пребывающю въ насъ, и съ нами вѣдетъ во вѣки.

в. Да вѣдетъ съ вами благодѣть, милость, миръ, ѿ Бѣа Оца и ѿ Гѣа Іиса Хрѣта Сна Оча, во истинѣ и любви.

г. Возрадовахся свѣа, іакw ѡбрѣтохъ ѿ чѣдъ твоихъ ходящихъ во истинѣ, іакже заповѣдь приѣхомъ ѿ Оца.

д. И нынѣ молю тея господѣ, не іакw заповѣдь пишѣ тебѣ нѡвѣ, но юже ѣмамы испѣрѣа, да любимъ дрѣгъ дрѣга.

ВТОРО ПОСЛАНІЕ НА ІОАННА.

18. Знаемъ че всякой роденый отъ Бога не съгрѣшава; но който е роденъ отъ Бога пазн себе си, и лукавый не ся прикоснува нему.

19. Знаемъ че смы отъ Бога; и цѣлый свѣтъ въ лукаваго лежи.

20. Знаемъ още че Сынъ Божій дойде, и даде намъ разумѣніе, да познаваме истиннаго, и въ истиннаго смы, *сиречь* въ Сына му Исуса Христа; той е Богъ истинный, и животь вѣчный.

21. Чадца, пазѣте себе си отъ идолы. Аминь.

ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1. Азъ Старецъ до избрашиж-тѣхъ Госпожѣхъ, и до чада-та ѣ, които азъ наистинѣхъ любѣж; и не само азъ, но и всицы които сѣхъ познали истинѣхъ-тѣхъ;

2. За истинѣхъ-тѣхъ, която прѣбѣдва въ насъ, и ще бѣде во вѣкы съ насъ;

3. Да бѣде съ васъ благодать, милость, миръ отъ Бога Отца, и отъ Господа Исуса Христа Сына Отца, въ истинѣхъ и любовь.

4. Много ся възрадовахъ, че намѣрихъ отъ чада-та ти *мькои* да ходять въ истинѣхъ-тѣхъ, както прѣяхмы заповѣдь отъ Отца.

5. И сега, госпоже, умолявамъ тя, не като че ти пишѣхъ новѣхъ заповѣдь, но тѣхъ кѣхъто отъ начало имахмы, да любимъ единъ другыго.

ПОСЛАНІЕ ІВАННОВО Ї.

ѣ. И сіа єсть любви, да ходимъ по заповѣдемъ єгѡ. сіа єсть заповѣдь, ꙗкоже слышасте испѣрва, да въ ней ходите.

з. Зане мнози лстцы внидоша въ мїръ, не исповѣдающе Іиса Хрѣта пришедша во плѣти: сїи єсть лстєцъ и антихрїстъ.

и. Блюди́те себѣ, да не погубитѣ, ꙗже дѣласте двѣрал, но да мзда совершєнна воспрїимете.

ѡ. Всѣкъ престъпль, и не пребывль во оучєніи Хрѣтовѣ, Бга не имать: пребывль же во оучєніи Хрѣтовѣ, сїи и Оца и Сїа имать.

ї. Яше кто приходитъ къ вамъ, и сєгѡ оучєнїа не приноситъ, не прїемлите єгѡ въ дѡмъ, и радоватисѧ ємѸ не глаголите:

ѡ. Глаголь во ємѸ радоватисѧ, совещаетсѧ дѣломъ єгѡ злымъ.

ѣ. Многа имѣхъ писати вамъ, и не восхотѣхъ хартїєю и чернилѡмъ: но надѣюсѧ прїити къ вамъ, и оусты ко оустымъ глаголати, да радость вѡша бѣдетъ исполнена.

ї. Цѣлуютъ тѣ чѡда сестры твоеѧ избраннымъ, ѡминь.

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА ЮАННА.

6. И тая е любовь-та, да ходимъ по заповѣди-тъ неговы. Тая е заповѣдь-та, както сте испърво чули, да ходите въ неѣж.

7. Защото много льстци влѣзохъ въ свѣтъ-тъ, които не исповѣдуватъ че Исусъ Христосъ дойде въ плѣтъ; такъвъ *человѣкъ* е лъжець и антихристъ.

8. Внимавайте себе си да не изгубимъ онова, което сме изработили, но да получимъ пълнъ заплатъ.

9. Всякой който прѣстъпува и не прѣбѣдва въ Христово-то учение, нѣма Бога; тойзи който прѣбѣдва въ учение-то Христово, той има и Отца и Сына.

10. Ако иде нѣкой при васъ, и не носи това учение, не дѣйте го приима въ къщи, и не го поздравявайте.

11. Защото който го поздравява, бива участникъ въ неговы-тъ злы дѣла.

12. Ако и да имахъ много да ви пишъ, не рачихъ съ книгъ и съ мастило; но надѣж ся да дойдъ при васъ, и уста съ уста да ви говорѣж, да бѣде радость-та наша исполнена.

13. Поздравяватъ тя чада-та на избраннѣ-тѣ твоѣж сестра. Аминь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ТРЕТЬЕ

СЪЯГВЪ АПЛА ІОАННА БГОСЛОВА.

ГЛАВА Я.

а. Старецъ Гліевн возлюбленномъ, ѣгоже азъ люблю во-
истиннъ.

б. Возлюбленне, во всѣхъ молюса (ѡ тебѣ) блгоспѣатиса
тебѣ, ѡ здравствовати, ѡкоже блгоспѣетса тебѣ дшл.

в. Возрадовахса сѣлѡ, пришедшымъ братіамъ ѡ свидѣ-
тельствующымъ твою истиннъ, ѡкоже ты во истинѣ хо-
диши.

г. Больши сеа не имамъ радости, да слышс моа чѣда во
истинѣ ходѣша.

д. Возлюбленне, вѣрнѡ твориши, ѣже ѡще дѣлаеши въ
братію, ѡ въ странна.

е. Иже свидѣтельствоваша ѡ твоѣй любви предъ црквию :
ѡже предпославъ достѡйнѡ бгъ, дѣрѣ твориши.

ж. ѡ имени во ѣгѡ ѡзыдоша ничтоже пріемлюще ѡ
ѡзыкъ.

з. Мы оубо должи есмь пріимати таковыхъ, да поспѣш-
ницы вѣдемъ истинѣ.

и. Писахъ цркви : но первенстволюбецъ ѡхъ Діотрѣфъ, не
пріемлетъ насъ.

й. Сегѡ ради ѡще пріидѣ, воспоманѣ ѣгѡ дѣла, ѡже тво-
ритъ, словесы азкавыми оуборѣ насъ : ѡ недобленъ бывалъ
ѡ сѡхъ, ни самъ пріемлетъ братію, ѡ хотѣшымъ возвра-
щатъ, ѡ ѡ цркве ѡзгонитъ.

ТРЕТО-ТО ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1. Азъ Старецъ възлюбленному Гаію, когото наистинѣ любіжъ.
2. Възлюбленне, молитвувамъ въ всичко да благоуспѣвашъ и да си здравъ, както благоуспѣва душа-та ти.
3. Защото много ся възрадувахъ, когато "дойдохъ братія-та и свидѣтельствувахъ за твоѣж-тѣ истинѣ, както ты ходишь въ истинѣ-тѣ.
4. По голѣмъ радость нѣмамъ отъ това, да слушамаъ че чада-та ми ходятъ въ истинѣ-тѣ.
5. Възлюбленне, вѣрно вършишь каквото правишь на братія-та и на чужденцы-тѣ,
6. Които свидѣтельствувахъ прѣдъ церквж-тѣ за твоѣж-тѣ любовь, и които ако прѣдиспратишь достойно Богу, добръ ще сторишь.
7. Защото за негово-то име излѣзохъ, безъ да земать нищо отъ язычницы-тѣ.
8. Ный прочее длѣжни смы да приімамы таквызи, за да смы спомощници на истинѣ-тѣ.
9. Писахъ до церквж-тѣ; но Діотрефъ, който обыча да първенствува въ тѣхъ, не ны приіма.
10. За това, ако бы да дойдъ, ще напомнѣжъ за неговы-тѣ дѣла които прави, като блядослови противъ насъ съ лошы думы; и като не е доволенъ съ това, не само той не приіма братія-та, но въспира и тѣзи които ищѣтъ *да ги приімаатъ*, и отъ церквж-тѣ ги пѣди.

ПОСЛАНІЕ ІЋДИНО.

аі. Возлюбленне, не оуподоблайса сломъ, но блгомъ. благотворай, ѿ Бга есть: а слотворай, не видѣ Бга.

бі. Димитріеви свидѣтельствоваса ѿ всѣхъ, и ѿ самыа истины: и мы же свидѣствуемъ, и вѣсте, іакъ свидѣтельство наше истинно есть.

гі. Многа имѣхъ писати, но не хощу черниломъ и тростію писати тебе:

дї. Оуповаю же акіе видѣти тѣ, и оусты ко оустымъ глаголати.

еі. Миръ тебе. целуютъ тѣ друзи: целуй друзи по имени. аминь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНІЕ

ІЋДИНО.

ГЛАВА Я.

а. Ісда, Іиса Хрѣта рабъ, братъ же Іаква, съшымъ ѿ Бзѣ Оцѣ ѿсцѣненнымъ Іисъ Хрѣтомъ соблюденнымъ званнымъ:

б. Милость вамъ и миръ и любви да оумножитса.

г. Возлюбленнїи, всако тианїе творѣ писати вамъ ѿ ѡбщемъ спасенїи вашемъ, нѣжда возимѣхъ писати вамъ, молѣ подвизатиса ѿ преданиѣ вѣрѣ стымъ единою.

д. Привидоша ко нѣщии челоѣцы, дрѣвле предѣставленнїи на сїе ѿсжденїе, нечестїви, Бга нашегѡ блгодѣть пре-

ПОСЛАНІЕ НА ІУДА.

11. Възлюбленне, не подражавай зло-то, но добро-то. Който прави добро отъ Бога е, а който прави зло, не е видѣль Бога.

12. За Димитрія ся *добро* свидѣтельствува отъ всички, и отъ самѣ-тъ истинѣ ; а свидѣтельствувамы още и ный, и знаете че наше-то свидѣтельство е истинно.

13. Много имахъ да пишѣ, но не щѣ да пишѣ съ мастило и перо ;

14. А надѣѣ ся скоро да тя видѣ, и ще поговоримъ уста съ уста.

15. Миръ тебѣ. Поздравяватъ тя пріатели-тъ ; поздрави пріатели-тъ по име.

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНІЕ НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІУДА.

ГЛАВА 1.

1. Іуда, рабъ Іисусъ Христовъ, а братъ Іакововъ, до званни-тъ, *които сж* освятени отъ Бога Отца, и съхранени отъ Іисуса Христа ;

2. Милость да ся умножи вамъ, и миръ и любовь.

3. Възлюбленни, понеже полагамъ всяко стараніе да ви пишѣ за общо-то спасеніе, за нуждно счетохъ да ви пишѣ, и да вы увѣщаѣ да ся подвизавате за вѣрѣ-тъ, която еднѣжъ бы прѣдадена на святыи-тъ.

4. Защото ся примѣкнѣхъ нѣкои чловѣци, които отъ давна сж прѣдначачени на това осжжданіе, нечестиви, които прѣобрачатъ

ПОСЛАНИЕ ІЪДИНО.

лагіающіи въ сквернѣхъ, и единачу вѣки Бѣа, и Гдѣ нашегу Іиса Хрѣта ѡметіающіица.

Ѣ. Воспоманѣти же вамъ хошѣ, вѣдшымъ и вамъ единою сіе, іакъ Гдѣ мѡди ѡ землі Егѣпетскіа спасе, послѣдѣи невѣровавшиа погубѣи.

Ѥ. Ангелы же не соблюдиша своего начальства, но ѡставльшиа свое жилище, на сѣдѣ великагу днѣ, оузами вѣчными подѣ мракѡмъ соблюде.

Ѧ. Іакоже Содѡма и Гомѡрра, и окрестныа ихъ грады, подобнымъ имъ образомъ преблѣдѣвшѣа, и ходѣвшѣа въ слѣдѣхъ плѡти иныа, предлежатъ въ показаніе огня вѣчнагу сѣдѣ подѣмше.

и. Такожде оубо и сїи снїиа видѣше, плѡть оубѡ сквернатъ, гдѣства же ѡметіаються, славы же хѣлаше (не трепѣшутъ).

к. Міханїаз же Архїаггѣаз егдѣ со діаволомъ разсѣждѣа глаголаше ѡ Мѡѡсеѡвѣ тѣлесї, не смѣлаше сѣдѣ навѣстї хѣла, но рече: да запретїтъ тебѣ Гдѣ.

ї. Сїи же, елика оубѡ не вѣдатъ, хѣлатъ: елика же по естествѣ іакъ безсловеснаа живѡтнаа вѣдатъ, въ сїихъ сквернатъца.

л. Горѣ имъ: іакъ въ пѣть Каїновъ понѡша, и въ лѣсть Балаамовы мзды оустремїшасѣа, и въ прерѣканїи Коррѡевѣ погнуѡша.

м. Сїи сѣтъ въ любвѣхъ вашѣхъ сквернїтели, съ вами іадѣше, безъ воли себѣ пасѣше: облацы безводни, ѡ вѣтрѣхъ преносїми: дрѣвеса есенна, безплѡдна, двѣжды оумѣрша, искоренѣна:

н. Вѣлны свирѣпыа мѡра, воспѣнающїе своѡ стыдѣнїа: свѣзды прелестныа, имже мракъ тмы во вѣки блудѣтѣца.

д. Прорѡчествова же и ѡ сїихъ седмыи ѡ Іадама снѡхъ, глагола: се прїдетъ Гдѣ во тмѣхъ стѣихъ Анггѣаз своїихъ,

е. Сотворїти сѣдѣ ѡ всѣхъ, и извѣлчїти всѣхъ нече-

ПОСЛАНІЕ НА ІУДА.

благодать-тж на Бога нашего въ невздржность, и отричатъ ся отъ самага Владыкж Бога и Господа нашего Исуса Христа.

5. А искамъ да ви напомнѣ, ако и да сте познали вы еднѣжъ това, че Господь отъ какъ избави *свой-тж* народъ изъ Египетскж-тж земѣ, погуби послѣ онѣзи конто не повѣрвахж.

6. И ангелы-тѣ конто не упазихж свое-то достоинство, но напусихжж собственно-то си жилище, варди въ вѣчны врьскы отдолу подъ мракъ-тѣ, за сѣдѣ-тѣ на великый-тѣ день :

7. Както Содомъ, Гоморрь, и околни-тѣ нимъ градове, подобно тѣмъ ся прѣдадохж на блудство, и слѣдувахж слѣдъ чуждъ плѣть, прѣдлежатъ за прилѣръ, като тѣрпятъ наказаніе-то на вѣчный-тѣ огонь.

8. Така и тѣзи конто бълнуватъ и осквърняватъ плѣть-тж, прѣзиратъ власть-тж, и началства-та злословятъ.

9. А Михаилъ архангелъ, когато въ борбж съ діавола ся прѣпираше за Моисеево-то тѣло, не смѣи да произнесе *противъ него* хулително осжжденіе, по рече : Господь да ти запрѣти.

10. Но тѣ злословятъ това което не знаѣтъ, а което знаѣтъ природно, както безсловесны-тѣ животны, въ това растлѣватъ себе си.

11. Горко имъ : защото ходихж въ пѣть-тѣ Каиновъ, и зарадъ мѣздж рукижжж ся въ заблужденіе-то Валаамова, и погынѣжжж въ упорство-то Кореєво.

12. Тѣ сж пятна на ваши-тѣ любовны събранія, като пируватъ съ васъ заедно безъ страхъ, и напасуватъ себе си ; облаци безводни, носени отъ вѣтрове-тѣ ; дървета есенны, бесплодны, дваждъ умрѣлы, искоренены ;

13. Свирѣпы вълны морскы, конто испущатъ като пѣнж свои-тѣ си срамоты ; звѣзды скытателны, за конто е въ вѣкъ завардена мрачна тъмнина.

14. А пророкува за тѣхъ и Енохъ седмый отъ Адама, и каза : Ето иде Господь съ много тысящы свои святыи,

15. Да направи сждбж надъ всички, и да изобличи всички-тѣ

ПОСЛАНІЕ ІВДИНО.

стѣвѣхъ ѿ всѣхъ дѣлѣхъ нечестїа ѿхъ, ѿмиже нечествоваша, ѿ ѿ всѣхъ жестокѣхъ словесѣхъ ѿхъ, ѿже глаголаша на нѣ грѣшницы нечестївїи.

ѿи. Сїи сѣть ропотницы, оукорїтели, часть порочна въ похотехъ своихъ ходяще, нечестїемъ ѿ законопреступленїемъ: ѿ оустѣ ѿхъ глаголютъ прегордаа, чюдящеса лицамъ пользы ради.

ѿи. Вы же, возлюбленїи, поминайте глаголы прежде реченыя ѿ аптвалъ Гда нашего Іиса Хрта:

ѿи. Зане глаголахъ вамъ: ѿкв въ послѣднее время бѣдутъ рсгатели: по своихъ похотехъ ходяще ѿ нечестїихъ.

ѿи. Сїи сѣть ѿдѣлающе себѣ [ѿ едїности вѣры, ѿ сѣть] тѣлесни, дха не имѣше.

ѿи. Вы же, возлюбленїи, стїою вѣшею вѣрою назидающе себѣ, дхомъ стїимъ молащеса,

ѿи. Самы себѣ въ любви Бжїей соблюдайте, ждѣще милости Гда нашего Іиса Хрта, въ жизнь вѣчнсю.

ѿи. И овѣхъ оубо мѣлйте разсждающе:

ѿи. Овѣхъ же страхомъ спасайте, ѿ огня восхищающе: ѿбличайте же съ кознію, ненавидяще ѿ ѿже ѿ плоти ѿскверненнсю рїзс.

ѿи. Могущемъ же сохранити вы безъ грѣха, ѿ безъ скверны, ѿ поставити предъ славою своєю непорочныхъ въ радости,

ѿи. Едїномъ премудромъ Бгс ѿ Сїсг нашимъ, Іисомъ Хртѣмъ Гдемъ нашимъ, слава ѿ величїе, держава ѿ власть прежде всегѣ вѣка, ѿ нынѣ, ѿ во всѣ вѣки. Амїнь.

ПОСЛАНИЕ НА ІУДА.

между тѣхъ нечестивы, за вси-тѣ дѣла на тѣхно-то нечестіе, които сторихъ, и за вси-тѣ жестоки думы които говорихъ противъ него нечестиви-тѣ грѣшници.

16. Тѣ сж роптатели, мжмрицы, които ходять по похоти-тѣ си; и уста-та имъ надуто говорятъ, и ласкаѣтъ лица за печалбж.

17. Но вы, възлюбленни, помнѣте думы-тѣ прѣдречены отъ апостолы-тѣ на Господа нашего Іисуса Христа;

18. Какъ ви казувахъ че на послѣдно врѣме ще има подсмиватели, които ще ходять по свои-тѣ си нечестивы похоти.

19. Тѣ сж които ся отлжчвать, плѣтскы, които Духъ нѣмать.

20. А вы, възлюбленни, назидавайте себе си на прѣсвятж-тж вашж вѣрж, и молѣте ся Духомъ Святымъ,

21. Пазѣте себе си въ любовь-тж Божію, въ ожиданіе на милость-тж на Господа нашего Іисуса Христа за животъ вѣченъ.

22. И кѣмъ едни бывайте милостиви, съ разсжженіе;

23. А други спасавайте съсъ страхъ, като гы истргнувате изъ огонь-тѣ, и гнжсѣте ся даже и отъ дрехж-тж осквѣренж отъ плѣть-тж.

24. А на Оногози който може да вы съхрани безгрѣшны, и да вы постави непорочны въ радость прѣдъ неговж-тж си славж,

25. Единому прѣмудрому Богу и Спасу нашему, да бжде слава, и величіе, държава и власть, и нынѣ и во вся вѣкы. Аминь.

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ

СЪЯВѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ рабъ Іисъ Хрѣтовъ, званъ Апла, избранъ въ бѣговѣстїе Бжїе,

б. Еже прежде ѡбѣща прорѡки своїми въ писанїихъ стѣихъ,

г. Ѣ Сѣкъ своѣмъ, вѣвшемъ ѡ сѣмене Дѣдова по плѣти,

д. Нареченнѣмъ Сѣкъ Бжїи въ силѣ, по Дхс стѣини, ѡзъ воскрѣнїа ѡ мѣртвыхъ, Іиса Хрѣта Гда нашегъ,

е. Имже прїахомъ бѣгодать и апѣлство въ посласханїе вѣры во всѣхъ языцѣхъ, ѡ имени Ѣгѡ,

ж. Изъ нихже естѣ и вы, званн Іисъ Хрѣтѡ :

з. Всѣмъ сѣщымъ въ Римѣ возлюбленнымъ Бгс, званн-нымъ стѣимъ : бѣгодать вамъ и миръ ѡ Бга Ѣца нашегъ и Гда Іиса Хрѣта.

и. Первое оубѣ бѣгодарю Бга моего Іисомъ Хрѣтомъ ѡ всѣхъ васъ, ѡкѡ вѣра ваша возвѣщаетъ въ всѣмъ мирѣ :

а. Свидѣтель бо мнѣ естѣ Бгъ, емже сажѣ дхѡмъ моимъ во бѣговѣствованїи Сѣа Ѣгѡ, ѡкѡ безпрестанн пѣмать ѡ васъ творю,

б. Всегда въ молїтвахъ моихъ молѣса, ѡще оубѣ когда поспѣшенъ бѣдѣ волею Бжїею, прїнтн къ вамъ :

в. Желѣю бо вѣдѣти васъ, да нѣкое подамъ вамъ даро-ванїе дхѡвное, ко оутверженїю вашему,

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ рабъ Исусъ Христовъ, призовавъ апостолъ, избранъ *да проповѣда* евангеліе-то Божіе,

2. (Коего понапрѣдъ обѣща *Богъ* чрѣзъ пророцы-тѣ си въ святи-тѣ писанія,

3. За Сына си, Господа нашего Исуса Христа който по плѣть ся роди отъ сѣме-то Давидово,

4. А по Духъ-тѣ на святииѣ-тѣ, чрѣзъ възкресеніе-то отъ мъртвы-тѣ, открь ся въ *всичкѣ* силѣ Сыиъ Божій :

5. Чрѣзъ когото приехмы благодать и посланничество за негово име *да приведемъ* въ послушаніе на вѣрѣ-тѣ отъ всичкы-тѣ народы ;

6. Между които сте и вы призовани отъ Исуса Христа,)

7. На всичкы васъ които сте въ Римъ, възлюбленни Божіи, призвани святии ; благодать да бѣде вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

8. Най първо благодарѣнъ Бога моего чрѣзъ Исуса Христа за всинца ви, защото вѣра-та ваша по всичкый-тѣ свѣтъ ся възвѣстява.

9. Понеже свидѣтель ми е Богъ, комуто служѣ съ духъ-тѣ си въ блатовѣствованіе-то на Сына му, че непрѣстанно вы спомяну-вамъ,

10. И въ молитвы-тѣ си выишгы ся молиѣ дано съ волиѣ-тѣ Божіиѣ да ся сподобиѣ нѣкога, да доидѣ до васъ ;

11. Защото желаѣмъ да вы видиѣмъ, за да ви прѣдамъ духовно нѣкое дарованіе, за утвърденіе ваше,

ѡ. Сіе же ѣсть, состѣшитиса въ вѣсѣхъ вѣроу Ѡбщею, вѣшею же ѡ моёю :

ѣ. Не хошѣ же не вѣдѣти вамъ, братіе, ѡкѡ множицею восхотѣхъ пріити къ вамъ, ѡ возбранѣнъхъ быхъ досѣлѣ, да некоемъ плодъ ѡмѣю ѡ въ вѣсѣхъ, ѡкоже ѡ въ прочиыхъ ѡзыщѣхъ.

ѧ. Еллинѡмъ же ѡ варварѡмъ, мѣдрѡмъ же ѡ неразѣмнымъ долженъ ѣсмь :

Ѣ. Тѡкѡ ѣсть, ѣже по моемъ оусердїю ѡ вамъ сѣшымъ въ Римѣ вѣговѣстїти.

Ѥ. Не стыжѣса ко вѣговѣствованїемъ Хрѣтовымъ : сіла ко Бжїа ѣсть во спасѣнїе всѡкомъ вѣрѣшюшемъ, Ісѣови же прѣжде ѡ Еллинѡ.

Ѧ. Прѡвѣда ко Бжїа въ немъ ѡвѣлетса ѡ вѣры въ вѣрѣ, ѡкоже ѣсть писано : прѡвѣднѡй же ѡ вѣры живѣхъ вѣдетъ.

Ѩ. Ѡкрывѣетса ко грѣхъхъ Бжїи съ несе на всѡкое нечестїе ѡ непраѣдѣхъ челоѣкѡвѣхъ содерѣжѡщиыхъ ѡстинѣхъ въ непраѣдѣ.

Ѣ. Зане, разѣмное Бжїе, ѡвѣ ѣсть въ нихъ : Бгъ ко ѡвѣлѣхъ ѣсть ѡмъ.

Ѥ. Неѡднѡма ко егѡ, ѡ созданїа мїра творѣннѡ помышлѣма ѡднѡма сѣтъ, ѡ присносѣщнаа сіла егѡ ѡ Бжестѡ : во ѣже быти ѡмъ безѡвѣтнѡмъ.

ѧ. Занеже разѣмѣвшѡ Бга, не ѡкѡ Бга прослѡвиша ѡли вѣгодарїша, но ѡсѣтїшасѡ помышлѣнїи своїми, ѡ ѡмрачїса неразѣмное ѡхъ сѣрдце :

Ѣ. Глаголющѣса быти мѣдры ѡбѣродѣша,

Ѥ. ѡ ѡзмѣнїша слѡвѣхъ нечлѣннагѡ Бга въ подѡбіе Ѡбразѡ тѣнна челоѣка ѡ птїцъ ѡ четверонѡгъ ѡ гѡдъ.

ѧ. Тѣмъ же ѡ предаде ѡхъ Бгъ въ похотѣхъ сѣрдѣцъ ѡхъ въ нечистотѣ : во ѣже сквернїтиса тѣлесѣмъ ѡхъ въ себѣ самѣхъ.

Ѣ. ѡже прѣмѣнїша ѡстинѣхъ Бжїю во лѣжѣ, ѡ почтѡша ѡ

12. А то е да ся утѣшж взаимно между васъ чрѣзь общж-тж вѣрж вашж и моѣж.

13. И не искамъ, братіе, да не знаете че много пжти ся канихъ да дойдж до васъ, за да имамъ и отъ помежду васъ нѣкой плодъ, както и между други-тѣ народы, (но до сега все съмь былъ въспирахъ).

14. Длѣженъ съмь и на Еллины и на варвары, на учены и на неучены;

15. Така колкото отъ моѣж странж, готовъ съмь да проповѣдамъ евангеліе-то и на васъ които сте въ Римъ.

16. Защото не ся срамувамъ отъ благовѣствованіе-то Христово; понеже е сила Божія за спасеніе на всякого който вѣрува, първомъ на Иудеина а *посль* и на язычника.

17. Защото правда-та Божія въ него ся открыва чрѣзь вѣрж за вѣрж, както е писано: Праведный-тѣ чрѣзь вѣрж ще бжде живъ.

18. Защото гнѣвъ Божій ся открыва отъ небе-то врѣхъ всяко нечестіе и неправдъ на чловѣцы-тѣ които държатъ истинж-тж съ неправдъ.

19. Понеже това което е възможно да ся знае за Бога извѣстно е на тѣхъ; защото Богъ имъ *го* изяви.

20. Понеже невидимы-тѣ неговы, *сирльч* присносущна-та негова сила и божественность, виждатъ ся явно, отъ създаеніе міра разумѣваемы чрѣзь творенія-та, така що тѣ оставатъ безотвѣтни.

21. Защото като познахж Бога, не прославихж *го* като Бога, нито *го* благодарихж; но осуетихж ся въ свои-тѣ размышленія, и помрачи ся несмысленно-то тѣхно сърдце.

22. Като ся казувать че сж мудри избезумѣхж,

23. И славж-тж на нетлѣннаго Бога измѣнихж въ подобіе на образъ на тлѣненъ чловѣкъ, и на птицы и на четвероногы и на гадове.

24. За това и споредъ похоти-тѣ на сърдца-та имъ, прѣдаде гы Богъ на нечистотж, да ся обезчестяватъ тѣла-та имъ въ самы тѣхъ,

25. Тѣ които промѣнихж истинж-тж Божіѣж въ лъжж, и покло-

послужіша твѣри паче Творца, иже есть благословенъ во вѣки. Аминь.

кв. Сегѡ ради предаде ихъ Бгъ въ страсти безчестіа: и жены во ихъ измѣниша естественную подобь въ презестественную,

кз. Такожде и мъжи встѣлаше естественную подобь женска пола, разжегошася похотію своею дрѣгъ на дрѣга, мъжи на мъжѣхъ стѣдъ содѣвающе, и возмѣздіе, еже подобаше прелести ихъ, въ себѣ воспріемающе.

кн. И такоже не искъсиша имѣти Бга въ размѣ, (сегѡ ради) предаде ихъ Бгъ въ неискъсенъ оумъ, творити неподобна,

ко. Исполненныхъ всѣхъ неправды, блжніа, лжкѣства, лихонманіа, слѡбы: исполненныхъ зависти, оубійства, рвеніа, лстїи, слонравїа:

л. Шепотникїи, клеветникїи, вогомерзски, досадїтели, величавы, гврдъ, вѣрѣтатели слыхъ, родителемъ непокорївы,

ла. Перазмны, непримирїтельны, нелюбѡвны, неклатворханїтельны, немїлостивны:

лв. Икцыи же и вправданїе Бжїе размѣвше, іакъ такъваа творѣнїи достѡйни смѣрти сѣтъ, не точію сами творѣтъ, но и сонзволѣютъ творѣшымъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Сегѡ ради безѡвѣтенъ еси, сѡ человекче, всѣхъ сдѣлїи: имже во сдѡмъ сдѣши дрѣга, себе вѣсждѣеши: тѣжде во творїши сдѣлїи.

б. Вѣмы же, іакъ сдѣдъ Бжїи есть поистиннѣ на творѣнїихъ такъваа.

в. Помышлѣеши ли же сїе, сѡ человекче, сдѣлїи такъваа творѣшымъ и творѣ самъ тѣжде, іакъ ты извѣжїши ли сдѣдъ Бжїа;

нихъ ся и послужихъ на тварь—тж а не на Творца, който е благо-
словенъ въ вѣкы. Аминь.

26. За това гы прѣдаде Богъ на срамотны страсти; защото и
жены—тѣ имъ измѣнихъ естествено—то употрѣбеніе на противо-
естественно.

27. Подобно и мъжіе—тѣ оставихъ естествено—то употрѣбеніе
на женскій—тѣ полъ, та ся разжегохъ въ похоть—тж си единъ на
другый, и струвать безобразность мъжіе на мъжіе, и принмать си
достойно—то въздаяніе на свое—то заблужденіе.

28. И както не ся постарахъ да иматъ разумѣніе за Бога,
прѣдаде гы Богъ на развратенъ умъ, да правятъ което не по-
добава,

29. Испълнени съсъ всякъ неправдъ, блудство, лукавство,
корыстолюбіе, и злобъ; пълни съсъ зависть, убійство, крамолъ,
измамъ, и злоправіе;

30. Шепотници, клеветници, богоненавистници, хулители, горди,
самохвалци, измыслители на злины, непокорни на родители—тѣ си,

31. Безсовѣстни, вѣроломни, немилосърди, непримирителни,
неплостивни;

32. Конто още и като знаѣтъ праведный—тѣ Божій съдъ, че
тѣзи който правятъ таквызи работы сж достойни за смърть, не само
че гы правятъ, но и соизволятъ на онѣзи конто гы правятъ.

ГЛАВА 2.

1. За това безотвѣтенъ си, о человѣче, който и да си, що
сѣдишь *другого*; защото въ каквото сѣдишь *другого*, себе си
осѣждашь; понеже ты който сѣдишь, правишь исто—то.

2. А знаемъ че Божій съдъ е споредъ истинъ—тж врехъ *тѣзи*
конто правятъ таквызи *работы*.

3. И мыслишь ли това, о человѣче, ты който сѣдишь тѣзи що
правятъ таквызи работы, че ще избѣгнешъ отъ Божій—тѣ съдъ, като
правишь и ты исто—то?

д. Или ѡ богѣствѣ бѣгости ѣгѡ и кротости и долготерпѣніи не радѣши, не вѣдый, ѣкѡ бѣгость Бжїа на поканіе тѣ ведѣтъ;

е. По жестокости же твоѣй и непокаінному сѣрцу, сохирѣши себѣ гнѣвъ въ дѣнь гнѣва и ѡкровѣніа прѣведнагѡ сѣдѣ Бжїа,

ѕ. Иже воздѣтъ ко емѣждо по дѣланію ѣгѡ:

з. Овымъ оубѡ по терпѣнію дѣла благѡгѡ, славы и чести и нетлѣніа иишшымъ, живѡтъ вѣчный:

и. А иже по рвенію противлѡются оубѡ истинѣ, повинѡются же неправдѣ, ѣрость и гнѣвъ:

а. Скорѣе и тѣснѡта на всѣхъ дѣшѡхъ челоѡка творѣщагѡ злое, іудѣа же прѣжде и ѣлина:

г. Слава же и чѣсть и миръ всѣкомѡ дѣлающемѡ бѣгое, іудѣевѡ же прѣжде и ѣлиногѡ.

аи. Ижесть бо на лицѣ зрѣніа оубѡ бѣа.

би. ѣлицы бо беззаконнѡ согрѣшиша, беззаконнѡ и погнѣшѡтъ, и ѣлицы въ законѣ согрѣшиша, закономъ сѣдѣ прїимѡтъ.

ги. Не слышателѣе бо закона прѣведни прѣд бѣгомъ, но творѣцѣи закона, (сїи) ѡправдѣтѡся.

дї. Егда бо іазыцы не имѡще закона ѣстествомъ закѡннаа творѣтъ, сїи закона не имѡще, сами себѣ сѣтъ законъ:

еї. Иже іавлѡются дѣло законное напїсано въ сѣрдцѣхъ своїхъ, спослѡшествѡющеї имъ совѣсти, и междѡ сокою помыслѡмъ ѡсѣждѡющимъ или ѡвѣщѡющимъ,

ѕї. Въ дѣнь ѣгда сѣдѡтъ бѣгъ тѣннаа челоѡкѡмъ, по бѣговѣстїю моемѡ, иисѡмъ Хрїтомъ.

зї. Сѣ ты іудѣи именовѣши, и почивѣши на законѣ, и хвалѣши ѡ бѣгѣ,

иї. И разсмѣши волю, и рассѣждѣши лѣшшаа, насчѣмѡ ѡ закона:

4. Или прѣзирашъ богатство-то на неговж-тж благость, търпли-
вость, и дълготърпѣніе, безъ да знаешъ че Божія-та благость тя
води на покаяніе ?

5. А по упорство-то си и непокаянно-то *си* сърдце, ты трупашъ
на себе си гнѣвъ, *за* въ день-тъ на гнѣвъ-тъ и на открытіе-то на
праведный-тъ съдъ отъ Бога,

6. Който ще въздаде всякому споредъ дѣла-та му ;

7. Животъ вѣченъ на тѣзи, които съ постоянство-то въ добро
дѣло търсятъ славж, почесть и безсмъртіе ;

8. Ярость пакъ и гнѣвъ на тѣзи които упорствувать и ся не
покоряватъ на истинж-тж, а покоряватъ ся на неправж-тж ;

9. Скърбъ и утѣсеніе на всякж душж на чловѣка който работи
зло, първомъ на Іудейна *посль* и на язычника ;

10. А слава и почесть и миръ всякому който прави добро,
първомъ на Іудейна *посль* и на язычника.

11. Понеже Господъ на лице не гледа.

12. Защото тѣзи които сж съгрѣшили безъ законъ, безъ законъ
ще и да погынжтъ ; и които сж подъ законъ съгрѣшили, по закону
сждени ще бжджтъ,

13. (Защото не сж праведни прѣдъ Бога слушатели-тъ на за-
конъ-тъ, но изпълнители-тъ на законъ-тъ ще бжджтъ оправдани.

14. Понеже, когато язычници-тъ, които нѣмать законъ, по при-
родж-тж правять което е законно, то и законъ като нѣмать тѣ, сами
сж законъ на себе си :

15. Тѣ показувать дѣло-то на законъ-тъ, написано на сърдца-
та имъ, имать и совѣсть-тж си, която съсвидѣтельствува, и помыслы-
тѣ които ся осжждать или ся и оправдаватъ помежду си единъ другий),

16. Въ день-тъ, когато, споредъ мое-то благовѣствованіе, Богъ
чрѣзъ Іисуса Христа ще сжди тайны-тѣ *дъла* на чловѣцы-тѣ.

17. Ето ты ся зовешъ Іудейнъ, и облегаешъ ся на законъ-тъ, и
съ Бога ся хвалишъ,

18. И знаешъ волю-тж *неговж*, и разсжждашъ по добро-то,
понеже ся научавашъ отъ законъ-тъ ;

дл. Оуповаа же себѣ вождѣ быти слѣпымъ, свѣта сѣщымъ во тмѣ,

к. Наказателя беззмымъ, оучителя младенцемъ, имѣща образъ разума и истины въ законѣ:

ка. Начала оубо иного, себѣ ли не оучиши;

кв. Проповѣдалъ не красти, крадеша: глаголюи не прелюбы творити, прелюбы твориши: гнѣшася ѿдѣвъ, стѣла крадеша:

кг. Иже въ законѣ хвалишася, преступленіемъ закона бѣга безчествеша.

кд. Има въ бжїе вами хвалитса во языцѣхъ, ꙗкоже есть писано.

ке. Обрѣзаніе во пользуетъ, ꙗже законъ твориши: ꙗже же закона преступникъ еси, ѡбрѣзаніе твоѣ неѡбрѣзаніе бысть.

кз. ꙗже оубо неѡбрѣзаніе ѡправданіе закона сохранитъ, не неѡбрѣзаніе ли егѡ во ѡбрѣзаніе вмѣнитса;

кѣ. И ѡсудитъ еже ѡ естества неѡбрѣзаніе законъ совершающее, тебѣ, иже писаніемъ и ѡбрѣзаніемъ еси преступникъ закона.

ки. Не во иже ꙗвѣ іудейъ есть, ни еже ꙗвѣ во плѣти, ѡбрѣзаніе:

кк. Но иже въ тайнѣ іудейъ, и ѡбрѣзаніе сердца дѡмъ, (а) не писаніемъ: емже похвала не ѡ человекъ, но ѡ бѣга.

ГЛАВА ҃.

а. Чтѡ оубо лишнее іудейю; или кѣа польза ѡбрѣзаніа;

б. Многѡ по всѣкомъ образѣ. первѣе во ꙗкѡ вѣрѣна быша имъ словеса бжїа.

19. Имашь още увѣреніе въ себе си, че си водитель на слѣпы-тъ, видѣлина на тѣзи конто сж въ тъмнижъ,

20. Наставникъ на простацы-тъ, учитель на младенцы-тъ, понеже имашь въ законъ-тъ образъ-тъ на знаніе-то и на истинж-тъж.

21. И тѣй ты който учишь другыго, не учишь ли себе си? Ты който проповѣдувашь да не краджътъ, крадешь ли?

22. Ты който казувашь да не прѣлюбодѣйствувають, прѣлюбодѣй-ствуваешь ли? Ты който ся гнусишь отъ идолы-тъ, святотатству-вашь ли?

23. Ты, който ся хвалишь съсъ законъ-тъ, безчестишь ли Бога чрѣзь прѣстѣпваніе-то на законъ-тъ?

24. Защото, споредъ както е писано, име-то Божіе поради васъ ся хули между язычници-тъ.

25. Понеже обрѣзаніе-то ползува, ако исплъняшь законъ-тъ; ако ли си прѣстѣпникъ на законъ-тъ, то твое-то обрѣзаніе става необрѣзаніе.

26. И тѣй, ако необрѣзанный-тъ съхранява заповѣди-тъ на за-кона, негово-то необрѣзаніе нѣма ли да му ся вмѣни за обрѣзаніе?

27. И въ природно състояніе необрѣзанный-тъ, който исплънява законъ-тъ не ще ли осжди тебе, който имашь писаніе-то на за-конъ-тъ и обрѣзаніе-то, а пакъ си прѣстѣпникъ на законъ-тъ?

28. Защото не е Іуденинъ тойзи който е наявѣ *такъво*, нито е обрѣзаніе, което е наявѣ, въ плѣтъ-тъж.

29. Но Іуденинъ е *тойзи* който е вжтрѣшно *Іуденинъ*, и обрѣзаніе това *което* е въ сърдце-то, по духъ, а не по буквж; на когото похвала-та не е отъ челоуѣцы-тъ, по отъ Бога.

ГЛАВА 3.

1. И тѣй какво е прѣимущество-то на Іуденинъ-тъ? или каква полза има отъ обрѣзаніе-то?

2. Много отъ всякъ странж. А най първо защото на *Іудеи-тъ* ся вѣвѣри слово-то Божіе.

г̃. Чтѡ во, ѡше не вѣрѡваша нѣщыи; ѡдѡ (оубо) невѣрствіе ихъ вѣрѡ Бжїю оупразднїтѡ;

д̃. Да не бѣдетѡ: да бѣдетѡ же Бг̃ѡ истиненѡ, всѡкѡ же челоуѣкѡ лѡжь, ѡкоже ѡсть писано: ѡкѡ да ѡправдїшиса во словесѣхъ твоихъ, и погѣдїши, внегдѡ сдѡдїти тї.

ѡ. ѡше ли неправдѡ нѡша, Бжїю правдѡс составлѡетѡ, чтѡ речѡмѡ: ѡдѡ ли неправденѡ Бг̃ѡ наносѡи гнѣвѡ; по челоуѣкѡс глаголю,

ѡ. Да не бѣдетѡ: понѡже кѡкѡ сдѡдїти имѡть Бг̃ѡ мїрѡ;

з̃. ѡше во истинѡ Бжїѡ вѡ моѡей лжї иъзвѣточествѡва вѡ слѡвѡс ѡг̃ѡ, чтѡ ѡщѡ и ѡзѡ ѡкѡ грѣшникѡс ѡсѡждѡюсѡ;

и̃. И не ѡкоже хѡлимсѡ, и ѡкоже глаголютѡ нѣщыи нѡсѡ глаголати, ѡкѡ сотворїмѡс слѡдѡ, да прїидѡтѡ бѡгѡдѡ: иѡже сдѡдѡ правденѡс ѡсть.

ѡ. Чтѡ оубо; пренмѣемѡ ли; никѡкоже: предѡскорїхомѡ во ѡдѡенї же и ѡлїны всѡ подѡ грѣхѡмѡс вѡдїти,

г̃. ѡкоже ѡсть писано, ѡкѡ нѣсть правденѡс никтѡже:

д̃. Нѣсть разсмѣвѡдїи, и нѣсть взыскѡдїи Бг̃ѡ.

в̃. Всї оубо ѡклонїшасѡ, вкѡпѣ непотрѡбнїи бѡша: нѣсть творѡдїи бѡгѡстїнїю, нѣсть дѡже до ѡдїнагѡ.

г̃. Грѡвѡс ѡверстѡ гортѡнѡ ихъ, ѡзыки своїми лцѡхъ: ѡдѡс ѡспїдовѡс подѡ оустнѡми ихъ:

д̃. Иѡже оустѡ клѡтвы и гѡрестї пѡлнѡ сѡтъ.

ѡ. Скѡры нѡги ихъ пролїѡти крѡвь.

ѡ. Сокрѡшенїе и ѡзлѡбленїе на пѡтѣхъ ихъ:

з̃. И пѡстї мїрнагѡ не познѡша.

и̃. Нѣсть стрѡха Бжїѡ прѡдѡ очїма ихъ.

д̃. Вѣмѡ же, ѡкѡ ѡлїка закѡнѡс глаголетѡ, сѡщымѡс вѡ закѡнѣ глаголетѡ: да всѡкѡ оустѡ заградѡтсѡ, и повїненѡс бѣдетѡ вѡсѡ мїрѡс Бг̃ѡви.

3. Понеже ако нѣкои не повѣрувахъ, *що има отъ това?* Да ли ще тѣхно-то невѣрство да уничтожи Божіѣ-тѣ вѣржъ?

4. Да не бѣде; но Богъ нека е истиненъ, а всякой чловѣкъ лъжливъ; споредъ както е писано: За да ся оправдаешъ въ слова-та си, и да побѣдишь когато ся сѣдишь.

5. Ако ли наша-та неправда показува Божіѣ-тѣ правдѣ, *що има да речемъ?* Да ли е Богъ несправедливъ, когато паноси гнѣвъ? (По чловѣчески говоріѣ.)

6. Да не бѣде! понеже какъ ще сѣди Богъ свѣтъ-тъ?

7. Защото, ако съ моѣ-тѣ лъжжъ стане повече явна истина-та Божія за неговжъ славжъ, то зашто вече азъ да ся осѣждамъ като грѣшникъ?

8. И, (както ны хулятъ, и както говорятъ нѣкои че ный *той* казвамы,) *зашо* да не правимъ зло-то, за да дойде добро-то? На таквызъ осѣжденіе-то е праведно.

9. А *що* отъ това? надмншувамы ли *въ нѣщо* язычници-тъ? Никакъ не; защото прѣдизобличихмы и Іудей-тѣ и язычници-тѣ, че всичкы сж подъ грѣхъ;

10. Както е писано: Нѣма праведенъ ни единъ;

11. Нѣма който да разумѣва, нѣма който да търси Бога.

12. Всичкы ся уклонихжъ, купно непотрѣбни станжжъ, нѣма който да прави добро, нѣма ни единъ.

13. Гърло-то имъ е гробъ отворенъ; съ языцы-тѣ си льстѣхжъ; подъ устны-тѣ имъ е ядъ аспидовъ:

14. На конто уста-та сж пълны съ кльтвы и горести.

15. Нозѣ-тѣ имъ сж бързы да пролѣѣтъ крѣвъ.

16. Запустеніе и окаянство въ пѣтища-та имъ;

17. И пѣть миренъ не сж познали.

18. Нѣма страхъ Божій прѣдъ очи-тѣ имъ.

19. И знаемъ че което казува законъ-тъ, говори на онѣзи конто сж подъ законъ-тъ; за да ся затулятъ всякы уста, и да бѣде цѣль свѣтъ повиненъ прѣдъ Бога.

к̄. Занѣ ѿ дѣлъ закона не ѡправдѣтся всѧка плоть предъ нимъ: закономъ ко познаніе грѣхѧ.

к̄а. Нынѣ же кромѣ закона правда Бжїа явѣса, свидѣ-
тельствема ѿ закона ѿ прорѣкъ.

к̄в. Правда же Бжїа вѣрою Іисъ Хрѣтовою во всѣхъ ѿ на
всѣхъ вѣрющихъ: ижесть во рѣзиствѣхъ:

к̄г. Всѧ ко согрѣшиша, ѿ лишени сѣть славы Бжїа,

к̄д. Ѣсправдѣми тѣне бѣгодѣтїю ѣгѡ, ѡзбавленїемъ, ѣже
ѿ Хрѣтѣ Іисѣ,

к̄е. Ѣгоже предположи Бгъ ѡчищенїе вѣрою въ кровѣ ѣгѡ,
въ явленїе правды своеѧ, за ѡчищенїе прежде бывшихъ
грѣхѡвъ.

к̄в. Въ долготерпѣнїи Бжїи, ѿ въ показанїе правды ѣгѡ
въ нынѣшнее время, во ѣже быти ѣмѡ праведнѡ, ѿ ѡправ-
дѣюща сѣшаго ѿ вѣры Іисовы.

к̄з. Гдѣ оубо похвалѧ; ѡгнѧса: котѡрымъ закономъ;
дѣлы ли; ни, но закономъ вѣры.

к̄и. Мыслимъ оубо вѣрою ѡправдѣтсѧ человѣкъ, безъ
дѣлъ закона.

к̄а. Или ѡдѣевъ Бгъ токму, ѧ не ѿ языковъ; ѣй, ѿ
языковъ.

л̄. Понѣже ѣдинъ Бгъ, ѿже ѡправдѣтѡ ѡвѣрѣзанїе ѿ вѣры,
ѿ невѣрѣзанїе вѣрою.

л̄а. Законъ ли оубо разорѣемъ вѣрою; да не бѣдетъ: но
законъ оутверждаемъ.

ГЛАВА ̄.

а. Чтѡ оубо речемъ Авраѧма Оца нашего ѡвѣстѧ по
плѡти;

б. Яще бо Авраѧмъ ѿ дѣлъ ѡправдѣсѧ, ѿмать похвалѡ, но
не оубо Бга.

20. Защото ни една плът нѣма да ся оправдае прѣдъ него отъ дѣла-та на законъ-тъ; понеже чрѣзъ законъ-тъ бива *само* познаваніе-то на грѣхъ-тъ.

21. А сега и безъ законъ-тъ ся яви правда-та Божія, за които свидѣлствувать законъ-тъ и пророци-тъ;

22. Сирѣчь правда-та Божія чрѣзъ вѣрж-тж въ Исуса Христа за всички и на всички които вѣрувать; защото нѣма разлика.

23. Понеже всички съгрѣшихъ, и лишени сж отъ славж-тж Божіѣхъ.

24. А оправдавать ся даромъ съ неговж-тж благодать, чрѣзъ искупваніе-то което е въ Христа Исуса,

25. Когото Богъ прѣдложи умилостивеніе чрѣзъ вѣрж-тж въ кръвь-тж му, да покаже правдж-тж си, за опрощаваніе на сторены-тъ изъ напредъ грѣхове, чрѣзъ дълготърпѣніе-то Божіе,

26. Да покаже правдж-тж си въ настоящо-то врѣме, за да е той праведенъ, и да оправдава тогози който вѣрува въ Исуса.

27. И тѣй дѣ остава похвала-та? Исклучена е. Чрѣзъ кой законъ? *чрѣзъ законъ-то* на дѣла-та ли? Не; но чрѣзъ законъ-тъ на вѣрж-тж.

28. И тѣй ний заключаваме че человекъ ся оправдава чрѣзъ вѣрж-тж, безъ дѣла-та на закона.

29. Или Богъ е *Богъ* само на Іудей-тъ? а не и на язычници-тъ? Нанстинж и на язычници-тъ е.

30. Понеже единъ е Богъ, който ще оправдае обрѣзаніе-то отъ вѣрж-тж, и необрѣзаніе-то чрѣзъ вѣрж-тж.

31. И тѣй съ вѣрж-тж законъ ли развалямы? Да не бжде; но законъ утвърдяваме.

ГЛАВА 4.

1. И тѣй що има да речемъ, че е намѣрилъ Авраамъ нашій-тъ отецъ по плъти?

2. Защото ако ся е оправдалъ Авраамъ отъ дѣла-та, има съсъ що да ся хвали; но не прѣдъ Бога.

г̄. Чтѡ бо писаніе глаголетъ; вѣрова же Авраамъ Бгови, и вѣннѣса ѣмъ въ правдѣс.

д̄. Дѣлающею же мздѣ не вѣнѣется по бѣгодѣти, но по дѡлгѣс.

ѣ. А не дѣлающею, вѣрющею же во ѡправдѡющаго нечестѣва, вѣнѣется вѣра ѣгѡ въ правдѣс.

ѥ. Ибоже и дѣдъ глаголетъ бѣженство челоуѣка, ѣмъже вѣнѣетъ Бгъ въ правдѣс, безъ дѣлѣз закона,

ѥ. Бѣженн, и хже ѡпгстѣшасѣ беззакѡннѣ, и и хже прикрѣшасѣ грѣсн.

и. Бѣженъ мѡжъ, ѣмъже не вѣннѣтъ Гдѣ грѣхѡ.

ѡ. Бѣженство оубо сѣ на ѡбрѣзаніе ли, или на неѡбрѣзаніе; глаголемъ бо: иакѡ вѣннѣса Авраамъ вѣра въ правдѣс:

г̄. Какѡ оубо вѣннѣса ѣмъ; во ѡбрѣзаннѣ ли сѣшъ, или въ неѡбрѣзаннѣ; не во ѡбрѣзаннѣ, но въ неѡбрѣзаннѣ:

д̄. И знаменіе прѣтъ ѡбрѣзаннѣ, печѣть правды вѣры, иже въ неѡбрѣзаннѣ: иакѡ быти ѣмъ Оцѣс всѣхъ вѣрющешихъ въ неѡбрѣзаннѣ, во ѣже вѣннѣтисѣ и тѣмъ въ правдѣс:

ѣ. И Оцѣс ѡбрѣзаннѣ, не сѣшымъ тѡчнѡ ѡ ѡбрѣзаннѣ, но и ходѣшымъ въ стопѣхъ вѣры, иже (вѣ) въ неѡбрѣзаннѣ, Оцѣа нѡшегѡ Авраамѡ.

г̄. Не закономъ бо ѡбѣтованіе Авраамъ или сѣмени ѣгѡ, ѣже быти ѣмъ наслѣдникъ мѡровн, но правдою вѣры.

д̄. Иже бо сѣшн ѡ закона, наслѣдницѣ, испразднѣса вѣра, и разорнѣса ѡбѣтованіе.

ѣ. Законъ бо гнѣвъ содѣловлетъ: и дѣже бо иѣсть закона, (тѣ) ни прѣстѡплѣннѣ.

ѥ. Сегѡ радн ѡ вѣры, да по бѣгодѣти, во ѣже быти и звѣстнѣс ѡбѣтованнѣс всемъ сѣмени, не тѡчнѡ сѣшемъ ѡ

3. Понеже що казува писаніе-то? И повѣрува Авраамъ въ Бога, и *то* му ся вмѣни за правдѣ.

4. А на тогось който работи, заплата-та му не ся вмѣнява като благодать, но като длѣгъ;

5. А на тогось който не работи, а вѣрува въ тогось, който оправдава нечестивый-тъ, негова-та вѣра му ся вмѣнява за правдѣ.

6. Както и Давидъ казува блаженство-то на чловѣка, комуто Богъ вмѣнява правдѣ безъ дѣла.

7. Блажени *тѣзи* на които беззаконія-та ся простихъ, и на които грѣхове-тъ ся прикрехъ.

8. Блаженъ чловѣкъ той комуто Господъ нѣма да вмѣни грѣхъ.

9. И тѣй това блаженство за обрѣзанны-тъ ли *быва*, или и за необрѣзанны-тъ? защото казуваме че на Авраама вѣра-та му ся вмѣни за правдѣ.

10. А какъ му ся вмѣни? когато бѣше въ обрѣзаніе ли, или въ необрѣзаніе? Не въ обрѣзаніе, но въ необрѣзаніе.

11. И прія бѣлѣгъ-тъ на обрѣзаніе-то, *като* печать на правдѣ-тъ чрѣзъ вѣрж-тъ, който *имаше* като бѣше необрѣзанъ, да бѣде той отецъ на всичкы-тъ вѣрующы *когато сж* въ необрѣзаніе, за да ся вмѣни правда-та и на тѣхъ;

12. И отецъ на обрѣзаніе-то, не тѣкмо на обрѣзаны-тъ, но и на тѣзи които ходятъ въ стѣпки-тъ на вѣрж-тъ на отца нашего Авраама когато бѣ въ необрѣзаніе.

13. Понеже обѣщаніе-то къмъ Авраама или къмъ пегово-то сѣме, че ще бѣде наслѣдникъ на свѣтъ-тъ, не *станж* чрѣзъ законъ-тъ, но чрѣзъ правдѣ-тъ на вѣрж-тъ.

14. Защото ако сж наслѣдници тѣзи които сж отъ законъ-тъ, то вѣра-та е осуетена, и обѣщаніе-то е уничтожено;

15. Понеже законъ-тъ докарва гнѣвъ; защото дѣто нѣма законъ, *тамъ* нѣма нито прѣстѣпленіе.

16. За това *наслѣдіе-то* е отъ вѣрж-тъ, за да бѣде по благодать, така що обѣщаніе-то да е здраво на всичко-то сѣме, не токо

закона, но и сѣшемъ ѿ вѣры Авраамовы, иже есть оцъ всѣмъ намъ:

з̅і. Икоже есть писано: іакъ оцѣ многимъ языкомъ положихъ тѣ: праму Бг҃с, ем҃же вѣрова, животворящемъ мѣртвыя, и нарицающъ не сѣиша іакъ сѣиша.

и̅і. Иже паче оупованіа во оупованіе вѣрова, во еже быти ем҃ оцѣмъ многимъ языкомъ, по реченномъ: такъ вѣдетъ сѣма твоѣ:

а̅і. И не изнемогъ вѣрою, ни оумотри своея плоти оуже оумерщвленныя, столѣтенъ нѣгдаѣ сый, и мѣртвости ложеснъ сарриныхъ:

б̅. Но ѿвѣтованіи же Бж҃іи не оусми҃кса невѣрованіемъ, но возможе вѣрою, давъ славу Бг҃ови,

ба. И извѣстенъ бывъ, іакъ, еже ѿвѣща, сіленъ есть и сотворити.

бв. Тѣмже и вмѣниша ем҃ въ правду.

бг. Не писано же бысть за того единого точію, іакъ вмѣниша ем҃:

бд. Но и за ны, имже хощетъ вмѣнитися, вѣрствующимъ въ воскресившаго Іиса Хр҃та Гд҃а нашего изъ мѣртвыхъ.

бе. Иже преданъ бысть за прегрѣшеніа наша, и востъ за ѿправданіе наше.

ГЛАВА ̅.

а. Ѿправдившеса оубо вѣрою, мнрѣ имамы къ Бг҃с Гд҃емъ нашимъ Іисъ Хр҃томъ,

б. Имже и приведеніе ѿвѣтохомъ вѣрою во блгодѣть сїю, въ нейже стоимъ: и хвалимса оупованіемъ славы Бж҃іа.

в. Не точію же, но и хвалимса въ скорбехъ, вѣдающе, іакъ скорвь терпѣніе содѣловаетъ,

д. Терпѣніе же иискѣство, иискѣство же оупованіе,

на това което е отъ законъ-тъ, но и на това което е отъ вѣрж-тъ на Авраама, който е на всинца ни отецъ,

17. (Както е писано: Поставихъ тя отецъ на много народы,) прѣдъ Бога въ когото повѣрува, и който съживява мъртвы-тъ, и нарича което не съществува като че съществува.

18. Той безъ *причинж* за надеждж повѣрува въ надеждж, че ще бѣде отецъ на много народы, по речено-то: Така *многобройно* ще бѣде твое-то сѣме.

19. И безъ да ослабне въ вѣрж-тъ, не сматраше че тѣло-то му е вече замъртвѣло, като бѣ почти столѣтенъ, нито мъртвостъ-тъ на Сарриж-тъ утробж.

20. Нито си тури омыслъ съ невѣріе за Божіе-то обѣщаніе, но утвърди ся въ вѣрж-тъ, и даде Богу славж,

21. Увѣренъ че това което обѣща *Богж*, силенъ е и да го изпълни.

22. За това му ся и вмѣни за правдж.

23. *Това* пакъ, че му ся вмѣни за *правдж*, не ся написа *тѣкмо* за одного него,

24. Но и за насъ, на които ще ся вмѣнява, като вѣруваме въ тогози който е въскрѣсиль отъ мъртвы-тъ Исуса Господа нашего,

25. Който бы прѣдаденъ за прѣгрѣшенія-та ни и въскрѣсиль за оправданіе-то ни.

ГЛАВА 5.

1. И тѣй оправдани чрѣзъ вѣрж, имамы миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Исуса Христа;

2. Чрѣзъ когото *ный* съ вѣрж-тъ придобыхмы и входъ-тъ въ тѣзи благодать въ коѣто стоимъ, и ся хвалимъ съ надеждж-тъ на Божіж-тъ славж.

3. И не токо това, но хвалимъ ся и въ скърби-тъ *си*, като знаемъ че скърбъ-та произвожда търпѣніе,

4. А търпѣніе-то опытность, а опытность-та надеждж:

ѿ. Оупованіе же не посрамитъ: ꙗкѡ любви Бжїа изліася въ сердца наша Дхѡмъ стѣлымъ даннымъ намъ.

ѿ. Ещѣ бо Хрѣтѡсъ съшымъ намъ немощнымъ, по времени за нечестивыхъ оумре.

з. Едва бо за праведника кто оумретъ: за благаго бо негли кто и дерзнетъ оумрѣти:

и. Составляетъ же свою любовь къ намъ Бгъ, ꙗкѡ ещѣ грѣшникомъ съшымъ намъ Хрѣтѡсъ за ны оумре.

д. Многѡ оубо паче, ѡправданн бывше нынѣ кровїю ѿгнѡ, спасѣмса ѿмъ ѡ гнѣва.

ї. Иже бо врази бывше примирїхомса Бгъ смертїю Сїа ѿгнѡ, множае паче примирившеса спасѣмса въ животѣ ѿгнѡ:

лї. Не точїю же, но и хвалимса ѡ Бгѣ Гдемъ нашимъ Исъ Хрѣтѡмъ, ѿмже нынѣ примирѣніе прїахомъ.

вї. Сегнѡ ради ꙗкоже единѣмъ человекѡмъ грѣхъ въ мїръ вниде, и грѣхѡмъ смертъ, и такъ смертъ во всѣа человеки вниде, въ немже вси согрѣшиша.

гї. До закона бо грѣхъ кѣ въ мїрѣ: грѣхъ же не вмѣнашеса не същс законъ:

дї. Но царствова смертъ ѡ Адама даже до Мвѡсѣа и надъ несогрѣшившими по подобїю престъплѣнїа Адамова, иже естъ Ѧбразъ вѣдѡшагъ.

еї. Но не ꙗкоже прегрѣшенїе, такъ и даръ. Иже бо прегрѣшенїемъ единагъ мнози оумрѡша, множае паче благадѣтъ Бжїа и даръ благадѣтїю единагъ члвѣка Исѣ Хрѣта во многихъ преизлішествова.

ѕї. И не ꙗкоже единѣмъ согрѣшившимъ, дарованїе, грѣхъ бо и зѣ единагъ во ѡсужденїе, даръ же ѡ многихъ прегрѣшенїй во ѡправданїе.

зї. Иже бо единагъ прегрѣшенїемъ смертъ царствова

5. А надежда-та не посрамя; защото любовь-та Божія е излъгана въ сърдця-та ни чрѣзь даденаго намъ Духа Святаго.

6. Понеже Христосъ, когато ный бѣхмы още немощни, на *опредѣленно-то* врѣме умрѣ за нечестивы-тѣ.

7. Защото едва ще ся намѣрва да умре нѣкой и за праведенъ *человѣкъ*; (а може бы да дързне нѣкой да умре за благодѣтелнаго;)

8. Но Богъ показува своѣж-тѣж къмъ насъ любовь, защото когато ный още бѣхмы грѣшници, Христосъ умрѣ за насъ;

9. Много повече сега като ся оправдахмы чрѣзь кръвь-тѣж му, ще ся избавимъ отъ гнѣвъ-тѣ чрѣзь него.

10. Защото неприятели като бѣхмы ако ся примирихмы съ Бога чрѣзь смърть-тѣж на Сына му, колко повече *сега* примирени като смы ще ся избавимъ чрѣзь неговъ-тѣ животъ.

11. И не токо това, но и хвалимъ ся въ Бога чрѣзь Господа нашего Исуса Христа, чрѣзь когото пріяхмы сега примиреніе.

12. За това, както чрѣзь одного чловѣка грѣхъ-тѣ влѣзе въ свѣтъ-тѣ, и чрѣзь грѣхъ-тѣ смърть-та, и така мнѣж смърть-та въ всичкы-тѣ чловѣцы, понеже всичкы съгрѣшихъ.

13. (Защото и до прѣдъ законъ-тѣ грѣхъ-тѣ бѣше въ свѣтъ-тѣ; грѣхъ обаче не ся счита когато нѣма законъ;)

14. Но смърть-та отъ Адама до Моисея царува и надъ тѣзи които не бѣхъ съгрѣшили споредъ прѣстѣпваніе-то на Адама, който е образъ на Блжщій-тѣ.

15. Но не както съгрѣшеніе-то, така и дарованіе-то; защото ако поради прѣгрѣшеніе-то на одного-то измрѣхъ много-то, то Божія-та благодать и дарованіе-то чрѣзь благодать-тѣж на одного-то чловѣка, Исуса Христа, много повече ся прѣумножи за мнозина-та.

16. И дарба-та не е както *сѣдба-та* чрѣзь одного що е съгрѣшилъ; защото сѣдба-та бы отъ одного за осѣжденіе, а дарба-та отъ много прѣгрѣшенія за оправданіе.

17. Защото чрѣзь прѣгрѣшеніе-то на одного-то ако ся воцари

ѢДИНѢМЪ, МНОЖАЕ ПАЧЕ ИЗБЫТОКЪ БЛАГОДАТИ И ДАРЪ ПРАВДЫ ПРИЕМЛЮЩЕ, ВЪ ЖИЗНИ ВОЦРАТСА ѢДИНѢМЪ ИИСУ ХРІТОМЪ.

иі. ТѢМЖЕ ОУБО, ІАКОЖЕ ѢДИНАГѢ ПРЕГРѢШЕНІЕМЪ ВО ВСА ЧЕЛОВѢККИ ВНИДЕ ѠСЪЖДЕНІЕ: ТАКОЖДЕ И ѢДИНАГѢ ѠПРАВДАНИЕМЪ ВО ВСА ЧЕЛОВѢККИ ВНИДЕ ѠПРАВДАНИЕ ЖИЗНИ.

ді. ИАКОЖЕ БО ѠСЪСЪАНІЕМЪ ѢДИНАГѢ ЧЕЛОВѢКА ГРѢШНИ БЫША МНОЗИ, СИЦЕ И ПОСЪСЪАНІЕМЪ ѢДИНАГѢ ПРАВЕДНИ БЪДЪТЪ МНОЗИ.

к. ЗАКОНЪ ЖЕ ПРИВНИДЕ, ДА ОУМНОЖИТСА ПРЕГРѢШЕНІЕ. ИДѢЖЕ БО ОУМНОЖИТСА ГРѢХЪ, ПРЕЗБЫТОЧЕСТВОВА БЛАГОДАТЬ:

ка. ДА ІАКОЖЕ ЦАРСТВОВА ГРѢХЪ ВО СМЕРТЬ ТАКОЖДЕ И БЛАГОДАТЬ ВОЦРИТСА ПРАВДОЮ ВЪ ЖИЗНЬ ВѢЧНІЮ, ИИСУ ХРІТОМЪ ГДЕМЪ НАШИМЪ.

ГЛАВА 5.

а. ЧТО ОУБО РЕЧЕМЪ; ПРЕВЪДЕМЪ ЛИ ВО ГРѢСѢ, ДА БЛАГОДАТЬ ПРЕЗМНОЖИТСА; ДА НЕ БЪДЕТЪ.

б. ИЖЕ БО ОУМРОХОМЪ ГРѢХЪ, КАКЪ ПАКИ ѠЖИВЕМЪ ѠНЕМЪ;

в. ИЛИ НЕ РАЗСМѢТЕ ІАКЪ ѢЛИЦЫ ВО ХРІТА ИИСУ КРТИХОМСА, ВЪ СМЕРТЬ ѢГѢ КРТИХОМСА;

г. СПОГРЕКОХОМСА ОУБО ѢМЪ КРЩЕНІЕМЪ ВЪ СМЕРТЬ: ДА ІАКОЖЕ ВОСТА ХРІТОСЪ Ѡ МЕРТВЫХЪ СЛОВОЮ ѠЧЕЮ, ТАКЪ И МЫ ВО ѠВНОВАЕНІИ ЖИЗНИ ХОДИТИ НАЧНЕМЪ.

д. ИЩЕ БО СООБРАЗНИ БЫХОМЪ ПОДОБИЮ СМЕРТИ ѢГѢ, ТО И ВОСКРІІА БЪДЕМЪ:

е. СІЕ ВЪДАЩЕ, ІАКЪ ВѢТХИИ НАШЪ ЧЕЛОВѢКЪ СЪ НИМЪ РАСПАТСА, ДА ОУПРАЗДИИТСА ТѢЛО ГРѢХѢВНОЕ, ІАКЪ КТОМЪ НЕ РАКОТАТИ НАМЪ ГРѢХЪ.

ж. ОУМЕРЫИ БО СВОБОДИСА Ѡ ГРѢХѢ.

смърть-та чрѣзь одного-то ; то тѣзи които получаватъ изобиліе-то на благодать-тѣ и на дарбѣ-тѣ на правдѣ-тѣ много повече ще царуватъ въ животъ чрѣзь одного-то Исуса Христа.

18. И тѣй както чрѣзь прѣгрѣшеніе-то на одного-то дойде осъждане-то на всички-тѣ чловѣцы, така и чрѣзь правдѣ-тѣ на одного-то *дойде* на всички чловѣцы оправданіе въ животъ.

19. Защото, както чрѣзь непослушаніе-то на одного-то чловѣка станѣхъ грѣшни много-то, така чрѣзь послушаніе-то на одного-то, много-то ще станѣтъ праведни.

20. А законъ-тъ влѣзе испослѣ, да ся умножи прѣгрѣшеніе-то : и дѣто ся умножи грѣхъ-тъ, прѣумножи ся благодать-та ;

21. Да бы както царувѣ грѣхъ-тъ въ смърть-тѣ, така да ся воцари благодать-та чрѣзь правдѣ-тѣ въ животъ вѣченъ чрѣзь Исуса Христа Господа нашего.

ГЛАВА 6.

1. И тѣй що да речемъ ? Да останеъ ли въ грѣхъ-тъ, за да ся умножи благодать-та ?

2. Да не бѣде ! *ный* които смы умрѣли къмъ грѣхъ-тъ, какъ ще живѣемъ вече въ него ?

3. Или не знаете, че *ный* които смы ся кръстили въ Исуса Христа, кръстнихмы ся въ смърть-тѣ му ?

4. И тѣй чрѣзь кръщеніе-то спогребохмы ся съ него въ смърть, да бы, както Христосъ чрѣзь славѣ-тѣ на Отца въскрѣснѣ отъ мъртвы-тѣ, така и *ный* да ходимъ въ новъ животъ.

5. Защото ако станѣхмы еднакви съ *него* по подобіе-то на смърть-тѣ му, бы щемъ *еднакви* и *по подобіе-то* на въскрѣсеніе-то ;

6. Като знаемъ това, че ветхий-тъ нашъ чловѣкъ бы распятъ съ *него*, за да исчезне тѣло-то на грѣха, щото да не бѣдемъ вече роби на грѣхъ-тъ.

7. Защото който е умрѣлъ, свободенъ е отъ грѣхъ-тъ.

и. Ище же оумрохомъ со Хрѣтомъ, вѣрземъ, ѡкн ѡ живи вѣдемъ съ нимъ,

а. Вѣдаще, ѡкн Хрѣтосъ востѣ ѡ мѣртвыхъ, ктомъ оуже не оумираетъ: смѣръть ѡмъ ктомъ не ѡвладетъ:

г. Еже во оумре, грѣхъ оумре единою: а еже живѣтъ, Бгови живѣтъ.

д. Такожде ѡ вы помышлѣйте себѣ мѣртвыхъ оубо кѣти грѣхъ, живыхъ же Бгови, ѡ Хрѣтѣ Исѣ Гдѣ нашемъ.

в. Да не царствуетъ оубо грѣхъ въ мѣртвеннѣмъ вашемъ тѣлѣ, во еже послѣшати егѡ въ похотехъ егѡ:

г. Нижѣ представлѣйте оуды ваша орѣжѣ неправды грѣхъ: но представлѣйте себѣ Бгови ѡкн ѡ мѣртвыхъ живыхъ, ѡ оуды ваша орѣжѣ правды Бгови.

д. Грѣхъ во вами да не ѡвладетъ: нѣсте ко подз закономъ, но подз бѣгодѣтѣю.

е. Чтѡ оубо; согрѣшимъ ли, занѣ нѣсмы подз закономъ, но подз бѣгодѣтѣю; да не вѣдетъ.

ж. Не вѣсте ли, ѡкн емъже представлѣете себѣ рабѣ въ послѣшаніе, рабѣ естѣ, егѡже послѣшаете, ѡли грѣхѣ въ смѣръть, ѡли послѣшаніѣ въ правдѣ;

з. Благодаримъ оубо Бга, ѡкн вѣсте рабѣ грѣхъ, послѣшасте же ѡ сердца, въ онъже ѡ предѣстеса ѡбразъ оученіѣ.

и. Свобѡждшеса же ѡ грѣхѣ, порабѡтитесѣ правдѣ.

а. Человѣческо глаголю за нѣмошь плѡти вашей. ѡкоже во предѣвисте оуды ваша рабѣ нечистотѣ ѡ беззаконію въ беззаконіе: такъ нынѣ предѣвисте оуды ваша рабѣ правдѣ во стѣнно.

б. Егда ко рабѣ вѣсте грѣхѣ, свобѡдни вѣсте ѡ правды.

в. Кѣи оубо тогдѣ ѡмѣсте плѡдъ, ѡ нѣхъже нынѣ стыдитесѣ; кончиѣна во онѣхъ, смѣръть.

8. Ако ли сме умрѣли съ Христа, вѣруваме че ще и да живѣемъ съ него ;

9. Когато знаемъ че Христосъ като въскрѣснѣ отъ мъртвы-тъ, не умира вече ; смърть-та вече нѣма власть надъ него.

10. Защото, това дѣто умрѣ той, умрѣ веднѣжъ за грѣхъ-тъ ; а това дѣто живѣе, живѣе за Бога.

11. Така и вы считайте себе си че сте мъртви къмъ грѣхъ-тъ, а живи къмъ Бога, чрѣзъ Христа Исуса Господа нашего.

12. И тѣй да не царува грѣхъ-тъ въ смъртно-то ваше тѣло, за да сте послушни на неговы-тъ похоти.

13. Нито прѣдставяйте удове-тъ ваши на грѣхъ-тъ за орѣдія на неправдѣ-тъ, но прѣдставѣте себе си на Бога като отъ мъртвы-тъ оживѣли, и удове-тъ ваши на Бога за орѣдія на правдѣ-тъ.

14. Защото грѣхъ-тъ нѣма да вы обладае, понеже не сте подъ законъ, но подъ благодать.

15. А що отъ това ? Да съгрѣшимъ ли, защото не сме подъ законъ, но подъ благодать ?

16. Да не бѣде ! Не знаете ли че комуто прѣдставяте себе си рабы за послушаніе, раби сте нему, комуто ся покорявате, или на грѣхъ-тъ за смърть, или на послушаніе-то за правдѣ ?

17. Благодареніе обаче Богу, защото бѣхте раби на грѣхъ-тъ, но послушахте отъ сърдце образъ-тъ на ученіе-то което ви ся прѣдаде.

18. А освободени отъ грѣхъ-тъ, вы станѣхте раби на правдѣ-тъ.

19. По чловѣчески говорѣжъ зарадъ немощъ-тъ на вашѣ-тъ плѣть. Защото както прѣдставихте удове-тъ ваши за рабы на нечистотѣ-тъ и на беззаконіе-то за беззаконство, така сега прѣдставѣте ваши-тъ удове рабы на правдѣ-тъ, за святость.

20. Защото когато бѣхте раби на грѣхъ-тъ, свободни бѣхте отъ правдѣ-тъ.

21. Тогазъ прочее какъвъ плодъ имахте отъ онѣзи *работы*, за които сега ся срамувате ? защото сетнина-та имъ е смърть.

бв. Нынѣ же свободѣшесѧ во грѣхѣхъ, порабѣшесѧ же Грѣшнику, имате плодъ вашъ во стѣнню: кончинъ же, жизнь вѣчную.

бг. Обрѣцены во грѣхѣхъ, смѣрть: дарованіе же Бжїе, жи-
вотъ вѣчный, во Хрѣтѣ Іисѣ Гдѣ нашемъ.

ГЛАВА 3.

а. Или не разсмѣете, братїе: вѣдѣшымъ во законѣхъ гла-
голю: ꙗкъ законѣхъ ѡбладеетъ надъ человекомъ, во ѣлико вре-
мя живѣтъ;

б. Ибо мужатла жена живъ мужъ привѣзана ѣсть зако-
номъ: ꙗще ли же оумретъ мужъ ѣа, разрѣшитъ ѧ во закона
мужескаго.

в. Тѣмже оубо живъ сѣшъ мужъ прелюводѣйца вывѣдетъ,
ꙗще вѣдетъ мужевн иномъ: ꙗще ли оумретъ мужъ ѣа, сво-
бодна ѣсть во закона, не быти ѣи прелюводѣйца, бывшей
мужъ иномъ.

г. Тѣмже, братїе мои, и вы оумрѣете законѣхъ тѣломъ
Хрѣстовымъ, во ѣже быти вамъ иномъ, воставшемъ изъ мер-
твыхъ, да плодъ принесемъ Грѣшнику.

д. Егда во вѣхомъ во плѣти, страсти грѣхѣвныя, ꙗже
законемъ, дѣйствовахъ во оудѣхъ нашихъ, во ѣже плодъ
творити смѣрти:

е. Нынѣ же оупразднихомъ ѧ во закона, оумѣрше, имже
держими вѣхомъ, ꙗкъ работати намъ (Грѣшнику) во ѡбновленїи
дѣла, а не въ вѣтхости писмене:

ж. Чтѣ оубо речемъ; законѣхъ ли грѣхъ; да не вѣдетъ:
но грѣхѣхъ не знахъ, точїю законемъ: похоти же не вѣдахъ,
ꙗще не въ законѣхъ глаголахъ: не похѣши:

з. Вина же прїемъ грѣхъ заповѣдїю, содѣла во мнѣ всѣхъ
похоть: безъ закона во грѣхъ мертвъ ѣсть.

22. Но сега като ся освободихте отъ грѣха, и станѣхте раби Богу, имате плодъ-тъ си въ святость, а сетниж-тѣ животъ вѣченъ.

23. Защото заплатата на грѣхъ-тъ е смъртъ; а Божіе-то дарованіе е животъ вѣченъ въ Христа Иисуса Господа нашего.

ГЛАВА 7.

1. Или не знаете, братіе, (защото говорѣхъ на тѣзи конто знаѣтъ законъ-тъ,) че законъ-тъ владѣе надъ чловѣка, до колкото врѣме живѣе?

2. Защото мъжатица жена чрѣзъ законъ-тъ е привързана на мъжъ-тъ додѣ е живъ, ако ли умрѣ мъжъ-тъ, остава свободна отъ мъжевий-тъ законъ.

3. И тѣй, ако бы при животъ-тъ на мъжа *си* да отиде за другъ мъжъ, блудница става; но ако умре мъжъ њ, свободна е отъ законъ-тъ, да не е блудница, ако отиде за другъ мъжъ.

4. И тѣй, братіе мои, колкото за законъ-тъ и вы умрѣхте чрѣзъ тѣло-то Христово, за да ся сочетаєте съ другыго, който е вскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, да принесемъ плодъ Богу.

5. Защото когато бѣхмы въ плоть-тѣ, страсти-тѣ на грѣхове-тѣ конто *ся показувахъ* чрѣзъ законъ-тъ, дѣйствивахъ въ наши-тѣ удове, за да принесемъ плодъ на смъртъ-тѣ.

6. Сега обаче, като умрѣ онзи който ны държѣше, освободихмы ся отъ законъ-тъ; за да работимъ *Богу* по новыи-тъ духъ, а не по ветхѣ-тѣ буквѣ.

7. И тѣй що има да речемъ? Законъ-тъ ли е грѣхъ? Да не бжде! но не познахъ грѣхъ-тъ, освѣнъ чрѣзъ законъ-тъ; защото и пожеланіе-то не быхъ позналъ *за грѣхъ*, ако да не бы казувалъ законъ-тъ: Не пожелавай.

8. Но понеже грѣхъ-тъ зѣ поводъ чрѣзъ заповѣдь-тѣ, произведе въ мене всяко пожеланіе; защото безъ закона грѣхъ-тъ е мъртъвъ;

д. Язъ же живѣхъ кромѣ закона иногда пришѣдшей же заповѣди, грѣхъ оубо ѡживѣ,

г. Язъ же оумрохъ: и ѡбрѣтеса ми заповѣдь, ѡже въ животоу, сѣа въ смѣрть.

д. Грѣхъ во винѣ прѣемъ заповѣдию, прельсти ма, и тою оумертви ма.

е. Тѣмже оубо законъ стѣ, и заповѣдь стѣа и праведна и бѣга.

г. Блгоу ли оубо вѣсть миѣ смѣрть; да не бѣдетъ: но грѣхъ, да ѡвѣстѣа грѣхъ, блгимъ ми содѣвала смѣрть: да бѣдетъ по премногу грѣшенъ грѣхъ заповѣдию.

д. Вѣмы во, ѡкв законъ дхѡвенъ ѣсть: азъ же плѡтанъ ѣсмь, проданъ подъ грѣхъ.

е. Еже во содѣваю, неразъмѣю: не ѣже во хоцѣ, сѣ творю: но ѣже ненавиждѣ, то содѣловаю.

ж. Яше ли, ѣже не хоцѣ, сѣ творю, хвалаю законъ, ѡкв дѡврѣ.

з. Нынѣ же не котомѣ азъ сѣ содѣваю, но живыи во миѣ грѣхъ.

и. Вѣмъ во, ѡкв не живѣтъ во миѣ, сѣрѣчь въ плѡти моѣй, дѡброу. Еже во хотѣти прилежитъ ми, а ѣже содѣлати дѡброу не ѡбрѣтаю.

д. Не ѣже во хоцѣ дѡброу, творю: но ѣже не хоцѣ злоу, сѣ содѣваю.

к. Яше ли ѣже не хоцѣ азъ, сѣ творю, оубѣ не азъ сѣ творю, но живыи во миѣ грѣхъ.

ка. Обрѣтаю оубо законъ, хотѣмъ ми творѣти дѡброу, ѡкв миѣ злоу прилежитъ.

кв. Сослаждаюса во законъ бжю по внѣтряннѣмъ челоу вѣкъ:

кг. Виждѣ же ѡнъ законъ во оудѣхъ моихъ, прѡтивъ

9. И азъ живѣяхъ пѣкога си безъ законъ-тъ; но когато дойде заповѣдъ-та, оживѣ грѣхъ-тъ, а пакъ азъ умрѣхъ;

10. И заповѣдъ-та която *ся даде* за животъ, тя ми ся намѣри за смъртъ.

11. Защото грѣхъ-тъ като зѣ поводъ чрѣзъ заповѣдъ-тъ, прѣльсти мя, и умъртви мя чрѣзъ неіж.

12. Тѣй що законъ-тъ е святъ, и заповѣдъ-та свята и праведна и добра.

13. И тѣй, добро-то ли станѣ смъртъ на мене? Да не бѣде! но грѣхъ-тъ, да ся яви грѣхъ, който ми причинява смъртъ чрѣзъ добро-то, тѣй що чрѣзъ заповѣдъ-тъ, грѣхъ-тъ да бѣде много по грѣховенъ.

14. Защото знаемъ че законъ-тъ е духовенъ; а пакъ азъ съмь плѣтенъ, продаденъ подъ грѣхъ-тъ.

15. Защото не познавамъ онова което правіж; понеже не правіж това което ищж, но онова което мразіж, него правіж.

16. Ако ли правіж това което не щж, съгласенъ съмь съсъ законъ-тъ, че е добръ.

17. А сега вече това не го правіж азъ, но грѣхъ-тъ който живѣе въ мене.

18. Защото знамъ че въ мене (сирѣчь въ плѣтъ-тъ ми) не живѣе добро; понеже желаніе *за добро-то* имамъ, но да правіж добро-то, това не намѣрувамъ.

19. Защото не правіж добро-то което ищж; но зло-то което не щж, него правіж.

20. А кога правіж азъ това което не щж, то вече го не правіж азъ, но грѣхъ-тъ който живѣе въ мене.

21. И тѣй намѣрувамъ тойзи законъ, че кога азъ ищж да правіж добро-то, зло-то е готово при мене.

22. Защото, споредъ вѣтрѣшній-тъ человекъ соуслаждавамъ ся въ законъ-тъ Божій;

23. Но въ удове-тъ си виждамъ другъ законъ, който воюва

воіоющз законс оумѧ моегѡ, ѱ плѣніющз мѧ законѡмз грѣхѡвнымз сѣшмз во оудѣхз моіхз.

кд. Ѡкаліненз ѡзз человеккз : ктѡ ма ѱзбѧвитз ѡ тѣла смѣрти сѧ ;

ке. Блгодарю Бга моего Іисз Хртѡмз Гдемз нашимз. тѣмже оубо самз ѡзз оумѡмз моімз рабѡтаю законс Бжїю : плѡтїю же, законс грѣхѡвномс.

ГЛАВА ѱ.

а. Ни єдино оубо нынѣ ѡсзждєніє сѣшымз ѡ Хртѣ Іисѣ, не по плѡти ходѧщымз, но по дхс.

б. Законз бо дха жїзні ѡ Хртѣ Іисѣ свѡбодѧлз мѧ єсть ѡ закона грѣхѡвнагѡ ѱ смѣрти.

г. Немошнѡе бо закона, вз немже немошествовалше плѡтїю, Бгз Сѧа своего послѧ вз подѡбїи плѡти грѣхѧ, ѱ ѡ грѣсѣ ѡсзди грѣхз во плѡти,

д. Да ѡправданїє закѣна ѱсполнитсѧ вз насз, не по плѡти ходѧщихз, но по дхс.

є. Сѣшїи бо по плѡти, плѡтскѧ мздрствзютз : ѧ ѱже по дхс, дхѡвнаѧ.

ѕ. Мздрованїє бо плѡтское, смѣрть єсть : ѧ мздрованїє дхѡвное, живѡтз ѱ мїрз.

з. Занє мздрованїє плѡтское, враждѧ на Бга : законс бо Бжїю не покарѧетсѧ, нїже бо мѡжетз :

ї. Сѣшїи же во плѡти, Бгс оубодїти не мѡгстз.

а. Ны же нѣсте во плѡти, но вз дсѣ, понєже дхз Бжїй живѣтз вз васз. ѡже же ктѡ дха Хртѡва не ѱмат, сѣй нѣсть єгѡвз.

г. ѡже же Хртѡсз вз васз, плѡть оубѡ мертвѧ грѣхѧ рѧди, дхз же живѣтз правды рѧди.

аї. ѡже ли же дхз воскрѣсѧгѡ Іиса ѡ мертвыхз

противъ закона на умъ-тъ ми, и поробва мя на грѣховный-тъ законъ който е въ удовете-тъ ми.

24. Окаяненъ азъ чловѣкъ! кой ще мя избави отъ това тѣло на смърть-тъ?

25. Благодарѣнъ Бога чрѣзъ Исуса Христа Господа нашего. И тѣй самъ азъ съ умъ-тъ си слугувамъ на Божій-тъ законъ; а съ плоть-тъ на грѣховный-тъ законъ.

ГЛАВА 8.

1. Сега прочее нѣма никакво осужданіе на тѣзи които сѣ въ Христа Исуса, които ходятъ не по плоть, но по Духу.

2. Защото законъ-тъ на Духа на живота въ Христа Исуса освободи мя отъ законъ-тъ на грѣха и на смърть-тъ.

3. Понеже, невъзможно-то на законъ-тъ, по това що бѣ ослабнѣлъ чрѣзъ плоть-тъ, Богъ като проводи Сына си въ подобіе на грѣховнѣ-тъ плоть и *въ жьртвѣ* за грѣхъ-тъ, осъди грѣхъ-тъ въ плоть-тъ,

4. За да ся испълни правда-та на законъ-тъ въ насъ, които не ходимъ по плоть, но по Духу.

5. Защото които живѣятъ по плоть, плѣтско-то мудруватъ, а които *живѣятъ* по Духу, духовно-то.

6. Понеже мѣдрованіе-то на плоть-тъ е смърть: а мѣдрованіе-то на Духа е животъ и миръ.

7. Защото мѣдрованіе-то на плоть-тъ е вражда противъ Бога; понеже ся не покорява на Божій-тъ законъ, нито пакъ може.

8. И които сѣ на плоть-тъ, не могатъ да угодятъ Богу.

9. Вы обаче не сте на плоть-тъ, но на духъ-тъ, ако живѣе въ васъ Духъ-тъ Божій. Но ако нѣкой нѣма Духъ Христовъ, той не е неговъ.

10. Ако ли е Христосъ въ васъ, тѣло-то е мъртво поради грѣхъ-тъ, а духъ-тъ е живъ поради правдѣ-тъ.

11. Ако ли живѣе въ васъ Духъ-тъ на тогози който е възкрѣсилъ

живѣтъ въ васъ, воздвигнѣи Хрѣта ѱз мѣртвыхъ, ѱживотворитъ ѱ мѣртвеннаа тѣлесà вàша, живѣшимъ Дхѡмъ ѳгѡ въ васъ.

ѳі. Тѣмже оубо, братіе, должи ѳсмы не плѡти, ѳже по плѡти жити.

ѳі. ѡще бо по плѡти живете, ѳмате оумрѣти: ѡще ли дхѡмъ дѣланіа плотскàа оумерщвлаете, живи бѣдете.

ѳі. Бліцы бо дхѡмъ Бжѣимъ водатса, сѣи сѣтъ сынове Бжѣи.

ѳі. Не пріаєте бо дха рабѡты пакѣи въ коàзнь: но пріаєте дха сыноположеніа, ѱ нѣмже вопіемъ: Авва Ѳче.

ѳі. Самыи дхъ спослшествоветъ дховѣи нашемъ, ѳкв ѳсмы чàдà Бжѣа.

ѳі. ѡще же чàдà, ѱ наслѣдницы: наслѣдницы оубв Бгс, наслѣдницы же Хрѣтс: понѣже съ нимъ страждемъ, да ѱ съ нимъ прославимса.

ѳі. Непшю бо, ѳкв недостѡйны страсти нынѣшнягв времена къ хотàщей славѣ ѳвнѣтиса въ насъ.

ѳі. Чàлнѣ бо твàри ѱкровѣнѣе сынѡвъ Бжѣиныхъ чàетъ.

ѳі. Светѣ бо твàрь повинѣса не волею, но за повинѣшаго ю на оуповàнїи,

ѳа. ѳкв ѱ самà твàрь свободѣтса ѱ рабѡты ѳстлѣнїа въ свободѡс славы чàдъ Бжѣиныхъ.

ѳв. Бѣмы бо, ѳкв всà твàрь [съ нами] совоздыхаетъ ѱ сволѣзнетъ даже до нынѣ:

ѳг. Не тѡчїю же, но ѱ сàми начатокъ дха ѳмшше, ѱ мы сàми въ севѣ въздыхаемъ, всыновленїа чàюще, ѳзбавленїа тѣлсà нашемъ.

ѳд. Оуповàнїемъ бо спасѡхомса. оуповàнїе же вѣднмѡе,

Исуса отъ мъртвы-тъ; то, тойзи който възкръси Христа отъ мъртвы-тъ ще оживи и смъртны-тъ ваши тѣлеса, чрѣзь неговъ-тъ Духъ който обитава въ васъ.

12. И тѣй, братіе, ный смы длѣжни не на плоть-тѣ да живѣемъ по плоть.

13. Защото по плоть ако живѣете, ще умрете; но ако умъртвявате Духомъ тѣлесны-тъ дѣла, ще бѣдете живи.

14. Понеже конто ся управяватъ отъ Духа Божія, тѣ сѣ сынове Божіи.

15. Защото не сте пріяли духъ на рабство че *да бѣдете* пакъ на страхъ, но пріяли сте духъ на усыновеніе, чрѣзь когото и выкамы: Авва, Отче.

16. Самъ той Духъ свидѣтельствува наедно съ нашій-тъ духъ че *ный* смы чада Божіи.

17. Ако ли *смы* чада, *то смы* и наслѣдници; наслѣдници на Бога, а сънаслѣдници на Христа; ако страдамы съ него наедно, за да станемъ и съпричастници на неговѣ-тѣ славѣ.

18. Понеже смѣтамъ че нынѣшни-тъ врѣменны страданія не сѣ достойны *да ся сравнятъ* съсъ славѣ-тѣ която има да ся открие въ насъ.

19. Защото усърдно-то чаканіе на *всичко-то* създаіе ожида открываніе-то на сынове-тъ Божіи.

20. Понеже създаіе-то ся подчини на суетность-тѣ, не своеволно, но чрѣзь тогози който го подчини,

21. Съ надеждѣ, че и само-то създаіе ще ся освободи отъ рабство-то на тлѣніе-то, *и ще прѣмине* въ свободѣ-тѣ на славѣ-тѣ на чада-та Божіи.

22. Понеже знаемъ че *всичко-то* създаіе съвокупно въздыша и на мѣкы е даже до нынѣ.

23. И не *то* само, но и ный що имамы начатѣкъ-тъ на Духа, и ный сами въздышамы въ себе си и ожидамы усыновеніе-то, *сирѣчь* искупуваніе-то на наше-то тѣло.

24. Защото съ надеждѣ-тѣ ся избавихмы; а надежда която ся

пѣсть оупованіе: ѿже бо видѣтъ кто, что ѱ оупова-
етъ;

кѢ. ѿще ли ѿгнѣе не видѣмъ, надѣемъ, терпѣніемъ
ждѣмъ.

кѢ. Сѿще же ѱ дхъ спосѣбствуетъ намъ въ немоущѣхъ
нашихъ. ѿ чесѣмъ бо помѣлимъ, ѿкоже подовѣтъ, не
вѣмы, но самъ дхъ ходѣтайствуетъ ѿ насъ, воздыханіи
неизглаголаннѣми:

кѢ. Испытѣй же сердца, вѣсть, что ѿсть мздорованіе
дха, ѿкѣ по бгъ приповѣдѣтъ ѿ стѣхъ.

кѢ. Вѣмы же, ѿкѣ любѣшымъ бга всѣ поспѣшествѣютъ
во кѣгѣе, сѣшымъ по предъсвѣдѣнію звѣннымъ.

кѢ. ѿже бо предъсвѣдѣ, [тѣхъ] ѱ предъстѣви сообраз-
ныхъ быти ѿбразъ сѣа своегѣ, ѿкѣ быти ѣмѣ перворѣднѣ
во многѣхъ братѣлахъ:

л. ѿ ѿже предъстѣви, тѣхъ ѱ призвѣ. ѿ ѿже призвѣ,
сѣхъ ѱ ѿправдѣ: ѿ ѿже ѿправдѣ, сѣхъ ѱ прослѣви.

ла. Что оубѣ речѣмъ къ сѣмъ; ѿще бгъ по насъ, кто
на ны;

лв. ѿже оубѣ своегѣ сѣа не пощадѣ, но за насъ всѣхъ
предѣлаъ ѿсть ѣгѣ: кѣкѣ оубѣ не ѱ сѣ нимъ всѣ намъ
дѣрствуетъ;

лг. Кто поѣмлетъ на избрѣннѣхъ бжѣа; бгъ ѿправдѣай:

лд. Кто ѿсѣждѣай; хрѣтѣсъ ѿсѣ оумѣрѣй, пѣче же ѱ
воскрѣсѣй, ѿже ѱ ѿсть ѿдѣснѣю бга, ѿже ѱ ходѣтайствуетъ
ѿ насъ:

ле. Кто ны разлѣчитъ ѿ любвѣ бжѣа; скѣрѣ ли, ѿлѣ
тѣснѣтѣ, ѿлѣ гонѣніе, ѿлѣ глѣдъ, ѿлѣ наготѣ, ѿлѣ бѣдѣ, ѿлѣ
мѣчь; ѿкоже ѿсть писано:

лѣ. ѿкѣ тебѣ рѣди оумѣрѣвлѣми ѣсмѣ вѣсь дѣнь, вмѣ-
нѣхомъ ѿкоже ѿвѣцы заколѣнѣа.

види, не е надежда; защото това което види нѣкой, какъ ще ся надѣе *за него*?

25. Ако ли ся надѣемъ за онова което не видимъ, то съ търпѣніе *го* очакуваме.

26. Така също и Духъ-тъ *ни* помага въ наши-тъ немощи; понеже не знаемъ за какво да ся молимъ както подобава; но Духъ-тъ самъ ходатайствува за насъ съ неспоканнн въздышанія.

27. А тойзи който испытыва сърдца-та, знае какво е мѣдрованіе-то на Духа, че по *волѣж-тъ* Божіѣхъ ходатайствува за свя-тыи-тъ.

28. Знаемъ пакъ че на тѣзи които любятъ Бога, които сж при-званни споредъ *негово-то* прѣдопрѣдѣленіе, всичко-то на добро имъ съдѣйствува.

29. Защото които прѣдузна, *тъхъ* и прѣдопрѣдѣли *да бждѣтъ* съобразни въ образъ-тъ на Сына му: за да е той първороденъ между много братія:

30. А които прѣдопрѣдѣли, тѣхъ и призова; а които призова, тѣхъ и оправда; а които оправда, тѣхъ и прослави.

31. И тѣй на това какво има да кажемъ? Ако Богъ е отъ къмъ насъ, кой ще бѣде противъ насъ?

32. Понеже *той* който и Сына своего не пожали, но прѣдаде го за всинца ни, какъ не ще ни подари съ него наедно и всичко?

33. Кой ще обвини избранны-тъ Божіи? Богъ е който *ги* оправдава.

34. Кой ще е тойзи дѣто ще *ги* осѣжда? Христось е който умрѣ, а наипаче и възкрѣснѣ, който е и отъ деснѣ странѣ на Бога, който и ходатайствува за насъ;

35. Кой ще ны отлѣчи отъ любовь-тъ Христовѣхъ? скърбъ ли, или утѣшеніе, или гоненіе, или гладъ, или голота, или бѣда, или ножъ?

36. (Както е писано: За тебе всякой день смы убивани; вмѣня-вани смы като овцы за кланіе.)

ѡз. Но во всѣхъ сіихъ преповѣждаемъ за возлюбшаго ны.

ѡи. Извѣстѣхса во, ѡкѡ ни смѣрть, ни живѡтъ, ни Ангѡли, ни начѡла, ниже сѡлы, ни настоѡшаа, ни градъшаа,

ѡа. Ни высотѡ, ни гавинѡ, ни ѡна твѡрь кѡа возмѡжетъ насъ разлугчѡти ѡ любвѣ Бжїа, ѡже ѡ Хртѣ Іисѣ Гдѣ нашемъ.

ГЛАВА Ѡ.

ѡ. Истинг глаголю ѡ Хртѣ, не лгѡ, посласшествсющеи ми совѣсти моѣи Дхѡмъ стѡмъ :

ѡ. ѡкѡ скорѣь ми ѣсть велѡ, ѡ не престаѡшаа болѣзнь сѣрдцс моѣмъ :

ѡ. Моѡлѡвхса ко самъ ѡзъ ѡлгченъ быти ѡ Хртѡ по кратѡи моѣи, срѡдницѣхъ моѡхъ по плѡти :

ѡ. ѡже сѡтъ Іилѡте, ѡже всыновленїе ѡ слава, ѡ завѣти ѡ законоположенїе, ѡ слжженїе ѡ ѡбѣтовѡнїа,

ѡ. ѡже Оцѡ, ѡ ѡ нїже Хртѡсѡ по плѡти, сѡи надъ всѣми Бгѡхъ кѡгословенъ во вѣки, ѡминь.

ѡ. Не тѡкоже, ѡкѡ ѡпадѣ слово Бжїе. не всї ко сѡщїи ѡ Іилѡ, сїи Іилъ :

ѡ. Ни занѣ сѡтъ сѣма Івраѡмле, всї чѡда, но во Ісаѡцѣ, речѣ, наречѣтса тѡ сѣма.

ѡ. Сирѣчь, не чѡда плѡтскѡа, сїѡ чѡда Бжїа : но чѡда ѡбѣтовѡнїа, причѡтаютса вз сѣма.

ѡ. ѡбѣтовѡнїа ко слово сїѣ : на сїѣ врема прїндѡ, ѡ бсдетъ Сѡррѣ сынъ.

ѡ. Не тѡчїю же, но ѡ Ревѣкка ѡ ѣдїнагѡ лѡжа Ісаѡка Оцѡ нашегѡ ѡмѡщи :

ѡ. ѡшѣ ко не рѡждшымса, ни сотворївшымъ чѡдѡ бѡго Ілѡ слѡ, да по ѡзвѡнїю предложѣнїе Бжїе превѡдетъ,

37. Но во всичко това прѣпобѣждаваме чрѣзъ тогози който ны е възлюбилъ.

38. Понеже съмъ увѣренъ че нито смъртъ, нито животь, нито ангели, нито власти, нито сили, нито сегашно-то, нито бѣдѣщо-то,

39. Нито высочина, нито дълбина, ни друго нѣкое създаніе, не ще може да ны отлѣчи отъ любовь-тѣ Божіѣ, която е въ Христа Иисуса Господа нашего.

ГЛАВА 9.

1. Истинѣ говорѣ въ Христа, не лѣжѣ, (понеже *имахъ съвѣсть-тѣ* си съ мене която ми свидѣтельствува въ Духа Святаго),

2. Че *имахъ голѣмѣ скѣрбъ* и непрѣстаннѣ мѣкѣ на сърдце-то си.

3. Защото желалъ быхъ, самъ азъ да съмъ *анаѣма сирѣчь отлѣченъ* отъ Христа заради мои-тѣ братія и за мои-тѣ по плѣть родинни ;

4. Конто сѣ Израйяни, *и* на конто *принадлежатъ* усъиновеніе-то, и слава-та, и завѣти-тѣ, и законоположеніе-то, и Богослуженіе-то, и обѣщанія-та ;

5. На конто сѣ *и* отци-тѣ, и отъ конто *ся роди* по плѣть Христось, който е надъ всичко Богъ благословенъ въ вѣкы : Аминь.

6. Но не може да бѣде че е пропадишло слово-то Божіе ; защото не сѣ всички Израиль тѣзи конто сѣ отъ Израйля :

7. Нито защото сѣ сѣме Авраамово, *за това сѣ тѣ* всички чада ; но въ Исаака ще ти ся нарече сѣме :

8. Сирѣчь, чада-та на плѣть-тѣ, не сѣ тѣ чада Божіи ; но чада-та на обѣщаніе-то ся считатъ сѣме.

9. Защото това е слово-то на обѣщаніе-то : По това врѣме ще дойдѣ, и Сарра ще има сынъ.

10. И не токо това, но и Ревекка, когато зачнѣ *два сына* отъ единого, *сирѣчь отъ* Исаака отца нашего ;

11. (Защото прѣди да ся родятъ *дѣца-та*, и прѣди да сѣ сторилы нѣщо добро или зло, за да остане Божіе-то по избраніе прѣдопрѣдѣленіе, не отъ дѣла-та, но отъ призовающій-тѣ ;)

ѳі. Не ѿ дѣла, но ѿ призывающаго речеся ѿ: ꙗко бѡ-
лїи порабѡтаетъ мѣншемъ :

ѳі. ꙗкоже ѿсть писано: ꙗкова возлюбїхъ, ꙗсава же воз-
ненавидѣхъ.

ѳі. Чтѡ оубо речемъ; ѣда неправда оубѡ бѡга; да не вѣдетъ.

ѳі. Мнѡсеови бо глаголетъ: помїлсїю, ѣгоже ѿще помїлсїю,
ї оубѡшѣдрю, ѣгоже ѿще оубѡшѣдрю.

ѳі. Тѣмже оубо ни хотѣшаго, ни текѡщаго, но мїлсїющаго
бѡга.

ѳі. Глаголетъ бо писанїе Фараѡнови: ꙗко на ѣстое сїе
воздвїгохъ тѣ, ꙗко да покажѡ твоѡю сїлѡ мою, и да воз-
вѣстїтса ѣма моѡ по всѡй землї.

ѳі. Тѣмже оубо ѣгоже хѡшетъ, мїлетъ: ѡ ѣгоже хѡ-
шетъ, ѡжесточаетъ.

ѳі. Речѡши (оубо) мнѡ: чесѡ рѡди ѣще оубѡкорѡетъ; воли
бо ѣгѡ ктѡ протївїтсїа мѡжетъ;

ѳі. Тѣмже оубо, сѡ человекѡ, тѡ ктѡ ѣсї протївѡ ѡвѣ-
щѡлї бѡгови; ѣда речѡтъ здѡнїе создѡвшемъ ѣ, почтѡ ма со-
творїлѡ ѣсї тѡкѡ;

ѳі. Или не ѣмать влѡсти сквѡдѡникѡ на брѡнїи, ѡ то-
гѡжде смѡшенїѡ сотворїти ѡвѡ оубѡв сосѡдѡ вѡ чѡсть, ѡвѡ
же не вѡ чѡсть;

ѳі. ѿще же хотѣ бѡгѡ показѡти гнѣвѡ своѡ, и гѡвїти сїлѡ
своѡ, пренесѡ бо мнѡзѡкѡ долготерпѣнїи сосѡды гнѣва совер-
шенѡ вѡ погїбель:

ѳі. И да скѡжетъ богѡтство слѡвы своеѡ на сосѡдѣхѡ мї-
лостнї, ꙗже прѡдѡготова вѡ слѡвѡ:

ѳі. Ихже и прїзѡвѡ насѡ не тѡчїю ѡ їсѡсѡ, но и ѡ
їѡзыкѡ:

ѳі. ꙗкоже и во сѡсїи глаголетъ: нарекѡ не лѡди моѡ,
лѡди моѡ: и невозлюбленсїю, возлюбленсѡ.

ѳі. И вѣдетъ на мѡстѡ, и дѣже речеся ѣмѡ: не лѡдїе
моѡ ѣстѡ вѡ, тѡмѡ нарекѡтса сїнове бѡга живѡго.

12. Рече ѝ ся: Че по голѣмый-тъ ще бѣде рабъ на по малкый-тъ.

13. Както е писано: Иакова възлюбихъ, а Исава възненавидѣхъ.

14. И тѣй какво ще речемъ? Неправда има ли въ Бога? Да не бѣде.

15. Защото казува Моисею: Ще помилувамъ когото ще помилувамъ, и ще пожалѣж когото ще пожалѣж.

16. И тѣй не е отъ тогова който ище, нито отъ тогова който тича, но отъ Бога който милува.

17. Защото писаніе-то говори Фараону: Само за това тя повдигнахъ, да покажж въ тебе силаж-тж си, и да ся възвѣсти името ми по всичкж-тж земѣж.

18. И тѣй когото ще, милува, и когото ще, ожесточава.

19. На това ты ще ми речешъ: А защо укорява? кой ся е възпротивилъ на воляж-тж му?

20. Но, о человекѣ, ты кой си, що отговаряшъ срѣщж Бога? Да ли направено-то нѣщо ще рече на оногозъ, който го е направилъ: Защо си мя така направилъ?

21. Или нѣма власть грѣнчарь-тъ надъ калъ-тъ, отъ едно смѣшеніе да направи единъ съсѣдъ за почетъ, а другый за беспочетъ?

22. И *що отъ това*, ако Богъ, като е искалъ да покаже гнѣвъ-тъ си и да яви силаж-тж си, е търпѣлъ съ голѣмо дълготрпѣніе съсѣды-тѣ на гнѣвъ-тъ приготвени за погубель;

23. И да направи *какъ* опознато богатство-то на славаж-тж си надъ съсѣды-тѣ на милость-тж, които е прѣдуготвилъ за славаж?

24. Насъ, които призова, не само отъ Иудей-тѣ, но и отъ язычници-тѣ;

25. Както и въ Осѣѣж казува: Ще нарекаж мой народъ не мой-тъ си народъ, и възлюбениж не възлюбленнж-тж.

26. И на също-то мѣсто дѣто имъ ся рече: Не сте мой народъ, тамъ ще ся назовжтъ сынове на Бога живаго.

кз. Исѣіа же вопіетъ ѡ Іилі: ѿше вѣдетъ число сынѡвъ Іилевыхъ ꙗкѡ песокъ морскій, встанокъ спасетъ:

ки. Слово ко скончавѣи и сокращѣи въ правдѣ, ꙗкѡ слово сокращено сотворитъ Гдѣ на землѣи.

кѡ. И ꙗкоже прорече Исѣіа: ѿше не въ Гдѣ Саванѡхъ встанѡвилъ намъ сѣмене, ꙗкоже Содомъ оубѡ были выхомъ, и ꙗкоже Гоморрѡхъ оуподобилисѣ выхомъ.

л. Чтѡ оубѡ речемъ; ꙗкѡ ꙗзыцы не гонѣиши правдѡ, постигоша правдѡ, правдѡ же, ꙗже ѡ вѣры.

ла. Іилѣ же гонѣ законъ правды, въ законъ правды не постиже:

лв. Чесѡ радн; занѣ не ѡ вѣры, но ѡ дѣлз закона. преткнѡшасѣ ко ѡ камѣнь претыканіѣ,

лг. ꙗкоже ѣсть писано: сѣ полагаю въ Сіѡнѣ камѣнь претыканіѣ, и камѣнь совлѣзна: и всѣхъ вѣрѡхъ въ Онь, не постыдѣтсѣ.

ГЛАВА І.

а. Братіе, блѡговолѣніе оубѡ моего сердца, и молѣтва, ꙗже къ Бгѡ по Іилі ѣсть во спасеніе.

б. Свидѣтельствою ко имъ, ꙗкѡ ревность Бжїю имѡтъ, но не по разумѡ.

г. Не разумѣюще ко Бжїѣ правды, и своѡ правдѡ иише постуавити, правдѣ Бжїей не повинѡшасѣ.

д. Кончиѣ ко закона Хртѡсѡ въ правдѡ всѣкомѡ вѣрѡшѡщѡмѡ.

е. Мвѡсѣѣ ко пишѡтъ правдѡ, ꙗже ѡ закона: ꙗкѡ сотворѣвый тѣ человекъ, живъ вѣдетъ въ нѣхъ:

с. Я ꙗже ѡ вѣры правдѡ, сѣце глаголетъ: да не речеши

27. А Исаія выка за Израиля : Число-то на сынове-тъ Израилевы ако и да е колкото пѣськъ-тъ на море-то, остатък-тъ ще се спасе ;

28. Защото ще свърши и ще рѣши дѣло по правдѣ, понеже рѣшително дѣло ще направи Господь на земѣ-тѣ.

29. И както прѣдрече Исаія : Ако не бы Господь Саваоѣъ оставилъ намъ сѣме, като Содома быхмы станжли, и на Гоморра быхмы ся уподобили.

30. И тѣй що има да речемъ ? Че язычници-тъ които не дирахъ правдѣ, получихъ правдѣ, и правдѣ която е отъ вѣруваніе ;

31. А Израиль, който дираше законъ на правдѣ, не стигна въ законъ на правдѣ.

32. Защо ? За това че не *ѣхъ търси* чрѣзъ вѣрваніе, но като отъ дѣла-та на законъ-тъ ; защото ся прѣпѣнѣхъ о камък-тъ на прѣпѣваніе-то ;

33. Както е писано : Ето полагамъ въ Сіонъ камъкъ на прѣпѣваніе, и капарѣ на соблазнъ, и всякой който вѣрува въ него нѣма да ся посрами.

ГЛАВА 10.

1. Братіе, мое-то сърдечно желаніе и молба-та ми къмъ Бога за Израиля, е за *тѣхно-то* спасеніе.

2. Защото свидѣтельствувамъ за тѣхъ, че иматъ ревность за Бога, но не по право разумніе.

3. Понеже Божіѣ-тѣ правдѣ като не разумѣватъ и своѣ-тѣ си правдѣ като искатъ да възстановятъ, не ся покорихъ на Божіѣ-тѣ правдѣ.

4. Понеже Христосъ е свършеніе-то на законъ-тъ, за оправданіе на всякого който вѣрува.

5. Защото Моисей пише за правдѣ-тѣ която е отъ законъ-тъ, *и казува* : Человѣкъ който прави тѣзи *заповѣди*, чрѣзъ тѣхъ ще бжде живъ.

6. А правда-та която е отъ вѣрж казува така : Да не речешъ въ

ВЪ СЕРДЦЫ ТВОЕМЪ, КТО ВЪЫДЕТЪ НА НѢО; СІРѢЧЬ ХРІТА СВЕСТИ :

ѡ. ИЛИ КТО СНИДЕТЪ ВЪ ВѢДАНЪ; СІРѢЧЬ ХРІТА Ѡ МЕРТВЫХЪ ВОЗВЕСТИ.

и. Но что глаголетъ писаніе; близъ ти глаголаъ есть во оустѣхъ твоихъ, и въ сердцѣ твоемъ, сирѣчь глаголаъ вѣры, егѡже проповѣдаемъ :

ѣ. Иѡкъ ѡще исповѣси оусты твоими Гда Іиса, и вѣрзеши въ сердцѣ твоемъ, ѡкъ Бгъ того воздвиже изъ мертвыхъ, спасѣши сѧ :

г. Сердцемъ во вѣрзетсѧ въ правдѧ, оусты же исповѣдзетсѧ во спасѣніе.

ѣг. Глаголетъ во писаніе : всѧкъ вѣрзай въ онъ, не постыдѣтсѧ.

в. Иѡкъ въ рѣзницѣ Іздѣевн же и Ѣллинъ, той во Бгъ всѣхъ, богатѣи во всѣхъ призывающихъ егѡ.

вг. Всѧкъ во, иже ѡще призовѣтъ има Гдне, спасѣтсѧ.

ѣд. Какъ оубо призовѣтъ, въ негѡже не вѣроваша; какъ же оувѣрзютъ, егѡже не оуслышаша; какъ же оуслышатъ безъ проповѣдающихъ;

е. Какъ же проповѣдатъ, ѡще не послани вѣдзтъ; ѡкоже есть писано : коль красны ноги бѣговѣствзующихъ миръ, бѣговѣствзующихъ бѣгѣл.

ег. Но не вси послашаша бѣговѣствованіѧ : Исаіа во глаголетъ : Гди, кто вѣрова слѣхъ нашемъ;

зг. Тѣмже оубо вѣра Ѡ слѣха, слѣхъ же глаголомъ Бжїимъ.

иг. Но глаголю, еда не слышаша; тѣмже оубо, во всю зѣмлю изыде вѣщаніе ихъ, и въ концы вселенныѧ глаголы ихъ.

ѣг. Но глаголю, еда не разсмѣ Іиль; первыи Моусей

сърдце-то си: Кой ще възлѣзе на небе-то? сирѣчь да низведе Христа;

7. Или, кой ще слѣзе въ безднѣ-тѣ? сирѣчь да възведе Христа отъ мъртвы-тѣ.

8. Но що казува *писаніе-то*? Слово-то е близу до тебе, въ уста-та ти, и въ сърдце-то ти: сирѣчь слово-то на вѣрж-тѣ което проповѣдуваме;

9. Ако исповѣдашь съ уста-та си Господа Исуса, и повѣрувашъ въ сърдце-то си че Богъ го е възкръсилъ отъ мъртвы-тѣ, ще ся спасешъ.

10. Защото съсъ сърдце вѣрува пѣкой за оправданіе, и съ уста бива исповѣдуваніе за спасеніе.

11. Защото казува писаніе-то: Всякой който вѣрува въ него, нѣма да ся посрами.

12. Понеже нѣма разлпка между Иудеина и язычника; защото самъ той е Господъ на всички, богатъ къмъ всички които го призоваватъ.

13. Защото: Всякой, който призове име-то Господне ще ся спасе.

14. Какъ прочее ще призовѣтъ *тогози* въ когото не сѣ повѣрували? И какъ ще повѣруватъ въ *тогози* за когото не сѣ чули? И какъ ще чуѣтъ безъ проповѣдникъ?

15. И какъ ще проповѣдатъ, ако ся не проводятъ? Както е писано: Колко сѣ прѣкрасны нозѣ-тѣ на тѣзи които благовѣствовувать миръ, на тѣзи които благовѣствовувать добро-то.

16. Но всички не быхъ послушни на благовѣствованіе-то; защото Исаія казува: Господи, кой повѣрува на онова което е чулъ отъ насъ?

17. И тѣй вѣра-та е отъ слушаніе; а слушаніе-то отъ слово-то Божіе.

18. Но казувамъ: Тѣ не сѣ ли чули? Наистинѣ *чули сѣ*: По всичкѣ-тѣ земѣ ся разнесе гласъ-тѣ имъ, и въ краища-та на вселеннѣжъ рѣчи-тѣ имъ.

19. И пакъ казувамъ: Израиль не разумѣ ли? Най напрѣдъ

ГЛАГОЛЕТЪ: ѿзъ раздражѣ въ не ѡ ѡзыцѣ, но ѡ ѡзыцѣ неразѣмнѣ прогнѣваю васъ.

Ѣ. Исѡа же дерзаетъ и глаголетъ: ѡвѣтѣхъ не ищущимъ менѣ, ѡвлѣнъ быхъ не вопрошающимъ ѡ мнѣ:

Ѥ. Ко Иѡю же глаголетъ: весь день воздѣхъ рѣцѣ мой къ людемъ непокоривымъ и прерѣкающимъ.

ГЛАВА ІІ.

Ѧ. Глаголю оубо: Ѣдѡ ѡринъ Бѣхъ люди своѡ; да не вѣдетъ: ибо и ѿзъ Иѡтанннхъ ѣсмъ, ѡ сѣмене Авраѡмла, колѣна Венѡамѡна.

ѧ. Не ѡринъ Бѣхъ людеѡ своѡхъ, и хже прѣжде разѣмѣ. илѡ не вѣсте, ѡ Иѡн, что глаголетъ писаніе; ѡакъ приповѣдетъ Бѣови на Иѡм, глаголѡ:

Ѩ. Гдѡ, прорѡки твоѡ изкѡша, и ѡлтарѡ твоѡ раскопѡша: и ѿзъ ѡстахъ ѣдинъ, и ищгтъ дѡши моеѡ, изѡти ю.

Ѣ. Но что глаголетъ ѣмѡ Бѣтвенный ѡвѣтѣ; ѡставихъ себѣ сѣдмъ тысячъ мѡжѣй, иже не преклонѡша колѣна прѣдъ Ваѡломъ.

Ѥ. Такъ оубо и въ нынѣшнее время ѡстанокъ по избрѡнію бѡгодѡти бысть.

Ѧ. Ище ли по бѡгодѡти, тѡ не ѡ дѣлз: занѣ бѡгодѡть оубѡ не бываетъ бѡгодѡть. ище ли ѡ дѣлз, котмѡ иѣсть бѡгодѡть, занѣ дѣло оубѡ иѣсть дѣло.

ѧ. Что оубо; ѣгѡже искѡше Иѡль, сегѡ не полгчѡ, ѡ избрѡніе полгчѡ: прочѡи же ѡслѣпѡшасъ,

и. Иѡкоже ѣсть писано: дадѣ имъ Бѣхъ дѡхъ оумилѣнѡ, ѡчи не видѣти, и оуши не слышати, даже до днѣшнагѡ днѣ.

Ѥ. И Дѣдъ глаголетъ: да вѣдетъ трапѣза и хъ въ сѣть и въ лѡвъ, и въ соблѡзнъ и въ воздѡаніе имъ:

Ѧ. Да помрачатъ ѡчи и хъ ѣже не видѣти, и хребѣтъ и хъ вънъ слѡцѡй.

Моисей казува : Азъ ще вы раздразиѣхъ на ревпованіе съ *тѣзи които* не сѣ народъ, ще вы разярѣхъ съ несмысленъ народъ.

20. А Исаія дързнува и казува : Намѣрихъ мя тѣзи които не мя търсахъ, явенъ быхъ на тѣзи които не пытахъ за мене.

21. А за Израиля казува : Цѣль день простирахъ рѣцѣ-тѣ си къмъ народъ който ся не покорява и противорѣчи.

ГЛАВА 11.

1. И тѣй казувамъ : Отхвърлил ли е Богъ свой-тѣ народъ ? Да не бжде ; защото и азъ съмъ Израилининъ, отъ сѣме-то Авраамово, отъ племе-то Веніаминово.

2. Не е отхвърлил Богъ народъ-тѣ си, когото е прѣдъзналъ. Или не знаете що казува писаніе-то за Илиѣ : Какъ выка къмъ Бога противъ Израиля и казува :

3. Господи, пророцы-тѣ твои избихъ, и олтари-тѣ твои раскопахъ ; и самъ азъ останъхъ, и ищѣтъ и мой-тѣ животъ *да земѣтъ*.

4. Но що му отговаря Божественный отвѣтъ ? Оставилъ съмъ си седмъ тысящи *души* мжжіе които не сѣ прѣклонили колѣно прѣдъ Ваала.

5. Така и въ сегашно-то врѣме останъло е *нищо* остатъкъ по избраніе на благодать-тѣ.

6. Ако ли е по благодать, не е вече отъ дѣла-та ; защото *иначе* благодать-та не быва вече благодать ; ако ли отъ дѣла-та, не е вече благодать : защото *иначе* дѣло-то не е вече дѣло.

7. И тѣй що ? Израиль не получи това което търсяше ; по избранни-тѣ получихъ, а останъли-тѣ ослѣпѣхъ,

8. (Както е писано : Даде имъ Богъ духъ на нечувствіе, очи да не виждатъ, и уши да не чуѣтъ,) даже до днесъ.

9. И Давидъ казува : Трапеза-та имъ да бжде за тѣхъ примка и уловка, и соблазнъ и въздаяніе.

10. Да помрачѣтъ очи-тѣ имъ за да не видятъ, и гърбъ-тѣ имъ за вынѣгы сгърби.

аї. Глаголю оубо, еда согрѣшиша, да ѡпадутъ; да не вѣдетъ: но тѣхъ паденіемъ спасеніе іазыкомъ, во еже раздражити ихъ.

бї. Иже ли же прегрѣшеніе ихъ богатство міра, и ѡпаденіе ихъ богатство іазыкомъ: колми паче исполненіе ихъ;

гї. Вамъ во глаголю іазыкомъ: понеже оубо есмь азъ іазыкомъ иплз, служесъ мою прославляю,

дї. Иже какъ раздражѣ мою плоть, и спасѣ ибѣка ѡ нихъ.

еї. Иже во ѡложеніе ихъ, примиреніе мірсъ: что прїятіе, развѣ жизнь изъ мертвыхъ;

ѕї. Иже ли начатокъ стѣ, то и примѣшеніе: и иже корень стѣ, то и вѣтви.

зї. Иже ли ибѣцыи ѡ вѣтвей ѡломишася, ты же дївїа мѣлина сїи, прицѣпїлса еси въ нихъ, и причастникъ корене и масти мѣлинныа сотворїлса еси.

иї. Не хвалиса на вѣтви: иже ли же хвалишиса, не ты корень носїши, но корень тебѣ.

аї. Речеши оубо: ѡломишася вѣтви, да азъ прицѣплюса.

кї. Добрѣ: невѣрїемъ ѡломишася, ты же вѣрою стоїши. не высокоудрствїи, но бойса:

ка. Иже во бгъ естѣственныхыхъ вѣтвей не пощадѣ, да не какъ и тебѣ не пощадїтъ.

кв. Вїждь оубо блгость и непощадѣніе бжїе: на ѡпадшихъ оубо непощадѣніе, а на тебѣ блгость бжїа, иже превѣдеши въ блгости, иже ли же нї, то и ты ѡскченъ вѣдеши.

кг. И онї же, иже не превѣдѣтъ въ невѣрствїи, прицѣпѣлса: сїленъ во есть бгъ пакї прицѣпїти ихъ.

кд. Иже во ты ѡ естѣственнымъ ѡскченъ дївїа мѣлины, и чрезъ естество прицѣпїлса еси къ добрѣй мѣлинѣ: колми паче сїи, иже по естество, прицѣпѣлса своѣй мѣлинѣ.

11. И тъй казувамъ: Да ли сж прѣгрѣшили, че да паднѣтъ? Да не бѣде! Но чрѣзъ тѣхно-то паданіе станѣ спасеніе-то въ язычници-тѣ, за да възбуди въ тѣхъ ревнованіе.

12. И ако тѣхно-то паданіе е богатство на свѣтъ-тѣ, и смаляваніе-то имъ богатство на язычници-тѣ, колко повече тѣхна-та пълнота!

13. Защото на васъ язычници-тѣ говорѣж, понеже съмъ апостолъ на язычници-тѣ, моѣж-тѣ службѣ славѣж,

14. Дано бы да възбудиж ревнованіе въ *тѣзи които сж моя плѣтъ*, и да спасѣж нѣкои отъ тѣхъ.

15. Защото ако че тѣхно-то отхвърляніе е примиреніе на свѣтъ-тѣ, що бы друго было приманіе-то имъ, ако не оживяваніе отъ мъртвы-тѣ?

16. И ако сж начатки-тѣ святи, то и *цѣло-то* замѣсваніе е *свято*; и ако е святъ корень-тѣ, *то* и вѣтви-тѣ сж *святы*.

17. Ако ли сж нѣкои вѣтви отрѣзаны, и ты като си былъ дива маслина, присадилъ си ся по между тѣхъ и си станѣлъ соучастникъ на корень-тѣ и на тѣстинѣ-тѣ на маслинѣ-тѣ,

18. Не ся хвали срѣщѣ вѣтви-тѣ; ако ли ся хвалишь, *то знай* че не държишь ты корень-тѣ, но корень-тѣ тебе.

19. Но ще речешъ: Отрѣзахъ ся вѣтви-тѣ, да ся присадиж азъ.

20. Добрѣ; за невѣрство-то *имѣ* отрѣзахъ ся, а ты за вѣрж-тѣ *си* стоишь: не высокоумствуй, но бой ся.

21. Защото ако Богъ не пощадѣ природны-тѣ вѣтви, *пази ся* да не бы да не пощадѣ и тебе.

22. Видѣ сега благость-тѣ и строгость-тѣ Божіѣж; строгость надъ падилы-тѣ; а благость надъ тебе си, ако прѣбѣдешъ въ благость-тѣ *му*; ако ли не, то и ты ще бѣдешъ отсѣченъ.

23. И тѣ пакъ, ако не останѣтъ въ невѣрство-то, ще ся приса-дѣтъ; защото силенъ е Богъ пакъ да ги присади.

24. Понеже, ако ты, отсѣченъ отъ природнѣ-тѣ дивѣ маслинѣ и противъ природѣ-тѣ си присаденъ на питомнѣ маслинѣ, колко повече тѣ природны-тѣ ще ся присадѣтъ на своѣж-тѣ си маслинѣ.

кѣ. Не бо хошѣ вѣсѣ не вѣдѣти тайны сеѣ, братіе, да не бѣдете ѿ себѣ мѣдри, ꙗкѡ ѡслѣплѣніе ѡ части Іилевн бѣсть, дондеже исполненіе ꙗзыковѣз видѣтъ :

кѵ. И ꙗкѡ вѣсь Іиль спасѣтъсѣ, ꙗкоже ѣсть писано : прійдетъ ѡ Сіѡна ѡзбавлѣдй, и ѡвратитъ нечестіе ѡ ꙗкѡва :

кѶ. И сеѣ ѡмъ ѡ менѣ завѣтъ, ѣгда ѡимѣ грѣхѣ ѡхъ.

кѷ. По бѣговѣствованію оубѡ вразѣ вѣсѣ рѣди : по ѡзбранію же, возлюблени Оцѣ рѣди.

кѸ. Не раскѣдана бо дарѡваніѣ ѡ званіе Бжїе.

кѹ. ꙗкоже бо ѡ вѣ ѡногда протївистѣса Бгови, нынѣ же помѣловани бѣсте сѣхъ протївлѣніемъ :

лѰ. ꙗкоже ѡ сѣн нынѣ протївишасѣ вѣшей мѣлости, да ѡ тѣи помѣловани бѣдѣтъ.

лѱ. Затвори бо Бгъ всѣхъ вѣ протївлѣніе, да всѣхъ помѣлетъ.

лѲ. Ѣ газвниѣ богатства ѡ премѣдрости ѡ рѣзума Бжїѣ : ꙗкѡ неиспытани сѣдове ѣгѡ, ѡ неизслѣдовани пѣтїе ѣгѡ.

лѳ. Кто бо разсмѣ оумъ Гдѣнь ; ѡли кто совѣтникъ ѣмѣ бѣсть ;

лѴ. Или кто прѣжде дадѣ ѣмѣ, ѡ воздѣстѣ ѣмѣ ;

лѵ. ꙗкѡ ѡз тогѡ ѡ тѣмъ ѡ вѣ немъ всѣческаѣ : томѣ слава во вѣки. ѡмѣнь.

ГЛАВА Ѣ.

Ѣ. Молю оубѡ вѣсѣ, братіе, цѣдрѡтами Бжїинми, представите тѣлесѣ вѣша жѣртѡв живѣ, стѣс, бѣгосгѡднѣ Бгови, словѣсное сѣзженіе вѣше :

Ѣ. И не сѡбразѣйтеся вѣкѣ семѣ, но превѣразѣйтеся

25. Защото, братіе, не искамъ да не знаете тѣзи тайнѣ, за да не имате себе си че сте мудри, че ослѣпление частно станѣ въ Израиль, дождѣ влѣзе пълно-то *число* на язычници-тѣ;

26. И така всичкый Израиль ще ся спасе, както е писано: Ще дойде отъ Сіонъ Избавитель, и ще отвърне нечестія-та отъ Іакова.

27. И тойзи е завѣтъ-тъ отъ мене къмъ тѣхъ, Когато отнемѣ грѣхове-тѣ имъ.

28. По евангеліе-то *тъ сѣ* непріятели за васъ, а по избраніе-то, възлюблени *Богу* заради отцы-тѣ.

29. Защото дарованія-та и призваніе-то Божіе не прінматъ раскаяніе.

30. Защото както и вы быхте нѣкога си непокорни Богу, по сега чрѣзъ тѣхно-то непокорство сте помиловани,

31. Така и тѣ сега быхѣ непокорни, та чрѣзъ ваше-то помилованіе да бѣдѣтъ помиловани и тѣ:

32. Защото Богъ затвори всички-тѣ въ непокорство, та всички-тѣ да помилува.

33. О колко е дълбоко богатство-то и прѣмудрость-та и знаніе-то Божіе! Колко сѣ непостижими неговы-тѣ сѣдбы, и неизслѣдовани пѣтища-та му!

34. Защото кой е позналъ умъ-тъ Господень? Или кой е былъ нему свѣтникъ?

35. Или кой му е далъ отъ по напрѣдъ нѣщо, та да му бѣде въздаяніе *за него*?

36. Защото всичко е отъ него, и чрѣзъ него и за него. Нему слава во вѣки. Аминь.

ГЛАВА 12.

1. И тѣи молѣк вы, братіе, за Божіе-то милосердіе, да прѣдставите тѣла-та ваши въ жртвѣ живѣ, святѣ, благоугоднѣ Богу; *то да бѣде разумно-то* ваше служеніе;

2. И недѣйте ся съобразява съ тойзи вѣкъ, но прѣобразувайте

ВЪНОВЛЕНІЕМЪ ОУМѢ ВАШЕГѢ, ВО ѢЖЕ ИСКЪШАТИ ВАМЪ, ЧТО ѢСТЬ ВОЛА БЖІА БЛГѢА И ОУГОДНАА И СОВЕРШЕННАА.

Г. ГЛАГОЛЮ ВО БЛГОДАТІЮ ДАВШЕЮСА МНѢ, ВСАКОМЪ СЪЩЕМЪ ВЪ ВАСЪ НЕ МЪДРСТВОВАТИ ПѢЧЕ, ѢЖЕ ПОДОБАЕТЪ МЪДРСТВОВАТИ, НО МЪДРСТВОВАТИ ВЪ ЦѢЛОМЪДРІИ, КОЕМЪЖДО ТАКОЖЕ БГЪЗ РАЗДѢЛИЛЪЗ ѢСТЬ МѢРЪ ВѢРЫ.

Д. ЪКОЖЕ ВО ВО ѢДИНОМЪ ТѢЛЕСИ МНѢГИ ОУДЫ ИМАМЪ, ОУДЫ ЖЕ ВСИ НЕ ТОЖДЕ ИМЪТЪ ДѢЛАНІЕ :

Е. ТАКОЖДЕ МНОЗИ ѢДИНО ТѢЛО ѢСМЪ Ѡ ХРѢТѢ, А ПО ѢДИНОМЪ ДРЪГЪЗ ДРЪГЪС ОУДИ.

Ж. ИМЪЩЕ ЖЕ ДАРОВАНІА ПО БЛГОДАТИ ДАННѢИ НАМЪ РАЗЛИЧНА : ѢЩЕ ПРОРОЧЕСТВО, ПО МѢРѢ ВѢРЫ :

З. ЪЩЕ ЛИ СЛЪЖЕНІЕ, ВЪ СЛЪЖЕНІИ : ѢЩЕ ОУЧАЙ, ВО ОУЧЕНІИ :

И. ЪЩЕ ОУТѢШАЙ, ВО ОУТѢШЕНІИ : ПОДАВАЙ, ВЪ ПРОСТОТѢ : ПРЕДСТОАЙ, СО ТЩАНІЕМЪ : МИЛЪЖАЙ, СЪ ДОБРЫМЪ ИЗВОЛЕНІЕМЪ.

О. ЛЮБЫ НЕЛИЦЕМѢРНА : НЕНАВИДАЩЕ СЛЪГѢ, ПРИЛѢПЛАЙТЕСА БЛГОМЪ :

І. БРАТОЛЮБИЕМЪ ДРЪГЪЗ КО ДРЪГЪС ЛЮБЕЗНИ : ЧЕСТІЮ ДРЪГЪЗ ДРЪГА БОЛЬША ТВОРАЩЕ :

А. ТЩАНІЕМЪ НЕ ЛѢНИВИ, ДЪХОМЪ ГОРАЩЕ, ГДѢВИ РАБОТАЮЩЕ :

Б. ОУПОВАНИЕМЪ РАДЪЮЩЕСА, СКѢРЕН ТЕРПАЩЕ, ВЪ МОЛІТВѢ ПРЕКЫВАЮЩЕ :

Г. ТРЕБОВАНИЕМЪ СѢИХЪ ПРИВѢЩАЮЩЕСА, СТРАННОЛЮБИА ДЕРЖАЩЕСА :

Д. БЛГОСЛОВЛАЙТЕ ГОНАЩЫА ВЪ : БЛГОСЛОВІТЕ, А НЕ КЛЕНІТЕ.

Е. РАДОВАТИСА СЪ РАДЪЮЩИМИСА, И ПЛАКАТИ СЪ ПЛАЧУЩИМИ.

ся съ съ обновленіе—то на умъ—тъ си, за да познавате отъ опытъ—тъ що е блага—та, угодна—та и съвършенна—та воля Божія.

3. Защото казувамъ, чрѣзъ даденж—тъ ми благодать, всякому който е между васъ, да не мѣдрува *за себе си* по високо отъ колкото трѣба да мѣдрува, но да мѣдрува така що да смиренно—мѣдрствува, по мѣркж—тъ на вѣрж—тъ, којшто *мѣркж* е всякому Богъ раздѣлилъ.

4. Защото както имамы много удове въ едно тѣло, а всички—тъ удове нѣматъ истж—тъ работж ;

5. Така и *нѣи* много—то, едно тѣло смы въ Христа, а всякой *отъ насъ* единъ на другый удове *смы*.

6. И като имамы дарованія различни по даденж—тъ намъ благодать ; ако *е* пророчество, *да пророчествуваме* съразмѣрно на вѣрж—тъ ;

7. Ако ли служеніе, *да прилъжавамы* въ служеніе—то ; ако учи нѣкой, *да прибждва* въ ученіе—то ;

8. Ако увѣщава, въ увѣщаніе—то ; който раздава да раздава съ простотж ; който началствува, *да началствува* съ усърдіе ; който милува, *да милува* доброволно.

9. Любовь—та да бѣде нелицемѣрна ; имайте отвращеніе отъ зло—то, и прилъпявайте ся къмъ добро—то.

10. Обычайте ся единъ другый съ братскж любовь ; прѣваряйте да си отдавате единъ на другый почетъ ;

11. *Бывайте* въ усърдіе—то нелъниви, духомъ пламенни ; Господу служѣте ;

12. Въ надеждж *бывайте* радостни, въ скърбъ търпѣливи, въ молитвж постоянни ;

13. Помагайте на святыи—тъ въ нужды—тъ *имъ* ; отъ гостолюбіе ся не оставяйте.

14. Благославяйте тѣзи които вы гонятъ ; благославяйте и не кълнѣте.

15. Радувайте ся съ онѣзи които ся радовать, плачѣте съ онѣзи които плачжтъ.

ѣ. ТѢЖДЕ ДРЪГЪ КО ДРЪГЪ МЪДРСТВУЮЩЕ: НЕ ВЫСЪКАА МЪДРСТВУЮЩЕ, НО СМІРЕННЫМИ ВЕДЪЩЕСА. НЕ БЫВАЙТЕ МЪДРИ Ѡ СЕБѢ.

џ. Ни ѢДИНОМУ ЖЕ СЛА ЗА СЛО ВОЗДАЮЩЕ, ПРОМЫШЛЯЮЩЕ ДѢЛАА ПРЕДЪ ВСѢМИ ЧЕЛОВѢКИ:

и. ЯЩЕ ВОЗМОЖНО, ЁЖЕ Ѡ ВАСЪ, СО ВСѢМИ ЧЕЛОВѢКИ МІРЪ ИМѢЙТЕ.

к. НЕ СЕБѢ ѠМЩАЮЩЕ, ВОЗЛЮБЛЕННІИ, НО ДАДІТЕ МѢСТО ГНѢВЪ: ПИСАНО БО ЁСТЬ: МНѢ ѠМЩЕНІЕ, ЯЗЪ ВОЗДАМУ, ГЛАГОЛЕТЪ ГДЬ.

к. ЯЩЕ ОУБО АЛЧЕТЪ ВРАГЪ ТВОЙ, ОУХЛѢВИ ЁГО: ЯЩЕ ЛИ ЖАЖДЕТЪ, НАПОЙ ЁГО. СІЕ БО ТВОРА, ОУГЛЕ ОГНЕННО СОБИРАЕШИ НА ГЛАВЪ ЁГО.

ка. НЕ ПОВѢЖДЕНЪ БЫВАЙ Ѡ СЛА, НО ПОВѢЖДАЙ БЛГІМУ СЛОЕ.

ГЛАВА ГІ.

а. ВСАКА ДЪША ВЛАСТЕМЪ ПРЕДЕРЖАЮЩЕМЪ ДА ПОВИНѢТСА. НѢСТЬ БО ВЛАСТЬ, ЯЩЕ НЕ Ѡ БГА: СЪЩЫА ЖЕ ВЛАСТИ Ѡ БГА ОУЧИНЕНЫ СЪТЬ.

б. ТѢМЖЕ ПРОТИВЛѢАЙСА ВЛАСТИ, БЖІО ПОВЕЛѢНІЮ ПРОТИВЛѢТСА: ПРОТИВЛѢЮЩІИСА ЖЕ, СЕБѢ ГРѢХЪ ПРІЕМЛЮТЪ.

г. КИАЗИ БО НЕ СЪТЬ БОАЗНЬ ДѢЛАМЪ ДѢЛАМЪ, НО СЛЫМЪ. ХѢШЕШИ ЖЕ ЛИ НЕ БОАТИСА ВЛАСТИ; БЛГОЕ ТВОРИ, И ИМѢТИ ВЪДЕШИ ПОХВАЛЪ Ѡ НЕГО:

д. БЖІИ БО СЛГА ЁСТЬ, ТЕБѢ БО БЛГОЕ. ЯЩЕ ЛИ СЛОЕ ТВОРИШИ, БОЙСА: НЕ БО БЕЗЪ ОУМА МЕЧЬ НОСИТЪ: БЖІИ БО СЛГА ЁСТЬ, ѠМСТИТЕЛЬ ВЪ ГНѢВЪ СЛОЕ ТВОРАЮЩЕМЪ.

е. ТѢМЖЕ ПОТРЕБА ПОВІНОВАТИСА НЕ ТОКМУ ЗА ГНѢВЪ, НО И ЗА СѢВѢСТЬ.

16. Исто-то единъ къмъ другый мѣдруйте; не мѣдруйте высоки нѣща, но да ся водите по смиренны-тъ; не имайте себе си за мѣдры.

17. Никому не въздавайте зло за зло; промышляйте това което е добро прѣдъ всичкы-тъ чловѣцы;

18. Ако е възможно, колкото отъ вашъ странъ, имайте миръ съсь всичкы-тъ чловѣцы.

19. Не си отмѣстявайте, възлюбленни *мои*; но дайте мѣсто на гнѣвъ-тъ; защото е писано: Мое е отмѣщеніе-то, азъ ще сторѣ въздаяніе, казува Господь.

20. И тѣй ако е гладенъ непріятель-тъ ти, нахрани го; ако е жъденъ, напои го; защото това като правишь ще натрупашъ жаръ на главѣ-тъ му.

21. Не ся оставяй да тя побѣждава зло-то; но ты побѣждавай зло-то чрѣзь добро-то.

ГЛАВА 13.

1. Всякой чловѣкъ да ся покорява на власти-тъ що сѣ надъ него; защото нѣма власть, която да не е отъ Бога; и колкото власти има *на свѣтъ-тъ, всичкы-тъ* сѣ отъ Бога отредены.

2. Тѣй що, който ся противи на власть-тъ, противи ся на Божіѣ-тъ наредъ; и конто ся противятъ ще земѣтъ осъжданіе на себе си.

3. Защото владѣтели-тъ не сѣ страхъ за добры-тъ работы, но за злы-тъ; искашь ли да ся не боишь отъ власть-тъ? прави добро-то и ще имашъ похвалъ отъ неѣ.

4. Понеже *владѣтель-тъ* е Божій слуга на тебе за добро. Ако ли правишь зло, да ся боишь; защото не носи напрасдно сабѣ-тъ; понеже Божій слуга е, отмѣститель *да извършва* гнѣвъ-тъ противъ тогози който прави зло-то.

5. За това нуждно е да ся покорявате, не тъкмо поради гнѣвъ-тъ, но и зарадъ съвѣсть-тъ.

б. СЕГѠ ВО РАДІИ И ДНИИ ДАЕТЕ: СЛЪЖИТЕЛИ ВО БЖІИ СЪТЬ ВО ИСТОЕ СІЕ ПРЕКЫВАЮЩЕ.

з. ВОЗДАДИТЕ ОУБО ВСЕМЪ ДУЛЖНАА: ЕМЪЖЕ ОУБВ ОУРОКЪ, ОУРОКЪ: А ЕМЪЖЕ ДАНЬ, ДАНЬ: А ЕМЪЖЕ СТРАХЪ, СТРАХЪ: И ЕМЪЖЕ ЧЕСТЬ, ЧЕСТЬ.

и. НИ ЕДИНОМУ ЖЕ НИЧИМУЖЕ ДОЛЖНИ БЫВАЙТЕ, ТОЧІЮ ЕЖЕ ЛЮБИТИ ДРУГЪ ДРУГА: ЛЮБАИ ВО ДРУГА, ЗАКОНЪ ИСПОЛНИ.

д. ЕЖЕ ВО: НЕ ПРЕЛЮКИ СОТВОРИШИ, НЕ ОУКІЕШИ, НЕ ОУКРАДЕШИ, НЕ ЛЖЕСВИДѢТЕЛЬСТВУЕШИ, НЕ ПОХОЩЕШИ, И ЛШЕ КАА ИНА ЗАПОВѢДЬ, ВЪ СЕМЪ СЛОВЕСИ СОВЕРШАЕТСА: ВО ЕЖЕ ВОЗАЮБИШИ ИСКРЕННАГО ТВОЕГО, ІАКОЖЕ САМУ СЕБЕ.

ї. ЛЮБВИ ИСКРЕННАМУ СЛА НЕ ТВОРИТЪ: ИСПОЛНЕНІЕ ОУБО ЗАКОНА ЛЮБВИ ЕСТЬ.

1. И СІЕ, ВЪДАШЕ ВРЕМА, ІАКЪ ЧАСЪ ОУЖЕ НАМУ Ѡ СПА ВОСТАТИ: НЫНКЪ ВО БЛИЖАЙШЕЕ НАМУ СПАСЕНІЕ, НЕЖЕЛИ ЕЩДА ВЪРОВАХОМУ.

б1. НОЩЬ ОУБВ ПРЕЙДЕ, А ДЕНЬ ПРИБЛИЖИСА. ѠЛОЖИМУ ОУБО ДѢЛА ТЕМНАА, И ѠВЛЕЧЕМСА ВО СРЪЖІЕ СВѢТА.

г1. ИАКЪ ВО ДНИ, БЛГООВРАЗНУ ДА ХОДИМУ, НЕ КОЗЛОГЛОСОВАНИИ И ПІАНСТВЫ, НЕ ЛЮБОВѢЛНИИ И СТЪДОДѢЛНИИ, НЕ РВЕНІЕМЪ И ЗАВИСТІЮ:

1. ПО ѠВЛЕЦІТЕСА ГДЕМУ НАШИМУ ИИСУ ХРТОМУ, И ПЛОТИ ОУГОДАА НЕ ТВОРИТЕ ВЪ ПОХОТИ.

ГЛАВА 1.

а. ИЗНЕМОГАЮЩАГО ЖЕ ВЪ ВЪРѢ ПРИЕМЛИТЕ, НЕ ВЪ СОМНѢНІЕ ПОМЫШЛЕНІИ.

б. ОУБВ ВО ВЪРЪВЕТЪ ІАСТИ ВСА, А ИЗНЕМОГААИ ВЕЛІА (ДА) ІАСТЪ.

6. Понеже за това и дань плащате ; защото сж Божіи служители, които постоянно съ това ся занимавать.

7. И тъй отдавайте на всички кому каквото сте длъжни ; комуто *сте* дань *длъжни*, дань-тж ; комуто бирь, бирь-тж, комуто страхъ, страхъ-тъ, комуто почеть, почеть-тъ.

8. Не оставайте никому длъжни въ нищо, освѣнь да имате любовь единъ на другый си ; защото който люби другыго, изпълнява законъ-тъ.

9. Понеже *заповѣди*-тъ : Не прѣлюбодѣйствувай ; не убивай ; не кради ; не лжесвидѣтельствуй ; не пожелай ; и коя да е друга заповѣдь, въ това слово ся заключава : Люби ближняго твоего както *самаго* себе си.

10. Любовь-та не прави зло ближнему ; слѣдователно любовь-та е изпълненіе на законъ-тъ.

11. И то като знаемъ врѣме-то ; защото часъ-тъ вече настанъ да ся събудимъ отъ сънь ; защото е по близо намъ спасеніе-то сега отъ колкото когато повѣрувахмы.

12. Нощъ-та прѣмннѣ, а день-тъ наближи ; и тъй нека отхвърлимъ работы-тъ на тъмнинѣ-тж, и да ся облѣчемъ въ оржіе-то на видѣлинѣ-тж.

13. Както въ день да ходимъ благопрстойно ; не по кошунства и піянства, не по курварство и похотливость, не по крамолы и зависти ;

14. Но облѣчѣте ся въ Господа Іисуса Христа, и не промышляйте за плѣть-тъ, въ похоти-тъ ѿ.

ГЛАВА 14.

1. Слабый-тъ въ вѣрж-тж приймайте, не съ прѣпираніе за мнѣнія-та.

2. Защото единъ вѣрува че *може* всякакво да яде ; а който е слабъ *въ вѣрж-тж* земіе яде.

г. Идѣй не идѣшаго да не оуборѣетъ: и не идѣй идѣшаго да не ѡсуждаетъ: Бгъ во єго пріятъ.

д. Ты кто єси сдѣй чуждѣмъ рабъ; своемъ Гдѣви стоитъ, или падаетъ, станетъ же: силенъ во єсть Бгъ поставити єго.

е. Оубо оубо разсуждаетъ день чрезъ день, Оубо же сдѣитъ на всѣкъ день. кійждо своею мыслію да ѡзвѣстѣетса.

є. Мѣдрствай дѣнь, Гдѣви мѣдрствуетъ: и не мѣдрствай дѣнь, Гдѣви не мѣдрствуетъ. идѣй, Гдѣви іѣстъ, благодаритъ во Бга: и не идѣй, Гдѣви не іѣстъ, и благодаритъ Бга.

з. Никтоже во насъ себѣ живѣтъ, и никтоже себѣ оумирѣтъ.

и. Аще во живѣмъ, Гдѣви живѣмъ: аще же оумирѣмъ, Гдѣви оумирѣмъ. аще оубо живѣмъ, аще оумирѣмъ, Гдѣни єсмь.

д. На сѣе во Хртѣсѣ и оумре и воскрѣсе и ѡживѣ, да и мѣртвыми и живыми ѡбладѣетъ.

і. Ты же почто ѡсуждалѣши брата твоего; или ты что оубичижалѣши брата твоего; всѣи во предстанемъ сдѣишъ Хртѣсѣ.

ѿ. Писано во єсть: живѣ азъ, глаголетъ Гдѣ: іѣкѡ миѣ поклонитса всѣко колѣно, и всѣкъ ѡзыкъ исповѣтса Бгови.

ѿ. Тѣмже оубо кійждо насъ ѡ себѣ слово дастъ Бгъ.

ѿ. Не котомъ оубо дрѣгъ дрѣга ѡсуждаемъ: но сѣе паче сдѣйте, єже не полагаѣти претыканіѣ братѣ или соклѣзна.

ѿ. Рѣмъ и ѡзвѣщенъ єсмь ѡ Хртѣ Іисѣ, іѣкѡ ничтоже скверно само собою, точїю помышляюшемъ что скверно быти, Ономъ скверно єсть:

ѿ. Аще же брашна ради братъ твоѣи скорѣитъ, оубо не по любви ходиши. не брашномъ твоимъ того погублѣи, за негоже Хртѣсѣ оумре.

ѿ. Да не хлѣтса оубо вѣше блѣе.

3. Който яде да не прѣзира тогозь, който не яде; и който не яде, да не осжда тогозь, който яде; защото Богъ го е приель.

4. Ты кой си що сѣдишь чуждъ слугъ? Прѣдъ свой-тъ си Господарь стои или пада; но ще стои; защото Богъ е силенъ да го направи да стои.

5. Нѣкой си има единъ день *за по святъ* отъ другъ день, а другый има всякой день еднакъвъ. Всякой по свой-тъ си умъ да бѣде удостовѣренъ.

6. Който различава день-тъ различава *го* за Господа, и който не различава день-тъ, за Господа го не различава. Който яде, за Господа яде; защото благодари Бога; и който не яде, за Господа не яде и благодари Бога.

7. Защото никой отъ насъ не живѣе за себе си, и никой не умира за себе си.

8. Понеже и ако живѣемъ, за Господа живѣемъ, и ако умирамы, за Господа умирамы; и тѣй, живѣемъ ли, умирамы ли, Господни смы.

9. Защото Христось за това и умрѣ, и въскрѣснѣ, и оживѣ, да господствува надъ мъртвы-тъ и надъ живы-тъ.

10. А ты защо сѣдишь брата си? или защо и ты прѣзирашь брата си? понеже нѣй всица ще прѣдстанемъ на Христово-то сѣдовище.

11. Защото е писано: Живъ съмъ азъ, казува Господь, прѣдъ мене ще ся поклони всяко колѣно, и всякой языкъ Бога ще славослови.

12. И тѣй всякой отъ насъ за себе си ще даде отвѣтъ Богу.

13. Тѣй като е да не сѣдимъ вече единъ другыго, но сѣдѣте повече това, да не полагате на брата *си* прѣпънуваніе или соблазнъ.

14. Знаѣж и увѣренъ съмъ въ Господа Исуса, че нищо нѣма отъ самосебе си нечисто, освѣнъ за тогозь който мысли за нѣщо че е нечисто, нечисто е нему.

15. Но, ако е братъ ти скърбенъ поради яденіе-то, ты вече не ходишь по любовь. Съ яденіе-то си не погубувай тогозь, за когото е Христось умрѣлъ.

16. И тѣй да ся не охулава ваше-то добро.

ѳі. Нѣсть во црѣтво Бжїе краснѡ и питїе, но правда и мїръ и радость ѡ Дѣѣ стѣ:

ѳі. Иже во сімн слзжитѣ Хрѣтови, блгосгдѡенѣ ѣсть Бгѡ-ви, и исксценѣ челоѣкѡмѣ.

ѳі. Тѣмже оубо мїръ возлюбимѣ, и ѳже кѣ созданїю дрѣгѣ ко дрѣгѣ.

ѳі. Не брашна ради разорай дѣло Бжїе. всѧ во чїста, но слѡ челоѣкѣ претыканїемѣ идѣшем:

ѳі. Доврѡ не ѳсти мѧсѣ, ниже пїти вїна, ни ѡ немже братѣ твоѡ претыкается, илї соблазнается, илї иэнемогѧетѣ.

ѳі. Ты вѣрѡ и маши; ѡ себѣ самѣ имѣи предъ Бгѡмѣ. блженѣ не ѡсждаай себѣ, ѡ немже искшѧется.

ѳі. Я сомнѧлся, ѳще ѳстѣ, ѡсждается, занѣ не ѡ вѣры: всѧко же, ѣже не ѡ вѣры, грѣхѣ ѣсть.

ѳі. Могушемъ же всѣхъ оутвердїти по блгосгдѡствованїю моемѣ, и проповѣданїю Иисѣ Хрѣтовѣ, по ѡкровѣнїю тѧйны, лѣты вѣчными оумолчанныѣ.

ѳі. Иѡвѧшѧ же нынѣ, писанїи прорѡческими, по повелѣнїю вѣчнагѡ Бгѧ, вѣ посланїе вѣры во всѣхѣ ѧзыцѣхѣхъ познѧвшѧся,

ѳі. Единогѡ премгдромѣ Бгѣ, Иисѡмѣ Хрѣтомѣ, ѣмѣже слава во вѣки. ѧминѣ.

ГЛАВА ѳі.

ѧ. Должни ѣсмы мы сілнїи немощи немощныхъ носїти, и не себѣ оубождѧти:

ѧ. Кїждѡ же всѣхъ ближнемѣ да оубождѧетѣ во блгѡе кѣ созданїю.

ѧ. Ибо и Хрѣтѡсѣ не себѣ оубодї, но ѳкоже ѣсть писано: поношенїѧ поносѧщихъ тебѣ, нападѡша на мѧ.

17. Защото царство-то Божіе не е яденіе и піяніе, но правда и миръ и радость въ Духа Святаго.

18. Понеже който служи Христу въ това, угождава Богу, и одобренъ е отъ чловѣцы-тѣ.

19. И тѣй да диримъ това, което *служи* за миръ, и за назиданіе единъ на другій.

20. За яденіе не дѣй съсыпва Божіѣ-тѣ работѣ. Всичко е чисто; но зло е на чловѣка който яде съсъ соблазнь.

21. Добро е да не ядешъ месо, нито да піешъ вино, нито *да сторишь* нѣщо въ което ся прѣпѣнува, или ся соблазнява, или изнемощева братъ ти.

22. Ты имашъ вѣрж; имай ѣж въ себе си прѣдъ Бога; блаженъ който не осжда себе си въ това, което избира за добро.

23. Но който ся сумнява, *той* ако яде, осжда ся; защото не яде отъ вѣрж; и всяко, което не *быва* отъ вѣрж, грѣхъ е.

ГЛАВА 15.

1. Ный силни-тѣ длѣжни сме да носимъ слабости-тѣ на безсилны-тѣ, и да не угождаемы на себе си.

2. Но всякой отъ насъ да угождава ближнему си въ добро-то за назиданіе.

3. Понеже и Христосъ не угоди на себе си, но както е писано: Укоренія-та на онѣзи който тя укорявать нападижжъ връхъ мене.

д. Ѣлика во преднаписана кыша, въ наше наказаніе преднаписашася: да терпѣніемъ и оутѣшеніемъ писаній, оупованіе имамы.

е. Бѣ же терпѣніа и оутѣшеніа да дасть вамъ тожде мѣдрствовати другъ ко другу ѿ Хрѣтѣ Іисѣ:

ѕ. Да единоподшнѣ едиными оустыи славите Бѣа и Ѡца Гда нашегѣ Іиса Хрѣта.

з. Тѣмже пріемлите другъ друга, ѿкоже и Хрѣтосъ пріятъ васъ во слѣвѣ Бжїю.

и. Глаголю же, Хрѣта Іиса сажителя бывша ѿверзаніа по истинѣ Бжїей, во еже оутвердити ѿбѣтованіа Отцевъ,

д. А іазыкомъ по милости прославити Бѣа, ѿкоже есть писано: сегѣ ради исповѣмся тебѣ во іазыцѣхъ Гдѣ, и имени твоемѣ пою.

ї. И паки глаголетъ: возвеселитесь іазыцы, съ людми егѣ.

лї. И паки: хвалите Гда вси іазыцы, и похвалите егѣ вси людїе.

бї. И паки Исаїа глаголетъ: вѣдетъ корень Іесеевъ, и востаѣи владѣти надъ іазыки: на того іазыцы оуповаютъ.

гї. Бѣ же оупованіа да исполнитъ васъ всѣхъ радости и міра въ вѣрѣ, избыточествовати вамъ во оупованїи, сілою Дха стѣгѣ.

дї. Извѣщенъ же есмь, братїе моѣ, и самъ ѡзъ ѿ васъ, ѿкъ и сами въ полни естѣ бл҃гости, исполненн всѣагѣ разумѣ, могѣще и нынѣ насчїити.

еї. Дерзѣ же писѣхъ вамъ, братїе моѣ, ѿ части, ѿкъ воспомнѣлъ вамъ, за бл҃годать даннѣю мнѣ ѿ Бѣа,

ѕї. Во еже быти мнѣ сажителю Іисѣ Хрѣтосѣ во іазыцѣхъ, священнодѣйствуюшѣ благовѣствованіе Бжїе, да вѣдетъ

4. Защото всичко що е отъ по напръдъ писано, за поученіе намъ е прѣднаписано; та чрѣзъ търпѣніе-то и утѣшеніе-то на писанія-та да имамы надеждъ.

5. А Богъ на търпѣніе-то и на утѣшеніе-то, дано ви даде единомысліе помежду ви по Христа Исуса;

6. Да славите единомушно съ едни уста Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа.

7. За това приймайте ся единъ другый, както и Христосъ ны прія за славъ Божіѣ.

8. И казувамъ, че Исусъ Христосъ станъ служител на обрѣзаніе-то заради истинъ-тѣ Божіѣ, за да утвърди обѣщанія-та къмъ отцы-тѣ;

9. А язычници-тѣ да прославятъ Бога за *неговъ-тѣ* милость, както е писано: За това ще тя прославѣ между язычници-тѣ, и име-то твое ще въспѣѣ.

10. И пакъ казува: Възвеселѣте ся, язычници, съ народъ-тѣ неговъ.

11. И пакъ: Хвалѣте Господа, вси язычници, славословѣте го, вси народи.

12. И пакъ Исаія говори: Ще бѣде корень Иессеевъ, и който ще вѣстане да владѣе надъ язычници-тѣ; на него ще ся надѣѣтъ язычници-тѣ.

13. А Богъ на надеждъ-тѣ дано ви испълни съсь всякъ радость и миръ въ вѣрованіе-то, тѣй що чрѣзъ силъ-тѣ на Святаго Духа да ся прѣумножава надежда-та ви.

14. И самъ азъ, братіе мои, увѣренъ съмъ за васъ, че и вы сте пълни съ благодать, испълнени съсь всяко знаніе, и можете единъ другый да ся наставлявате.

15. Но, братіе, писахъ ви, нѣколко по дързновенно, като да ви напомиѣ, заради даденъ-тѣ ми отъ Бога благодать,

16. Да бѣдъ служител Исусъ Христовъ въ язычници-тѣ; и да вършъ священнодѣйствието на благовѣствованіе-то Божіе, за да

приношеніе ѳже ѡ іазыкхъ благопріятно, и ѡсцѳенно Дхѡмъ стѳымъ.

ѳі. Имамъ оубо похвалѡ ѡ Хрѳтѣ Іисѣ въ тѣхъ, іаже къ Бгѡ:

иі. Не смѣю бо глаголати что, ѳхже не содѣла Хрѳтѡсъ мною, въ посласаніе іазыковъ, слѡвомъ и дѣломъ,

ѳі. Въ силѣ знаменій и чюдесъ, силою Дха Бжїа: іакоже мнѣ ѡ Іерлїма и Ѳкрестъ даже до Іалѳріка исполнити бѣговѣствованіе Хрѳтѡво:

к. Снѣ же потщася бѣговѣстити, не и дѣже именовася Хрѳтѡсъ, да не на чужемъ ѡснованїи созиждѡ:

ка. Но іакоже ѳсть писано: ѳмже не возвѣстїса ѡ немъ, оубратъ: и ѳже не слышаша, оубразмѣютъ.

кв. Тѣмже и возбраненъ быхъ многажды прїити къ вамъ.

кг. Нынѣ же ктомѡ мѣста не имый въ странѡхъ сихъ, желаніе же имый прїити къ вамъ ѡ многихъ лѣтхъ:

кд. Икѡ ѡще пойдѡ во Іспанїю, прїидѡ къ вамъ. оуповаю бо мнѣмъ градый видѣти васъ, и вами проводитися тамъ, ѡще васъ прѣжде ѡ части насыщсѡ.

ке. Нынѣ же градѡ во Іерлїмѣ, слагай стѳымъ.

кз. Бѣговолїша бо Македонїа и Ахаїа ѡбщеніе нѣкое сотворити къ нимъ стѳымъ живѡшымъ во Іерлїмѣ:

кѳ. Бѣговолїша бо, и должи ѳмъ сѣть. ѡще бо въ дхѡвныхъ ѳхъ причастники быша іазыцы, должи сѣть и въ плотскїхъ посласжити ѳмъ.

ки. Сїѣ оубо скончавъ, и запечатлѣвъ ѳмъ плѡдъ сѣи, пойдѡ вами во Іспанїю.

ка. Рѣмъ же, іакѡ градый къ вамъ, во исполненїи бѣговолїа бѣговѣстїа Хрѳтѡва прїидѡ.

бъде приношеніе-то на язычници-тѣ благопріятно, освятиено Духомъ Святымъ.

17. И тъй за това което *ся относѣ* къмъ Бога, можѣ да се похвалѣ въ Христа Иисуса :

18. Защото не быхъ държижъ да режѣ нѣщо таково, което не е извършилъ Христосъ чрѣзъ мене, за покореніе на язычници-тѣ *въ впрж-тж*, словомъ и дѣломъ,

19. Съсъ силж-тж на знаменія и чудеса, съсъ силж-тж на Духа Божія, така що отъ Иерусалимъ и на около, даже до Илирикъ испълнихъ съ *проповѣдь-тж* на Христово-то евангеліе ;

20. И така постарахъ се да проповѣдувамъ евангеліе-то, не тамъ дѣто бѣше извѣстно име-то Христово, за да не зидажъ на чуждо основаніе ;

21. Но, както е писано : Онѣзи на които не се е възвѣстило за него, ще видятъ ; и онѣзи които не сж чули, ще разумѣжтъ.

22. Това мя е и възпирало много пѣти та не съмъ дошелъ при васъ.

23. Но сега като нѣмамъ вече мѣсто по тѣзи страны, и отъ много години насамъ като желяжъ да дойдажъ при васъ,

24. На отхожданіе въ Испаніѣ, ще дойдажъ при васъ ; защото ся надѣжъ на минуваніе да ви видѣжъ, и вы да мя испроводите до тамо, слѣдъ като ви ся насытѣжъ колко годѣ.

25. А сега отхождамъ въ Иерусалимъ, да послужжъ на святии-тѣ.

26. Защото благоволихъ Македонія и Ахаія да сторятъ нѣкоѣжъ помощъ на бѣдны-тѣ между святии-тѣ въ Иерусалимъ.

27. Благоволихъ наистинѣ, и длѣжни имъ сж ; защото ако язычници-тѣ станѣжжъ участници тѣмъ въ духовны-тѣ нѣща, длѣжни сж да имъ послужатъ и въ тѣлесны-тѣ.

28. И тъй като извършжъ това, и като имъ прѣвручжъ тойзи плодъ, ще минжъ чрѣзъ ваши-тѣ *мѣста* за Испаніѣ.

29. И знамъ че кога дойдажъ при васъ, ще дойдажъ съ изобилно благословеніе отъ Христово-то благовѣствованіе.

л. Молю же вы, братіе, Гдемъ нашимъ Іисъ Хрѣтомъ, и любовію дѣла, споспѣшествуйте мнѣ въ молитвахъ ѡ мнѣ къ Бг҃у :

ла. Да избавлюся ѡпротивляющиса во Іудеи, и да служба моя, ѡже во Іерусалимѣ, благопріятна вѣдетъ стѣмъ :

лв. Да съ радостію принѣду къ вамъ волею Бж҃іею, и оупокуюся съ вами.

лг. Бг҃ъ же мира со всеми вами. Аминь.

ГЛАВА 51.

а. Врѣчю же вамъ Фіве сестрѣ нашихъ, съшеи служительница цркви ѡже въ Кегхреехъ :

б. Да пріимите ю ѡ Гдѣ достойнѣ стѣмъ, и споспѣшествуйте ей, ѡ нейже ѡще ѡ васъ потребуетъ вещи : ибо сіа заступница многима бысть, и самомъ мнѣ.

в. Цѣлуйте Прискиллу и Аквилу споспѣшника мою ѡ Хрѣтѣ Іисъ :

г. Иже по дѣши моеи своѣ выла положиша, иже не ѡзъ единъ благодарю, но и всѣ цркви языческіа : и домашнюю ихъ црковь.

д. Цѣлуйте Епенета возлюбленнаго мнѣ, иже есть начатокъ Ахаи во Хрѣтѣ.

е. Цѣлуйте Маріамъ, ѡже многу трѣдѣна ѡ насъ.

ж. Цѣлуйте Андроника и Івнѣю сродники мои и сплѣнники мои : иже сътъ нарочиты во Апѣлахъ, иже и прежде мене вѣрваша во Хрѣтѣ.

з. Цѣлуйте Ампліа возлюбленнаго мнѣ ѡ Гдѣ.

и. Цѣлуйте Оурвана споспѣшника нашего ѡ Хрѣтѣ, и Стахѣа возлюбленнаго мнѣ.

30. А *при това* молихъ ви ся, братіе, за Господа нашего Исуса Христа, и за любовь-тѣ на Духъ-тѣ, да ся потрудите съ мене заедно съ молитвы-тѣ си къмъ Бога за мене;

31. Да ся избавихъ отъ противници-тѣ *на вѣрж-тѣ* въ Иудеи, и да бжде благопріятна на святыи-тѣ моя-та въ Иерусалимъ услуга;

32. И да дойдѣ радостенъ съ волихъ-тѣ Божіи до васъ, и да си спочинѣ съ васъ.

33. А Богъ на миръ-тѣ *да бжде* съсъ всички васъ. Аминь.

ГЛАВА 16.

1. Прѣпорѣчвамъ ви Фивѣ сестрѣ-тѣ нашѣ, която е служительница на церквѣ-тѣ въ Кенхреѣ;

2. Да ѣхъ приимете въ Господа както е прилично на святыи-тѣ, и да ѣхъ пристоите за каквото бы да ѣхъ потрѣбува отъ васъ; защото и тя е на мнозина пристоявала, и на самага мене.

3. Поздравѣте Прискиллѣ и Акиллѣ мои-тѣ въ Христа Исуса сътрудници,

4. (Кои то си положихъ ши-тѣ *подъ ножъ* за мой-тѣ животъ, на които не съмъ само азъ *що* благодарѣхъ, по и всички-тѣ церкви между язычници-тѣ,) и домашниѣ-тѣ имъ церквѣ.

5. Поздравѣте възлюбленнаго ми Епенета, който начатѣкъ на Ахайѣ въ Христа.

6. Поздравѣте Маріѣ, която ся е много трудила за насъ.

7. Поздравѣте Андроника и Іуниѣ мои-тѣ сродници и съ мене сплѣнници, които сѣхъ отлични между апостоли-тѣ, които още и прѣди мене бѣхъ *повпрували* въ Христа.

8. Поздравѣте Ампліѣ възлюбленнаго ми въ Господа.

9. Поздравѣте Урвана нашего въ Христа сотрудика, и възлюбленнаго ми Стахія.

г. Цѣлуйте Апелліа искѣсна ѡ Хрѣтѣ: цѣлуйте сѣщыа ѡ Арістовзла.

д. Цѣлуйте Иродіѡна сродника моего. цѣлуйте иже ѡ Наркісса сѣщыа ѡ Гдѣ.

е. Цѣлуйте Трѣфѣна и Трѣфѣса трѣждающыа ѡ Гдѣ. цѣлуйте Персіда возлюбленнаго, иже многѡ трѣдѣа ѡ Гдѣ.

ж. Цѣлуйте Рѣфа избраннаго ѡ Гдѣ, и мать егѡ и мою.

з. Цѣлуйте Авгкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ерма, и сѣщю съ ними братію.

и. Цѣлуйте Филолога и Ісмію, Иреа и сестрѣ егѡ, и Олимпана, и сѣщыа съ ними всѣ стѣла.

к. Цѣлуйте другъ друга любзаніемъ стѣимъ. цѣлуютъ вы всѣ цркви Хрѣтѡвы.

л. Молю же вы, братіе, блюдитеа ѡ творящихъ распри и раздоры, кромѣ оученїа, емъже вы научитесь, и оуклонитесь ѡ нихъ.

м. Таковѣи бо Гдѣи нашемъ Іисъ Хрѣтѣ не рабѡтаютъ, но своемъ чреву: иже блгими словесѣи и блгословеніемъ прелщуютъ сердца незлѡбивыхъ.

н. Ваше бо посланїе ко всѣмъ достїже: радуюса же еже ѡ васъ: хощѣ же васъ мѣдрыхъ оубѡ быти во блгѡе, простыхъ же въ злое.

о. Бѣ же міра да сокршитъ сатанѣ подѣ ноги ваша вскорѣ. Благодѣть Гдѣа нашегѡ Іиса Хрѣта съ вами. Амѣнь.

п. Цѣлуетъ васъ Тимоѡей споспѣшникъ мой, и Лскій и Іасвнъ и Евсіпатръ сродницы мои.

р. Цѣлую вы и азъ Тертїи написавый посланїе сїе ѡ Гдѣ.

10. Поздравѣте Апеллія, познатый-тъ за вѣренъ въ Христа. Поздравѣте които сж отъ Аристовуловы-тъ.

11. Поздравѣте роднинѣ-тъ ми Иродіона. Поздравѣте отъ Наркисовы-тъ тѣзи, които сж въ Господа.

12. Поздравѣте Трифенѣ и Трифосѣ които ся трудятъ за Господа. Поздравѣте любезнѣ-тъ Персидѣ, която ся много труди за Господа.

13. Поздравѣте Руфа избраннаго въ Господа, и неговѣ-тъ и моѣ-тъ майкѣ.

14. Поздравѣте Асингрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермія и братія-та които сж съ тѣхъ.

15. Поздравѣте Филолога и Іуліѣ, Нирея и сестрѣ му, и Олимпана, и всички-тъ святии които сж съ тѣхъ.

16. Поздравѣте ся единъ другъ съсъ свято цѣлованіе. Поздравяватъ вы *всички-тъ* церкви Христовы.

17. И моѣ ви ся, братіе, да ся привардвате отъ тѣзи които правятъ раздоры противъ ученіе-то което вы сте научили, и отстранявайте ся отъ тѣхъ.

18. Защото таквизи *человѣци* не служатъ Господу нашему Іисусу Христу, но на свой-тъ си тѣрбухъ; и съсъ сладки и ласкателны думы прѣлѣгватъ сѣрдца-та на простодушны-тъ.

19. Защото ваше-то послушаніе е на всички извѣстно; и тѣй колкото за васъ радувамъ ся; ищѣ пакъ да бѣдете мудри на добро-то, а прости на зло-то.

20. А Богъ на миръ-тъ скоро ще строи Сатанѣ подъ нозѣ-тъ ви. Благодать-тъ на Господа нашего Іисуса Христа *да бѣде* съ васъ. Аминь.

21. Поздравяватъ вы Тимоѣей сътрудникъ-тъ мой, и сродници-тъ ми Лукій, и Ясонъ и Сосипатрѣ.

22. Поздравявамъ вы въ Господа азъ Тертій, който писахъ това писмо.

КГ. ЦѢЛѢЕТЪ ВЪ ГАІЕ СТРАННОПРІИМЕЦЪ МОЙ И ЦРКВЕ
ВСЕЛ. ЦѢЛѢЕТЪ ВЪ ЕРАСТЪ СТРОИТЕЛЬ ГРАДСКІЙ, И КВАРТЪ
БРАТЪ.

КД. БЛГОДАТЬ ГДА НАШЕГѠ ІИСА ХРТА СО ВСѢМИ ВАМИ.
АМИНЬ.

23. Поздравява вы Гаій страннопріемець-тъ мой и на всичкж-тж церквж. Поздравява вы Ерастъ строитель-тъ градскый, и братъ Квартъ.

24. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде* съсь всички васъ. Аминь.

25. А на тогова който може да вы утвърди по мое-то благовъ-
ствование и проповѣдь-тж за Исуса Христа, по откровеніе-то на
тайпж-тж, която е была смълчана отъ вѣчны врѣмена,

26. А сега ся е явила, и чрѣзь пророческы-тѣ писанія, по
повелѣніе-то на вѣчнаго Бога, станж позната на всички-тѣ народы,
за *тѣхно* покореніе на вѣрж-тж ;

27. Единому прѣмудрому Богу *да бжде* слава чрѣзь Исуса
Христа во вѣкы. Аминь.

КЪ КОРИНѠАНСѠМЪ ПЕРВОЕ ПОСЛАНИЕ

СТІАГО АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ звѣнхъ АпѠтолхъ Іисхъ ХрѠтовхъ, волею БжѠіею, и Ѡвооуенхъ братхъ:

б. Цркви БжѠіей. сѠишей въ КоринѠѠхъ, ѡсѠиженнымъ ѡ ХрѠтѠ ІисѠѠхъ, звѣаннымъ стѠымъ, со всѠими призывающими ѡмѠ ГдѠ нашего Іиса ХрѠтѠ, во всѠкомъ мѠстѠхъ, тѠхъ же и нашемъ.

в. БлгодѠть вамъ и миръ ѡ БгѠ ОцѠа нашего, и ГдѠ Іиса ХрѠтѠ.

г. Благодарю БгѠа моего всегда ѡ васъ, ѡ блгодѠти БжѠіей дѠннѠй вамъ ѡ ХрѠтѠ ІисѠѠхъ:

д. ИѠкѡ во всемъ ѡбогатѠстеса ѡ немъ, во всѠкомъ словѠѠхъ и всѠкомъ размѠѠхъ,

е. ИѠкоже свидѠтельство ХрѠтѠво и звѠстѠса въ васъ:

ж. ИѠкѡ вамъ не лишѠтеса ни во Ѡдиномъ дарованѠи, чѠюшымъ ѡкровенѠа ГдѠа нашего Іиса ХрѠтѠ,

з. Иже и оутвердѠтхъ васъ дѠже до концѠа неповѠнныхъ въ дѠнь ГдѠа нашего Іиса ХрѠтѠ.

и. ВѠренхъ БгѠхъ, ѡмже звѠни бысте во ѡвѠиенѠе СѠа Ѡгѡ Іиса ХрѠтѠ ГдѠа нашего.

й. Молю же вы, братѠе, ѡменемъ ГдѠа нашего Іиса ХрѠтѠ, да тѠжде глаголете вси, и да не вѠдѠтхъ въ васъ рѠспри, да вѠдете же оутверженѠи въ тѠмже размѠѠни и въ тѠйже мысли.

КЪ КОРИНѢЯНОМЪ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, призванъ, съ волѣж-тѣ Божіѣж, апостолъ Исусъ Христовъ, и братъ Состенъ,

2. На церквѣж-тѣ Божіѣж, която е въ Коринѣж, на освященны-тѣ въ Христа Исуса, на призванны-тѣ святыи, наедно съсъ всички-тѣ които призоваватъ на всяко мѣсто име-то на Исуса Христа Господа нашего, *който е* и тѣхенъ и нашъ.

3. Благодать *да бжде* вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

4. Благодарѣж Бога моего вышѣжы за васъ, за Божіѣж-тѣ благодать, даденъж-тѣ вамъ чрѣзь Исуса Христа,

5. Че ся обогатихте чрѣзь Него во всичко, во всяко слово и всяко знаніе,

6. Както ся утвърди въ васъ свидѣтельство-то Христово ;

7. Така що вы не оставате назадъ въ никое дарованіе: като чакате откровеніе-то на Господа нашего Исуса Христа ;

8. Който ще и до край да вы утвърди *да бждете* неповинни въ день-тѣ на Господа нашего Исуса Христа.

9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзь когото ся призовахте въ съобщеніе на Сына му Исуса Христа Господа нашего.

10. Молѣж ви ся, братіе, за име-то на Господа нашего Исуса Христа, всинца едно да говорите, и да нѣма раздори между васъ, но да бждете съвършенно съединени въ единъ умъ и въ единъ мысль.

ѧ. Возвѣстїса бо мѣ ѡ васъ, братїе моѧ, посланнымъ ѡ Хлѡиса, ѡкѡ рвенїѧ въ васъ сѣтъ :

ѧ. Глаголю же сѣ, ѡкѡ кїждо васъ глаголетъ : ѧзъ оубѡ ѣсмь Павловъ, ѧзъ же Апостолъ, ѧзъ же Кїфинъ, ѧзъ же Хрѣтовъ.

ѧ. Едѧ раздѣлїса Хрѣтовъ ; едѧ Павелъ распѧтса по васъ, илїи во ѡмѧ Павлово крѣтитеса ;

ѧ. Благодарю Бѣга, ѡкѡ ни единаго ѡ васъ крѣтїхъ, точию Крїспа и Гѧїѧ :

ѧ. Да не ктѡ речѣтъ, ѡкѡ въ моѣ ѡмѧ крѣтїхъ.

ѧ. Крѣтїхъ же и Стефанїиновъ домъ : прочее не вѣмъ, ѧще когѡ иного крѣтїхъ.

ѧ. Не послѧ бо менѣ Хрѣтовъ крѣтити, но бѡговѣстити : не въ премѣдрости слѡва, да не испразднитса крѣтъ Хрѣтовъ.

ѧ. Слово бо крѣтное погивѧюшымъ оубѡ юродство ѣсть, ѧ спасѧемымъ намъ сила Бжїѧ ѣсть.

ѧ. Пїсано бо ѣсть : погвѣлю премѣдрость премѣдрыхъ, и разсмъ разсмныхъ ѡверѣгъ.

ѧ. Гдѣ премѣдръ ; гдѣ книжникъ ; гдѣ совѡпрѡсникъ вѣка сегѡ ; не ѡвѣи ли Бѣгъ премѣдрость мїра сегѡ ;

ѧ. Понѣже бо въ премѣдрости Бжїей не разсмѣ мїръ премѣдрѡстїю Бѣга, бѡгоизволихъ Бѣгъ въистѡвомъ проповѣди спасти вѣрѡующїхъ :

ѧ. Понѣже и ѡдѣе знаменїѧ прѡсѧтъ, и ѡллини премѣдрѡсти ѡщѣтъ :

ѧ. Мы же проповѣдаемъ Хрѣта распѧта, ѡдѣемъ оубѡ совлѧзнь, ѡллиниwymъ же безсмїе :

ѧ. Самїмъ же званнымъ ѡдѣемъ же и ѡллиниwymъ Хрѣта Бжїю силу и Бжїю премѣдрость.

ѧ. Занѣ все Бжїе, премѣдрѣе челоувѣкъ ѣсть : и немощное Бжїе, крѣпчѣе челоувѣкъ ѣсть.

Гл. 1. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

11. Защото отъ *домашни-тъ* Хлоини ми явихъ за васъ, братіе мои, че помежду ви имало распри :

12. И това го казувамъ, защото всякой отъ васъ дума : Азъ съмъ Павловъ, а азъ Аполлосовъ, а азъ Кифовъ, а пакъ азъ Христовъ.

13. Да ли Христосъ ся е раздѣлилъ? Павелъ ли ся распѣ за васъ? Или въ Павлово-то име ся кръстихте ?

14. Благодарѣнъ Бога че не съмъ кръстилъ никого отъ васъ освѣнъ Криспа и Гаія ;

15. Да не бы реклъ нѣкой че съмъ кръстилъ въ мое име.

16. Кръстихъ още и Стефаниновъ-тъ домъ ; освѣнъ тѣзи не знаѣхъ да ли съмъ кръстилъ другыго нѣкого.

17. Защото не мя е проводилъ Христосъ да крышавамъ, но да проповѣдувамъ евангеліе-то ; не съ прѣмудрость въ слово-то, да ся не осуети кръсть-тъ Христовъ.

18. Защото слово-то за кръсть-тъ на тѣзи които погыбнувать е безумство, а за насъ които ся спасаваме е сила Божія.

19. Понеже е писано : Ще погубѣхъ мудрость-тъ на мудры-тъ, и разумъ-тъ на разумны-тъ ще отхвърлѣхъ.

20. Дѣ мудрый-тъ? дѣ книжный-тъ? дѣ *искусный-тъ* разискатель на тойзи вѣкъ? Не обърнѣ ли Богъ въ безумство мудрость-тъ на тойзи свѣтъ?

21. Защото, понеже въ Божіѣхъ-тъ прѣмудрость свѣтъ-тъ съ мудрость-тъ *си* не позна Бога, благоволи Богъ чрѣзъ безумство-то на проповѣдъ-тъ да спасе вѣрующы-тъ.

22. Понеже Іудей-тъ ищѣтъ знаменія, а Елнины-тъ търсятъ мудрость ;

23. А ный проповѣдуваме Христа распѣтъ, за Іудей-тъ соблазнь, а за Елнины-тъ безумство ;

24. На самы-тъ обаче призванны, и Іудей и Елнины, Христа, Божіѣхъ силѣ и Божіѣхъ прѣмудрость.

25. Защото Божіе-то безумно е по мудро отъ чловѣцы-тъ, и Божіе-то немощно е по крѣпко отъ чловѣцы-тъ.

кв. Видите во званіе ваше, братіе, ꙗкоже не мнози премъдри по плоти, не мнози силни, не мнози блъгородни :

кз. Но вѣла міра ѡзвѣра бгъ, да премъдрыа посрамитъ : ѡже немощнаа міра ѡзвѣра бгъ, да посрамитъ крѣпкаа :

ки. И хворѡднаа міра ѡфнниженнаа ѡзвѣра бгъ, ѡже не свѣла, да свѣлаа оупразднитъ :

кд. ꙗкоже да не похвалятся всака плоть предъ бгомъ.

л. ѡже негѡже вы есте ѡ хртѣ іисѣ, ѡже бысть намъ премъдрость ѡ бга, правда же ѡ ѡсващеніе ѡ ѡзбавленіе :

ла. Да, ꙗкоже пишется : хвалайся, ѡ гдѣ да хвалится.

ГЛАВА в̄.

а. И ѡзъ пришедохъ къ вамъ, братіе, приндохъ не по превосходному словеси ѡли премъдрости, возвѣщаа вамъ свидѣтельство бжіе.

б. Не свдихъ во вѣдѣти что въ васъ, точию іиса хртѣ, ѡже сегѡ распята.

в. И ѡзъ въ немощи ѡже страсть ѡже трепетѣ мнозѣ быхъ въ васъ :

г. И слово моѣ ѡже проповѣдь моѣ не въ препрѣтелныхъ человѣческихъ премъдрости словесѣхъ, но въ ѡвлѣніи дха ѡже силы :

д. Да вѣра ваша не въ мъдрости человѣчестѣи но въ силѣ бжіей бсдетъ.

е. Премъдрость же глаголемъ въ совершѣнныхъ : премъдрость же не вѣка сегѡ, ни князѣи вѣка сегѡ престаюшихъ :

з. Но глаголемъ премъдрость бжію въ тайнѣ сокровѣннсю, ѡже предъстави бгъ прежде вѣкъ въ славу нашу,

26. Понеже, братіе, виждате ваше-то призваніе, че *изъ между васъ* нѣма по плътъ мнозина мудри, нито мнозина силни, нито мнозина благородни ;

27. Но Богъ избра безумны-тъ на свѣтъ-тъ, да посрами мудры-тъ, избра пакъ Богъ немощны-тъ на свѣтъ-тъ, да посрами силны-тъ ;

28. Още и худородны-тъ на свѣтъ-тъ и унищожены-тъ избра Богъ, и тѣзи които не сж *нищо*, за да съсыпе които сж *нѣщо* ;

29. Да ся не похвали прѣдъ него ни една плътъ.

30. А вы сте отъ него въ Христа Исуса, който станж за насъ отъ Бога мудрость, и правда, и освященіе, и искупуваніе ;

31. Тѣй що, споредъ както е писано : Който ся хвали, съ Господа да ся хвали.

ГЛАВА 2.

1. И азъ, братіе, когато дойдохъ при васъ, дойдохъ не съ прѣвсходство-то въ слово или въ мудрость, да ви възвѣстіж свидѣтелство-то Божіе.

2. Защото рѣшилъ бѣхъ да не знаѣж между васъ нищо *друго*, освѣнь Исуса Христа, и него распѣтъ.

3. И азъ при васъ бѣхъ немощенъ, въ страхъ и въ голѣмо трепераніе ;

4. И слово-то ми и проповѣдь-та ми не *бывахъ* съ думы убѣдителны отъ чловѣческж мудрость, но съ доказателство отъ Духъ и силж ;

5. За да бжде вѣрованіе-то ви не чрѣзъ чловѣческж мудрость, но чрѣзъ силж Божііж.

6. А говоримъ мудрость между съвършенны-тъ ; но не мудрость отъ тойзи вѣкъ, нито отъ господари-тъ на тойзи вѣкъ, които прѣминувать ;

7. Но говоримъ въ тайнж прѣмудрость-тж Божііж, скритж-тж, коіжто Богъ отъ прѣди вѣкъ е прѣдопрѣдѣлилъ за нашж славж ;

й. Юже никтоже ѿ князѣй вѣка сегѡ разсмѣ: ѡще бо быша разсмѣли, не быша Гдѡ славы рѡспали:

ѡ. Но ꙗкоже єсть писано: ꙗже око не видѣ, ꙗже оухо не слыша, ꙗже на сердце человекѡ не възидѡша, ꙗже оуготова бгѡ лѡбашимъ єго.

і. Намъ же бгѡ ѡкрылъ єсть дхѡмъ своимъ: дхѡ бо всѡ испытуетъ, ꙗже гавинны бжѡа.

іа. Кто бо вѣсть ѡ человекѡ, ꙗже въ человекѡ, точию дхѡ человекѡ живущій въ немъ; такожде ꙗже бжѡа никтоже вѣсть, точию дхѡ бжѡа.

іа. Мы же не дѡха міра сегѡ прѡхѡмъ, но дхѡ ꙗже ѡ бгѡ, да вѣмы, ꙗже ѡ бгѡ дарована намъ.

іа. ꙗже ꙗже глаголемъ не въ наченыхъ человекѡскіа премѡдрости словесѡхъ, но въ наченыхъ дхѡ стѡгѡ: дхѡвнаа дхѡвными сразсѡждающе.

іа. Дѡшевенъ же человекѡ не прѡемлетъ, ꙗже дхѡ бжѡа, юродство бо ємѡ єсть: ꙗже не мѡжетъ разсмѣти, занѡ дхѡвнѡ востазѡетъ.

іа. Дхѡвный же востазѡетъ оубѡ всѡ, ꙗже самъ той ни ѡ єдинагѡ востазѡетъ.

іа. Кто бо разсмѣ оумъ гдѡнь, ꙗже ѡзаснитъ ꙗ; мы же оумъ хрѡтовъ ꙗмамы.

ГЛАВА ҃.

а. ꙗже азъ, кратіе, не мѡгохъ вамъ глаголати ꙗкѡ дхѡвнымъ, но ꙗкѡ плѡтаннымъ, ꙗкѡ младенцемъ ѡ хрѡтѡ.

б. Млекѡмъ вы напоихъ, ꙗже не брашномъ: ꙗже не оумѡ можете, но ниже єще мѡжете нынѡ:

в. Єще бо плѡтстѡи єстѡ. ꙗже ꙗже бо въ васъ зѡвисти ꙗже рвенѡ ꙗже рѡспри, не плѡтстѡи ли єстѡ, ꙗже по человекѡхъ хѡдите;

Гл. 3. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

8. Коѣкто никой отъ господари-тъ на тойзи вѣкъ не е позналъ; защото ако быхъ познали, не быхъ распѣли Господа на славѣ-тъ.

9. Но споредъ както е писано: Око не е видѣло, и ухо не е чуло, и на чловѣкъ на сърдце-то не е дохождало, това което е приготвилъ Богъ на тѣзи които го любятъ.

10. А намъ Богъ откри *това* чрѣзъ свой-тъ Духъ; понеже Духъ-тъ всичко, даже и глѣбини-тъ Божіи, издирва.

11. Защото кой отъ чловѣцы-тъ знае чловѣчески-тъ *нѣща* освѣнь духъ-тъ на чловѣка който е въ него? Така и Божіи-тъ нѣща, никой ги не знае, освѣнь Духъ-тъ Божій.

12. А ный пріехмы не духъ-тъ на свѣтъ-тъ, но Духъ-тъ който е отъ Бога, за да познаемъ това което е дарено намъ отъ Бога;

13. Кое то и възвѣствамы, не съсъ словеса научены отъ чловѣческѣ мудростъ, но съсъ *словеса* научены отъ Духа Святаго, като сравнявамы духовно съ духовно.

14. Естественный-тъ обаче чловѣкъ не побира *това* което е отъ Духа Божія; защото за него е безуміе, и не може да го разумѣ; понеже то духовно ся испытыва.

15. Но духовный-тъ чловѣкъ всяко нѣщо испытыва, а той отъ никого ся не испытыва.

16. Защото: Кой е разумѣль умъ-тъ Господень, за *да може* да го настави? А ный имамы умъ Христовъ.

ГЛАВА 3.

1. И азъ, братіе, не можихъ да ви говорѣж като на духовны, но като на плѣтскы, и като на младенцы въ Христа.

2. Съ мѣко вы нахранихъ, и не съ ястіе; защото не можяхте още *да го пріемете*; а и сега още не можете;

3. Понеже сте още плѣтскы; защото, докль има помежду васъ зависть, распря и разногласіе, не сте ли плѣтскы, и не постѣпывате ли по чловѣчески?

д. Эгда бо глаголетъ кто, азъ оубо есмь Павловъ : дрзгій же, азъ Апостолъ : не побѣдитъ ли есте ;

е. Кто оубо есть Павелъ, кто же ли Апостолъ, но точною слажителю, и ниже вѣросте, и комуждо, якоже Гдъ даде ;

ж. Азъ насадихъ, Апостолъ напои, Бгъ же возраститъ :

з. Темже ни насаждалъ есть что, ни напаялъ, но возраждалъ Бгъ.

и. Насаждалъ же и напаялъ едино сътъ, кійждо же свою мзду прииметъ по своему труду.

к. Бгъ бо есмь споспѣшницы : Бжїе тажаїе, Бжїе зданїе есте.

л. По благодати Бжїей даннѣи мнѣ, яко премьдръ архїтектвнъ ѡснованїе положихъ : и нъ же назидаетъ : кійждо же да блюдетъ, какъ назидаетъ.

м. Ѣснованїа бо инагѡ никтоже можетъ положить паче лежащагѡ, еже есть Исъ Хрїтосъ.

н. Аще ли кто назидаетъ на ѡснованїи семъ, злато, сребро, каменїе честное, дрова, сѣно, тростїе :

о. Когуждо дѣло явлено вѣдетъ : день бо явитъ : зане огнемъ ѡкрывается : и когуждо дѣло, яковоже есть, огонь искъситъ.

п. И егуже аще дѣло превѣдетъ, еже наза, мзду прииметъ.

р. А егуже дѣло сгоритъ, ѡтщетїтса : самъ же спасетса, такожде якоже огнемъ.

с. Не вѣсте ли яко храмъ Бжїї есте, и Дхъ Бжїї живетъ въ васъ ;

т. Аще кто Бжїї храмъ растлитъ, растлитъ сего Бгъ : храмъ бо Бжїї стъ есть, иже есте вы.

у. Никтоже себѣ да прещаетъ : аще кто мнитса мьдръ быти въ васъ, въ вѣцѣ семъ, всѣ да быветъ, яко да премьдръ вѣдетъ.

4. Защото кога единъ казва : Азъ съмъ Павловъ ; а другъ : Азъ съмъ Аполосовъ ; не сте ли плътски ?

5. Кой е прочее Павелъ, и кой е Аполосъ ? не сж ли служители чръзъ които повѣрувахте, и *то* както е Господь всякому далъ ?

6. Азъ насадихъ, Аполосъ напои ; но Богъ възрасти.

7. Тѣй що нито който сади е нѣщо, нито който пои, но Богъ който възрастява,

8. А който сади и който пои едно сж, и всякой споредъ свой-тъ си трудъ ще приеме свойж-тъ си заплатж.

9. Защото *нын* смы съработници на Бога ; а *вы* сте нива Божія, Божіе зданіе.

10. Азъ, споредъ даденж-тъ ми отъ Бога благодать, като искусенъ домоздатель основаніе положихъ ; а другъ на *него* зиде ; но всякой да гледа какъ зиде на *него*.

11. Защото никой не може да положи друго основаніе освѣнъ положено-то, което е Исусъ Христосъ.

12. И на това основаніе отгорѣ ако зиде нѣкой, злато, сребро, драгоценны камъніе, дръвіе, сѣно, сламж,

13. Всякому работа-та ще стане явна ; защото день-тъ ще *ѣ*ж покаже ; понеже съ огнь ся открыва ; и огнь-тъ ще испыта всякому каква е работа-та.

14. На когото работа-та, коѣкто е зидалъ, устон, *той* ще земе заплатж.

15. А на когото работа-та изгори, ще ся отщети, а самъ той ще ся избави, но тѣй като изъ огнь.

16. Не знаете ли че сте храмъ Божій, и Духъ Божій живѣе въ васъ ?

17. Ако развали нѣкой Божій-тъ храмъ, него ще Богъ да развали, защото храмъ-тъ Божій е святъ, който *храмъ* сте вы.

18. Никой да ся не лъже ; ако нѣкой отъ помежду ви мни че е мудръ на тойзи свѣтъ, да стане безуменъ, за да бжде мудръ.

̑і. Премѣдрость ко міра сегѡ, вѣйство оу Бѣа єсть. писано бо єсть: запинай премѣдрымз въ коварствѣ ихз.

̑к. И пакы: Гдѣ вѣсть помышленіа человекеска, ѡкв сѣть сѣтна.

̑л. Тѣмже никтоже да хвалитса въ человекѣхз: вса бо ваша сѣть,

̑м. Яще Павелз или Аполлѡсз, или Кіфа, или мірз, или животз, или смѣрть, или настѡаща, или бѣдѡща: вса ваша сѣть:

̑н. Вы же Хрѡвы: Хрѡсз же Бжій.

ГЛАВА ̑.

̑. Тѡкв насз да неощетз человекз, ѡкв слѣгз Хрѡвыхз и строителей тѡннз Бжійхз:

̑. Я єже прочее ищется въ строитеলেখз, да вѣренз кто ѡбръщется.

̑. Миѣ же не велико єсть, да ѡ васз истажѣса, или ѡ человекескагѡ днѣ: но ни самз себѣ востажѣю:

̑. Ничесѡже бо въ себѣ свѣмз, но ни ѡ семз ѡправдаюса: востажѣай же ма, Гдѣ єсть.

̑. Тѣмже прѣжде вѣмене ничтѡже сдѡйте, дѡндеже прїидетз Гдѣ, иже во свѣтѣ приведетз тѡнна тмы, и ѡблвитз совѣты сердѣчныа: и тогда похвала бѣдетз комѣждѡ ѡ Бѣа.

̑. Сіа же, братіе моа, превбразихз на себѣ и Аполлѡса васз рѡди, да ѡ насз насчитѣса не пѡче написанныхз мѣдрствовати, да не єдинз по єдиномѡ гордитѣса на дрѡгѡго.

̑. Кто бо тѡ разсѣждѡетз; чтѡ же имашн єгѡже нѣси прїѡлз; яще же и прїѡлз єси, чтѡ хвалишиса ѡкв не прїѣмь;

̑. Сѣ сыти єстѣ, сѣ ѡбогатѣстеса, вѣз насз воцарѣстеса: и сѡ да вы воцарѣнса єстѣ, да и мы выхомз съ вамн царствовали.

19. Защото мудростъ—та на тойзи свѣтъ е безуміе прѣдъ Бога. Понеже е писано : Улавя мудры—тѣ въ пронырство—то имъ.

20. И пакъ : Господь знае помышленія—та на мудры—тѣ че сж суетны.

21. И тѣй никой да ся не хвали съ чловѣцы—тѣ ; защото всичко е ваше ;

22. Павелъ ли или Аполлосъ, или Кифа, или свѣтъ, или животъ, или смъртъ, или сегашно—то, или бѣдѣщо—то ; всичко е ваше ;

23. И вы Христови ; а Христосъ Божій.

ГЛАВА 4.

1. *Всякой* чловѣкъ така да ны има, като служители Христовы, и строители на Божіи—тѣ тайны.

2. А това което ся ище отъ строители—тѣ е всякой единъ да ся намѣри вѣренъ.

3. А за мене е твърдѣ малко нѣщо да бѣдѣ отъ васъ или отъ чловѣческѣ сѣдѣж сѣденъ ; но нито *азъ* самъ себе си сѣдѣж.

4. Защото совѣсть—та ми въ нищо не мя изобличава ; но съ това не съмъ оправданъ ; а Господь е който ще мя сѣди.

5. За това нищо не дѣйте сѣди прѣди вѣме, докль да дойде Господь, който ще и да извади на видѣло скрито—то въ тъмнинѣ—тѣ, и ще изяви сърдечны—тѣ намѣренія ; и тогазы ще бѣде всякому похвала отъ Бога.

6. И това, братіе, загатнѣхъ връхъ себе си и връхъ Аполлоса заради васъ ; да ся научите отъ насъ да не мудрувате повече отъ писано—то, да ся не прѣвъзнося нѣкой отъ васъ за одного противъ другыго.

7. Защото кой тя прѣдпочита *отъ другыго* ? и какво имашъ което да не си пріялъ ? Ако ли си пріялъ, що ся хвалишь като че не си пріялъ ?

8. Сыти сте вече, обогатихте ся вече, въцарихте ся безъ насъ ; и дано да царувате, та да быхмы и ный съ васъ наедно царували.

д. Мнѡ ко, ѿкѡ Бгѣ ны посланники послѣднѣя гави ѿкѡ насмѣртники : занѣ позорѣ быхомъ мѣрѣ и ѿггѡмъ и чело-вѣкѡмъ.

ї. Мы (оубѡ) бѣи Хрѣта ради, вы же мѣдри ѡ Хрѣтѣ : мы нѣмошни, вы же крѣпцы : вы слѣвни, мы же безчѣстни.

л. До нынѣшнаго часа и ѡлчѣмъ, и жаждемъ, и наготѣемъ, и страждемъ, и скитаѣмъ,

ѣ. И трѣждаѣмъ дѣлающе свои ми рѣкѡми, оуборѣми, бѣгословаѣмъ : гонѣми, терпѣмъ :

г. Хзѡми, оубѣшаѣмъ : ѿкоже Отрѣки мѣрѣ быхомъ, всѣмъ по прѣнѣ досѣлѣ.

д. Не срамаѡа вѣсѣ сѣѡ пишѣ, но ѿкоже чѡда моѡ возлюбѣннаѡа наказѣю.

ѣ. Яще ко и многи пѣствны ѣмѡте ѡ Хрѣтѣ, но не многи Оцѣ : ѡ Хрѣтѣ ко Іисѣ благовѣствованѣемъ ѡзъ вы родѣхъ.

ѕ. Молю же вѣсѣ, подобни миѣ бывѣйте, ѿкоже ѡзъ Хрѣтѣ.

з. Сегѡ ради послѡхъ кѣ вѡмъ Тѣмоѡѣѡ, ѣже ми ѣсть чѡдо возлюбѣно и вѣрно ѡ Гдѣ, ѣже вѡмъ воспомѡнетѣ пѣтѣ моѡ, ѿже ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, ѿкоже вездѣ и во всѡкой цркви оубѣ.

и. ѿкѡ не грдѣши ми кѣ вѡмъ разгорѣшѡса нѣщѣи :

л. Прѣидѣ же скорѡ кѣ вѡмъ, яще Гдѣ восхѡщѣтѣ, и оубразмѣю не слѡво разгорѣвшѣхъ, но сѣлѣ.

к. Не вѣ словесѣ ко цртво Бжѣе, но вѣ сѣлѣ.

ка. Чтѡ хѡщѣте ; сѣ пѡлицѣю ли прѣидѣ кѣ вѡмъ, или сѣ любѡвѣю и дѡхомъ крѡтости ;

ГЛАВА ѳ.

л. Ѣниѡдѣ слышитѣ вѣ вѣсѣ блжѣнѣе, и таково блжѣнѣе, ѡковѡже ни во ѡзыщѣхъ ѣменѣтѣсѡ, ѿкѡ нѣкоѡмъ ѣмѣти жѣнѣ Отчѣю :

9. Защото ми ся струва че Богъ показа насъ апостола-тъ най послѣдни, като осждени на смърть; защото позоръ станѣхмы на свѣтъ-тъ, и на ангелы и на челоуѣцы.

10. Ный безумни заради Христа, а вы разумни въ Христа; ный немощни, а вы крѣпки; вы славни, а ный безчестни.

11. До тойзи часъ и гладувамы и жадувамы, и голи смы, и смы биени, и скытамы ся,

12. И трудимъ ся та работимъ съ рѣцѣ-тъ си; укорявани, благославямы; гонени, търпимъ;

13. Хулени, молимъ ся; станѣхмы като изметъ на свѣтъ-тъ, сметъ на всичкы-тъ до днесъ.

14. Не пишж това за посраменіе на васъ, но като любезны мои чада вразумявамъ вы.

15. Защото ако имате тысящы наставницы въ Христа, но мнозина отцы нѣмате; понеже азъ вы родиохъ въ Христа Исуса чрѣзъ благоуѣствованіе-то.

16. И тѣй моля ви ся бждѣте подражатели на мене.

17. За туй ви проводихъ Тимооея, който ми е любезно и вѣрно въ Господа чадо, който ще ви напомни мон-тъ въ Христа пактица, както поучавамъ на всякъдѣ въ всякъ церквѣ.

18. Но нѣкон си ся възгордѣхж, като че нѣмаше да дойдж азъ при васъ;

19. Но ако ще Господь азъ скоро ще дойдж при васъ, и ще познаѣж не слово-то, но силж-тж на тѣзи що сж ся възгордѣли.

20. Защото царство-то Божіе не е въ слово, но въ силж.

21. Що ищете? съ тоягж ли да дойдж при васъ, или съ любовь и кроткѣ духъ?

ГЛАВА 5.

1. Въобще ся чува че между васъ има блудодѣяніе, и таквозь блудодѣяніе, на което нито име-то помежду язычницы-тъ ся чува, така що да има нѣкой бащинж-тж си женж.

2. И вы сте ся възгордѣли, а наипаче не ся ни оскърбихте, за да ся испѣди отъ помежду ви тойзи който е сторилъ туй нѣщо?

3. Защото азъ, ако и да не съмъ при васъ тѣломъ, но духомъ съмъ при васъ, и като че съмъ тамъ, отсѣдихъ вече тогози който е това така сторилъ,

4. Въ име-то на Господа нашего Исуса Христа, щомъ ся съберете вы и мой-тъ духъ, съсъ силж-тж на Господа нашего Исуса Христа,

5. Такъвъ *человѣкъ* да го прѣдадемъ на Сатанж за погубуваніе на плътъ-тж, за да ся спасе духъ-тж въ день-тж на Господа Исуса.

6. Не е добра хвалба-та ви; не знаете ли че малко квасъ всичко-то тѣсто заквасува?

7. И тѣй очистѣте ветхѣй-тъ квасъ, да бѣдете ново тѣсто, както сте бесквасни; защото Христосъ пасха-та наша закланъ бы жертва за насъ.

8. За това да празнуваме, не съ ветхъ квасъ, нито съ квасъ на злобж и на лукавство, но съ бесквасны *хлбове* на искренность и на истинж.

9. Писахъ ви въ писмо-то да нѣмате сношеніе съ блудницы.

10. И не съвсѣмъ *да нѣмате сношеніе* съ блудници-тѣ на тойзи свѣтъ, или съ лихоимцы-тѣ, или съ грабители-тѣ, или съ идоло-служители-тѣ, понеже тогажъ трѣба да излѣзете отъ свѣтъ-тж.

11. Но сега ви писахъ да нѣмате сношеніе, ако бы нѣкой който ся нарича братъ да е блудникъ, или лихоимецъ, или идолослужитель, или хулителъ, или пїяница, или грабитель; съ такъвзи нито да ядете наедно.

12. Защото що мя е *грыжа* да сждїж и вѣншни-тѣ? Не сждите ли вы вжтрѣшни-тѣ?

13. А вѣншни-тѣ Богъ ще сжди; за това испѣдѣте лошїй-тж отъ помежду си.

ГЛАВА 5.

а. Смѣетъ ли кто ѿ васъ, вещь имѣа ко ино́му, сдѣитиса ѿ неправедныхъ, а не ѿ стѣихъ;

б. Не вѣсте ли, ѿкъ стѣи мѣрови имгтъ сдѣити; и ѿше ва́ми сдѣз прїиметъ мѣръ, недостойни есте сдѣишемъ хсды́мъ;

в. Не вѣсте ли, ѿкъ аггеловъ сдѣити имамы, а не то́чю житѣйскихъ;

г. Житѣйскла ко сдѣиша ѿше имате, оуничиженныхъ въ цркви, сѣихъ посаждаете.

д. Къ срамъ ва́мъ глаголю: та́къ ли нѣсть въ васъ мѣдръ ни е́динъ, иже мо́жетъ разсдѣити междѣ братїи своѣихъ;

е. Но братъ съ братомъ сдѣитса, и то пре́д невѣрными;

ж. Оуже́ оубо ѿню́дъ ва́мъ срамъ е́сть, ѿкъ та́жбы имате междѣ собою. почто́ не па́че ѡбидими есте́; почто́ не па́че лише́ни вы́дете;

з. Но вы́ сами ѡбидите и лишаете, да е́ще братїю.

и. Или́ не вѣсте, ѿкъ неправедницы цртва́ Бжїа не наслѣдѣтъ; не лстїте себѣ, ни владницы, ни їдѡлослужїтели, ни прелюбоде́и, ни сквернїтели, ни малакїи, ни мсжеложницы,

ї. Ни лихо́ицы, ни та́тїе, ни пїаницы, ни досадїтели, ни хи́щницы, цртва́ Бжїа не наслѣдѣтъ.

к. И сїми оубо нѣцыи вѣсте: но ѡмыстеса, но ѡстїстеса но ѡправдїстеса, и́менемъ Гда́ на́шегѡ Іиса Хрѣта́, и Дхѡмъ Бга́ на́шегѡ.

л. Всѣ ми лѣтъ сѣтъ, но не всѣ на пользъ: всѣ ми лѣтъ сѣтъ, но не ѿзъ ѡбла́нъ вѣдъ ѿ чегѡ.

м. Брашна́ чре́въ, и чре́во брашнѡмъ: бгъ же и сїе и сїѣ оупразднїтъ. тѣло́ же не блзженїю, но Гдѣви, и Гдѣ тѣлѡ:

ГЛАВА 6.

1. Нѣкой отъ васъ, кога има нѣщо съ другыго, смѣе ли да ся сѣди прѣдъ неправедны-тѣ, а не прѣдъ святыи-тѣ?

2. Не знаете ли че святїи-тѣ ще сѣдятъ свѣтъ-тѣ? и тѣи вы като ще сѣдите свѣтъ-тѣ, не сте ли достойни да сѣдите ни най малкы работы?

3. Не знаете ли че ный щемъ ангелы да сѣдимъ? а колко повече житейскы *работы*.

4. За то житейскы сѣдбы ако имате, най нищожны-тѣ въ церквѣ-тѣ, тѣхъ поставяйте *сѣдници*.

5. За *ваш* срамъ ви казувамъ *това*; така ли нѣма между васъ ни единъ мудръ, който бы можель между братїя-та си да отсѣди?

6. Но братъ съ брата ся сѣди, и та прѣдъ невѣрны-тѣ!

7. Сега прочее голѣмъ порокъ е за васъ, дѣто имате помежду си сѣдбы; защо по добръ не оставате обидени? защо не прѣдпочитате да изгубите свое-то?

8. Но вы *сами* правите обидж и отнемате, и то отъ братїя.

9. Или не знаете че неправедни-тѣ нѣма да наслѣдятъ царство-то Божїе? Не дѣйте ся лѣга: нито блудници-тѣ, нито идолослужители-тѣ, ни прѣлюбодѣйци-тѣ, нито малакїйцы-тѣ, нито маже-ложници-тѣ,

10. Нито крадци-тѣ, ни лихоимци-тѣ, нито пїяници-тѣ, нито хулители-тѣ, нито грабители-тѣ, нѣма да наслѣдятъ царство-то Божїе.

11. И отъ васъ нѣкои бѣхте таквизи; но измыхте ся, но освятихте ся, но оправдахте ся, съ име-то на Господа Исуса, и съ Духъ-тѣ на Бога нашего.

12. Всичко ми е позволено, но не е всичко за ползж; всичко ми е позволено, но азъ не ще бѣдж обладанъ отъ нищо.

13. Ястія-та сж за тѣрбухъ-тѣ, и тѣрбухъ-тѣ е за ястія-та; но Богъ и него и тѣхъ ще унищожи; а тѣло-то не е за блудодѣяніе, но за Господа, и Господъ е за тѣло-то;

дї. Бгѣ же ѿ Гда воздвѣже, ѿ насъ воздвѣгнетъ сілою своєю.

еї. Не вѣсте ли, іакъ тѣлесà вáша оудове Хртóвы сѣть; вземъ ли оубо оуды Хртóвы, сотвориò оуды владнічи; да не вѣдетъ.

єї. Или не вѣсте, іакъ прилѣплáйса сквернодѣйцѣ, єдино тѣло єсть (сз владодѣйцею); вѣдета ко речє, Ова вз плóть єдинъ:

зї. Прилѣплáйса же Гдєви, єдинъ дхъ єсть сз Гдємъ.

иї. Бѣгайте владодѣаніа. всáкъ во грѣхъ, єгóже ѡце сотвори́тъ челоуѣкъ, кромѣ тѣла єсть: а владáй, во своє тѣло согрѣшáетъ.

лї. Или не вѣсте, іакъ тѣлесà вáша храмъ живѣщагъ вз вáсз сѣагъ Дха сѣть, єгóже ѿмате ѿ Бга, ѿ нѣсте свой;

к. Ксплени во єстє цѣною: прослáвите оубо Бга вз тѣлесѣхъ вáшихъ, ѿ вз дшáхъ вáшихъ, іаже сѣть Бжїа.

ГЛАВА 3.

а. Я ѿ нїхже писáсте мнѣ, добрò челоуѣкъ женѣ не прикасáтиса:

б. Но владодѣаніа рáди кїйждо свою женю да ѿмать, ѿ кáждо женà своєгò мѣжа да ѿмать.

в. Женѣ мѣжз дóлжнсю любовь да воздáетъ: тáкожде ѿ женà мѣжз.

г. Женà своїмъ тѣломъ не владѣетъ, но мѣжз: тáкожде ѿ мѣжз своїмъ тѣломъ не владѣетъ, но женà.

д. Не лишáйте себє дрѣгъ дрѣга, тóчїю по соглáсїю до врѣмени, да пребывáете вз постѣ ѿ молїтвѣ, ѿ пáки вкспѣ собнрáйтєса, да не ѿскзшáетъ вáсз сатанà невоздєржáнїемъ вáшимъ.

є. Сїє же глаголю по совѣтѣ, а не по повелѣнїю.

14. А Богъ и Господа въскрѣси, и насъ ще съсъ сплж-тж си да въскрѣси.

15. Не знаете ли че ваши-тѣ тѣла сж удове Христови? И тѣй да земж удове-тѣ Христовы, и на блудницж удове ли да гы направжж? Да не бжде.

16. Или не знаете че който ся съвъкупява съ блудницж, едно тѣло е *съ ней*? Защото ще бжджтж, казува, двама-та въ еднж плть.

17. Но който ся съединява съ Господа, единж духъ е съ *него*.

18. Бѣгайте отъ блудодѣянїе-то; всякой грѣхъ който бы сториь чловѣкж, е внѣ отъ тѣло-то; но който блудствува противъ свое-то си тѣло сжгрѣшава.

19. Не знаете ли че тѣло-то ваше е храмъ на Святаго Духа който е въ васъ, когото имате отъ Бога, и не сте свои си?

20. Защото вы сте съсъ цѣнж купени; за то прославѣте Бога съ ваши-тѣ тѣла, и съ ваши-тѣ души, които сж Божїи.

ГЛАВА 7.

1. За това що ми писахте, добрѣ е да ся не прикасава чловѣкж до женж.

2. Но по причинж на блудодѣянїя-та, пека има всякой свож си женж, и всяка *жена* да има свой си мжжъ.

3. Мжжъ-тѣ да отдава на женж-тж длжжно-то *ней* благорасположенїе, подобно и жена-та на мжжъ-тѣ.

4. Жена-та не владѣе на свое-то си тѣло, но мжжъ-тѣ; така и мжжъ-тѣ не владѣе на свое-то си тѣло, но жена-та.

5. Не оставайте лишени единж отъ другий, освѣнь ако е нѣщо по съгласїе за врѣме, за да ся упражнявате въ постъ и молитвж; и пакъ ся сходяйте наедно, да вы не искушава Сатана поради ваше-то невздържанїе.

6. И това *го* казувамъ по дозволенїе, а не по повелѣнїе.

3. Хошѣ во, да вси человекы бѣдѣтъ, ꙗкоже и ѡзъ: но кійждо свое дарованіе имать ѿ Б҃га, ѡвз оубо сїце, ѡвз же сїце.

и. Глаголю же безбрачнымъ и вдовицамъ: добро имъ єсть, ѡще пребѣдѣтъ ꙗкоже и ѡзъ.

д. ѡще ли не оудержатса, да посагаютъ: лѣше во єсть женїтиса, нежели разжизатиса.

г. Я ѡженївшимсяа завѣщаваю, не ѡзъ, но Гдѣ, женѣ ѿ мѣжа не разлучатиса:

дл. ѡще ли же и разлучитса, да пребываетъ безбрачна, илї да смиритса съ мѣжемъ своимъ: и мѣжъ женѣ не ѡпущати.

бл. Прочымъ же ѡзъ глаголю, а не Гдѣ: ѡще который братъ женѣ имать невѣрна, и та бл҃говолїтъ жїти съ нимъ, да не ѡставляетъ єѧ:

гл. И женѧ ѡще имать мѣжа невѣрна, и той бл҃говолїтъ жїти съ нею, да не ѡставляетъ єгѡ.

дл. Сватїтса во мѣжъ невѣренъ ѡ женѣ вѣрнѣ, и сватїтса женѧ невѣрна ѡ мѣжѣ вѣрнѣ: иначе во члѧда ваша нечїста были бы, нынѣ же сѧ сѣтъ.

ел. ѡще ли невѣрный ѡсчаетса, да разлучитса: не порабѣтиса во братъ илї сестрѧ въ таковыхъхъ: въ мїръ во призвѧ насъ Гдѣ Б҃гъ.

сл. Чтѣ во вѣси, жѣно, ѡще мѣжа спасѣши; илї чтѣ вѣси, мѣжъ, ѡще женѣ спасѣши;

зл. Тѣчїю коемѣждо ꙗкоже раздѣлилъ єсть Б҃гъ, кійждо ꙗкоже призванъ бысть Гдѣмъ, тѣкъ да ходїтъ: и тѣкъ во всѣхъ црквиахъ повелѣваю.

и. Во ѡбрѣзанїи ли ктѣ призванъ бысть: да не ѡторгнетса: въ неѡбрѣзанїи ли ктѣ призванъ бысть; да не ѡбрѣзетса.

дл. ѡбрѣзанїе ничтѣже єсть, и неѡбрѣзанїе ничтѣже єсть, но сокладѣнїе заповѣдей Бжїиныхъ.

к. Кійждо въ званїи въ немже призванъ бысть, въ томъ да пребываетъ.

7. Защото ищж всички-тѣ чловѣци да сж каквото съмь азъ : но всякой има особеннж дарбж отъ Бога, единъ така а другъ иначе.

8. А на неженены-тѣ и на вдовицы-тѣ казувамъ, добро е за тѣхъ, ако останжтъ както и азъ.

9. Но ако не могѣтъ да ся въздържатъ, нека ся оженятъ : защото по добръ е да ся оженятъ, а не да ся разжегватъ.

10. А на оженены-тѣ заржчвамъ, не азъ, но Господь, жена отъ мъжа *си* да ся не разлжчи.

11. Но ако ся и разлжчи, да остане неженена, или да ся примири съ мъжа *си*. И мъжъ да не напуща женж *си*.

12. А на други-тѣ азъ казувамъ, не Господь : Ако нѣкой братъ има женж невѣрницж, и тя соизволява да живѣе съ него, да ѣ не напуща.

13. И жена която има мъжъ невѣрникъ, и той соизволява да живѣе съ неѣ, да го не напуща.

14. Защото невѣрникъ-тѣ мъжъ освященъ бива поради женж-тж, и невѣрница-та жена освящена бива поради мъжъ-тѣ ; понеже иначе чада-та ви щѣхж да бжджтъ нечисты ; но сега сж святы.

15. Ако ли невѣрникъ-тѣ ся отлжча, да ся отлжчи ; въ таквызъ *плща* не е порабощенъ братъ-тѣ или сестра-та. Но Богъ ны призова на миръ.

16. Защото, що знаешъ *ты*, жено, да ли не ще да спасешъ мъжъ-тѣ ? или що знаешъ, мъжу, да ли не ще да спасешъ *ты* женж-тж ?

17. Но всякой както му е Богъ отдѣлил, и всякой както го е Господь призовалъ, така да ходи ; и така заповѣдувамъ по всички-тѣ церкви.

18. Обрѣзанъ ли е призованъ нѣкой *въ впрж-тж*, да не крое обрѣзаніе-то. Необрѣзанъ ли е нѣкой призованъ, да ся не обрѣзува.

19. Обрѣзаніе-то е нищо и необрѣзаніе-то нищо ; но *всичко* е въ пазеніе-то на Божіи-тѣ заповѣди.

20. Всякой да си остава въ това званіе въ което е призованъ.

кв. Рáвѣ ли прѣзванѣ вѣлѣ еси ; да не нерадѣши : но ѡще и мѡжеши свободенѣ быти, бѡльше поработѣ себѣ.

кв. Прѣзванный во ѡ Гдѣ равѣ, свободникѣ Гдѣнѣ естъ : тáкоже и прѣзванный свободникѣ, равѣ естъ Хртѡвѣ.

кг. Цѣнѡю ксплени естѣ : не вѣдите равѣ человекѣмѣ.

кд. Кѣждо, вѣ немже прѣзванѣ бытъ, братѣе, вѣ томѣ да пребывáетѣ прѣд Бгѡмѣ.

ке. Ѡ дѣвахѣ же повелѣнѣа Гдѣа не имамѣ : совѣтѣ же даю, ѡкѣ помѣлованѣ ѡ Гдѣа вѣренѣ быти.

кз. Мнѡ оубѡ сѣе докрѡ быти за настоáщюю нѣждѣ, ѡкѣ добрѡ человекѣмѣ тáкѣ быти.

кз. Привазáла ли еси женѣ ; не ищи разрѣшенѣа : ѡркши́ла ли еси жены ; не ищи жены.

ки. ѡще ли же и ѡженѣнѣса, не согрѣши́ла еси : и ѡще посáгнетѣ дѣва, не согрѣши́ла естъ : скѡрбѣ же плѡти имѣти вѣдѣтѣ таковѣн : ѡзѣ же вѣ шáждѣ.

ка. Сѣе же глаголю, братѣе, ѡкѣ вре́мѣ прекращѣно естъ прочѣе, да и имѣщи́и жены, ѡкоже не имѣщи́и вѣдѣтѣ :

л. И плáчущѣнѣса, ѡкоже не плáчущѣнѣ : и радѣющѣнѣса, ѡкоже не радѣющѣса : и кспѣющѣнѣ, ѡкѣ не содерѣжáще :

ла. И трѣвѣющѣнѣ мѣра сегѡ, ѡкѣ не трѣвѣющѣе : прѣходѣтѣ во ѡбразѣ мѣра сегѡ.

лв. Хошѣ же вáсѣ безпечáльныхѣ быти. не ѡженѣнѣнѣса печѣтѣса ѡ Гдѣнѣхѣ, кáкѣ оубѡгодѣти Гдѣви :

лг. ѡ ѡженѣнѣнѣса печѣтѣса ѡ мѣрскѣхѣ, кáкѣ оубѡгодѣти женѣ. раздѣлѣнѣса женѡ и дѣва.

лд. Не посáгшáа печѣтѣса ѡ Гдѣнѣхѣ, кáкѣ оубѡгодѣти Гдѣви, да вѣдѣтѣ стѡ и тѣломѣ и дхѡмѣ : ѡ посáгшáа печѣтѣса ѡ мѣрскѣхѣ, кáкѣ оубѡгодѣти мѣжѣ.

ле. Сѣе же на пользѣ вáмѣ самѣмѣ глаголю : не да силѡ

21. Рабъ ли ся призванъ? Да тя не е грыжа; но ако можеш още да станеш свободенъ, по добръ употреби *това*.

22. Защото който е рабъ призванъ въ Господа, свободникъ Господенъ е; така и който е свободенъ призванъ, рабъ е Христовъ.

23. Съсь *скжж* цѣнж сте купени: не бывайте роби на чловѣцы.

24. Въ каквото *званіе* е нѣкой призванъ, братіе, въ него всякой да си остава прѣдъ Бога.

25. Колкото за дѣвицы—тѣ нѣмамъ заповѣдь отъ Господа; но, като помилванъ отъ Господа да съмъ вѣренъ, мнѣніе давамъ.

26. И тѣй за настоящѣ—тѣ нуждж мыслиж да е добро това, *сирѣчь* че е добръ чловѣку така да си бжде:

27. Вързанъ ли си съ женж? Не трѣси развързуваніе. Отвързанъ ли си отъ женж? Не трѣси женж.

28. Но ако ся и оженишь, не съгрѣшавашъ, и дѣвица ако ся ожени, не съгрѣшава; но таквизи които сж ще иматъ скърбъ по плѣти; а пакъ азъ вы съжالياвамъ.

29. Това само казувамъ, братіе, че останѣло—то врѣме е кратко; за това и тѣзи които иматъ жепы да сж като че нѣматъ;

30. И които плачѣтъ като че не плачѣтъ, и които ся радуватъ като че ся не радуватъ; и които купуватъ, като че *нищо* не добывать;

31. И които иматъ сношеніе съ тойзи свѣтъ, като че не сж прѣдани нему; защото на тойзи свѣтъ образъ—тѣ прѣхожда.

32. А азъ искамъ вы да сте безгрыжни; нежененый ся грижи за това което е Господне, какъ да угоди Господу;

33. А жененый ся грыжи за това което е свѣтовно, какъ да угоди на женж—тѣ.

34. Между женж и дѣвицѣ има разлика: неженена—та ся грыжи за това което е Господне, за да бжде свята и тѣломъ и духомъ; а оженена—та ся грыжи за това което е свѣтовно, какъ да угоди на мѣжъ—тѣ.

35. И това го казувамъ за собствениж—тѣ вашѣ ползѣ; не да

ВАМЪ НАЛОЖѢ, НО КЪ БЛГООБРАЗІЮ И БЛГОПРИСТЪПАНИЮ ГДЕВИ БЕЗМОЛВИѢ.

Ѧз. ЯЩЕ ЛИ ЖЕ КТО БЕЗОБРАЗИТИ Ѡ ДѢВѢ СВОЕЙ НЕПЩЕТЕЪ, ЯЩЕ ЕСТЬ ПРЕВОЗРАСТНА, И ТАКЪ ДОЖИНА ЕСТЬ БЫТИ: ЕЖЕ ХОЩЕТЕЪ, ДА ТВОРИТЕЪ, НЕ СОГРѢШАЕТЕЪ, ЯЩЕ ПОСАГНЕТЕЪ.

Ѧз. Я ИЖЕ СТОИТЕЪ ТВЕРДО СЕРДЦЕМЪ, НЕ ИМЫЙ НУЖДЫ, ВЛАСТЬ ЖЕ ИМАТЬ Ѡ СВОЕЙ ВОЛИ, И СЕ РАЗСЪДИЛЪ ЕСТЬ ВЪ СЕРДЦѢ СВОЕМЪ, ВЛЮСТИ ДѢВЪ СВОЮ, ДОБРЕ ТВОРИТЕЪ.

Ѧи. ТѢМЖЕ И ВДАИИ БРАКЪ СВОЮ ДѢВЪ, ДОБРЕ ТВОРИТЕЪ: И НЕ ВДАИИ, ЛУЧШЕ ТВОРИТЕЪ.

Ѧо. ЖЕНА ПРИВАЗАНА ЕСТЬ ЗАКОНОМЪ ВЪ ЕДИКО ВРЕМА ЖИВЕТЕЪ МЪЖЪ ЕА: ЯЩЕ ЖЕ ОУМРЕТЕЪ МЪЖЪ ЕА, СВОБОДНА ЕСТЬ, ЗА НЕГОЖЕ ХОЩЕТЕЪ ПОСАГНЕТИ, ТОЧИЮ Ѡ ГДЕѢ.

Ѧи. ПЛЖЕННИКЪША ЖЕ ЕСТЬ, ЯЩЕ ТАКЪ ПРЕВЪДЕТЕЪ, ПО МОЕМЪ СОВѢТЕЪ: МНОСА БО И АЗЪ ДХА БЖІА ИМѢТИ.

ГЛАВА Я.

Ѧ. Ѡ ІДВЛОЖЕРТВЕННЫХЪ ЖЕ ВѢМЫ: ІАКЪ ВСИ РАЗЪМЪ ИМАЕМЪ: РАЗЪМЪ ОУБѢ КИЧИТЕЪ, А ЛЮБЫ СОЗДАЕТЕЪ:

Ѧ. ЯЩЕ ЛИ КТО МНИТСА ВѢДѢТИ ЧТО, НЕ ОУ ЧТО РАЗЪМѢ, ІАКЪЖЕ ПОДОВАЕТЕЪ РАЗЪМѢТИ:

Ѧ. ЯЩЕ ЖЕ КТО ЛЮБИТЕЪ БГА, СЕЙ ПОЗНАИЪ БЫСТЬ Ѡ НЕГѠ.

Ѧ. Ѡ ІАДЕНІИ ЖЕ ІДВЛОЖЕРТВЕННЫХЪ, ВѢМЫ, ІАКЪ ІДВЛЪХ НИЧТОЖЕ ЕСТЬ ВЪ МІРѢ, И ІАКЪ НИКТОЖЕ БГЪ ИИЪ, ТОКМЪ ЕДИИЪ.

Ѧ. ЯЩЕ БО И СЪТЬ ГЛАГОЛЕМИИ БОЗИ, ИЛИ НА НЕСИ, ИЛИ НА ЗЕМЛИ: ІАКЪЖЕ СЪТЬ БОЗИ МНОЗИ, И ГОСПОДЕ МНОЗИ:

Ѧ. НО НАМЪ ЕДИИЪ БГЪ ѠЦЪ, ИЗ НЕГѠЖЕ ВСА, И МЫ ОУ НЕГѠ: И ЕДИИЪ ГДЕ ИИЪ ХРТОСЪ, ИМЖЕ ВСА, И МЫ ТѢМЪ.

Ѧ. НО НЕ ВО ВСѢХЪ РАЗЪМЪ: ИКЦИИ ЖЕ СОВѢСТИЮ ІДВЛСКОЮ,

ви наложж примкж, но за благообразіе, и постоянно прѣбждваніе въ служеніе—то Господне безъ развлѣченіе *на умъ—тѣ*.

36. Ако ли мысли нѣкой че прави неприлично за дѣвицж—тж си, ако да ѝ е мнѣжло врѣме, и трѣба така да бжде, нека прави каквото ще: не сѣгрѣшава; нека ся женятъ.

37. Но който стои твърдъ на сърдце—то си, и нѣма нуждж, но има власть за своѣж—тж си волѣж, и е рѣшилъ това въ сърдце—то си, да държи дѣвицж—тж си *нежененж*, добрѣ прави.

38. Така що който ожения дѣвицж—тж си добрѣ прави; а който ж не ожея, прави по добрѣ.

39. Жена—та е вързана отъ законъ—тѣ, до колкото врѣме е живъ мжжъ ѝ; ако ли умрѣ мжжъ ѝ, свободна е да ся ожени за когото ще, тѣкмо *да бива това* въ Господа.

40. Но по мое—то миѣніе по блажена е, ако си остане така; а мыслиж че и азъ имамъ Духъ Божій.

ГЛАВА 8.

1. Колкото за идоложъртвенно—то, знаемъ че всинца имамы знаніе; *но* знаніе—то възгордѣва, а любовь—та назидава.

2. И ако ся има нѣкой че знае нѣщо, не е позналъ още нищо както трѣбува да познава.

3. Но ако любии нѣкой Бога, той е познать отъ него.

4. И тѣй колкото за яденіе—то отъ идоложъртвенно—то, знаемъ че идолъ—тѣ е нищо на свѣтъ—тѣ, и че освѣнъ едного *Бога нѣма* никой другъ Богъ.

5. Защото ако и да има нарицаеми богове, или на небе—то или на земѣж—тж; (както *ся казува* че има много богове; и господари много;)

6. Но намъ е единъ Богъ Отець, отъ когото е всичко, и ный смы въ него; и единъ Господъ Исусъ Христосъ, чрѣзь когото е всичко, и ный чрѣзь него.

7. Но *това* знаніе въ всички го нѣма; и нѣкои съсъ совѣсть на

дѢже досѣлѣ ꙗкоже ꙗвложертвенное ꙗдѡтъ, ꙗ совъѣсть ꙗхъ немошна сѣши сквернитса.

ѡ. Прѡшно же насъ не поставлѡтъ предъ Нѡмъ, ниже бо ꙗще ꙗмы, ꙗзвыточествемъ: ниже ꙗще не ꙗмы, лишѡемса.

ѡ. Блюдите же, да не какъ власть вѡша сѡ преткновѣнїе вѣдетъ немошнымъ.

ѡ. ꙗще бо кто видѡтъ тѡ, ꙗмѡца рѡзмъ, въ трѣбиши возлежѡша, не совъѣсть ли ѣгѡ немошна сѣши созиждетса ꙗвложертвеннаа ꙗсти;

ѡ. ꙗ погѣнетъ немошный братъ въ твоѡмъ рѡзмѣ, ѣгѡже рѡди Хрѡтѡсъ оумре.

ѡ. Тѡкоже согрѣшѡюще въ кратїю, ꙗ кїюше ꙗхъ совъѣсть немошна сѣши, во Хрѡтѡ согрѣшѡете.

ѡ. Тѣмже ꙗще брѡшно соблазнѡтъ брата моего, не ꙗмамъ ꙗсти мѡса во вѣки, да не соблазнѡ брата моего.

ГЛАВА Ѧ.

ѡ. Нѣсмь ли ꙗпѡлъ, нѣсмь ли свобѡдъ; не ꙗса Хрѡтѡ ли Гдѡ нашего видѣхъ; не дѣло ли моѡ въ ѣстѡ ѡ Гдѣ;

ѡ. ꙗще ꙗнымъ ꙗ нѣсмь ꙗпѡлъ, но обѡче вѡмъ ѣсмь: печѡтъ во моѡгѡ ꙗпѡства въ ѣстѡ ѡ Гдѣ.

ѡ. Моѡ ѡвѣтъ востающымъ менѡ сѡ ѣсть:

ѡ. Ѣдѡ не ꙗмамы власти ꙗсти ꙗ пїти;

ѡ. Ѣдѡ не ꙗмамы власти сестрѡ женѡ водїти, ꙗкѡ ꙗ прѡчїи ꙗпѡли, ꙗ братїа Гдѡа, ꙗ Кїфа;

ѡ. ꙗлї ѣдїнъ ꙗхъ ꙗ Варнава не ꙗмамы власти ѣже не дѣлати;

ѡ. Кто вѡинствѡетъ своїми ѡбрѡки когдѡ; ꙗлї кто на-

идолъ-тъ и до сега ядѣтъ *идоложъртвенно* като жъртвж на идолъ-тъ, и совѣсть-та имъ като е слаба осквърнява ся.

8. А яденіе-то не ны прѣпоржчва на Бога; защото нито ако ядемъ ни ся нѣщо придава, нито ако не ядемъ лишаваме ся отъ нѣщо.

9. Но гледайте да не бы тая ваша свобода да бжде соблазнъ на слабы-тѣ.

10. Защото ако бы да види нѣкой тебе, който имашъ знаніе, че сѣдишь на трапезж-тж въ идолско капище, той като е слабъ, совѣсть-та му не ще ли ся одързости да яде идоложъртвенно?

11. И поради твое-то знаніе ще загине немощный-тъ братъ, за когото е умрѣлъ Христосъ.

12. А като согрѣшавате така противъ братія-та, и наранявате слабж-тж имъ совѣсть, то вы противу Христа согрѣшавате.

13. За това, ако яденіе-то соблазнява брата ми, нѣма да ямъ мѣсо въ вѣкы, за да не соблазниж брата си.

ГЛАВА 9.

1. Не съмъ ли апостолъ? Не съмъ ли свободенъ? Не видѣхъ ли Исуса Христа Господа нашего? Не сте ли вы мое-то въ Господа дѣло?

2. На други ако не съмъ апостолъ, *то* поне на васъ съмъ; защото въ Господа вы сте печать-тъ на мое-то апостолство.

3. Това е мой-тъ отвѣтъ на тѣзи конто испытувать *поведеніе-то* ми.

* 4. Да ли нѣмамы власть да ядемъ и да пиемъ?

5. Да ли нѣмамы власть *и ныи* както други-тѣ апостоли, и братія-та Господни, и Кифа, да водимъ съсъ *себе си* женж отъ сестры-тѣ?

6. Или само на мене и на Варнавж не е дозволено да не работимъ?

7. Кой воинствува нѣкога на свое си иждивеніе? Кой

сѣждѣтъ винограда, и ѿ плода ѣгѡ не ѣстѣ; или кто пасѣтъ стадо, и ѿ млека стада не ѣстѣ;

и. Еда по человекѣсѣ сѣа глаголю; не и законѣ ли сѣа глаголетѣ;

ѓ. Ез Мѡисѣевѣ бо законѣ писано: да не заградиши оустѣнѣ волѣ молотѣща. Еда ѡ волѣхѣ радитѣ Егѣ;

и. Или насѣ ради всѣхѡ глаголетѣ; насѣ бо ради написѣса, ѣкѡ ѡ надеждѣ долженѣ єсть ѡрай ѡрати, и молотѣи сѣ надеждею своегѡ оупованіа причащѣтисѣ.

ѣи. Аще мѣ дѣхѡвнѣа сѣахомѣ вамѣ, велико ли, аще мѣ вѣша тѣлеснѣа побжемѣ;

ѣи. Аще ииѣи власти вѣшеа причащѣютсѣ, не пѣче ли мѣ; но не сотворихомѣ по Области сѣи: но всѣ терпимѣ, да не прекращѣнїе коє дамы бѣговѣствованію Хрѣтѡвѣ.

ѣи. Не вѣсте ли, ѣкѡ дѣлающїи сѣѣннаѣ, ѡ сѣиѣнѣа іадѣтѣ; и сѣжѣщїи Олтарю со Олтарѣмѣ дѣлаѣтсѣ;

ѣи. Такѡ и Гдѣ повелѣ проповѣдающымѣ бѣговѣстїе, ѡ бѣговѣстїа жити.

ѣи. Азѣ же ни єдиѣно сотворихѣ ѡ сѣихѣ. не писѣхѣ же сѣа, да такѡ єдетѣ ѡ мнѣ. добрѣ бо мнѣ пѣче оумрѣти, неже ли похвалѣ моєѣ кто да испразднитѣ.

ѣи. Аще бо бѣговѣствѣю, иѣсть мнѣ похвалы: нѣжда бо мнѣ належитѣ: горе же мнѣ єсть, аще не бѣговѣствѣю.

ѣи. Аще оубѡ волею сѣє творю, мздѣ имамѣ: аще же неволею, строєнїе мнѣ єсть предано.

и. Каѣ оубѡ мнѣ єсть мзда; да бѣговѣствѣай безѣ мзды положѣ бѣговѣстїе Хрѣтѡво, во єже не творити мнѣ по Области моєѣ вѣ бѣговѣствованїи.

ѣи. Свободенѣ бо сѣи ѡ всѣхѣ, всѣмѣ себѣ поработїхѣ, да множайшыѣ приверѣшїсѣ:

пасажда лозіе, и не яде отъ плодъ-тъ му? Или кой пасе стадо, и не яде отъ млѣко-то на стадо-то?

8. По чловѣчески ли говорѣж това? не казува ли и законъ-тъ исто-то?

9. Защото въ законъ-тъ Моисеевъ е писано: Не обвързувай уста-та на воля който вършѣ. За волове-тъ ли ся грижи Богъ?

10. Или непрѣмѣнно заради насъ казува? защото *това* е за насъ писано; така що който оре, съ надеждж трѣба да оре; и който вършѣ, съ надеждж да е участникъ въ надеждж-тъ си.

11. Ако смы ный посѣяли у васъ духовно-то, много ли е ако пожнемъ отъ васъ тѣлесно-то?

12. Ако други участвувать въ власть-тъ надъ васъ, не трѣба ли ный повече? Тѣзи власть обаче ный не употрѣбихмы; но търпимъ всичко, за да не причинимъ нѣкое прѣкратеніе на благовѣствованіе-то Христово.

13. Не знаете ли че конто священнодѣйствувать отъ святилище-то ся хранятъ? И конто служатъ на олтарь-тъ земать дѣлъ отъ олтарь-тъ?

14. Така и Господь заповѣда, проповѣдници-тъ на евангеліе-то да живѣятъ отъ благовѣствованіе-то.

15. Но азъ ни едно отъ тѣзи не употрѣбихъ; ннто писахъ това, да ми бѣде така; защото за мене е по добрѣ да умрѣ, а не да осуети нѣкой похвалж-тъ ми.

16. Защото ако проповѣдувамъ евангеліе-то, то не ми е похвала; защото нужда ми надлежи, и тежко ми ако не благовѣствувамъ.

17. Защото ако правѣж това отъ своиж волиж, имамъ заплатж; ако ли отъ неволиж, *а то* ми е служеніе-то повѣрено.

18. И тѣй коя е моя-та плата? *Тял*, съ проповѣданіе-то си да положж евангеліе-то Христово безъ иждивеніе, така що да не злоупотрѣбѣж моиж-тъ власть въ благовѣствованіе-то.

19. Защото като съмъ свободепъ отъ всички, заробихъ себе си на всички-тъ, за да придобѣж по много-то:

к. БЫХЪ ІСАДЕЕМЪ ІАКВ ІСАДЕЙ, ДА ІСАДЕИ ПРИВЕРАЩС : ПОДЗАКОННЫМЪ ІАКВ ПОДЗАКОНЕНЪ, ДА ПОДЗАКОННЫА ПРИВЕРАЩС :

ка. БЕЗЗАКОННЫМЪ ІАКВ БЕЗЗАКОНЕНЪ, НЕ СЫЙ БЕЗЗАКОННИКЪ БГ҃С, НО ЗАКОННИКЪ ХР҃Т҃С, ДА ПРИВЕРАЩС БЕЗЗАКОННЫА.

кв. БЫХЪ НЕМОЩНЫМЪ ІАКВ НЕМОЩЕНЪ, ДА НЕМОЩНЫА ПРИВЕРАЩС : ВСѢМЪ БЫХЪ ВСА, ДА ВСАКВ НѢКІА СПАС҃.

кг. СІЕ ЖЕ ТВОРИО ЗА БЛГОВѢСТІЕ, ДА СОВѢЩНИКЪ ЁМ҃ Б҃Д҃С.

кд. НЕ ВѢСТЕ ЛИ, ІАКВ ТЕК҃ЩІИ ВЪ ПОЗОРИЩИ, ВСІ ОУБВ ТЕК҃ТЪ, ЁДИНЪ ЖЕ ПРІЕМЛЕТЪ ПОЧЕСТЬ ; ТАКВ ТЕЦЫТЕ, ДА ПОСТИГНЕТЕ :

ке. ІСАКЪ ЖЕ ПОДВИЗАЙСА, Ѡ ВСѢХЪ ВОЗДЕРЖИТСА : І ОНИ ОУБВ ДА ІСТАКНЕНЪ ВѢНЕЦЪ ПРІИМЕТЪ, МЫ ЖЕ НЕІСТАКНЕНЪ.

кв. ЯЗ ОУБО ТАКВ ТЕК҃, НЕ ІАКВ БЕЗВѢСТНУ : ТАКВ ПОВИЗАЮСА, НЕ ІАКВ ВОЗД҃ХЪ ВІАЙ :

кз. ПО ОУМЕРЩВАЮ ТѢЛО МОЕ І ПОРАБОЩАЮ, ДА НЕ КАКВ, ІНЫМЪ ПРОПОВѢДАСА, САМЪ НЕКЛЮЧИМЪ Б҃Д҃С.

ГЛАВА І.

а. НЕ ХОЩ҃ ЖЕ ВАСЪ НЕ ВѢДѢТИ, БРАТІЕ, ІАКВ ОТЦЫ НАШИ ВСІ ПОД ОБЛАКОМЪ БЫША, І ВСІ СКВОЗѢ МОРЕ ПРОИДОША,

б. І ВСІ ВЪ МЛ҃ВСЕА КРЕСТИШАСА ВО ОБЛАЦѢ І ВЪ МОРИ,

г. І ВСІ ТОЖДЕ БРАШНО ДХ҃ОВНОЕ ІАДОША,

д. І ВСІ ТОЖДЕ ПІВО ДХ҃ОВНОЕ ПІША : ПІАХС КО Ѡ ДХ҃ОВНАГВ ПОСЛАДЮЩАГВ КАМЕНЕ, КАМЕНЬ ЖЕ БѢ ХР҃ТОСЪ.

е. ПО НЕ ВО МНОЖАЙШНУХЪ БЛГОВОЛИ БГ҃Ъ : ПОРАЖЕНИ БО БЫША ВЪ ПС҃ТЫНИ.

з. СІА ЖЕ ОБРАЗЫ НАМЪ БЫША, ІАКВ НЕ БЫТИ НАМЪ ПОХОТНИК҃МЪ СЛЫХЪ, ІАКОЖЕ І ОНИ ПОХОТѢША.

Гл. 10. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

20. И на Иудей-тѣ быхъ като Иудейнѣ, Иудей-тѣ да придобыѣ : на тѣзи които сж подѣ законъ като подзаконенѣ быхъ, да придобыѣ тѣзи които сж подѣ законъ.

21. На тѣзи които нѣматъ законъ *быхъ* като че нѣмамъ законъ, (не че съмъ безъ законъ прѣдѣ Бога, но подзаконенѣ на Христа,) за да придобыѣ тѣзи които нѣматъ законъ.

22. На немощны-тѣ като немощенѣ быхъ, за да придобыѣ немощны-тѣ. На всички-тѣ станѣхъ всичко, да бы всякакъ да спасѣ нѣколцина.

23. И това го правѣхъ за евангеліе-то, да бѣдѣ на него съ-частникъ.

24. Не знаете ли, че които тичатъ на поприще-то всички тичатъ, а само единъ зема наградъ-тѣ ? така тичайте, като да ѣхъ получите.

25. И всякой подвижникъ отъ всичко ся въздържава ; и тѣ за да земѣтъ вѣнецъ тлѣненъ, а ный нетлѣненъ.

26. И тѣй азъ тичамъ така, не като на неизвѣстно *нлицо* ; така бѣхъ тѣ, не като че бѣхъ въздухъ-тѣ.

27. Но уморявамъ тѣло-то си и порабощавамъ го, че като проповѣдамъ на другы-тѣ, да не бы да останѣ азъ отхвърленъ.

ГЛАВА 10.

1. И не искамъ, братіе, да не знаете, че отци-тѣ наши бѣхъ всички подѣ облакъ-тѣ, и всички прѣзъ море-то прѣминѣхъ.

2. И въ облакъ-тѣ и въ море-то всички ся кръстнѣхъ въ Моисея,

3. И всички отъ исто-то духовно ястіе ядохъ,

4. И всички отъ исто-то духовно питіе пихъ ; защото пияхъ отъ духовный-тѣ камъкъ, който гы придружаваше ; и тойзи камъкъ бѣ Христосъ.

5. Но въ по много-то отъ тѣхъ не благоволи Богъ ; защото испомрѣхъ въ пустынѣ-тѣ.

6. А тѣзи *нлица* станѣхъ намъ примѣри да не бѣдемъ ный желатели на зло-то, както и тѣ пожелахъ.

з. Ни їдѡлослагїтели бѡвѡйте, їакоже ѡѡци ѡ ѡїхъ : їакоже єсть писано : сѡдѡша людіе їасти ѡ пїти, ѡ востѡша ѡгрѡти.

ї. Нижє солагдѡмъ, їакоже ѡѡци ѡ ѡїхъ солагдїша, ѡ падѡша во єдїнъ дєнь двѡдєсѡтъ трї тысащї.

д. Ни да ѡскъшѡмъ Хрїта, їакоже ѡѡци ѡ ѡїхъ ѡскъсїша, ѡ ѡ смїѡ погнѡша.

г. Ни рѡпцїте, їакоже ѡѡци ѡ ѡїхъ рѡптѡша, ѡ погнѡша ѡ всегъвїтелѡ.

дї. Стѡ же всѡ Ѧбрази прїлсчѡхъсѡ Ѧнїмъ : писана же бѡша въ ѡзвѡченїе ѡше, въ ѡїхъже концѡ вѡбъз достїгѡша.

вї. Тѡмъже мѡїѡса стѡѡти, да клѡдѡтсѡ, да не падѡтъ.

гї. ѡскъшенїе вѡсъ не достїже тѡчїю челѡвѡческое : вѡренъ же Бгъ, ѡже не ѡстѡвнтъ вѡсъ ѡскъсїтсѡ пѡче, єже мѡжете, но сотворїтъ со ѡскъшенїемъ ѡ ѡзвѡтїе, їакъ вѡзѡмѡщї вѡмъ поцестї.

дї. Тѡмъже, брѡтїе моѡ возмѡблєннаѡ, вѡгѡйте ѡ їдѡлослагїнїѡ.

єї. Ыѡкъ мѡдрѡмъ глѡгѡю, сѡдїте вѡ, єже глѡгѡю :

дї. Чѡша бѡгѡсловенїѡ, ѡже бѡгѡсловаѡемъ, не ѡвѡшенїе ѡ крѡве Хрїтѡвы єсть ; хлѡбъ, єгѡже лѡмїмъ, не ѡвѡшенїе ѡ тѡла Хрїтѡва єсть :

зї. Ыѡкъ єдїнъ хлѡбъ, єдїно тѡло єсмѡ мнѡзи : всї во ѡ єдїнагѡ хлѡба прїчѡщѡемсѡ.

її. Вїдїте їѡлѡ по плѡтї : не їдѡщїѡ ѡ жѡртѡвы Ѧвѡщїнцѡ Ѧлѡтарѡвї сѡтъ ;

дї. Чтѡ ѡѡво глѡгѡю ; їакъ їдѡлѡ чтѡ єсть ; ѡлѡ їдѡлѡжѡртѡвенное чтѡ єсть ;

к. Но занѡ, їаже жрѡтъ їзѡцы, вѡсѡмъ жрѡтъ, ѡ не Бгѡвн : не хѡщѡ же вѡсъ Ѧвѡщїнцѡмъ бѡтї вѡсѡмъ.

ка. Не мѡжете чѡшъ Гдїѡ пїти ѡ чѡшъ вѡсѡвѡсѡю, не

7. Нито идолослужители бивайте, както нѣкои отъ тѣхъ, споредъ писано—то: Сѣднѣ народъ—тъ да яде и да пие, и станѣхъ да играѣтъ.

8. Нито да блудствуваме както блудствувахъ нѣкои отъ тѣхъ, и паднѣхъ въ единъ день двадесетъ и три тысящи души.

9. Нито да искушавамы Христа, както и нѣкои отъ тѣхъ искушихъ и погынѣхъ отъ змиѣ—тъ.

10. Нито роптайте, както възроптахъ нѣкои отъ тѣхъ и погынѣхъ отъ истрѣбителя.

11. И всичко това имъ ся прилучаше за примѣры, и написа ся за поученіе намъ които смы достигнѣли послѣдни—тъ врѣмена.

12. Така що който ся има че стоѣ, да гледа да не падне.

13. Васъ *друго* искушеніе освѣнъ чловѣческо не вы е постигнѣло; вѣренъ е обаче Богъ, който пѣма да вы остави да бѣдете искушени повече отъ колкото ви е сила—та, но съ искушеніе—то наедно ще даде и срѣдство—то, така що да можете да прѣтърпѣвате.

14. За това, възлюблени мои, отбѣгнуйте отъ идолослуженіе—то.

15. Говорѣхъ като на разумны; сами вы сѣдѣте *това*, което казувамъ.

16. Чаша—та на благословеніе—то, койшто благославямы, не е ли причастіе на кръвъ—тъ Христовъ? Хлѣбъ—тъ когото прѣломяваме не е ли причастіе на Христово—то тѣло?

17. Защото единъ хлѣбъ, едно тѣло смы *нѣй* мнозина—та; понеже всинца отъ единъ—тъ хлѣбъ ся причащавамы.

18. Гледайте Израиля по плѣтъ; тѣзи които ядѣтъ жъртвы—тъ не сѣ ли участници на жрѣвеникъ—тъ?

19. И тѣй азъ какво казувамъ? това ли че идолъ—тъ е нѣщо, или че идоложрѣвенно—то е нѣщо? *Не*.

20. Но *казувамъ* че онова което язычници—тъ жрѣтувать, жрѣтувать го на бѣсове—тъ, и не на Бога; а не вы искамъ да бѣдете участници на бѣсове—тъ.

21. Не можете да пиете чашъ—тъ Господнѣхъ и чашъ—тъ бѣсов-

можете трапéзѣ Гдней причащáтиса и трапéзѣ вѣсóвстѣй.

кв. Или раздражаемъ Гда; еда крѣпчайши егв есмь;

кг. Всá ми лѣтъ сѣтъ, но не всá на пользъ: всá ми лѣтъ сѣтъ, но не всá назидáютъ.

кд. Никтóже своегв сн да ищеть, но ѣже ближнихв кийждо.

ке. Всè, ѣже на торжищи продáемое, идите ничтóже сзмиáщеса, за совѣсть:

кз. Гдна во землá и исполнénиe еá.

ки. Яше ли ктò в невѣрныхъ призывáеть вь, и хóщете ити, всё предлагаемое вамъ идите, ничтóже сзмиáщеса, за совѣсть.

ки. Яше ли же ктò вамъ речеть: снè идоложертвенно есть: не идите за оного повѣдавшаго и совѣсть. Гдна во землá, и исполнénиe еá.

кк. Совѣсть же глаголю не свою, но дрзгáгв. всксю во свобода моá сднитса вь нынá совѣсти;

кл. Яше азъ бáгодатю причащáюса, почтò хзлè прнёмлю, вь нэмже азъ бáгодарю;

км. Яше оубо гáсте, яше ли пнеть, яше ли ино что творитè, всá вх слáвс Бжню творитè.

кн. Безпретковенн кывáйте Исдéемъ и Еминимъ и цркви Бжнн:

ко. Икоже и азъ во всемъ всемъ оубождáю, не искнй своеá пользы, но многыхъ, да спасетса.

ГЛАВА Я.

а. Подражатели мнѣ кывáйте, икоже и азъ Хртс.

б. Хвалю же вь, братие, икв всá моá помните, и икоже предáхъ вамъ, предáннá держитè.

Гл. 11. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

ска; не можете да сте причастници на трапезж-тж Господнж и на трапезж-тж бѣсовскж.

22. Или ищемъ да побудимъ Господа на ревнованіе? по силни ли сме ний отъ него?

23. Всичко ми е дозволено, но всичко не е за ползж; всичко ми е дозволено, но всичко не е за назиданіе.

24. Никой да не тръси свожж-тж си *ползж*, но всякой *ползж-тж* на другыго.

25. Всичко що ся продава на месопродавницж-тж яждте, и безъ никакво придирваніе заради совѣсть-тж;

26. Защото Господня е земя-та, и което ъж напълнява.

27. И ако отъ невѣрны-тѣ нѣкой вы покани, и вы искате да идете, яждте каквото сложатъ отъ прѣдѣ ви, безъ никакво придирваніе заради совѣсть-тж *си*.

28. Ако ли ви рече нѣкой: Това е идоложъртвенно, не яждте, заради тогожъ който ви е обадилъ, и *за* совѣсть-тж; защото Господня е земя-та, и което ъж напълнява.

29. А совѣсть казувамъ не твожж-тж, но на другыго *совѣсть-тж*, понеже защо да ся съди моя-та свобода отъ другж совѣсть?

30. И ако азъ съ благодареніе участвувамъ *въ яденіе-то*, защо да бѣдж охулванъ за това, за което азъ благодарж?

31. И тѣй ядете ли, пиете ли, нѣщо ли правите, всичко за славж Божіж правѣте.

32. Не бывайте соблазнъ ни на Иудей, ни на Еллины, нито на церквж-тж Божіж;

33. Както и азъ угождавамъ на всички во всяко нѣщо безъ да тръсж свожж-тж си *ползж*, но *ползж-тж* на мнозина за да ся спасжтъ.

ГЛАВА 11.

1. Подражатели бывайте на мене както и азъ на Христа.

2. И захвалямъ ви, братіе, че во всичко мя помните, и държите прѣданія-та, както ви *гы* прѣдадохъ.

3. Искамъ пакъ да знаете, че глава на всякой мъжъ е Христосъ, а глава на женъ-тъ е мъжъ-тъ; глава пакъ на Христа е Богъ.

4. Всякой мъжъ кога ся моли, или кога пророчествува, ако има главъ-тъ си покритъ, засрамува главъ-тъ си.

5. А всяка жена която ся моли или пророчествува съ непокрытъ главъ, засрамува главъ-тъ си; защото е все еднакво като да е съ бръснѣтъ главъ.

6. Защото жена ако ся не покрыва, нека остриже и космы-тъ си. Но ако е срамотно на женъ да си стриже космы-тъ, или да си бръсне главъ-тъ, *то* нека ся покрыва.

7. Защото мъжъ-тъ не трѣбува да си покрыва главъ-тъ, понеже е образъ и слава Божія; а жена-та е слава на мъжъ-тъ;

8. Защото мъжъ-тъ не е отъ женъ-тъ, но жена-та отъ мъжъ-тъ;

9. Понеже не бы създаденъ мъжъ-тъ за женъ-тъ, но жена-та за мъжъ-тъ;

10. За това жена-та е длъжна заради ангелы-тъ да има на главъ-тъ си *блѣгъ* на власть.

11. Ни мъжъ обаче безъ женъ, нито жена безъ мъжъ *быва* въ Господа;

12. Защото както жена-та е отъ мъжъ-тъ, така и мъжъ-тъ е чрѣзъ женъ-тъ; а всичко е отъ Бога.

13. Сами въ себе си сѣдѣте, прилично ли е на женъ, да ся моли Богу гологлава?

14. А не учи ли вы и само-то естество, че мъжъ ако оставя косъ-тъ си да расте, то е безчестіе нему?

15. Но жена ако оставя косъ-тъ си да расте, *то* е ней за славъ; защото коса-та е дадена ней намѣсто покривало.

16. Но ако ся яви нѣкой да е прѣпирливъ, ный такъвъ обычай нѣмамы, нито церкви-тъ Божіи.

17. И това като *ви* зарѣчвамъ, не *ви* захвалямъ, че ся събирате не за по добро, но за по лошо.

18. Защото първо, кога ся събирате въ церквъ, чувамъ че ставали раздори помежду ви; и по нѣщо вѣрувамъ:

ѿ. Подобѧетъ ко ѿ ѣресѣмъ въ вѧсъ быти, да ѿскѣснѣи ѡблѣни бывають въ вѧсъ.

ѿ. Сходѧшымса оубо вамъ въспѣ, иѣсть Гѧксю вечерю ѡсти :

ѿа. Кѣждо ко своѣо вечерю предварѧетъ въ сѣденїе, ѿ овъ оубо ѧлетъ, овъ же оупивѧетса.

ѿв. Еда ко домѡвъ не ѣмате, во ѣже ѡсти ѿ пити ; ѿли ѡ цркви Бжїи нерадитѣ, ѿ срамлѧете не ѣмшымъ ; что вамъ рекѣ ; похвалю ли вы ѡ сѣмъ ; не похвалю.

ѿг. Язъ ко прѧхъ ѡ Гѧ, ѣже ѿ предѧхъ вамъ, ѡкв Гѧ въ ѿсъ въ нощь, въ нѡже предѧхъ бывѧше, прѣмь хлѣвъ,

ѿд. ѿ блѡгодарѣвъ преломѣ, ѿ речѣ : прѣмѣте, ѡдѣте, сѣе ѣсть тѣло моѣ, ѣже за вы ломѣмое : сѣе творѣте въ моѣ воспоминѧнїе.

ѿе. Такожде ѿ чашъ, по вечери, глагола : сѣа чаша нѡвый завѣтъ ѣсть въ моѣи кровѣ : сѣе творѣте, ѣлижды ѧще пѣте, въ моѣ воспоминѧнїе.

ѿс. Елижды ко ѧще ѡсте хлѣвъ сѣи, ѿ чашъ сѣо пѣте, смѣрть Гѧню возвѣщѧете, дѡндеже прѣдетъ.

ѿз. Тѣмже ѿже ѧще ѡстъ хлѣвъ сѣи ѿли пѣтъ чашъ Гѧню недостѡйнкѣ, повѣненъ бѣдетъ тѣлѡ ѿ кровѣ Гѧни.

ѿи. Да ѿскшѧетъ же челоѡккъ себѣ, ѿ такъ ѡ хлѣба да ѡстъ, ѿ ѡ чашѣ да пѣтъ :

ѿо. Идѡый ко ѿ пѣи недостѡйнкѣ, сѣдъ себѣ ѡстъ ѿ пѣтъ, не разсѣждѧа тѣла Гѧна.

ѿ. Сегѡ рѧди въ вѧсъ мнѡзи нѣмоцни ѿ недѣжливѣи, ѿ спѧтъ доѡли.

ѿа. Яще ко выхѡмъ сегѣ разсѣждѧли, не выхѡмъ ѡсѣждѣни были :

ѿв. Сздѣми же, ѡ Гѧ наказѣмса, да не съ мѣромъ ѡсѣдимса.

Гл. 11. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

19. Защото, нужно е да има и раздѣленія между васъ, за да ся явятъ достойни—тѣ изъ помежду ви.

20. И тѣй събирание—то ви наедно не е че ядете Господниѣ вечериѣ;

21. Защото на яденіе—то всякой бърза да зема своиѣ—тѣ си вечериѣ прѣди другыго, и единѣ остава гладенѣ, а другыи ся напива.

22. Кѣщи ли нѣмате да ядете и да пиете? или церквѣ—тѣ Божииѣ прѣзирате, и посрамяте тѣзи които нѣматъ *нищо*? Какво да ви рекѣ? Да ви захваляемъ ли за това? Не *ви* захваляемъ.

23. Защото азъ отъ Господа пріяхъ това, което ви и прѣдадохъ; че Господъ Исусъ прѣзъ нощъ—тѣ на прѣдаваніе—то му, зѣ хлѣбъ,

24. И като благодари, прѣломи и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло—то мое, което за васъ ся ломи; това правѣте за мое въспоминаніе.

25. Така и чашѣ—тѣ, слѣдъ вечеряніе—то *зѣ*, и рече: Тая чаша е новыи завѣтъ въ моиѣ—тѣ кръвь; това правѣте, всякой пѣтъ когато пиете, за мое въспоминаніе.

26. Защото всякой пѣтъ когато ядете тойзи хлѣбъ, и пиете тѣзи чашѣ, смъртъ—тѣ Господниѣ възвѣстявате, докѣ дойде той.

27. Така що който яде тойзи хлѣбъ или піе чашѣ—тѣ Господниѣ недостойно, повиненѣ ще бѣде на тѣло—то и кръвь—тѣ Господниѣ.

28. Но да испитува человекъ себе си, и така да яде отъ хлѣбъ—тѣ, и да піе отъ чашѣ—тѣ;

29. Защото, който яде и піе недостойно, той яде и піе осѣжденіе на себе си, като не отлпчава тѣло—то Господне.

30. Отъ това *има* изъ помежду ви мнозина немощни, и болни, а доста и умиратъ.

31. Защото ако быхмы сами себе си сѣдили, не быхмы были сѣдени.

32. Но когато бывамы сѣдени, наказуваемы ся отъ Господа, за да не бѣдемъ осѣдени наедно съсъ свѣтъ—тѣ.

Ѡг. Тѣмже, братіе моѠ, сходѠшесѠ Ѡсти, дрѠгѠ дрѠга ждѠте :

Ѡд. Яше ли кто ѠчетѠ, вз домѠ да ѠстѠ : да не вз грѣхѠ сходѠитесѠ. Ѡ прочѠхѠ же, ѣгда прѠндѠ, оустрѠю.

ГЛАВА ЁІ.

Ѡ. Ѡ дѠховныхѠ же, братіе, не хоцѠ вѠсѠ не вѣдѣти.

Ѡв. Вѣсте, ѠкѠ ѣгда не вѣрни вѣсте, ко ѠдѠлѠмѠ безглѠснѠмѠ ѠкѠ ведѠми ведѠстесѠ :

Ѡг. Тѣмже сказѠю вѠмѠ, ѠкѠ никтѠже дѠхомѠ нѠжѠимѠ глаголай, речѣтѠ ѠнѠдема Ѡса : Ѡ никтѠже мѠжетѠ реши Ѡда Ѡса, тѠчию дѠхомѠ стѠмѠ.

Ѡд. РаздѣленѠ же даровѠнѠ сѣть, Ѡ тѠйже дѠхѠ :

Ѡе. Ѡ раздѣленѠ слѠженѠ сѣть, Ѡ тѠйже гдѠ :

Ѡв. Ѡ раздѣленѠ дѣйствѠ сѣть, Ѡ тѠйже ѣсть бѣгѠ, дѣйствѠвѠ всѠ во всѣхѠ.

Ѡз. КомѠждо же дѠетсѠ ѠвлѣнѠе дѠха на пользѠ.

Ѡи. ѠвомѠ во дѠхомѠ дѠетсѠ слѠво премѠдрости, ѠномѠ же слѠво рѠзсѠма, Ѡ тѠмже дѣѣ :

Ѡк. ДрѠгомѠ же вѣра, тѣмже дѠхомѠ : ѠномѠ же даровѠнѠ ѠсѣвлѣнѠй, Ѡ тѠмже дѣѣ :

Ѡл. ДрѠгомѠ же дѣйствѠ сѠлѠ, ѠномѠ же прорѠчество, дрѠгомѠ же разсѠждѣнѠ дѠховѠмѠ, ѠномѠ же рѠди ѠзыкѠвѠ, дрѠгомѠ же сказѠнѠ ѠзыкѠвѠ :

Ѡм. ВсѠ же сѠ дѣйствѠетѠ ѣдинѠ Ѡ тѠйже дѠхѠ, раздѣлѠ влѠстѠю коемѠждо Ѡкоже хошетѠ.

Ѡн. Ѡкоже во тѣло ѣдино ѣсть, Ѡ оудѠ ѠмѠть многѠ, всѠ же оудѠ ѣдинагѠ тѣлѠ, многѠ сѣше, ѣдино сѣть тѣло : тѠкѠ Ѡ хрѠтѠсѠ.

Ѡо. Ѡко ѣдинѣмѠ дѠхомѠ мѠ всѠ во ѣдино тѣло крѣтихомсѠ,

33. За това, братіе мои, когато ся събирате да ядете, чакайте ся единъ другій;

34. Ако ли е нѣкой гладенъ, да яде у дома си, да ся не събирате за осъжденіе. А за друго що остава когато дойдѣ ще наредѣ.

ГЛАВА 12.

1. А за духовны-тѣ *дарбы*, братіе, не искамъ да не знаете.

2. *Вы* знаете че бѣхте язычници, влѣчени къмъ нѣмы-тѣ идолы, както ся водахте.

3. За това ви увѣдомявамъ, че никой, като говори съ Духъ Божій, не казува анаѳема Инсусу, и никой не може да нарече Инсуса Господь, освѣнь чрѣзь Духа Святаго.

4. Има различія на дарбы-тѣ, но Духъ-тѣ е истый-тѣ.

5. Има различія на служенія-та, но Господь е истый-тѣ.

6. Има и различія на дѣйствія-та, но Богъ е истый-тѣ, който дѣйствува все во все.

7. А всякому ся дава явеніе-то на Духа за ползж.

8. Защото одному ся дава чрѣзь Духа слово на прѣмудрость, а другому слово на знаніе, по истый-тѣ Духъ;

9. Другому пакъ вѣра, чрѣзь истый-тѣ Духъ, а другому дарбы на исцѣленія, пакъ чрѣзь истый-тѣ Духъ *ся даватъ*;

10. А другому дѣйствіе на чудеса, другому пророчество, а другому распознаваніе на духове-тѣ, и другому различни языци, другому пакъ тълкуваніе на языцы.

11. А всичко това го дѣйствува единый-тѣ и тойзи истый Духъ, който всякому особно раздѣлява както му е угодно.

12. Защото както тѣло-то е едно, а има много удове, и вси-тѣ удове на едно-то тѣло, ако и много да сж, *пакъ* едно тѣло сж; така и Христось.

13. Защото всички ный чрѣзь единый-тѣ Духъ ся кръстихмы *да*

ѡще Ѳдаєн, ѡще Ѳлнинн, или раки, или свовѠдинн : и вси єди-
нѠмъ Дѡомъ напоиѡмса.

дї. Ибо тѠло нѠсть єдинъ оудъ, но мнози.

єї. ѡще речєтъ ногѡ, ѡкв нѠсмь рска, нѠсмь ѡ тѠла :
єдѡ сегѡ рѡди нѠсть ѡ тѠла ;

єї. И ѡще речєтъ оѡхо, ѡкв нѠсмь Око, нѠсмь ѡ тѠла :
єдѡ сегѡ рѡди нѠсть ѡ тѠла ;

зї. ѡще все тѠло Око, гдѠ слѡхъ ; ѡще же все слѡхъ, гдѠ
оѡхѡнїє ;

иї. НынѠ же положи бѠъ оуды, єдинаго коегѠждо иѡхъ въ
тѠлесї. ѡкоже извѠли.

дї. ѡще ли быша вси єдинъ оудъ, гдѠ тѠло ;

к. НынѠ же мнози оѡвѡ оудове, єдино же тѠло.

ка. Не мѠжетъ же Око рецїи рсцѠ, не трєвѠ ми єсї : или
пѡки главѡ ногѡмъ, не трєвѠ ми єстє.

кв. По многѡ пѡче, мнѡщїисѡ оуди тѠла немощнѠйши
быти, ижнѠйши сѡтъ :

кг. И иѡже мнїмъ безчєстнѠйшихъ быти тѠла, сїмъ
чєсть мнѡжѡйшю прилагѡмъ :

кд. И неблагообрѡзнїи нѡши блгообрѡзїє мнѡжѡйше
имѡтъ : ѡ блгообрѡзнїи нѡши, не трєвѠ имѡтъ. но бѠъ рас-
твори тѠло, хсдѠйшемъ вѠльшѡ дѡвъ чєсть,

кє. Да не вѡдетъ рѡспри въ тѠлесї, но да тѠжде въ себѠ
пекѡтса оуди :

кє. И ѡще стрѡждетъ єдинъ оудъ, сѡ нїмъ стрѡждетъ
всї оуди : ѡще ли же слѡвитса єдинъ оудъ, сѡ нїмъ рѡдѡ-
ютса всї оуди.

кз. Вы же єстє тѠло Хрѡтово и оуди ѡ чѡсти.

кн. И Овыхъ оѡвѡ положи бѠъ въ цркви пєрвѠє ѡплѡвѡ,
вторѠє прорѡкѡвѡ, трєтїє оѡчнїтелей, потѡмъ же сїлы, тѡже
дарѡвѡнїѡ исцѠлєнїй, застѡплєнїѡ, правлєнїѡ, рѡдн ѡзыкѡвѡ.

кѡ. єдѡ всї ѡплн ; єдѡ всї прорѡцы ; єдѡ всї оѡчнїтели ;
єдѡ всї сїлы ;

Гл. 12. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

смы въ едно тѣло, и Иудей и Елмини, и раби и свободни; и всица въ единъ Духъ ся напоихмы.

14. Защото тѣло-то не е единъ удъ, но много.

15. Ако речѣше нога-та: Понеже не съмъ ржка, не съмъ отъ тѣло-то; да ли за това *тя* не е отъ тѣло-то?

16. И ако речѣше ухо-то: Понеже не съмъ око, не съмъ отъ тѣло-то; да ли за това *то* не е отъ тѣло-то?

17. Ако бѣше всичко-то тѣло око, дѣ *щеше да е* слышаніе-то? ако ли все слышаніе, дѣ обоняніе-то?

18. Но сега Богъ е положилъ удове-тѣ всякой единъ отъ тѣхъ въ тѣло-то, както е изволилъ.

19. Ако бѣхж были вси-тѣ единъ удъ, дѣ *щеше да е* тѣло-то?

20. Но сега удове сж много, а тѣло едно.

21. И не може око-то да рече на ржкж-тж: Нѣмамъ потрѣбж отъ тебе; или пакъ глава-та на нозѣ-тѣ: Нѣмамъ потрѣбж отъ васъ.

22. Но удове-тѣ на тѣло-то, конто ся виждатъ че сж по слаби, *тж* сж много по потрѣбни.

23. И тѣзи *части* на тѣло-то конто ни ся виждатъ за по безчестны, тѣмъ повече почестъ прилагамы, и неблагообразни-тѣ наши *удове* иматъ по голѣмо благообразіе.

24. А благообразни-тѣ наши *удове* нѣмамъ нуждж. Но Богъ е распоредилъ тѣло-то, като е далъ на лишено-то по голѣмж почестъ;

25. За да нѣма раздоръ въ тѣло-то, но удове-тѣ да иматъ истото попеченіе единъ за другий;

26. И ако страда единъ удъ, вси-тѣ удове състрадатъ; ако ли слави единъ удъ, вси-тѣ удове ся радуватъ съ него заедно.

27. А вы сте тѣло Христово, и частно удове.

28. И едны постави Богъ въ церквж-тж, първо апостола, второ пророцы, трето учители, послѣ чудеса, напаконъ дарбы на исцѣленіе, помаганія, управленія, разны языцы.

29. Всичкы-тѣ апостола ли сж? всички-тѣ пророци ли сж? всички-тѣ учители ли сж? всички *дѣйствуватъ* ли чудеса?

А. Еда вси дарованіа ѿмстѣ исцѣленій; еда вси языки глаголютѣ; еда вси сказуютѣ;

ла. Ревнуйте же дарованій большихъ: и еще по превосходенію путь вамъ показую.

ГЛАВА ГІ.

а. Яще языки человеческими глаголю и агггаскими, любве же не имамъ, быхъ (іакъ) мѣдъ звенящи, или кумвалъ звачааи:

б. И яще имамъ пророчество, и вѣмъ тайны вса и весь разумъ, и яще имамъ всю вѣрѣ, іакъ и горы преставлати, любве же не имамъ, ничтоже есмь.

г. И яще раздамъ вса имѣніа моя, и яще предамъ тело мое во еже сжеши е, любве же не имамъ, никаа польза ми есть.

д. Любы долготерпятѣ, милосердствуетѣ: любы не завиднтѣ, любы не превозносятся, не горднтѣся,

е. Не безчинствуетѣ, не ищутѣ своихъ сн, не раздражаются, не мыслитѣ зла,

ж. Не радуется ѿ неправды, радуется же ѿ истинѣ,

з. Вса любитѣ, всемѣ вѣрѣ еметѣ, вса оуповаетѣ, вса терпятѣ.

и. Любы николиже ѿпадаетѣ. яще же пророчествіа оупразднятѣся: яще ли языцы оумолкнутѣ: яще разумъ испразднятѣся.

а. Ѿ части во разсмѣваемъ, и ѿ части пророчествемъ:

і. Егда же прійдетѣ совершенное, тогда, еже ѿ части, оупразднятѣся.

ла. Егда бѣхъ младенецъ, іакъ младенецъ глаголахъ, іакъ младенецъ мѣдрствовахъ, іакъ младенецъ смышлахъ: егда же быхъ мѣжъ, ѿвергохъ младенческаа.

бі. Видимъ оубо нынѣ іакоже зерцаломъ въ гаданіи,

30. Всички иматъ ли дарбы на исцѣленіе? всички говорятъ ли языцы? всички тълкуватъ ли?

31. Имайте ревность за по добры-тъ дарбы; и *азъ* още по прѣвсходенъ пѣтъ ви показвамъ.

ГЛАВА 13.

1. Ако говорѣхъ съ чловѣчески и ангелски языцы, а любовь нѣмамъ, ще съмь мѣдъ що звѣнти или кимваль що дрънка.

2. И ако имамъ пророчество, и знаѣхъ всички-тъ тайны, и всяко знаніе, и ако имамъ всичкѣ-тъ вѣрѣ, щото и горы да прѣмѣстямъ, а любовь нѣмамъ, нищо не съмь.

3. И ако раздамъ всичкый-тъ си имотъ за прѣхранѣ *на сиромасы-тъ*, и ако прѣдамъ тѣло-то си на изгорѣніе, а любовь нѣмамъ, нищо не ся ползувамъ.

4. Любовь-та дълготърпи, благосклонна е; любовь-та не завижда; любовь-та не ся прѣвзнося, не ся горди,

5. Не безобразствува, не дири свое-то си, не ся раздражава, не мысли зло,

6. На неправдѣ-тъ ся не радува, а срадува ся на истинѣ-тъ,

7. Всичко прѣтърпѣва, на всичко хваща вѣрѣ, на всичко ся надѣе, всичко търпи.

8. Любовь-та никога не отпада; *другы-тъ* обаче, пророчества ли сѣ, ще ся прѣкратятъ; языци ли сѣ, ще прѣстанжтъ; знаніе ли е, ще исчезне:

9. Защото отъ части знаемъ, и отъ части пророкуваме;

10. Но когато дойде съвршенно-то, тогазъ *това* което е отъ части ще ся прѣкрати.

11. Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ говоряхъ, като младенецъ мудрувахъ, като младенецъ размышлявахъ; но отъ какъ станжхъ мѣжъ, напусижхъ което е младенческо.

12. Защото сега видимъ мрачково *както* прѣзъ огледало, а тога

ТОГДА́ ЖЕ ЛИЦѠМЪ КЪ ЛИЦѠ : нынѣ́ разсмѣ́ю ѿ части, тогда́ же познаю́ ꙗ́коже ѿ познанъ выхъ.

ГІ. Нынѣ́ же пребываю́тъ вѣ́ра, наде́жда, любви́, три сіа́ : бо́льши же си́хъ любви́.

ГЛАВА́ 41.

а. Держи́теса́ любви́ : ревни́йте же дх́внымъ, ꙗ́че же да проро́чествуете.

б. Глаго́лай во ꙗ́зыки, не челове́ккымъ глаго́летъ, но Бг҃с : никто́же во слышитъ, дх́омъ же глаго́летъ та́йны :

в. Проро́чествай же, челове́ккымъ глаго́летъ созиданіе ѿ оутѣ́шеніе ѿ оутвержде́ніе.

г. Глаго́лай во ꙗ́зыки, себе́ зиждетъ : а́ проро́чествай, цѣ́рковь зиждетъ.

д. Хоци́ же все́хъ васъ глаго́лати ꙗ́зыки, ꙗ́че да прорица́ете : бо́льи ко проро́чествай, неже́ли глаго́лай ꙗ́зыки, развѣ́ ꙗ́че (кто) сказа́етъ, да цѣ́рковь созиданіе пріе́млетъ.

е. Нынѣ́ же, бра́тїе, ꙗ́че прїидѣ́ къ вамъ ꙗ́зыки глаго́ла, кѣ́ю вамъ польза́ сотворю́, ꙗ́че вамъ не глаго́лю ꙗ́ли во ѿкрове́ніи, ꙗ́ли въ разсмѣ́, ꙗ́ли въ проро́чествїи, ꙗ́ли въ на́счєніи ;

ж. О́баче бездѣ́шнаа гла́схъ даю́шаа, ꙗ́че сопѣ́ль, ꙗ́че г҃сли, ꙗ́че разнствїа́ писканїемъ не да́дѣтъ, ка́квъ разсмно́ вѣ́детъ писканїе ꙗ́ли г҃дєніе ;

з. ꙗ́бо ꙗ́че безвѣ́стенъ гла́схъ трѣ́ба да́стъ, кто оу́гото́вится на кра́нь ;

и. Та́квъ ѿ вы́ ꙗ́че не благо́разсмно́ сло́во да́дите ꙗ́зыкомъ, ка́квъ оу́разсмѣ́етса глаго́лемое ; вѣ́дете бо на воздѣ́хъ глаго́люще.

ї. То́лики оубѣ́, ꙗ́че ключи́тса, ро́ди гласѡ́въ сѣ́тъ въ мї́рѣ́, ѿ ни ѣ́динъ ꙗ́хъ безгласенъ :

ще гледамы лице съ лице ; сега познавамъ отъ части, а тога ще познаѣмъ, както съмь и познать.

13. А сега оставатъ тѣзи три-тѣ, вѣра, надежда, любовь ; но най голѣма отъ тѣхъ е любовь-та.

ГЛАВА 14.

1. Слѣдуйте любовь-тж, и желайте съ ревность духовны-тѣ *дарбы*, а наипаче да пророчествувате.

2. Защото който говори языкъ *незнаенъ*, не говори на чловѣцы, но Богу ; защото никой *му* не проумѣва, но духомъ тайны говори ;

3. А който пророчествува, говори на чловѣцы *за* назиданіе и увѣщаніе и утѣшеніе.

4. Който говори *незнаенъ* языкъ, назидва себе си ; а който пророчествува назидва църквж-тж.

5. Искамъ всички да говорите языцы, а повече да пророчествувате ; защото който пророчествува по горень е отъ *тогози* който говори *разны* языцы, освѣнь ако тѣкува за да земе църква-та назиданіе.

6. И сега, братіе, ако бы да дойдж при васъ и да говорѣж *незнаены* языцы, какво ще вы ползувамъ, ако ви не говорѣжъ, или съ откровеніе, или съ познаніе, или съ пророчество, или съ поученіе ?

7. И бездушны-тѣ *нпща*, които издаватъ гласъ, свирка или китара, ако не даджтъ отличителны звукове, какъ ще ся познае това което свирятъ съсъ свиркж-тж или съ китарж-тж ?

8. Защото ако бы издала трѣба-та неопрѣдѣленъ гласъ, кой бы ся приготвилъ на бой ?

9. Така и вы, ако не дадете съ языкъ-тѣ си вразумителны рѣчи, какъ ще ся познае това което говорите ? защото на вѣтръ ще говорите.

10. Толкозь вида гласове ся случаватъ на свѣтъ-тѣ, и ни единъ отъ тѣхъ *не* е безъ значеніе.

11. Яше оубо не оубвѣмъ силы гла́са, бѣдъ глаголющемъ иноязычникомъ: ѿ глаголющій, миѣ иноязычникомъ.

12. Та́къ ѿ вы, понѣже ревнители есте дѣховѣмъ, (ѿже) къ созданию цркви просите, да извыточествуете.

13. Тѣмже глаголай языкомъ, да молитса, да скажетса.

14. Яше бо молюса языкомъ, дѣх мой молитса, а оумъ мой безъ плода есть.

15. Чтò оубо есть; помолюса дѣхомъ, помолюса же ѿ оумомъ: воспою дѣхомъ, воспою же ѿ оумомъ.

16. Понѣже яше бгословиши дѣхомъ, исполниай мѣсто невѣжды, какъ речѣтъ, аминь по твоёмъ благодаренію, понѣже не вѣсть чтò глаголеши;

17. Ты оубо добрѣ благодаріши, но дрзгій не создается.

18. Благодарю бга моего, паче всехъ васъ языки глагола:

19. Но въ цркви хоцѣ пать словесъ оумомъ моимъ глаголати, да ѿ ны пользю, нежели тмы словесъ языкомъ.

20. Братіе, не дѣти кывайте оуми: но злобою младенствуйте, оуми же совершенни кывайте.

21. Къ законъ пишетса: ѿкъ иными языки, ѿ оустны иными, возглаголю людемъ симъ, ѿ ни такъ послѣшайотъ менѣ, глаголетса Гдъ.

22. Тѣмже языцы въ знаменіе сѣтъ не вѣршующимъ, но невѣрнымъ: а пророчество не невѣрнымъ, но вѣршующимъ.

23. Яше оубо снудетса црковь вса въспѣ, ѿ вси языки глаголютъ, видѣтъ же ѿ неразѣмивѣи илѣ невѣрніи, не рекѣтъ ли ѿкъ вѣснуетеса;

24. Яше же вси пророчествуютса, видѣтъ же нѣкій невѣренъ илѣ невѣжда, ѿвличаетса всѣми, ѿ истязѣетса ѿ всехъ.

11. И тъй ако не разумѣхъ значеніе-то на гласъ-тъ ще бѣдхъ другоязыченъ за тогози който говори, и тойзи който говори друго-языченъ за мене.

12. Така и вы, понеже сте ревнителн на духовны-тъ *дарованія*, старайте ся да ся прѣумножатъ у васъ за назиданіе на церквж-тъ.

13. За това който говори языкъ *незнаенъ*, нека ся моли за *дарбж-тъ* и да тълкува.

14. Защото ако ся моляхъ по языкъ *незнаенъ*, духъ-тъ ми ся моли, а умъ-тъ ми остава бесплоденъ.

15. И тъй що е? ще ся моляхъ съ духъ-тъ си, ще ся моляхъ и съ умъ-тъ си; ще пѣхъ съ духъ-тъ си, ще пѣхъ и съ умъ-тъ си.

16. Понеже ако славословишь съ духъ-тъ си, онзи който е отъ редъ-тъ на простацы-тъ, какъ ще каже на твое-то благодареніе, аминь, като не знае що говоришь?

17. Защото ты благодарншь добрѣ, но другый-тъ не ся назидавя.

18. Благодарѣхъ Бога моего, че азъ отъ всички васъ повече языцы говорѣхъ:

19. Но въ церквж прѣдпочитамъ да изговорѣхъ петъ думы съ умъ-тъ си, за да наставѣхъ и други, а не десеть тысящы думы съ языкъ *незнаенъ*.

20. Братіе, не бывайте по умъ-тъ дѣца, но бывайте младенци по злож-тъ, а по умъ-тъ съвършенни мжжіе.

21. Въ законъ-тъ е писано: Съ други языцы и съ други устны ще поговорѣхъ на тойзи народъ; и ннто така ще ми послушатъ, казува Господъ.

22. За това, языци-тъ сж бѣлѣгъ не за тѣзи конто вѣрувать, но за тѣзи конто не вѣрувать; а пророчество-то е не за тѣзи конто не вѣрувать, но за тѣзи конто вѣрувать.

23. И тъй ако ся събере всячка-та церква наедно, и всички-тъ *наченжтъ* да говорятъ по *незнаены* языцы, а влѣзжтъ простацы, или невѣрнн, не ще ли да режжтъ че вы сте полудѣли?

24. Ако ли всички пророчествувать, и влѣзе нѣкой невѣрникъ, или протакъ, той отъ всичко ся изобличавя, и отъ всичко ся испитува;

ке. И сѣце тайнаа сердца егѡ явлена бывають: и такъ паде ницъ, поклонитса Бговн, возвѣщаа, ѿкѡ воистиннъ Бгъ сз вами есть.

кз. Чтѡ оубо есть, братіе; егда сходитеса, кійждо вась ѡломъ имать, оученіе имать, языкъ имать, ѡкровеніе имать, сказаніе имать: вса же кз созидаію да бывають.

кз. Яще языкомъ ктѡ глаголетъ, по двѣма, или множае по тріемъ, и по части: и единыхъ да сказуетъ.

ки. Яще ли не бдетъ сказатель, да молчитъ въ цркви: себѣ же да глаголетъ и Бговн.

ко. Пророцы же два или тріе да глаголютъ, и дрззи да разсуждають:

л. Яще ли иному ѡкрыетса сѣдши, первый да молчитъ.

ла. Можете ко вси по единому пророчествовати, да вси оучатса, и вси оутѣшаются:

лв. И дрси пророчестіи пророкимъ повинуютса:

лг. Иѣсть ко нестроеніа Бгъ, но міра, ѿкѡ во всѣхъ црквахъ стыхъ.

лд. Жены ваша въ црквахъ да молчатъ: не повелѣса ко имъ глаголати, но повиноватиса, ѿкоже и законъ глаголетъ.

ле. Яще ли чесомъ насчитиса хотятъ, въ домъ своихъ мужей да вопрошають: срамно бо есть женѣ въ цркви глаголати.

лз. Или ѡ вась слово Бжіе изыде; или вась единыхъ достіже;

лз. Яще ктѡ мнитса пророкъ быти или дховенъ, да разсметъ, ѿже пишъ вамъ, зане Гдн сѣтъ запвѣди:

ли. Яще ли ктѡ не разсметъ, да не разсметаетъ.

ло. Тѣмже, братіе моа, ревнуйте еже пророчествовати, и еже глаголати языки не возбраняйте:

м. Вса же блгообразнѡ и по чинъ да бывають.

25. И така скръшны-тѣ на сърдце-то му ставатъ явны; и тѣй ще падне на лице-то си, ще ся поклони Богу, и ще исповѣда че наистинѣ Богъ е между васъ.

26. И тѣй, братіе, що има? Кога ся събирате, всякой отъ васъ псаломъ има, поученіе има, языкъ има, откровеніе има, тълкованіе има; всичко да бѣва за назиданіе.

27. Ако говори нѣкой языкъ *незнаенъ*, да *говорятъ* по двама, или най много по трима, и на редъ; а единъ да тълкува.

28. Ако ли нѣма тълкователь, да мълчи въ церквѣ, и да говори въ себе си и Богу.

29. А пророци да говорятъ двама или трима, а другы-тѣ да разсѣждатъ;

30. Ако ли дойде откровеніе на другыго отъ сѣдящы-тѣ, първый-тѣ да мълкнѣва.

31. Защото единъ слѣдъ другый всннца можете да пророчеству- вате, за да научаватъ всички, и всички да ся утѣшаватъ.

32. И духове-тѣ пророческы покоряватъ ся на пророцы-тѣ.

33. Защото Богъ не е *Богъ* на немирство, но на миръ, както по всички-тѣ церкви на святыи-тѣ.

34. Жены-тѣ ви да мълчатъ въ церкви-тѣ, защото не имъ е простено да говорятъ, но да ся покоряватъ, както и законъ-тѣ казува.

35. Ако ли ищѣтъ да научатъ нѣщо, да пытатъ мъжіе-тѣ си у дома си; защото е срамотно на жены да говорятъ въ церквѣ.

36. Слово-то Божіе отъ васъ ли излѣзе? или е само до васъ достигнѣло?

37. Ако мни нѣкой че е пророкъ или духовецъ, нека узнае че това което ви пишѣ е заповѣди Господни.

38. Но ако не разумѣва нѣкой, да не разумѣва.

39. За това, братіе, имайте ревность да пророчествувате, и не възбранявайте да говорятъ языцы.

40. Всичко да бѣва благообразно и редовно.

ГЛАВА ЄІ.

а. Сказѡю же вамъ, братіе, бѣговѣствованіе, ѣже бѣговѣстїхъ вамъ, ѣже и прїаєте, въ немъже и стоите,

б. Имъже и спасаѣтеся, кѣкъмъ словомъ бѣговѣстїхъ вамъ, ѡиже содержитѣ, рѣзвѣ ѡиже не все вѣровасте.

в. Предѣхъ во вамъ испѣрва, ѣже и прїахъ, ѡкъ Хрѣтосъ оумре грѣхъ нашихъ ради, по писанїемъ :

д. И ѡкъ погребѣнъ бысть, и ѡкъ востѣ въ третїй день, по писанїемъ :

е. И ѡкъ ѡвнса, Кифѣ, тѣже єдинонадесятихъ.

є. Потомъ же ѡвнса воле патн сѣтъ братїамъ єдиною, ѡ нихъже мнѡжайши пребываютъ досѣлѣ, иѣцыи же и почиша :

з. Потомъ же ѡвнса ѡкъмъ, тѣже ѡплумъ всѣмъ.

и. Послѣдї же всѣхъ, ѡкъ иѣкоемъ иъвергъ, ѡвнса и мнѣ.

а. ѡъ во єсмь мнїи ѡплумъ : иже иѣсмь достѡинъ нарециса ѡплъ, занѣ гонїхъ црковь Бжїю :

і. Бѣгодатїю же Бжїєю єсмь, ѣже єсмь, и бѣгодатъ єгѡ, ѡже во мнѣ, не тиѣ бысть, но пѣче всѣхъ иъхъ потрѣдїхса, не ѡъ же, но бѣгодатъ Бжїа, ѡже со мнѡю.

їа. ѡиже оубо ѡъ, ѡиже ми Ои, тѣкъ проповѣдемъ, и тѣкъ вѣровасте.

їб. ѡиже же Хрѣтосъ проповѣдетсѣ, ѡкъ иъ мѣртвухъ востѣ, кѣкъ глаголютъ иѣцыи въ васъ, ѡкъ воскресѣнїа мѣртвухъ иѣсть ;

їв. И ѡиже воскресѣнїа мѣртвухъ иѣсть, тѡ ни Хрѣтосъ востѣ :

їг. ѡиже же Хрѣтосъ не востѣ, тиѣ оубо проповѣданїе наше, тиѣ же и вѣра ваша.

їд. Ѡверѣтаѣмса же и ажесвидѣтелѣ Бжїи, ѡкъ послѣ-

ГЛАВА 15.

1. Още, братіе, увѣдомявамъ ви евангеліе-то което ви проповѣдахъ, което и пріяхте, въ което и стоите,

2. Чрѣзъ което ся и спасавате, ако държите споредъ както ви съмь благовѣстилъ; освѣнь ако не сте напрасно повѣрували.

3. Защото ви прѣдадохъ най първо, онова което и пріяхъ, *сирничь* че Христось умрѣ за грѣхове-тѣ ни, споредъ писанія-та;

4. И погребенъ бы, и възкръснѣ въ третій день, споредъ писанія-та;

5. И яви ся на Кифѣ, послѣ на дванадесеть-тѣ.

6. Слѣдъ това ся яви на повече отъ петстотинъ братія изведнѣжъ, отъ които повече-то и до сега сѣ живи, а нѣкои и починѣхъ.

7. Послѣ ся яви Іакову, послѣ на всички-тѣ апостолю;

8. А най послѣ отъ всички, яви ся и на мене, като на нѣкой извергъ.

9. Защото азъ съмь най малкый-тѣ отъ апостолю-тѣ; който не съмь достоинъ и апостоль да ся нарекъ, защото гонихъ церквѣ-тѣ Божіѣ.

10. Но съ Божіѣ-тѣ благодать съмь каквото съмь; и негова-та на мене благодать не бы празна, но трудихъ ся повече отъ всички тѣхъ; не азъ обаче, но Божія-та благодать, която е съ мене.

11. И тѣй или азъ или тѣ, така проповѣдуваме, и така сте повѣрували.

12. А когато ся проповѣдва че Христось е възкръснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, какъ казуватъ нѣкои отъ помежду ви че нѣма възкръсеніе на мъртвы-тѣ?

13. Ако нѣма възкръсеніе на мъртвы-тѣ, *то* нито Христось е възкръснѣлъ;

14. И ако Христось не е възкръснѣлъ, то празна е наша-та проповѣдъ, празна и ваша-та вѣра.

15. Намѣруваме ся още и лѣжесвидѣтели на Бога; защото

шествовахомъ на Бѣга, ꙗкѡ воскрѣси Хрѣта, ꙗже не воскрѣси, ꙗже оубо мѣртвѣи не востаютъ :

ѿ. ꙗже бо мѣртвѣи не востаютъ, то ни Хрѣтосъ востѣ :

ѿ. ꙗже же Хрѣтосъ не востѣ, сѣтна вѣра ваша, ꙗже есте во грѣсѣхъ вашихъ :

и. Оубо и оумѣршии ѡ Хрѣтѣ, погнѡша.

ѿ. И ꙗже въ животѣ сѣмъ точию оуповающе есмь во Хрѣта, ѡкаинѣши всѣхъ человѣкъ есмь.

к. Нынѣ же Хрѣтосъ востѣ ѡ мѣртвыхъ, начатокъ оумѣршымъ бысть.

ка. Понеже бо человѣкомъ смѣръ бысть, и человѣкомъ воскрѣнне мѣртвыхъ :

кв. ꙗже бо ѡ Адамѣ вси оумираютъ, такоже и ѡ Хрѣтѣ вси ѡживѡтъ.

кг. Кійждо же во своѣмъ чинѣ : начатокъ Хрѣтосъ, потомъ же Хрѣтѣ вѣровавшии въ пришѣствѣи ѿгнѡ :

кд. Таже кончина, ѿгда предѣтъ црѣтво Бѣга и Оубо, ѿгда испразднитъ всѣко начальство и всѣкъ власть и силѣ :

ке. Подобѣтъ бо емѣ црѣтовати, доидеже положитъ всѣ враги подѣ ногама своима.

кс. Послѣдний же врагъ испразднится смѣръ.

кз. Всѣ бо покорѣи подѣ нѡзѣ ѿгнѡ : внегда же реши, ꙗкѡ всѣ покорѣна сѣтъ емѣ, ꙗвѣ, ꙗкѡ рѣзѣ покоршагѡ емѣ всѣ.

кн. ѿгда же покоритъ емѣ всѣческаа, тогда и самъ Оубо покоритца покоршемъ емѣ всѣческаа, да вѣдетъ Бѣга всѣческаа во всѣхъ.

ка. Понеже, что сотворѣтъ крѣстѣиисѣ мѣртвыхъ ради ; ꙗже ѡниодѣ мѣртвѣи не востаютъ, что и крепѣютца мѣртвыхъ ради ;

л. Почто же и мы вѣды прѣемлемъ на всѣкъ часъ ;

свидѣтельствувахмы за Бога, че е възкръсиль Христа; когото не е възкръсиль, ако е тъй че мъртви-тъ не възкръснувать;

16. Защото ако мъртви-тъ не възкръснувать, не е нито Христосъ възкръсиль;

17. Ако ли Христосъ не е възкръсиль, суетна е вѣра-та ви; още сте въ грѣхове-тъ си.

18. То и тѣзи които сѣ починали въ Христа погынѣли сѣ.

19. Ако само въ тойзи животъ ся надѣемъ на Христа, то сме найокаяни отъ всички-тъ человекы.

20. А нынѣ Христосъ възкръсиль отъ мъртвы-тъ, и станѣ начаткъ на починалы-тъ.

21. Понеже както чрѣзъ человекъ смърть-та *дойде*, така чрѣзъ человекъ и възкръсене-то на мъртвы-тъ.

22. Защото, както чрѣзъ Адама всички умирають, така чрѣзъ Христа всички ще оживѣють.

23. Но всякой на редъ-тъ си; Христосъ начаткъ, послѣ които сѣ Христови въ пришествие-то негово;

24. Напоконъ *ще бжде* скончаніе-то, когато прѣдаде царство-то Богу и Отцу; когато унищожи всяко началство и всякъ власть и силъ;

25. Защото трѣба да царува доклѣ положи всички-тъ врагове подъ нозѣ-тъ си.

26. Най послѣдень врагъ *който* ся унищожава е смърть-та.

27. Защото всичко покори подъ нозѣ-тъ му; а кога каже, че всичко е покорено, явно е че освѣнь тогози, който е покориль нему всичко-то;

28. А когато ся покори нему всичко, тогазы и самъ си Сынъ-тъ ще ся покори на тогози който е покориль нему всичко-то, за да бжде Богъ все во все.

29. Понеже какво ще сторять тіа които ся крыщавать заради мъртвы-тъ, ако никакъ мъртви-тъ не възкръснувать? защо ли ся и крыщавать зарадь мъртвы-тъ?

30. Защо ли и нынѣ всякой часъ бѣдствувамы?

лѧ. По всѧ днѧ оумираю, такъ мѧ вѧша похвалѧ, братіе, ѡже ѡмамъ ѡ Хрѧтѧ Іисѧ Гдѧ нѧшемъ.

лв. ѡще бо по человекъ со свѧремъ борѧхса въ Ѧфѧсѧ, какъ мѧ польза, ѡще мѧртвѧи не востаютъ; да ѡмы ѡ пѧемъ, оутрѧ бо оумремъ.

лг. Не лстѧтеса: тлѧтъ Ѧбывѧи блѧги вестѧды слѧ.

лд. Истрезвѧтеса праведнѧ, ѡ не согрѧшѧйте: невѧдѧніе бо Бжѧе нѧцыи ѡмътъ: къ срѧмъ вѧмъ глаголю.

ле. По речѧтъ нѧкто: какъ востѧнътъ мѧртвѧи; коимъ же тѧломъ прѧйдътъ;

лс. Безѧмне, ты ѧже сѧеши, не ѡживѧтъ, ѡще не оумретъ:

лз. И ѧже сѧеши, не тѧло вѧдѧщее сѧеши, но голо зерно, ѡще слѧчѧтса, пшеницы ѡли ѡногѧ ѡ прочѧхъ:

лн. Нѧ же длетъ ѧмъ тѧло, ѡкоже восхѧщетъ, ѡ коемъждо сѧмени своѧ тѧло.

ло. Не всѧка плѧть, тѧже плѧть: но ѡна оубѧ плѧть человекѧмъ, ѡна же плѧть скотѧмъ, ѡна же рыбѧмъ, ѡна же птицѧмъ.

лм. И тѧлесѧ нѧнаѧ, ѡ тѧлесѧ земнѧ: но ѡна оубѧ нѧнымъ слѧва, ѡ ѡна земнѧмъ.

лн. ѡна слѧва солнцѧ, ѡ ѡна слѧва лунѧ, ѡ ѡна слѧва свѧздѧмъ: свѧздѧ бо ѡ свѧзды рѧзнѧтвуетъ во слѧвѧ:

лв. Тѧкоже ѡ воскресѧніе мѧртвѧхъ: сѧетса въ тлѧніе, востаѧтъ въ нетлѧніи:

лг. Сѧетса не въ чѧсть, востаѧтъ въ слѧвѧ: сѧетса въ нѧмоци, востаѧтъ въ силѧ:

лд. Сѧетса тѧло дшѧвное, востаѧтъ тѧло дхѧвное. ѧсть тѧло дшѧвное, ѡ ѧсть тѧло дхѧвное:

ле. Такъ ѡ писано ѧсть: бысть перѧвый человекъ ѡдѧмъ въ дшѧ живѧ, послѧднѧй ѡдѧмъ въ дхѧ животворѧщѧ:

31. Всякой день умирамъ, тако ми похваля-тж за васъ, който имамъ въ Христа Иисуса Господа нашего.

32. Ако по чловѣчески ся борихъ азъ съсъ звѣрове въ Ефесъ, каквж ползж имамъ, ако мъртви-тѣ не въскръснувать? Да ядемъ и да пиемъ, защото утрѣ ще умремъ.

33. Не ся лстѣте: злы-тѣ съобщества развалятъ добры-тѣ нравы.

34. Свѣстѣте ся споредъ както е праведно, и не съгрѣшавайте; защото нѣкон *отъ васъ* Бога не знайтъ: *това* за вашъ срамъ го казувамъ.

35. Но ще рече нѣкой: Какъ ще въскръснжтъ мъртви-тѣ? и съ какво тѣло ще дойджтъ?

36. Безумие, това което ты сѣнешъ, ако не умре не ся съживява.

37. И това което сѣнешъ, не посѣвашъ тѣло-то което ще изникне, но голо зрно, каквото ся случи, пшенично или друго нѣкое;

38. А Богъ му дава тѣло, каквото си ще, и на всяко сѣме свое-то му тѣло.

39. Всяка плътъ не е еднаква плътъ; но друга плътъ е на чловѣцы-тѣ, а друга плътъ на скотове-тѣ, друга пакъ на рыбы-тѣ, и друга на птицы-тѣ.

40. *Има* и тѣлеса небесны, и тѣлеса земны; друга е обаче слава-та на небесны-тѣ, а друга на земны-тѣ.

41. Друга е слава-та на слнце-то, и друга слава-та на лунж-тж, и друга слава-та на звѣзды-тѣ; защото звѣзда отъ звѣздж различа споредъ славж-тж.

42. Така и въскръсеніе-то на мъртвы-тѣ. Сѣе ся въ тлѣніе, въскръснума въ петлѣніе;

43. Сѣе ся въ безчестіе, въскръснума въ славж; сѣе ся въ немощъ, въскръснума въ силж;

44. Сѣе ся тѣло естественно, въскръснума тѣло духовно. *Има* тѣло естественно, *има* и тѣло духовно.

45. Така е и писано; Първый-тѣ чловѣкъ Адамъ станж душа жива, а послѣдній-тѣ Адамъ е духъ животворящъ.

мъ. Но не прежде дхѡвное, но дшѡвное, потомъ же дхѡвное.

мъ. Первый человекъ, ѡ землѣ перстенъ: второй человекъ, гдѣ съ нѣсѣ.

ми. Иакоже перстный, таковы и перстни: и иакоже ибный, тацы же и иѣни:

ма. И иакоже ѡблекѡмса во образъ перстнаго, да ѡблечѡмса и во образъ ибнаго.

и. Сѣ же глаголю, братіе: иакъ плоть и кровь цртва Ижа наследити не мѡгутъ, ниже тлѣнне нетлѣнна наследствуетъ.

иа. Сѣ тайно вамъ глаголю: вси ко не оуспнемъ: вси же измѣнимса.

ив. Искорѣ, во мгновѣннѡка, въ послѣднѣи тревѣ: вострѣбитъ во, и мѣртви востанутъ нетлѣнни, и мы измѣнимса.

иг. Подоблетъ ко тлѣнному семѡ ѡблещиса въ нетлѣнне, и мѣртвенному семѡ ѡблещиса въ безсмѣртне.

ид. Егда же тлѣнное сѣ ѡблечѣтса въ нетлѣнне, и смѣртное сѣ ѡблечѣтса въ безсмѣртне, тогда бѣдетъ слово написанное: пожѣрта высть смѣрть повѣдою.

ие. Гдѣ ти, смѣрте, жало; гдѣ ти, иде, повѣда;

ис. Жало же смѣрти, грѣхъ: сила же грѣха, законъ.

из. Бѣс же блгодарѣнне давшемс намъ повѣдас гдемъ нашимъ иисъ Хртѡмъ.

ин. Тѣмже, братіе моѡ возлюбленна, твѣрди вывѣйте, непостѣпни, извыточествующе въ дѣлѣ гдѣни всегда, вѣдающе, иакъ трѣдъ вашъ нѣсть тоць предъ гдемъ.

46. Но не първомъ духовно-то, но естествено-то, и послѣ духовно-то.

47. Първий-тъ чловѣкъ е отъ земѣ-тъ, пръстенъ; вторий-тъ чловѣкъ, Господь отъ небе-то.

48. Какъвто е пръстний-тъ, такъвизи сж и пръстни-тъ, и какъвто небесный-тъ, такъвизи и небесны-тъ.

49. И както ся облѣкохмы въ образъ-тъ на пръстний-тъ, ще ся облѣчемъ и въ образъ-тъ на небесный-тъ.

50. И това *ви* казувамъ, братіе, че плътъ и кръвь не могатъ да наслѣдятъ царство-то Божіе; нито тлѣніе-то наслѣдува нетлѣніе-то.

51. Ето, еднѣ тайнѣ *ви* казувамъ; всинца нѣма да умремъ, но всинца ще ся измѣнимъ,

52. Въ еднѣ минутѣ, въ мгновение на око, съ послѣднѣ-тъ трѣбѣ; защото ще затрѣби; и мъртви-тъ ще възкрѣснатъ нетлѣнни, и ный ще ся измѣнимъ.

53. Защото трѣбува това тлѣнно-то да ся облѣче въ нетлѣніе, и смъртно-то това да ся облѣче въ безсмъртіе.

54. А когато тлѣнно-то това ся облѣче въ нетлѣніе, и смъртно-то това ся облѣче въ безсмъртіе, тогазы ще ся сбѣде слово-то което е писано: Погълнѣта бы смъртъ-та съ побѣдѣ.

55. Дѣ ти, смърте, жило-то? Дѣ ти, аде, побѣда-та?

56. Жило-то на смъртъ-тъ е грѣхъ-тъ, и сила-та на грѣхъ-тъ е законъ-тъ.

57. Но благодареніе Богу, който ни даде побѣдѣ-тъ чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа.

58. И тѣй, възлюбленни мои братіе, бѣдѣте твърди, непоколебими, и прѣзобилувайте всякога въ дѣло-то Господне, понеже знаете че трудъ-тъ *ви* не ще да бѣде празденъ въ Господа.

ГЛАВА 51.

а. Ѡ милостыни же ꙗже ко стѣмъ, ꙗкоже оустроихъ црквамъ Галатійскимъ, такъ и вы сотворайте.

б. По единойъ въ свѣтъхъ кийждо васъ да полагаеть оу себѣ сохранѣа, еже љше что благопоспѣшитса : да, не егда прїидѣ, тогда собранїа бывають.

в. Егда же прїидѣ, љже љше ѿскѣсите, съ посланни сїхъ послю ѡнести благодѣть вашъ во ѿерлїмъ :

г. љше же достойно вѣдетъ и мнѣ ити, со мною пойдеть.

д. Прїидѣ же къ вамъ, егда Македонїю преидѣ : (Македонїю ко прохождѣ.)

е. Оу васъ же, љше сазчитса мнѣ, превѣдъ, или и ѡзнемѣю, да вы мѣ проводите, љже љше пондѣ.

ж. Не хощю ко васъ нынѣ въ мимохожденїи видѣти : оуповаю же время иѣкое превыти оу васъ, љше Гдѣ повелїтъ.

з. Прекѣдъ же во Фѣсѣ до пентикостїи :

и. Дверь ко ми ѡверзеса велика и спспѣшна, и сопротївнїи мнози.

ї. љше же прїидетъ Тїмоѡей, блюдите, да безъ страха вѣдетъ оу васъ : дѣло ко Гдѣ дѣлаеть, ꙗкоже и љзъ :

к. Да никтоже оубо егò оуничжитъ : проводите же егò съ миромъ, да прїидетъ ко мнѣ : ждѣ ко егò съ вратїею.

л. Ѡ Аполлѡсѣ же братѣ, многѡ молїхъ егò, да прїидетъ къ вамъ съ вратїею : и всѣмъ не бѣ вола, да нынѣ прїидетъ : прїидетъ же, егда оупразднитса.

м. Бодрствуйте, стоите въ вѣрѣ : мзжайтеса, оутверждайтеса :

н. Всѣ вамъ любовїю да бывають.

о. Молю же вы, братїе, вѣсте домъ Стефанїновъ, ꙗкв ѣсть начатокъ ѡхлїи, и въ сазкенїе стѣмъ оучинїша себѣ :

ГЛАВА 16.

1. А колкото за събиране-то на милостыниж-тж за святыи-тѣ, както наредихъ въ церкви-тѣ Галатійскы, така сторѣте и вы.

2. Въ первый-тѣ *день* на седмицж-тж, всякой отъ васъ да отдѣля *по нѣщо*, споредъ както му успѣва работа-та, и да го има при себе си; да не бы, кога дойдж тогазъ да ставать събиранія-та на милостыниж-тж.

3. И кога дойдж, които одобрите съ писма тѣхъ ще проводиж да отнесжтъ подарѣкъ-тѣ ви въ Иерусалимъ;

4. И ако бѣде достойно да идж и азъ, съ мене ще отиджтъ.

5. Азъ ще дойдж при васъ, като мниж прѣзъ Македоніиж; (защото прѣзъ Македоніиж мпнувамъ.)

6. А може бы да поостанж при васъ, или *може* и да прѣзимувамъ, за да мя испроводите вы на кждѣто отидж.

7. Защото сега не ми ся ще да ся видиж съ васъ; но надѣж ся да останж при васъ нѣколко врѣме, ако бы *ми* Господь дозволилъ.

8. А въ Ефесъ ще ся бавиж до петдесетницж-тж;

9. Защото ми ся отворихж врата голѣмы и работны, *или* и много противници.

10. Ако ли дойде Тимоѳей, гледайте да бѣде безъ страхъ при васъ; защото и *той* работи дѣло-то Господне, както и азъ.

11. За това никой да го не унищожи; но испроводѣте *ми* го мпромъ, да дойде при мене; защото го очакувамъ съ братія-та.

12. А за брата Аполлоса молихъ му ся много да дойде съ братія-та при васъ; и не му ся щѣше никакъ да дойде сега; ще дойде обаче когато му прилегне.

13. Бждѣте бодри, стойте въ вѣрж-тж, бждѣте мъжественни, крѣпки бждѣте.

14. Всичко у васъ съ любовь да быва.

15. Още вы молиж, братіе; знаете Стефаниновъ-тѣ домъ, че е начатѣкъ на Ахаіиж, и сж отредили себе си въ служеніе на святыи-тѣ;

ѓі. Да ѓи вы повинѓйтесь такъвѓмъ, ѓи всѧкомъ споспѣш-
ствующъ ѓи трѓждѧюще.

ѓі. Возрѧдовахъ же ѡ пришествіи Стефаніновѣ ѓи Фср-
тнѧтовѣ ѓи Яхѧіковѣ, ѓѧкъ вѧше лишѧніе сѧи испѧлиша :

ѓі. Оѓпокоѧша бо мой дѧхъ ѓи вѧшъ. познавѧйте оѓбо та-
ковѧ.

ѧі. Цѣлѧютъ вы цркви Ясійскіѧ : цѣлѧютъ вы ѡ Гѧѣ
многѡ Якѡла ѓи Прискѡлла, съ домашнею ѓхъ црковію :

ѧі. Цѣлѧютъ вы братіѧ всѧ. цѣлѧйте дрѓгъ дрѓга любѧ-
ніемъ стѧимъ.

ѧі. Цѣловѧніе моею рѧкою Пѧвлу :

ѧі. Яще кто не любитъ Гѧа Іиса Хрѧта, да бѧдетъ прѧ-
клатъ, марѧи ѧѧ.

ѧі. Блѧгодѧть Гѧа нашегѡ Іиса Хрѧта съ вѧми :

ѧі. И любви моѧ со всеѧми вѧми, ѡ Хрѧтѣ Іисѣ. ѧминь.

16. Да ся подчинявате и вы на таквызъ едны, и на всякого който съдѣйствува и ся труди.

17. Радувамъ ся за дохожданіе-то на Стефанина, на Фуртуната и на Ахапка, защото тѣ запълнихъ *мое-то* отъ васъ лишеніе ;

18. Понеже успокоихъ и мой-тъ духъ и вашій-тъ ; за това припознавайте таквызъ *человцы*.

19. Поздравяватъ вы церкви-тѣ които сж въ Азіѣж. Поздравяватъ вы въ Господа прѣмнога Акила и Прискилла, съ домашнѣж-тѣ си церквѣж.

20. Поздравяватъ вы всицы-тѣ братія. Поздравѣте ся единъ другый съсъ цѣлованіе свято.

21. Поздравленіе-то *нииж* азъ Павель съ рѣкж-тѣж си.

22. Който не люби Господа Исуса Христа, да бжде анаеема, маранъ аеа.

23. Благодать-та на Господа *нашего* Исуса Христа *да бжде* съ васъ.

24. Любовь-та ми съсъ всицы васъ въ Христа Исуса. Амнь.

КЪ КОРИНѠАНѦМЪ ВТОРОЕ ПОСЛАНИЕ

СЪАГѦ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ посланникъ Иисъ Хрѣтовъ, волею Бжїею, и Тимодеѣи братъ, цркви Бжїей същей въ КоринѠѣ, со стѣмии всѣми същиими во всеѣ Ахлїи :

б. Благодѣть вамъ и миръ ѿ Бга Оцѣ нашего, и Гда Ииса Хрѣта.

в. Блгословенъ Бгъ и Оцъ Гда нашеру Ииса Хрѣта, Оцъ щедрѣтъ и Бгъ всѣмъ оутѣхи,

г. Оутѣшай насъ ѿ всѣкой скорби нашей, ѣкв возможи намъ оутѣшити същю во всѣкой скорби, оутѣшенїемъ, ѣмже оутѣшаемса сами ѿ Бга :

д. Зане ѣкоже избѣточествуютъ страданїа Хрѣтова въ насъ, такъ Хрѣтомъ избѣточествуетъ и оутѣшенїе наше.

е. Аще ли же скорбїмъ, ѿ вашего оутѣшенїа, и спасенїа, дѣйствующемса въ терпѣнїи тѣхже страданїа, ѣже и мы страждемъ :

ж. И оупованїе наше избѣстно ѿ васъ : аще ли оутѣшаемса, ѿ вашего оутѣшенїа и спасенїа : вѣдающе, зане ѣкоже Окиници естѣ страстѣмъ нашимъ, также и оутѣшенїю.

з. Не кѣ хѣжемъ васъ, братїе, не вѣдѣти ѿ скорби нашей вѣвшей намъ во Асїи, ѣкв по премногѣ и паче силы ѿтаготїхомса, ѣкв не надѣкатиса намъ и жити :

и. Но сами въ себѣ ѿсужденїе смѣрти ѣмѣхомъ, да не

КЪ КОРИНӨЯНОМЪ ВТОРО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ съ Божиѣ-тѣ волиѣ апостолъ Исусъ Христовъ, и Тимоѳей братъ, къмъ Божиѣ-тѣ церквѣ която е въ Коринѣ, и къмъ всички-тѣ святыи, които сѣ по всички Ахайѣ;

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

3. Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на милосердіе-то и Богъ на всяко утѣшеніе,

4. Който ны утѣшава въ всякъ нашъ скърбъ, за да можемъ и ный да утѣшаваме тѣзи които ся намѣруватъ во всякъ скърбъ, съ утѣшеніе-то съ което ный сами сме утѣшавани отъ Бога.

5. Защото както ся прѣумножаватъ въ насъ страданія-та Христовы, така чрѣзъ Христа ся прѣумножава и утѣшеніе-то наше.

6. И скърбимъ ли, *скърбимъ* за ваше-то утѣшеніе и спасеніе, което ся дѣйствиува чрѣзъ търпѣніе-то на исти-тѣ страданія, които страдамы и ный; ако ли ся утѣшаваме, *утѣшаваме ся* за ваше-то утѣшеніе и спасеніе;

7. И надежда-та којшто имамы за васъ е твърда; понеже знаемъ, че както сте участници на страданія-та, така и на утѣшеніе-то.

8. Защото не искамы да не знаете, братіе, за нашъ-тѣ скърбъ, която ни ся случи въ Азіѣ, че твърдѣ много ся отеготихмы, повече отъ силъ-тѣ си, така щото ся отчаяхмы и за животъ-тѣ си;

9. Но ный сами въ себе си зѣхмы си осѣжданіе-то на смъртъ-

НАДѢЮЩЕСЯ БѢДЕМЪ НА СѦ, но на БѢа ВОЗСТАВЛЯЮЩАГО МЕР-
ТВЫА :

і. Иже ѡ ТОЛІКІА СМЕРТИ ИЗБАВИЛЪ НИ ѢСТЬ, и ИЗБА-
ВЛЯЕТЪ: ПАНЬЖЕ и ОУПОВАХОМЪ, ІАКЪ и ѢЩЕ ИЗБАВИТЪ,

ѧі. СПОСПѢШЕСТВЮЮЩЫМЪ и ВАМЪ ПО НАСЪ МОЛИТВОЮ, да ѡ
МНОГИХЪ ЛИЦЪ, ѢЖЕ ВЪ НАСЪ ДАРОВАНИЕ, МНОГИМИ БЛАГОДАРИТСА
ѡ ВАСЪ.

бі. ПОХВАЛЕНИЕ ВО НАШЕ СІЕ ѢСТЬ, СВИДѢТЕЛЬСТВО СОВѢСТИ
НАШЕА, ІАКЪ ВЪ ПРОСТОТѢ и ЧИСТОТѢ БЖІЕЙ, ѧ НЕ ВЪ МЪДРОСТИ
ПЛОТИ, но БЛАГОДАТІЮ БЖІЕЮ ЖИХОМЪ ВЪ МИРѢ, МНОЖАЕ ЖЕ ОУ
ВАСЪ.

гі. НЕ ИНАА ВО ПИШЕМЪ ВАМЪ, но ІАЖЕ ЧТЕТѢ, и РАЗСМѢ-
ВАЕТЕ, ОУПОВАЮ ЖЕ, ІАКЪ и ДО КОНЦА ОУРАЗСМѢТЕ,

ді. ИАКОЖЕ и РАЗСМѢСТЕ НАСЪ ѡ ЧАСТИ, ІАКЪ ПОХВАЛЕНИЕ
ВАМЪ ѢСМЫ, ІАКОЖЕ и ВЪ НАМЪ, ВЪ ДЕНЬ ГДА НАШЕГЪ ИИСА ХРТА.

еі. И СИМЪ ОУПОВАНИЕМЪ ХОТѢХЪ КЪ ВАМЪ ПРИИТИ ПРЕЖДЕ,
да ВТОРСЮ БЛАГОДАТЬ ИМАТЕ :

сі. И ВАМИ ПРОНТИ ВЪ МАКЕДОНИЮ, и ПАКИ ѡ МАКЕДОНИИ
ПРИИТИ КЪ ВАМЪ, и ВАМИ ПРОВОДИТСА ВО ІУДЕЮ.

зі. СІЕ ЖЕ ХОТѦ, ЕДА ЧТО ОУБЪ ЛЕГКОТОЮ ДѢЛАХЪ; ИЛИ ІАЖЕ
СОВѢЩАВАЮ, по ПЛОТИ СОВѢЩАВАЮ, да ВБДЕТЪ ОУ МЕНЕ ѢЖЕ
ѢИ ѢИ, и ѢЖЕ НИ НИ ;

иі. ВѢРЕНЪ ЖЕ БГЪ, ІАКЪ СЛОВО НАШЕ ѢЖЕ КЪ ВАМЪ НЕ
БЫСТЬ ѢИ и НИ :

ѧі. Ибо БЖІИ СІЪ ИИСЪ ХРТЪСЪ ИЖЕ ОУ ВАСЪ НАМИ ПРО-
ПОВѢДАННЫЙ, МНОЮ и СИЛАНОМЪ и ТИМОДЕЕМЪ, НЕ БЫСТЬ ѢИ и
НИ, но ВЪ НЕМЪ САМОМЪ ѢИ БЫСТЬ :

к. ЕЛИКА ВО ѡБѢТОВАНИЕ БЖІА, ВЪ ТОМЪ ѢИ, и ВЪ ТОМЪ
ѧМИНЪ : БГЪ КЪ СЛАВѢ НАМИ.

ка. ИЗВѢСТВЪАИ ЖЕ НАСЪ СЪ ВАМИ ВО ХРТА, и ПОМАЗАВШИ
НАСЪ, БГЪ :

кв. ИЖЕ и ЗАПЕЧАТѢ НАСЪ, и ДАДЕ ѡБРСЧЕНИЕ ДХА ВЪ
СЕРДЦА НАША.

Гл. 1. ВТОРО ПОСЛАНІЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

тж, да не уповаваме на себе си, но на Бога който възкрсява мъртвы-тѣ ;

10. Който е избавилъ насъ отъ толкозъ *близскж* смърть, и избавя ны ; комуто ся надѣемъ че и пакъ ще избави,

11. Когато и вы съ молитвж содѣйствувате за насъ, щото поради дадено-то намъ чрѣзъ мнозина дарованіе, да бжде за насъ отъ много лица благодареніе.

12. Защото наша-та похвала е това, свидѣтелство-то на нашж-тж совѣсть, че ный съ простотж и искренность по Бога, не съ плтскж мудрость, но съ благодать Божіѣ, помниѣхмы на свѣтъ-тѣ, а най много между васъ.

13. Защото не ви пишемъ друго, освѣнь това което четете, или и познавате ; а надѣѣх ся че и до край ще познаете ;

14. Както ны отчасти и познахте, че смы похвала вамъ, както и вы намъ, въ день-тѣ на Господа Исуса.

15. И съ тжзи увѣренность искахъ да дойдж при васъ по испърво, за да имате вторж благодать ;

16. И прѣзъ васъ да минж въ Македоніѣ, и пакъ отъ Македоніѣ да дойдж при васъ, и вы да мя испроводите въ Іудеѣ.

17. И тѣй като бѣше това намѣреніе-то ми, да ли съмъ легкоумно постѣпилъ ? или намѣреніе-то ми е намѣреніе плтско, за да бжде у мене ту ей ей, ту не не ?

18. Вѣренъ е Богъ, че слово-то ни къмъ васъ не станж ей и не.

19. Защото Исусъ Христосъ Сынъ Божій, проповѣданный-тѣ у васъ отъ насъ, отъ мене и Силуана и Тимоея, не станж ей и не, но въ него станж ей.

20. Защото всичкы-тѣ Божіи обѣщанія въ него сж ей, и въ него аминъ, за славж Божіѣ чрѣзъ насъ.

21. А който ны утвърдява съ васъ въ Христа, и който ны е помазаль е Богъ ;

22. Който и запечата насъ, и даде обрученіе-то на Духъ-тѣ въ сърдца-та ни.

ѡг. Яз же свидѣтел Бга призываю на мою дшш, ѡкв
шадл васз ктомз не прїндохз вз Корїназ :

ѡд. Не ѡкв ѡбладдемз вѣрою вашею, но ѡкв споспѣш-
ницы есмь вашей радостн : вѣрою бо стоимѣ.

ГЛАВА Ѣ.

а. Сздахз же вз себѣ сїе, не паки скорбїю кз вамз
прїнтї.

б. Яше бо аз скорбь творю вамз, то кто есть веселай
мл, точїю прїемлай скорбь ѡ менѣ ;

в. И писахз вамз сїе истое, да не пришедз скорбь на
скорбь прїимз, ѡ нїхже подоваше мї радоватисл, надѣвсл
на всл вы, ѡкв моа радость всѣхз васз есть.

г. Ѡ печалн бо многїа н тзгн сѣрдца написахз вамз
многнмн слезамн, не ѡкв да ѡскорбитѣсл, но любовь да
познаете, юже имамз ѡзовїлнхз кз вамз.

д. Яше ли кто ѡскорбилз менѣ, не менѣ ѡскорбї, но ѡ
члстн, да не ѡтлгчз всѣхз васз.

е. Доволно бо таковомз запрецїенїю сїе, еже ѡ многнхз :

з. Тѣмже сопротївное паче вы да даруете н оутѣ-
шите, да не какв многою скорбїю пожертз бздетз та-
ковїн.

н. Тѣмже молю вы, оутвердїте кз немз любовь :

а. На сїе бо н писахз, да разсмѣю искꙋсство ваше, яше во
всѣмз посласлїннїи естѣ.

ї. Емзже яше что даруете, н азз : ꙗко азз яше что
даровахз, емзже даровахз, васз радн, ѡ лицѣ Іисз
Хртѡвѣ,

лї. Да не ѡбїднмн бздемз ѡ сатанн : не неразсмѣваемз
бо оꙋмышленїн егѡ.

лї. Пришедз же вз Трѡадз во блговѣстїе Хртѡво, н двѣрн
ѡвѣрзентѣ мн вѣвшей ѡ Гдѣ,

23. И азъ призовавамъ Бога за свидѣтель на моѣж-тѣ душѣ, че понеже вы щадѣж не съмь дошелъ още въ Коринѣзъ :

24. Не че имамы власть на вѣрѣж-тѣ ви, но защото смы споспѣшници на радость-тѣ ви : понеже чрѣзъ вѣрѣж-тѣ стоите.

ГЛАВА 2.

1. И това рѣшихъ въ себе си, да не дохождамъ при васъ пакъ съсъ скърбь.

2. Защото ако оскърбявамъ азъ васъ, то мене кой ще да разве-сели, ако не тойзи, който е оскърбенъ отъ мене ?

3. И това исто-то ви писахъ, че, кога дойдѣ, да нѣмамъ скърбь отъ тѣзи отъ които ми подобава радость да имамъ, като имамъ увѣреніе на всинца ви, че моя-та радость е *радость* на всички васъ.

4. Защото отъ голѣмъ скърбь и сьрдечнѣж тѣжѣ писахъ съ много съззы, не да ся оскърбите, но да познаете голѣмъ-тѣ любовь, коѣжто имамъ къмъ васъ.

5. Ако ли *мя* е нѣкой оскърбилъ, не е оскърбилъ мене, но всинца ви отчасти, да не отеготѣж повече.

6. За такъвъ единъ доста е това задрѣженіе отъ по мнозина-та ;

7. Така що напротивъ вы *трьба* повече да му простите и да го утѣшите, щото такъвъ единъ да не бѣде погълнатъ отъ безмѣрнѣж скърбь.

8. За това вы моѣж да утвърдите *вашѣж-тѣ* къмъ него любовь :

9. Понеже за това и писахъ, за да вы познаѣж съ опытъ, да ли сте на всичко послушливи.

10. А комуто вы прощавате нѣщо, *прощавамъ му* и азъ ; защото ако съмь и простилъ нѣщо, комуто съмь простилъ, за васъ съмь *сторилъ това*, отъ Христова лице,

11. За да не добые прѣимущество надъ насъ Сатана : защото не смы да не знаемъ неговы-тѣ умышления.

12. И когато *азъ* дойдохъ въ Троядж да *проповѣдамъ* евангеліе-то Христово, и ми ся отворихъ врата въ *дѣло-то* Господне,

гг. Не имѣхъ покѡла дх҃с моемѡ, не ѡверѣтшъ мнѣ Тита брата моего: но ѡрѣкса имъ, изыдохъ въ Македонію:

дд. Бг҃с же бл҃годареніе всегда повѣдители насъ творашемъ ѡ Хрт҃ѣ Іисѣ, и воню рѡзсма ѣгѡ ѡблѡющис нами во всѧкомъ мѣстѣ.

ее. Іакѡ Хрт҃ово благоуханіе ѣсмы Бг҃ови въ спасаемыхъ и въ погнѣблющихъ.

ее. Обѣмъ оубѡ вонѧ смѣртнаѧ въ смѣртъ, Обѣмъ же вонѧ животнаѧ въ животъ. и къ симъ кто доволенъ;

зз. Иѣсмы бо, іакѡже мнози, нечистѡ проповѣдающіи слово Бж҃іе, но іакѡ ѡ чистоты, но іакѡ ѡ Бг҃а, предъ Бг҃омъ, во Хрт҃ѣ глаголемъ.

ГЛАВА Г.

а. Зачинаемъ ли пакы насъ самѣхъ извѣщавати вамъ; или трѣвземъ, іакѡже иѣцыи, извѣщавателныхъ посланій къ вамъ, или ѡ насъ извѣстителейъ;

б. Посланіе бо наше вы ѣстѣ, написаное въ сердцахъ нашихъ, знаемое и прочитаемое ѡ всѣхъ человекъ:

г. Являеми, іакѡ ѣстѣ посланіе Хрт҃ово сажѣное нами, написано не черниломъ, но дх҃омъ Бг҃а жива, не на скрижалѣхъ каменныхъ, но на скрижалѣхъ сердца плотныхъ.

д. Надѣаніе же таково имамы Хрт҃омъ къ Бг҃с:

е. Не іакѡ доволни ѣсмы ѡ себѣ помыслити что, іакѡ ѡ себѣ, но доволство наше ѡ Бг҃а:

е. Иже и оудоволи насъ сажители быти нѡвс завѣтс, не писмене, но дх҃с: писма бо оубивлетъ, а дх҃с животворитъ.

з. Ище ли сажѣніе смѣртни писмены образовано въ камнехъ, высть въ слѡвс, іакѡ не мощи взирати сынѡмъ Іисевымъ на лицѣ Мѡисѣево, слѡвы ради лица ѣгѡ престающа:

13. Понеже не намѣрихъ брата си Тита, не ся успокои духъ-тъ ми; но простихъ ся съ тѣхъ и излѣзохъ за въ Македоніѣж.

14. Но благодареніе Богу който ны прави вынѣжы да сме побѣдители въ Христа, и на всяко мѣсто чрѣзь насъ явява уханіе-то на негово-то познаніе.

15. Защото ний прѣдъ Бога сме Христово благоуханіе за тѣзи които ся спасаватъ, и за тѣзи които погынуватъ.

16. На едни-тѣ сме уханіе отъ смърть за смърть, а на други-тѣ уханіе отъ животъ за животъ. И на това кой е доволенъ?

17. Защото не сме както много-то оиѣзи които прѣправятъ слово-то Божіе, но искрено, и като отъ Бога, прѣдъ Бога въ Христа говоримъ.

ГЛАВА 3.

1. Пакъ ли наченувамы да ся прѣпорѣчвамы? или имамы нуждѣ, както нѣкои, за прѣпорѣчителны писма до васъ, или за прѣпорѣчителны отъ васъ?

2. Вы сте наше-то писмо, написано въ сѣрдца-та ви, знаемо и прочитаемо отъ всички-тѣ человекы;

3. И явявате ся че сте писмо Христово, станѣло чрѣзь наше-то служеніе, написано не съ мастило, но съ Духъ-тъ на Бога живаго, не на плочы каменны, но на плочы пѣтяны на сѣрдце-то.

4. И таквѣзи увѣренность къмъ Бога имамы ний чрѣзь Христа;

5. Не че сме отъ самосебе си доволни да намыслимъ нѣщо, като отъ насъ си, но наше-то доволство е отъ Бога;

6. Който ны и удоволи да бѣдемъ служители на новий-тъ завѣтъ, не на буквѣ-тѣ, но на духъ-тъ; защото буква-та убива, а духъ-тъ оживотворява.

7. Ако ли служеніе-то на смърть-тѣ, въ буквы издѣлбаны на камѣкъ, станѣ съсъ славѣ, така що сынове-тѣ Израилеви не можахъ да гледатъ Моисея въ лице, поради славѣ-тѣ на лице-то му, която имаше да прѣстане;

Ѣ. КѠКѠ НЕ МНОЖАЕ ПѠЧЕ СЛЖЕНІЄ ДХА ВЪДЕТЪ ВЪ СЛѠВЪ;

Ѥ. ЯЩЕ КО СЛЖЕНІЄ ѠСЖДЕНІѠ СЛѠВА, МНОГѠ ПѠЧЕ ИЗЪЫТОЧЕСТВУЕТЪ СЛЖЕНІЄ ПРѠВДЫ ВЪ СЛѠВЪ.

Ї. ИКО НЕ ПРОСЛѠВИСѠ ПРОСЛѠВЛЕННОЕ ВЪ ЧѠСТИ СЕИ, ЗА ПРЕВОСХОДѠЩЮ СЛѠВУ.

Љ. ЯЩЕ КО ПРЕСТАЮЩЕЕ, СЛѠВОЮ : МНОГѠ ПѠЧЕ ПРЕКЫВѠЮЩЕЕ, ВЪ СЛѠВЪ.

Ѣ. ИМѠЩЕ ОУКО ТАКОВО ОУПѠВѠНІЄ, МНОГИМЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ ДѠИСТВУЕМЪ :

Ѧ. И НЕ ИКОЖЕ МѠѠСЕЙ ПОЛАГАШЕ ПОКРЫВАЛО НА ЛИЦѠ СВОЕМЪ, ЗА ѢЖЕ НЕ МОЩИ ВЗИРАТИ СЫНѠМЪ ИИСУСѠМЪ НА КОНЕЦЪ ПРЕСТАЮЩАГѠ.

ѧ. Но ѠСЛѠПѠШАСѠ ПОМЫШЛЕНІѠ ИХЪ : ДѠЖЕ КО ДО СЕГѠ ДНЄ ТѠЖДЕ ПОКРЫВАЛО КО ЧТЕНІИ ВѠТХАГѠ ЗАВѠТА ПРЕКЫВАЕТЪ НЕ ѠКРОВЕНО, ЗАНЄ Ѡ ХРѠТѠ ПРЕСТАЕТЪ :

Ѩ. Но дѠЖЕ ДО ДНЄСѠ, ВНЕГДА ЧТЕТСѠ МѠѠСЕЙ, ПОКРЫВАЛО НА СЕРДЦѠ ИХЪ ЛЕЖИТЪ :

Ѣ. ВНЕГДА ЖЕ ѠВРАТѠТСѠ КО ГѠСѠ, ВЗИМАЕТЪ ПОКРЫВАЛО.

Ѥ. ГѠЪ ЖЕ ДХЪ ѢСТЬ : Ѡ ИДѠЖЕ ДХЪ ГѠНЬ, ТѠ СВОБОДА.

Ѧ. МЫ ЖЕ ВСИ ѠКРОВЕННЫМЪ ЛИЦЕМЪ СЛѠВУ ГѠНЮ ВЗИРАЮЩЕ, ВЪ ТѠИЖЕ ѠБРАЗѠ ПРЕВЪРАЗѠЕМСѠ Ѡ СЛѠВЫ ВЪ СЛѠВУ, ИКОЖЕ Ѡ ГѠНА ДХѠ.

ГЛАВА ̄.

Ѡ. СЕГѠ РАДИ ИМѠЩЕ СЛЖЕНІЄ СІЄ, ИКОЖЕ ПОМИЛОВАНИ БЫХОМЪ, НЕ СТЪЖѠЕМЪ СИ :

Ѣ. Но ѠРЕКОХОМСѠ ТѠЙНЫХЪ СРѠМА, НЕ ВЪ ЛѠКАВСТВЕИ ХѠДѠЩЕ, НИ ЛЬСТѠЩЕ СЛОВЕСѠ БѠЖІѠ, Но ИѠВЛЕНІЕМЪ ИСТИНЫ

8. Какъ може служеніе-то на Духъ-тъ да не бѣде съ по голѣмъ славѣ ?

9. Защото ако служеніе-то на осждааніе-то *станѣ съсѣ* славѣ, много повече служеніе-то на правдѣ-тѣ ще го надминува въ славѣ-тѣ.

10. Защото прославлено-то не ся прослави по тѣзи часть заради онѣзи славѣ която прѣвѣсхожда.

11. Защото, ако бѣ съсѣ славѣ това което имаше да прѣстане, много по славно ще е трайно-то !

12. И тѣй като имамы таквъзъ надеждѣ, съ голѣмо дързновение дѣйствувамы ;

13. А не както Моисей *що* полагаше покрывало на лице-то си, за да не можтъ да гледать сынове-тѣ Израилеви край-тъ на това което имаше да прѣстане.

14. Но тѣмъ умове-тѣ имъ сѣ заслѣпени ; Защото и до днесъ кога прочитать ветхий-тъ завѣтъ, исто-то покрывало стои неоткрывано, понеже *само* чрѣзъ Христа ся унищожава.

15. До днесъ обаче, при прочитаніе-то на Моисея, покрывало лежи на сърдце-то имъ.

16. Но когато *Израиль* ся обърне къмъ Господа, покрывало-то ще ся отнеме.

17. А Господь е тойзи Духъ ; и дѣто е Духъ-тъ Господень, тамъ е свобода.

18. А ный всинца като гледамы славѣ-тѣ Господиѣ съ открыто лице както въ огледало, прѣображавамы ся въ истый-тъ образъ отъ славѣ въ славѣ, както отъ Духъ-тъ Господень.

ГЛАВА 4.

1. Заради това, споредъ както быхмы помилувапи *отъ Бога*, туй служеніе като имамы, не ни дотега ;

2. Но отрѣкохмы ся отъ скрышность-тѣ на срамъ-тъ, и не ходимъ съ пронырство, нито съ лѣжжъ проповѣдвамы слово-то

представляюще себѣ во всѣкой совѣсти челоуѣчестѣй, предъ Бѣгомъ.

̑. Яще ли же ѣсть покровѣно блгоуѣствованіе наше, въ гнѣисшихъ ѣсть покровѣно :

̑. Въ нихже богу вѣка сегѡ ѡслѣпн рѣзмы невѣрныхъ, во ѣже не возсіати имъ свѣтѡ блгоуѣствованія славы Хрѣтѡвы, иже ѣсть Образъ Бѣа невидимаго.

̑. Не себѣ во проповѣдаемъ, но Хрѣта Иѡса Гдѡ: себѣ же самѣхъ равнѡвъ вамъ Иѡса (Гдѡ) рѣди.

̑. Иѡкв Бѣхъ рекій иъхъ тмы свѣтѡ возсіати, иже возсіа въ сердцахъ нашихъ, къ просвѣщенію рѣзма славы Бжїа ѡ лицѣ Иѡса Хрѣтѡвѣ.

̑. Имамы же сокровище сіе въ скръделныхъ сосѡдѣхъ, да премнѡжество сілы вѣдетъ Бжїа, а не ѡ насъ.

̑. Во всѣмъ скорѣише, но не стѡжѡище сѡ: нечѡеми, но не ѡчлавлѣми :

̑. Гонїми, но не ѡставлѣми: низлагѣми, но не погибѡище :

̑. Всегда мѣртвость Гдѡ Иѡса въ тѣлѣ носѡише, да и живѡтѡ Иѡсовъ въ тѣлѣ нашемъ іавїтсѡ.

̑. Прїснѡ во мы живїи, въ смѣрть предаѣмсѡ Иѡса рѣди, да и живѡтѡ Иѡсовъ іавїтсѡ въ мѣртвеннѣй плѡти нашей.

̑. Тѣмже смѣрть оубѡ въ насъ дѣйствуетъ, а живѡтѡ въ насъ.

̑. Имѡише же тойже дѣхъ вѣры, по писанномъ: вѣровахъ, тѣмже возглаголахъ, и мы вѣршемъ, тѣмже и глаголемъ :

̑. Вѣдаише, іѡкв воздвїгїи Гдѡ Иѡса, и насъ со Иѡсомъ воздвїгнетъ, и предпѡставитъ сѡ вамъ.

̑. Всѡ ко насъ рѣди, да блгодѡтъ оумнѡжившасѡ, мнѡжайшими блгодаренїи иъбыточествитъ въ слѡвѡ Бжїю.

̑. Тѣмже не стѡжѡемъ сѡ: но яще и внѣшнїи нашъ челоуѣкъ тлѣетъ, ѡбѡче внѣтреннїи ѡбновлѣтсѡ по всѡ днїи.

Гл. 4. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

Боже, но като изявяваме истинж-тж, прѣпоржчвамы себе си прѣдъ Бога на совѣсть-тж на всякого челоуѣка.

3. Ако ли е наше-то благоуѣствованіе покрыто, то е покрыто за тѣзи които погинуватъ ;

4. За тѣзи, невѣрны-тѣ, на които богъ-тѣ на тойзи свѣтъ е заслѣпилъ умъ-тѣ, да ги не озари свѣтлина-та отъ славно-то благоуѣстіе на Христа, който е образъ на *невидимаго* Бога.

5. Защото ный не проповѣдуваме себе си, но Христа Исуса Господа ; а себе си рабы ваши заради Исуса.

6. Защото Богъ който е реклъ да възсіе видѣлна отъ тъмниж-тж, *той е* който възсія въ срдца-та ни, за просвѣщеніе съ познаніе-то на славж-тж Божій съ лице-то Исусъ Христово.

7. И това съкровище имамы го въ прѣстны сждове, за да бжде прѣвѣсходство-то на силж-тж отъ Бога, а не отъ насъ.

8. Всякакъ смы угнѣтавани, но не смы въ утѣсеніе ; въ недоумѣніе смы, но не въ отчаяніе ;

9. Гонени смы, но не оставяни ; оборени смы, но не погубени.

10. Всякога носимъ на тѣло-то си умирање-то на Господа Исуса, за да ся яви на тѣло-то ни и животъ-тѣ Исусовъ.

11. Защото ный живи-тѣ выжгы ся прѣдаваме на смъртъ за Исуса, да ся яви и животъ-тѣ Исусовъ въ смъртж-тж нашъ плтъ.

12. Така що смъртъ-та дѣйствува въ насъ, а животъ-тѣ въ васъ.

13. А като имамы истый-тѣ духъ на вѣрж-тж, по писаному, Повѣрувахъ, за то и говорихъ, и ный вѣруваме, за то и говоримъ ;

14. Понеже знаемъ че тойзи който е възкрѣсилъ Господа Исуса, ще възкрѣси и насъ чрѣзъ Исуса и ще *ны* прѣдстави съ васъ наедно.

15. Защото всичко-то е за васъ, штоо благодать-та умножена поради благодареніе-то на мнозина-та, да прѣзобилува въ славж Божій.

16. За това не ни дотегнува ; но ако и да тлѣе вѣншій-тѣ нашъ челоуѣкъ, вѣтрѣшній-тѣ обаче всякой день ся подновява.

џ. Ѳже во нынѣ легкое печали наша по пресмноженію
вз преспѣваніе таготѣ вѣчныхъ славы содѣловаетъ намъ,

и. Не смотряюшымъ намъ видимыхъ, но невидимыхъ:
видимаа бо, времѣнна: невидимаа же, вѣчна.

ГЛАВА ѳ.

а. Нѣмы бо, ѡкв ѡще земнаа наша храмина тѣла разо-
рѣтса, созданіе ѡ Бѣга ймамы, храминѣ перскотворенѣ, вѣч-
нѣ, на нѣсѣхъ.

б. Ибо ѡ сѣмъ въздыхаемъ, вз жилище наше небесное
ѡблещиса желѡюще.

в. ѡще точію и ѡблѣкшеса, не нази ѡбращаемса.

г. Ибо сщїи вз тѣлѣ сѣмъ въздыхаемъ ѡтлгчѡемѣ: по-
неже не хощемъ совлещиса, но повблещиса, да пожертво бѣ-
детъ мѣртвенное животомъ.

д. Сотворивый же насъ вз сїе истое Нѣъ, иже и даде намъ
ѡбращеніе Дѣа.

е. Дерзѡюще оубо всегда, и вѣдающе, ѡкв живѡще вз
тѣлѣ, ѡходимъ ѡ Гѣа:

џ. Нѣрою бо ходимъ, а не видѣнимъ:

и. Дерзѡемъ же и блговолимъ паче ѡнтї ѡ тѣла, и внїти
ко Гѣа.

а. Тѣмже и тишимса, ѡще вхѡдающе, ѡще ѡхѡдающе, блго-
сгѡдни ѳмѣ быти.

б. Нсѣмъ бо ѡвїтиса намъ подѡбѡетъ предъ сдѡищемъ
Хрѣтовымъ, да прїиметъ кїждо, ѡже съ тѣломъ содѣла, или
влѡга, или сла.

в. Нѣдѡюще оубо страхъ Гѣнѣ, челоѡѣки оубѣщаваемъ,
Нѣови же ѡвлѣни ѳсмѣ: оупѡваемъ же, ѡкв и вз совѣстѣхъ
вашихъ ѡвлѣни ѳсмѣ.

г. Не пакн бо себѣ хѡлимъ предъ вами, но внѣдѡемъ

17. Защото приврѣмнна—та наша лека скърбъ произвожда намъ отъ много по много вѣчнѣ тежинѣ на славѣ ;

18. Понеже ный не смятрамы на видимы—тѣ, но на невидимы—тѣ, защото видимы—тѣ сѣ приврѣмнны, а невидимы—тѣ вѣчны.

ГЛАВА 5.

1. Защото знаемъ че ако ся развали земна—та кѣща на наше—то селеніе, имамы отъ Бога зданіе на небеса, домъ пержкотворепъ, вѣченъ.

2. Понеже за това и въздышамы, и желяемъ да ся облѣчемъ въ небесно—то наше жилище ;

3. Ако само облѣчени *сѣ него*, не ся намѣримъ голи.

4. Защото ный конто смы въ *това* селеніе, стениемъ подъ брѣме—то *му*, понеже искамы не да ся съблѣчемъ, но да ся облѣчемъ още, за да бѣде смъртно—то погълнѣто отъ животъ—тѣ.

5. И Богъ е който за това исто—то ны создаде, който ни и даде обрученіе—то на Духа.

6. И тѣй понеже имамы вынѣгы дързновеніе, и знаемъ, че до когато ся намѣрвамы въ тѣло—то, отдалечени смы отъ Господа :

7. (Защото съ вѣруваніе ходимъ, а не съ вижданіе) :

8. За това и дързновеніе имамы, и благоволявамы повече да излѣземъ отъ тѣло—то, и да ся въдворимъ при Господа ;

9. За това и съ ревность ся стараемъ, въдворявамы ли ся, отстранявамы ли ся, да смы благоугодни нему.

10. Защото всинца трѣба да ся явимъ прѣдъ съдовище—то Христова, да приеме всякой споредъ каквото е правилъ въ тѣло—то, добро или зло.

11. И тѣй като знаемъ страхъ—тѣ Господень, челоуѣцы—тѣ убѣждавамы, а на Бога смы извѣстни ; падѣж ся още че и на ваши—тѣ совѣсти смы извѣстни.

12. Защото не прѣпорѣчвамы себе си на васъ, но давамы ви

вѠмъ похвалѣнію ѡ насъ, да ѡмате къ хвалѣщымся въ лицѣ, а не въ сѣрдцы.

҃и. ѡще бо ѡзгмѡхомся, Бѣгови : ѡще ли цѣломудрствемъ, вѠмъ.

҃і. Ибо любви Бѣїа ѡбдержитъ насъ сѣждшихъ сѣ : ѡкъ ѡще єдинъ за всѣхъ оумре, то оубо вси оумроша :

҃і. Хрѣтосъ же за всѣхъ оумре, да живѡщїи не ктомъ себѣ живѡтъ, но оумершемъ за нихъ ѡ воскресшемъ.

҃і. Тѣмже ѡ мы ѡ нынѣ ни єдинаго вѣмы по плѣти : ѡще же ѡ разгмѣхомъ по плѣти Хрѣта, но нынѣ ктомъ не разгмѣемъ.

҃і. Тѣмже ѡще ктѡ во Хрѣтѣ, новѠ тварь : дрѣвнаѠ мимоидѡша, сѣ вѡша всѠ нвѠ.

҃і. ВсѠческѠѠ же ѡ Бѣа, примирѡваго насъ себѣ Иисъ Хрѣтомъ, ѡ давшаго намъ сѡзженїе примирѣнїѠ :

҃і. Занѣ Бѣа вѣ во Хрѣтѣ мїръ примирѠѠ себѣ, не вѡбиѠѠ ѡмъ согрѣшенїѡ ѡхъ, ѡ положивъ въ насъ слѡво примирѣнїѠ.

҃і. По Хрѣтѣ оубо мѡлимъ, ѡкъ Бѣс мѡлѡщгъ нами, мѡлимъ по Хрѣтѣ, примирѡтеса съ Бѣомъ :

҃і. Не вѣдѣваго бо грѣхѠ по насъ грѣхъ сотвори, да мы вѣдемъ правѠ Бѣїа ѡ немъ.

ГЛАВА 5.

а. Споспѣшествѡюще же ѡ мѡлимъ, не вотщѣ бѠгодѠтъ Бѣїю прїѠти вѠмъ.

б. Глаголетъ бо : во вѣмѠ прїѠтно послѡшахъ тебѣ, ѡ въ дѣнь спасѣнїѠ помогѡхъ ти : сѣ нынѣ вѣмѠ бѠгопрїѠтно, сѣ нынѣ дѣнь спасѣнїѠ.

причинѣ да ся хвалите съ насъ, да има какво да кажете на тѣзи конто ся хвалятъ отъ лице, а не отъ сърдце.

13. Защото ако смы ся изумили, то за Бога; ако ли здраво мыслимъ, то заради васъ.

14. Защото любовь-та Христова ны принуждава; понеже смы разсѣдили за това, че ако е умрѣлъ единъ за всичкы-тѣ, то всичкы-тѣ сѣ умрѣли;

15. И умрѣ за всичкы-тѣ, за да не живѣятъ вече живп-тѣ за себе си, но за тогозь който е умрѣлъ и въскръснѣлъ за тѣхъ.

16. За това ный отъ нынѣ не знаемъ никого по плѣтъ; а пакъ, ако и да знаяхмы Христа по плѣтъ, но сега вече *така го* не знаемъ.

17. За то ако е нѣкой въ Христа, *той е* създаніе ново; ветхото прѣминѣ, ето всичко станѣ ново.

18. А всичко е отъ Бога, който ны примири съсь себе си чрѣзь Иисуса Христа, и даде намъ служеніе-то на примиряваніе-то;

19. Сирѣчь, Богъ бѣше въ Христа, и примиряваше свѣтъ-тѣ съсь себе си, като не вмѣняваше на *человѣцы-тъ* прѣгрѣшенія-та имъ, и вложи въ насъ слово-то на примиреніе-то.

20. И тѣй отъ Христовѣ странѣ посланници смы, като че Богъ чрѣзь насъ умолява; молимъ *вы* отъ Христовѣ странѣ, примирѣте ся съ Бога.

21. Защото тогозь който грѣхъ не е знаялъ, *Богъ* за насъ *го* грѣшенъ направи, за да станемъ ный чрѣзь него праведни прѣдъ Бога.

ГЛАВА 6.

1. И ный като съдѣйствувамы *съ него*, умолявамы вы да не бѣде у васъ напрасно приѣманіе-то на Божіѣ-тѣ благодать.

2. (Защото казува: Въ прието врѣме послушахъ тя, и въ день на спасеніе помогнахъ ти; ето сега врѣме благоприятно, ето сега день на спасеніе.)

Ѳ. Пнедіно ни вз чѣмже даіюще претыканіе, да слагеніе безпорочно вѣдетъ :

Ѧ. Но во всемъ представляюще себѣ іакоже Бжїа слагї, вз терпѣнїи мнѡзѣ, вз скорбехъ, вз вѣдахъ, вз тѣснотѣхъ, Ѣ. Нъ ранахъ, вз темнищахъ, вз нестроенїихъ, вз трсдѣхъ, во вѣнїихъ, вз пощенїихъ,

Ѥ. Но внищенїи, вз рязанїи, вз долготерпѣнїи, вз влгости, вз дѣл стѣ, вз любви нелицемѣрнѣ,

Ѧ. Нъ словесїи истины, вз силѣ Бжїей, Ор҃жїи правды десными ѡ шїми,

Ѩ. Славою ѡ безчестїемъ, гажденїемъ ѡ влгохваленїемъ : іакъ лестцы, ѡ истинни :

Ѧ. Іакъ незнаѣми, ѡ познаѣми, іакъ оумирающе, ѡ сѣ жїви ѣсмы, іакъ наказѣми, ѡ не оумершвлѣми :

Ѧ. Іакъ скорбѣше, прїснъ же радующеса : іакъ нищи, ѡ мнѡги богатѣше. іакъ ничтѡже ѡмѣше, ѡ всѡ содержѣше.

Ѧ. Оустѡ наша ѡверзѡшася къ вамъ, Коринѡане, сердце наше распространисѡ :

Ѧ. Не тѣснъ вѣщѣаетеса вз насъ, оутѣснѣетеса же во оутрѡбахъ вашихъ :

Ѧ. Тѡжде же возмѣдїе, іакоже чадумъ глаголю, распространитеса ѡ вы.

Ѧ. Не выѡйте (оудѡбъ) прелѡжнн ко ѡномъ іармѡ, іакоже невѣрнн : кѡе во причѣстїе правдѣ къ беззакѡнїю ; ѡлн кѡе оквиенїе свѣтѡ ко тмѣ ;

Ѧ. Кѡе же согласїе Хрїтовн съ велїаромъ ; ѡлн кѡа часть вѣрнѡ съ невѣрнымъ ;

Ѧ. ѡлн кѡе сложенїе цркви Бжїей со їдмлы ; вы ко ѣстѣ цркви Бгѡ жїва, іакоже речѣ Бгѡ : іакъ всемоѡа вз ннхъ, ѡ похождѡ, ѡ вѣдѡ ѡмъ Бгѡ : ѡ тн вѣдѡтѡ мнѣ лѡдїе.

3. Ный въ нищо не давамы никаквж соблазнь, да не бы да ся похули служеніе-то ;

4. Но во всичко прѣдставямы себе си като служители Божіи, въ търпѣніе голѣмо, въ скърби, въ нужды, въ утѣшенія,

5. Въ біенія, въ запиранія, въ бъркотин, въ трудове, въ неспанія, въ неяденія,

6. Съ чистотж, съ благо разуміе, съ дълготърпѣніе, съ благость, съ Духа Святаго, съ любовь иеллицемѣрнж,

7. Съсь слово-то на истинж-тж, съсь силж Божійж, съ оржжіа на правдж-тж въ деснж-тж ржкж и въ лѣвж-тж.

8. Въ славж и безчестіе, въ хуленіе и захваленіе ; като прѣльст-нищи, а истинни ;

9. Като не познати, а опознати ; като на умраніе, а ето живи сме ; като наказвани а не умъртвявани ;

10. Като наскърбени, а то выжгы радостни ; като сиромаси, но мнозина обогатявамы ; като че нищо иѣмамы, а пакъ всичко вла-дѣемъ.

11. Уста-та ни ся отворижж къмъ васъ, о Коринѣяне, сърдце-то ни ся разшири ;

12. *Вы* не сте на утѣшеніе въ насъ, но вѣтрѣ въ васъ си на утѣшеніе сте.

13. И тѣй *отдайте ми* това възмездіе, (като на чада говоріж,) разширѣте ся и вы.

14. Не ся съвпрѣгайте неподобно съ невѣрны-тѣ ; защото каквж смѣсж има правда-та съ беззаконіе-то ? или какво общеніе между видѣлиж-тж и тъмниж-тж ?

15. И какво съгласіе има Христось съ Веліара ? или каквъ дѣль има вѣрннй-тѣ съ невѣрннй-тѣ ?

16. И какво спогаданіе има храмъ-тѣ Божій съ идоли-тѣ ? защото вы сте храмъ на Бога живаго, както рече Богъ : Ще ся заселіж въ тѣхъ, и въ тѣхъ ще ходіж ; и ще имъ бждж Богъ, и тѣ ще ми бжджтъ народъ.

31. Тѣмже ѡзидайте ѡ среды ѡхъ и ѡлачнитеса, глаголетъ Гдѣ: и нечистотѣ не прикасайтеса: и ѡзъ прїимѣ вы,

и. И всѣдъ вамъ во Ѡцѣ, и вы всѣдете миѣ въ сыны и дщѣри, глаголетъ Гдѣ Вседержитель.

ГЛАВА 3.

а. Сицевѣ оубо ѡмѡше ѡбѣтѡванїа, Ѡ возлюбленїи, ѡчїстимъ себѣ ѡ всѣкїа скверны плѡти и дѡха, творѡше стѣнїю въ стрѣскѣ Бжїи:

б. Вмѣстите ны: ни ѣдинаго ѡбидѣхомъ, ни ѣдинаго ѡстлїхомъ, ни ѣдинаго лихѡимствовахомъ.

в. Не на ѡсужденїе глаголю: прѣжде ко рѣхъ, ѡкѡ въ сердцахъ нашихъ ѣстѣ, во ѣже оумрѣти съ вами и сожити.

г. Много ми дерзновѣнїе къ вамъ, много ми похвалѣ ѡ васъ: ѡсполнихса оутѣхи, прензвыточествю радостїю ѡ всѣкой печѣли нашей.

д. Ибо пришѣдшимъ намъ въ Македонїю, ни ѣдинаго ѡмѣ покѡа плѡть наша, но во всемъ скорбѡше: внѣвѣдъ крѣни, внѣвѣдъ бѡлзи.

е. Но оутѣшѣнїи смирѣнныа, оутѣши насъ Бгъ пришѣствїемъ Тїтовымъ.

ж. Не токѡмъ же пришѣствїемъ ѣгѡ, но и оутѣшенїемъ, ѡмже оутѣшихса ѡ васъ, повѣдаѣ намъ ваше желанїе, ваше рыданїе, ваша ревность по миѣ, ѡкѡ ми пѣче возрадоватиса.

з. ѡкѡ ѡше и ѡскорбїхъ васъ посланїемъ, не раскѡюса, ѡше и раскѡлѡбыхса: внѣвѣдъ ко, ѡкѡ посланїе Ѡно, ѡше и къ часѣ, ѡскорбї васъ.

и. Нынѣ радуюса, не ѡкѡ скорбни бысте, но ѡкѡ ѡскорбїстеса въ покаанїе, ѡскорбѣсте ко по Бгѣ, да ни въ чѣмже ѡтщититѣса ѡ насъ.

17. За това излѣзте отъ срѣдъ тѣхъ, и отлжчѣте ся, казува Господь, и не ся допирайте до нечисто ; и азъ ще ви приеъмъ,

18. И ще ви бѣдѣ Отець, и вы ще ми бѣдете сынове и дщери, казува Господь Вседържитель.

ГЛАВА 7.

1. И тѣй, възлюблении, като имамы тѣзи обѣщанія, да очистимъ себе си отъ всякъ мърсотж на плѣть-тж и на духъ-тж, и да вършимъ святость-тж съсъ страхъ Божій.

2. Приемѣте ны : никого не сме обидѣли, никого не сме развратили, не сме ся полакомили отъ никого да припечелимъ.

3. Не *ви* казувамъ *това* за осжженіе ; защото по напрѣдъ рѣкохъ че сте въ срдца-та ни, щото и да умремъ наедно и да живѣемъ наедно.

4. Голѣмо дързновение имамъ къмъ васъ, много ся хвалѣхъ съ васъ ; пълнъ съмъ съ утѣшеніе, и во всяко наше наскърбяваніе радость-та ми е рѣизобилна.

5. Защото, отъ какъ дойдохмы въ Македоніѣ, плѣть-та ни никакво спокойствіе не е приела, но отъ всякъдѣ бѣхмы въ утѣшеніе ; отъ вѣнъ борбы, отъ вѣтрѣ страхове.

6. Но Богъ който утѣшава смиренны-тж, утѣши ны съ дохожданіе-то Титово ;

7. И не тѣкмо съ негово-то дохожданіе, но и съ утѣшеніе-то, съ което той бѣше ся отъ васъ утѣшилъ, като ни извѣсти голѣмото ваше за *насъ* желаніе, плаканіе-то ви, ревность-тж ви за мене ; така що повече ся възрадувахъ.

8. Защото ако и да вы наскърбихъ съ писмо-то си, не съмъ въ раскаяніе, ако и да бѣхъ ся пораскаялъ ; понеже гледамъ че опова писмо вы наскърби, ако и за малко врѣме.

9. Сега ся радувамъ, не за скърбь-тж ви, но защото скърбь-та ви станѣ на покаяніе ; понеже скърбѣхте по Бога, да ся не поврѣдите отъ насъ въ нищо.

Г. Печаль во, ѿже по Бзѣ, покаяніе нераскаѣнно во спаченіе содѣловаетъ : а сего міра печаль, смѣрть содѣловаетъ.

д. Се ко сіе самое, ѣже по Бзѣ ѡскорбѣтиса вамъ, колико содѣла въз васъ тѣшаніе ; но ѡвѣтъ, по негодованіе, по страхъ, по возжеланіе, по ревность, по ѡмщеніе. во всемъ представисте себѣ чѣсты быти въз вѣщи.

е. ѿше ко ѱ писахъ вамъ, не ѡбидѣвшамъ ради, ниже ѡбидимамъ ради, но за ѣже ѡвѣтиса въз васъ тѣшанію нашимъ ѣже ѡ въз предъ Бгомъ.

ж. Сего ради оутѣшихомся ѡ оутѣшеніи вашимъ : лишше же паче возрадовахомся ѡ радости Титовѣ, ѿкѡ покѡнса дхъ сего ѡ всѣхъ васъ :

з. ѿкѡ ѿше что емъ ѡ въз похвалихса, не посрамихса : но ѿкѡ вса воистинна глаголахомъ вамъ, такъ ѱ похваленіе наше, ѣже къ Титу, истинно бысть :

и. ѱ оутрѣба сего ѱлиха къ вамъ ѣсть, воспоминающамъ всѣхъ васъ посланіе, ѿкѡ со страхомъ ѱ трепетомъ пріахте сего.

к. Радуюся оубо, ѿкѡ во всемъ дерзаво въз васъ.

ГЛАВА ѱ.

а. Скажемъ же вамъ, братіе, благодѣть Бжїю данною въз црквахъ Македонскихъ :

б. ѿкѡ во многѣмъ ѱскршеніи скорбей ѱзбытокъ радости ѱхъ, ѱ ѿже во глгвинѣ нищета ѱхъ ѱзбыточества въз богатство простоты ѱхъ :

в. ѿкѡ по силѣ ѱхъ, свидѣтельствю, ѱ паче силы доврохотни,

г. Со многимъ моленіемъ моляше насъ, благодѣть ѱ ѡвщеніе слаженіа, ѣже ко стымъ, пріати намъ,

д. ѱ не ѿкоже надѣлахомся, но себѣ вѣдша первѣ Гави, ѱ намъ волею Бжїєю :

10. Защото скърбь-та по Бога ражда спасително покаяніе, което не докарва раскаяніе; свѣтовна-та обаче скърбь ражда смърть.

11. Защото ето, това ваше по Бога скърбеніе какво усърдіе породи въ васъ, какво извиненіе, какво негодование, какъвъ страхъ, какво желаніе, какъж ревность, какво отмщеніе! Всякакъ вы покажете себе си че сте чисти въ това нѣщо.

12. И тѣй ако и да ви писахъ *това*, не *го сторихъ* заради обидникъ-тъ, нито за обиденный-тъ, но за да ся яви вамъ наше-то усърдіе, което за васъ имамы прѣдъ Бога.

13. За това ся утѣшихмы заради ваше-то утѣшеніе; и още повече ся възрадовахмы заради Титово-то възрадуваніе че ся успокоилъ духъ-тъ му отъ всинца ви.

14. Защото ако му ся похвалихъ нѣщо зарадъ васъ, не ся засрамахъ, но както ви говорихмы всичко съ истинѣ, така и похвала-та ни прѣдъ Тита станъ истинна.

15. И той още повече милѣе за васъ, като поменува послушаніе-то на всинца ви, какъ сте го пріяли съсъ страхъ и трепеть.

16. И тѣй радувамъ ся че во всичко имамъ довѣріе на васъ.

ГЛАВА 8.

1. Еще, братіе, обявявамы ви Божіѣ-тѣ благодать даденъ-тѣ на церкви-тѣ въ Македоніѣ;

2. Че, като търпятъ голѣмо утѣшеніе, прѣумножена-та тѣхна радость, и дълбока-та имъ нищета, показажъ прѣзобилно богатство-то на тѣхнѣ-тѣ щедрость;

3. Защото споредъ силъ-тѣ си (*това го свидѣтельствувамъ*) и повече отъ силъ-тѣ си, доброволни ся *посочишъ*,

4. Като ны умолявахъ съ голѣмо приканваніе да приемемъ даръ-тъ *имъ*, и участіе-то въ служеніе-то на святыи-тѣ;

5. И не само както ся надѣяхмы, но себе си отдадохъ първомъ Господу, а *послъ* намъ, съ волѣж-тѣ Божіѣ;

ѡ. Во ѣже оумолѣти намъ Тѣта, да ѣкоже прѣжде начѣтъ, такожде ѣ скончѣтъ въ васъ ѣ блгодѣть сѣю.

ѣ. Но ѣкоже во вѣсѣмъ ѣзвѣточествуете, вѣкрою ѣ слѣвомъ ѣ рѣзсмомъ ѣ всѣцѣмъ тѣшѣнемъ, ѣ любовію, ѣже ѡ въ васъ къ намъ, да ѣ въ сѣй блгодѣти ѣзвѣточествуете.

ѣ. Не по повелѣнію глаголю, но за ѣныхъ тѣшѣне ѣ вѣшея любвѣ ѣстинное ѣскъшалъ :

ѣ. Вѣсте ко блгодѣть Гѣда нѣшегъ Іѣса Хрѣта, ѣкв васъ рѣди ѡвнищѣ богѣтъ сѣй, да въ нищетѣю ѣгѡ ѡбогѣтитѣса.

ѣ. ѣ совѣтъ даю ѡ сѣмъ : сѣ ко вѣмъ ѣсть на пользѣ, ѣже не тѣчѣю, ѣже творѣти, но ѣ ѣже хотѣти, прѣжде начѣсте ѡ прѣшѣдшагъ лѣта :

ѣ. Нѣнѣ же ѣ сѣе творѣти скончѣйте, да ѣкоже вѣсть оусѣрдѣе хотѣти, тѣкв вѣдетъ ѣ ѣсполнити, ѡ (сегѡ) ѣже ѣмѣте.

ѣ. ѣще ко оусѣрдѣе прѣдлежитъ, по ѣликс ѣще ктѣ ѣмѣтъ, благопрѣѣтенъ ѣсть, ѣ не по ѣликс не ѣмѣтъ.

ѣ. Не бѣ да ѣнымъ оѣкв ѡрѣда, вѣмъ же скѣрбъ : но по ѣзравнѣнію,

ѣ. Вѣ нѣнѣшнее вѣрема вѣше ѣзвѣточествѣе во ѣнѣхъ лишѣніе : да ѣ ѣнѣхъ ѣзвѣтокъ вѣдетъ въ вѣше лишѣніе, ѣкв да вѣдетъ рѣвенство,

ѣ. ѣкоже ѣсть пѣсано : ѣже мнѣгое, не прѣзмнѣжилъ ѣсть, ѣ ѣже мѣлое, не оумѣлилъ.

ѣ. Блгодарѣніе же Бѣгови дѣвшемъ тѣжде тѣшѣне ѡ въ васъ въ сѣрдѣе Тѣтово :

ѣ. ѣкв молѣніе оѣкв прѣѣтъ, тѣшалѣвѣшѣй же сѣй, своѣю волею ѣзвѣде къ вѣмъ.

ѣ. Послѣхомъ же сѣ нѣмъ ѣ брѣта, ѣгѡже похвалѣ во ѣѡлѣн по всѣмъ црѣквѣмъ :

ѣ. Не тѣчѣю же, но ѣ ѡсѣѣнъ ѡ црѣвѣй сѣ нами ходѣти,

6. Така що примолихмы ся на Тита, както бѣ започель, така и да доискара въ васъ и това благодарѣніе.

7. И тѣй както избилувате во всяко нѣщо, въ вѣрж и въ слово и въ разумъ и во всяко усърдіе и въ любовь—тж си къмъ насъ, така да прѣизобилувате и въ това благодарѣніе.

8. *Това не ви го* казувамъ като заповѣдь, но чрѣзь усърдіе—то на други—тѣ, да опытамъ и искренность—тж на вашж—тж любовь :

9. Защото знаете благодать—тж на Господа нашего Исуса Христа, че богатъ като бѣ стаиж сиромасъ за васъ, да ся обогатите вы съ неговж—тж сиромашіиж.

10. И на това азъ давамъ съвѣтъ ; защото е то полезно за васъ, които отъ лани започенжхте не токо да го правите, но и да го искате.

11. А сега свършѣте и да го правите, така що както *е было* усърдіе—то да искате, така да бжде и да го извършите отъ колкото имате.

12. Защото ако ся появи отъ по напрѣдъ у нѣкого усърдіе, той е пріятъ споредъ колкото има, а не споредъ колкото нѣма.

13. Понеже не *искаи* да е на други облегченіе, а на васъ утѣсненіе ,

14. Но *да бжде* равно, *така що* ваше—то въ сегашно—то врѣме избиліе *да заплни* тѣхно—то лишеніе, за да послужи и тѣхно—то избиліе на ваше—то лишеніе, така що да бжде изравненіе,

15. Споредъ както е писано : Който *сбра* много, не му ся прѣумножи ; и който малко, не му недостигиж.

16. А благодареніе Богу, който вложи въ срдце—то Титово исто—то усърдіе за васъ ;

17. Защото и молбж—тж *ни* прія, но понеже имаше голѣмо усърдіе, трѣгнж къмъ васъ самоволно.

18. Проводихмы още съ него и тойзи братъ, похваляемый—тѣ во всичкы—тѣ церкви за евангеліе—то,

19. (И не токо *това*, но още избранъ е отъ церкви—тѣ да пжтува

со бѣгодѣтїю сїю сазжїмою нами, кз самогѡ Гѡа слѣтѣ и оусердїю вѣшемъ :

к. Блюдѣшеся тогѡ, да не ктѡ насъ поречѣтъ вз обїлїи сѣмъ сазжїмѣмъ нами :

ка. Промышлѣюще двѣрѣх не токму предъ бѣгомъ, но и предъ челоуѣки.

кв. Послѣхомъ же съ ними и брата нашего, ѣгоже иисксїхомъ во многїхъ многїи встанїва сѣща, нынѣ же сѣлѡ встанївѣйша, надѣланїемъ многимъ на васъ.

кг. Яще ли же ѡ тїтѣ, Ѡкщникъ мнѣ, и кз вамъ споспѣшникъ : яще ли, братїа наша, посланницы цркви, слава хрѣтова.

кд. Показанїе оубо любвѣ вѣшей, и нашегѡ хваленїа ѡ васъ, кз нимъ покажите, и вз лице цркви.

ГЛАВА Ѡ.

а. Ѡ сазжѣ ко їже ко сватымъ лишше мнѣ есть писати вамъ.

б. Бѣмъ ко оусердїе вѣше, їмже ѡ васъ хвалюса Македонимъ, їкѡ ахаїа приготѡвиса ѡ мимошѣшагѡ лѣта : и їже ѡ васъ рѣвность раздражїи многайшихъ.

в. Послѣхъ же братїю, да не похваленїе наше ѣже ѡ васъ испразднїтсѣ вз части сїей : но да, їкоже глаголахъ, приготѡвани бѣдете,

г. Да не какѡ, яще прїидѣтъ со мною Македонїе, и ѡкращѣтъ васъ не приготѡванныхъ, постыдїмса мы, да не глаголемъ вы, вз части сїей похваленїа.

е. Потрѣбно оубо оумыслихъ оумолїти братїю, да прежде прїидѣтъ кз вамъ, и предъготѡватъ прежде возвѣщенїе бѣгословенїе вѣше сїе гѡтѡво быти, такѡ їкоже бѣгословенїе, а не їкѡ лихонїство.

съ насъ за това благодѣяніе на което служимъ за славѣ-тѣ на самого Господа, и за *доказателство на ваше-то усърдіе.*)

20. Като ся свѣдѣмъ отъ това да не ны похули поради това изобиліе което е повѣрено на наше-то служеніе.

21. Понеже промыслямы това което е добро не само прѣдъ Господа, но и прѣдъ челоуѣцы-тѣ.

22. Проводихмы още съ тѣхъ нашій-тѣ братъ, когото много пѣти въ много нѣща смы опытали че има усърдіе, а сега е много по усърденъ поради много-то на васъ увѣреніе.

23. Колкото за Тита, *той е мой другарь и сотрудникъ во васъ,* а колкото за братія-та наши, *тѣ сж посланници на церкви-тѣ и слава Христова.*

24. Покажѣте прочее къмъ тѣхъ и прѣдъ церкви-тѣ доказателство-то на вашѣ-тѣ любовь и на нашѣ-тѣ съ васъ похваля.

ГЛАВА 9.

1. Защото излишно е да ви пишѣ за спомоществованіе-то което *смы длѣжны* на святыи-тѣ.

2. Понеже знаѣхъ ваше-то усърдіе, за което ся хвалѣхъ съ васъ прѣдъ Македонцы-тѣ, че Ахайя отъ лани е приготвена; и ваша-та ревность мнозина подбуди.

3. И проводихъ братія-та, да не бы да излѣзе напрасно наше-то, колкото за това, на васъ захваляніе, и да бѣдете, както казувахъ, приготвени.

4. Да не бы, ако дойдѣтъ съ мене Македонци, та вы намѣрятъ неприготвени, да ся посраимъ ный, да не казвамъ вы, въ това дързновенно похваленіе.

5. И тѣй за нужно *го* намѣрихъ да ся примолѣхъ на братія-та да дойдѣтъ по напрѣдъ при васъ, и да прѣдуготвятъ вашѣ-тѣ прѣдизвѣститѣ милостыиѣ, да бѣде готова тѣй като милостыня, а не като лихонмство.

б. СѢ же, глаголю, сѣай скѣдостію, скѣдостію ѿ по́жнетъ :
 ѿ сѣай ѿ бѣгословѣніи, ѿ бѣгословѣніи ѿ по́жнетъ.

в. Кіиждо ꙗкоже ѿзволѣніе ꙗмать сѣрдцемъ, не ѿ скорби
 ни ѿ ѿгды : доброхотна бо дѣла любитъ бгъ.

г. Силенъ же бгъ всѣмъ бѣгодѣть ѿзобилувати въ васъ,
 да ѿ всемъ всегда всѣко доволство ꙗмѣше, ѿзбыточествуете
 во всѣко дѣло блага :

д. ꙗкоже естъ писано : расточи, даде оубѣгимъ, правда
 егѡ превывлетъ во вѣкъ вѣка :

е. Дай же сѣма сѣюшемъ, ѿ хлѣбъ въ сѣдѣ да подѣстъ,
 ѿ оубножитъ сѣма ваше, ѿ да возраститъ жита правды
 ваше :

ж. Да ѿ всемъ богатѣеся во всѣмъ простотѣ, ꙗже со-
 дѣваетъ нами бѣгодарѣніе бгъ :

з. ꙗкѡ работа сегѡ слаженіа не токѡ естъ испол-
 няюща лишѣніа стѣхъ, но ѿ ѿзбыточествующа многими
 бѣгодарѣніи бгови.

и. Искъшеніемъ слаженіа сегѡ славише бга, ѿ покорѣніи
 исповѣданіа вагегѡ въ бѣговѣствованіи хртѡвѣ ѿ ѿ про-
 стотѣ сообщеніа къ нимъ ѿ ко всѣмъ,

к. ѿ ѿ тѣхъ молитвѣ ѿ васъ, возжелѣющихъ васъ за
 премногую бѣгодѣть бжію на васъ.

л. Бѣгодарѣніе же бгови ѿ несповѣдѣмъ егѡ дарѣ.

ГЛАВА 1.

а. Самъ же ѡзъ Павелъ молю въ кротостію ѿ ти́хостію
 хртѡвою, ꙗже въ лице оубѣ смиренъ въ васъ, не сый же оу-
 васъ дерзѡ въ васъ :

б. Молю же, да не прѣсѣиъ дерзѡ надѣаніемъ, ꙗже

Гл. 10. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

6. А това *казувалъ* че който сѣе оскудно, оскудно и ще пожъне, а който сѣе щедро, щедро ще и да пожъне.

7. Всякой споредъ произволеніе-то на сърдце-то *си*, не съсъ скърбъ, или отъ принужденіе; защото Богъ обыча оногози който дава съ драго сърдце.

8. А Богъ е силенъ да прѣумножи во васъ всякъ благодать, така що като имате вынѣгы во всичко всяко доволство да прѣизобилувате въ всяко добро дѣло;

9. Както е писано: Распрѣснѣ, даде на сиромасы-тѣ, правда-та му вѣчно прѣбѣдва.

10. А тойзи който дава сѣме на сѣятеля и хлѣбъ за хранѣ, да даде и да умножи сѣме-то ваше, и да възрасти плодове-тѣ на вашѣ-тѣ правдѣ;

11. Та да бѣдете отъ всякъдѣ богати во всякъ щедрость, която чрѣзъ насъ произвожда благодареніе Богу;

12. Защото служеніе-то на тѣхъ службѣ не само че запълня скудость-тѣ на святыи-тѣ, но и прѣизобилува чрѣзъ много благодаренія Богу;

13. Понеже чрѣзъ опытъ-тѣ на това служеніе тѣ славятъ Бога за покорство-то, което имате въ исповѣданіе-то на евангеліе-то Христово, и за щедрость-тѣ на ваше-то къмъ тѣхъ и къмъ всички участіе,

14. И чрѣзъ тѣхно-то моленіе за васъ, като имъ сте драгы за прѣмногѣ-тѣ Божіи благодать на васъ.

15. Благодареніе же Богу за неисказаниѣ-тѣ неговѣ дарбѣ.

ГЛАВА 10.

1. И самъ азъ Павелъ молихъ вы съ кротость-тѣ и тихость-тѣ Христовѣ, азъ който *сѣмь* смиренъ, когато сѣмь при васъ; а когато не сѣмь при васъ земамъ дързновеніе къмъ васъ;

2. И молихъ *ви* ся, кога дойдѣ при васъ, да *ся* не *принудѣхъ* да

помышлѧю смѣти на нѣкѧ непцѧющѧ насъ, ѧкѡ по плѠти ходѧщѧхъ.

г. Во плѠти бо ходѧще, не по плѠти вѠннствуемъ :

д. Орѡжѧ бо вѠннства нашегѡ не плотскѧ, но силна бгѡмъ на разорѣнѧ твѣрдѣмъ : помышленѧ низлагѧюще,

е. И всѧко возношенѧе взимѧющѣеса на рѧзъмъ Бжѧй, и плѣнѧюще всѧкъ рѧзъмъ въ посласѧнѧе ХртѠво,

е. И въ готовѠсти ѧмѡще ѡмстѧти всѧко пресасѧнѧе, егда ѧсполнитса вѧше посласѧнѧе.

з. Иже ли предъ лицѣмъ, зритѧ ; ѧще кто надѣтса себѧ ХртѠва быти, да помышлѧетъ пакѧ ѡ себѧ, занѧ, ѧкѡже онъ ХртѠвъ, тѧкоже и мы ХртѠвы.

и. ѧще бо и лишше что похвалѧсѧ ѡ властѧи нашеѧ, юже даде намъ гдѧ въ создѧнѧе, ѧ не на разорѣнѧе вѧше, не постыжѧса :

д. (Но) да не ѧвалѧсѧ ѧкѡ страшѧ насъ послѧнми.

г. Икѡ послѧнѧ оубѡ, речѧ, тѧжки и крѣпки : ѧ пришествѧе тѣла нѧмоцѧно, и слѠво оубѧниженѧно.

а. Сѧе да помышлѧетъ таковѧй, ѧкѡ ѧцы же есмѧ слѠвомъ послѧнѧи, ѡстоѧще, таковѧи и тѧ сѧще есмѧ дѣломъ.

в. Не смѣемъ бо сдѧти, или прикладѠвати себѧ ѧнѧмъ хвалѧщѧмъ себѧ самѣхъ : но сѧми въ себѣ себѧ ѧзмѣрѧюще, и прилагѧюще себѧ самѧмъ себѣ, не разсмѣвѧютъ :

г. Мы же не въ безмѣрнаѧ похвалѧмса : но по мѣрѣ правѧла, егѠже раздѣлѧ намъ бгѡ, мѣрс достѧзѧти даже и до насъ.

д. Не ѧкѡ бо не досѧжѧще до насъ пѧче простирѧемъ

употрѣбѣж дързновение съ онѣзи смѣлость съ коѣкто мыслиж да ся осмѣлиж противъ нѣкои които мнятъ че ный по плѣтски ходимъ.

3. Защото ако и да ходимъ въ плѣть, по плѣть не воинствуваме.

4. Защото оржжія-та на наше-то воинствуваніе не сж плѣтски, но съ Бога сж силны да разоряватъ твърдыни.

5. Понеже съсыпваме помышленія, и всяко възвышеніе което ся въздига противъ познаніе-то Божіе, и плѣнимъ всякой разумъ да ся покорява Христу.

6. И готови сме да отмѣстимъ на всяко непокорство, когато ся испълни ваша-та покорность.

7. Външно-то ли на работы-тѣ гледате вы? Ако има нѣкой на себе си увѣреніе че е Христовъ, то и това пакъ отъ само себе си да размысля че както е той Христовъ, така сме и ный Христови,

8. Защото ако бы и нѣщо повечко да ся похвалиж за нашѣ-тѣ власть, коѣкто ни даде Господь за назиданіе а не за разореніе ваше, нѣма да ся посрамиж.

9. Но да ся не покажж че искамъ да вы заплашамъ съ писма-та си.

10. Понеже писма-та му сж, казува *нѣкой*, тежки и силны; но лично-то му присѣтствіе слабо, и говореніе-то му нищожно.

11. Такъвъ единъ нека знае че ный каквито сме на слово въ писма-та си кога сме далечъ отъ васъ, такъвизи сме и на дѣло когато сме при васъ.

12. Защото не смѣемъ да считамы, или да сравняваме себе си съ нѣкои отъ тѣзи които сами себе си прѣпоржчватъ; но тѣ себе си като измѣриватъ съсь себе си и пакъ себе си като сравняватъ съсь себе си, не правятъ разумно.

13. А ный не щемъ ся похвали възъ отъ прѣдѣлы-тѣ си, но споредъ мѣрж-тѣ на дѣлъ-тѣ, който е Богъ намъ отдѣлил, мѣрж, щото да достигамы даже и до васъ.

14. Защото ный не ся простирамы възъ отъ мѣрж-тѣ си като

СЕБѢ : ДАЖЕ БО И ДО ВАСЪ ДОСТИГОХОМЪ БЛГОВѢСТІЕМЪ ХРѠО-
ВЫМЪ :

Ѣ. НЕ ВЪ БЕЗМѢРНАА ХВАЛШЕСА ВЪ ЧЪЖДИХЪ ТРЪДѢХЪ, ОУ-
ПОВАНИЕ ЖЕ ИМѢЮЩЕ, РАСТУЩЕЙ ВѢРѢ ВАШЕЙ, ВЪ ВАСЪ ВЕЛИЧА-
ТИСА ПО ПРАВИЛА НАШЕМО ИЗОКІЛИУ,

Ѣ. БО ѢЖЕ И ВЪ ДАЛШИХЪ ВАСЪ (СТРАНАХЪ) БЛГОВѢСТІТИ,
НЕ ЧЪЖИМЪ ПРАВИЛОМЪ ВЪ ГОТОВЫХЪ ПОХВАЛИТИСА.

ЗІ. ХВАЛІЙСА ЖЕ, Ѡ ГДѢ ДА ХВАЛИТСА :

ИІ. НЕ ХВАЛІЙ БО СЕБѢ СЕИ ИСКУСЕНЪ, НО ѢГОЖЕ БГЪ ВОСХВА-
ЛАЕТЪ.

ГЛАВА ІІ.

А. Ѡ ДА БЫСТЕ МАЛУ ПОТЕРПѢЛИ БЕЗЪМІЮ МОЕМЪ ; НО И ПО-
ТЕРПИТЕ МА.

Б. РЕВНОЮ БО ПО ВАСЪ БЖІЕЮ РЕВНОСТІЮ : ѠВЕРЧИХЪ БО
ВАСЪ ѢДИНОМО МЪЖЪ ДѢВЪ ЧІСТЪ ПРЕСТАВІТИ ХРѠОВИ :

Г. БОЮСА ЖЕ, ДА НЕ КАКЪ, ІАКОЖЕ СМІИ ѢВЪ ПРЕСТІИ АКАВ-
СТВОМЪ СВОИМЪ, ТАКЪ ИСТАБЮТЪ И РАЗЪМЫ ВАША Ѡ ПРОСТОТЫ,
ІАЖЕ Ѡ ХРѠѢ.

Д. ЯЩЕ БО ГРАДЫИ ИНАГО ИІСА ПРОПОВѢДАЕТЪ, ѢГѠЖЕ НЕ
ПРОПОВѢДАХОМЪ, ИЛИ ДЪХА ИНАГО ПРІЕМЛЕТЕ, ѢГѠЖЕ НЕ ПРІАСТЕ,
ИЛИ БЛГОВѢСТВОВАНИЕ ИНО, ѢЖЕ НЕ ПРІАСТЕ, ДОБРѢ БЫСТЕ ПО-
ТЕРПѢЛИ.

Е. НЕПЩІЮ БО НИЧИМЪЖЕ ЛИШИТИСА ПРЕДИИХЪ ЯПЪ.

Ж. ЯЩЕ БО И НЕВѢЖДА СЛОВОМЪ, НО НЕ РАЗЪМОМЪ : НО ВЕЗДѢ
ІАВШЕСА Ѡ ВСЕМЪ ВЪ ВАСЪ.

З. ИЛИ ГРѢХЪ СОТВОРИХЪ СЕБѢ СМІРАА, ДА ВЫ ВОЗНЕСЕТЕСА,
ІАКЪ ТЪШЕ БЖІЕ БЛГОВѢСТВОВАНИЕ БЛГОВѢСТИХЪ ВАМЪ ;

И. Ѡ ИНЫХЪ ЦРКВЕИ ОУАХЪ, ПРІИМЪ ѠВРОКЪ КЪ ВАШЕМО
СЛЪЖЕНИЮ : И ПРИШЕДЪ КЪ ВАМЪ, И ВЪ СКЪДОСТИ БЫВЪ, НЕСТЪ-
ЖИХЪ НИ ѢДИНОМО :

че не сме достигнали до васъ ; понеже досегнѣхмы даже и до васъ съ благовѣствованіе-то Христово.

15. И не ся хвалимъ вѣнъ отъ прѣдѣль-тъ си въ чужды трудове, но имамы надеждѣ, че колкото вѣра-та ви възрастува, споредъ дѣль-тъ ни ще ся възвеличимъ во васъ прѣлно,

16. Така що да проповѣдамы евангеліе-то и отъ васъ по нататѣкъ, не да ся хвалимъ съ готово-то въ чуждъ дѣль.

17. А който ся хвали, съ Господа да ся хвали,

18. Защото не е одобренъ тойзи който самъ себе си прѣпорѣчва, но тойзи когото Господъ прѣпорѣчва.

ГЛАВА 11.

1. Да быхте потърпѣли малко нѣщо на мое-то безуміе ; по и потърпѣте мя.

2. Защото ревнувамъ за васъ съ Божіе ревнованіе : понеже вы сгодихъ съ единъ мѣжъ, да вы прѣдставиѣ Христу чистѣ дѣвѣ.

3. Но боіѣ ся да не бы, както змѣя-та съ пронырство-то си прѣльсти Евѣ, така да ся разврати умъ-тъ ви, *и отпадне* отъ простотѣ-тъ *на любовь-тъ ви* къмъ Христа.

4. Защото ако бы дошелъ нѣкой да *ви* проповѣдува друго Иисуса, когото ний не сме проповѣдали, или да приемете другъ духъ, когото не сте приели, или друго евангеліе, което не сте приели, добръ быхте *го* потърпѣли.

5. Но мыслиѣ че не съмъ въ нищо по доленъ отъ най първы-тъ апостола.

6. А пакъ, ако и да съмъ въ говореніе-то простакъ, въ знаніе-то не съмъ ; но ний всякакъ сме явени вамъ во всичко.

7. Или съмъ грѣхъ сторилъ, като смирявахъ себе си да ся възвысите вы, защото даромъ ви проповѣдахъ евангеліе-то Божіе ?

8. Другы церкви обрахъ, та зѣхъ заплатѣ за служеніе на васъ ; а когато бѣхъ при васъ, и ся намѣрихъ въ оскудность, не отеготихъ никого ;

д. Скъдость ко мою исполниша братїа пришѣдше ѿ Македонїи: ѿ во всемъ безъ стуженїа вамъ себѣ соблюдохъ ѿ соблюдохъ.

г. Есть истина Хрѣтова во мнѣ, ѿкъ похваленїе сїе не заградїтса ѿ мнѣ въ странахъ Ахайстѣхъ.

дї. Почто; занѣ не люблю ли васъ; Бгъ вѣсть: а еже творю, ѿ сотворю,

вї. Да ѿсѣкѣхъ винѣ хотѣющимъ вини, да, ѿ немже хвалатса, ѿбращатса ѿкоже ѿ мы:

гї. Таковїи ко живїи апостоли, дѣлатели истївїи, превращающеса во Аплы Хрѣтовы:

дї. И не дивно: самъ ко сатанѣ превращаетса во аггла свѣтла:

еї. Не вѣлю оубо, ѿше ѿ служїтелїе егѡ превращаються ѿкъ служїтели правды, ѿмже кончина вѣдетъ по дѣломъ ѿхъ.

еї. Паки глаголю: да никтоже мнїтъ мѧ безѣмна быти: ѿше ли нї, понѣ ѿкъ безѣмна прїимїте мѧ, да ѿ ѿзъ мало что похвалюса.

зї. А еже глаголю, не глаголю по Гдѣ, но ѿкъ въ безѣмїи, въ сїи части похвалы.

пї. Понѣже мнози хвалатса по плоти, ѿ ѿзъ похвалюса.

дї. Любезнїи ко прїемлете безѣмныа, мѣдри сїе:

к. Прїемлете бо, ѿше кто васъ порабоиаетъ, ѿше кто поддаетъ, ѿше кто (не вѣпотс) протѣритъ, ѿше кто по лицѣ вѣетъ въ, ѿше кто величатса.

ка. По досажденїю глаголю, занѣ ѿки мѧ ѿзнемогѡхомъ. ѿ немже ѿше дерзаетъ кто, несмысленнїи глаголю, дерзая ѿ ѿзъ:

кв. Еврїи ли сѣть; ѿ ѿзъ: Илїи ли сѣть; ѿ ѿзъ: сѣма Авраамле ли сѣть; ѿ ѿзъ:

кг. Служїтелїе ли Хрѣтовы сѣть; не въ мѣдрости глаголю,

9. Защото оскудность—тж ми запълнихъ братія—та които дойдохъ отъ Македоніѣ, и по всичко упазихъ себе си, и ще ся упазѣ да ви не бѣдѣ въ теготѣ.

10. Истина—та Христова е въ мене, че тая похвала нѣма да ми ся загради за въ Ахайскы—тѣ мѣста.

11. Защо? Защото вы не обычамъ ли? Знае Богъ.

12. А каквото правѣхъ, *това* и ще правѣхъ, за да отсѣкжъ причинѣ—тж на тѣзи, които искать причинѣ, да ся намѣрятъ въ това, за което ся хвалять, *таквизи* каквито и пый.

13. Защото които сж таквизи, тѣ сж лжеапостоли, лукави работници, и прѣобразяватъ ся на Христовы апостоли.

14. И не е чудно; защото самъ си Сатана ся прѣобразява на свѣтлъ ангель.

15. И тѣй не е голѣмо *нищо* ако и негови—тѣ служители ся прѣобразяватъ като служители на правдѣ—тж; но тѣхна—та сетнина ще бѣде споредъ дѣла—та имъ.

16. Пакъ казувамъ, никой да мя не възми че съмъ безуменъ; или инакъ, приимѣте мя поне като безуменъ, да ся похвалѣхъ и азъ малко нѣщо.

17. Което говорѣхъ въ това дързновеніе на хваленіе—то не говорѣхъ го по Господа, но като въ безуміе.

18. Понеже мнозина ся хвалять по плѣтъ, ще ся похвалѣхъ и азъ.

19. Защото вы като сте разумни, съ благодареніе търпите безумны—тѣ;

20. Понеже търпите ако нѣкой вы поработшава, ако *вы* испояжда, ако *ви* зема нѣкой *ваше—то*, ако ся нѣкой прѣвъзнося, ако нѣкой вы біе въ лице.

21. По обезчестеніе казувамъ, ужъ че сме пый немощни; но въ каквото ся осмѣлява нѣкой (несмысленно говорѣхъ,) осмѣлявамъ ся и азъ.

22. Еврен ли сж? и азъ *силь*; Израиляне ли сж? и азъ; сѣме Авраамово ли сж? и азъ;

23. Служители Христови ли сж? (*като* изумленъ говорѣхъ,) азъ

паче ѡзз : въ трѡдѣхъ множае, въ ранахъ превольѣ, въ темнищахъ ѡзаниха, въ смѣртехъ многаши.

ѿд. Ѡ ѿдеѣи пятькраты четыредесать рѡзвѣ ѣдиниымъ прѣлахъ,

ѿе. Трѣиши палицами бѣензъ въхъ, ѣдиною каменни наметанъ въхъ, трикраты корабль ѡпровѣржеса со мною : ношь и дѣнь во глѣбниѣ сотворихъ :

ѿз. Въ пѣтнихъ шѣствѣихъ множицею : бѣды въ рѣкахъ, бѣды ѡ развѣйникъ, бѣды ѡ срѡдникъ, бѣды ѡ гѡзыкъ, бѣды во градѣхъ, бѣды въ пѣстыни, бѣды въ мѡри, бѣды во лжеврѣтѣи :

ѿз. Въ трѡдѣ и пѡдвизѣ, во бѣдѣиихъ множицею, во ѡлчѣѣ и жажди, въ пощѣниихъ многаши, въ зимѣ и наготѣ.

ѿи. Кромѣ внѣшнихъ, нападѣнѣе ѣже по всѣ днѣи, и по печѣнѣе всѣхъ црѣвѣй :

ѿо. Ктѡ ѡзнемѡглетъ, и не ѡзнемѡглю ; ктѡ соблазнѣетса, и ѡзз не разжизѡюса ;

ѿа. ѡще хвалитиса мѣ пѡдобѣетъ, ѡ немѡщи моѣи похвалюса.

ѿа. Бѣи и Ѡцъ Гдѣа нашегѡ Іиса Хрѣта въсть, съиѣ блгословѣнъ во вѣки, ѡкѡ не лгѡ :

ѿв. Въ Дамасцѣ гѡзычѣскѣи кнѡзь ѡрѣѡы царѡ стрѣжѡше Дамаскъ градъ, ѡти ма хотѡ : и Ѡкѡнцемъ въ кѡшницѣ свѣшенъ въхъ по стѣнѣ, и ѡзвѣгѡхъ ѡзъ рѡкѡ ѣгѡ.

ГЛАВА ѿ.

ѿ. Похвалитиса же не пользуетъ мѣ : прѣидѡ бо въ видѣнѣа и ѡкровѣнѣа Гдѣа.

ѿ. Вѣкмъ чѡлѡвѣка ѡ Хрѣтѣ, прѣжде лѣтъ чѡтыренѡдесати : ѡще въ тѣлѣ, не вѣмъ, ѡще ли кромѣ тѣла, не вѣмъ, Бѣи въсть : восхищѣна бѣвша таковѡгѡ до трѣтѣагѡ иѣсе.

Гл. 12. ВТОРО ПОСЛАНІЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

повече ; въ трудове повече, въ біенія по прѣмногo, въ тъмници още помного, много пѣти и на смърть.

24. Петъ пѣти по четиридесеть безъ единъ удари ми ударихъ Иудей-тѣ ;

25. Три пѣти мя съ тоягы бихъ, веднѣжъ съ камъніе мя бихъ, три пѣти коработрошеніе съмъ прѣтърпѣлъ, еднѣ ноцъ и единъ день останѣхъ по дълбини-тѣ на море-то.

26. Много пѣти съмъ былъ и въ пѣтуванія ; въ бѣды отъ рѣкы, въ бѣды отъ разбойници, въ бѣды отъ еднородцы, въ бѣды отъ язычници, въ бѣды въ градъ, въ бѣды въ пустынь, въ бѣды по море, въ бѣды между лжебратія ;

27. Въ трудъ и мѣкѣ, много пѣти въ неспаніе, въ гладъ и жедность, много пѣти въ неяденіе, въ студъ и въ голотж ;

28. Освѣнь въишно-то, още и натрупуваніе-то на много чело-вѣцы у мене всякой день, и грижа-та за всички-тѣ церкви.

29. Кой изнемощева, та не изнемощевамъ и азъ ? Кой ся соблазнява и ся не распалямъ азъ ?

30. Ако трѣба да ся хвалѣж, ще ся похвалѣж съ това което при-надлежи на немощъ-тѣ ми.

31. Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, който е благословенъ въ вѣкы, знае че не лѣжъ.

32. Въ Дамаскъ областный-тѣ управитель на Царя Арета зѣ подъ стражъ градъ-тѣ Дамаскъ, като искаше да мя улови ;

33. И прѣзъ прозорецъ по стѣнж-тѣ мя спуснѣхъ съ кошъ, та избѣгнѣхъ отъ рѣцѣ-тѣ му.

ГЛАВА 12.

1. Истинж не ми е за ползж да ся хвалѣж, защото ще дойдж до видѣнія и откровенія отъ Господа.

2. Знаѣж въ Христа едного чело-вѣка, който прѣди четиринаде-сеть години, (въ тѣло-то ли, не знаѣж ; внѣ отъ тѣло-то ли, не знаѣж ; Богъ знае ;) възхытенъ бы до трето-то небе.

ѳ. И вѣмъ такова челоуѣка: ѡше въ тѣлѣ, или кромѣ тѣла, не вѣмъ, прѣзъ вѣсть:

Ѥ. Иѡкъ восхитѣнъ бысть въ рай, и слыша неизреченны глаголы, иѡже не лѣтъ ѣсть челоуѣкъ глаголати.

ѥ. Ѡ такоуѣмъ похвалюса: ѡ себѣ же не похвалюса, токму ѡ нѣмоушехъ моихъ.

ѧ. ѡше во восхоушѣ похвалитиса, не бѣдѣ безѣменъ: истина ко рекѣ: шаждѣ же, да не какъ кто вознепшѣтъ ѡ миѣ паче, ѣже видѣтъ ма, или слышитъ что ѡ менѣ.

Ѩ. И за премнѡга ѡкровѣнѡ, да не превозношѣса, дадѣса ми пакостникъ плѣти, аггелъ сатанинъ, да ми пакости дѣтъ, да не превозношѣса.

и. Ѡ сѣмъ трикрѣты гда моуихъ, да ѡстѣпитъ ѡ менѣ:

ѡ. И рече ми: доуѣтъ ти бѣгодѣть моѡ: сила ко моѡ въ нѣмоуи совершѣется. сладцѣ оубо похвалюса паче въ нѣмоушехъ моихъ, да вселѣтся въ ма сила Хрѣтова.

і. Тѣмже бѣгоуоу въ нѣмоушехъ, въ досаждѣнѡихъ, въ бѣдѡхъ, во изгнѡнѡихъ, въ тѣснѡтахъ по Хрѣтѣ: ѣгда ко нѣмоуствѣю, тогда силенъ ѣсмь.

іі. Быхъ несмысленъ хвалѡса: вы ма поуѣдите. ѡзъ ко дѡлженъ бѣхъ ѡ васъ хвалѡмь бѡвати: ничѡмже ко лишѡхъ пѣрвѣишихъ ѡплъ, ѡше и ничтѡже ѣсмь.

ііі. Знаменѡ ко ѡпѡстѡлуѡ соуѡкашѡса въ васъ во всѡкомъ терпѣиѡ, въ знаменѡихъ и чюдесѣхъ и силахъ.

іііі. Что ко ѣсть, ѣгѡже лишѡстѣса паче прѡчнхъ црѣвѣй, рѡзвѣ точѡю, ѡкакъ ѡзъ самъ не стѣжѡхъ вамъ; дадѣте ми непраудѣ сѡю.

ііііі. Сѣ трѣтѣ гѡтовъ ѣсмь прѡитѡ къ вамъ, и не стѣжѡ вамъ. не ишѣ ко вѡшнхъ, но васъ. не дѡлжна ко сѣтъ чѡда родѡитѣлемъ снискѡти ѡмѣнѡ, но родѡитѣли чѡдѡмъ:

3. И такъвъ единъ челоуѣкъ знаѣжъ, (въ тѣло ли, вънъ отъ тѣло ли, не знаѣжъ ; Богъ знае ;)

4. Че бѣ въсхытенъ въ рай, и чу словеса неизреченны, които не е простено челоуѣку да ги говори.

5. Съ такъвъ *челоуѣкъ* ще ся похвалѣжъ, а съ мене си не ще да ся похвалѣжъ, освѣнъ съ немощи—тѣ си.

6. Защото ако поискамы да ся похвалѣжъ, безуменъ не ще бѣдѣжъ ; понеже ще рекѣ истицѣжъ ; но свѣнѣжъ ся да не бы помислилъ нѣкой за мене повече отъ каквото мя види, или чува отъ мене.

7. И за да ся не прѣвъзносямы за прѣмногo—то откровенія, даде ми ся трѣнъ въ плѣтъ—тѣ ми, ангель Сатанинъ да мя мѣчи, за да ся не прѣвъзнасямы.

8. За това *нищо* три пѣти ся молихъ Господу, да го отмахне отъ мене ;

9. И рече ми ; Доволно ти е моя—та благодать : защото сила—та ми въ немощъ ся показува съвършенна. И тѣй съ крайно благодареніе по добрѣ ще ся похвалѣжъ въ немощи—тѣ си, за да ся всели въ мене сила—та Христова.

10. За това благодаренъ оставамъ въ немощи, въ укоренія, въ нужды, въ гоненія, въ притѣсненія за Христа ; защото когато съмъ немощенъ, тогази съмъ силенъ.

11. Станѣхъ безуменъ съ хвалбы—тѣ си ; вы мя принудихте ; защото азъ трѣбуваше отъ васъ да ся прѣпорѣчвамъ ; понеже не съмъ былъ по доленъ отъ най първы—тѣ апостолы, ако и да съмъ нищо.

12. Знакове—тѣ на единъ апостоль показажъ ся дѣломъ между васъ въ всяко търпѣніе, съсъ знаменія и чудеса и силы,

13. Защото въ какво останѣхте по долни отъ други—тѣ церкви, освѣнъ дѣто самъ азъ не вы отеготихъ ? простѣте ми тѣзи неправдѣ.

14. Ето третій пѣтъ съмъ готовъ да дойдѣ при васъ, и нѣма да вы отеготѣжъ ; защото не искамъ ваше—то, но васъ ; защото не сѣ дължны чада—та да събиратъ имотъ за родители—тѣ, но родители—тѣ за чада—та :

ѳі. Ъзъ же въ сладость ѡжданвѣ ѡ ѡжданвѣнъ вѣдъ по дѣшлхъ вѣшихъ : ѡще ѡ ѡзмѣше вѣсъ любѣ, мѣнше любѣмъ ѳсмы.

ѳі. Бѣди же, ѡзъ не ѡтагчѣхъ вѣсъ : но ковѣренъ сѣй, лѣстѣю вѣсъ прѣлхъ.

ѳі. Ёдѣ коимъ ѡ посланныхъ къ вамъ лихѡимствовахъ вѣсъ ;

ѳі. Оумолихъ Тѣта, ѡ съ нимъ послѣхъ брата : ёдѣ лихѡимствова чѣмъ вѣсъ Тѣтъ ; не тѣмъ же ли дѣхомъ ходѣхомъ ; не тѣмъ же ли стопѣми ;

ѳі. Пѣки ли мнитѣ, ѡкѡ ѡвѣтѣхъ вамъ творѣмъ ; предъ бѣгомъ, ѡ хрѣтѣ глаголемъ : всѣ же, возлюбленѣи, ѡ вѣшемъ созидѣнѣи (ѡ оутверждѣнѣи).

ѳі. Поюся же, ёдѣ какъ пришѣдъ, не ѡцѣхъ же хоушъ, ѡвѣрѣхъ вѣсъ, ѡ ѡзъ ѡвѣрѣсѣ вамъ, ѡковѣ же не хоушете : да не какъ (вѣдѣтѣ) рѣнѣа, зѣвнѣсти, ѡрѣсти, рѣти, клеветѣи, шептѣнѣа, кичѣнѣа, нестроѣнѣа :

ѳі. Да не пѣки пришѣдѣша мѣ смирѣтѣ бѣхъ мѡй оу вѣсъ, ѡ восплѣсѣа мнѡгихъ прѣжде согрѣшнѣихъ, ѡ не покѣдѣшнѣихъ ѡ нечнѣстотѣ ѡ вѣжѣнѣи ѡ стѣдѡлѡжствѣи, ѡже содѣкаша.

ГЛАВА ГІ.

ѳ. Третѣцею сѣ градъ къ вамъ : при оустѣхъ двою ѡли трѣхъ свидѣтелей стѣнетъ всѣхъ глагола.

ѳ. Прѣжде рѣхъ ѡ предъ глаголю, ѡкѡ оу вѣсъ вѣвѣ вторѡе, ѡ ѡсѣтствѣа нынѣ пишѣ, прѣжде согрѣшнѣившымъ ѡ прѡчымъ вѣѣмъ, ѡкѡ ѡще прѣидѣ пѣки, не пощѣждѣ :

ѳ. Понѣже ѡскѣнѣа ѡщете глаголющѣа во мнѣ хрѣтѣа, ѡже въ вѣсъ не ѡзнемѡгѣетъ, но мѡжетъ въ вѣсъ.

ѳ. Ъко ѡще ѡ распѣтѣ вѣсть ѡ нѣмоуѣи, но жѣвѣ ѳсть

Гл. 13. ВТОРО ПОСЛАНІЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

15. А пакъ азъ съ крайнѣ радость ще иждивѣж и цѣль ще ся иждивѣж за души—тѣ ви ; съвсѣмъ че, като вы обычамъ азъ повече, вы мя обычате по малко.

16. По тѣй да е, азъ вы не отеготихъ, а като хытръ уловихъ вы съ измамѣ.

17. Спечелилъ ли съмъ азъ нѣщо отъ васъ, чрѣзъ нѣкого отъ тѣзи които испроводихъ до васъ ?

18. Примолихъ ся Титу и съ него проводихъ братъ—тѣ ; Титъ ли припечели нѣщо отъ васъ ? не съ истый—тѣ ли духъ ходихмы ? не въ исты—тѣ ли стѣпки ?

19. Пакъ ли мните че ся оправдавамы прѣдъ васъ ? прѣдъ Бога говоримъ въ Христа ; всичко това, възлюбленни *мои*, е за ваше назиданіе.

20. Защото ся боѣж да не бы, като дойдѣ, да вы не намѣриж каквыто вы желаетѣ, и азъ да ся не намѣриж за васъ не какъвто мя желаете ; да не бы *да има между васъ* распри, завижданія, гнѣвове, дразненія, одумванія, шептанія, голѣмѣянія, бъркотии.

21. Да не бы кога дойдѣ пакъ че мя смири Богъ мой при васъ, и оплачѣ мнозина които сѣ отъ напрѣдъ съгрѣшили, и не сѣ ся покаяли зарадъ нечистотѣ—тѣ, блудство—то и похотливость—тѣ, които сѣ сторили.

ГЛАВА 13.

1. Ето третій пѣтъ идѣ при васъ ; отъ уста—та на двама или трима свидѣтели ще ся подтвърди всяка рѣчь.

2. И прѣди рѣкохъ, и *пакъ* като че съмъ вторый пѣтъ при васъ прѣдказувамъ, и нынѣ като не съмъ при васъ пишѣ на тѣзи които сѣ изнапрѣдъ съгрѣшили, и на всички други, че, ако дойдѣ пакъ, нѣма да пощадиъ :

3. Понеже търсите да опитате Христа който говори въ мене, който къмъ васъ не е немощенъ, но е силенъ между васъ.

4. Защото ако и да бы распятъ въ немощъ, живъ е обаче съсъ.

Ѡ сѡлы Бжїа : Ѳко Ѳ мы немоцствѡемъ въ немъ, но живи бѡдемъ съ нимъ Ѡ сѡлы Бжїа въ васъ.

Ѣ. Себѣ искишайте, аще ѣстѣ въ вѣрѣ, себѣ искишайте : или не знаете себѣ, гакъ Исъ Хрѡсъ въ васъ ѣсть, развѣ точию чимъ неискъсни ѣстѣ.

Ѥ. Оуповаю же гакъ разсмѣти Ѳмате, гакъ мы нѣсмы неискъсни.

Ѧ. Молимса же къ Бгъ, не сотвори ти вамъ ни ѣдинагъ влѡ : не гакъ да мы искъсни гавимса, но да вы доброе сотворитѣ, мы же гакъ неискъсни бѡдемъ.

ѧ. Ничтоже бо можемъ на Ѳстинъ, но по Ѳстинѣ.

Ѩ. Радземса ко, ѣгда мы немоцствѡемъ, вы же силни бываѣте : Ѡ сѡмъ же Ѳ молимса, Ѡ вашемъ совершенїи.

ї. СегѠ ради не сый оупъ васъ сїа пишѡ, да не пришѣдъ безщаднъ сотворю по власти, юже Гдѡ далъ ми ѣсть въ созданиѣ, а не на разорѣнїѣ.

їи. Прочее же, братїѣ, радсйтеса, совершайтеса, оутѣшайтеса, тожде мѡдрствсйтѣ, миръ имѣйтѣ : Ѳ Бгъ любвѣ Ѳ мира бѡдетъ съ вами.

їи. Цѣлайтѣ дрѡгъ дрѡга лобзаниѡмъ стѡмъ : цѣлаютъ вы стѡи вси.

їи. Блгодать Гда нашегъ Исъ Хрѡа, Ѳ любвѣ Бга Ѳ Оца Ѳ ѡбщѣнїѣ стѡгъ Дха со всеми вами. Амѡнь.

силѣ Божіѣ; понеже и ный въ него смы немощни, но съсъ силѣ Божіѣ ще бѣдемъ живи съ него между васъ.

5. Себе си испытуйте, да ли сте въ вѣрѣ-тѣ; себе си опытувайте. Или не познавате вы себе си, че Христосъ е въ васъ? освѣнь ако че *вы* сте неодобрени.

6. И надѣѣ ся че ще познаете че ный не смы неодобрени.

7. Молиѣ Бога да не сторите нищо зло; не за да ся покажемъ ный одобрени, но за да струвате вы добро-то, а ный нека бѣдемъ неодобрени;

8. Защото не можемъ нищо противъ истинѣ-тѣ, но за истинѣ-тѣ *можемъ*.

9. Понеже ся радуваме когато ный смы немощни, а вы сте силни; наипаче това и желяемъ, ваше-то освѣршенствованіе.

10. За това и като не съмъ при васъ пишѣ това, щото кога дойдѣ при васъ да ся не докарамъ строго, по власть-тѣ коѣто ми е далъ Господъ за назиданіе, а не за разореніе.

11. И тѣѣ, братіе, радувайте ся, съвршенствуйте ся, утѣшавайте ся, бѣдѣте единомысленни, миръ имайте; и Богъ на любовь-тѣ и на мирѣ-тѣ ще бѣде съ васъ.

12. Поздравѣте ся единъ другый съсъ цѣлованіе свято. Поздравяватъ вы всичкы-тѣ святіи.

13. Благодать-та на Господа Исуса Христа, и любовь-та Божія, и общеніе-то на Святаго Духа да бѣде съсъ всичкы васъ. Аминь.

КЪ ГАЛАТѢМЪ ПОСЛАНИЕ

СЪТЪГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ Апла, ни ѡ человекъ, ни человекомъ, но Исхъ Хрѣтомъ и Богомъ Сѣемъ воскресившимъ его изъ мертвыхъ,

б. И иже со мною вса братѣа, церквамъ Галатійскимъ :

г. Благодать вамъ и миръ ѡ Бога Сѣа и Гда нашегъ Исхъ Хрѣта,

д. Давшагъ себѣ по грѣсѣхъ нашихъ, ѡкъ да избежитъ насъ ѡ настоащагъ вѣка лскавагъ, по воли Бога и Сѣа нашегъ,

е. Емже слава во вѣки вѣковъ. Амѣнь.

ж. Чуждѣса, ѡкъ такъ скорѡ прелагаетеца ѡ звавшагъ въ благодатью Хрѣтовою, во ино блговѣствованіе :

з. Еже нѣсть ино, точїю нѣцыи сѣть смущающїи въ, и хотащїи превратити блговѣствованіе Хрѣтово.

и. Но и ѡще мы, илѣ Апла съ нѣсе блговѣститѣхъ вамъ паче, еже блговѣстихомъ вамъ, ананема да вѣдетъ.

к. Икоже предрекохомъ, и нынѣ пакѣ глаголю : ѡще кто вамъ блговѣститѣхъ паче еже прїасте, ананема да вѣдетъ.

л. Нынѣ ко человекѣ препираю илѣ Бога ; илѣ ищѣ человекѣ-

КЪ ГАЛАТЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, апостоль не отъ чловѣцы, нито чрѣзь чловѣка, но чрѣзь Исуса Христа и Бога Отца който го е въскрѣсилъ отъ мъртвы-тѣ,

2. И всичкы-тѣ братія които сж съ мене, къмъ церкви-тѣ Галатійскы :

3. Благодать да бжде вамъ и миръ отъ Бога Отца, и Господа нашего Исуса Христа,

4. Който даде себе си за грѣхове-тѣ наши, за да ны избави отъ настоящій-тѣ лукавъ вѣкъ, по волѣж-тѣ на Бога и Отца нашего,

5. Комуто слава-та да бжде въ вѣкы вѣковъ. Аминь.

6. Чудїж ся какъ вы отъ оногова който вы призова чрѣзь благодать-тѣ Христовѣ, така скоро прѣминувате въ друго благовѣствованіе ;

7. Което не е друго, но има нѣкои които вы смущаватъ, и ищѣтъ да прѣвѣрижтъ евангеліе-то Христово.

8. Но ако бы и сами ный, или ангелъ отъ небе-то да ви проповѣда друго евангеліе освѣнь онова което ви проповѣдахмы, да бжде анаеема.

9. Както по горѣ рекохмы, и сега пакъ казувамъ, ако нѣкой ви проповѣдува друго евангеліе освѣнь онова, което приехте, да бжде анаеема.

10. Защото чловѣцы ли *искаж да* склонїж сега, или Бога ? или

кѡмъ оубождати; ѡще бо быхъ еще челоѣкъмъ оубождѡмъ,
Хрѣтовъ ракъ не быхъ оубо былъ.

ѡ. Сказѣю же вамъ, братіе, бѣговѣствованіе бѣговѣшен-
ное ѡ менѣ, ѡкѡ нѣсть по челоѣкъс :

ѡ. Ни бо ѡзъ ѡ челоѣка пріѡхъ ѣ, ниже насчихса, но
ѡвлѣнїемъ Іисъ Хрѣтовымъ.

ѡ. Слышасте бо моѣ житїе иногдѡ въ жидѡвствѣ, ѡкѡ по
премногъс гонїхъ црковь Бжїю, и разрсѡхъ ю :

ѡ. И преспѣвахъ въ жидѡвствѣ пѡче многїхъ свѣрстникъ
моїхъ въ родѣ моѣмъ, ѡзлиха ревнїтель сый отѣческихъ
моїхъ преданїи.

ѡ. Егда же бѣговолї Бгъ ѡзкрáвыи мѡ ѡ чреѡа мѡтере
моѡ, и призвáвыи бѣгодатїю своѡю,

ѡ. Іѡвїти Сїа своѡго во мнѣ, да бѣговѣствѣю ѣго во
ѡзыцѣхъ : ѡбїе не приложїхса плѡти и кровї,

ѡ. Ни въздохъ во Іерлїмъ къ пѣрвѣйшымъ менѣ
ѡпламъ, но ѡдохъ во Аравїю, и пакї возвратїхса въ Да-
мáскъ.

ѡ. Потѡмъ же по трїехъ лѣтѣхъ въздохъ во Іерлїмъ
согладати Петрà, и превїхъ оубо негѡ днїи пãтынадсãть.

ѡ. Иногѡ же ѡ ѡплъ не вїдѣхъ, тѡкмѡ ѡкѡва врата
Гдѡна.

ѡ. ѡ ѡже пишѣ вамъ, сѣ предѣ Бгомъ, ѡкѡ не лгѣ.

ѡ. Потѡмъ же прїдохъ въ странї Сѡрскіа и Кїлїкїскїа :

ѡ. Бѣхъ же не зїдемъ лицѣмъ црквамъ Іудѣйскимъ, ѡже
ѡ Хрѣтѣ :

ѡ. Тѡчїю же слышаше бѡхъ, ѡкѡ гонѡи насъ иногдѡ,
нынѣ бѣговѣствѣетъ вѣрс, юже иногдѡ разрсѡшаше :

ѡ. И слáвляхъ ѡ мнѣ Бга.

ГЛАВА Ё.

ѡ. Потѡмъ же по четырѣнадсãти лѣтѣхъ пакї въздохъ
во Іерлїмъ съ Парнаѡю, поѣмъ съ соѡю и Тїта.

искамъ да угождамъ на челоѡцы? Защото ако угождавахъ още на челоѡцы, не щѡхъ да съмъ Христовъ рабъ.

11. Изѡставамъ ви, братіе, че проповѡданно-то отъ мене евангеліе не е челоѡческо ;

12. Защото нито азъ отъ челоѡкъ съмъ го пріелъ, нито съмъ го научилъ, освѡнь съ откровеніе Иисусъ Христово.

13. Защото сте чули нѡкогашно-то мое въ Іудейство-то поведеніе, какъ гоняхъ твърдѡ много церкѡ-тъ Божіѡ и разорявахъ ѡ.

14. И прѡспѡвахъ въ Іудѡйство-то повече отъ мнозина мои врѡстници въ родъ-тъ ми, понеже бѡхъ по голѡмъ ревнителъ за отечески-тъ мои прѡданія.

15. А когато Богъ, който бѡ мя опрѡдѡлилъ отъ утробѡ-тъ на майкѡ ми, и призвалъ чрѡзъ своѡ-тъ благодать, благоволи,

16. Да открие Сына своего въ мене, да го проповѡдувамъ между язычници-тъ ; отъ тойзи часъ не ся допытахъ до плѡтъ и кръвь,

17. Нито възлѡзохъ въ Іерусалимъ при апостоли-тъ които бѡхъ прѡди мене, но отидохъ въ Арабіѡ, и пакъ ся завърнѡхъ въ Дамаскъ.

18. Послѡ слѡдъ три години възлѡзохъ въ Іерусалимъ, за да ся познаѡ съ Петра, и останѡхъ при него петнадесетъ дена ;

19. И друго отъ апостоли-тъ не видѡхъ освѡнь Іакова брата Господня.

20. А това което ви пишѡ, ето прѡдъ Бога *исповѡдувамъ* че не лѡжѡ.

21. Послѡ дойдохъ въ Сирійски-тъ и Киликійски-тъ страны ;

22. И лично не бѡхъ познатъ на Іудейски-тъ въ Христа церкви ;

23. А чувахъ само, че той който нѡкога ны гоняше, сега проповѡдува вѡрѡ-тъ, който нѡкога разоряваше.

24. И славяхъ Бога за мене.

ГЛАВА 2.

1. Послѡ, слѡдъ четирнадесетъ години пакъ възлѡзохъ въ Іерусалимъ съ Варнавѡ, като зѡхъ съсъ себе си и Тита.

ѳ. Взыдохъ же по ѡкровенію, и предложихъ ѡмъ бѣговѣствованіе, ѣже проповѣдаю во іазыцѣхъ, наединѣ же мнѣмымъ, да не какъ вотще текъ, или текохъ.

ѳ. Но ни Титъ ѡже со мною, Еллинъ сынъ, нѣжденъ бысть ѡверѣзатися :

ѳ. И за пришедшую лжебрѣтїю, ѡже привидоша согласдати свободы нашея, ѡже ѡмамы ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, да насъ поравотатъ :

ѳ. ѡмже ни къ часъ повинѣхомся въ покореніе, да истина бѣговѣстіа превѣдетъ въ насъ.

ѳ. Ѣмнѣишихся же быти что, іаковъ нѣкогда вѣша, ни чтоже мнѣ рѣзньветъ : лица бѣхъ человѣча не прїемлетъ : мнѣ во мнѣи ни чтоже привозложїша :

ѳ. По сопротивное, оуразмѣвше, іакъ оувѣрено мнѣ бысть бѣговѣстіе неѡверѣзанїа, іакоже Петръ ѡверѣзанїа :

ѳ. Ѣбо споспѣшествовавый Петръ въ посланїе ѡверѣзанїа, споспѣшествова и мнѣ во іазыки :

ѳ. И познѣвше бѣгодать дѣннїю мнѣ, іакъ въ и Кїфа и Іѡаннъ мнѣи столпн быти, деснїцы дѣша мнѣ и Варнаѣ ѡбщенїа, да мы во іазыки, Оннї же во ѡверѣзанїе :

ѳ. Точїю ницихъ да помнимъ, ѣже и потщѣхся сїе истое сотворїти.

ѳ. Егда же прїиде Пётръ во Антїохїю, въ лице емъ противъ стѣхъ, іакъ заборенъ вѣ.

ѳ. Прѣжде во дѣже не прїити нѣкимъ ѡ іакъва, съ іазыки іадѣше : егда же прїидоша, ѡпрѣташеса и ѡлгчѣшеса, боѣса сѣцихъ ѡ ѡверѣзанїа.

ѳ. И лицемѣришася съ нимъ и рѣчїи ісдѣн, іакъ и Варнаѣк прїстѣти лицемѣрствъ ѡхъ.

ѳ. Но егда видѣхъ, іакъ не правъ ходатъ ко истинѣ бѣговѣствованїа, рекохъ Петръ предъ всѣми : ѡще ты ісдѣн

2. И то възлѣзохъ по откровеніе, та имъ прѣдложихъ евангеліе-то което проповѣдувамъ между язычници-тъ, особенно прѣдъ знамениты-тъ, да не бы напрасно да тичамъ или да съмъ тичалъ.

3. Но нито Титъ който бѣ съ мене, ако и да бѣше Елминъ, не бы принуденъ да ся обрѣже:

4. А тѣзи лжебратія, които сж ся вкраднѣли и примжкнѣли да съгледателствувать нашѣ-тъ свободѣ койкто имама въ Христа Исуса за да ны поработять;

5. На тѣхъ ни на часъ не устѣпихмы да имъ ся покоримъ, *и то* за да прѣбѣде въ васъ евангелска-та истина.

6. А за тѣзи които ся мнѣть че сж нѣщо, каквито и да сж были нѣкога, менѣ ми е все едно; (Богъ не гледа на лице-то на чело-вѣка;) защото знамениты-тъ не ми приложихъ нищо повече;

7. Но напротивъ, щомъ видѣхъ че быхъ повѣренъ *да проповѣдувамъ* евангеліе-то на необрѣзаны-тъ, както Петръ на обрѣзаны-тъ,

8. (Защото който подѣйствува въ Петра за апостолство между обрѣзаны-тъ, подѣйствува и въ мене за въ язычници-тъ);

9. И като познахъ даденѣ-тъ менѣ благодать Іаковъ и Кифа и Іоаннъ, които ся виждахъ че сж стѣлпове, дадохъ десници на общеніе на мене и на Варнавѣ, за да идемъ ный въ язычници-тъ а тѣ въ обрѣзаны-тъ.

10. *Искахъ* само да поминѣ сиромасы-тъ; за което и ся потрудихъ съ усърдіе това исто-то да сторѣхъ.

11. А когато дойде Петръ въ Антиохіи, въспротивихъ му ся въ очи, защото бѣше достоинъ за изобличеніе.

12. Понеже прѣди да дойдѣтъ нѣконъ отъ Іакова, ядѣше наедно съ язычници-тъ, а когато дойдохъ, свѣнѣше ся и странѣше отъ тѣхъ, защото ся убоя отъ обрѣзаны-тъ.

13. И съ него заедно лицемѣрствувахъ и други-тъ Іудей; така щото и Варнава ся увлѣче въ това тѣхно лицемѣрство.

14. Но азъ, като видѣхъ че не постѣпватъ право по истинѣ-тъ евангелска, рѣкохъ на Петра прѣдъ всички-тъ: Ако ты който си

сый, ꙗзычески ꙗ не ѿдѣйски живѣши, почтò ꙗзыки нѣдиши ѿдѣйски житѣльствовати ;

ѿ. Мы ѣстествомъ ѿдѣи, ꙗ не ѡ ꙗзыкъ грѣшницы.

ѿи. Оубѣдѣвше же, ꙗкѡ не ѡправдѣтса челоѡкъ ѡ дѣлз закона, но токѡмъ вѣрою ѿсз Хрѣтовою : ѡ мы во Хрѣтѣ ѿсз вѣровахомъ, да ѡправдимса ѡ вѣры Хрѣтовы, ꙗ не ѡ дѣлз закона : занѣ не ѡправдѣтса ѡ дѣлз закона всѧка плòть.

ѿи. Ёще ли ѡщщще ѡправдѣтса ѡ Хрѣтѣ, ѡверѣтохомса ѡ сѧми грѣшницы, Хрѣтòсз оубо грѣхъ ли сзжѣтель ; да не вѣдетъ.

ѿи. Ёще бо ꙗже разорѣхъ, сѧ ꙗки созидѧю, престѣпника себѣ представляю.

ѿи. Ёзъ бо закономъ законъ оумрòхъ, да Бгòви живъ вѣдъ : Хрѣтовѣ срасплѧхса :

ѿ. Живъ же не котòмъ ѿзъ, но живѣтъ во мѣ Хрѣтòсз : ꙗ же нынѣ живъ во плòти, вѣрою живъ Сѧа Бжѣа, возлюбѣвшгѡ менѣ ѡ предѧвшгѡ себѣ по мѣ.

ѿа. Не ѡметѧю блгодѧти Бжѣа : ёще бо закономъ прѧвда, оубо Хрѣтòсз тгне оумре.

ГЛАВА ҃.

ѿ. Ѣ несмысленни Галѧте, ктò вы прелстѧлз ѣсть не покорѣтса ѡстинѣ ; ѡмже предъ очѧма ѿсз Хрѣтòсз преднаписанъ вѣсть въ васъ распѧтъ.

ѿ. Сѧѣ ѣдино хоцѣ оубѣдѣти ѡ васъ, ѡ дѣлз ли закона Дхѧ прѧстѣ ѡли ѡ сзсха вѣры ;

ѿ. Тѧкѡ ли несмысленни ѣстѣ, начѣнше дхòмъ, нынѣ плòтѧю скончавѧете ;

ѿ. Толѧка пострадѧсте тгне ; ёще точию ѡ тгне.

Иудеинъ, живѣешь язычески а не Іудейски, защо принуждавашъ язычници-тъ да Іудействувать ?

15. Ный *които смы* природно Іудей а не грѣшници отъ язычници-тъ,

16. Като знаемъ че не ся оправдава челоуѣкъ отъ дѣла-та на законъ-тъ, тъкмо съ вѣрж-тж въ Исуса Христа, и ный повѣрувахмы въ Христа Исуса, за да ся оправдаемъ отъ вѣрж-тж Христовж, и не отъ дѣла-та на законъ-тъ; защото отъ дѣла-та на законъ-тъ нѣма да ся оправдае никоя плоть.

17. Но като ищемъ да ся оправдаемъ чрѣзъ Христа, ако смы ся намѣрили и ный грѣшници, то Христосъ на грѣхъ-тъ ли е служитель ? Да не бжде.

18. Защото ако възсъздавамъ пакъ онова което съмъ развалилъ, показувамъ себе си прѣстѣпникъ.

19. Защото азъ чрѣзъ законъ-тъ закону мъртъвъ быхъ, да бждж живъ Богу.

20. Сраспахъ ся съ Христа, и *сега* вече живѣѣхъ не азъ, по Христосъ живѣе въ мене; а това що живѣѣхъ сега въ плоть, живѣѣхъ въ вѣрж-тж на Сына Божія, който мя възлюби, и прѣдаде себе си заради мене.

21. Не отвъргамъ Божіѣж-тж благодать; защото ако оправданіе-то бже чрѣзъ законъ-тъ, то напразно е Христосъ умрѣлъ.

ГЛАВА 3.

1. О несмысленни Галатяне, кой вы омая, да ся не покорявате на истинѣж-тж, *вы*, прѣдъ очи-тъ на които Исусъ Христосъ ся прѣдначѣрта распнѣтъ между васъ ?

2. Това само ищж да научж отъ васъ: Отъ дѣла-та на законъ-тъ ли пріехте Духъ-тъ, или отъ слушаніе-то на вѣрж-тж ?

3. Толкозь ли сте несмысленни, че като започенжхте съ Духъ, сега свършате съ плоть ?

4. Напусто ли толкозь пострадахте ? ако наистинж да е напусто !

ѐ. Подалй оубо вамъ Дѣла, и дѣйстваи силы въ васъ, въ дѣлахъ ли закона, или въ слѣхъ вѣры ;

ѕ. Икоже Авраамъ вѣрова Бѣгъ, и вмѣниша емъ въ правдѣс.

з. Разсмѣйте оубо, ѡкѡ сѣщии въ вѣры, сии сѣтъ сынове Авраамли.

и. Предсвидѣвше же писаніе, ѡкѡ въ вѣры ѡправдѣтѣз ѡзыки Бѣгъ, прежде бѣговѣствовѡ Авраамъ : ѡкѡ бѣгословѡтѣса ѡ тебѣ вси ѡзыцы.

д. Тѣмже сѣщии въ вѣры, бѣгословѡтѣса сѣз вѣрнымъ Авраамомъ.

г. Елицы бо въ дѣлахъ закона сѣтъ, подъ клѣтвѡю сѣтъ : писано бо ѣсть : проклатѣз всѡкѣз иже не превѣдетѣз во всѣхъз писанныхъ въ книзѣ законнѣи, ѡкѡ творити ѡ.

дл. А ѡкѡ въ законѣ никтоже ѡправдѣтѣса въ Бѣга, ѡвѣ, ѡкѡ праведный въ вѣры живъз бѣдетѣз :

ел. Законъ же нѣсть въ вѣры, но сотворивый тѡ человекъз живъз бѣдетѣз въ ниъхъ.

гг. Хрѣтѡсѣз ны иѣскѡпѡлѣз ѣсть въ клѣтвѣз законныхъ, бѣвъз по насъ клѣтѣва : писано бо ѣсть : проклатѣз всѡкѣз вѣсай на дрѣвѣ :

дл. Да въ ѡзыцѣхъз бѣгословѣнїе Авраамле бѣдетѣз ѡ Хрѣтѣ Иисѣ, да ѡвѣтовѡнїе Дѣха прїимемъз вѣрою.

ел. Братїе, по человекъс глаголю, ѡбѡче человекѣскагѡ предѣтверждѣнна завѣтѡ никтоже ѡметѡетѣз или приповѣлѣвѡетѣз :

ел. Авраамъ же речѣни быша ѡвѣты, и сѣмени ѣгѡ : не глаголетѣз же, и сѣменемъз, ѡкѡ ѡ мнозѣхъз, но ѡкѡ ѡ едїномъз, и сѣмени твоемъз, иже ѣсть Хрѣтѡсѣз :

зг. Сїе же глаголю, завѣтѡ предѣтверждѣннаго въ Бѣга во Хрѣтѡ, бѣвый по лѣтѣхъз четыриста и тридесѡтихъз законъз не ѡметѡетѣз, во ѣже разорити ѡвѣтовѡнїе.

5. Тойзи който ви дава Духъ-тъ, и дѣйствиува чудеса между васъ, отъ дѣла-та на законъ-тъ ли, или отъ слушаніе-то на вѣрж-тъ *прави това?*

6. Както Авраамъ повѣрува въ Бога, и вмѣни му ся за правдѣ.

7. И тѣй познайте че тѣзи които вѣруватъ, тѣ сѣ сынове Авраамови.

8. И писаніе-то като прѣдвидѣ че Богъ чрѣзъ вѣрж оправдава язычници-тъ, прѣдвзвѣсти Аврааму : Въ тебе ще ся благословятъ вси-тъ народи.

9. Така що тѣзи които вѣруватъ, благословяватъ ся *наедно* съ вѣрнаго Авраама.

10. Защото които сѣ отъ дѣла-та на законъ-тъ, подъ клѣтвж сѣ, понеже е писано : Проклѣтъ всякой който не прѣбѣде въ всичко което е писано въ книгж-тъ на законъ-тъ, за да го прави.

11. А то че никой не ся оправдава чрѣзъ законъ-тъ прѣдъ Бога, явно е по това че, Праведный-тъ чрѣзъ вѣрж ще бѣде живѣ.

12. И законъ-тъ не е отъ вѣрж ; но человекъ-тъ който прави това *което заповѣдува законъ-тъ*, ще бѣде живѣ чрѣзъ него.

13. Христосъ ны искупи отъ клѣтвж-тъ на закона, понеже той станж клѣтва за насъ ; защото е писано : Проклѣтъ всякой който виси на дръво.

14. За да дойде благословеніе-то Авраамово чрѣзъ Исуса Христа на язычници-тъ, така що да приемень обѣщаніе-то на Духъ-тъ чрѣзъ вѣрж-тъ.

15. Братіе, по человекески говоріж ; но *и* человекеско завѣщаніе, като е потвърдено, никой го не разваля, нито прилага *въ него нѣщо*.

16. А обѣщанія-та ся изрекохж на Авраама и на негово-то сѣме ; не казува : И на сѣмена-та, като за много, но като за едного : И на сѣме-то твое, който е Христосъ.

17. И това казувамъ, че завѣтъ прѣдутвърденъ отъ Бога въ Христа, не може да го развали законъ станжлъ слѣдъ четыристотинъ и тридесетъ годни, така що да унищожи обѣщаніе-то.

иі. Аще бо ѿ закона наслѣдіе, не ктою (оуже) ѿ ѿбѣтованія : Авраамъ же ѿбѣтованіемъ дарова Бгъ.

иі. Чтѣ оубо законъ ; престъплѣній ради приложиса, дондеже прійдетъ сѣма, емъже ѿбѣтоваса, вчинѣнъ Англы, рѣкою ходатаа :

к. Ходатаа же единая нѣсть, Бгъ же единый ѣсть.

ка. Законъ ли оубо противъ ѿбѣтованіемъ Бжїимъ ; да не вѣдетъ. Аще бо данъ бысть законъ могій ѿживити, воистинны ѿ закона бы была правда :

кв. Но затвори писаніе всѣхъ подъ грѣхомъ, да ѿбѣтованіе ѿ вѣры Іисъ Хртовъ дастъ вѣрющимъ.

кг. Прѣжде же пришествіа вѣры, подъ закономъ стрегоми вѣхомъ затворѣни въ хоташю вѣрѣ ѿкрытиса :

кд. Тѣмъже законъ нѣсть намъ бысть во Хртѣ, да ѿ вѣры ѿправдимса :

ке. Пришедшей же вѣрѣ, оуже не подъ нѣстномъ смы.

кз. Всі бо вы сынове Бжїи есте вѣрою ѿ Хртѣ Іисѣ :

кз. Елицы бо во Хртѣ крѣтитеса, во Хртѣ ѿвлекостеса.

ки. Нѣсть Іудей, ни Елины : нѣсть раба, ни свобода : нѣсть мужескій полъ, ни женскій : всі бо вы едино есте ѿ Хртѣ Іисѣ.

ка. Аще ли вы Хртовы : оубо Авраамле сѣма есте, ѿ ѿбѣтованію наслѣдницы.

ГЛАВА 4.

4. Глаголю же, въ елико время наслѣдникъ младъ ѣсть, ничимъ же лучшій ѣсть раба, господь сый всѣхъ :

18. Защото ако е наслѣдіе-то отъ законъ-тъ, не е вече отъ обѣтованіе ; но Аврааму съ обѣщаніе го подари Богъ.

19. И тъй защо *ся даде* законъ-тъ ? Приложи се по причинъ на прѣстѣпленія-та, докль дойде сѣме-то къмъ което станъ обѣщаніе-то, още *той законъ* вчиненъ бы чрѣзь ангелы-тъ съ рѣжъ-тъ на единъ ходатай.

20. Но ходатай-тъ не е на одного ; а Богъ е единъ.

21. И тъй законъ-тъ противенъ ли е на Божіи-тъ обѣщанія ? Да не бжде ! Защото ако бы *ся далъ* законъ който да може да оживотвори, то наистинъ правда-та щѣше да е отъ законъ-тъ.

22. Но писаніе-то затвори всичко подъ грѣхъ, за да *ся даде* обѣщаніе-то отъ вѣржъ-тъ въ Исуса Христа на тѣзи които вѣрувать.

23. А прѣди да дойде вѣра-та, бѣхмы подъ стражъ-тъ на законъ-тъ, затворени до *еръме-то на* вѣржъ-тъ която имаше да *ся открие* ;

24. Така що законъ-тъ станъ намъ дѣководитель къмъ Христа, да *ся оправдаемъ* чрѣзь вѣржъ-тъ ;

25. Но слѣдъ идваніе-то на вѣржъ-тъ, не смы вече подъ дѣководитель.

26. Защото всички сте сынове Божіи чрѣзь вѣржъ-тъ въ Христа Исуса ;

27. Понеже всицца които сте *ся въ* Христа кръстили, въ Христа сте *ся облѣкли*.

28. Нѣма *вече* Иудейинъ, нито Елминъ ; нѣма рабъ, нито свободенъ ; нѣма мъжкый полъ, ни женскый ; защото всички вы едно сте въ Христа Исуса ;

29. Ако ли сте вы Христови, то сте сѣме Авраамово, и по обѣтованіе наслѣдници.

ГЛАВА 4.

1. Казувамъ още, до колкото врѣме наслѣдникъ-тъ е младенець, не различа въ нищо отъ рабъ, ако и да е господаръ на всичко ;

в. Но подъ повелітели и приставники есть, даже до на-
рѣка Оча.

г. Такоже и мы, егда вѣхомъ млади, подъ стіхіами вѣ-
хомъ міра порабошени :

. Егда же приде кончина лѣта, послѣ Б҃га С҃на своего
(Единороднаго,) раждаемаго ѿ жены, бываема подъ зако-
номъ :

е. Да подзаконныя испитъ, да всиновленіе воспри-
имемъ.

ѕ. И понеже есте сынове, послѣ Б҃га Д҃ха С҃на своего въ
сердцѣ вашѣ, вопіюша : Авва Оче.

з. Тѣмже оубо не вѣдѣши рабъ, но сынъ : ѡще ли же сынъ, и на-
слѣдникъ Бжїи Иисъ Хрѣтомъ.

и. Но тогда оубо не вѣдѣше Б҃га, сажайте не по есте-
ствѣ сщшымъ богѣмъ :

к. Пынѣ же, познѣвше Б҃га, паче же познани бывше ѿ
Б҃га, какъ возвращаетеся пакы на немощныя и хсдѣла стіхи,
имже пакы свѣше сажити хощете ;

г. Дни смотрите, и мѣсѣцы, и времена и лѣта.

л. Боюса ѿ васъ, еда какъ все трдѣхса въ васъ.

ви. Бѣдите ѡкоже ѡза, занѣ и ѡза, ѡкоже вы, братіе,
молѣ вы. ничимже менѣ ѡбидѣте :

ги. Вѣсте же, ѡкв за немошь плѣти блговѣстїхъ вамъ
первѣе,

и. И испшениа моего, еже во плѣти моеи не оубижиште
не ѡплевасте, но ѡкоже Англа Бжїа приасте ма, ѡкв Хрѣта
Ииса.

еи. Кѣе оубо баше блженство ваше ; свидѣтельствую во
вамъ, ѡкв ѡще бы было мошно, очеса ваша извертѣвше,
дали бысте ми.

ѕи. Тѣмже врагъ вамъ быхъ, истинъ вамъ глагола ;

2. Но е подь настоятели и домостроители, до *назначенный-тъ* отъ башж-тж срокъ.

3. Така и ный, когато бѣхмы младенци, бѣхмы порабощени подь стихіи-тѣ на свѣтъ-тѣ.

4. А когато дойде исполненіе-то на врѣме-то, проводи Богъ Сына си, който ся роди отъ женѣ, и станѣ подь законъ-тѣ,

5. За да испуки онѣзи които бѣхж подь законъ-тѣ за да въсприемемъ усыновеніе-то.

6. И понеже сте сынове, проводи Богъ Духъ-тѣ на Сына си въ сърдца-та ваши, който выка, Авва, Отче,

7. За това не си вече рабъ, но сынъ; ако ли си сынъ *то си* и наслѣдникъ Божій чрѣзь Христа.

8. Но тогази като не познавахте Бога, служихте на тѣзи, които не сѣ по естество богове;

9. А сега, като познахте Бога, или *да речемъ* по добрѣ като быхте познани отъ Бога, какъ ся вращате къмъ слабы-тѣ и скудны-тѣ стихіи, на които пакъ изново искате да служите?

10. Дни-тѣ сматряте, и мѣсецы-тѣ, и врѣмена-та и години-тѣ.

11. Боѣ ся за васъ, да не бы напусто да съмъ ся трудилъ помежду вы.

12. Бждѣте каквото азъ, защото и азъ съмъ както вы: братіе, моѣ ви ся, не сте ми сторили никаквѣ неправдѣ,

13. И знаете че най напрѣдъ ви проповѣдахъ евангеліе-то като бѣхъ немощенъ по плѣть.

14. И вы не унищожихте, нито ся погнѣсихте отъ мое-то въ плѣть-тѣ ми искушеніе, но приехте мя като ангела Божія, като Христа Иисуса.

15. И тѣй кое бѣше ваше-то блаженство? Понеже свидѣтельствувамъ за васъ че, ако да бы было възможно, очи-тѣ си быхте извъртѣли и быхте ми гы дали.

16. И тѣй азъ непріятель ли ви станѣхъ, защото ви казувамъ истинѣ-тѣ?

31. Ревнѣютъ по васъ не добръ, но ѿлазчѣти васъ хотѣтъ, да ѿмъ ревнѣете.

32. Добро же, еже ревновати всегда въ добромъ, и не точию, внегда приходити ми къ вамъ.

33. Чѣдца моѣ, ѿмѣже паки колѣзисю, дондеже вообразѣтса Христосъ въ васъ.

34. Хотѣлъ же быхъ прѣити къ вамъ нынѣ, и измѣнѣти гласъ мой, ѿкъ не домышляюся ѿ васъ.

35. Глаголите ми, иже подъ закономъ хощете быти, законна ли не слышаете;

36. Писано бо есть: ѿкъ Авраамъ два сына имѣ: единого ѿ рабы, а другаго ѿ свободныхъ.

37. Но иже ѿ рабы, по плоти родѣся: а иже ѿ свободныхъ, по ѿбѣтованію.

38. Иже сѣть иносказѣма: сѣа бо еста два завѣта: единый оубо ѿ горы Синайскѣа, въ рабѣхъ раждѣаи, иже есть Агарь.

39. Агарь бо, Сина горѣа есть во Аравіи, прилагѣтса же нынѣшнемъ Іерлімъ, рабѣтѣтъ же съ чѣды своими.

40. А вышній Іерлімъ, свободаъ есть, иже есть мати всѣмъ намъ.

41. Писано бо есть: возвеселиса неплоды не раждѣющаа: расторгни и возопи не колѣшала, ѿкъ мнѣга чѣда прстыа паче нежеаи имѣшѣа мѣжа.

42. Мы же, братіе, по Ісаакъ ѿбѣтованіа чѣда есмь.

43. Но ѿкоже тогда по плоти родивыиса гонѣше дхѣвнаго, таку и нынѣ.

44. Но что глаголетъ писаніе; иужені рабѣ и сына еа, не имать бо наследовати сынъ рабынины, съ сыномъ свободныхъ.

45. Темже, братіе, не смь рабынина чѣда, но свободаныхъ.

17. Показувать къмъ васъ ревность не добръ, но ищѣтъ да вы отлѣчатъ, за да имате вы ревность къмъ тѣхъ.

18. Добръ е да сте ревнителн на добро-то вынѣгы, а не само кога ся намѣрувамъ между васъ.

19. Чада мои, за които съмъ пакъ въ мѣкы на раждане доклъ ся образн Христосъ въ васъ,

20. Искалъ быхъ да съмъ сега при васъ, и да промѣнѣхъ гласъ-тъ си, защото съмъ въ недоумѣніе за васъ.

21. Кажѣте ми, вы които искате да сте подъ законъ, не слушате ли законъ-тъ ?

22. Защото е писано, че Авраамъ имаше двама сынове, одного отъ рабынѣхъ-тѣхъ и одного отъ свободнѣхъ-тѣхъ ;

23. Но тойзи който бѣ отъ рабынѣхъ-тѣхъ роди ся по плѣтъ ; а тойзи който бѣ отъ свободнѣхъ-тѣхъ, по обѣщаніе.

24. И това е иносказуемо ; защото тѣ сѣ два-та завѣта, единный отъ Синайскѣхъ-тѣхъ горѣ, който ражда въ робство, и той е Агарь ;

25. Защото Агарь е гора-та Синай въ Арабіѣхъ, и спосрѣща ся съ днешній-тъ Иерусалимъ ; и въ робство е съ чада-та си.

26. А горній Иерусалимъ е свободенъ, който е майка на вснѣца ни ;

27. Защото е писано : Възвесели ся неплодна, която не раждашь, възгласи и извикай ты която не си была въ мѣкы на раждане, защото чада-та на запустѣлѣхъ-тѣхъ сѣ повече отъ чада-та на тѣзи която има мѣжъ.

28. А ный, братіе, чада на обѣщаніе-то сме, както Исаакъ.

29. Но както тогазы роденый-тъ по плѣтъ, гоняше *роденаго* по духу, така и сега.

30. Но що казува писаніе-то ? Испѣди рабынѣхъ-тѣхъ и сына ѿ ; защото сынъ-тъ на рабынѣхъ-тѣхъ нѣма да бѣде наслѣдникъ наедно съсъ сынъ-тъ на свободнѣхъ-тѣхъ.

31. И тѣй, братіе, не сме чада на рабынѣхъ-тѣхъ, но на свободнѣхъ-тѣхъ.

ГЛАВА Ѹ.

а. Свободою оубо, ѿюже Хрѣтосъ насъ свободи, стоите, и не паки подъ игомъ рабѣты держитесь.

б. Се азъ Павелъ глаголю вамъ: ѿкъ ѡще ѡверѣзаетесь, Хрѣтосъ васъ ничтоже пользуетъ.

в. Свидѣтельствую же паки всакому человеку ѡверѣзашемуся, ѿкъ долженъ есть весь законъ творити.

г. Оупразднитесь ѡ Хрѣта, иже закономъ ѡправдаетесь, ѡ блгодати ѡпадѣте:

д. Мы бо дѣломъ ѡ вѣры оупованіа правды ждемъ.

е. Ѹ Хрѣтъ во Иисѣ ни ѡверѣзаніе что можетъ, ни не-верѣзаніе, но вѣра любовію поспѣшествѣема.

ж. Течаете добръ: кто вамъ возбраніе не покаратися истинѣ;

з. Препрѣніе не ѡ призвѣшагъ вы.

и. Малъ квасъ все смѣшеніе кваситъ.

й. Азъ надѣюся ѡ васъ въ Галѣ, ѿкъ ничтоже ино разсмѣти бѣдете: смѣшай же васъ понесетъ грѣхъ, кто бы ни былъ.

к. Азъ же, братіе, ѡще ѡверѣзаніе еше проповѣдую, почто еше гонимъ есмь; оубо оупразднися совлазны крѣта.

л. Ѹ дабы ѡскѣчени были развращающіи васъ.

м. Вы бо на свободоу звани бысте, братіе: точию да не свобода ваша въ винѣ плѣти, но любовію работайте другъ другъ.

н. Ибо весь законъ во единомъ словеси исполняется, во еже: возлюбши ближнаго твоего ѿкоже себя.

о. Аще же другъ другъ оугрызаете и смѣдаете, блюнитесь, да не другъ другъ ѡ другъ истреклени бѣдете.

п. Глаголю же: дѣломъ ходите, и похоти плотскія не совершайте.

ГЛАВА 5.

1. Стойте прочее постоянни въ свободж-тж съ койкто ны Христосъ освободи, и не ся подлагайте пакъ подъ иго на рабство.

2. Ето, азъ Павелъ ви казувамъ че, ако ся обрѣзувате, Христосъ нѣма да ви ползува нищо ;

3. А пакъ свидѣтельствувамъ на всякого человекъ, който ся обрѣзува, че е длѣженъ да испълни всичкый-тъ законъ.

4. Вы които ся оправдавате чрѣзъ законъ-тъ, отстранихте ся отъ Христа : отпадижте отъ благодать-тж.

5. Защото ный чрѣзъ Духъ-тъ ожидамы надеждж-тж на оправданіе-то отъ вѣрж.

6. Защото въ Христа Исуса нито обрѣзаніе-то има нѣкаквж силж, нито необрѣзаніе-то, но вѣра която дѣйствува съ любовь.

7. *Вы* вѣрвѣхте добрѣ ; кой вы възбрани да ся не покорявате на истинж-тж ?

8. *Това* прѣдмудуваніе не е отъ оногозъ който вы е призовалъ.

9. Малко квасъ все-то тѣсто заквасува.

10. Азъ съмъ увѣренъ за васъ въ Господа, че нѣма да помyslите нищо друго : а който вы смущава, той ще подпадне подъ наказаніе, кой былъ да былъ.

11. И азъ, братіе, ако още проповѣдувамъ обрѣзаніе, защо да съмъ още гоненъ ? тогазъ бы ся махнжла соблазнь-та на кръсть-тъ.

12. Дано ся отсѣчахъ тѣзи които вы развращаватъ.

13. Защото вы, братіе, на свободж бѣхте призовани, само не *употрѣблявайте* свободж-тж за причинж на плоть-тж, но съ любовь единъ другый си слугувайте.

14. Защото всичкый-тъ законъ въ еднж рѣчь ся испълнява : сирѣчь въ тжзи : Да възлюбишь ближняго твоего както самага себе си.

15. Ако ли ся хапете единъ другый и ся ядете, пазѣте ся да не бы единъ другый да ся истрѣбите.

16. Прочее казувамъ : Ходѣте по Духу, и не извършвайте похоти-тъ на плоть-тж.

31. Плоть во похотствѣтъ на дѣла, дѣла же на плоть: сїа же дрѣвца дрѣвца противатся, да не ѡже хощете, сїа творитѣ.

32. Яше ли дѣломъ водими есте, не есте подъ закономъ.

33. Ивлѣна же сѣтъ дѣла плотскѣа, ѡже сѣтъ прелюбо-дѣлїе, блѣдъ, нечистота, стѣдодѣлїе,

34. Идволосженїе, чародѣлїа, вражда, рвенїа, завїды, ѡрвсти, разжженїа, распри, совлзны, ѣреси,

35. Зависти, оубїйства, пїанства, безчинны клїчы, и по-дѣлїа сїмъ: ѡже предгаголю вамъ, ѡкоже и предрекѡхъ, ѡкѡ такѡа творѣшїи цртва Бжїа не наследѣтъ.

36. Плодъ же дѣловый єсть любви, радость, миръ, долго-терпѣнїе, блгость, милосердїе, вѣра,

37. Кротость, воздержанїе: на таковыхъ не єсть закона.

38. А ѡже Хртѡвы сѣтъ, плоть распаша со страстми и похотми.

39. Яше живѣмъ дѣломъ, дѣломъ и да ходимъ.

40. Не бывамъ тиеслѣвни, дрѣвца дрѣга раздражающе, дрѣвца дрѣвца завїдаше.

ГЛАВА 5.

а. Братїе, яше и впадѣтъ человекъ къ некое прегрѣшенїе, въ дѣловни исправлїте таковаго дѣломъ кротости, блудыи себѣ, да не и ты ѡскшѣнъ бѣдешї.

б. Дрѣвца дрѣга тагвты носїте, и такѡ исполните законъ Хртѡвъ.

в. Яше во ктѡ мнитъ себѣ быти что, ничтоже сїи, оубомомъ лстїтъ себѣ.

г. Дѣло же свое да ѡскшлѣтъ кїждо, и тогда въ себѣ тѡчїю хвалѣнїе да ѡмать, а не во ѡномъ:

д. Кїждо во свое брѣма понесѣтъ.

17. Защото плътъ-та похотствува противно-то на Духъ-тъ, а Духъ-тъ противно-то на плътъ-тъ, а тѣ ся противять едно на друго, така що да не правите това което ищете.

18. Но ако ся водите отъ Духъ-тъ, не сте подъ законъ.

19. И дѣла-та на плътъ-тъ сж явны : тѣ сж прѣлюбодѣяніе, блудъ, нечистота, похотливость,

20. Идолослуженіе, чародѣйство, вражды, распри, ревнованія, ярости, крамолы, раздори, ереси,

21. Зависти, убійства, пїянства, кощунства, и подобны-тѣ на тѣхъ ; за конто ви прѣдказувамъ, както и прѣдрѣкохъ, че конто правять таквызы *работы* нѣма да наслѣдятъ царство-то Божіе.

22. А плодъ-тъ на Духъ-тъ е любовь, радость, миръ, дълготърпѣніе, благость, милосердіе, вѣра,

23. Кротость, въздържаніе : противъ таквызи нѣма законъ.

24. А конто сж Христови, распѣли сж плътъ-тъ наедно съсъ страсти-тѣ и похоти-тѣ ѱ.

25. Ако Духомъ живѣемъ, Духомъ и да ходимъ.

26. Да не бывамы тщеславни, за да ся раздражнямы единъ другъ-гый, и единъ другъгый да си завиждамы.

ГЛАВА 6.

1. Братіе, ако и впадне чловѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшеніе, вы духовни, поправяйте такового съ духъ на кротость ; но пази и себе си, да не бы и ты искушенъ да бждешъ.

2. Единъ другыму теготы-тѣ носѣте, и така ще испълните законъ-тъ Христовъ.

3. Защото ако мни нѣкой себе си че е нѣщо, като не е нищо, лѣже ся съ умъ-тъ си.

4. Но всякой да испытува свое-то дѣло, и тогазы ще има похвалѣ само въ себе си, а не въ другыго ;

5. Защото всякой свое-то брѣме ще понесе.

ѡ. Да ѡбщѣется же оучаѣся словеси оучаѣшесѡ во всѣхъ бл҃гѣхъ.

ѣ. Не лстѣйтесь, бл҃гъ порозгѣмь не вывѣдетъ: ѣже во ѡще сѣдетъ челоувѣкъ, тожде ѡ поженетъ:

и. Иѡкъ сѣай въ плѣть свою, ѡ плѣти поженетъ ѡстѣнѣнїе: а сѣай въ дѡхъ, ѡ дѡха поженетъ живѣтъ вѣчный.

ѡ. Дѣброе же творѡше да не стѣжѡемъ сѡ: во вреѡма бо своѣ поженемъ, не ѡслабѣюще.

ї. Тѣмже оубо дѡндеже вреѡма ѡмамы, да дѣлаимъ бл҃гое ко всѣмъ, пѡче же къ прѣснымъ въ вѣрѣ.

їи. Видѣте, колѣнѣми кнѣгами писѡхъ вѡмъ моѣю рзкою.

їи. Елѣнѣцы хотѡтъ хвалѣтѣся по плѣти, сѡи ѡдѡдѡтъ въ ѡврѣзѡтѣсѡ, точѣю да не крѣтѡ рѡди Хрѣтѡва гонѣми вѣдѡдѡтъ.

їи. Ни во ѡврѣзѡющѣнсѡ сѡми закѡнѡхъ хранѡтъ: но хотѡтъ вѡмъ ѡврѣзѡватѣсѡ, да въ вѡшей плѣти похвалѡтѣсѡ.

їи. Мнѣ же да не вѣдетъ хвалѣтѣся токъмъ ѡ крѣтѣ Гѡда нѡшегѡ Иѡса Хрѣтѡ: ѡмже мнѣ мѡръ распѡсѡ, ѡ ѡзъ мѡрѡ.

їи. Ѣ Хрѣтѣ во Иѡсѣ ни ѡврѣзѡнѣе чтѡ мѡжетъ, ни не-ѡврѣзѡнѣе, но новѡ тѡварѣ.

їи. И елѣнѣцы прѡвилѡмъ сѡмъ жѣтелствѡютъ, мѡръ на нѡхъ ѡ мѡлѡсть, ѡ на Иѡли Бжѣи.

їи. Прѡчее, трѡдѡ да нѣктоже мѡ дѡетъ: ѡзъ бо ѡзѡвы Гѡда Иѡса на тѣмѣ моѣмъ ношѡ.

їи. Бл҃годѡть Гѡда нѡшегѡ Иѡса Хрѣтѡ со дѡхомъ вѡшимъ, врѡтѣе. ѡминѣ.

6. А тойзи който ся учи на слово-то *Божіе*, да направя участникъ въ вси-тѣ *си* добрини тогожь който го учи.

7. Не дѣйте ся лъга : Богъ поругаемъ не бѣва ; понеже каквото поспе человекъ, това ще и да пожне.

8. Защото който сѣе въ плоть-тѣ си, отъ плоть-тѣ ще тлѣніе да пожне ; а който сѣе въ Духъ-тѣ, отъ Духъ-тѣ ще животь вѣченъ да пожне.

9. Да не ни ся додѣва да правимъ добро ; Защото ако ся не уморяваме на врѣме ще пожнемъ.

10. И тѣй, доклѣ имамы врѣме, да струваме добро на всички, а найвече на свои-тѣ по вѣрж-тѣ.

11. Виджте колко пространно писмо ви написахъ съ рѣкж-тѣ си.

12. Които пскать да покажѣтъ добръ видъ по плоть, тѣ вы нудятъ да ся обрѣзувате, само да не бѣдѣтъ гонени за кръсть-тѣ Христовъ.

13. Защото нито тѣ, които ся обрѣзувать, пазятъ законъ-тѣ, но ищѣтъ да ся обрѣзувате вы, за да ся похвалятъ въ вашж-тѣ плоть.

14. А азъ не дай, Боже, да ся хвалѣж, освѣнъ съ кръсть-тѣ на Господа нашего Исуса Христа, чрѣзь когото е свѣтъ-тѣ за мене распѣтъ, и азъ за свѣтъ-тѣ.

15. Защото въ Христа Исуса нито обрѣзаніе-то има нѣкоѣж силѣ, нито необрѣзаніе-то, но ново създаніе.

16. И на *есички* които живѣѣтъ по това правило, миръ на тѣхъ и милость и на Божій-тѣ Израиль.

17. Отъ нынѣ никой да ми не досажда, защото азъ носѣж на тѣло-то си бѣлѣзы-тѣ на Господа Исуса.

18. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа да бѣде, братіе, съ вашій-тѣ духъ. Аминь.

КО ЭФЕССЕМЪ ПОСЛАНИЕ

СТІГΩ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павеах посланникъ Иисъ Хрѣтовъ волею Бжїею, сватымъ съшымъ во Эфескѣ и вѣрнымъ ѡ Хрѣтѣ Иискѣ :

б. Благодать вамъ и миръ ѡ Бга Оца нашего и Гда Ииса Хрѣта.

г. Благословенъ Бгъ и Оцъ Гда нашего Ииса Хрѣта, благословенный насъ всѣмъ благословеніемъ дхѡвнымъ въ небныхъ ѡ Хрѣтѣ,

д. Иакоже избрѡ насъ въ немъ прежде сложенїа міра, быти намъ стѣмъ и непорѡчнымъ предъ нимъ въ любви,

е. Прежде нарекъ насъ во оусыновленіе Иисъ Хрѣтомъ въ него, по бгволенїю хотѣнїа своего,

с. Въ похвалѣ славы благодати своей, ѣюже ѡблагодати насъ ѡ возлюбленїемъ :

з. Ѡ немъже имамы избавленїе кровїю ѣгѡ, и ѡставленїе прегрѣшенїи, по богатствѣ благодати ѣгѡ :

и. Юже презмножилъ ѣсть въ насъ во всѣкой премѡдрости и рѣзвѣ,

а. Сказавъ намъ тайнѣ воли своей, по бгволенїю своему, ѣже прежде положи въ немъ :

ї. Въ смотренїе исполненїа временъ, возглавити всѣческаѡ ѡ Хрѣтѣ, иже на нѣсѣхъ и иже на землѣ въ немъ :

КЪ ЕФЕСЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ съ волѣж-тѣ Божіѣхъ апостолъ Исусъ Христовъ до святыи-тѣ конто сѣ въ Ефесъ, и вѣрны-тѣ въ Христа Исуса ;

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

3. Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, който е благословилъ насъ съсъ всяко духовно благословеніе въ небесно *блаженство* въ Христа :

4. Както е избралъ насъ въ него прѣдъ созданіе міра, да бждемъ святы и непорочны прѣдъ него въ любовь :

5. Като ны е прѣдопрѣдѣлилъ да бждемъ усыновени нему чрѣзъ Исуса Христа, по благоволеніе-то на своѣж-тѣ волѣж,

6. За похвалъ на славнѣж-тѣ си благодать, съ коѣто е обдарилъ насъ чрѣзъ Възлюбленнаго *си* ;

7. Въ когото имамы искупуваніе-то чрѣзъ кръвь-тѣ му, прощеніе-то на прѣгрѣшенія-та, по богатство-то на неговѣж-тѣ благодать ;

8. Коѣто е прѣумножилъ въ насъ съсъ всякъ прѣмудрость и разумъ,

9. Като ни обади тайнѣж-тѣ на своѣж-тѣ волѣж по свое-то благоволеніе, което е отъ понапрѣдъ положилъ въ него си ;

10. Въ устроеніе на изпълненіе-то на врѣмена-та, да съвокупи въ Христа всичко, и което е на небеса-та и което е на земѣж-тѣ ; въ него,

ѧ. ВЪЗ НЕМЪЖЕ И НАСЛѢДНИЦЫ СОТВОРИХОМСА, ПРЕЖДЕ НАРЕЧЕНИ БЫВШЕ ПО ПРОЗРѢНІЮ БЖІЮ, ВСѧ ДѢЙСТВУЮЩАГВ ПО СОВѢТЪС ВОЛИ СВОЕѧ,

БІ. ИЖЕ БЫТИ НАМЪ ВЪ ПОХВАЛЕНІЕ СЛАВЫ ЕГВ ПРЕЖДЕ ОУПОВАВШИМЪ ВО ХРТА,

ГІ. ВЪЗ НЕМЪЖЕ И ВЫ, СЛЫШАВШЕ СЛОВО ИСТИНЫ, БЛГОВѢСТВОВАНІЕ СПАСЕНІѧ НАШЕГВ, ВЪЗ НЕМЪЖЕ И ВЪКРОВАВШЕ ЗНАМЕНАСТЕСА ДХОМЪ УВѢТОВАНІѧ СТЪМЪ,

ДІ. ИЖЕ ЭСТЬ УВЕРЕНІЕ НАСЛѢДІѧ НАШЕГВ, ВО ИЗБАВЛЕНІЕ СПАСЕНІѧ, ВЪЗ ПОХВАЛѢ СЛАВЫ ЕГВ.

ЕІ. СЕГВ РАДИ И АЗЪ СЛЫШАВЪ ВАШЪ ВЪКРС У ХРТѢ ИИСК, И ЛЮБОВЬ, ИЖЕ КО ВСѢМЪ СТЪМЪ,

ЖІ. НЕ ПРЕСТАЮ БЛГОДАРѧ У ВАСЪ, ПОМИНАНІЕ У ВАСЪ ТВОРА ВЪ МОЛІТВАХЪ МОИХЪ :

ЗІ. ДА БГЪ ГДА НАШЕГВ ИИСА ХРТА, ОЦЪ СЛАВЫ, ДАСТЪ ВАМЪ ДХА ПРЕМЪДРОСТИ И УКРОВЕНІѧ, ВЪЗ ПОЗНАНІЕ ЕГВ :

ИІ. ПРОСВЕЩЕННА ОЧЕСА СЕРДЦА ВАШЕГВ, ИЖЕ ОУВѢДѢТИ ВАМЪ, КОЕ ЭСТЬ ОУПОВАНІЕ ЗВАНІѧ ЕГВ, И КОЕ БОГАТСТВО СЛАВЫ ДОСТОЯНІѧ ЕГВ ВО СТЪХЪ,

ДІ. И КОЕ ПРЕСПѢЮЩЕЕ ВЕЧИЧЕСТВО СИЛЫ ЕГВ ВЪЗ НАСЪ ВЪКРСЮЩИХЪ ПО ДѢЙСТВѢ ДЕРЖАВЫ КРѢПОСТИ ЕГВ,

К. ЮЖЕ СОДѢѧ У ХРТѢ, ВОСКРЕСІВЪЗ ЕГО У МЕРТВЫХЪ, И ПОСАДИВЪЗ УДЕСНЮ СЕБѢ НА ИВНЫХЪ,

КА. ПРЕВЫШЕ ВСѧКАГВ НАЧѧЛСТВА И ВЛАСТИ И СИЛЫ И ГОСПОДСТВА, И ВСѧКАГВ ИМЕНЕ ИМЕНЪЕМАГВ НЕ ТОЧІЮ ВЪ ВѢЦѢ СЕМЪ, НО И ВО ГРАДЪЩЕМЪ.

КВ. И ВСѧ ПОКОРИ ПОДЪ НОЗѢ ЕГВ : И ТОГО ДАДѢ ГЛАВѢ ВЫШЕ ВСѢХЪ ЦРКВИ,

КГ. ИЖЕ ЭСТЬ ТѢЛО ЕГВ, ИСПОЛНЕНІЕ ИСПОЛНЯЮЩАГВ ВСѧЧЕСКАѧ ВО ВСѢХЪ.

11. Въ когото и наслѣдіе добыхмы, прѣдопрѣдѣлени бывше на това споредъ намѣреніе-то на *Бога* който дѣйствува всичко по свѣтъ-тъ на своѣ-тъ волю,

12. Да бждемъ за похвалъ на слава-тъ му *нын* които ся отъ напѣдъ надѣяхмы на Христа ;

13. На когото и вы *уповахте*, като чухте слово-то на истинж-тъ, сирѣчь благовѣствованіе-то на ваше-то спасеніе, въ когото и като повѣрувахте, быхте запечатани съ обѣщаный-тъ Святый Духъ,

14. Който е оброченіе на наше-то наслѣдіе, до искупваніе-то на стяжаніе-то *си*, за похвалъ на неговж-тъ слава.

15. За това и азъ, като чухъ вѣрж-тъ ви въ Господа Исуса, и любовь-тъ *ви* къмъ всички-тъ святыи,

16. Не прѣстанувамъ да благодарѣ *Бога* за васъ, и да вы поменувамъ въ молитвы-тъ си ;

17. Да бы Богъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на слава-тъ, далъ вамъ духъ на прѣмудрость и на откровеніе, за да го познаете,

18. И да просвѣти сърдечны-тъ ваши очи, за да познаете каква е надежда-та на призваніе-то му, и какво е богатство-то на славно-то негово за святыи-тъ наслѣдіе,

19. И колко е прѣвъсходно величіе-то на неговж-тъ сила камъ насъ които вѣруваме, по дѣйствиe-то на държавиж-тъ неговжъ крѣпость,

20. Коѣхто подѣйствова въ Христа, като го въскреси отъ мъртвы-тъ, и тури го да сѣдне отъ деснж-тъ си странж на небеса,

21. По горѣ отъ всяко началство и власть, и сила, и господство, и отъ всяко име съ което ся именоватъ, не само въ тойзи свѣтъ, но и въ бждещый-тъ ;

22. И всичко покори подъ нозѣ-тъ му ; и постави го надъ всичко, главж на церквж-тъ,

23. Която е негово-то тѣло и исполненіе-то на тогожъ който изпълнява все во все.

ГЛАВА в̄.

а. И вѣсз сѣшнхз прегрѣшенми мѣртвыхз и грѣхѣи вѣшнми :

б. Вѣз нѣхже иногдѣ ходѣсте, по вѣкс мѣра сегѡ, по кнѣзю влѣсти воздѣшныа : дѣха ѣже нынѣ дѣйствуетз вѣз сынѣхз противленїа :

в. Вѣз нѣхже и мы всѣи жѣхомз иногдѣ вѣз пѡхотехз плѡти нѡшеа, творѣше волю плѡти и помысленїи, и вѣхомз ѣстествомз чѡда грѣва, ѣкоже и прочїи :

г. Бѣз же, богѡтз сѣи вѣз мѣлостн, за премнѡгсѣю любѡвь свою, ѣюже возлюбїи нѡсз,

д. И сѣшнхз нѡсз мѣртвыхз прегрѣшенми, совживїи Хрѣтомз : влѡгодѣтїю ѣстѣ спасенїи :

е. И сѣз нїмз воскресї, и спосадї на нѣсныхз во Хрѣтѣ Іисѣ :

ж. Да ѣвѣтз вѣз вѣцѣхз градѣшнхз прѣвѣлное богѡтство влѡгодѣтн своѣа влѡгостыненїю на нѡсз ѡ Хрѣтѣ Іисѣ.

з. Влѡгодѣтїю во ѣстѣ спасенїи чрѣз вѣкс : и сїѣ не ѡ вѣсз, Бжїи дѡрз :

а. Не ѡ дѣвз, да нїктоже похвалїтсѣ.

б. Тогѡ во ѣсмы творенїе, создани вѣз Хрѣтѣ Іисѣ на дѣвѣ влѡгдѣа, ѣже прѣжде оѣготѡва Бѣз, да вѣз нѣхз ходїмз.

в. Тѣмже помнїаїте, ѣкѡ вы, ѣже иногдѣ ѣзѣцы во плѡти, глаголѣмїи невѣрѣзанїе ѡ рекѡмагѡ ѡвѣрѣзанїа во плѡти рзкотвореннагѡ,

г. Іѣкѡ вѣсте во врѣмѣ Оно вѣз Хрѣта, ѡчсждѣнн жнтіа Іилѣва, и чсждн ѡ завѣтз ѡвѣтованїа, оѣпованїа не имѣше, и вѣзвѡжнн вѣз мѣрѣ :

д. Нынѣ же ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, вы бѣвшїи иногдѣ далѣче, влѣзз бѣсте крѡвїю Хрѣтѡвою.

ГЛАВА 2.

1. *Съживи* и васъ конто бѣхте мъртви въ прѣстѣпленія-та и грѣхове-тѣ,

2. Въ конто сте нѣкога си ходили споредъ обычай-тѣ на тойзи свѣтъ, по князь-тѣ на въздушнѣ-тѣ власть, духъ-тѣ който дѣйствува нынѣ въ сынове-тѣ на противеніе-то ;

3. Между конто и ный всинца смы живѣли нѣкога си въ похоти-тѣ на нашѣ-тѣ плѣть, като смы правили волѣж-тѣ на плѣть-тѣ и на помыслы-тѣ ; и по естество смы были, както и други-тѣ, чада на гнѣвъ-тѣ ;

4. Богъ обаче, който е богатъ въ милость, за голѣмѣж-тѣ си любовь съ който ны възлюби,

5. И като бѣхмы мъртвы въ прѣстѣпленія-та, оживи ны наедно съ Христа, (по благодать сте вы спасени,)

6. И съвѣскрѣси ны и турнѣ ны наедно да сѣднемъ въ небесно блаженство въ Христа Исуса ;

7. Да покаже на идуцы-тѣ вѣкове прѣмногo-то богатство на своѣж-тѣ благодать съ добринѣж-тѣ си къмъ насъ въ Христа Исуса ;

8. Защото по благодать сте спасени чрѣзъ вѣрѣж-тѣ ; и това не е отъ васъ ; Божій даръ е :

9. Не отъ дѣла, за да ся не похвали никой.

10. Защото негово смы твореніе, създадени въ Христа Исуса за добры дѣла, конто е Богъ прѣдуготовилъ, да ходимъ въ тѣхъ.

11. За това помнѣте, че вы нѣкога си по плѣть язычници, наричани необрѣзани отъ тѣзи конто ся наричатъ обрѣзани, съ обрѣзаніе на плѣть-тѣ което става съ рѣцѣ,

12. Че въ онова врѣме бѣхте безъ Христа, отчуждени отъ гражданство-то Израилево, и страни отъ завѣты-тѣ на обѣщаніе-то, безъ да имате надеждѣ, и безъ Бога бѣхте на свѣтъ-тѣ ;

13. А сега въ Христа Исуса, вы конто нѣкога си бѣхте далеко, станѣхте близу чрѣзъ кръвь-тѣ Христовѣ.

дї. Той во єсть мїръ нашъ, сотворївый Обоя єдино, и средостѣнїе ѡграды разорївый :

еї. Враждѣ плотию своею, законъ заповѣдей оучении оупразднївъ : да Оба созїждетъ собою во єдинаго новаго челоуѣка, творя мїръ :

ѕї. И примиритъ Обоихъ во єдиномъ тѣлѣ Бгови крѣтомъ, оубївъ враждѣ на немъ :

зї. И пришѣдъ блговѣстїи мїръ вамъ дѣлнимъ и ближнимъ :

иї. Занѣ тѣмъ и мамы приведенїе Обої во єдиномъ дѣѣ ко Оцѣ.

дї. Тѣмже оубо ктомѣ не есте странни и пришѣлцы, но сожителе стѣмъ и приснїи Бгѣ,

кї. Наздани бывше на ѡснованїи Апѣлъ и прорѣкъ, сѣшъ крестголнаго самомѣ Иисъ Хрѣтѣ,

ка. О немже всако созданїе составляемо растѣтъ въ црковь стѣю ѡ Гѣѣ,

кв. О немже и вы создаетеса въ жилище Бжїе Дѣомъ.

ГЛАВА ҫ.

а. Серѣ ради ѡзъ Павелъ юзникъ Иисъ Хрѣтовъ ѡ васъ гѣзыцѣхъ :

б. Ище оубо слышасте смотренїе блгодати Бжїа дѣнныа мнѣ въ васъ,

г. Икѣ по ѡкровенїю сказася мнѣ тайна : ѡкоже преднаписѣхъ вмаѣ,

д. О немже можете чтѣще разсмѣти разсмъ мой въ тайнѣ Хрѣтовѣ :

е. Иже во инѣхъ родѣхъ не сказася сынѣмъ челоуѣчскимъ, ѡкоже нынѣ ѡкрыса стѣмъ єгѣ Апѣтолѣмъ и прорѣкѣмъ Дѣомъ стѣмъ :

ѕ. (Икѣ) быти гѣзыкѣмъ снасѣдникѣмъ и стѣлѣсникѣмъ

14. Защото той е нашій-тъ миръ, който направи двѣ-тъ едно, и развали срѣднихъ-тъ стѣнж на прѣградж-тъж ;

15. Като унищожил враждж-тъж съ плѣть-тъж си, законъ-тъ на заповѣди-тъ съ учение-то *си* ; за да създаде въ себе си два-та въ единъ новъ челоуѣкъ, и да направи миръ,

16. И въ едно тѣло да примири и двама-та съ Бога чрѣзъ кръсть-тъ, като уби на него враждж-тъж ;

17. И като дойде проповѣда благоуѣстие-то на миръ-тъ на васъ които *бяхте* далеко, и на тѣзи които *блжж* близу :

18. Защото чрѣзъ него и едни-тъ и други-тъ имамы достѣпъ при Отца въ единъ Духъ.

19. За то не сте вече странни и пришелци, но сограждане на святыи-тъ, и свои на Бога.

20. Понеже бяхте създани на основание-то на апостоулы-тъ и пророцы-тъ, като е краежгъленъ *камыкъ* самъ си Исусъ Христосъ,

21. На когото всичко-то здание сглобявано расте за храмъ святъ Господу ;

22. На когото и вы наедно ся зиждете за жилище Божіе чрѣзъ Духъ-тъ.

ГЛАВА 3.

1. За това азъ Павелъ, узникъ Исусъ Христовъ за васъ язычници-тъ ;

2. Понеже сте чули смотрение-то на даденж-тъж мене за васъ Божіжъ благодать,

3. Че по откровение станж ми изуѣстна тайна-та, (както и по прѣди ви вкратцѣ писахъ ;

4. Отъ което, като прочитате, може да разумѣете мое-то проумѣвание въ тайнж-тъж Христовж,))

5. Която въ други родове не бы изуѣстена на челоуѣчески-тъ сынове, както сега ся чрѣзъ Духа отккры на святыи-тъ неговы апостоулы и пророцы ;

6. Да бжджтъ язычници-тъ сънаслѣдници, да съставляватъ едно

и причастиникомъ ѡбѣтованіа ѿгнъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, бѣговѣ-
ствованіемъ,

з. Емѡже выхъ служитель по дарѡ бѣгодати Бжїа данныа
миѣ по дѣйствию силы ѿгнъ :

и. Миѣ меншемъ всѣхъ стѣхъ дана бысть бѣгодати
сїа, во іазыцѣхъ бѣговѣстити неизслѣдованное богѣтство
Хрѣтѡво,

д. И просвѣтити всѣхъ, что ѣсть смотрѣніе тайны со-
кровѣнныа ѡ вѣкѡвъ въ Бжѣ создавшемъ всѣхъ Іисѣ
Хрѣтѡмъ,

ї. Да скажетъ нынѣ началомъ и властемъ на нѣныхъ
црквию многоразличнаа премѣдрость Бжїа,

л. По предложенію вѣкъ, ѣже сотвори ѡ Хрѣтѣ Іисѣ Гдѣ
нашемъ,

ви. Ѡ немѣже ѡмамы дерзновѣніе и приведѣніе въ надѣла-
нїи вѣрою ѿгнъ :

҃и. Тѣмѣже молю въ не стѣжати си въ скорбехъ мойхъ ѡ
васъ, іаже ѣсть слава ваша.

дї. Серѣ ради преклоняю колѣна моѣ ко Ѡцѣ Гдѣ нашегѡ
Іиса Хрѣта.

еї. Изъ негѡже всѣко Ѡтѣчество на нѣсѣхъ и на землїи
именѣтъ :

еї. Да дастъ вамъ по богѣтствѣ славы своеѣ, силою ѡу-
твердитиъ Дхѡмъ ѿгнъ во вѣстреннѣмъ челоѣцѣ.

зї. Вселитиъ Хрѣтѣ вѣрою въ сердца ваша : въ любви
вкоренѣни и ѡсновани,

иї. Да возможете разсмѣти со всѣми стѣими, что ширѡта
и долготѣ и глѣбинѣ и высотѣ,

дї. Разсмѣти же преспѣющую рѣзмъ любовь Хрѣтѡвѣ, да
исполнитѣ во всѣко исполнѣніе Бжїе.

к. Могушемъ же пѣче всѣ творити по прензѣточествїю,

тѣло, и да сж съпричастници на негово-то обѣщаніе въ Христа, чрѣзь евангеліе-то,

7. На което быхъ служитель по дарбж-тж на Божіѣж-тж благодать, която ми е дадена по дѣйствиe-то на неговж-тж силж ;

8. На мене най малкый-тѣ отъ всички-тѣ святыи даде ся тая благодать да благовѣстѣж между язычници-тѣ неизслѣдимо-то богатство Христово ;

9. И да просвѣтѣж вси-тѣ, що е смотреніе-то на тайнж-тж, която е была отъ вѣки скрита у Бога, който е създалъ всичко чрѣзь Иисуса Христа,

10. За да стане сега чрѣзь церквж-тж извѣстна на началства-та и власти-тѣ небесны, многоразлична-та прѣмудрость Божія,

11. Споредъ прѣдвѣчно-то намѣреніе което направи въ Христа Иисуса Господа нашего ;

12. Въ когото имаы дързновеніе и достѣпъ съ увѣреніе чрѣзь вѣрж-тж въ него.

13. За това вы молѣж да не ви ся додѣе отъ мон-тѣ за васъ скърби, които сж ваша слава.

14. За това прѣклонявамъ колѣнѣ-тѣ си прѣдъ Отца на Господа нашего Иисуса Христа,

15. Отъ когото ся именува всяко отечествіе на небеса-та и на земѣж-тж,

16. Да ви даде споредъ богатство-то на славж-тж си, чрѣзь неговый-тѣ Духъ да ся утвърдите крѣпко въ вжтрѣшній-тѣ чело-вѣкъ,

17. Чрѣзь вѣрж-тж *ви* да ся всели Христосъ въ ваши-тѣ сърдца ; што вкоренени и основани въ любовь-тж,

18. Да можете да разумѣете наедно съсъ всички-тѣ святыи, що е широчина-та и дължина-та и дълбочина-та и высочина-та,

19. И да познаете любовь-тж Христовж, която прѣвѣсхожда *всяко* знаніе, за да ся изпълните съсъ всичкж-тж пълнотж Божіѣж.

20. А на того, който, по дѣйствующж-тж въ насъ силж, може

ИХЖЕ ПРОСИМЪ ИЛИ РАЗУМѢМЪ, ПО СИЛѢ ДѢЙСТВЕЕМЪИ ВЪ НАСЪ,

Ѧ. ТОМЪ СЛАВА ВЪ ЦРКВИ Ѡ ХРѢТѢ ИИСУ, ВО ВСѦ РОДЫ ВѢКА ВѢКѠВЪ. АМИНЬ.

ГЛАВА ̄.

̄. Молю оубо васъ азъ юзникъ Ѡ Гдѣ, достойнъ ходити званіа, въ неже званіи бысте,

Ѣ. Со всѣкимъ смиреномъдріемъ и кротостію, съ долго-терпѣніемъ, терпѣше другъ другъ любовію,

Ѧ. Тщѣяса блюсти единеніе дѣа въ союзѣ міра.

̄. Единно тѣло, единъ дѣхъ, ѡкоже и званіи бысте во единомъ оупованіи званіа вагегъ :

Ѣ. Единъ Гдѣ, едина вѣра, единно крщеніе :

Ѣ. Единъ Бгъ и Оцъ всѣхъ, иже надъ всѣми, и чрезъ всѣхъ и во всѣхъ насъ.

Ѣ. Единомъ же комъждо насъ дадеца бгдодѣть по мѣрѣ дарованіа Хртѡва.

И. Тѣмже глаголетъ : возшедъ на высотѣ плѣніахъ еси плѣнъ, и даде даданіа человекымъ,

̄. И еже, взыде, что есть, точию, ѡкв и сице прѣжде въ долѣишыхъ странѣи земли ;

Ѧ. Сшѣдый, той есть и возшедый превыше всѣхъ нѣсъ, да исполнитъ всѣхъскаа :

̄. И той далъ есть Овы оубѡ Аплы, Овы же Пророки, Овы же бгговѣстники, Овы же пастыри и оучители,

Ѣ. Къ совершенію стѣихъ въ дѣло слзженіа, въ созданіе тѣла Хртѡва :

Ѧ. Дондеже достигнемъ вси въ соединеніе вѣры и познаніа Бга Пжѣа, въ мѣжа совершенна, въ мѣрѣ возраста исполненіа Хртѡва :

да направи несравненно повече отъ колкото просимъ или мислимъ,

21. Нему слава *да бжде* въ церквѣ-тѣ чрѣзъ Исуса Христа, въ всички-тѣ родове отъ вѣка до вѣка. Аминь.

ГЛАВА 4.

1. И тъй, азъ узникъ въ Господа, моля въ да ходите достойно на званіе-то, въ което быхте призовани,

2. Съсъ всяко смиренномудріе и кротость, съ дълготърпѣніе да си прѣтърпѣвате единъ другъ съ любовь,

3. Като ся стараете да увардите единство-то на Духъ-тѣ въ свѣрскѣ-тѣ на миръ-тѣ.

4. Едно тѣло и единъ Духъ, както ся и призовахте съ една надеждѣ на званіе-то ваше ;

5. Единъ Господь, една вѣра, едно кръщеніе ;

6. Единъ Богъ и Отецъ на вси-тѣ, който е надъ всички, чрѣзъ всички и въ всички насъ.

7. А всякому отъ насъ ся даде благодать, по мѣркѣ-тѣ на Христово-то дарованіе.

8. За това казува : Като възлѣзе на високо, плѣни плѣнъ, и даде даванія на чловѣцы-тѣ.

9. А това, възлѣзе, що е друго, освѣнъ, че е и слѣзълъ понапрѣдъ въ най долны-тѣ страны на земѣк-тѣ ?

10. Тойзи който е слѣзълъ той е който и възлѣзе по горѣ отъ всички-тѣ небеса да испълни всичко.

11. И той даде едни *да сж* апостоли, други пророци, други пакъ благовѣстителн, а други пастыри и учители,

12. За усъвършенствованіе на святыи-тѣ, въ дѣло-то на служеніе-то на тѣло-то Христово ;

13. Доклѣ достигнемъ всинца въ единство-то на вѣрж-тѣ, и на познаніе-то на Сына Божія въ совършенъ мѣжъ, въ мѣрж-тѣ на възрасть-тѣ на Христовж-тѣ пълпотж.

ѧ. Да не бываемъ ктомѣ младѣнцы, влѣющеся и скитающеся всѣкимъ вѣтромъ оученїа, во лжи челоувѣчествѣи, въ коварствѣ козней шенїа :

Ѣ. Истинствующе же въ любви, да возрастѣмъ въ него всѣческая, иже есть глава Хрѣтосъ,

Ѥ. Изъ негоже все тѣло составляемо и счинѣваемо приличнѣ, всѣцѣмъ въсказанїемъ подлѣнїа, по дѣйствию въ мѣрѣ единыа коеаждо чѣсти, возвращенїе тѣла творитъ въ созданїе самѣго себе любвию.

Ѧ. Сїе оубо глаголю и послѣшествую въ Глѣ, ктомѣ не ходити вамъ, такоже и прочїи языцы ходятъ въ свѣтѣ оумѣ ихъ,

ѧ. Помраченїи смысломъ, сѣще въчуждени въ жизни Бжїа, за невѣжество сѣшее въ нихъ, за въкамененїе сердецъ ихъ :

Ѩ. Иже въ нечлѣнїе вложшеся предѣша себе стѣдодѣанїю въ дѣланїе всѣкїа нечистоты въ лихонманїи :

Ѣ. Вы же не такъ познаете Хрѣта.

Ѥа. Ище оубо слышасте его, и въ немъ научитеся, такоже есть истина въ Исѣ :

Ѥв. Обложити вамъ, по первому житїю, вѣтхаго челоувѣка тлѣющаго въ похотехъ прелѣстныхъ :

Ѥг. Обновлѣтися же дѣхомъ оумѣ вашего.

Ѥд. И вълещися въ новаго челоувѣка созданаго по Бгѣ въ правдѣ, и въ преподавѣи истины.

Ѥе. Тѣмже вложше мжѣ, глаголите истинѣ кїждо ко искреннему своему : занѣ есмь дрѣвъ дрѣвѣ оудове.

Ѥз. Гнѣбайтеся, и не согрѣшайте : солнце да не зайдетъ въ гнѣвѣ вашемъ,

Ѥз. Ниже дадите мѣста дїаволу.

Ѥи. Крадѣи, ктомѣ да не крадетъ, но паче да трѣждѣется, дѣлаа своїма рѣкама блгоу, да имать подаати трѣбующему.

14. Да не сме вече младенци, блъскани и завличани отъ всякой вѣтръ на ученіе-то, съ чловѣческо-то льстеніе, съ пронырство по ухыщреніе-то на измамж-тж ;

15. Но съ истинство въ любовь-тж, да порастемъ по всичко въ него, който е глава-та, Христосъ,

16. Отъ когото всичко-то тѣло съчленявано и свързувано чрѣзъ всяко склучуваніе на спомагателны-тѣ членове, споредъ съразмѣрно-то дѣйствіе на всякж еднж часть, прави тѣло-то да расте, за свое-то си въ любовь-тж назиданіе.

17. Прочее, това казувамъ и свидѣлствувамъ въ Господа, да не ходите вече, както ходять и други-тѣ язычници въ суетж-тж на умъ-тѣ си,

18. Помрачени въ разумъ-тѣ, и отчуждени отъ животъ-тѣ Божій за невѣжество-то което е въ тѣхъ, и заради окамененіе-то на сърдце-то имъ.

19. Които, като въ нечувствіе сж ся прѣдали на похотливость, да вършатъ ненасытно всякж нечистотж.

20. Но вы не сте така познали Христа ;

21. Понеже сте го чули, и сте научени отъ него, както е истина-та въ Исуса,

22. Да ся сблѣчете отъ ветхый-тѣ чловѣкъ, споредъ по прѣдишно-то *си* поведеніе, който тлѣе въ прѣльстителны-тѣ похоти ;

23. И да ся подновявате въ духъ-тѣ на вашій-тѣ умъ,

24. И да ся облѣчете въ новый-тѣ чловѣкъ, създаденый-тѣ по *образъ-тж* на Бога въ правдж и въ святость на истинж-тж.

25. За това, отхвърлѣте лжж-тж : и всякой съ ближняго си говорѣте истинж ; защото сме удове единъ на другъ.

26. Гпѣвайте ся и не съгрѣшавайте, слнце-то да не зайде въ разгнѣваніе-то ви,

27. Нито давайте мѣсто на діаволь-тѣ.

28. Който е кралъ, да не краде вече, а наипаче да ся труди да работи добро-то съ ржцѣ-тѣ *си*, за да има да раздава и на тогози който има нуждж.

ка. Всяко слово гнило да не исходитъ изъ оустъ вашихъ, но точно же есть благо къ созданию веры, да дастъ благо-датель слышашимъ:

л. И не скорбляйте духа свяга бжїа, имже знаменастеса въ день избавленїа.

ла. Всяка горестъ, и гнѣвъ, и яроссть, и клѣчь, и хсла, да возметса ѿ васъ, со всякою злобою:

лв. Бывайте же другъ ко другу блази, милосѣрди, прощающе другъ друга, якоже и бгъ во хртѣ простилъ есть вамъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Бывайте оубо подражатели бгъ, якоже чада возлюбленнаа:

б. И ходите въ любви, якоже и хртосъ возлюбилъ есть насъ, и предаде себѣ за ны приношенїе и жертва бгъ въ коню благоуханїа.

г. Блздъ же и всяка нечистота и лихоемство ниже да именуется въ васъ, якоже подобаетъ святымъ:

д. И сквернословіе, и вресловіе, или кощны, яже неподобнаа, но паче благодаренїе.

е. Сїе бо да вѣсте, яkw всякъ блдникъ, или нечистъ, или лихоемецъ, яже есть идолослужитель, не иматъ достоянїа въ цркви хртїа и бга.

ж. Никтоже васъ да лститъ счетными словесы: сїхъ бо ради градѣтъ гнѣвъ бжїи на сыны непокоривыа.

з. Не бывайте оубо сопричастницы сїмъ.

и. Вѣсте бо иногда тма, нынѣ же свѣтъ ѿ гдѣ: якоже чада свѣта ходите:

к. Плодъ бо дховный есть во всякой благодѣтели и правдѣ и истинѣ:

г. Искшающе что есть благогдно бгови:

29. Никое гнило слово да не измѣзва изъ уста-та ви, но онова което е добро за потрѣбно-то назиданіе, за да принесе благодать на тѣзи които слушатъ ;

30. И не оскърбявайте Святой-тъ Духъ Божій, съ когото сте запечатани за день-тъ на искупваніе-то.

31. Всяко огорченіе, и яръсть, и гнѣвъ, и выкъ, и хула, да ся дигне отъ васъ наедно съсь всякъ злобъ ;

32. А бывайте благи единъ другиму, милосърди, прощавайте си единъ на другий, както ви е и Богъ простилъ чрѣзь Христа.

ГЛАВА 5.

1. И тѣй бывайте подражатели Богу, като чада възлюбленны ;

2. И ходѣте въ любовь, както и Христосъ ны възлюби, и прѣдаде себе си за насъ приносъ и жертвѣ Богу въ благовонынъ миризмъ.

3. А блудъ и всякаква нечистота или лихоимство, да имъ ся не чува нито име-то между васъ, както подобава на святыи.

4. Нито срамотны и пусты прикаскы, нито кощунства, които сѣ неприличны нѣща ; но повече *вмѣсто тѣхъ* благодареніе.

5. Защото знаете това, че всякой блудникъ, или нечистъ, или лихоимецъ, (който е идолослужитель,) нѣма наслѣдіе въ царството на Христа и Бога.

6. Да вы не льсти никой съ празны думы ; понеже за *всичко* това иде гнѣвъ-тъ Божій врѣхъ сынове-тъ на непокорство-то.

7. И тѣй не бывайте съчастници тѣмъ.

8. Защото нѣкога си бѣхте тъмнина, а сега сте видѣлина въ Господа : ходѣте като чада на видѣлинъ-тъ ;

9. (Защото плодъ-тъ на Духъ-тъ е въ всякъ благостынѣ, и правдъ и истинъ ;)

10. Опытувайте що е благоугодно Господу.

дї. И не пришецайтесь къ дѣломъ непавднымъ тмы, паче же и ѡбличайте.

еї. Бываемаа ко ѡтай ѡ нихъ срамно ̅сть и глаголати :

гї. Всѧ же ѡбличаемаа, ѡ свѣта гавлаются : все бо гавлаемое, свѣтъ ̅сть :

дї. Сегѡ ради глаголетъ : востани спай и воскресни ѡ мертвыхъ, и ѡсвѣтитъ тѧ Хрѣтосъ.

еї. Блюдите оубо, какъ ѡпаснѡ ходите, не ꙗкоже не мѡдри, но ꙗкоже премѡдри :

ѕї. Искъпьюше время, ꙗкѡ днѣ азкави сѡтъ.

зї. Сегѡ ради не кывайте несмысленни, но разсмѣвайте, что ̅сть вола Бжїа :

иї. И не оупивайтесь виномъ, въ немже ̅сть блѡдъ : но паче исполняйте дѡмъ,

дї. Глаголюще себѣ во псалмѣхъ и пѣнїихъ и пѣснехъ дѡвнѡхъ, воспѣваяюще и поюще въ сердцахъ вашихъ Гдѡви,

к. Благодарюше всегда ѡ всѣхъ ѡ имени Гдѡ нашего Ииса Хрѣта Бг҃с и Сц҃с :

ка. Повиняюшеса другъ другъ въ страхѣ Бжїи.

кв. Женѡ, своимъ мужемъ повиняйтеся, ꙗкоже Гд҃с,

кг. Зане мужъ глава ̅сть женѡ, ꙗкоже и Хрѣтосъ глава цркви, и той ̅сть Спситель тѣла :

кд. Но ꙗкоже црковь повиняется Хрѣтѡ, такожде и женѡ своимъ мужемъ во всемъ.

ке. Мужїе, любите своѡ женѡ, ꙗкоже и Хрѣтосъ возлюбѡ црковь, и себѣ предаде за ню :

кѕ. Да ѡстѡитъ ю, ѡчїстивъ канею водкою въ глаголѣ,

кз. Да представитъ ю себѣ слави цркови, не имѡщѡ скверны, или порока, или нечто ѡ таковыхъ, но да вѡдетъ сѡд и непорочна.

кн. Таку должни сѡтъ мужїе любити своѡ женѡ, ꙗкѡ своѡ тѣлесѡ. люкай ко свою женѡ, себѣ самаго любитъ :

ко. Пиктоже ко когда свою плоть возненавидѣ, но питаетъ и грѣтъ ю, ꙗкоже и Гдѡ црковь.

11. И не участвувайте на бесплодны-тъ дѣла на тъмнинѣ-тъ, а наипаче и обличавайте ги.

12. Защото това което скритою правятъ, срамотно еи да ся говори.

13. А всичко което ся изобличава отъ видѣлинѣ-тъ, става явно ; понеже всяко което става явно, видѣлина е ;

14. За това казува : Стани ты който спишь, и възкръсни отъ мъртвы-тъ, и ще тя освѣти Христосъ.

15. И тъй гледайте какъ съ прѣдупазваніе да ходите, не както глупави, но както прѣмудри,

16. Искупувайте врѣме-то, защото дни-тъ сѣ лукави.

17. Заради това не бывайте несмысленни, но разумѣвайте що е воля-та Божія.

18. И не ся опивайте съ вино, въ което е разблудство, но изпълняйте ся Духомъ ;

19. И разговаряйте ся съ псалмы и пѣнія и пѣсни духовны, пѣйте и възпѣвайте Господу въ сърдце-то си,

20. Выиѣгы благодаряще за всичко Бога и Отца въ име-то на Господа нашего Иисуса Христа ;

21. Покорявайте ся единъ другому въ страхъ Божій.

22. Жены, покорявайте ся на свои-тъ си мъжіе, както на Господа ;

23. Защото мъжъ-тъ е глава на женѣ-тъ, както е и Христосъ глава на церквѣ-тъ, и той е Спаситель на тѣло-то.

24. Но както церква-та ся покорява Христу, така жены-тъ *да ся покоряватъ* въ всичко на свои-тъ си мъжіе.

25. Мъжіе, любѣте жены-тъ си, както и Христосъ възлюби церквѣ-тъ, и прѣдаде себе си за неѣ,

26. Да ѣхъ освати и очисти съ омываніе-то съ водѣ, чрѣзь слово-то,

27. Да ѣхъ прѣдстави на себе си церквѣ славно, безъ да има пятно, или бръчкѣ, или *друго* нѣщо таково, но да е свята и непорочна.

28. Така сѣ длѣжни мъжіе-тъ да любятъ жены-тъ си, както свои-тъ си тѣла. Който люби женѣ си, себе си люби ;

29. Защото никой никога не е възненавидѣлъ свои-тъ си плѣть, но храни ѣхъ и ся грыжи за неѣ, както и Господь церквѣ-тъ.

л. Занè оуды єсмь тѣла єгѡ, ѡ плѡти єгѡ, и ѡ костей єгѡ.

ла. Сегѡ ради ѡстáвнтъ человекъ оцѣ своего и мáтерь : и прилѣпитъ къ женѣ своей, и бѣдетъ двѣ въ плѡть єдину.

лв. Тайна сѣя велика єсть : ѡзъ же глаголю во Хрѣтѣ, и во црковѣ.

лг. Обаче и вы по єдиному, кійждо свою жену сѣце да любитъ ꙗкоже и себѣ : ѡ женѣ да коитъ своего мѡжа.

ГЛАВА 5.

а. Члѡда, послѣшайте своихъ родителей ѡ Гдѣ : сѣе во єсть праведно.

б. Чти оцѣ твоегѡ и мáтерь : ꙗже єсть заповѣдь первая во ѡбѣтованіи :

в. Да блго ти бѣдетъ, и бѣдеша долготѣнъ на землѣ.

г. И оцы, не раздражайте члѡдъ своихъ, но воспитывайте ихъ въ наказаніи и оученіи Гдни.

д. Рабѣ, послѣшайте господѣи своихъ по плѡти, со страхомъ и трѣпетомъ, въ простотѣ сѣрдца вашего, ꙗкоже и Хрѣтѣ :

е. Не предъ очима точию работайте ꙗкѡ человекозгѡдницы, но ꙗкоже рабѣ Хрѣтовы, творѣще волю Бжїю, ѡ дшнѣ.

ж. Со блгоразсмѣемъ служаще ꙗкоже Гдѣ, ѡ не ꙗкѡ человекѡмъ :

з. Нѣдѣше, ꙗкѡ кійждо, єже ѡще сотворитъ блгоу, сѣе прїиметъ ѡ Гдѣ, ѡще рабъ, ѡще свободъ.

и. И господѣе, тѣлѣде творите къ нимъ, послабляюще имъ прещенїа : вѣдѣше, ꙗкѡ и вамъ самѣмъ и тѣмъ Гдѣ єсть на нѣсѣхъ, и ѡбновенїа лица нѣсть оу негѡ.

і. Прѡчее же, братїе моѣ, возмогайте во Гдѣ, и въ державѣ крѣпости єгѡ :

30. Понеже смы удове на негово-то тѣло, отъ неговѣ-тѣ плѣть, и отъ неговы-тѣ кости.

31. Заради това ще остави челоуѣкъ бащѣ си и майкѣ си, и ще ся присоедили при женѣ-тѣ си, и ще бѣдѣтъ и двама-та въ еднѣ плѣть.

32. Тая тайна е голѣма; но азъ говорѣхъ *това* за Христа и за церквѣ-тѣ.

33. Но и вы всякой еднѣ отъ васъ да любите женѣ-тѣ си така както себе си; а жена-та да ся бои на мѣжѣ-тѣ си.

ГЛАВА 6.

1. *Вы*, чада, слушайте родители-тѣ си въ Господа; защото това е праведно.

2. Почитай отца си и майкѣ си, което е първа заповѣдь съ общаніе;

3. Да ти бѣде добрѣ, и да бѣдешъ многобѣтень на земѣ-тѣ.

4. И *вы*, отцы, не раздражайте чада-та си, но възпитавайте ги въ ученіе и наставленіе Господне.

5. *Вы*, раби, покорявайте ся на *ваши-тъ* по плѣть господари съсъ страхъ и трепетъ, въ простотѣ-тѣ на сърдце-то си, както на Христа.

6. Не прѣдъ очи само да работите както челоуѣкоугодници, но както раби Христови, исполняйте отъ душѣ волю-тѣ Божію,

7. И слугувайте доброволно *като* на Господа, а не *като* на челоуѣцы;

8. Понеже знаете че всякой рабъ, или свободенъ, каквото добро стори, това ще приеме отъ Господа.

9. И *вы*, господари, исто-то правѣте тѣмъ, поослабайте устрашаваніе-то; като знаете че *както на тѣхъ така* и на самы васъ има Господарь на небеса, и у него нѣма лицепріятіе.

10. Най послѣ, братіе мои, укрѣпывайте ся въ Господа, и въ силѣ-тѣ на негово-то могущество.

дї. Облещитесь во вса орѣжіа Бжїа, ѿкѡ возмоши вѡмъ стѡти протївс кѡзнемъ дїаволскимъ :

еї. ѿкѡ нѣсть наша брань кз крѡви ѿ плѡти, но кз начѡлѡмъ, ѿ ко властѣмъ, ѿ кз мїродержїтелѣмъ тмѣ вѣка сегѡ, кз дѡховѡмъ слѡбы поднебѣснымъ.

гї. Сегѡ рѡди прїимїте вса орѣжіа Бжїа, да возможете протївитисѡ вѡ дѣнь лѡтѡ, ѿ всѡ содѣавше стѡти.

дї. Стѡните оубѡ препѡсани чреслѡ вѡша ѿстиною, ѿ ѡбѡлкшесѡ вѡ кронѡ правды,

еї. ѿ ѡбѡвше нѡзѣ во оубѡтѡванїе бѡговѣствованїа мїра :

зї. Надѡ всѣми же воспрїимше шїтѡ вѣры, вѡ немже возможете вса стрѣлы азкѡвагѡ разжѣпныѡ оубѡсїти :

зї. ѿ шлѣмъ спасенїа воспрїимїте, ѿ мечѡ дѡховный ѿже ѣсть глаголѡ Бжїї.

иї. Всѡкою молїтвою ѿ моленїемъ молѡшесѡ на всѡко вреѡма дѡхомъ, ѿ вѡ сїѡ ѿстѡе кдѡше во всѡкомъ терпѣнїи ѿ молїтвѣ ѡ всѣхъ стѣихъ,

ѡї. ѿ ѡ мнѣ, да дѡстсѡ мнѣ слѡво во ѡверзенїе оубѡтѡ моїхъ, сѡ дерзновенїемъ сказѡти тѡинѡ бѡговѣствованїа,

кї. ѿ немже посѡльствѡю во оубѡзахъ, да вѡ немъ дерзѡю, ѿкоже подѡблетѡ мнѣ глаголѡти.

кѡ. Да оубѡстѡе же ѿ вы, ѿже ѡ мнѣ, чѡ дѣлаю, всѡ скѡжетѡ вѡмъ Тѡхїкѡ возмѡбленный брѡтѡ ѿ вѣренѡ слѡжнїтель ѡ Гдѣ :

кѡ. ѿгѡже послѡхъ кз вѡмъ на сїѡ ѿстѡе, да оубѡстѡе, ѿже ѡ насъ, ѿ да оубѡтѡшнѡтѡ сердца вѡша.

кг. Мїрѡ брѡтїи ѿ любѡвь сѡ вѣрою ѡ Бга ѡца ѿ Гдѡ Іисѡ Хрѡта.

кд. Бѡгодѡть со всѣми любѡшїми Гдѡ нѡшего Іисѡ Хрѡта вѡ нестѡлїи. ѡмїнь.

11. Облѣчѣте ся въ всеорѣжіе-то Божіе, за да можете да устоите срѣщъ ухищренія-та на діаволь-тъ ;

12. Защото наша-та борба не е срѣщъ кръвь и плътъ, но срѣщъ началства-та, срѣщъ власти-тъ, срѣщъ управители-тъ на тъмнотъ-тъ на тойзи вѣкъ, срѣщъ лукавы-тъ духове въ поднебеснѣхъ.

13. За това земѣте всеорѣжіе-то Божіе, за да можете да противостоите въ день-тъ лукавий, и на всичко като надвѣете, да устоите.

14. Стойте прочее прѣпасани съ истинахъ прѣвъ чрѣсла-та си, и облѣчени въ брони-тъ на правдъ-тъ,

15. И нозѣ-тъ ви да бѣждѣтъ обути въ приготвяніе за благовѣстіе на миръ.

16. А врѣхъ всичко *това* земѣте щитъ-тъ на вѣрж-тъ, съ който ще можете да угасите всички-тъ разжѣжены стрѣлы на лукавий-тъ ;

17. И земѣте шлемъ-тъ на спасеніе-то, и мечъ-тъ на Духъ-тъ, който е слово-то Божіе ;

18. Моляще ся Духомъ на всяко врѣме съсъ всякъ молитвѣ и молбѣ, и въ това исто-то бѣждѣте бодри съсъ всяко стърпяваніе и моленіе за всички-тъ святии,

19. И за мене, да ми ся даде слово да отворѣх уста-та си съ дързновеніе, за да направѣхъ познатъ тайнъ-тъ на благовѣстіе-то,

20. За което съмъ посланикъ въ оковы, да говорѣхъ за него съ дързновеніе, както подобава да говорѣхъ.

21. Но за да знаете и вы за мене, що правѣхъ, всичко-то ще ви каже Тихикъ, възлюбленный братъ и вѣренъ въ Господа служителъ ;

22. Когото проводихъ до васъ за това исто-то, да разберете за насъ, и да утѣши сѣрдца-та ви.

23. Миръ на братія-та и любовь съ вѣржъ отъ Бога Отца и Господа Исуса Христа.

24. Благодать *да бѣде* съсъ всички-тъ които любятъ искрено Господа нашего Исуса Христа. Аминь.

КЪ ФІЛІППИСІЕМЪ ПОСЛАНІЕ

СТѢГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА І.

а. Павелъ и Тимоѳеѣ равнѣ Іисъ Хрѣтѣ, всѣмъ стѣмъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ сѣщымъ въ Філіппѣхъ, съ епископы и діаконы :

б. Благодарѣть вамъ и миръ ѡ Бѣга Сѡдѣ нашего, и Гѣа Іиса Хрѣта.

в. Благодарю Бѣга моего ѡ всеѣ пѣматѣ вѣшей,

г. Всегда во всеѣ молѣтвѣ моѣй за всеѣхъ васъ съ радостію молѣтвѣ моѣй творѣ,

д. Ѣ Общѣніи вѣшемъ въ блговѣствованіе, ѡ перваго днѣ даже и до нынѣ :

е. Надѣвса на сѣе истое, ѣкв начный дѣло блго въ васъ, совершитѣ ѣ, даже до днѣ Іисъ Хрѣтова :

ж. Іѣкоже ѣсть праведно мнѣ сѣе мѣдрствовати ѡ всеѣхъ васъ, за ѣже имѣти мѣ въ сѣрдцѣ васъ, во оузахъ моѣхъ и во ѡвѣтѣ и ѡзвѣщѣніи блговѣствѣа, сообщниквмъ мнѣ блгодѣти всеѣхъ васъ сѣщѣхъ.

з. Свидѣтель ко мѣ ѣсть Бѣга, ѣкв люблю всеѣхъ васъ по милости Іисъ Хрѣтовѣ.

и. И ѡ сѣмъ молюсѣ, да любовь вѣша ѣще пѣче и пѣче ѡзбыточествуетъ въ разсмѣ и во всеѣкомъ чѣствѣи,

і. Но ѣже ѡскзшѣти вамъ лѣчшаа, да вѣдете чѣсти и непретковѣніи въ дѣнь Хрѣтовъ,

КЪ ФИЛИППЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ и Тимоѳей, раби Исусъ Христови, до вси-тъ въ Христа святыи, които сѣ въ Филиппы, наедно съ епископы-тъ и діаконы-тъ ;

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

3. Благодарѣнъ Бога моего всякога когато вы поменувамъ,

4. (Вынѣгы, во всякъ мойѣ молитвѣ за всинца ви съ радость като правѣнъ молбѣ-тъ си,)

5. Заради ваше-то участіе въ евангеліе-то отъ първый-тъ день даже до нынѣ ;

6. Като съмъ увѣренъ въ това исто-то, че оный който е начнѣлъ въ васъ добро дѣло, ще го свърши даже до день-тъ Исусъ Христовъ ;

7. Както е и праведно за мене да мыслижъ това за всинца ви, понеже вы имамъ на сърдце, и въ оковы-тъ ми, и въ оправданіе-то и въ подтвърдяваніе-то на благовѣствованіе-то, всичкы вы сте соучастници мои на благодать-тъ.

8. Защото Богъ ми е свидѣтель, че милѣнъ за всичкы васъ съ милосърдіе Исусъ Христово.

9. И това ся молижъ, да прѣзобилува любовь-та ви още повече и повече въ познаніе и во всяко разумнѣнне,

10. Да испытувате по добро-то, за да бждете искренни и непрѣпъвани до день-тъ Христовъ,

ѧі. Исполнени плодѣвъ правды Іисъ Хрѣтомъ, въ слѣвѣ ѡ похвалѣ Бжїю.

ѧіі. Разсмѣти же хошѣ вамъ, братїе, ѡкъ, ѡже ѡ мнѣ, паче во оупѣхъ бѣговѣствованїа прїидоша :

ѧііі. Ѣкъ оузы мой ѡвлѣны ѡ Хрѣтѣ быша во всемъ сздиши ѡ въ прочїхъ всѣхъ,

ѧіііі. Ѣ множайшии братїа ѡ Гдѣ надѣжавшиисѧ ѡ оузахъ моихъ, паче дерзѡютъ безъ страха слово Бжїе глаголати.

ѧііііі. Пѣщын оубѣ по зависти ѡ ревности, дрзвїи же ѡ за бѣговолѣнїе Хрѣта проповѣдаютъ.

ѧіііііі. Ови оубѣ ѡ рвенїа Хрѣта возвѣщѡютъ печнстѣ, мнѡше печаль нанести оузамъ моимъ :

ѧііііііі. Ови же ѡ любвѣ, вѣдѡше, ѡкъ во ѡвѣтѣ бѣговѣствованїа лежѣ.

ѧіііііііі. Чтѣ оубѣ ; Обаче всѡцѣмъ образомъ, ѡше винѣю, ѡше истинѣю, Хрѣтѣмъ проповѣдаемъ ѣсть : ѡ ѡ сѣмъ радѣюсѧ, но ѡ возрадѣюсѧ.

ѧііііііііі. Вѣмъ во, ѡкъ сїе сздетсѧ мнѣ во спасѣнїе вѡшею молїтвѣю ѡ подѡнїемъ Дха Іисъ Хрѣтова,

ѧіііііііііі. По чѡлнїю ѡ оупѡванїю моемъ, ѡкъ ни ѡ ѣдїномъ же постыжѣсѧ, но во всѡкомъ дерзновѣнїи, ѡкоже всегдѡ, ѡ нынѣ возвелїчнстѧ Хрѣтѣмъ въ тѣлѣ моемъ, ѡше животѣмъ, ѡше ли смѣртїю.

ѧііііііііііі. Мнѣ во ѣже жїти, Хрѣтѣмъ : ѡ ѣже оумрѣти, привѣрѣтенїе ѣсть.

ѧіііііііііііі. ѡше же, ѣже жїти мнѣ тѣломъ, сїе мнѣ плодъ дѣла : ѡ чтѣ ѡзвѣлю, не вѣмъ :

ѧііііііііііііі. ѡвѣдержїмъ же ѣсмъ ѡ обою, желанїе ѡмыѡ разрѣшнїтисѧ, ѡ со Хрѣтомъ быти, мнѣмъ паче лѣше :

ѧіііііііііііііі. ѡ ѣже превывѡти во плѣти, ѡжнѣйше ѣсть вѡсъ радїи.

ѧііііііііііііііі. Ѣ сїе ѡзвѣстнѣ вѣмъ, ѡкъ всѡдѡ ѡ спревѡдѡ вамъ всѣмъ въ вѡшъ оупѣхъ ѡ радѣсть вѣры,

11. Испълнени съ плодове на правдѣ, които сѣ чрѣзъ Исуса Христа, въ славѣ и похвалѣ Божіѣ,

12. Искамъ още, братіе, да знаете, че всичко що ми ся случи, спомогнѣ повече за прѣуспѣяніе на евангеліе-то,

13. До толкозъ што мои-тѣ за Христа оковы станѣхѣ извѣстны на всичкѣ-тѣ преторіѣ и на всичкы другы.

14. И повечето отъ братія-та въ Господа, одързновени отъ мортѣ оковы, осмѣлихѣ ся повече да говорятъ слово-то безъ страхъ.

15. Нѣкои наистинѣ отъ завистъ и отъ любопрѣніе проповѣдуватъ Христа, а нѣкои си и отъ добрѣ волѣ.

16. Едини-тѣ възвѣщаватъ Христа отъ съперничество, не съ чистотѣ, и мыслятъ че прилагатъ тѣхѣ на оковы-тѣ ми ;

17. А другы-тѣ отъ любовь, като знаѣтъ че съмъ настаненъ да защищавамъ евангеліе-то.

18. Но що *быва отъ това*? какъ и да е, или съ приструваніе, или съ истинѣ, Христосъ ся проповѣдува, и азъ на това ся радувамъ, и ще ся радувамъ.

19. Защото знаѣ че това ще ми излѣзе за спасеніе, съ вашѣ-тѣ молитвѣ и съ помощъ-тѣ на Духъ-тѣ Исусъ Христовъ,

20. Споредъ постоянно-то мое ожиданіе и надеждѣ, че нѣма да ся посрамѣ въ нищо, но съсъ всяко дързновеніе, както всякога, и сега ще ся възвеличи Христосъ въ тѣло-то ми, или чрѣзъ животъ или чрѣзъ смъртъ.

21. Защото за мене да съмъ живъ е Христосъ, и да умрѣ, придобиваніе.

22. Но ако живѣѣ въ плѣтъ-тѣ това ми е плодъ на дѣло-то, и що да изберж, не знаѣ.

23. Защото въ утѣсеніе съмъ и отъ двѣ-тѣ, понеже имамъ желаніе да отидѣ, и да съмъ съ Христа, което бы было много по добро ;

24. Но да останѣ въ плѣтъ-тѣ, по нужно е за васъ.

25. И за това увѣренъ, знаѣ че ще останѣ и ще прѣбѣждѣ наедно съсъ всичкы васъ, за вашѣй-тѣ въ вѣрѣ-тѣ успѣхъ, и за вашѣ-тѣ радость ;

26. Да ся прѣумножава чрѣзь мене ваша-та въ Исуса Христа похвала, съ мое-то дохожданіе пакъ при васъ.

27. Обхождайте ся само достойно на евангеліе-то Христово, да бы, или кога дойдѣ и вы видѣхъ, или като не съмь при васъ, да чуѣхъ за васъ, че стоите въ единъ духъ, и сподвизавате ся единомушно за вѣрж-тѣ евангелскѣ.

28. И не устрашавани въ нищо отъ противници-тѣ; което ще бѣде доказателство за тѣхъ на погыбель, а за васъ на спасеніе, и то отъ Бога;

29. Защото, колкото за Христа, вамъ е дарено, не само да вѣрувате въ него, но и да страдате за него;

30. Като имате истый-тѣ подвигъ, какъвто сте видѣли въ мене, и сега чуете *че е* въ мене.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй ако *има* нѣкое утѣшеніе въ Христа, или нѣкоя растуха отъ любовь, или нѣкое общеніе на Духа, или нѣкое милосърдіе и сожаленіе,

2. Испълнѣте радость-тѣ ми, да мыслите все едно *всичкы*, да имате еднаквѣ любовь, *да сте* единомушни и единомыслени.

3. *Да не правите* нищо отъ съперничество или отъ тщеславіе, но по смиренумудріе *всякой* единъ да има другыго по горень отъ себе си.

4. Не гледайте *всякой* само за себе си, но *всякой* и за другы-тѣ.

5. Да бѣде въ васъ сѣщо-то мудруваніе, което *бльше* и въ Христа Исуса;

6. Който въ образъ Божій като бѣ, не го помисли похыщеніе да е равень Богу,

7. Но обезслави себе си, като прія рабскый образъ, и станѣ подобень на челоуѣцы-тѣ;

8. И като ся намѣри по образъ както челоуѣкъ, смири себе си, и послушливъ бы даже до смърть, и смърть на кръсть.

д. ТѢМЖЕ и БГЪ ЕГО превознесѣ, и дарова ѣмѣ ѿма, ѣже паче всакаго ѿмене ;

і. Да ѿ ѿмени Іисовѣ всако колѣно поклонитса нѣныхъ и земныхъ и преисподнихъ,

іа. И всакъ азъкъ исповѣсть, іакъ Гдѣ Іисъ Хртосъ въ славо Бга Оца.

іб. ТѢМЖЕ, возлюбленіи мой, іакоже всегда посласхасте мене, не іакоже въ пришествіи моёмъ точію, но нынѣ многу паче во ѿшествіи моёмъ, со страхомъ и трепетомъ свое спасеніе содѣвайте :

ів. БГЪ во ѣсть дѣйствуй въ васъ, и ѣже хотѣти и ѣже дѣлати ѿ бгволеніи.

іг. Вса творите безъ роптаніа и размышеніа,

ід. Да всдѣте неповинни и цѣли, чѣда Бжїа непорочно посредѣ рѣда строптїва и разврашенѣа, въ нихже іавлѣтеса іакоже свѣтила въ мірѣ,

іе. Слово живѣтно придержайте, въ похвалѣ миѣ въ дѣнь Хртосъ, іакъ не вотщѣ текѣхъ, ни вотщѣ тргдихса.

іж. Но ѿще и жренъ бываю ѿ жертвѣ и слѣжбѣ вѣры вашихъ, радгюса и сорадгюса всѣмъ вамъ :

іи. Такоже и вы радгитеса и сорадгитеса миѣ.

ііа. Оуповаю же ѿ Гдѣ Іисѣ, Тїмоѣѣа вскорѣ послати къ вамъ, да и ѿзъ бггодшествою, оувѣдѣвъ, іаже ѿ васъ :

ііб. Ни ѣдинаго бо ѿмамъ равнодшна, иже приснѣе ѿ васъ попечѣтса.

іів. Всі бо своихъ сї иштгъ, а не іаже Хртѣ Іисѣ :

ііг. Искѣство же ѣгнѣ знѣете, занѣ іакоже Очѣ чѣдо, со мною порабѣталъ въ бгговѣстїи.

9. За това и Богъ го прѣвъзвыши, и подари му име което е надъ всяко *друго* име ;

10. Така що на Исусово-то име да ся поклони всяко колѣно отъ небесны-тѣ, и земны-тѣ и подземны-тѣ ;

11. И всякой языкъ да исповѣда, че Исусъ Христосъ е Господь, за славъ на Бога Отца.

12. Заради това, възлюбенни мои, каквото сте *мя* вынѣги слушали, не само както когато съмъ при васъ, но сега много повече като не съмъ при васъ, изработувайте спасеніе-то си съсъ страхъ и трепетъ ;

13. Защото Богъ е който дѣйствува въ васъ и хотѣніе-то и дѣйствуваніе-то, споредъ *неговъ-тъ* добръ волѣхъ.

14. Правѣте всичко безъ роптаніе и противорѣчіе,

15. Да бждете безукоризнени и незлобиви, чада Божиі непорочны въ срѣдъ строптивъ и развращенъ родъ, между който свѣтите като свѣтила на свѣтъ-тѣ,

16. Като държите слово-то на *свѣтлый-тъ* животъ, за моѣхъ похвалъ въ день-тѣ Христовъ, че не съмъ тичалъ напразно, и не съмъ ся напразно трудилъ.

17. Но, ако и да ся приносямъ азъ възліаніе за жъртвъ-тѣхъ и за служеніе-то на вашъ-тѣхъ вѣрѣхъ, радувамъ ся и срадувамъ ся съсъ всички васъ.

18. И така и вы ся радувайте и срадувайте ся съ мене.

19. И надѣѣхъ ся на Господа Исуса, скоро да проводѣхъ до васъ Тимоѣея, да ся утѣшѣхъ духомъ и азъ като разберѣхъ за ваше-то състояніе.

20. Защото нѣмамъ *другого* никого на еднакъвъ духъ съ мене, който да ся погрыжи искренно за васъ ;

21. Понеже всички-тѣхъ търсятъ свое-то си ; *а* не което е на Христа Исуса ;

22. А вы знаете неговъ-тѣхъ вѣрность, че както чадо съ отца си слугува съ мене въ благовѣствованіе-то.

гг. Сего же оубо оуповаю послати ѡбїе, повнегда оубѣмъ,
ѡже ѡ мнѣ :

гд. Надѣюся же ѡ Гдѣ, ѡкв ѡ самъ скорѡ прїидѣ къ
вамъ.

ге. Потрѣбнѣ же возмнѣхъ Спафродита брата ѡ спо-
спѣшника ѡ свѣнника моего, вашего же посланника, ѡ слѣ-
жителѣ потрѣбѣ моеї, послати къ вамъ :

гз. Понѣже желанїемъ желаше видѣти всѣхъ васъ, ѡ тѣ-
жаше, занѣ слышастѣ, ѡкв волѣ.

гз. Ибо волѣ близъ смѣрти : но Бгѣ помїлова ѣгѡ, не
ѣгѡже токмъ, но ѡ менѣ, да не скорѣ на скорѣ прїимѣ.

гн. Скорѣ оубо послѣхъ ѣгѡ, да видѣвшѣ ѣгѡ пакѡ воз-
радзетеса, ѡ ѡзъ безпечаленъ пребѣдѣ.

го. Прїимїте оубо ѣгѡ ѡ Гдѣ со всѣкою радостїю, ѡ та-
квѣмъ чѣстнѣ имѣйте :

л. Занѣ за дѣло Хртѡво даже до смѣрти приелїжисѣ,
посѣдивъ себѣ вседѣшнѡ, да испѡлнитъ ваше лишѣнїе, слѣжбы
ѡже ко мнѣ.

ГЛАВА Г.

а. Прѡчее же, братїе моѡ, радзїтеса ѡ Гдѣ : тѡжде
во писати вамъ, мнѣ оубо неѣнностно, вамъ же тѣрдо.

б. Блудїтеса ѡ псѡвъ, блудїтеса ѡ слыхъ дѣлателѣй,
блудїтеса ѡ сѣченїѡ :

г. Мы во ѣсмѣ ѡбрѣзанїе, ѡже дѡмъ Бгѣ слѣжимъ, ѡ
хвалїмса ѡ Хртѣ Иисѣ, а не въ плѡти надѣемса,

д. Ибо ѡ ѡзъ имѣю надѣанїе тѡкожде во плѡти. ѡще ктѡ
ѡнъ мнїтъ надѣатисѣ во плѡти, ѡзъ пѡче :

е. ѡбрѣзанъ ѡсмодрѣвнѡ, ѡ рода Иїлева, колѣна Венїа-
мїнова, Еврѣннъ ѡ Еврѣй, по законѣ Фарїсѣй,

23. И тѣй, надѣй ся него да проводѣж тутакси, щомъ разберж какъ ще стане съ мене ;

24. А увѣренъ съмъ въ Господа че и самъ скоро ще дойдѣж.

25. Помыслихъ обаче за нужно да проводѣж до васъ Епафродита, брата и сотрудника и сподвижника моего, а вашего посланника, и служителя на потрѣбж-тж ми ;

26. Понеже милѣяше за всички васъ, и тжжаше, защото бѣхте чули че бѣ боленъ.

27. И наистинж болѣдува близу до смъртъ ; но Богъ го помилува, и не тжкмо него, но и мене, да ми не стане скърбъ връхъ скърбъ.

28. За това и по скоро го проводихъ, да ся възрадувате като го видите пакъ, и азъ да бждж по безскърбенъ.

29. И тѣй прѣимѣте го въ Господа съсъ всякж радость, и имайте таквизи на почестъ ;

30. Понеже за дѣло-то Христово приближи до смъртъ, защото прѣзрѣ животъ-тж си, да допълни недостаткъ-тж на ваши-тж къмъ мене услуги.

ГЛАВА 3.

1. При това, братіе мон, радувайте ся въ Господа ; азъ да ви пишж все това исто-то, колкото за мене не ми е досадно, а за васъ е безопасно.

2. Пазѣте ся отъ псета-та, пазѣте ся отъ злы-тѣ работници, пазѣте ся отъ лжжливо-то обрѣзаніе ;

3. Защото обрѣзаніе-то смы ный, които духомъ служимъ Богу, и ся хвалимъ съ Христа Иисуса, и увѣреніе-то ни не е на плтъ-тж.

4. Ако и *да* мож азъ и на плтъ-тж да имамъ увѣреніе. Ако бы другъ нѣкой мыслилъ че може да има увѣреніе на плтъ-тж, то азъ повече ;

5. Обрѣзанъ въ осмый-тж день, изъ родъ-тж Израилевъ, *отъ* племе-то Веніаминово, Евреинъ отъ Еврей, по законъ-тж Фарисей,

б. По ревности гонихъ црковь Бжїю, по правдѣ законнѣй
 бывъ непороченъ.

в. По ѣже мѣ блѣхъ прихвѣрженїа, сїа вмѣнихъ Хртѣ
 радѣ тишетъ :

г. По оубв вмѣнаю всѣ тишетъ быти за превосходящее
 разсмѣнїе Хртѣ Іиса Гда моего. Егвже ради всѣхъ ѿше-
 тїхъ: ѿ вмѣнаю всѣ оуметы быти, да Хртѣ прихв-
 брашъ,

д. И ѿбращаеа въ немъ, не имый моеа правды, ѣже ѿ
 закона, но ѣже вѣрою (Іиса) Хртѣвою, ссшю ѿ Бга правдъ
 въ вѣрѣ,

е. Икв разсмѣти егѣ, ѿ силъ воскресенїа егѣ, ѿ соов-
 шенїе страстѣй егѣ, сообразася смѣрти егѣ,

ж. Ище какъ достигъ въ воскресенїе мертвыхъ :

з. Не занѣ оубже достигохъ или оубже совершихъ, гоню
 же ѣще ѿ постигъ, ѿ немже ѿ постиженъ быхъ ѿ Хртѣ
 Іиса.

и. Братїе, ѣзъ себѣ не оуб помышляю достигша : едино
 же, заднаа оубв забываа, въ преднаа же простирася,

к. Со оубсердїемъ гоню, къ почести вышнагѣ званїа Бжїа
 ѿ Хртѣ Іисѣ,

л. Блицы оубко совершенин, сїе да мдрствимъ : ѿ же
 ѣще ѿно что мыслите, ѿ сїе Бгѣ вамъ ѿкрыетъ,

м. Обаче въ неже достигохомъ, тоже да мдрствемъ,
 ѿ тѣмже правномъ жительствемъ.

н. Подобни мѣ бывайте, братїе, ѿ смотрайте такъ
 ходашыа, ѣкоже имате образъ насъ.

о. Мнози бо ходатъ, ѿхже многажды глаголахъ вамъ,
 нынѣ же ѿ плача глаголю, врагѣ кртѣ Хртѣова,

п. Имже кончина погібель, имже бѣгъ чрево, ѿ слава въ
 стѣдѣ ихъ, ѿже земнаа мдрствуютъ.

6. По ревность-тъ гонитель на церквѣ-тъ, по правдѣ-тъ на законъ-тъ непороченъ быхъ.

7. Но това което бѣше за мене придобываніе, щетѣ го вмѣнихъ за Христа;

8. А още и вмѣнявамъ всичко-то че е щета поради прѣвѣсходство-то на познаваніе-то на Христа Исуса Господа моего; за когото изгубихъ всичко, и вмѣнявамъ *всичко* за изметъ, *само* Христа да придобѣя,

9. И да ся найдѣ въ него, безъ да имамъ своиѣ си отъ законъ-тъ правдѣ, но *правдѣ-тъ* която е отъ вѣрж-тъ Христовѣ, *то естѣ* правдѣ-тъ, която е отъ Бога чрѣзъ вѣрж-тъ;

10. Да познаѣхъ него, и силѣ-тъ на негово-то възкресеніе, и участіе-то въ неговы-тъ страданія, съобразяванъ съ съ смъртъ-тъ му;

11. Дано бы да достигнѣхъ въ възкресеніе-то на мъртвы-тъ;

12. Не че съмъ достигнѣлъ вече, или съмъ станѣлъ вече съвршенъ; но гонѣхъ исподиръ, дано постигнѣхъ това, за което быхъ и постигнѣтъ отъ Христа Исуса.

13. Братіе, азъ не мыслиѣхъ себе си че съмъ постигнѣлъ;

14. Но едно *правѣ*, задно-то забравямъ, а къмъ прѣдно-то ся простирамъ, и тичамъ къмъ цѣль-тъ за награждѣ-тъ на горно-то отъ Бога призваніе въ Христа Исуса.

15. И тѣй, *ниѣ* които *смы* съвршениши, това да мыслимъ, и ако мыслите нѣщо инакъ, и него Богъ ще ви открие.

16. Но въ това въ което смы достигнѣли, по исто-то правило да живѣемъ, исто-то да мудруваме.

17. Братіе, бждѣте мои подражатели, и сматрайте на тѣзи, които ходятъ така, както имате насъ за примѣръ.

18. Защото ходятъ мнозина, за които много пѣти ви казувахъ, а сега и съ плачь ви казувамъ, *че тѣ сѣ* врагове на кръсть-тъ Христовъ,

19. На които сетнина-та е погыбель, на които богъ е търбухъ-тъ *имѣ*, и слава-та *имѣ* е въ срамотны-тъ *имѣ* работы, които мудруватъ земны-тъ нѣща.

к. Наше во житіе на нѣскѣхъ єсть, ѿонгдаже и спсїтеля ждемъ гдѣ нашего Іиса Хр҃та,

ка. Иже преобразитъ тѣло смиренїа нашего, ꙗкѡ быти семѡ сообразна тѣла славы єгѡ, по дѣйствию же возмогати емѡ и покорити себѣ всѣхъ.

ГЛАВА ̑.

а. Тѣмже, братіе моѣ возлюбленная и возжелѣнная, радосте и вѣнче мѡй, такѡ стоите ѡ гдѣ, возлюбленїи.

б. Бѡдїю молю, и бѡнтїхїю молю, тожде мѡдрствовати ѡ гдѣ:

г. Бѡ молю и тебѣ, сопрѣжнїе прїсный, споспѣшествїи ѿмъ, ꙗже во бѡгѡствѡванїи сподвїзашася со мною, и съ Климентомъ, и съ прочими споспѣшники моїми, ѿхже именовъ книгахъ живѡтныхъ.

д. Радуйтеся всегда ѡ гдѣ: и ꙗки рекѡ, радуйтеся.

е. Кротость вѡша разѡмна да бѡдетъ всѣмъ челоѡкѡмъ. Гдѣ близъ.

з. Ни ѡ чѣмже пецїтеся, но во всѣмъ молїтвою и моленїемъ, со бѡгодаренїемъ прошенїа вѡша да сказѡются къ бѡгѡ:

з. И мїръ бѡжїи превосходѣи всѣхъ оумъ да соблюдетъ сердца вѡша и разѡбенїа вѡша ѡ Хр҃тѣ Іисѣ.

и. Прѡчее же, братіе моѣ, єлика сѡтъ истинна, єлика чѣстна, єлика праведна, єлика пречїста, єлика прелюбѣзна, єлика доброхѡльна, ѡше каа добродѣтель и ѡше каа похвала, сїѡ помышлѣйте:

а. Имже и насчїтеся и прїѡсте и слышасте и вїдѣсте во мнѣ, сїѡ творїте: и бѡгъ мїра бѡдетъ съ вѡми.

і. Возрадовахъ же ѡ гдѣ вели, ꙗкѡ оуже когда воспѡманѡсте пешиася ѡ мнѣ: понѣже и печѡстеся, но непогѡднымъ вѡременемъ ѡбдержѡстеся.

20. Защото наше-то жителство е на небеса, отъ дѣто и Спасителя очакуваме Господа Исуса Христа,

21. Който ще прѣобрази унижено-то наше тѣло да стане съобразно съ негово-то славно тѣло, по дѣйствието чрѣзъ което може и да покори всичко на себе си.

ГЛАВА 4.

1. За това, възлюблени и въздѣлени мои братіе, радосте и вѣнче мой, така стойте въ Господа, любезни *мои*.

2. Моляхъ Еводиѣхъ, моляхъ и Синтихѣхъ, да мудруватъ исто-то въ Господа;

3. Още, и тебе моляхъ, искренный мой съдружникче, помагай имъ, които наедно съ мене ся подвизавахъ въ благовѣствованіе-то, наедно и съ Климента и други-тѣ мои сотрудници, на които имена-та сж въ книгѣ-тѣ на животъ-тѣ.

4. Радувайте ся всякога въ Господа; пакъ ще рекъ: Радувайте ся.

5. Кротость-та ви да бѣде позната на всички-тѣ чловѣци. Господь е близу.

6. За нищо недѣйте ся грижи; но во всяко съ благодареніе казувайте прошенія-та си на Бога съ молитвѣ и моленіе;

7. И миръ Божій, който прѣвъсходи всякой умъ, ще сохрани сѣрдца-та ви и помышленія-та ви въ Христа Исуса.

8. Слѣдователно, братіе, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално, ако *има* нѣкоя добродѣтель, и ако *има* нѣкоя похвала, това размысляйте.

9. Което сте и научили, и пріями, и чули, и видѣли въ мене, това правѣте; и Богъ на миръ-тѣ ще бѣде съ васъ.

10. Азъ ся много възрадвахъ въ Господа, че сега най послѣ показахте изново процвѣтающъ вашъ-тѣ за мене грижъ; за което ся погряжихте, но нѣмахте благоврѣміе.

дї. Не ꙗкѡ по скѣдости глаголю: ѿзъ во навѣкѡхъ, въ нѣхъже ѣсмь, доволѣнъ быти.

вї. Бѣмъ и смирихъсѧ, вѣмъ и иъзвѣточествовати: во всѣмъ и во всѣхъ навѣкѡхъ, и насыщати и ѡмѡти, и иъзвѣточествовати и лишати.

гї. Исѧ мога ѡ оукрѣплѡюшемъ мѧ Иисѣ Хрѣтѣ.

дї. Обѧче добрѣ сотвориете, спривѣщившесѧ печѧли моѣи.

еї. Бѣсте же и вы Філіппісіане, ꙗкѡ въ началѣ бѣговѣствованїѧ, егда иъзидохъ ѡ Македонїи, ни едина ми црковь ѡбещѣвѧса въ слово даїїѧ и прїѧтїѧ, точїю вы едїни:

ѕї. ꙗкѡ и въ Солонїи и единою и двѧци въ трѣбованїе моѣ посласте ми.

зї. Не ꙗкѡ ищѣ даїїѧ, но ищѣ плодѧ множащегѡса въ слово вѧше.

иї. Прїѧхъ же всѧ, и иъзвѣточествюю: испѡлнихъсѧ, прїемь ѡ Спафродїта пѣсланнаѧ ѡ вѧсѧ, воиѡ бѣгосхѧнїѧ, жертѡс прїѧтисѧ, бѣгосгѡднѧс Бгс.

ѡї. Бгс же мой да испѡлнитъ всѧкое трѣбованїе вѧше по богѧтствѡс своемѡс въ слѧвѣ, ѡ Хрѣтѣ Иисѣ.

кї. Бгс же и Сѡщѣ нашемѡс слѧва во вѣки вѣкѡвѡс. ѡминь.

кѧ. Цѣлѡйте всѧкаго стѧ ѡ Хрѣтѣ Иисѣ. цѣлѡютъ вы сѣщѧл со мною кратїѧ.

кв. Цѣлѡютъ вы стїи всї, пѧче же иже ѡ Кесареѡс даѡмѡс.

кг. Бѣгодѧть Гдѧ нашегѡ Иисѧ Хрѣтѧ со всѣми вѧми. ѡминь.

11. Не че по оскудность казувамъ *това* ; защото азъ ся научихъ да съмъ доволенъ въ каквото ся намѣрвамъ.

12. Знамъ да живѣю оскудно, знамъ и изобилно да живѣю ; всякъждѣ и всякакъ съмъ наученъ, и да съмъ сытъ и да съмъ гладенъ, и да съмъ въ изобиліе и да съмъ въ скудость.

13. Всичко можъ чрѣзъ Христа, който мя укръпява.

14. Но добръ сторихте че зѣхте участие въ скърбь—тъ ми.

15. А и вы, Филиппяне, знаете че въ начало—то на благовѣствованіе—то, когато излѣзохъ изъ Македонію, ни една църква не влѣзе въ сообщеніе съ мене, за даване и за земаніе, тъкмо едни вы ;

16. Защото и въ Солунъ и едниъжъ и дваъжъ проваждахте ми въ нуждъ—тъ ми.

17. Не че ищъ даръ—тъ, но ищъ плодъ—тъ който ся умножава за вашъ смѣткъ.

18. Но пріяхъ всичко, и имамъ изобилно ; удоволихъ ся като пріяхъ отъ Епафродита *проведено—то* отъ васъ, благоуханнъ миризмъ, жертвж пріятнъ, благоугоднъ Богу.

19. А Богъ мой ще испълни всякъ вашъ потрѣбъ, по свое—то богатство въ славъ—тъ, чрѣзъ Христа Исуса.

20. А Богу и Отцу нашему *да бжде* слава въ вѣкы вѣковъ. Амнь.

21. Поздравѣте въ Христа Исуса всякого святаго. Поздравяватъ вы братія—та, които сж съ мене,

22. Поздравяватъ вы всички—тъ святіи, а наипаче които сж отъ Кесаревъ—тъ домъ.

23. Благодать—та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде* съсь всички васъ. Амнь.

КЪ КОЛОССАЕМЪ ПОСЛАНИЕ

СТЯГӨ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелз Аплаз Исцз Хртвз волею Бжїею, и Тимодеи братз,

б. Сзшымз вз Колоссахз сватымз и вѣрнымз братимз ѡ Хртѣ Исцѣ: влгодать вамз и мирз ѡ Бга Оца нашегв, и Гда Исца Хртѣ.

в. Благодаримз Бга и Оца Гда нашегв Исца Хртѣ, всегда ѡ васз молашеса:

г. Слышавше вѣрз вашз, ѡже ѡ Хртѣ Исцѣ, и любовь, ѡже имате ко всемз стымз,

д. За оупованїе ѡложенное вамз на нѣскхз, еже прежде слышасте вз словесї истинны бгговѣствованїа,

е. Сзшагв вз васз, ѡкоже и во всемз мїрѣ, и єсть плодоночно и растимо, ѡкоже и вз васз, ѡ негѡже днѣ слышасте и разсмѣсте влгодать Бжїю во истинѣ:

ж. ѡкоже и оувѣдѣсте ѡ Спафраса возмобленнагв со-работника нашегв, ѡже єсть вѣренз ѡ васз сзжитель Хртвз, и. ѡже и ѡви намз вашз любовь вз дѣѣ.

з. Серѡ ради и мы, ѡ негѡже днѣ слышахомз, не престаѣмз ѡ васз молашеса, и просѡше, да исполнитеса вз разсмѣ воли єгѡ во всѡкой премѣдрости и разсмѣ дхѡвнѣмз,

и. ѡкѡ ходити вамз достѡинѣ Бгс во всѡкомз оугождѣ-

КЪ КОЛОССЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, съ волѣж-тѣ Божіѣж, апостолъ Исусъ Христовъ, и братъ Тимоѳеѣй,

2. До святы-тѣ и вѣрны-тѣ въ Христа братія, които сѣ въ Колосѣж : благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

3. Благодаримъ Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа, моляще ся вынѣгы за васъ,

4. Като чухмы вашѣж-тѣ въ Христа Исуса вѣрѣж, и любовь-тѣж ви къмъ всички-тѣ святыи,

5. Зарадъ надеждѣж-тѣ която ся пази за васъ на небеса ; за който сте чули отъ понапрѣдъ въ истинно-то слово на евангеліе-то,

6. Коего дойде въ васъ, както и въ всичкый-тѣ свѣтъ ; и приноси плодъ *и расте*, както и въ васъ, отъ който день сте чули и познали Божіѣж-тѣ благодать въ истинѣж-тѣж ;

7. Както сте и научили отъ Епафраса възлюбленный-тѣ нашъ сослужникъ, който е за васъ вѣренъ служитель Христовъ,

8. Който ни и яви вашѣж-тѣ по духу любовь.

9. За това и ный отъ день-тѣ въ който сме чули, не прѣстану-вамы да ся молимъ за васъ и да просимъ *отъ Бога*, да ся испълните съ познаніе-то на неговѣж-тѣж волѣж, въ всякѣж прѣмудрость и духовно разумѣніе,

10. Да ходите достойно Господу, да му угождавате въ всичко, и

ни : и всакомъ дѣлѣ блáзѣ плодоносáше и возрастáюще въ рáзгмѣ Бжїи :

дї. Всáкою сілою возмогáюще по держáвѣ славы ѳгѡ во всáкомъ терпѣнїи и долготерпѣнїи съ рáдостїю :

еї. Блáгодарáше Бга и Сѡдá призвáвшаго вáсъ въ причáстїе наслѣдїа стѣхъ во свѣтѣ,

гї. Иже избáви вáсъ ѡ влáсти тѣмныа, и престáви въ црѣтво Сга любви своеа,

дї. Ѣ нѣмже имамы избавленїе кровїю ѳгѡ и ѡставленїе грѣхѡвъ :

еї. Иже ѳсть Ѧбразъ Бга невидимагъ, перворожденъ всеа твáри :

ѕї. Иkw тѣмъ создана вѣша всáческаа, ꙗже на нѣси, и ꙗже на землїи, видимаа и невидимаа, ꙗще прѣтоли, ꙗще гáдствїа, ꙗще начáла, ꙗще влáсти : всáческаа тѣмъ и ѡ нѣмъ создáшася :

зї. И той ѳсть прѣжде всѣхъ, и всáческаа въ нѣмъ состоáтъ :

ни. И той ѳсть глава тѣлѣ црѣкве, иже ѳсть начáтокъ, перворожденъ изъ мѣртвыхъ, ꙗkw да вѣдетъ во всѣхъ той пѣрвенства :

дї. Иkw въ нѣмъ блáгоизвѡли всемѹ исполненїю всемитися,

к. И тѣмъ примирїти всáческаа къ себѣ, оумиротворївъ кровїю крѣта ѳгѡ, чрезъ него, ꙗще земнаа, ꙗще ли нѣнаа.

ка. И вáсъ иногдá същїихъ ѡчужденыхъ, и врагѡвъ помышленїи въ дѣлѣхъ лскавыхъ,

кв. Нынѣ же примирї въ тѣлѣ плѡти ѳгѡ смѣртїю ѳгѡ представити вáсъ стѣхъ, и непорѡчныхъ и неповїнныхъ прѣдъ собою :

кг. ꙗще оубо пребывáете въ вѣрѣ ѡсновани и твѣрди, и неподвижими ѡ оупованиа блáговѣствованиа, ѳже слышасте, проповѣданое всеї твáри поднѣнѣй, ѳмѹже вѣхъ ꙗзъ Павелъ сазжїтель.

да приносите плодъ во всяко добро дѣло, и да растете въ познание-то Божіе,

11. Възмогвани въ всичкѣ силѣ по могущество-то на неговѣ-тъ славѣ, во всяко търпѣніе и дълготърпѣніе съ радость ;

12. Благодаряще *Бога* Отца който ны удостои за участие-то въ наслѣдіе-то на святыи-тъ во видѣлии-тъ,

13. Който ны избави отъ власть-тъ на тъмнии-тъ, и прѣмѣсти ны въ царство-то на възлюбленнаго Сына своего,

14. Въ когото имаи искупуване-то чрѣзъ кръвь-тъ му, прощение-то на грѣхове-тъ ;

15. Който е образъ на невидимаго Бога, първороденъ *прѣди* вси-тъ твари ;

16. Понеже чрѣзъ него бы създадепо всичко, което е на небеса, и което е на земѣ-тъ, видимо-то и невидимо-то, прѣстоли было, или господства, или началства, или власти, всичко-то чрѣзъ него и зарадъ него ся създаде ;

17. И той е прѣди всичко, и всичко-то чрѣзъ него ся състои.

18. И той е глава на тѣло-то, на церквѣ-тъ ; който е начатъкъ, първороденъ изъ мъртвы-тъ, за да има той първенство во всичко ;

19. Защото въ него благоволи *Отецъ* да ся всели всичка-та пълнота,

20. И чрѣзъ него да примири всичко-то съсъ себе си, като умири чрѣзъ него, съ кръвь-тъ на неговъ-тъ кръсть, и земны-тъ и небесны-тъ.

21. И васъ, които бѣхте иѣкога си отчуждени и врагове споредъ помисли-тъ въ злы-тъ дѣла,

22. Примири сега чрѣзъ тѣло-то на неговѣ-тъ плть, чрѣзъ смърть-тъ, да вы прѣдстави прѣдъ себе си святы и непорочны и неповинны ;

23. Ако прѣбѣдете основани и твърди во вѣрѣ-тъ, и неподвижни отъ надеждѣ-тъ на евангелие-то което сте чули, проповѣдано-то на всякѣ тварь която е подъ небеса-та, на което азъ Павелъ станѣхъ служителъ.

ѳд. нынѣ радуюся во страданіихъ моихъ ѿ васъ, ꙗкѡ исполняю лишеніе скорбей Хрѣтовыхъ во плоти моеѣ за тѣло ѳгѡ, ѣже ѣсть црковь :

ѳе. Ѣйже выхъ азъ служитель по смотренію Бжїю данномъ миѣ въ васъ исполнити слово Бжїе,

ѳз. Тайны сокровенныя ѿ вѣкъ и ѿ родовъ, нынѣ же явились стѣмъ ѳгѡ :

ѳз. Имже восхотѣ Бгъ сказати, кое богатство славы тайны сеѣ во языцехъ, иже ѣсть Хрѣтъ въ васъ, оупованіе славы :

ѳи. Егѡже мы проповѣдаемъ, наказующе всякаго человека, и оучающе всякой премъдрости, да представимъ всякаго человека совершенна ѿ Хрѣтѣ Іисѣ :

ѳо. Въ немже и тръждаюся и подвизаюся по дѣйствъ ѳгѡ дѣйствуемомъ во миѣ сілою.

ГЛАВА ѳ.

а. Хошѡ оубо васъ вѣдѣти, колѣкъ подвигъ имамъ ѿ васъ и ѿ сѣсихъ въ Лодикїи, и въ Іераполи, и ѣлицы не видѣша лица моего во плоти,

б. Да оутѣшатся сердца ихъ, снѣмшихъ въ любви, и во всякомъ богатствѣ извѣщенїѣ разума, въ познаніе тайны Бга и Оца и Хрѣта,

в. Въ немже сѣтъ всѣ сокровища премъдрости и разума сокровенна.

г. Сїе же глаголю : да никтоже васъ прелстїтъ въ словпрѣкїи :

ѳ. Яше ко и плотию ѡстою, но дхѡмъ съ вами ѣсмь, радаса, и видѣ вашъ чїнъ, и оутвержденіе вашеѣ вѣры, ꙗже во Хрѣта.

ѳ. Икоже оубо прїѣсте Хрѣта Іиса Гда, такожде въ немъ ходїте,

24. Сега ся радувамъ въ страдаіія-та си за васъ, и запълнямъ въ мое-то тѣло недостаткъ-тъ на Христовы-тѣ скърби, зарадъ негово-то тѣло, което е църква-та ;

25. На които азъ станяхъ служителъ по Божіе смотреніе, което ми ся даде заради васъ, да изпълнѣхъ *проповѣдь-тъ* на слово-то Божіе,

26. Тайна-та която бѣше скрита отъ вѣкове-тѣ и отъ родове-тѣ, и сега ся яви на неговы-тѣ святыи ;

27. На които благоизволи Богъ да яви, какво е богатство-то на славѣ-тъ на тѣзи тайни между язычници-тѣ, което е Христовъ во васъ, надежда-та на славѣ-тъ ;

28. Когото ний проповѣдуваме, и съвѣтуваме всякого челоуѣка, и поучаваме всякого челоуѣка во всякъ прѣмудрость, да прѣдставимъ всякого челоуѣка съвршенъ въ Христа Иисуса ;

29. За което ся и трудѣхъ, и подвизавамъ ся по дѣйствиѣ-то негово, което дѣйствува въ мене силно.

ГЛАВА 2.

1. Защото ищѣ да знаете какъвъ голѣмъ подвигъ имамъ за васъ и за тѣзи конто сѣ въ Лаодикіѣ, и за тѣзи конто не сѣ виждали лице-то ми въ плѣть,

2. Да ся утѣшатъ сърдца-та имъ, съединены купно въ любовь, и во всяко богатство на съвршенно разумѣніе, да познаѣтъ тайни-тъ на Бога и Отца и на Христа,

3. Въ когото сѣ скреты вси чы-тѣ съкровища на прѣмудрость-тъ и на знаніе-то.

4. А това ви казувамъ, да вы не прѣльсти нѣкой съ убѣдителны рѣчи ;

5. Защото ако и да не съмъ съ васъ тѣломъ, но духомъ съмъ съ васъ, и радувамъ ся като гледамъ наредѣ-тъ ви, и постоянство-то ви въ вѣрѣ-тъ Христовѣ.

6. И тѣй, както сте пріяли Христа Иисуса Господа, въ него ходѣте,

з. Оубкоренѣни и наздани въ немъ, и иувѣствовани въкрою, икоже навчистеса, иувыточествующе въ ней блгодарѣнемъ.

и. Братіе, блюдитеся, да никтоже васъ бдетъ преліамъ философією, и тиѣтною лѣстію, по преданію челоувѣческомъ, по стіхіамъ міра, а не по Хртѣ:

д. Иакъ въ томъ живѣтъ всако исполненіе Бжества тѣлѣснѣ.

і. И да вдете въ немъ исполнени, иже ѣсть глава всакомъ начала и власти:

аі. Со немже и уврѣзани высте уврѣзаніемъ нерзкотовереннымъ, въ совлеченіи тѣла грѣхѣвнаго плоти, во уврѣзаніи Хртѣ,

бі. Спорѣбшеса емъ крщѣніемъ: и немже и соостае въкрою дѣствіа Бга воскресившаго егѣ иу мѣртвыхъ.

гі. И васъ мѣртвыхъ сщнихъ въ прегрѣшеніихъ и въ неуврѣзаніи плоти вашея, соживилъ ѣсть съ нимъ, даровавъ намъ вса прегрѣшеніа:

ді. Истребилъ ѣже на насъ рзкописаніе оученми, ѣже въ сопротивно намъ, и то ватъ въ среды, пригвоздивъ е на кртѣ:

еі. Совлѣкъ начала и власти, иуведѣ въ позоръ дерзновѣніемъ, иувблчилъ ихъ въ себѣ.

сі. Да никтоже оубо васъ иусждаѣтъ въ іаденіи или въ питіи, или въ части праздника, или въ новомѣсачіихъ, или въ сребвѣтахъ:

зі. Иже сѣтъ стѣнь градѣщихъ, тѣло же Хртѣво.

иі. Никтоже васъ да преліѣѣтъ, иуволѣннымъ емъ смиренномудріемъ и слѣжбою Анггловъ, іаже не оувѣдѣ оуча, безъ оума дмаъ въ оумъ плоти своея,

аі. А не держа главы, иу неіаже все тѣло составы и соззы подаемо и снѣмлемо, растітъ возвращеніе Бжіе.

7. Вкоренени и назидавани въ него, и утвърдявани въ вѣрж-тж, както бѣхте научени, и прѣуспѣвайте въ неѣж съ благодареніе.

8. *Братіе*, гледайте да вы не заплѣни пѣкой съ философіѣж, и съ празнѣ измамж по прѣданіе челоуѣческо, по стихіи-тѣ на свѣтъ-тѣ, а не по Христа;

9. Защото въ него обитава тѣлесно всички-та пълнота на Божество-то,

10. И вы имате пълнотж въ него, който е глава на всяко началство и власть;

11. Въ когото и обрѣзани быхте съ нержкотворенно обрѣзаніе и съблѣкохте грѣховно-то тѣло на плѣть-тж чрѣзь обрѣзаніе-то Христово,

12. Спогребени съ него въ кръщеніе-то, въ което и съвѣскрѣснѣхте чрѣзь вѣрж-тж на дѣйствиe-то отъ Бога, който го въскрѣси отъ мъртвы-тѣ.

13. И васъ, като бѣхте мъртви въ прѣгрѣшенія-та и въ необрѣзаніе-то на плѣть-тж си, съживи съ него като прости вси-тѣ ваши прѣстѣпленія;

14. И като истрѣби противный-тѣ намъ съ постановленія-та записъ, който бѣше противъ насъ, и махнж го отъ срѣдъ, и прикова го на кръсть-тѣ;

15. И като съблѣче началства-та и власти-тѣ, изведе гы на позоръ явно и въстѣржествува надъ тѣхъ чрѣзь него,

16. И тѣѣ, да вы не осѣжда никой за яденіе или за піеніе или за това което ся относи до пѣкой празникъ, или до поволуніе, или до сѣботы;

17. Които сѣ сѣнка на бѣдѣщо-то, а тѣло-то е Христово.

18. Никой съ измамж да вы не лиши отъ наградж-тж съсъ самоволно смиреномудріе и съ ангелослуженіе като ся вглѣбѣва въ нѣща които не е видѣль, и напрасно ся надува съ плѣтскый-тѣ си умъ,

19. А не държи главж-тж *Христа*, отъ когото всичко-то тѣло чрѣзь ставы-тѣ и свѣрскы-тѣ снабдѣвано, и свѣрзвано, расте по Божіе нараснуваніе.

к. Яше оубо оумросте со Хрѣтомъ ѿ стѣхій міра, почто ѿки живѣше въ мірѣ стазаетеса ;

ка. Не коснѣса, ниже вквси, ниже ѿсажи :

кв. Иже сътъ всѧ во истѣнїе оупотребленїемъ : по заповѣдемъ и оученїемъ челоѣческимъ :

кг. Иже сътъ слѡво оубв имѣща премѣдрости въ само-
волнѣи слѣжеѣ и смиреномѣдрїи и непошадѣнїи тѣла, не
въ чести кѡей, кз сътости плѡти.

ГЛАВА ̑.

а. Яше оубо воскреснѣсте со Хрѣтомъ, вышнихъ ищїте, и даже єсть Хрѣтосъ ѡдеснѡю Нга сѣда :

б. Гѡрнаа мѣдрствзїте, (а) не земнаа.

в. Оумросте ко, и живѡтъ вашъ сокровенъ єсть со Хрѣтомъ въ Бѣѣ.

г. Егда же Хрѣтосъ явитса, живѡтъ вашъ, тогда и вы съ нимъ явитеса въ слѡвѣ.

д. Оумертвите оубо оуды ваша, иже на землї, блѣдъ, нечистотѣ, стрѣсть, похоть слѣю, и лихѡиманїе, єже єсть иѡлѡслѣженїе,

е. Иже ради градѣтъ гнѣвъ Бжїи на сыны противленїа :

з. Въ нихже и вы иногда ходїте, егда живѣсте въ нихъ :

и. Пынѣ же ѡложїте и вы тѧ всѧ, гнѣвъ, гѣрость, слѡбв, хсленїе, срамслѡвїе ѡ оустъ вашихъ.

а. Не лжїте дрѣгъ на дрѣга, совлѣкшеса вѣтхагв чело-
вѣка съ дѣанїи єгѡ :

б. И ѡвлѣкшеса въ нѡваго, ѡбновляемаго въ рѣзсмъ, по
ѡбразъ создѡвшагв єгѡ :

а. И даже иѣсть єлїннъ ни їздѣи, ѡбрѣзанїе и неѡбрѣ-
занїе, вѣрваръ и скѡлз, рабъ и свободъ, по всѧческаа и во
всѣхъ Хрѣтосъ.

б. Ѡблецытеса оубо икоже избранныи Бжїи свѣти и воз-

20. И тъй ако сте съ Христа умрѣли колкото за стихии-тѣ на свѣтъ-тѣ, то защо, като че сте живи на свѣтъ-тѣ, държите постановенія,

21. Не похващай, не вкушвай, не пыпай :

22. Които всички отъ употребеніе ся развалятъ, по чловѣчески заповѣди и ученія ?

23. Които иматъ само видъ на прѣмудрость въ самоволно бого-служеніе и смиреномудріе и непощадиіе на тѣло-то, не за никаквѣ почестъ, въ насыщеніе на плѣть-тѣ.

ГЛАВА 3.

1. И тъй, ако сте съвѣскръснѣли съ Христа, трѣсѣте горно-то, дѣто Христосъ сѣди отдѣсно на Бога.

2. Мыслѣте за горно-то, а не за земно-то.

3. Защото умрѣхте, и животъ-тѣ ви е скритъ съ Христа въ Бога.

4. Когато Христосъ, животъ-тѣ нашъ, ся яви, тогазы и вы съ него ще ся явите въ славу.

5. И тъй умъртвѣте земны-тѣ ваши удове, блудъ, нечистотѣ, страсть, злѣ похоть и лихонство, което е идолослуженіе ;

6. Заради които иде гнѣвъ Божій врѣхъ сынове-тѣ на непокорство-то ;

7. Въ които сте и вы нѣкога си ходили, когато живѣяхте въ тѣхъ ;

8. А сега отвъргнѣте и вы всичко това, гнѣвъ, ярость, злобѣ, хуленіе, срамотны рѣчи отъ уста-та си.

9. Не дѣйте говори лѣжѣ единъ на другый, като ся съблѣкохте вече отъ ветхий-тѣ чловѣкъ съ дѣла-та му,

10. И облѣкохте ся въ новый-тѣ, който ся подновява въ познаніе, по образъ-тѣ на того който го е създалъ ;

11. Дѣто нѣма Еллинъ нито Іудейнъ, обрѣзаніе и необрѣзаніе, варваръ, Скѣпъ, робъ, свободенъ ; но все и во все Христосъ.

12. И тъй, като избрани Божии святи и възлюбленни, облѣчѣте

любленин, во оутрѣвы щедрѣтъ, блѣгость, смиреномѣдріе, крѣтость, ѿ долготерпѣніе :

гг. Пріемлюще дрѣга дрѣга, ѿ прощлюще себѣ, ѣще кто на когѣ ѿмать поречѣніе, ѿкоже ѿ Хрѣтоу простилаз ѣсть вѣмъ, тѣкѣ ѿ вы :

гд. Наѣ всѣмн же сімн стажіте любѣвь, ѿже ѣсть соузу совершѣнства :

ге. ѿ мѣрѣ Бжїи да водворѣтса въ сердцахъ вѣшихъ, въ онѣже ѿ звѣни бысте во едїномъ тѣлѣ : ѿ блѣгодарни бывѣйте.

гз. Слово Хрѣтово да вселѣтса въ вѣсз богѣтнѣ, во всѣкоѣ премѣдрости оучѣше ѿ вразсмѣлюще себѣ самѣхъ, во ѣлмѣхъ ѿ пѣнїихъ ѿ пѣснѣхъ дѣховныхъ, во блѣгодѣти поюще въ сердцахъ вѣшихъ Гдѣвн.

гд. ѿ все ѣже ѣще что творитѣ словомъ ѿлї дѣломъ, всѣ во ѿма Гдѣ Іиса Хрѣта, блѣгодарѣше Бгѣ ѿ Оца тѣмъ.

гз. Женѣ, повнїшїтса своїмъ мѣжѣмъ, ѿкоже подобѣтъ, ѿ Гдѣ.

гд. Мѣжїе, любїте женѣ вѣша, ѿ не ѿгорчѣтса къ нїмъ.

гз. Чдѣ, послѣшѣйте родїтелеѣ своїхъ во всѣмъ : сіе во оутѣдно ѣсть Гдѣвн.

гд. Оцы, не раздражѣйте чдѣ вѣшихъ, да не оунывѣютъ.

гз. Равн, послѣшѣйте по всемъ плотскїихъ госпѣдїи вѣшихъ, не предѣ очїма тѣчїю рабѣтающе ѿкн челоѣккозгѣднїцы, но въ простѣтѣ сѣрѣца, воѣщеса Бгѣ.

гд. ѿ всѣко, ѣже ѣще что творитѣ, ѿ дшн дѣлайте, ѿкоже Гдѣ, ѿ не челоѣккѣмъ :

гд. Вѣдѣще, ѿкѣ ѿ Гдѣ прїїмете воздѣлїе достоѣнїѣ : Гдѣ во Хрѣтѣ рабѣтаете.

гз. ѿ ѿвѣдѣи воспрїїметъ, ѣже ѿвѣдѣ, ѿ пѣсть лицѣ ѿвѣновѣнїѣ.

ся въ милосърдіе, благодать, смиреномудріе, кротость, дълготърпѣніе ;

13. Прѣтърпѣвайте си единъ на другый, и единъ на другый си прощавайте, ако бы нѣкой да има връхъ нѣкого тѣжбѣ ; както и Христось е простилъ вамъ, така и вы ;

14. И надъ всичко това *обльчьте ся въ любовь-тѣ*, която е свѣрска на съвършенство-то.

15. И миръ Божій да владѣе въ сърдца-та ви, на който сте призовани въ едно тѣло, и благодарни бывайте.

16. Слово-то Христово да ся вселява въ васъ богато съсъ всякъ прѣмудрость ; учѣте ся и вразумявайте ся въ псалмы, и пѣнія и пѣсни духовны, като пѣете Господу съ благодать въ сърдца-та си.

17. И все що правите словомъ или дѣломъ, всичко *правьте* въ име-то на Господа Исуса, благодаряще чрѣзь него Бога и Отца.

18. Жены, покорявайте ся на свои-тѣ си мѣжје, както подобава въ Господа.

19. Мѣжје, любѣте жены-тѣ си, и не бывайте жестоки къмъ тѣхъ.

20. Чада, бѣдѣте послушны на родители-тѣ си во всичко, защото това е благоугодно Господу.

21. Отци, не раздражайте чада-та си, да не малодушествувать.

22. Раби, бѣдѣте въ всичко послушни на ваши-тѣ по плѣть господари, не съ работеніе *само* прѣдъ очи-тѣ *имъ* както чловѣкоугодници, но съ простотѣ сърдечнѣ бояще ся отъ Бога.

23. И все що правите, работѣте отъ душъ, като на Господа, а не като на чловѣцы.

24. Понеже знаете че ще приимете отъ Господа заплатѣ-тѣ на наслѣдіе-то ; защото на Господа Христа слугувате.

25. А който струва неправдѣ ще прииме заплатѣ-тѣ на неправдѣ-тѣ си, и нѣма лицепріятіе.

ГЛАВА .

. Господіе, правдѣ и оуравненіе раковмъ подавайте, вѣдающе, ꙗкѡ и вы имате Га на нѣсѣхъ.

е. Въ молитвѣ терпите, бодрствующе въ ней со благоудреніемъ:

г. Молѣшеся и ѡ насъ вкѣпѣ, да Бгъ ѡверзетъ намъ двѣри слова, проглаголати тайнъ Хртѡвѡ, ѣже ради и связанъ ѣсмь,

. Да ꙗвлю ю, ꙗкоже подоклетъ ми глаголати.

е. Въ премудрости ходите ко внѣшнимъ, время искипяюще.

з. Слово ваше да выветъ всегда во благоудати, солию растворено, вѣдѣти, какъ подоклетъ вамъ единому комуждо ѡвѣщавати.

з. Иже ѡ мнѣ, всѣ скажетъ вамъ Тυχикъ возлюбленный братъ, и вѣренъ служитель и сороботникъ ѡ Гѣ,

и. Егѡже послахъ къ вамъ на сѣ истое, да разсмѣетъ, ꙗже ѡ васъ, и оутѣшитъ сердца ваша,

д. Со Онисимомъ вѣрнымъ и возлюбленнымъ братомъ нашимъ, иже ѣсть ѡ васъ: всѣ вамъ скажутъ, ꙗже зѣ.

г. Цѣлуетъ въ Арестархъ сплѣнникъ мой, и Марко анефій Карнавинъ, ѡ немже пріѣсте заповѣди: ѡще прійдетъ къ вамъ, пріимите егѡ:

д. И Исѣсъ нареченный Исѣтъ, сщїи ѡ ѡверзанїа, сїи едины споспѣшницы во цртво Бжїе, иже кыша ми оутѣшенїе.

в. Цѣлуетъ въ Епафрасъ, иже ѡ васъ, рабъ Іиса Хртѡ, всегда подвижалъса ѡ васъ въ молитвахъ, да бѣдете совершени и исполнени во всѣкой волїи Бжїей.

г. Свидѣтельствою ко ѡ немъ, ꙗкѡ имать ревность многъ, и колѣзнь ѡ васъ, и ѡ сщїихъ въ Лаодїкии и во Іераполи.

. Цѣлуетъ въ Лзкѡ врачъ возлюбленный, и Димасъ.

ГЛАВА 4.

1. Господари, отдавайте на рабы-тъ си праведно-то и равно-то, като знаете че и вы имате Господарь на небеса.

2. На молитвъ бждѣте постоянни, и бодърствуйте въ неѣ съ благодареніе;

3. Молѣте ся още и за насъ, да ни отвори Богъ врата на слово-то, да говорѣ тайнѣ-тъ Христовѣ, за коѣто съмь и вързанъ,

4. Да ѣ явѣ, както ми подобава да говорѣ.

5. Къмь внѣшни-тъ обхождайте ся съ мудрость, като искупвате врѣме-то.

6. Говореніе-то ви да бжде вынѣгы съ благодать, подправено съсь соль, да знаете какъ трѣба да отговаряте всякому одному.

7. Колкото за мене, ще ви искаже всичко-то Тихикъ възлюбленный братъ, и вѣренъ служитель и сослужникъ въ Господа,

8. Когото само за това проводихъ до васъ, да разбере състояніе-то ви, и да утѣши сѣрдца-та ви,

9. Съ Онисима вѣрнаго и любезнаго брата, който е отъ васъ; ще ви искажѣтъ за тука всичко.

10. Поздравява вы Аристархъ, сплѣнникъ-тъ ми, и Марко сродникъ-тъ на Варнавѣ, (за когото приехте порѣчваніе; ако дойде при васъ, примѣте го ;)

11. И Исусъ нарицаемый Іустъ, които сѣ отъ обрѣзаны-тъ; тѣ ми сѣ единственни-тъ соудници въ царство-то Божіе, които ми станѣхѣ утѣшеніе.

12. Поздравява вы Епафрасъ, рабъ Христовъ, който е отъ васъ, и който всякога за васъ ся подвизава въ молитвы-тъ, да стоите свѣршени и испълнени во всякѣ волѣ Божіѣ.

13. Защото свидѣтельствувамъ за него, че има голѣмѣ ревность за васъ, и за тѣзи които сѣ въ Лаодикиѣ и въ Иераполь.

14. Поздравява вы възлюбленный-тъ Лука лѣкаръ-тъ, и Димасъ.

ѣ. Цѣлѡйте брѣтїю сѣцїю въ Лаодїкїн, ѡ Нїмфана ѡ домашнюю ѣгѡ цркви :

ѥ. И ѣгда прочтѣтсѧ посланїе сїе оу васъ, сотворїте, да ѡ въ Лаодїкїстѣй цркви прочтѣно вѣдетъ, ѡ написанное ѡ Лаодїкїн да ѡ вы прочтѣте :

ѧ. И рцїте Архїппс : влудн сазженїе, ѣже прїалъ ѣсн ѡ Гдѣ, да довершїши ѣ.

Ѩ. Цѣлованїе моею рзкою Павлею. помнїайте моѧ оузы. влгодать со всѣми вами. Амїнь.

КЪ СОЛѢНАНОМЪ ПЕРВОЕ ПОСЛА́НІЕ

СТѢГѠ Я́ПЛА ПАУЛЯ.

ГЛАВА Я́.

ѧ. Павелъ ѡ Сїлснъ ѡ Тїмоѡей, цркви Солснстѣй, ѡ Бѣѣ Оуѣѣ ѡ Гдѣ Иисъ Хрѣтѣ : влгодать вамъ ѡ миръ ѡ Бга Оца нашегѡ ѡ Гда Ииса Хрѣта.

Б. Благодарїмъ Бга всегда ѡ всѣхъ васъ, помнїанїе ѡ васъ творяще въ молитвахъ нашихъ,

Г. Непрестанно помнїающе ваше дѣло вѣры, ѡ трѣдъ любвѣ, ѡ терпѣнїе оупованїа Гда нашегѡ Ииса Хрѣта, преѣ Нгомъ ѡ Оуѣемъ нашимъ :

Д. Вѣдающе, брѣтїе возлюбленнаѧ, ѡ Бга избранїе ваше,

Е. Икѡ влговѣствованїе наше не бысть къ вамъ въ

15. Поздравѣте братія-та които сж въ Лаодикійъ, и Нимфана и домашнѣ-тѣ му церквѣ.

16. И като прочетете писмо-то помежду си, сторѣте да ся прочете и въ церквѣ-тѣ на Лаодикійцы-тѣ; и това, което е изъ Лаодикійъ да го прочетете и вы.

17. И речѣте Архиппу: Внимаи на служеніе-то, което си приелъ въ Господа, да го изпълнишь.

18. Поздравеніе-то *сѣмь писалъ* азъ Павелъ съ рѣкѣ-тѣ си. Помнѣте оковы-тѣ ми. *Благодать да бжде съ васъ. Аминь.*

КЪ СОЛУНЯНОМЪ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ и Силуанъ и Тимоѳей до Солунскѣ-тѣ церквѣ въ Бога Отца, и Господа Исуса Христа, благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

2. Благодаримъ всякога Бога за всички васъ, и помянуваме вы въ молитвы-тѣ си.

3. Като помнимъ непрѣстанно ваше-то дѣло на вѣрѣ-тѣ, и трудъ-тѣ на любовь-тѣ, и търпѣніе-то на надеждѣ-тѣ въ Господа нашего Исуса Христа, прѣдъ Бога и Отца нашего.

4. Понеже знаемъ, възлюблени братіе, ваше-то отъ Бога избраніе.

5. Защото наше-то къмъ васъ благовѣствованіе не станѣ само

словоу тоу, но и въ силѣ, и въ дѣлѣ стѣхъ, и во избвѣщеніи многѣхъ, ꙗкоже и вѣсте, каковы быхомъ въ васъ ради васъ.

ѳ. И вы подобницы бысте намъ и Гдѣс, пріемше слово въ скорби многѣхъ съ радостію Дха стѣгнъ,

з. ꙗкѡ быти вамъ образъ всемъ вѣрствующимъ въ Македоніи и Ахѣи.

и. Ѣ вы въ промѣсѣ слово Гдне не токму въ Македоніи и Ахѣи, но и во всяко мѣсто вѣра ваша, ꙗже къ Бгс, избвде, ꙗкѡ не трéковати намъ глаголати что.

д. Тѣмъ во ѡ насъ возвѣщajúтъ, каковы вхóдъ имѣхомъ къ вамъ, и какѡ ѡбратистеся къ Бгс ѡ тѣмъ, рабóтати Бгс живъ и истиннъ,

г. И ждати Сѡа ѳгнъ съ нѣсъ, ѳгоже воскреси ѡз мѣртвыхъ, Иса, избавляющаго насъ ѡ гнѣва градсѡгнъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Сами ко вѣсте, братіе, вхóдъ нашъ ѡже къ вамъ, ꙗкѡ не воушѣ бысть :

б. Но предпострадавше ѡ досаждѣни бывше, ꙗкоже вѣсте, въ Філіппѣхъ, дерзнухомъ ѡ Бгѣ нашемъ глаголати къ вамъ бѣговѣствованіе Бжѣе со многимъ подвигомъ.

в. Оутѣшеніе ко наше не ѡ прѣлести, ни ѡ немноты, ни лѣстію :

г. Но ꙗкоже ѡскрѣсѡмъ ѡ Бга вѣрни быти пріати бѣговѣствованіе, такѡ глаголемъ, не ѡки человекумъ оугождajúще, но Бгс ѡскрѣсajúщемъ сердцѣ нашѣ.

д. Никогдѣже ко въ словесѣ ласканіѣ быхомъ къ вамъ, ꙗкоже вѣсте : ниже въ винѣ лихонманіѣ, Бгѣ свидѣтель :

е. Ни ѡищше ѡ человекъ славы, ни ѡ васъ, ни ѡ ѡнѣхъ,

з. Могуще въ таготѣ быти, ꙗкоже Хртóвы Аптóли : но

съсь слово, по и съсь силъ, и въ Духа Святаго, и съ голѣмо удостовѣреніе, както знаете какви бѣхмы заради васъ помежду вы.

6. И вы станѣхте подражатели намъ и Господу като при много утѣшенія пріехте слово-то съ радость на Духа Святаго.

7. Така що станѣхте примѣръ на вси-тѣ вѣрующы които сѣ въ Македоніѣ и въ Ахайѣ.

8. Защото отъ васъ ся прогласи слово-то Господне, не само въ Македоніѣ и Ахайѣ, но на всяко мѣсто ся расчу ваша-та вѣра въ Бога, щото нѣй не трѣба да говоримъ нѣщо.

9. Защото тѣ възвѣщаватъ за насъ, какъ станѣ наше-то влѣзваніе при васъ, и какъ сте ся обѣрнѣли отъ идолы-тѣ къмъ Бога, за да служите на живый-тѣ и истинный-тѣ Богъ,

10. И да очакувате отъ небеса неговъ-тѣ Сынъ, когото въскрѣси отъ мъртвы-тѣ, Исуса, който ны освободява отъ идѣщій-тѣ гнѣвъ.

ГЛАВА 2.

1. Защото вы сами знаете, братіе, наше-то при васъ влѣзваніе, че не бы напрасно ;

2. Но като бѣхмы отъ по напрѣдъ, както знаете, пострадали и обесчестени въ Филиппы, дързньхмы въ Бога нашего да проповѣдамы вамъ евангеліе-то Божіе съ голѣмъ подвигъ.

3. Защото наше-то увѣщаніе не *бы* отъ прѣлѣгваніе, нито отъ нечистотѣ, нито съ измамѣ ;

4. Но както бѣхмы одобрени отъ Бога да ни повѣри благовѣствованіе-то, така говоримъ, не като че угождамы на челоуѣцы, но на Бога който испытыва сърдца-та ни.

5. Защото както знаете, нито ласкателно слово употрѣбихмы нѣкога, нито причинѣ за лихоимство ; Богъ *е* свидѣтель ;

6. Нито поискамы славѣ отъ челоуѣцы, нито отъ васъ, нито отъ другы ;

7. (Ако и да можехмы да сме въ тяжесть като Христови апо-

вѣхомъ тиши посердѣ вѣсѣ, ꙗкоже доилица грѣетъ своѣ чадѣ.

и. Тѣмъ желѣюще вѣсѣ, бѣговолѣхомъ подати вамъ не точию бѣговѣствованіе бжѣе, но и дшшы своѣ, занѣже возлюбленни вы есте намъ.

ѡ. Помните бо, братіе, трѣдѣ нашѣ и подвигѣ: ношѣ бо и дѣнь дѣлающе, да не ѡтаготимъ ни единачѣ ѡ вѣсѣ, проповѣдахомъ вамъ бѣговѣствованіе бжѣе.

ѣ. Вы свидѣтели и бжѣ, ꙗкѣ преподобны и праведны и непорочны вамъ вѣрꙗющимъ вѣхомъ,

ѡ. ꙗкоже вѣсте, занѣ единачѣ когѡждѡ вѣсѣ, ꙗкоже оцѣ чадѣ своѣ,

ѡ. Молѣще и оутѣшѣюще вѣсѣ, и свидѣтельствꙗюще вамъ ходити достѡйны бжѣе призывавшемъ вы во своѣ црѣтво и слѣвѣ.

ѣ. Сегѡ ради и мы бѣгодаримъ бжѣе непрестанно, ꙗкѣ прѣемше слово смѣшаніѣ бжѣе ѡ насѣ, прѣете не ꙗки слово человѣческо, но, ꙗкоже ѣсть воистинно, слово бжѣе, ѣже и дѣйствꙗетъ въ вѣсѣ вѣрꙗющимъ.

ѡ. Вы бо подобницы вы есте, братіе црѣвамъ бжѣимъ сꙗщимъ во ісꙗеѣ ѡ хрѣтѣ іисѣ, занѣ тѣжде и вы пострадаете ѡ своѣхъ сплемеѣнникѣ, ꙗкоже и тѣ ѡ ісꙗеѣ,

ѡ. Оубѣвшихъ и гдѣ іисѣ и ѣгѡ прорѡки, и насѣ изгнѣвшихъ, и бжѣе негодѣвшихъ, и всѣмъ человѣкомъ прѡтивѣвшихъ,

ѡ. (и) возбранѣющихъ намъ глаголати ꙗзыкомъ, да спасѣтѣся, во ѣже исполнити имъ грѣхѣи своѣ всегда: постиже же на нихъ гнѣвъ до концѣ.

ѡ. Мы же, братіе, ѡсирѡтѣвшѣ ѡ вѣсѣ ко времени часѣ, лицѣмъ ѡ не сѣрдцемъ, лишше тѣлѣхомъ лицѣ вѣше видѣти многимъ желѣніемъ.

и. Тѣмъже хотѣхомъ прѣити къ вамъ, ꙗзѣ оубѣ Павелъ единою и двѣжды, и возбранѣ намъ сатанѣ.

столи ;) но быхмы тихы посрѣдъ васъ, както кърмилница ся грижи нѣжно за чада—та си.

8. Така като имахмы горещъ любовь къмъ васъ, имахмы благодареніе да ви прѣдадемъ не токо евангеліе—то Божіе, но и души—тѣ си, защото станяхте любезни намъ.

9. Защото вы, братіе, помните нашій—тѣ трудъ и мжкж, понеже деня п ноця като работѣхмы, да не отеготимъ ни одного отъ васъ, проповѣдахмы вамъ евангеліе—то Божіе.

10. Вы сте свидѣтели и Богъ, какъ свято, и праведно, и неукоризненно ся обходихмы съ васъ вѣрующы—тѣ ;

11. Както знаете, какъ всякого отъ васъ като отецъ чада—та си увѣщавахмы и утѣшавохмы,

12. И строго ви зарѣчахмы, да ходите достойно Богу, който вы призовава въ свое—то царство и славъ.

13. За туй и ный благодаримъ Бога непрѣстанно, че като пріяхте слово—то Божіе, което чухте отъ насъ, пріяхте го не *като* слово чловѣческо, но, (както е наистинж,) слово Божіе, което и дѣйствува между васъ вѣрующы—тѣ.

14. Защото, вы, братіе, станяхте подражатели на Божи—тѣ въ Христа Иисуса церкви, които сж въ Иудеѣж, понеже и вы пострадахте исто—то отъ свои—тѣ си соплеменници, както и тѣ отъ Иудей—тѣ,

15. Които и Господа Иисуса убихж, и свои—тѣ си пророцы, и насъ распѣдихж, и Богу не угодяватъ, и на всички—тѣ чловѣцы сж противни ;

16. Възбраняватъ ни да говоримъ на язычници—тѣ да ся спасжтъ, за да испълнятъ грѣхове—тѣ си вынжгы, но постигнжгы ги гнѣвъ—тѣ до край.

17. А ный, братіе, като осиротѣхмы отъ васъ за малко врѣме, съ лице *a* не съсъ сърдце, *още* повече съ голѣмо желаніе ся постарохмы, дано видимъ лице—то ви.

18. За това поискахмы да дойдемъ при васъ, (и азъ Павелъ) и веднѣжъ и дважъ, но направи ни прѣчкж Сатана.

дї. Ктѡ во намъ оупованіе или радость или вѣнецъ похваленія, не и вы ли, предъ Гдѣмъ нашимъ Исц Хртѡмъ во пришествіи єгѡ ;

к. Вы во єстѣ слава наша и радость.

ГЛАВА ҃.

а. Тѣмже оужѣ не терпаше, бѣговолюхомъ встатиса во Янинѣхъ єдини,

б. И послахомъ Тимоѳеа брата нашего и служителя Бжїа и споспѣшника нашего во бѣговѣстїи Хртѡвѣ, оутвердити васъ и оутѣшити ѡ вѣрѣ вѣшей,

в. Иѡкв ни єдиномъ смущатиса въ скорбехъ сихъ: сами во вѣсте, ѡкв на сїѣ истое лежимъ :

г. Ибо єгда оу васъ вѣхомъ, предрекохомъ вамъ, ѡкв имамы скорѣти, ѣже и вѣсть, и вѣсте :

д. Серѡ ради и ѡзъ ктомъ не терпѡ, послахъ разсмѣти вѣрсъ вѣшъ, да не какъ исксшамъ въ исксшамъ, и вотшѣ бсдетъ трѣдъ нашъ.

е. Нынѣ же пришедшъ Тимоѳею къ намъ ѡ васъ, и бѣговѣстившъ намъ вѣрсъ вѣшъ и любовь, и ѡкв имате пѡмать ѡ насъ бѣгъ, всегда желѡюще насъ видѣти, ѡкоже и мы васъ :

з. Серѡ ради оутѣшихомса, братїѣ, ѡ васъ, во всѡкой скорби и нѣждѣ нашей, вѣшею вѣрою.

и. Иѡкв мы нынѣ живи єсмы, ѡже вы стоимѣ ѡ Гдѣ.

а. Кѡе бо бѣгодареніе Бгѡ можемъ воздати ѡ васъ, ѡ всѡкой радости, ѣюже радземса васъ ради предъ Бгѡмъ нашимъ ;

г. Ношѣ и дѣнь прензміха молѡшесѡ видѣти лицѣ вѣше, и совершити лишєніѣ вѣры вѣшемъ.

д. Самъ же Бгѡ и Сѡцъ нашъ, и Гдѣ нашъ Исц Хртѡсцъ да исправитъ пѣтъ нашъ къ вамъ :

19. Защото коя е наша-та надежда, или радост-та *ни*, или вѣнецъ-тъ на похвалѣ-тъ *ни*? не сте ли вы прѣдъ Господа нашего Исуса Христа въ пришествіе-то негово?

20. Защото вы сте наша-та слава и радость.

ГЛАВА 3.

1. За това и като не можѣхмы да търпимъ вече, разсѣдихмы за добро да останемъ сами въ Аѳинѣ;

2. И проводихмы Тимоѳея, брата нашего и служителя Божія, и сотрудишка нашего въ евангеліе-то Христово, да вы утвърди, и да вы утѣши отъ кѣмъ вѣрж-тъ ви;

3. Да ся не колебае никой въ тѣзи скърби; защото вы знаете че на това смы опрѣдѣлени;

4. Защото когато бѣхмы при васъ, прѣдсказувахмы ви че има да прѣтърпимъ притѣсненіе, както и станѣ, и знаете.

5. За това и азъ като не можѣхъ вече да търпѣѣ, проводихъ да разумѣѣ за вѣрж-тъ ви, да не бы да вы е искусилъ искуситель-тъ, и да бѣде трудъ-тъ ни напрасно.

6. А сега като дойде Тимоѳея отъ васъ при насъ та ни донесе добры извѣстія за вѣрж-тъ и любовь-тъ вашѣ, и това, че имате всякога добро поменуваніе за насъ, и желаете да ны видите, както и ный васъ,

7. За това, при всичкѣ-тъ нашѣ скърби и нуждѣ, утѣшихмы ся, братіе, за васъ, чрѣзъ вѣрж-тъ вашѣ;

8. Понеже сега смы живи, ако стоите вы въ Господа.

9. Защото кое благодареніе можемъ да въздадемъ Богу за васъ, заради всичкѣ-тъ радость съ коѣмъ ся радуваме за васъ прѣдъ Бога нашего?

10. Ноця и деня прѣусърдно ся молимъ да видимъ лице-то ви, и да допълнимъ което ви не достига въ вѣрж-тъ ви.

11. А самъ Богъ и Отецъ нашъ, и Господъ нашъ Исусъ Христосъ дано управи пѣть-тъ ни кѣмъ васъ.

вї. Вѣсь же Гдѣ да оумножитъ, и да избѣиточествитъ любовію дрѣгъ ко дрѣгъ и ко всѣмъ, ѿкоже и мы къ вамъ,

гї. Во ѣже оутвердити сердца ваша непорочно въ стѣни, предъ Богомъ и Оцѣмъ нашимъ, въ пришествіе Гдѣ нашего Іиса Хрѣта со всѣми стѣми ѣгѡ. аминь.

ГЛАВА Д.

а. Тѣмже оубо, братіе, просимъ вы и молимъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, ѿкоже пріѣсте ѡ насъ, какъ подобаетъ вамъ ходити и оубождати Богови, ѿкоже и ходите, да избѣиточествуете паче:

в. Бѣсте ко, каковѣ повелѣніа дахомъ вамъ Гдемъ Іисомъ.

г. Сїа ко ѣсть вола Бжїа, стость ваша, хранити себѣ самѣхъ ѡ блада,

д. И вѣдѣти комѣждо ѡ васъ своѣ сосѣдъ стажавати во стѣни и чести,

е. А не въ страсти похотѣи, ѿкоже и гзыцы невѣдашии Бга:

ж. И ѣже не престѣпати и лихонмствовати въ вещи брата своего, занѣ мститель ѣсть Гдѣ ѡ всѣхъ сіхъ, ѿкоже и прѣжде рекохомъ къ вамъ, и засвидѣтельствовахомъ.

з. Не призвѣ ко насъ Бгъ на нечистотѣ, но во стость.

и. Тѣмже оубо ѡметѣай, не человекѣ ѡметѣетъ, но Бга давашаго Дха своего стѣго въ насъ.

к. О братоловїи же, не трѣвуете, да пишется къ вамъ: сами ко вы Богомъ оучени ѣстѣ, ѣже любити дрѣгъ дрѣга:

л. Ибо творитѣ то ко всеї братїи сїеи во всеї Македонїи. молимъ же вы братіе, избѣиточествовати паче,

м. И любезниѡ прилѣжати ѣже безмолствовати, и дѣлати своѣ, и дѣлати своими рѣками, ѿкоже повелѣхомъ вамъ:

12. И васъ Господь да умножи и да *вы* направи да прѣизобилувате въ любовь—тѣ единъ къмъ другий и къмъ всички—тѣ, както и ный къмъ васъ,

13. За да утвърди сърдця—та ви непорочны въ святость—тѣ прѣдъ Бога и Отца нашего, въ пришествіе—то на Господа нашего Исуса Христа съсъ вси—тѣ неговы святыи.

ГЛАВА 4.

1. При това още, братіе, просимъ и молимъ вы въ Господа Исуса, каквото сте пріели отъ насъ какъ трѣбува да ходите и да угодявате Богу, *така* да прѣуспѣвате повече;

2. Защото знаете каквы заповѣди ви дадохмы отъ Господа Исуса.

3. Понеже това е воля—та Божія, ваше—то освященіе, да ся въздържате отъ блудъ;

4. Да знае всякой отъ васъ да държи съсъдъ—тѣ си въ святость и честность,

5. Не въ страсть на похоть, както и язычници—тѣ които не знаѣтъ Бога;

6. Да не прѣминува *нѣкой прѣдъль—тѣ* и да поврѣжда брата си въ *това* нѣщо, защото за всичко това Богъ е отмъститель, както ви и отъ понапрѣдъ рекохмы и засвидѣтелствувахмы.

7. Защото Богъ не ны е призовавъ на нечистотѣ, но на святость.

8. И тѣй, който отхвърля *това*, не отхвърля челоуѣка, но Бога, който е и далъ намъ Духа своего Святаго.

9. А за братолюбіе—то нѣмате нуждѣ да ви пишѣ; защото вы сами сте отъ Бога научени да имате любовь единъ къмъ другий;

10. Защото и правите това на вси—тѣ братія които съ по всички Македоніи; и молимъ ви ся, братіе, да прѣуспѣвате повече,

11. И усърдно да ся стараете да живѣете тихо, и да вършите свои—тѣ си работы, и да работите съсъ свои—тѣ си рѣцѣ, както ви зарѣчахмы;

ѿ. Да ходите блгообразно ко внѣшнимъ, и ни чесогуже трѣбуете.

ѿ. Не хоцѣ же васъ, братіе, не вѣдѣти ѡ оумѣршихъ да не скорбятѣ, ѿкоже и прочіи не имѣши оупованія.

ѿ. Яще ко вѣрземъ, ѿкѡ Іисъ оумре и воскресе, такѡ и бгъ оумѣршиа въ Іисѣ приведѣтъ съ нимъ.

ѿ. Сіе ко вамъ глаголемъ словомъ гднимъ, ѿкѡ мы живѣши ѡстѡви въ пришествіе гдне, не имамы предварити оумѣршихъ :

ѿ. Іакѡ самъ гдъ въ повелѣніи, ко гласѣ архангловѣ, и въ тревѣ бжїи снїдетъ съ нбсе, и мѣртви ѡ хртѣ воскреситъ первѣе.

ѿ. Потомъ же мы живѣши ѡстѡви, кспно съ ними восхитѣни вдемъ на облацѣхъ въ срѣтеніе гдне на воздсѣ, и такѡ всегда съ гдемъ вдемъ.

ѿ. Тѣмже оутѣшайте дрѣгъ дрѣга въ словесѣхъ сіихъ.

ГЛАВА Ѹ.

ѿ. Я ѡ лѣтѣхъ и ѡ временѣхъ, братіе, не трѣбѣ єсть вамъ писати :

ѿ. Самы ко вы ѡзвѣстны вѣсте, ѿкѡ день гднъ ѿкоже тѡтъ въ ношї, такѡ прїдетъ :

ѿ. Эгда ко рекѣтъ, миръ и оутвержденіе, тогда внезапно нападетъ на нихъ всегвѣтельство, ѿкоже колѣзнь во чрѣвѣ имѣшей, и не имѣтъ ѡзвѣжати.

ѿ. Вы же, братіе, иѣсте во тмѣ, да день васъ ѿкоже тѡтъ постигнетъ :

ѿ. Кси ко вы сынове свѣта єстѣ и сынове днѣ : иѣсмы ноши, ниже тмы.

ѿ. Тѣмже оубо да не спїмъ ѿкоже и прочіи, но да бодрствимъ и трезвимъ.

12. За да ходите благообразно прѣдъ вѣншии-тѣ, и да нѣмате нуждѣ отъ нищо.

13. И не искаемъ, братіе, да не знаете за умрѣлы-тѣ, за да не скѣрбите, както и други-тѣ които нѣматъ надеждѣ.

14. Защото ако вѣруваме че Исусъ умрѣ и въскрѣснѣ, така и Богъ умрѣлы-тѣ въ Исуса ще приведе съ него заедно.

15. Защото това ви го казуваме съсъ слово Господне, че ный живи-тѣ, колкото останемъ до пришествіе-то Господне, нѣма да прѣдваримъ умрѣлы-тѣ ;

16. Понеже самъ Господъ ще слѣзе отъ небе-то съ повелѣніе, съ гласъ архангеловъ, и съ трѣбѣ Божіи ; и мъртви-тѣ въ Христа ще въскрѣснѣтъ понапрѣдъ ;

17. Послѣ ный живи-тѣ които сме останѣли, съ тѣхъ наедно ще бѣдемъ грабнѣти на облаци да срѣщнемъ Господа на въздухъ, и така ще бѣдемъ всякога съ Господа.

18. И тѣи утѣшавайте ся единъ другий съ тѣзи думы.

ГЛАВА 5.

1. А за години-тѣ и врѣмена-та, братіе, нѣмате нуждѣ да ви ся пише ;

2. Защото вы знаете извѣстно, че день-тѣ Господень, както крадецъ прѣзъ ночь, така ще дойде ;

3. Понеже когато казувать, Миръ и безопасность, тогазь ще нападне на тѣхъ внезапна погубель както болѣзни-тѣ на непразнѣженѣ, и нѣма да избѣгнѣтъ.

4. Но вы, братіе, не сте въ тъмнинѣ, та да вы постигне день-тѣ като крадецъ.

5. Всички вы сте сынове на видѣлиниѣ-тѣ и сынове на день-тѣ : не сме на ночь-тѣ, нито на тъмнинѣ-тѣ.

6. И тѣи да не спимъ както и други-тѣ, но да бѣдемъ будни и трѣзвенни.

ѡ. Спа́сїи ко, въ ноцїи спáтъ: ѿ оу́пивáющїисѧ, въ ноцїи оу́пивáютсѧ:

ѣ. Мы же сынове сѣще дне, да трезвѣмсѧ, ѡбѡлкшесѧ въ кронѡ вѣры ѿ любвѣ, ѿ шлѣмъ оу́повáнїѧ спасенїѧ:

ѫ. Ё́къ не положи́ насъ Бѣ́хъ въ гнѣвъ, но въ ползченїе спасенїѧ, Гдѣмъ на́шимъ Ё́сцъ Хрѣ́томъ,

ѧ. Оу́мѣршимъ за насъ, да, ѡще е́димъ, ѡще ли спѣмъ, кѣспнмъ съ нѣмъ живѣмъ.

Ѩ. Сегѡ́ ради оу́тѣшáйте дрѡгъ дрѡга, ѿ созидáйте кѣи-ждо блѣжняго, ѡкоже ѿ творитѣ.

Ѣ. Мо́лимъ же вы, братїе, знáйте трѡждáющїихъ оу́ вáсъ, ѿ настоáтелей вáшихъ ѡ Гдѣ, ѿ наказѡющїихъ вы,

ѣ. ѿ ѿмѣйте ѿхъ по преизвѣха въ любвѣ за дѣло ѿхъ: мѣрствѣйте въ себѣ.

Ѥ. Мо́лимъ же вы, братїе, вразсмáйте безчїнныѧ, оу́тѣшáйте малодѡшныѧ, застѡпáйте немощныѧ, долготерпѣте ко всѣмъ.

ѥ. Блюдѣте, да нѣктоже зла́ за зло́ комѡ воздáстъ: но всегдá дѡброе гонѣте ѿ дрѡгъ ко дрѡгѡ ѿ ко всѣмъ.

ѧ. Всегдá радѡшесѧ:

Ѩ. Непрестáнно молѣтесѧ.

Ѣ. Ѣ́ всѣмъ блгодарѣте: сїѧ ко ѣ́сть вола Бжїѧ ѡ Хрѣ́ѣ Ё́сцѣ въ вáсъ.

Ѥ. Дхá не оу́гашáйте:

Ѧ. Прорѡчествїѧ не оу́ничжáйте.

ѧ. Всѧ же ѿсѡшáюще: двѡбра держѣте,

Ѣ. Ѣ́ всáкїѧ вѣщи злыѧ ѡгрекáйте.

ѣ. Сáмъ же Бѣ́хъ мїра да ѡсѣтѣтъ вáсъ всесовершенныѧ (во всѣмъ): ѿ всесовершенъ вáшъ дхъ ѿ дшá ѿ тѣло непорѡчно въ пришѣствїе Гдѧ нáшегѡ Ё́сцѧ Хрѣ́ѧ да сохрáнїтсѧ.

Ѥ. Грѣренъ призвáвый вáсъ, ѿже ѿ сотворѣтъ.

Ѧ. Прáтїе, молѣтесѧ ѡ насъ.

7. Защото които спятъ, ноция спятъ, и които ся опивать, ноция ся опивать :

8. Но ний, като сме *сынове* на день-тъ, да бждемъ трѣзвенни, и да облѣчемъ брони-тъ на вѣрж-тъ и на любовь-тъ, и за шлемъ, надеждж-тъ на спасеніе-то ;

9. Защото Богъ не ны е опрѣдѣлимъ за гнѣвъ, но да получимъ спасеніе чрѣзь Господа нашего Исуса Христа,

10. Който умрѣ за насъ, за да живѣемъ съ него и когато сме будни и когато спимъ.

11. За това утѣшавайте ся единъ другый и називайте единъ другыго, както и правите.

12. И молимъ вы, братіе, да познавате тѣзи, които ся трудять помежду вы, и сж настоятели ваши въ Господа, и вы поучавать,

13. И да гы почитате прѣмногo съ любовь за дѣло-то имъ. Живѣйте мирно помежду си.

14. Молимъ вы още, братіе, вразумявайте безчинны-тъ, утѣшавайте малодушны-тъ, поддържайте немощны-тъ, бждѣте къмъ всички търпѣливи.

15. Гледайте да не отдава нѣкой нѣкому зло за зло ; но търсѣте всякога добро-то, и единъ на другый си и на всички-тъ.

16. Вынжгы ся радувайте.

17. Непрѣстанно ся молѣте.

18. За всичко благодарѣте ; защото това е воля-та Божія за васъ въ Христа Исуса.

19. Духъ-тъ не угасяйте.

20. Пророчества не имайте за нищожны.

21. Всичко испытуйте : добро-то държете.

22. Отъ всякакъвъ видъ зло въздържайте ся.

23. А самъ Богъ мира да вы освяти всесъвършено ; и да ся съхрани цѣлокупенъ духъ-тъ ви, и душа-та, и тѣло-то безъ порока, въ пришествіе-то на Господа нашего Исуса Христа.

24. Вѣренъ е онзи който вы призовава, и ще го направи.

25. Братіе, молѣте ся за насъ.

кѡ. Цѣлуйте братію всю локзаниемъ стѣмъ.

кѡ. Заклинаю въ Гдѣмъ, прочесті посланіе сѣ преѡ всею стѣою братіею.

кѡ. Блгодать Гда нашегѡ Іиса Хртѡ съ вами. аминь.

КЪ СОЛЪНАНОМЪ ВТОРОЕ ПОСЛАНІЕ СТѢГѡ ЯПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

ѿ. Павелъ ѡ Силанъ ѡ Тимодей, цркви Солонстѣи ѡ Бѣѣ
Оцѣ нашемъ ѡ Гдѣ Іисѣ Хртѣ:

ѿ. Блгодать вамъ ѡ миръ ѡ Бга Оцѡ нашегѡ ѡ Гда Іиса
Хртѡ.

ѿ. Благодарити должни есмь Бга всегда ѡ васъ, братіе,
ѡкоже достойно естъ, ѡкѡ превозрастаетъ вѣра ваша, ѡ
множитса любовь единагѡ ко еждѡ всѣхъ васъ дрѣгѡ ко
дрѣгѡ:

ѿ. Икѡ самѣмъ намъ хвалитса ѡ васъ въ црквахъ
Бжїихъ, ѡ терпѣнїи вашемъ ѡ вѣрѣ, во всѣхъ гоненїихъ
вашихъ ѡ скорехъ, ѡже прїемлете,

ѿ. Показаніе праведнагѡ сздѡ Бжїѡ, во еже сподобитса
вамъ цртвїѡ Бжїѡ, егѡже ради ѡ страждете.

ѿ. Иже оѣкѡ праведно оѣ Бга, воздатн скорѣ въскорелѡ-
ющымъ васъ,

26. Поздравѣте всички-тъ братія съ съ цѣлованіе свято.

27. Заклѣвамъ вы въ Господа посланіе-то да ся прочете на вси-тъ святы братія.

28. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа да бжде съ васъ. Аминь.

КЪ СОЛУНЯНОМЪ ВТОРО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ и Силуанъ и Тимоѳеѣ до Солунскѣ-тъ церкви въ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

3. Длъжни сме, братіе, да благодаримъ Бога всякога за васъ, както е достойно, защото вѣра-та ви прѣвъзрастува, и умножава ся любовь-та на всякого одного къмъ другыго помежду всички васъ ;

4. Така щото и сами ний ся хвалимъ съ васъ въ церкви-тъ Божіи, за ваше-то търпѣніе и за вѣрж-тъ *ви* во всички-тъ гоненія ваши и притѣсненія-та които прѣтърпѣвате.

5. *Кое*то е доказателство на праведнж-тъ съдбж Божіи, за да ся сподобите въ царство-то Божіе, за което и страдате ;

6. Понеже е праведно у Бога да въздаде скърбъ на тѣзи, които вы оскърбяватъ,

з. Я вамъ ѡскорбляемымъ ѡрадъ съ нами, во ѡкровеніи Гда Іиса съ нбсѣ, со Англы силы своеѣ,

и. Во Огнѣ пламениѣ, дающеѣ ѡмощіе не вѣдшымъ Бга и не послѣдующымъ бѣговѣствованіа Гда нашегѣ Іиса Хртѣ :

д. Иже мзкс пріймстѣ, погібель вѣчнзю, ѡ лица Гда, и ѡ слѣвы крѣпости ѣгѡ :

і. Егда прійдетѣ прослѣвитисѣ во стѣхъ своіхъ, и дивенъ быти во всѣхъ вѣровавшихъ, іакѡ оубѣрнса свидѣтельство наше въ васъ, въ день Онъ.

л. За сіе и молимсѣ всегда ѡ васъ, да вы сподобитѣ званію Бгѣ нашъ, и испомнитѣ всѣко бѣговоленіе бѣлости и дѣло вѣры въ силѣ :

м. Іакѡ да прослѣвитсѣ имя Гда нашегѣ Іиса Хртѣ въ васъ, и вы въ немъ, по бѣгодѣти Бга нашегѣ и Гда Іиса Хртѣ.

ГЛАВА Б.

а. Молимъ же вы, братіе, ѡ пришествіи Гда нашегѣ Іиса Хртѣ, и нашемъ собраніи ѡ немъ,

б. Не скорѣ подвижатисѣ вамъ ѡ оумѣ, ни оубѣжитисѣ, ниже дѣломъ, ниже слѣвомъ, ни посланіемъ Аки ѡ насъ посланнымъ, іакѡ оубѣже настоитѣ день Хртѣвъ.

в. Да никтоже васъ прелститѣ ни по единому же образу : іакѡ аще не прійдетѣ ѡстѣпленіе прѣжде, и ѡкрыетсѣ человекъ беззаконіа, сынъ погібели,

г. Противникъ и превозносѣнса паче всѣагѣ глаголемагѣ кога или чтилица, іакѡже емѣ сѣсти въ цркви Бжїей Аки когѣ показзющсѣ себѣ, іакѡ богъ ѣсть.

д. Не помните ли, іакѡ еше живыи оубѣ васъ, сіа глаголахъ вамъ ;

7. А на васъ оскърбяваны-тъ *да даде* отрадж наедно съ насъ когато ся яви Господь Исусъ отъ небе-то съ ангелы-тъ на своѣж-тъ силъ,

8. Въ огонь пламенень, да даде отмъщеніе на тѣзи които не познаватъ Бога, и които ся не покоряватъ на евангеліе-то на Господа нашего Исуса Христа;

9. Които ще приимжтъ наказаніе, вѣчнж погыбель, отъ лице-то Господне, и отъ славж-тъ на Неговж-тъ силъ,

10. Когато дойде да ся прослави въ свои-тъ святини, и да ся покаже чудень между всички-тъ вѣрующы, (понеже вы повѣрувахте въ наше-то свидѣтельство) въ оный день.

11. Заради това и выпжгы ся молимъ за васъ, да вы сподоби Богъ нашъ на призваніе-то, и да испълни всяко благоволеніе на благость-тъ и *всяко дѣло* на вѣрж-тъ въ силъ;

12. За да ся прослави во васъ име-то на Господа нашего Исуса Христа, и вы въ него, по благодать-тъ на Бога нашего и Господа Исуса Христа.

ГЛАВА 2.

1. А колкото за пришествіе-то на Господа нашего Исуса Христа, и за наше-то съ него събираніе, молимъ вы, братіе,

2. Да ся не поколебавате скоро отъ умъ-тъ си, нито да ся смущавате, ни духомъ, ни словомъ, нито съ писмо, като отъ насъ проведено, ужъ че настанж день-тъ Христовъ.

3. Да вы не прѣльсти шкой никакъ; защото *онзи день нѣма да дойде*, ако първо не дойде отстъпленіе-то, и ся не открие чело-вѣкъ-тъ на грѣхъ-тъ, сынъ-тъ на погыбель-тъ,

4. Който ся противи и прѣвъзноси ся повече отъ всякого, който ся нарича Богъ, или *нѣщо* което за свято ся почита, така щото да сѣдне въ храмъ-тъ Божій както Богъ, и да показува себе си че е Богъ.

5. Не помните ли че когато бѣхъ още при васъ, казувахъ ви това?

б. И нынѣ оудержавающее вѣсте, во љже гавитиса емѣ вз свое емѣ время.

в. Тайна во оуже дѣтса беззаконїа, точио держай нынѣ, дождеже ѡ среды бѣдетъ :

г. И тогда гавитса беззаконникъ, егѡже Гдѣ Іисъ оубѣетъ дѡмъ оустъ своихъ, и оупразднитъ гавленїемъ пришествіа своего :

д. Егѡже љсть пришествіе по дѣйствѣ сатанинѣ во всѡкой силѣ и знаменїихъ и чдесѣхъ ложныхъ,

е. И во всѡкой лстї неправды, вз погивающихъ, занѣ любвѣ истины не прїаша, во љже спастиса ѡмъ :

ж. И сегѡ ради послетъ ѡмъ Бгѣ дѣйство лстї, во љже вѣровати ѡмъ лжї :

з. Да сдѡз прїимстъ вси невѣровавшїи истинѣ, но блговолившїи вз неправдѣ.

и. Мы же должи емѣ блгодарїти Бга всегда ѡ васъ, братїе возлюбленнаа ѡ Гда, гѡкѡ ѡзбрѡлъ љсть васъ Бгѣ ѡ началѡ во спасенїе во стѣни дѡа и вѣры истины,

к. Бъ неже призѡл васъ блговѣствованїемъ нашимъ, вз ползченїе слѡвы Гда нашегѡ Іиса Хрѡта.

л. Гѣмже оубѡ братїе, стѡйте, и держите предѡнїа, ѡмже нагчїстеса, или слѡвомъ или посланїемъ нашимъ.

м. Самъ же Гдѣ нашъ Іисъ Хрѡсъ, и Бгѣ и Сѡцъ нашъ возлюбивый насъ и давый оутѣшенїе вѣчно и оупованїе блго вз блгодати,

н. Да оутѣшитъ сердца вѡша, и да оутвердитъ во всѡкомъ слѡвѣ и дѣлѣ блзѣ.

ГЛАВА ҫ.

а. Прѡчее, молїтеса ѡ насъ, братїе, да слѡво Гдне течѣтъ и слѡвнтса, гѡкоже и вз васъ,

Гл. 3. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ СОЛУНЯНОМЪ.

6. А сега знаете онова което го въспира, за да ся яви въ своето си врѣме.

7. Защото тайна-та на беззаконіе-то дѣйствува вече, само да ся отмахне отъ срѣдъ, който ѿвъспира сега ;

8. И тогазы ще ся яви беззаконный-тъ, когото Господь ще убіе съ духъ-тъ на уста-та си, и ще истрѣби съ явленіе-то на пришествіе-то си,

9. Тогози на когото идваніе-то е по дѣйствіе-то на Сатанж съсъ всякъ силж и знаменія и чудеса лъжовны,

10. И съсъ всякъ измамж на неправдж-тъ, между тѣзи които погынувать ; защото не пріяхж любовь-тъ на истинж-тъ за да ся спасжтъ.

11. И за това Богъ ще имъ проводи дѣйство на заблужденіе, за да повѣрувать въ лъжж-тъ ;

12. За да бѣдѣтъ осѣдени всички които не сж повѣрували въ истинж-тъ, но сж благоволили въ неправдж-тъ.

13. А ный смы длъжни вынѣгы да благодаримъ Бога за васъ, возлюбленни отъ Господа братіе, че Богъ отъ начало е избралъ васъ въ спасеніе чрѣзь освященіе-то на Духъ-тъ и вѣрованіе-то въ истинж-тъ,

14. Въ което вы призова съ наше-то благовѣствованіе за получваніе на славж-тъ на Господа нашего Исуса Христа.

15. И тѣй, братіе, стойте и държете прѣданія-та които научихте или отъ слово-то или отъ посланіе-то наше.

16. А самъ Господь нашъ Исусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, който ны възлюби, и по благодать даде ни вѣчно утѣшеніе и добрж надеждж,

17. Да утѣши сърдца-та ви, и да вы утвѣрди во всяко добро слово и дѣло.

ГЛАВА 3.

1. Най послѣ, братіе, молѣте ся за насъ, да напрѣдва слово-то Господне и да ся слави, както и у васъ,

Ѣ. И да избавимся ѿ злыхъ и зкѣвыхъ человекъ: не всѣхъ ко ѣсть вѣра.

҃. Вѣренъ же ѣсть Гдѣ, ѣже оутвердитъ насъ, и сохранитъ ѿ зкѣваго.

҃. Оуповаемъ же на Гда ѿ насъ, ѣкѡ, ѣже повелѣваемъ вамъ, и творитѣ и сотворитѣ.

҃. Гдѣ же да исправитъ сердца ваша въ любовь Бжю, и въ терпѣнїе Хртово.

҃. Повелѣваемъ же вамъ, братїе, ѿ имени Гда нашего Иса Хрта, ѡзгѣтиса вамъ ѿ всякаго брата безчїниаходяща, а не по преданїю, ѣже прїаша ѿ насъ.

҃. Сѣмн бо вѣсте, какѡ лѣпо ѣсть (вамъ) подобитиса намъ: ѣкѡ не безчїниовахомъ оу насъ,

и. Нижѣ тѣне хлѣбъ ѡдохомъ оу когѡ, но въ трдѣ и подвижѣ, ношъ и дѣнь дѣлающе, да не ѡтачимъ никогѡже ѿ насъ:

҃. Не ѣкѡ не имамы власти, но да себѣ образъ дамы вамъ, бо ѣже оуподобитиса намъ.

҃. Ибо егда бѣхомъ оу насъ, сїе закъшавѡмъ вамъ, ѣкѡ ѣще ктѡ не хощетъ дѣлати, нижѣ да ѣстъ,

а. Слышимъ ко нѣкїа безчїниаходящїа оу насъ, ничтѡже дѣлающїа, но зкѣвиа ѡходящїа.

Ѣ. Таковѣмъ запрецаемъ и молимъ ѿ Гдѣ нашимъ Иск Хртѣ, да сз безмѡлвїемъ дѣлающе, свой хлѣбъ ѡдѣтъ.

҃. Вы же, братїе, не стѡжайте доброе творѣще.

҃. ѣще же ктѡ не послѣшетъ словесѣ нашего, посланїемъ сего назнаменшїте: и не примѣшайтесѣ емѡ, да посрамїтсѣ:

Ѣ. И не ѣки врагѡ имѣйте егѡ, но наказшїте ѣкоже брата.

҃. Сѣмъ же Гдѣ мїра да дѣстъ вамъ мїръ всегда во всякомъ образѣ: Гдѣ со всѣмн вамн.

2. И да ся избавимъ отъ неразбраны-тъ и лукавы-тъ челоуѣцы ; защото нѣма во всички вѣрж.

3. Но вѣренъ е Господь, който ще вы утвърди и ще вы съхрани отъ лукаваго.

4. И имама увѣреніе на Господа за васъ, че това което ви повелѣвама и правите го и ще го правите.

5. А Господь да управи сърдца-та ви въ любовь Божію и въ търпѣніе Христово.

6. Повелѣвама ви още, братіе, въ име-то на Господа нашего Иисуса Христа, да ся отдалечавате отъ всякого брата който ходи безчинно, и не по прѣданіе-то което е пріялъ отъ насъ.

7. Понеже вы самы знаете какъ трѣбува да ни подражавате, защото не ся обходихмы безчинно между васъ ;

8. Нито даромъ ядохмы хлѣбъ у нѣкого, но съ трудъ и съ мжж работѣхмы деня и ноця, да не отяготимъ никого отъ васъ.

9. Не защото власть нѣмама, но да ви дадемъ себе си образъ за да ни подражавате.

10. Защото и когато бѣхмы при васъ, това ви зарѣчахмы, че ако не рачи нѣкой да работи, нито да яде.

11. Понеже чувама че нѣкои ходять безчинно между васъ, които не работять нищо, но ся мѣсятъ въ чужды работы.

12. На таквыз зарѣчвама и умолявама гы чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа, да работять въ безмѣлвіе и да ядѣтъ свой-тъ си хлѣбъ.

13. А вы, братіе, да ви не дотегнува да правите добро.

14. И ако нѣкой не слуша слово-то наше чрѣзъ посланіе-то, забѣлѣжѣте го, и не ся събирайте съ него, да ся засрамаи ;

15. И недѣйте го има като за неприятель, но наставлявайте го като братъ.

16. А самъ Господь на миръ-тъ да ви даде миръ всегда и всякакъ. Господь *да бжде* съсъ всички васъ.

зї. Цѣлованіе моею рукою Павлею, еже есть знаменіе во всѣкомъ посланіи, сіце пишѹ:

иї. Благодѣть Гда нашегѡ Іиса Хртѧ со всѣми вами. ѧминь.

КЪ ТІМОФЕЮ ПЕРВОЕ ПОСЛАНИЕ СТѢГѠ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

ѧ. Павелъ посланникъ Іисъ Хртѡвъ, по повелѣнію Бга Спса нашегѡ, и Гда Іиса Хртѧ оупованіа нашегѡ,

в. Тимодею присномъ чадъ въ вѣрѣ: блгодѣть, мѣлость, мѣръ ѡ Бга Сца нашегѡ, и Хртѧ Іиса Гда нашегѡ.

г. Икоже оумолихъ тѧ пребыти во Ефѣскѣ, идый въ Македонію, да завѣщашеши нѣкимъ, не инакъ оучити,

д. Нижѣ внимати вѣснемъ и родословіемъ безконечнымъ, иже стазаніа творѧтъ паче, нежели Бжїе строеніе, еже въ вѣрѣ:

е. Конѣцъ же завѣщаніа есть, любви ѡ чїста сѣрдца, и совѣсти блгїа, и вѣры нелицемѣрнымъ:

ѕ. Ръ ниже нѣцыи погрѣшнѣше, оуклонїасѧ въ сеслѡвїа.

17. Поздравленіе-то съ мой-тъ рѣкж Павловж, което е бѣлѣгъ въ всяко посланіе : така пишж.

18. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа да бжде съсъ всички васъ. Аминь.

КЪ ТИМОФЕЮ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ апостолъ Исусъ Христовъ, по повелѣніе на Бога Спаса нашего и Господа Исуса Христа, нашж-тъ надеждж,

2. На Тимофея собственно-то *ми* въ вѣрж-тъ чадю : Благодать, милость, миръ, отъ Бога Отца нашего, и Христа Исуса Господа нашего.

3. Както тя молихъ, когато отхождахъ въ Македоніѣж, да останешъ въ Ефесъ за да зарѣчашъ на нѣкон си да не прѣдаватъ друго ученіе,

4. Нито да внимаватъ на басни и бесконечны родословія, които производатъ повече прѣспирания, а не назиданіе Божіе въ вѣрж-тъ, *така прави.*

5. А цѣль-та на зарѣчаніе-то е любовь отъ чисто сърдце, отъ добрж совѣсть, и отъ нелицемѣрнж вѣрж ;

6. Въ които като погрѣшихж нѣкон, уклонихж ся въ празно-словіе,

ж. Хотѧше быти законоучители, не разсмѣюще ни ꙗже глаголютъ, ни ѿ нихже оутверждають :

и. Вѣмы же, ꙗкѡ добръ законъ єсть, ѧще кто єго законнѣ творитъ,

ѧ. Вѣдый сїе, ꙗкѡ праведникъ законъ не лежитъ, но беззаконнымъ и непокоривымъ, нечестивымъ же и грѣшникомъ, неправеднымъ и сквернымъ, Оца и матери досадителемъ, мужескиицамъ,

і. Падникомъ, мужеложникомъ, разбойникомъ, клеветникомъ, скотоложникомъ, лживымъ, казтвопрестѣпникомъ, и ѧще что ино здравомъ оученію противится,

ѧ. По блговѣстїю славы блженнаго Бга, ѣже миѣ оувѣрено бысть,

б. И блгодарю оуврѣплѧющаго мѧ Хрѧ Ииса Гда нашего, ꙗкѡ вѣрна мѧ нещевѧ положивъ мѧ въ слѣже,

г. Бывша мѧ иногда хсманка и гонителя и досадителя : но помилванъ быхъ, ꙗкѡ не вѣдый сотворихъ въ невѣрствїи,

д. Оупрезмножисѧ же блгодѧть Гда нашего [Ииса Хрѧ] съ вѣрою и любовїю ꙗже ѿ Хрѧ Иисѧ :

е. Вѣрно слово и всѧкаго прїѧтѧ достоїно, ꙗкѡ Хрѧ съ Иисъ прїѧде въ мїръ грѣшники спасти, ѿ нихже первыи єсмь ѧз :

є. По сегѡ ради помилванъ быхъ, да во миѣ первомъ покажетъ Иисъ Хрѧ съ все долготерпѣнїе, за Образъ хотѧщихъ вѣровати ємѧ въ жизнь вѣчнїю :

ж. Црю же вѣкѡвъ, неплѣннѡмъ, невидимѡмъ, єдинѡмъ премѣдрѡмъ Бгѡ, чѣсть и слава во вѣки вѣкѡвъ. ѧминь.

и. Сїе же завѣщанїе предаю ти, чадо Тимоѧе, по бывшихъ на тѧ прѣжде пророчествїихъ, да воинствешн въ нихъ доброе вѡнство,

7. И ищѣтъ да сж законоучители, безъ да разумѣвать нито което говорятъ, нито за което потвърдявать.

8. А ный знаемъ че законъ-тъ е добръ, ако го употрѣбѣва нѣкой законно ;

9. Като знае това че законъ-тъ не бы положенъ за праведный-тъ, но за беззаконны-тъ и непокорливы-тъ, за нечестивы-тъ и грѣшны-тъ, неправедны-тъ и скверны-тъ, за отцеубійцы-тъ и майкоубійцы-тъ, за челоукоубійцы-тъ,

10. За блудницы-тъ, мжеложницы-тъ, заробители-тъ, лъжцы-тъ, клѣтвопрѣстѣлници-тъ, и за всичко друго що е противно на здраво-то учение,

11. По славно-то евангеліе на Блаженнаго Бога, косто ми бы повѣрено.

12. И благодарѣж Христа Исуса Господа нашего, който ми даде силѣ, че мя има за вѣренъ, и настанн на службѣ-тъ мене,

13. Който бѣхъ испърво хулителъ и гонителъ и обезчестителъ : но помилованъ быхъ, понеже безъ да знаѣж сторихъ *това* въ невѣріе ;

14. И прѣумножи ся благодать-та на Господа нашего съ вѣрѣ и любовь въ Христа Исуса.

15. Вѣрно и за всяко прѣиманіе достойно е слово-то, че Христосъ Иисусъ дойде на свѣтъ-тъ да спасе грѣшны-тъ, отъ които първый съмь азъ ;

16. Но за това быхъ и помилуванъ, да покаже Иисусъ Христосъ първомъ въ мене всичко-то *си* дълготрѣпніе, за примѣръ на тѣзи, които щѣхъ да повѣрувать въ него за животъ вѣченъ.

17. А на Царь-тъ на вѣкове-тъ, на нетлѣннаго, невидимаго, одного прѣмудраго Бога, честь и слава во вѣкы вѣковъ. Аминь.

18. Това зарѣчаніе ти прѣдавамъ, чадо Тимофее, споредъ станижлы-тъ понапрѣдъ за тебе пророчества, да воинствувашь въ тѣхъ добро-то воинствованіе,

дг. Имѣа вѣрѣ и бл҃гѣю совѣсть, юже и҃цѣи ѡрѣнѣше,
ѡ вѣры ѡпадѡша :

к. Ѣ нѣже єсть Уменей и Ялезандрѣ, и҃же предѣхѣ
сатанѣ, да накажѣтса не х҃лѣти.

ГЛАВА ѳ.

а. Молю оубо прѣжде всѣхѣ творѣти молѣтвы, молѣнїа,
прошенїа, бл҃годаренїа, за всѣа человекѣи,

б. За црѣа, и за всѣхѣ, и҃же во власти сѣть, да тихое и
безмѡлвное житїе поживѣмѣ во всѣакомѣ бл҃гочестїи и чистотѣ.

г. Сїе во доброд и прїятно предѣ Спсїтелемѣ нашимѣ Б҃гомѣ,

д. И҃же всѣмѣ человекѣмѣ хѡшетѣ спастиѣа и во рѣзсмѣ
и҃стинны прїити.

е. Единѣ во єсть Б҃гѣ, и единѣ хѡдѣтай Б҃га и человекѣ-
кѡвѣ, человекѣ Хрѣтѣ Иисѣ,

є. Дѣвѣ себѣ и҃збавленїе за всѣхѣ: свидѣтельство вре-
менѣ своїми,

з. Кѣ неже поставленѣ быхѣ азѣ проповѣдникѣ и Апѣлѣ,
и҃стиннѣ глаголю ѡ Хрѣтѣ, не лгѣ, оуби҃тель лѣзыкѡвѣ, во вѣрѣ
и и҃стинѣ.

и. Хошѣ оубо, да молѣтвы творѣтѣ мѣжѣ на всѣакомѣ
мѣстѣ, воздѣюще преподѣбныа рѣки безѣ гнѣва и размы-
шленїа :

к. Такожде и женѣ во оубрашенїи лѣпотномѣ, со стыдѣ-
нїемѣ и цѣломѣрдїемѣ да оубрашѣютѣ себѣ, не во плетѣ-
нїихѣ, ни златомѣ, илї еисерми, илї рїзами многоцѣнными,

г. Но, єже подобѣетѣ женѣмѣ ѡбѣщѣвающимѣа бл҃го-
честїю, дѣлы бл҃гїми,

дг. Женѣ во безмѡлвїи да оуби҃тса со всѣакомѣ покорѣнїемѣ :

бг. Женѣ же оуби҃ти не повелѣваю, ниже владѣти мѣ-
жемѣ, но быти во безмѡлвїи.

гг. Адамѣ во прѣжде создѣнѣ бысть, потѡмѣ же єва :

19. Като имашь вѣрж и добрж совѣсть, коѣжто като отхвърлихж нѣкои отпаднхжж отъ вѣрж-тж ;

20. Отъ които сж Именей и Александръ, които прѣдадохъ на Сатанж, за да ся научатъ да не богохульствуватъ.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй, молиж *си*, прѣди всичко да правите моленія, молитвы, прошенія, благодаренія, за всички чловѣцы,

2. За царіе, и за всички които сж во власть, за да поминемъ животъ тихъ и безмълвенъ въ всяко благочестіе и честность.

3. Защото това е добро и пріятно прѣдъ Спаса нашего Бога,

4. Който ище да ся спасжтъ вси-тѣ чловѣци, и да дойджтъ въ познаніе на истинж-тж.

5. Защото единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и чловѣцы-тѣ, чловѣкъ Христосъ Исусъ,

6. Който даде себе си искупленіе за всички, свидѣтельство на свое-то си врѣме.

7. За което быхъ поставенъ азъ проповѣдникъ и апостолъ, (истинж казувамъ въ Христа, не лжж,) учитель на язычници-тѣ въ вѣрж-тж и въ истинж-тж.

8. И тѣй искамъ, мжжіе-тѣ да ся молятъ *Богу* на всяко мѣсто, и да въздигатъ ржцѣ чисты безъ гнѣвъ и сумнѣніе.

9. Така и жены-тѣ съ приличнж прѣмѣнж, съсъ срамежливость и цѣломудріе да украсяватъ себе си, не съ плетенія *на космы-тъ*, или съсъ злато или съ бисеріе или съ многоцѣнны дрехы ;

10. Но съ добры дѣла, както подовава на жены, които сж ся прѣдалы на благочестіе-то.

11. Жена-та да ся учи мълчаливо, съсъ всяко покорство.

12. А жена да поучава не позволявамъ, нито да владѣе на мжж-тѣ, но да е въ мълчаніе.

13. Защото първо Адамъ бы създаденъ, а послѣ Ева.

д҃. И Ядѡмъ не прелстѣса, женѡ же прелстѣвшисѡ, въ престѣплѣнїи бысть :

е҃. Спасѣтсѡ же чадородїа ради, ѡще превѣдетъ въ вѣрѣ и любви и во стѣни съ цѣломудрїемъ.

ГЛАВА ҃.

а. Вѣрно слово : ѡще кто епископства хощетъ, докря дѣла желаетъ.

б. Подобаетъ оубо епископъ быти непорочнъ, единыя жены мужъ, трезвенъ, цѣломудръ, благоговѣиъ, честнъ, страннолюбивъ, оучитель :

в. Не пїаниць, не бїиць, не сварливъ, не мшелоимъ, но кроткъ, (не завистливъ,) не сребролюбъ :

г. Своѣ домъ добръ правашъ, чѡда имѡщъ въ послѣшанїи со всѡкою чистотою :

д. ѡще же кто своегѡ домъ не оумѣетъ правити, какъ ѡ цркви Бжїей прилѣжати возмѡжетъ ;

е. Не новокрещенъ, да не разгордѣвсѡ въ сѣдѡ впадѣтъ дїаволь.

з. Подобаетъ же емо и свидѣтельство добро имѣти ѡ внѣшнихъ да не въ поношенїе впадѣтъ и въ сѣтъ непрїязненъ.

и. Дїаконъ такожде чїстымъ, не двозычнымъ, не винъ многъ внимѡющимъ, не скверностажателнымъ,

а. Имѡщимъ таинство вѣры, въ чїстѣй совѣсти.

и. И сїи оубо да искъшѡются прежде, потомъ же да сѡжѡтъ, непорочни сѡще.

а҃. Женѡмъ такожде чїстымъ, не клеветивымъ, (не навадницѡмъ,) трезвеннымъ, вѣрнымъ во всѣмъ.

б҃. Дїакони да бывѡютъ единыя жены мужи, чѡда добръ праваше и своѡ домъ.

в҃. Ибо сѡжившїи добръ, степенъ себѣ добръ сн-

14. И Адамъ ся не излъга ; но жена-та ся излъга та паднѣ въ прѣстѣпленіе ;

15. Но пакъ ще ся спасе чрѣзъ чадородіе-то, ако прѣбѣдѣтъ въ вѣрж-тѣ и любовь-тѣ и въ святость съзъ цѣломудріе.

ГЛАВА 3.

1. Това слово е вѣрно : ако ся ревне нѣкому епископство, добро дѣло желае.

2. Трѣба прочее епископъ-тѣ да е непороченъ, на еднѣ женѣ мжжъ, трѣзвенъ, цѣломудръ, благочиненъ, страннолюбивъ, поучителенъ,

3. Не пияница, не побойникъ, не лакомъ за гнуснѣ печалбѣ, но кроткъ, не крамольникъ, не сребролюбецъ ;

4. Който управлява добръ свой-тѣ си домъ, и държи чада-та си въ послушаніе съзъ всякѣ честность ;

5. (Защото ако не знае нѣкой да управлява свой-тѣ си домъ, какъ ще има прилѣжаніе за церквж-тѣ Божіѣ ?)

6. Да не е новъ въ вѣрж-тѣ, за да ся не възгорди и падне подъ осѣждане-то на дяволъ-тѣ.

7. Трѣбува още той да има добро свидѣтелство и отъ външни-тѣ, за да не падне въ укоръ и въ примкж-тѣ на дяволъ-тѣ.

8. Така и діакони-тѣ да сѣ честни, не двоязычни, да не обычатъ много вино, да не сѣ лакоми за гнуснѣ печалбѣ.

9. Да пазятъ тайнж-тѣ на вѣрж-тѣ съ чистѣ совѣсть.

10. И тѣ пакъ първо да ся испытуютъ, и послѣ да ставатъ діакони, ако сѣ непорочни.

11. Тѣѣ и жены-тѣ *имѣ* да сѣ честни, не клеветници, трѣзвенни, вѣрни въ всичко.

12. Діакони-тѣ да биватъ мжжіе на еднѣ женѣ, и да управляватъ добръ чада-та си и кщца-та си.

13. Защото които сѣ служили добръ *въ тозѣ чинѣ*, придобы-

скіаютьз, ѿ многое дерзновеніе въз вѣрѣ, ꙗже ѿ Хрѣтѣ Іисѣ.

̑. Сіа пишѣ тебѣ, оуповам прїити къ тебѣ скорѡ :

̑. Яше же замѣлю, да оувѣси, какѡ подоваетз въз домѣ Бжїи жити, ꙗже ѣсть црковь Бга жива: столпз ѿ оутвержденіе истины.

̑. И исповѣдемѡ велїа ѣсть блгочестїа тайна, Бгз ꙗвїса во плоти, ѡправдася въз Дсѣ, показася Яггломз, проповѣданз въсть во ꙗзыцѣхз, вѣроваса въз мїрѣ, вознесеса во слѡвѣ.

ГЛАВА ̑.

̑. Дхз же ꙗвственнѣ глаголетз: ꙗкѡ въз послѣдїа времена ѡстѣпатз нѣци ѡ вѣры, внѣмлюще дсховѡмз лестчымз ѿ оученїемз бѣсовскимз,

̑. Въ лицемѣрїи лжесловѣсникз, сожженнѡхз своєю совѣстїю,

̑. Возбраняющїхз женїтиса, оудалѣтиса ѡ вращенз, ꙗже Бгз сотвори въз снѣденїе со блгодаренїемз вѣрнымз ѿ познавшимз истинз.

̑. Занѣ всѡкое созданїе Бжїе доврѡ, ѿ ничтѡже ѡметно, со блгодаренїемз прїемлемо :

̑. Ѣсвациаетса ко слѡвомз Бжїимз ѿ молїтвѡю.

̑. Сїа всѡ сказѣа братїи, добрз бѣдешн слзжїтель Іиса Хрѣта, питаемѡ словесѣ вѣры, ѿ добрымз оученїемз, ѣмѣже послѣдовалз ѣси.

̑. Сквѣрныхз же ѿ бѡвїнхз бѡсней ѡрицайся: ѡвсчѡй же себѣ ко блгочестїю.

̑. Тѣлесное во ѡвсчѣнїе в малѣ ѣсть полѣзно: ѡ блгочестїе на все полѣзно ѣсть, ѡвѣтованїе ѿмѣющїе животѡ нынѣшнѡгѡ ѿ градсїагѡ.

̑. Вѣрно слѡво ѿ всѡкагѡ прїѣтїа достѡйно :

ватъ за себе си добръ степенъ, и голѣмо дързновение въ вѣрж-тѣ въ Христа Исуса.

14. Това ти пишж, и ся надѣж скоро да дойдж при тебе ;

15. Но ако закѣсиѣж, за да знаешъ какъ трѣба да ся обхождашъ въ домъ-тъ Божій, който е църква на Бога живаго, стѣлпъ и утвърждение на истинж-тж.

16. И безъ противорѣчіе велика е тайна-та на благочестіе-то ; Богъ ся яви въ плѣтъ, оправда ся въ Духъ, показа ся на ангелы-тѣ, проповѣданъ бы въ язычници-тѣ, повѣруванъ бы въ свѣтъ-тъ, възнесе ся въ славж.

ГЛАВА 4.

1. А Духъ-тъ ясно казува, че въ послѣдни-тѣ вѣрмена нѣкои ще отстапятъ отъ вѣрж-тж, и ще слушать прѣльстителны духове и ученія бѣсовскы,

2. Чрѣзъ лицемѣріе-то на тѣзи които говорятъ лжж, и иматъ совѣсть-тж си пригорѣнж,

3. И запрѣщаватъ жененіе-то, *и заповѣдуютъ* въздржаніе отъ ястія, които Богъ създаде да *мы* употрѣбыватъ съ благодареніе вѣрни-тѣ и тѣзи които сж познали истинж-тж.

4. Защото всяко създание Божіе е добро, и нищо не е за отхвърляніе, когато ся приима съ благодареніе ;

5. Понеже ся освятава съсъ слово-то Божіе и съ молитвж.

6. Това като совѣтувашъ братія-та, ще бждешъ добръ служителъ Исусъ Христовъ, храненъ съсъ словеса-та на вѣрж-тж, и на добро-то ученіе, което си послѣдовалъ.

7. А сквърны-тѣ и бабинскы-тѣ басни отбѣгвай, и обучавай себе си въ благочестіе.

8. Защото тѣлесно-то обучение за малко е полезно ; а благочестіе-то е на всичко полезно, понеже има обѣщаніе-то на сегашній-тъ и на бждщій-тъ животъ.

9. Това слово е вѣрно и за всяко възприеманіе достойно ;

Г. На сіе во ѱ тръждаѣмса ѱ поношѣми ѳсмь, іѡкѡ оупо-
вѣхомъ на Бѣа живѡ, ѱже ѳсть Спситель всѣмъ человѣкомъ,
пѡче же вѣрнымъ :

дл. Завѣщавѡй сіѡ ѱ оучи.

вд. Никтоже ѡ ѡности твоѣй да перадѣтъ : но Образъ
всѡдн вѣрнымъ, слѡвомъ, житіемъ, любовію, дѡхомъ, вѣрою,
чистотѡю.

гд. Дѡндеже прѣидѡ, внимѡи чтѣнію, оутѣшенію, оу-
чѣнію.

дд. Не перадѣ ѡ своѣмъ дарованіи живѡщемъ въ тебѣ,
ѳже данѡ тебѣ бытъ прорѡчествомъ съ возложеніемъ рѡкъ
спсѣніичества.

еб. Въ сѡхъ позчѡйсѡ, въ сѡхъ пребывѡй, (въ сѡхъ разс-
мѣвѡй :) да преспѣваніе твоѣ іѡвлѣно бѣдетъ во всѣхъ,

сд. Внимѡй себѣ ѱ оучѣнію : ѱ пребывѡй въ нѡхъ. сіѡ
во творѡ, ѱ сѡмъ спасѣшисѡ ѱ послѡшающѡи тебѣ.

ГЛАВА ̅.

а. Стѡрецъ не творѡ пѡкости, но оутѣшѡй іѡкоже Оцѡ :
ѡнѡши, іѡкоже вратію :

б. Стѡрицы, іѡкоже мѡтери : ѡныѡ, іѡкоже сестры, со
всѡкою чистотѡю.

г. Вдовѡицы чтѡ сѡшѡхъ іѡстинныѡ вдовѡицы.

д. Яще же кѡмъ вдовѡица чѡда плѡи висчѡтѡ имѡтъ, да оу-
чѡтсѡ прѣжде своѡ дѡмъ блѡгочестивѡ оустрѡбити, ѱ взѡемъ
воздѡдѡти родитѣлемъ : сіе во ѳсть блѡгосѡдно прѣдъ Бѡгомъ.

е. Я сѡшѡл іѡстиннѡл вдовѡица ѱ оуѣдинѣна, оуповѡетъ на
Бѣа, ѱ пребывѡетъ въ молѡтвахъ ѱ молѣніихъ дѣнь ѱ нѡшь :

с. Питѡющѡсѡ же прострѡнѡ, живѡ оумерѡл.

з. ѱ сіѡ завѣщавѡй, да непорѡчни бѣдѡтъ.

и. Яще же ктѡ ѡ своѡхъ, пѡче же ѡ прѡисныхъ не про-

10. Попеже за това ся и трудимъ и укоренія търпимъ защото имамы надеждж на Бога живаго, който е Спаситель на всички-тъ человекы, а наипаче на вѣрны-тъ.

11. Това заръчвай и учи.

12. Никой да не прѣзира твоѣж-тъ младость, но бѣди на вѣрны-тъ образъ въ слово, въ поведеніе, въ любовь, въ духъ, въ вѣрж, въ чистотж.

13. Доклѣ дойдж, внимавай въ прочитаніе-то, въ наставленіе-то и въ поученіе то.

14. Не оставяй въ нераденіе дарбж-тъ която е въ тебе, която ти ся даде чрѣзъ пророчество, съ възлаганіе-то на ржцѣ-тъ отъ презвитеры-тъ.

15. Въ това ся поучавай, въ това ся занимавай, да бѣде явно на всички-тъ твое-то прѣуспѣяніе.

16. Внимавай на себе си и на поученіе-то, и стой въ това ; защото тѣй като правишь, и себе си ще спасеш и тѣзи които тя слушать.

ГЛАВА 5.

1. Стараго человека не укорявай, но като отца го увѣщавай ; а по млади-тъ като братія ;

2. Стари-тъ жены като майки ; по млади-тъ, като сестры, съсъ всякж чистотж.

3. Вдовицы-тъ почитай, които сж истинно вдовицы.

4. Ако ли нѣкоя вдовица има чада или внучета, да ся учать първо да почитать добрѣ домашны-тъ си, и да въздавать въздаянія на родители тѣ си ; защото това е добро и угодно прѣдъ Бога.

5. А която е истинно вдовица и останжла сама, надѣе ся на Бога и прѣбѣдва въ моленія и въ молитвы день и ноцъ ;

6. Но която живѣе сладострастно, жива е умрѣла.

7. И това заръчвай, да бѣдѣтъ непорочни.

8. Ако ли нѣкой не промышлява за свои-тъ си, а наипаче за

мышлаетъ, вѣры ѡверглася ѣсть, и невѣрнаго горшіи ѣсть.

д. Вдовица же да причитается не мѣнши лѣтъ шестидесятихъ, бывши единомъ мужъ женѣ,

ї. Изъ дѣлѣхъ добрыхъ свидѣтельствема, ѡще чѣда воспитала ѣсть, ѡще стѣхъ нозѣ оуми, ѡще стрѣнныя прѣтъ, ѡще скѣрными оутѣшеніе кысть, ѡще всѣкомъ дѣлу блѣгъ послѣдовала ѣсть.

лї. Юныхъ же вдовицъ ѡрицайсѣ : егда бо развирѣпѣютъ ѡ Хрѣтѣ, послѣати хотѣтъ,

вї. Имѣющыя грѣхъ, ѡкѡ первыя вѣры ѡвергѡшасѣ :

ғї. Кѣпны же и празны оучатсѣ ѡвходити дѡмы : не точію же празны, но и блдны и ѡплазны, глаголюшыя, ѡже не подовлетъ.

дї. Хошѣ оубо юнымъ вдовицамъ послѣати, чѣда раждати, дѡмъ стрѡити, инедины же вины длати противномъ хвлы радн.

еї. Сѣ бо нѣкїа развратишасѣ въ слѣдъ сатаны.

єї. ѡще кто вѣренъ, или вѣрна, имать вдовицы, да довантъ ихъ, и да не таготитсѣ црковь, да сѣшихъ истинныхъ вдовицъ оудоволитъ.

зї. Прилежѣши же добрѣ пресвѣтеры сѣгъвыя чѣсти да сподобляютсѣ, паче же тръждѡющисѣ въ словѣ и оученїи.

иї. Глаголетъ бо писанїе : волѣ молотѣща не ѡвротїши, и : достѡинъ дѣлатель мзды своеѣ.

дї. На пресвѣтера хвлы не прѣмли, развѣ при двою или трѣхъ свидѣтелехъ.

кї. Согрѣшѡущихъ же предъ всѣми ѡвеличѣй, да и прочїи стрѡхъ имѣтъ.

ка. Засвидѣтельствую предъ Бѣгомъ и Гдемъ Іисъ Хрѣтомъ, и избранными (єгѡ) Англы, да сїѣ сохраниши безъ лицемѣрїѣ, ничеснѣже творѣ по оуклоненїю.

домашны-тъ си, *той* ся е отрекль отъ вѣрж-тж, и отъ невѣрникъ е по лошъ.

9. Въ число-то на *вдовицы-тъ* да ся приема вдовица не подолу отъ шестдесеть години, която е была на единъ мжжъ жена,

10. Свидѣтелствована въ добры дѣла, ако е чада отхранила, ако е странны пригледала, ако е на святын нозѣ омыла, ако е на бѣдны помагала, ако е слѣдувала усърдно всяко добро дѣло.

11. А по млади-тъ вдовицы не приймай, защото когато разсви-рѣпѣѣтъ противу Христа, ищжтъ да ся женять,

12. Та падатъ подъ осжждане, защото ся помѣтнѣхж отъ пѣрвж-тж *си* вѣрж;

13. А при това научаватъ ся *да стоѣтъ* праздни, да ходять отъ къщж въ къщж; и не тѣкмо праздни, но и блядивы и мѣсятъ ся въ чужды работы, и говорятъ което не е прилично.

14. И тѣй искамъ млади-тъ *вдовицы* да ся женять, да раждатъ чада, да управляватъ домъ, да не даватъ никоѣж причинж на противникъ-тъ за хуленіе.

15. Защото нѣкои ся вече уклонихж слѣдъ Сатанж.

16. Нѣкой вѣренъ или вѣрна *нѣкоя* ако има вдовицы, да си ги пригледуватъ, и да ся не патоваря церква-та; за *да може* да доволствува истинскы-тъ вдовицы.

17. Презвитери-тъ които добрѣ прѣдстояватъ, да ся сподобяватъ съ двойнж почестъ; а повече тѣзи които ся трудять въ слово-то и поученіе-то.

18. Защото писаніе-то казува: Не завързувай уста-та на волю който вършѣе; и, Достоннъ е работникъ-тъ за заплатж-тж сп.

19. Обвиненіе врѣхъ презвитеръ не приймай, освѣнъ при двама или при трима свидѣтели.

20. Тѣзи които сѣгрѣшаватъ изобличавай ги прѣдъ всички-тъ, да иматъ страхъ и другы-тъ.

21. Прѣдъ Бога и прѣдъ Господа Исуса Христа, и прѣдъ избранны-тъ ангелы завѣщавамъ *ти* да съхранишь тѣзи *заповѣди* безъ прѣдубѣждение, и нищо да не правишь по пристрастіе.

кв. Рзкѣ скорѣе не возлагай ни на когѣе, ниже приублаиша чужимъ грѣхѣмъ. себѣ чиста соблюдай :

кг. Ктомѣ не пей воды, но мало вина прїемли, желудка ради твоего и чистыхъ твоихъ недѣговъ.

кд. Пѣкихъ же человекъ грѣшн предъвлени сѣть, предваряюще на сѣдз : нѣкимъ же и послѣдствуютъ.

ке. Такоже и двѣра дѣла предъвлена сѣть : и сѣща инакъ, оутайтиса не мѣгутъ.

ГЛАВА 5.

а. Елицы сѣть подъ игомъ раби, своихъ господѣи всакиа чѣсти да сподобляютъ, да има Бжїе не хсмитса и оученїе.

б. Имѣшии же вѣрныхъ господѣи, да не нерадѣтъ ѡ нихъ, понеже братїа сѣть : но паче да рабѣютъ, занѣ вѣрни сѣть, и возлюблени, иже бѣгодѣть воспрїемлюции. сїа оучи, и молї.

в. Яше ли кто инакъ оучитъ, и не пристѣпѣтъ къ здоровымъ словесѣмъ Гда нашего Исуса Христа, и оученїю, еже по бѣговѣрїю,

г. Разгордѣса, ничтѣе вѣдый, но недѣгда ѡ стазанїихъ и словопрѣнїихъ : ѡ нихъже вывѣтъ зависть, рвенїе, хвалѣ, непщеванїа азкава,

д. Нескды злыа растлѣнныхъ человекѣмъ оумомъ, и лишѣнныхъ истины, непщюющихъ прїеврѣтенїе быти бѣгочѣстїе. ѡстѣнай ѡ таковыхъ.

е. Есть же снисканїе велїе бѣгочѣстїе съ доволствомъ.

ж. Ничтѣе во внесохомъ въ мїръ сѣй, гавѣ, гакъ ниже изнестї что мѣжемъ :

и. Имѣюще же пишѣ и ѡдѣанїе, сими доволни вѣдемъ.

з. Я хотѣшии богатїтиса, впѣдуютъ въ напѣсти, и сѣть.

22. Не възлагай рѣцѣ за скоро на никого, нито бывай участникъ на чужды грѣхове. Пази себе си чистъ.

23. Не пий вече *само* водъ, но употрѣбывай малко вино за стомахъ-тъ си и за чести-тъ твои болѣдуванія.

24. На нѣкои чловѣцы грѣхове-тъ сж прѣдизявени, и прѣди *тѣхъ* идѣтъ на сѣдъ; а на нѣкои отъ послѣ идѣтъ.

25. Така и добры-тъ дѣла на *нѣкои* сж прѣдизявени, и които сж иначе, не могатъ да ся утаѣтъ.

ГЛАВА 6.

1. Раби-тъ които сж подъ иго да считать свои-тъ си господари достойны за всякъ почестъ, да ся не хули име-то Божіе, и учение-то.

2. Тѣзи които иматъ господари вѣрующы, да ги не прѣзиратъ, по това че сж братія; но толко повече да *имъ* работятъ, защото сж вѣрни и възлюбени тѣзи които въсприематъ благодѣаніе-то. Това поучавай и увѣщавай.

3. Ако ли нѣкой учи иначе, и не пристава на здравы-тъ словеса на Господа нашего Исуса Христа, и на учение-то, което е по благочестіе,

4. Възгордиль ся е, не знае нищо, но болѣдува за прѣдирванія и прѣпиранія, отъ които бива завистъ, распри, хулы, лукавы подозрѣнія,

5. Празны прѣпирни на чловѣцы съ развратенъ умъ, и лишены отъ истинъ-тъ, които мнятъ че благочестіе-то е придобываніе. Отдалечавай ся отъ таквызи.

6. А благочестіе-то съ благодареніе е голѣмо придобываніе.

7. Защото не внесохмы въ свѣтъ-тъ нищо; явно че не можемъ нито да изнесемъ нѣщо;

8. А като имамы прѣхранѣ и облѣкло да смы благодарни съ това.

9. А които ницѣтъ да ся обогатѣватъ, падатъ въ напасть, и въ

и въздохоти мнози несмысленны и вреждающыя, яже погрѣшаютъ чловѣки во всегубительство и погубель.

г. Корень ко всемъ злымъ сребролюбіе есть: егуже ищцы желаютъ заблудша въ вѣры, и себе пригвоздиша болѣзнемъ многымъ.

д. Ты же, со чловѣче Бжій, сіхъ вѣгай: гони же прѣвдс, блгочестіе, вѣрс, любовь, терпѣніе, кротость:

е. Подвизайса добрымъ подвигомъ вѣры, емлиса за вѣчнню жизнь, въз ноже и звѣзъ быль еси, и исповѣдалъ еси доброе исповѣданіе предъ многими свидѣтели.

ж. Завѣщаваяю ти предъ Богомъ ѡживляющимъ всѣческаа, и Хрѣтомъ Исомъ свидѣтельствовавшимъ при Понтійстѣмъ Пілатѣ доброе исповѣданіе,

з. Соблюсти тебѣ заповѣдь нескверна, и незазорна, даже до явленія Гда нашего Иса Хрѣта,

и. Еже во своа времена явитъ блженный и единый сильный, Црь царствующихъ и Гдъ господствующихъ,

и. Единый имѣай безсмертіе, и во свѣтѣ живый непристѣпимъ, егуже никтоже видѣлъ есть въ чловѣкѣхъ, ниже видѣти можетъ, емже честь и держава вѣчнаа. Амѣнь.

к. Богатымъ въз нынѣшнемъ вѣцѣ запрещай не высокоумствовати, ниже оуповати на богатство погубляющее, но на Бога жива, дающего намъ вса обиліа въз наслажденіе,

л. Блгое дѣлати, богатитиса въз дѣлѣхъ добрыхъ, блгоподатливымъ быти, общителнымъ,

м. Сокровишиюще себѣ ѡснованіе добро въз вѣдущее, да прійматъ вѣчнню жизнь.

н. Со Тимоѣе, преданіе сохрани, оуклоняса скверныхъ сесловій и прекословій лжеименнагъ рѣзсма:

о. Со немже ищцы хвалюса, ѡ вѣрѣ погрѣшиша. блгодать сз тобою. Амѣнь.

примкх, и въ много несмысленны и врѣдители похоти, които правятъ челоуѣцы-тѣ да потъватъ въ пагубѣ и въ погыбель.

10. Защото корень на вси-тѣ злины е сребролюбіе-то, което като ся ревне на нѣкон, сторигы та заблудихъ отъ вѣрж-тж, и пронизахъ себе си съ много скърби.

11. Но ты, челоуѣче Божій, бѣгай отъ тѣзи нѣща; и слѣдувай правдж-тж, благочестіе-то, вѣрж-тж, любовь-тж, търпѣніе-то, кротость-тж.

12. Подвизавай ся съ добрый-тъ подвигъ на вѣрж-тж, хвани ся за вѣчный-тъ животъ, на който си и призованъ былъ, и исповѣдалъ си добро-то исповѣданіе прѣдъ мнозина свидѣтели.

13. Завѣщавамъ ти прѣдъ Бога, който оживява всичко, и прѣдъ Христа Исуса, който засвидѣтельствува прѣдъ Понтійскаго Пилата добро-то исповѣданіе,

14. Да упазншь заповѣдь-тж чистж, безукорнж, до явленіе-то на Господа нашего Исуса Христа,

15. Което въ свое си врѣме ще покаже блаженный-тъ и единый-тъ Властитель, Царь на царствующы-тѣ и Господь на господствующы-тѣ,

16. Който самъ има безсмъртіе, който обитава въ видѣлнж непристжнж, когото никой отъ челоуѣцы-тѣ не е видѣлъ, нито може да види; комуто честь и държава во вѣкы. Аминь.

17. На богаты-тѣ въ тойзи свѣтъ заржчай да не высокоумствувать, нито да ся надѣжтъ на непостоянство-то на богатство-то, но на Бога живаго, който дава намъ всичко изобилно, за наслажденіе;

18. Да струвать добро, да богатѣжтъ въ добры дѣла, да бждѣтъ доброподатливи, общителни,

19. Да събирать имотъ за себе си, добро основаніе за въ бждѣще, за да достигнжтъ вѣчный животъ.

20. О Тимофее! пази залогъ-тъ, и уклонявай ся отъ сквърны-тѣ празнословія, и противорѣчія на лжеименно-то знаніе,

21. На което като ся прѣдадохъ нѣкон, погрѣшихъ отъ вѣрж-тж. Благодать съ тебе. Аминь.

КЪ ТІМОФЕЮ ВТОРОЕ ПОСЛАНИЕ

СТѢГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелз Аплаз Исц Хртвз волею Бжїею по ѡбѣтованїю жизни, ѡже ѡ Хртѣ Исц,

б. Тимофею возлюбленномз чадс : бѣгодать, милость, мирз ѡ Бга Сца, ѡ Хрта Исца Гда нашегв.

в. Благодарю Бга, емсже сажс ѡ прародителей чистою совѣстїю : ѡкв непрестаннзю ѡмамз ѡ тебѣ пѡмать вз молитвахз моїхз день ѡ нощь,

г. Желѡ видѣти тѡ, помнѡ слезы твоѡ, да радости испѡлнюсѡ :

д. Воспоминанїе прїемлѡ ѡ сщїей вз тебѣ нелицемѣрнѣй вѣрѣ, ѡже вселисѡ прѣжде вз бѡвс твоѡ Двїдс, ѡ вз мѡ-терѡ твоѡ Евпїкїю : ѡзвѣстенз же ѣсмь, ѡкв ѡ вз тебѣ.

е. Сѡже радї вины воспоминаю тебѣ возгрѣвати дарз Бжїї живсщїй вз тебѣ возложенїемз рскс моѡю :

ж. Не вѡ дадѣ намз Бгз дха стрѡха, но сїлы ѡ любвѣ ѡ цѣломсдрїѡ.

з. Не постыдїсѡ оубо стрѣтїю Гда нашегв Исца Хрта, ни мною ѡзникомз ѣгв : но спостраждї бѣговѣствованїю Хртвс по сїлѣ Бга,

и. Спасшагв насз ѡ призвѡвагв званїемз стѡымз, не по дѣлѡмз нашымз, но по своемз бѣговоленїю ѡ бѣгодати даннѣй намз ѡ Хртѣ Исц, прѣжде лѣтз вѣчныхз,

ї. ѡвашейсѡ же нынѣ просвѣщенїемз Спсїтелемз нашегв

КЪ ТИМОФЕЮ ВТОРО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ съ волѣж-тѣ Божіѣхъ апостолъ Исусъ Христовъ по обѣщаніе-то на живота който е въ Христа Исуса,

2. На Тимофея, възлюбленно-то чадо; благодать, милость, миръ отъ Бога Отца, и Христа Исуса Господа нашего.

3. Благодарѣжъ Бога, комуто отъ прародители *още* служжъ съ чистѣ совѣсть, че непрѣстанно тя поменувамъ въ молбы-тѣ си день и нощъ,

4. И като помнѣжъ сълзы-тѣ ти, желаѣжъ да тя видѣжъ, за да ся испълнѣжъ съ радость;

5. Понеже си докарувамъ на паметъ нелицемѣрнѣж-тѣ въ тебе вѣрѣжъ, която испърво обитаваше въ бабѣ ти Лондѣ, и въ майкѣ ти Евникіѣ, а увѣренъ съмъ че и въ тебе.

6. По тѣзи причинѣ ти напомнямъ да распаляшь Божіе-то дарованіе, което е въ тебе отъ възлаганіе-то на мои-тѣ рѣцѣ.

7. Защото Богъ не даде намъ духъ на боязнь, но духъ на силѣ и любовь и цѣломудріе.

8. И тѣй не ся срамувай отъ свидѣтелство-то на Господа нашего, нито отъ мене неговый узникъ, но стани участникъ въ зло-страданія-та на евангеліе-то по силѣ-тѣ отъ Бога,

9. Който е спаслъ насъ и призовалъ съсъ свято призованіе, не споредъ дѣла-та ни, но по свое-то прѣдложеніе и по даденѣж-тѣ намъ прѣди вѣчны-тѣ врѣмена благодать въ Христа Исуса,

10. А която ся откри нынѣ чрѣзъ явленіе-то на Спаса нашего

Іиса Хрѣта, разршнвшашу оубо смѣрть, и возсіавшашу жизнь и не таѣніе блговѣствованіемъ,

а. Въ неже поставленъ быхъ азъ проповѣдникъ и Аплз и оучитель іазыковъ :

б. Еѣже ради вины и сіа страждѣ, но не стыждѣса. вѣмъ бо, емѣже вѣровахъ, и извѣстнхса, іакъ сіленъ єсть преданіе мое сохранити въ дѣнь онъ.

г. Образъ имѣи здравыхъ словѣсъ, иже ѡ менѣ слышалъ єси, въ вѣрѣ и любви, іакже ѡ Хрѣтѣ Іисѣ :

д. Доброе завѣщаніе соблюди дѣломъ стѣимъ живѣющимъ въ насъ.

е. Рѣси ли сіѣ, іакъ ѡвратишася ѡ менѣ всѣ, иже ѡ Ісѣи, ѡ нѣхже єсть Фѳгелъ и Ермогенъ.

ѕ. Да дастъ же милость Гдѣ Сисифоровъ дѣмъ : іакъ многажды ма оупокѣи, и веригъ моихъ не постыдѣса,

з. Но пришѣдъ въ Римъ, тощнѣе взыска ма и ѡврѣте.

и. Да дастъ емѣ Гдѣ ѡврѣсти милость ѡ Гда въ дѣнь онъ : и єлікѡ во ѳфѣсѣ послажѣ ми, добрѣе ты вѣси.

ГЛАВА ѳ.

а. Ты оубо, чадо мое, возмогаи во блгодати, іакже ѡ Хрѣтѣ Іисѣ :

б. И іакже слышалъ єси ѡ менѣ многими свидѣтели, сіа предѣждь вѣрнымъ человекѡмъ, иже доволни вѣдѣтъ и ныихъ назчѣти.

г. Ты оубо злопостражди іакъ добръ воинъ Іисъ Хрѣтовъ.

д. Никтоже бо воинъ бываа ѡбазѣтса ксплами житейскими, да воеводѣ оубоденъ вѣдетъ.

е. Яще же и постраждѣтъ кто, не вѣнчаѣтса, яще не законнѡ мѣченъ вѣдетъ.

Исуса Христа, който унищожил смърть-тъ, и осія животъ-тъ и безсмъртіе-то чрѣзь евангеліе-то ;

11. На което быхъ поставенъ азъ проповѣдникъ и апостолъ и учитель на язычници-тъ ;

12. За който причинѣ и страдамъ това ; но не ся срамувамъ ; защото знаѣхъ въ кого съмъ повѣрувалъ, и увѣренъ съмъ че е силенъ да упазитъ залогъ-тъ мой до онзи день.

13. Дръжъ примѣръ-тъ на здравы-тъ словеса, които си чулъ отъ мене, въ вѣрж и любовь която е въ Христа Исуса.

14. Добрый-тъ залогъ упазитъ чрѣзь Духа Святаго който живѣе въ насъ.

15. Ты знаешъ това че всички които сж въ Азіѣхъ отвърнахъ ся отъ мене, отъ които е Фигель и Ермогенъ.

16. Господь да даде милость на домъ-тъ Онисифоровъ ; защото много пѣти мя упокои, и не ся усрами отъ оковы-тъ ми,

17. Но когато дойде въ Римъ потърси мя съ по голѣмо стараніе и намѣри *м*.

18. Господь да му даде да намѣри милость прѣдъ Господа въ онзи день ; а колко ми послужи въ Ефесъ, ты знаешъ твърдѣ добрѣ.

ГЛАВА 2.

1. И тъй ты, чадо мое, заякнуй въ благодать-тъ която е въ Христа Исуса.

2. И колкото си чулъ отъ мене при много свидѣтели, това прѣдай на вѣрны челоуѣцы, които да сж способни и други да научатъ.

3. За това ты прѣтърпи злостраданіе като добръ воинъ Исусъ Христовъ.

4. Никой воинъ ся не влита въ житейски работы, за да угоди на тогози който го е зѣлъ за воинъ.

5. Ако бы и да ся подвизава нѣкой, не ся вѣнчава, ако бы законно да ся не подвизава.

ѳ. Трѣждѣлющемся дѣлателю прѣжде подовѣтѣ ѿ плода вкѣсѣти.

ѵ. Разсмѣй, ѡже глаголю : да дѣстѣ оубо тебѣ Гдѣ ра-
змѣ ѿ всѣмѣ.

ѿ. Помниай Гдѣ Іиса Хрѣта востѣвшѣго ѿ мѣртвѣхѣ, ѿ
сѣмене дѣдова, по бѣговѣствованію моемѣ :

ѡ. Вѣ немѣже злостраждѣ дѣже до оубѣ, ѡкѣ злѣдѣй : но
слово бжѣе не вѣжетса.

ї. Сегѣ ради всѣ терплѣ ѡзвѣрѣннѣхѣ ради, да ѿ тѣи
спасѣніе оубѣтѣтѣ ѣже ѿ Хрѣтѣ Іисѣ, со славою вѣчною.

їа. Вѣрно слово : ѡще бо сѣ нимѣ оубѣрохомѣ, то сѣ нимѣ
ѿ ѡживѣмѣ :

їб. ѡще терпѣмѣ, сѣ нимѣ ѿ воцрѣмса, ѡще ѿвѣржемса
ѿ тѣи ѿвѣржетса насѣ :

їв. ѡще не вѣржемѣ, онѣ вѣренѣ прекывѣетѣ : ѡрешиѣса
бо себѣ не мѣжетѣ.

їг. Сѣѣ воспомниай, засвидѣтельствѣ прѣд Гдѣмѣ, не
словопрѣтиса, ни на кѣюже потрѣвѣ, на разорѣніе слы-
шѣшиѣхѣ.

їд. Потщиѣса себѣ ѡскѣсна постѣвити прѣд Бѣгомѣ, дѣла-
тѣла непѣстѣдна, прѣвѣ прѣвѣща слово ѡистины.

їе. Сквѣрѣнѣхѣ же тѣеглѣсѣи ѡметѣйсѣ : наипѣче бо прѣ-
спѣютѣ вѣ печѣстѣе :

їж. ѡ слово ѡхѣ ѡкѣ гѣгрѣна жѣрѣ ѡвѣрѣетѣ : ѿ нѣхѣже
ѣсть ѡменѣй ѿ Фѣлѣтѣ,

їз. ѡже ѿ ѡистинѣ погрѣшиѣста, глаголюще, ѡкѣ воскресѣніе
оубѣ вѣистѣ, ѿ возмѣцѣютѣ нѣкѣоторѣхѣ вѣрѣ.

їа. Твѣрдѣе оубо ѡспѣваніе бжѣе стѣитѣ, ѡмѣщее печѣтъ
сѣю : познѣ Гдѣ сѣшѣла своѣ, ѿ да ѡстѣнитѣ ѿ непрѣвѣды
всѣкѣхѣ ѡменѣѣѣ ѡмѣ Гдѣне :

їб. Вѣ велицѣмѣ же домѣ не тѣчѣю сосѣди злѣти ѿ срѣвѣрѣни

6. Земледѣлецъ-тъ който ся труди трѣба *той* първо да вкуси отъ плодове-тъ.

7. Разумѣвай това което ти казувамъ ; а Господь да ти даде разумѣніе на всичко.

8. Помни Исуса Христа, отъ сѣме-то Давидово, който възкръснѣ отъ мъртвы-тъ, споредъ мое-то благовѣствованіе ;

9. За което злострадамъ даже до оковы като злодѣецъ ; по слово-то Божіе ся не вързва.

10. За това всичко прѣтърпѣвамъ заради избранны-тъ, за да и тѣ получатъ спасеніе-то което е въ Христа Исуса съ вѣчнѣ славѣ.

11. Вѣрно е слово-то ; защото ако умремъ съ него, то ще и да живѣемъ съ него ;

12. Ако търпимъ, то ще и да царуваме съ него ; ако ся отричамы, и той ще ся отрече отъ насъ ;

13. Ако сме невѣрни, той вѣренъ остава ; не може да ся отрече отъ себе си.

14. Това напомнай и зарѣчвай имъ прѣдъ Господа, да не влѣзватъ въ прѣпираніе, *което не е* за никаквѣ потрѣбѣ, но за разореніе на слышатели-тъ.

15. Старай ся да прѣдставишь себе си одобренъ прѣдъ Бога, работникъ който нѣма отъ що да ся срамува, като расподѣляшь право слово-то на истинѣ-тъ.

16. А отъ сквърны-тъ празнословія отдалечавай ся ; защото ще прѣуспѣѣтъ повече въ нечестіе.

17. И слово-то имъ като живѣница ще разяда ; отъ които сѣ Именей и Филеть,

18. Които погрѣшихѣ отъ истинѣ-тъ, и казувать че възкръсеніе-то е вече станжло ; та събарятъ вѣрѣ-тъ на нѣкои.

19. Но твърдо-то основаніе Божіе стои, и има тойзи печать : Знае Господь тѣзи които сѣ негови : и Всякой който именува името Господне да отстѣпи отъ неправдѣ-тъ.

20. А въ единъ голѣмъ домъ нѣма само златни и сребърни съсѣ-

сѣть, но ѿ древѣани ѿ глинани, ѿ Ѡви оубо въ честь, Ѡви же не въ честь.

ѡа. Яше оубо кто ѡчїститъ себѣ ѡ сїхъ, вѣдетъ сосѣдъ въ честь, ѡсцїенъ, ѿ бл҃гопотрѣбенъ Владыцѣ, на всѣкое дѣло бл҃гоуготованъ.

ѡб. Похотѣй юныхъ вѣгай: держїса же правды, вѣры, любвѣ, міра, со всѣми призывающими Г҃а ѡ чїстагѡ сѣрдца.

ѡг. Бѣсѣхъ же ѿ ненаказанныхъ стазанїи ѡрицѣйсѣ, вѣдый, ѡкѡ раждѣютъ свѣры:

ѡд. Рабѣ же Г҃аю не подобѣтъ сварїтисѣ, но тїхъ быти ко всѣмъ, оучїтелѣмъ, незлѣбнѣмъ,

ѡе. Съ крѣпостїю наказѣющѣ протївныѣ: ѣдѣ какѡ дѣстъ ѿмъ Б҃гѣ покланїе въ рѣзмъ ѿстины,

ѡс. ѿ вознїкнѣтъ ѡ дїаволскїа сѣти, жїви оубоувлѣни ѡ негѡ, въ своѡ ѣгѡ волю.

ГЛАВА ҃.

а. Сїе же вѣждѣ, ѡкѡ въ послѣднїа дни настѣнѣтъ времѣнѣ люта.

б. Бѣдѣтъ ко челоуѣцы самолюбѣцы, сребролюбѣцы, величѣвы, горди, хѣминцы, родїтелѣмъ протїващїисѣ, неблагодѣрни, неправѣдни, нелюбѣвни,

в. Непрїмирїтели, (продѣрзиви, вознослїви, прелѣгѣтѣ), клеветницѣ, невоздѣржницѣ, некрѣтцы, неблаголюбѣцы,

г. Предѣтелѣ, нагли, напыщѣни, сластолюбѣцы пѣче нѣжели бѣлюбѣцы,

д. ѿмѣщїи Ѡбразъ бл҃гочестїа, сїлы же ѣгѡ ѡвѣргшїисѣ. ѿ сїхъ ѡврацѣйсѣ.

е. Ѡ сїхъ ко сѣть понырающїи въ дѡмы ѿ пакнѣющїи женїшца ѡтѣгощѣнными грѣхѣми, водїмыѣ похотми различными,

ди, но и дървени и пърстни; и едни сж за почетъ, а други за безчестіе.

21. И тѣй ако очисти нѣкой себе си отъ тѣзи нѣща, ще бжде съсѣдъ за почетъ, освященъ, и благопотрѣбенъ на стопанинѣ-тѣ, приготвенъ за всяко добро дѣло.

22. И отъ младешки-тѣ похоти отбѣгнувай; и слѣдувай правдѣ-тѣ, вѣрѣ-тѣ, любовь-тѣ, мирѣ-тѣ, съсь *всички* тѣзи които призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

23. А отъ глупавы-тѣ и неучены-тѣ прѣдирванія ся отричай, попеже знаешь че раждатъ крамолы.

24. А рабъ Господень не трѣба да ся кара, но да бжде кроткъ кѣмъ всички-тѣ, поучителенъ, незлобивъ,

25. Съ кротость да наставлява противници-тѣ; дано бы имъ далъ Богъ покаяніе, да познаѣтъ истникѣ-тѣ,

26. И да ся съземжѣтъ отъ примкѣ-тѣ на діавола, отъ когото сж уловени живи за своѣж-тѣ му волѣж.

ГЛАВА 3.

1. И това да знаешь, че въ послѣдни-тѣ дни ще настанѣтъ усилны врѣмена.

2. Защото чловѣци-тѣ ще бждѣтъ самолюбиви, сребролюбиви, величави, гордѣливи, хулители, непокорни на родители-тѣ, неблагодарни, нечестиви,

3. Немилосърди, непримирителни, клеветници, певздрѣжни, свирѣши, непріятели на добро-то,

4. Прѣдатели, напрасничави, надути, повече сластолюбиви а не боголюбиви,

5. И ще иматъ видѣ на благочестіе, а отъ силѣ-тѣ неговѣ *ще* сж отречени; и отъ таквызи ся отвращай.

6. Защото отъ тѣхъ сж онѣзи които ся вѣвиратъ въ кѣщя-та, и подлѣстятъ женища които сж прѣтоварены съ грѣхове, и ся водятъ отъ различни похоти,

ѡ. Всегда оучаюса, и николиже въ разсмы истины прити могущыя.

и. Икоже Іанній и Іамврий противистася Мувсею, такоже и сии противаютса истинѣ, человецы растлѣнии оумомъ, и неисксени ѡ вѣрѣ.

ѣ. Но не преспѣютъ волке: безсміе ко ихъ явлено бдетъ всѣмъ, іакоже и Оубхъ бысть.

ї. Ты же послѣдовалъ еси моемъ оученію, житію, привѣтс, вѣрѣ, долготерпѣнію, любви, терпѣнію,

іа. Изгнаніемъ, страданіемъ, іакоѡ ми быша во Антіохіи, и во Іконіи, и въ Лустрѣхъ, іакоѡ изгнаніа пріахъ: и ѡ всѣхъ ма избавилъ есть Гдѡ.

іб. И вси же хоташии блгочестно жити ѡ Хртѣ Іисѣ, гоними бддстъ.

ів. Дзкѡви же человецы и чародѣи преспѣютъ на горшее, прелшюще и прелшѣми.

іг. Ты же превѣи, въ нихже нагченъ еси и іаже вѣрена сѣть тебѣ, вѣдый ѡ когѡ нагчилъ еси,

ід. И іакъ ѡз млада сщениа писаніа оумкешн, могуща тѡ оумдрити во спасеніе, вѣрою, іаже ѡ Хртѣ Іисѣ.

іе. Всяко писаніе Бгдсхновенно и полезно есть ко оученію, ко ѡбличенію, ко исправленію, къ наказанію, еже въ правдѣ:

іж. Да совершенъ бдетъ Бжій человекъ, на всякое дѣло блгѡе оуготованъ.

ГЛАВА Ѳ.

ѡ. Засвидѣтельствомъ оубо ѡзъ предъ Бгомъ и Гдемъ нашимъ Іисъ Хртѡмъ хоташимъ сдѣити живымъ и мертвымъ въ явленіи егѡ и царствіи егѡ:

ѡ. Провѣдши слово, настѡи блговременнѣ и безвременнѣ, ѡбличїи, запретїи, оумолїи, со всякимъ долготерпѣніемъ, и оученіемъ.

7. Които всякога ся учать, и никога не могат да дойдъть въ познаніе-то на истинѣ-тѣ.

8. И както Іанній и Іамврій ся въспротивихъ на Моисея, така и тѣ ся противять на истинѣ-тѣ, чловѣци умоу растлѣни, развращени въ вѣрѣ-тѣ.

9. Но нѣма да успѣѣтъ повече; защото безуміе-то имъ ще стане извѣстно на всички-тѣ, както станъ и тѣхно-то.

10. А ты си послѣдовалъ мое-то ученіе, поведеніе, намѣреніе, вѣрѣ-тѣ *ми*, дълготърпѣніе-то, любовь-тѣ, търпѣніе-то,

11. Гоненія-та, страданія-та, които ми станъхъ въ Антиохіѣ, въ Иконіѣ, въ Листрѣ, каквы гоненія прѣтърпѣхъ; и отъ всички-тѣ мя избави Господь.

12. Но и всички които ищътъ да живѣѣтъ благочестиво въ Христа Исуса, ще бждътъ гонени.

13. А лукави и прѣлстници чловѣци ще прѣуспѣѣтъ поназлѣ, да прѣлстятъ и да сѣ прѣлщавани.

14. А ты стой въ това което си научилъ, и което ти е вѣвѣрено, като знаешъ отъ кого си ся научилъ,

15. И че отъ дѣтинство знаешъ священны-тѣ писанія, които могат да тя умудрятъ на спасеніе чрѣзъ вѣрѣ-тѣ въ Христа Исуса.

16. Всичко-то писаніе е Богодуховенно, и полезно за наученіе, за обличеніе, за поправленіе, за наставленіе въ правдѣ-тѣ;

17. За да бжде чловѣкъ-тѣ Божій съвършенъ, приготвенъ за всяко добро дѣло.

ГЛАВА 4.

1. И тѣѣ зарѣчвамъ ти прѣдъ Бога, и Господа Исуса Христа, който ще сѣди живы-тѣ и мъртвы-тѣ въ явленіе-то си и въ царуваніе-то си:

2. Проповѣдувай слово-то, настоявай на врѣме и безъ врѣме, обличи, запрѣти, умоли съсъ всяко дълготърпѣніе и поученіе.

҃. Бѣдетъ во время, ꙗкогда здраваго оучениа не послышаютъ, но по своимъ похотехъ избвергътъ себе оучители, чѣшеша слѣхомъ:

д. И ѿ истины слѣхъ ѿвратятъ, и къ бласнемъ оуклонятся.

е. Ты же трезвись ѿ всемъ, слопостражди, дѣло сотвори блговѣстника, служеніе твоѣ избвѣстно сотвори.

ѕ. Изъ во оуже жренъ бываю, и время моегѡ ѡшествіа настѡ:

з. Подвигомъ добрымъ подвижася, теченіе скончашъ, вѣрс соблюдохъ:

и. Проче оубо соблюдется миѣ вконецъ правды, ꙗкоже воздастъ ми Гдѣ въ день Оиъ, праведный Сздѡ, не токму же миѣ, но и всемъ возлюбашымъ явленіе егѡ.

д. Потщися скорѡ прити ко миѣ.

ї. Димасъ во менѣ ѡстави, возлюбивъ нынѣшній вѣкъ, и ѡде въ Солонь: Крискентъ въ Галатію, Титъ въ Далматію:

л. Дзкѡ единъ естъ со мною. Марка поемъ приведи съ собою: естъ во ми блгопотрѣенъ въ службѣ.

в. Тѣхика же послашъ во Ефесъ.

г. Фелонъ, ꙗкоже ѡставишъ въ Трѡадѣ оу Карпа, градый принеси, и книги, паче же кѡжанымъ.

д. Ялезандръ ковачъ мнѡга ми зла сотвори: да воздастъ емѡ Гдѣ по дѣломъ егѡ:

е. Ѡ негѡже и ты себе влюди, сѣмѡ ко противитса словесемъ нашимъ.

ѕ. Въ первый мой ѡвѣтъ никтоже бысть со мною, но вси ма ѡставиша: да не вѣнѣтса имъ:

з. Гдѣ же миѣ предстѡ: и оукрѣпнѡ ма, да мною пропо-вѣданіе избвѣстно бѣдетъ, и оуслышатъ вси языцы: и избавленъ кѡихъ ѡ оустъ львѡвъ:

и. И избавитъ ма Гдѣ ѡ всѡкаго дѣла азкава, и спасетъ

3. Защото ще дойде време, когато не ще да търпят здраво-то учение; но понеже ги сърбятъ уши-тъ, ще си натрупатъ учители по свои-тъ си похоти;

4. И отъ истинѣ-тъ ще отвърнатъ слухъ-тъ си, а къмъ басны-тъ ще ся обвържатъ.

5. Но ты бжди трѣзвенъ въ всичко, злопострадай, изработи дѣло-то на благовѣститель, извърши напълно служение-то си.

6. Защото азъ вече ставамъ жертва, и време-то на отхождане-то ми настанѣ.

7. Азъ ся подвизахъ съ добръ подвигъ, пѣть-тъ свършихъ, вѣрѣ-тъ упазихъ;

8. Отъ сега остава ми вѣнецъ-тъ на правдѣ-тъ, когото Господь, праведный-тъ Сѣдя, ще ми въздаде въ онзи день; и не само на мене, но и на всички които сѣ възлюбилъ негово-то явление.

9. Побѣрзай да дойдешъ при мене скоро;

10. Защото Димасъ мя остави, понеже възлюби сегашній-тъ свѣтъ, и отиде въ Солунъ; Крискентъ въ Галатіѣ, а Титъ въ Далмаціѣ;

11. Само Лука е при мене. Земи Марка и доведи го съсь себе си; защото ми е потрѣбенъ за служение-то.

12. А Тихика проводихъ въ Ефесъ.

13. Когато дойдешъ донеси япунджакъ-тъ който съмъ оставилъ въ Троадѣ при Карпа, и книги-тъ, а наипаче кожаны-тъ.

14. Александръ ковачъ-тъ много ми зло стори; Господь да му въздаде по дѣла-та му.

15. Отъ когото ся пази и ты, защото много противостоя на наши-тъ словеса.

16. Въ първый-тъ ми отвѣтъ никой не прѣдстанѣ съ мене, но всички мя оставихъ: Дано имъ ся *за грѣхъ* не вмѣни.

17. Но Господь ми прѣдстанѣ, и укрѣпи мя, за да ся извърши напълно проповѣдь-та чрѣзь мене, и да чуѣтъ всички-тъ язычници; и азъ ся избавихъ отъ львовы уста.

18. И ще мя избави Господь отъ всяко лукаво дѣло, и ще мя

во црѣтвіе свое небесное: ѣмѣже слава во вѣки вѣкѡвъ.
амѣнь.

ѧ. Цѣлѣй Прискѡла и Акѡла, и Синсифоровъ дѡмъ.

к. Ерастъ встѧ въ Коринѡѣ: Трофѣма же встѧвнхъ въ
Милитѣ колѡца.

ка. Потщисѧ прѣжде зимы принти. цѣлѣютъ тѧ Евѡла,
и Пѡла, и Дѣна, и Клаудѣа, и вратѣа всѧ.

кв. Гдѣ Иисъ Хрѣтѡсъ со дѡмомъ твоимъ. блгодать съ вами.
амѣнь.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ

СТѢГѠ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ѧ.

а. Павелъ рабъ Бжѣй, Апла же Иисъ Хрѣтѡвъ, по вѣрѣ
избранныхъ Бжѣихъ, и разсѣмъ истины, ѡже по блго-
честію.

б. Ѡ оупованіи жизни вѣчныа, юже вѣѣтовѧ неложный
Бгъ прѣжде лѣтъ вѣчныхъ,

в. Авѣ же во времена своѧ слово свое, проповѣданіемъ,
ѣже мнѣ поручено бысть по повелѣнію Спсѣтеля нашегѡ
Бга :

д. Титъ припомъ чадъ по Ѡбщѣй вѣрѣ: блгодать, ми-
лость, миръ ѡ Бга Ѡца и Гда Ииса Хрѣта Спса нашегѡ.

е. Сегѡ ради встѧвнхъ тѧ въ Крѣтѣ, да недокончѧннаа

спасе въ небесно-то свое царство : Комуто да бѣде слава въ вѣки вѣковъ. Аминь.

19. Поздрави Прискиллъ и Акиллъ, и Онисифоровъ-тъ домъ.

20. Ерастъ останъ въ Коринѣ, а Трофима оставихъ въ Милитъ боленъ.

21. Побързай да дойдешъ прѣди зимъ-тж. Поздравява тя Еввулъ, и Пудъ, и Линъ, и Клавдія, и всички-тъ братія.

22. Господь Исусъ Христосъ да бѣде съ твой-тъ духъ. Благодаръ вамъ. Аминь.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ-ТО

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, рабъ Божій, и апостолъ Исусъ Христовъ, по вѣрж-тж на избранны-тъ Божіи, и по познаваніе-то на истинж-тж която е по благочестіе,

2. Въ надеждж-тж на вѣчный-тъ животъ, когото прѣди вѣчны-тъ врѣмена е обѣщаль Богъ, който не лъже,

3. А въ свои-тъ си врѣмена яви слово-то си чрѣзъ проповѣдь-тж, повѣренъ на мене по заповѣдь на Спаса нашего Бога ;

4. На Тита истинно-то *ми* чадо по общж-тж вѣрж : Благодать, милость, миръ, отъ Бога Отца и Господа Исуса Христа Спаса нашего.

5. Заради това тя оставихъ въ Критъ, да поправишь недоиска-

исправниши, и оустройши по всемъ градѹмъ пресвѹтеры :
 ꙗкоже тебѣ ѹзъ повелѣхъ.

ѡ. Яще кто есть непороченъ, единыя жены мѡжъ, члвкъ
 имый вѣрна, не во оукоренїи блвдѣ, или непокорїва.

ѣ. Подобаетъ во епископѣ безъ порока быти, ꙗкоже Бжїю
 строителю : не севѣ оугождающа, (не дерзвѣ, не напрасливъ,) не
 гнѣвливъ, не пїаницѣ, не кїицѣ, не скверностажателнъ :

и. По страннолюбївъ, блголюбцъ, цѣломѣдреннъ, праведнъ,
 преподобнъ, воздержателнъ,

ѡ. Держащемся вѣрнаго словесѣ по оученїю, да силенъ
 бѣдетъ и оутѣшати во здравїемъ оученїи, и противашася
 ѡбличати.

ї. Сѣтъ во мнози непокорїви, свесловцы, и оумомъ пре-
 шени, наипаче же сѣшии ѡ ѡбрѣзанїа :

ѡ. Иже подобаетъ оустѣ заграждати : иже всѣ домы
 развращаютъ, оучающе, ꙗже не подобаетъ, сквернаго ради
 прибытка.

ѡ. Рече же некто ѡ нихъ свой имъ пророкъ : Крїтане
 приснѣ живи, слн свѣрїе, оутрѣвы праздныя.

ї. Свидѣтельство сїе истинно есть. Ѣже ради вины
 ѡбличай ихъ нещаднѣ, да здрави бѣдстѣ въ вѣрѣ,

ѡ. Не внимающе їздейскимъ баснемъ, ни заповѣдемъ
 чловѣккѣ ѡвращающихся ѡ истинны.

ї. Всѣ оубв чїста чїстымъ : ѡскверненымъ же и невѣр-
 нымъ ничтоже чїсто, но ѡскверненъ ихъ и оумъ и совѣсть.

ѡ. Бга исповѣдуютъ вѣдѣти, а дѣлы ѡмѣщаютъ егѡ,
 мѣрзцы сѣще и непокорїви, и на всѣко дѣло блгое неискѣсни.

ГЛАВА Ѣ.

а. Ты же глаголи, ꙗже подобаетъ здравому оученїю :

б. Старцемъ трезвеннымъ кыти, чѣстнымъ, цѣломѣ-
 дреннымъ, здравствуюшымъ вѣрою, любовїю, терпѣнїемъ :

рано-то, и да поставишь на всякой градъ презвитеры както ти азъ заповѣдахъ ;

6. Ако е нѣкой непорочепъ, на еднѣ женѣ мѣжъ, и има чада вѣрны, не укоряваны за распуснѣть животъ или непокорны.

7. Защото епископъ-тъ подобава да е непорочепъ, както домо-строитель Божій, да не е безочливъ, нито гнѣвливъ, нито пияница, нито побойникъ, нито да е лакомъ за мърснѣ печалбѣ ;

8. Но страннолюбивъ, добролюбивъ, цѣломудренъ, праведенъ, благочестивъ, въздержателенъ ;

9. Който да държи вѣрно-то слово споредъ учение-то, да бѣде възможенъ и да увѣщава съсъ здраво-то учение, и да избличава тѣзи, които противорѣчатъ.

10. Защото има мнозина непокорни, празнословци и умопрѣлстници, а наймного отъ обрѣзаны-тѣ,

11. На които трѣба да затулямы уста-та ; че тѣ развращаватъ цѣлы домове, като учатъ за гнуснѣ печалбѣ това което не подобава.

12. Нѣкой си отъ тѣхъ, свой имъ пророкъ, е реклъ : Критяне-тѣ сѣ вынѣгы лѣзци, зли звѣрове, тѣрбуси лѣниви.

13. Това свидѣтелство е истинно ; за коѣжто причинѣ обличавай ги строго, да бѣдѣтъ здрави въ вѣрж-тѣ,

14. И да не даватъ вниманіе на Іудейскы басни, и на заповѣди отъ челоуѣцы които сѣ отвращатъ отъ истинѣ-тѣ.

15. За чисты-тѣ всѣчко е чисто ; а за осквърнены-тѣ нищо *нима* чисто, но и умъ-тъ имъ и сѣвѣсть-та имъ сѣ осквърнены.

16. Исповѣдуватъ че знаѣтъ Бога, но сѣ дѣла отричатъ сѣ *отъ него*, като сѣ мърсни и непокорни, неспособни за всякакво добро дѣло.

ГЛАВА 2.

1. Но ты говори което подобава на здраво-то учение ;

2. Старци-тѣ да бѣдѣтъ трѣзвенни, честни, цѣломудренни, здрави въ вѣрж-тѣ, въ любовь-тѣ, въ тѣрпѣніе-то ;

ѳ. Стáрицамъ такожде во оукрашеніи свѣтлолѣпнымъ, не-
клеветливимъ, не вѣнъ много поработѣннымъ, добросчѣтел-
нымъ,

д. Да оцѣломудратъ юныя, мужелюбницамъ быти, чадолю-
бницамъ,

е. Цѣломудреннымъ, чистымъ, добры добрымъ правашымъ,
благимъ, покарáющимъ своимъ мужемъ, да не слово Бжїе
хъснитъ.

ѕ. Юншы такожде молї цѣломудрствовати.

з. Ѡ всемъ же самъ себѣ подаваа образъ добрыхъ дѣлъ,
во оученіи незавѣстное, чѣстность, нетлѣніе,

и. Слово здравое, незабóрное: да протівный посрамитъ,
ничтóже имѣа глаголати ѡ насъ оукóрно.

д. Рабы, своимъ господемъ повиноватиса, во всемъ благо-
сгóднымъ быти, непрекослѣвнымъ.

г. Не крадущимъ, но вѣрсъ всѣхъ глвляющимъ блгс,
да оученіе Спсїтеле нашего Пга оукрашáютъ во всемъ.

а. Ивїса ко блгодать Бжїа спасїтелнаа всѣмъ человек-
кымъ,

б. Наказьюши насъ, да ѡвергшеса нечѣстїа и мїрскихъ
похотѣй, цѣломудренны и праведны и благочѣстны поживемъ
въ нынѣшнемъ вѣцѣ:

в. Ждше блаженнаго оупованїа и двленїа славы вели-
каго Пга и Спса нашего Иса Хртá:

д. Иже далъ єсть себѣ за ны, да избáвитъ ны ѡ всакаго
беззаконїа, и ѡчїститъ себѣ люди избранны, ревнїтели
дверымъ дѣлýmъ.

е. Сїа глаголи, и молї, и ѡвличáй со всакимъ повелѣнїемъ:
да никтоже тá превѣдитъ.

3. Такожде и стары-тѣ жены да иматъ начинъ священнолѣпнѣ, да не сѣ клеветницы, нито да сѣ прѣдадены много на винопійство, да поучаватъ на добро,

4. Да вразумяватъ млади-тѣ *жены*, да любятъ мъжіе-тѣ си и чада-та си,

5. Да сѣ цѣломудренны, чисты, да си редятъ добрѣ кѣщы-тѣ, да сѣ добры, благопокорны на мъжіе-тѣ си, за да ся не охулюва слово-то Божіе.

6. Подобно и момцы-тѣ увѣщавай да бѣдѣтъ цѣломудренни.

7. Во венчко показувай себе си примѣръ на добры-тѣ дѣла, въ поученіе-то нерастлѣнность и честность,

8. Слово здраво, неукорно, за да ся засрами противникъ-тъ, като нѣма да рече за васъ нищо лошо.

9. Слугы-тѣ да ся покоряватъ на господари-тѣ си, да *имѣ* угодяватъ во всичко, да *имѣ* не повращатъ рѣчь.

10. Да не посвояватъ чуждо, но да показуватъ всякъ добръ вѣръ: за да украшаватъ во всичко ученіе-то на Спаса нашего Бога.

11. Защото ся яви Божія-та благодать спасителна-та на вси-тѣ человекы,

12. Която ны учи да ся отречемъ отъ нечестіе-то и отъ свѣтовны-тѣ похоти, и да живѣемъ цѣломудренно и праведно и благочестиво въ настоящій-тъ вѣкъ,

13. Ожидающе блаженнѣ-тѣ надеждѣ и славно-то явленіе на великаго Бога и Спаса нашего Иисуса Христа,

14. Който даде себе си за насъ, да ны избави отъ всяко беззаконіе, и да ны направи чисты, за избранъ на себе си народъ, ревнитель на добры дѣла.

15. Така говори, и увѣщавай, и обличавай съсъ всякъ власть: да тя не прѣзира никой.

ГЛАВА ҃.

а. Воспоминай тѣмъ начальствующимъ и властвующимъ повиноватися и покаратися, и ко всакому дѣлу бл҃гу готвымы быти,

б. Ни единого хслити, не сварливымъ быти, но тихимъ, всаку являющимъ кротость ко всѣмъ человекымъ.

в. Бѣхомъ ко иногда и мы несмысленни, и непокориви, и прелшени, работающе похотѣмъ и сластѣмъ различнымъ, въ словѣ и зависти живуще, мѣрзцы сѣи, и ненавидяще др҃зга:

г. Егда же бл҃годать и человеколюбие явиша Спса нашего Б҃га,

д. Не ѿ дѣла праведныхъ, иже сотворихомъ мы, но по своей егѡ милости, спасе насъ, баниею пакыбытиа, и ѡновленіа Дха ст҃аго,

е. Егѡже изліа на насъ ѡбильно, иисъ Хртѡмъ Спсителимъ нашимъ,

ж. Да ѡправдившеса бл҃годатію егѡ, наследницы бѣдемъ по ѡпованію жизни вѣчныа.

з. (Члодо Тите,) вѣрно слово, и ѡ сихъ хоушъ та извѣщати, да пекѡтса дѣбрымъ дѣломъ прилѣжати вѣровавши Б҃гъ: сіа сѣтъ полѣзна человекымъ и дѣвѣр.

и. Бзихъ же ст҃заній и родословіи и рвеній и сварвз законныхъ ѡтспай: сѣтъ ко неполезны и сѣтны.

і. Еретика человека по первомъ и второмъ наказаніи ѡрицайса,

к. Кѣдый, ику развратиса таковыи, и согрѣшлетъ, и ѣсть самосжженъ:

л. Егда послѡ Артѣмъ къ тебѣ или Тѡхика, потщиса прїити ко миѣ въ Никопѡль: тамъ ко сдѣихъ ѡзримѣти:

ГЛАВА 3.

1. Напомняй имъ да ся покоряватъ на началства-та и власти-тъ, да ги слушать, и да бждѣтъ готови на всяко добро дѣло;

2. Да не хулять никого, да не сѣ крамолници, да бждѣтъ тихы, и да показувать къмъ всички-тъ челоуѣцы всякъ кротость.

3. Защото и ный нѣкога си бѣхмы несмысленни, непокорни, прѣльщавани, и порабощенни на различни похоти и сласти, и живѣяхмы въ злобѣ и зависть, бѣхмы омерзени и мразяхмы ся единъ другий.

4. Но когато ся яви благодать-та и челоуѣколюбие-то на Спаса нашего Бога,

5. Не отъ праведны-тъ дѣла, които смы сторили ный, но по свой-тъ си милость той ны спасе съ съ оклупуваніе-то на възраждане-то отъ Духа Святаго,

6. Когото излія обилно на насъ, чрѣзь Исуса Христа Спасителя нашего,

7. Да бы, оправдани чрѣзь неговѣ-тъ благодать, да станемъ споредъ надеждѣ-тъ наслѣдници на вѣчный-тъ животь.

8. Вѣрно е слово-то; и това ищѣ да подтвърдяваш, за да ся грыжатъ тѣзи които сѣ повѣрували въ Бога да прѣдстояватъ на добры дѣла. Това е добро и полезно за челоуѣцы-тъ.

9. А отъ глупавы прѣдирванія и родословія, и прѣпиранія и каранія върху законъ-тъ, отдалечавай ся; защото сѣ бесполезны и суетны.

10. Еретикъ челоуѣкъ като го съвѣтваш еднажъ и дважъ остави го,

11. Като знаешъ че единъ такъвъ ся е развратилъ, и съгрѣшава, и отъ самосебе си е осжденъ.

12. Кога проводижъ до тебе Артема или Тихика, побързай да дойдешъ при мене въ Никополь; защото тамъ сторихъ намѣреніе да прѣзимувамъ.

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛАНИЕ.

ГІ. Знѣш законника ѿ Апостолѣ скору предпослѣ, ѿ да ничтоже ѿмъ скѣдно вѣдетъ.

ДІ. Да оучатся же ѿ наши дѣбрымъ дѣломъ прилѣжати въ ѿжнхъ трѣбованіа, да не вѣдѣтъ безплодни.

ЕІ. Цѣлѣютъ тѣ со мною сѣрци всѣ: цѣлѣи любашыи ны въ вѣрѣ. бѣгодѣть со всѣми вами. Амѣнь.

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛАНИЕ

СТѢГѠ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

А. Павелъ ѡзникъ Іисъ Хрѣтовъ, ѿ Тимодеѣи братъ, Філимона возлюбленномъ ѿ споспѣшникъ нашему,

Б. ѿ Апфіи сестрѣ возлюбленнѣи, ѿ Архіппа совоинственникъ нашему, ѿ домашнѣи твоѣи цркви:

Г. Благодѣть вамъ ѿ миръ ѿ Пѣла Сѣдѣи нашему ѿ Гѣа Іиса Хрѣта.

Д. Благодарю Пѣла моего, всегда памать ѿ тебѣ творѣ въ молитвахъ моихъ,

Е. Слышавъ любовь твою ѿ вѣрс, ѡже ѿмаши ко Гѣс Іисъ ѿ ко всѣмъ стѣмъ.

Ж. Иѣкъ да ѡкренѣте твоѣ вѣры дѣйственно вѣдетъ, въ разумѣ всѣмъ блага, еже въ васъ, ѿ Хрѣтѣ Іисѣ.

13. Прѣдиспрати поскоро законника Зина и Аполлоса, и да не сѣ оскудни за нищо.

14. Нека ся учать и наши-тъ да прѣдстояватъ на добры дѣла въ нужды потрѣбы, за да не бѣдѣтъ бесплодни.

15. Поздравяватъ тя всицкы които сѣ съ мене; поздрави тѣзи които ны любятъ въ вѣрѣ-тѣ. Благодать да бѣде съсъ всицкы васѣ. Амнь.

КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ-ТО

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ узникъ Исусъ Христовъ, и Тимоѳей братъ, до Филимона възлюбленнаго и сотрудинка нашего,

2. И до Апаѳіѣ възлюбленнѣ-тѣ *сестрѣ*, и до Архинна сподвижника нашего и домашнѣ-тѣ твоѣѣ церквѣ;

3. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

4. Благодарѣѣ Бога моего и вынѣгы тя поменувамъ въ молитвы-тѣ си,

5. Като слушамъ твоѣѣ-тѣ любовь и вѣрѣ, коѣѣто имашъ къмъ Господа Исуса и къмъ вси-тѣ святыи,

6. Да бѣде общеніе-то на твоѣѣ-тѣ вѣрѣ дѣятелно въ познаніе на всяко добро, което има у васѣ въ Христа Исуса.

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛАНИЕ.

ѡ. Радость во ѿмамъ многъ и оутѣшеніе въ любви твоѣй, ѿкъ оутрѣбы стѣхъ почиша тобою, брате.

ѱ. Сегѡ ради многого дерзновеніе ѿмѣла во Хрѣтѣ повелѣвати тебѣ ѣже потребно ѣсть,

Ѡ. Любве же ради паче молю: такѡвъ сый ѿкоже Павелъ старецъ, нынѣ же и оузникъ Іиса Хрѣта:

Ѣ. Молю тѣ въ моѣмъ чадѣ, ѣгоже родихъ во оузахъ моихъ Онісіма,

Ѥ. Иногда тебѣ непотребнаго, нынѣ же тебѣ и мнѣ бѣгопотребна, ѣгоже возпослѣхъ тебѣ:

Ѧ. Ты же ѣго, сирѣчь мою оутрѣбъ, прїими.

ѧ. Ѣгоже ѡзъ хотѣхъ оу себѣ держати, да вмѣстѣ тебѣ послѣжитъ мѣ во оузахъ бѣговѣствованїѣ:

Ѩ. Безъ твоеѣ же воли ничтоже восхотѣхъ сотворити, да не ѡки по иждѣ бѣгое твоѣ бѣдетъ, но по воли.

Ѣ. Пѣгли во ради сегѡ разлучїса на часъ, да вѣчна того прїимеш:

Ѥ. Не ктомъ ѡки раба, но выше раба, брата возлюбленна, паче же мнѣ, кольми же паче тебѣ и по плоти, и въ Гдѣ;

Ѧ. Ище оубо ѿмаши мене Общника, прїими сегѡ ѿкоже мене.

ѧ. Ище же въ чесѡмъ ѡвїдѣ тебѣ, или долженъ ѣсть, мнѣ сїѣ вмѣни.

Ѩ. ѡзъ Павелъ написѣхъ рѣкою моѣю, ѡзъ воздамъ: да не рекъ тебѣ, ѿкъ и самъ себѣ ми еси долженъ.

Ѣ. Ей брате, ѡзъ да полгчѣ ѣже прошѣ оу тебѣ въ Гдѣ: оупокѡй мою оутрѣбъ въ Гдѣ.

Ѥ. Надѣвса на послѣшанїе твоѣ написѣхъ тебѣ, вѣдый, ѿкъ и паче, ѣже глаголю, сотвориши.

Ѧ. Кспнѣ же и оуготови мѣ Обитель: оуповаю бо, ѿкъ молитвами вашими дарованъ бѣдъ вамъ.

ПОСЛАНІЕ КЪ ФИЛИМОНУ.

7. Защото голѣмъ радость и утѣшеніе имамы за твоѣж-тѣ любовь, понеже сѣрдца-та на святии-тѣ отпочинѣхъ си чрѣзь тебе, брате.

8. За това ако и да имамъ голѣмо дѣрзновеніе въ Христа да ти повелѣвамъ това което подобава,

9. Но по любовь повече *тя* моѣжъ, такѣвъ както съмь, като Павелъ старецъ, а сега и узникъ Исусъ Христовъ.

10. Моѣжъ ти ся за мое-то чадо Онисима, когото родихъ въ оковы-тѣ си,

11. Който бѣше нѣкога си непотрѣбенъ на тебе, а сега и на тебе и на мене потрѣбенъ, когото проваждамъ назадъ.

12. А ты него, сирѣчь утробѣ-тѣ ми, приими;

13. Когото азъ ищѣхъ да задържъ при мене си, да ми слугува вмѣсто тебе въ оковы-тѣ за евангеліе-то.

14. Но безъ твое-то мнѣніе не рачихъ да сторѣжъ нищо, да не бы твое-то добро да бѣде като по нуждѣ, но самоволно.

15. Защото може бы за това да ся е отлѣчилъ отъ тебе за малко врѣме, за да го приемешъ за всякога;

16. Не вече както рабъ, но погорѣ отъ рабъ, братъ възлюбленъ, особенно на мене, а колко повече на тебе, и по плѣть и въ Господа?

17. И тѣй ако имашъ мене за содружникъ, приими него както мене.

18. И ако ты е въ нѣщо обидѣлъ, или *ти* е длѣженъ, мини това на моѣжъ смѣткѣ.

19. Азъ Павелъ писахъ съ рѣкѣж-тѣ си, азъ ще платѣжъ; да ти не рекѣжъ че ты ми си длѣженъ и самъ себе си.

20. Тѣй, брате, дано да получѣ азъ това добро отъ тебе въ Господа; успокой сѣрдце-то ми въ Господа.

21. Увѣренъ на твое-то послушаніе, писахъ ти, и знаѣжъ че и повече отъ колкото ти казувамъ ще сторишь.

22. А между това приготвуй ми обиталище, понеже ся надѣжъ че съ молитвы-тѣ ви ще бѣдѣ подаренъ вамъ.

к҃г. Цѣлѣетѣ тѣ Спафрасъ сплѣнникъ мой ѿ Хр҃тѣ
Іисѣ,

к҃д. Марко, Арїстархъ, Димасъ, Лзка, споспѣшницы мой.

к҃е. Благодѣть Гдѣ нашего Іиса Хр҃та со дх҃омъ вашимъ.
амінь.

КО ЄВРЄЕМЪ ПОСЛАШЄ

СТѢГѠ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ̑.

̑. Многочѣстнѣ и многообразнѣ дрѣвле Бг҃ъ глаголавый
Оцѣмъ во прорѣчѣхъ, въ послѣдокъ днїи сїхъ глагола намъ
въ Сїѣ,

̒. Егѡже положи наслѣдника всѣмъ, ѿмже и вѣки со-
твори,

̓. Иже сынъ сїанїе славы и Образъ впостаси егѡ, носѣ же
всѣческая глаголомъ силы своеѣ, собѡю ѡчищенїе сотворивъ
грѣхѡвъ нашихъ, сѣде ѡдеснѡю престола величествїа на
высокихъ,

̔. Толикъ лѣшїи вѣвъ Анггловъ, еликъ преславнѣе паче
їхъ наслѣдствова ѿма.

̕. Комѣ во речѣ когдѣ ѡ Ангглз: Сїиъ мой еси ты, ѡзъ
днесь родихъ тѣ; и пакѣ: ѡзъ вѣдъ емѣ во Оцѣ, и той вѣ-
детъ мнѣ въ Сїа;

̖. Егдѣ же пакѣ вводитъ первороднаго во вселенїю, гла-
голетъ: и да поклонятсѣ емѣ вси Анггли Бжїи.

23. Поздравяватъ тя Епафрасъ мой—тъ сплѣнникъ въ Христа Исуса,

24. Марко, Арнестархъ, Димасъ, Лука, сотрудици—тъ мои.

25. Благодать—та на Господа нашего Исуса Христа да бѣде съ вашій—тъ духъ. Аминь.

КЪ ЕВРЕЕМЪ ПОСЛАНІЕ-ТО

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Богъ, който много пѣти и съ много начини говори въ старо врѣме на *наши*—тъ отцы чрѣзъ пророцы—тъ, въ тѣзи послѣдни—тъ дни говори намъ чрѣзъ Сына,

2. Когото постави наслѣдникъ на всичко, чрѣзъ когото и свѣтъ—тъ направи;

3. Който, като е сіяніе на неговъ—тъ слава, и образъ на негово—то същество, и държи всичко съсъ слово—то на своѣж—тъ си сила, отъ какъ направи чрѣзъ себе си очищеніе на грѣхове—тъ ни, сѣднѣ отдесно на величіе—то на високо;

4. И станѣ толкозъ по горень отъ ангелы—тъ, колкото по славно надъ тѣхъ име наслѣдува.

5. Защото кому отъ ангелы—тъ рече нѣкога: Ты си мой Сынъ, азъ днесъ тя родихъ? И пакъ, Азъ ще му бѣдж Отець, и той ще ми бѣде Сынъ?

6. А когато пакъ въвожда Първороднаго въ вселеннѣиъ, казува: И да му ся поклонятъ всички—тъ ангели Божіи.

з. И ко Ѳггланмз оубе глаголетз : творай Ѳггы своа дхи, и сазги своа Огнь палыцз :

и. Кз Сис же : престолз твои, Бже, вз вѣкз вѣка : жезлаз правости жезлаз царствиа твоего.

д. Возлюбилз еси правдз, и возненавидѣлз еси беззаконіе : сегн ради помаза тл, Бже, Бгз твои елеемз радости паче причастиникз твоихз.

г. И пакн : вз началѣ ты Гди, землю ѡсновалз еси, и дѣла рзкз твоёю сѣть невеса :

аи. Тл погнбнстз, ты же пребываешн : и всл, ѡкоже риза, ѡветшайотз,

би. И ѡкв одѣждз свіеши ихз, и ѡзмѣнатса : ты же тойже еси, и лѣта твоа не ѡсквдѣютз.

ги. Комс же ѡ Ѳгглз рече когда : сѣдн ѡдеснсю мене, дондеже положс враги твоа подножіе нугз твоихз ;

ди. Не вси ли сѣть сазжевиин дсн, вз сазженіе посылаеми за хоташихз наследовати спасеніе ;

ГЛАВА Ѳ.

а. Сегн ради подобаетз намз лишше внимати слышаннымз, да не когда ѡпадѣмз.

б. Аше ко глголанное Ѳггы слово вѣсть ѡзвѣстно, и всако престзпленіе и ѡсзшаніе праведное пріатз мздовоздааніе :

г. Какв мы оубѣжимз ѡ толицѣмз нерадивше спасеніи ; еже зачало пріемше глаголатисл ѡ Гда, слышавшими вз насз ѡзвѣстисл,

д. Госвидѣтельствзующс Бгс знаменми же и чдесы, и различными силами, и дха стѣгн раздѣленми, по своёи емс воли.

е. Не Ѳггланмз ко покорн Бгз вселеннсю градсцисю, ѡ нейже глаголемз :

б. Засвидѣтельствова же нѣгдѣ нѣкто, глагола : что

7. И за ангелы-тъ казува : Който прави ангелы-тъ си духове и слугы-тъ си пламякъ огнень.

8. А за Сынъ-тъ казува : Твой-тъ прѣстолъ е, Боже, во вѣкъ вѣка, скиптръ-тъ на твое-то царство е скиптръ на правдъ-тъ.

9. Вълюбилъ си правдинъ, и възненавидѣлъ си беззаконіе ; за това тя помаза, Боже, твой-тъ Богъ, съ елей на радость повече отъ твои-тъ соучастницы.

10. И пакъ : Въ началъ ты, Господи, си основалъ земѣ-тъ, и дѣло на твои-тъ рѣцѣ сѣ небеса-та.

11. Тѣ ще погынѣтъ, а ты прѣбываешь : и всичкы-тъ като дрехъ ще овехтѣѣтъ,

12. И като одеждъ ще ги свѣешь, и ще ся измѣнятъ : а ты си се истый, и твои-тъ години нѣма да ся свършатъ.

13. И кому отъ ангелы-тъ е рекъ нѣкога ; Сѣдни отдѣсно ми докѣ положъ врагове-тъ ти подножіе на позѣ-тъ ти ?

14. Не сѣ ли *ты* всичкы служебни духове, проваждани да служатъ на тѣзи конто ще наслѣдуватъ спасеніе ?

ГЛАВА 2.

1. За това ный смы длѣжни да внимаемъ повече на това което смы чули, да го не изгубимъ нѣкога.

2. Защото, ако че речено-то отъ ангелы-тъ слово станѣ твърдо, и всяко прѣстъпленіе и непослушаніе получи праведнъ заплатъ :

3. То ный какъ щемъ избѣгнѣ, ако оставимъ въ нераденіе едно толкозъ голѣмо спасеніе ? което като наченъ да ся говори отъ Господа, потвърди ся намъ чрѣзъ тѣзи конто бѣхъ го чули ;

4. Като свидѣтельствуваше наедно и Богъ съсъ знаменія и чудеса, и съ различни силы, и съ раздаванія на Духа Святаго, по волѣ-тъ си.

5. Защото не покори на ангелы-тъ бѣдѣщѣ-тъ вселеннѣхъ за койшто говоримъ :

6. Но свидѣтельствува нѣкой нѣгдѣ си и казува : Що е чело-

ѢСТЬ ЧЕЛОВѢКЪ, ІАКЪ ПОМНИШИ ѢГО : ИЛИ СЫНЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ, ІАКЪ ПОСѢЩАЕШИ НІ ;

Ѣ. ОУМАЛИЛЪ ѢСИ ѢГО МАЛЫМЪ ИЧИМЪ Ѡ АНГЛЪ : СЛОВОЮ И ЧЕСТИЮ ВЪНЧАЛЪ ѢСИ ѢГО, И ПОСТАВИЛЪ ѢСИ ѢГО НАДЪ ДѢЛЫ РЪКЪ ТВОЕЮ :

И. ВСА ПОКОРИЛЪ ѢСИ ПОДЪ НОЗѢ ѢГѠ. ВНЕГДА ЖЕ ПОКОРИТИ ѢМЪ ВСАЧЕСКАА, НИЧТОЖЕ ѠСТАВИ ѢМЪ НЕПОКОРЕНО : НЫНѢ ЖЕ НЕ ОУ ВИДИМЪ ѢМЪ ВСАЧЕСКАА ПОКОРЕНА :

Д. А ОУМАЛЕНАГО МАЛЫМЪ ЧИМЪ Ѡ АНГЛЪ ВИДИМЪ ИИСА, ЗА ПРИАТИЕ СМЕРТИ, СЛОВОЮ И ЧЕСТИЮ ВЪНЧАНА, ІАКЪ ДА БЛГОДАТИЮ БЖІЕЮ ЗА ВСѢХЪ ВЪСЧИТЪ СМЕРТИ.

Г. ПОДОВАШЕ КО ѢМЪ, ѢГѠЖЕ РАДИ ВСАЧЕСКАА И ИМЖЕ ВСАЧЕСКАА, ПРИВЕДШЪ МНОГИ СЫНЫ ВЪ СЛЪВЪ, НАЧАЛНИКА СПАСЕНІА ИХЪ СТРАДАНИИ СОВЕРШИТИ.

АИ. И СТАИ КО И ѠСИДАЕМІИ, Ѡ ЕДИНАГѠ ВСИ : ѢАЖЕ РАДИ ВИНЪ НЕ СТЫДИТСА КРАТИЮ НАРИЦАТИ ИХЪ, ГЛАГОЛА :

БИ. ВОЗВѢЩЪ ИМА ТВОЕ КРАТИИ МОЕИ, ПОСРЕДѢ ЦРКВЕ ВОСЮ ТА.

ГИ. И ПАКИ : АЗЪ ВЪДАЪ НАДѢСА НАНЬ. И ПАКИ : СЕ АЗЪ, И ДѢТИ, ІАЖЕ МИ ДАЛЪ ѢСТЬ БГЪ.

ДИ. ПОНЕЖЕ ОУБО ДѢТИ ПРИВѢЩІШАСА ПЛОТИ И КРОВИ, И ТОИ ПРИИСКРЕННѢ ПРИВѢЩІСА ТѢХЪЖЕ, ДА СМЕРТИЮ ОУПРАЗДНИТЪ ИМЪЩАГО ДЕРЖАВЪ СМЕРТИ, СІРЪКЪ, ДІАВОЛА,

ЕИ. И ИЗБАВИТЪ СИХЪ, ѢЛИЦЫ СТРАХОМЪ СМЕРТИ ЧРЕЗЪ ВСЕ ЖИТИЕ ПОВІНИИ БѢША РАБОТѢ.

СИ. НЕ Ѡ АНГЛЪ КО КОГДА ПРИЕМЛЕТЪ, ПО Ѡ СЪМЕНЕ АВРААМОА ПРИЕМЛЕТЪ :

ЗИ. ѠНОДАЖЕ ДОЛЖЕНЪ КѢ ПО ВСЕМЪ ПОДОВИТИСА КРАТИИ, ДА МИЛОСТИВЪ ВЪДЕТЪ И ВЪРЕНЪ ПЕРВОСЦІЕННИКЪ ВЪ ТѢХЪ, ІАЖЕ КЪ БГЪ, ВО ѢЖЕ ѠЧИСТИТИ ГРѢХИ ЛЮДСКИА.

ИИ. РЪ НЕМЖЕ КО ПОСТРАДА, САМЪ ИСКЪШЕНЪ БЫВЪ, МОЖЕТЪ И ИСКЪШАЕМЫМЪ ПОМОЩИ.

вѣкъ, та го помнишь ; или сыпъ-тъ чловѣчскій, та го посѣщавашъ ?

7. Направилъ си го малко нѣщо по доленъ отъ ангелы-тъ : съсь славъ и почестъ си го вѣнчалъ, и поставилъ си го надъ дѣла-та на твои-тъ рѣцѣ ;

8. Всичко си покорилъ подъ нозѣ-тъ му. А когато му покори всичко, не остави нищо непокорено нему ; но сега не виждамы още *да е* всичко покорено нему.

9. А видимъ Исуса който е направенъ малко нѣщо по доленъ отъ ангелы-тъ, че за пострадаиіе-то на смърть-тъ е вѣнчанъ съсь славъ и честь, да бы, съ Божіѣ-тъ благодать, вкусилъ смърть за всякого *чловѣка*.

10. Защото подобаваше на тогось, зарадь когото е всичко, и чрѣзь когото е всичко *станжло*, като привожда въ славъ много сынове, чрѣзь страдаиія-та да направи съвършенъ началникъ-тъ на тѣхно-то спасеніе.

11. Понеже и освящающій-тъ и освящаемы-тъ всички сж отъ одного, за коѣжто причинж не ся срамува да ги нарича братія,

12. Защото казува : Ще възвѣстиж име-то ти на мои-тъ братія, въ срѣдъ церквж-тъ ще ти възспѣж славословіе.

13. И пакъ : Азъ ще имамъ надеждж-тъ си на него : и пакъ : Ето азъ и дѣца-та които ми е далъ Богъ.

14. И тѣй понеже дѣца-та участвувать въ плѣть и крѣвь, и той такожде зѣ участіе въ исто-то, да уничтожи чрѣзь смърть-тъ тогози който има държавж-тъ на смърть-тъ, сирѣчь діаволь-тъ,

15. И да избави тѣзи, които поради страхъ-тъ на смърть-тъ прѣзь всичкій-тъ си животъ бѣхж подчинени на робство.

16. Защото извѣстно че не пріе отъ ангелы-тъ *естество*, но отъ сѣме-то Авраамово пріе.

17. За това трѣбаше да ся уподоби по всичко на братія-та, да бжде милостивъ и вѣренъ първосвященникъ въ отношеніе къмъ Бога, за да направи умилостивеніе за грѣхове-тъ на народъ-тъ.

18. Понеже въ това което пострада и самъ искушенъ бы, може и на искушаемы-тъ да помогне.

ГЛАВА ̄.

а. Тѣмже, братіе стѣла, званіа нѣпагѡ причастицы, разсмѣйте посланника и стѣителя исповѣданіа нашегѡ Іиса Хрѣта :

б. Рѣчна сѣша сотворшемѡ ёго, іакоже и Мѡвсѣи во всемѡ домѡ ёгѡ.

в. Множайшей во славѣ сѣи паче Мѡвсѣа сподобиса, ёликѡ множайшею чѣсть имать паче домѡ сотворивый ёго :

г. Всакѡ во домѡ создается ѡ нѣкоегѡ : а сотворивый всаѣскаа, Бгѡ.

д. И Мѡвсѣи оубѡ вѣренѡ бѣ во всемѡ домѡ ёгѡ, іакоже слагѡ, во свидѣтельство глаголатиса имѣвшимѡ :

е. Хрѣтѡсѡ же, іакоже сынѡ въз домѡ своемѡ : ёгѡже домѡ мѡ ёсмы, іаже дерзновѣніе и похвалѡ оупованіа даже до конца и звѣстнѡ оудержимѡ.

ж. Тѣмже іакоже глаголетѡ Дхѡ стѣи : днесь, іаже гласѡ ёгѡ оуслышите,

з. Не ѡжесточите сердецѡ вашихѡ, іакоже въз прогнѣваніи, во дни искѡшеніа въз пгстѣи :

д. И даже искѡсиша ма оубѡ ваши, искѡсиша ма и видѣша дѣла ма четѣредесятъ лѣтѡ.

е. Серѡ ради негодоваѡхѡ рода тогѡ, и рѣхѡ : приснѡ забавждаютѡ сердцемѡ : тѣи же не познаша пгтѣи моѡхѡ :

ж. Іакѡ клѡхѡ во гнѣвѣ моѡмѡ : іаже виидѡстѡ въз покой моѡи.

з. Блюдите, братіе, да не когдѡ вѡдетѡ въз нѣкоемѡ ѡ васѡ сердце азкаѡ (исполнено) невѣріа, во ёже ѡстѡпѣти ѡ Бга жива :

д. Но оубѡшайте себѡ на всакѡ дѣнь, дѡндеже, днесь, нарицаетѡ, да не ѡжесточѣтѡ нѣкто ѡ васѡ лѣстѣи грѣхѡвною :

ГЛАВА 3.

1. За това, братіе святін, участници на небесно-то званіе, разумѣйте посланника и първосвященника на наше-то исповѣданіе, Исуса Христа;

2. Който бѣ вѣренъ на тогози който го постави, както и Моисей во всичкый-тъ неговъ домъ.

3. Понеже той ся сподоби на по голѣмъ славъ отъ Моисеевж-тж, споредъ колкото по голѣмъ почестъ има отъ домъ-тъ тойзи който го е направилъ;

4. Защото всякой домъ ся прави отъ нѣкого си; а който е направилъ всичко е Богъ.

5. И Моисей *бл* вѣренъ въ всичкый-тъ му домъ като слуга, въ свидѣтелство на това което имаше да ся говори;

6. А Христось, като сынъ надъ свой-тъ си домъ; на когото домъ смы ний, ако удържимъ до край твърдо дързновеніе-то и похваля-тж на надеждж-тж.

7. За това, както казува Духъ Святый, Днесъ, ако чуете неговъ-тъ гласъ,

8. Не ожесточавайте сърдца-та си, както во врѣме-то на прѣогорченіе-то въ день-тъ на искушеніе-то въ пустыніж-тж,

9. Дѣто мя искусихж отци-тъ ви, испытахж мя, и видѣхж дѣла-та ми четридесетъ години;

10. За това възнегодовахъ на онзи родъ, и рѣкохъ: Всякога заблуждавать съсъ сърдце-то *си*; и тѣ не познахж мои-тъ пѣтица;

11. Така въ гнѣвъ-тъ си ся заклѣхъ: Че нѣма да влѣзжтъ въ мое-то упокоеніе.

12. Гледайте, братіе, да не бы да има въ нѣкого отъ васъ сърдце лукаво на невѣрство, щото да отстѣпи отъ Бога живаго;

13. Но увѣщавайте ся единъ другый всякой день, доклѣ ся зове Днесъ, да не бы да ся ожесточи нѣкой отъ васъ чрѣзъ измамж-тж на грѣхъ-тъ.

᠗і. Причѣстницы ко вѣхомъ Хрѣтѣ, ѡще точію начѣтокъ составѣ дѣже до концѣ извѣстенъ оудержіимъ :

ѣі. Внегда глаголетъ, днесь, ѡще гласъ єгѡ оуслішите, не ѡжесточіте сердецъ вашихъ, ѡкоже въ прогнѣваніи.

ѥі. Нѣцыи ко слышавше прогнѣваша, но не вси изшѣдшии изъ Єгѣпта съ Мѡѡсеомъ :

ѕі. Коихъ же негодѡвѣ четыредесятъ лѣтъ ; не согрѣшившихъ ли, ихъже кѡсти падѡша въ прѣстѣни ;

їі. Котѡрымъ же клѣса не внѣти въ покоище єгѡ, ѡвѣ, ѡкѡ протѣвашымъ ;

ѡі. И видимъ, ѡкѡ не возмогѡша внѣти за невѣрствіе.

ГЛАВА ᠗.

᠗. Да оубоимъ оубо, да не когда ѡставленъ ѡбѣтованію внѣти въ покой єгѡ, ѡвѣтса ктѡ ѡ васъ лишѣвса.

в. Ибо намъ благовѣствовано єсть, ѡкоже и Ѧнѣмъ : но не пользова Ѧнѣхъ слово слѣха, не растворѣнное вѣкрою слышавшихъ.

г. Вхѡдимъ ко въ покой вѣровавшіи, ѡкоже речѣ : ѡкѡ клѣса во гнѣвѣ моѣмъ, ѡще внѣдѣтъ въ покой мой : ѡще и дѣломъ ѡ сложеніѣ міра бывшимъ.

д. Речѣ ко нѣгдѣ ѡ седмѡмъ сице : и почѣ бѣтъ въ дѣнь седмѣи ѡ всѣхъ дѣлз своихъ :

ѣ. И въ сѣмъ пакѣ : ѡще внѣдѣтъ въ покой мой.

ѕ. Понѣже оубо лишѣни нѣцыи внѣти въ негѡ, и ѡмже прѣжде клговѣствовано бѣ, не видѡша за непослашаніе :

ѕ. Пакѣ нѣкѣи оуставлѣетъ дѣнь, днесь, въ дѣдѣ глагола, по томѣцѣхъ лѣтѣхъ, ѡкоже прѣжде глаголаса, днесь, ѡще гласъ єгѡ оуслішите, не ѡжесточіте сердецъ вашихъ.

14. Защото ний станѣхмы причастници на Христа, ако удържимъ до край твърдо начало-то на увѣреніе-то.

15. Когато ся казува : Днесъ, ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточавайте сърдца-та си, както въ прѣогорченіе-то.

16. Защото нѣкои си като чухъ, прѣогорчихъ го ; но не всички които излѣзохъ изъ Египетъ чрѣзъ Моисея.

17. А на кои негодова четиридесетъ години ? Не на тѣзи ли, които съгрѣшихъ, и на които кости-тъ паднахъ въ пустыня-тъ ?

18. На кои още ся заклѣ че нѣма да влѣзѣтъ въ негово-то упокоеніе, не на тѣзи ли, които ся не покорявахъ ?

19. И видимъ че не могохъ да влѣзѣтъ заради невѣріе-то си.

ГЛАВА 4.

1. И тѣй понеже ни остава обѣщаніе да влѣземъ въ негово-то упокоеніе, нека ся убоимъ, да не бы да ся яви нѣкой отъ васъ че ся е лишилъ отъ него.

2. Защото намъ ся благовѣсти, както и тѣмъ ; но тѣхъ ги не ползова слово-то което чухъ, понеже въ тѣзи които го бѣхъ чули, не бѣше размѣсено съ вѣрѣ.

3. Защото влѣзуваме въ упокоеніе-то ний които повѣрувахмы, като рече : Така ся заклѣхъ въ гнѣвъ-тъ си, че нѣма да влѣзѣтъ въ мое-то упокоеніе ; ако и да сѣ былы свършены дѣла-та *Божіи* отъ поставленіе-то на свѣтъ-тъ.

4. Защото нѣгдѣ си е реклъ за седмый-тъ день така : И почини си Богъ въ седмый-тъ день отъ всички-тъ си дѣла.

5. И на това *мысто* пакъ : Нѣма да влѣзѣтъ въ мое-то упокоеніе.

6. И тѣй, понеже остава нѣкои да влѣзѣтъ въ него, и тѣзи на които ся отъ понапрѣдъ благовѣсти, не сѣ влѣзли заради непокорство-то,

7. Пакъ опрѣдѣлява нѣкой день, Днесъ, като казува чрѣзъ Давида, подиръ толкози врѣме, както ся рече ; Днесъ ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточавайте сърдца-та си.

и. Яще бо въ онѣхъ Іисъ оупокѡиыз, не въ ѡ иноумъ дни глаголаыз по сѣхъ.

д. Оубо ѡставлено єсть (и єще) свѣдѣтельство людемъ Бжїимъ.

і. Вшедый ко вз покоій єгѡ, и той почи ѡ дѣлз своихъ, ꙗкоже ѡ своихъ Бгѣхъ.

лі. Потшїмса оубо внїти во оный покой, да не кто вз тѣже прїтчз противленїа впадѣтз.

ві. Живо ко слово Бжїе, и дѣйственно, и острѣйше паче всакагѡ меча обоюдз остра, и проходѣщее даже до раздѣленїа дшїи же и дсха, членѡвз же и мозгѡвз, и свдѣтельно помышленїемъ и мыслемъ сердечнымъ :

гї. И нѣсть твѣрь невлѣна преѡ нимъ, всѧ же нагѧ и ѡбавлѣна преѡ очїма єгѡ, кз немѡже намъ слово.

дї. Имѡще оубо Архїереа велика, прошѣдшаго небеса, Іиса Сына Бжїа, да держимса исповѣданїа.

єї. Не ѡмамы бо архїереа не могѡша спострадѣти нѣмошемъ нашимъ, но ѡскшѣна по всѧческимъ по подобїю, рѣзвѣ грѣхѧ.

ѕї. Да прїстзпѣмъ оубо сз дерзновѣнїемъ кз престѡлз благодѣти, да прїимемъ мїлость, и блгодѣть ѡбращемъ, во блговременнз пѡмощь.

ГЛАВА Ѣ.

а. Всакъ ко первосцѣнникъ, ѡ челоѣккз прїемлемъ, за челоѣкки поставлѣтса на сѣзжкы, ꙗже кз Бгѣ, да прїноснтз дѧры же и жѣртвы ѡ грѣсѣхъ,

б. Спострадѣти могїи невѣжествяющимъ и заблзждѧющимъ : понѣже и той нѣмошїю ѡбложѣнъ єсть.

г. И сегѡ рѧди долженъ єсть ꙗкоже ѡ людемъ, такожде и ѡ себѣ прїносїти за грѣхї.

8. Защото ако бѣ имъ далъ Исусъ *Навинъ* упокоеніе, слѣдъ това не бы говорилъ за другъ день.

9. Слѣдователно за народъ-тъ Божій остава упокоеніе.

10. Защото който е влѣзълъ въ негово-то упокоеніе, и той си починжъ отъ свои-тъ си дѣла, както Богъ отъ негови-тъ си.

11. И тѣй да ся постараемъ да влѣземъ въ това упокоеніе, за да не падне нѣкой въ истый-тъ примѣръ на непокорство-то.

12. Защото Божіе-то слово е живо, и дѣятелно, и по остро отъ всякой мечъ остръ и отъ двѣ-тъ страны, и проминува до раздѣленіе-то на душѣ-тъ и на духъ-тъ, на съставы-тъ и на мозъкъ-тъ, и издирва помышленія-та и памѣренія-та сърдечны;

13. И нѣма *никое* създание да не е явно прѣдъ него, но вспчкото е голо и раскрыто прѣдъ очи-тъ на тогось, къмъ когото е нашій-тъ отвѣтъ.

14. И тѣй като имама великъ Първосвященникъ, който е промицълъ небеса-та, Исуса Сына Божія, нека държимъ това исповѣданіе.

15. Защото нѣмама първосвященникъ който да не може да пострада съ *насѣ* въ наши-тъ немощи, но който освѣнъ грѣхъ, некушенъ бы подобно *намъ* всякакъ.

16. И тѣй да пристѣпваме съ дързновение къмъ прѣстолъ-тъ на благодать-тъ, за да приемемъ милость, и да памѣримъ благодать за помощъ въ врѣме на нуждѣ.

ГЛАВА 5.

1. Защото всякой първосвященникъ който ся зема изъ между чловѣцы-тъ, за чловѣцы-тъ ся поставя въ *служеніе* къмъ Бога, да принося дарове и жертвы за грѣхове-тъ,

2. Такъвъ който може да има состраданіе къмъ невѣжы-тъ и заблуждающы-тъ; защото и самъ е обложенъ съ немощъ;

3. И за това е длѣженъ, както за народъ-тъ, така и за себе си да принося *жертвж* за грѣхове-тъ.

д. И никтоже самъ себѣ пріемлетъ чѣсть, но званный ѿ
Бга, якоже и Аарѡнъ.

е. Таковъ и Хртѡсъ не себѣ прослави быти первосцѣнника,
но глаголавый къ немѹ: Снъ мой еси ты, азъ днесь ро-
дихъ тѣ:

ѕ. Якоже и индѣ глаголетъ: ты еси сцѣнникъ во вѣкъ,
по чинѹ Мелхиседековѹ.

з. Иже во днѣхъ плѡти своеѣ, молѣнїѣ же и молитвы къ
могѹщему спасти егѡ ѿ смѣрти, съ воплемъ крѣпкимъ и со
слезами принѣсъ, и оуслышанъ кывъ ѿ блгоговѣнства,

и. Яже и Снъ баше, обаче навѣче ѿ снхъ, яже пострадѣ,
послшанїю,

д. И совершивъса късть всемъ послшующымъ егѡ ви-
новенъ спасенїѣ вѣчнагѡ:

и. Нареченъ ѿ Бга первосцѣнникъ, по чинѹ Мелхиседе-
ковѹ.

л. Ѣ немже многое намъ слово и нездѡбъ сказѣемое гла-
голати: понѣже немощни въсте слѡхи.

в. Ибо должни сѣще быти оучители лѣтъ ради, паки
трѣвзете оучитисѣ, кѣд писмена начѣла словесъ Бжїихъ: и
въсте трѣвзюще млекѣ, а не крѣпкѣ пици.

г. Исѣкъ ко причѣщанїю млекѣ, ненскѣсенъ слѡва прѣ-
вды: младенецъ бо есть:

д. Совершенныхъ же есть твѣрда пица, имѹщихъ чѡв-
ствѣѣ ѡбсчѣна долгимъ оученїемъ въ разсѣжденїе добра же
и зла.

ГЛАВА 5.

а. Тѣмже ѡставаше начѣла Хртѡва слѡво, на совершенїе
да ведѣмъса: не паки ѡснованїе покаенїѣ полагающе ѿ мѣр-
твыхъ дѣлъ, и вѣры въ Бга,

4. И никой не зема на себе си тѣзи почеть, освѣнь тойзи който ся призовава отъ Бога, както и Ааронъ.

5. Тѣи и Христось не прослави себе си да стане първосвященникъ, но тойзи който му е казалъ: Сынъ мой си ты, азъ днесъ тя родихъ.

6. Както и на друго мѣсто казува: Ты *си* Священникъ въ вѣкы по чинъ-тъ Мелхиседековъ.

7. Който въ душ-тъ на плът-тъ си, като принесе, съсь силно выканіе и съсь сълзы, моленія и молбы тому, който можаше да го избави отъ смърть, и послушанъ бы заради благоговѣнство-то *си*,

8. Ако и Сынъ да бѣ, научи ся на послушаніе отъ това което пострада,

9. И като ся усовършенствува, станъ причинитель на вѣчно спасеніе на всицы що му сѣ послушни;

10. Нареченъ отъ Бога първосвященникъ по чину Мелхиседекову.

11. За когото имамы да кажемъ много, и мѣчны за истълкуваніе; защото станъхте мързеливи въ слушаніе.

12. Понеже като бѣхте длѣжини споредъ врѣме-то и учители да станете, вы пакъ имате нуждѣ да вы учи нѣкой първы-тъ начала на словеса-та Божіи; и стигнѣхте да имате нуждѣ за мѣко, а не за твърдѣ хранѣ.

13. Защото всякой който ся храни съ мѣко, нескусенъ е въ слово-то на правдѣ-тъ; понеже е младенець.

14. А твърда-та хранѣ е за съвършенны-тъ, които по навикновение имать чувства-та си обучены да распознавать добро-то и зло-то.

ГЛАВА 6.

1. Поради това да оставимъ начально-то ученіе Христово, и да ся водимъ къмъ съвършенство-то, безъ да полагамы пакъ основѣ на покаяніе отъ мъртвы дѣла, и вѣрѣ въ Бога,

в. Крепленій оученіа, возложеніа же рска, воскрніа же мёртвыхъ, и сца вѣчнагъ.

г. И сіе сотворимъ, ѡще Бгъ повелитъ.

д. Не возможно во просвѣщенныхъ единою, и вксившихъ дара небесагъ, и причастникъвъ бывшихъ Дха стѡгъ,

е. И добрагъ вксившихъ Бжїа глагола, и сілы градѡшагъ вѣка.

ж. И ѡпадшихъ, пакн ѡбновлѣти въ поканіе, второе распинающихъ Сїа Бжїа секѣ, и ѡбличающихъ.

з. Земля во пѣшла сходящїй на ню множицею дождь, и раждающая быліа двѣраа Онымъ, ѡмже и дѣлаема бывае-тъ, прѣмлетъ бгословенїе ѡ Бга :

и. Я ѡзношала тернїа и волчецъ, непотребна єсть и клѣтвы вѣзъ, ѣже кончина въ пожженїе.

л. Надѣмса же ѡ васъ, возмобленнїи, лгчшихъ, и при-державшихса спасенїа, ѡще и такъ глаголемъ.

ї. Не ѡбидивъ во Бгъ, забыти дѣла вѣшегъ и трсдла любвѣ, юже показате во ѡма єгѡ, посаживше стѣмъ и сажайте.

к. Желѣемъ же, да кїждо васъ ѡвлѣетъ тожде тшанїе ко ѡзвѣщенїю оупованїа даже до концѡ :

л. Да не лѣнїви вгдете, но подражателн наследствїю-щихъ ѡбѣтованїа вѣрою и долготерпѣнїемъ.

м. Авраамъ во ѡбѣтованїа Бгъ, понеже ни єдинѣмъ ѡмѣше бошимъ клѣтиса, клѣтса собою,

н. Глагола : воистинно бгослова бгословаю тѡ, и оу-множаа оумножс тѡ :

о. И такъ долготерпѣвъ, получи ѡбѣтованїе.

п. Человѣцы во бошимъ клѣтса, и всѡкомъ ѡхъ пре-кослѡвію кончина во ѡзвѣщенїе клѣтва єсть :

2. Ученіе—то за кръщенія—та, и за възлаганіе—то на ржцѣ, за възкръсеніе—то на мъртвы—тѣ, и за вѣчный—тѣ сждѣ.

3. И това ще сторимъ, ако Богъ допусне.

4. Защото тѣзи които еднѣжъ сж ся просвѣтили и вкусили сж отъ небесный—тѣ даръ, и сж станѣли участници на Святаго Духа,

5. И които сж вкусили отъ добро—то слово Божіе, и отъ сплытѣ на бждѣщій—тѣ вѣкъ,

6. И сж отпаднѣли, невъзможно е да ся обновятъ пакъ съ покаяніе, понеже распиватъ вторый пктъ въ себе си Сына Божія, и опозоряватъ го.

7. Защото земя—та, която е пила дждѣ—тѣ що пада често на неѣж, и която ражда трѣвѣж полезнѣж на тѣзи за които ся и обработка, приима благословеніе отъ Бога ;

8. Но когато прорастява тѣрніе и репей, непотрѣбна е и близу до проклѣтіе, на коѣто сетнина—та е изгоряваніе.

9. А заради васъ, възлюбленни, ако и да говоримъ така, надѣемъ ся за нѣщо по добро и което принадлежи на спасеніе.

10. Защото Богъ не е неправеденъ, че да забрави ваше—то дѣло, и трудъ—тѣ на любовь—тѣ коѣто показахте къмъ негово—то име, като послужихте и служите на святыи—тѣ.

11. И желаемъ всякой отъ васъ да показва исто—то прилѣжаніе за пълно увѣреніе на надеждѣ—тѣ до край.

12. Да не бивате лѣниви, но подражатели на тѣзи които чрѣзъ вѣрѣж и дълготърпѣніе наслѣдуватъ обѣщанія—та.

13. Защото Богъ като даваше обѣщаніе Аврааму, понеже нѣмаше никого по голѣмъ *отъ себе си* въ когото да ся закълне, закълъ ся въ себе си.

14. И каза : Нанстинѣж, съ благословеніе ще тя благословѣж, и съ умножаваніе ще тя умножѣ ;

15. И така съ дълготърпѣніе—то, получи обѣщаніе—то.

16. Защото чловѣци—тѣ ся кляхтѣ въ по голѣмый—тѣ *отъ тлѣхъ*, и клѣтва—та за утвърденіе бива свършваніе на всяко противорѣчіе между тѣхъ ;

31. Въ нѣмже лишше хотѣ Бгъ показати наследникымъ ѡбѣтованїа, непреложное совѣта своего, ходатайствова клѣтвую,

32. Да двѣма вѣщми непреложными, въ нихже не возможно солгати Бгъ, крѣпкое оутѣшенїе имамы прибѣгшии ѡтиса за предлежащее оупованїе.

33. Ёже ѡки кѡтвс имамы дшшї твѣрдс же ѡ ѡзвѣстис, ѡ вхѡдѡшю во востреничїшее завѣсы :

34. Идѣже предтѣча ѡ насъ видѣ Иисъ, по чїнс Мелхїседековс первосїенникъ бывъ во вѣки.

ГЛАВА 3.

а. Сей ко Мелхїседѣкъ царь Салїмскїй, сїенникъ Бга вїшнагъ, ѡже срѣте Авраама возвращася ѡ сѣча царей ѡ блгословї егѡ,

б. Емѡже ѡ десатїнс ѡ всѣхъ ѡдѣли Авраамъ : первѣе оубо сказѣтс царь правды, потѡмъ же царь Салїмскїй, ѡже ѡсть, царь мїра :

в. Безъ оца, безъ матери, безъ причта рода, ни начала днѣмъ, ни животѡ конца имѣа, оуподобленъ же Сгс Бжїю, прекывѣетъ сїенникъ вїнс.

г. Видите же, еликъ сей, емѡже ѡ десатїнс далъ ѡсть Авраамъ патрїархъ ѡ избранныхъ.

д. И прїемлющїи оубо сїенство ѡ сынѡвъ Левїтїнъ, запѡвѣдъ имстъ ѡдесѡтствовати люди по законс, сїрѣчь братїю свою, ѡще ѡ ѡ чреслахъ Авраамовыхъ ѡзшѣдшю :

е. Не причтѣемый же родомъ къ нимъ, ѡдесѡтствова Авраама, ѡ имѡщаго ѡбѣтованїа блгословї :

ж. Безъ всѡкагъ же прекослѡвїа мѣншее ѡ болшагъ блгословѣетс.

17. Въ което Богъ като ищѣше да покаже повече непрѣложно-то свое намѣреніе къмъ наслѣдници-тъ на обѣщаніе-то, употреби срѣдство клѣтвъ-тъ,

18. Така щото чрѣзъ двѣ непрѣложны нѣща, въ които не е възможно да слѣже Богъ, да имамы твърдо утѣшеніе, ный, които смы приобѣгнахли да ся хванемъ за прѣдлежащ-тъ надеждъ ;

19. Коѣкто имамы както якорь на душѣ-тъ безопасенъ и твърдъ, и който влѣзува въ най вѣтрѣшно-то на завѣсѣ-тъ ;

20. Гдѣто Исусъ влѣзе за насъ прѣдтеча, като станъ първосвященникъ во вѣки по чину Мелхиседекову.

ГЛАВА 7.

1. Защото тойзи Мелхиседекъ, царь Салимскый, священникъ на Бога Вышняго, който срѣщна Авраама, когато ся вращаше отъ поразяваніе-то на царіе-тъ, и го благослови ;

2. Комуто Авраамъ отдѣли и десетъкъ отъ всичкый-тъ *обиръ* ; той който първо ся тълкува царь на правдѣ-тъ, а послѣ и царь Салимскый, сирѣчь царь на миръ ;

3. Безъ бащѣ, безъ майкѣ, безъ родословіе ; и нѣма нито начало на дни, нито край на животъ, но уподобенъ на Сына Божія, прѣбѣдва вынѣжгы священникъ.

4. А смотрѣте колко великъ *оль* той, комуто патриархъ Авраамъ даде и десетъкъ отъ *обиры-тъ*.

5. И които отъ Левіевы-тъ сынове приимать священство-то, имать заповѣдь по закону да земать десетъкъ отъ народъ-тъ, сирѣчь отъ братія-та сп, ако и да сѣ произлѣзли отъ чрѣсла-та Авраамовы ;

6. Но той, който не ся водяше отъ тѣхний-тъ родъ, зѣ десетъкъ отъ Авраама, и благослови тогожь който имаше обѣщанія-та :

9. А безъ всяко противорѣчіе по малко-то ся благослава отъ по голѣмо-то.

и. И здѣ оубо десятины челоѣцы оумирающеи пріемлютъ: тамъ же свидѣтельствемыи, ꙗко живъ есть.

д. И да сѹце рекъ: Авраамомъ и Левѹи пріемлай десятины, десятины дааъ есть:

г. Ѣще во въ чрѣслѣхъ очиныхъ баше, егда срѣте егò Мелхиседекъ.

дл. Яще оубо совершенство Левѹтскимъ сѹенствомъ было: людіе во на немъ взаконени быша: каа ещѣ потреба, по чинъ Мелхиседековъ иномъ востати сѹенникъ, а не по чинъ Авраамовъ глаголатиса;

в. Прелагаемъ во сѹенствѣ, по нѣжди и законъ прѣмѣненіе бываетъ.

г. Ѡ немже во глаголютса сѹа: колѣнъ иномъ причастиса, ѡ негѹже никтоже прѣстѣпи ко олтарю:

дл. Явѣ во, ꙗко ѡ колѣна Исдова возсѹа Гдѣ нашъ, ѡ немже колѣнкъ Моусей ѡ сѹенствѣ ничесѹже глагола.

е. И лишше ещѣ явѣ есть, ꙗко по подобію Мелхиседековъ востаетъ сѹенникъ ииъ,

ж. Иже не по законъ заповѣди плотскѹа бысть, но по силѣ животѹ неразрѣшаемагъ:

з. Свидѣтельствуетъ во, ꙗко ты еси сѹенникъ во вѣкхъ, по чинъ Мелхиседековъ.

и. Ѡлаганіе оубо бываетъ прѣжде бывшѹа заповѣди за нѣмошное еа и неполѣзное:

дл. Ничтоже во совершилъ законъ: привведеніе же есть лѣчшемъ оупованію, иже приближаемъ къ Бгъ.

к. И по еликъ не безъ клѣтвы:

ка. Ѡни во безъ клѣтвы сѹенницы быша, сѹ же сѹ клѣтвою чрезъ глаголющаго къ немъ: клѣтса Гдѣ и не расклетса, ты еси сѹенникъ во вѣкхъ по чинъ Мелхиседековъ:

кв. По толикъ лѣчшагъ завѣта бысть испорѣчникъ ииъ.

8. И тука зематъ десетъкъ чловѣци смъртни; а тамо *зема* той за когото ся свидѣтельствува че е живъ.

9. И така да рекъ, самый-тъ Левій който зема десетъкъ, даде и той десетъкъ чръзъ Авраама;

10. Защото бѣше още въ чръсла-та на бащъ си, когато го срѣщнъ Мелхиседекъ.

11. И тѣй ако бѣ было съвършенство-то чръзъ Левитско-то священство, (защото народъ-тъ подъ него пріе законъ-тъ;) каква нужда вече да ся привдигне другъ священникъ по чинъ-тъ Мелхиседековъ и да ся не казува по чинъ-тъ Аароновъ?

12. Защото когато ся промѣнява священство-то, по нуждъ става промѣненіе и на законъ-тъ.

13. Понеже тойзи за когото ся говори това, принадлежи на друго племе, отъ което никой не е приближилъ до олтарь-тъ.

14. Понеже *е* явно че отъ *племе-то* Іудино произлѣзе Господъ нашъ, за което племе Моисей нищо не говори за священство.

15. И още повече е явно, защото по подобіе на Мелхиседека въстава другъ священникъ,

16. Който не бы по закону на плѣтскъ заповѣдь, но по силъ на бесконеченъ животъ;

17. Защото свидѣтельствува *и казува*; Ты си священникъ въ вѣки по чинъ-тъ Мелхиседековъ.

18. Защото става унищоженіе на по прѣднѣ-тъ заповѣдь по ради нейнѣ-тъ слабостъ и бесполезность;

19. (Понеже законъ-тъ не доведе нищо въ съвършенство,) а *станъ само* привожданіе на еднъ по добръ надеждъ, чръзъ който приближавамы при Бога.

20. И споредъ колкото не *е бывалъ священникъ* безъ заклѣваніе,

21. (Защото тѣ станъхъ священници безъ заклѣваніе, а той съзъ заклѣваніе чръзъ того, който му казува: Заклѣ ся Господъ и пѣма да ся раскае: Ты *си* священникъ въ вѣки по чинъ-тъ Мелхиседековъ,)

22. Толкозь на по добръ завѣтъ поручникъ станъ Іисусъ.

кв. И Онѣ множайши сщ҃енницы кыша, занѣ смѣртїю возбранѣни сѣть пребывати :

кд. Сѣй же, занѣже пребываетъ во вѣки, непрестѣнное имать сщ҃енство :

ке. Тѣмже и спасти до конца можетъ приходѣющихъ чрезъ него къ Бг҃у, всегда живъ сый, во ѣже ходатайствовати ѡ нихъ.

кз. Таковъ бо намъ подобаше архіерей, преподавѣнъ, незлобивъ, безсквѣрненъ, ѡлгченъ ѡ грѣшникъ, и вышше нѣсз бывый :

к4. Иже не имать по всѣ дни нѣжды, ѡкоже первосщ҃енницы, прѣжде ѡ своихъ грѣсѣхъ жѣртвы приносѣти, потѡмъ же ѡ людскихъ : сїе бо сотвори едїноу, себѣ принесъ.

кн. Законъ бо человекѣи поставлетъ первосщ҃енника, имѣюща нѣмощь : слово же клѣтвенное ѣже по законѣ, сїа во вѣки совершена.

ГЛАВА II.

а. Глава же ѡ глаголемыхъ : такова имамы первосщ҃енника, иже сѣде ѡдеснѣю престола величествїа на небесѣхъ,

б. Стѣлмъ служитель, и скинїи истиннѣй, юже водрззи Гдѣ, а не человекъ.

в. Всѣхъ бо первосщ҃енникъ, во ѣже приносѣти дары же и жѣртвы поставлаемъ бывлетъ : тѣмже потреба имѣти что и семъ, ѣже принесетъ.

г. Иже бы бо былъ на землїи, не бы былъ сщ҃енникъ, сщ҃ымъ сщ҃енникымъ приносѣющимъ по законъ дары :

д. Иже Образъ и стѣни служатъ нѣныхъ, ѡкоже глаголаю кысть Мѡисѣю хотѣшъ сотворѣти скинїю : виждь бо речѣ, сотвориши всѣ по Образъ показанномъ ти на горѣ :

23. И наистинѣ тѣ сѣ были мнозина священници, защото смъртъта имъ възбраняваше да прѣбѣдватъ *въ чинѣ-то си*.

24. Но той, понеже прѣбѣдва вѣчно, има священство което не прѣхожда на другыго ;

25. За това и може съвсѣмъ да спасава тѣзи които чрѣзъ него приходатъ при Бога, понеже е всякога живъ да ходатайствува за тѣхъ.

26. Защото такъвъ первосвященникъ подобаваше намъ, прѣподобенъ, незлобивъ, непороченъ, отлѣченъ отъ грѣшны-тѣ, който е станѣлъ по высокъ отъ небеса-та ;

27. Който пѣма всякой день нуждѣ, както первосвященници-тѣ, да приноси жертвѣ първо за свои-тѣ си грѣхове, послѣ за *грѣхове-тъ* на народъ-тѣ ; защото единъжъ сторн това като принесе себе си.

28. Защото законъ-тѣ поставя первосвященници челоуѣцы, които иматъ немощъ ; а слово-то на заклѣваніе-то, което е слѣдъ законъ-тѣ, *постави* Сынъ-тѣ, който е съвършенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1. А главно-то въ това което говоримъ е, че ный имамы такъвъ первосвященникъ, който сѣднѣ отдесно на величественный-тѣ прѣстолъ на небеса-та,

2. Служитель на святилище-то и на истиннѣ-тѣ скиннѣ, който е Господь въздигнѣлъ а не челоуѣкъ.

3. Защото всякой первосвященникъ ся поставя да приноси дарове и жертвы ; за това нужно е да има и той нѣщо което да приноси.

4. Понеже ако бѣше на земнѣ-тѣ, не щѣше нито да е священникъ, защото има священници които приносятъ дарове-тѣ по закону,

5. Которы служатъ въ образъ и снѣкъ на небесны-тѣ, както бы открыено Моисею, когато щѣше да направи скиннѣ-тѣ ; Защото, Гледай, казува, да направишь всечко-то по образъ-тѣ който ти бы показанъ на горѣ-тѣ.

ѡ. Ныиѣ же лѣчшее оулаичи слѣженіе, поеликс ѿ лѣчшагв завѣта ѣсть ходатаи, ѿже на лѣчишхз ѡбѣтованіихз оузакописа.

ѣ. Аще бо въ первыи онз непороченз былз, не въ второмз искалоса мѣсто.

и. Оукорал бо ѿхз глаголетз : се днѣ градѣтз, глаголетз Гдѣ : ѿ совершѣ на домз ѿлевз ѿ на домз ѿдовз завѣтз нѡвз :

џ. Не по завѣтѣ, ѣгоже сотворишз оуѣмз ѿхз, въ дѣнь, въ онъже ѣмшз мѿ ѿхз за рѣкз, ѿвестѿ ѿхз ѡ землѿ Ѣгѿпетскѿа : занѣ тѿи не пребѣша въ завѣтѣ моѣмз, ѿ ѡзз нерадѣшз ѡ нѣхз, глаголетз Гдѣ :

ѿ. Иѡкв сѣй завѣтз, ѣгоже завѣщѿю домз ѿлевз по онѣхз днѣхз, глаголетз Гдѣ : даѡ законы моѡ въ мысли ѿхз, ѿ на сердцахз ѿхз напишѣ ѿхз : ѿ бѣдѣ ѿмз бѣз, ѿ тѿи бѣдѣтз мнѣ людѣ.

ѡ. И не ѿмать насчиѿи кѿйждо ѿскреннаго своего, ѿ кѿйждо брата своего, глагола, познаѿй Гдѡ : ѡкв всѿ оуѣѣдѣтз ма ѡ мала даже ѿ до велика ѿхз,

ѡ. Занѣ милостивз бѣдѣ неправдамз ѿхз, ѿ грѣхѡвз ѿхз ѿ беззакѡнѿй ѿхз не ѿмамз поманѣти ктомѣ.

ѡ. Внегда же глаголетз, нѡвз, ѡбѣтѣши перваго : ѡ ѡбѣтѣшавѡющеѿ ѿ состарѣвѡющеѿса, близз ѣсть ѿстѣнѿа.

ГЛАВА Ѧ.

ѡ. Иѡкаше оуѣвъ перваѡ скѿнѿѡ ѡправданѿѡ слѣжбы, сѣѡе же людскѡе.

ѡ. Скѿнѿѡ бо сопрѡженѡ выѣсть перваѡ, въ нѣйже свѣтѿилникз ѿ трапѣза ѿ предложѣнѿе хлѣбѡвз, ѡже глаголетса сѣѡѡ.

ѡ. По вторѣй же завѣсѣ скѿнѿѡ глаголемаѡ, сѣѡѡ сѣѡхз.

6. Но сега, *Христосъ* улучи *толкось* по прѣвѣсходно служеніе, споредъ колкото е и ходатай на по добръ завѣтъ, който е узаконенъ на по добры обѣщанія.

7. Защото ако бѣше онзи първий—тъ *завѣтъ* безъ недостаткъ, не бы ся искало мѣсто за вторий—тъ.

8. Защото като гы укорява, казува: Ето иджтъ дни, казува Господь, и ще направѣж новъ завѣтъ съ домъ—тъ Израилевъ и съ домъ—тъ Іудинъ;

9. Не по завѣтъ—тъ който направихъ съ отцы—тъ имъ въ день—тъ когато гы хванжхъ за ржкж да гы изведж отъ земѣж—тж Египетскж; защото тѣ не устояж въ завѣтъ—тъ ми, и азъ не радиж за тѣхъ, казува Господь.

10. Защото тойзи е завѣтъ—тъ който ще завѣщаѣж съ домъ—тъ Израилевъ слѣдъ онѣзи дни, казува Господь; ще вложж мои—тъ законы въ умъ—тъ имъ, и ще гы напишж на сърдца—та имъ, и ще имъ бждж Богъ, и тѣ ще ми бжджтъ народъ.

11. И нѣма да учи всякой ближній—тъ си, и всякой брата си, и да му казува: Познай Господа; защото тѣ всички ще мя познаѣжтъ, отъ малкъ до голѣмъ;

12. Защото ще бждж милостивъ на тѣхны—тъ неправды, и грѣхове—тъ имъ и беззаконія—та имъ нѣма вече да поменъ.

13. А като казува новъ овехти първий—тъ; а което овехтѣва и остарѣва то е близу до унищоженіе.

ГЛАВА 9.

1. И първий—тъ *завѣтъ* имаше постановленія за богослуженіе, и святилище земно.

2. Защото ся направи скинія, първа—та, въ коѣто бѣше и свѣтильникъ—тъ, и трапеза—та, и прѣдложеніе—то на хлѣбове—тъ; която ся казува Святая.

3. А задъ вторж—тж завѣсж *имаше* скинія, която ся казуваше Святая святыхъ;

д. Златъ ѿмѣши кадильницъ, ѿ ковчѣга завѣта ѡкованъ всюду златомъ, въ немже стѣнна златѣ ѿмѣщала мѣннъ, ѿ жезла Аръновъ прозѣвши, ѿ скрижали завѣта :

е. Превыше же егѡ Херсвѣми славы, ѡскрижаша Олтѣрь : ѡ нихже не лѣтъ нынѣ глаголати подроуенъ.

е. Сѣмъ же такъ оустроеннымъ, въ первсю оубѡ скинѣю вынъ вхождахъ сѣненицы сажьвы совершающе :

з. Во вторсю же единою въ лѣто единыхъ архіерей, не безъ крове, юже приноситъ за себѣ, ѿ ѡ людскихъ невѣжествихъ :

и. Сѣе гавлающе Дхъ стѡмъ, ѿкъ не оубѣ гависа стѣихъ рѣтъ, ещѣ первѣй скинѣи ѿмѣшей стоаніе :

а. Иже прѣтча во время настоящее оутвердѣса, въ неже дарове ѿ жертвы приносатся не могущыя по совѣсти совершити сажьащаго,

г. Тѡчю въ брѣшнахъ ѿ питїахъ, ѿ различныхъ ѡмовенїихъ, ѿ ѡправданїихъ плѡти, даже до времени ѡсправленїа належдаща.

а. Хрѣтѡсъ же прїшедъ Архїерей градъшихъ влѣгъ, болшею ѿ совершеннѣйшею скинѣю, нерскотворенною, сїрѣчь, не сѣа тварн,

в. Не кровю козлею ниже телчею, но своею кровю, вниде единою во стѣла, вѣчное ѡскрпленіе ѡбрѣтый.

г. Ище во кровъ козла ѿ телча ѿ пѣпелъ ѡнчїй кропашїй ѡскверненыя ѡсващѣетъ къ плѡтстѣй чистотѣ :

д. Кольми паче кровъ Хрѣтѡва, юже Дхѡмъ стѣимъ себѣ принесѣ непорѡчна Бгъ, ѡчїститъ совѣсть нашъ ѡ мертвыхъ дѣла, во еже сажити намъ Бгъ живъ ѿ истины ;

е. ѿ сегѡ ради новомъ завѣтѣ ходатай естъ, да смѣрти вѣвшей, во ѡскрпленіе прѣстѣпленїй вѣвшихъ въ пер-

4. Която имаше златнѣ кадилницѣ, и ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ отъ всякъдѣ обкованъ съсъ злато, дѣто бѣ златна-та стомна която имаше маннѣ-тъ, и жезлъ-тъ Аароновъ който процавѣтъ, и плочнѣ-тъ на завѣтъ-тъ ;

5. И надъ него имаше херувими на славѣ-тъ които осѣнявахѣ очистилище-то ; за които не е *нужда* сега да говоримъ подробно.

6. И като бѣхѣ тѣзи така направены, въ пьрвѣ-тъ скинїѣ влѣзвахѣ всякога священници-тѣ да совьршаватъ богослуженїе-то ;

7. А въ вторѣ-тъ едниѣ въ годинѣ-тъ *вльзваше* пьрвосвященникъ-тъ самъ, не безъ кръвь, коїкто приносяше за себе си и за народны-тѣ отъ невѣдѣнїе грѣхове.

8. Съ това показваше Духъ Святыи, че пѣтъ-тъ за въ святилище-то не ся е явилъ, доклѣ стояше още пьрва-та скинїя ;

9. Която бѣше подобїе за тогашно-то врѣме, въ което ся приносяхѣ дарове и жьртвы, които не можахѣ да направятъ совьршенъ по совѣсть тогоъз който служаше,

10. *И които ся състояхѣ* само въ яденїе и пїанїе и въ разны омыванїя, и плѣтскы постановенїя, установены до врѣме-то на поправанїе-то.

11. А когато Христосъ, пьрвосвященникъ на бѣдѣщы-тѣ добрины дойде, прѣзъ по голѣмѣ-тъ и по совьршеннѣ-тъ скинїѣ, която не бѣ съ рѣкѣ правенѣ, сирѣчь, не отъ таквѣзъ направѣ,

12. Нито съ кръвь отъ козлы и отъ телцы, но съсъ собствениѣ-тъ *си* кръвь влѣзе едниѣ пѣтъ въ святилище-то и придобы вѣчно искупуванїе.

13. Защото, ако кръвь-та отъ юнцы и отъ козлы, и пепель-та отъ юницѣ, съ коїкто ся порѣсвахѣ осквѣрнени-тѣ, освящава за чистотѣ-тъ на плѣтъ-тъ ;

14. Колко повече кръвь-та на Христа, който чрѣзъ Духа вѣчнаго принесе себе си непороченъ Богу, ще очисти совѣсть-тѣ ви отъ мьрты-тѣ дѣла, за да служите на Бога живаго !

15. И за това той е ходатаѣ на новъ завѣтъ, да бы, чрѣзъ смьръть-тѣ която станѣ за искупуванїе на прѣстѣпленїя-та които

во мз завѣтѣ, ѡбѣтованіе вѣчнаго наслѣдіа пріймѣтъ званіи.

ѡ. Идѣже во завѣтѣ, смѣрти нѣжно ѣсть вносѣтиса за вѣщіяюшаго.

ѡ. Завѣтѣ во вз мѣртвыхъ нѣзвѣстенъ ѣсть, понѣже ничесѡже мѡжетъ, ѣгда живъ ѣсть завѣщавашій.

ѡ. Тѣмже ни первыи безъ крове ѡновленъ бысть.

ѡ. Речениѣи во бывшей всѡкой заповѣди по законѣ ѡ мѡвсѣа всѣмъ людемъ, пріемь кровь козлію и телчю, съ водою и волною червленою и ѡсѡпомъ, самыа же тыа книги, и всѡ люди покропи,

ѡ. Глаголѡ: сіа кровь завѣта, ѣгоже завѣщѡ къ вамъ бѣтъ :

ѡ. И скінію же и всѡ сосѣды служѣбныа кровію такожде покропи.

ѡ. И ѡнодѡ кровію всѡ ѡчищѡются по законѣ, и безъ кровопролітіа не бывѡетъ ѡставленіе.

ѡ. Нѣгда оубо вѡше ѡбразѡмъ небесныхъ сіми ѡчищѡтиса: самѣмъ же небеснымъ лѣчшими жѣртвами, пѡче сіхъ.

ѡ. Не вз рзкотворѣннаа во стѣлѡ видѣ Хрѣтѡсъ, противѡобразнаа истинныхъ, но вз самое небо, нынѣ да іавѣтсѡ лицѡ бжїю ѡ насъ :

ѡ. Нижѣ да многѡжды принѡситъ себѣ, іѡкоже перво-свѡщенникъ вхѡдитъ во стѣлѡ (стѣхъ) по всѡ лѣта съ кровію чуждѣю :

ѡ. Понѣже подѡкаше бы ѣмѡ множицею страдати ѡ сложеніа мѡра: нынѣ же ѣдиною вз кончїи вѣкѡвъ, во ѡметаніе грѣхѡ, жѣртвою своєю іавѣтсѡ.

ѡ. И іѡкоже лежитъ человекѡмъ ѣдиною оумрѣти, потѡмъ же сдѡтъ :

ѡ. Такѡ и Хрѣтѡсъ ѣдиною принѡсѣсѡ, во ѣже вознести многихъ грѣхѡ, второе безъ грѣхѡ іавѣтсѡ, ждѡщимъ ѣго во спасеніе.

станжж въ първий-тъ завѣтъ, да земать призовани-тъ общаніе-то на вѣчно-то наслѣдіе.

16. Защото дѣто има завѣщаніе, трѣбува да стане и смърть-та на завѣщатель-тъ.

17. Защото завѣщаніе-то е дѣйствително вслѣдъ смърть-тъ на умрѣлы-тъ, понеже никога нѣма силж доклѣ е живъ завѣщатель-тъ.

18. За това нито първий-тъ *завѣтъ* бы утвърденъ безъ кръвь.

19. Защото като прочете Моисей всякъ заповѣдь отъ законъ-тъ прѣдъ всичкый-тъ народъ, зѣ кръвь-тъ на телцы-тъ и на козлы-тъ, съ водж и чрвенж вѣлжж и пессопъ, та поръси и самж-тъ книгж и всичкый-тъ народъ,

20. И казуваше : Това е кръвь-та на завѣтъ-тъ, който ви завѣща Богъ.

21. Подобно и скиниѣж-тъ и всичкы-тъ служебны сѣдове поръси съ кръвь-тъ.

22. И по закону почти всичко съ кръвь ся очисти ; и безъ кръвопролитіе прощеніе не быва.

23. И тѣй нужда бѣше, образи-тъ на небесны-тъ да ся очищавать съ тѣзи ; а самы-тъ небесны съсь жрѣтвы по добры отъ тѣзи.

24. Защото Христось не влѣзе въ святилища съ ржж направены, които бѣхж прѣобразованія на истинскы-тъ, но въ само-то небе, да ся яви сега прѣдъ лице-то Божіе за насъ :

25. Нито за да приноси себе си много пѣти, както първосвященникъ-тъ влѣзува въ святилище-то всякъ годинж съ чуждъ кръвь ;

26. (Защото тогази трѣбуваше да пострада много пѣти отъ сздание міра ;) а сега еднѣжъ ся яви въ свѣршуваніе-то на вѣковѣтъ, да отмахне грѣхъ-тъ, чрѣзъ пожртованіе-то на себе си.

27. И както е опрѣдѣлено на чловѣцы-тъ еднѣжъ да умрѣтъ, а послѣ сѣдъ ;

28. Така и Христось, понеже еднѣжъ бы принесенъ за да дигне грѣхове-тъ на мнозина, ще ся яви вторый пѣтъ безъ грѣхъ, на тѣзи които го чакать, за спасеніе.

ГЛАВА І.

а. Сѣнь во ѿмый законъ градъщихъ блѣгъ, (а) не самыя образъ вещей, на всякое лѣто тѣмже жертвами, иже приносятъ выи, никогдаже можетъ пристъпающихъ совершити.

б. Попеже престали вы быти приносимы, ни единыя ктому ѿмъщымъ совѣсть ѿ грѣсѣхъ сажашымъ, единою ѿчищеннымъ.

в. Но въ нихъ воспоминаніе грѣхѣвъ на кождо лѣто вывѣтъ :

г. Невозможно во крови ѿнчей и козлей ѿпшати грѣхѣ.

д. Тѣмже входѣ въ миръ, глаголетъ : жертвы и приношенія не восхотѣхъ сѣ, тѣло же совершилъ мѣ сѣ :

е. Всесоженій и ѿ грѣсѣ не блговолѣхъ сѣ.

ж. Тогда рѣхъ : сѣ и дѣ, въ главнѣиѣ книжнѣи написася ѿ мнѣ, еже сотворити волю твою, Бже.

з. Выше глагола : Иже жертвы и приношенія и всесоженій и ѿ грѣсѣхъ не восхотѣхъ сѣ, ниже блговолѣхъ сѣ, иже по законъ приносятся,

и. Тогда рече : сѣ и дѣ сотворити волю твою, Бже : ѿемлетъ первое, да второе поставитъ :

и. Ѿ нейже воли ѿсващени сѣмы принесеніемъ тѣла иисъ Хрѣтова единою.

и. И всякъ оубо сщеникъ стоитъ на всякъ день сажѣ, и тыжде множицею приносѣ жертвы, иже никогдаже можетъ ѿлати грѣхѣвъ :

и. Онъ же единыя ѿ грѣсѣхъ принесъ жертвы, всегда сѣдитъ ѿдеснѣю Бга,

и. Проче же ѿжди, дождеже положатся врази егѣ подножіе иогъ егѣ.

ГЛАВА 10.

1. Защото законъ-тъ като имаше сѣнкж на бѣдѣщи-тѣ добрины *a* не самый-тъ образъ на вещи-тѣ, никога не може да направи съвършени тѣзи които прихождаъ, съ исты-тѣ жертвы които приносятъ всякъ годинж непрѣстанно.

2. Понеже *иначе* бы прѣстанжли да ги приносятъ; защото жертвоприносители-тѣ единъж очистени, не бы имали вече никое *обличеніе* на совѣсть-тж за грѣхове;

3. Но въ тѣзи *жертвы* *быва* всякъ годинж въспоминаніе на грѣхове-тѣ.

4. Защото е невъзможно кръвь отъ юнцы и отъ козлы да отнема грѣхове.

5. За това когато влѣзваше въ свѣтъ-тъ казува: Жертвж и приношеніе не си поискалъ, но приготвилъ си ми тѣло.

6. Всесоженія и *приношенія* за грѣхъ не ти сж угодны.

7. Тогази рѣкохъ: Ето идж, (въ главизнж-тж на книгж-тж е писано за мене,) да сторіж волюж-тж ти, о Боже.

8. По горѣ бѣ реклъ: Жертвж и приношеніе и всесоженія и *приношенія* за грѣхъ не си поискалъ, нито ти сж угодны, (която ся приносятъ споредъ законъ-тъ;)

9. Тогази рече: Ето идж, да сторіж волюж-тж ти, о Боже. Отнема първо-то, да постанови второ-то.

10. Съ койшто волюж смы освятени, чрѣзъ приношеніе-то на тѣло-то Исусъ Христово *принесено* единъж пѣтъ.

11. И всякой священникъ стои та служи всякой день, и приноси много пѣти исты-тѣ жертвы, които не могатъ никога да отнемажтъ грѣхове.

12. Но той като принесе единъ жертвж за грѣхове-тѣ, сѣднж за вынжгы отдесно на Бога,

13. Та чака доклѣ ся положить врагове-тѣ му подножіе на нозѣ-тѣ му.

ѿ. ЕДИНѢМЪ БО ПРИНОШЕНІЕМЪ СОВЕРШИЛЪ ЁСТЬ ВО ВѢКИ
УСВАЩАЕМЫХЪ.

ѿ. СВИДѢТЕЛЬСТВУЕТЪ ЖЕ НАМЪ И ДХЪ СТЫЙ : ПО РЕЧЕ-
НОМУ БО ПРЕЖДЕ :

ѿ. СЕИ ЗАВѢТЪ, ЕГОЖЕ ЗАВѢЩАЮ КЪ НИМЪ ПО ДНѢХЪ ОИѢХЪ,
ГЛАГОЛЕТЪ ГДЬ, ДАДЪ ЗАКОНЫ МОИ НА СЕРЦА ИХЪ, И ВЪ ПОМЫШ-
ЛЕНІИХЪ ИХЪ НАПИШЕ ИХЪ :

ѿ. ТАЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ (ГДЬ) И ГРѢХОВЪ ИХЪ И БЕЗЗАКОНІИ
ИХЪ НЕ ИМАМЪ ПОМАНУТИ КТОМУ.

и. А ИДѢЖЕ УПЪЩЕНІЕ СИХЪ, КТОМУ ИКЪСТЬ ПРИНОШЕНІА У
ГРѢСѢХЪ.

ѿ. ИМѢЮЩЕ ОУКО ДЕРЗНОВЕНІЕ, КРАТІЕ, ВХОДИТИ ВО СТѢА КРО-
ВІЮ ИСУСЪ ХРІТОВОЮ, ПУТѢМЪ НОВЫМЪ И ЖИВЫМЪ,

к. ЕГОЖЕ УВНОВИЛЪ ЁСТЬ НАМЪ ЗАВѢСОЮ, СИРѢЧЬ ПЛОТІЮ
СВОЕЮ,

ка. И ГЕРЕА ВЕЛІКА НАДЪ ДОМОМЪ БЖІИМЪ :

кв. ДА ПРИСТУПАЕМЪ СО ИСТИНЫМЪ СЕРДЦЕМЪ ВО ИЗВѢ-
ЩЕНІИ ВѢРЫ, УКРОПЛЕНІИ СЕРДЦЫ У СОВѢСТИ ЛЖКАВЫА : И ИЗМО-
ВЕНІИ ТѢЛЕСИ ВОДОЮ ЧІСТОЮ :

кг. ДА ДЕРЖИМЪ ИСПОВѢДАНІЕ ОУПОВАНІА НЕЗКЛОННОЕ : ВѢ-
РЕНЪ БО ЁСТЬ УВѢЩАВЫИ :

кд. И ДА РАЗГМѢВАЕМЪ ДРЪГЪ ДРЪГА ВЪ ПУЩЕНІИ ЛЮБВЕ
И ДОБРЫХЪ ДѢЛЪ,

ке. НЕ УСТАВЛЯЮЩЕ СОБРАНІА СВОЕУ, ТАКОЖЕ ЁСТЬ ИККИМЪ
ОБЫЧАИ, ПО ДРЪГЪ ДРЪГА ПОДВИЗАЮЩЕ : И ТОЛИКУ ПАЧЕ, ЕЛИКУ
ВИДИТЕ ПРИБЛИЖАЮЩІСА ДЕНЬ (СЪДНЫЙ.)

кз. БОЛЕЮ БО СОГРѢШАЮЩИМЪ НАМЪ ПО ПРІАТИИ РАЗЪМА
ИСТИНЫ, КТОМУ У ГРѢСѢХЪ НЕ УВРѢТАЕТСА ЖЕРТВА :

кѿ. СТРАШНО ЖЕ ИККОЕ ЧАДАНІЕ СЪДА, И ОГНА РЕВНОСТЬ ПО-
АСТИ ХОТАЩАГУ СОПРОТІВНЫА.

ки. ОУВЕРГСА КТО ЗАКОНА МУСѢОВА, БЕЗЪ МИЛОСЕРДІА ПРИ
ДВОИХЪ ИЛИ ТРІЕХЪ СВИДѢТЕЛЕХЪ ОУМИРАЕТЪ :

ка. КОЛИКУ МНИТЕ ГОРШІА СПОДОБИТСА МЪКИ, ИЖЕ СНА

14. Защото съ едно приношеніе направи *еднѣжъ* за вынѣжы съвършенны освящаемы-тѣ.

15. А и Духъ Святый свидѣтельствува намъ; защото, като рече понапрѣдъ:

16. Тойзи *е* завѣтъ, който ще имъ завѣщаѣмъ слѣдъ онѣзи дни, казува Господь: Ще вложж законы-тѣ си въ сърдца-та имъ, и ще ги напишж въ умове-тѣ имъ,

17. *Прилага*, грѣхове-тѣ имъ и беззаконія-та имъ нѣма вече да поменж.

18. А дѣто *има* прощеніе за тѣхъ, нѣма вече приношеніе за грѣхъ.

19. И тѣй, братіе, като имамы дързновеніе да влѣземъ въ святи-лице-то чрѣзъ кръвь-тж Исусовж,

20. Прѣзъ новый-тѣ и живый-тѣ пѣтъ, който е той отворилъ за насъ прѣзъ завѣсж-тж, (сирѣчь плть-тж си),

21. И *като имамы* великъ Священникъ надъ Божій-тѣ домъ,

22. Нека пристѣпваме съ истинно сърдце въ пълнж вѣрж, съсь сърдца очистены отъ лукавж совѣсть, и съ тѣло измыто въ чистж водж.

23. Нека държимъ непоколебимо исповѣданіе-то на надеждж-тж; защото е вѣренъ той, който ся обѣща;

24. И да ся грыжимъ единъ за другый, да ся поощряваме на любовь и на добры дѣла.

25. Да не оставямы събираніе-то си, както иматъ обычай нѣкои си, но да ся подканямы *единъ другый*; и толко повече, колкото виждате че день-тѣ приближава.

26. Защото ако ный стгрѣшавамы самоволно отъ какъ смы познали истинж-тж, не остава вече жертва за грѣхове,

27. Но страшно нѣкое ожиданіе на съдъ, и разяреніе на огнь-тѣ, който ще испояде противници-тѣ.

28. Ако бы нѣкой да ся отрече отъ законъ-тѣ Моисеевъ, при двама или трима свидѣтели умира безъ пожалваніе:

29. За колко по жестоко наказаніе, мыслите, ще ся удостои

Бжїа поправый, и кровь заветнїю сквернѣ возмнївз, ѣюже ѡсвятїса, и Дха благадати оукорнвыи ;

ѓ. Рѣмы ко рѣкшаго : миѣ ѡмщїенїе, ѓзз воздамз, глаголетз Гдѣ. и пакн : ѓкѡ сѣдитз Гдѣ людемз своїмз.

ѓа. Страшно ѣсть ѣже впасти вз рсцѣ Бга живагѡ.

ѓв. Воспоминайте же пѣрвыа дни ваша, вз нїхже просвѣтївшеса мнѡгїа страсти претерпѣсте страданїи :

ѓг. Ово оубѡ, поношеннїи и скоремнї позорз бывше : Ово же, Общннцы бывше живѣщымз такѡ :

ѓд. Ико оубамз моїмз спострадасте, и разграбленїе имѣнїи вашихъ съ радостїю прїаєте, вѣдаще имѣннїи себѣ имѣнїе на нѣсѣхъ превывающее и лѣчшее.

ѓе. Не ѡлагайте оубо дерзновенїа вашегѡ, ѣже имать мздОВОЗДААНїЕ велико :

ѓс. Терпѣнїа ко имате потребз, да волю Бжїю сотворше, прїимете ѡбѣтованїе.

ѓз. Ещѣ ко мало ѣлїкѡ, градый прїидетз и не оукоснїтз.

ѓи. А праведный ѡ вѣры живз бсдетз : и лице ѡбнїетса, не блоговолїтз дшшà моà ѡ немз.

ѓо. Мы же (братїе) иѣсмы ѡбнїовенїа вз погїбель, но вѣры вз снвдѣнїе дшшї.

ГЛАВА ѓІ.

ѓ. ЕСТЬ же вѣра, оуповѣемыхъ ѓзвѣщенїе, вещь ѡбмнченїе невїдимыхъ :

б. Из сїей ко свидѣтельствовани быша дрѣвнїи.

г. Вѣрою, разсмѣваемз совершїтнса вѣкѡмз глаголомз Бжїимз, во ѣже невлѣемыхъ вїднмымз быти.

тойзи който е потъпкаль Сына Божія, и е възималъ за сквърнж кръвь—тж на завѣтъ—тъ съ който е освятенъ, и е укорилъ Духъ—тъ на благодать—тж ?

30. Защото знаемъ тогози що е рекль : Менѣ *принадлежи* отъмщеніе—то, азъ ще заплатѣж, казува Господь. И пакъ : Господь ще сѣди свой—тъ народъ.

31. Страшно е да падне пѣкой въ рѣцѣ—тъ на Бога живаго.

32. Докарвайте си още на умъ първы—тъ дни, въ които, отъ какъ ся просвѣтихте, прѣтърпѣхте голѣмж борбж на страданія,

33. Кога опозорявани съ хулы и скърби, кога пакъ като участвувахте на тѣзи които страдахж така.

34. Защото показахте состраданіе на моп—тъ оковы, и на радо сърдце пріяхте разграбуваніе—то на имотъ—тъ си, като знаяхте че имате за себе си на небеса по добръ и траенъ имотъ.

35. И тѣй не напущайте дързновение—то си, което има голѣмо въздаяніе.

36. Защото ви трѣбува търпѣніе, за да сторите волѣж—тж Божіих, и да получите обѣщаніе—то.

37. Защото още твърдѣ малко врѣме, и ще дойде тойзи който има да дойде, и не ще да ся забави.

38. А праведный—тъ отъ вѣрж—тж ще бѣде живъ, и ако ся дръпне *никкой* назадъ не ще да благоволи въ него душа—та ми.

39. Ный обаче не смы отъ тѣзи които ся дръпнуватъ назадъ въ погыбель, но отъ тѣзи които вѣруватъ за спасеніе на душж—тж.

ГЛАВА 11.

1. А вѣра—та е осѣщствование на онѣзи нѣща за които ся надѣемъ, и изявеніе на нѣща които не ся виждатъ.

2. Защото чрѣзъ нежъ быдохж засвидѣтелствовани староврѣмени—тъ.

3. Съ вѣрж разумѣвами че свѣтъ—тъ бы создаденъ съсъ слово—то Божіе, што отъ неявляемы станжжж видимы—тъ.

ѿ. Вѣрою, множайшю жертвѣ Абель паче Каїна принесѣ Бѣс, ѣюже свидѣтельствованъ бысть быти праведникъ, свидѣтельствующи ѡ дарѣхъ ѣгѡ Бѣс: и тою оумерый ѣще глаголетъ.

ѡ. Вѣрою, Бивѣхъ преложѣнъ бысть не видѣти смѣрти: и не ѡверѣташеся, занѣ преложѣ ѣгѡ Бѣс. прѣжде ко преложѣнїа ѣгѡ свидѣтельствованъ бысть, ѿкѡ оумерѣ Бѣс:

ѣ. Безъ вѣры же не возможно оумерѣти Бѣс: вѣровать же подобѣтъ приходящему къ Бѣс, ѿкѡ ѣсть, и разыскающимъ ѣгѡ мздовоздатель вывѣтъ.

ѣ. Вѣрою, ѡвѣтъ прїимъ Нѡе, ѡ сїхъ, ѿже не оумѣ видѣ, оумоався, сотвори ковчѣгъ во спасѣнїе дома своего: ѣюже ѡсѣдѣ (вѣсь) мїръ, и правды, ѿже по вѣрѣ, бысть наслѣдникъ.

ѡ. Вѣрою, зовомъ Авраамъ послѣша изыти на мѣсто, ѣже хотѣше прїати въ наслѣдїе, и изыде не вѣдый, кѡму градѣтъ.

ѡ. Вѣрою, прїиде Авраамъ на зѣмлю ѡвѣтованїа, ѿкоже на чѣждѣ, въ кровы всемїа, со Исаккомъ и ѿкѡвомъ наслѣдникомъ ѡвѣтованїа тогѡжде:

ѡ. Ждѣше ко ѡснованїа и мѣщагѡ града, ѣмѣже хздѣжникъ и создѣтель Бѣс.

ѡ. Вѣрою, и сама Сарра неплоды силѣ во оумерѣнїе сѣмене прїатъ, и паче времени вѣзраста роди, понеже вѣрна непшѣва ѡвѣтовавшаго.

ѡ. Тѣмже и ѡ ѣдинагѡ родншася, да ѣще оумершвлѣнагѡ, ѿкоже звѣзды и бнѡмъ множествомъ, и ѿкѡ песѡкъ вскрай моря безчисленный.

ѡ. По вѣрѣ оумроша сїи всїи, не прїемше ѡвѣтованїа, но и удалѣча видѣвше ѿ, и цѣловавше, и исповѣдавше, ѿкѡ страннїи и пришѣлцы сѣтъ на землїи.

ѡ. Ико такъваа глаголющїи, ѡвѣлаютъся, ѿкѡ Отѣчествїа разыскаютъ.

4. Съ вѣрж Авель принесе Богу жрътвж по добрж отъ Канновж-тж, чрѣзъ койкто быде засвидѣтелствованъ че е праведенъ, понеже Богъ даде свидѣтелство за дарове-тѣ му; и чрѣзъ неѣж и слѣдъ смърть-тж си, още говори.

5. Съ вѣрж Енохъ бы прѣселенъ да не види смъртъ; и не ся намѣваше, защото го прѣсели Богъ; понеже прѣди прѣселение-то му засвидѣтелствованъ бы че е благоугодилъ Богу:

6. А безъ вѣрж не е възможно да угоди *никой Богу*; защото койкто прихожда при Бога, трѣба да повѣрува че има *Богъ*, и че той бива мздовоздатель на тѣзи конто го тѣрсятъ.

7. Съ вѣрж Ное, увѣдоменъ отъ Бога за пѣща конто не бѣхж още видими, убоя ся, и направи ковчегъ за спасение на домъ-тѣ си; чрѣзъ койкто осѣди свѣтъ-тѣ, и станж наслѣдникъ на правдж-тж която е отъ вѣрж-тж.

8. Съ вѣрж послуша Авраамъ, когато ся призоваваше да излѣзе *и отиде* на мѣсто-то, което имаше да земе въ наслѣдіе, и излѣзе безъ да знае дѣ отхожда.

9. Съ вѣрж ся засели въ обѣщаниж-тж земѣж както на чуждѣ, и живѣяше въ шатъри съ Исаака и Иакова сонаслѣдници-тѣ на истото обѣщаніе.

10. Защото очакуваше градъ-тѣ койкто има основанія, *и* на койкто художникъ и създатель е Богъ.

11. Съ вѣрж и сама Сарра прія силж да зачне, и като бѣше прѣ-минѣла возрастъ-тѣ си роди; понеже позна за вѣренъ тогожъ, койкто ся обѣща.

12. За това и отъ одного *человѣка*, а и той замъртвѣлъ, народихж ся множество колкото звѣзды-тѣ на небе-то, и като пѣскъ-тѣ койкто е по край море-то, и койкто не може да ся прѣброи.

13. Всичкы тѣзи въ вѣрж умрѣхж, безъ да прѣимжтъ обѣщанія-та, но отъ далечъ ги видѣхж, и увѣрихж ся, и поздравихж *ги*, като исповѣдахж че сж странни и пришелци на земѣж-тж.

14. Защото конто така говорятъ, показувать че тѣрсятъ отечество.

ѓи. И ѓще вы оубо Оно помнили, и з неговже иzydоша, и мѣли вы время возвратитиса :

ѓи. Ииже же лгчшагв желаютъ, сирѣчь нѣпагв. тѣмже не стыдѣтса сими Бгъ, Бгъ нарицѣтиса и хъ : оуботова бо и мз градъ.

ѓи. Бкрою приведе Авраамъ Исаака и сквшаемь, и единородного приношаше ѡбѣтованїа прїемыи,

ии. Къ немже глаголахо бысть : ѓкв ѡ Исаацѣ наречѣтса тебѣ сѣма :

ѓи. Помысливъ, ѓкв и и з мѣртвухъ воскресити силенъ ѣсть Бгъ, тѣмже того и въ прїтчи прїятъ.

ѓ. Бкрою, ѡ градъцихъ вѣгословїи Исаакъ Іаква и Исава.

ѓа. Бкрою, Іаквхъ оумираа коегождо сына Івсифова вѣгословїи : и поклониса на вѣрхъ жезла ѣгв.

ѓв. Бкрою, Івсифъ оумираа, ѡ и схожденїи сынѡвхъ Илевыхъ пѣматствова, и ѡ костѣхъ своихъ заповѣда.

ѓг. Бкрою, Мвсѣй родивса сокровѣнъ бысть трїи мѣи ѡ отѣцъ своихъ, занѣ видѣша красно отроча : и не оубоашася повелѣнїа царѣва.

ѓд. Бкрою, Мвсѣй великъ бывъ, ѡвѣржеса нарицѣтиса сынъ дщере Фараѡновы,

ѓе. Пѣче же и зvoli страдати съ людьми Бжїими, нежели и мѣти временнсю грѣхѣ сладость :

ѓс. Бѡлшее когатство вѣкнїивъ Егїпетскихъ сокровищъ поношенїе Хртѡво : взираше бо на мздовоздашїе.

ѓз. Бкрою, ѡстави Егїпетъ, не оубоавса ѓрости царѣвы : невїдимаго бо ѓкв видѣ, терпѣше.

ѓи. Бкрою сотвори пѣсхъ и пролїтїе крове, да не погвѣлѣи перворожденнаа, ко снетса и хъ.

15. И ако помняхъ онова отъ което бѣхъ излѣзли, намѣрили быхъ врѣме да ся завѣрнѣтъ.

16. Но сега желяѣтъ едно по добро, сирѣчь небесно-то *отечество*; за това Богъ не ся срамува за тѣхъ да ся казува тѣхенъ Богъ; защото имъ приготви градъ.

17. Съ вѣрж Авраамъ, когато го опытуваше *Богъ*, принесе Исаака *жертвъ*, и единородный-тъ си приносяше тойзи който прія обѣщанія-та,

18. Комуто бѣше ся рекло: Въ Исаака ще ти ся наименоува сѣме;

19. Като си помысли че Богъ може да въскрѣсява и отъ мъртвы, отъ дѣто по единъ начинъ *на въскрѣсеніе* го и пріе назадъ.

20. Съ вѣрж Исаакъ благослови Иакова и Исава за това което имаще да стане.

21. Съ вѣрж Иаковъ като бѣше на умираніе, благослови всякого отъ сынове-тъ Иосифовы, и поклопи ся *като ся подпрѣ* на край-тъ на тоягъ-тъ си.

22. Съ вѣрж Иосифъ на умираніе прѣдизвѣсти за излѣзуваніе-то на сынове-тъ Израилевы, и порѣча за кости-тъ си.

23. Съ вѣрж, отъ какъ ся роди Моисей родители-тъ му крыхъ го три мѣсеца, защото видѣхъ прѣкрасно дѣте-то; и не ся убояхъ отъ царско-то повелѣніе.

24. Съ вѣрж Моисей, като дойде на възрасть, отказа ся да ся нарича сынъ на Фараоновъ-тъ дѣщерѣжъ,

25. И прѣдпочете по добрѣ да злостражде съ народъ-тъ Божій, а не да има кратковрѣменно наслажденіе на грѣхъ-тъ;

26. Като разсѣди че поношеніе-то за Христа е по голѣмо богатство отъ Египетскы-тъ сѣкровища; защото гледаше на *бѣдъщю-то* мѣздовоздаяніе.

27. Съ вѣрж остави Египеть, безъ да ся убои отъ гнѣвъ-тъ царевъ; защото утѣрпѣ като че гледаше Невидимаго.

28. Съ вѣрж направи пасхъ-тъ и попрѣскуваніе-то съ крѣвъ-тъ, да ги не докачи тойзи който погубваше първородны-тъ.

ѳа. Вѣрою прендѡша чермное море ѡки по сѣсѣ земли :
ѣгѡже истреженіе пріемше Ѣгѣптѣне истопишася.

ѳб. Вѣрою, стѣны Іеріхѡнскія падѡша, ѡбхожденіемъ сед-
мѣхъ дней.

ѳв. Вѣрою, Раавъ блудница не погнѣе съ сопротивлени-
емъ пріимши сходынки съ миромъ, (и иными прѣтемъ и звѣдши.)

ѳг. И что ѣще глаголю; не достанетъ бо ми повѣствуюиш
времени ѡ Гедеѡнѣ, Нарѣцѣ же и Самѡнѣ и Іефѡнѣ, ѡ
Дѡдѣ же, и Самуилѣ, и ѡ [Давидѣхъ] пророцѣхъ :

ѳд. Иже вѣрою повѣдѡша царствіа, содѣлаша правды,
полчиша ѡбѣтованія, заградѡша оустѣ львовъ,

ѳе. Оугасиша сіяса Огненнѣю: и звѣгоша Острая мечѡ,
возмогѡша ѡ немощи, быша крѣпцы во бранѣхъ, ѡбратѡша
въ крѣство полки чуждыхъ.

ѳж. Пріаши жены ѡ воскресеніа мѣртвыхъ своихъ: и ни
же и звѣени быша, не пріемше избавленія, да лѣгшее воскре-
сеніе оугчатъ :

ѳз. Давидъ же роганиемъ и ранами истреженіе пріаши, ѣще
же и оузами и темницею,

ѳи. Камениемъ побіени быша, претрени быша, истрежени
быша, оубійствомъ мечѡ оумроша: прендѡша въ милотехъ,
и въ козихъ кожахъ, лишени, скорбѣще, ѡслоблени,

ѳк. Иже не бѣ достоинъ (вѣсь) миръ, въ пустынахъ
скитающеся и въ горахъ и въ вертепахъ и въ пропастьхъ
земныхъ.

ѳл. И сїи вси послѣствовани бывше вѣрою, не пріаши
ѡбѣтованія,

ѳм. Бѣс лѣгшее что ѡ насъ предзрѣвшъ, да не безъ насъ
совершенство пріиметъ.

ГЛАВА ѳі.

ѳ. Тѣмже оубо и мы толїкы имѡще ѡблежѡщъ насъ
ѡблакъ свидѣтелей, гордость всѡхъ ѡложше, и оудѡбъ ѡб-

29. Съ вѣрж прѣминѣхъ Червено-то море както по сухо, на което като ся опытахъ и Египтяни-тѣ издавихъ ся.

30. Съ вѣрж падихъ стѣны-тѣ Иерихонскы слѣдъ седмодневно около тѣхъ обикаляніе.

31. Съ вѣрж Раавъ блудница не погынѣ наедно съ тѣзи които ся съпротивихъ, като прія согледатели-тѣ съ миръ.

32. И какво още да говорѣж? защото не ще ми постигнѣ време да приказувамъ за Гедеона, и Варака и Самсона и Иефѣеа, за Давида още и Самуила и пророцы-тѣ;

33. Когато съ вѣрж побѣдихъ царства, работихъ правдѣ, сполучихъ обѣщанія, затулихъ уста на лъвове,

34. Угасихъ силѣ огнениѣ, избѣгнѣхъ отъ остро-то на ножъ-тѣ, замогнѣхъ ся отъ болѣсти, станѣхъ силни на бой, обѣрихъ въ бѣгъ чужды войскы.

35. Пріяхъ жены мъртвы-тѣ си възкрѣснѣлы, а други быхъ мѣчени, като не рачихъ да пріимѣтъ искупуваніе-то, за да получатъ по добро възкрѣсеніе.

36. Другы пакъ прѣтеглихъ присмѣхы и біенія, а още и тъмницы,

37. Съ камъніе быхъ убити, съ трыонѣ прѣтрыти, съ мѣкы мѣчени, съ ножъ заклани умрѣхъ, скытахъ ся въ овчы и козін кожи, и търпѣхъ оскудность, бѣдствія и злостраданія;

38. (Тѣ за които свѣтъ-тѣ не бѣ достоинѣ), скытахъ ся по пустыни-тѣ, по горы-тѣ, по пещеры-тѣ и пропасти-тѣ на земѣ-тѣ.

39. И всички тѣзи, ако и да пріяхъ добро свидѣтельство чрѣзъ вѣрж, не получихъ обѣщаніе-то;

40. Защото Богъ прѣдусмотри нѣщо по добро за насъ, да не достигнѣтъ въ съвършенство безъ насъ.

ГЛАВА 12.

1. Слѣдователно и ный, като сме обиколени отъ толкавъ облакъ свидѣтели, да отхвърлимъ всякъ теготѣ, и грѣхъ-тѣ който ны лесно

стоа́тельный грѣхъ, терпѣніемъ да течемъ на предлежащій намъ подви́гъ :

Ѣ. Взирáюще на началника вѣры, и совершителя Іиса, иже вмѣстѣ предлежаща́ емъ радости, претерпѣ́ крѣтз, ѡ́ срамотѣ́ нерадѣвз, ѡ́деснзю же престо́ла Бжїа сѣде.

Г. Помыслите оубо таковое пострадава́шаго ѡ́ грѣшникъ на себѣ прекослѡ́віе, да не стѣжа́ете, дшáми своѣми ѡ́слаблáемн.

Д. Не оубо до крѡ́ве стáсте, протѣвз грѣхà подви́зajúщеся,

Е. И забы́сте оубтѣшѣніе, ѣже вáмъ ꙗ́кѡ сыновѣмъ глаго́летз: сыне мой, не пренемогáй наказáніемъ Гд̄нимъ, ниже ѡ́слабѣй, ѡ́ негѡ́ ѡ́блчáемь.

З. Е́гоже ко лѡ́битз Гд̄ь, наказáетз: бѣетз же всàкаго сына, е́гоже прѣемлетз.

З. Я́ще наказáніе терпитѣ, ꙗ́коже сыновѣмъ ѡ́брѣтáется вáмъ Бг̄з: котѡ́рый бо е́сть сынъ, е́гѡ́же не наказáетз Оубз ;

И. Я́ще же безъ наказáніа е́стѣ, емѡ́же причáстницы бы́ша всѣи, оубо премлюбѡдѣйчиши е́стѣ, а́ не сынове.

Д. Къ сѣмъ, плѡ́ти нáшей Оубы́ имѣхѡмъ наказáтели, и срамлáхѡмся : не многѡ́ ли пáче повинѣмся Оубз дшхѡвѣмъ и живи бѣдемъ ;

Г. Оуби́ бо въ мáло днѣй, ꙗ́коже годѣ́ имъ бѣ́, наказѡвахъ насъ : а́ сѣй на пользѣ, да причастимся стѣ́ни е́гѡ́.

Д. Всàкое ко наказáніе въ насто́ящее врѣ́мá не мнѣтсá радѡсть бы́ти, но печáль: послѣдї́ же плѡ́дъ мѣренъ насчѣ́нымъ тѣмъ возда́етз прáвды.

В. Тѣмъже ѡ́слабленныа рѣ́ки и ѡ́слабленнаа колѣ́на испрáвите,

Г. И стѣзї́ прáвы сотвори́те ногáми вáшими : да не хро́мое соврати́тсá, но пáче да и́сцѣлѣ́етз.

сплита, и съ търпѣніе да тичамы на прѣдлежащо-то намъ по-прище,

2. Като гледамы на Исуса началникъ-тъ и съвършителъ-тъ на вѣрж-тъ, който заради прѣдлежащъ-тъ нему радость, прѣтърпѣ кръсть, като прѣзрѣ срамъ-тъ, и сѣднѣ отдесно на прѣстоль-тъ Божій.

3. Защото мыслѣте за тогожь който прѣтърпѣ на себе си таквъжь противорѣчіе отъ грѣшны-тъ, да ви не дотегнува, и да не бивате слабодушни.

4. Не сте ся съпротивили още до кръвь, като ся борите срѣщъ грѣхъ-тъ.

5. И забравили сте увѣщаніе-то, което ви говори както и сынове, и казува: Сыне мой, не прѣзирай наказаніе-то Господне; нито да ослабѣваш кога тя обличава.

6. Защото когото Господъ обыча наказува го; и біе всякого сына, когото приима.

7. Ако търпите наказаніе, Богъ ся докарува съ васъ като съсь сынове; защото кой сынъ е когото не наказува баща му?

8. Ако ли сте безъ наказаніе, на което венчки участвувахъ, то сте прѣлюбодѣйчища а не сынове.

9. Освѣнь това, бащы-тъ си по плѣть имахмы наказатели, и почитахмы ги; не щемъ ли ся повече покори Отцу на духове-тъ, и да бѣдемъ живи?

10. Защото тѣ за малко врѣме сж ны наказували споредъ каквото имъ е было угодно, а той за нашъ ползъ, да станемъ соучастници на неговж-тъ святость.

11. И всяко наказаніе по настоящемъ не ся вижда да е на радость, но на скърбъ; а послѣ приноси миренъ плодъ отъ правдъ на тѣзи които сж обучени чрѣзь него.

12. За това стегнѣте ослабнѣлы-тъ си рѣцѣ, и разслабены-тъ си колѣнѣ;

13. И направѣте на нозѣ-тъ си правы пѣтища, да не ся искриви хромо-то, но повече да исцѣлѣе.

дї. Мирз ѡмѣйте ѡ стѣнию со всѣми, ѡже кромѣ ни-
ктоже оўзритз Гдѡ.

еї. Смотрѡюще, да не кто лишїтса бѡгодати Бжїа : да не
кїи корень горести выспрь прозвѡдѡи, пакость сотворїтз,
ѡ тѣмз ѡсквернѡтса мнози :

ѕї. Да не кто владодѣи, ѡли сквернїтель, ѡже Исѡвз,
ѡже за ѡдѡ едїнз ѡдалз єсть первородство своє.

зї. Вѣсте во, ѡкв ѡ потѡмз похотѣвз наследовати бѡго-
словенїе, ѡверженз вїсть : поканїа во мѣста не ѡверѣте,
ѡже ѡ со слезами понскалз єгѡ.

иї. Не пристѣпїте во кз горѣ ѡсззѡемѣи, ѡ разгорѣв-
шемсѡ огнїю, ѡ облѡкз, ѡ смрѡкз, ѡ вѡрѣ,

дї. ѡ трѣбномз звѣкз, ѡ гласз глагѡлз, єгѡже слышавшїи
ѡрекѡшасѡ, да не приложїтса ѡмз слово :

кї. Не терпѡхз во повелѣвѡющаго : ѡже ѡ свѣрь прикѡ-
снетса горѣ, кѡменїемз повїенз єсдетз :

ка. ѡ тѡкв стрѡшно вѣ вїдїмое, Мѡвсїей речѣ : пристрѡ-
шенз єсмь ѡ трѣпетенз.

кв. Но пристѣпїте кз Сїѡнстѣи горѣ, ѡ ко градз Бга
живѡгв, Іерлїмз нѣномз, ѡ тмѡмз Аггѡлвз,

кг. Торжествѡ, ѡ цркви первородныхз на небесѣхз напї-
санныхз, ѡ сздїи всѣхз Бгс : ѡ дхѡмз праведникз совершен-
ныхз,

кд. ѡ кз ходѡтаю завѣта нѡвагв Исс, ѡ крови кроплѣнїа,
лзчше глагѡлющей, нѣжели Авелева.

ке. Блюдїте же, да не ѡречѣтса глагѡлющагв. ѡже во не
ѡзвѣжѡша Онї ѡрекшїисѡ прорѡчествзющагв на землї,
множае пѡче мѡ ѡрицѡющїисѡ небеснагв :

кз. Єгѡже гласз землю тогда поколебѡ, нїнѣ же ѡвѣтѡвѡ,
глагѡлз : єще едїною лзз потрѡсѡ не тѡкмѡ землїю, но ѡ
нѣбомз.

14. Търсѣте миръ съсъ всички, и святость, безъ коѣто никой нѣма да види Господа ;

15. Гледайте да не бы да е лишень нѣкой отъ Божіѣхъ—тѣхъ благодать ; да не бы изникнѣлъ горчивъ нѣкой корень и да ви докара поврѣдѣ, и да ся не заразятъ мнозина отъ него ;

16. Да не бы да е нѣкой блудникъ, или нечистъ, както Исавъ, който за едно ястіе продаде първородство—то си ;

17. Попеже знаете че и насетиѣ когато искаше да наслѣди благословеніе—то, отхвърленъ бы ; защото не намѣри мѣсто за покаяніе у *баицѣ си*, ако и да го потърси съсъ сълзы.

18. Защото вы не сте пристѣпили до горѣхъ осязаемѣхъ, и разгоренѣхъ съ огонь, и до тъмѣ, и мракъ, и бурѣхъ,

19. И до трѣбень звукъ, и гласъ на думы, който *гласъ* тѣзи що чужѣхъ примолихъ ся да имъ ся не говори вече слово :

20. (Защото не стѣрпявахъ това що *имъ* ся повелѣваше ; И животно ако бы да ся допрѣ до горѣхъ—тѣхъ, съ камъніе ще бѣде убито, [или съсъ стрѣлѣхъ устрѣлено] ;

21. И толкозъ страшно бѣ видимо—то, *щото* Моисей рече : Много съмъ уплашенъ и растреперанъ :))

22. Но пристѣпихте до горѣхъ—тѣхъ Сионъ, и до градъ—тѣ на Бога живаго, небесный—тѣ Иерусалимъ, и до безчетны ангелы,

23. При торжество—то и церквѣхъ—тѣхъ на първородны—тѣхъ, които сѣхъ написани на небеса, и при Бога Сѣдникъ—тѣхъ на всички—тѣхъ, и при духове—тѣхъ на праведны—тѣхъ които сѣхъ стигнѣли до съвършенство—то.

24. И при Исуса Ходатая на новыѣхъ—тѣхъ завѣтъ, и при крѣвь—тѣхъ на порѣсваніе—то, която говори подобрѣ отъ Авелевѣхъ—тѣхъ.

25. Внимавайте да не прѣзрите тогози който говори ; защото ако тѣ не избѣгнѣхъхъ *отъ наказаніе—то* като прѣзрѣхъхъ тогози който *имъ* говоряше на земѣхъ—тѣхъ, колко не *щемъ избѣгнѣхъ* ный, ако ся отвѣрнемъ отъ тогози който *говори* отъ небеса ;

26. На когото гласъ—тѣхъ расклати земѣхъ—тѣхъ тогази, а сега ся обща, и каза : Още единъжъ азъ ще поклатѣхъ не токо земѣхъ—тѣхъ, но и небе—то.

Ѣз. Я ѣже, еше единою, скажетъ колеблемыхъ предложене, аки сотворенныхъ, да пребудутъ, яже съть неподвижнаа.

Ѣи. Темже царство непоколебимо прѣмлюще, да имамы блгодать, еюже сажимъ блгосгодуу Бгс, съ блгоговѣниемъ и стрѣхомъ.

Ѣо. Ибо Бгъ нашъ Огнь подааи ѣсть.

ГЛАВА ГІ.

Ѧ. Братолюбие да пребываетъ:

Ѣ. Страннолюбіа не забываютъ, темъ ко не вѣдаше нѣцыи страннопріаша Англы.

Ѣ. Поминайте юзники, аки съ ними свѣзани: ѡслоблѣмыа, аки и сами съше въ тѣлѣ.

Ѣ. Честна женитва во всѣхъ, и лже нескверно: блзникымъ же и прелюбодѣемъ сдѣтѣ Бгъ.

Ѣ. Не сребролюбцы нравомъ: доволни съшими. той ко рече: не имамъ тебѣ ѡставити, ниже имамъ ѡ тебѣ ѡстѣпѣти:

Ѣ. Яко дерзавшимъ намъ глаголати: Гдъ мнѣ помощникъ, и не ѡубоюса, что сотворитъ мнѣ человекъ;

Ѣ. Поминайте наставники ваша, яже глаголаша вамъ слово Бжѣ, яже взирающе на скончаніе жителства, подражайте вѣрѣ ихъ.

Ѣ. Исх Хртосъ вчера и днесь, тойже и во вѣки.

Ѣ. Въ наченіа стрѣнна и различна не прилагаете: добро ко блгодѣтѣю ѡтверждѣти сердца, (а) не вѣршны, ѡ нихже не пріаша пользы ходивши въ нихъ.

Ѣ. Иمامы же олтарѣ, ѡ негѡже не имѣтѣ власти ясти сажавшии скни.

Ѣ. Иже ко кровь животныхъ вносите во стѣла за грѣхи первосцѣенникомъ, сихъ тѣлесѣ сжигаютъ въ стѣла.

27. А това, Още еднѣжъ, знаменува прѣмѣстуваніе—то на тѣзи нѣща които ся колебаѣтъ, като що сѣ направены, за да останѣтъ тѣзи които ся не колебаѣтъ.

28. За това понеже приимамы царство което ся не колебае; трѣбува да имамы благодать—тѣ, чрѣзъ които да служимъ Богу благоприятно съ почестъ и благоговѣніе;

29. Защото Богъ нашъ е огнь пояждаѣщъ.

ГЛАВА 13.

1. Братолюбіе—то да прѣбѣдва.

2. Страннолюбіе—то не забравяйте; понеже чрѣзъ него нѣкон безъ да знаѣтъ угостили сѣ ангелы.

3. Помнѣте запрѣны—тѣ, като че сте съ тѣхъ наедно запрѣни; злостраждушы—тѣ, като що сте и вы въ тѣло.

4. Женитба—та е честна у всички, и легло—то непорочно; а блудницы—тѣ и прѣлюбодѣи—тѣ Богъ ще сѣди.

5. Да не е сребролюбиво поведеніе—то *ви*; доволствувайте ся съ каквото имате; защото той рече: Нѣма да тя оставѣмъ, нито да тя забравѣмъ;

6. Така що нѣи съ дързновеніе да казувамы: Господь ми е помощникъ, и нѣма да ся убоѣмъ какво ще ми стори человекъ.

7. Поменувайте наставницы—тѣ ваши, които сѣ ви говорили слово—то Божіе; и като имате прѣдъ очи сетниѣ—тѣ на тѣхнѣ—тѣ обходѣ, подражавайте вѣрѣ—тѣ имъ.

8. Исусъ Христосъ е истый—тѣ вчера и днесъ, и во вѣкы.

9. Не ся увличайте слѣдъ разны и странны ученія; защото е добро съ благодать да ся укрѣпява сърдце—то, а не съ ястія, въ които тѣзи що сѣ ходили не сѣ ся ползували.

10. Имамы олтарь, отъ който нѣматъ власть да ядѣтъ служители—тѣ на скинѣ—тѣ.

11. Защото на животны—тѣ, на които кръвь—тѣ прѣвосвященникъ—тѣ вноси въ святилище—то за грѣхове—тѣ, тѣхны—тѣ тѣлеса изгоряватъ ся внѣ отъ стапѣ—тѣ.

ґі. Тѣмже Іисъ, да ѡстѣитъ люди своєю кровію, вѣнѣ братъ пострадаѣти ѡзвѣлаз.

ґі. Тѣмже оубо да ѡсходимъ къ немѡ вѣнѣ стана, поношеніе ѡгнѣ носѣше :

ґі. Не ѡмамы бо здѣ пребывающагѡ града, но градѣщагѡ разыскѣмъ.

ґі. Тѣмъ оубо приносимъ жертвѣ хвалѣніа вѣнѣ Бґс, сирѣчь плодъ оустѣнъ ѡповѣдающихъсѧ ѡмени ѡгнѣ.

ґі. Блґгтворѣніа же ѡ ѡбщѣніа не забываѣте : таковыми бо жертвами блґггождаетъсѧ Бґз.

ґі. Повнищѣте наставникѡмъ вашимъ ѡ покарѣйтеся : тѣм бо вѣдѣтъ ѡ дѣлахъ вашихъ, ѡтѣмъ слово воздѣти хотѣше : да съ радостію сѣе творѣтъ, а не воздыхающе : нѣсть бо полѣзно вамъ сѣе.

ґі. Молѣтеся ѡ насъ : оуповѣмъ бо, ѡтѣмъ добрѣ совѣсть ѡмамы, во всѣхъ добрѣ хотѣше жити.

ґі. Лишше же молѣ, сѣе творѣте, да вскорѣ оустрѣося вамъ.

ґі. Бґз же міра, возведый ѡз мѣртвыхъ пастыра овецамъ великаго, кровію завѣта вѣчнагѡ, Гґда нашего Іиса Хрґта,

ґі. Да совершитъ вы во всѣкомъ дѣлкѣ блѣзѣ, сотворѣти волю ѡгнѣ, твора въ васъ блґггождное предъ нимъ, Іисъ Хрґтомъ : ѡмѣже слава во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

ґі. Молѣ же вы, братѣе, прѣимѣте слово оутѣшеніа : ѡбо вѣмѣлкѣ написавъ послѣхъ вамъ.

ґі. Знаѣте врата нашего ѡпещѣна Тимоѣа, съ нимъ же, ѡще скорѣ прѣидетъ, оузрю васъ.

ґі. Цѣлашѣте всѣхъ наставникѡвъ вашихъ, ѡ всѣхъ стѣла : цѣлашѣтъ вы, ѡже ѡ Італіи същѣи.

ґі. Блґгодѣть со всѣми вами. аминь.

12. Заради това и Исусъ, за да освяти народъ-тъ чрѣзъ собственнѣ-тъ си кръвъ, възнѣ отъ врата-та *градски* пострада.

13. И тъй да излѣзуваме *и ний* къмъ него възнѣ отъ станъ-тъ, и да носимъ негово-то поруганіе.

14. Защото нѣмамы тука постоянъ градъ, но бѣдѣщій-тъ тѣрсимъ.

15. Зато чрѣзъ него да приносимъ Богу непрѣстанно жертвѣ на хваленіе, сирѣчь, плодъ отъ устни които исповѣдуватъ негово-то име.

16. А благодѣяніе-то и спомоществованіе-то недѣйте забравя; защото такъвизи жертвы сѣ благоугодны Богу.

17. Бѣдѣте послушни и покорявайте се на ваши-тъ наставници; защото тѣ бодрѣствуватъ за ваши-тъ души, както що иматъ да дадѣтъ отвѣтъ; за да правятъ това *бодрѣствованіе* съ радость, а не съ въздышаніе; защото това не е полезно за васъ.

18. Молѣте се за насъ; защото сме увѣрени че имамы добръ совѣсть, и ищемъ да ся обхождамы во всичко добръ.

19. А повече ви ся молиж да правите това, за да ся върнѣ по скоро при васъ.

20. А Богъ на миръ-тъ, който чрѣзъ кръвъ-тъ на вѣчный-тъ завѣтъ е въздигнѣлъ отъ мъртвы-тъ великаго Пастыря на овцы-тъ, Господа нашего Исуса,

21. Дано да вы направи съвършенны въ всяко добро дѣло, за да правите неговѣ-тъ волѣж, като дѣйствува въ васъ *това* което е благоугодно прѣдъ него, чрѣзъ Исуса Христа, комуто да бѣде слава во вѣкы вѣковъ. Аминь.

22. И молиж ви ся, братіе, да ви не бѣде тежко слово-то на увѣщаніе-то; защото на кѣсо ви писахъ.

23. Знайте че *нашій-тъ* братъ Тимоѳей е пуснѣтъ, съ когото, ако дойде скоро, ще вы видѣж.

24. Поздравѣте всички-тъ ваши наставници, и всички-тъ святыи.

25. Поздравяватъ вы които сѣ отъ Италиѣж. Благодать да бѣде съсъ всички васъ. Аминь.

АПОКАЛ҃ΨІСЪ

С҃ТІАГО ІОА́ННА Ф҃СОЛОГА.

ГЛАВА Я.

а. Апокалѣψисъ Іиса Хрѣта, е҃гоже даде е҃мѣ Пѣхъ, показати рабѣмъ своимъ, и҃мже подобаетъ быти вскорѣ: и҃ сказа, пославъ чрезъ Анг҃ла своего, рабѣ своему Іоаннѣ,

б. И҃же свидѣтельствава слово Бж҃іе и҃ свидѣтельство Іиса Хрѣтова, и҃ е҃лика видѣ.

в. Бл҃женъ чтый, и҃ слышати словеса пророчества, и҃ соблюдающе пи́сана вѣ немъ: время ко бл҃зхъ.

г. Іоаннѣ седми́мъ цѣрквамъ, іа҃же сѣтъ во А́си: бл҃годати вамъ и҃ миръ ѿ сѣшагѡ, и҃ и҃же бѣ, и҃ градѣшагѡ: и҃ ѿ седми́ дх҃ѡвъ, и҃же преѣ престоломъ е҃гѡ сѣтъ:

д. И҃ ѿ Іиса Хрѣта, и҃же е҃сть свидѣтель вѣрныи, первецъ и҃з мѣртвыхъ, и҃ князь цр҃ей земныхъ: любаши ны, и҃ ѡмывши насъ ѡ грѣхъ нашихъ кровію своею,

е. И҃ сотвори насъ цр҃и, и҃ іерей Пѣс и҃ Ѡцѣ своего, томѣ слава и҃ держава во вѣки вѣковъ. Амѣнь.

ж. Се҃ градѣтъ со Ѡблаци, и҃ о҃зритъ е҃го всако Ѡко, и҃ и҃же е҃го прокодоша, и҃ плачь сотвора́тъ ѡ немъ вса колѣна земнаа. Е҃и амѣнь.

з. Азъ е҃смь А́лфа и҃ Ѡмега, начатокъ и҃ конецъ, глаголетъ Гд҃ь, сый, и҃ и҃же бѣ, и҃ градый, вседержитель.

и. Азъ Іоаннѣ, и҃же и҃ братъ вашъ и҃ Ѡбщникъ вѣ печали

ОТКРОВЕНІЕ-ТО

НА СВЯТАГО ІОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА 1.

1. Откровеніе Ісусъ Христово, което му даде Богъ, да покаже на рабы-тъ си онова, което има скоро да бжде; и *той* проводи и го яви чрѣзъ ангела си, на свой-тъ рабъ Іоанна,

2. Който свидѣтельствува слово-то Божіе, и свидѣтелство Ісусъ Христово, и колкото е видѣлъ.

3. Блаженъ който прочита, и които слушатъ думы-тъ на това пророчество, и пазятъ което е писано въ него; защото време-то е близо.

4. Іоаннъ на седмь-тъ церкви които сж въ Азіѣ; Благодать вамъ и миръ отъ оногози който е, и който е былъ, и който иде, и отъ седмь-тъ духове които сж прѣдъ неговъ-тъ прѣстоль,

5. И отъ Ісуса Христа, *който* е вѣрный-тъ свидѣтель, първородный-тъ отъ мъртвы-тъ, и начальникъ-тъ надъ царіе-тъ на земѣ-тж. На тогози който е възлюбилъ насъ, и омылъ ны е отъ грѣхове-тъ ни съ кръвь-тж си,

6. И който е направилъ насъ царіе и священницы Богу и Отцу своему, на него да бжде слава и държава во вѣки вѣковъ. Аминь.

7. Ето, иде съ облацы-тъ и ще го види всяко око, и онѣзи които го прободохж; и ще възрыдайтъ за него всички-тъ племена земны. Ей, Аминь.

8. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и конецъ, казува Господь, който е, и който е былъ, и който иде, Вседържителъ.

9. Азъ Іоаннъ, който съмъ и братъ вашъ, и соучастникъ въ

и во царствіи и въ терпѣніи Іисуса Христовѣ, быхъ во Островѣ, нарицаемомъ Пѣтмосѣ, за слово Бжіе и за свидѣтельство Іисуса Христова.

Г. Быхъ въ Дѣѣ въ день недѣльный: и слышахъ за собою гласъ велиій ѿкѡ трзвы глаголющій: ѿзъ ѣсмь ѿлфа и Ѡмега, первый и послѣдній:

дл. И, ѿже видиши, напиши въ книгѣ, и послѣ црквамъ, ѿже сѣтъ во Асїи: во Ѣфесѣ, и въ Смирнѣ, въ Пергамѣ, и въ Фиватирѣ, и въ Сардісѣ, и въ Філаделфію, и въ Лаодію.

ѣл. И ѡбратихся видѣти гласъ, иже глаголаше со мною: и ѡбратився видѣхъ седмь свѣтильникъ златыхъ,

гл. И посреде седми свѣтильникѡвъ подобна Снѣ человека, ѡблечена въ подіръ, и препоясана при сосцѣхъ поясомъ златымъ:

дл. Главѣ же ѣгѡ и власи, бѣлы ѿки іарїна бѣлаа, ѿкоже свѣтъ: и очи ѣгѡ ѿкѡ пламень огненъ:

ѣл. И нозѣ ѣгѡ подобни халколїанъ, ѿкоже въ печи разжжены: и гласъ ѣгѡ ѿкѡ гласъ водъ мнѡгъ:

ѣл. И держѣ въ рцѣ своей деснїи седмь свѣздъ: и иже оустъ ѣгѡ мечъ обоюдоостръ иже остренъ исходаи: и лице ѣгѡ ѿкоже солнце сілетъ въ силѣ своей.

зл. И ѣгда видѣхъ ѣгѡ, падохъ къ ногамъ ѣгѡ ѿкѡ мертвъ, и положи десницю свою на мнѣ, глагола ми: не бойся: ѿзъ ѣсмь первый и послѣдній,

ил. И живїи, и быхъ мертвъ, и се живъ ѣсмь во вѣки вѣкѡвъ, аминь: и имамъ ключи ада и смрти.

дл. Напиши оубо, ѿже видѣлъ єси, и ѿже сѣтъ, и имже подобаетъ вѣсти по семъ.

к. Таинство седми свѣздъ, ѿже видѣлъ єси на десницѣхъ моихъ, и седмь свѣтильникъ златыхъ: седмь свѣздъ, агглан седми црквей сѣтъ: и седмь свѣтильникѡвъ, ѿже видѣлъ єси, седмь црквей сѣтъ.

скърби-тъ и въ царство-то и въ търпѣніе-то Исусъ Христово, бѣхъ на островъ-тъ нарицаемый Патмосъ, за слово-то Божіе, и за свидѣтельство-то Исусъ Христово.

10. Въ недѣлень день быдохъ *въ изстѣпленіе* Духомъ; и чухъ задъ себе си гласъ голѣмъ, като отъ трѣбъ,

11. Който говоряше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първый и послѣдній; и, каквото виждашь, напиши въ книгъ, и проводи на *седмь-тъ* церкви които сж въ Азіѣ, въ Ефесъ, и въ Смирнѣ, и въ Пергамъ, и въ Θиатиръ, и въ Сардисъ, и въ Филадельфій, и въ Лаодикіѣ.

12. И обърнѣхъ ся да видѣхъ гласъ-тъ който ми проговори, и въ обращаніе-то си видѣхъ седмь свѣтильника златны;

13. И въ срѣдъ седмь-тъ свѣтильника *видѣхъ* *едного* подобенъ Сыну чловѣческому, облѣченъ въ дългъ дрехъ, и прѣпасанъ до грѣды-тъ съ златъ поясъ;

14. А глава-та и косми-тъ му *блж* бѣли като бѣла вълна, като снѣгъ, и очи-тъ му като пламѣкъ огнень;

15. И нозѣ-тъ му подобни халколивану, както въ пещъ нажъжены; и гласъ-тъ му като гласъ на много воды;

16. И имаше въ деснѣ-тъ си рѣкѣ седмь звѣзды, и изъ уста-та му излѣзуваше мечъ остръ и отъ двѣ-тъ страны; и лице-то му *свѣтъше* както свѣти слнце-то въ силѣ-тъ си.

17. И когато го видѣхъ, паднѣхъ при нозѣ-тъ му като мъртъвъ; и тури деснѣ-тъ си рѣкѣ на мене, и казуваше ми: Не бой ся; азъ съмъ първый и послѣдній,

18. И живуцій, и мъртъвъ бѣхъ; и ето живъ съмъ во вѣки вѣковъ; Аминь; и имамъ ключеве-тъ на ада и на смъртъ-тъ.

19. Напиши това що си видѣлъ, и което е, и което има да бжде слѣдъ това;

20. Тайнѣ-тъ на седмь-тъ звѣзды които видѣ въ десницѣ-тъ ми, и седмь-тъ златны свѣтильници. Седмь-тъ звѣзды сж ангели-тъ на седмь-тъ церкви; и седмь-тъ свѣтильници, които си видѣлъ, седмь-тъ церкви сж.

ГЛАВА Ѣ.

а. А҃г҃л҃с Ѡфѣсскїа цр҃кве напиши: таkw глаголетъ держай седемь свѣздахъ въ десницѣ своѣй, ходай посредѣ седми свѣтїлникѡвъ златыхъ:

б. Рѣмъ твоа дѣла, и трѣдъ твоѣ и терпѣніе твоѣ, и іакw не можешъ носити слыхъ, и иск҃снїахъ єси глаголющїа сѧ быти апостола, и не сѣтъ, и ѡбрѣахъ єси и҃хъ ложныхъ:

в. И понеслхъ єси, и терпѣніе и҃маши, и за и҃ма моѣ трѣдїа сѧ єси, и не иэнемоглхъ єси.

г. Но и҃мамъ на та, іакw любовь твою первю ѡставилхъ єси.

д. Помани о҃убо, ѡк҃сѧ спалхъ єси, и покайсѧ, и первая дѣла сотвори: ѡше же ни, градъ тебѣ скорѡ, и двїгнѡ свѣтїлникъ твоѣ ѡ мѣста своегѡ, ѡше не покаеши сѧ.

е. Но сѣ и҃маши, іакw ненавидиши дѣла Шїколантскихъ, и҃хже и азъ ненавиждѡ.

ж. Имѣай о҃убо, да слышитъ, что дх҃ъ глаголетъ цр҃квамъ: побѣждающе сѧ дѡмъ іасти ѡ древа животнагѡ, еже єсть посредѣ раа Бж҃їа.

з. И а҃г҃л҃с цр҃кве Смырнскїа напиши, таkw глаголетъ первый и послѣдній, иже бысть мертвъ, и сѣ живъ єсть:

д. Рѣмъ твоа дѣла, и скорбь и нищеть, но богатъ єси: и хвалї глаголющїа быти ісудей, и не сѣтъ, но сомнише сатанино.

е. Не бойсѧ ничесѡже, іаже и҃маши пострадаѧти. сѣ и҃мать дїаволъ всаждѧти ѡ васъ въ темнїцы, да иск҃снитесѧ: и и҃мѣти бѣдете скорбь до десати днїй. бѣди вѣреннъ даже до смѣрти и дѡмъ ти вѣнецъ животѡ.

ж. Имѣай о҃убо слышати, да слышитъ, что дх҃ъ глаголетъ цр҃квамъ: побѣждаай, не и҃мать вредити сѧ ѡ смѣрти вторыа.

ГЛАВА 2.

1. На ангелъ-тъ на Ефесскѣ-тъ церквѣ пиши: Така казува който държи седмь-тъ звѣзды въ десницѣ-тъ си, и който ходи по срѣдъ седмь-тъ златны свѣтилницы:

2. Знаѣхъ твои-тъ дѣла, и трудъ-тъ ти, и търпѣніе-то ти, и че не можешъ да търпишь злы-тъ, и опиталъ си тѣзи, които наричатъ себе си апостоли, и не сѣ, и намѣрилъ си ги лъжцы;

3. И търпѣлъ си, и имашъ търпѣніе, и за мое-то име си ся трудилъ, и не си ся уморилъ.

4. Но имамъ *нищо* противъ тебе, защото си оставилъ първѣ-тъ си любовь.

5. И тѣй, помни отъ кѣдѣ си испаднѣлъ, и покай ся, и стори първы-тъ дѣла; ако ли не, ще дойдѣ при тебе скоро, и ще дигнѣ свѣтильникъ-тъ ти отъ мѣсто-то му, ако ся не покаешъ.

6. Но имашъ това, че ненавиждашь дѣла-та на Николиты-тъ, които ненавиждамъ и азъ.

7. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церквы-тъ: На тогози който побѣди, ще му дамъ да яде отъ дърво-то на живота, което е въ срѣдъ рай Божій.

8. И на ангелъ-тъ на Смирискѣ-тъ церквѣ пиши: Така казува първый-тъ и послѣдній-тъ, който бы мъртъвъ и оживѣ;

9. Знаѣхъ твои-тъ дѣла и скърбъ-тъ, и сиромашіѣ-тъ, (но богатъ си,) и хулы-тъ на тѣзи които казувать себе си че сѣ Иудеи, и не сѣ, но сѣ съборище сатанинско.

10. Не бой ся нищо отъ онова което има да пострадашь; ето дяволъ-тъ има да турн *нѣкои* отъ васъ въ тъмницѣ, за да бждете искушени; и ще имате скърбъ до десеть дни. Бѣди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнецъ на животъ.

11. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церквы-тъ: Който побѣждава нѣма да ся поврѣди отъ вторѣ-тъ смъртъ.

ѳі. И́ ѡг҃ласъ Перга́мскіа цр҃кве напиши: та́кѡ глаго́летъ ѿмѣ́лай ме́чь Ѡбою́дъ ѿзѡщре́нъ:

ѳі. Рѣ́мъ дѣла́ твоа́, и́ гдѣ́ живѣши, и́дѣ́же престолъ́ са-тані́ишъ, и́ держі́ши ѿма́ моѣ́, и́ не ѡвѣ́ргласа́ є́си вѣ́ры моѣ́ и́ въ моа́ дни, въ на́же А́нтѹпасъ сви́дѣтель мо́й вѣ́рный, и́же оубѣ́енъ кы́сть въ васъ, и́дѣ́же живѣ́тъ сатана́.

ѳі. Но ѿмамъ на тѣ́ ма́лѡ, і́акѡ ѿмаши́ тѣ́ держа́щихъ оубѣ́неніе́ Бала́мово, и́же оубѣ́аше́ Бала́ка положи́ти соблѣ́зихъ пре́дъ сы́нми І́илевы́ми, і́асти́ жѣ́ртвы І́дѡлскіа́ и́ любви́ тво́риши.

ѳі. Та́кѡ ѿмаши́ и́ ты́ держа́щыа́ оубѣ́неніе́ Пі́колаі́тско, є́го́же ненави́ждъ.

ѳі. Пока́йся: ѡ́ще ли́ ни, пріи́дѣ́ тебѣ́ скорѡ́, и́ бра́нь со-твори́о съ́ ни́ми мечѣ́мъ оубѣ́тъ мо́ихъ.

ѳі. ѿмѣ́лай оубо́ слы́шати, да слы́шитъ, что́ Дѣ́хъ глаго́летъ цр҃ква́мъ: повѣ́жда́юще́мъ да́мъ і́асти ѡ́ ма́нны со-крово́енныа́, и́ да́мъ є́мѣ́ ка́мень вѣ́лѡ, и́ на ка́мени ѿма́ но́во напи́сано, є́гѡ́же никто́же вѣ́сть, то́кмѡ пріе́млай.

ѳі. И́ ѡг҃ласъ Фѡ́атірскіа́ цр҃кве напиши: та́кѡ глаго́летъ Сѣ́хъ Бж҃ій, ѿмѣ́лай О́чи своѣ́ і́акѡ пла́мень Ѡгненъ, и́ но́зѣ́ є́гѡ́ подобни́ халколі́ванъ:

ѳі. Рѣ́мъ твоа́ дѣла́ и́ любовь, и́ слѡ́жесъ и́ вѣ́рѡ и́ терпѣ́ніе твоѣ́, и́ дѣла́ твоа́, и́ послѣ́дняя́ бѡ́лаша пѣ́рвыхъ.

ѳі. Но ѿмамъ на тѣ́ ма́лѡ, і́акѡ ѡ́ставля́еши же́нѣ́ Іеза́вѣ́л глаго́лющей себѣ́ кы́ти проро́чицъ, оубѣ́ити́ и́ льсти́ти моа́ рабы́, любово́дѣ́йствовати, и́ си́късти́ жѣ́ртвѡ́ І́дѡлскіа́.

ѳі. И́ да́хъ є́й вре́ма, да покѣ́тсѡ ѡ́ любово́дѣ́йства́ своѣ́гѡ, и́ не покѣ́дсѡ.

ѳі. Сѣ́ ѡ́зъ полага́ю ю́ на Ѡдрѣ́, и́ любово́дѣ́ющыа́ съ́ не́ю въ скорѣ́вь вѣ́лію, ѡ́ще не покѣ́ютсѡ ѡ́ дѣ́лѡ своѣ́ихъ,

ѳі. И́ чѡ́да і́ихъ оубѣ́рѣ́тъ сме́ртію: и́ оубѣ́рѣ́ютъ всѣ́ цр҃кви, і́акѡ ѡ́зъ є́смь і́спыта́й сердца́ и́ оубѣ́рѣ́вы: и́ да́мъ ва́мъ ко́мѡждо́ по дѣ́лѡмъ ва́шымъ.

12. И на ангелъ-тъ на Пергамскъ-тъ церквѣ пиши: Така казува тойзи който има острый-тъ и отъ двѣ-тъ страны мечь:

13. Знаѣхъ твои-тъ дѣла, и дѣ живѣшь, дѣто е прѣстоль-тъ сатанинскый, и държишь име-то ми, и не си ся отрелъ отъ вѣрж-тъ ми, и въ дни-тъ въ конто бѣ Антипа вѣрный-тъ мой свидѣтель, когото убихъ между васъ, дѣто живѣе Сатана.

14. Но имамъ малко противъ тебе, защото имашъ *нѣкои* тамо конто държатъ учение-то на Валаама, който учаше Валака да постави соблазнь прѣдъ сынове-тъ Израилевы, да ядѣтъ идоложъртвенно и да блудствувать.

15. Така имашъ и ты *нѣкои* конто държатъ учение-то на Николанты-тъ, което ненавиждамъ.

16. Покай ся; ако ли не, ще дойдъ при тебе скоро, и ще направѣхъ съ тѣхъ бой съ мечь-тъ на уста-та си.

17. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церквы-тъ: На тогози който побѣди ще му дамъ да яде отъ скритъ-тъ машинъ, и ще му дамъ бѣло камыче, и на камыче-то име ново написано, което не познава никой освѣнъ който го зема.

18. И на ангелъ-тъ на Ѡиатирскъ-тъ церквѣ пиши: Така казува Сынъ-тъ Божій, който има очи-тъ си както пламъкъ огненный, и нозѣ-тъ му сѣ подобны на халколиванъ.

19. Знаѣхъ твои-тъ дѣла, и любовь-тъ, и служение-то, и вѣрж-тъ, и търпѣние-то ти, и за дѣла-та ти, *че* послѣдни-тъ сѣ помного отъ първы-тъ.

20. Но имамъ малко противъ тебе, защото оставяши жени-тъ Иезавель, която казува себе си пророчища, да учи и да прѣлѣгва мои-тъ рабы да блудствувать и да ядѣтъ идоложъртвенно.

21. И дадохъ ѣй време да ся покае отъ блудство-то си, и не ся покая.

22. Ето азъ ѣхъ турямъ на одръ, и конто прѣлюбодѣйствувать съ неѣ въ голѣмъ скърбѣ, ако ся не покажѣтъ отъ дѣла-та си.

23. И чада-та ѣ ще убиѣхъ съ съ смъртъ. И ще познажѣтъ вси-къ-тъ церквы, че съмъ азъ който испытувамъ вѣтрѣшности и сѣрдца; и ще ви дамъ всякому споредъ дѣла-та му.

кд. ВѠМЗ же глаголю и прочымз сꙋшымз въ ФѠатірѣ, иже не имгтз оꙋчѣнїа сегѠ, и иже не разсмѣютз гл҃евнз сатаниннꙋхз, іакоже глаголютз, не возложѣ на вы таготы иныя :

ке. ТѠкмв, еже имате, держите, дѠндеже прїндѣ.

кз. И повѣждающе и соблюдающе дѣла моѠ до конца, дамз емѣ власть на іазыцѣхз,

к҃з. И оꙋпасѣтз Ѡ жезломз желѣзнымз, іакв сосꙋды ск҃-делничн сокршѣтсѧ, іакоже и ѡзз прїлхз ѱ СѠѠа моегѠ :

ки. И дамз емѣ звѣздѣ оꙋтреннюю.

кд. Имѣай оꙋхо слышати, да слышитз, что дх҃з глаголетз цр҃квамз.

ГЛАВА ҫ.

а. И ѡг҃лс Сардїискїа цр҃кве напиши : тѠкв глаголетз имѣай седмь дх҃вз Пжїнхз и седмь звѣздз : вѣмз твоѠ дѣла, іакв имаши іакв живз, Ѡ мѣртвз еси.

б. Бѣди бдѠ, и оꙋтверждаѠ прѠчѧ имже оꙋмрѣти, не ѱврѣтохз во дѣлз твоїхз скончѧныхз предъ Нг҃омз твоїмз.

в. Помниай оꙋбо, кѠкв прїлхз еси, и слышалз еси, и соблюдай и покѠйсѧ, ѡце оꙋбо не бдиши, прїндѣ на тѠ іакв тѠть, и не имашн почꙋти, въ кїи часз прїндѣ на тѠ.

г. Но имашн малѠ имѣнз и въ Сардїи, иже не ѱсквернїша рїзз своїхз : и ходїти имгтз со мною въ бѣлыхз, іакв достѠйни сѣть.

д. Повѣждаай, той ѱвлечѣтсѧ въ рїзз бѣлыя : и не имамз ѱмыти имене егѠ ѱ книгз живѠтнꙋхз, и исповѣмз имѠ егѠ предъ СѠѠемз моїмз и предъ ѡг҃лы егѠ.

е. Имѣай оꙋхо, да слышитз, что дх҃з глаголетз цр҃квамз.

з. И ѡг҃лс Фїладелфїискїа цр҃кве напиши : тѠкв глаголетз стїи истиннїи, имѣай ключъ дѣдовз, ѱверзѧй, и нктѠже затворїтз, затворѧй, и нктѠже ѱверзѣтз :

24. А на васъ казувамъ и на други-тъ въ Ѳіатиръ, които нѣматъ това ученіе, и които не сѣ познали (както е казано) дѣбини-тъ на Сатанѣ, нѣма да възложѣ на васъ други теготѣ ;

25. Но онова което имате, държете докѣ дойдѣ.

26. И който побѣди, и който упаци до край мон-тъ дѣла, нему ще дамъ власть надъ язычници-тъ ;

27. И ще *гы* управява съсъ жезлъ желѣзнь ; ще ся строшатъ като сѣдове-тъ грѣшарскы ; както и азъ пріяхъ отъ Отца си.

28. И ще му дамъ звѣздѣ-тъ утреннѣ.

29. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ.

ГЛАВА 3.

1. И на ангель-тъ на Сардійскѣ-тъ церкви пиши : Така казува той който има седмь-тъ духове Божіи, и седмь-тъ звѣзды : Знаѣ твои-тъ дѣла, че имашъ име че си живъ, а мъртъвъ си.

2. Бди бодръ, и утвърди останѣло-то което е готово да умре ; защото не намѣрихъ дѣла-та ти съвършенны прѣдъ Бога.

3. Помни прочее какъ си пріяхъ и си чулъ, и пази, и покай ся. И тѣй ако не бодрствуваши, ще дойдѣ връхъ тебе като крадецъ, и нѣма да усѣтиши въ кой часъ ще дойдѣ връхъ тебе.

4. Но имашъ малко имена и въ Сардисъ, които не сѣ осквернили дрехы-тъ си ; и ще ходятъ съ мене въ бѣлы *дрехы*, защото сѣ достойны.

5. Който побѣди, той ще ся облѣче въ бѣлы дрехы, и нѣма да изгладѣ име-то му отъ книгѣ-тъ на живота, и ще исповѣдамъ негово-то име прѣдъ Отца си, и прѣдъ неговы-тъ ангелы.

6. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ.

7. И на ангель-тъ на Филадельфійскѣ-тъ церкви пиши : Така казува святой-тъ, истинный-тъ, който има ключъ-тъ Давидовъ ; който отвара и никой не затвара ; и затвара и никой не отвара :

и. ВѢМЗ ТВОА ДѢЛА: СЕ ДАХЗ ПРЕД ТОВОЮ ДВЕРИ ѠВЕР-
 СТЫ, И НИКТѠЖЕ МОЖЕТЗ ЗАТВОРИТИ ИХЗ: ІАКѠ МАЛЗ ИМАШИ
 СИЛЗ, И СОБЛЮАЗ ЁСИ МОЕ СЛОВО, И НЕ ѠВЕРГЛСА ЁСИ ИМЕНЕ
 МОЕГѠ.

д. СЕ ДАЮ Ѡ СѠНИЩА САТАНИНА ГЛАГОЛЮЩАСА БЫТИ
 ІСАДЕИ, И НЕ СЪТЬ: НО АГЪТЗ: СЕ СОТВОРИЮ ИХЗ, ДА ПРИИДУТЗ
 И ПОКЛѠНАТСА ПРЕД НОГАМА ТВОИМА, И ОУРАЗМУКІЮТЗ, ІАКѠ АЗЗ
 ВОЗМУКІХЗ ТА.

і. ІАКѠ СОБЛЮАЗ ЁСИ СЛОВО ТЕРПѢНІА МОЕГѠ, И АЗЗ ТА СО-
 БЛЮАДЪ Ѡ ГОДИНЫ ИСКУШЕНІА ХѠТАЩІА ПРИИТИ НА ВСЮ ВСЕЛЕННІЮ
 ИСКУСИТИ ЖИВЪЩІА НА ЗЕМЛИ.

аі. СЕ ГРАДЪ СКОРѠ: ДЕРЖИ, ЁЖЕ ИМАШИ, ДА НИКТѠЖЕ ПРИ-
 ИМЕТЗ ВѢНЦА ТВОЕГѠ.

бі. ПОВѢЖДАЮЩАГО, СОТВОРИЮ СТОЛПА ВЗ ЦРКѠИ БГА МОЕГѠ,
 И КОЛѢ НЕ ИМАТЬ ИЗЫТИ КТОМЪ, И НАПИШЪ НА НЕМЗ ИМА БГА
 МОЕГѠ, И ИМА ГРАДА БГА МОЕГѠ, НОВАГѠ ІЕРЪЛИМА, СХОДАЩАГѠ
 СЗ ИКСЗ Ѡ БГА МОЕГѠ, И ИМА МОЕ НОВОЕ.

гі. ИМѢАИ ОУХО, ДА СЛЫШИТЗ, ЧѠ ДХЗ ГЛАГОЛЕТЗ ЦРКѠАМЗ.

ді. И АГГАС ЛАОДИКІИСКІА ЦРКѠЕ НАПИШІ: ТАКѠ ГЛАГОЛЕТЗ
 АМИНЬ, СВИДѢТЕЛЬ ВѢРНЫЙ И ИСТИННЫЙ, НАЧАТОКЗ СОЗДАНІА
 БЖІА:

еі. ВѢМЗ ТВОА ДѢЛА, ІАКѠ НИ СТСДЕНЗ ЁСИ НИ ТѢПЛЗ: НЕ
 ДА СТСДЕНЗ ВЪ БЫЛЗ НИ ТѢПЛЗ.

ѕі. ТАКѠ ІАКѠ ѠБЪСМОРЕНЗ ЁСИ, И НИ ТѢПЛЗ НИ СТСДЕНЗ,
 ИЗКЛЕВАТИ ТА Ѡ ОУСТЗ МОИХЗ ИМАМЗ.

зі. ЗАНЕ ГЛАГОЛЕШИ, ІАКѠ БОГАТЗ ЁСМЪ, И ѠБОГАТИХСА, И
 НИЧѠЖЕ ТРЕБЕЮ, И НЕ ВѢСИ, ІАКѠ ТЫ ЁСИ ѠКААЕНЗ И БК-
 ДЕНЗ, И НИЩЗ И СЛѠПЗ И НАГЗ:

иі. СОВѢЩАЮ ТЕБѢ КСПИТИ Ѡ МЕНЕ ЗЛАТО РАЗЖЕНО ОГНЕМЗ,
 ДА ѠБОГАТИШИСА, И ѠДѢАНИЕ ВѢЛО, ДА ѠВЛЕЧЕШИСА, И ДА НЕ
 ІАВИТСА СРАМОТА НАГОТЫ ТВОЕА: И КОЛЪСРИЕМЗ ПОМАЖИ ОЧИ
 ТВОИ, ДА ВИДИШИ.

8. Знаѣ твои—тѣ дѣла ; ето, поставихъ прѣдъ тебе врата отворены, и никой не може да ги затвори ; защото имашъ малко силѣ, и упазилъ си мое-то слово, и не си ся отречлъ отъ име-то ми.

9. Ето, ще направѣ тѣзи конто сѣ отъ съборище-то сатанинско, конто казуватъ себе си че сѣ Иудей, и не сѣ, но лѣжатъ ; ето ще ги направѣ да дойдѣтъ и да ся поклонятъ прѣдъ нозѣ-тѣ ти, и да познаѣтъ че азъ тя възлюбихъ.

10. Понеже си упазилъ слово-то на мое-то търпѣние, и азъ ще упазѣ тебе отъ врѣме-то на искушеніе-то което ще дойде надъ всичкъ вселеннѣкъ, да искуси онѣзи конто живѣятъ по земѣ-тѣ.

11. Ето, идѣ скоро ; държъ това което имашъ, да ти не земе никой вѣнецъ-тѣ.

12. Който побѣди, ще го направѣ стѣлпъ въ храмъ-тѣ на Бога моего, и нѣма да излѣзе вече внѣъ ; и ще напишѣ на него име-то на Бога моего, и име-то на градъ-тѣ на Бога моего, *сирѣчь* на новий-тѣ Иерусалимъ, който слѣзува отъ небе-то отъ Бога моего ; *ще напишѣ* и ново-то мое име.

13. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тѣ къмъ церкви-тѣ.

14. И на ангелъ-тѣ на Лаодикѣскѣ-тѣ церкви пиши : Така казува Аминъ, свидѣтель-тѣ истинный и вѣрный, начало-то на Божіе-то създаніе.

15. Знаѣ дѣла-та ти, че не си нито студень нито топлъ ; дано да бѣше ты студень или топлъ ;

16. Така понеже си хладѣкъ, и нито студень нито топлъ, ще тя избѣвамъ изъ уста-та си.

17. Защото казувашъ : Богатъ съмъ, и обогатихъ ся, и нѣмамъ нуждѣ отъ нищо, и не знаешъ че ты си окаяненъ, и бѣденъ, и сиромашъ, и слѣпъ, и голъ.

18. Совѣтувамъ тя да купишъ отъ мене злато прѣчистено прѣзь огонь, за да ся обогатишъ, и дрехы бѣлы, за да ся облѣчешъ, и да ся не види срамота-та на твоѣ-тѣ голотѣ, и помажи очи-тѣ си съ колуріѣ, за да гледашъ.

д҃и. Азъ, и҃хже аще люблю, ѡбличаю и наказую: ревнзи оубо и покаяса.

к҃. Сѣ стою при двѣрехъ и толкъ: аще кто оуслышитъ гласъ мой, и ѡвѣрзетъ двѣри, внѣдъ къ немѣ, и вечераю съ нимъ, и той со мною.

к҃д. Побѣждающе дѣмъ сѣсти со мною на престолѣ моемъ, и҃коже и азъ побѣдихъ, и сѣдохъ со Оцѣмъ моимъ на престолѣ ѣг҃нѣ.

к҃в. Имѣай оубо, да слышитъ, что дѣхъ глаголетъ цр҃квѣмъ.

ГЛАВА ҃.

а. По сихъ видѣхъ, и сѣ двѣри ѡвѣрсты на нѣсѣ, и гласъ первый, ѣгоже слышахъ и҃кѡ трзвѣ глаголющъ со мною, глагола: възиди сѣмъ, и покажѣ ти, ѣмѣже подобѣтъ быти по сихъ.

б. И а҃вѣ быхъ въ дѣкѣ: и сѣ престолъ стоаше на нѣсѣ: и на престолѣ сѣдѣхъ:

в. И сѣдѣи кѣ подобенъ видѣнемъ камени іасписъ и сардіинови: и вѣ дѣгѣ о҃крестъ престола подобна видѣнемъ смарагдови.

г. И о҃крестъ престола престолн двѣдесѣть и четыри: и на престолѣхъ видѣхъ двѣдесѣть и четыри старцы сѣдѣхъ, ѡблечены въ бѣлыя ризы, и имѣахъ вѣнцы златы на главахъ своихъ.

д. И ѡ престолѣ исхождахъ мнѣнѣи и грѣми и гласы: и сѣдмъ свѣщникѡвъ о҃гненныхъ горящихъ предъ престоломъ, и҃же сѣтъ сѣдмъ дѣхѡвъ бж҃иихъ:

е. И предъ престоломъ море стеклѣно, подобно крѣстѣмъ. и посреде престола и о҃крестъ престола четыре живѡтна исполнѣна очѣсъ спредѣ и создѣи.

ж. И живѡтно первое подобно львѣ, и второе живѡтно

19. Азъ конто любѣхъ, избличавамъ и наказувамъ *гы*; за това бѣди ревнитель и покай ся.

20. Ето, стоѣхъ на врата-та и хлопамъ; ако чуе нѣкой гласъ-тъ ми, и отвори врата-та, ще влѣзъ при него, и ще вечерямъ съ него, и той съ мене.

21. Който побѣди, ще му дамъ да сѣдне съ мене на прѣстоль-тъ ми, както и азъ побѣдихъ, и сѣднѣхъ съ Отца си на неговъ-тъ прѣстоль.

22. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ.

ГЛАВА 4.

1. Слѣдъ това видѣхъ, и ето врата отворены на небе-то; и первый-тъ гласъ, що чухъ, *бѣше* като *гласъ* отъ трѣбъ която ми говоряше, и казуваше: Възлѣзь тука, и ще ти покажъ което трѣбува да стане слѣдъ това.

2. И той часъ быдохъ *въ изстѣпленіе* Духомъ, и ето бѣше поставенъ прѣстоль на небе-то, и на прѣстоль-тъ *имаше* нѣкой сѣднѣль;

3. И сѣднѣмый-тъ бѣ подобенъ на іасписъ и сардійскій камькъ; *имаше* около прѣстоль-тъ и дѣга на гледъ подобна на смарагдъ.

4. И около прѣстоль-тъ *имаше* двадесеть и четири прѣстола, и на прѣстола-тъ видѣхъ че сѣдяхъ двадесеть-тъ и четири старци, облѣчени въ бѣлы дрехы, и имахъ на главы-тъ си вѣнцы златны.

5. И отъ прѣстола исхождахъ свѣтканицы и грѣмежи и гласове. *Имаше* и седмь свѣтила огнениы, конто горѣхъ прѣдъ прѣстоль-тъ, конто сѣ седмь-тъ духове Божіи.

6. И прѣдъ прѣстоль-тъ *имаше* море стьклено, подобно на кристалъ; и въ срѣдъ прѣстоль-тъ и около прѣстоль-тъ четири животны, пълны съ очи и отъ прѣдъ и отъ задъ.

7. И първо-то животно *бѣ* подобно на лвъ, и второ-то животно

подобно телцѹ, ѿ третіе животно ѿмѣщее лицѣ ѿкѡ чело-
вѣкѡ, ѿ четвѣртое животно подобно орлѹ летѣющ.

и. И животна четыре ѣдино кожедо ѿхѡ ѿмѣкахѡ по шѣсть
крилахъ окрестхъ, ѿ вострьѣдѡ исполнена очесхъ, ѿ покол не
ѿмстхъ день ѿ ношь, глаголюще: стѡхъ, стѡхъ, стѡхъ Гдѣ Бгѡхъ все-
держитель, ѿже вѣ ѿ сын ѿ градый.

ѡ. И ѣгда душа животноа слава ѿ чѣсть ѿ бгдодарѣнїе
сѣдѣщемѡ на престолѣ, живѡщемѡ во вѣки вѣкѡвѡхъ,

г. Падѡша двадѣцать ѿ четыре старцы предъ сѣдѣщимѡ на
престолѣ, ѿ поклонїшасѡ живѡщемѡ во вѣки вѣкѡвѡхъ, ѿ по-
ложїша вѣнцы своѡ предъ престоломѡ, глаголюще:

д. Достѡннхъ ѣси Гдѣ прїѡти слава ѿ чѣсть ѿ сила: ѿкѡ
ты ѣси создѡлхъ всѡчѣскаѡ, ѿ волею твоѣю сѣтъ ѿ сотворѣни.

ГЛАВА Ѣ.

а. И видѣхѡхъ въз десницѣ сѣдѣщагѡ на престолѣ книгѡ
написанѡхъ вострьѣдѡ ѿ вѣдѣдѡхъ запечатанѡхъ седмїю печатїю.

б. И видѣхѡхъ аггѡла крѣпка проповѣдающѡ гласомѡхъ вели-
кимѡ: кто ѣсть достѡннхъ разгнѣти книгѡ ѿ разрѣшїти пе-
чатїи ѣа;

г. И никтоже можѡше ни на нѣси, ни на землї, ниже
подъ землїю, разгнѣти книгѡ, ниже зрѣти ѡ.

д. И ѡхъ плакахѡхѡ многѡ, ѿкѡ ни едиинѡхъ ѡврѣтѣсѡ до-
стѡннхъ разгнѣти ѿ прочестїи книгѡ, ниже зрѣти ѡ.

ѣ. И ѣдинѡхъ ѡ старецѡ глагола мї: не плачїсѡ: сѣ повѣ-
дѡлхъ ѣсть лѡвѡхъ, ѿже сын ѡ колѣна Ісѡва корень дѣдовѡхъ,
разгнѣти книгѡ ѿ разрѣшїти седмѣ печатей ѣа.

ѡ. И видѣхѡхъ, ѿ сѣ посредѣ престолѡ, ѿ четырехъ живот-
ныхъ, ѿ посредѣ старецѡ, агнецѡ стоѡщѡхъ ѿкѡ заколенѡхъ,
ѿмѣщѡхъ рогѡвѡхъ седмѣ ѿ очесѡхъ седмѣ, ѣже ѣсть седмѣ дхѡвѡхъ
Бжїихъхъ посланыхъ во всю землю.

подобно на телець, и трето-то животно имаше лице като чловѣкъ, и четвърто-то животно *бъ* подобно на орелъ лѣтящъ.

8. И чѣтыри-тѣ животны имахъ всяко по шесть крыла изоколо, и отвѣтрѣ бѣхъ пълны съ очи; и не си почивать день и ноць но казувать: Святъ, святъ, святъ Господь Богъ Вседържителъ, който бѣ, и който е, и който ще бѣде.

9. И когато животны-тѣ приносятъ славъ и почестъ и благодареніе на тогози който сѣди на прѣстоль-тѣ, и живѣе во вѣкы вѣковъ,

10. Двадесеть-тѣ и чѣтыри старци падать прѣдъ сѣднжмый-тѣ на прѣстоль-тѣ, и ся покланятъ живущему во вѣкы вѣковъ, и полагають вѣнцы-тѣ си прѣдъ прѣстоль-тѣ, и казувать:

11. Достопнъ си, Господи, да приимешъ славъ и почестъ и силъ; защото ты си създалъ всичко, и чрѣзъ твоѣхъ-тѣхъ волюхъ съществува и е създадено.

ГЛАВА 5.

1. И видѣхъ въ десницѣхъ-тѣхъ на сѣднжмый-тѣхъ на прѣстоль-тѣхъ книгъ написанъ отъ вѣтрѣ и отъ вѣнъ, запечатанъ съсь седмь печата.

2. И видѣхъ ангелъ крѣпкъ че проповѣдуваше съ гласъ голѣмъ: Кой е достопнъ да разгѣне книгъ-тѣхъ и да развърже печати-тѣхъ ѝ?

3. И никой не можаше нито на небе-то, нито на земѣхъ-тѣхъ, нито подъ земѣхъ-тѣхъ, да разгѣне книгъ-тѣхъ, нито да ѣхъ гледа.

4. И азъ плакахъ много, защото ся не намѣри никой достопнъ да разгѣне и да прочете книгъ-тѣхъ, нито да ѣхъ гледа.

5. И единъ отъ старцы-тѣхъ казува ми: Не дѣй плака; ето прѣвзмогнъ Левъ-тѣхъ, който е отъ племе-то Іудово, Корень-тѣхъ Давидовъ, да разгѣне книгъ-тѣхъ, и да развърже седмь-тѣхъ нейны печата.

6. И видѣхъ, и ето, въ срѣдъ прѣстоль-тѣхъ и чѣтыри-тѣхъ животны, и въ срѣдъ старцы-тѣхъ, Агне стоеше като заклано, и имаше седмь рога, и седмь очи, които сѣхъ седмь-тѣхъ духове Божіи распродовани по всичкѣхъ-тѣхъ земѣхъ.

3. И прїиде и прїаѣтъ кни҃гъ ѿ десницы сѣдѣшаго на престолѣ.

и. И ѣгда прїаѣтъ кни҃гъ, четыре живѡтна, и двѣдесать и четыре старцы падѡша предъ агнцемъ, имѡще кїждо г҃слн, и фїалы златы полны а҃мїама, иже с҃ть молитвы ст҃ыхъ.

д. И поюѣтъ пѣснь новъ, глаголюще : достѡнныхъ єси прїаѣти кни҃гъ, и ѡверсти печѣти єа : ѡкѡ заклѡса, и и҃скрпїлз єси Б҃гови насъ кровїю своею ѿ всѣакогѡ колѣна и ѡзыка и людѣй, и племѣнъ,

г. И сотворїлз єси насъ Б҃гови нашемъ црїи, и іерѣн, и воцарїмса на землїи.

аи. И видѣхъ и слышахъ гласъ агг҃ловъ многїхъ окрестъ престола и живѡтнїхъ и старецъ, и бѣ число ихъ тысяща тысящамн,

ви. Глаголюще гласомъ великимъ : достѡнныхъ єсть агнецъ заколѣнный прїаѣти силъ и богатство и премудрость и крепость и чѣсть и слава и б҃гословѣнїе.

гї. И всѣко созданїе, єже єсть на нѣсїи, и на землїи, и подъ землїю, и на морн, ѡже с҃ть, и с҃щїаа въ нїхъ, всѣ слышахъ глаголющїа : сѣдѣшемъ на престолѣ, и агнцъ : б҃гословѣнїе и чѣсть и слава и держава во вѣки вѣкѡвъ.

дї. И четыре живѡтна глаголахъ : а҃мїнь ; и двѣдесать и четыре старцы падѡша и поклонїшася живѡщемъ во вѣки вѣкѡвъ.

ГЛАВА 5.

а. И видѣхъ, ѣгда ѡверзе агнецъ єдинъ ѿ седмї печѣтей, и слышахъ єдинаго ѿ четїрехъ живѡтнїхъ глаголюща ѡкоже гласъ грѡмнїй : гряди и виждь.

б. И видѣхъ, и сѣ конь бѣлз, и сѣдѣи на немъ имѣаше л҃кѡ, и данъ бѣсть ємъ вѣнѣцъ, и и҃зыде побѣждѣи, и да побѣдїтъ.

7. И дойде и зѣ книгѣ-тѣ изъ десницѣ-тѣ на сѣдящій-тѣ на прѣстоль-тѣ.

8. И когато зѣ книгѣ-тѣ, четыри-тѣ животны, и двадесеть-тѣ и четыри старци паднѣхѣ прѣдъ Агне-то, държаше всякой китарѣ, и златны чашы пѣлны съ темянѣ, които сѣ молитвы-тѣ на святыи-тѣ.

9. И прѣйтѣ новѣ пѣснь, и казувать: Достоянѣ си да земешъ книгѣ-тѣ, и да распечаташъ печати-тѣ ѿ; защото си былъ закланѣ, и искупилъ си ны Богу съ кръвь-тѣ си, отъ всяко племе и языкѣ и народѣ и родѣ;

10. И направилъ си ны Богу нашему царіе и священницы, и ще царувамы на земѣ-тѣ.

11. И видѣхъ, и чухъ гласъ отъ много ангелы около прѣстоль-тѣ и животны-тѣ и старцы-тѣ; и число-то имъ бѣше тмы на тмы и тысящи на тысящи.

12. И казувахъ съ гласъ голѣмъ: Достояно е Агне-то заклано-то да земе силѣ, и богатство, и прѣмудрость, и крѣпость, и почесть, и слава, и благословеніе.

13. И всяко созданіе което е на небе-то, и на земѣ-тѣ, и подъ земѣ-тѣ, и колко-то сѣ въ море-то, и всичко що е въ тѣхъ, чухъ че казувахъ: На тогози който сѣди на прѣстоль-тѣ, и на Агне-то да бжде благословеніе и почесть и слава и държава во вѣкы вѣковъ.

14. И четыри-тѣ животны казувахъ: Аминъ; и двадесеть-тѣ и четыри старци паднѣхѣ и поклонихъ ся тому който живѣе во вѣкы вѣковъ.

ГЛАВА 6.

1. И видѣхъ когато отвори Агне-то единъ отъ *седмь-тѣ* печата, и чухъ едно отъ четыри-тѣ животны че говораше, като съ гласъ отъ грѣмъ: Ела и виждѣ.

2. И видѣхъ, и ето конь бѣлѣ; и сѣднѣмый-тѣ на него имаше лѣкѣ; и даде му ся вѣнецъ, и излѣзе побѣждающъ и да побѣди.

3. И когато отвори вторий-тъ печать, чухъ второ-то животно че казуваше: Ела и виждь.

4. И излѣзе другъ конь чървень; и на сѣднѣлый-тъ на него даде ся да вдигне мирь-тъ отъ земѣхъ-тѣхъ, и да ся избѣжтъ единъ другый, и даде му ся сабя голѣма.

5. И когато отвори третій-тъ печать, чухъ трето-то животно че казуваше: Ела и виждь. И видѣхъ, и ето конь чернъ, и сѣднѣлый-тъ на него имаше къпоны въ рѣкѣхъ.

6. И чухъ гласъ отъ срѣдъ четыри-тъ животны койго казуваше: Една ока пшеница за динарь, и три омы ечимыкъ за динарь; и масло-то и вино-то не поврѣждай.

7. И когато отвори четвъртый-тъ печать, чухъ гласъ отъ четвърто-то животно че казуваше: Ела и виждь.

8. И видѣхъ, и ето конь блѣдъ, и име-то на сѣдящій-тъ на него бѣше Смерть, и Адъ идяше слѣдъ него; и даде имъ ся власть надъ четвъртѣхъ-тѣхъ часть на земѣхъ-тѣхъ, да умрѣтвываютъ съсь сабѣхъ и съ гладъ и съсь смърть и съсь звѣрове-тъ земны.

9. И когато отвори петый-тъ печать, видѣхъ подъ олтарь-тъ души-тъ на закланы-тъ за слово-то Божіе, и за свидѣтельство-то което упазихъ.

10. И выкахъ съ гласъ голѣмъ и казувахъ: До кога, Владыко святой и истинный, не сѣдишь и не отмѣстывашъ кръвь-тѣхъ ни отъ живущы-тъ по земѣхъ-тѣхъ?

11. И дадохъ ся всякому бѣлы одежды, и рече имъ ся да си починѣтъ още малко врѣме доклѣ ся допѣлняютъ и сослужители-тъ имъ и братія-та имъ, които има да бѣдѣтъ убити както и тѣ.

12. И видѣхъ когато отвори шестый-тъ печать, и ето станѣ трусь голѣмъ, и слѣнце-то станѣ черно като врѣтище струнено, и луна-та станѣ като кръвь.

13. И звѣзды-тъ небесны паднѣхъ на земѣхъ-тѣхъ, както смоковница-та мета незрѣлы-тъ си смокыни расклащана отъ силенъ вѣтръ.

д҃. И нѣо ѡлачнѣса іѡкѡ свѣтокѡ свивѣемо, и всѧка горѧ и острѡвѡ ѡ мѣстѡ своѣхѡ двѣгнѡшасѧ :

е҃. И цр҃те зѣмстѣи и велмѡжи и богѧтѣи и тысащѣицы и сѣлѣи и всѧкѡ рѣкѡ и всѧкѡ свобѡдѣ скрѣшасѧ вѡ пещѣрахѡ и кѧменѣи горѣстѣмѡ,

ѕ҃. И глаголаша горѧмѡ и кѧменѣю : падѣте на ны, и покрыйте ны ѡ лицѧ сѣдѧщагѡ на престѡлѣ, и ѡ гнѣва ѡгнѣа :

з҃. Іѡкѡ прѣидѣ дѣнь великѣи гнѣва ѣгѡ, и ктѡ мѡжетѡ стѧти ;

ГЛАВА 3.

а҃. И по сѣмѡ видѣхѡ чѣтыре ѡг҃лы стоѧшыѡ на чѣтырѣхѡ о҃г҃лѣхѡ землѣи, держѧшыѡ чѣтыре вѣтры зѣмскѣа, да не дышетѡ вѣтрѡ на зѣмлю, ни на мѡре, ни на всѧко дрѣво.

б҃. И видѣхѡ инаго ѡг҃ла восходѧща ѡ восхѡда солнѣа, имѡща печѧть б҃га живѧгѡ : и возопѣ гласомѡ велѣимѡ кѡ чѣтыремѡ ѡг҃ламѡ, имже данѡ вѣсть вредѣти зѣмлю и мѡре, глагола :

г҃. Не вредѣте ни землѣи, ни мѡрѡ, ни дрѣвѣсѡ, дѡндеже запечатлѣемѡ рабѣ б҃га нѧшегѡ на челѣхѡ ихѡ.

д҃. И слышахѡ числѡ запечатлѣнныхѡ, стѡ чѣтыредѣсѧть чѣтыре тысащѣи запечатлѣнныхѡ ѡ всѧкагѡ колѣна сынѡвѡ и҃левыхѡ :

е҃. Ѡ колѣна іс҃дова, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запечатлѣнныхѡ : ѡ колѣна рѡвѣмова, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запечатлѣнныхѡ : ѡ колѣна гѧдова, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запечатлѣнныхѡ :

ѕ҃. Ѡ колѣна ѡсѣрова, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запечатлѣнныхѡ : ѡ колѣна нефѡлѣмѣа, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запечатлѣнныхѡ : ѡ колѣна манѧссѣнна, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запечатлѣнныхѡ :

з҃. Ѡ колѣна сѡмѣѡнова, двѧнѧдѣсѧть тысащѣи запеча-

14. И небе-то ся оттегли като книга която ся свива, и всяка планина и островъ повдигнахъ ся отъ мѣсто-то си.

15. И царіе-тѣ земни, и голѣмци-тѣ, и богати-тѣ, и тысящници-тѣ, и силни-тѣ, и всякой робъ, и всякой свободенъ, скрыхъ ся въ пещеры-тѣ и въ канары-тѣ на планины-тѣ,

16. И казувать на планины-тѣ и на канары-тѣ : Паднѣте връхъ нась, и скрыйте ны отъ лице-то на сѣдящій-тѣ на прѣстоль-тѣ, и отъ гнѣвъ-тѣ на Агне-то ;

17. Защото дойде голѣмый-тѣ день на неговый-тѣ гнѣвъ ; и кой може да устон ?

ГЛАВА 7.

1. И слѣдъ това видѣхъ четири ангелы че стоехъ на четири-тѣ ягъла на земѣ-тѣ, и държехъ четири-тѣ вѣтрове земны, да не духа вѣтръ по земѣ-тѣ, нито по море-то, нито на никое дърво.

2. И видѣхъ другъ ангель че възлѣзе отъ истокъ на слънце-то, който имаше печать на Бога живаго ; и извика съ гласъ голѣмъ къмъ четири-тѣ ангела, на които бѣ дадено да поврѣдятъ земѣ-тѣ и море-то,

3. И казуваше *имъ* : Не поврѣждайте земѣ-тѣ, нито море-то, нито дръвья-та, докль ударимъ печать на чела-та на рабы-тѣ на Бога нашего.

4. И чухъ число-то на печатаны-тѣ, сто и четиридесетъ и четири тысящи *блѣхъ* печатани отъ всички-тѣ племена на сынове-тѣ Израилевы ;

5. Отъ племе-то Иудово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Рувимово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Гадово, дванадесетъ тысящи печатани ;

6. Отъ племе-то Асирово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Нефѣалимово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Манассіево, дванадесетъ тысящи печатани ;

7. Отъ племе-то Симеоново, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ

тлѣннѡхъ : ѡ колѣна Левіина, дванадесать тысащъ запечатлѣннѡхъ : ѡ колѣна Ісахарова, дванадесать тысащъ запечатлѣннѡхъ :

и. Ѡ колѣна Завсавіина, дванадесать тысащъ запечатлѣннѡхъ : ѡ колѣна Іўсифова, дванадесать тысащъ запечатлѣннѡхъ : ѡ колѣна Геніамінова, дванадесать тысащъ запечатлѣннѡхъ.

д. По сіѡхъ видѣхъ, и се народъ многъ, ѣгоже ищестіи никтоже мѡжетъ, ѡ всакагѡ іазыка и колѣна и людеи и племѣнъ, стоаще предъ престѡломъ и предъ агницемъ, ѡблечены въ ризы бѣлы, и фініцы въ рскахъ иѡхъ :

і. И возопіша гласомъ веліимъ глаголюще : спасеніе сѣдѡшемъ на престѡлѣ Бгс нашемъ и агницъ :

аі. И вси Англіи стоахъ окрестъ престѡла и старецъ и четырехъ животныхъ : и падѡша на лицы предъ престѡломъ, и поклонішася Бгс,

вї. Глаголюще : аминь : кѡгословеніе и слава и премѡдрость и хвала и честь и сила и крѣпость Бгс unseremъ во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

гї. И ѡвѣща єдинъ ѡ старецъ глагола ми : сїи ѡблеченіи въ ризы бѣлы, кто сѣтъ, и ѡкѡс прїидѡша ;

дї. И рѣхъ ємѡ : Гди, ты вѣси. и рече ми : сїи сѣтъ, иже прїидѡша ѡ скорби великѡ, и испраша ризы своѡ и оубѣлиша ризы своѡ въ кровни агничи.

еї. Сегѡ ради сѣтъ предъ престѡломъ Бжїимъ, и слѡжатъ ємѡ дѣнь и ноць въ цркви єгѡ : и сѣдѡи на престѡлѣ вселітса въ нѡхъ.

ѕї. Не възлѡчѡтъ ктомѡ ниже вжѡждѡтъ, не имать же пѡсти на нѡхъ солнце, ниже всѡкъ знои :

зї. Иѡкѡ агнецъ, иже посредѣ престѡла, оубасѣтъ ѡ, и наставѡтъ иѡхъ на животныхъ истѡчники вѡдъ, и ѡимѣтъ иѡхъ всѡкъ слѣзъ ѡ очію иѡхъ.

племе-то Левіево, дванадесетъ тысящи печатани, отъ племе-то Иссахарово, дванадесетъ тысящи печатани,

8. Отъ племе-то Завулоново, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Иосифово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Вевіаминово, дванадесетъ тысящи печатани.

9. Слѣдъ това видѣхъ, и ето народъ много, когото никой не можаше да изброи, отъ всички-тѣ колѣна и племена и народы и языцы, които стоехъ прѣдъ прѣстоль-тѣ и прѣдъ Агне-то, облѣчени въ бѣлы дрехы, и държехъ финиковы *вѣткы* въ рѣцѣ,

10. И выкахъ съ голѣмъ гласъ и казувахъ : Спасеніе Богу нашему който сѣди на прѣстоль-тѣ, *спасеніе* и на Агне-то.

11. И всички-тѣ ангели стоехъ около прѣстоль-тѣ и *около* старцы-тѣ и четири-тѣ животны, и паднахъ на лице прѣдъ прѣстола, та ся поклонихъ Богу,

12. И казувахъ : Аминь ; благословеніе, и слава, и прѣмудрость, и благодареніе, и почестъ, и сила, и крѣпость, Богу нашему въ вѣкы вѣковъ, Аминь.

13. И отговори единъ отъ старцы-тѣ, та ми каза : Тѣзи облѣчени-тѣ въ бѣлы-тѣ дрехы, кои сѣ, и отъ кѣдѣ сѣ дошли ?

14. И рѣкохъ му : Господине, ты знаешь. И рече ми : Тѣ сѣ които идѣтъ отъ голѣмъ-тѣ скърбъ ; и опрахъ дрехы-тѣ си, още избѣлихъ дрехы-тѣ си въ кръвь-тѣ на Агне-то.

15. За това сѣ прѣдъ прѣстоль-тѣ Божій, и служатъ нему день и ноцъ въ неговый-тѣ храмъ ; и сѣдящій-тѣ на прѣстоль-тѣ ще ся всели въ нихъ.

16. Нѣма да огладиѣтъ вече, нито да ожедниѣтъ вече, нито ще ги удари слънце-то, нито нѣкой пекъ ;

17. Защото Агне-то което е посрѣдъ прѣстоль-тѣ ще ги упасе, и ще ги заведе на живы изворы отъ воды, и ще обърше Богъ всякъ съзжъ отъ очи-тѣ имъ.

ГЛАВА 8.

1. И когато отвори седмый-тъ печать, мълчаніе быде на небе-то колкото до половинъ часъ.

2. И видѣхъ седмь-тъ ангелы, които стоехъ прѣдъ Бога, и дадохъ имъ ся седмь трѣбы.

3. И дойде другъ ангель, та застанъ при олтарь-тъ, и държеше златнѣ кадилницѣ; и даде ся нему темянъ много, да принесе съ молитвы-тъ на вси-тъ святыи, надъ златный-тъ олтарь, който бѣ прѣдъ прѣстоль-тъ.

4. И възлѣзе прѣдъ Бога дымъ-тъ кадилный съ молитвы-тъ на святыи-тъ отъ рѣкъ-тъ на ангела.

5. И зѣ ангель-тъ кадилницѣ-тъ, и напълни ѣхъ отъ огнь-тъ на олтарь-тъ, и хвърли на земѣ-тъ; и станѣхъ гласове и грѣмове и свѣткавицы и трусь.

6. И седмь-тъ ангелы които държехъ седмь-тъ трѣбы, пригответихъ ся да затрѣбятъ.

7. И первый-тъ ангель затрѣби, и станѣ градъ и огнь размѣсенъ съ кръвь, и паднѣхъ на земѣ-тъ; и третя-та часть отъ дръвья-та изгорѣхъ, и всяка трѣва зелена изгорѣ.

8. И вторый-тъ ангель затрѣби, и *плещо* като планина голѣма която съ огнь горѣше хвърли ся въ море-то; и третя-та часть на море-то станѣ кръвь,

9. Та измрѣ третя-та часть на одушевленны-тъ сздація които бѣхъ въ море-то; и третя-та часть на кораби-тъ ся погуби.

10. И третій-тъ ангель затрѣби, и паднѣ отъ небе-то звѣзда голѣма която горѣше като свѣщъ, и паднѣ връхъ третѣ-тъ часть на рѣкы-тъ, и връхъ изворы-тъ водны.

11. А име-то на звѣздѣ-тъ ся казува Пельнь; и станѣ третя-та часть на воды-тъ пельнь, и много челоуѣци измрѣхъ отъ воды-тъ, защото ся вгорчихъ.

12. И четвъртый-тъ ангель затрѣби, и удари ся третя-та часть на слѣнце-то, и третя-та часть на лунѣ-тъ, и третя-та часть на

свѣздз, да затмѣтса трѣтѣа часть ѿхз, ѿ днѣ трѣтѣа часть да не свѣтитз, ѿ нощь такожде.

ґі. И вѣдѣхз ѿ слышэхз єдинаго Аґґла парѣща посредѣ нѣсє, глаголюща гласомз великимз: горе, горе, горе живущимз на землѣ ѿ прочихз гласѡвз трѣбныхз трѣехз Аґґлз, хотѣщихз трѣбѣти.

ГЛАВА ᠕.

а. И пѣтый Аґґлз вострѣбѣ, ѿ вѣдѣхз свѣздзє сз нѣсє спадшє на зємлю, ѿ данз вѣсть єѿ ключь ст҃денцѣ кєзданы:

б. И ѡвєрзе ст҃денцѣ кєзданы, ѿ взыде дымз ѡ ст҃денцѣ ꙗкѡ дымз пєщи велики, ѿ ѡмєрче солнце ѿ воздѣхз ѡ дыма ст҃денѣчнѣагѡ.

в. И ѡ дыма ызыдѡша прѣзи на зємлю, ѿ данѣ вѣсть ѿмз ᠔власть ꙗкѡже ѿмстз ᠔власть скорпѣи земнѣи:

д. И речєно вѣсть ѿмз, да не вредѣтз травы земнѣа, ни всѣакагѡ злака, ни всѣакагѡ дрєва, но челѡвѣки тѡчѣю, ѿже не ѿмстз печѣти Бжѣа на челѣхз своѣхз:

є. И данѡ вѣсть ѿмз, да не оубѣютз ѿхз, но да мѣкс прѣимстз пѣть мѣей: ѿ мшчєнѣе ѿхз ꙗкѡ мшчєнѣе скорпѣево, єгдѣ оубѣкнетз челѡвѣка.

є. И вз тѣа днѣ възыштз челѡвѣцы смєрти, ѿ не ѡврѣштз єа: ѿ вождєлѣютз оумрєти, ѿ оубѣжитз ѡ ниихз смєрть.

з. И оуподѡблєнѣа прєгѡвз подѡбнѣа кѡнємз оугѡтѡвлєнымз на брѣнѣ, ѿ на главѣхз ѿхз ꙗкѡ вѣнцы оуподѡблєни злѣтє, ѿ лица ѿхз ꙗкѡ лица челѡвѣчєска,

и. И ѿмѣлахз власы, ꙗкѡ власы жєнскѣа, ѿ зѣбы ѿхз, ꙗкѡ львѡвз бѣша,

д. И ѿмѣлахз брѡнѣа, ꙗкѡ брѡнѣа желѣзны, ѿ гласз крѣплз ѿхз, ꙗкѡ гласз колєснѣцз, єгдѣ кѡнѣи мнѡги текѡтз на брѣнѣ.

звѣзды-тѣ, щото да потьмиѣе третя-та имѣ часть, и третя-та часть на день-тѣ да не свѣти, така и на ношѣ-тѣ.

13. И видѣхъ, и чухъ единъ ангелъ който лѣтѣше по срѣдѣ небе-то и говоряше съ голѣмъ гласъ: Горко, горко, горко на тѣзи които живѣѣтъ на земѣ-тѣ, за останѣлы-тѣ гласове отъ трѣбы-тѣ на трима-та ангелы, които има да затрѣбятъ!

ГЛАВА 9.

1. И петый-тѣ ангелъ затрѣби, и видѣхъ че паднѣ на земѣ-тѣ звѣзда отъ небе-то, и даде ѿ ся ключъ-тѣ отъ пропасть-тѣ на безднѣ-тѣ.

2. И отвори пропасть-тѣ на безднѣ-тѣ; и възлѣзе дымъ отъ пропасть-тѣ, като дымъ отъ голѣмѣ пещъ; и потьмиѣ слѣнце-то и въздухъ-тѣ отъ дымъ-тѣ на пропасть-тѣ.

3. И отъ дымъ-тѣ излѣзохъ скакалци по земѣ-тѣ, и даде имѣ ся власть, както иматъ власть скорпѣи-тѣ земны;

4. И рече имѣ ся да не поврѣдятъ трѣвѣ-тѣ на земѣ-тѣ, нито нѣкой злакъ, нито нѣкое дърво, но тѣкмо человекы-тѣ които нѣматъ печать-тѣ Божѣй на чела-та си.

5. И даде имѣ ся да ги не убивать, но да ги мѣчатъ петъ мѣсеца, и тѣхна-та мѣка бѣше като мѣка отъ скорпѣѣ, кога ожили человекѣ.

6. И прѣзъ снѣны дни ще потрѣсятъ человекы-тѣ смърть-тѣ, и нѣма да ѿж намѣрятъ; и ще пожелаѣтъ да умрѣтъ, и смърть-та ще бѣга отъ тѣхъ.

7. И подобѣе-то на скакалцы-тѣ бѣ както на конѣе приготвени за бой; и на главы-тѣ имѣ имаше като вѣнци подобни на злато, и лица-та имѣ като человекѣескы лица.

8. А космы имѣхъ като космы-тѣ на жены-тѣ, и зѣби-тѣ имѣ бѣхъ като на львоуе;

9. Още имѣхъ брони, както брони желѣзны; и гласъ-тѣ на крыла-та имѣ бѣ като гласъ отъ колѣсницы, съ много конѣе кога тичать на бой;

г. Имѣахсѡ Ошннн подѡбнн скорпіннымз, и жѡла бѡхсѡ во Ошнбахз ихз : и данѡ бѣ Область имз вредити человѣки пѡть мѣсацз.

д. И имѣли наѡ собѡю царѡ Ангела бѣзаны, имѡже имѡ Еврѣйски, Авѡддѡнз, ѡ Елннски Апѡмѡнз.

е. Горѡ еѡно ѡнде : сѡ градстз ещѡ двѡ гѡрдѡ по снхз.

ж. И шестнй Ангѡл вострѡвн, и слышахз гласз еѡнз ѡ четнрехз рѡгѡвз Олтарѡ златѡгѡ сѡщагѡ преѡ Еѡмз,

з. Глагѡлюцнй шестѡмз Ангѡл имѣющн трѡвѡ : разрѣшн четнре Ангѡлы свѡзаны при рѣцѣ велнцкн Евфратз.

и. И разрѣшенн быша четнре Ангѡлы ѡѡготѡваны на часз, и дѡнь, и мѣсацз, и лѣто, да нзвнѡтз трѡтню часть челѡвѣкз.

и. И числѡ рѡннѡвз рѡннѡхз двѣ тмѣ тѡмз : и слышахз числѡ ихз.

к. И тѡкѡ внѡдѣхз вѡ внѡдѣннн рѡнн, и сѣдѡшыѡ на ннхз имѡшыѡ брѡнѡ Огнннн и ѡакнѡшѡвы и жѡпѡлн, и глѡвы рѡннмз (ихз) ѡкѡ глѡвы лѡвѡмз, и нз ѡѡстз ихз нсхѡждѡше Огнн и дымз и жѡпѡлз,

л. И ѡ трѡхз ѡзвз снхз погнбе трѡтнѡ часть челѡвѣкѡвз, ѡ Огнѡ и ѡ дымѡ, и ѡ жѡпѡлѡ нсхѡдѡщнхз нз ѡѡстз ихз.

м. Область рѡ рѡней во ѡѡстѣхз ихз бѣ, и Ошннн ихз подѡбнн смнѡмз имѡше глѡвы, и тѣмн пѡкѡвстн дѣюше.

н. И рѡчнн ѡ челѡвѣкз, нже не вреждѡнн быша ѡзѡвнн снмн, ннжѡ покѡдѡшѡсѡ ѡ дѣлз рѡкз сѡннхз, да не покѡдѡшѡсѡ дѡмннмз, нн ѡдѡлмз златѡмз и срѣбрнмз и мѣднмз и кѡмѡннмз и дрѡвннмз, нже нн внѡдѣтн мѡгѡстз, нн слышѡтн, нн хѡднтн :

о. И не покѡдѡшѡсѡ ѡ ѡѡрннствз сѡннхз, нн ѡ волхѡвѡннн сѡннхз, ннжѡ ѡ блѡдѡ сѡегѡ, ннжѡ ѡ тѡтѡвз сѡннхз.

10. Имахъ и опашки подобни на скорпиѣны, и жилà имахъ на опашки-тѣ си; и власть-та имъ бѣ да врѣдять челоуѣцы-тѣ петь мѣсеца.

11. И надъ себе си имахъ царь, ангель-тѣ на безднѣхъ-тѣхъ, който по Еврейскы ся казува Аваддонъ, а на Еллинскый языкъ има име Аполлионъ.

12. Едно-то горко минъ, ето, двѣ горкы още идѣтъ слѣдъ това.

13. И шестый-тѣ ангель затрѣби, и чухъ единъ гласъ отъ четыри-тѣ рогове на златный-тѣ олтарь прѣдъ Бога,

14. Че казуваше на шестый-тѣ ангель, що имаше трѣбѣхъ-тѣхъ: Развържи четыри-тѣ ангелы вързаны-тѣ при голѣмъ-тѣхъ рѣкѣхъ Евфратъ.

15. И развързани быхъ четыри-тѣ ангелы, пригответи-тѣ за часъ-тѣ и день-тѣ и мѣсець-тѣ и годинѣхъ-тѣхъ, да убійжтъ третѣхъ-тѣхъ часть отъ челоуѣцы-тѣхъ.

16. И число-то на войны-тѣ конницы бѣше двѣстѣ миліона: и чухъ число-то имъ.

17. И така видѣхъ коніе-тѣ въ видѣніе, и възсѣднѣхъ-тѣ на тѣхъ че имахъ брони огненны, и іацинѣовы, и жупелны; и главы-тѣ на коніе-тѣхъ бѣхъ като главы на львоуе, и изъ уста-та имъ излѣзуваше огонь и дымъ и жупель.

18. И отъ тѣзи три-тѣ, отъ огонь-тѣ, и отъ дымъ-тѣ, и отъ жупель-тѣ, що излѣзувахъ изъ уста-та имъ, убити быхъ третя-та часть отъ челоуѣцы-тѣхъ.

19. Защото сила-та имъ бѣ въ уста-та имъ и въ опашки-тѣ имъ, понеже опашки-тѣ имъ бѣхъ подобны на змѣи, и имахъ главы, и съ тѣхъ поврѣждавахъ.

20. И останѣли-тѣ отъ челоуѣцы-тѣхъ които не быхъ убити отъ тѣзи язвы, не ся нито покаяхъ отъ работы-тѣ на рѣць-тѣ си, да ся не кланятъ *вече* на бѣсове-тѣхъ и на златны-тѣхъ и сребърны-тѣхъ и мѣдны-тѣхъ и камешны-тѣхъ и дървены-тѣхъ идолы, които нито да гледать можѣтъ, нито да чуѣтъ, нито да ходять;

21. И не ся покаяхъ нито отъ убійства-та си, нито отъ чародѣянія-та си, нито отъ блудства-та си, нито отъ кражбы-тѣхъ си.

ГЛАВА І.

а. И видѣхъ инаго Анг҃ла крѣпка сходяща съ нб҃сѣ, ѡколчѣна во облацѣхъ, и д҃с҃га на д҃ главоію (ѣг҃вѣ), и лице ѣг҃вѣ іак҃вѣ солнице, и нозѣ ѣг҃вѣ іак҃вѣ столпы огненны,

б. И имѣаше въ рѣцѣ своей кни҃гѣ разгигенс, и постави нѡгѣ свою десницю на мѡри, а ш҃с҃юю на землѣ.

в. И возопи гласомъ великимъ іак҃вѣ лѣвѣхъ рыкаа, и ѣг҃дѣ възгласи, глаголаша седмь громѡвѣхъ гласы свои :

д. И ѣг҃дѣ възгласиша седмь громѡвѣхъ гласы свои, хотѣхъ писати : и слышахъ гласъ съ нб҃сѣ глаголющъ мнѣ : запечатлѣй, іак҃же глаголаша седмь громѡвѣхъ, и сегѡ не пишй.

е. И Анг҃ла, ѣг҃оже видѣхъ стоаща на мѡри и на землѣ, воздвиге рѣкѣ свою на нб҃о,

ё. И клѣтса живущимъ во вѣки вѣковѣхъ, иже созда нб҃о, и іак҃же на нѣмъ, и землю, и іак҃же на ней, и мѡре, и іак҃же въ нѣмъ, іак҃вѣ лѣта оубѣ не вѣдетъ :

з. Но во дни гласа седмагѡ Анг҃ла, ѣг҃дѣ имать вострѣвѣти, тогда скончатса тайна Пѣїа, іак҃же клѣговѣсти своими рабѣ прорѡки.

и. И гласъ ѣг҃вѣ слышахъ съ нб҃сѣ паки глаголющъ со мною, и глагола : иди и прїими кни҃жицѣ разгигтсю въ рѣцѣ Анг҃ла стоащагѡ на мѡри и на землѣ.

к. И идохъ ко Анг҃лу, глагола емѣ : даждь мнѣ кни҃жицѣ. и рече мнѣ : прїими и сиѣждь ю : и горька вѣдетъ во чрѣвѣ твоѣмъ, но во оустѣхъ твоихъ сладка вѣдетъ іак҃вѣ медъ.

л. И прїахъ кни҃гѣ ѡ рѣки Анг҃ла, и сиѣдохъ ю : и вѣ во оустѣхъ моихъ іак҃вѣ медъ сладка : и ѣг҃дѣ сиѣдохъ ю, горька вѣше во чрѣвѣ моѣмъ.

м. И рече мнѣ : доводитъ ти паки прорѡчествовати въ мѡдѣхъ и во племенѣхъ и во іазыцѣхъ и въ царѣхъ мнозѣхъ.

ГЛАВА 10.

1. И видѣхъ другъ ангель крѣпкъ който слазаше отъ небе-то, облѣченъ въ облакъ; и на главѣ-тѣ му дѣга; и лице-то му като слънце, и нозѣ-тѣ му като стълпове огнени;

2. И имаше въ рѣкѣ-тѣ си книжкѣ разгнѣтъ; и туря десѣтъ-тѣ си ногѣ на море-то, а лѣвѣ-тѣ на земѣ-тѣ,

3. Та извика съ голѣмъ гласъ както рыкае лъвъ; и когато извика *той*, седмь-тѣ грѣмове проговорихъ свои-тѣ си гласове;

4. И когато изговорихъ седмь-тѣ грѣмове свои-тѣ си гласове, щѣхъ да пишѣ; и чухъ гласъ отъ небе-то, който ми казуваше: Запечатая това което изговорихъ седмь-тѣ грѣмове, и недѣй го писа.

5. И ангель-тѣ когото видѣхъ че стояше на море-то и на земѣ-тѣ, дигнѣ рѣкѣ-тѣ си на небе-то,

6. И заклѣ ся въ Живущаго во вѣки вѣковъ, който е създалъ небе-то и каквото е въ него, и земѣ-тѣ и каквото е на неѣ, и море-то и каквото е въ него, че не ще да има вече врѣме;

7. Но въ дни-тѣ на гласъ-тѣ на седмий-тѣ ангель, когато затрѣби, тогази ще ся извърши тайна-та Божия, както благовѣсти на свои-тѣ рабы пророцы-тѣ.

8. И гласъ-тѣ който чухъ отъ небе-то, пакъ говоряше съ мене, и думаше: Иди, земи разгнѣтъ-тѣ книжкѣ въ рѣкѣ-тѣ на ангель-тѣ, който стои на море-то и на земѣ-тѣ.

9. И отидохъ при ангель-тѣ та му казахъ: Дай ми книжкѣ-тѣ. И казува ми: Земи та ѣзъ изѣждъ; и ще бѣде горчива въ коремъ-тѣ ти, но въ уста-та ти ще бѣде сладка като медъ.

10. И зѣхъ книжкѣ-тѣ отъ рѣкѣ-тѣ на ангела, та ѣзъ изѣдохъ; и бѣше въ уста-та ми сладка като медъ; и като ѣзъ изѣдохъ, вгорчи ся коремъ-тѣ ми.

11. И казува ми: Трѣбува пакъ да пророкувашъ за народы и племена и языцы и царѣ много.

ГЛАВА ѿ.

а. И дана ми бысть трость подобна жезлу, глагола: востани и измѣри црковь Бжїю и Олтѣрь, и кланяющыяся въ ней:

б. А двѣри сѣиыи вѣтрѣ цркве изнесѣ вѣсѣдѣ, ниже измѣри еѣ, занѣ данъ бысть ѿзыкомъ: и градъ сѣиыи поперѣтъ четыредесѣтъ и двѣ мѣсѣцы.

в. И дамъ Обѣма свидѣтелема мойма, и прорицѣти вѣдѣтъ днѣи тысѣщѣ двѣстѣ и шестыдесѣтъ ѿболчѣна во врѣтище.

г. Сїи сѣтъ двѣ маслицы, и двѣ свѣщника предъ Бгомъ землїи стоѣща.

д. И ѿже ѿмъ неправѣдѣ сотворитъ, Огнь исхѣдитъ ѿз оустъ ѿхъ, и поѣтъ врагѣ ѿхъ: и ѿже восхѣтитъ ѿвѣдѣти ѿхъ, семѣ подобѣтъ оубѣенъ быти:

е. И сїи ѿмѣтъ Область затворити нѣо, да не снѣдетъ дождь на землю во днѣ прорицѣнїѣ ѿхъ: и Область ѿмѣтъ на водахъ, ѿвращѣти ѿ въ кровь, и поразити землю всѣкою ѿзвою, ѣлижды ѿце восхѣстѣтъ.

ж. И егда скончѣютъ свидѣтельство своѣ, свѣрь, ѿже исхѣдитъ ѿ бездны, сотворитъ съ ними врань, и покѣдитъ ѿхъ и оубѣетъ ѿ.

з. И трѣпы ѿхъ ѿставитъ на стѣгнахъ града великаго, ѿже нарицѣтсѣ дѣвнѣ Содомъ и Егѣпетъ, ѿдѣже и Гдѣ нашъ распѣтъ бысть.

и. И зрѣти ѿмѣтъ ѿ людѣи, и племѣнъ, и ѿ ѿзыкъ и ѿ колѣнъ, тѣлесѣ ѿхъ днѣи трѣи и полъ, и трѣпы ѿхъ не ѿставѣтъ положити во грѣкѣхъ.

ї. И живѣщїи на землїи возрадѣются и возвеселѣтсѣ ѿ нїхъ, и дары послиютъ дрѣгъ ко дрѣгъ, ѿкъ Обѣ сїѣ прорѣка мѣчнша живѣщыѣ на землїи.

ѿ. И по трѣхъ днѣхъ и полъ, дѣхъ живѣтенъ внѣдетъ въ

ГЛАВА 11.

1. И даде ми ся трѣсть като тояга ; и ангелъ-тъ стояше и казуваше : Стани та измѣри храмъ-тъ Божій, и олтарь-тъ, и тѣзи които ся кланятъ въ него ;

2. Но дворъ-тъ който е извънъ храмъ-тъ, остави вънъ, и недѣйго измѣрва, защото е даденъ на язычници-тъ, и святой-тъ градъ ще тѣчжтъ четиридесетъ и два мѣсеца.

3. И ще дамъ на двамина-та мои свидѣтели да пророкуватъ тысящъ и двѣстъ и шестдесетъ дни, облѣчени во врѣтища.

4. Тѣ сж двѣ-тъ маслины и два-та свѣтильника, които стоятъ прѣдъ Бога, *Господа* на земѣж-тъ.

5. И ако ище пѣкой да ги поврѣди, излѣзува огнь изъ уста-та имъ, та изяда врагове-тъ имъ ; и ако ище пѣкой да ги поврѣди, така трѣбува да бѣде убитъ той.

6. Тѣ иматъ власть да заключатъ небе-то, да не вали дѣждъ во врѣме-то на тѣхно-то пророкуваніе ; и иматъ власть надъ воды-тъ, да ги прѣвращатъ на кръвъ, и да поразятъ земѣж-тъ съсъ всякъ язвж колкото пѣти бы поискали.

7. И когато свършатъ свидѣтелство-то си, звѣръ-тъ който възлѣзва отъ безднж-тъ ще направи бой съ тѣхъ, и ще ги побѣди и ще ги убіе.

8. И трупове-тъ имъ *ще лежатъ* по улицы-тъ на голѣмый-тъ градъ, който духовно ся нарича Содомъ и Египетъ, дѣто и Господъ нашъ бы распнжтъ ;

9. И *мнозина* отъ народы-тъ и племена-та и языцы-тъ и колѣната ще гледатъ трупове-тъ имъ три дена и половина, и не ще да оставятъ да ся положатъ трупове-тъ имъ въ гробове.

10. И жители-тъ на земѣж-тъ ще ся възрадуватъ за тѣхъ, и ще ся възвеселятъ ; и дарове единъ на другъ ще си проводятъ, защото тѣзи двама-та пророци мѣчихж жители-тъ на земѣж-тъ.

11. И слѣдъ три-тъ дена и половина, влѣзе въ тѣхъ духъ на

нѧ ѱ П҃га, ѿ стѧнѳтѧ О҃ба на ногѧхъ своихъ, ѿ стрѧхъ велиіи нападѣтѧ на зрѧщихъ ѿхъ.

ѳі. И оуслышатѧ гласъ велиіи съ нѣсѣ глаголющѧ ѿмъ, взыдите сѣмѧ, ѿ взыдоша на нѣо на О҃блацѣхъ, ѿ видѣша ѧ вразѣ ѿхъ.

ѳі. И въз чѧсъ тѳой трѣсъ въість велиіи, ѿ десѧтаѧ чѧсть града падѣ, ѿ погѣбе трѣсомъ ѿменъ человѣческихъ сѣдмѧ тысащѧ : ѿ прочѣи пристрашнѧ въша, ѿ дѧша слѧвѧ П҃гѧ нѣномѧ.

ѧі. Гѳре вторѳе ѿидѣ : сѣ гѳре трѣтѣе градѣтѧ скорѧ.

ѳі. И седмѧй ѿг҃лѧз вострѣвѣ, ѿ въша гласѣ велиіцы на нѣсѣхъ глаголюще : въість цр҃тво мѣра, Г҃да нашегѧ ѿ Хр҃та ѳг҃нѧ, ѿ воцр҃итѧ во вѣки вѣкѧвъ.

ѳі. И двѧдѣсѧтъ ѿ четѣре стѧрцы предѣ П҃гомъ сѣдѧщѧ на престѳлѣхъ своихъ, падѳша на лица своѧ, ѿ поклонѣшасѧ П҃гѧ,

ѳі. Глаголюще : хвалѧмъ тѧ, Г҃дѧ Нѣже Вседержѣтелю, ѿже сѧй, ѿ вѣ, ѿ градѧй, ѧкѧ прѣѧлъ ѳсѣ сѧлѧ твоѧ великѧю, ѿ воцр҃илѧ ѳсѣ.

ѿі. И ѧзыцы прогнѣвашасѧ, ѿ прѣидѣ гнѣвъ твоѧ, ѿ врѣмѧ мѣртвѧмъ сѣдѧ прѣѧти, ѿ дѧти мздѧ равнѧмъ твоѧмъ про- рѳкѧмъ ѿ сѣымъ ѿ боѧщѧмъ ѿ мене твоегѧ, малѧмъ ѿ вели- кѧмъ, ѿ растлѣти посмрѧждшѧ зѣмлю.

ѧі. И ѿверзѣсѧ храмъ Бѣіи на нѣсѣ, ѿ ѧвѣса кѣвѧтѧ за- вѣта ѳг҃нѧ въз храмѣ ѳг҃нѧ : ѿ въша блистѧнѧ, ѿ гласѣ, ѿ трѣсъ, ѿ градъ великъ.

ГЛАВА ѳі.

ѧ. И знаменѣе велиѣ ѧвѣса на нѣсѣ, женѧ ѿвлечѣна въз сѳлнце, ѿ лгнѧ подѣ ногѧма ѳѧ, ѿ на главѣ ѳѧ вѣнѣцъ ѿ звѣздъ двоѧнадѣсѧте.

животъ отъ Бога; и ся исправихъ на нозѣ-тъ си, и страхъ голѣмъ нападѣхъ врѣхъ онѣзи конто гы гледахъ.

12. И чухъ гласъ голѣмъ отъ небе-то който имъ казуваше: Възлѣзте тука. И възлѣзохъ на небе-то въ облакъ, и видѣхъ гы врагове-тъ имъ.

13. И тозь часъ станѣхъ трусь голѣмъ, и падѣхъ десета-та часть на градъ-тъ, та измрѣхъ въ тойзи трусь седмь тысящи души чело-вѣци; и останѣли-тъ ся уплашихъ и въздадохъ славъ на Бога небеснаго.

14. Второ-то горко прѣминѣхъ; ето иде скоро и трето-то горко.

15. И седмый-тъ ангель затрѣби, и станѣхъхъ гласове голѣми на небе-то, конто казувахъ: Царства-та свѣтловны станѣхъхъ *царства* на Господа нашего и на Христа неговъ, и ще царува во вѣкы вѣковъ.

16. И двадесеть-тъ и четири старци, конто сѣдѣхъ прѣдъ Бога на прѣстола-тъ си, падѣхъхъ на лица-та си и поклонихъ ся Богу,

17. И думажъ: Благодаримъ ти, Господи Боже Вседържителю, който си, който си былъ, и който ще бѣдешъ, защото си пріямъ голѣмъ-тъ си силъ, и воцарилъ си ся.

18. И язычници-тъ ся разгнѣвахъ, и дойде твой-тъ гнѣвъ, и врѣме-то на мъртвы-тъ, да ся сѣдятъ, и да дадешъ заплатъ-тъ на твои-тъ рабы пророцы-тъ, и на святыи-тъ, и на онѣзи конто ся боятъ отъ име-то ти, малы и голѣмы, и да погубишь губители-тъ на земѣ-тъ.

19. И отвори ся храмъ-тъ Господень на небе-то, и яви ся ковчегъ-тъ на неговый-тъ завѣтъ въ храмъ-тъ му; и станѣхъхъ свѣтканицы, и гласове, и грѣмове, и трусь, и градъ голѣмъ.

ГЛАВА 12.

1. И знаменіе голѣмо ся яви на небе-то; жена облѣчена въ слънце-то, и луна-та подъ нозѣ-тъ ѿ, и на главѣ-тъ ѿ вѣнецъ отъ дванадесеть звѣзды.

Ѣ. И во чрѣвѣ ѡмѡщи, вопіѣтъ волѡщи, и страждущи родити.

Г. И гависа ѡно знаменіе на нѣсѣ, и сѣ смій великѡ черменѡ, ѡмѣа главѡ сѣдмь, и роуѡвѡ дѣсѡтъ : и на главѡхѡ ѣгѡ сѣдмь вѣнѣцѡ :

Д. И хѡботѡ ѣгѡ ѡторже третію чѡсть звѣздѡ нѣныхѡ, и положи ѡ вѡ зѣмлю. и смій стоѡше предѡ женѡю хотѡщую родити, да, ѣгдѡ родитѡ, снѣсть чѡдо ѣѡ.

Е. И роди сына мѡжеска, ѡже ѡмѡть оупастѣ всѡ ѡзыки жезлѡмѡ желѣзнымѡ : и восхищено бѡсть чѡдо ѣѡ кѡ Нѣсѡ, и престѡлѡ ѣгѡ.

Ѣ. А женѡ вѣжѡ вѡ прѣстѡнию, ѡдѣже ѡмѣ мѣсто оуготовано ѡ Нѣѡ, да тамѡ питѡется днѣи тѡсѡщѡ двѣстѣ шѣстѣдѣсѡтъ.

З. И бѡсть вранѣ на нѣсѣ : Мѡхѡилѡ и ѡггѡлѡ ѣгѡ вранѣ сотвориша со змѣмѡ, и смій врасѡ и ѡггѡлѡ ѣгѡ.

И. И не возмогѡша, и мѣста не ѡверѣтѣса ѡмѡ ктомѡ на нѣсѣ.

Д. И вложенѡ бѡсть смій великѣи, смій дрѣвнѣи, нарицаемѡи дѡѡволѡ и сѡтанѡ, лѣстѡи вселѣннѡю всѡ, и вложенѡ бѡсть на зѣмлю, и ѡггѡлѡ ѣгѡ сѡ нѡмѡ низвержени бѡша.

Г. И слышѡхѡ гласѡ велѣи на нѣсѣ, глагѡлющѡ : нѣнѣ бѡсть спасѣніе и сила и црѣство Нѣѡ нашегѡ, и ѡблѡсть Хрѣстѡ ѣгѡ : ѡкѡ низложенѡ бѡсть клеветнѣкѡ братѣи нашеѡ, ѡклеветѡша ѡхѡ предѡ Нѣѡмѡ нашѡмѡ дѣнѣ и нѡщѣ.

Д. И тѣи повѣдѡша ѣгѡ крѡвію ѡгнѡю, и слѡвомѡ свидѣтельства своѣгѡ, и не возлюкѡша дѡшѡ своѡхѡ дѡже до смѣрти.

ЁІ. Сегѡ рѡди веселѣтѣса нѣсѡ и живѡщѣи на нѡхѡ : гѡре живѡщѡмѡ на землѣи и мѡри, ѡкѡ снѣде дѡѡволѡ кѡ вѡмѡ, ѡмѣѡ ѡрѡсть великѡю, вѣдѡи, ѡкѡ врѣмѡ мѡло ѡмѡть.

ГІ. И ѣгдѡ видѣвѡ смій, ѡкѡ низложенѡ бѡсть на зѣмлю гонѡше женѡ, ѡже роди мѡжеска.

2. И тя бѣ непразна, и выкаше отъ болѣзни, и мѣчаше ся да роди.

3. И яви ся друго знаменіе на небе-то, и ето змѣй голѣмъ чървенъ, който имаше седмъ главы и десеть рога; и на главы-тѣ му седмъ короны;

4. И опашка-та му влачаше третѣж-тѣ часть отъ звѣзды-тѣ небесны, и хвърли ги на земѣж-тѣ; и змѣй-тѣ ся спрѣ прѣдъ женѣж-тѣ, която щѣше да роди, за да изѣде чадо-то ѿ щомъ роди.

5. И роди дѣте мѣжко, което ще управлява вси-тѣ народы съ жезлъ желѣзень, и нейно-то чадо бы грабижто *и занесено* при Бога и при неговый-тѣ прѣстолю.

6. И жена-та побѣгнѣ въ пустынь-тѣ, дѣто имаше пригответо отъ Бога мѣсто, да ѿ хранятъ тамо тысящъ и двѣстѣ и шестдесеть дни.

7. И станѣ бой на небе-то; Михаилъ и ангели-тѣ негови бихѣ ся противу змѣй-тѣ; и змѣй-тѣ ся би и ангели-тѣ неговы,

8. И не надвихѣ, нито ся намѣри вече за тѣхъ мѣсто по небе-то.

9. И сваленъ бы голѣмый-тѣ змѣй, староврѣменна-та онази змѣя, която ся нарича Діаволь и Сатана, който льсти вспчкѣ вселеникѣж, сваленъ бы на земѣж-тѣ, свалени быхѣ и ангели-тѣ негови съ него наедно.

10. И чухъ гласъ голѣмъ който говораше на небеса: Сега быде спасеніе-то и сила-та и царство-то на Бога нашего, и власть-та на Христа неговъ; защото низрихѣтъ бы клеветникѣж-тѣ на наши-тѣ братія, който ги клеветѣше день и ноцъ прѣдъ Бога нашего.

11. И тѣ го побѣдихѣ съ кръвь-тѣ на Агне-то, и съсь слово-то на свое-то свидѣтелство; и не възлюбихѣ животъ-тѣ си до смърть.

12. Заради това веселѣте ся, небеса, и *вы* копто живѣете въ тѣхъ. Горко вамъ копто живѣете на земѣж-тѣ и на море-то, защото слѣзе діаволь-тѣ у васъ много разяренъ, понеже знае че малко врѣме има.

13. И като видѣ змѣй-тѣ че бы сваленъ на земѣж-тѣ, погна женѣж-тѣ, която бѣ родила мѣжко-то дѣте.

д҃. И данѣ быша женѣ двѣ крилѣ орлѣ великаго, да паритѣ въз престолю въз мѣсто своѣ, и дѣже препитана баше тѣ время и временѣ и полѣ времени, ѿ лица смѣйна.

е҃. И испустѣ смѣи за женою и зѣ оустѣ своихъ вода ѣкв рѣкѣ, да ѿ въз рѣцѣ погониѣтѣ.

ѕ҃. И помѡже земля женѣ, и ѿверзе земля оустѣ своѣ, и пожре рѣкѣ, ѡже и зведе смѣи ѿ оустѣ своихъ.

з҃. И разгнѣвася смѣи на женѣ, и иде сотворити врань со встѣвшимъ скменемъ еѣ, иже соблюдиѣтѣ заповѣди Бж҃іа, и имѣютѣ свидѣтельство Іисъ Хр҃тово.

ГЛАВА ҃ІІ.

а. И стѣхъ на песцѣ морстѣмъ: и видѣхъ и зѣ мора свѣра исходаща, имѡща главъ седмь, и рогѡвъ десѣть, и на рѡзѣхъ егѡ вѣнѣцъ десѣть, а на главѣхъ егѡ именѣ хс҃ана.

б. Звѣрь, егѡже видѣхъ, еѣ подобенъ рыси, и нѡзѣ еѣмѣ ѣкв медвѣди, и оустѣ егѡ ѣкв оустѣ львѡва, и даде еѣмѣ смѣи силъ своѣ, и престѡлъ своѣ, и Область великую.

в. И видѣхъ единъ ѿ главъ егѡ ѣкв заколенъ въз смѣрть, и ѣзва смѣрти егѡ исцѣлѣ. и чздѣса всѣ земля во слѣдъ свѣра, и поклонѣшася смѣю, иже даде Область свѣрю.

г. И поклонѣшася свѣрю, глаголюще: кто подобенъ свѣрю; и кто мѡжетѣ рѣтоватѣса съ нимъ;

д. И данѣ быша еѣмѣ оустѣ глаголюща велика и хс҃ана: и данѣ бысть еѣмѣ Область творити мѣсацъ четѣредесѣть двѣ.

ѕ. И ѿверзе оустѣ своѣ въз хслѣнѣе къ Бг҃с, хслѣнти ѣма егѡ, и селѣнѣе егѡ, и живѡщымъ на нѣсѣ.

з. И данѡ бысть еѣмѣ врань творити со стѣыми, и побѣдити ѣ: и данѣ бысть еѣмѣ Область на всѣкомъ колѣнѣ (людей) и на ѣзыцѣхъ и племенѣхъ.

14. И дадохъ ся на женѣ-тѣ двѣ крылѣ на голѣмъ орелѣ да лѣти въ пустыниѣ-тѣ на мѣсто-то си, тамо дѣто ѿ хранятъ врѣме и врѣмена и половинѣ врѣме, *потулена* отъ лице-то на змѣй-тѣ.

15. И испуснѣ змѣй-тѣ слѣдъ женѣ-тѣ изъ уста-та си водѣ като рѣкѣ, да стори да ѿ повлѣче рѣка-та.

16. И помогнѣ земя-та на женѣ-тѣ, и отвори земя-та уста-та си и погълнѣ рѣкѣ-тѣ която бѣ испуснѣлъ змѣй-тѣ изъ уста-та си.

17. И прогнѣва ся змѣй-тѣ връхъ женѣ-тѣ, и отиде да направн бой съ останѣлы-тѣ отъ нейно-то сѣме, които пазятъ заповѣди-тѣ Божіи, и иматъ свидѣтелство-то Исусъ Христово.

ГЛАВА 13.

1. И застанѣхъ на пѣськѣ-тѣ морскый, и видѣхъ звѣрь който възлѣзуваше отъ море-то, който имаше седмѣ главы и десетъ рога; и на рогове-тѣ му десетъ короны, и на главы-тѣ му имена богохулны.

2. И звѣрь-тѣ когото видѣхъ приличаше на рысь, и крака-та му бѣхѣ като на мечкѣ, и уста-та му като уста на лвъ; и змѣй-тѣ даде нему силѣ-тѣ си, и прѣстоль-тѣ си, и власть голѣмѣ.

3. И видѣхъ еднѣ отъ главы-тѣ му като раненѣ смъртно; и смъртоносна-та негова рана оздравѣ; и почуди ся всичка-та земя на слѣдъ звѣрь-тѣ; и поклонихъ ся на змѣй-тѣ, който даде на звѣрь-тѣ власть;

4. И поклонихъ ся на звѣрь-тѣ, и думажъ: Кой е подобенъ на звѣрь-тѣ? Кой може да ся бори съ него?

5. И дадохъ му ся уста да говорятъ горделиво и богохулно; даде му ся още власть да направн *каквото ще* четиридесетъ и два мѣсеца.

6. И отвори уста-та си на хулы връхъ Бога, да хули име-то му, и жилище-то му, и тѣзи които живѣѣтъ на небеса.

7. И даде му ся да направн бой съ съ святии-тѣ, и да ги побѣди, и даде му ся власть надъ всяко племе и языкъ и народъ.

и. И поклѡнатса ѣмѡ всѣ живѡщїи на землѣ, ѿмже не написана с҃ть ѿмена въ книгѣхъ живѡтнѣхъ агнца заколенѣаго въ сложенїа мїра.

д. Аще кто ѿмать оухо, да слышитъ.

г. Иже аще въ плѣненїе ведѣтъ, въ плѣненїе пойдѣтъ: аще кто оубжїемъ оубїѣтъ, подобѣтъ ѣмѡ оубжїемъ оубїѣнѡ быти. здѣ ѣсть терпѣнїе и вѣра стѣхъ.

аи. И видѣхъ инаго свѣрѣа восходѣшаго въ землѣ, и ѿмѣаше рѡга два, подѡбна агничнмъ, и глаголаше такъ смїи.

би. И власть перѡаго свѣрѣа всѡ творѣше предъ нїмъ: и творѣше землю и всѣ живѡщїа на нѣй поклонїтиса перѡомъ свѣрѣю, ѣмѡже ищѣлѣна бысть гѣзва смѣртнаѣ.

҃и. И сотворї чюдеса велика, да и огнь сотворїтъ сходїти съ нѣсе на землю предъ челоѣки:

ди. И стїтѣ живѡщїа на землѣ, ради знаменїй, гѣже данѣ быша ѣмѡ предъ свѣремъ творїти: глагола живѡщїмъ на землѣ, сотворїти образъ свѣрѣю, иже ѿмать гѣзвѡ оубжнїю, и живъ бысть.

еи. И данѡ бысть ѣмѡ дѣти дѣхъ образъ свѣрїнѡ, да проглаголетъ ікѡна свѣрїна, и сотворїтъ, да иже аще не поклѡнатса образъ свѣрїномъ, оубїѣни бѣдѣтъ.

ѣи. И сотворїтъ всѣ малыѣ и великїѣ, бѡгѣтыѣ и оубѡгїѣ, свѡбѡдныѣ и рабѡтныѣ, да дѣстѣ ѿмъ начертанїе на деснѣй рѡцѣ ѿхъ илї на челѣхъ ѿхъ,

зи. Да никтоже возмѡжетъ ни кспїти ни продѣти, тѡкмѡ кто ѿмать начертанїе, илї ѿмѣ свѣрѣа, илї число ѿмене ѣгѡ.

ии. здѣ мѣдрѡсть ѣсть. иже ѿмать оумъ, да почтѣтъ число свѣрїно: число бо челоѣческо ѣсть, и число ѣгѡ, шестьсѡтъ шестьдѣсѣтъ шѣсть.

8. И ще му ся поклонять всички що живѣйтъ на земѣж-тѣ, на които имена-та не сѣ написаны въ книгѣж-тѣ на животъ-тѣ, на заклано-то отъ създање міра Агне.

9. Който има ухо, нека слуша.

10. Който завожда въ робство, въ робство ще отиде; който убіе съ ножъ, той трѣбува отъ ножъ убитъ да бѣде. Тука е търпѣніе-то и вѣра-та на святии-тѣ.

11. И видѣхъ другъ звѣрь който възлѣзуваше отъ земѣж-тѣ, и имаше два рога подобни на агнешки, и говоряше като змѣй;

12. И дѣйствуваше съсъ всичкѣж-тѣ власть на първий-тѣ звѣрь прѣдъ него, и стори *щото* земля-та и живуци-тѣ на неѣж да ся поклонять на първий-тѣ звѣрь, на когото смъртоносна-та рана бѣ оздравѣла.

13. И правяше знаменія голѣмы, *щото* направи и огнь да слѣзва отъ небе-то на земѣж-тѣ прѣдъ чловѣцы-тѣ.

14. И лъстяше живуци-тѣ на земѣж-тѣ, поради знаменія-та които му ся дадохъ да направи прѣдъ звѣрь-тѣ, и говоряше на живуци-тѣ по земѣж-тѣ да направятъ образъ на звѣрь-тѣ, който имаше ранѣж-тѣ отъ ножъ, и оживѣ.

15. И даде му ся да даде духъ на образъ-тѣ звѣровъ, така *що* да продума образъ-тѣ звѣровъ, и да стори *щото* които ся не поклонять на звѣровый-тѣ образъ, да бѣдѣтъ убити.

16. И струваше всички-тѣ, малки и голѣмы, и богаты и сиромасы, и свободны и рабы, да приишѣтъ бѣлѣгъ на деснѣж-тѣ си рѣкѣж, или на чела-та си;

17. И да не може никой да купи или да продаде, освѣнь който има бѣлѣгъ-тѣ, или име-то звѣрово, или число-то на негово-то име.

18. Тука е мудрость-та; който има умъ нека смѣтне число-то на звѣрь-тѣ, *защото* е число на чловѣкъ; и число-то му е шестстотинъ и шестдесетъ и шесть.

ГЛАВА 1.

. И видѣхъ, и сѣ агнецъ стоаше на горѣ Сїѡнстѣй, и съ нимъ стѣ и четыредесятъ и четыре тысащы, имѣще йма ОѦа ѳгѡ написано на челѣхъ своихъ.

б. И слышахъ гласъ съ нѣсѣ, ѳкѡ гласъ вѣдъ многихъ, и ѳкѡ гласъ грома велика: и гласъ слысахъ гдѣцъ гдѣщихъ въ гсѣли своѣ.

в. И поющихъ ѳкѡ пѣснь нѡвѣ прѣдъ престѡломъ и прѣдъ четыри животными и стѣрцы: и никтоже можаше навѣкисти пѣсни, токѡмъ сїи стѣ и четыредесятъ и четыре тысащы йскѣплени ѡ землї.

г. Сїи сѣть, йже съ женами не ѡсквернишася: занѣ дѣвственницы сѣть: сїи послѣдуютъ агнецъ, ѳможе ѳще пойдетъ: сїи сѣть кѣплени ѡ людѣй пѣрвенцы Бѣс и агнецъ.

д. И во оустѣхъ йхъ не ѡбрѣтѣся лѣсть: безъ порока ко сѣть прѣдъ престѡломъ Бѣимъ.

е. И видѣхъ йнаго Ангѣла парѣща посреде нѣсѣ, имѣщаго ѳѡѳе вѣчно благовѣстити живѣщимъ на землї и всѣкомъ плѣмени и ѳзыкъ и колѣнъ и людѣмъ,

ж. Глаголюща гласомъ великимъ: оубѡйтѣся Бѣа, и дадите ѳмѣ славу, ѳкѡ прїдетъ часъ сдѣа ѳгѡ: и поклонитѣся сотворшемъ нѣо и зѣмлю и море и йсточники водныѣ.

з. И йнъ Ангѣлъ въ слѣдъ йде, глагола: падѣ, падѣ Бавѡлѡнъ градъ великїй: занѣ ѡ вїна ѳрости любовѣанїѣ своегѡ напои всѣ ѳзыки.

и. И третїй Ангѣлъ въ слѣдъ ѳгѡ йде, глагола гласомъ великимъ: йже ѳще ктѣ поклонѣтѣся звѣрю и йкѡнѣ ѳгѡ, и прїѣмлетъ начертанїе на челѣ своемъ или на рѣцѣ своѣй:

й. И тѡй ймать пїти ѡ вїна ѳрости Бѣїѣ, вїна нерастворѣна въ чаши гнѣва ѳгѡ, и вѣдетъ мѣченъ Огнемъ и жѣпеломъ прѣдъ Ангѣлы стѣыми и прѣдъ йгнцемъ.

ГЛАВА 14.

1. И видѣхъ, и ето Агне стояше на горѣ-тѣ Сионъ, и съ него сто и четридесетъ и четири тысящи, които имахъ име-то на неговый-тъ Отець написано на чела-та си.

2. И чухъ гласъ отъ небе-то като гласъ на много воды, и като гласъ на грѣмъ голѣмъ; и чухъ гласъ на свирцы, които свирахъ съ китары-тѣ си.

3. И пѣяхъ като новъ пѣснь прѣдъ прѣстоль-тъ, и прѣдъ четири-тѣ животны и старцы-тѣ; и никой не можаше да научи пѣснь-тъ, тъкмо сто и четридесетъ и четири-тѣ тысящи искупены-тѣ отъ земѣ-тѣ.

4. Тѣ сѣ които ся не осквърнихъ съсъ жены; защото дѣвственници сѣ; тѣ сѣ които слѣдувать Агне-то къдѣто и да иде; тѣ сѣ искупени отъ челоуѣцы-тѣ, начатки Богу и на Агне-то.

5. И въ уста-та имъ льсть не ся намѣри; защото сѣ непорочни прѣдъ прѣстоль-тъ Божій.

6. И видѣхъ другъ ангелъ че лѣтѣше посрѣдъ небе-то, който имаше вѣчно-то благовѣстіе, да проповѣда на живуцы-тѣ по земѣ-тѣ, и на всяко колѣно и племе и языкъ и народъ,

7. И казуваше съ гласъ голѣмъ: Убойте ся отъ Бога, и въздайте нему славѣ, защото дойде часъ-тъ на неговый-тъ съдъ; и поклонѣте ся тому който е направилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то и изворы-тѣ на воды-тѣ.

8. И другъ ангелъ идяше слѣдъ него и казуваше: Паднѣ, паднѣ Вавилонъ, градъ-тъ голѣмый; защото отъ вино-то на ярость-тѣ на свое-то блудодѣяніе напои вси чыкы-тѣ народы.

9. И третій ангелъ идяше слѣдъ тѣхъ, и казуваше съ гласъ голѣмъ; Който ся кланя на звѣрь-тъ и на образъ-тъ неговъ, и зема бѣлѣгъ на чело-то си или на рѣкѣ-тѣ си,

10. Той ще піе отъ вино-то на Божіѣ-тѣ ярость, палѣяно-то чисто въ чашѣ-тѣ на гнѣвъ-тъ му; и ще бѣде мъченъ съ огнь и съсъ жупель прѣдъ святы-тѣ ангелы и прѣдъ Агне-то.

41. И дымъ мученїа ихъ во вѣки вѣковъ восходитъ: и не имаетъ покоа день и ношь, поклоняющїнса свѣрю и Образъ егѡ, и прїемлющїи начертанїе имене егѡ.

БІ. Здѣ есть терпѣнїе стѣхъ, иже соблюдаютъ заповѣди Бжїа и вѣрс Іисовс.

ГІ. И слышатъ гласъ съ нѣсѣ глаголющъ мнѣ: напиши, блженїи мѣртвїи оумирающїи въ Гдѣ въ нынѣ. Эй, глаголетъ Дхъ: да почиютъ въ трсѡвъ своихъ: дѣла бо ихъ ходатъ въ слѣдъ съ нїми.

ДІ. И видѣхъ, и сѣ облакъ свѣтелъ, и на облацѣ сѣдѡи подобенъ сїсъ человекескомъ, имѣа на главѣ своей вѣнѣцъ златъ, и въ рцѣхъ егѡ серпъ остръ.

ЕІ. И ииъ Анггъ изыде изъ храма, вопїа велиимъ гласомъ сѣдѡшемъ на облацѣ: послѡ серпъ твоѡ и жнї, їакъ прїиде часъ пожати, занѣ изсше трава земнаа.

ЖІ. И положи сѣдѡи на облацѣ серпъ своѡ на землю, и пожата вѣсть земля.

ЗІ. И ииъ Анггъ изыде изъ цркве сщїа на нѣси, имѡи и тоѡ серпъ остръ.

ИІ. И ииъ Анггъ изыде въ олтарѡ, имѡи область на огнї, и возопї клїчемъ великимъ ко имѡшемъ серпъ острый, глагола: послѡ серпъ твоѡ острый, и ѡкѣми грозды винограда земнагѡ, їакъ созрѣша оуже грозды еа.

ДІ. И положи Анггъ серпъ своѡ на землю, и ѡкере винограда земскїи, и вложи въ точїло великїа їрости Бжїа.

КІ. И испрано вѣсть точїло винограда, и изыде кровь въ точїла даже до оуздъ конскихъ, въ стадїи тысяща и шесть сѡтъ.

11. И дымъ-тъ на тѣхно-то мѣченіе възлѣзува во вѣкы вѣковъ, и нѣмать отдѣхновеніе ни день ни нощъ тѣзи които ся кланятъ на звѣрь-тъ и на образъ-тъ неговъ, и който приима бѣлѣгъ-тъ на негово-то име.

12. Тука е търпѣніе-то на святии-тъ; тука сж тѣзи които пазятъ заповѣди-тъ Божи и вѣрж-тж Иисусовъ.

13. И чухъ гласъ отъ небе-то който ми казуваше: Пиши: Блажени мъртви-тъ които умиратъ отъ нынѣ въ Господа. Ей, казува Духъ-тъ, да си починѣтъ отъ трудове-тъ си, и дѣла-та имъ ходятъ слѣдъ тѣхъ.

14. И видѣхъ, и ето облакъ бѣлъ, и на облакъ-тъ сѣдѣше единъ подобенъ Сыну чловѣческому, и имаше на главѣ-тж си златенъ вѣнецъ, и въ рѣкѣ-тж си сѣрпъ остръ.

15. И другъ ангелъ излѣзе изъ храмъ-тъ, и выкаше съ голѣмъ гласъ на тогози, който сѣдѣше на облакъ-тъ: Простри сѣрпъ-тъ си и жъни; защото дойде ти часъ-тъ да жънешъ, понеже изсѣхнѣ жътва-та земна.

16. И онзи който сѣдѣше на облакъ-тъ, положи сѣрпъ-тъ си на земѣ-тж, и пожъната бы земя-та.

17. И другъ ангелъ излѣзе изъ храмъ-тъ който е на небе-то, и държаше и той сѣрпъ остръ.

18. И другъ ангелъ излѣзе изъ олтарь-тъ, който имаше власть надъ огнь-тъ, и извика съ выкъ голѣмъ на тогози който имаше острый-тъ сѣрпъ, и каза: Простри острый-тъ си сѣрпъ, и оберни гроздове-тъ на земно-то лозіе, защото узрѣя вече гроздіе-то му.

19. И положи ангелъ-тъ сѣрпъ-тъ си на земѣ-тж, и обра лозіе-то земно, и хвърли *обраио-то* въ голѣмый-тъ жлебъ на Божиѣ-тж ярость.

20. И истѣпканъ бы жлебъ-тъ вѣнъ отъ градъ-тъ, и потече кръвь изъ жлебъ-тъ дори до узды-тъ на коніе-тъ, въ разстояніе на тысящъ и шестстотниѣ стадіи.

ГЛАВА 15.

1. И видѣхъ друго знаменіе на небе-то голѣмо и чудно, седмь ангелы, които държехъ седмь-тѣ послѣдни язвы, защото въ тѣхъ ся свърши Божія-та ярость.

2. И видѣхъ като море стьклено размѣсено съ огнь; и тѣзи които бѣхъ побѣдили звѣрь-тѣ, и образъ-тѣ неговъ, и бѣлѣгъ-тѣ неговъ, и число-то на негово-то име, че стоехъ на стьклено-то море, и държехъ китары Божіи,

3. И пѣяхъ пѣснь-тѣ на Моисея Божій-тѣ рабъ и пѣснь-тѣ на Агне-то, и казувахъ: Велики и чудны сѣ твои-тѣ дѣла, Господи Боже Вседържителю; праведны и истинны сѣ твои-тѣ пѣтища, Царю на святыи-тѣ.

4. Кой нѣма да ся убои отъ тебе, Господи, и да прослави твое-то име? защото само ты си святъ; защото вси-тѣ племена ще дойдѣтъ и ще ся поклонятъ прѣдъ тебе, защото ся явихъ твои-тѣ праведны сѣдбы.

5. И слѣдъ това видѣхъ, и ето на небе-то ся отвори храмъ-тѣ на скиніи-тѣ на свидѣтелство-то;

6. И излѣзохъ изъ храмъ-тѣ седмь-тѣ Ангели, които държехъ седмь-тѣ язвы, облѣчени въ чисти и свѣтлы лѣнени *дрехы*, и прѣпасани прѣзъ грѣды-тѣ съсъ златны поясы.

7. И едно отъ четыри-тѣ животны даде на седмь-тѣ ангелы седмь златны чаши, пълны съ ярость отъ Бога живущаго въ вѣки вѣковъ.

8. И напълни ся храмъ-тѣ съ дымъ отъ славъ-тѣ Божіи, и отъ силъ-тѣ неговъ; и никой не можаше да влѣзе въ храмъ-тѣ, докѣ ся не свършатъ седмь-тѣ язвы на седмь-тѣ ангелы.

ГЛАВА 16.

1. И чухъ изъ храмъ-тѣ гласъ голѣмъ който казуваше на седмь-тѣ ангелы: Идѣте та излѣйте на земь-тѣ чаши-тѣ на Божіи-тѣ ярость.

в. И ѿде первыи Анггль, и ѿзліа Фіалз своѿ на зѣмлю: и вѣсть гноѿ солз и лютьз на челоуѣцѣхз ѿмѣщихз начертаніе свѣрѣно и кланяющихся ікѡнѣ ѣгѡ.

г. И вторыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ вз море: и вѣсть кровь іакѡ мертвецѡ, и всѡка дѡшѡ живѡ оумре вз морѡ.

д. И третій Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на рѣкѡ и на истѡчнѡки водных, и вѣсть кровь.

е. И слышахз Анггла воднаго глаголюща: праведенз єси Гдѡ, сый, и ѿже вѣ, и преподобенз, іакѡ сіѡ сздѡлз єси:

є. Занѣ кровь стѣхз и прорѡкз ѿзліаша, и кровь ѿмз далз єси пѣти: достѡпни бо сѣть.

з. И слышахз дрѡгаго ѡ Олтарѡ глаголюща: Ѣй, Гдѡ Бже Вседержителю, истинни и правн сздѡ твоѡ.

и. И четвѣртыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на солнице: и данѡ вѣсть ємѡ ѡпалѡти челоуѣкѡ Огнемз.

ѡ. И ѡпалѡшасѡ челоуѣцѡ знѡемз великимз, и хѣлиша ѿма Бжѡе, ѿже ѿмать Овласть на ѡзвахз сіхз: и не покѡлшасѡ дѡти ємѡ слѡвы.

і. И пѡтыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на престѡлз свѣрѣннз: и вѣсть царство єгѡ ѡмраченѡ: и жѡахз ѡзыки своѡ ѡ колѣзни,

ѡ. И хѣлиша Бга нѣнаго ѡ колѣзни и ѡ ѡзѡз своѡхз, и не покѡлшасѡ ѡ дѣлз своѡхз.

ѡ. И шестыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на рѣкѡ великѡ Евфратз: и ѿсѡче водѡ єѡ, да оумготѡвитсѡ пѣть царѣмз сѡрѡымз ѡ востѡкз солнечныхз.

г. И видѣхз ѿз оумстз смѡл, и ѿз оумстз свѣрѡ, и ѿз оумстз лжѡгѡ прорѡка дѡхѡ трѡ печѡстѡм, іакѡ жѡѡы ѡсѡдѡлѡм:

д. Сѣть бо дѡсѡ дѡмѡнстѡн творѡще знѡменѡ: ѿже ѡсѡдѡтз кз царѣмз всеѡ вселѡнных, собратѡ ѡ на бранѡ вз дѡнь тѡѡ великѡѡ Бга Вседержитѡла.

2. И отиде първий-тъ та излѣ чашѣ-тѣ си на земѣ-тѣ, и станѣ струпѣ зѣлъ и лютъ на онѣзи челоуѣцы които имахѣ бѣлѣгѣ-тъ на звѣрь-тъ, и на онѣзи които ся кланяхѣ на негоуый-тъ образѣ.

3. И вторый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си въ море-то, и станѣ кръвъ както на мъртвецѣ, и всяка жива душа въ море-то умрѣ.

4. И третій-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си въ рѣкы-тѣ и въ изворы-тѣ водны, и станѣхѣ кръвъ.

5. И чухѣ ангелѣ-тъ на воды-тѣ че казуваше : Праведенѣ си, Господи, който си, и който си былѣ, и който си святѣ, защото си това отсѣдилѣ :

6. Понеже кръвъ на святыи и на пророцы пролѣхѣ, и кръвъ имѣ си далѣ да пѣтъ ; защото сѣ достойни за това.

7. И чухѣ другѣ *ангелѣ* отѣ олтарь-тѣ че казуваше : Ей, Господи Боже Вседържителю, истинны и праведны сѣ твои-тѣ сѣдбы.

8. И четвъртый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си на слънце-то, и даде му ся да жеже челоуѣцы-тѣ съ огнь.

9. И опекохѣ ся челоуѣцы-тѣ отѣ голѣмѣ жегѣ, и похулихѣ име-то на Бога който има власть надѣ тѣзи язвы ; и не ся покаяхѣ да въздадѣтъ славѣ нему.

10. И петый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си връхѣ прѣстолѣ-тъ на звѣрь-тъ ; и станѣ царство-то му потъмнѣло ; и дѣвчыхѣ языцы-тѣ си отѣ болѣжѣ ;

11. И похулихѣ Бога небеснаго за болѣжи-тѣ си и за струпы-тѣ си, и не ся покаяхѣ отѣ дѣла-та си.

12. И шестый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си връхѣ голѣмѣ-тѣ рѣкѣ Евфратѣ ; и прѣсѣхѣ вода-та ѣ, за да ся приготви пѣть-тъ на царіе-тѣ, които сѣ отѣ истокѣ на слънце-то.

13. И видѣхѣ три нечисты духове подобны на жабы, и *тѣ излъзавѣхѣ* изѣ уста-та на змѣй-тъ, и изѣ уста-та на звѣрь-тъ, и изѣ уста-та на лѣжовный-тъ пророкѣ :

14. Защото сѣ духове бѣсовскы, които правятѣ знаменія, и които ходятѣ при царіе-тѣ на земѣ-тѣ и на всичкѣ вселеннѣхѣ, да ги съберѣтъ за бой-тъ въ голѣмый-тъ онзи день на Бога Вседържителя.

єі. Сє градъ іакѡ татъ : влжєнѡ вдѡй, ѡ влюдыѡ ризы своѡ, да не нагѡ хѡдитѡ, ѡ оўзратѡ срамотѡ єгѡ.

єі. ѡ собралъ ѡхъ на мѣсто нарицаемое Еврейски, Армагеддонѡ.

31. ѡ седмыйѡ Ангелъ ѡзлѡ Фїалъ свой на въздухъ : ѡ ѡзыде гласъ велиѡ ѡ храма ибсе ѡ престѡла, глагола : бысть.

иі. ѡ быша блистанїѡ ѡ грѡми ѡ гласи, ѡ бысть трѡсѡ великѡ, іакѡвѡ никѡлїже бысть, ѡнелѡже быша человекѡ на землѡ, толїкѡ трѡсѡ, тѡкѡ велиѡ.

дї. ѡ бысть градъ великѡ въ три части, ѡ гради ізычестїи падѡша, ѡ навѡнѡнѡ великїѡ поманѡвенѡ бысть предъ бѡгомъ. дати емѡ чашѡ вина іарости гнѡва своегѡ :

к. ѡ всѡкѡ островѡ вѡжа, ѡ горы не ѡкрѡтѡшасѡ.

ка. ѡ градъ великѡ, іакѡ талантесѡ, снїде сѡ ибсе на человекѡ : ѡ хѡлиша человекѡ бѡга ѡ ізвы граднѡмъ, іакѡ велиѡ єсть ізва єгѡ сѡвлѡ.

ГЛАВА 31.

а. ѡ прїиде єдинѡ ѡ седмїѡ Ангелъ ѡмѡщїихъ седмѡ Фїалъ, ѡ глагола со мною, глагола мнѡ : прїиди да покажѡ ти сѡздъ любовѡйцѡ великїѡ, сѡдѡщїѡ на водахъ многїхъ :

в. сѡ неюже любовѡшѡ царї зѡмстїи, ѡ оупїшасѡ живѡщїи на землѡ ѡ вина любовѡнїѡ єѡ.

г. ѡ ведѡ ма въ пѡсто мѣсто дѡхомъ : ѡ видѡхъ женѡ сѡдѡшѡ на свѡри червленѡкѡ, ѡсполненѡмъ ѡменѡ хѡмнѡхъ, ѡже ѡмѡшѡ глѡвѡ седмѡ ѡ роуѡвѡ десѡтъ.

д. ѡ женѡ вѡвлечѡнѡ въ порфѡрѡ ѡ червленїцѡ, ѡ позлащенѡ злѡтомъ ѡ каменїемъ драгїмъ ѡ кїсерѡмъ, ѡмѡщїи чашѡ злѡтѡ въ рѡцѡ своѡй пѡмнѡ мѡрзѡсти ѡ сквѡрнѡ любовѡнїѡ єѡ :

15. (Ето идж както крадецъ. Блаженъ който бди, и варди дрехы-тъ си да не ходи голъ, да гледать срамотж-тъ му.)

16. И събра гы на мѣсто-то нарицаемо по Еврейскы Армагеддонъ.

17. И седмый-тъ ангель излѣ чашж-тъ си на въздухъ-тъ, и излѣзе гласъ голѣмъ изъ храмъ-тъ небесенъ, отъ прѣстоль-тъ, който казуваше : Свърши ся.

18. И быдохж гласове, и грѣмове и свѣтканицы, и станж трусь голѣмъ, какъвто не е былъ отъ какъ съществувань челоуѣци-тъ на земѣж-тъ, такъвъ трусь, толкожь голѣмъ.

19. И разлѣли ся великый-тъ градъ на три части, и градове-тъ язычески паднѣхж. И великый Вавилонъ ся поменж прѣдъ Бога, да му даде чашж-тъ на вино-то отъ ярость тж на гнѣвъ-тъ си.

20. И всякой островъ исчезнж, и планины-тъ ся не намѣрихж.

21. И градъ голѣмъ до единъ талантъ *тежкж* падаше отъ небо-то връхъ челоуѣци-тъ; и похулихж челоуѣци-тъ Бога зарады язвж-тъ на градъ-тъ, защото язва-та отъ него бѣ много голѣма.

ГЛАВА 17.

1. И дойде единъ отъ седмъ-тъ ангелы, които държехж седмъ-тъ чашы, та поговори съ мене и каза ми : Ела, ще ти покажж сѣдбж-тъ на голѣмж-тъ блудницѣж, която сѣди на много-то воды,

2. Съ коѣжто блудствовахж царѣе-тъ земни, и опихж ся жители-тъ на земѣж-тъ отъ вино-то на нейно-то блудодѣяние.

3. И заведе мя духомъ въ пустыниѣ ; и видѣхъ женж сѣдящж на чървенъ звѣрь, пленъ съ богохулны имена, който имаше седмъ главы и десеть рога.

4. И жена-та бѣ облѣчена въ багряницѣж и въ чървено, и позлатена съсъ злато и драгоценны камъни и съ бисеры, и имаше въ рѣкж-тъ си златнж чашж, пълнж съ мърсоты и нечистоты отъ нейно-то блудодѣяние ;

Ѹ. И на челѣхъ ѿ написано ѿма: тайна: Кавулаиъ великий, матери любовицамъ и мерзостемъ земскимъ.

ѹ. И видѣхъ женѹ пиану кровни стѣхъ и кровни свидѣтелей Иисовыхъ: и дивихса, видѣхъ ю, дивомъ великимъ.

Ѻ. И рече ми Анггль: что дивишися; азъ ти рекѹ тайны жены сеа, и свѣра носѣшагв ю, седмь главъ ѿмѣца и рогѡвъ десать.

ѻ. Свѣрь, егѡже видѣлазъ еси, вѣ, и нѣсть, и ѿмать взыти ѡ бездны, и въ пагубѹ пойдѣтъ: и оудивѡтса живѡщии на земли, ѿмже ѿмена не написана сѣтъ въ книгѹ живѡтнсю ѡ сложеніа мѡра, видѡше, ѡкв свѣрь вѣ, и нѣсть, и прѣстѡ.

Ѽ. Здѣ оумъ, ѿже ѿмать мѡдрость, седмь главъ, горы сѣтъ седмь, ѿдѣже женѡ сѣдѡтъ на нихъ,

ѽ. И царіе седмь сѣтъ: пѡть ѿхъ пѡло, и единазъ есть, (Ѿ) дрзгій ещѣ не прїидѣ, и егдѡ прїидѣтъ, малѡ емѹ есть прѣвыти.

ѿ. И свѣрь, ѿже вѣ, и нѣсть, и той ѡсмый есть, и ѡ седмихъ есть, и въ пагубѹ ѿдѣтъ.

Ѡ. И десать рогѡвъ, ѡже видѣлазъ еси, десать царей сѣтъ, ѿже царства ещѣ не прїѡша, но ѡбласть ѡкв царѡ на единазъ часъ прїимѣтъ со свѣремъ.

Ѳ. Сѡи единазъ волю ѿмѣтъ, и силъ и ѡбласть свою свѣрю дадѣтъ.

ѳ. Сѡи со Агницемъ краиъ сотворѡтъ, и Агниецъ повѣдѡтъ ѡ, ѡкв Гдѡ господѣмъ есть и Црь царѣмъ, и сѣщии сѡ нимъ, звѡнїи и ѡзвѡнїи и вѣрни.

ѵ. И глагола ми: воды, ѡже еси видѣлазъ, ѿдѣже любовица сѣдѡтъ, людїе и народи сѣтъ, и племена и ѡзыцы.

ѿ. И десать рогѡвъ, ѡже видѣлазъ еси на свѣри, сѡи любовицѹ возненавидѡтъ, и запсетѣвши сотворѡтъ ю и пагубѹ, и плѡтъ ѿ снѣдѡтъ, и сожгѣтъ ю ѡгнемъ.

5. И на чело-то ѱ *имаше* написано име : Тайна ; Вавилонъ великій, майка на блудницы-тѣ и на гнусоты-тѣ земны.

6. И видѣхъ женѣ-тѣ като ся ониваше отъ кръвь-тѣ на святыи-тѣ и отъ кръвь-тѣ на мъченицы-тѣ Иисусовы ; и като ѱ видѣхъ почудихъ ся съ голѣмо почудваніе.

7. И рече ми ангель-тѣ : Защо ся почуди ? азъ ще ти кажъ тайнѣ-тѣ на женѣ-тѣ, и на звѣрь-тѣ който ѱ носи, и който има седмь-тѣ главы и десеть-тѣ рога.

8. Звѣрь-тѣ когото си видѣлъ, бѣше и нѣма го, и ще възлѣзе изъ безднѣ-тѣ и отиде въ погыбель ; и ще ся почудять жители-тѣ на земѣ-тѣ, на които имена-та не сѣ написаны въ книгѣ-тѣ на животъ-тѣ отъ създаііе міра, кога видять звѣрь-тѣ който бѣше, и го нѣма *вече*, ако и да го има.

9. Тука е умъ-тѣ който има мудрость : Седмь тѣ главы сѣ седмь горы, дѣто жена-та сѣди на тѣхъ ;

10. И седмь царіе има : петъ-тѣ паднѣхъ, и единый-тѣ стон, другый-тѣ не е дошелъ още, и кога дойде, малко трѣбува да постои.

11. И звѣрь-тѣ който бѣше, и го нѣма, и той е осмый-тѣ, и отъ седмь-тѣ е, и отхожда въ погыбель.

12. И десеть-тѣ рога, които видѣ ты, десеть царіе сѣ, които още не сѣ приели царство, но *за* единый часъ приемать власть като царіе съсъ звѣрь-тѣ.

13. Тѣ сѣ единомысленни, и ще прѣдадѣтъ на звѣрь-тѣ силѣ-тѣ си и власть-тѣ си.

14. Тѣ ще ся бѣжѣтъ съ Агне-то, и Агне-то ще ги побѣди, защото е Господъ на господари-тѣ и Царь на царіе-тѣ ; и които сѣ съ него званни сѣ и избранны и вѣрни.

15. И казува ми : Воды-тѣ които си видѣлъ, дѣто сѣди блудница-та, *тѣ* сѣ народи, и людіе, и племена и языци.

16. И десеть-тѣ рога, които си видѣлъ на звѣрь-тѣ, тѣ ще възненавидять блудницѣ-тѣ, и ще ѱ направять пустѣ и голѣ, и плѣть-тѣ ѱ ще поядѣтъ, и неѣ ще изгорять въ огонь.

џ. Б҃ГЪ ВО ДА́ЛЪЗ ЁСТЬ ВЪ СЕРДЦА́ І҃ХЪ, СОТВО́РИТИ ВО́ЛЮ Е҃Г҃О, Ѳ СОТВО́РИТИ Е́ДИНЪЗ ВО́ЛЮ, Ѳ ДА́ТИ ЦА́РСТВО СВОЕ́ СВѢ́РЮ, ДО́НДЕЖЕ СКО́НЧАЮТСА ГЛАГО́ЛЫ Б҃ЖІА .

ѱ. Ѳ ЖЕНА́, Ю́ЖЕ ВІ́ДѢ́ЛЪЗ Е́СИ, ГРА́ДЪЗ ЁСТЬ ВЕЛІ́КІЙ, ѲЖЕ ѲМА́ТЬ ЦА́РСТВО НА́Д ЦА́РІ ЗЕМНЫ́МИ.

ГЛА́ВЯ ІІ.

а. Ѳ ПО СІ́ХЪЗ ВІ́ДѢ́ХЪЗ ѲНА Я́Г҃ЛА СХО́ДЯЩА СЪ НѢ́СЕ, ѲМѢ́ЩА О́БЛАСТЬ ВЕ́ЛІЮ, Ѳ ЗЕМА́А ПРОСВѢ́ТИСА Ѱ СЛА́ВЫ Е҃Г҃О :

б. Ѳ ВОЗОПІ́ ВЪ КРѢ́ПОСТИ, ГЛА́СОМЪЗ ВЕ́ЛІМЪЗ ГЛАГО́ЛА : ПАДЕ́, ПАДЕ́ РАВѢ́ЛІНЪЗ ВЕЛІ́КІЙ, Ѳ ВЫ́СТЬ ЖИЛІ́ЩЕ КѢ́СѢМЪЗ Ѳ ХРА́НИТЕ́ЛЬ ВСА́КОМЪЗ ДѢ́ХЪЗ НЕЧИ́СТЪЗ, Ѳ ХРА́НИЛІЩЕ ВСѢ́ХЪЗ ПТИ́ЦЪЗ НЕЧИ́СТЫХЪЗ Ѳ НЕНАВИ́ДИМЫХЪЗ : І́АКЪ Ѱ ВІ́НА І́РОСТИ ЛЮ́БОВѢ́АНИ́А СВОЕГ҃О НАПО́И ВСА́ І́ЗЫ́КИ,

в. Ѳ ЦА́РІЕ ЗЕМСТІ́И СЪ НЕ́Ю ЛЮ́БЫ ДѢ́ША, Ѳ ВЪПЦЫ́ ЗЕМСТІ́И Ѱ СІ́ЛЫ ПІ́ЩИ Е́А РАЗВОГАТѢ́ША.

г. Ѳ СЛЫ́ШАХЪЗ ГЛА́СЪЗ ѲНЪЗ СЪ НѢ́СЕ ГЛАГО́ЛЮЩЪЗ : ѲЗЫ́ДИТЕ ѲЗ НЕ́А ЛЮ́ДИЕ МО́И, ДА НЕ ПРИЧАСТІ́ТЕСА ГРѢ́ХѢМЪЗ Е́А, Ѳ Ѱ І́ЗВЪЗ Е́А ДА НЕ ВРЕ́ДИТЕСА.

д. І́АКЪ ПРИЛѢ́ПІШАСА ГРѢ́СИ Е́А ДА́ЖЕ ДО НѢ́СЕ, Ѳ ПОМА́НЕ Б҃ГЪ НЕПРА́ВДЫ Е́А.

е. ВОЗДА́ДИТЕ Е́И, І́АКЪ Ѳ ТА́ ВОЗДА́ДЕ ВА́МЪЗ, Ѳ ОУ́СЪЗГѢ́ВИТЕ Е́И СЪГРѢ́ВО ПО ДѢ́ЛѢМЪЗ Е́А : ЧА́ШЕЮ, Е́ЮЖЕ ЧЕРПА́ ВА́МЪЗ, ЧЕРПІ́ТЕ Е́И СЪГРѢ́ВО :

ж. О́ЛІКЪ ПРОСЛА́ВИСА Ѳ РАЗСВІ́РѢ́ПѢ́, ТОЛІ́КЪ ДА́ДИТЕ Е́И МЪ́КЪЗ Ѳ РЫ́ДАНИ́Й : І́АКЪ ВЪ СЕ́РДЦѢ́ СВОЕ́МЪЗ ГЛАГО́ЛЕТЪЗ : (І́АКЪ) СѢ́ЖЪ ЦА́РІЦЕЮ́, Ѳ ВДОВА́ НѢ́СМЪ, Ѳ РЫ́ДАНИ́А НЕ ѲМА́МЪЗ ВІ́ДѢ́ТИ :

з. СЕГ҃О́ РА́ДИ ВО Е́ДИНЪЗ ДЕ́НЬ ПРІ́ИДЪТЪЗ І́ЗВЫ́ Е́И, СМЕ́РТЬ Ѳ ПЛА́ЧЪ Ѳ ГЛА́ДЪЗ : Ѳ О́ГНЕМЪЗ СОЖЖЕНА́ ВЪ́ДЕТЪЗ : І́АКЪ КРѢ́ПОКЪЗ ГА́ДЪ Б҃ГЪ СЪДА́И Е́И.

17. Защото Богъ тури въ сърдца-та имъ да сторятъ неговѣ-тѣ волю, и да дѣйствуватъ единомысленно, и да даждѣ царство-то си на звѣрь-тѣ, докль ся обждѣтъ Божиѣ-тѣ думы.

18. И жена-та коѣкто си видѣлъ, е голѣмый-тѣ градъ, който царува надъ земны-тѣ царіе.

ГЛАВА 18.

1. И слѣдъ това видѣхъ че слазаше отъ небе-то ангель, който имаше власть голѣмѣ; и земя-та ся просвѣти отъ неговѣ-тѣ славѣ.

2. И извика силно съ гласъ голѣмѣ и казуваше: Паднѣ, паднѣ Вавилонъ великый, и станѣ жилище на бѣсове-тѣ, и прибѣжище на всякой духъ нечистъ, и прибѣжище на всякѣ нечистѣ и омразнѣ птицѣ;

3. Защото всичкы-тѣ народи пихѣ отъ вино-то на ярость-тѣ на нейно-то блудодѣяніе, и царіе-тѣ земни блудствовахѣ съ неѣ; и търговци-тѣ земни ся обогатихѣ отъ безмѣриѣ-тѣ нейнѣ раскошѣ.

4. И чухъ другъ гласъ отъ небе-то, който казуваше: Излѣзте изъ неѣ, людіе мои, да не станете участници на грѣхове-тѣ ѣ, и да не примете отъ язвы-тѣ ѣ.

5. Защото грѣхове-тѣ ѣ стигнѣхѣ до небе-то, и споменѣ Богъ нейны-тѣ неправды.

6. Въздайте ѣ, както и тя въздаде вамъ, и удвойте ѣ двойно споредъ дѣла-та ѣ; съ чашѣ-тѣ съ коѣкто е черпала, двойно ѣ почерпѣте.

7. Колкото е прославила себе си и е раскошествовала, толкозѣ мѣкы и скѣрбъ ѣ дайте; защото казува въ сърдце-то си: Сѣдѣ царица, и вдовица не съмъ, и скѣрбъ пѣма да видѣ.

8. За това въ единъ день ще дойдѣтъ язвы-тѣ ѣ, смѣрть и скѣрбъ и гладъ; и ще изгори на огнь; защото крѣпѣкъ е Господъ Богъ който ѣ сѣди.

9. И ще възплачѣтъ за неѣж и ще пожалѣѣтъ за неѣж царіе-тѣ земни, които сѣ блудствовали и раскошествовали съ неѣж, кога видятъ дымъ-тѣ на изгаряніе-то ѣ.

10. Отъ далечъ ще стоятъ поради страхъ-тѣ на мѣжы-тѣ ѣ, и ще казуватъ : Горко, горко *тебѣ*, граде великій, Вавилоне, граде крѣпкій, че въ единъ часъ дойде сѣдба-та ти.

11. И тѣрговци-тѣ земни плачѣтъ и жалѣѣтъ за неѣж, защото никой не купува вече стоки-тѣ имъ,

12. Стоки отъ злато и сребро, и драгоценны камѣніе, и бисеры, и виссонъ, и багряницѣ, и копринѣ, и чървеницѣ ; и всяко дърво благовонно, и всякой сѣсѣдъ отъ слоновы кости, и всякой сѣсѣдъ отъ скѣпоцѣнно дърво, и отъ мѣдъ, и отъ желѣзо и отъ мраморъ,

13. И корицѣ, и темянъ, и миро, и ливанъ, и вино, и масло, и семпаль, и пшеницѣ, и добытѣцы, и овцы, и коніе, и колесницы, и тѣлеса, и души чловѣчески.

14. И овоція-та какъвто гы душа-та ти желаяше отидохъ отъ тебе, и всичко тѣсто и свѣтло отиде отъ тебе, и нѣма вече да гы намѣришь.

15. Тѣрговци-тѣ на тѣзи *нлица*, които ся изобогатихъ отъ неѣж, ще ся спрѣтъ издаlechъ поради страхъ-тѣ на мѣжы-тѣ ѣ, ще плачѣтъ и ще жалѣѣтъ,

16. И ще думать : Горко, горко, граде великій, облѣченный съ виссонъ, и багряницѣ и чървеницѣ, и украсенъ съ злато и драгоценны камѣніе и бисеріе ;

17. Защото въ единъ часъ заустѣ толкова богатство. И всякой корабоначалникъ, и всичко-то множество въ кораби-тѣ, и корабери-тѣ, и колкото тѣргуватъ по море, спрѣхъ ся издаlechъ,

18. И выкахъ, като видѣхъ дымъ-тѣ на неговъ-тѣ пожаръ, и думахъ ; Кой *градъ* бы подобенъ на градъ-тѣ голѣмый ?

19. И посыпахъ пѣрсть на главы-тѣ си, и выкахъ та плачехъ, и жалѣяхъ и думахъ : Горко, горко, градъ-тѣ великій, въ който ся обогатихъ отъ неговы-тѣ драгоценности всичкы които иматъ кораби въ море-то ; защото въ единъ часъ заустѣ.

ѣ. Веселѣса ѿ сѣмъ нѣо, ѿ стѣи А́пѣи ѿ Пророцы, ѿкѡ сздаѣ Б҃гъ сздаъ ва́шъ ѿ негѡ.

ѣа. И́ взѡтъ ѣди́нъ А́ггѣлъ крѣпокъ ка́мень вели́къ ѿкѡ жѣрновъ, ѿ ве́рже въ мо́ре, глаго́ла: та́кѡ стре́млѣнѣмъ вверже́нъ вѣдетъ гавѣ́лнъ гра́дъ вели́кѣи, ѿ не ѿмать ѡ́верѣ-стѣса ктомѡ.

ѣв. И́ гла́съ гдѣ́ецъ ѿ мѡсѣѣи ѿ писка́телей, ѿ трѣ́въ не ѿмать слы́шатса ктомѡ въ тебѣ́, ѿ всѡкъ хитре́цъ всѡкѣа хитрости не ѡ́вращѣтса ктомѡ въ тебѣ́, ѿ шѡмъ жѣрновнѣи не вѣдетъ слы́шанъ въ тебѣ́,

ѣг. И́ свѣ́тъ свѣ́тилника не ѿмать свѣ́тити въ тебѣ́ ктомѡ, ѿ гла́съ жени́ха ѿ невѣ́сты не ѿмать слы́шанъ бы́ти въ тебѣ́ ктомѡ: ѿкѡ кѡпѣ́и твоѣи кѣ́ша ве́лнѡжи зѣмстѣи, ѿкѡ во́лхвовѡнѣи твоѣи прѣлѣ́нѣи бы́ша всѣ ѡ́зыцы.

ѣд. И́ въ не́мъ кро́вь проро́ческа ѿ стѣ́ихъ ѡ́верѣтеса ѿ всѣ́хъ ѡ́звѣ́енъ на зѣмлѣ.

ГЛАВА́ ѠИ.

а. И́ по сѣ́хъ слы́шахъ гла́съ ве́лѣи наро́да мно́га на нѣсѣи, глаго́лющагѡ: а́лѣлѣ́ѣа: спасѣ́нѣе ѿ сла́ва ѿ че́сть ѿ сѣ́ла Гдѣ́с на́шемъ:

б. И́кѡ ѿстѣнѣи ѿ прѡ́ви сздаѣ ѣгѡ: ѿкѡ сздаѣлъ ѣсть лю́бодѣ́ѣцъ вели́къ, ѿже посмра́дѣи зѣмлю лю́бодѣ́ѣнѣмъ своѣ́мъ, ѿ ѡ́мстѣлъ кро́вь рабѡ́въ своѣ́хъ ѿ рѡки ѣ́а:

в. И́ второ́е рѣ́ша, а́лѣлѣ́ѣа: ѿ ды́мъ ѣ́а восхо́ждаше во вѣ́ки вѣ́кѡвъ.

г. И́ падо́ша двѡ́дѣ́сѣтъ ѿ чѣты́ре ста́рцы ѿ чѣты́ре жи-вѡ́тна, ѿ покло́нѣшасѡ Б҃гови сѣ́дѡшемъ на прѣсто́лѣ, глаго́люще: а́мѣнь, а́лѣлѣ́ѣа.

д. И́ гла́съ ѡ́зыде ѿ прѣсто́ла глаго́лющѣ: по́йте Б҃гѡ на́шемъ всѣи ра́бѣи ѣ́гѡ ѿ во́щѣнѣса ѣ́гѡ, ѿ ма́лѣи ѿ ве-лѣ́нѣи.

20. Весели ся за него небе, и *вы* святїи апостоли и пророци, защото отсѣди Богъ сѣдѣ-тъ ви надъ него.

21. И единъ силенъ ангель зѣ единъ камѣкъ голѣмъ като воденичѣнъ, та го хвърли въ море-то, и каза: Така съсъ стремленіе ще бѣде хвърленъ Вавилонъ градъ великій, и нѣма да ся намѣри вече.

22. И гласъ отъ оиѣзи които свирѣхъ съ китарѣ, и отъ пѣвцы, и отъ свирцы, и отъ трѣбители нѣма да ся чуе вече въ тебе, и всякой художникъ отъ всяко художество нѣма да ся намѣри вече въ тебе; и шумъ отъ воденицѣ нѣма да ся чуе вече въ тебе;

23. И видѣлина отъ свѣтило нѣма да свѣти вече въ тебе, и гласъ отъ младоженникъ и отъ невѣстѣ нѣма да ся чуе вече въ тебе; защото търговци-тъ ти бѣхъ голѣмци на земѣ-тъ, защото быхъ прѣльстени съ твое-то чародѣяніе вси-тъ народи.

24. И въ него ся намѣри кръвъ отъ пророцы и отъ святїи, и отъ всички-тъ закланы на земѣ-тъ.

ГЛАВА 19.

1. И слѣдъ това чухъ като гласъ голѣмъ отъ много народъ на небе-то, който казуваше: Аллилуїа; спасеніе, и слава, и почестъ, и сила *подобаетъ* Господу Богу нашему.

2. Защото истинны и праведны сѣ неговы-тъ сѣдбы, защото осѣди великѣ-тъ блудницѣ, която растли земѣ-тъ съ блудодѣяніе-то си, и отмести отъ рѣкѣ-тъ ѣ кръвъ-тъ на свои-тъ рабы.

3. И вторый пѣтъ рекохъ: Аллилуїа. И дымъ-тъ ѣ възлѣзува во вѣкы вѣковъ.

4. И падихъхъ двадесеть-тъ и четири старци, и четири-тъ животны, и поклонихъ ся Богу сѣдящему на прѣстоль-тъ, и казувахъ: Аминь; аллилуїа.

5. И излѣзе отъ прѣстоль-тъ гласъ който казуваше: Хвалѣте Бога нашего, всички раби негови, и вы които му ся боите, и малкы и голѣми.

ѡ. И смѣшахъ іѡкѡ гласъ народа многа, и іѡкѡ гласъ вѣдъз многихъ, и іѡкѡ гласъ громѣвъ крѣпкихъ, глаголющихъ, ѡмназіа : іѡкѡ воцрѣса Гдѣ Бгъ Вседержитель.

ѣ. Радѡмса и веселѡмса, и дадимъ слѡвѡ ѡмѡ : іѡкѡ прїиде бракъ Ангчїи, и жена ѡгнѡ оуготовила ѡсть себѣ.

ѡ. И данѡ вѣсть ѡи ѡблещїса въ вѣссѡнхъ чїстхъ и свѣтелхъ : вѣссѡнхъ ко ѡправданїа стѣхъ ѡсть.

ѡ. И глагола мѡ : напиши, блжѣни звѡнїи на вѣчерю брака Ангча. и глагола мѡ : сіѡ словеса истина Бжїа сѡсть.

ї. И пѡдъ преѡ ногама ѡгнѡ поклонїхса ѡмѡ : и глагола мѡ, вїждь, нї : клеверѣтхъ тѣ ѡсмь, и братїи твоїхъ їмѡщихъ свидѣтельство їисѡво : Бгъ поклонїса : свидѣтельство ко їисѡво ѡсть дхъ прорѡчествїа.

ѡі. И вїдѣхъ нѡко ѡверсто, и се конь бѣлхъ, и сѣдѡї на немъ, вѣренъ и истиненъ, и правосѡдїи и вѡннственнїи.

ѡї. Очи же ѡмѡ ѡста іѡкѡ пламень ѡгненъ, и на главѣ ѡгнѡ вѣнцы мнози : їмѡї їма написано, ѡже нїктоже вѣсть, тѡкмѡ ѡнъ сѡмъ :

її. И ѡблечѣнъ въ рїзъ червлѣнъ кровїю : и нарицѣтса їма ѡгнѡ, Слово Бжїе.

ѡї. И вѡннства нѣнаѡ їдѡхъ въ слѣдъ ѡгнѡ на конехъ бѣлѡхъ, ѡблечѣнн въ вѣссѡнхъ бѣлхъ и чїстхъ.

ѡї. И нѡ оѡстѣ ѡгнѡ нѡїде ѡрѡжїе ѡстрѡ, да тѣмъ нѡвѣетъ їзѡки, и тѡї оѡпасѣтѣ ѡ жезлѡмъ желѣзнымъ : и тѡї перѣтѣ точїло вїна їрѡсти и гнѣва Бжїа Вседержїтелева.

ѡї. И їмать на рїзѣ и на стегнѣ своѣмъ їма написано : Црѣ царѣмъ и Гдѣ господѣмъ.

ѡї. И вїдѣхъ ѡдїнаго Ангѡла стоѡща на солнцѣ : и возопї

6. И чухъ като гласъ отъ много народъ, и като гласъ отъ много воды, и като гласъ отъ силны гръмежи, що казувахъ: Аллилуія; защото ся възари Господь Богъ Вседържителъ.

7. Да ся радуваме и да ся веселимъ, и да въздадемъ нему славъ; защото дойде свадба-та на Агне-то, и негова-та жена е пригответила себе си.

8. И даде ѱ ся да ся облѣче съ виссонъ чистъ и свѣтлъ; защото виссонъ-тъ е оправданія-та на святыи-тѣ.

9. И казува ми: Напиши: Блажени които сж призовани на вечерѣж-тѣ на свадбѣж-тѣ на Агне-то. И казува ми: Тѣзи сж истинны-тѣ думы Божіи.

10. И паднахъ прѣдъ нозѣ-тѣ му, да му ся поклонѣж; и каза ми: Внимай да не сториши това; азъ съмь съслужитель твой и отъ братія-та ти които иматъ свидѣтельство-то Исусово; поклони ся Богу: защото свидѣтельство-то Исусово е духъ-тъ на пророчество-то.

11. И видѣхъ небе-то отворено, и ето конь бѣлъ, и онзи който сѣдѣше на него наричаше ся Вѣренъ и Истиненъ, и съ правдѣ сѣди и воинствува;

12. А очи-тѣ му бѣхъ както пламъкъ огненный, и на главѣж-тѣ му короны много, и имаше име написано, което никой не знаеше тъкмо самъ той;

13. И облѣченъ *быше* въ дрехѣ обагрѣнѣ въ кръвъ; и зовяше ся име-то му СЛОВО БОЖІЕ.

14. И войскы-тѣ небесны идяхъ слѣдъ него на бѣлы коніе, облѣчени съ виссонъ бѣлъ и чистъ.

15. И изъ уста-та му излѣзва сабя остра, да удря съ неѣжъ язычницы-тѣ; и той ще ги упасе съсь жезлъ желѣзнъ; и той стѣпкува жлебъ-тъ на вино-то на ярость-тѣ и на гнѣвъ-тъ на Бога Вседържителя.

16. И на дрехѣж-тѣ *си* и на бедро-то *си* имаше написано име-то: ЦАРЬ НА ЦАРИЕ-Тѣ И ГОСПОДЬ НА ГОСПОДАРИ-Тѣ.

17. И видѣхъ одного ангела че стояше въ слънце-то; и извика

ГЛ҃СОМЪ В҃ЛІИМЪ, ГЛ҃ГОЛА ВС҃БМЪ ПТИЦАМЪ ПАРА́ЩЫМЪ ПОСРЕДѢ НБ҃С҃Е: ПРИИДИТЕ И СОВЕРИТЕСЯ НА ВЕЧЕРЮ ВЕЛІКЮ БОЖІЮ,

и. Да сиѣсте плѣти цр҃ей, и плѣти кр҃ѣпкихъ, и плѣти ты́сащниквъ, и плѣти ко́ней и сѣдѣщихъ на нихъ, и плѣти всѣхъ свободныхъ и рабѣвъ, и малыхъ и великихъ.

а. И видѣхъ звѣра и царя земныа и вѣи ихъ собраны сотворити кра́нь съ сѣдѣщимъ на конѣ и съ вѣи́нствы егѡ.

ѳ. И г҃тъ вѣсть свѣрь, и съ нимъ лживый пророкъ, сотворивый знаменіа предъ нимъ, и миже прелстїи прїемшыхъ начертанїе свѣрино и поклоняющыа ікѡнѣ егѡ: жива ввѣржена вѣста Ѡба въ ѣзеро Ѡгненное горящее ж҃геломъ.

ѳа. И прочїи оувѣени вѣша Ѡр҃жїемъ сѣдѣагѡ на конѣ, и зшѣдшимъ изъ оустъ егѡ: и вса птицы насытишася ѡ плѣти ихъ.

ГЛАВА ѳ.

а. И видѣхъ Яг҃ла сходѣша съ нб҃с҃е, и мѣюща ключь бѣзды, и оуже велико въ рѡцѣ своей.

б. И г҃тъ смѣа, смѣа дрѣвнаго, иже есть дїаволъ и сатана, и свазѡ и на ты́сащ лѣтъ,

г. И въ бѣзды затвори егѡ, и заключи егѡ, и запечатлѣ на́д нимъ, да не прелстїтъ кто́мъ ꙗзыки, до́ндеже скончѣется ты́сащ лѣтъ: и по сіхъ подовѣтъ емъ ѡр҃ѣшенъ вѣти на мѣло вѣма.

д. И видѣхъ престѡлы, и сѣдѣщыа на нихъ, и сѣдъ дѣнъ вѣсть имъ: и дѣшы растѣсаныхъ за свидѣтельство Іисово, и за слово Бж҃їе, иже не поклонїшася свѣрю, ни ікѡнѣ егѡ, и не прїѣша начертанїа на челѣхъ своихъ, и на рѡцѣ своей: и ѡжїша и воцарїшася со Хр҃томъ ты́сащ лѣтъ:

съ голѣмъ гласъ, и казуваше на всичкы-тѣ птицы що лѣтять по срѣдъ небе-то : Елате, и събирайте ся на вечерѣж-тѣ на Бога великаго,

18. Да ядете плѣть-тѣ на царіе, и плѣть-тѣ на тысящницы, и плѣть-тѣ на юнацы, и плѣть-тѣ на коніе и на тѣзи конто сѣдятъ на тѣхъ, и плѣть-тѣ на всичкы свободны и роботы, и малы и голѣмы.

19. И видѣхъ звѣрь-тѣ и царіе-тѣ земны и войскы-тѣ имъ събраны, да направятъ бой съсъ сѣдящый-тѣ на конь-тѣ, и съ неговж-тѣ войскж.

20. И уловень бы звѣрь-тѣ и съ него лъжовный-тѣ пророкъ, който бѣ правилъ знаменія прѣдъ него, съ конто прѣлести тѣзи конто пріяхж бѣлѣгъ-тѣ отъ звѣрь-тѣ, и конто ся поклонихж на неговый-тѣ образъ : двама-та живи быхж хвърлени въ езеро-то огненно което гори съсъ жупель.

21. И останжли-тѣ быдохж убити съсъ сабіж-тѣ на сѣдящый-тѣ на конь-тѣ, която излѣзуваше изъ уста-та му ; и всичкы-тѣ птицы ся насытихж отъ плѣть-тѣ имъ.

ГЛАВА 20.

1. И видѣхъ че слѣзуваше отъ небе-то ангелъ, който имаше ключъ-тѣ отъ безднж-тѣ, и веригж голѣмж въ ржкж-тѣ си.

2. И улови змѣй-тѣ, староврѣменж-тѣ змѣй, който е Діаволь и Сатана, и върза го за тысящж години.

3. И хвърли го въ безднж-тѣ, и заключи го, и запечата надъ него, за да не прѣлести вече народы-тѣ, доклѣ ся свършатъ тысяща-та години ; и слѣдъ това трѣба да бѣде развързанъ за малко врѣме.

4. И видѣхъ прѣстолы ; и насѣдахж на тѣхъ, и даде ся тѣмъ сѣдба, и видѣхъ души-тѣ на закланы-тѣ за свидѣтельство-то Іисусово, и за слово-то Божіе, и конто не ся поклонихж на звѣрь-тѣ, ништо на образъ-тѣ му, и не пріяхж бѣлѣгъ-тѣ на чело-то си, и на ржкж-тѣ си ; и живѣхж и царувахж съ Христа тысящж-тѣ години.

Ѣ. ПрѠчіи же мертвецѹ не ѡжиша, дѠндеже скончѡется тысаща лѣтъ. сѢ воскресѣніе пѢрвое.

Ѥ. Бл҃женз ѿ ст҃х, ѿже ѿмать чѡсть вз воскресѣніи пѢрвѣмз: на нѣхже смѢрть вторѡл не ѿмать Ѡвласти, но вѢдѡтъ іерѣи Б҃гѡ ѿ Хр҃тѡ, ѿ воцарѡтса сз нѣмз тысащз лѣтъ.

Ѧ. ѿ ѡдѡ скончѡется тысаща лѣтъ, разрѢшенз вѢдетз сатанѡ ѡ темницы своѡ,

ѧ. ѿ ѿзыдетз прелстѣти іѡзыки сѡщыа на четырехз о҃гнѣхз землѣ, Гѡга ѿ Магѡга, собрати ѿхз на бранѣ, ѿхже число іѡкѡ песѡкз морскѣи.

Ѩ. ѿ възидѡша на ширѡтѡ землѣ, ѿ ѡбыдѡша стѣхз станз ѿ градз возлюбленный: ѿ снѣде Ѡгнь ѡ Б҃га сз нѣсѣ ѿ поадѣ Ѧ:

ѩ. ѿ дѡволаз лстѡи ѿхз вѡерженз вѢдетз вз Ѣзеро Ѡгненно ѿ жѡпелно, ѿдѣже звѣрь ѿ живыи прорѡкз: ѿ мѡчени вѢдѡтъ дѣнь ѿ нѡшь во вѣки вѣкѡвз.

Ѫ. ѿ видѣхз престѡлз великз вѣлз, ѿ сѣдѡщаго на нѣмз, ѡгнѡже ѡ лица вѣжѡ нѣо ѿ землѡ, ѿ мѣсто не ѡбрѣтеса ѿмз.

ѫ. ѿ видѣхз мертвецѹ малыа ѿ великѣа стоѡща предѣ Б҃гомз, ѿ книги разгнѡшаса: ѿ ѿна книга ѡвѡрзеса, іѡже Ѣсть живѡтнаѡ: ѿ сѡдз прѡша мертвецѹ ѡ написаныхз вз книгахз, по дѣлѡмз ѿхз.

Ѯ. ѿ дадѣ мѡре мертвецѹ своѡ, ѿ смѢрть ѿ ѡдз дѡша своѡ мертвецѹ: ѿ сѡдз прѡша по дѣлѡмз своѡмз:

ѯ. ѿ смѢрть ѿ ѡдз вѡержена быста вз Ѣзеро Ѡгненное: ѿ сѢ Ѣсть вторѡл смѢрть.

Ѱ. ѿ ѿже не ѡбрѣтеса вз книзѣ живѡтнѣи написанз, вѡерженз вѢдетз вз Ѣзеро Ѡгненное.

5. А други-тъ мъртвы не оживѣхъ доклѣ ся свършатъ тысящата години. Това е първо-то въскръсеніе.

6. Блаженъ и святъ който има часть въ първо-то въскръсеніе; надъ тѣхъ втора-та смърть не ще има власть, но ще бѣдѣтъ священници Богу и Христу, и ще царувать съ него тысящъ години.

7. И когато ся свършатъ тысящата години, ще бѣде развързанъ Сатана отъ тъмницѣ-тъ си,

8. И ще излѣзе да прѣльсти народы-тъ въ четыри-тъ краища на земѣ-та, Гога и Магога, да ги събере на бой, на които число-то е както пѣськъ-тъ на море-то.

9. И възлѣзохъ по *всичкѣ-тъ* ширинѣ на земѣ-тъ, и обиколихъ станѣ-тъ на святыи-тъ, и възлюбленный-тъ градъ; и паднѣ огонь отъ Бога изъ небе-то, та ги испоаде.

10. И діаволь-тъ който ги лъстяше хвърленъ бы въ езеро-то огненно и жупелно, дѣто е звѣрь-тъ и лъжовный-тъ пророкъ; и ще бѣдѣтъ мѣчени день и нощъ во вѣкы вѣковъ.

11. И видѣхъ единъ бѣлъ прѣстоль голѣмъ, и тогози който сѣдѣше на него, отъ лице-то на когото побѣгна земѣ-та и небе-то, и не ся намѣри мѣсто за тѣхъ.

12. И видѣхъ мъртвы-тъ малы и голѣмы, че стоехъ прѣдъ Бога; и книги-тъ ся разгнѣхъ; и друга книга ся отвори, която е на животъ-тъ; и сѣдени быхъ мъртви-тъ споредъ дѣла-та си отъ писано-то въ книги-тъ.

13. И даде море-то мъртвы-тъ що бѣхъ въ него; и смърть-та и адъ дадохъ мъртвы-тъ що бѣхъ въ тѣхъ; и сѣдени быхъ всякой споредъ дѣла-та си.

14. И смърть-та и адъ хвърлени быхъ въ езеро-то огненно.

15. Това е втора-та смърть. И който не ся намѣри записанъ въ книгѣ-тъ на животъ-тъ, хвърленъ бы въ езеро-то огненно.

ГЛАВА́ Кѧ.

а. И́ вѣдѣхъ нѣо́ но́во и́ зѣмлю́ но́вѡ: пѣрвое́ ко нѣо́ и́ зѣмля́ пѣрваѧ прѣидѡша, и́ мо́рѧ нѣсть ктомѡ́.

б. И́ азъ Іѡáннѧ вѣдѣхъ гра́дъ стѣйй, Іѣрлѣмъ но́вѧ сѡдѧщѧ ѿ Бѣа сѧ нѣсѣ, прѣготѡванѧ іѧкѡ невѣстѧ оу́крашенѧ мѡжѧ своѣмѡ.

в. И́ слышахъ гласъ вѣлѣй сѧ нѣсѣ глаголющѧ: сѣ скѣнѣѧ Бжѣѧ сѧ чѣловѣкѣи, и́ вселѣтсѧ сѧ нѣми: и́ тѣи лю́дѣе ѣгѡвѡ бѣдѣтѧ, и́ самъ Бѣз бѣдѣтѧ сѧ нѣми Бѣз ѣхъ.

г. И́ ѡи́метѧ Бѣз всѧкѧ слѣзѧ ѡ́чѣю ѣхъ, и́ смѣрти не бѣдѣтѧ ктомѡ́, ни пла́ча, ни во́пла, ни колѣзѣни не бѣдѣтѧ ктомѡ́: іѧкѡ пѣрваѧ мѣидѡша.

д. И́ речѣ сѣдѧй на прѣстѡлѣ: сѣ новѧ всѧ творю́, и́ глаго́ла мѣ, напиши́, іѧкѡ сѣѧ словеса́ и́стинна́ и́ вѣрна́ сѣтъ.

е. И́ речѣ мѣ: соверши́шасѧ. азъ ѣсмь́ Іѧ́фа и́ Ѧ́меѧ, нача́токѧ и́ конѣцѧ. азъ жа́ждаѡшемѡ да́мъ ѡ́ истѡчника́ воды́ живѡтныѧ тѣне.

ж. Пове́жда́ѧй насле́дитѧ всѧ, и́ всѧс ѣмѡ́ Бѣз, и́ то́й бѣдѣтѧ мѣѣ вѧ сы́на.

з. Страшлѣвымы́ же и́ невѣрнымы́, и́ сквѣрнымы́ и́ оу́кѣи́цѧмъ, и́ клѧдъ твѡра́щымы́, и́ чѧры твѡра́щымы́, іѧѡложѣрѣцѣмъ и́ всѣмъ лжѣвымы́, ча́сть ѣмъ вѧ ѣзерѣ́ горѧщемъ о́гнемъ и́ жѣпеломъ, ѣже ѣсть смѣрть втѡра́ѧ.

и. И́ прѣидѣ ко мѣѣ ѣ́дѣнъ ѡ́ се́дмѣ Іѧ́гѧзѣ, ѣмѡщѣхъ се́дмь фѣ́лѧз ѣспѡлненны́хъ се́дмѣхъ іѧзвѧ послѣ́днѣхъ, и́ речѣ ко мѣѣ, глаго́ла: гра́дѣ, покажѣ́ ти невѣстѧ, Іѧ́гѧс ѡ́женѡ.

і. И́ ве́дѣ ма́ дѡхомъ на го́рѧ вѣлѣкѧ и́ высокѡ, и́ показѧ мѣ́ гра́дъ вѣлѣкѣй стѣйй Іѣрлѣмъ нѣзхо́дѧщѧ сѧ нѣсѣ ѡ́ Бѣа,

ГЛАВА 21.

1. И видѣхъ ново небе и нова земѣ; защото първо-то небе и първа-та земѣ прѣйдохъ: и море нѣмаше вече.

2. И азъ Иоаннъ видѣхъ святой-тъ градъ, Иерусалимъ новый, че слѣзуваше отъ Бога изъ небе-то, приготвенъ както невѣста украсена за мъжъ-тъ си.

3. И чухъ гласъ голѣмъ отъ небе-то, който казуваше: Ето скинія-та Божія съ чловѣцы-тъ, и ще ся засѣли съ тѣхъ, и тѣ ще бѣдѣтъ людіе негови, и самъ Богъ ще бѣде съ тѣхъ, тѣхенъ Богъ.

4. И ще обрѣше Богъ всякъ съзѣжъ отъ очи-тъ имъ, и смърть-та не ще ѣк има вече; нито жалѣяніе, нито писѣкъ, ни болѣсть ще има вече, защото първо-то ся минѣ.

5. И сѣдящій-тъ на прѣстоль-тъ рече: Ето правѣжъ всичко-то ново: и казува ми: Напиши; защото тѣзи думы сѣ истинны и вѣрны.

6. И рече ми: Свърши ся: азъ съмъ Алфа и Омега, начало и конецъ: на жедный-тъ ще дамъ азъ даромъ отъ изворъ-тъ на водѣ-тъ на живота.

7. Който побѣждава ще наслѣдува всичко, и ще му бѣдѣ Богъ, и той ще ми бѣде сынъ.

8. А страхливи-тъ и невѣрни-тъ и мърсни-тъ и убійци-тъ и блудни-тъ и чародѣйци-тъ и идолопоклонници-тъ и вси-тъ лѣжци, ще иматъ своѣж-тъ часть въ езеро-то което гори съ огнь и жупелъ: това е втора-та смърть.

9. И дойде при мене единъ отъ седмъ-тъ ангелы, които държѣхъ седмъ-тъ чаши пълны-тъ съсъ седмъ-тъ послѣдни язвы, и проговори ми и каза: Ела, ще ти покажѣ невѣстѣж-тъ, женѣ-тъ на Агне-то.

10. И отведе мя духомъ на една гора голѣма и висока, и показа ми градъ-тъ голѣмый, святой Иерусалимъ, който слѣзуваше изъ небе-то отъ Бога;

ѧі. Имѣши слѣвс Бжїю : ѡ свѣтїло єгѡ подобно камени драгому, ѡкв камени ісписс крѣстоловиднх :

ѧі. Имѣши стѣнх великх ѡ высокѡ, имѣши вратх дванадесать, ѡ на вратѣхх Англовх дванадесать, ѡ імена написана, ѡже сѣть імена дванадесать колѣнумх сынѡвх Іилевых.

ѧі. Ѣ востѡка вратѡ трѡа, ѡ ѡ сѣвера вратѡ трѡа, ѡ юга вратѡ трѡа, ѡ ѡ запада вратѡ трѡа.

ѧі. Ѣ стѣнѡ града имѣаше ѡснованїи дванадесать, ѡ на нихх имѣнх дванадесать Апловх Англичх.

ѧі. Ѣ глаголай со мною имѣаше трѡсть златѡ, да ѡзмѣритх градх ѡ вратѡ єгѡ ѡ стѣны єгѡ.

ѧі. Ѣ градх на четыри оуглы стоїтх, ѡ долготѡ єгѡ толїка єсть, єлїка же ѡ широтѡ. ѡ ѡзмѣри градх трѡстїю на стѡдїи дванадесать тысѡцх : долготѡ ѡ широтѡ ѡ высотѡ єгѡ рѡвна сѣть.

ѧі. Ѣ размѣри стѣнх єгѡ во стѡ ѡ четыредесать ѡ четыри лѡкти, вх мѣрс человекскѡ, ѡже єсть Англѡ.

ѧі. Ѣ бѣ созданїе стѣны єгѡ ісписс : ѡ градх златѡ чїсто подобенх стклѡ чїстѡ.

ѧі. Ѣ ѡснованїѡ стѣны града всѡкнмх драгимх камениемх оукрашены бѡхс : ѡснованїе перѡе ісписс, вторѡе сапфїрх, третїе халкїдїнх, четвѣртѡе смарагдах.

ѧі. Пѡтѡе сардонїх, шестѡе сѡрдїи, седмѡе хрѣсѡлїѡх : ѡсмѡе вирїлх, девѡтѡе топѡзїи, десѡтѡе хрѣсѡпрасх, перѡенѡдесать ѡакїнѡх, вторѡенѡдесать ѡмеѡстх.

ѧі. Ѣ дванадесать вратх, дванадесать вїсервх : єдїна кажда вратѡ вѣша ѡ єдїнагѡ вїсера : ѡ стѡгны града златѡ чїсто ѡкв стклѡ пресвѣтлѡ.

ѧі. Ѣ храмѡ не видѣхх вх немх : Гдѡ во Бгѡ Вседержїтель храмх ємѡ єсть, ѡ Агнецх.

ѧі. Ѣ градх не трѡега сѡнца ѡ лснѡ, да свѣтѡтх вх

11. И имаше славѣ-тѣ Божіѣ, и свѣтлость-та негова *бѣ* подобна на драгоцененъ камѣкъ, както камѣкъ іасписъ прозраченъ както кристалъ ;

12. И имаше стѣнѣ голѣмѣ и высокѣ ; имаше и дванадесеть порты, и на порты-тѣ дванадесеть ангелѣ, и надписаны имена, които сѣ на дванадесеть-тѣ племена на сынове-тѣ Израилевы ;

13. Отъ кѣмъ истокъ, три порты ; отъ кѣмъ сѣверъ три порты ; отъ кѣмъ югъ три порты ; отъ кѣмъ западъ три порты :

14. И стѣны-тѣ градскы имашъ дванадесеть основанія, и въ тѣхъ имена-та на дванадесеть-тѣ апостола на Агне-то.

15. И тойзи който говорѣше съ мене имаше трѣсть златнѣ, да измѣри градъ-тѣ, и порты-тѣ му и стѣны-тѣ му.

16. И градъ-тѣ бѣше четвъртитъ, и дължина-та му е толкози колкото и ширина-та : и прѣмѣри градъ-тѣ съ трѣсть-тѣ, до дванадесеть тысящи стадіи ; дължина-та и ширина-та и высочина-та му сѣ равны.

17. И измѣри стѣны-тѣ му сто и четърпдесеть и четър лакти, мѣрѣ на человекъ, сирѣчь на ангель-тѣ.

18. И сграда-та на стѣны-тѣ бѣше отъ іасписъ ; и градъ-тѣ отъ чисто злато, подобно на чисто стѣкло.

19. И основанія-та на стѣны-тѣ градскы *бѣхъ* украшени съсь всякаквы драгоценны камѣни ; първо-то основаніе іасписъ, второ-то сафиръ, трето-то халкидонъ, четвърто-то смарагдъ,

20. Пето-то сардоникъ, шесто-то сардій, седмо-то хрисолпѣ, осмо-то вирилъ, девето-то топазій, десето-то хрисопрасъ, единадесето-то іакинѣ, дванадесето-то амеѣнстѣ.

21. И дванадесеть-тѣ порты *бѣхъ* дванадесеть бисера ; всяка една отъ порты-тѣ бѣ отъ единъ бисеръ ; и улицы-тѣ на градъ-тѣ отъ чисто злато, като стѣкло прозрачно.

22. И храмъ не видѣхъ въ него ; защото храмъ неговъ е Господъ Богъ Вседържителъ, и Агне-то.

23. И градъ-тѣ нѣмаше нуждѣ отъ слѣнце, нито отъ лунѣ да

нѣмз: слава бо Бжїа просвѣтїи ѣгò, и свѣтїлиникз ѣгò,
 А҃гнецз:

кд. И ꙗзыцы спасѣни во свѣтѣ ѣгò пойдутз, и царї
 зѣмстїи принесутз славу и чѣсть свою въ него:

ке. И врата ѣгò не ѣмтз затворїтсѧ во дни: ноши бо
 не бѣдетз тѣ:

кв. И принесутз славу и чѣсть ꙗзыкѡвз въ него.

кз. И не ѣмать въ него внїти всѧко скверно, и творѧй
 мѣрзость и лжѣ, но токѡмъ написана къ книгахъ живòт-
 ныхъ А҃гнца.

ГЛАВА КВ.

а. И показѧ ми чїстѣ рѣкѣ воды живòтныѧ, свѣтлѧ ѧкѡ
 крѣстѧмз, исходящѧ ѡ престòла Бжїа и А҃гнца.

б. Посредѧ стòгны ѣгò и по обѧпòлы рѣкѧ древо живòт-
 ное, ѣже творїтз плодѡвз дванѧдесѧте, на кїиждо мѣсѧцз
 воздаѧ плодз своѧ: и лїствїе дрѣва во исцѣлѣнїе ꙗзы-
 кѡмз.

в. И всѧка лнѧдема не бѣдетз к томѣ: и престòлз Бжїи и
 А҃гнечѣ бѣдетз въ нѣмз, и рабїи ѣгò послѣжатз ѣмѣ:

г. И оўзратз лицѣ ѣгò, и ѣма ѣгò на челѣхз
 ѣхз.

д. И ноши не бѣдетз тѧмъ, и не потребзютз свѣта ѡ
 свѣтїлиника, ни свѣта солнечнагѡ, ꙗкѡ Гдѣ Бгѣ просвѣщѧ-
 етз ѧ: и воцарѧтсѧ во вѣкѧ вѣкѡвз.

е. И речѣ ми: сїѧ словеса вѣрна и истинна: и Гдѣ Бгѣ
 с҃тїхъ прорѡкѣ послѧ А҃г҃ла своего показѧти рабѡмз своимз,
 ѣмже подобѧетз быти вскорѣ.

свѣтятъ въ него ; защото слава-та Божія го освѣтляваше, и свѣтило-то негово е Агне-то.

24. И народи-тѣ на спасаемы-тѣ ще ходятъ въ неговж-тж видѣлиж, и царіе-тѣ земни носятъ въ него своіж-тж славж и по-честь.

25. И порты-тѣ му не ще ся затварятъ деня, защото нощъ не ще да има тамо.

26. И ще донесжтъ въ него славж-тж и почесть-тж на народы-тѣ.

27. И нѣма да влѣзе въ него нищо което осквърнява и прави мързость, и лжж ; но само написани-тѣ въ Агневж-тж книгж на живота.

ГЛАВА 22.

1. И показа ми чистж рѣкж отъ водж на животъ, быстрж както кристалъ, която исхождаше отъ прѣстоль-тѣ на Бога и на Агне-то.

2. И верѣдъ главнж-тж му улицж, и отъ двѣ-тѣ страны на рѣкж-тж, *бѣше* дърво-то на живота, което даваше плодове дванадесеть, и раждаше плодъ всякой мѣсець ; и листіе-тѣ на дърво-то сж за исцѣленіе на народы-тѣ.

3. И никоя проклѣтія не ще има вече ; и прѣстоль-тѣ на Бога и на Агне-то ще бѣде въ него ; и раби-тѣ негови ще му послу-жатъ.

4. И ще гледать лице-то му, и негово-то име ще е на чела-та имъ.

5. И нощъ не ще да има тамо ; и нѣмать нуждж отъ свѣтило и отъ слнченж видѣлиж ; защото Господь Богъ гы освѣтлява ; и ще царувать въ вѣкы вѣковъ.

6. И рече ми : Тѣзи думы сж вѣрны и истинны : И Господь Богъ на святы-тѣ пророцы проводи ангела своего, да покаже на неговы-тѣ рабы това което трѣба скоро да бѣде.

з. СѢ ГРАДЪ СКО́РВЪ: БЛАЖЕНЪ СОБЛЮДА́Й СЛОВЕСА́ ПРОРО́ЧЕСТВА́ КНИ́ГИ СЕА́.

и. И́ АЗЪ І҃ОА́ННАЪ ВІ́ДѢХЪ СІА́ И СЛЫ́ШАХЪ: И́ Е́ГДА СЛЫ́ШАХЪ И́ ВІ́ДѢХЪ, ПАДО́ХЪ ПОКЛОНИ́ТИСЯ НА НО́ГѢ А́ГГЛА ПОКАЗ́ЮЩАГВ МѢ СІЕ́.

д. И́ ГЛАГО́ЛА МѢ, ВІ́ЖДЬ, НИ́: КЛЕВРЕ́ТЪ КО ТВО́Й Е́СМЬ И́ БРА́ТІИ ТВОЕА́ ПРОРО́КВЪ, И́ СОБЛЮДА́ЮЩИХЪ СЛОВЕСА́ КНИ́ГИ СЕА́. Е́ГЪ ПОКЛОНИ́СА.

і. И́ ГЛАГО́ЛА МѢ, НЕ ЗАПЕЧАТА́Й СЛОВЕ́СЪ ПРОРО́ЧЕСТВІА́ КНИ́ГИ СЕА́: ꙗ́кѡ ВРЕ́МЯ́ БЛИ́ЗЪ Е́СТЬ.

л. О́БІ́ДАЙ, ДА О́БІ́ДИТЪ Е́ЩЕ́: И́ СКВЕР́НЫЙ, ДА О́СКВЕРНИ́ТСА Е́ЩЕ́: И́ ПРА́ВЕДИНЫЙ, ПРА́ВДЪ ДА ТВОРИ́ТЪ Е́ЩЕ́: И́ С҃ТІ́Й, ДА СВАТІ́ТСА Е́ЩЕ́.

в. И́ СЕ́ ГРАДЪ СКО́РВЪ, И́ МЗДА́ МОА́ СО МНО́Ю, ВОЗДА́ТИ КОЕ́МЪЖДО ПО ДѢ́ЛАМЪ Е́ГВ.

г. А́ЗЪ Е́СМЬ А́ЛФА́ И́ О́МЕГА́, НАЧА́ТОКЪ И́ КОНЕ́ЦЪ, ПЕР́ВЫЙ И́ ПОСЛЕ́ДНІ́Й.

д. БЛА́ЖЕНІИ ТВОРА́ЩІИ ЗАПОВѢ́ДИ Е́ГВ, ДА ВЪДЕ́ТЪ О́БЛАСТЬ И́МЪ НА ДРЕ́ВО ЖИВО́ТНОЕ, И́ ВРАТѢ́ ВНИ́ДЕ́ТЪ ВО ГРА́ДЪ.

е. НИ́КЪ ЖЕ ПСЫ́ И́ ЧАРОДѢ́И, И́ ЛЮБОВА́КИ И́ ОУ́БІ́ЙЦЫ, И́ І҃ДВЛО́СЛЪЖИ́ТЕЛИ И́ ВСА́КЪ ЛЮБА́Й И́ ТВОРА́Й ЛЖЪ́.

ѕ. А́ЗЪ І́ИСУ́СЪ ПОСЛА́ХЪ А́ГГЛА МОЕГО́ ЗАСВИ́ДѢ́ТЕЛЬСТВОВА́ТИ ВА́МЪ СІА́ ВЪ ЦР҃КВА́ХЪ: А́ЗЪ Е́СМЬ КОРЕНЬ́ И́ РО́ДЪ ДѢ́ДОВЪ, И́ СВѢ́ЗДА́ ОУ́ТРЕ́ННАА́ И́ ДЕННИ́ЦА.

з. И́ ДХЪ́ И́ НЕВѢ́СТА ГЛАГО́ЛЮТЪ: ПРИ́ИДИ́: И́ СЛЫ́ШАЙ ДА ГЛАГО́ЛЕТЪ, ПРИ́ИДИ́. И́ ЖА́ЖДАЙ ДА ПРИ́ДЕ́ТЪ, И́ ХОТА́Й ДА ПРИ́ИМЕ́ТЪ ВО́ДЪ ЖИВО́ТНОЮ́ ТЪ́НЕ.

и. СОСВИ́ДѢ́ТЕЛЬСТВУ́Ю КО ВСА́КОМУ́ СЛЫ́ШАЮЩЕМУ́ СЛОВЕСА́ ПРОРО́ЧЕСТВА́ КНИ́ГИ СЕА́: А́ЩЕ́ КТО́ ПРИЛОЖИ́ТЪ КЪ СІ́МЪ, НАЛОЖИ́ТЪ Е́ГЪ НА НЕГО́ ꙗ́ЗВЪ НАПИСА́ННЫХЪ КЪ КНИ́ЗЪКЪ СЕ́Й:

д. И́ А́ЩЕ́ КТО́ О́И́МЕТЪ О́ СЛОВЕ́СЪ КНИ́ГИ ПРОРО́ЧЕСТВІА́

7. Ето, идѣ скоро ; блаженъ който упаци думы-тъ на пророчество-то на тѣзи книгѣ.

8. И азъ Юаннъ съмь, който видѣхъ и чухъ това ; и когато чухъ и видѣхъ, паднахъ да ся поклонѣхъ прѣдъ нозѣ-тъ на ангель-тъ който ми показуваше това.

9. И каза ми : Внимай *да не сторишь това* ; защото азъ съмь съслужитель твой, и на твои-тъ братія пророцы-тъ, и на тѣзи които пазятъ думы-тъ на тѣзи книгѣ ; поклони ся Богу.

10. И казува ми ; Не запечатувай думы-тъ на пророчество-то на тѣзи книгѣ защото врѣме-то е близу.

11. Който е неправеденъ, нека си е вече неправеденъ ; и който е нечистъ, нека си е вече нечистъ ; и праведный-тъ нека си е вече праведенъ ; и святой-тъ нека си е вече святъ.

12. И ето идѣ скоро ; и моя-та заплата е съ мене, да въздамъ всякому споредъ каквыто ще бѣдѣтъ дѣла-та му.

13. Азъ съмь Алфа и Омега, начало и конецъ, първый и послѣдній.

14. Блажени които исполняватъ неговы-тъ заповѣди, за да иматъ власть надъ дърво-то на живота, и да влѣзѣтъ прѣзъ порты-тъ въ градъ-тъ.

15. А вънъ сѣ псета-та, и чародѣйци-тъ, и блудници-тъ, и убійцы-тъ, и идолопоклонници-тъ, и всякой който обыча и прави лъжѣ.

16. Азъ Исусъ проводихъ мой-тъ ангель да ви засвидѣтельствува това въ церкви-тъ ; азъ съмь корень-тъ и родъ-тъ Давидовъ, свѣтла-та и утрення-та звѣзда.

17. И Духъ-тъ и невѣста-та казувать, Ела ; и който чува, нека рече, Ела ; и който е жеденъ нека дойде, и който ище нека зема даромъ водѣ-тъ на живота.

18. А азъ свидѣтельствувамъ всякому, който слуша думы-тъ на пророчество-то на тѣзи книгѣ ; ако приложи нѣкой на това, Богъ ще наложи на него написаны-тъ въ тѣзи книгѣ язвы ;

19. И ако отнеме нѣкой отъ думы-тъ на книгѣ-тъ на това про-

СЕР҃ВѠ, ѠИМЕТЪ Б҃ГЪ ЧАСТЬ ѠГѠ Ѡ КНИ́ГИ ЖИВО́ТНЫМ, ꙗ́ Ѡ ГРА́ДА СТ҃ЯГѠ, ꙗ́ НАПИСА́НЫХЪ ВЪ КНИ́ЗѢ СЕ́И.

Ѡ. ГЛАГО́ЛЕТЪ СВИДѢ́ТЕЛЬСТВУА́И СІ́А: Ѡй, ГРА́ДЪ СКО́РѠ: А́МИНЬ, Ѡй. ГРА́ДИ, ГД҃И І́ИСУ.

Ѡа. БЛАГО́ДАТЬ ГД҃А НА́ШЕГѠ І́ИСУ ХР҃Т҃А СО ВСѢ́МИ ВА́МИ. А́МИНЬ.

КОНЕ́ЦЪ.

рочество, Богъ ще отнеме неговѣ-тъ часть отъ книгѣ-тъ на живота, и отъ святой-тъ градъ, и отъ написаны-тъ въ тѣзи книгѣ.

20. Казува онзи който свидѣтельствува това: Ей, идѣ скоро. Аминь. Ей, дойди, Господи Исусе.

21. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде* съсь всички васъ. Аминь.

КОНЕЦЪ.

